

جلد چهارم

دانشگاه هاروارد

پروژه تاریخ شفاهی ایران

به کوشش حبیب لاجوردی

HARVARD
IRANIAN ORAL HISTORY
PROJECT

پروژه تاریخ شفاه ایران هاروارد

جلد چهارم

گفتگو با ابوالحسن ابتهاج

کتابناک هر کتاب، فرصت یک زندگی تازه

تمامی حقوق این مجموعه متعلق به دانشگاه هاروارد بوده و هرگونه توزیع تجاری و کاغذی این مجموعه ممنوع است. هدف از بازنشر این مجموعه صرفاً جهت مطالعه شخصی کاربران و اهداف تحقیقاتی است

مصاحبه با آقای ابوالحسن ابتهاج

فرزند میرزا ابراهیم خان ابتهاج الملک و برادر غلامحسین ابتهاج

ورود به بانک شاهنشاهی ایران در ۱۹۲۰

خدمت به عنوان معاون بازرسی کل بانک شاهنشاهی تا زمان

استعفا در ۱۹۳۶

استخدام در وزارت مالیه در ۱۹۳۶ به عنوان ناظر شرکت ها

ریاست بانک رهنی ۴۲-۱۹۴۰ و ریاست بانک ملی ۵۰-۱۹۴۲

سفیر ایران در فرانسه ۵۲-۱۹۵۰

مدیر عامل سازمان برنامه ۵۹-۱۹۵۵

دستگیری و زندان ۶۱-۱۹۶۰

تاسیس بانک خصوصی ایرانیان

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سی ام نوامبر ۱۹۸۱

محل صاحبیه - شهرکن - فرانسه

صاحبیه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱

س- عرض کنم که من فکر کنم اگر شروع کنیم به یک خلاصه‌ای از تاریخچه زندگی تان که شما کجا متولد شده‌اید

و تحصیلاتتان کجا بوده تا برسیم به بانک ملی ۱۳۱۶ که الان صحبتش بود و موضوع برنامه ریزی

آقای داور و بیانییم تا آنجا که خست نشوید

ج - خوب من متولد رستم - پدرم کرگانی بود و مادرم رشتی - تاریخ تولد من اتفاقاً د بیروز بود

۲۹ نوامبر

س- تبریک عرض میکنم

ج - ۲۹ نوامبر ۱۸۹۹ منتهی در گذرنامه من وقتی که تاریخ ایرانی را تبدیل میکردند به تاریخ

فرنگی اشتباه کردند و به ۱۹۹۸ نوشتند اما عرض کردم ۱۸۹۹ - تحصیلات من در سن تقریباً

دوازده سالگی بودم که برادرم و مسرا پدرم فرستاد به پاریس - رتقیم در سه لیسه بودیم

د ریاریس و بعد در . . . یکسال در فرانسه بودیم ما تغییر نظر دادند و فرستادند به بیروت

به سیریان پروتستان کالج که بعد تبدیل شده به امریکن کالج بله ؟

س- بیونیورسیتی اوپورت

ج - هزارونصد و چهل و هزارونصد و چهارده تابستانش آمدیم به ایران برای مرخصی جنگ شروع شد

و دیگر نتوانستیم به اروپا برگردیم نه برادرم نه من - در یک مدتی در دوره امریکائی رشت تحصیل

میکردم - بعد پدرم مرا فرستاد به . . . اینجا من دیگر تنها بودم دیگر برادرم با من نبود تهران -

د تهران درس خصوصی میکردم هم فارسی هم حساب هم انگلیسی د تهران در یکی از دوره . . .

دوره ای ترتیم و بنابراین من هیچوقت نتوانستیم تحصیلاتم را به یک ترتیب منظمی تمام بکنم و آنچه

که یاد گرفتیم یک چیزهایی است که نمیانم اینها معتقداتی بوده یا چیزهایی بوده که در من

وجود آمده حالا چطور این را بتوانم توضیح بدم نمیدانم - در ۱۹۲۰ در رشت بودم

قشون سرخ آمدند ایران را تصرف کردند و من و برادرم پیاده فرار کردیم -

س- همان نهضت جنگلی همین موقعها بود بله جنگل بود -

ج - بد مرزا حنکلیها گشتند و روسها یکرورزی یکی از دستستان من آمد بمنزلمان گفتند که بریسه برای اینکه ارند پلشویکیها میآیند . ما هم باعجله من و برادر من با یک نفر مستخدم پیاده راه افتادیم . یک جمعیت قوز العادهای هم از ایرانیان فرامیکردند تمام این راه رشت به قزوین مثل یک خیابون شهر بود . سراز جمعیت بود . همه پیاده میرفتند به عدهای نسبتاً مجهز بودند مثلاً " قوز کبک" به اسبی داشته و سه الاغی داشته و ما پای پیاده . باوریکه توی راه وقتیکه کرسنمون شد اصلاً همین چیزند اشتیم بخوریم . یک نفر بود آنجا رشتی ما را شناخت ما را دعوت کرد که داشت گنجه می بخت . تمام تپه‌خانه‌ها را هم تخلیه کرده بودند مردم فرار کرده بودند برای اینکه پلشویکیها میآیند . بنابراین همین چیز نبود توی یک تپه‌خانه‌های که تخلیه شده بود به خانواده رشتی گنجه ای دم کرده بودند و مارادعوت کردند نمک نداشتند . گنجه بدون نمک را ما خوردیم و راه افتادیم تا رود بارکه نزد یک منجیل هست رسیدیم آنجا قاطر بیداشد با قاطر رقیم گوههای که . . . گوههای خیلی خیلی مشکلی بود . بورز از آنجا به قزوین رقیم . .

س - جاده‌ای پیر نبود؟

ج - جاده نه جاده بود بلکه از جاده نرقیم برای اینکه اینجا گفتند که از جاده همیشه رفت برای اینکه راهها میرسند و از ترس اینکه صدای توپ هم میشنیدیم وقتی که همین حورکه میآیدیم و جمعیت هم میآید برادر اینکه بالاخره روسها آمدند رشت را اشغال کردند . از منجیل با قاطر رقیم به یک دهی که در شمال قزوین واقع است . شب منزل گذرد آنجا خوابیدیم و از سرخسته بودیم به پیچوجه توجه نشدیم صبح که شدیم دیدیم تمام بد نمان را گنجه زده و این تمام بد نمان جوش کرده اصلاً از سرخسته بودیم توجه نکردیم آمدیم قزوین و آنوقعی بود که وضع اسفناک قشون شکست خورده ایران را در آنجا دیدیم که این سیاهیان ایران که قزاق بودند پای برهنه مظلوم تور کچه‌های قزوین ولو بودند . این مقدمات بود که کودتا در آنجا داشت تهیه میشد . از آنجا خودمان را رساندیم به تهران و دولت وقت

در مورد مهاجرین رشت مهاجرین کیلان هم اسمش را گذاشته بودند. یک مقرراتی وضع کرده بود. یک کتبی میکردند. بهرکدام یک مبلغی میدادند. ماهم با همان زندگی میکردیم. و یکروزی یکی از اینخاصی یکی از دوستان من که در بانک شاهی کار میکرد تحویلده اربانک شاهی بود. همدکشتیربانک شاهی بود. بمن گفتش که به محلی در بانک شاهی هست. ممکنه شما بیایید تقاضا بکنید. رقوم و امتحان دادم و تقاضا کردم و قبول شد. مضمناً "سپه ارشتمی" نخست وزیر بود. او ارتباط داشت با پدر من. پدر من با او خیلی خیلی نزدیک بود. او خواست کمک بکنه. مرا فرستاد پیش سردار همایونی بود که رئیس قزاقخانه شده بود. بحای ساراسلمسکی. ساراسلمسکی یک روسی بود که فرمانده بریکا در قزاق بود. در این جنگ شمال که شکست خوردند. گویا گفتند که ایسن ساراسلمسکی با روسها ساخته و بنا براین او را معزول کردند. سردار همایون را که افسر یک بریکا بود. یک دیگری بود. در ایران که غیراز قزاق بود. او را کردند رئیس بریکا در قزاق. یعنی فرمانده قوای در ایران در واقع. سپه ارشتمی کرده به او که من برم آنجا به من به شغلی بدهند. یکروزی رقوم آنجا تو همان قزاقخانه تهران که سرچهارراه قزاقخانه است. در. در تهران یک (؟) بعدها. رقوم آنجا و دیدم به ترتیب و عمیگتر معلوم نیست اینجا اینجا این اشاره برای چی مست چه کار میکنه؟ کسی. دوسه روز اینجا بی تکلیف. موندم و نکرادم. بله رقوم در همین بانک شاهی و آنجا استخدام شد. م و سه دار وقتیکه اطلاع پیدا کرد که - یعنی اطلاع پیدا نکرده بود. یکروز نهار پیشتر بودم. روز جمعه گفتش که خوب حالا شما آنجا مشغول هستید؟ گفتن. نه. گفت برای چی گفتن اصلاً. رقوم آنجا معلوم نیستش. که این قزاقخانه میدانید درحالی چیز بود پاشیدن و پاشیدگی بود. و بعدها کودتا که شد. سردار نمایون و تمام این بساط بهم خورد. اصلاً چیزی نبود. حکومتی نبود تشکیل. نبود. گفتن. نه آنجا دیدم خیلی بی تکلیفم. رقوم در بانک شاهی استخدام شد. م. نفت حالا حظه ر میگیری؟ گفتن که سی تومن. گفتن. نه مقصود اینست که درآمدت حظه راست. گفتن که سی تومن. نفت آخه داخل و پخل

من مخمیلی همه من خورد با خیلی بی ادبی بی نزاکسی کفتم که من اهل این چیزها نیستم با همین زندگی میکم . با ما می سی تومان شروع کردم و بعد از دو سال شعبه رشت باز شد . بانک شاهلی در رشت شعبه داشت و شعبه بواسطه همین افتشادات بسته شد . دو سال بعد باز شد و من منتقل شدم به شعبه رشت بعنوان معاون در . . تا ۱۹۲۴ در رشت بودم . بیست و چهار ما انتقال دادند به تهران و بالاترین مقامی که به ایرونی در بانک داشت چیف اینترپتر چیف ایئریتس — آن زمان به شخصی بود باسم مبصرالدوله لقب مبصرالدوله مهدی خان مبصرالدوله که این سی و چند سال بود در بانک بود این بالاترین مقام ایرونی را در آنجا داشت . این میرفت به مرخصی سرا گذاشته انگینت حین اینترپتر . در وقت چیف اینترپتر ترجمه نبود این پیشکار من — بانک بود پیشکار ایرونی بود . باوریکه یک روزی یک مری رئیس کل بانک بود مرا حواس کتتر که شما باید برید پیش ولیعهد . ولیعهد هم مدد حسن میرزا بود برادر احمد شاه در نیاوران . نفت بانو کار داره با بانک کار داره و برید . . رقم وارد شد م تو معون کلخی که کاخ نیاورانی که بعد کاخ

قسمت پائین

س —

ج —

قسمتی که آن مشرف یک شبه بندی داشت که بعد همان راعم دکتر شاه کرده بودند این ساختند اما اون استخوانی و این ساختمان بود که یک منظر خیلی خیلی زیباتی داره به جنوبی که تا تمام آن دستی که زیر نیاوران واقع است از آنجا بدست خیلی دار زیباتی بود . مدد حسن میرزا که ولیعهد بود رفتی وارد شدی اوز از من پرسید شما رشتی هستید ؟ میدونست معلوم میشه . کتتم بله . گفت شما با میرزا کریم خان نسبت دارید . میرزا کریم خان بند رشتی بود که مخالف قاجار بود و یکی از انتخاب بود که در نهضت ضد قاجار به دست داشت با رضا شاه همکاری کرد و به آدم خیلی جسور بود و قاجار به خیلی از اون ملاحظه میکردند مثل اینکه میترسیدند . کتتم نه من میرزا کریم خان را می شناسم اما خوب قوم و خویش نیستیم

بعد محبتی شد گفتند که شما سردار سپه را یا رضا خان را یا سردار سپه بخانوار
 ندارم گفت اینو مشناسم بنتم نه ندیدم . گفت به آدم خیلی قد بلند و است
 وقتی من با مناجات محبت می‌کنم سرم را می‌بایستی بالا نگه دارم و گفتند که خوشبختانه
 این اختاری که پیدا کرده بود بین ما و این سردار سپه رفع شد . بران اینکس
 به عدالت سعادت کرده بودند و این به کارهای میخواست بکنه اما اخیراً رفیع
 شد و قرآن را . . به قرآن قسم خورد آمد نسبت به شاه احمد شاه و وفاداریش
 را . دیده حالا اطمینان داریم . این چند ماهه قیامت انقراض سلطنت قاجاریه
 بود . باوریکه من به مرخصی رفتم وقتی که میرالدوله بر پشت و من کارم کارساز
 بانک داری شد مرخصی رفتم رفتم باریس . به روز تو روزی برخواست
 کردیم به محمد (؟) به محسن میزبان . شناختم اون هم مرا شناخت
 گفت ا- شما اینجا چه میکنید الان چه کاری دارید . گفت منی چی . گفت یسه
 خورده باهم راه بریم . راه رفتیم و رفتیم تو شانزه لیزه به نیکی نشستیم و نغمه
 که یادتان میان من چی بهتان گفتیم . گفت کاملاً یاد می‌آید . گفت دیدی که
 این آدم شما خیانت کرد . به قرآن امانت کرده بود و قسم خورده بود که وفادار باشه
 وبعد اینطور رفتار کرد . گفت که مرا در ایران چه می‌نویسند . گفت به می‌نویسند ولی عهد
 سابق گفت عنوان من چیه؟ گفت ولی عهد سابق بعد نشستیم و گفتیم که
 احمد شاهی می‌کنه؟ گفت احمد شاه منی چی کتاب میخوانه و دفتر را صرف مطالعات
 میکنه در این ضمن روزی روزی احمد شاه از شانزه لیزه رد شد . گفت حدیث زاده است
 گفت که . . گفت که خبر وضع مالیه حظه؟ گفت که وضع مالیه را خود من بیسک
 شرفاً بجان میکنه که می‌گوید که به شخص را کشته و شرف‌لکه‌لهمز را آوردند برای اینکه کشف
 بکنند این موضوع را . شرف‌لکه‌لهمز آمد و این جسد بیسارو را نگاه کرد و بعد از به
 چند لحظه بلند شد و گفتند این شخص به وقتی کارو بارش خیلی خوب بوده و الان
 وضع مالیه خوب نبود اما آنقدر نداد نمود که سه نان شب محتاج بشسه .
 برسیدند آخه شما بطور می‌نویسید به همین باین زودی با یک نگاه به جسد این

تشخیص می‌دهد. گفتند که لباسی که پوشیده بود لباس يك خياط خانه درجه يکيه اما مال بيست سي سال پيشه. اين معلوم ميشه که الان استطاعت نداشته که پيش از اون خياط بوه لباس بپوشه بدوزه اما آنقدر هم فقير نبوده که اين لباس را بپوشه. احمد شاه راجه به خود شرم همين را ميگه. ميگه من يك رولزرويز که دارم رولز رويسر که دارم رولزرويسر مال مدد چندين سان پيشه و به کسی اکر بخواد راجه به من تفاوت بگه و روانشناس باشه همين تفاوت را ميگه که در مورد آن شخصيت کردنه گفتيم. شعر مورد مثل خوبى زده. گفت نه احمد شاه خيلى خوبه خيلى خوبه خيلى افاضاتر خوبه و دافعاً مطالعات ميگه. بالاخره من شانزده سان در بانک شامى بودم. شعبه رشت که شتم باز شد رفتم آنجا معاون بودم و چهارسان در شعبه رشت بودم. بعد خواستند مرا به آن ترتيب آنجا بودم در تهران بودم و بمصرالذوله رفت و من شدم آن مقام را گرفتيم و اما ناراضى بودم براى اينکه ميتنتم که چرا من نبايد به مقام بالائى برسيم شتم خوب ديه اين حيزى است که اينطور هست. ميدونيد اصراً بانک شامى که تاسر اسکناس بود. به بانک انگليسى بود همينطوري که سالهاى بعد که رفتند که (۹) ۹۴۴: رقم به قاعده - رقم به ديدن رئيس نشنال بانک اين ايجت به انگليسى بود ديسن هم بود اسمر. اجه به اوصاعشان باحسون صحبت ميکردم بمن گفتند که مصريها لياقت اينو ندارند. گفت بله بهترين مستخدمين ما يا يوناني اند يا ارمنى. اين عقیده را هم بانک شاهسى نسبت به اروپويها داشت تا آتوق. و بعد هم اکه بخاطر بيارم ميتونم بهتر بگم که کسی اون مصرى که رئيس نشنال بانک ايجت شد موقعى که باهم در صندوق کار ميکرديم زكى صدر در زمان اون نجيب قبل از اينکه ناصر نجيب را خلع بگه اينو آوردند بعنوان اولين رئيس مصرى نشنال بانک ايجيت. تمام اختارات يا اونها بود. حق نشر اسکناس در مصر با اون نشنال بانک ايجيت در ايران يا اميرال بانک اف. پشيانا معاد بود از ماليات مثل بانک شاهسى.

معاد بود از حقوق کمركی . تمام لوازم احتیاجات خودش را و روسا را اثاثیه هاشمیان را ... تمام احتیاجات خانهدانان را تمام معاد از كمرك وارد میکرد در صورتیکه وقتیکه من رئیس بانک ملی شدم ما برای وارد کردن اسکناس که از اترلو آن سانس تمام میآوردیم و (؟) کمان میکم حقوق کمركی می برد اختیم بانک شاهی تمام حواش را بدون کمرك میآورد ما که بانک ملی بودیم حقوق کمركی می برد اختیم .

بلاآخره بعد از شانزده سال . . من در این دوره چیز پیش آمد الثای کاپیتالیسمین در زمان رضا شاه . یعنی از کارهای برجسته ای که کرد کاپیتالیسمین را الفاکسرد وزیر دارائی دارائی داور - علی اکبرخان داور به مرد بسیار بسیار برجسته ای که من پسر من هم باسم داور گذاشتم بیاد هاشمیان - واقعا یکی از ایروندیهای برجسته ای است که در عمرم شناختم با این نزدیک شدم یعنی راجع به کارهای بانک شاهی .

وقتیکه کاپیتالیسمین بود بانک شاهی مثل اتباع انگلیس و اتباع روس تمام رسیدگی به دعاوی برضه بانک شاهی با از طرف بانک شاهی برطیه دیکران در یک حکمهای در وزارت خارجه مطرح میشد . دیوان محجی چیز دیوان خارجی بود به جیزی بود به محکم بود در وزارت خارجه که برای خارجی های که - اما خارجی های که باصطراح روسها بانک روس و بانک شاهی اینها دعاوی که داشتند در آنجا مطرح میشد .

وقتی که کاپیتالیسمین طغی شد برای اولین بار میبایست بره به دادگستری و من دیکه ستمی را هم که آنوقت بمن داده بودند از بس که من غوغا کردم و اعتراض کردم و اینها بمن ستمی که دادند معاون بازرسی گ شدم و تمام این مسائل مربوط به محاکمات و به مسائل حقوقی و دعاوی و اینها زیر نظر من بود . بطوری که من دائمی مراجع میگردم به وزیر دادگستری مرحوم داور و سایر ترتیب خیلی بهمه دیگر نزدیک شدم از جمله مسائلی که در این موته پیش آمد یکی این ادعای شد برطیه بانک شاهی از خارت ورش سببسالار مرحوم سببسالار و ادعای کردند که نکتند موثا عرض حالیه که داده بودند برار اینک مخارج مخزیه تعبیر زیاد نشه محدود کرده بودند سبب سالار منصد نزارتومن آن زمان ولی منکتند در حدود شش میلیون لیره ادعا دارند

برعلیه بانك شاهي و به ورهه‌ار هم كه به اضاه رقيده بانك اين وقت بود - بود بخط خود نو نوشته شده بود و باضاه او بود ياد جواهراتي هم در پانسه كسرو كذاشته بودند در مقابل اين قرضه را اين و آوريدند ادعا كردند كه بانك شاهي اين جواهرات سبسالار را كه در بانك كزو بوده اينها را بانك شاهي فروخته و الان در برتيشر ميوزيم هست اينها و شش ميليون ليبره قيمتتر هست علي الحساب ما سيصد هزار ليبره همچين سيصد هزار تومن مطالبه كردند كه تقاضاي حكيمت هم كردند .

حكيم خود شون راعم داور را تعيين كرده بودند وزير داد كستري . سرحك و عجز الدوله من هم حكيم بانك شاهي شده . من سرحك كه مراجعه كردم به دنا ترو بانك اثر از اين پيدا نشد كه اينها به همچين جيزي به بانك كذاشته در بانك تود بيع كرده باشند به آن تاريخ - تاريخت نم بود . سبسالار هم در آن زمان وزير لشركات بود . اين به اسم وزير كركات كنصر السلطنه سبسالار آتوت نصر السلطنه بود و عيني الدوله وزير ماليه . همين اثر از آن پيدا نشد . شروع كردم به تحقيق از ايرونيه - از ايرونيه يار قديم . بيتر نه نشان رشم . بيتر فرمانفرما بيتر صاحب اختيار از حمله اشخامي كه به خاطر دارم و به عده ديگه اينها همين كه اضا ان اطرح ته داشتند . با ذخره رشم بيتر حاج مخبر السلطنه كه نخست وزير بود . به او كه شتم گفت كه من خييز به خاطر ندارم اما اين آثار مرآت السلطنه اي هست در وزارت داراي او ممكنست به اند . به او مراجعه كردم او رشير حالصه بود در آن زمان . او گفت كه من هم اذرعى ندارم اما اگر بريد بيتر ياد نفر كه به اسم اسفر را انان به خاطر ندارم به خاطر خواهم آورد گفت اين رشير بيوتانه ان ممكنه اطرح داشته باشه . محد كارتر را هم به من داد . محد كارتر در وزارت خارجه هي كه وزارت خارجه قديم توري حياض اون وزارت خارجه ياد اطاز كوچكي بود كه او بيوتات در آن حا كار ميگرد . رشم بيتر بهتر گفتم كه يسه همچين جيزي هست . گفت بله من دارم . شتم حري همستر . گفت امين جواهرات سلطنتي است كه مظفرالدين شاه از بانك قرضي كرد و جواهرات را گسرو

تذات و بعد بولترا داد و حواصرات را پرترفت. کتتم اینرا مکتمت برای من پید اکتید .
 گفتن کبسه سه چهارروز بعد تلغزود که پید اکردم . رفتن پیشتر یک طومار
 اب . از چیزهای امت صائلی است که من بارها به حکاران جوان بعد کتتم تذکر
 . . . . . حطور سابق به نمجی چیزی را که مال چندین سال پیش است یکفر آدم
 اینرا آنا" پید اکرده من داد در صورتیکه با تشکیکی که بعد ایران پید اکرده بود
 کتتم این مان دو سال پیشه شما میخواستید کسی را پید اکتید نمیتوانید پید اکتید
 برای اینکه نه بایکانتون صحیحه نه حساب اورتون . این یکی از طومارهای منی که
 بهسیاق نوشته شده بود و لوله میشد . به لوله ای که خدا میداند چند متر بود
 این را در آورد و من هم یک گوی هم سیاق بلد بودم نشان داد که در این
 حامیه یک این طومار نوشته شده بود که در فتن تاریخ جهد هزارتومس
 مظرالذین شاه از بانند شاعری قز کرده و این حواصرات را کز کرده است و زیـرتز
 در حواصراتی آنرا پیر داد و حواصرات را گرفت . این تاریخ را که یاد داشت کردم
 دیکه قضیه روشن شد . ثورا" آدم از روی تاریخ اون لجر اون روز را در آوردم
 معلوم شد آنجا هست منتهی چون این را محرمانه خواستند نکه دارند این را این
 دو وزیر یکی وزیر مالیه یکی وزیر کمرکات شخصا" آمده بودند پیش بوزر رئیس بانک
 شاعری و رئیس بانک شاعری هم به دست خود تری به خط خود تری این را نوشته بسود
 آن رسید رابه اینها داده بود و این محرمانه بود هیچکس تو بانک نمیدانست .
 یند معاملاتی هم بود یک فرضه ای هم بود که اون فرضه ان یادم نیست باسم کسی
 نوشته بودند اون فرضه را برداخته بود و حواصرات را گرفته بود . این را پید ا
 کردند روزی که جلسه حکمیت بود در منزل د اور رفتن هنوز وثوق الدوله نیامده بود .
 به د اور نشون دادم گفت که عجب چیزی قریبی است . من به اینها میکم که این
 عرض حالشان را بر سیرتند و اثر پیر نکتند من استعفا میدهم از د اور آتسما
 در این ضمن وثوق الدوله رسید و اونهم که مطلب شد اونهم کتتر که خب . .
 بعضی این فرضه بوده که شاه کرده بود حالا این ضرر بحساب خود ز میخواست اینها
 بر بکوه این حواصرات را ؟

- ج - این جزو اسنادی بود که توی اوراق این نصرالمطلنه سپه دار موند بود . وقتی که سالها گذشته بود از فوتش این تو وره توی اوراق او به همچین چیزی را پیدا کرده بودند و من خیال میکنم با علم اینکه این مربوط به او نیست آمدند به عرضحالی دادند که بعنوان اینکه این جوامرات مال مورث مابوده
- س- یعنی جوامرات شاه مال مورث بوده
- ج - جوامرات شاه مال سپهسالار بوده و بایست الان پولش را بدید . از داور پرسیدم که اگر اینو من پیدا نکرده بودم چی میشد . بدون شك محکوم میشدم . خوب اینها چیزهایی دارند ریز این چیزهایی تا یحدهمائی عم (؟) داشتند الان درست به خاطر ندانم که این تاجه حد داشتند این جزئیات این جوامرات را . اما به مقدمه ارجاعات . . . در عزارو سیدوشانزده یا عزاروسیدوشانزده من از بانده استعفا دادم
- س- بانده نمایی
- ج - بانده نمایی - اینطور ند . بعد از اینکه موارد بسیاری پیش آمد . یکی از موارد بسیار حالب هم این بود که تازه کاپیتالیسیون طغی شده بود و اولین فتح طلب (؟) بجای سفته ای که بعد معمول شد به فتح طلبی میبایستی آنوقت عم میفکند پروتست بایستی واخواست بشه . اینرا بانده نمایی فرستاد و یک محکمه ای هم درست کردند برای بخصوص محکمه تجارت . به علی آبادی نامی عم رئیس محکمه تجارت بود . بردند به محکمه تجارت که این را پروتست بکنند واخواست بکنند . گفت نمیشه رد کرده بود بعنوان اینکه نمیشه یک طلب را از چند نفر در آن واحد مطالبه کرد محیل وصال علیه میگفتند آنوقت برات کیرو برات گیرنده . وقتی این هدیه جین من آمد من این را بردم بیشر داور . گفتن آنا شما آمده کاپیتالیسیون را طغی کردید بسیار کارخوبو . عم کردید اما اثر بنیایشه که این طرز قضاوتتان این بانده این که افتضاح داره . قانون تجارت دنیا تمام دنیا بعلت اینکه امضای متعدد میگیرند برای اعتبار آن سند . این آدم استدلال کرده بود که در قانون شرع نمیشود یک دین را از دو نفر

مطالبه کرد و حتی که از یک نفر مطالبه کردید آنها بوی الضمنه میشوند . این را تعجب کردند گفت حالا من چه بکنم گفتم آنچه به آدمی گذشتید رئیس محکمه که این امر را هیچ آشنا نیست . کوشی را برداشت تلفن کرد به علی آبادی خیلی تند صحبت کرد که یعنی بجز اینها از این بود که آنجا آبروی ما را شما می برید شما این چه کاریست کردید . تانوی تجارت را که نگاه کنید می بینید که ماده فزانش می که که حر دارد به عرضت از مراجعه . از اعضاء کنندگان مراجعه بکنه . این حل شد . این اولین کیس که ما داشتیم در بعد از اعضاء کابینتالسیون . خیلی کارهای زیاد در داشتند بنویسید به روزی این تانوی تجارت را که من میخواندم مراجعه به معین معین در همین موضوع که پیش آمد دیدم که به ماده می نویسد که عمر از ده روز نمیشه و اخواست کرد روزتست کرد به ماده و بنه می که بعد از ده روز نمیشه اینو بود پیش از آنکه ماده بخواند بفرمایید بر امری که همیشه روزتست کرد . نکتت غیر نمکه معین چیزی باشه . خوانند نامه دوم خوانند عدیه حاضور نده ایند آور شده . خوب این تانوی تجارت را این امر تجدید نظر میکنم و مطرح تهیه همیشه وقتو تهیه شد به شما میدم که شما نظریه دید . نکتت من خیلی خوشوقت بشم . مدتیا گذشت یکروز وقت زدند که ما اور بایست که شما بیایید

رستم وزارت دادگسترو که در آن محل نقلی شریک . در منزل صنیع الدوله بود

عجی جانی و آن منشر باشم صورتی هم بود که اکثر بود اون رئیس و نکر بود . به خلوت کرده بودند رستم تو . به چیزی را بمن داد ما این شده این تانوی تجارت حدید . کتاب اینرا شما بخوانید نظر بدید . گفتیم خیلی خوب چند روز؟ گفت الان گفتیم این حاضوره آیا . داشتیم روز میزدیم دیدم که بشد آدرین صفحه اش اعضاء دارد جمله اعضاء خرید دارد . گفتیم شما که اینها را اعضاء کردید که گفت این کمیسیون تانوی دادگسترو است کمیسیون دادگسترو است . این تانوی است که در روز آزمایش نمودند بعد از آزمایش به دوازده مدتی می برم اصل را سه جلد صد هم . آن امرت نده است . شما به این بخشیدند خود تفرغش باشم به

نظر بدید . گفتیم آقا اینجا که نمیشه . نفت چاره دیکه ندارم . تمام کارهای ایران با این عجله است . رستم آنجا این منشی باشی . هم تو رئیس دفترت نفی زنت میزد . آدم میآید . میرفت سرورمدا من در یکساعت هیچی نتونستم بکنم به سرسری به نگاهی کسردم . بهت گفتیم که بدین ترتیب نمیشه اظهار عقیده کرد . اینهم یک نمونه‌ای - با وجودیکه به مرد بسیار بسیار برجسته‌ای بود اما این نشون میده که باور کار در ایران چه بوده با آنچنان عجله که کسی خود تر دوتا ماده را توجه ندانست و الان هم این کار را - تقصیر هم ندانست فشار کار باور بود برای این آدم بطور کلی این را میخوانم بکنم تحریر شخصی من اینه که یک نفر در ایران اگر حاضر بود مسئولیت قبول بکنه تمام اطرافیان همکارها و دستگاههای دیکه تمام مسائل به دوئراون آدم میفرستند برای اینکه فسرار از مسئولیت بکنند و این آدم بد بختی که باحسن نیت میخواست کاریکه اونقدر کارزار درش بار میشد که امکان ندانست بتونه از عهده بر بیاید و نتیجه‌اش این میشد که یسه عده اشخاص - هیچ کار نمیکردند هیچوقت دچار خبیثی هم نمیشدند هیچوقت مورد مواخذه قرار نمیگرفتند اما اشخاصی که دارای ابتکار بودند دارای جرات تصمیم گرفتن بودند همیشه هم ممکن بود مرتکب به اشتباهی بشوند اینها می بایستی به روزی دچار زحمت بشوند برای اینکه حرات این تصمیم گرفتن را داشتند یکی از معایب بزرگ ایران این بود که مجازات نبود برای کار نکردن . کار نکردن زرتگی - یکی در این مورد هم این را باید بکنم وقتی که داور خودت را گشت به بدری بود - سرد معاون وزارت دارای بود این شد قائم مقام کفیل شد .

محمود بدریا پدرتو؟

س -

پدر - این جوانه را میباید ؟ نه این پدر این . این پدر این بود بله . پسرش در انگلستان

ج -

تحصیل کرده بود؟

س -

بله بله

نه پدر اون - این به جلساتی در دفتر او تشکیل شد برای اینکه وزیر دارای خود کسی

ج -

کرده من هم حالا بعد هم میرسم به اون که من چطور در آن دستگاه بودم . یکی

از حرفه‌اشی که زدگفت که - حالا تازه دو روزه سه روزه که دور خود کشی کرده
گفت و نوع خرهست الاغ هست. يك الاغی است که خیلی الاغه که بارش را می‌بره
هرقد رهم رو دوشش بگذارد میره. خره‌اشی هست که زرتنگه. این خر زرتنگه
يك باری را که میکنند دوشش این میندازه خودش را شروع میکنه به قلست زدن
اونقد رظت میزنه که این مرد يکه صبور خر کجیاد بار این را برداره بذاره رو
دوش آن الاغی که خره. گفت من جزو اون الاغ خرها نمی‌خواهم باشم -
خودش را معرفی کرد. گفت میخواهم من نمی‌خواهم مسئولیتها را خودم
قبول بکنم یعنی دوری که تا پریروز زنده بود و ایسن کارها را میکرد اون به خر
احتمالی بود. من خر زرتنگه می‌خواهم باشم که در ایسن قبول کردن، مسئولیت
و قبول کردن کار و انجام این کاری نوع خریدی است. آدم باید به طوری
کاریکه که مسئولیتی نداشته باشه. بعرض برسد - مقرر فرمودند - این عبارتسا.
دور یکی از اشخاص برجسته‌ای بود که من دیدم معذالك میگویم به حدی کار
روی دوشش ریخته بودند که این بد بخت نمی‌توانست برسه.

س - چه شد خود کشی کرد؟

ج - برای اینکه احساس کرد که رضا شاه خواهد کشتش.

س - صحیح

ج - حالا من به آنجا هم میرسم. بعد از مدت‌ها این همکاری نزدیک به من پیروزی
گفت که شما چرا نمی‌آئید کار بکنید برای من. من آره می‌ایم - با کمال میل
می‌آیم. از کی بیام؟ گفت از فردا. گفتم از. بعرض رساندید؟ گفت نه -
گفتم چرا نه. گفت می‌ترسم قبول نکنسه. گفتم آتای دور آقا من این که میگویم

حاضرم ترك بکنم پیام

س - بانك شاهي را ترك بکنيد؟

ج - بانك شاهي را ترك بکنم پیام این به کار است که اخیراً احساس میکردم وصحبت
میکردم با چند نفر. دوتفر منجمه دوتفر یکیش لقمان الطلک بود که نزدیک بود به من

یکی هم امین الطلک بود دکتر چشم بود . این هم گیلانی بود به آدم . . هردو تا اشخاص بسیار بسیار نازنین . هردو گفتند ما با این کار را بکنید . شما کاری که دارید بهترین کاریست که در مملکت موجود است مردم آرزو میکنند که همه همچین سستی در بانک شاهی داشته باشند . شما ول کنید بیایید تو دستگاه فردا شما را بیرونشان بکنند تکلیفتان چیست . گفتم آقای داور من این مطالب را میکند . گفت زیاد هم بد نمیکنند . گفتم من دانسته این کار را دارم میکنم اما این صحیح نیست . شما اگر به شاه نگوید فردا وقتی اطلاع پیدا میکنید به تسون بگه به کسی که توی بانک شاهی سالهاست کار کرده شما چطور میتونید بپارید اینسه کار گارهای مهم بهش بدید اونوقت دیکه شما چاره‌ای ندارید . من از آنجا از آن کارم افتاده‌ام مجبوری خرجم رابند . . گفت راست میکنید خیلی خب میکم . در حدود یکماه شاید بیشتر از یکماه طول کشید . یکروز بعد از این مدت رنگ زرد و رضم . گفت تا امروز من مجال نکرده بودم فرصت نکرده بودم به موقع مناسبی پیدا کنم . امروز سر حال بود و این مطلب را بیان کردم گفتش که به کسی که شانزده سال تو بانک انگلیس بوده بانک شاهی را میگفتند بانک انگلیس - میشه اطمینان داشت این عبارت داوره گفت من ریش و سیلیمو گروه‌اشتم همه چیز را گفتم . گفتم میشه برای اینکه این آدم در سالهاست با من سروکار داشته در عین حالیکه هیچوقت خیانت نکرده تو بانک شاهسی همیشه ضایع ملگش راهم در نظر داشته . او هم گفت بسیار خوب .

تا آنجا فرمودید که آقای داور رفت پهلوی رضا شاه و . . .

س-

آها اونوقت

ج -

اجازه گرفت که سرکار . . .

س-

که ریش و سیلیمو گروه‌اشتم که این آدم در عین حال که نسبت به بانک شاهسی

ج -

هیچوقت خیانت نکرده همیشه خیلی خدمت کرده به ملگش و شروع کردم به کار .

شغلی که به من داد شرکتهای دولتی را که عده شان از (؟)

که بیکش شرکت مرکزی بود . شرکت مرکزی خود آن شرکت مرکزی علی و کیلیسی هم

رئیسش بود قسمت عمده کارهای ملکت را داشت. تمام معاملات مبادلات با
شوروی را جنس به جنس این بود شرکت کالا بود شرکت کشاورزی بود شرکت حمل و
نقل بود ماشین الات کشاورزی بود سرتا سر ایران

س- همه دولتی بودند این شرکتها؟

ج- تمام دولتی بودند تمام این کارها را میکرد. مثلاً ورود اتومبیل را انحصار کرده بود

نمایندگی جنرال موتورز و کرایسلر را گرفته بود و که دولت اداره میکند. اینه من موقعی
که تو بانک شاهي بودم بمن گفت گفتم نکند این کار را. گفتم نکند چون نمی تونیه
از عهده بر بیاید. گفت اینها اجحاف میکنند خیلی سو استفاده میکنند از این و از
این گفتم نمیتونید اداره بکنید دولت نمیتونه این کار را بکنه. گفت من میگم

س- کی بود که میگفت من میگم؟

ج- د اور

س- مرحوم د اور

ج- و من شدم نماینده د بازرسی دولت در تمام این - حالا نه فقط نماینده دولت د لسم

میخواست این اصلاً تصمیم د اور را می دیدی. يك تصویب نامه ای گذراند که من حق
رسیدگی - بازرسی و مدیریت این شرکتها. تمام این اختیارات به من یکفر داده بود
برای تمام این شرکتهای دولتی

س- تصویب نامه دولت بود؟

ج- تصویب نامه . .

س- پس این موجوده

ج- موجوده - د هزارو سیصد و همان پانزده که هزارو نهصد و سی و شش. اونوقت بازرسی

دولت د بانک کشاورزی با این اختیارات که این تصمیم ها در تمام شرکتهای
دولتی. د دفتر من هم توی بانک کشاورزی در خیابان لاله زار ابتهاج سلطنه محوی
هم رئیس آنجا بود. پدر این محوی معروف و که راجع به این محوی هم تکه ای دارم که
بهستان میگم. پسرش را آوردم د بانک ملی چه کاری کرد د بانک ملی. من یکد انسه

ماشین‌نویس داشتیم و مرد قدوسی‌نام. من و این قدوسی میبایست تمام این کارها را میکردیم و اول کاری هم که بمن گفت بکنید گفت رسیدگی بکنید به این شرکت کالا. شرکت کالا بود تو خویابین سپد رئیسش هم کاشف بود. کاشف یکی از تجاری بسودن آن زمان خودش یکی از تجار معروف بود

س- که بعد امریکا رفت؟

ج- امریکا رفت؟

س- مقیم امریکا شد به آقای کاشفی

ج- نه این کاشف شاید به کاشف دیگری بود این اما خیلی معتبر بود خیلی معتبر بسود

دوست داور هم بود. از دوست‌های قدیمش بود. من تاگید تاگید که اینو پسرول

میخواند باز ازم و من نمی‌دونم وضعیتش از چه قراره که بهش بدم ندم شما نظریه‌ید

من رضم بپنم "کالا" چه میکنه. دیدم هیچی نه دنتری است نه حسابی هست نه

کتابی هست هیچی نیست. اینها از براسل در اصفهان بود به چیزهایی می‌خریدند

و می‌آوردند تهران می‌فروختند. خواستم رسیدگی بکنم که اینها چه کردند چه

چیزهایی را آوردند هیچی نبود. یک نفر به عده‌ای را شروع کردم از بانک شاهسی

بیارم. اختصاصی که در بانک شاهسی با من کار کرده بودند. به سه چهار نفر را

آوردیم. یکیش آموخته که خیلی خیلی برجسته بود خیلی خیلی خوب بود برای

حسابداری من نظیر او را در حسابداری ندیدم هیچکس در ایران. یکی غلامرضا

چی چیز اونهم به آدمی بود بعد به بانک ملی آوردیم. به عده‌ای را سه چهار نفری

را آوردیم رئیس بانک شاهسی رفت پیش داور که اگر این کار را بخواهید بکنید

س- شکایت

ج- ما اصلاً ندیده هیچکس برامون باقی نمانده. داور هم به من گفتش که دست

نگهدارید. گفتیم آقا من دست نگهدارم من چی برم تو خویابان لاله زار بایستیم

هرکسی از آنجا عبور میکنه دستش را بگیریم بالا عضویم بکنیم. گفتیم آخه من

شما این کارها را که به من مراجعه کردید من باچی انجام بدم. به دونه ماشین‌نویس

مرد دارم . کسی هم نمی‌شناسم که حسابدار بلد باشد در دستگاههای دیگر شما به من بدید من نیاز دارم . گفتش که خوب حالا دیگر آمده این چیزها را گفته و من هم بهش گفتم که نه ما همچین نیستی نداریم که مال بانک شاهی را بخواهیم منزلزل بکنیم . من این عده‌ای را که آورده بودم به عده برمیگرداند . آن‌رسی که بسیاریسار لایق بود . یکی محسن خرم نمیدونم یک چهار پنج نفر را آوردم یکی هم چی چیز زاخااریان ارضی بود که اونهم کاروبارش خوب بود تا این اواخر هم در شرکت شیلات هدی بر سر بود . بالاخره شروع کردم به کار به روزی به دو . گفتم که همان تقریباً هفته اول بود گفتم که بعقیده من شما بعضی از این کارهائیکه کردید برای این آگه بخواید اداه بکنید باید آدم داشته باشید و آدم ندارید . بنابراین به فکری بکنید نمیشه با سپردن بیه دستگاهی به علی وکیلی و اون یکی را به چی چیز کاشف اسمش را فراموش کردم یکی در بلوچستان مثلاً ماشین کشاورزی یکی در آذربایجان . گفتم اصلاً غیرصکله این دستگاه بتونه اداه بکنه با این اشخاصی که متصدیش هستند - آدم نیست . گفتش خدایا بپارمزه مرحوم مستوفی المعالک . مستوفی المعالک میگفتش که ما چون آدم نداریم دست نباید بزنیم به کار . من عقیده‌ام برعکس بود . اینست که من میگم باید کار بکنیم و آدم هم تهیه بکنیم . این تقریباً به حدی طول میکشد . یکروز قبل از مرگش

س - مرگ ؟

ج - مرگ دارم . وقتی کمیسیون خبر میگردند در ایران بطور کلی - تلفن میکردند که خواهش میکنم فلان ساعت تشریف بیاورید کمیسیون هست . هیچوقت هم نمیگفتند به آدم کمیسیون موضوعی هست که آدم به چیزی با خودش ببره حاضر بکنه وقتش وارد میشد بنشینه آنوقت معلوم میشد که چیه . تلفن کردند که بیایید - رفتیم به عده‌ای بودند . علی امینی رئیس گمرک بود آنوقت

س - همین دکتر علی امینی ؟

ج - بله - صادق وثیقی آدم بسیار بسیار نازنینی بود . اون کفیل اداه تجارت بود خیلی مرد شریفی بود . یعنی آنوقت اداه تجارت وزارت نشده بود . هزیر بود . هزیر

بعنوان آنوقت ستمش چی بود هزیر؟ رئیس قماش بود . و دیگر گمان میکنم از وزارت دارایی هم شاید یکی مدیروکل بود شاید یا کلاشائیان یا الهیار صالح . الهیار صالح مدیروکل بود آنوقت و خلاصه نشستیم دورتا دور و دور هم خیلی با سیمای گرفته خیلی خیلی سیس مغشوش گفت که شرکها را باید یکی یکی ببینیم که امان را داشته باشیم این را داشته باشیم ضحل کنیم . بعد ها معلوم شد که رضا شاه داد و فریاد کرده که اینا چی و اینها را باید ضحل بکنیم حالا شروع کرد از الفبا از اول . شرکت ساختمان بود که رام رئیسش بود . پدر این رام

س- پدر هوشنگ رام

ج- پسراو - آنرا خط کشید .

س- که محصل؟

ج- ضحل .

س- چرا رضا شاه میخواست اینها ضحل بشه ؟

ج- شکایت میکرد - اصلا " عقب بمانه میکشت بهش ایراد بگیره

س- به دور که خلعتش کنه

ج- دور را - آنوقت يك دفعه گفتش که خدا بیماریزه مستوفی المعالك مرحوم را . مستوفی المعالك

عقیده اش این بود که تا آدم نداشته باشیم دست به کارهای جدی نباید بزنیم

س- این را دور .

ج- دور . حالا یکسال و خنده ای بعد از اینکه من وارد شدم . قرار داد من یکساله بود

تجدید شده بود که دور خود کنی کرد یا نزدیک اتعاض بود که در زمان بسدر تجدید شد . درست بخاطر ند ارم اما تقریبا " یکسال گذشته بود . توی همان اطاق پشت همان میز مطلبی را که به من گفته بود که خدا بیماریزه مستوفی المعالك او عقیده اش این بود اما من این عقیده را ند ارم امروز عکسش را گفت . هیچکس دیگر شاید متوجه نبود

چطور؟ چطور شد اینطور شد

س- در ظرف یکسال ؟

- ج - د رظرف یکسال . جلسہ ای د اشنتم نوی دفتر من . د دفتر من هم توی خانہ شیرالد ولہ بود خیابان جلو سفارت انگلیس . آنجا را اجاره کرده بود نہ . د دفتر من آنجا بود کہ جلسات را آنجا تشکیل میدادیم - علاء ہم بعنوان وزیر تجارت کہ تازه آتہ بسود آنہم شرکت میکرد . جلسہ ای د اشنتم و آنوقت جلسہ بعد را گفت د دفتر من خواہد بود .
- س - د دفتر .
- ج - د دفتر نظارت بر شرکشا - کہ علاء صبح ہا میآد آنجا بعد از ظہر ہا میرفت توی وزارتخانہ یعنی صبح ہا تاساعت ۱۰ ہ بود دہ ونیم میآد و بعد میرفت وزارتخانہ . آتروز جلسہ آنجا د رہمین دفتر من تشکیل شد . نشستیم نشستیم علاء بود ہویر بود - وشقیسی بود - علی وکیلی بود یانہ نمیدونم بخاطر نہ اوم . نیاد د اور . من گفتم تلفن بکنیم منزل د اور کہ چطور شد . آتد گفتش کہ حسن خان میخواد خودش با شما صحبت بکشہ . پیشخہ متش بود . وقتی رقم پای تلفن گفت آقا فوراً بیایید اینجا . ہمامان دستہ جمعی پاشد ہم رقم خانہ اش - زیاد د ور ہم نبود توی خیابان پهلوی نزد یک خانہ مرتضی خان گمان کم بود . ہمین یزدان پناہ . آنجا خیال میکنم بود . وارد شدہ ہم دید ہم غرضائی است . توی حیاط جمعیت پر - شیون - دختر اش د اد گریہ فریاد گفتیم چیہ - گفتند خودش را گشت . من رقم کہ بروم توی اطاق ببینم کہ دستہ یک تاهینانی وایستادہ بود آنجا نمیشہ . داد و فریاد کردم . گفتند نمیشہ . بعد آنوقت شنیدیم کہ . آہان شرکہ الطک آتد تا وقتی آنجا بودیم
- س - رئیس دفتر رضا شاہ
- ج - رئیس دفتر رضا شاہ و بعد از یک مدت رفت و معلوم شد ناہای نوشته بود بہ شاہ کہ من خودم را میکشم و بجہہام را من سہارم بہ شما . متأثر تا بعد رقم آتای بد شد گفتیل . حالا د ر این دورہ
- س - خوب تعجب کرد ؟ عکس العمل راجع بہ خود کنی آتای د اور چی بود بین شماہا ؟
- ج - هیچ چیز . .
- س - انگیزہ اش روشن بود برایتان یا نامعلوم بود ؟

ج - نه هيچ نامعلوم بود برای اینکه فقط بعد حدس ميزم که آن دستوریکه داد برای انحلال معلوم ميشه که بهتر توپينه بود. آنچه که مسلم هست هيچوقت بسه او با آن خشونت و با آنهتک احترام رفتار نکرده بوده که آنروز کرده و این مسلم شده براش که این را خواهد گشت. چسرا؟ برای اینکه يك تری آنکه بود که کسک کرد به آمدن رضا شاه.

س - تيمورتاش

ج - تيمورتاش بود و نصرت الدوله بود و داور. این سه نفر خیلی مؤثر بودند خیلی. تيمورتاش را که در زندان کلکش را کنند. نصرت الدوله را که از بين برود. داور را هم این آخری هم. من قبل از اینکه اداه به دم راجع به تيمورتاش هم يك چيز بگويم. موقعی که تيمورتاش را کشتند ايروم مد حسين خان ايروم سرلشکر رئيس شهريانس بود. من موقعی که رشت بودم و توی بانک شاهي بودم این فرمانده تيب مستقل شمال شده بود. قبل از اینکه این بياد آنجا يك کمسول شوروی بود باسم آبره سون این خیلی خیلی مرد جسوری بود و در تمام مسائل دخالت میکرد. بطوریکه يکروز يك وکیل عدليه را این خواسته بود این وکیلی بود که برطبقه يك - یکی از اتباع شوروی عرض حال داده بود در دادگستری تعقیبش میکرد. این مرد يکه را خواسته بود توی قسولگری بهش فحاشی کرده بود - کلکش زده بودند و برده بودند توی زیر زمین قسولگری زندانی اش کرده بود. این هژاگش با این جا رسیده بود که من جوش می خوردم وقتی این چيزها را می شنیدم. هيچ کار هم نمی توانستيم بکنيم برای اینکه اصلاً حکومت در بين نبود هيچ چيز نبود که این به این فکرها باند. آيزم آمد شد رئيس تيب مستقل شمال. اولین کاری که کرد گفت هرکس پا به کسولگری شوروی بذاره توقیف ميشه. هرکسی که بیرون میآید توقیف میکند. بکلی رفت و آمد موقوف بود. از این کارها کرد بکلی وضع عوض شد. من برای این فوق العاده سمیاتی پيدا کردم. به حدی با هم نزد يک شديم که ما داثما همد يگر را می دیديم. داثم داثم. د يگه دوست نزد يک جسون جونی شد يم. تهران وقتیکه رئيس شهريانی شد من د يگه اصلاً بد يه نش نمی رفتم

يکي د وورد پيدا شـده که رختـم . يـک وورد شـه اـين بود که يـک د لال بـخدا د ی بود که د رواقـع تعـيـن
 نرخ ارز ايران - پول ايران ريال به ارزهای خارجی در دست اين بود . برای اينکه آنوقت
 يـک سـيـسـتم عـيـيـی داشتيم . يـک نرخ داشتيم نرخ رسمی - يـک نرخ داشتيم بابت گواهينامه
 صدور . يعنـو ، يـک کسی که يـک جنـسی را صادر ميـکرد يـک گواهينامه ميگرفت که اينقدر جنـس
 صادر کرده - آنوقت اين گواهينامه قيمت داشت . ليـره مثلاً آنچه که بخاطر دارم - ليـره
 دوازده تومان بود . نرخ ليـره خيال ميگم هشت تومان بود . نرخ گواهينامه صدور ميرسيـد
 دوازده تومان بطوریکه ليـره مثلاً بيست تومان - بيست و يـک تومان بود که قسمت . . .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سی اوتومبر ۱۹۸۱

محل صاحبه - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۲

در ضمن صحبت به آیرم گفتم . گفت يك درهنگسی را احضار كرد گفت اين مرد يکسه را
بخواهيد بهش بگويد که برزد تعييد . ديد يم خب اقلا* اين د يگه يك هـ مـی
است برای از بين بردن اين بازارسياه* بازارسياهی که بازار اصلی است که تمیين
نرخ ريال ايران در دست يك نفر دلال باشه . بعد از چندی گذشت ديدم اين آدم هنوز
هم هست . رفتم پيشش گفتم اين چطور شد . يکجوری صحبت کرد معلوم بود که آمده پول
داده . من دفعه اولی بود که نسبت به آیرم ظنين شدم . آنروز آن وضع مرگ تيورتاش
بود که توضیح ميداد گفتش که - من خیلی حاسف شده بودم از مرگ تيورتاش برای اينکه
تيورتاش يك شخصيتی داشت که تو ایرانی من تديدم . با اينکه عيب های زيادی
داشت . خیلی شهوتی بود خیلی نسبت به زنها ضعفا داشت بطوریکه يقه هر کسی را می -
گرفت که زن یکی از سفرها که مسن هم بود تعريف ميکرد که يکروز يقه من را هم گرفت .
بطور صحبت های خصوصی ميشد اين اصلا* بی اختيار بود . اين خیلی از اين جهت خیلی خیلی
ضعف داشت ولی يك آدم خیلی خیلی وطن پرست بود . بسيار مرد وطن پرستی بود بسيار .
اين را من د يگه ديدم وقتی در بانک شاهی بودم ميديدم کارهایی که ميکرد نسبت به خارجيهها .
گفتش که الان که تيورتاش رفت الان د يگه به نفر د يگه باقی مانده غيرت من .

آیرم د يگه

س -

ج - بله - و آن سردار اسعد است . يك مدتی بايد سردار اسعد را

ج -

و شمال رفته باشید که (؟) رضا شاه (؟) آمده بود. برون گزفتندش
 بردنش به زندان و از زندان هم آنچه که میگویند میگویند گشتندش. گمان میکنم
 حقیقت هم داشته باشد. بنابراین يك نفر د اور مانده بود و آن تضمینی که بود
 که برای اولین دفعه بود موضوعش چه بود معلوم نیست بلکه که منوط به گنسه
 باشه ولی یکه از جمله کارهاییکه وزارت د ارانی آنوقت میکرد که مرحوم د اور به بخت
 این میآید که گندم به هه جا برسانه. هیچ اصله ارتباطی به وزارت د ارانی
 نداشت اما همانطور که گفتیم که يك نفر آدمی پیدا شده بود که تمام مسئولیت ها حاضر
 بود قبول کرد هه بارشان را می انداختند روی دوش این. این احساس کرد و خودش
 را گشت. من خب بعدی افسرده شدم. مایوس شدم د یکه فوق العاده. من
 برای خاطر شخص د اور بود که بانک شاهی را ول کرده بودم آهم اما خب قرار د اور
 من یا میگویم تجدید شده بود یا همان روزها تجدید شد برای یکسال د یکه. د ر این
 ضمن امیر خسروی د بانک طی به من. امیر خسروی را من می شناختم باهانش
 (؟) میکردم. جزو افسرانی بود که با رضا شاه آمده بودند و ر موقع کودتا
 و او بود و مرتضی خان بود که همیشه میگفتند مرتضی خان همین سر لشکر بزرگ ان پناه آن
 به بخت به چار و چیز بود که اند اش کردند. این مطبوعی ساسماعیل خان شفا عسی
 اینها چند نفر بودند که از نزد پلکان رضا شاه بودند و من باهانشان دوست بودم.
 با هه دیگر ما انترت داشتیم. به من رضا اللمخان امیر خسروی تکلیف کرد که بروم
 معاون بانک طی بشوم. فوراً قبول کردم. يك شرحی نوشت به...
 حالا راجع به علاء بگویم. علاء که از لندن. من علاء را از دور می شناختم
 نامهائی که بعضی وقتها چندی به چندی مینوشت به اد پتر آو نایمز مثلاً مینوشت
 که راجع به ایران مقالاتی نوشته بودند و او جواب مینوشت. من این مقالات را که
 خوانده بودم خیلی خیلی برای احترام داشتیم. یک روزی آمد به ملاقات من د در ساختمان
 همان د ر همان بانک کشاورزی و گفتش که بمن تکلیف کردند اد اره گل تجارت. یعنی
 وزارت بازرگانی الان. گفت من قبول کردم به يك شرط که شما با من کار نکنید

یعنی دستگاهی که تا حال زیر نظر د اور بوده با وزارت بازرگانی باشه و زیر نظر علاء
گتم من از خدا میخوامم برای اینکه من از دور به شما ارادت داشتهم خیلی هم
خوشوقت مشوم . این بود که رفتم در همان اداره منزل مشیرالدوله که چند ساعت
صبح میآید و بعد یکه بقیه اوقاتش را در وزارت بازرگانی میگذرانند . یک چند روز
بعد از این یک فعه برخورد کردم به سهیلی و معتدی - علی معتدی - اینها
البته از بندیران کل - روسای وزارت خارجه بودند . گفتند تو چطور با علاء کار میکنی
گتم چی مگه . گفتند بسیار بسیار مشکله با این آدم کار کردن . گتم اتفاقاً من
بهبیح وجه اشکالی نمی بینم . چیه قبلاً مگر . گفتند هیچی آقا اصلاً "مثلاً" -
نمستهای میآید به کارندان میگفتن که بیکاری؟ و در اید و بکشوری را ترجمه
بکنید . گتم من هیچوقت بیکار نیستم که بمن بیاد همچین حرفی بزنه . صبح
میآید اینجا من بهش میگتم که من این کارها این کارها را کرده ام و این کارها این
کارها را میکنم . یک فعه نشد که نظر مخالف داشته باشه بعد پاچشد میرفت
سرکارش . همین طور که بعدها با شاه - من هیچوقت به شاه نمیگتم که اجازه
بدهید من اینکار را بکنم . میگتم این کارها را کردم این کارها را عم خیال د اربکم
همین - یاد داشتهائی را هم که داشتهم قیفاً میگتم اینکارها اینکارها را کردم و
این کارها را د نظر د ارم بکنم . مواردی پیدا شده که اختلاف پیش آید که آنها
را هم یک چند تا پیش را ذکر خواهم کرد . در بانک ملی بودم . هان آدم آنجا
که د ایدم بانک ملی تازه آلمانها رفته بودند . لیندن بلاد محکوم شده بود توزند ان فولگ
معاون آلمانیش رفت در بیروت خود کسی کرد - خودش را انداخت به دریا
و افضاح شده بود د یکه افضاح و آنوقت رضا شاه تصمیم گرفته بود که یک نفر طلبد
بیاره که این کارها را بکنه . یک مدت کوتاهی هم بین لیندن بلاد و امیر خسروی بنظر
یه مدت خیلی کوتاهی بود که مثل اینکه علاء آنجا بود یقین ند ارم خیال میکنم . رضاشاه خان
هم آمده بود - امیر خسروی هم آمده بود بعنوان حضرت اجل آنوقت رسم بود به این
تیسارها میگفتند حضرت اجل بعنوان حضرت اجل یک د یکتا توری شده بود - سنگ

ازش می‌ترسید . این دریه همچین اوضاعی بمن تکلیف کرد که من پیام معاون بشم
 رقم قبول کردم و رقم و بودم تا موقعی که امیر خسروی شد وزیر اراش . امیر خسروی
 مد یرک بود . محمد علی فرزند که وزیر اراش بود و سفیر ایران بوده آنوقت وزیر
 مختار ایران بوده در آلمان و جزو مهاجرین بود و از اشخاص خیلی خیلی معروف و در ضمن
 طبعین و اینها اما يك آدم محتاطی يك آدمی که وقتی که همینطور ما نشسته بودیم
 من نمی‌شنیدم صحبت که میکرد . اشاره ای فلان و . من حوصله ام سر میرفت من اصلاً نمیتوانستم تحمل بکنم يك آدمی که
 آنطور خونسرد اینطور بی اعتنا بجه چیز این شده رئیس بانک طی . یکی از چیزهایی
 که رضا شاه بهش معتقد بود این بود که وقتی يك نفر میرفت حتماً شخص دوم جاییش
 را بایستی بگیرد يك نفر دیگر از خارج نمی‌آورد . گمان نمیکنم از این عدول میکرد از این
 اصل . تقریباً تا آنجائی که من بخاطر د ارم همیشه همین را رعایت میکرد . بنابراین
 وقتی که امیر خسروی را برد وزیر اراش کرد بنظرش خیلی طبیعی میآید که شخص دوم که
 قائم مقام بود بشه رئیس بانک . این بیچاره چیزی که نمیدانست اصلاً از بانگسده‌اری
 هیچ چیز خود رضای خان بیچاره هم چیزی نمیدانست . امیر خسروی نوسین رقم
 نداشت . این که میگم ایرانیهسا هیچوقت توجه به رقم - رقم را بشون بی‌معنی است .
 یکی از آن اشخاص امیر خسروی بود - خزانه دار قشون بود . رئیس بانک سه بسود
 رضا شاه فرستاده بود این را (؟) کرده بود برای اینکه مثل اینکه رئیس بانک طی
 بگند فرستاده بودش به فرانسه يك چند مدتی . به بیمار مرد نازنینی بود . يك آدم
 عجیب بود در جرأت . جرأت کار عجیب و غریب میکرد . ولی مطلقاً برایش رقم اهمیت
 نداشت . هیچی‌ها . این از جمله کارهایی که کرده بود من وقتی آدم توی دستگاه
 فهمیدم . وقتی آدم توی بانک و با د اور همکاری میکردم وقتی فهمیدم وحشتم زد طوری
 فریاد زدم توی کمیسیون که د اور گفت آقا منقلب نشوید کمی صبر کنید . اینکه گفتیم
 این سیستم ارزی ما یکوقتی این بود که میبایست صادر کننده تصدیق صدور بگیرد - تصدیق
 صدور را فروخته تا بتونه يك نفر دیگر وارد کننده ارز بخرد و وارد بکنه من توی جلسیات
 دوم یا سوم که د حضور اور تشکیل شد اطلاع پیدا کردم که ارز فروخته شده بدون تصدیق

صدور. یعنی اساس آن سیاست این بود اول باید صادر شده باشد از موجود باشد تا به يك نفر اجازه ورود بدهند. يکروز اطلاع پيدا کردم که تصمیم گرفته بودند که خب چه اهمیت دارد ما که میدانیم این تصدیق صدور خواهد آمد ما عجلانما! این کار را میکنیم. من وقتیکه این را شنیدم يك فریاد - که چطور میشه همچین چیزی برای من بعدی شك آور بود که من باور نمی توانستم بکنم. بعد آمدم به بانک ملی و اطلاع پيدا کردم که يکروز کارهای عجیبی که شد کتر کسی در ایران این را بدونه این بود که يك مقداری نقره داشت بانک ملی. يك مقداری هم ارز داشت. ارزی که از شرکت نفت میخرید. ارزی که از شرکت نفت میخرید رضایانه دستور داده بود که باید کنار گذاشته بشه برای يك حساب مخصوص. ذخیره - خودش دستور میداد که این به چه مصرف برسد. بعضی وقتها به هارف خرید اسلحه میرساند در هر حال بنظر او يك اندوخته ای بود. تو بانک ملی که آمدم اطلاع پيدا کردم که امیر خسروی يکروز وضعی پیش آمد بود در ارز ایران که بواسطه همین کارهایی که کرده بودند. یعنی ارزی را که نبود فروخته بودند در چهار ضيقه ارزی شده بودند. این پیش خودش فکر کرده بوده که يك کاری باید بکنه که ارز بدست بیارو یکی از عجایبی که کرده بود این بود که شروع کرده بود به ارز آزاد فروختن. آنوقت لیره بود پایه پول ایران. خیال میکنم که نمیدونم يقين ندارم خیال میکنم نه تومان بود شروع کرده بود به فروختن آن ارز و آن اندوخته ها به آن قیمت به امید اینکه اینقدر میفروشم تا میخواهی میفروشم که تنزل وقتی کرد پس میخرم. يك عده ای مثل لایوی بود نماینده جنرال مونتوز را داشت

س- لایوی یا لاپسی

ج- لایوی برادران لایوی - کلبی های

س- که اخیراً هم اسمشان سوزیان بود

ج- استان در يك جایی بود - مثل اینکه همان لایوی (؟) که میگفتند اینها واسطه

نمیدونم گرفتن رزوه بودند در صفحات. من این را و لاله باور نمیکنم. آنها را نمیدانم

حالا اما آنها از تجار معتبر بودند که نمایندگی جنرال موتویز را داشتند و کثانہ کسہ نمایندگی کرایسکر را داشتند. اینها حق داد کہ بانک ملی از عرضه کرد خرید بکنند. آن اندوخته تمام شد بانک ملی ہم نشست بانظار اینکه اینها بپایند پس بفروشنند

(؟) کہ بیایند بفروشند. آن وضع وضع خطرناکی ایجاد شده بود کہ اگر رضاشاه اطلاع پیدا میکرد بدون شک آمد میکرد امیرخسروی را. برای نجات خودش اینها می نشینند فکر میکنند کہ یک مقداری نقره بردارند حاصل بکنند بہ لندن بفروشند و جای او را پرکنند و این را از وزیر دارائی داور اجمازہ میگیرند و این را میفرستند آن کار را می کنند. من گفت:

نقره از کجا گیر آوردند؟ جزو ذخایر بانک ملی بود؟

س-

س- جزو ذخایر بانک ملی بود. آخہ ذخایر بانک ملی یعنی این نقره‌هایی بود کہ جمع آوری کرده بودند. کیمہای دوست و پنجاه تونی سابق ہریک کیمہ نقرہ معادل دوست و پنجاه تومان برد. چہ دویالی چہ یکرالی چہ پنج ریالی د محدود

ج-

در زمانی کہ من آدم د محدود ششہد تن نقرہ داشت بانک ملی. اینها این نقرہ میفرستند و میفروشند و جایش ارز می گذارند و رضاشاه ہم ہیچوقت اطلاع نداشت چرا برای اینکه این هیات بہ مردانگی داور - داور میدونه کہ این آدم بدبخت یک خبطی کرده کہ اگر یارو بفہمہ آمد اش خواهد کرد. این سکوت میکنہ ہیچی نمیگہ در صورتیکہ یک ایرونی دیکہ بود فوراً "میرفت از ترس جان خودش ہم میرفت میگفت و این را خبرچین ہم دود ستگاہ نبودہ

س-

چطوری این را توانستند مخفی بکنند. من تو بانک ملی اطلاع پیدا کردم وقتی آمدم خب میگم یک آدم عجیبی بود یہ همچین کارهایی میکرد کارهای خطرناک کہ

ج-

د اور

س-

نہ نہ امیرخسروی - امیرخسروی اینکار را کرده بود. وقتی آمد او آن ارز را فروخت یک ابتکاری او بخروج داده بود کہ میخواست چیز بگہ. خب من وقتیکہ این چیزها را آنوقت

ج-

صحبت میشد بهش میگفتم من باهاش توتو آیه میکردم بهش میگفتم آقا این کارها را نباید کرد این کارها را نباید کرد و گوش میداد همه چیز را قبول میکرد . در صورتیکه دیگران مثل سگ از تن می ترسیدند برای اینکه فحاشی میکرد - کتک میزد میگویند مثل یک سربازخانه رفتار میکرد . نه فقط اعضا می ترسیدند این فرزین و زنده و اینها هم می ترسیدند برای اینکه رفتار خشونت آمیز نسبت به عموم بود . من وضع بانک ملی را که دیدم - دیدم بسیار بسیار خراب است . ما یک حساب پایاپای داشتیم با آلمانها زمان جنگ بود - این از اختراعات شاخ بود که با کشورهای مثل یک دهه کشورها میآید معامله میداد له جنسی میکرد . آنوقت یک صندوق هم درست کرده بودند در برلن این صندوق پایاپای بود . اول میآیدند جنس می خریدند از ایران .

پنبه را که اصلاً هیچکس نمی خرید . کشورهای غربی نمی خریدند برای اینکه مطابق استاندارد نبود - تمیز نبود . اینها هرکثافتی بود می خریدند بقیتهائی ام کسه دیگران خریدار نبودند . خب اینها ایرانها از خدا می خواستند . این را می فروختند این پنبه اش را وری داشت میبرد پنبه میخرد پوست میخرد - دانه های روغنی میخوردند کثیرا میخرد - اینها را می خرید ایران طلبکار میشد از آن صندوق

برلن . آنوقت ایران میبایستی بروه خودش جنس بخره . آنجا دیکه هر چیزی را لشان میخواست روی آن قیمت می کشیدند برای اینکه شما جنستان را بردید این یکی از - چیزهای خیلی زیرکانه دگتر شاخ بود - این اختراع دگتر شاخ بود . بدینوسیله اینها تمام بازارهای کشورهای مثل ایران را بدست گرفته بودند - قبضه کرده بودند . برای اینکه مقید نبودند که جنس مطابق استاندارد باشد - می بردند - میخردند - احتیاج داشتند و بعد میشستند راحت چون اگر جنس نمی خرید خوب نخورد چه بهتر مفت بردند دیکه . اگر جنس بخواهید بخرید اون به شما دیکسه می کرد .

قیمت نه داشت گه جنستان - قیمت بین الطللی مثلا ؟

ج - یک موقعی بود که اینها چاره دیکه ای نه داشتند . میبایست همانی هست که هست پول در ارم

س -

ج -

ارزنی دهم . استدلال واردکننده این بود که آقا ارز نمیدیم ما از صندوق پایاپای می خریم مثل اینکه صندوق پایاپای غیر از اینه . آنوقت يك عده ای يك کارهائی میکردند که باور کردنش نیست . پنبه را می فرستادند به هامبورگ - بندر آزاد هامبورگ - این صیفت نوی بحساب پایاپای آلمان صندوق پایاپای آلمان . در گمرک از عرض اینکه تعهد ارزی بگیرند تعهد صندوق پایاپای میکردند که این در ظرف مثلا " یکس ماه میبایست این مارکش ریخته بشه بحساب پایاپای . تسوی بانگ مطلقا " حساب نبود - پرونده نبود . پرونده فرض بکنیم که بود اقیان اتفاقا " بود اقیان بود جزو لشخاصی کصاد رکنده عده بود . این صیفت نوی پرونده بود اقیان يك ورقه کفنه بود . هرکسی این ورقه کفنه را رو می داشت اثری در هیچ جا باقی نبود . تعهد اگر توی بانک بود سر و دهه اگر کسی میخواست مطالبه بکند میبایست مطالبه بکند که آقا چطور شد این ریخته نشد تاریخته بشه . پس بنا بر این ظاهر " این تعهدی را که سپرده اینقدر مارک در آنجا هست . آنوقت ما میبایستی وقتیکه میخواه یکسفر وارد بکنه میآید از همان مارک صندوق حواله میگرفت و این خیلی آسانتر بود از اینکه بیاد به ارز بگیره برای اینکه این را ما ارز نمی دانستیم . ایرانیها اینجور سوال میکردند که این دیکه چیه ما چه دانیم پنبه دانیم - پوست دانیم - خشکبار دانیم - ارز فرستادیم . من که آدم يك همچین وضعیتی را ندیدم خواستم بدوتم که حسابهایش را جمع بکنم . هرکاری کردم ماهها تلاش کردم غیر ممکن بود برای اینکه بعضی پرونده ها اصلا " نبود وجود نداشت . حساب برایش درست گنیم حساب درست کردم حسابی که دفتر داشته باشه - دفتر کل داشته باشه - موازنه داشته باشه - بخونه با مال گمرک بخونه - با صندوق (؟) بخونه . ستین دفترى آمد نخست وزیر شد . یکروزى بمن تلفن زد که آلمانها میگویند که اختلاف هست بین صندوق آلمان - صندوق پایاپای آلمان و بانک ملی . بانک ملی هم برای این کار انجام این عمل مقطوع يك جلسی در سال میگرفت که آنوقت گمان میکردم صد هزار تومان میگرفت . و در مقابل این صد هزار تومان هیچ کاری نمیکرد - هیچ کاری نکرده بود . یکسفر از آلمانهای اسن هم بگذارد بعد " یادم میآید تیسترن بنظرم اسن بود . این در آن

زمان در موقعیکه آلمانها بودند اینها بودند توی بانک کار میکرد و بعد در آن موقعی که من معاین شده بودم این توی سفارت آلمان کار میکرد . من به متین د فتری در ادو فریاد که آقا چه افتضاحیه . آلمانها میگویند این اختلا ف هم چقدر بیست و چند مثل اینکه میلیون ماریک . یه همچین چیزی به چند میلیون ماریک . گفتم غیر ممکن است همچین چیزی ابداً اینطور نیست . او هم اطمینان داشت و قس آلمانها گفته بودند که آن مقدار هست حق با آنها است . گفتم مطلقاً اینطور نیست . این حسابها تیکه الان ماد فتر داریم حساب داریم همه چیز مرتب است . گفتم بهشان بگویید که بیایند آنجا ما رسیدگی بکنیم . قرار بگذاریم با آنها . هم از نظریه شرکتها . . . چند تا شرکت بزرگ داشتند که اسمهایشان را تمام من الان فراموش کرده ام . اما اینها آمدند خود این یارو این کسی هم که در سفارت آلمان کار میکرد که سابق در بانک طسی - آمدند و یکی یکی نشستیم و شروع به حساب کردیم . دیدیم که صادر کننده ها کی ها بودند - این و این و این - وارد کننده ها چه تا شرکتهای بزرگ که آلمانها داشتند که مقاطعه کاری میکردند و اینها را یکایک رسیدگی کردیم . چندین جور رسیدگی میکردیم - آخرین شب تا نصف شب رسیدیم باینکه تمام این حسابها روشن شد و معلوم شد که حسابهای بانک ملی درست بوده و بانک آنها غلطه . نماینده شرکتهای آلمانی که آنها شرکتهای تمام شرکتهای دولتی بود یک صورتجلسی نوشتند . نزد یکهای نصف شب که شد این یارو همان تیسسز گفتش که من باید بروم الان یک تلگراف رمزی بفرستم بروم این را احضار میکنم میفرستم و برمیگردم . رفت ما نشستیم و صورت جلسه را حاضر کردیم و همه احضار کردیم و (؟) بود یکی از شرکتهای بزرگشان (؟) بود اینها ایسن را احضار کردند بعد نشستیم که این آقا برگردند بزنکشت . تلفن زدیم گفتند نیست رفته . معلوم شد که این آدمی که این حرفها را رفته به او زده روی ایسن اطمینانی است که یکوقتی که در بانک طسی بود که هیچ

حسابی در بین نبوده و این را همینطوری گفته و به اطمینان اینکه خوب بالاخره
 ماهم چیزی که نداریم که ثابت کنیم که این در روزه . وقتی این را فرستادم
 برای هیئت دولت ضمن دقتی تعجب کردند که چطور این دفعه یک دفعه يك دفتر
 ایرانی حسابهایش درست و آنها غلط میگفتند . آنوقت فرزین آمد شد رئیس
 بانک و من بزودی اصلاً با فرزین شاخ به شاخ شدم برای اینکه اصلاً با این
 آدم اصلاً با دیوار ملا حرف میزد . دیکه اصلاً من باهانش سلام و علیک
 هم نمیکردم . توی دقتش نمی‌رفتم . توی دفتر اطاق خودم نشسته بودم هیچ
 کاری هم پیش نمی‌اشتم . امیر خسروی مرا خواست و گفتش که این رفته به شاه گفته
 فرزین ؟

س-

فرزین - که این آدم آدم درستی آدم لایقی آدم فلافی امام یکتاتور خیلی رویه
 تهورتاش را داره
 شاه یعنی

ج-

س-

ج - بله - همین کافی بود که آدم بگه به تهورتاش شبیه تهورتاش آنهم با اون سابقه‌ای که
 با تهورتاش داشت . او گفته بوده به امیر خسروی که این چطوره ؟ او گفته خیلی خوبه
 گفته خوب یک کار دیکه بهش بدهید . مرا کردند رئیس بانک رهنی . منم گفتم
 منم از خدا میخواستم که بروم برای اینکه با این فرزین که اصلاً اینجوری نمیشه
 کار کرد . من آنجا هستم اصلاً باهانش سروکار ندارم یعنی نمیتونم باهانش حرف
 بزنم . وقت بانک رهنی دو سال در بانک رهنی بودم و بعد از در بانک رهنی
 قضاای شهر ری پیش آمد - شهر ری هزار و سیصد و بیست که اینهم واقعه‌ای
 است که فراموش نمیکنم . یک پنجاه تا بیست و پنج و تهران انداخته بودند مهد و نیسند
 سرزده اش شده بود

ج-

کی‌ها انداختند ؟ انگلیسها یا روسها؟

س-

ج - روسها بنظر من انداخته بودند . روسها بنظر من . چیزهای مهمی نبود اما همین
 سرزده ا بانک ملی تعطیل شده و همه رفتند - هژیر کلاهش را هم فراموش کرد

ج-

که بردارد . سوار شده بود رفته بود ند طرفراه اصفهان . راه اصفهان شنیدم
 مثل خیابان لاله زار شده بود . اتومبیلهایی که از تهران فرار میکرد میرفت
 داد و فریاد کارمندان بانک رهنی بلند شد . گفتند بانک ملی بسته مامم برویم
 گفتم هرکس برو دیکه برو دیکه نباید برگردد . همه سرجایشان گفتم باید بنشینند
 چی شده . توی خانها ساعت سه بعد از نیمه شب عبداله د قری که معان
 بانک ملی بود آمد سه بعد از نصف شب مرا بهد ارکرد خونهام که آقا شمسامیرید
 گفتم کجا نمیرید گفت همه رفتند دارند میروند اصفهان . گفتنخیرمن نمیرم . گفتم اگر شما میخواهید
 برید بروید . او معان بانک رهنی بود

از چی می ترسیدند ؟

س -

آدن روسها . روسها دارند میآیند اشغال میکنند تهران را - کک همه را میکنند
 میگفتند

ج -

بله میکنند . ترس طوری بود که (؟) رقصی که از ایران میرفت گفتش که
 من تنها جایی که مانده چیز شما بود برای اینکه واقعا "میگویند جاده اصفهان
 همینجور اتومبیلهایی بود که از تهران داشتند میرفتند

من شنیدم حتی کاخ رضا شاه هم نگهبانانش

س -

همه میرفتند آد رها بجان که مردیکه نظامیها فرار کردند - استاند ار فرار کرد د تهران
 سربازها را نظام وظیفه را مرخص کرده بودند که خود اینها موجب چیز شده بسود
 که نزد یک بود مثل اینکه شاه چیز را بکشد

ج -

نخجوان

س -

نخجوان را - که وزیر جنگ بود بنظم . بنظم (؟) وزیر جنگ بود که پاکش
 را کده بوده و میخواست بکشدش . یک شرب الیهود عجیبی شده بود د تهران

ج -

ما کسه سر جای خود مان نشخیم و دیدیم هیچ خبری هم نیستش و بعد از چندی آیدند - کابینه فرضی تشکیل شد و توی کابینه فرضی شرف‌نحیسی شد وزیر دارایی علی امینی هم بنظرم معاین وزارت دارایی بود . اینها تکلیف کردند به من کسه من بشوم رئیس بانک ملی . من با شرف‌دوستی داشتم از قدیم . با علی امینی همچنین . موافقت کردم . گفتم قبول میکنم . بعد یکروز شرف‌مراخواست رفتنش که با فرضی صحبت کرده و فرضی میگه که الان که تازه رضا شاه رفته و شایع هستش کسه یک مقداری هم از جواهرات سلطنتی را برده این الان شاید صلحت نباشه که یکفتری راکه یک جوانی راکه کسی نمی‌شناسه بیارند رئیس بانک ملی بکنند . الان خوبسه که علاء بهاد رئیس بانک ملی بشه برای اینکه فرزین رئیس بانک ملی بود فرزین شد وزیر دربار و علاء بیاد جای فرزین - ابتهاج هم بهاد قائم مقام بشه و بعد از یک چندی برای علاء آگرومان می‌خواهیم که بره واشنگتن که او بشه رئیس بانک ملی . من ایسن حرف را که توی دفترش زد چنان پرخاش کردم که شرف‌اصلا کذاشت رفت از چیز . . گفتم خجالت نمیگید . من که نیادم بانک ملی را از شما بخوام شما فرستادید بمن تکلیف کردید من قبول کردم حالا می‌خواهید که من بروم زیرهای علاء و از این یواشکی آنوقت که او برو از آنجا ظاهر بشوم اینقدر شما بهعرضه و ترسو هستید . بهمان بهشان گفتم نه نیام . این موضوع از بین رفت .

س- حمل جواهرات سلطنتی هیچ حقیقت هم داشته ؟

ج - هیچی مطلقاً مطلقاً . بعد که آدم رئیس بانک ملی شدم . بعد توأم السلطنه آمد نخست وزیر شد .

س- بعد از سهیلی . فرضی بود و سهیلی بود و بعد توأم السلطنه

ج - فرضی بود و سهیلی بود و بعد توأم السلطنه . حالا اینجا در زمان کابینه سهیلی باید

بگویم

س- در جایی لیست میگذاردم الان از کلبه نخست وزیران و وزرایشان برای کلبه بما صحبت کنید

ج - پس این جریان را داشته باشیم که من می‌خواهم بعد داده بد هم و صحبت خودم را راجع

به ریاست بانک ملی بگویم

د ریانک رهنی هستم هنوز۔ عضو انجمن تربیت بدنی بودم۔ علاء رئیس انجمن تربیت بدنی بود۔ امان العیزا جہانباتانی ہم عضو انجمن تربیت بدنی بود۔ تدبیر ہم عضو انجمن بود۔ یک روزی توی این جلسہ انجمن امان العیزا جہانباتانی از من راجع بہ قیمت طلا سؤال کرد۔ گفتم بہ امان العیزا خیلی خوب میدانست گفتم قیمت طلا را بہ چه مناسبتی میخواہید۔ گفت یک مذاکراتی در بین هست با متفقین۔ انگلیسہا کہ ما ایشان طلا بگیریم اینہا۔ نقرہ بگیریم یک ہجوی چیزی۔ ما میخواہیم نسیخہ را بدوینیم۔ گفتم کہ اگر یکفر الان با بستہ و بگوید در مقابلہ ایزی کہ ارتش انگلیس بفروشد بہ بانک ملی ما طلا میخواہیم میشہ۔ گرفت۔ گفت غیرممکنہ۔ گفتم من... آن جلسہ صبح بود توی انجمن تربیت بدنی۔ فردا ہنوز بہین تلفن کرد۔ ہنوز وزیر بازرگانی بود۔ تلفن کرد کہ در ہیئت وزیران جہانباتانی بہ ہمچین۔ جہانباتانی وزیر صنایع بود۔

س۔ جہانباتانی وزیر جنگ بود

ج۔ وزیر جنگ بود۔ گفت در شب در ہیئت وزیران جہانباتانی ہمچین چیزی گفت راستہ؟
گفتم بلہ

س۔ کہ میشہ از انگلیسہا طلا گرفت

ج۔ طلا گرفت۔ گفتم بلہ۔ گفت پس شما اینکار را بکنید خواہش میکنم۔ گفتم از طرف کی بکنم؟ از طرف خودم؟ آخہ نخست وزیر سہیلی است۔ سہیلی باید بکنہ۔ گفتند سہیلی نمیکند۔ کہ آقا بیائید اینجا۔ با سہیلی دوست بودم۔ آشنا بودم۔ توتو آییہ میکردم باہانش۔ رضم وزارت خارجہ۔ وزیر وزارت خارجہ ہم بود مثل اینکہ تقی وزیر خارجہ بود

ج۔ پس در وزارت خارجہ بود مثل اینکہ

س۔ بلہ

ج۔ در وزارت خارجہ بود۔ گفتش کہ تو شنیدم ہمچین کاری تو میتونی بکنی؟ گفتم بلہ

گفت نمیتونی

وزیر اراضی آنجا بود . ما گفتیم نقره . تا نقره را گفتیم چنان این عکس العمل نشان داد که امکان نداشت . گفتیم من با (؟) صحبت نمی‌کنم . من می‌گویم میتونم ایمن کار را بکنم . من (؟) صحبت نخواستم . من با آن کسی صحبت نمی‌کنم آیلین بود که بعد ها شد وایسز پریزیدنت بانک جهانی در زمان جیم بلک و آیلین

س--

آیلین . ویلیام آیدر . او مستشار اقتصادی سفارت انگلیس بود و دوست من بود برج بازی می‌کرد خوب . خیلی خوب برج بازی می‌کرد من آنوقت برج بازی می‌کردم خیلی باهوش یگر برج بازی می‌کرد هم و مرد بسیار بسیار ضعیف تشخیص داده بود من گفتم با بسورت صحبت نمی‌کنم . گفت خیلی خوب پس برو صحبت کن . تماس بگیر می‌دونی نمیتونی بد هید . من هم رقم تلفن کردم به آیلین که من با شما کاری دارم آمد در قلم در بانک رفتی . شروع کردم توضیح دادن . استدلال من این بود ضلع من این بود . شما آمدید ایران را تصرف کردید به زور . الان هم میخواهید لیره برای تمام مخارجش می‌بایستی در واقع بانک ملی فاینانس بکنید . ارز میدادند لیره می‌فروختند ریال می‌گرفتند . اینکار را هم می‌کنید . شما که در روز -- آن رقم آنوقت یادم بود -- اینقدر دارید خرج جنگ می‌کنید برایتان هیچ اهمیت دارد که یک شندر کواش را در ایران که به زور اشغال کردید و یک ملی را متصرف کردید همه نسبت به شما نفرت پیدا کردند -- هیچ برایتان فرق می‌کند ؟ استدلال من در این زمینه بود . گفتش که آشه آقا مالک اینکار بکنیم با هر چه بکنیم -- با هر چه بکنیم -- با هر چه بکنیم . گفتم والله من صفتگوی آنها نیستم من با آنها چکار دارم . من راجع به مملکت خودم دارم صحبت می‌کنم . این استدلال چندین ساعت طول کشید . این مذاکرات . به سهیلی وقتی که گفتیم -- گفتیم که بسیار خوب من اما میروم با وزیر اراضیان که بهش هم عقیده ندارم بدر -- گفتیم با او میروم صحبت می‌کنم که او هم بداند و آنوقت جریان را هم بساو

ج --

اطلاع میدهم. گفت تو حاضری اینکار را بکنی؟ میدونست نظر من. گفت بله من میکنم. به علاء گفتم که من به این آدم هیچ نظر خوبی ندارم و نتایجان بریم و نتایجی رفتیم گفتیم به - من گفتم به فرزاد من اینکار را خواهم کرد گفت غیر ممکن نمیشه. گفتم حالا من میروم من عقیده دارم میشه. دفعه اول که صحبت کردیم زمین من دیدم زمین مثبت است میشه این کار را کرد ولی هنوز تمام نشده موقوف شد به جلسه دوم به علاء گفتم تلفن کردم که آگهیوقت آمد صحبت کردیم امیدواری دارم که بتونم اینکار را بکنم به کی گفتید؟ علاء

- س -

- ج -

به علاء که رئیس بانک ملی بود. جلسه دوم چند روز بعد آمد در دانهال آن. دیدم صحبت از چهل درصد میکنه. گفتم تمام صد درصد گفت من گفتم چهل درصد گفتم نه صد درصد. برای اینکه شما میگفتید موضوع اصولی است وقتی موضوع اصولی باشه دیکه چهل درصد و صد درصد برای شما فرق نمیکه. گفت نه نه اینطور نیست. گفتم جلسه سیم در دفتر آقای علاء در بانک ملی. به علاء گفتم که چهل درصد حاضر شده بده. به پدر هم گفتم - پدر گفت نمیشه غیر ممکنه. جلسه سوم آمدند توی دفتر علاء و گفتم آیلیف هم الان میآید من میخواهم شرط خودتان پیش بگوئید. آیلیف آمد نشست و گفتم به علاء که من با مستر آیلیف صحبت کردم و چهل درصد موافقت کرده. من موافق نیستم. او گفتش که این کار را من نمیدونم چطور شد حاضر شد ند بکنند و من همین روزها باید بروم لندن - من نمیدونم آنجا چی بگم. گفتم من باشما میآیم. من میآیم لندن من خودم با چرچیل صحبت میکنم. شما هم باشید. من چرچیل را متقاعد میکنم که اینکار به نفع شماست که این کار را بکنید. این مطلب را هم به اطلاع آقای چیز رساندم بعد. یکسروزی يك كاتكل پارتی بود علی امینی داده بود. علی امینی آنوقت چكاره بود نمیدانم سخی داشتند داشت. اول چیز بود عسدی بود - عسدی وزیر راه بود. عسدی وزیر راه نبود؟

- س- عضدی در کابینه قوام السلطنه وزیر راه بود۔ در کابینه سهیلی هم بود (؟)
- ج- بود۔ عضدی آمد به من گفتش کہ ابتهاج کسار ایشب بمآید در هیئت وزیران گتم بطور من از هه جا بی خبر۔ گفت کہ بد رآده گفتم کہ من اینکار را تصام کردم و ایشب هم هیئت وزیران تصویب ناه این را میآره۔ گتم محض رضای خدا رأی نہ هید۔ من صد درصد میگیرم۔ نکمید این کار را
- س- چهل درصد را میخواستند۔۔
- ج- بلہ۔ تصویبناہ را بردند و تصویب شد و آورد و تمام شد۔ قوام السلطنه آمد نخست وزیر شد۔ عضدی به من گفتش کہ تو (؟) رفتی پیش نخست وزیر؟ عضدی حالا باز هم وزیر راه قوام السلطنه هم هست۔ گتم نہ۔ گفت چرا نہ۔ گتم من پیش به کسی نہ نت وزیرہ میرم بدیدنش کہ یا باہاش آشنائی داشته باشم و یا باہاش به کاری داشته باشم۔ من با قوام السلطنه در عمرم فقط یک دفعہ با تلفن با هم صحبت کردیم۔ آنہم یاد من نیست راجع به چه موضوی بودہ۔ نہ من با او کاری دارم نہ باہاش آشنائی دارم۔ اگر او میل داشته باشہ با کمال میل۔ یکی دو روز بعد تلفن زدند کہ قوام السلطنتمنا را میخواهد۔ رفتم دفعہ اول حالا ملاقاتم با قوام۔ توی کاخ سفید یک اطاق کوچک تاریکی داشت۔
- س- کاخ سفید کجاست؟
- ج- کاخ ابیض۔ ابیض میگفتند یکی از کاخهای قدیمی بود۔ کاخهای قدیمی قاجار در همان گلستان است آنجا این کاخ نخست وزیری آنوقت بجای نخست وزیتری بخصوصی نبود۔ رفتم و دیدم این مذاکرات ما بیش از دو ساعت طول کشید۔ من بعدی از قوام السلطنه خوشم آمد او عم همچنین۔ طوری شد کہ اصلاً سیک تفاهسی بین ما بوجود آمد۔ او گفت شنیدم کہ شما قرار بود کہ تمام بگیرید طلا را۔ و او را بردم (؟) چهل درصد۔ گفتش کہ حالا هم تصویبناہ را۔ تصویبناہ را هم برده بودند داده بودند لایحه اش را هم دادند بودند به مجلس۔ گفت کہ

حالا شما خواهش میکنم که شما بروید دوباره این را . گفتم فیرمنکه یک همچین کاری بکنم .
 گفتم این که افضاح داره برای اینکه دولت این را اضافه کرده داده به مجلس من
 برم بگم چی ؟ گفت این کار برای خاطر سلطنت است . گفتم آخه چطوری ؟ من بسه
 کی بگم آخه . گفت دیگه هرچی میخواهید بگویید بگید اما این را از شما میخواهم
 خواهش میکنم . گفتم خوب سعی میکنم بشه . رضیم آیلین مخالف بود . گفتم آقای عزیز
 شما خوب بیدانید و من هم میدانم که شما صد درصد بمن میدانید . . شما میدانید
 که چطور شده که این کار شد . یک شخصی ترسو - نالایق به طینتی خواست این بسل
 بگیره - خواست این را به نفع خود تن تمام بکنه شما هم از این سوء استفاده کردید .
 این است قضیه . الان رئیس دولت از من خواهش کرده که من برگردم بهمهان
 جایی که بودم . داد - شریاد که آقا این مگه میشه این یعنی چه ؟ - چطور شد
 گفت تمام شده بود این کار . تمام شده شما چرا اینطور اسباب زحمت برای ما
 فراهم میکنید ؟ گفتم نیست این عقیده منه - عقیده منه روی همان استدلالی که اول
 کردم این جبهه در مقابل مخارج روزانه ای که شما دارید میکنید . ؟ آقا مذاکرات
 دوباره شروع شد . شش ماه به شش ماه چهل درصد دیگه باید بدهند شش ماه به شش
 ماه حساب بکنند بقیه اش لیره باشه . من این را برگرداندم کردم شصت درصد سه
 ماه به سه ماه و چهل درصد دیگه در مقابل طلا تضمین شده در مقابلش
 طلا تضمین شده اش

س -

در مقابل طلا - به قیمت طلا تضمین شده باشه به نرخ . بطوریکه در ۱۹۴۹ لیره که
 تنزل کرد از یک لیره ۸۰ / ۴ بنظر رسید به ۱۰ / ۴ یک همچی چیزی .

ج -

به دلار

س -

به دلار - من تمام تفاوتش را گرفتم . دوازده میلیون لیره تفاوتش را گرفتم . لایحه
 را پس گرفتیم قوام السلطنه - لایحه جدیدی داده به مجلس . خوب این را وقتی قوام السلطنه
 دید دیگه من هرچی میکنم چشم بسته قبول میکرد . بعد پیغام داده من که میل داره

ج -

که من رئیس بانک ملی بشم. آهان حالا قبل از اینکه این بشه دیکه آنوقت در تمام این مسائل قوام السلطنه بامن مشورت میکرد در تمام مسائل پولی - مالی . اینجا بود که من پیشنهاد کردم که قانون پشتوانه ایران عوض بشه و بشه صد درصد پشتوانه یا طلا یا ارز . استدلال من این بود که ما وقتی که - این قبل از اینکه قرار داد اضاه بشه - قبل از اینکه قرار داد ببندند با انگلیسها - بهش گفتم که روسها هم همینکار را میکردند - ما میتونیم بگیم که

(؟)

قانون ما این را مطالبه میکند و نمیتونیم جز این - ما نمیتونیم همینجوری اسکناس بدیم پشتوانه نداشته باشیم . هیات وزیرانش توی یک اطاق تشکیل شده بود . این توی دفتر خودش پهلوی آن اطاق نشسته بود و من . . . گفت خب شما بگوئید من دیکسه کردم این لایحه را و در اثنای نوشت برد در هیئت وزیرانش تصویب شد بر مجلس قانون شد . بنابراین ایران شد دارای صد درصد پشتوانه . تنها ملکت در روی زمین با علم باینکه تنها ملکت در روی زمین است اما برای اینکه هیچکس نتوانه اسکناسی منتشر بکند جز اینکه در مقابلش اینچور طلا داشته باشه یا چیز تضمین شده به طلا بعد آنوقت میرسم به موقعی که خواستم اینرا عوض بگم و چه گرفتاری پیدا نکردم که برای کارهای پرنانه

- س- پس این مدت که اینها اسکناسها را انتشار داده بودند قبل از این جریان بود
- ج - کیها انتشار داده بودند ؟
- س- دولت - در آن زمان یا اوایل جنگ مقداری اسکناس
- ج - تا آن زمان که من تا - من در ۱۳۲۱ در تاریخ ریاست بانک ملی من هست توی اصول و این چیزها هست .
- س- بله - نگاه میکنم
- ج - من تا آن تاریخ که رئیس بانک شدم به مقداری اسکناس چاپ کرده بودند و میدادند و این مخلوط بود حسابهای اسکناس با حسابهای بانک ملی . بطوریکه طرازنامه بانک ملی هیچ نشان نمیداد که چقدر از بابت اسکناس منتشره بانک ذخیره داره چقدر متعلق

به خود شه - چقدر متعلق به پشتوانه اسکاس . من تفکیک کردم . اسمض را گذاشتم
 قسمت بانکی و قسمت نشر اسکاس . قسمت نشر اسکاس که هر هفته منتشر میکردند
 چاپ میکردند نشان میداد که چقدر ما طلا داریم - چقدر اریز داریم و چقدر اسکاس
 منتشر کردیم . بطوریکه هر هفته مردم ایران میدیدند که ما در مقابل اسکاسی که منتشر
 کردیم یا طلا داریم یا اریز البته هیچکس هم باور نمیکرد . حالا در دنباله این قصه
 این را تمام بکنم . یکروز تلغف کردند به من از طرف نخست وزیری که شما نخست وزیر
 در مجلس شما بیائید مجلس . من تعجب کردم . بنده را در مجلس برای چی میخواند
 قوام السلطنه؟

- بر -

قوام السلطنه - بانک رهنی هم توی خیابان اسلامبول تا آنجا راهی نیست . فوراً
 رضم و رسیدم و گفتم بفرمائید . در را باز کردند - من که وارد شدم خیال کردم جمله
 مجلس است . میخواستم برگردم دیدم که صدای میگه قوام السلطنه . متوجه
 نشدم جمله خصوصی بود . آن ردیف یک صندلی گذاشته بودند قوام السلطنه بسا
 یک عده از وزرایش و صندلی هم چیده بودند اینجا جمله خصوصی توی همچین
 اطاقی تشکیل میشد . گفت بفرمائید . گفتش که لایحه چیز مطرحه - همین موافقتنامه
 مالی با انگلیس .

- ج -

در کابینه سهیلی جیسی که بعد لرد جیسی شد این در آن زمان عضو وار کابینت چرچیل
 شد . کابینت چرچیل یک کابینه پنج نفری تشکیل داد که اسمض را گذاشت وار کابینت
 توی این پنج نفر جیسی را که وزیر استرالیا بود وزیر خارجه استرالیا بود گذاشت توی این
 کابینه - وار کابینت - که سرهمین کار هم نخست وزیر استرالیا الان اسمض - نام
 نیست دلخور شد از چرچیل که این وزیر ماست شما میخواهید بهش بکاری به همیشه
 بدون اینکه با من صحبت بکنید آمدید این کار را کردید خوب چرچیل هم میداند که
 یک آدم قدیمی بود . گفت این را اصلاً اغتناسا نکرد و گفتش که لازم است .
 برای این سمت که این را در قاهره بگذاره وزیر مقیم وار کابینت که میر آف وار کابینت

مترکز در قاهره برای تصمیم گرفتن راجع به تمام خاورمیانه که در موقع جنگ که صغایرات مکالمات - مذاکرات بسیار مشکله و بعضی وقتها خیلی طول میکشه - یکفرد در محل باشه که بتوانه تصمیمات بگیره بنابراین با اختیارات تام این را فرستاد گذاشت در قاهره . یکروزى به من آیلیسوف گفت آقا این آدم داره میاد به ایران و شما باید حتماً با این آدم ملاقات کنید . گفتم آخه من رئیس بانک رهنی ام من بیام با چیسی صحبت کنم راجع به مسائل سیاسی . گفت والله اگر میخواهید ایران را بشناساید این عقیده ضحماً باید بروید یعنی هیچکس غیر از شما نمی توانست . گفتم آخه این یکفرد مشکله است . اما خوب حالا من ببینم چه میتوانم بکنم . به سهیلی نخست وزیر تلفن کردم . به سهیلی تلفن کردم که يك همچین چیزی هست . گفتش که با کمال میل . شما - ببینم قوام السلطنه بود یا سهیلی بود یا قوام السلطنه بود یا سهیلی - اما گفتم آقا من مناسب این نیستش که من یکفردی بروم من ضرور اما آقای علاء هم با من بیاد . برای اینکه آقای علاء گاورنر بانک ملی است که باعث ناشر اسکناس است ضم رئیس بانک رهنی ام به این ترتیب يك نسبتی به يك مناسبی پیدا میکنه که میشه این را توجه اش کرد - قبول کردند . بسه علاء هم گفتم در نظری رتیم و رسیدیم گولار بود و چیسی و یکفرد هم آنجا نشسته بود یادداشت برمی داشت . من سالهای سال سعی کردم يك کپی از آنرا بگیرم به من ندادند . که ندادند که ندادند . گفتند نداریم . در صورتیکه آدم نشسته بود آنجا یادداشت برمی داشت . وارد شدیم و آقای علاء يك خوش آمدی گفت و به چیسی و بعد گفتش که فلانی حالا يك مطالبی را اظهار میکنه . آقا من شروع کردم . دیکه گفتم آنچه را . . قوام السلطنه - برای اینکه آنروزی که بنا بود بروم پیش چیسی همانروزی بود که به من تلفن کرد که بیايد توی مجلس توضیح بدهید

س -

ج -

بدم که توضیح - گفتم آقای (؟) من الان باید بروم اینجا و آنهم ساعت یازده

گفت خب تا آنوقت شما شروع بکنید بعد شما میروید آنجا و برمیگردید ما همین جا هستیم - برمیگردید به اینجا . من آنجا اینها دیده‌ام معلوم شد اما چون به هد یگر ارتباط پیدا میکند . در آن مجلس خصوصی دیدم محتر است که ما طلا را نمیخواهیم . ما یکی از وکلانی که با حرارت مخالفت میکرد و از مخالفین من بود و معلوم میشد که مرا از جاسوس انگلیسیها میدانست - بعد ها معلوم شد - معلم فارسی شاه بود

کاوروسی

س-

اهل کاشان - نخیر نخیر - الان میگویم ...

ج -

خب این را بعداً" بفرومائید . .

س-

بگذرید این دکتر جوانی که اواخر- نراقی اسم کوچکش را هم فراموش کرده‌ام

ج -

عباس نه

س-

عباس نه - نه این وکیل مجلس بود . این آقا پانصد و یک نطق غرائی کرد که ما طلا میخواهیم چه کنیم . این طلا به این (؟) طلا - طلا را کی بما میدهند کی بما طلا میدهند . طلا بدرد چی ما میخوریم مگر اینکه بعد از مرگ ما گنبدی از طلا درست میکنند . پشت سرهم گفتند . گفتند که شما آقا بیرون بال میکنید که انگلیس را دعوت کردید که آمدند اینجا و حالا که آمدند برای مصالح تشویشان پول میخواهند بهشان میگوئید که بما چسرا نمی‌دهید - چقدرین چرا می‌بندند و برمیگردند . بر- میگردند به مملکتشان میگویند که ما رضیم میخواستیم یک کارهایی در ایران بکنیم ایرانیها چون بما پول ندادند ما برگشتیم . گفتم میدونید چی میکنند ؟ گفتم همان کاری را میکنند که آلمانها در فرانسه کردند .

ج -

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سی ام نوامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۳

س- فرمودید که آلمانها در فرانسه چکار کردند؟

ج- فرمانده نظامی پاریس اعلان کرد که از امروز نرخ فرانک فرانسه نسبت به مارک آلمان اینهاست. الان یادم نیست اما آنوقت یادم بود. یک نرخ خیلی عجیبی به نفع مارک. این است نرخ رسمی فرانک فرانسه و هرکس که مارک قبول نکند اعصابش است. گفت هنوز هم همین کار را اینجا خواهند کرد. گفتیم به دعوت من و شما که اینها نیامدند اینجا - برای نرخ که نیامدند که شما بهشان بگویید که ما تمهید همیچند انشان را ببندند و برگردند. گفتیم تشکر بکنید از آن اشخاصی که این کار را کردند. حالا خودم نگفتم. این کاری که شده بی نظیروم مردیگه ایست آمده به زور وارد مملکت ما شده - مملکت ما را اشغال کرده. الان میآید میگه که من حاضرم تمام لیرههایی که به شما میدهم ریال کلفد که از شما میگیرم آنوقت مثال زدیم گفتیم الان قیمت پرتقال مثلا "چقدر شده بود. این را به این نرخ بخرید یک چیز عجیبی آخه - تورم شروع شده بود. به این نرخ هم اجناس را بخریم آنوقت هر سه ماه به سه ماه به شما طلا میدهم چهل درصدش هم ارزش میدهم در آنجا تضمین شده به طلا. شما میگویید که ما قبول نمیکنیم. گفتیم کسه روزی خواهد رسید که تمام این آقایونی که الان توی این اطاق تشریف دارند تأسف خواهند خورد که چرا صد برابر این چیزی را که ارزی که الان به ما میدهند و خواهند داد نکرقتیم ازشان. الان موقع جنگه - ما هیچ راه نداریم جز یک راه - کشتی هائی که میآد و قاهره همین کیسی تعیین میکند برای ما یک مرکز میدل ایست سنتر

س- ساپلائی سنتر

ج- ساپلائی سنتر - این تعیین میکنه که چقدر به ما قماش بده - چقدر رقص بده

چقدر جای بد هندی - چقدر لاستیک بد هندی - این چند تا چیز چقدر دوا، يك مقال بیش از این کسی دیکه نیست که بما بدهد راهی نیست که بما بدهد. اینها را دارند به ما میدهند ما الان نمیتوانیم خرج بکنیم. اگر بخواهیم خرج بکنیم تورم ایجاد میشه. ما این را نمیتوانیم ما این را میگیریم میگذاریم روزی خواهسد رسید که با جیب طو از طلا میرویم در هر یک از بازارهای دنیا هرچی که دلمان میخواهد میخریم. حالا این را شما مخالفت میکنید. اثر عجیبی بخشید. عجیب عجیب. که دشتی آمد گفت من میخواهم لبت را ببوسم اما يك ایراد دارم. اینهایی که اینجا نشسته بودند پشت سر تو دولتی‌ها چرا يك کله نگفتند - چرا گذاشتند نشو صحبت بکنی. گفتن نه این ایراد وارد نیست. برای اینکه رئیس دولت قوام السلطنه خودش گفته که من صحبت بکنم. آخه بعد از آن سهیلی که مذاکرات چیز شد این آمد دیکه. گفت خودش پشت سر من نشسته. تمام مطالب را بمن گفت. گفت شما بیایید موافقه بکنید کاری راکه کردید. حالا اگر هژیر و اینها صحبت نکردند که چی صحبت میکردند یا نمیکردند. گفت نه آخه يك کله وزیر ارانی که آنجا هست باید بگه تأیید میکنیم این اظهاراتی که فلانی کرد. از آنجا راه افتادم برم پیش کسی. توی خیابان شاه آباد که رد میشدم يك صحنه‌ای دیدم که بعدی اثر کورجلوی دکان نانوائی میدانیه که تقریباً قحطی بود يك صف ایستاده بود. وقتی وارد شدم اول کت شروع کردم گفتن من الان از مجلس دارم میآیم شاهد چنین صحنه‌ای بودم.

س- به کیسی گفتید

ج- به کیسی گفتم. خیلی درمن اثر گذاشت. آقا دیکه گفتم وگفتم دیکه نمیدانم

چی گفتم اما هرچی که تو دلم بود گفتم

س- آن قبل از آن روز شلوفی است دیکه

ج- کدام؟

س- که بابت کمبود نان شلوف شده بود تهران

ج- آن را من بخاطر ندانم اما دیدم که این صحنه را دیدم گفتم که حالا شما آمدید

بزرگتر خرید . اگر سیاست دولتتان حالا بولارد همشسته - بولاردی که نسبت به ایرانی ها يك نظری داشت كینه توز انه برای اینکه این را پدرش را در آورده بودند در زمان رضا شاه . تمام عقد هائی که در زمان رضا شاه داشت این خالی کرد برای ایرانیها . خیلی خیلی - خودش بمن قبل از رفتن گفتش که من در تاریخ ایران جزو عمر محسوب خواهم شد - در تاریخ شیعه و حق هم داشت و همینطور هم بود . ساکت نشسته بود گوش میداد . گفتم که اگر سیاست شما این است که میگوئید تو هل ویت پرزیمانز این کارهائی که میکشد صحیح است . اما اگر میخواهید یکهوئی دوباره این ملت شما را دوست خودش بد و نشسته نه دشمنش این کارهائی که میکشد غلط است . از اول تا آخرش غلط است . الان دیدم مردمی که بد بخت میآیند برای يك تیکه نان در صورتیکه تمام این آرد ما - آرد ریاجان ما - گندم آرد ریاجان ما را روسها مانع میشوند که بیایند ایران الان تعطیل داره . من توی بانک رهتی نان هزی درست کرده بودم - يك نانوائی درست کرده بودم . آرد میخریدم - گندم میخریدم - آردو میخریدم بهشان جیره میدادم . بعد هم رقم در بانک ملی همین کار را در بانک ملی کردم که بزرگترین خدمت بود . عوض اینکه اضافه حقوق بد هم خواربار را میخریدم بقیعت ستر ستر میدادم به کارمندان . هرکس به تعداد افرادش - اقصاد خانواده اش - این طوری اثر کرد در این آدم وقتی باشد بی گفت که این گولار به من گفتش که You should see Casey, King's Counselor . کسی بمن گفتش که شما هر وقت آمدید به قاهره خواهش میکنم بدین من بیائید . مکانیات من با کسی تا موقعی که چند سال پیش مراداه داشت . یکی از بهترین دوستان من شده بود . در زندان که بودم بهش نامه نوشتم که آنهم بعد میرسم مگم . که نوشتم که به عقیده من علتی که من در زندان هستم اینست که دولت شما

موافقت کرد به شاه اجازه داد که مرا زندانی بکنند . هم شما هم آمریکاییها . ناهاش را هم داشتیم جوابی را که به من داده بود به هیوم نوشته بود . هیوم وزیر خارجه بود . آنوقت انزاکست ناه هیوم را برای من فرستاده بود که هیوم می نویسه که من ابتهاج را نمی شناسم . اما هرکس در اینجا در فورین آفیس کازش پرسیدم تعریف میکردند تمام رکورد های ما نشان میده یک آدم وطن پرستی است . یک آدمی است طرف احترام ما بوده همیشه چه چهره چه . . . و بهش اطمینان بدهید مطلقاً مادر این کار دخالت نداشتیم . شاید هم اینطور باشه ولی من هنوز معتقدم یک دستگاهی حالا آن دستگاه منگنه خود سفارت نبوده — یکدستگاهی این کار را کرده همینطور که آمریکاییها هم کردند . اطمینان دارم برای اینکه ممکن نبود شاه به همچین کاری را بکنه بدون داشتن اطمینان از طرف آنها . برای اینکه عکس العمل . . . دوستی ما از همان جا شروع شد و ادا داشت برای آن احترامی که بمن داشت . بگی محیطی عرض شد . این آیلت هم حضور نداشت اما گفت — گفت اگر کسی میخواهید که بغیر از شما کس دیگری نیاید ببینسه . این در زمان قوام السلطنه — بود . سهیلی نخست وزیر شد . کیسی گفتند میآید تهران . حالا من رئیس بانک ملی ام و علاء وزیر دربار . علاء بمن تلفن کرد که آقا شما باید بروید . کیسی را ببینید . گفتم که . . . . . بعد گفت به سهیلی — سهیلی بمن تلفن کرد که خواهش کرد که من بروم . دفعه دوم هم رضم باز کیسی را دیدم . اما چیزی که آنجا گفتم راجع به آهان . . . این تصویب شد . این قرارداد با ما افتحات من تصویب شد و آقای محمود بدر در خاطراتش که در روزنامه های تهران چاپ شد این را بحساب خودش نگذاشت . من مجبور شدم این را بنویسم . نوشتیم که شما کسی هستید که قرارداد می بکنید با من که من داشتم تمام میکردم از صد درصد به چهل درصد بر میدیدم و اینک بمن بگوئید صدی اینطور گفت به من و بعد از اینکه شما رضید دیکه قوام السلطنه از من خواست و من این کار را کردم . یک کاری که جزو محالات است . جزو یک چیزهایی است که خدای من شاهد است الان وقتش من : گرمیکم چطور آدم بخودش اجـازـه

میایستی بده که يك همچین چیزی را رو داشته باشی بوی همچین صحبتی بکنی و موفق بشه . جز این که همین که موئن بودم به آن چیزی را که میگفتم . میگفتم استدلال من این بود و آنوقت این قرارداد ما يك مدلی شد برای دنیا . در صورتیکه حاصلا بعد که میرسم در آن قسمت بانك ملی هم توضیح خواهم داد که من این کساری که کردم این را در بانك ملی کردم . این را بعد یا شاید الان هم توضیح بدهم . وقتی آدم در بانك ملی

س- چي شد که بالاخره به بانك ملی آید؟

ج - ديگه گفتم که وقتی که توأم السلطنه وقتي وزیر شد بمن تکلیف کرد ریاست بانك ملی توسط علی امینی و همدی اینها پیغام آوردند . گفتم که با کمال میل قبول میکنم اما من شرایطی دارم . گفتند خوب خود ديگه باید صحبت بکنی . با توأم السلطنه گفتند شما چندی قبل - شرایط را مثل اینکه بطور اختصار باینها گفتم - آره گفتم و توأم السلطنه هم را قبول کرد جز حقوق را . من حقوق من در بانك رهني ماهی ۷۰۰ تومان بود و پاداش سالانه ام هم نمیدونم مثل اینکه ۱۰۰۰ تومان در سال يك همچین چیزی . گفتم حقوق من دو برابر بشه یعنی ۱۰۰۰ و همان پاداش آمدند گفتند که آقای توأم السلطنه هم شرایط را قبول کرده جز حقوق . میگویند ایسن زیاد است . علاوه هم حضور داشت . علاوه هم اصرار داشت که زودتر تحویل بدن بده بیره به دربار . همان موقع بود که میلیسیو را داشتند استخفایم میکردند . گفتم شما با دکتر میلیسیو هیچ چانه زدید پرسرخرقتن ؟ همدی گفت آقا این چه حرفی است آخه آن مال يك مملکت خارجی است . گفتم برای اولین دفعه است من میخواهم يك ایرانی برای خودش قیمت قائل بشه . من میگویم که با من هم اگر بخواهی چانه بزنید نمیکم . من که نیامدم سراغ شما . وانگهسی من چه دارم مطالبه میکنم دو برابر حقوقی که در بانك رهني میکردم . حالا آدم بانك ملی تفاوت این دو برابر نمیشه ؟ آن را هم قبول کردند . این را قبول

کردند . یکریز د یگوتی نشسته بود بم صحبت میگردیم . تازه ساعد وارد شد . از مسکو وزیر خارجه اش بیه . آمد و آنجا جزو وزرای خارجه سابق که داشتند نبود اوایل - آن تاریخ رسید . وارد شد آمدند گفته ساعد گفت بیا بیاید . ساعد آمد نشست . خوب ماهم مذاکره مان را داده دادیم . وقتی که تمام السلطنه گفتش که من قبول دارم و من گفتم آقای قوام السلطنه چطور آخه قبول کرد بیاید هنوز نشنیده . ساعد گفتش که وقتی که آقا میفرمایند ما قبول داریم شما . . . گفتم آقای ساعد خواهش میکنم شما مدخله نکند . شما بشنوید و بمن بفرومائید که قبول دارید . بعد که شنید و این چیزها را تمام را قبول کرد - قبول کس کرد . یک شرط دیگر هم کرده بودم که گفتم که بانک ملی را من اداره خواهم کرد . من خارجی نخواهم آورد . گفت که چطور . گفتم یک لایحه ای در مجلس هست در زمان فروض برده بودند این لایحه را که یکفر استخدا م بکنند از سوئیس حقوقش هم یک حقوق گزافی بود الان یادم نیست . گفت عجب من نمیدانستم رنگ زد گفت فلان این لایحه را پس بگیرید . گفتم من خارجی در بانک ملی قبول نخواهم کرد . گفتم بانک ملی را من اداره میکنم . من شورا داشته باشم و من و معاونین من این را قبول ندارم . من مسئول هستم . معاونین را هم من تعیین میکنم . آنها هم مسئول هستند در مقابل من . یک شورای عالی من از اشخاص حسابی هستند خیلی هم اشخاص حسابی هستند اما اگر من با اینها نتوانم کار بکنم آنوقت چی میشه؟ گفت عوضشان میکنم . شرط من بعد این شد که بکروزی اینها را احضار بکنید - همه را خواست وقتی که من قبول کردم رئیس بانک ملی . همه را خواست گفت که من با آقای ابتهاج به همین شرطی کردم . آقایان همتان وطن پرستید - همه تا نرسند اشخاص حسابی آمده بودند . از قبیل نمد و نم یگوتی حکیم الطلک بود بعد سهام السلطان بیات بود . آن وزیر فرهنگ سابق صدیق اعظم بود . دیگر بعد خود قوام السلطنه شد منصور الطلک بود . اشخاص خیلی

حسابی بودند . بهشان گفت - گفتش که اگر اختلافی پیش‌بهاد آنوقت من به فلانسی قول دادم که قانون بانک ملی را عوض بکنم . در هشت سالی که بودم یکدفعه نشد یکدفعه نشد یک پیشنهادی بکنم که باتفاق آراء تصویب نشه . باتفاق آراء تصویب میشد بدون استثناء برای اینکه ممکن نبود یک چیزی پیشنهاد بکنم که نتوانم ازش دفاع بکنم . هر وقت هم ایرادی میگرفتند توضیح میدادم متقاعد میشدند . از جمله کارها که در بانک ملی کردم اول که رسیدم به فاصله کمی صباح آخه به فاصله تقریباً گمان میکنم کمتر از یکماه رسید و الهیار صالح را هم من پیشنهاد کردم به قوام السلطنه . گفتم حالا که شما یکفر امریکائی میآید برای اینکه - من واقعا خیال میکردم که میلیسپر یک آدمی است که به ایران خدمت کرده و میتونه خدمت بکنه - نمی‌شناختمش . اما آنچه که شنیده بودم خیال میکردم . گفتم که به وزیر دارائی داشته باشیم که بتونه - بفهمه اینهارا .

کاظمی بود قبل از صالح

س -

کاظمی یک آدم خیلی . . کاظمی را بعین کرد قوام السلطنه . از کابینه‌اش بیرون کرد . این را من میدونم که فضولی هائی کرد که بیرونش کرد و کاظمی هم بعد وزیر دارائی همدق هم شد و یک آدم کهنه‌ای بود - یک آدم کهلس داری بود کاظمی برعکس الهیار صالح - یکی از مردان شریف ایران - یکی از بهترین افراد ایرانی بود . منتهم یکوقتی تحت نفوذ این چیزها واقع شده بود . این حزب و . . واقعا داشت گمراه میشد که یکوقتی میگویند نمیدونم بمسلاخی پیشه وری خورد همان موقعی بود که من خواستم در بانک ازش خواهش کردم که بروه دستندوق بین الطلی پستی را که ما داشتیم آنجا قائم مقام بشه آلترنیست بشه من تعیین میکردم باو بد هم هرچی اصرار کردم کردم قبول نکرد . او عقیده‌اش این بود که راهی را که دارند میروند صحیح است و فلان و اینها و یک آدم بسیار بسیار محترمی بود . این وزیر دارائی خدمتی به قوام السلطنه گفتم گفت که آخه صالح را کسی نمی‌شناسه - صالح که فلان

ج -

و اینها . اینجا امنی هم خیلی کله کرد و او را وزیر کرد . پیغام آورد از طرف میلیسیو به من که میلیسیو میگه ما دوسه دفعه ملاقات کردیم باهم . مرا هم نشیناسه . پیغام آورد که میلیسیو میگوید که من قبل از اینکه بیایم یکطرفه برای بانک ملی در نظر گرفتم و استخدام کردم و الان چه بکنم یا ظانی ابتهاج صحبت بکنید ببینید که یا او معاون وزارت بشه یا کور دایرکتر بشه - تقسیم بکنند یا یک کار دیگره . من به صالح گفتم که به سهیلی بگوئید من یک شرطی کردم با نخست وزیر وقت که من خارجی در بانک ملی استخدام نخواهم کرد . این شرط را البته کسی قبول کرد که این الان نیست . الان دیگره - موقعی که این صحبت را با من میکرده این نخست وزیر بنظرم سهیلی بود

س- سهیلی بود - صالح هنوز وزیر داری ماندہ بود

ج- گفتم الان او نیست بنابراین این تعهد نسبت به نخست وزیر الان الزام آور نیست ولی من نمی مانم . گفت من میگو اما خودت صحبت کن . گفتم چشم . رقم گفتم که وزیر داری پیغام شما را به من رساند و منم گفتم که اینطور بشما بگو . دلیلش هم اینه من میتونم و بهتر از هر آمریکائی میتوانم بانک ملی را اداره بکنم . اگر موفق بشم خواهند گفت Mr. Le... این کار را کرده اگر موفق نشم خواهند گفت ننگ داشتند Mr. Le این کار را بکند بنابراین من نمی گم . گفتش که من شما را نمی شناختم که این کار را میکنید ولی این چند ملاقاتی که با شما کردم تصدیق میکنم که شما از Le... که در نظر گرفتم بهترید . گفتم که چقدر خوشوقتم که این را از شما می شنوم برای اینکه عقیده من این است . توی کتابش می بینید منویسه که این کسی است که خودش را سوپرر می دانست توی آمریکائیها . دیدید ؟ من دارم کتابش را

س- بله

ج- میگه این خودش را سوپرر و می سید سو پنهان هم تمیکرد . این عقیده من بود و همینطور هم بود گفتم من احتیاج ندارم . گفت حالا من به این (?) چی بگو . اتفاقاً " Le... گفت سی ساله در فرست نشنال سیتی بانک کار میکنم . آنوقت سیتی بانک - فرست نشنال سیتی بانک بود - یک همچو چیز

بود . گفتند در خاور دور به هجی چیزی بوده الان منتظره من چی بگم
گفتم نمیدونم چی بگید . گفت چطوره خزانه ازش بگم . گفتم دکنر من نمیدانم
که بتوانم اظهار عقیده بگم . آورد خزانه ازش راهم کرد که بگویی - بگو
که من ایراد داشته به کارهای میلیسیو . بهش گفتم که میلیسیو وقتی آمد شروع کرد
به تقاضای قرضه . هرقرضه‌ای هم که میداد با تصویب مجلس بود . پنجاه میلیون تومان خواست و ادم
بازهم به پنجاه میلیون دیگر بازخواست - به پنجاه میلیون دیگر - صد و پنجاه میلیون .

پشتوانه‌اش چی میشد ؟ -

پشتوانه‌اش تصویب میشد که این صیفت توی پشتوانه چیز - چون قانونی که من گذراندم
در بانک ملی یکی از چیزهایی که عرض کردم - جواهرات سلطنتی در بانک ملی بود بعنوان
اینکه اینها را بانک بفروشد و به سرمایه‌اش افزایش بدهد . من دیدم این هیچ عملی نیست
برای اینکه با شخصین صحبت کردم . با موشن صحبت کردم که اینها را ارزبایی
کرده بود . گفت اگر شما بخواهید این را بفروشید بازار جواهرات در دنیا می‌شکند
آنها گفتند که کلکسیون شما بزرگترین بهترین کلکسیون جواهرات دنیا است . جاداد
فکر فروشش باشید برای این که اصلاً بازار دنیا را نخواهد شکست . دیدم این عملی نیست
این کار را بگم . چه بگم ؟ قانونی گذراندم که پشتوانه بانک عبارتند از طلا سارزهای
که ما در ایم بابت سهمیه خودمان به صندوق بین المللی بانک بین المللی و سفته‌های
دولت که تضمینش جواهرات سلطنتی است بدین ترتیب علی‌الآبه این در بانک
مرکزی خواهد بود کسی نمیتونه دست بزنه چون پشتوانه است . دولت ایران هم که
هیچوقت نمیتونه تمام قروضش را به بانک مرکزی ببرد از - بنا براین -
این صد درصد پوشیده است . بدون اینکه قبضی روی جواهرات بگذارند . راجع
به قیمت جواهرات هم چیزهای افسانه‌ای شنیده بودم راجع به قیمتها . در صورتیکه
ارزیایی که کرده بود موشن - مهربی محمودتاش راهم داشت وقتی وزیر دربار بود توی
صندوق من بود توی دفتر - هیچوقت بازش نکرده بودم . برای اینکه بازگفتم باز بگم
به زنگ میگم - زنگ به کس دیگر میگه اون یکی به دیگری میگه - این تمام دنیا خواهد
صحبت کرد که این اینقدر ارزش داره . من اصلاً نمی‌خواهم بداتم ارزشش چیه

برای اینکه من که نمی‌خواهم این را بفروشم . اما این چیزهایی که لفراق آمیز گفتند این مؤید احدی بود نماینده مجلس و عضو کمیسیون پشتوانه اسکناس . بمن یکسری یك پیغامی گفت که خودش به من اینکه توجه داشته باشه که به میلیارد ها سرمیزنه . گفتم آخه غیرسکه همچین چیزی باشه - نمیتونه همچین چیزی باشه . گفت چرا آقا هست . که این هست که چنان هست . که وقتی که بمن نوشتند آلبر نوشتند از پاریس که چگونه که شما این چیزتان را بفروستید به اروپا و آمریکا برای اگزیریشن گفتم من این را نمی‌فرستم . اما یک کاری میکنم که بیایند مردم در تهران ببینند که این چیزی که ساختم در بانک ملی این خزانه را - این خزانه را من ساختم منتها این قبل از اینکه این تمام بشه ساختمان روم - فرضی را فرستادم به بانک آو انگلاند - بانک دو فرانسه - خزانه هارا دید و با هم این خزانه معتبری که درست کردیم که بتون آره است . با نظر خود (؟) که برای نمایش دادن این جواهرات سلطنتی علی‌الابد در آنجا باشه - حالا آخوند ها چه خواهند کرد نمیدانم . آخه اینها دست زدنند یا نزدیک نمیدانم . نشنیده‌ید که چیزی که؟

س- نخیر

ج- از جمله کارهایی که کردم یکی اینکه پشتوانه را تبهیل کردم به طلا و اوزهای قابل تبهیل به طلا صد درصد که این را قوام السلطنه به مجلس برد و تصویب شد این - هنوز من رئیس بانک ملی نبودم و این بود تا اینکه جنگ تمام شد و من شروع کردم به تهیه برناه عمرانی . حالا قبل از اینکه وارد این مرحله بشم می‌بینم اساساً چیزی که با وقایع دیگری که داشتم . .

س- این میلیسیو بالاخره

ج- یکی میلیسیواست و یکی هم فروش طلا . من نزدیک شانزده ماه به میلیسیو کمک کردم همه چیز نه فقط وام دادن - نظر دادن راهنمایی کردن . یکسری بهش گفتم که شما عوض اینکه وقت خودتان را صرف کارهای کوچک بکنید مثلاً " نغال را شما انحصار میکنید . نغال را برای چه انحصار میکنید ؟ انحصار نغال به شما چه . یک کار دیگر

اینکه تمام ناهعاشی که از وزارت دارائی صادر میشه به فارسی شما اضا' میکنید . گفتم من توی بانک ملی ایرانی هستم - زبان مادری منه - من ناهها را تمام من اضا' نمیکم به يك عده اشخاصی حق اضا' دارم . شما بدون اینکه بفهمید باید يك انگلیسی يك (؟) نمیدونم سی میلیپیو اینرا اضا' بکنید . آخه لطف اینکار چیه؟ این وقت میگیره . گفتم شما اگر خدمت بخواهید به ایران بکنید تمام وقتتان را صرف این بکنید که سیستم مالیاتی ایران و سیستم حسابداری را در ایران درست بکنید این بزرگترین خدمتی است که میتوانید بکنید به ایران . ول کنید چیزهای دیگر اقتصادی را . انحصارهای اقتصادی به شما ربطی نداره . تهیه گندم - آرد به نانوا اینها به شما مربوط نیست . نمیتوانید برسید . گفتم من از شما جواتریم از شما بهتر ایران را می شناسم و خیلی هم به خودم اطمینان دارم . من هیچوقت سعی نمی - کردم این کارهایی که شما دارید میکنید بکنم . گفتش که خب این حالا من میوم آیجلسی برای چند روز استراحت . وقتی که برگشتم باهم صحبت میکنم در این مورد . همانجایی که نشست بودیم صحبت میکردیم يك یادداشتی از وزیر دارائی رسید . من خواندم دردم نوشته که روز شنبه آینده جلسه در مجلس که شما هم تشریف بیاورید به میلیسیو گفتم که این نمیدانم چی هست . من رفته بودم به کفرانس قاهره . میدل ایست ساپلای سنتریک میدل ایست اکونومیستک کفرانس يك همچین چیزی . آنجا رفته بودم و تازه برگشته بودم . گفتش که خیال میکنم که میخواهند کار مرا به شما بدهند وزارت دارائی را به من تکلیف کردند - من وزارت دارائی را قبول نکردم . هنوز نخست وزیر بمن تکلیف نکرده بود شاه . گفتم من ممکن نیست این کار را قبول بکنم . من این را خیلی ساده تلقی کردم . اما معلوم میشد که این آدم فوراً نظرش متوجه شد که من این حرفها را میزنم برای اینکه میخواهم جای او را بگیرم و بعدها مطلع شدم . اگر من آنوقت این را میدانستم خیلی کلك بمن میکرد . من همانوقت هم استدلال میکردم در مکاتبات من که این آدم - آدم يك عیب روحی

داره . سالها بعد الهیارسالاح بن گفت که وقتیکه این را داشتند استخدام میکردند الهیارسالاح در آمریکا بود - نیویورک بود . یک هافمن مثل اینکسه یکوقتی وزیر مختار آمریکا بود در تهران که الهیارسالاح آنوقت در سفارت آمریکا کار میکرد . گفت اون بمن تلفن زد که من بروم ببینمش . رقم خانهاش گفتش که شنیدم دولت شما داره ملیسیو را استخدام میکنه . ملیسیو ششماه در منتال روم بوده . گفت من رقم سفارت به شایسته گفتم این مطلب را . شایسته گفت محض رضای خدا صحبتش را نکن برای اینکه قراردادش هم اضا شده و به تصویب مجلس هم رسیده و اضا شد . من نمیدانستم اما همیشه میگفتم . یک مودی ایسن یک خزانه داری فرستاد - یکگفر از خزانه داری را فرستاد با یک حکمی که این آقا آمده بانک ملی را تقشیش بکنه . که کیک بسود به همچی چیزی استن . خواندم گفتم که این آدمی که این را به شما داده این اصلا " منتالی آسانده . ایسن چطور منگه همچین چیزی . این قانون داره بانک ملی . بانک ملی بموجب قانون یک بازرس داره از طرف دولت که وزارت دارائی تعیین میکنه . یک هیئت نظار داره - یک هیئت نظارت داره - یک شورا داره . هیچکس دیگه حق نداره . چطور من میتونم اجازه بدهم که شما بیائید . . میدونید این انعکاس چه خواهد بود سرتاسر دنیا که از طرف وزارت دارائی آمده رسیدگی بکنند دیگه اعتباری برای بانک ملی باقی نمانده اعتبار بانک ملی امروز درجه یک است در دنیا . گفتم اگر شما ترخید من مجبورم به قوه جبریه شما را ازبانک بیرون بکنم . رفت یک گزارشی نوشت و که رقم حکم شما را دادم رئیس بانک گفتش که کسی که این دستور را داده منتالی آسانده چنین چنان وگفت که اگر نرم فلان بیرون میکنه . رونشش را برای من فرستاد . اولین اصطکاک ما در مجمع عمومی بانک پیش آمد . حالا از آبهلسی برگشته و هیچ با من تماس نگرفته - اولین ملاقات ما در مجمع عمومی بانک ملی برای تصویب ترازناها . بانک ملی مطابق قانونش - اساسنامه اش که قانونه . در مجمع عمومی سه نفر از طرف هیئت وزیران تعیین میشوند که بنمایندگی از دولت بیایند

بعنوان صاحبان سهام و رأی بدهنده بتصویب اساسنامه . آن سال سه نفر وزیر دارائی بود که فروهر - فروهر بزرگ بود - ابوالقاسم فروهر . منصور السلطنه وزیر ادگستری بود و میلیسیو بعنوان رئیس کل دارائی . منبهم رسم من این بود که ترازنامه را می‌ادم چاپ میکردند تاریخ تصویبش را میگذاشتم که بعد از اینکسه تصویب شد روش ماشین میکردند "فورا" بعد از مجمع عمومی منتشر میکردم . همینطور که همه بانگهای دنیا میکنند . آهان اینهم بگم قبل از اینکه تماش بگم . من وقتی آدم تفکیک کردم بانک ملی را به دو قسمت . قسمت نشر اسکناس و قسمت بانکسی که این حسابها بگی مجزا بشه . دوتا وظایفی بود که بهیچ وجه من الودیه با همدیگر مربوط نبود و (؟) قابل اینکه شما همه را مخلوط بکنید نبود . میایست معلوم بشه چقدر اسکناس منتشر کرده و چقدر پشتوانه داره که متعلق به و چقدر ارز . ارزها را همه را قسطی کردن با چیزهایی که بانک ملی داره این اصلا" يك اشتباه فاحش بود .

س- وظایف بانک مرکزی و بانک تجاری بود

ج- مخلوط بود بله . آنوقت تصمیم گرفتیم که هر هفته يك وضع مالی منتشر بگم . این را مطرح کردم در شورای میلیسیو گفتش که این صلاح نیست . چرا صلاح نیست ؟ گفتش که مردم متوحش میشوند وقتی که ببینند اسکناسها را . گفتم من . . انتشار اسکناس گفتم من این را بهمین منظور دارم میگم . که مردم بداندند که اسکناس بالارفته - پشتوانه هم بالارفته . اینکه رطلا دارم اینکه ارز دارم . اگر اینکار را نکم صبه برابر خواهند گفت که دارند اسکناس منتشر میکنند و نمیدانند . مردم بداندند . گفت نه نه صلاح . . . من کردم علیختم او کردم و اثر فوق العاده ای هم بخشید نه فقط در ایران در سراسر دنیا . هر هفته این را میفرستادم برای تمام چیزهای دنیا که بداندند . آتروز آهسان و بعد شروع کردم به فروش طلا . این یکی از ابتکارهای است که افتخار میگم بهش . ما در مقابل وضعی واقع بودیم که همینطور که گفتم آن میده ونیده ساهلای سنتر جیسره میده اد . اینتد . قماش و اینکه رتد و شکر و اینکه ر دوا و اینکه لاستیک اتومبیل . هیچ جیسز د بده نمیتونست به ایران بیايد جز این چیزها و تورم شروع شده بود . آنوقت خرج ارتش

انگلیس و آمریکا و ارتش شوروی . همین کاری را که من با انگلیسها کردم به تقاضای سهیلی وقتی که نخست وزیر شد با شوروی ها شروع کردیم . یعنی اول با تمام السلطنه شروع شد و بعد در زمان سهیلی بود که یکی از معجزه‌هایی است که اینها این کار را کردند منتهی صد اکران طولانی شد - طولانی شد یکشب هم تا ساعت نصف شب طول کشید و بعد سمیرنوف بود سفیر شوروی . سمیرنوف رو کرد به سهیلی گفت به روسی من میدانم خیلی کم میدانم - میدانم اما . گفتش که تا وقتی که آقای ابتهاج هست ممکن نیست بین ما موافقت حاصل بشه . رو کردم به سهیلی گفتم - صالح هم بود وزیر ارایش بود و یکی دیگر هم بود - گفتم ملاحظه میکنید آقای . . . این نتیجه این جا - شما سکوت میکنید من متکلم وحده شدم - این تمام را از من میدونه . برای من فرق نمیکند اما خب این تردید دیکه . یعنی مرابرد ارید که کارها درست بشه . خیلی انصافا چیز کرد . گفتش که علت اینکه آقای ابتهاج صحبت میکنه برای اینکه او متخصص ماست . مادر این مسائل آنقدر روارد نیستیم ولی تمام آنچه را که آقای ابتهاج گفته نظر دولت است . موفق شدیم از روسها عینا "قرارداد" صد دل مال انگلیسها را با آنها هم زدیم . قبول نمیکردند

س- که طلا بدهند

ج- طلا بدهند . من حالا آمدم به بانک ملی و تصمیم گرفتم که برای مبارزه با

هیچ راه دیگری ندارم جز فروش طلا هیچ راه دیگری نیست.

س- بصورت

ج- چمرای سیاست جمعی - جز خاک . جز خاک چیزی ندارم بفروشیم . زمین هم میفرست

بالا به طرز محیر العقول ترقی میگرد برای اینکه چیز دیگری نبود . حالا بخواهم

طلا بیارند . (؟) که خواستم . حالا همان (؟) که (؟) آن کار را کرده

گفتم حالا من میخواهم به مقدار این طلا را بیارم . گفت برای چی میخواهید بیارید .

گفتم برای اینکه میخواهم سکه بکنم و بفروشیم .

س- یعنی طلائی که دولت ایران صاحبش است

- ج - آره د یکه - طلائی که همین توی این سه ماه به سه ماه میگیریم
- س- کجا بوده طلا در بانک . . .
- ج - نه نه - در آفریقا بود در کانادا بود . من اینها را میخواهم بیارم . داد داد فریاد که آقا با ما الان برای کشتی های ما فقط فقط مهمات بیاور . گفتم آقا این چه حرفی است که میشه طلا چه ارزنی داره آخر . بگو یک میلیون دلار . تلگراف به لندن و اجازه آمد یک میلیون دلار آورد . میدادم ضرابخانه - پهلوی سکه میکردند شروع کردم به فروش . دفعه دوم یک میلیون دیکه آوردند - دفعه سوم دو میلیون آوردند بعد بهش گفتم آخه این معنی داره ؟ من هر دفعه میخواهم طلا را برایت بیاورم شما تلگراف میکنید لندن - لندن اجازه بده . یک کاری نکنید که بابا اجازه داشته باشید بمن اجازه بدهید هر قدر میتونم از این بیارم و این کار را هم دارم میکنم برای مبارزه با تورم . این بنفع همه است . کارت بلانن دادند که من هر قدر بخواهم . هواپیما های نظامی آمریکا . این طلاها را برای من میآورند توی خزانه بانک به من تحویل میدادنند و یک رسید میگرفتند . یکساهی نه پول حمل میدادم نه پول بیه هیچ . بیه نبود این ریسک بود میکردند . میآوردند توی خزانه بانک میدادنند و رسید میگرفتند نتیجه اش این شد ما . . . اولاً تمام نقره ها را تبدیل کردم به طلا - پشتوانه طلای ایران یک مقدار طلای زینت آلات بود مال زنان . قوطی سیگار بود . فندک طلا بود . خدای من شاهد است جز این نبود . من تمام این ها را تبدیل کردم به شش طلا . طلا را میدادم ضرابخانه پهلوی و نیم پهلوی ضرب میکرد و این را شروع کردم به فروش . حالا میدانید که از کارهایی که کردم . الان فکرتن را میگویم میگویم اگر عجب جراتی داشته است اسانسانه بانک ملی میگوید که قیمت خرید و فروش طلا و نقره با شورای عالی است به شورای عالی بروم گفتم که من میخواهم بفروشم این را برای مبارزه با تورم . ایمن باید قیضت وزیروز عوض بشه . من چطور میتوانم این کار را بکنم . من که شما رانسی بینم هر ریز . روزهای شنبه جلسه است . گفتند چی بکنیم . گفتم این حقان را به سن واگذار بکنید . من روزهای شنبه بشما گزارش میدهم که در ظرف هفته گذشته چقدر

فروختم به چه نرخ فروختم و چه تمیزاتی پیش آمده و چرا اینقدر باثباتی آرا" تصویب شد . سفیر ترکیه بعد حسن‌جناب جمال بود آنزمان باهم برنج بازی میکردیم آدم بسیار بسیار سمپاتیکی بود . گفتن که شنیدم تو هدچین کاری کردی من میتونم بخرم . بگفتم هرقد ریخوامی بخت میدهم . یک مقداری فرستاد خریدند . گفت چه جوری این کار را میکنی؟ گفتم صبح رئیس اداره خزانة میآید توی دفتر من میگه د پرویز اینقدر فروختم ... تقاضا اینقدر بود ... قیمت این بود . من پیش‌میگم امروز نرخ این خواهد بود . میره و ضمیمه فراموش میکنم . گفت خیلی احمق‌سی گفت چطور همچی کاری را کردی . آخه چطور همچین مسئولیتی . گفت اگر نمیکردم کی میکرد . شعرا را میگذاشتم آنجا شروع کردیم به فروش و اول توی خود بانک چنان هجوم آوردند تمام این چیزهای بانک را شکستند . بعد گذاشتم توی حیاط - توی باغ بانک ملی ترده‌های آهنی گذاشتم . ترده‌های آهنی را خرید کردند . هرقد راکه خواستند فروختیم . تا آنجائی که بخاطر دارم نرخ پهلوی از هفتاد و چند تومن حد اکثر به چهل و هشت تومن رد شد . همینطور بتدریج من این را پائین آوردم . و این طلاها مردم باور نمیکردند . این راکه هجوم میآوردند یکجائی که هیچ چیز نمیشه خریدن نان نمیشه خرید . قشاش بانده ازه کافی نبود . قد و شکر بانده ازه کافی نبود اما طلا هرچقدر نشان میخواست می‌خریدند . نتیجه‌اش آنوقت چی شد . این پول ایران را نجات داد . این را من خودم نمیکم . یکی از گاورنرهای بانک آو انگلاند سرا در کجا بودم؟ واشنگتن مثل اینکه بهم برخورد کردیم - معرفی کرد گفت این آدم کسی است که پول ایران را نجات داد بدین وسیله . این در دنیا یونیسک شد . آنوقت درحین اینکه این معامله را میکردم حالا ببینید چه استفاده‌ای به بانک رساندم . ما این طلاهایی که به نرخ رسمی بعنوان اونس سی و پنج دلار میخریدم میآوردیم تبدیل میکردیم می‌فروختم سودی که عاید بانک شد صد و بیست و چهار میلیون تومان بود در این مدتی که من بودم . سرمایه برداخت شده بانک روزی که من رئیس بانک شدم نه میلیون تومان بود . روزی که می‌فروختم نصف این را برده بودند

حسابهای سرمایه - سرمایه و اندوخته‌های بانک در حدود دو بیست میلیون تومان بود . حالا جلسهای تشکیل شده اولین مجمع عمومی برای تصویب ترازنامه‌های که توش معاملات طلا هم هست . من فقط

آقای میلیسیو هم هست

س -

میلیسیو هم هست - چاپ هم کردم . تصمیم گرفتیم - پیش خود منصفانه این خواهد بود که من نصف این را بدهم به این دولت گدا - نصف دیگرش را ببرم به اندوخته همینطور چاپ کردم و بردم . میلیسیو مخالفت کرد . گفت باید صد درصد بدهی که دولت داد بهشان . گفتن نمیدهم . گفتن یکشاهی بیشتر از این . گفتن متأسفم که آن پنجاه درصد هم بپتان میدهم برای اینکه این دو روز دیگر نیست در صورتیکه این بانک ملی برقرار خواهد بود و این اندوخته برای همیشه توی بانک ملی هست و اگر من این کار را الان نکنم کی بکنم . این یک چیزی است که ابتکار منه بشما هیچ مربوط نیست . پولی ندادید شما به من که من این کار را بکنم . این ابتکار منه . این عطی است که خودم کردم نتیجه‌ای است که گرفتیم . صد درصد این را میبایستی من ببرم به اندوخته برای استحکام بانک . گفت برای ما استحکام بانک چه فرقی میکند دولت ایران وقتی ورشکست . گفتن دولت شما که ورشکست نیست . گفت وقتی یک دولت ورشکست بشه بانک ملی هم هست . گفتن نیست - اینجور نیست . گفتن دولت شما حکمت و رشکست بشه اما بانک ملی در مورد در تمام محافظ بانکی دنیا امتیازش درجه یک است . یکی از روسای بانک آوانگلاند در ۱۹۴۷ در همین جلسه سالانه بانک و فرانس در لندن بود . اولی در آمریکا بود که من نرفتم . در جورجیا بود یک جایی یادم نیست من نرفتم . دومی را رفتم در لندن . یک شامی داد بانک آوانگلاند و اینهم توی پراوتز بگویم (سالنشان مجللترین سالن که در لندن است در هیچ قصری یک همچین سالنی نیست) یکی از دایرکرها پهلوی من نشسته بود سیب من . من خیال کردم دفعه اولی که آشنا شدم من شما را سالهاست من شناسم . گفتن ما همدیگر را ندیدیم . گفتن شما را من شناسم از دور میشناسم

ج -

گفت میخواهی د مسکریپشن را بهتون بد هم . گفتم خیلی میل دارم . گفت آدم مسی هستی صبابی - آدمی هستی تند آدمی هستی فلان فلان . . . یک کامپیومانپاشی هم گفت . آنوقت گفتش که اعتبار بانک ملی در بانک آو انگلاند در ردیف بزرگترین بانکهای مرکزی اروپا است . خیلی از بانکهای مرکزی اروپا اعتبارشما را ندارند . گفتم من خیلی خوشوقتم این را می شنوم . دلیلش را هم گفت . در ۱۹۴۸ بله بله همان ۱۹۴۷ لیبره را آزاد کردند میدونید . رفتند روی لو استاند ارد . شش ماه بعد مجبور شدند که ترک بکنند برای اینکه بدیدند نمی توانند . وقتیکه ترک مسی - کردند تلگرافی کردند . تمام بانکهای مرکزی که خواهش میکنیم برای همکاری با شما خود اری بکنید از تیدیل لیبره ایپتان به اریزگر در مورد احتیاج . من دستور دارم (؟) که اینکار را باید کرد . دلیل نداره من لیبره هایم را بیخود بیسارم که چی بگم . این آنچنان اشرخشیده بود که وقتی . . آنوقت کک کرد حالا بعد هم میرسم به اینکه بگم حالا چه کردم . آنهم در زمان بانک ملی ام بوده . حالا برگردم به موضوع مجمع عمومی . میلیسپو گفت من این را تصویب نمی کنم . من هم گفتم منبسم تخمیر نمی دهم . بسیدیم به بن بست . مجمع عمومی هم عبارتند از اعضای شعورا است - اعضای هیئت وزارت و اعضای نظار و بازرسی و این نمایندگان دولت .

س -

فایسی بلد بود آقای میلیسپو یا به انگلیسی میگفت و ترجمه . .

ج -

نه نه - هرچی میگفتم میبایستی به اونهم بگمم دیکه حالیش بگیم . صادق وثیقی رئیس هیئت نظار بود . وثیقی گفت آقا من پیشنهاد میکنم شما پاسوید برید توی دفتر خودتون حل بکنید اینجا که حل نمیشه . پاشدیم توی دفتر خودمان که متصل به این دفتر شعورا بود رفتیم . فروهر وزیر اراضی و منصور السلطنه و میلیسپو و لوکانت باهاش بود . لوکانت که همان خزانه دار همان آدم بانکی چنانی . آنجا باز همین استدلال را - استدلال من و استدلال او تکرار شد و منصور السلطنه وزیر ادگستری گفتش که من

این معانی است منصور السلطنه؟

س -

- ج - نه نه - عدل . منصور السلطنه عدل . وزير ادگستری در این کابینه مساعد است .
 س- این کابینه بیات میشه
- ج - بگذارد ببینم . کابینه - بگذارد ببینم . کابینه - برای اینکه وقتیکه وارد شد سینه
 وقتیکه میلیسپو وارد شد سهیلی نخست وزیر بود . بعد از سهیلی مساعد است بعد
 بیات است .
- س- وزیر ادگستری عدل است
- ج - عدل است ؟ در چه سالی است ؟
- س- این میشه ۱۳۲۳
- ج - پس همین همین همین . یعنی
- س- که وزیر دارای آنوقت اردلان است
- ج - نه نه - وزیر دارای فروهر . وزیر دارای ملاحظه میکشد فروهر . . .
- س- فروهر توی کابینه مساعد است
- ج - آهان چه سالی ؟
- س- سال ۱۳۲۳
- ج - همان در یکه ملاحظه میکشد
- س- و وزیر ادگستری آنوقت مقامی بوده
- ج - نه نه نه - منصور السلطنه بود و چیزها هم
- س- عدل وزیر مشاور بوده آنوقت
- ج - آهان وزیر مشاور بود . این د نفر . منصور السلطنه میگفت من رأی میدهم به ترازنامه
 بانك . فروهر هم میگفت من رأی میدهم . تمام شد در یکه . این برای اینکه در اظہیت
 نباشه گفت من هم موافقت میکنم . وارد شد یم توی اطاق شورا . وقتی که گفتم کسه
 ترازنامه تصویب شد خدا ای من شاهد است من يك همچین چیزی - سکوت محض
 اما يك همچین حسسی هیچ ندیده بودم . طوری این اثر کرد . در ایرانیها - برای اینکه
 قدرت میلیسپو نمیدونید چی بود . نمیدونم شنیده بودید این را؟

- س- بله شنیده‌ام بله
- ج- وزیر د ارائی را احضار می‌کرد توی اطاق خود نی- به نخست وزیر میگفت اعتبار دولت رامن- این را شما میدونید دولت که اعتبار نداره - نمیدهم مگر اینکه این کار اینکار را بکنید . مجبور میشدند بدبخت‌ها بکشند . اینطور علنی جلوی یک عده‌ای تصویب شد . جنگ د یگه آنوقت د یگه علنی شد . عوض اینکه با من ملاقات بکنه
- (؟) گفت از آنجا برمیگردم
- س- یعنی از آجلی
- ج- آجلی با هم صحبت میکنم شروع کرد به ناهه پرانی - ایراد گرفتن به کار بانك منظم نیست - چی نیست چی نیست چی نیست . من کلفدهای تنفی جواب میدادم بهش که چی چی هست بگید . بگید کجاست درست نیستش . در موقعیکه تمام محافل بانکی دنیا با احترام به بانك . آنوقت یکروز این یارو را (؟) فرستاده که من بانك طی را بازرسی بکنم که بهش کفتم . که این کسی که به شما داده صلاحیت نداره برای اینکه متالی آنسانند است . دیدم همچین چیزی را اگر من اجازه دیدم د یگه بانکی وجود نخواهد داشت . در این بین هم سید ضیاء که با من خیلی نزدیک بود و بارهاگله میکرد از رفتار میلیسپو بسرای من پیغام داد یک برادری داشت توی بانك طی کار میکرد . یکروز پنجشنبه من خانام تجریش بود . تازه رسیده بودم خونهام این سید علاءالدین طباطبائی من پیدایش شده بدون خبر . گفت آقا آقا - برادرش را میگفت آقا - گفت آقا گفتند که من بیایم خدمتتان بهتان بگم - حالا هم خیلی با ترس و لرز و اینها که شما باید از بانك طی بروید و هر کاری که دلتان بخواید ما بهتان میدهم . دوست الان .
- س- ما بهتان میدهم ؟
- ج- بله بله - یکی هست سفارت واشنگتن - یکی سفارت ترکیه . سفارت واشنگتن درست مثل اینکه برای نصرالله انتظام عقیده خواسته شده اما اهمیت نداره . شما

اگر مایل باشید شما را می فرستیم واشتگنن یا ترکیه هم خالی است . گفتم به سید بگید او میگفت آقا - گفتم به سید بگید که شما چه کاره هستید که همچین پیغامی برای من بدید . شما اگر نخست وزیر بودید میتونستید پیغام بدید آنوقت من بهتان جواب میدادم . شما اصلاً کی هستید . گفتم به سید بگید که . . . . شروع کرد به التماس کردن . گفت آقا از روی صمیمیت هم میگفت . میگفت شما تکبید همچین . آقا صمم است که این کار را بکند و این کار به ضرر شما است و اگر نکردید من از روز شنبه تمام روزنامه‌های من بشما حمله خواهند کرد و حشق گله نخواهد داشت

س- این از طرف خودش هم میگفت یا از طرف

ج - نه از طرف آقا سید ضیا" الدین .

گفتم به سید بگید من آنچنان درسی به شما خواهم داد که تا عمر درید فراموش نکید این را هم بهتر بگید شما حق ندارید یک همچین پیغامی بمن بدید . شما با خود من بارها صحبت کردید - گله کردید از رفتار این آدم . الان به من میگید من در مقابل یک خارجی بگذارم بروم - بمن سفارت تکلیف میکشید ؟ هرچی التماس کرد گفتم همینسه رفت . پنجشنبه پهلوی من سه بعد از ظهر بود آمد . شنبه صبح وارد بانک شدم . نامه دکتر ویلیسپو رسید که شما را از بانک طس . . ناهانش اینجا هست اینجا چاپ شده . این را میتوانم بهتان بدهم . با قدرتی ازشد مات شما - شما چنین هستید چنان هستید فلان هستید بانک را خوب اداره کردید چهو فلان و اینها . اما نظر باینکه همکاری نمیکند با میسیون آمریکایی ما با نهایت تأسف خانه دارم به خدمت شما و آقای جناب آقای زند را بجای شما تعیین کردم . زند کسی بود که در بانک طس معان بود

س- ابراهیم زند نبود

ج - ابراهیم زند

- س- همان که وزیر شد
- ج- بله که بعد وزیر جنگ شد - وزیر کشاورزی شد - وزیر کشور شد - وزیر - هر جایی را بهش می‌گفتند قبول میکرد . و این موقعی که این مطلب به من میرسه این آنوقت مثل اینکه وزیر بود
- س- بله وزیر جنگ بود . وزیر جنگ همان کابینه بود
- ج- تعیین کردند . من آنا* نشستم ناه نوشتم . شما کی هستید که حق نداریه . من بوجوب يك قانونی - قانون - بانک ملی ایران يك اساسنامه داره که قانونه - يك قانون بانک ملی ایران را تأسیس کرده و آن قانون مقرر میکنه که مدیرکل بانک ملی ایران بنا به پیشنهاد هیئت وزیران و فرمان ملوکانه هزل و نصب بشه . شما حق نداریه . این قانون خاصه . به شما گفتند که شما میتونید به داخله بکدید . رئیس بانک کشاورزی به من مربوط نیست . جنگ ما دیگه افتاد توی روزنامه‌ها یعنی اونویس من بنویس فلان و اینها . غوغا شد یعنی محشر شد . بطوریکه من آن ایام سواری میکردم . اسباب سواری . من يك مدتی دیدم که هی حالا مترجمه میشدم . يك اشخاصی میدیدم جلوی من سلام و علیک میکنند من اصلاً نمی‌شناخاستان اصلاً يك مدتی نمی‌فهمیدم چی هست . جمال امامی که صحبتش بود در عین حال آه پیش آه . گفت ابتهاج تو اگر سه میلیون تومان خرج کرده بودی به همچیمن پاپیولاریتی پیدا نمیکردی . گفتم برای چی؟ من تعجب کردم که این کار چه گه این يك کاری است پیش‌افزاده و عادی است . اما این آنچنان در نظر ایرانیها اهمیت پیدا کرد
- س- که يك ایرانی جلوی خارجی
- ج- مثل اینکه من يك ملکی را فتح کردم . يك ملکی يك قصون عظیمی را شکست دادم . اینطور و من باز توجه شدم تمام این احترامی که مردم میکنند - صحبتی که میکنند با روی خوش با خنده می‌ایند جلو سلام میکنند . همان مسیری است که من هر روز جمعه

اسب سوار میشدم همان مرد منده . متوجه نبودم که ای این عجب اثری کرد . از تمام ایران سرتاسر ایران ناه و تلگراف بمن میرسید . تمام اینها را داشتم . يك پرونده داشتم به این قطر که جزو چیزهایی که رفت این بود . این اداه داشت داشت داشت داشت تا اینکه رفت در هیات وزیران و گفت چند شرط کرد . شرط اول برداشتن من . دوتا شرط دیگر هم بود . هیات وزیران را هم بهش گفتم نخیر آقا . اینجاست که نشان میدهد . وطن پرستی و مقاومت و صمیمیت و عرق ایرانیست يك اشخاصی مثل ساعد . ساعد يك نخست وزیری بود که ظاهرش خیلی خیلی ضعیف بود . خود من از ضعفش کله داشتم . اما در این مورد آنچنان ایستاد . سهام السلطان هم وقتی آمد خیلی ایستادگی کرد . اما این جلسه آخر با بیات بود . جلسه بیات بود که وقتی آمد گفتش که شرایط اینست گفتم خیلی خوب . . .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ایتنهاج

تاریخ - سی ام نوامبر ۱۹۸

محل صاحبیه - شهرگان - فرانسه

صاحبیه کننده - حبیب لاجوری

نوار شماره - ۴

- س- پس این نامه آقای میلیسپو را کابینه بیات آورد . شرایطی که
- ج - نه نه این ساعد بود . اینجا من این را دارم . این را بهتان می‌دهم که پس از اینکه رفع احتیاجتان شد بعن پس بدهید
- چشم
- س- این یکی ایسن نه نه این ضمن را تغییر دادم . اینهم يك فصل بسیار ...
- ج - مخالفت من با تقی زاده - در افتادنم با تقی زاده که مجبور شدم اینها را تمام را مکاتباتم را منتشر بکنم . همان موقع چاپ کردم . ملاحظه میکنید این را . راجع به پشتوانه اسکانس . ۱۳۲۸ - مرداد یا خرداد است . نمیدانم . این چاپش ...
- س- بله ۱۳۲۸ . اینهم بهمس باید یک برایتان توضیح بدهم . اما اینه با میلیسپو ملاحظه بفرمائید نامه انفصال بن ... آقای میلیسپو رئیس کل داراتی ...
- س- اینها تمام نامه‌های است که مقدمه انفصال منست . يك ایراد های بنی اسرائیلی يك چیزهای عجیب و غریب که ملاحظه خواهید فرمود . اینه ۱۵ مرداد ۱۳۲۳ .
- س- این میشه همان زمان ساعد
- ج - بله ملاحظه بفرمائید . پس از مشورت با جناب آقای وزیر داری و طبق قانون مصوب ۲۱ آبان ۱۳۲۱ بموجب این حکم از تاریخ اول آبان ۲۳ یعنی به من فرصت

داده بود مثلا از ۱۵ مهر تا اول آبان شما را از سمت دیرگی بانک ملی ایران برکناری نمایم. دلایل مبادرت اینجانب به چنین اقدامی بشرح زیر است يك فلان فلان - فلان آنوقت من بهش جوابی که دادم این ۱۵ مهر بهش ۱۶ مهر

روز بعد

ج - روز بعد . يك و دو سه و چهار و پنج و - پنج صفحه ونیم بهش جواب دادم که باین دلایل شما اصلا يك عمل برخلاف قانون کردید . شما کی هستید که روزنوشت این نامه را برای اطلاع جناب آقای نخست وزیر تقدیم میشود . روزنوشت این نامه برای اطلاع جناب وزیر داری فرستاده میشود . که وزیر داریش هم فرزیده بوده . نه زمین گفتن - زمین گفتن که توی کتاب خودش آنوقت مینویسه که درست یکماه قبل از این تاریخ - درست - ناهای مینویسه به وزیر مختار آمریکا که من با وزیر داری صحبت کردم در برداشتن فلانی و او هم موافقت کرده و من اینکار را خواهم کرد به وزیر مختار - به نخست وزیر ایران نمیکه - به وزیر مختار آمریکا مینویسه و در کتاب خودش این را چاپ میکند . این احق

شهم از آنجا که هیچ خبر ندارم . ناهای رسید به من بعد از مذاکرات پیغامی که سید ضیا برای من فرستاده . پنجشنبه سید ضیا بمن میگه که شما را بر میدارم از بانک ملی

س - سید ضیا رابطه اش با اینها چی بود؟

ج - حمایت از میلیسری شدید . بعد مبارزه با من شروع شد و یکه فحاشی نبود که بمن نکرد

س - البته سید ضیا آنوقت وکیل مجلس بود

ج - بله - روزنامه های متحد داشت . یکمده طرفدار داشت . بعد يك

س - حزب داشت

ج - حزب عنفونات نمیداشت

س - اراده ملی

ج - اراده ملی و آن چرند یاتی که برداشته بود نوشته بود توی يك جزوای چاپ

کرده بود که تعینات اسمش را گذاشته بودند که يك واقعا" نمیدونم آدم خجالت میکشید که يك رجلی يك همچین چیزهای را ورداره جزو اصول عقاید سیاسی خودش بگذاره . بهسرحال تهدیدم کرد که اگر نری بیروتان میکم و ۴۸ ساعت بعد - کتر از ۴۸ بعد ناه انفعال من هم رسید به من و جنگ دیکه علنی شد .

جون ۱۹۴۴ ساعد از من خواست که من پیام به ریاست میسیون Bretton Woods بدم به کفرانس Bretton Woods . برای تأسیس بانک و صندوق . ضمنا" به من مأموریت داد که من با وزارت خارجه آمریکا راجع به میلیسیو صحبت بکیم . گفتم با کمال میسین این کار را میکم . رسیدم به . . تلگراف کردم به شایسته که من روز دوشنبه حرکت میکم چهارشنبه میروم واشنگتن خواهش میکم شما برای من هتل بگیرید . وارد شدم نیویورک از لاگواردا یا تلفن کردم به واشنگتن . گفتند آقای شایسته نیستند در واشنگتن نیویورک هستند در والسورف . گفتم خوب برای من کدام هتل رزفند گفتند هیچی گفتم چطور؟ گفتند نمیدونیم آقای شایسته دستور ندانند . تلفن کردم والد ورف پیداکردم از همان لاگواردا یا . گفتم آقای شایسته برای من مکه . . گفت شما از کجا تلفسین میکشید . گفتم از لاگوارا ' . گفت ممکن نیست . گفتم یعنی چه ممکن نیست . گفت آخه شما روز دوشنبه حرکت کردید چطور ممکنه چهارشنبه رسیده باشید . آخه موقع جنگ بود دیکه ۱۹۴۴ . گفتم آخه من به شما تلگراف کردم . به شما چه مربوطه که من میتونم . آمدم چطورجا نگرفتهاید . گفت حالا تشریف بیاورید همینجا والد ورف با هم هستیم و باهم میروم . گفت آخه نمیشه همچی چیزی شما . آخه آنروز بنظر آدم معجزه بود و این حرکت منم بوسیله - مسافرت من هم تمام هواپیمای نظامی بود دیکه - هواپیمای خصوصی وجود نداشت . از تهران حرکت کردم . فقط يك وره دی آی پی - بمن دادند نظامیها یعنی در تهران ژنرال دکانلی بود که فرمانده قوای پرشن کالف کاند . و چون این را هم باید بگویم که تمام حسابهایش را و دار کرده بود که در بانک شاهلی بست آورد بسه بانک ملی . و غوغا شد . باند ازهای کار بالا گرفت که یکسفر از واشنگتن فرستادند

که بیاید رسیدگی بکند برای اینکه شکایت کردند انگلیسها که ما آلابد هستیم و چه و اینها . آمدند و یک ژنرالی آمد منتهی قبل از اینکه بیاید خود اینها بمن گفتند یکفر داره میاید برای رسیدگی میاید دیدن شما . ظاهراً برای اینکه بسک کرنزی ویزیت باشه . اما برای این میاید . آمد و پرسید که چطور شد . گفتم که من رئیس بانک ملی وقتی شدم که سنترال بانک است که تمام اسکاسهائی را که شما لازم دارید من میدهم - مسئولیتش با من هست دیدم که تمام حسابهای شما با یک بانک خارجی است . تعجب کردم . برای اینکه وقتی که شما در انگلنس کار میکنید آیا ممکنست بروید با یک بانک غیر انگلیسی کار بکنید . در ایران هم که میآئید با بانک ایرانی باید کار بکنید آنهم بانکی که تمام مسئولیت را داره من تمام زحمت را بکنم - ریالها را تهیه بکنم - مسئولیت داشته باشم آنوقت شما حسابها را بگیری بگذارید در یک بانک انگلیسی . درسته که آنها آلابد شما هستند اما در انگلیس در اینجا ما هم الان آلابد هستیم . گفتم که وبه کانلی هم من پیشنهاد کردم که نصف حسابهایتان را بیارید اینجا . اگر رضایتبخش تر از بانک شاهی نبود برگردانید . آمدند و چندین ماه با ما کار کردند گفتند بعزایت بهتره از بانک شاهی . بقیه راهم انتقال دادند . خب حرف حسابی است دیگر قبول کردند . اما این باعث رجش آنها شده بود برای اینکه حسابهای مهمی بود دیگر . این ژنرال کانلی آنوقت بمن یک چیزی بی آی بی داد و من روانه شدم از تهران با یک هواپیما به آبادان . آبادان میبایستی صبر بکنم که یک هواپیما از کراچی بیاید . اتفاقاً یکساعت بیشتر تو آن جهنم ماه جون آخرهای من بود . جهنم بود آبادان هم که هیچ وسایل رابطه ای اینها نبود . یک هواپیمای نظامی رسید از - کراچی و سوار شدم به قاهره . قاهره حالا باید صبر بکنم که این هواپیما ما را ور داره ببره به کازابلانکا . دلگاسیون صبری هم که میرفتند به ^{Bretton Woods} آنها

هم سوار شدند و ولیگاسین یونان هم آنجا بودند سوار شدند و هواپیما هم
 هواپیما نیست که نظامی مال پاراشوتیست ها باکت سیت فقط داره . د پاراهانش
 هیچکدام اصلاً پارچه نداره هیچ لاینیک نداره . شما به نظر پشت کردید
 گفتن هم آلومینیوم و پتو داشتند چند تا پتو میاند اختیم زیر چند تا پتو رو همانجا
 می خوابیدیم . بقول سکرتر این ولیگاسین صبری که یک انگلیسی بود گفت د فعه اولسی است که
 I am sleeping with the governor . بغل هم همینطور خوابیدیم و رسیدیم
 به کارابلانکا . کارابلانکا حالا باید یک هواپیما پیدا بکنیم ما را ببره نیویورک .
 نمیدونید چه خبره . برای اینکه قبل از پیاده شدن اروپاست و تمام هاش هاش
 این تهیه ای که میکنند نظامیها - کسی اصلاً حوصله نداره با یک سی ویلیان
 بکه - اصلاً سی ویلیان داخل آدم نیست . ما وسط این اوضاع گرفتار شدیم و حالا
 من خودم را باید برسانم آنجا . د یکه آنچه که میسر بود دوندگی و داد و فریاد
 و اینها یک هواپیما هم بما دادند که از کارابلانکا رفتیم به آرزو از آنجا به
 نیو فاندلند - نیو فاندلند موتور هواپیما خراب شد نمیدونم چهار ساعت تأخیر داشتیم
 بعد نیویورک رسیدیم د رست روز چهارشنبه که من تلفن کردم که شایسته گفت غیر ممکن است
 شما اینجا باشید . بالاخره رفتیم آنجا شب شایسته د ر والد ورف و بعد بانفاق باقطار
 رفتیم به واشنگتن و به شایسته گفتم . من حامل یک ناه بودم برای روز ولست
 قبل از رفتن من به ^{Bretton Woods} علاء که وزیر د بار بود تلفن کرد که شاه یک نامه ای
 مینویسه د روز ولست د جواب ناه ای که روز ولست نوشته به شاه و این راشا باید ببرید
 بد هید . گفتم آقای علاء من رئیس بانک ملی ام د ارم میرم برای شفرانس ^{Bretton Woods} من آخه
 برم پیش رئیس جمهور به چه عنوان مناسب نیست گفتم ما مطالعه کردیم بسیار هم مناسب
 است . گفتم بسیار خوب . ناه را آوردند د اند بن . من هم رسیدم و به شایسته گفتم
 من حامل یک همچین ناه ای هستم و ضمناً مأوریت هم د ارم که راجع به میلیسیو

صحبت بکنم با وزارت خارجه . ترتیبش را به هید - ترتیب مذ آکره را به هید قراروا دادو مال ناه را هم قرارشد که من بروم به Bretton Woods و هروقت که وقت تعیین کردند بیام به (؟) . سال کمپین انتخابات روزولت است . علاوه بر تمام گرفتاریهای جنگش باید انتخابات را هم ببیره . یکی از دوستانش هم که سفیر ترکیه بود او هم خواسته بود برای این کمپین بکجه برایش . امض را الان فراموش کردم . توی وزارت خارجه دیدم که وقتی گله کردم . موضوعی هم که من میخواستم به روزولت صحبت بکنم . همان که روزولت آمده بود تهران و از شاه دیدن نکرده بود . در صورتیکه سفیر رفته بود به دیدن شاه . این ناه را نوشته بود برای استعالت . شاه هم یک همچین ناه ای نوشته بود . اما من این خودم ابتکار خودم بود که در این زمینه صحبت بکنم . رفته به وزارت خارجه هم گفتم . حالا رقتیم به وزارت خارجه اول برای مذ آکره راجع به میلیسیو . والاس مری معاون وزارت خارجه بود که

س- سفیر ایران هم بود

ج - آسیستان سکرتری که بعد سفیر ایران شد . قبل از آن هم در ایران بود . بیست و چند سال قبل از این عضو سفارت بود . من تا آن دقیقه هم نمیدانستم که میلیسیو را این معرفی کرده بود در سفر اول نمیدانستم . آنهایی که بخاطر دارم والاس مری بود جرج آلن بود - الینگ ود یکی هم دیدگ که در تهران هم بوده امض را الان یادم نیست زارکس که نبوده

ج - نه نه نه - اینها بودند با شایسته . نشستیم و من گفتم که آمده ام برای اینکه راجع به میلیسیو صحبت بکنم والاس مری به من مقدمه گفتش که اگر شما تصمیم گرفتید که مستشار شعوری بیاریید - بیاریید اما بدو نید که این تأثیر خواهد کرد در روابط ایران و آمریکا گفتم که مستور می مسن شنیده بودم که وزارت خارجه استیت دیپارتمان راجع به ایران اطلاعات کافی نداره اما باور نمیگردد تا این اندازه یرت است از موضوع . گفتم

من در یوز از تهران آمده‌ام. دفعه اولی است که من می‌شنوم که ما می‌خواهیم مستشار شوروی
 بیاریم بجای میلیسکو. گفتم "اولاً" اگر بخوایم بیاریم از شما اجازه نمی‌گیریم آقای مری
 ما اگر صلاح ملنگمان بدانیم که بیاریم مستشار شوروی بیاریم از شما هم اجازه نمی‌گیریم
 اما این حرفی که می‌زنید دفعه اولی است که من شنیده‌ام. اینظوره وزارت خارجه اطلاعاتش
 اینه ؟ گفتم این تأسف آور است. خوب یکنورده در این زمینه صحبت کردم شایسته
 گفت آقای ابتهاج... گفتم آقای شایسته شما امروز گوش خواهید کرد. گفتم خواهش میکنم
 ساکت باشید. امروز من حرف می‌زنم. دیگه حرف نزد تا آخر. شایسته بسیار مرد خوبی
 است خیلی خوششم آمد ازش اما او ترسید که کار پاره بشه چون حالا برای ملاقات کنک هال
 هم اونهم باید برایتان بگویم که اونهم ترتیب ملاقاتش را چطور شد دادیم بعد از کفرانس
 Bretton Woods. گفتم که میلیسکو آمد من میلیسکو را نمی‌شناختم. شنیده بودم
 آدمی است که یک خدمتاتی کرده در سفر اول. نمیدانستم که این چه کرده. آمد شانزده
 ماه من آنچه که خواست من پیش کک کردم. این آدم باند اژه‌ای نالایق بود که اصلاً
 نمیدانست که این کسری نداره. چون یکروزی من پیشش بودم آن لوکانت هم بود
 (؟) بمن گفت آقای ابتهاج من باز هم پول می‌خواهیم. گفتم عجب
 تو پول برای چی می‌خواهی؟ گفت لازم داریم. گفتم شما اضافه دارید. گفت کی گفت؟
 گفتم روی گزارش شما. آخرین گزارش شما اینست که شما در حدود ۵۰ میلیون تومان
 اضافه دارید. این تمام این گزارشات روی میز من بود. آخری را برداشت و نگه
 کرد و دید که آره (؟) رو کرد به لوکانت گفت که
 I meant to tell you there is a slight mistake
 من اگر بودم این را بمن گفته اسلیت می‌ستیک این مرد یک
 را با اردنگی بیرون می‌کردم. گفت وی هو تو تاک ابات دت همین. در گزارش بعدیش
 آنوقت مینویسه بواسطه در نتیجه اسلیت می‌ستیک ما اضافه نداشتیم کرد داشتیم تفاوت
 این کسر ۵۰ میلیون تومان که بود چه یکسال ایران. گفتم اینه این آدم. این لیاقت این

ها را ندارد . این آدم آنوقت میخواهد این مملکت را اصلاح بکند . این آدم وقتی من میروم بهمین میگم که آقا این کارهای انحصار و این کارهای اقتصاد و اینها را بکنند ای کبار . شما تمام هم خودتان را صرف بکنید . سیستم مالیاتی ایران و سیستم حسابداری ایران را درست بکنید شما یک خدمت بزرگی کردید . عوض اینکه این آدم حرف مرا گوش بکند شروع میکند به آنتریک کردن - شروع میکند بر علیه من ناه پرائی کردن . این هرکس که توی میسیونش آدم لایقی بود یک حرف که بهمین زد بیرونش کرد . گفتم این آدم دیوانه است . من که نمیدانستم . گفتم دیوانه است این بدر ما نمیخورد . شما از این آدم آنوقت میخواهید حمایت بکنید . این مذاکره ما خیلی خیلی طول کشید . بیش از یکساعت و نیم طول کشید . در آخر مذاکره گفتش که - همان والاس مری که شروع کرده بسود که شما اگر این کار را بکنید که سووری ها را بیاورید تأثیر خواهد گذاشت در روابط - گفتش که این مستخدم شماست هر وقت خواستید بیرونش بکنید کوچکترین تأثیری نخواهد گذاشت در روابط ما ، آقا ما خوشحال برگشتیم با آقای شایسته . شایسته مرا دعوت کرده بود به نهار . اون ژنرال چیز را هم دعوت کرده بود که دوست شخصی روزولت بسود که خون پروژ داشت - رد ایندی بنی داشت - این معروف بود

(؟)

- س -

نه نه - این يك كتابى هم نوشته راجع به چين . اين آدم خيلى برجسته‌اى بود . يك آدم خيلى

- ج -

فرانكسى بود . آنهم سر نهار بود . بعد نه اين با مذاکره با كنسل هال بود كه

مذاکره با كنسل هال کرده بود . آنروز آمد يم نهار پيشش . اما قبل از

(؟)

نهار من گفتم اين تلگراف ميخواهم بفرستم . تلگراف رمز كردم و كسى هم كه بعد سفيـر

شد اون نايب بود اون آورد و رمز كرد به سلكه كه مذاکرات - خلاصه مذاکرات - اول اينطور

گفتند من اينطور جواب دادم و بعد آخريش هم گفت كه بيرون بكنيد . رضم به Bretton Woods

ضمناً هم بهشان گفتم كه من حامل يك نامه‌اى هستم . گفتند ميده و نيد رئيس جمهور چكده ر

گرفتاره . گفتم ميده و نم . من در آنجا در اختيار رئيس جمهور خواهم بود . هر وقت

بخواهید من میایم . رتتم Bretton Woods هر یکسب دوشب فاصله شایسته به من تلفن میکرد از واشنگتن و میگفت جریان وقایع این چیزها را گفتن که يك بلاک اونسی هست راجع به روزولت که معلوم نیست کجا هستند . معلوم میشه رفته بود برای ملاقات با مک کارتی . برای ملاقات (؟) و نبود و منم بیخود می رنجیدم که چرا وقت تعیین نکردم . منم عجول بودم که یعنی چه . من حامل يك ناهای هستم بمن چسرا وقت تعیین نمیکند . خب این آدم با آنهه گرفتاری که داره حق داشت دیکه . بعد د ر آنجا من د راسترینک کامیتی بودم . عضو استرینک کامیتی بودم . رئیس استرینک کامیتی هم ویلسون که بعدها رئیس سوپریم کورت شد وزیر د اراضی هم شد . آنوقت معاون مورگان تاد بود که مورگان تاد رئیس د نی کاسین آمریکا بود . آنجا د ر استرینک کامیتی با این ویلسون تماس پیدا کردم و راجع به کونای ایران سرا خواست و گفت ما برای این اینکه ر کوتا تعیین کردیم . گفت . . .

س - کوتا برای چسی ؟

ج - سهمیه ای بود د صندوق بین المللی . گتتم من اعتراض دارم . شروع کرد به مذاکره کردن که مرا متقاعد میکنه . گتتم نه نه نه . اعتراض دارم و میروم به ایران د ولتسم میکم که اهلا" ما بهتره عضو صندوق نشیم . این که دلیل نشد . آن رفتار رئیس جمهور تان آنطور که میاد آنجا به شاه نمیره اهانت میکنه . نه فقط به شاه به ملت ایران که منم جزواتن هستم . میآید توی خانه ما به صاحبخانه نمیریکه سلامی بکنید آن مرد یکه آدم کش تروریست کونیست میآید میره آنجا و میکه هر وقت که بخواهید مرا من د اختیار شما هستم . هیچ چیز بمن نگفت . روزی که جلسه آخر چیز میکردند يك نطق خیلی موثری کرد که الان که - میدونید روسها هم شرکت کردند د ر ضمن شوروی هم شرکت کرد . رئیس چیزشان هم يك بانکیه من اطمینان د اشم این موضوع روسها را به تمام آمریکاها میگویم

س - اطمینان داشتید

ج - که اینها عضو نخواهند شد . عضویت صندوق باید تمام اسرارشان را بگویند . ذخائرشان

موجودی طلایشان - موجودیهای ارزیشان - به هکاریبهایشان نمیدونم مطالباتشان -
 مقرراتشان . گفتم غیر منکه همین کارهایی را بکنند . اما خیلی از آمریکا باور کرده
 بودند ، که اینها این کار را میکنند اضا هم کردند . چون نوشته بود اضا کردند -
 یک مدتی معطل کردند اضا کردند بعد دیکه وارد نشدند . من در آن جلسه ای که
 ویلسون یک نطق خیلی موثری کرد که همه نغی میکنم خواهش میکنم برای خاطر همکاری
 که الان موقع حماس جنگه چه وجه و فلان اگر هم راضی نیستند اعتراضی نکنید . برای
 من خیلی مشکل بود معذالک من اولین کسی بودم که اجازه خواستم و گفتم که من به این
 اعتراض دارم . دومی بعد از من مهندس فرانسس بود بلند شد که من نسبت به
 مهندس فرانسس خیلی عقیده پیدا کردم آنجا که دیدم . وزیر دارایی و اقتصاد دوگلس
 بود که از الجزیره میآمد . خوب آنوقت فرانسه در الجزیره بود . اون پا شد گفتش که خوب
 الان فرانسه ای وجود نداره . فرانسه ای که افتاده شکست خورده ، اما این طرز رفتار
 خوب نیست - شایسته نیست . واقعا شایسته نبود . اصلا فرانسه را داخل
 آدم نمیدونست . همش اهمیت هند همش صحبت هند بود . اهمیتی که هند دادند
 در Bretton Woods که اصلا به فرانسه ندادند هیچ . اون بدبخت بیچاره اون خیلی
 خوشش آمده بود . آن که الان یک آدمی است که افتاده اینچور با کمال قدرت اینطور
 دفاع کرد . رستم برگشتم با ریس و تهران به سفیر فرانسه لافسون باهم دوست بودیم
 گفتم یک فرانسوی دیدم که میتوانید به وجودش افتخار بکنید . گفت کی ؟ گفتم مهندس فرانس
 گفت مهندس فرانسس که؟ اصلا مهندس فرانسس را هیچکس نمی شناخت . جوان بود
 تازه بود و در آنجا هم بود و یکی از واقعا شخصیت های برجسته فرانسه است و بسیار
 متأسفم که وقتی که دوگلس رئیس جمهور شد اینها با هم دیگر نتوانستند همکاری بکنند
 اختلاف داشتند . و این را هم به بهوم گارتسز گفتم که - گاورنو بانک فرانسه بود مرا
 دعوت کرد در ۱۹۵۸ مرادولت فرانسه دعوت کرد که من نشون بدهم . من وقتی که سفیر
 بودم پاریس مرا چیز - صدق نبود برای اینکه صدق بیچاره آنشب این کار را نکرد بود

همان کاظمی این کار را کرد . کاظمی وزیر خارجه بود

س- زمان صدق

ج- زمان صدق - برای خودش اگرمان خواست که از کرباسه بمن گفتند که دفعه اولی است یک وزیر خارجه از پشت میز وزارت برای خودش اگرمان میخواد . بمن گفتند که شمارخصی میرید . برای اینکه یک واقعه ای - حادثه ای پیش آمده بود در سفارت پاریس . یک عده ای ایرانیها توده ای بودند یک عده ضد توده ای . و ائما هم با هم جنگ و مرافعه داشتند . شب عید نوروز هم بنا بود که یکجائی را اجاره کرده بودند ایرانیها برای جشن نوروز . رئیس پلیس پاریس برای من پیغام داد که این جلسه اگر تشکیل بشه ایندفعه خونریزی خواهد شد برای اینکه یکجده چاقوکن درازند چاقوکن و چاقو میزنند . گفتیم چه بکنیم . گفت بعقیده من باید اجازه نباید داد . منم تمام همکارانم را دعوت کردم و مشورت کردم که چی بکنیم . اگر نکنیم این حرفی که این میگویم و یک قلی هم واقع بشه مسئولیت داریم . آنها میگویند که ما بشما کتیم . اگر هم بکنیم خب بد است . چاره ای نداشتیم . یکشب هم مانده بسه آن جشن . گفتیم خیلی خب بکنید . هرطور میخواید بکنید . آنهم یک پلیسی گذاشته بود و اینها و جلسه منحرف نخواهد شد و روزیکه جشن نوروز داشتیم در سفارت آمدند بسک عده ای ضحظه رئیسشان هم آقای دکتر بهار - پسر طک الشعراى بهار

س- مهدی بهار

ج- که بعد شنیدم که یک زن متعلی گرفته بود در تهران و خیلی هم کار و بارش خوب بود . این رفت بالای دندلی و شروع کرد به لاف زدن و بدگفتن به من . آمدن از طرفی چیز پرسیدند که اجازه میدهید اینها بگیریم ؟ گفتیم نه . من یک خونسردی نشان دادم که در عمرم همچین چیزی ندیدم از خودم . گفتیم نه بگذارید حرفشان را بزنند . این مجلس رسپسیون متدیل شد به یک میتینگ سیاسی . شروع کردند به بدگفتن به من . که این از اعمال خارجی است . اجنبی پرست آدم . . همان حرفی که همیشه میزند راجع بمن که چرا جلسستان را بهم زدیم . ملاحظه میکنید و بعد آنوقت من هم تلگراف کردم جریان را کتیم . بمن جواب دادند که شما مرخصی برید اینوقت . من جواب دادم که من مرخصی

نی خواهم . اگر شما میخواهید مرا احضار بکنید بمن بگید چرا صغی میکند . جواب دادند بهیچ وجه همچین چیزی نیست همانطوریکه شما گفتید از خدمات شما ... خدمات شما همیشه مورد ... چندین دفعه نوشته‌اند از طرف نمیدونم دولت که شما خدمات شما و خودشان هم یک چیزی کردند . روی یک اساسی ورد اشتند طبقه بندی کردند . فعالیت سفارتخانه‌ها را و سلما" پاریس را در درجه اول گذاشتند . از این وزارتخارجیه پرسیدم که روی چیست گفتند روی تعد اداند یکاتور ... ناهای صادره ... گتم واخ واخ معلوم میشه ما ناهایی که صادر کردیم از تمام سفارتخانه ها بیشتر بوده . روی این مارا فعالترین سفارتخانه دانسته و چندین بار تلفن کرد که آقای نخست وزیر چقدر از خدمات شما قدر دانی میکنند چه و فلان و اینها

یعنی دکتر هدی

س-

دکتر هدی - بعد من گتم که حالا که همچین است به وزارتخانه مراجعه کردم که من خد افاظی نمیتوانم بکم برای اینکه مرا احضار که نکردند . از وزارتخارجیه بمن گفتند مهرانه که دکتر برای خودش اگر همان خواسته وزیر خارجه . خوب من بدون خد افاظی یا شدم و رفتم . رقم سوئیس . آنجا که بودم تلگراف رسید از زکی صدر . هری عضو صندوق - د ایرگتر صندوق . که شما را بعنوان اد وایزر پیشنهاد میکنم

ج-

این درجه سالی است؟

س-

۱۹۵۲ - من تلگراف کردم به علا* - تلا* وزیر دربار که آقای بمن تکلیف میکنند که من برم من نمیخواهم برم خارج . من دلم میخواهد برگردم ایران کار بکنم . چه بکم بیایم به ایران برای اینکه من بدون حقوق نمیتوانم زندگی بکنم . جواب نداد . تلگراف رسید از زکی صدر که چطور شد جواب ندادید جواب بدهید . تلگراف دوم زدم به علا* آغه جواب بدهید جواب نداد . قبول کرد چه (؟) . ولشنگن ناهای رسید از علا* که اینهم توی پرونده‌های شخصی من بود . نوشته بود که چندین بار من صحبت کردم و آقای دکتر هدی جوابی نداد اما خوب کاری کردید شما قبول کردید . یکسال بودم قرار دادم تجدید پسند شد . سال دوم کودتای ضد هدی شد . من به صندوق گتم که من دیگه تجدید نمیکنم

ج-

اصرار اصرار که چرا تجدید نمیگید گفتم اینها بروید ایران ببینید اوضاعش چه جوره یک میسوی برید به ایران ریاست یک میسوی گفتم من چهارسال در ایران نبودم - در این چهار سال دیگه عوض نشده من میدونم . من جایم آنجاست کارم باید آنجا باشه و رقتم که روزی که قبل از اینکه بروم استیثت د بیارتان هم بمن تلفن کرده که رئیس سازمان برناه آقای ... قبل از

آقای هدایت - آقای نصر بعدش

س -

نه نه نه - مستقیماً . . . که سگه کرد . آقای . . . جزو وزارت خارجه بود . اون شوهر خانمی که دخترش الان زن هوشنگ انصاری است

ج -

آهان آقای پناهی

س -

آقای پناهی - آقای پناهی سگه کرد آنوقت . وارد شدم و سه روز بعد شاه مرا خواست و این کابینه کی بود ؟

ج -

کابینه زاهدی - بعد سرا خواست . این را در موقع خودش خواهم گفت دیگه - در موقع سازمان برناه . اما اینجا این مطلب از چه جهت این را نکسر کردم از فرانسه تشریف بردید به صندوق بین الملل و بعد که

س -

بله از آنجا وقتیکه صدق - در صندوق که بودم یک نظرهائی دادم راجع به اخبار خودم

ج -

کلی به کشورهای در حال رشد . بهیچ وجه من الوجوه محیط آماده نبود برای این

بهیچ وجه . خلاصه نظریات من این بود که این کار غلط است که دستگاههای مختلف به کشورهای در حال رشد کمک بکنند . یکی ایند باشد یکی (؟) بانک باشه - یکی آی ام اف باشه یکی ورلد بانک باشه . آنوقت بعد دولتهای دیگه . گفتم نظر من اینه که کشورهای در حال رشد باید بهشان کمک بشه اما یک شرطی داره . این خلاصه آن چیزی است که نطقی است که در سانفرانسیسکو هم کردم که این کمک یک دولت به یک دولت دیگری یک مضاری داره - یک معایبی داره . که این را باید رفع کرد و آنجا گفتم

نتیجه آن این خواهد شد که ملت ایران تمام بدبختیهای خودشان را از دولت آمریکا خواهند دانست . برای اینکه این دولتهائی که آمریکا از شان حمایت میکند در بیشتر موارد دولتهای فاسد و نالایق یا هم فاسد هم نالایق و اینها را بطور مثال اسم بردم . گفتم ایرانیا یکوقتی عاشق آمریکائیها بودند . شوستر آمده بود به ایمران يك تهرانسی شده بود . یکساهی کمک مالی از آمریکا توقع نداشتند آمریکا هم نداده بود . اما تمام ایرانیا فریفته آمریکائیها بودند . الان در ۱۹۶۲ بود این سنخرانی . گفتم تا امروز بیش از يك میلیارد کمک دادند دولت آمریکا به ایران . نتیجه اش چی است . نتیجه اش اینست بیشترین ایرانیا معتقدند که تمام بدبختیهای ایران از جانب آمریکائیهاست و يك عده دیگری صفوفور شدند نفرت دارند از آمریکائیها برای این نتیجه کمک يك دولت به دولت . يك دولتی وقتی میخواهد به يك دولت دیگر کمک بکند از مجرای دولتی وارد میشه . این تقویت میکند اشخاصی را که مورد نفرت مردم هستند . نتیجه اش این میشه که مردم ایران تمام بدبختیهای خودشان را از امپریالیسم آمریکا خواهند دانست و این قضیه در مورد خمینی پیش آمد . در ۱۹۷۸ و ۱۹۶۲ . همین باعث شد که مرا زندانی کردند .

س- بعد از این بود که . .

ج- من میدانستم - میدانستم . در سانفرانسیسکو از من آمدند پرسیدند که اجازه میدهید اینها

منتشر بکنیم گفتم من برای این کردم که منتشر بشه نه اینکه با یگانگی بشه منتشر بکنید . از سانفرانسیسکو آمدم سر راهم وین جلسه سالیانه بانک جهانی بود . در آنجا شرکت کردم

س- در چه ستمی بودید حالا که میرفتید ؟

ج- رئیس بانک ایرانیا

س- آهان سال ۱۹۶۲

ج- بله بله - مرا همیشه دعوت میکردند مرتب که در جلسه چیز بعنوان گستاخ بودم

در آنجا ایرانی‌هاییکه از تهران آمدند برخورد کردم تك و توك گفتند كه در تهران اینس
نطق شما عكس‌العمل شدید و بخشید و خلاصه اینکه شما را توقیف خواهند کرد . وارد شدیم
در فروردگاه زرم در فرودگاه بود و گفتش كه اینجا همه انتظار دارند كه ترانوقیف بكنند .

این وزارت - نخست‌وزیری کی بود ؟

- س

نخست‌وزیری علی امینی و بفاصله چند روز سرا خواستند در دیوان کیفر و بعنوان - يك
روز پنجشنبه‌ای يك احضار به آمد كه بیائید به دیوان کیفر . برای چی بیائید كه ذكر
نشده بود . خب من فهمیدم برای چه . در ظرف پنج روز . من روز پنجشنبه رسید
شنبه صبح رضم . منهی گفتم كه برای من رختخواب و اینها حاضر باشه . رضم و این آقای
نصیری - عبد اله نصیری كه پسرعموی تیمسار نصیری بود - شروع كرد به سؤال كردن و راجع
به قرار اد لیلیتال

- ج

برای سه خوزستان

- س

سه خوزستان و نیشكر و تمام كارهایی كه در برنامه خوزستان و من همینطور می‌نوشتیم
بعد پاكویس می‌كردم . يك نسخه خودم نگه میداشتم به او میدادم . بعد از سه ساعت
بازجوشی قرار داد كرد چون وقت د یگه گذشته و برای مذاكرات - برای تحقیق
اداه این تحقیقات من بروم به زندان وقت . بردند مرا زندان كه هشت ماه طول كشید .
و تنها چیزی كه مرا نجات داد مكاتباتی است كه من با دوستانم می‌كردم . اینها خیال
می‌كند كه در ولت‌ها چیز كردند . تمام دوستانم . من شروع كردم به مكاتبه كردن . من تا
سه روز اجازه ملاقات نداشتم . يك شرحی نوشتم بعد از سه روز نوشتم به دوستان دیوان
کیفر كه من کسی هستم كه يك بانك را نجات دادم . دولت ایران بكرات گفته است بسرای
جلب سرمایه‌های خارجی هر كس باید فعالیت بكنه من این كار را كردم . يك بانكی هم
درست كردم . این بانك يك بانك كوچکی است اما يك اعتباری داره - يك اعتباری هم
جلب كردم . سرا انداختید اینجا و اجازه ملاقات با کسی هم نمیدید . من بوسیله
این ناه بهتان ! غطار می‌كند كه اگر خسارتی به بانك وارد شد ، شاهان را سؤال خواهیم
دانست و تعقیبتان خواهیم كرد . فوراً جواب دادند كه من حق دارم ملاقات بكنم با زعم باجه‌ها

- ج

د ونفر از بانك و كلا- وكيل داشته باشم. هيچكسي را اجازه نميدادند. اين بود كه د ونفر وكيل د اطلب هم شدند. يكي احمد شريعت زاده. يكي هم د كتر محمد شاهكسار د اطلب شد ند كه مجاني از من وكالت بگيرند. برادرم هم اجازه داشت بيايد. برادرم بزرگ من غلامحسين ابتهاج كه مرحوم شد باين وسيله من اجازه ملاقات داشتم با اين اشخاص و اين بمن فرصت داد كه من مكاتبه بكنم با دنيا. و نوشتم تمام دوستان و آشنايان تمام نوشتم. كه اين نتيجه حمايت شما از حكومتي كه بزور حكومت پليسي در ايران حكومت ميكند و بعنوان مبارزه با فساد مرا گرفته. براي يك كاري كه يكي از بزرگترين خدماي است كه به من ملوكم كردم و خودشان مباحث ميكنند به كارهايي كه من كردم. تمام اينها را رونوشته و اين چيزها را داشتم نوشتم بهمراه نوشتن. هر كسي را كه مي شناختم نوشتم. نامههاي رسيد. نامههاي كه واقعا " سرا تكان داد. يكي از هنسري لوس بود. اين را نماينده چيزش آورد. اسمش چي بود؟

س- رائيمن

ج- رائيمن. در فرودگاه هنسري لوس از كجا ميرفت اين را داد بهش كه بمن برسانه. اين ناه كه وقتي خواندم بي اختيار اشك از چشمم - كره كردم. به حدي مؤثر بود ميدونيد هنسري لوس يك آدم خيلي خيلي خود پسندي بود. يك آدمي بود اختنا به فلك نداشت. به فلك آهان. ما با هم ديگر آشنا شديم در ۱۹۴۹. يكي از دوستان مشترك ما من در ۴۹ ميرفتم به كفرانس آبي. ام. اف. ورلد بانك واشنگتن. به من تلگراف كرد كه شما با هنسري لوس ملاقات بكميد ولي خواهش ميكنم تندي نكميد. براي اينكه همان علاه اي كه شما به بانك ملي داريد او نسبت به تايم لايف خودش داره كرتيشن خودش. من تمام گرفتارم و رضم د ووالد دررف تا ورتا پارتمانش و باهاش صحبت كردم و بهش گفتم شما چرا اينقدر به ايران بد ميگوئيد؟ روي پيمانو توي آياتمانش دوتا عكس بود. يكي چرچيل يكي زن چانگائيشك گفتم اين دوتا آخه به ايران چرا بد ميگوئيد. يك ملوك فقير و بد بخت و بيچاره اي است. يك برنامه

هفت ساله‌ای درست کرده با درآمد مغلوب خودش میخواد يك كارهاشی بكنه . برای نفع ملتش . چون این مملکت كه نباید بد بگید كه . خیلی بهش اثر كرد . گفتش كه يك ناهار بپايد با تمام روسای تائم - لایف و تمام این (؟) قرارگذاشتم و رقتم واشنگتن و برگشتم مهمانش شدم . آنوقت هم بیوست داشتم شدید - شدید اندیتم میکرد - شدید . این نهارخیلی موثر بود . فوق العاده - تمام این روسا شش هفت نفر بودند از اینها همه سئوالها را كردند . از آنروز با هنری لوس درست شدم و از آنروز لحن تائم نسبت به ایران عوض شد . گفتم من يكشاهی نمایم گدائی بكنم از آمریکا - دارم با پول خود مان میخواهم يك كارهاشی بكنم و شما باید تشویق بكنید این مملکت را - باید طرفه اری بكنید از این مملکت . لحنش بلكی عوض شد . يگه از دوستان من شد . در كفرناس سانسفرا میسكو اینكه باسم اینترنشنال ایند استریال كفرناس مشهور شده در ۱۹۵۷ شروع شد . اولین كفرناس كو اسپانسر كرد تائم لایف هنری لوس چیرمانش بود . جیم بلاك هم آنجا بود . جیم بلاك بمن گفتش كه شما اینجا كلف کی بازی میكنید . كلف بازی نیکم اینجا برای گلف اصلا* هیچی ندارم . گفت آدم بیاید به سانفرانسیسكو و نره گلف بیج اینجا بازی بكنه نمیشه همچین چیزی . برداشت پسرش رفت (؟) بازی میگرد گوشی را برداشت گفت مستر ابتهاج راستما باید ببرید و فلان . آنهم آمد كه کسی بریم و اینهام هیچ روزی را نگذاشته روز آخر - روز آخری كه يك نهاری هست . رقتم وقتی برگشتم همه آمدند ایرانیها - غیر ایرانیها آقا شما كجا بودید؟ چطور شد امروز نبودید؟ گفتم من رفته بودم . چه خبر شده؟ نطق هنری لوس گفتند پنج دقیقه از شما صحبت كرد . بدست آوردم این نطق را . دیدم واقعا* در رنج مورد اسم مرابره كه اینطور كه ابتهاج گفت . اینطور اینطور اینطور . خیلی خیلی با صحبت خیلی اشركرده بود . این ۵۷ بود . دومین كفرنانش ۶۱ بود كه د یگه آنوقت من كارهای نبودم اما دعوتم كردند رقتم . این نطق را آنجا كردم كه این خلاصه اش هست . خلاصه اش این بود كه هنوز هم اعتقاد دارم كه اگر این سیاست كلك دولت آمریكا تخمیر کرده بود و این كاری را کرده بودند كه من پیشنهاد كردم . یعنی این را بین الطلیس میگردند . وقتی بمحض اینکه هستی كه من بین الطلیس میكنم - میكنند از من می پرسیدند رقتم توی تلویزیون با ادوارد كایزر و پال هافمن و دو نفر دیگر - خیلی اشركرد این چیز . گفتند آخه شما چه پیشنهاد میكنید؟

مثل یو . ان بشه ؟ گفتم نه . یو . ان بعقیده من يك (؟)
 به رد هیچ چی نمیخوره - هیچ چی . اما يك مۇسه باشه مثل بانک جهانی يك آدمی
 مثل جین بلاک در رأسش باشه که تحت نفوذ احدی نباشه . جین بلاک وقتی رئیس بود
 دولت آمریکا بخودش اجازه نمیداد که داخله بکنه . اینهم موردش را بعد میکم مثالش
 را میکم که چه جور این اجازه نمیداد داخله بکنند . گفتم پانزده نفر مثل جین بلاک در
 دنیا پیدا نمیشه . این یکی از اینها بیارید رئیس این مۇسه بکنید . تمام کشورها سی
 که کلک میکنند پولشان را به هندی به این مۇسه - این مۇسه کلک بکنه به کشورها سی
 که مایل هستنند کلک دریافت بکنند بشرط اینکه اول کاری که میکنند کشورهایی که کلک
 میخوانند برناه داشته باشند . بگویند ما این پول را میخوانیم برای این صرف . این
 پول را اگر باین صرف برسانیم عواقبش این خواهد بود از لحاظ اقتصاد . این مۇسه
 رسیدگی بکنه . ببینید اگر این حسابها درست هست این پول را بده - بدست آنها
 نده . برای این منظور بده خودش هم حق نظارت داشته باشه که این پول باین صرف
 برسه . این آمریکا تئیهارا وقتی این را می شنیدند پیش خودشان فکر میکردند که چی ما پولمان
 را بدهیم روض این لی بل آمریکا را نداشته باشه . اون دستی که میدهند بجهدیگ دست
 پرچم ایران و پرچم آمریکا را نداشته باشه . گفتم نه نداشته باشه . اما اگر یکی دو سال
 زودتر از یکی دو سال تمام دنیا خواهد فهمید که قسمت عده این کتا را آمریکا میکه و دعا
 خواهند کرد بوجود آمریکا - داره يك کاری میکه . نتیجه این سیاست چی خواهد بود
 نتیجه این خواهد بود که اول ملاحظاتی از بین میره . شما این کتا که میکشید پولیتیکال
 استرینک و میلیتاری استرینک نده داره یکه نمیتونید بگید این کار را میکشید بشرط اینکه
 شما بیاید با ما المسه بشوید - بشرطی که از ما اسلحه بخرید . شرط نده اره اما این
 آدم وقتی که احساس کرد مردم وقتی احساس کردند روز بروز زندگیشان سال به سال اره
 بهتر میشه از تصدق سر یک مۇسه ای که قسمت عده پولش را آمریکا میده این به سرور
 زمان جواب بلشویسم را خواهد داد . کونیست چی میتونه بکنه . شوروی چه میتونه
 بکنه . شوروی میکه که من وارد نمیشم . وارد نشو . میکم اگر میخواهی وارد بشی بسم الله

وارد بشید . سہقان را بدھید در ہیئت مدبران ہم نمایندہ داشته باشید . میکہ نہ
 نمیخواہم . میگویم خیلی خوب . شوروی چہ میتوند بدہ در مقابل این کہ یک کسور
 در حال رشد آن را ترجیح بدہ . ہرکاری کہ بخواہد شوروی بکنہ این مردم میدونستہ
 کہ این یک منظور نظامی دارہ - یک منظور سیاسی دارہ - اون یکی ندارہ - این یکسی
 ہیچ شرطی ندارہ . بتدریج نفوذ شوروی در تمام این کشورها از بین میرہ . از ایسہ
 ہمہ محتر بتدریج فساد از بین میرہ چرا؟ گفتم پالیٹیشن ہا در عین حالی کہ دلشان
 میخواہد سرکار باشند جیبہایشان را میخواہند پریکنند . پول را میگیرہ کہ یک قسمتیش
 را در خرچ عمران کہ میکہ یک قسمت دیگرش یا توجیب خود شہرہ یا توجیب دستاش
 برہ یا توجیب اقوامش برہ یا جیب طرفدارانش برہ کہ بدین وسیلہ بعونہ . اما وقسی
 کہ دیدہ نہ باید نہ شما نہ برناہ بدہ . برناہ باید جاستیفایبل باشہ و برناہ باید نشان
 بدہ کہ این را بنفع پابرنہ ہا دارہ میکہ . بعد از مدتی این پابرنہ میدونہ کہ دیگہ
 چیزی بدین این آقاہن نیست . این آقا ہم میدونہ کہ دیگہ اصلاً وسیلہ پول در آوردنش
 از بین رفتہ . یواش یواش بتدریج البتہ این طولانی میشہ . بتدریج جای این فاسدہا
 جای این دزدہا - جای این خائن ہا را یک اشخاصی خواہند گرفت کہ معتقد نہ بہ این
 اصول . یعنی آنستلی باید با صداقت با امانت یک کارہائی کرد بنفع مردم پابرنہ
 (؟) اشخاصی کہ صدایشان ہیچ جا نیست اما تودہ مردم را تشکیل
 میدہند . کاری را ہم کہ دارہ میکہ این موسسہ میکہ این برناہای کہ تنظیم میکنید
 برناہای باید ساند باشہ باید ورکابل باشہ باید بنفع مردم باشہ باید کامبری ہنسیو
 باشہ باید مجعوض سنسابل باشہ . پولم دارید میدھید نظارت ہم میکنید بخرج دیگری
 ہم نرسہ . این ہرمتش خواہد کرد اشخاصی کہ این کار را دارند میکنند . کسی دیگہ
 اصلاً فکراین را نمیکنہ برہ سراغ یک نفر دیگہ . من آن سالی کہ در ۱۹۶۲ میرقشم
 کہ این کفرانس را بدہم در آکسفورد سرا دعوت کردند بہ یک کفرانسی در آکسفورد
 پل ہرفمن بود -

در آکسفورد من گفتم کہ ما خواہش میکنیم شما نظریا نتان را راجع بہ این موضوع بگوئید

گفتم من يك چيز دارم . گفتم من يك چيز برای آنجا تنظيم كردم . ضحك است من اینجا بگم . اصرار كردند گفتند هيچ عيب نداره اين كفرانس دفعه اولی بود كه من در تماس بر آدم با آفريقائىها . تمام آفريقاى سياه نماينده داشت . اين را در آنجا بيان كردم بعد از اينكه نشستم بيكس نهری آن كه اطاق نشسته بود .

كسى

— س —

نهری — بيكه نهری

— ج —

وزير خارجه

— س —

نه كه سفيران بود در واشنگتن آنوقت — برادر زاده نهری . اين باشد — اين طرف منم بود . من گفتم حتما " داره مياد اين را بگه كه ما موافق نيستيم . آدم پشت سرم گفتش كه من — الهاست در اين زمينه فكر ميكرم و هيچوقت نتوانستم اينطور بيان بكنم بهتان تبريك ميگويم من آنقدر خوشحال شدم برای اينكه من درست عكسش را انتظار داشتم . نماينده نيرويس يكي از با قيمت ترين سياهها بود — وزير ارايشان . يك آدم كندهاى بود (؟)

— ج —

خيلی هم انگليسى را خوب ميدانست . يا شد گفتش كه آقا ما تازه مستقل شد يم و حاضر نيستيم در باره بريم زير بار اينكه خارجى بياد نقشيش و فلان بگه . من پرسيدم توضيح دار گفتم اين كارى را كه من دارم ميگم نه روى اين منظور اينها كسانى نيستند كه مدخله بكنند . شما ميگيد ما پول ميخواهيم و پول هم حد نبايد داشته باشه . هر كه كه اقتصاد كشورهاي در حال رشد بتوانند جذب بكنند بايد بدهند . انتظار داريد يك همچين ككلى را بهتان بكنند شما ميخواهيد خدمت بكنيد به مردم خودتان . ميگيد اين پول را بمن بسنده اما حق رسيدگى نداشته باشه . گفتم اين ميشه ؟ اين بفتح شماست ؟ آخه اين نميشه .

نه صحيحه نه بفتح شماست نه او قبول خواهد كرد . يك موزه بين المللى بيايد پول بدهد كه شما هر طور دلتان بخواهد خرج بكنيد . من ميخواهم برای اينكه آنطور نباشه و بطرز صحيحى باشه اين را پيشنهاد كردم . اين عيش كجاست متقاعد شد . هه متقاعد شدند اين خيلی برای من تشويق بزرگى بود . آنوقت وصى رفتم در سانفرانسيسكو و قى نطق ميكردم فوق الماده اثر بخشيد كه ميگم برودند مرا در كاتالان قى — خودم نديدم اما

با همین چنه نفر بودم و ایرادشان هض این بود - امریکائیها - که ما پول را بد هیم و هیچ . .

س -

عقیده مان هم تبلیغ نشده

ج -

آگتم خواهد شد و معتقد هم هستم اینطور میشد بتدریج بتدریج . اگر این کار را کرده بودند نه ویتنام پیش آمده - سود نه ایران پیش آمده بود . برای اینکه این تمام این چیزهایی بود که در نتیجه همین اینست که این باقرزاده مینویسه که شما این پیش بینی شما چینیمن و چنان بود - باعث اعجاب بود . من ایمان دارم به این چیزی که میگم . برای اینکه بارها دیدم در یکه چه جور یک سفیری بخودش اجازه میده . بارها خود شاه بمن میگفت . در یک مورد بمن یکروزی گفتش که چینیمن آمده بمن میگه که شما

س -

چینیمن مال انگلیس

ج -

مال آمریکا -

س -

چینیمن

ج -

چینیمن مال آمریکا بود

س -

مفسر بود

ج -

سفیر بود - ۱۹۵۵ . میگه که شما بجای اینکه پول نفت را ببرید کنار بگذارید برای عمران و بودجه تان کسر داشته باشه چرا پول نفت را نمی برید توی بودجه تان - بودجه تان موازنه داشته باشه و برای عمران برید قرض بکنید . بعضی اینکه گفت - گفتم غلط کرده چینیمن همچین حرفی زده . گفتم چینیمن چه حق داره اعلیحضرت بیاید به اعلیحضرت همچین طلبی را بگوید . اعلیحضرت مگه ما خود مان را فروختیم به امریکائیها؟ چینیمن بیاید یک همچین چیزهایی بگوید . گفتم غیرممکنه من قبول بکنم . گفتم الان هم بهتران عرض میکنم چرا قبول نمیکنم . گفتم بغرض اینکه من اینقدر احمق بودم این کار را کردم میخواهم برم قرض بکنم . میرم پیش جیم بلك . میگم که من از شما وام میخواهم برای کارهای عمرانم . میگید خوب بنشینید ببینیم شما وضع مالتهان چطوره . چقدر درآمد دارید چقدر وام گرفتید چقدر مقرضید چقدر منگه وام بگیری . در ضمن اینها میگه ایمن

درآمد نفتان را چه کردید . بکم درآمد نفت را بردید در بودجه برای پرداخت ارزش و حقوق مستخدمین . بمن خواهد گفت برید مغزتان را به يك دكتر نشان بد هيمد . شما ديوانه ايد . شما اگر معتقد يده اينكه اين برنامه عمرانی مفيدہ برای ايرانه پول خودتان را چرا صرف اين کار نميکنيد . تمام صد درصدش را من بدهم مگه همچين چيزی امکان پذير است . گفتم نميکنم . گفت من چه بکم - چه بکسم . گفتم به چييسن بفراييد اينکار چون مربوط به ابتهاج است ما به ابتهاج احتياج داريم ابتهاج ميگه اگر بخواييد اين کار را بکنيد من ميرم - من استعفا ميدهم . بنا بر اين نمیتوانيم . همین طور هم جواب را داد .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سی ام نوامبر ۱۹۸۱

محل صاحبه - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۵

- س- شما گفته بودید که چی بین نهایتاً همین دخالتی بکند
- ج- گفتم غلط کرده مگر ما خود مان را فروخته ایم من نمیکنم و بفرمائید که احتیاج را -
رضم استامبول ۱۹۵۵ به جلسه بانک جهانی در استامبول . جرج هافگری وزیر
داری بود . می شناختمش از واشنگتن . رضم يك و زيت نزاكت بگم - تشریفاتى بگم .
توی دفترش دوتغیر بودند . یکی اوورسی که الان هم هست که اسپتنت سکرتری
بود یکی هم اجمادور چیز که اندر سکرتری بود آورد - سررزی اجمادور
که بعد
اوورسی
- س- اوورسی
- ج- نه نه - اوورسی - اوورسی چیز بود معاون بود . اوورسی باهم دوست بودیم از سالهای
پیش - سالهای پیش که بعد بمن در یکی از جلسات چند سال پیش بمن گفتش که من بودم
به صندوق گفتم . نماینده آمریکا بود در هیئت مدیره صندوق بود گفت من وقتیکه شنیدم
که ' از سفارت فرانسه برکنار شده بود من گفتم که شما را پیشنهاد بکنند . من خیال میکردم
تا امروز من خیال میکردم زکی مدربود - آن صری بود . گفت من بودم . آن حضور
داشت و چی چیز دبیرتوی سکرتری بود . پرسید که - جرج هافگری پرسید که چه طور است
کارهایتان ؟ گفتم که بسیار مشکلات بسیاری دارم که يك قضیتش مربوط است به دولت
شعاست . تعجب کرد . گفتم که اخیراً آمدند يك همچین چیزی گفته اند که ما پول نفت
را ببریم توی بودجه و برای برنامه عمرانى قرض کنیم . گفت غیر ممکن است . گفتم که شاه بمن
گفت . چینیان به شاه و شاه بمن گفت . شاه که بمن که بخود نمی گوید که . گفت انسان
نداره همچین چیزی . گفتم من گفتم به شاه غیر ممکن است من قبول بگم استعفا میدهم .

گفت صد درصد حق دارند . برگشتم و به شاه گفتم که - هاضری میدونید یکی از نزد بکترین چیزها بود به آیزنهاور

جرج هاضری - س -

ج - جرج هاضری - گفتم وزیر دارائی آمریکا باور نمیکرد . شاه سکوت کرد و چیزی نگفت . چینیان را نوبی یک ریسیشن دیدم گفتم که هاضری اینطور . گفت غیر ممکن است دولت آمریکا همچین پیشنهادی کرده باشد - هیچی نگفت . این در ۱۹۵۵ بود . در ۱۹۵۲ گمان کنم بود در همین کفرانس سانفرانسیسکو به یکی از دوستانم برخورد کردم - بل گمان میکنم بود امشتر که این اکثریتیو د ایرکتر آی - ام - اف بود . آنزمان در وزارت دارائی کار میکرد . بمن گفت که شما وقتیکه با چینیان صحبت کردید چینیان تلگراف کرده به استیت د بیارتان - استیت د بیارتان هم به پرزیدنت مراجعه کرد و سکرتری تروری گفت باسه من این حرف را زدم - این عقیده من است . چطور ممکن است که دولتی چینیان پیشنهادی را کرده باشد . من خیال میکنم این فکری است که این اضاى سفارت در تهران (؟) آنزمان کله بودجه میکرد دولت آمریکا به دولت ایران . پیش خودشان

نشسته بودند فکر کرده بودند ما چه جور از شر اینها خلاص بشویم - فکر کردند به اینها میکنیم این کار را بکنند بودجهشان موازنه داره - دیکه وقتی ما میکنیم موازنه دارند بابت budgetary assistance چیزی لازم ندارند . میدهند - از بانک میتوانند قرض بکنند یا نکنند

آنها برایشان اهمیت ندارند . ایسن آدم این کار را میکند اگر من مقاومت نکرده بودم - س - میل دارند حالا راجع به رفتستان به سازمان برنامه و عرض کنم یا دفتر اقتصادی و دفتر ضی ...

ج - بعد وقتیکه چیز - یک توی پرانتر هم این را کجا بگویم این را بعد شاید بگویم این قصه را - اینهم یک چیز بسیار جالبی . استعفا دادم و تا آخر مدت دوسالم هم ماند چو آدم خواستم بپایم . روز قبل از حرکم یکفر از استیت د بیارتان حالا یادم نیست کی بود تلفن کرد که الان تلگراف رسید که پناهی دیشب در هتلی در یک ضیاضی سکه کرد . گفتم خیلی هم متأسفم . رسیدم تهران و سه روز بعد مرا با خبر کرد . رضم گفت که ما بسرای

شماره و کار پیدا کرده ایم . یکی نفت - یکی سازمان برناهِه . نفت را خارجی ها در هر حال اداره خواهند کرد . بنابراین این چیز مهمی نیست . سازمان برناهِه را خیال میکنم که بهتر باشد شما عهده دار بشوید . گفتند اعلیحضرت من هیچوقت فراموش نمیکنم از طرز برکناری من در بانک ملی . گفتند به تراز یک خانه شاکرد با من رفتار کردید . من توی دفترم نشسته بودم . رزم آرا گفتند که آقای زنده میخوانند شما را ببینند . پنجشنبه بود . هیچکس هم توی بانک نبود . من تنها نشسته بودم کار میکردم گفتند آقای زنده . زنده آنوقت اساتذۀ ارادۀ ریاضیان بود من نمیدانستم تهران آمده . گفتند بفرمائید آه تسو ناهای من داد - ناه رزم آرا بمن مینویسد . که نظر باینکه دولت سیاست اقتصادی - جدیدی اتخاذ کرده یا میخواهد اجرا بکند جناب آقای زنده بجای شما سمت ریاست بانک ملی تعیین شدند گفتند به تراز یک خانه شاکرد مرا ببینید کردید . گفتند من هیچوقت در هرصورت فراموش نخواهم کرد . (؟) عوض هم نشدم . من همان ابتهاجی هستم که بودم . حالا چون شما فرمودید که من بیایم رئیس سازمان برناهِه بشوم . من میایم رئیس سازمان برناهِه باید بشوم . میدوید او امرتان را کاملاً اجرا نمیکنم . من آنچه که موافق باشم میکنم . این نتیجه اش این میشه میآیند به اعلیحضرت (؟) میکنند که این آدم چه میگوید این آدم باقی است . این که اصلاً به هیچکس اعتنا نمیکند . یک دفعه - دو دفعه بیست دفعه ممکن است اثر نکند اما بالاخره موثر خواهد بود . فکرتش را فرمودید ؟ فکر کرد و گفتش که من میخواهم که پول نفت دست کسی باشد که تحت نفوذ احدی نباشد . جواب مرا داد گفت غیر مستقیم . گفتند بسیار خوب . اما نخست وزیرتان چه میگوید ؟ زاهدی . گفت او کاملاً موافق است و شما خودتان هم باهاش ملاقات بکنید . گفتند که بسیار خوب اما البته من یک شرایطی هم دارم . گفتند شرایطتان را بگوئید - من که بهتان بگویم که (؟) من باید بروم مطالعه بکنم در سازمان برناهِه آنوقت میتوانم این شرایط را عرض بکنم . گفتند آخه این دیکه چی هست - من که بهتان بگویم . گفتند که نه اجازه بفرمائید - گفت اینهم پس با نخست وزیر صحبت بکنید . وقتسم

بیش زاهدی در قیطره . من با زاهدی آشنا بودم . باهم بریج بازی میکردیم
 او و امان الله میرزا همان جهانیانی بسیار مرد دوست داشتی بود در معاشرت
 خیلی سماتی داشت فوق العاده خیلی خیلی خوش میآید . اما در روابط
 اداری هیچوقت با همدیگر سروکار نداشتیم . بهش گفتم . گفتم اعلیحضرت —
 خواسته و بمن اینطور فرمودند سازمان برنامه را — من هم بهش اینطور عرض کردم .
 من کسی نیستم دستور از این و از آن بگیرم مگر اینکه موافق باشم و کسی هم نیستم
 که نظر شخصی داشته باشم . اما اینکار را بکن آن را بکن نیستم و این نتیجه اش چه
 میشود . به اعلیحضرت هم عرض کردم ایشان گفتند که اینطور جواب دادند . ضنا^۱ هم
 سؤال کردم فرمودند که با خودتان هم صحبت بکنم . گفت من به شرافت نظامی ام قسم
 میخورم که کوچکترین مداخله ای در کار سازمان برنامه نکنم و صد در صد هم
 گفتم همین منظور من هم همین بود که مداخله و دستکاری ما این اثری نکند . گفتم ضنا^۱
 هم به اعلیحضرت هم عرض کردم من باید بروم مطالعه بکنم سازمان برنامه را آنوقت
 جواب بد هم . برای این مطالعه باید یک طوری بشود که من آنجا پرونده معافی^۲ کسه
 میخواهم در اختیار من بگذارد . رئیس دفترش را خواست یک نظامی بود گفت بنویسید
 که یک اطاق در اختیار رسانی بگذارند و هرچی هم که لازم دارند در اختیارشان بگذارند
 رضم ده روز آنجا . برادرش شهرت ار بود علا^۳ همزیرد ربار بارها بمن گفت که آقا چه خبره
 اعلیحضرت همن (؟) که چطور شد ؟ گفتم بهشان بگوئید هنوز مطالعه است
 من تمام نشده . واقعا^۴ جدا^۵ نشده بود . دیدم وضع خراب خراب . یکساعتی پول
 در بحباط نیست و اختلال بتعام معنی . بگذرانه وقت اطلاعات اقتصادی وجود ندارد .
 در خیابان اشخر بود محل سازمان برنامه . دیدم کار عظیمی است اما خب کاری است
 میتوانم بکنم . بعد از تقریبا^۶ ده روز رضم . گفتم که من حاضرم قبول کنم اما شرایطی
 هست . ۱ — همانکه عرض کردم . من دستور نمیتوانم بگیرم . ۲ — یک برنامه ای
 تهیه میکنم که میدهم به هیئت وزیران . هیئت وزیران هرچقدر دلشان میخواهد اصلاح

میکنند . بعد میدهم به مجلسین . مجلسین تصویب میکنند . بعد از اینکه تصویب شد از این عدول نخواهم کرد - برای خاطر احدی هم عدول نخواهم کرد . این را اجرا میگویم . برای اینکه يك عده اشخاصی - من توی این سازمان برناه که میبینم هیچی نیست - هیچی نیست . یکفر نیست که بدرد من بخورد از لحاظ اقتصادی یکفر نیست من يك عده ای را باید جلب بکنم . با این حقوقهایی که در دستگاههای دولتی میدهند نمی آیند . هم حقوق خود من هم حقوق همکاران من باید حداقل زندگی را تأمین بکنید این شروط . تمام را قبول کردند . رقم - رقم دفتره پیر عامل دهم يك عکس بسزرگ شاه هست يك عکس بزرگ عبد الرضا بود آنطرف . گفتم این عکسها برای چی هست ؟ گفتند ریاست اختیاری سازمان برناه است . گفتم بردارید . ریاست اختیاری سازمان برنامه یعنی چه ؟ من رئیس سازمان برناه . برداشتنند . رقم در جلسه شورای عالیسی و هیئت نظارت . همه را هم خواهم کردم با هم بپایند توی يك اطاق بنشینیم . اینها مثل دودسته دشمن - دودادولت متخاصم بودند . هفت نفر از اینها - هفت نفر از آنها گفتم که شما هیئت نظارت کارتان رسیدگی به نظارت - آقا این هم شورا تصویب صورت - طرحها - تأیید - منم اجرا کننده . ما همه ایرانی هستیم برای يك منظور داریم کار میگویم . گفتم که من خواهم میگویم از این به بعد همان در يك جلسه جمع بشویم . در يك اطاق جمع بشویم . همان ایرانی هستیم - همان هم منظور همان يك چیزی هست . از این اطاق به آن اطاق شما مکانه میخواهید بکنید يك هفته طول میکشد تا ناه شورای عالی از شورای عالی برسد به هیئت نظارت که در کریدور پنجاه قدمی است بیست قدمی است .

- س- اینها همه عضو موظف بودند یا اینکه کسانی بودند که مشاغل دیگری داشتند
 ج- نه نه - اعضای شورا انتخاب میشدند - مشاغل دیگری نمی توانستند داشته باشند
 اعضای هیئت نظارت را مجلس انتخاب میکرد که آنهم مثلاً "میایستی به مجلس گزارش بدهند . گفتم که من يك چیز پیشنهاد میگویم . گفتند آخه نمیشود ما - شورا گفتند ما باید تصویب بکنیم به آنها مربوط نیست . نظارت هم میگویند آخه ما هم يك نظر انسی

داریم که ما که رأی نمیدهیم اما نظریاتی . . . گفتن من یک چیز پیشنهاد میکنم. شما در این جلسه می‌نشینید هیئت نظارت عقیدتمان اینست که این مخالف قانون است - بگویند شورا وقتی این را می‌شنود میگوید مخالف قانون نمیشود تصویب کرد اما پسک چیزی تشخیص داد شورا که این قبول نکند - صحیح هست باید اجرا بشود. شما هم ایرادی ندارید - بهشتان را میکشید. شما میگوئید حرفی ندارید شورا رأی میدهند خللی وارد نمیکند این به اختیارات شورا. هیئت نظارت هم تمام اختیارات خودش را در تقاضا شدند - قبول شد که این جلسه را مجمع عمومی اسمش را گذاشتند. اول فکری که کردم دیدم من احتیاج دارم به یک هده اشخاصی از لحاظ تمام کارهای مهندسی که باید بکنیم برای اینکه سازمان برنامه در زمان من تنها نظر نمیداد اجرا کننده بود راه میساخت - سد میساخت - مزرعه داشت کشاورزی میکرد - کارخانه داشت - کارخانه نساجی داشت کارخانه صابون سازی داشت کارخانه ریفن زینن داشت کارخانه . . .

خب مثلا " نوب آهن هم میایستی داشته باشد. چندین کارخانه تمام کارخانه صنایع دولتی را داشت و راهسازی و در کارهای بهداشتی مبارزه با چیزهای مالاریا. اینها یک کارهایی بود که هم اجرائی بود هم تهیه برنامه و هم نظارت در اجرای طرحهایی که دست وزارتخانه ها بود. این بنظر خیلی غریب میآید. بطوریکه من وقتی دفعه اول خواستم وام بگیرم از بانک جهانی بمن گفتند که آخه آقا راهسازی بهشما چه مربوط است. گفتم شما وقتی آمدید وارد شدید آنوقت خواهید فهمید که چرا راهسازی من اگر راهسازی را نکنم ایران هیچوقت راه نخواهد داشت. برای نمونه گفتن من پسک کاری میکنم. یک قسمت کوچکی از این راه ها را میدهم به وزارت راه. راه قزوین - تهران را در ادب به وزارتخانه‌ها که مجبور شدیم بعد بگیریم خودمان دوباره بسازیم - بطوریکه چند سال بعد هیئتی از طرف بانک جهانی آمد به تهران و شرط کرد که - راه پول میدهند اما راهها را سازمان برنامه بسازد. برای اولین بار در تاریخ ایران راه - سازی بمعنی واقعی شد. برای اینکه اصلا" معتقد نبودند ایرانیها که اولاً" باید زیر-

سازی کرد. می‌دید (؟) این کاری که من کردم یکی مقابل‌شهرداری
یکروز اصمض یاد من نیست گفت آقا ما داریم خیابانهای تهران را روی اصلی که شعاع
کردید داریم می‌سازیم. آنوقت با عله ایرانی - شاکرد مهندس وقتی صحبت میکرد بعد
اصطلاحات انگلیسی مال چیز یاد گرفته بودند. سرفیس - ساب سرفیس نمیدونسم
این تمام اصطلاحاتی که برای راهسازی دارند این چیزهایی بود که سازمان برنامه
معول کرد - باب کرد. چرا؟ برای آوردن اشخاصی که مهندس شاور باشند
اسمعی فیکشن بدهند وقتی که مضامین می‌گذاردند اشخاص داشته باشد روی اشخاص
مقاطع کار پیشنهاد بدهد که بتوانند شما تشخیص بدهد که ام یکیش ارزانتر است.
واله ما میخواهیم راه بسازیم شما بروید پیشنهاد بدهد یکفر بگوید من یک قوطی
کبریت میدهم پنج ریال یکفر بگوید پنج هزار تومان آشه این یعنی چه؟ یکفر با
چوب میدهد با مقوا میدهد آن یکی با طلا یا جواهر نشان. آشه قابل مقایسه نیست. شما
تا اشخاص نداشته باشید که این اشخاص را باید مهندس شاور - فکر مهندس شاور
اصلاً در ایران شناخته نبود. همه کس خیال میکرد مهندس شاور با مقاطعه کار یکی تفاوت اینها را
نمیدان من به این نتیجه رسیدم یعنی در اثر طالعانی که همین ده روزه کردم و قبلاً
هم کرده بودم که باید من دو نیم داشته باشم. یکی اکونومیست ها - یکی تکنیسین ها
باین جهت گفتم دوتا دفتر دست می‌کنم - یکی تکنیک بیورو یکی اکونومیک بیورو .
دنبال این فکر رفتم. برای تکنیکال بیورو اشکالی نداشت اعتبار گرفتن برای اینکه
این قانونی هم که تصویب شده بود مال سازمان برنامه خود سازمان برنامه یک مجلس
کوچولو داشت که ۴ نفر بودند از مجلس و سنا - بزرگترین کمیسیون مجلس بود. اینها
اجازه قانونگذاری داشتند. تنها کمیونی بود که حق داشت قانون گذاری بکنند
در چهارچوب قانون برنامه هفتساله دوم. بنابراین من با این پارلمان سرو کار داشتم
من میتوانستم اینها را متقاعد بکنم که آقا من میخواهم سد بسازم من مهندس ایرانی
ندارم سد بسازم. بعضی ها میگفتند چه اهمیتی داره ما اوستادان می‌کنه

میسازد اما من میتوانستم متقاعدشان بکنم که این اوستا بدر این کار نمی خورد .
 من برای سد سازی باید يك اشخاصی به او بروم که بلد باشند مجهز باشند . اما برای
 اقتصاد من اکتونویست میخوام . اینها میگفتند اکتونویست برای چی میخوایم...؟
 ما توی وزارت دارائی اینقدر اشخاص مجرب داریم - سی سال در وزارت دارائی
 بوده هرچی دلتان میخواید از اقتصاد بهتان میگویم . امکان نداشت من برای این
 بتوانم اختیاری بگویم بنابراین . . . . بدین جهت رضم دنبال فکر اینکه يك اعتبار
 از یکجا بگیرم در حالی که رضم دنبال يك فکری - پول بکنم برای این برای اینکه
 من وقتی آمدم به سازمان برنامه تازه قراردادها کسر میروم داشتند اضا' می کردند اضا'
 کردند . یکگاهی درآمد نفت نداشت . یکگاهی پول از دولت نداشتیم - هیچ چیزی
 نداشتیم هیچی نداشتیم . بطوریکه . . آهان معادن ایران هم با ما بود . کارگرهای
 معادن راه چالوس چند ماه حقوق - دستمزد نگرفته بودند . من رزی دوستی شخصی
 که با ناصر داشتیم - ناصر رئیس بانک ملی و کاشانی ۸۰ میلیون تومان قرض کردم - يك
 همچنین چیزی يك همچین مبلغی قرض کردم که بتوانم دستمزد اینها را مال چند ماه
 گذشته را بدهم . بساط اینطور بود وضع مالی سازمان برنامه اینطور بود . در فکر
 افتادم برای این دو منظور تهیه کردن پول و تهیه دادن تشکیلات . راجع به پول
 ملک لوی که رئیس چیس بود - سابق رئیس بانک جهانی بود از آن زمان با هم آشنا
 بودیم آمد به تهران دعوتش کردم به منزل و باهاش صحبت کردم بهش گفتم که
 من گرفتارم . شما میتوانید برای من يك کمیسونی تشکیل بدهید کسر میروم پولی چیس
 گفتم شما بهتر از من میدانید که ما فقط شورت ترم میتوانیم بدهیم آنهم صالغ جزئی
 این بدر شد شما نمی خورد . گفتم من میدانم اما چه بکنم ؟ گفتش که چرا با جیمین
 صحبت نمی کنید . گفتم آخه یا جیمین چه صحبتی بکنم؟ مقررات بانک جهانی بهیچوجه
 اجازه نمیده . گفت اجازه میدهید من باهاش صحبت بکنم چون ملووی وقتیکه از بانک
 رفت او پیشنهاد کرد جیمین پلاک را که آنوقت توی چیس بود . گفتم خیلی هم خوشوقت

مشوم صحبت بکنید . رفت و صحبت کرد و گفتش که جین بلاک حاضر است باهاتون صحبت بکند . دعوتش کردم . آه و ... با یک عده ای آمد یک کانا دانی بود و دو تا آمریکائی . من به شاه گفتم جین که میآید - بلاک که میآید این یک آدم نیستش مثل آنهای دیگه که ... گفتم که این را به ناهار دعوت بفرمائید با زنش هم میآید . قبول کرد بسیار خوب . آنهم با زنش دعوت کردند آنوقت شریا بود . دعوت کردند به ناهار ولی قبل از اینکه زنها بیایند بهای میز بر سر نهار یک ملاقات رسمی با خود شاه شد . هلاک و پرودم ... آهان پرودم را ضنا - من ضنا - قبل از اینکه کار باینجا برسد از بلاک چند تا تقاضا کردم گفتم محض رضای خدا کک بمن بگمید در چند موضعی که موارد فوری . یکی سد کرج بود می بایستی تصمیم بگیرید - یکی سد سفید رود بود و یکی هم راهسازی بود یکی هم بنادر . اینها کارهایی بود که قبل از این که من بیایم شروع شده بود مذاکراتش در مورد راهسازی قرار ادش هم حاضر آماده برای اضا' به انگلیسی و ترجمه بفارسی به این قطر حاضر شده بود . من متوسل شدم به بلاک که شما بمن یک کمک بکنید - یک اشخاصی بفرستید که بتوانند در این چیزها بمن مساعدت بکنند . دوتنفر را برای من فرستاد . یکی براین کوهن بود که آنوقت رئیس اداره مهندسی بانک جهانی بود که یک اهل اسکاتلند بود و در انگلیس یک مؤسسه مشاوره داشت - مهندس مشاوره داشت که آنزمان میگویند سر مهندس بانک جهانی بود . یکی هم والتربینگر که این در نیویورک آن راه ایست رویر ساساید را او ساخته بود . راه را او ساخته بود و برای جین بلاک که رئیس جمعیت شکسپیر بود یک تأثیری در کاناتیکت ساخته بود در چی چیز کاناتیکت - شهر ... چی چه پایتخت این کاناتیکت کجاست ؟

س- هارتفورد

ج- هارتفورد - در هارتفورد یک تأثیر شکسپیر در هشت ماه که این میگفت - جین میگفت این از مجزیه هاست . بهینگر را برای چهار ماه فرستاد . اون براین کوهن را برای یک مدت کوتاهی فرستاد . اول براین کوهن را فرستاد . من در مقابلم یک قرارداد

گذاشتم برای راهسازی که با جان هولم تهیه شده بود روی میزم . فارسی هم ترجمه شده بود و همه چیز حاضر و آماده که من این را اها کم . چند دفعه هم بمن شاه صحبت کرد که در این کار عجله نکنید . گفتم منز مطالعه باید بکنم . من غیر سکن بسود من بتوانم یک قرارداد ای باین قطر برای ساختن ۶۰۰۰ کیلومتر راه در هشت سال بتوانم خسودم تشخیص بدهم . غیر ممکن بود . برای من غیر ممکن بود که بتوانم بناد را تشخیص بدهم که یک پیشنهادی کرده بود یک مؤسسه انگلیسی بود باسم گروپ وان که این را من تشخیص بدهم . غیر ممکن بود که سد کسرج را که اختلاف بود بین یک پروژه فرانسوی و یک پروژه آمریکائی من تشخیص دادم و همچنین سفید رود را که فرانسویها قراردادش را داشتند و مقدمانش هم حاضر شده بود که آنها اجرا بکنند این بر این کوهن که آمد من ازش خواهش کردم شما این چند تا را که میگویم این چند تا فوری است . یکی راهسازی است مال کسرج یکی هم (؟) قرارداد بناد رخلیج فارس که هر دو تایشان را دو مؤسسه انگلیسی طرف معامله بودند طرف . قرارداد بودند خود بر این کوهن هم انگلیسی بود یعنی اسکت بود . این هم قرارداد را گرفت و رفت و (؟) فرداش آمد گفتش که قرارداد باین مخفحسی مثل مال بر این کوهن مثل مال جان هولم تا حالانده بده بودم .

من گفتم که نقض بزرگی که من در این قرارداد می بینم که غیر فنی است . من چیزهای فنی اش را نمی دانم آنها را شما باید بیانش بگوئید . اما فنی اش این مدت نداره . این میگوید ۶۰۰۰ کیلومتر بسازند در هشت سال . کی شروع بکنند ؟ بچه ترتیب تحویل بدهند هیچ نیست . یعنی من اگر ایرادی داشته باشم باید صبر بکنم آخر هشت سال .

گفتم این برای من (؟) نیست این قابل قبول نیست . چیزهای فنی اش را من نمی دانم . چه جور باید این زیر سازی بشود . چه جور باید حساب بشود . هر متر مکعب اش چند ریاضی بشود این چیزها را من نمی دانم اما اینش را من می دانم من

گفتم يك چيزی من ميخواهم كه اگر رضا پتيخش نبود . . . . گفتش كه اول چيزی كه بمن گفت گفت اينها مهندس شاور نيستند . اينها راهسازي هستند - خودشان مقاطعه كارند گفتم خب اما مي آيد الان اينها آمده اند اينجا هفت ماه اينها مذ اكراه كرده با دولت چنه ين ميسمين فرستادند هيچوقت هم در هيچ جا نكفته اند كه ما مهندس شاور نيستيم . دولت ايران باطم بايگه اينها مقاطعه كار هستند اين ها را دعوت كرده - هي رفتند هي آمدند هي رفتند ديروايشان آمده قرار داد نوشتند - صوره قرار داد نوشتند چه كردند چه كردند تا ضجر شده به اين يكي - به اينجا . من حالا ميتوانم بهشان بگويم كه شما چون مهندس شاور نيستيد من اين كار را ميتوانم . گفت نه ميتوانيد يراي اينكه از روز اول اين حرف را صياچستي بزنيد . آنها هم كه هيچوقت نكفتند ما مهندس شاور هستيم دولت بوده . شما كه چيز دولت را در اريد ميگييد كه ميتوانيد زيرش بزنييد .

گفتم پس يك كاري بايد بگييد كه اين معايب رفع بشود . آمد و گفت اولاً " تمام اين دستمزدهائي كه نوشتم با بت تركمب اينها فوق العاده كزاف هستند . دلائل هم آورد كه اينها بنظرم يك ثلث از اين را كم كرد . راجع به نه نه نكته بعد از دو سال - دو سال بعد از انعقاد قرار داد اگر اينها شروع نكرده باشند و هرسالي فلان قدر كيلومتر تحويل نه اده باشند شما ميتوانيد ايراد بگيريد كه حق فسخ داشته باشيد . گفتم دو سال زياد است . دليل آورد گفت اينها بايد يك دسته - اكيپ نكته بردار بياورند . الان در دنيا نكته بردار تقريباً" نيست . اينقدر از كسورها هستند در اند راهسازي ميكنند هه شان احتياج به نكته برداري در آورد و reasonable نخواهد بود اگر شما بخواهيد بگوييد كه در ظرف مدت كتر متقاعدشان بگييد . گفتم بسيار خب . آن را كرد دو سال - آن ترخپايش را هم تغيير داد و اصلاح كرد و گفت حالا ميتوانيد اين قرار داد را اضا" بگييد براي اينكسه يك سانكسيونها^۱ داره - ترخپايش هم معتمول شده . در اين فاصله شاه رفت به آمريكا . از آنجا تلگراف كرد به علاء كه نخست وزير بود .

س - زامدي بود زمان

ج - هنوز نخست وزير نشده بود - هنوز علاء نخست وزير نشده بود - وزير دربار بود . تلگراف

کرد به علاء که ابتهاج قرار ادجان مولسم را چرا اضاه نکرده . علاء مرا خواست
 عبد الله انتظام وزير خارجه - على امينى هم وزير ارانى رقتيم پيش علاء . وگفت که
 اين تلگراف رسیده . گفتم که بفرمائيد به جواب بد هيد که ابتهاج ميگويد که من غير ممکن
 است اين قرار اد يا يك قرار اد ديکری را اضاه بکنم مگر اينکه پس از اينکه مطمئن
 شده باشم که آنچه که در ام اضاه ميگم يك چيزی است معقول - قابل قبول . خوب امين
 مدتی طول کشیده بود . جان مولسم اول بازی در مياورد راجع به تعرفه راجع
 به آنکه زیر آن بايد بروه و اما بهشان گفتم من جور ديگه اضاه نخواهم کرد .
 در امضا هم شاه توصيه اين چه بود . تا امروز هم نميدونم حدس
 ميزم - گمان ميگم يك عده اشخاصي بودند که ندينق بودند مربوط به شاه بودند
 و اين فشار را مي آوردند . اين را بدين ترتيب اصلاح کرد و قرار اد را اضاه کرد
 ما را نجات داد . برای اينکه توی اين . . . حالا بروم به دفتر قضي . دفتر قضي
 پروم را بمن دادند . پروم مرا بمن (؟) پروم که یکی از اشخاص بسيار شاهسته
 لايق - درست با ايمان با وجدان به من اين را قرض دادند . من اين را کردم
 رئيس دفتر قضي ام . پروم هم درهاوارد بوده هم اقصاء خوانده بوده - هم اينجينيونگ
 بنا بر اين ايده آل بود و بعد يك شخصيتی بود اينقدر اين مرد - نميدونم هيچ آشنا
 شديده ؟ باهانش تماس داشتيد ؟ زمانیکه بانک جهاني مد اخله کرده بود در کار نفست
 يك ميسون بانک فرستاد که کارتر و ايز پريزيدنت بانک رئيس بود آدم و قسي که در اصول
 مد آسرت کرد آنوقت جزئيات مذ اکرات را گذاشت که هنگور پروم بکند بنا بر اين آشنا کسی
 داشت با ايران - بهتر از اين ديگه نميد چيزی که بمن قرض بدهند . من اين را کردم
 رئيس قضي حالا recrui خواستيم بکنيم برای امضای دفتر قضي . در اين کار شخص
 جين بلاك خودش دخالت کرد . يکفراز فرانسه آورد يم - بله من الان تمام . . . خیلی
 مرد برجسته ای بود . در مراکش در زمانیکه مستعمره فرانسه بود تمام کارهای سواد
 عاه (؟) پابليک - راه سازی - حد سازی - آبپاری - ارتباطات . تمام اينها
 در مراکش زیر نظر اين ژوز چيز قرار گرفته بود يك آدم خیلی خیلی برجسته ای بود پلي تکميسين

بود که اتفاقات* وقتی اصفیا* را هم آوردند خیلی اینها با همدیگر نزد یک شدنند برای اینکه هر دو پلی تکنیسین بودند و همدیگر را می شناختند . از بلژیک یکفرآورد بیسم دوسمال بود اسمش یادم هست . این یکی چطور شده اسمش الان یادم نیست . آن آلبرت دوسمال وزیرچی چیز بلژیک بود و آن زمانی هم که آمد برای من کار میکرد رئیس شورای اقتصاد بلژیک بود . پرورزشیکه برق بلژیک را او اجرا کرده بود . ایمن نمیتوانست بیاید . مستخدم تمام وقت بشود اما نصف سال میآید - نصف سال را در - بلژیک کار میکرد و این ممکن نبود بیاید اگر چه اخله شخص بلاك نبود . بلاك باهانش صحبت کرد . اصلاً اینها عاشران میآید بیایند بروند برای یک ایرانی کار بکنند . اما بلاك نمیدانید چه میکرد برای این . هر جای دنیا میرفت اینقدر تعریف میکرد - اینقدر تبلیغ میکرد . عجیب است ها عجیب . من این را از چند نفر شنیدم . یکس از همین دوستهای خود من که سفیر ایران بود فضل الله نوید سفیر ایران بود در سوئد . مأموریتش تمام شده بود و برگشته بود یکروز در تهران دیدمش گفتش دعوت کرده بودند یارو سوئد آمده بود آنجا یک مهمانی دادند به احترامش سر میز شام بعد از شام این باشد یک نطق کرد . بعد صحبت از پلنینگ کرد از (؟) گفتش که یکفر هست در ایران داره به کارهائی میکند توصیه میکنم که هرکس میخواهد پلنینگ بکه بره ببیند اینها چه دارند میکنند . گفت من اینقدر رحس غرور کردم که بمن مربوط نبود یا شدم - باشدم کتفم من با نام یکفر ایرانی از یک هوطنی من که یک همچین تعریفی کردید تشکر میکنم . یک مهمانی در کاخ سعد آباد شاه داد به افتخار شیخ کویت . آنوقت هنوز کویت مستقل نشده بود . سر میز شام من پیش یک شخصی قرار گرفته بودم باسم علیرضا از همراهان شیخ . من اول که رفتم سر میز بنشینم فکر کردم من چه جور با این آدم صحبت بکنم تا رسیدم گفت کرد اینونیکه ابتهاج گفت من شما را می شناسم به انگلیسی . کتفم . . . معلوم شد که این تاجر است

سخن نداد اما عضو يك شورائی است که شيخ كويت داره هرروز صبح اينها جمع ميشوند مثل يك پارلمانی شعوت ميكنند و نظر ميدهند و در هفتد هم تحصيل كرده گفت در قاهره يك جلسه ای داشتيم با جين بلاك . جين بلاك از شما تعريف كرد . اين دوتا اشخاصي بودند که شنيدم . در صورتيكه من جز خشونت با اين بد بخت جين بلاك كار ديگري نكردم واقعا" ها . اين كتاب يادداشتهاي ليلينتال نشان ميدهد اين مطلب را . دارم اين يادداشت را دارم . خشونت که من ميکردم طرز صحبتي که من ميکردم بعدی زننده بود . واقعا" من الان فکر ميکنم به جين بلاك . گفتم چند سال پيش . يك دوسه سال پيش . گفتم هرکسي جای شما بود اسم مرا نمی برد با آن رضای که من کردم . با آن خشونتهاي که کردم . اين نشان ميدهد که شما جعفر مرد . طرز فکرتان با طرز فکر افکار عادی فرق ميکند . افراد عادی برای اينکه شماي ديديد . تشخيص داديد من اين خشونتي که ميکنم عذرتي ندادم وقتي که من گفتم بيش توي د قرض بود . تمام مهندسين بانک هم بودند که سد در زا مطرح ميکرديم مخالف بديند . گفتم با تمام احترامی که برای اين آقاين دارم که درواين مي نشسته اند اگر اينها همشان بگويند نماز من اين را می سازم برای اينکه اشخاصي که اين را برای من تهيه کرده اند بمراتب صلاحيتشان از تمام اين اشخاص بيشتر است . اين خیلی بيش برخوردار . پيغام داد توسط هکتور پرودم اين چه اهانتی است که کردم . گفتم اهانت نکردم اين حقيقتی است . نوروی .۱ . واليلينتال و کلب اجسرا کردند که ام اينها تجربه دارند . هرکد اشان درجه يك هستند . يکيشان در راه سازی - يکيشان در سد سازی - يکيشان در آبهاری - يکيشان در برق . اما يکسر نيستش که يك اينتکريت پراگرامينگ داشته باشد مثل تي .وی .۱ . نداشتند اينها داشتند اين کار را کردند من يك کاری دارم ميکنم شبه به آن است . اينها صلاحيت ندارند يك حقيقتی گفتم . حقيقت که نبايد برخوردار . خوب راست ميگم . بعد مخالفتسي که کردم يك دات و امش را داد . منتهاش وقتي داد که من از سازمان برناه رفته

بودم و توی بانک ایرانبان بودم یا نه. زندان بودم وقتی تلگرافش بمن رسید که الان وام
سد دز را با خداداد و خادم و فلان و اینها اضافه کردم و آی (؟) یو یک همچین
چیزی برای کارهایی که شما کردید برای این. گفتم اگر هرکس دیگری بود اسم مرا می بردند
اصلاً نف میگرد برای آن رفتار خشونت آمیزی که کردم. اما خب اخلاق من این جور
است. من وقتی صحبت میکنم از روی عقیده و ایمان صحبت میکنم. معتقدم و این زننده
بود و باین آدم برنخوردم. بهش برنخوردم. یکی از وایز پریزیدنت های بانک که آمده
بود به تهران در یکی از این مذاکرات ما به تحصیل لیلیتال در خاطر ازش نوشته. من
چیزهایی گفتم. چیزهایی گفتم که اینها از هیچکس نشنیده بودند. بعضی اینکس
اسم ترکیه بردند من ترکیه م ضغفر شدم. برای اینکه یک نماینده ای به خواهش من که
وام گرفتیم گفتم من یک نفر میخوام که در تهران باشد دائم نماینده بانک. این میسینسی
که باهاشما صحبت میکردم گفتند نمیشود برای اینکه این مسولیت برای ما ایجاد نمیشود.
رضم پیش خود بلاک. گفت نمیتوانیم این کار را بکنیم. گفتم از چی می ترسید؟ می ترسید؟
از چی می ترسید؟ گفتم این بهتر است یا اینکه هر ششماه یکسال یک دفعه یک میسین به
فرستید که این میسین بیاید اینجا دو سه هفته وقت خودش را تلف بکند یک گزارش بیسی
رطبی بدهد. یک نفر آنجا من بهش اختیار دادم که ^{access} داشته باشد به تمام پرونده ها
حق داشته باشد هر سوالی میکند آنجا بنشیند. احتیاجی دیگر نداشته باشد یک نفر
بفرستید و اطلاع داشته باشد. اگر من دارم اشتباهی میکنم بگوید. یک (؟) را
فرستادند آمد آنجا رفت. این قبلاً در ترکیه بوده از طرف بانک. تا این (؟)

که آدم مبرانی هم بود چه آدم لایقی هم بود. بعدها بمن گفت. گفتش که آنروز شما
آن صحبتی که کردید من چندین بار خواستم بروم اما خودداری کردم. برای اینکه بمن
گفت که می بینید ترکیه چی شد. تا گفت میدونید ترکیه شد من ضغفر شدم

س- منظورش چی بود چه شد؟

ج- وضع اقتصاد پیش مختل بود. فهمیدم این رازش به (؟) گفتم که مرضی داره میبیرد یک جراحی

آوردیم که باید عمل بکنه این شاید نجات پیدا بکند . یکسفر میگوید نه جراحی نکنید تب خواهد کرد . من برای خاطر اینکه تب میکنه جراحی نکنم این دارم میخوره - من این کار را باید بکنم . این عطی که من دارم میکنم یک عمل جراحی است . شما همین را میگوئید عواقب خواهد داشت بدیهی است که عواقب دارد . یک سلکت عقب افتاده ای که ... سال عقب است که میشوید بدون عواقب رسانده به اینجا . این حرفها چی هست من بیایم سد زرا نسازم بجاش بیایم تلصه بگذارم که آبیاری با تلصه باشد و برقش هم با موتور باشد . این را شما را بخند کسی این را قبول میکند در دنیای امروز - سد زرا نسازید - آبیاریتان را با تلصه و برقران را هم با موتور ایر بکنید . من یک دیوار می سازم تمام این آبرو مهار میکنم - زنده میکنم آنجا را . تمام این آبی را که هر قطره اش گناه داره که بریزه به دریا . وقتی آدم میوه می بیند - می بیند سالهاست - قرنهایست این آب رفته و سلطت هم یک قطره آب ندارد . من یک انده دیوار می سازم این تمام این آب مہسار میشه . میگوئید این کار را نکنم تلصه بگذارم زراعت بکنم - بقیه اش برو این تلصه باید چقدر آب از اینجا در میآورد . مگه اینهم حرف شد . گفتیم کسی که این حرف را میزند اصلاً نمیداند اصلاً " درک نمیکه کار ما را . ترکیه بد بختیهای بیچاره - بدون برناہ شروع کردند به یک کاری . محصول داشتند انبار داشتند - انبار داشتند راه نداشتند برای صدور . مجبور می شدند بسوزانند . من این را وارد بودم دیگه . گفتیم من از این کارها نمیکم . همان موقعی که بمن میگفتند شما دارید تند میروید تمام ایران بمن میگفتند که شما چی دارید میکنید ؟ همش میگوئید مطالعه میکنید . من وسط این دودسته گیر کرده بودم . شاه گرفته تا تمام وکلای مجلس تماشا می کردند این همش مطالعه کیر آخه این آدم با این آدم هر وقت صحبت میکنند میگویند مطالعه . غلا" بمن گفت آقسا دولت من متزلزل شده . شروع کنید

س- کی میگفت تند میروید ؟ خارجیها ؟

ج- (؟) موقعی که این وام را بمن دادند - هفتاد و پنج میلیون دلار بمن

وام دادند به نظیر در تاریخ بانک هیچوقت داده نشده و هیچوقت هم داده نخواهد شد
 و در شرط اساسی داره بانک. یکی باید این یکجور پراجکت باشد. هر پراجکتی باید سه
 بر نامه داشته باشد به هید مطالعه کنند برای انجام آن پراجکت قرض میده. من یک دانه
 پراجکت نداشتم. بمن یک اوور آل بلانکت اعتبار دادند که من هرچی که میخواهم
 صرف بکنم. دوم - بانک فقط برای قسمت اوتش میداد. foreign currency
 local currency را باید خود ملکت تهیه بکند. من اختیار داشتم درست که این را تمام
 شد در هیئت مدیره یک بعب ترکیب. صورت جلسه که برای من فرستاد یکی از دوستان
 خسرو پور فرستاد برام. همه تبریک گفتند به بلاک که این انقلابی که شده به تبریک
 میگویم. نماینده یکی از این لاتینی ها گفتش که یک دستگاہی که تا حالا هس بهترین میزده
 الان چاپا چا میزنه. چطور شده اینطور شده؟ بلاک گفتش که اشتباه نکنید
 این یکبار یک فعه - دوم نخواهد بود آنوقت شروع کرد این وام را میدهیم به ابتهاج - ابتهاج
 اینجور اینجور اینجور. اگر بهش بدهیم میتوانیم ترمزش بکنیم برای اینکه این بحمدی
 داره تند میره که اگر این را ما میدهیم هیچکس جلوی این را نمیتواند بگیرد.
 از هر جا باشد این پول را تهیه خواهد کرد. اما ما اگر بدهیم میتوانیم کنترلش بکنیم.
 آنوقت کسی که من بدبخت را میگفتند هیچ کاری نمیکند جز مطالعه. او میگفتش که من دارم
 تند میرم. نه آن صحیح بود و نه این. من یک دانه پروژه را شروع نکردم مگر این اصطالع.
 بارها گفتم مثال میزنم برای این اشخاصی که میآیدند انتقاد میکردند. در جلسات عمومی
 هم که خیلی خیلی بنظر مردم خراب می آمد دو مثال میزنم از کارهای رضا شاه. گفتم
 رضا شاه یک سد ساخت در کرخه. این کرخه الان مانع از این کار غلط هنوز هست.
 سده وقتی تمام شد آب خواستند بیاند ازند پشتش دیدند نمیتوانند این کار را بکنند.
 آب را که الان بیاند ازند تمام آب که هزارها سال مزارع را داره آبیاری میکند خشک خواهد
 شد. نمیتوانستند این کار را بکنند. گذاشتند همینطور مانده. دومی یک کارخانه

قد سازی و ایر کرد در شاهی . بعد توجه شدند که در آنجا چقدر نمی توانند بعمل
 بیاورند . برچیدند بردند گذاشتند در اراک . گفتم من از این کارها نمی کنم . من تا
 نهم برای چه کاری می خواهم نمی کنم . استدلال هم می کردم . می گفتم پول خرج
 کردن آنهم مال کس دیگری باشد و مردم راضی کردن آدم باید خیلی احق باشد
 نکه من چرا نمی کنم ؟ برای اینکه نمی خواهم نتیجه اش این باشد یک چیزی را بسازم بعد
 توش بگیرم که چرا این را ساختم . من الان کاری را که دارم می کنم می خواهم یک
 اشخاص را بیاورم بنشینند مطالعه بکنند از لحاظ اقتصادی و از لحاظ فنی . پس از
 اینکه کارهای فنی اش را مطمئن شدم از لحاظ اقتصادی ببینم این کارها تیکه دارم می کنم
 کار صحتی است یا نیست . اگر نیست نمی کنم . من قبل از اینکه این مطالعات من
 تمام شده چی چوری را بکنم . خرج چی بکنم . آخه خرج کجا بکنم می اصرار دارید .
 شاه بن بلا آخره گفتم که اینجوری اسباب زحمت میشه . علاء بدبخت توی کاپیتسه
 متزلزل است . خرج کنید . گفتم که یکفر از همکاران تان بریزید توی یک جایی تو سفارت
 آمریکا بودیم ابراهیم کاشانی که با من کار میکرد وزیر تجارت بود . گفت آقای ابتهاج
 پنجاه درصد هم از این تلف میشه خرج کنید . گفتم کجا خرج میکنید ؟ شما سالها
 با من کار کردید شما چطور همچین حرفی بمن می زنید . این را به علاء و علی امینی
 وزیر اراضی بود و عبد الله انتظام که وزیر خارجه بود توی خانه اش در دیند نشستیم
 صحبت میکردیم . فشار آوردند که ما متزلزلیم یک کاری باید بکنید . گفتم یکی از همکاران تان
 گفت که پنجاه درصد . علی وزیر اراضی بود . امینی . گفتش نه پنجاه درصد زیاد است
 بیست و پنج درصد باشد . گفتم بخدا اگر پنج درصدش تلف بشود نمی کنم تا بفهمم
 والله بهائید پیدا میکنید یکفر را بیاورید . کارهتی خیلی خیلی خراب شد گفتند
 یک کارداره دولت متزلزل میشه . گفتم خب یک جلسه تشکیل بدید من خودم توی این
 صحبت می کنم . خیلی بکنند بدند و دهنی کردند منزل این تجدید . تجدید هم دفعه اول
 بود من دیدم وکیل مجلس بود . یک چهارم زده بودند تاهستان بود . ۶۰ نفر
 از این نمایندگان آمدند از فراکسیونهای مختلف . علاء بود و این عبد الله انتظام بود و

علی امینی بود و

س- پس هنوز مجلس قدرت داشت

ج- کی ؟

س- مجلس هنوز قدرت داشت

ج- به آنوقت داشت - به آنوقت داشت . شروع کردند آقایین مخالفین (؟) همه

احسنت احسنت . همه بیک صدا برای این آدم میگفتند . خلاصه اش این بود که یکیش نقابت صحبت کرد یکی هم يك آقای دیگری از این . . . مال اصفهان دولت آبادی همه اول تعریف و تمجید و تعریف از فلانی - مامید انیم شما آدم چنین و چنانی هستیم . اما موکیین ما - به موکین خودمان چه میگوئیم . همه انتظار دارند بگویند چی فلان اینها . گفته گفته گفته من یا شدم . آنوقت گفته است دلال کردم .

گفتم که پول خرج کردن از جیب یکفر دیگر کاری نداره که آنهم بخصوص که تمام آقایین (؟) گفتم من گمان نمیکنم دیوانه باشم که این کار با علم باینکه اگر بخوام خرج می-

کنم محبوسیت پیدا خواهم کرد بگویم نه نه برای چی میگویم . گفتم صد کرخه اینجور -

صد . . . کارخانه صد اینطور من نمیخواهم اینها تکرار بشه . من تا حاضر نشوم نخواهم

فصه هم نخورید اینقدر اوطلب هستند که بیایند رئیس سازمان برناه بدون یکسایه حرق

مجانای کار میکنند و تمام این چیزهایی که شما میخواهید بکنند برایتان . بروید بیارید شان

گفتم من که نیادم سراغ یکفر - سرا بکنید رئیس سازمان برناه . گفتم آقایین تا روزیکه

هستم امکان نداره چی میخواهید بگوئید بگوئید اما صبر بکنید من یک طرحهایی دارم

میخواهم يك کارهایی بکنم صبر کنید موقتش که برسد اینکارها را خواهم کرد پس از مظلومه

میآید به مجلس هرچی هم که دارید در آنجا بگوئید . احسنت احسنت آفرین

فلان . شاه بمن گفت شما چه کردید که اینها اینطور شدند ؟ گفتم هیچی (؟) مطالب

را بهشان گفتم . گفت غریب المعاده مؤثر واقع شد . خیلی اینها بگلی عوض شدند . گفتم

يك مطالبی را بهشان گفتم رك رك . بهشان گفتم اگر میخواهید بردارید من حرفی ندارم

برویسد بیارید اینقدر پیدا میشه این اشخاص که میکنند این کار را و این یکی از مشکلات کارهای ایران - نه فقط در سازمان برنامه در هر جا نه گفتن جرأت می خواهد . کمتر شخصی رامن سراغ دارم که جرأت و شهامت این را داشته باشد در مقابل قدرها بگوید نه .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سیام نوامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرکان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۶

- س- راجع به دفتر اقتصادی هم میفرمودید که چطوری تشکیل شد و اینها - ورلد او فاندیشن و اینها را
- ج - بله خوب پس حالا میگویم دفتر اقتصادی را . دفتر فنی را درست کردم
- س- آنوقت ایرانی کی ها آنجا بودند ؟
- ج - در دفتر فنی ایرانی در واقع ایرانی تنها ایرانی که صلاحیت داشت اصفیا بود که معاین بود . اصفیا فوق العاده مرد لایقی بود . و خیلی مرد خجولسی بود خیلی هیچوقت اظهار عقیده نمیکرد اصلاً بزور میبایستی ازتس . اما حالا اصفیا هم چطور شد آوردم . برادرم - برادر کوچک من احمد - هم شاگرد بود با اصفیا در فرانسه . اصفیا را خوب می شناخت . اصفیا با مجید اعلم کار میکرد . مجید اعلم برادر زن برادر من بودهما . و من البته تا آدم متوسل بهه کس شدم . برادرم و یک عده دیگری که مهندس خوب کجا سراغ دارید ؟ هرکس میگفت میرفتم می آورد مش . این اصفیا را هم تعریف کردند ازتس . به برادرم گفتم که من به اصفیا احتیاج دارم . برادرم با مجید اعلم صحبت کرد اصفیا با مجید اعلم کار میکرد . بمن دادند بسرای چهارماه با تعهد اینکه سرچهارماه برگردانم . قبول کردم . آمد و تمام ایمن جوان با آن بینگرو با گوهلسن همه بود . پیروم و اینها و آن فرانسوی ژرژ خدایا این که اسمش (؟) هر دو تا گفتم همدوره بودند - دوست قدیمی بودند توتوائی میکردند - با اینها همکاری میکرد . نزدیک چهارماه اتمام چهارماه بود که نوی جلسه همان جلسه مجتمع مان - مجمع عربی مان خشایار بود آن دکتر شایار نماینده از طرف مجلس تعیین شده بود برای هیات نظارت بمن گفتش که آقا بهستان

زده می‌دهم که اصفا" می‌ماند . گفتم غیر ممکن است . نیشه همچنین چیستی . گفت آقا من بهتان می‌گویم خودش گفت . گفتم آقا چطور شد ؟ گفت گفته . من پاشدم رستم توی اطاق . گفتم آقا همچنین شنیدم . گفت بله . گفتم چطور شد ؟ گفت طسرز کار کردن شما را من دیدم نمیتوانم بروم . من اینقدر توشه شدم . بعد راجع به حقوقش و اتوبیل . اتوبیل گفت نمی‌خواهم . راجع به حقوقش هم گفت حقوق نمی‌گویم . من هر سه ماه به سه ماه یک چک می‌نوشتیم با یک ناه اظهار دردانی و این چک را هم می‌دادم بعنوان یک حق‌الزحمه . این را با منست سر من بگذارد که قبول بکنید بدین ترتیب . مجید اعلم از من قهر کرد اعتراض کرد به برادرم . سه برادرم گفتم که آقا من چه بکنم ؟ یک آدمی آمده آنجا بعد می‌گوید من می‌مانم . بگویم نه نمان برو . نمیتوانم همچنین چیزی بگویم ؟ اینجا من بهتان گفتم سرچهارماه آزاد الان بروید ببینیدش . وقتی این می‌گوید نمی‌روم می‌خواهم بمانم من که نمیتوانم بپوشش کنم . این بدین ترتیب بود و فوق‌العاده مؤثر بود در این . اما در بعنوان عضو ایرانی دفتر فنی تا آنجائی که من بخاطر دارم کسی نبود . دفتر اقتصادی را می‌گشتم یک نفر پیسده ا کم . آن آموزگار - جمشید آموزگار نه آن

س- جهانگیر

ج- جهانگیر آموزگار در تهران بود و نمیدونم برای چی آمده بود به تهران . آمد و صحبت کرد و تصمیم گرفت که آنرا بیاورم . ولی یک شرایطی کرد که قبول (؟) یکیش اینکه باید حتماً مدت فلان قدر سال را تأمین بمن بدهید . گفتم من خودم تأمین دارم بشما این را بدهم ؟ فردا سرا منگست بردارند . من چطور میتوانم این تأمین را بشما بدهم . همچنین چیزی نمیشود در ایران که این کار را کرد . دوم حقوق من باید در حدود حقوق خارجیها باشد . گفتم حقوق من در حدود خارجیها نیست . حق دارم شما با این نمیشود زندگی کرد اما من حد اکثری که ممکن باشد می‌دهم اما نمیتوانم . شما خارجی نیستید ایرانی هستید . مردیکه خارجی را که وقتی من می‌آورم تمام زندگیش را باید بهم بزنند . بجهانش و مدرسه‌اش و تمام این چیزهاش را باید ول بکنند بیا بد اینجا . مثل

اینست که به شما الان بگویند ایرانی پاشوید بروید کابل . شما حاضرید با آن حقوق که از تهران میگیرید بروید به کابل؟ نه . به بیسی است باید بهشما يك چیز بدهند . اما شما ایرانی هستید . پدرش که سناتور بود صبحش بمن تلفن کرد . گفت د شب صن تا صبح نتوانستم بخوابم برای اینکه نتوانستم جبهانگیر را راضی کنم که بماند شما يسکه کاری بکنید . گفتف واللهم آنچه که توانستم کردم . نمیشه برای اینکه يك شرایطی میکه که برای من قبولش امکان پذیر نیست . بعد خدا داد را به چه مناسبتی دیدم آمده بود برای چه کاری نمیدونم - یاد م نیست برای يك کاری آمده بود . آه بدیدن من

س- به تهران ؟

ج- تهران

س- می شناختیدش قبلاً ؟

ج- نه - خوشم آمد . ازش پرسیدم که مایلید ؟ گفت بله حاضرم . قرار شد که بیاید . واشنگتن

که رقتم آمد - را دید و بیشتر خوشم آمد . قرار شد بیاید آنوقت کلمیا درس میداد دیدگ

س- براون بود و پرینستون و هاروارد

پرینستون - پرینستون رهایش نمیکردند . من يك دوستی در واشنگتن داشتم که او گفت من

به داخله میکم . من رئیس پرینستون را می شناسم این کار را میکم . به داخله کرد و قبل از

قرار دادش آزادش کردند . آمد . دیدم اینها را من نمیتوانم با این حقوقهای عادی

به آنها باید يك حقوقهایی بدهند . اینجا بود که فکر کردم بروم دنبال فور فاندیشن

رفتهاهایشان صحبت کردم . یعنی نماینده شان در تهران آمده بود (؟)

آسان نبود . بالاخره رقتم نیویورک باهایشان در آنجا صحبت کردم . میخواستند بدهند من

این پول را چکار میخواهم بکنم . گفتف من همین کاری میخواهم بکنم . میخواهم يك عسده

اشخاصی را استخدام بکنم که تفاوت حقوقی که (؟) مطابق مقررات میتوانم بهشان

بدهم با حقوق حداقل حقوقی که زندگی بتوانند بکنند این را از این محل بپردازم . فلسفه

د فتر اقتصادی را میخواستند بدهند . بهشان حالی کردم . روبرو رفتم يك طبلون خرده ای

د لار از آنها گرفتم . که وقتی که من این را به گذرتر وایز پرینستون ورلد بانک - معاون جیس

گفتم آتش گرفت . گفت من از اینها مدتی است میخواهم بگیرم . گفتم محض رضای خدا حالانوریه این را خراب بکشید برای خاطر . گفتم قول بد دهید که این را خراب نکنید برای اینکه من بزحمت توانستم این کار را بکنم . اگر این را بمن کک نکرده بودند من منکن نبود بتوانتم این ایرانی‌ها را استخدا بکنم . این ایرانی‌هایی که مثل خدا داد - غلامرضا مقدم مثل

سهرس سیمی

س -

تمام این اشخاص دیگری که - سهرس سیمی و کودوزی هر دو تا گذرنا هسان نوی جیشان بود . یکسفر میخواست برو زن بگیرد - یکسفر دیگر میخواست بروش زنش در آمریکا حاضر و آماده بود من نپهشان داشتم . هرجائی که پیدا میکردم یکسفر را که خیال میکردم بدرد میخورم بهر وسیله‌ای بود این را میآوردم برای اینکه بتوانم به‌آورم این - دونشین فرود فاندیشن برای من اهمیت حیاتی داشت . اگر این نبود نمی توانستم این کار را بکنم برای اینکه غیر ممکن بود من این را میتوانستم به تصویب برسانم بمنصوان مهندس بله اما بمنصوان . . . مهندس س ایرانی هم نمی توانستم این حقوقها را بد هم مهندس ایرانی برای همین جبت هم بود که - یکی از جهانش هم همین بود که ایرانی نداشتم آنجا . اما آنجا یک هدیه برجسته داشتم اشخاصی که در آنزومک بهور بودند . . .

د فترقی بودند - تشکیل بهور . مثل همین دیگر ام این فرانسوی - مثل آن پلزیکه یکسفر برای شهرسازی داشتم بسیار بار خوب بود . این انگلیسی بود بسیار خوب بود . یکسفر برای کشاورزی داشتم از ایتالیا بود که اینها را تمام را خود هگنور پرودوم رکورت میکرد با کک جین بلاک و بعد خدا داد رکورت میکرد اعضای خودش را با کک . آهان آنوقت وقتیکه این پول را دادند فرود فاندیشن میگفتند که ما دلمان میخواهد که هرارار گفتم موافقم حد در حد . که این تیم راه‌آورد رکورت بکند گفتم بسیار خوب آهین . بعد بمن گفتند که دین مکسن میگوید که من فقط بشرطی قبول خواهیم کرد که با خود ظانی صاحب بکنم . یک سفری باشد یم رانیم بوستون . این هگنور پرودوم هم با من بسود من سر راه میروم به کفرانس سانفرانسیسکو شب رانیم بوستون و صبح رانیم کمبریج و شروع

کرد به سئوالات کردن که برای چی میخواهید اکونومیك بهروز و تشكیكال بهروز برای چی؟
گفتم. آنوقت اینها چه کارهایی بودند. دوساعت و نیم تقریباً صحبت کردیم آنوقت
گفت قبول میکنم و اورکروت کرد. هانسن را او پیشنهاد کرد. وقتی که پیشنهاد کرد و
معلوم شد که این تحصیلاتش کثیر از بعضی از ایرانیها خواهد بود که در آنجا هستند من
ایراد گرفتم. گفتم این بی اچ دی داشتن خودش یک چیزی دارد یک اثری دارد.
بمن جواب داد که با وجودیکه نه ارد بی اچ دی اما از خیلی اشخاص که بی اچ دی
دارند به مراتب این لایق تر است بهتر است و فلان و فلان و خودمان این را تضمین
میکم آنوقت قبول کردم. و او بود و خدا داد و این تیم را درست کردند. خیلی
کار کردند خیلی کار کردند واقعا. خوب البته یک چیزهایی بود یک مواردی بود که
یک نظرهایی مثلا داشته که تا یک حدی مثلا میخواستند آنها هم میل داشتند
که ترمز بکشد. اینجا بود که بعضی وقتها من چیزها را زیر بار نمی رستم. میگفتم این دیگه
تشخیص با من است. من میگفتم که اینجا مسئله لال میکردم که اکونومیست یک ابزاری
است. ابزار لازم اما بیش از ابزار نباید باشد. اگر بنا باشد که اکونومیست تصمیم
بنیاست بگیرد وای بحال آن دستگاه. اگر یک مدبری قرار پشه که بگیرد هرکاری که من
میکم اکونومیست من وتو میتواند بکند آن مدبر بهیچ جا نخواهد رسید. همین طور
با یک حقوق دان - لایر. لایر خوب است که ارزش نظر بخواهد اما لایر نباید تصمیم
برای شما بگیرد. تصمیم با شماست. شما باید که مسئولیت دارید باید تصمیم بگیرید.
شما نظر لایر را بگیرید نظر تکمیلش را بگیرید نظر اکونومیست را بگیرید آنوقت تصمیم
باشماست. من مثلا برناه سیمان را شروع کردم قبل از اینکه اکونومیست بهروز من درست
شود. من وقتی آدم سیمان قیمتش گزاف بود. چقدر بود؟ نمیدانم مثل اینکه ۴۰ تومان
بود اینطور بود. و این فوق العاده زیاد بود. من تصمیم گرفتم که سیمان را بر بکشم و
برسانم به ۱۲۰ تومان. اینهم قبلاً گفتم من این کار را خواهم کرد. بعضی اینکس
همین را گفتم سیمان تنزل کرد. یک هدای داد و قریباتشان بلند شد - یک هدای
چیز کردند که ما روشکست مشوم. گفتم من با شما کاری ندارم من برای شما کاری نمیکنم

من این کار را می‌کنم برای اینکه سیمان یک چیزی باشد که مردم بتوانند صرف بکنند .
 وقتی که این کار را داشتیم می‌کردم این یاروها - دوتا اکتونویست آورده بودم با کمک
 یکی بلژیکی بود - یک شهرتی هم بین الطلی هم دارد . اسمش
 (؟)
 را الان فراموش کرده‌ام . یک نفر یک آمریکائی - سی‌بت بود آمریکائی - آن یکی یادم می‌آیدش
 حالا . این ها بمن یک یادداشتی نوشتند که این برناه‌های که شما برای سیمان تهیه
 کرده‌اید واقع بینانه نیست . خواستشان گفتم چرا؟ گفتند رشد صرف سیمان ده درصد بیشتر
 نمی‌تواند باشد . گفتم از چی؟ از کجا؟ من از زیر صفر شروع کردم . شما مال یک
 کشوری را می‌گویید - مال کشورهای خودتان را دارید می‌گویید وقتی رسیده به یک جایی
 میشه معوقله مثلا" بگویید که این رشدش نباید از ده درصد تجاوز بکند . اما وقتی که
 من از زیر صفر شروع می‌کنم که نمی‌توانستید بگویید که اینچور اگر بخوام بکنم که هیچوقت
 به هیچ جا نرسیم . من هنوز این برناه‌ام را اجرا نکرده بودم صرف سیمان از آنجیزی
 که من می‌خواستم ببینم تجاوز کرد . راجع به نوب آهن حالا . راجع به نوب آهن د ماکروپ
 یک پروپوزال داشت که این را بنا بود اجرا بکند . من د ماکروپ را نماینده د ماکروپ
 را خواستم و وقتی معلوم شد که اینها می‌خواستند د ر کج ایسن کار را بکنند و بعد
 معلوم شد که نه آهن داشتند و نه نغال . بهشان گفتم - گفتم خیلی خیلی سرزنشش کردم
 و گفتم حالا بروید تجدید نظر بکنید از نو و بعد به جایی رسیدند که بهشان گفتم که
 می‌خواهم شریک بشوم . د ر حدود سی درصد شریک بشوم . برای اینکه خریدن از شما
 من می‌خواهم شما نفع بشوید . اینجا د بگه بن بست ها - مشکلات را بر خورد کردن با
 ارهارد که می‌گفتند که ارهارد مثلا" گفتش که ما حق ند ارم اعتبار به همیم برای
 استفاده د ر خارجه . مثلا" اینها بیا بینه سرمایه گذاری بکنند . گفتم آخه این عیب است
 آلمان اینهمه پیشرفت کرده یک همچین نقی داشته باشد این را عرض بکنید . یک ناهای
 آنوقت یک روزی (؟) داشتیم که ما یک همچین لایحه‌ای داریم به بن تسناخ و این را
 من اسمش را بسک ابتهاج . برای اینکه شما این چیز را دادید و این وقتی درست شد
 د بگه این مانع رفع میشد . این را بردند و تصویب کردند باز هم پیشنهادی که کردند

پیشنهاد رضایت بخش نبود یعنی در واقع يك سالپایز ثنوری . این روزهای آخری بود که در سازمان برناه بودم . بهش يك تلگراف کردم که من تا آخر January مهلت میدهم اگر پیشنهادتان را - این را اتفاقاً - در تنظیم این تلگراف هم خدا داد هم دخالت داشت که اگر این باین شرایط . يك دوسه فلان اینها را قبول کردید اما همه کاربر اباد ماکروپ اگر تکرر بد میروم دنبال يك اشخاص دیگر . این جواب رسیده قبل از آخر January قبول کرد این اصول را . بطوریکه اگر من مانده بودم من این را با مشارکت د ماکروپ و با اسپانسرشیپ بانک جهانی این کار را میکردم . برای اینکه علاقه داشتم جین بلاک هم موافقت بکند پلیسینگ بدهد به این کار برای اینکه او مخالف بود . همش مخالف بود روی اینکه لاتین آمریکا کشورهای متعدد ی این کار را کردند ترکیه اینکار را کردند چه کردند چه کردند و همه پیشنهاد شدند . ما هم آهن داریم هم نغال هم صرف بنابر این این مثل يك کشوری ایگس یا ایگرگ نبود که نه آهن داشت و نه نغال . یا یکی را داشت یکی را نه داشت یا بازار نه داشت و من این را متقاعد کرده بودم برای اینکه جین بلاک یکفرا فرستاد و این در حضور من در دهلی در جلسه مجمع عمومی سالیان بانک در دهلی بود در آنجا در حضور من بلاک گفت عقیده مان اینست که ایران جاستی فای در این طرح - برای اینکه هم بازار داره هم نغال داره و هم آهن داره و من عقیده ام این بود که این کار را میکردند و اگر این کار را میکردم ایران مجبور نمیشد که این را بدهد به شوروی . برای اینکه شوروی یکروزی یکی از حواد این قرارداد شوروی میدونید اینست که اگر باید ما فلان قدر گاز بدهم برسانیم . یکروزی اگر ما گاز نتوانستیم بدهم شوروی میتواند بگیرد که تمام کارخانه های نفتاز من خوابیدند و شماها لیاقت اینرا نه اید که این گاز را برسانید . رفع اختلاف هم نوشته با حکمیت باید باشد . یعنی حکمیت طرفین . طرفین اینقدر باید صحبت بکنند مذاکره بکنند تا به نتیجه برسند خوب اگر به نتیجه نرسیدند چی ؟ يك دولتی میگوید که اصلاً " طرفی شدن با يك دولت غلط است آنها هم با يك دولت کردن گفتنی مثل شوروی این که بعداً " میگفتند حتی شاه گفته بود که اقتصاد دانان با صنعت نوب آهن در ایران مخالف بودند و من علیرغم نظرات اقتصادی آنها این کار را کردم

- ج - اگر مقصود سازمان برناه بود که اشتباه میکند برای اینکه من اینکار را رسانده بودم به انتها دیکه . من فوراً ۱۹۵۹ رقم . مهلتی که داده بودم به ارهاور آغسور جنووری ۱۹۵۹ بود . قبل از انقضاء ۵۹ اینها را خداداد میده انست قبل از ۵۹ تلگراف ارهاور رسیده که تمام شرایط مرا قبول کرد و اگر مانده بودم اینکار را میگردم د پکراسلا" مورد پیدا نمیکرد .
- س- علت رفتن شما چی بود؟ و آن . داستان
- ج - علت رفتن من این بود که من از موقعی که در بانک ملی بودم با شاه تماس داشتم عقیده ام این بود که مایهات نفت باید منحصر" خرج عمران بشود . یکساهی اش نباید خرج دیگری بشود . سالها بود این حرف را میزدم از روز اول . یکروزی در ۱۹۴۹ ششاه بمن گفتش که - من میروم برای جلسه بانک - گفتش که شما راجع به روابط ایران و آمریکا با آمریکا کتیبها صحبت بکنید . گفتم اعلیحضرت چشم میکنم . اما قبل از اینکه صحبت بکنم میل دارم که تمام این مطالبی را که من سالهاست بهتان عرض کردم الان دوباره تکرار میکنم که هیچ سوء تفاهم پیش نیاید . گفتم یکی یکی . باید پول نفت منحصر" خرج برناه امرانی بشود . ایران احتیاج به ارتش ندارد که بیش از آنچه که برای اضیبت د داخلی لازم دارد . اگر دوستان فریسی ما معتقدند که ارتش ایران باید مهتزاز اینن باشد باید تفاوتش را خودشان بدهند نه اینکه ما از پول نفت بدیم . موافقت کرد . رقم واگشتن . خلا" سفیر بود - آرام مستشار بود وزیر مختار بود . رضم پیش جرج یکی آتوق اسپستنت سکرتیری بود برای (؟) خاورمیانه . در این جلسات از اشخاصی که شرکت داشتند یکی جزینگن بود
- س- کی بود؟
- ج - جزینگن - قبل از آن در ایران بوده بعد هم سفیر شد . یکی از آن اشخاص اما اشخاص دیگری هم بودند . من موضوع را - عقاید خودم را همان کردم که ما از شما یک دینار کله جانی نمیخواهیم ما با پول خودمان یک برناه ای را میخواهیم اجرا بکنیم پسول . نفت را کنار میگذاریم برای اینکار . این پول نفت نمیتواند هم این منظور را تأمین بکند

هم كلك ارتش بشود . بنابراین آنچه كه مازاد بر این هست اگر شما لازم میدانید شما خودتان باید كلك بكنید . حالا كلك جنسی كلك مادی كلك . . هر جور كلكی میتوانی آنرا دیگر خودتان میدانید . يك جلسه ای هم ترتیب دادند كه من بسا لن نیتسمن ملاقات كردم . لن نیتسمن كه بعد رئیس ناتوشسند آنوقت رئیس نمیدونم يك قضی بود كه مربوط به این صائلی كه من ذكر میكردم بود . حالا چه سخی بود نهیدونم . این مطالب را هم به او گفتم . در آن مذاكره ای كه آنروز بسا جرج كلی كردم آن خیلی اثر كرد . آه دیم بیرون توی راهروی وزارت خارجه - آرام رو كرد به علاء گفت دفعه اولی است كه من افتخار میكش كه يك ایرانی نماینده ایران اینطور صحبت كرد . قصدش اهانت به علاء نبود برای اینکه خیلی به علاء ایمان داشت اما خب این را اسپانتمیلسی گفت . وقتی باشدیم داشتیم خداحافظی میكردیم من يك دفعه یادم آمد كه يك قصه (؟) گفتم كه راستی شما یك نفر در تهران دارید كه (؟) عنوانش . این از شما آمریكائیها خیلی بعید است . این در قرن نوزدهم قرن هجدهم اگر بریتیش امپایر يك همچین كاری بیکرد مضمومی داشت شما آمریكائیها این را به شما درست . . . رو كرد به جیری نیگن گفتش كه این چه ؟ گفت (؟) گفت من جرأت ندارم آنهاى دیگر . گفتند با هیچ اطلاع نداریم . ایستاده بود خداحافظی كردم نشست گفت متشكرم . گفت از این دقیقه همچین چیزی نخواهد بود ما اصلا" خبسر نداریم . همانوقت جری نیگن آمده بود مرخصی در واشنگتن . منم میرفت به اصرار (؟) كه چنسلر (؟) بود در انگلیس و باهم سروكار داشتیم راجع به قرارداد هائی كه آنها هم باید بهتان بگویم بعد آنهم بسیار جالب است . با هم دوست شده بودیم . بمن گفتش كه اصرار كرد اصرار كرد كه شما بروید در زوريك يك كلیتیكى هست باسم (؟) و اینها شما را معالجه میکنند من تعصبه میكش . ناه نوشتیم آنها می شناختندش . ناه نوشت و توصیه كرد و من را معرفی كرد و به علاء هم گفتم كه من دارم میروم آنجا بروم استراحت كامل بكم . گفت باید دستور بدهید كه

هیچکس مزاحمتان نشود . گفتم اتفاقاً دستور هم داده ام . به بانک هم گفته ام هر کاری هم فوری باشد بمن دیکه مراجعه نکنید . من آنجا يك دوره ای را میخواهم طی بکنم که شاید علاج بشود این اولسـم رضم در فاصله چند روز بعد يك پاکت بمسما رضخیمی رسید از علاء . خواندم آتش گرفتم . کسی که بمن توصیه میکرد که هیچکس مزاحمتان نشود يك چیزی برای من فرستاده - بب انسی . مینویسد که تلگرافی را برای من فرستاده که وزیر خارجه علی اصغر حکمت در کابینه منصور الطلک در ۱۹۴۹ . حکمت کابینه منصور الطلک - سپتامبر ۴۹

- س - آقای حکمت وزیر خارجه ساعد بوده
- ج - و منصور الطلک - این درست نیست
- س - این را باید اصلاحش کنیم
- ج - برای اینکه این کاملاً صحیح است این چیزی را که میگویم . حکمت تلگرافی کرده به علاء شد بد که خاطر خطیر طوکانه رنجش پیدا کرده اند از اینکه آقای ابتهاج . . . .
- دواخذه شد بد راجع به اینکه آقای ابتهاج يك همچین اظهاراتی کرده و شما هم سکوت کردید و تأیید کردید . علاء در جواب تلگراف وزیر خارجه تلگرافی کرده به خود ششاه و اطیح حضرت معفرمانند که با این ترتیب دیگر آمدن من به آمریکا معنی ندارد . برای اولین بار حالا دار میآید به آمریکا به ملاقات ترومن . میگوید دیگر معنی ندارد من برای چی بیایم . علاء میگوید که حتماً تشریف بیاورند با کمال عزت از ایشان پذیرایی خواهند شد بمسما هم سفید خواهد بود این مسافرت و این مذاکراتی که ظانی کرده بود منطقی بود اثر خیلی خوبی بخشید و چیزی نبود که من اعتراض بکنم من باهانش مخالفت بکنم و تأثیری نگذاشته که اطیح حضرت تشریف بیاورند . این را برای من فرستاد . کسی که حالا بمن توصیه کرده که برو آنجا راحت کن که این اولسرتان خوب بشه . من نشستم فورا يك قهرمی بشاه نوشتم که الان آقای علاء يك همچین چیزی بمن اطلاع داد اطیح حضرت وقت که بمن فرمودید که من بروم صحبت بکنم بهتان عرض کردم که من یکایک مطالبی را که میخواهم باهانشون صحبت

بگم بهتان عرض کردم . چطور شده آخه وزیر خارجه يك همچین مواخذه‌ای میکند . آخه این چطوره ؟ جوابی که بمن نداد . آمدم تهران دیدمش هیچی نگفت . یکروزی حکمت تلفن کرد که آقا شنیدی کابینه سقوط کرد - کابینه منصور بود گفتم نه . گفت بقیه همین الان استعفا داد . ناه من شما رسید ؟ گفتم نه . گفت آخرین نامه‌ای که از وزارت خارجه من صادر کردم به شما بود . گفتم نرسید . فرداش ناه رسید . ناه‌ای نوشته به علا که خدمات شما در مدتی که درواشنگتن بودید مورد قدر دانسی ذات طوکانه قرار گرفت و مقرر فرمودند که از خدمات شما تقدیر بشه . شما چنین کردید چنان کردید فلان کردید اینها . آنوقت پائین رونوشت برای جناب آقای ابتهاج که همچنین در مأموریت در آمریکا کاری کردند فلان و فلان و ... فرستاده بشود . جواب سرا بعد از این موضوع - مدت‌ها چندین ماه اینجور داده . این در ۱۹۵۴ .

(؟) در هزارو نهصد و ...

س-

ج - ۱۹۴۹ . من در ۱۹۵۴ رئیس سازمان برنامه‌شدم .

ج -

س- استعفاستان از بانک ملی همان ترتیبش که فرمودید دیگه . آقای وزم آراه آقای زند را

س-

فرستادند آنجا یا - از بانک ملی

س-

ج - آنکه رقم بله . گفتم که بد تراز يك خانه شاگرد

ج -

س- آنهم بهمین سادگی بود ؟ یعنی واقعا تغییر سیاست بود یا ...

س-

ج - نه نه نه - حالا گوش بدهید . ۱۹۵۶ بود که من بنظرم جین بلاک را دعوت کردم بیه

ج -

تهران . آنروز هم که گفتم که نهار گفتم که با زنتش دعوت میکند که شیا هم باشد . قبل از نهار

يك وزیرت رسی کردیم یا دوتا آمریکایی و يك کانادایی . بلاک يک فقه رو کرد گفتش که

من هیل نداشتم این مطلب را در حضور ستر ابتهاج بهتان بگویم اما "You are very
lucky to have
Mr. Ebtehaj . برای اینکه من تمام رؤسای دستگاه ایرانی دنیای غرب را شخصا می -
شناختمم واقعا" شما خوشبخت هستید که مثل ابتهاج را دارید . من بعدی از این قصبه
متأثر شدم برای اینکه فکر کردم "آنا" این الان خیال میکند که روی تپانی بوده و تعجب کردم
چرا بلاک . . گفتش که من متأسفم فرصت دیگری نیست که این را بگویم . يك خرده تأمل

کرد و بعد گفتش که Do you know why we removed Mr. Ebtehaj from the Melli Bank?

حالا شش سال بعد از آن قضیه بود . من در ۱۹۵۰ رفتم بعد دیکه

۱۹۵۶ میشد . من از ۱۹۴۲ تا ۱۹۵۰ در بانک ملی بودم . این حالا شش سال

بعد بود . من حالا گوشه‌ایم را تیز کردم که ببینم چی میگوید .

Because your government promised if we remove Mr. Ebtehaj

we would receive \$100 million. We removed Mr. Ebtehaj

but we did not receive \$1.

آقا ببین سگت من متحیر شدم که این چی چی طلبی میگوید؟ چی داره میگوید؟ آنهم چرا این مطلب را - "your government" بهش میگوید - این اصلاً الان بعنوان یک آمریکائی

نیست بعنوان رئیس یک مؤسسه بین المللی . سگت محض . من یک مدتی لال شدم .

بعد از چند لحظه گفتم "I am very proud that my price is so high." . بعدها فکر کردم

که این چی گفت . متوجه شدم برای اینکه علاء آن ناهای را که بمن فرستاد در زوریک

در ضمن آن ناهه مینویسد که شما پس از اینکه رفتید روز بعد یا دو روز بعد دو شتر

که در مرخصی بود در ولشتگتن آمد به سفارت و با آقای حاجی محمد نمازی که مستشار

اقتصادی بود ملاقات کرد و به آقای نمازی گفت که من تمام مقدمات را فراهم کرده بودم

که دولت آمریکا ۱۰۰ میلیون دلار بدهد به ایران و آقای ابتهاج با گفتن این مطلب

تمام این موضوع را بهم زد . تمام این را خراب کرد . بعد فهمیدم که این برداشتن

من از بانک ملی در نتیجه این بوده است . دو شتر همانطوریکه گفتم برای آن (۲)

آورده بودند که کار میکرد که (۲) میگفتش من این فرد را طردش کردم برای اینکه

بدر من نمی‌خورد . یکی دو دفعه این میخواست قضولی بکند همانطوریکه با ایرانیهای

دیگری کرد . در یک مورد در یک کوکلتی بود در سفارت آمریکا این آمد بمن گفت شما

چرا نظر خوبی نسبت به تقی نصر ند دارید؟ گفتم ستر دو شتر شما در این کار دخالت

نکند . این مسئله ایست بمن دوتا ایرانی و من خوشم نمی‌آید که یک خارجی در این مسئله

دخالت بکند . یک کسی دوستان من فرزند یان بود که با من خیلی دوست بود نمائیده

جنرال تایر بود نمیدونم چی بود . فارستون بود . ارضی بود

— من فرزند یان

— ج فرزند یان — بعد گفتش که بمن فرزند یان گفتش که شما چرا اینجوری صحبت کردید جلوی این

همه دلفش را سوزانده بود . گفتم این مرد یک خره اینقدر فهم نداشتند ارد چهجوری یک عده نباید بهیاید بمن دخالت بکنند که شما چرا نسبت به یک ایرانی نظر خوب نداشتید .

س- چه سنی داشت آنموقع تقی نصر؟

ج- تقی نصر بیگانه بود

س- یک مدت کوتاهی رئیس سازمان برناه شده بود زمان . .

خبراب کرد سازمان برنامه را برای اینکه او بود که آن کارخانه‌های

ورشکسته را آورد جزو سازمان برناه کرده و ده ای برای دوستانش - به دوستانش

یک مقداری شغل داد . سازمان برناه برای این بوجود نیامده بود . عوض اینکه

بره کارهای برناه یعنی بکند کارخانه داشت سازمان برناه . و من نسبت به . . من

نصرا را لایق نمیدانستم برای وزارت دارائی و بدین جهت وقتی که وزیر دارائی شد

در کابینه رزم آراء " قطعا " او این کار را کرد . اما خود رزم آراء " حالا کجا بودیم من ببینم

برای اینکه این وارد یک رشته دیگر میشود این جواب

س- این دوشر میفرمودید

ج- این جواب راجع به دوشر . دوشر در واشنگتن بود شنیده که من یک همچین چیزی گفته‌ام

که این تراول اتمه بوده . یک موضوع دیگر هم پیش آمد . یک روزی گفت در سفارت گفتش

که صحبت پسر ارساب کیخسرو بود - شاهرخ چی چی؟

س- بهرام شاهرخ

ج- بهرام شاهرخ . این در زمان جنگ در راد یو برلن صحبت میکرد . تبلیغات بزبان فارسی

نازی‌ها را این اداره میکرد . من دیدم این را دعوت کرده‌اند توی سفارت آمریکا . گفتم

همانطور که هادت آنها است . عجب چیز غریبی است . این آدم را دعوت کردند به سفارت

دوشر آمد جلو گفتش که من پرونده این را دیدم شما " دیدم . این همانقصی که

در راد یو برلن کار میکرد برای ما کار میکرد معنی برای نه نه یک جور گفتش که برای

انگلیسیها . گفتم دیگر بیشتر . دلیل قویتر که شما نباید این را بپذیرید . یک کسی که

جاسوسی میکند برای خارجیها در برلن آن تبلیغات و آن فحش‌هایی میداده به نفیوض

برای اینکه فرضی قرارداد اتفاق و اتحاد رایسته بود . ما الیه شده بودیم با متفقین . این آنوقت تیزی سفارت آمریکا دعوت میکنند با یک عده‌ای مثل من و امثال من . اینجور چیزها متعدد بود و احتنا . . من اجازه نمیدادم . برای اینکه دوتربیماید وارد بحث بشه با مسائل با من راجع به ملکتکم . اما همین آقای دوتوکسی بود که نخست وزیر سرد ایران تعیین میکرد من اطمینان دارم که در آوردن رزم آرا^۱ این دخالت داشت .

رزم آرا^۲ رئیس ارکان حرب بود . من نسبت به رزم آرا^۳ نظر خوبی داشتم . من از دوری - شناختنش . از بدین پیش تعریف شنیده بودم . منجمله اشخاصی که تعریف میکردند صالح بود . الهیا صالح . الهیار صالح به چه مناسبت نمیدونم با این آشنائوسی داشت و از این تعریف میکرد . بهر حال من نسبت به او عقیده داشتم به بدین پیش بیکوزی بمن تلفن کرد که آهان . . تنها موقعی هم که باهانش تماس اداری داشتم موقعی بود که روسپاهران مکن بود که تهران را اشغال بکنند و من به شناه گفتم که اگر تهران را اشغال کردند من نگران هستم برای این جواهرات سلطنتی که در بانک است . این را چه بکنم؟ گفت که با رزم آرا^۴ صحبت بکنید . میگویم هواپیما در اختیار شما آماده باشد که اگر چنین چیزی پیش آید شما بتوانید فرار^۵ این را به یک جائسی انتقال دهید . به رزم آرا^۶ تلفن کردم و گمان میکنم به رضم بدیدنش گفتم یک همچین چیزی هست . گفت که من یک هواپیما داشتم در فرودگاه در اختیار شما خواهد بود . شما اینها را صندوقهایتان آماده باشد که هرآن شما بخواهید این صندوقها را بفرستید میفرستیم شیراز . من حالا دستور دادم که صندوق بیاورند . این صندوق هم مثلا^۷ شاید افلا^۸ مثلا^۹ سوتا^{۱۰} - چهل تا شاید صندوق مییاستی تهیه بشد . این چطور بشود که مردم توجه نشوند . برای اینکه اگر من فهمیدم از ترس همین یک عده تهران را تخلیه میکردند . برای اینکه همه انتظار داشتند . این تماسی بود که باهانش داشتم^{officially} و یک موقع دیگر هم یک مورد دیگر هم باهانش تماس داشتم . من یک چاپخانه‌ای داشتم در بانک طس . این صد و چند نفر کارگر داشت علاوه بر چاپ تمام اوراق بانک تمام کارهای بخش درکماند هم ژنرال کانلی واگذار کرده بود به بانک . تا میگزین میآید آنجا و چاپ

میشد . نقشه‌های آمریکا تمام چیزهای مربوط به مؤسسات نظامی آمریکا در امیرآباد را ما چاپ میکردیم و بین يك لاین تایپ هم داده بودند که آنجا بود وقتی هم که رفتند بعقبت خیلی ارزانی هم ازشان خریدم . خیلی هم کک کرد به چاپخانه ما . برای اینکه خیلی چیزها را اعضای چاپخانه ما یاد گرفتند . بالاخره یگروزی بن تلفن کرد که من میخواهم شما را ببینم . گفت هرروزی بخواهید اینجا شما تشریف بیاورید اینجا بانک یا من میآیم ارکان حرب ستاد . گفت نه نه . گفت من میآیم منزلتان . گفت نه . گفت پس چه بکنیم . گفت من میآیم منزل شما . گفت بسیار خوب . ساعت ۶ صبح گفتم خیلی خوب . ساعت ۶ صبح من منزلت تبریز بود . ۶ صبح آمد و گفتش که من آمده‌ام که به شما بگویم که من افتخار خواهم کرد که شما نخست وزیر بشوید و من زود است شما کار بکنم . گفت که آقای رزم آرا؟ شما هم به شاه اینقدر نزدیک هستید که میدونید جریان را . که شاه نخست وزیری را بمن تکلیف کرد در ۱۹۴۴ . این در ۱۹۵۰ يك مدت کوتاهی قبل از اینکه نخست وزیر بشه . گفت من الان روزها این سرم طوری سرا اندیت میکنم که مجبورم روی نیکت دفتر بانك بعضی وقتها مجبورم که دراز بکنم تا درد رفع بشه من قادر نیستم و اگر میتوانستم تکلیف که کرد ، بود شاه من قبول میکردم تشکر میکنم من نمیتوانم اما صحبت از شما هم شنیده‌ام شما خودتان چرانبورید . يک دفعه نیش باز شد و معلوم شد که تمام مقصود هم همین است که آمده سرا چیز بکنه که مثلاً مرا جذب بکنه . آنوقت گفت که به يك اساسی را تعیین کرده‌ام که میخواهم با شما مشورت بکنم راجع به این وزیرا . گفت که راجع به وزیرا . من يك دفتر داشته‌ام سالهای دراز توی جیبم بود همیشه . صورت اشخاصی که اگر من بخواهم کابینه تشکیل بدهم . از دوستان نزد يك من هم می‌پرسیدم تو اگر مثلاً . . . یکفر پیدا نکردم که بتوانند ۱۵ نفر اسم ببرند که اولاً شناخته شده باشد امتحان داده باشد . نوم در رشته خودش يك اطلاعی داشته باشد . سوم درستکار باشد . چهارم متجانس باشند باهم هیچکس نتوانست ۱۵ نفر بدهند . همه کس را ^{challenge} می‌کردم . گفت آخه انتقاد می‌کردم . می‌گفتم تو بگو بمن بگو ۱۵ تا بنویس . الان تو نخست وزیر چی می‌گویی ؟ اینها

را هم می‌نوشتیم . توی جیم هم بود که هر وقت اگر کسی یکفر چیز میکرد این را یادداشت میکردم . گفتم من سالتها این اکسرسا بنز را کردم هیچ غصه نخورید . هیچکس قـــا در نیست يك تپی را درست بکند که تمام این صفات را - جامع این صفات باشند . اما يك چیز هست وقتیکه آدم اشتباه کرد معطل نباید بشه . آنا" باید این آدم را کسار بنذاره . گفت من این اسامی را اجازه میدهید بیاورم . گفتم خیلی خوشوقت میشوم . قدرش را یا پس فرداش باز ساعت ۶ صبح آید . یادداشتی را از جیش د آورده و شروع کرد به خواندن . توی تمام وزرا" . . . برای در وزارتخانه ای یک دود در بعضی موارد سه بیشترش د و نفر بود اسم خواند . توی تمام اینها گفت یکفرش من شخصاً خودم انتخاب کرده ام . صلاح السلطنه برای وزارت خارجه . اتفاقاً اوهم نمیدونم نگذاشت مثل اینکسه شاه نگذاشت که او وزیر خارجه بشود .

س- صلاح السلطنه سجلسش چی بود؟

ج - صلاحی - در وزارت خارجه بود . من بعنوان صلاح السلطنه میشناسم . معلوم میشه از قوم و خویشهای خودش بود یا از دوستان نزدیکش بود . بقیه را گفت هیچکدام نمسی - شناسم . گفت از این و آن تحقیق کرده ام . توی اینها اسم تقی نصر بعنوان وزارت دارائی . گفتم من بعضی از اینها را نمی‌شناسم . بعضی هایشان را می‌شناسم بد نیستند . بعضی - هایشان را می‌شناسم اینها را صالح نمی‌دانم . مثلاً تقی نصر . من تقی نصر را بهش عقیده ندارم . برای اینکه این آدم بسیار ضعیفی است . این در هر جایی که کار کرده سعی کرده که مردم ازش راضی باشند . این بدرد ایران امروز نمی‌خورد که يك کسی بیاید جرأت این را داشته باشه که نصیحتی بگیره که تضمیناتی باشه که بر علیه ضافع يك عده کردن کفایت باشد . گفتم اما این همانطور که گفتم شما در عمل اگر دیدید که کسی بدرد نمیخورد بدون ملاحظه و آنا" این را کار گذاشتید اشکال نداره . تمام این را هم به شاه میگفتم . من عادت این بود . شاه را دوست داشتم پیش اقتقاد داشتم . صد درصد هم او طوری خودش را بمن وانمود میکرد آن زمان که پاک است - وطن پرست است - ایران را دوست داره - کارهایی میخواد بکنه - حسن نیت داره . بنابراین تمام این مسائل را من به او

گفتم . رزم آرا وقت خواست آمد د فعه اول بمن گفت که د فعه اول بمن گفت که بیایید نخست وزیر بشوید من بهش اینطور گفتم اینطور گفتم . د فعه دوم آمد صورت را گفت و من اینطور گفتم و اینها . بعد نخست وزیر شد . ولی بهش گفتم به شاه گفتم من معتقد نیستم نظامی بیاورید . نظامی را وقتی باید بیاورید که این آخرین تیر باشد . تا وضعی که شما راه حل دیگری دارید نکشید این کار را . نظامی را آوردن خوب نیست . این يك علامت بدی است . علامت این است که ناتوان شدید عاجز شدید که الان متوسل می‌خواهید به زور بشوید . اینقدر بهش گفتم یکروزی گفتش که شما مرا در تریه انداختید تمام شده کار اما شما فردا بیایید . رستم فردا گفتند که علاء شرفیاب است . علاء آنوقت بنظر من حسنی نداشت . خیال می‌گم حسنی نداشت وزیر دیار نبود یارود این را بهقیس ندم در زمانیکه ... ۱۹۵۳ بود که ...

- س- قبل از رزم آرا؟
- ج- موقعی که رزم آرا نخست وزیر شد
- س- مثل اینکه وزیر خارجه بود
- ج- کی؟
- س- آقای علاء
- ج- وزیر خارجه اش که ... شاید وزیر خارجه بود . نه اما قبل از او کی بود؟
- س- قبل از وزیر خارجه؟
- ج- بیکار بود؟
- س- بله
- ج- بیکار بود . آهان بیکار بود . همان وزیر خارجه یقیناً بود . آنروز گفتند آقای علاء شرفیاب است . چند دقیقه بعد خبر کردند . رستم . تنها موقعی که من با شاه صحبت میکردم همین طور که حالت تم بود صحبت میکردم . نشست و شخص ثالثی حضور داشت علاء بود . برای اینکه بقیه موارد همیشه ما دو نفر بودیم و يك چیز هائی را من بی‌باکانه می‌گفتم که هیچ بهش برنمی‌خورد این اول د فعه ای بود که يك شخص ثالثی حضور داشت . وقتی نشستم شاه گفت به علاء که

ابتهاج د پيروز يك مطالبی گفت بن کہ سرا يك خورده درمان ايجاد ترید کرد .
 گفت حالا خودش ميگويد . گفتم من . علاء هم با نظر من تأييد کرد صلحت نيست
 نظای بهايه . گفت من فرمائش را داده ام . گفتم خوب حالا که ميفرمائيد تمام
 شده انشاء الله که مبارك است . اما اعلیحضرت من اين را استدعا دارم گفتم تقويتش
 بفرمائيد . گفت يعنی چه ؟ يعنی چه من خودم گفتم اعلیحضرت کی زاهدی
 را رئيس شهرتانی کرد ؟ رئيس شهرتانی شده بود گفتم چرا رئيس شهرتانی شد ؟
 برای اينکه اين دوتا با همد يگر خوب نيستند . گفتم اطرافيان - اعضای خانواده می-
 آيند يك چيزهای بد ميگویند . حالا که آورديدش تقويتش بفرمائيد . يعنی انتریک
 تکيد . اين بهش برخورد جلو علاء هم گفتم . اميد وارم مبارك است . عادت شاه
 اين بود که کتر مطلب يك چيزی را نگه ميداشت به محض اينکه شما يك چيزی ميگفتيد
 به طرف ميرفت ميگفت . اين یکی از چيزهائی بود يقيناً بهش گفته . دو هفته مثل اينکه
 از آن گذشته بود بهرجال يك مدت کوتاهی بود علاء بمن تلفن کرد که آقای رزم آرا
 خواهش کردند من به شما بگويم که شما وزارت شاور را قبول بکنيد در عين حال
 که رئيس بانک ملی هستيد . گفتم آقای علاء خواهش ميکنم بهشان بفرمائيد که ايشان
 آمده اند منزل من بمن گفته اند من بهايم نخست وزير بشوم من بهشان گفتم من بواسطه
 کسالتی که دارم نمی توانم . الان چطور بمن تکليف ميکنند بهايم وزير شاور بشوم با يك
 اشخاصی که نمی شناسم . با يك اشخاصی که نظر خوبی بهشان ندارم . سر يك هفته
 من با كلك کاری از هيئت دولت خواهم رفت . من کسی نيستم که بنشينم آنجا و كوش
 بد هم که يك وزيری يك چيزهائی را ميگويد که ميدانپيش چي هست و بنشينم ساکت
 باشم . من عثی خواهم گفت و اين يك هفته طول نخواهد کشيد اين بساط بهم ميخورد .
 تشکر بفرمائيد از آقای رزم آرا و بفرمائيد که من بهتان گفتم من نتوانستم نخست وزيری را
 قبول بکنم حالا بمن ميگویند که بهايم عضو کابينه بشم مسؤليت مشترك قبول بکنم با يك
 اشخاصی که به بعضی شان اصلاً هيچ اطمينان ندارم . بعضی شان را اصلاً نميشناسم .
 تشکر ميکنم . فاصله اين ناه انضال من ۱۹۵۰ در ماه . . کی بود رياست بانک ملی من
 "Who's Who's Who" هست . توی "Who's Who's Who" دارم اين تاريخ هائی را که

- س۔ آقای رزم آرا کا بیٹھائش را ۶ تیر ۱۳۲۹ کے مہینہ همان ۱۹۵۰ تشکیل داد
- ج۔ جون ۱۹۵۰ . من درگمان میکم بقاصله يك ماه شاید يك خردہ بیشتر پنجشنبه بود دربانك نشسته بودم همانقدر که توضیح دارم زند آمد و ناه رزم آرا را بمن داد بواسطه تغییر۔ من اسحق را گذاشتم نپ۔ آخہ روسها هم نیواگونویہ پالمیسی۔ داشتند کہ اینهم نوشته بود نظر باینکہ سیاست جدید اقتصادی ما دارم اینهم نپ ایشان کہ سرا متصل کردند و بعد بمن پیشنهاد سفارت اول سفارت لندن را کردند علاہ ہم واسطہ اش بود . گفتم نمیروم . گفتم بعد از این رفتاری کہ بمن کردند من بسرور حالا سفیر لندن بشوم . بعد شنیدم کہ بہ شاه گفتند کہ انگلیسها گفتند کہ ما . . .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهج

تاریخ - سی ام نوامبر ۱۹۸۱

محل صاحبه - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۷

ج -

گفتند انگلیسها قبول نمیکنند. این بگوش من خورد من گفتم من در حال لندن نمیروم. بیهود این صحبت را هم کردند. سفیر انگلیس سیرفرانسیس شپرد یک مدت کوتاهی در ایران بود من هیچ باهاش سروکار هم نداشتم هیچ. این مرا دعوت کرد به ناهار. ظهک رفتم زیر چادر هیچکس دیگر هم نبود. بمن گفتش که من یک همچین چیزی شنیده ام. کسه به شما گفتند که شما را میخواستند بفرستند لندن و گفتند دولت انگلیس شما را قبول نمیکند. گفت با اینکه شما نسبت به بانک ما فوق العاده سخت رفتار کردید. هیچ ایرانی را ما برایش آنقدر احترام قائل نیستیم که برای شما قائلیم و اگر اگرمانت میخواستند ۲۴ ساعته اگرمانت داده میشد. خواهش میکنم شما به شاه بگوئید مرا بخواهد. در حضور آن شخصی که این مطلب را گفته من بگویم که دروغ است. که رزم آرا پیش خودش فکر کرده که من اگر بروم لندن چون ایرانی اصلاً هم راضی خودش نمیداند. انترگان و حقیباز و پشت هم انداز و میروم آنجا زد و بندهائی با انگلیسها میکنم که رزم آرا را بردارند بنابراین من نباید بروم لندن. بهش میگوید که انگلیسها گفته اند که به فلانی ما اگرمانت نخواهیم داد. ضمیر روحم از همه جا بی خبر. این پیغام را هم پروین برده بوده. پروین یک سوئیس بود که باشاه در سوئیس تو در سه بوده نمیدونم چی بوده. اول می دیدم میگفتند برای بلقانی آورده بودندش. برای بغهای قهر اما خیلی نزدیک بود و یک از این کارها خیلی میکرد

پیغام از کی برده بوده به شاه؟

ج -

از قول سفارت انگلیس - نه از قول سفارت انگلیس که سفارت انگلیس شنیده است که میخواهد که فلانی را بفرستد میگویند ما اگرمانت نخواهیم داد. بعد گفتند پاریس گفتم نمیروم. خلاص آمد پیش من گفتش که شما مگر معتقد نیستید که این تقی نصر افشاح است درخواهد آورد گفتم بله. گفت شما مصلحت نیست در تهران باشید برای اینکه اگر بیسک

همچین چیزی بشه این خواهد گفتش که فلانی کارشکنی کرد . این بمن اثر کرد . دیدم واقعا راست میگه . گفت شما از شاه قهر کردید از سلطنت که نباید قهر کرده باشم . گفت میروید در فرانسه هم یک کارهایی میتوانید بکنید چه و اینها . یک کتاب بایسن گفتی راجع به چیزهای اتیکت و بیلباسی برای من بگیری . اول به انگلیسی این را بر ایمان فرستاد که آنهم داشتیم نوی کتابخانه ام و ساعد وافرستاد . ساعد آنوقت بیگاره بود . آمد اما عضو شورای بانک بود بانک ملی . گفتش که اعلیحضرت بمن فرمودند که من با شما صحبت بکنم . گفتم اعلیحضرت بله توسط آقای علاء هم برای من پیغام داده اند . من تا حالا قبول نکرده ام . او اصرار کرد . بالاخره من دیدم گفتم خب من تهران نیامم بهتر است گفتم حاضرم . بعد سرا خواست شاه . حالا آنوقت رسماً بمن میگه که ما تصمیم گرفتیم دیدگ شما را بفرستیم پاریس . گفتن بسیار خب . گفت خب حالا میرویم کارتان را درست می کنیم . اگریمانت خواستند سهیلی بد بخت . به سهیلی تلگراف کردند لندن بسود . سهیلی پاریس بود که شما میروید به لندن و فلانی را ما میفرستیم . میخواستیم بفرستیم پاریس سهیلی تلگراف کرد . وزیر خارجه اش هم محسن رئیس بود . (؟)

روز آرا چرا با تو بد شد که تو را از بانک برداشتند ؟ آهان شاه بهش گفته بود که ابتهاج میل نداره تو نخست وزیر بشی ؟

بدیهی است میل نداره و بعد هم پیش خودش فکر کرده که اگر من بروم لندن زیر پای این را جا رو میگویم . خیال میکردند ضمیمه مثل خودش انتریکانم . در روزگام و او هاش باید بشه . رفته گفته که سفارت انگلیس گفته اند که ما این را قبول ندایم اگریمانت نصی دهم بین چه کثافتکاری بود در ایران . یعنی وقاحت و دروغگوئی و آنتریسک تا چه حد بود که مرد بیکه سفیر خارجه بمن میگوید . میگوید همچین چیزی شنیدم گفته شاه باوجودی که ما از شما دل خوشی ندایم نسبت به بانک ما خیلی سختگیری کردید اما هیچ کس در ایران نیست که ما بفر شما احترام برایش قائل باشیم و استقبال بکنیم . ۲۴ ساعت ما اگریمانت میدهم . به شاه هم بگوئید که مرا بخواهد من در حضور آن کسی که این حرف

را زده بگویم که دروغ گفته او همچین چیزی را اصلاً" نگفته . بالاخره به سهیلی تلگراف کرد که من تازه آمده ام پاریس . بد بخت راست هم میگفت و فلائی انگلیسی را از من بهتر میداند انگلیسیها را بهتر از من می شناسد . مناسبتر است که من اینجا باشم فلائی را بفرستید لندن . آنها هم جواب بهش دادند که این امر است . شما باید چیزی بکنید . من آدم پاریس . این علتی بود سفارت پاریس . بعد در ضمن این صحبتها میخواستم بگویم مطلبی بنظرم رسیده که بهش اشاره بکنم

شما هنوز نهار چین بلاک را تمام نکردید که آنجا

تعمیر نکردم ؟

س- نخیر که شاه گفته بوده که علتی که شما را برداشتیم بود و بعد میخواستید بگوئید که چی

شد که از سازمان برناه تشریف بردید . مقدمه ای بود که

س- در سازمان برناه که آن . . . اینطور شد دیگه یعنی قصه که ظاهرش اما باطنش ایمن

نیود . من برای راهپایی که در نظر گرفته بودم که با دولت یک تماسی داشته باشم

و دولت هم بداند که من چی دارم میکنم پیشنهاد کردم که قائم مقام سازمان برناه کسه

خسرو هدایت بود

س- این خسرو هدایت با آنکه رئیس سند یگای اسکی شده بود فرق داره دیگه یا . . . یکفرند ؟

ج- نه آن خسرو هدایت رئیس .

س- یک خسرو هدایت هست یا دونفرند

ج- اسکی ؟ هدایت ؟ اسکی ؟ نه اسکی که یکوقتی خسروانی نبود

س- دکتر شریف امامی بود

ج- یکوقتی هم که ظیکس آقا یان بود

س- نخیر این اسم بنظر آن سند یگای کارگرانی که (۵) درست کردند . این خسرو هدایت همان است

ج- آهان بله بله . . . بله همان هست . آنکه در زمان گمان کم اشغال روسها

س- که رئیس راه آهن هم یک موقعی بود و اینها

ج- رئیس راه آهن بود . او را من آورده بودم قائم مقام کرده بودم . به شاه گفتیم که خوره که

خسروهد ایت عضو کابینه بشه که مدافع سازمان برنايه بشود . قبول کرد و شد وزیر مشاور و میرفت مجلس بنا بر این مدافع می توانست بگند از سازمان برنايه در جلسه علنی . این خوب بود تا يك حدی ولی باز دیدم کافی نیست . باز يك (؟) می شنوم که يك چیزهایی میگویند که در نتیجه عدم اطلاع است از کارهای سازمان . به شاه گفتم که من فکر کردم که ماهی يك نفعه جلسه سنا تشکیل بشود - جلسه خصوصی سنا - یکماه هم جلسه مجلس . من بروم آنجا هرکس سئوالی داره من بهش جواب بدهم توضیح بدهم . گفت شما حاضرید اینکار را بکنید ؟ گفتم بله برای اینکه خیال می کنم کمک خواهد کرد . گفت خیلی خوب است دیکه . همینطور هم شد . من میرفتم یکماه آنجا یکماه آنجا . در یکی از این جلسات سنا که خسروهد ایت هم با من بود دگر صدیق اعلم سئوال کرد که نظر شما نسبت به کسود شیمیائی شیراز چی است ؟ کود شیمیائی شیراز - این برای سازمان برنايه است - کود شیمیائی شیراز را من بدین وسیله مطلع شده بودم که میگزوی شنیدم که قرارداد را اضافه کردند من باور نکردم . به شاه گفتم - گفتم که این راست است ؟ گفت بله شما چطور نمیدانید ؟ گفتم من هیچ اطلاع ندارم . گفتم من دارم يك کارخانه کود شیمیائی در اهواز دارم می گم يك سابقه بین الطلی گداشته ایم توسط لیبلیتال و اینها . يك شرکت بلژیکی هم برنشدند زمینش را هم خریده اند در اهواز - زمین که زيرش گاز است کنار کارون - خوزستان صرف کننده عده کود شیمیائی مناصه بین الطلی - ایران دوتا احتیاج نداره - صرف کسود شیمیائی ایران تماما در آن زمان به سی چهل هزار تن هم نمیرسید . این آخه برای چی هست ؟ گفت نه این برای صرف ایران نیست شما چطور اطلاع ندارید . این قرارداد بخواید از وزارت صنایع . شریف امامی وزیر صنایع بود . اصفیا با شریف امامی خیلی ارتباط داشت . يك دلیل ارتباطش هم این بود که برادر زن اصفیا مهندس ضیائی معاون وزارت صنایع بود

ظاهر ضیائی

س-

ظاهر ضیائی معاون آن بود و همیشه هم با شریف امامی بود . شریف امامی باعث ترقی او شده بود . به اصفیا گفتم که این را به شریف امامی ابلاغ کنید که شاه دستور داده که این را بمن

ج-

به دهند . چهار پنج روز گذشت خبری نشد . به اصغیا گفتم که چطور شد ؟ بهشان بگوئید اگر بمن نه دهند من میگویم به شاه که من خواستم بمن نمی دهند . فرستادند .

(؟) من بخيال اینکه این همان قدری است که ما خودمان تهیه کرده بودیم شخصات مناصه کودشیمائی اهواز و ترجمه شخصات . . . صفحه بود . من خیال کردم یک همچین چیزی است . گفتم هیات (؟) شما خودتان مطالعه بکنید خلاصه اش را بمن بگوئید . فرد اصبحش آمد گفتش که من قراردادی باین مقتضی در عزم ندیده ام . باور نکردم گفتم همچین چیزی ممکن نیست . گفتم چقدر هست قطرش . گفت هشت ده بیست صفحه . گفتم ده بیست صفحه . پس بدید من خودم بخوانم . باور نکردم . آورد ۱۸ صفحه . هیچده صفحه رعی . خواندم مات و متحیر شدم قراردادی بستند با این گروه شناید و فرانسوی و آن چی چیز انگلیسی که بولسر نماینده اش بود که بدین مناصه این کارخانه کودشیمائی را در شیراز دایر می کنم . صد هزار تن در سال و این را صادر بکنند به خارجه . فوری یک یادداشتی نوشتم به شاه فرستادم برای علاه که این قراردادی که - اصلا - این قرارداد مقتضات اینجور است - هیچده صفحه بیشتر نیست . این را آنطوریکه میفرمودند که پولش را ما نمی دهیم پولش را خودشان میدهند نیست . این نوشته که پولش را هم به ارزی باید بدهند . به سفتههایی باید بدهند که بانک مرکزی وزارت دارائی و بانک مرکزی اضافه بکنند و به ارزی بدهند که خودم مطالعه کار تعیین خواهد کرد بنابراین این پولش را ما داریم می دهیم . این صد هزار تن از کجا میخواهد از شیراز صادر بکنند . نه راه هست به بوشهر نه بند بوشهر گنجایش دارد - تمام گنجایش بند بوشهر ۷ هزار تن بیشتر نیست که الان نزدیک به ۷۰ هزار تن جنس کالا میآید و میرود . هیچ گنجایش ندارد . نه راه هست نه آب داریم در شیراز نه بند داریم که این را حاصل بکنیم . رفت تو تلفن کرد علاه که اعلیحضرت میفرمایند شما یک تمعی هست آن تمم را مگر شما ندیده اید . گفتم نه تمم به من ندادند . به اصغیا گفتم آقا بگوئید آن تمم را بیاورند . تمم آمد . من قسم میخورم که این تمم را بعد از آن ایرادی که من گرفتم نوشتمند . برای اینکه می نویسند که "It's understood." هیچکس به زبان انگلیسی نمی گوید . ایمن بدی پی است که ایرانی می نویسند بدی پی است . یک چیزهایی هم که بدی پی نیست می گویند "It's understood." که مقاطعه کاریک کسی را معرفی خواهد کرد که او تمام محصول بدی پی است .

کود شیمیائی شیراز را منهای یک تخفیف معقول نسبت به بازار دنیا بخرو و حمل بکند به خارجه گفتم که این دو پول ارزش ندهاره برای اینکه بهترین خریدار دنیا هم این معرفی میکشند آقا پامپنه میآید اینجا میگوید من حاضر صد هزار تن را میخرم - تحویل سنگاپور. شما هیچی ندارید میگوید ما به سنگاپور نمیتوانیم تحویل بدیم برای اینکه نه راه داریم نه بند داریم. شما میگوید که شما که دولت هستید میگوید که سوله ندارید این را حمل بکنید من خیال میکنید یوانه هستم که بیایم این را بخرم چی بکنم انبار بکنم در شیراز؟ مگر نذر کردم که بیایم پول را دور بریزم به جهنم که شما - شما اگر ندارید غلط میکنید که میآید همچین چیزی را ادعا میکنید من چی چی را بخرم یک چیزی را میخرم که قابل فروش باشد در بازار دنیا من این را برای صدور میخرم شما که دولت هستید میگوید قابل صدور نیست. گفتم این دو پول ارزش ندارند. این هم منظور یک مکاتبات بین ما رد و بدل میشد و ایشان هم قهر کرده بود مرا نمی پذیرفت برای اینکه آن حرفی را که توی سنا زده بودم.

سنا ؟

س -

سنا - گفتم که . . . نکاتم؟ در یکی از این جملات سنا ماهیانه باز هم صدیق اعلم سؤال کرد گفت اجازه میفرمائید آقای ابتهاج من از شما سوالی بکنم راجع به این قرارداد ای که اخیراً منعقد شده بین وزارت صنایع و این کنسرسیوم راجع به تأسیس این کارخانه کود شیمیائی در شیراز؟ گفتم بله با کمال میل - پاشدم. گفتم که یک جنابیتی است. موقعی که من مناقصه بین المللی گذاشتم بوسیله اشخاص مثل لیلیتال در تمام دنیا اشخاص که صلاحیت دارند که کارخانه کرد شیمیائی را تأسیس بکنند شرکت بکنند پیشنهاد بدهند. بنده یک کارخانه بلژیکی شده که برای پاکستان یک کارخانه ساخته و زمینش را خریدم در اهواز - همه چیز آماده شده بسرای اجرای این شنیدم که یک قرارداد ای دولت بسته برای این در شیراز که نه راه دارد نه بند دراره نه بازار فروش. از این بزرگتر جنابیت نمیشود. پدر آموزگار اینها سناتور بود پیرده که آقا این چی است. وکیل شیراز بود فضا بود نمیدونم کجا بود - سناتور بوده که این چه چیزهایی است که میفرمائید شما چیز میگوئید از دولت اینجور انتقاد میکنید این عملی است که برای چه فارسیانگ استفاده خواهد کرد - شیراز چنین خواهد شد چنان خواهد شد. هانگ هوتنگ

ج -

داد فریاد . گفتم این دفعه اول نیست که اشتباه میشه از این اشتباهات شده در سابق سازمان برنامه قرار شد يك برنامه عمرانی باشد که از این چیزها پیش نیاید . من يك کاری میتوانم بکنم . که من و او ندانم اینها همش مال يك مرکز است يك واحدی است مال يك سلطنت است . موقعی که من دارم این کار را میکنم به آن وسیله دولت میوه محرمانه ایمن همین عطی را میکند این معنی ندارد . من اصلاً برای من فرق نمیکند این در کجا هست . این از اول تا آخر غلط بوده و این جنایت است . این جنایت است من رستم گفتم بزرگترین جنایت برای من فرق نمیکند اگر به فرض هم خیانت هم گفته بودم . آقا قهر کرد . به علاوه تلفن کس درم که حالا که قهر کردند مهم نیست من با ایشان کار خصوصی که نه دارم من کار اداری دارم . من روزهای چهارشنبه میرستم میگویم . کارهایی که کردم در ظرف هفته و کارهایی که خیال دارم بکنم . من با دولت سروکار نداشته ام . همان برنامه ای که دولت و مجلس تصویب کرده بودند شرط منم با شاه این بوده که من از دولت دستور نخواهم گرفت . من يك برنامه ای را درست میکنم به تصویب هیئت وزیران میرسانم و به تصویب مجلسین و همینطور هم شد و يك برنامه ای را که تهیه کردم رفت هیئت وزیران بحث شد اختلاف داشتند سرا دعوت کردند رستم آنجا . یکایک وزرا اظهار عدم رضایت میکردند . گفتم حق دارید چون واضح است من مجزئه که نمی توانم بکنم . يك برنامه ای که برای يك ملکتی است فقیری بیچاره ای که هیچی ندارد . محدود است توانائی مالی اش غیر ممکن است همه را فاسی بشوند . گفتم آقایان من این را تأیید میکنم . نظر شخصی هم نبود . شصت نفر را دعوت کردم . از رشته های مختلف در رشته های مختلف . مثلاً "اصفیا" را من از آنجا شناختم . اصفیا را یکی از آن اشخاصی بود که دعوت کرده بودم . شصت نفر از اینچنین اشخاصی را دعوت کرده بودم . بعد از تحقیقات زیادی که کرده بودم -

این برنامه دوم میشد دیکه ؟

س -

بله برنامه دوم . بعد از اینکه مدتها روی این کار کردم فرستادم به هیئت وزیران - هیئت وزیران داد و بیداد همه بلند شد . رستم آنجا گفتم ما زحمت کشیده ایم این را تهیه کردیم

ج -

چیسزی را هیئت دولت لازم است تغییر بدهد بیک شرط که مجموعش از این کل این مبلغ تجاوز نکند بشرط این اگر بخواهد تجاوز بکند بگوید از کدام محل این تأمین میشود این را من قبول دارم. هرکس که رفت مال خودش را زیاد بکند میباید از یکی دیگر کم بکند این سروصداش بلند میشد. بعد از ماهها بحث همان برنامه‌ای که درست شده بود تصویب کردند. رفت به مجلس. مجلس این را فرستاد به یک کمیسیون چهل و چند نفری هفته‌ها رفته آنجا. هرکس برای خودش یک چیزی داشت - عقیده‌ای داشت میگفت بحث کردیم. مجلس تصویب کرد. بعد رفت به سنا. در سنا رفته آنجا مدتی کوتاهتری بود بحث طول کشید. تمام اینها تصویب کردند. وقتی تصویب شد بیکه به کسی اجازه نسی - دارم که بیاید بگوید که برای خاطر من بیایید اینکار را اینچنین بکنید. غیر ممکن بود. میگفت یک چیزی است که تمام جزئیاتش را دولت و مجلسین تصویب کردند عدول از این نخواهم کرد برای خاطر احدی نمی‌کنم - هیچکس نمی‌تواند وارد بکند برای اینکه خلاف قانون است نمیشود. عدم رضایت شروع شد. یگوز بهبهانی - سید احمد بهبهانی یا سید علی بهبهانی که سناتور بود - برادر سید محمد بهبهانی ملای معروف تهران - وقت گرفت و آمد آقا سناتور هست و گفتش که آقای ابتهاج ما می‌روید همیشه از شما حمایت کردیم. راست هم می‌گوید موقعی که بانک ملی بودم این سید محمد بهبهانی همیشه روی منبر روی اینها تأیید میکرد از طرز اداره بانک ملی و فلان و اینها برای اینکه طبقات مختلف را دسته بدسته دعوت میکردند به بانک ملی که بیایند جواهرات سلطنتی را ببینند - طلاهایی را که گرفته‌اند سوسی خزانه ببینند نظم بانک را ببینند تمام جزئیات را ببینند همه را بهشان نشان میدادم اینها ضحیر میشدند. "اولاً" جواهرات را خیال میکردند همه را رضا شاه برده ثانیاً" این طلائی را که من هرروز توی روزنامه می‌نوشتم باور نمیکردند. این شخص‌ها را وقتی دیدند آتوقست طلا که گفتم ناخیر بانک ملی زنجیر طلاست که دستبند النگو قوطی سیگار طلا چوب سیگار طلا فندک طلا تمام اینها را تبدیل کرده بودم به شخص طلا و برای اولین بار در تاریخ بانک گفتم که ما باید بیایم رسیدگی بکنیم به موجودی طلا بهبهانی این طلائی که می‌نویسم در ترازنامه اینقدر طلا دارم هست یا نیست. همکاران من آمدند گفتند که آقا این کار را نکنید

برای اینکه الان شانزده سال است که همچین کاری نشده . گفتم خب بشه بهترینیست ؟
 اگر معلوم شد کم و کسری داره که من که نکردم این کار را - بگذارم بهتر است . دو کیلو
 طلا کم آمد این کاری که کردیم . از پول بانک ملی دو کیلو طلا خریدیم گذاشتیم آنجا . این
 توی روزناها پیچید که بانک ملی طلا کم داشته رفتند خریدند . آنها هم همه میگفتند د بدید
 آقا؟ گفته این عیبی نداره . یک فعه برای همیشه این کار میایستی شده باشد . این کار میایستی قبل
 از من کرده باشند آنها نکردند من کردم خب بیایند بگویند میگویند من دزدیدم بروم خانام
 این با یک تشریفات باز میشود . لا ابالگیری ایرانی است . از روز اول يك کسی يك چیز غلطی گفته
 کسی نداشت دیده یقین دارم اما بیخودی يك چیز را گفته اند عوض میشده هی عوض میشده
 هی اضافه میشده اینها یک فعه آمد رسیدگی شد که معلوم شد تا مثال آخر این طلاش درسته
 و آن کسری که داشت تأمین کردیم . آقای سید احمد بهبهانی آمد گفتش که ما چه بدی به
 شما کردیم همیشه طرفدار شما بودیم . گفتم صحیح است . گفت شما سه نفر از خانواد
 ما را از سازمان برناه بیرون کردید گفتم کی ها را؟ گفت یکی چیز بهبهانی بود که رئیس موسسه
 جای بود . این گزارش دادند که دزدی میکند مرد بکه . صلح شد منقضی کردیم . دوسو
 رئیس ریضخانه سازمان برناه بود . صبح آمدم اداره بمن گفتند که دیشب - د یوز يك زنی
 را گارگری را از بیمارستان بردند قبرستان وقتی که می شستندش آن مرده شور چشمهایش
 را باز کرده برگردانده نش به سازمان برناه . باور نکردم گفتم غیر ممکن است . يك کمال بسود
 خواستش . گفتم الان میروی این را رسیدگی میکنی . دیکه سرا شناخته بودند گفتم تا ظمیر
 بمن گزارش بدید ۶ جن جریان . آمد ظمیر گزارش کنی که این زن يك کارگر کارخانه چالوس
 بوده . این بد بخت بیچاره این زنش را زسته که بپاید به بیمارستان سازمان برناه د برهان
 معالجه بشود . هیچکس را ندانسته . چهارروز هیچ طبیعی بالای سر این زن نرفته . بعد از
 چهارروز تصمیم میگیرد که این رده . گفتند جواز دفن را باید بگیرد و بگذرد . اختلا ف
 افتاده اینجا بمن رئیس ریضخانه ، پزشک کشیک . بهمد پگر بدگفتند و فحش دادند و دعوا
 شده بالاخره یگفر این را نوشته هیچکدام نرفتند بالای سرش فرستادندش . گفتم هم رئیس
 ریضخانه هم پزشک کشیک هم پزشک معالج هر سه تا منضصل . یکی از اینها داماد آقای احمد
 بهبهانی بوده و استاد دانشگاه پزشکی . د کتر صدوری نمیدونم چی اسمش بود . گفت شما

با این کاری که کردید آبروی این را بردید . گفتن آقای بهبهانی اگر زن من یا زن شما بود این رفتار را باهاش میکردند ؟ که کسی بالای سرش نرود چهارروز و بعد بگویند چون چهارروز ما ندیدیم این مرده بفرستندش به گورستان و معلوم میشه که زنده باشد . گفتن خدای من شاهد است اگر من در رت داشتیم اهدام میکردم این شخص را مجازات اینها اهدام است برای اینکه اینها بشر نیستند آخه چطور میشه بایک بشری اینطور رفتار کرد . من تنها کاری که میتوانستم بکنم منضعل بکنم . سویی معاون سازمان برناه بود یکی از معاونین سازمان برناه . جعفر بهبهانیسی بنظرم اسمش بود . یکروزی رئیس شهرداری سرزده آمد پیش من . رئیس شهرداری هم علوی مقدم بود . آمدند گفتند رئیس شهرداری میخواهد گفتن بیاید . گفتن که آمدند شما را بزنند . بزنند هنوز نفهمیدم چی است گفت یعنی بگنند گفتن کی ؟ گفت یکمده چاقوکش الان پائین هستند . گفتن آخه چطور ؟ کی هستند ؟ چی هستند ؟ گفت شعبان جعفری . گفتن که من آنروزها که اول آمد بودم عکس عبد الرضا را بردارم گفتند عکس اعلیحضرت و عکس عبد الرضا را برداشتنده که بیایند اینها را بگیرند و هرکسی که مخالفست بگنند بزنند . پرسیدم این کار را کی کرده ؟ گفتن آقای بهبهانیسی . گفتن این بهبهانی که اینجا نشسته ؟ گفتبله . رفت پای تلفن گفت خواهش میکنم اهدامی نفرمائید من خودم الان میروم صحبت میکنم . گفتن منضعل میکنم . گفت اجازه بدید من خودم بروم اجازه مرخصی بخواهد . گفتن مرخصی بخواهد نمیشه - استعفا باید بدید . والا من منضعل میکنم . رفت ویلک هفت هشت دقیقه دیگر آمد و گفتن که موافقت نمیکنند . گفتن منضعل میکنم . گفتن شما جای من باشید چه میکنید ؟ رئیس شهرداری آمده بمن میگنند که این آدم وادار کرده یکمده با چاقوکش بیایند که مرا بقرول آن بگیرند بزنند . اینجا هم نشسته بعنوان معاون من - این خیلی مربوط بود با عبد الرضا . بدستور عبد الرضا خواسته بدین وسیله عکسش را بیاورند که آنجا بگیرند . من گفتن حد اعل کاری که میتوانم بکنم اینه که من . . . گفت یعنی میفرمائید که اینجا نمیتوانند برگردند . گفتن که آره تاروزی که من هستم اینها برنخواهند گشت . گفت که آقای ابتهاج این سازمان برناه گفت ما . . . ساله خانواد بهبهانی بسا

عزت در ایران زندگی کرده . این سازمان برنامه يك سفره‌ای است که بهین شده ما در این سفره سهیم هستیم . گفتم که آقای بهبهانی من وقتیکه رئیس بانک ملی بودم همیشه خودم را گول می‌زدم می‌گفتم من يك ارضائی هستم که ملت ایران —راکت داشته برای حفظ احوال بانک . گفتم اصلاً " ملت ایران اصلاً " مرا نمی‌شناسد که من کی هستم . به ملت ایران چه مربوط . من خودم را به بین وسیله گول می‌زدم که می‌گفتم من این ارضائی هستم که روی این گنج خوابیده‌ام هیچکس نمی‌تواند به این گنج تجاوز بکند . الان که آمده‌ام سازمان برنامه با همین فکر خودم را گول می‌زنم می‌گویم که من حافظ ضافع مردم ایران هستم . مردم ایران به بخت و بیچاره روحشان خیرند ارد که من اینجا هستم برایشان چه فرقی می‌کند که من کی هستم اینجا چه می‌کند؟ آنها دخالتی ندارند . اما من همیشه خودم را اینطور عادت داده‌ام که يك شوق يك محرکی در خودم ایجاد کردم . تا روزی که من اینجا هستم این آقایان برنخواهند گشت — خدا حافظ شما — رفت . از فردا پسر آقای دکتر محمد بهبهانی که وکیل مجلس بود . . . . و این آقای در سنا و جراید شروع کردند به حملات . این آدم وطن فروش — این آدمی که مستخدم بانک شاهی بوده این آدم بانک خارجی ها بوده این آدمی که چنین است چنان است . سدز را این نمی‌خواهد بسازد برای اینکه این يك عده مینوشند که برای اینکه این را می‌خواهد به آمریکا بدهد به فرانسویها نمی‌خواهد بدهد . یکمده مینوشند که این می‌خواهد به انگلیسها بدهد به هیچکدام آنها ندهد . از این چیزها مرتب . یکروز به شاه گفتم که

س — روزنامه ها آنوقت آزاد بودند؟

ج — بله مینوشند . بعد از انقلاب عراق گفتم که اعلیحضرت نوری سعید رامیناختید همیشه ناختم هیچکس برای عراق باند از نوری سعید خدمت نکرد . عراق را او بوجود آورد . دیدید به چه طرز فجیعی کشتندش . گفتم چرا اینکار را کردند اعلیحضرت؟ برای اینکه تمام ما این مخالفین تهمت زدند که این نوکر اجنبی است نوکر انگلیسهاست . تمام این کارها که میکند به دستور انگلیسهاست . این گفتند گفتند گفتند تا یکروز این انقلاب میشود و یارو را گرفتند می‌زنند تصایبش کردند . شقه کردند — آویزان کردند — وارونه آویزان شد . گفتند

اعلیحضرت گناه داره . شما میدانید من چطور دارم خدمت میکنم . چرا به بختیار نیکوئید — اورئیس ساواک بود . گفتم بمن بگویند که تمام اینها را اعلیحضرت میدانند — اعلیحضرت اجازه میدهد . گفتم از انصاف دور است — آهه این گروصح نیست یکروزی خب اینها هم همین کار را میکنند که با نوری سمیع کردند . شما که میدانید من چه جور خدمت میکنم . گفت که به بختیان بگوئید که موقوف بکنید جلو این چیز را بگیریید .

آدم به بختیار تلفن کردم گفتم اعلیحضرت امر کردند که من بهتان ابلاغ بکنم که جلو ایمن جملهها و روزنامه ها را بگیرند . یک هفته خبری نبود دوباره شروع شد — دوباره شروع شد . میخواست — خوش میآید درعین حالی که تقویت میکرد برای اینکه احتیاج داشت درعین حال خوش میآید که مردم حمله بکنند بد بگویند تا همه کس خودش را وابسته به او بداند . بگویند من نوکر او هستم . حمایت اوست که مرا نگه داشته . خوش نمی آید کسه یکطرف اینجور صحبت بکند که آهه این برخلاف انصاف است این برخلاف صلحت مملکت است شما که میدانید من اجنبی پرست نیستم من وطن فروش نیستم این چیزها را نباید اجازه داد اما میخواست این را (؟)

من رضم زنده ان از زنده ان بیرون آدم آقای ابوالفضل آل بویه این یک کسی بود که نویسنده است توی سازمان برنامه بود . الان نمیدانم شاید زنده باشد — آل بویه یک پرسی داشت که در آمریکا مثل اینکه تحصیل میکرد . این توی سازمان برنامه بود . آهه پیش من در بانک ملی بعد که از زنده ان آهه پهرین . گفت من آدم پیش شما یک اقراری بکنم راجع به گناهی که مرتکب شده ام اما این گناه را من نمیدانستم که این کاری را که دارند میکنند یک عطلی است گناه بر علیه شما . گفت بولسر — زن این آل بویه سکرتو سفیر انگلیس بود و سفارت . ایرانی بود . انگلیسی میدانست تابهیست بود . با انگلیسی ها ارتباط داشت . گفت آقای بولر یکروزی آدم پیش من گفتش که ما یک کاری داریم با آقای شریف امامی شما ترتیب ملاقات مرا با شریف امامی بدید و منزل . گفت من جواب دادم من شریف امامی رانی — شناسم آنوقت هم نمی شناختم آنرت این مطلب را بمن میگفت شریف امامی بهش میگه میشناخت

برای اینکه شریف امامی نفوذی داشت که این طاهر ضیائی را کرده بود رئیس اطاق
بازرگانی یا تجارت . .

صنایع

س-

صنایع بود چه بود اینها . این سروکار پیدا کرده بود . گفت من به بولسرگتم که مسن
آقای شریف امامی را نمی شناسم اما احمد آراش را که شوهر خواهرش هست با او آشنائی
دارم . گفت خب آراش را دعوت میکنیم . گفت آراش را دعوت کردم آمدند ظهر نوی
اطاق من - نوی دفتر خانه من . بولسرگت که ما میخواهیم با آقای شریف امامی صحبتی
بکنیم راجعه این قرارداد کودشیمیائی، شما ترتیب ملاقات را بدهید . گفت میدهم
پانصد هزار تومان آراش برای اینکه این ملاقات را ترتیب بدهد گرفت . شریف امامی آمد
این به شریف امامی مطالبی را گفت سه میلیون دلار هم به شریف امامی رشوه داد . این قرارداد
را اضا کرد . گتم آقای آل بویه این مطالبی را که بمن فرمودید من یکروزی سخن است که
فاش بکنم این را بگویم . گفت بگوتید هر وقت هم گفتید من حاضرم بیایم این مطالب را هرجائی
باشد بگویم . اینطور بود این قصه که بدون تردید این همینطور بوده که پول گرفته منتسی
شریف امامی شنیدم به اطرافش میگفته به دوستانش میگفته که از این پول چیزی نصیب من
نشد چیزهایی بود که به دیگران مجبور بودم بدهم . این را درست کردند این مطالب را که
من در مجلسین . . .

بله حالا کی ها بودند خب يك عده از ایرانیان بودند اما وقتیکه . . .

داشتند تعریف میکردید چی شد که شما از سازمان برنامه کار رفتید

س-

بله - نه این راجعه به همین قسمت يك چیز داشتم که رشته فکرم پاره شد . آهان روزیکه ایمن

ج -

لایحه - سرگزاری اختیارات مردم مطرح بود در مجلس اقبال يك اظهاراتی کرد یا روزی که . .
به چه مناسبتی بود که اقبال توضیح داد در مجلس و روز بعدش در سنا راجعه به این کودشیمیائی
شیراز . گفت که ما یکشاهی ندایم - یکشاهی نمی دهیم . يك گروهی است میآید با سرمایه
خودش با پول خودش این کارخانه را تأسیس میکند - محصولش را میفروشد از محل فروش محصول
مخارج تأسیس این کارخانه را برمی داره و وقتی که این تصفیه شد کارخانه را بجا هفت و مجانی

تحويل ميدهد . همه گفتند احسنت . آنوقت گفت يگفر هست که اين را خيانت ميدانند اسم نبرد و اين است کاري که ما داريم ميکيم . همه احسنت احسنت . همانوقتي که همان آني که اين صحبت را در مجلس ميکرد وزارت دارائي داشت صفحهها را صادر ميکرد به دلار مطابق آن قراردادى . همان قرارداد هيجده صفحه‌اى بود که وزارت دارائي تضمين ميکند که اين پول را به دلار قسطن را فلان قدر فلان قدر بپردازد . اقبال ميآيد رئيس نفت ميشود . ضميمه روابط هم با اقبال د بگه اصلا قطع شده بود . براي اينکه اين چيزها را اقبال به بخت بيجااره از زوى چيزهاى يک شريف امامى مينوشت ميرفت ميخواند . خودش اصلا بيجااره اطلاع نداشت . ميآيد در شرکت نفت و مى بيند که سالى سى ميليون تومان شرکت نفت داره . . . . . ميدهد براي کسرى کورديهيايى . آنوقت اين توجه ميشود که حق با من بوده و انسانيت کسرد يك پولهاى شرکت نفت سپردههاى داشته از بانکهاى مختلف منجمله يك مبلغ جزئى هم در بانک ما داشت . آنرا مبلغش هم اضافه ميکند تجديده ميکند من تعجب کردم اقبالي که وصى نخست وزير بود توى سفارت ايتاليا بکروزي پند براىسى بود آمد به بخت بيجااره جلوى من دست دراز کرد من دست ندمادم اين اصلا چطور شد اينطور شد . تحقيق کردم گفتند که پروندهها را و شيکه ديد آنوقت بهش هم گفتند مهندسين شرکت نفت گفتند که حق با فلانى بود . که شيراز جاى اينگار نبود آقاى دکتر اقبال لايحه اى برد مجلس براي اينکه سازمان برنايه بشود جزو . . .

روایت کننده آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۳۰ نوامبر ۱۹۸۱

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۸

شاه وقتی این مسائل را که دیده بوددیگراصلا" مرا نمیپذیرفت . من به علاء گفتم ، گفتم من با اعلیحضرت کار خصوصی که ندارم کارهای مملکتی است کارهای من خوابیده اگر اعلیحضرت سرانپذیرند ، من بعد از این قضاای مجلس فوراً " برای شمین با راستغای کتبی نوشتم به شاه که بعد از این عکس العملی که نشان دادم و مبارزه ای کسسه درنا کرده بودم نوشتم که برواضح است که دیگر من مورد اطمینان نیستم بنا بر این قایده ندارد استعفا میدهم . جوابی نداد . به علاء گفتم ، مردشریفی بود خیلی مردشریفی بود علاء . یک روزی بمن تلفن کرد به انگلیسی صحبت میکرد که مبادا تلفنچی مثلاً" درباریغهمد ، تلفن کرده که آخر آقای ابتهاج شما این مطلبی است که درنا گفتید شما میدانید که دولت این راهیشت دولت تصویب کردوشما نمیبایستی همچین کاری کرده باشید . من با تغیرزیا دگفتم آقای علاء شما گویا منظورتان اینست که مسئولیت مشترک افراد دولت است اگر من عضوکابینه بودم حق داشتید یک تصمیمی است گرفته شده یا با استعفا بدهم یا باید سکوت بکنم که این مخالف من است . من این را به هیئت دولت گفتم . من که قبول نکردم سمتی را در دولت بهمین منظور . عن این جلسات را درنا تشکیل دادم برای اینکه نقطه نظر سا زمان برنامه را به آقای (؟) همیشه بتوانم بیان بکنم . رفتم توی سنا یک نفر پاشده از من سئوالی کرده راجع به نظرم در موضوع کارخانه کودشیمیائی . برای این کردم تمام این مدارک را فرستادم برابرتان که چرا این یک اشتباه است . گفتم آقای علاء شما عوض

اینکه بروید به شاه بگوئید که حق با من است مرا دارید تقبیح میکنید که من کار بدی کردم؟ گوئی را گذاشتم. صبح ساعت هشت سلمان اسدی که عضو شورای عالی بود آمد اول وقت گفتش که دیشب آقای علاء بمن تلفن کرد که من صبح بروم پیش او ، من الان پیش آقای علاء بودم آقای علاء گفتند که به فلانی بگوئید من چیزی بدی به ایشان نگفتم که اینطور با من قهر کردند و گوئی را گذاشتند شما بروید بگوئید که ، گفتم من به علاء ارادت دارم دوستش دارم اما من عقیده ام اینست که دریک همچین مواردی علاء باید بروید به شاه بگوید آخر با باد دست بکشید حق با ابتهاج است . شما که میدانید حق با من است بمن دارید میگوئید که من نمیایستی در سنا این مطلب را بگویم . باشم در سنا بگویم چی ؟ بگویم کاری که کردند بسیار کار صیحی کردند تحسین بکنم برخلاف عقیده بر خلاف حقیقت یک چیزی را بگویم گفتم آزا اینجهت است من از آقای علاء رنجش دارم . ولی میدانم آقای علاء نیتی ندارد اما از سر که این علاقه داشت به شاه ، بعدی علاقه داشت به شاه که همه چیز را فراموش میکرد ، همه چیز ، و بعد رفتاری که با خودش کردند . همین قضیه خمینی وقتی که در ایران پیش آمد و یک عده ای کشته شدند .

س- ۱۵ خرداد ؟

ج- ۱۵ خرداد که علم نخست وزیر بود ، من که اطلاع نداشتم اما شنیدم که علاء یک عده از ایرانیها را ، یک عده از اشخاصی که مصدر کار بودند دعوت کرد به منزلش عبدالله انتظام بود ، سپهد یزدان پناه بود ، گویا شریف امامی بود و یک عده دیگری که این واقعه ایکه اتفاق افتاده این را نمیشود ندیده گرفت باید یک فکری کرد باید یک کاری کرد که مطالب را بعرض شاه رساند . این از راه دلسوزی برای شاه خواسته اینکار را بکند . این را مستقیما " یکی از آنها " رفته به شاه گفته ، شاه بمحض اینکه این را شنیده پیغام داده برای علاء که شما دیگر نیاید سرکار تان . از وزارت دربار او را منمصل کرد عبدالله انتظام

راکه یکی از افراد بسیار سالم ایران بود از وزارت خارجه نه ، اونفت برد برداشت برای اینکه اینکار را کردند . با او هم که اینطور نسبت بسه او صمیمی بود این رفتار را کرد .

س- خوب آنوقت نتیجه این استعفاها چی شد و درچه موقعی مورد قبول قرار گرفت استعفای سرکار ؟

ج- عوض اینکه استعفای مرا قبول بکند شش هفته بودبه او استعفای کتبی داده

بودم وششمین استعفای من بود یک روز پنجمشنبه ای نشسته بودم صحبت میکردم با

یک نفر پیش من بود ، خسرو هدایت آمد گفتش، که همین الان در مجلس جلسه سری

هست راجع به شما و اختیارات شما را دارند و اگذار میکنند به نخست وزیر می گفتم بکنند . ظهر

توی ، یک بعد از ظهر توی رادیو گفتند که لایحه ای به این شرح مطرح شد و به

اتفاق آراء تمویب شده که از تاریخ فلان اختیارات رئیس سازمان برنامه تفویض

میشود به نخست وزیر . این پنجمشنبه بعد از ظهر بود . من همان وقت نوشتم یک

شرحی به شاه که من از روز شنبه دیگر به سازمان برنامه نخواهم آمد . یعنی

از روز شنبه تحویل میدهم . شنبه آمدم صبح بود از صبح سباب هایم راجع آوری

کردم تا غروب آنجا بودم شب بود بیرون آمدم اتفاقاً " روزنامه نگارها هم آنجا

بودند که عکس بردارند اینها که آنها مطلع شده بودند . این را فرستادم و

دیگر نرفتم به این ترتیب تمام شد البته که استعفای مرا قبول بکند ، گفتند

استعفای شما قبول . خوش نمی آید که یک نفر استعفا بدهد کسی حق ندارد استعفا

بدهد باید منمغفل بشود . و با من رفتاری کردند عیناً " مثل اینکه من یک قشون

خارجی هستم که آدم پشت دروازه تهران ، تهران را محاصره کردم که اینها

محرمانه جمع میشوند یک همچین چیزی بگذارند که میاد آن آدم مطلع بشود آن

قشون مطلع بشود آن خصم مطلع بشود شیخون بزنند . من استعفا دادم ....

س- آنوقت این جریان (؟) را رد کرد همزمان اتفاق افتاده بود اینطور که

خانم تعریف می‌کردند ؟

ج - ببله ببله . این ببله ، آن بلا آخره یادم آمد آن بایـــــــــــــــــــــــرود
آن کسیکه ، این رایا داشت بفرمائید به شما بگویم راجع به بایـــــــــــــــــــــــرود برای
اینکه این یک چیز خیلی جالبی است این را من به کسی ناطا لانگفتم . من
Prud'homme را آورده بودم بمن داده بودند

بود برای ریاست دفتر فنی بعد از دو سال و نیم گمان می‌کنم دیگر دوره اش منقضی
بوده . بایست برگردیده بانک . بلاک نا من صحبت کرد که من یک نفر را در نظر
گرفتم برای اینکار که آن بایـــــــــــــــــــــــرود است . گفتم کدام
بایـــــــــــــــــــــــایرود همان که معاون وزارت خارجه بود ؟ گفت ببله . گفتم که
این می‌ترسم جنبه سیاسی داشته باشد .

س - معاون وزارت خارجه کجا بود ؟

ج - آمریکا .

س - عجب .

In charge of Middle East . ببله بعد در قضیه سوئز کانال که انگلیس

و فرانسه حمله کردند به مصر این دالـــــــــــــــــــــس و ادا را کرد که اینها را عقب
نشینی بکنند و تو بیخ شان هم کرد در مقابل افکار عمومی دنیا . این با این
عمل فاستردا لـــــــــــــــــــــــــــــس مخالفت کرد گفت این مصلحت نیست او را برداشت پرتش
کرد فرستادش به افغانستان ، سفیر افغانستان کرد . بعد از آن سخیر آفریقای
جنوبی کرد . این موقعی است که وقتی که بمن این مطلب را گفت گمان می‌کنم
که دوره ی سفارت آفریقاییش هم منقضی شده بود میخواست Retire
بکند . بمن گفتش که من بایـــــــــــــــــــــــرود را ..... گفتـــــــــــــــــــــــــــــــــــــــم

والله بایرود بنظر من ممکن است که مشکلات ایجاد بکند این معاون وزارت
خارجه بوده سفیر بوده من این را بساو رم حالا رئیس دفتر فنی ام بکنم . گفتم
این را من باید با شاه صحبت بکنم این از آن چیزهایی است که من خودم تصمیم

نمیگیرم . به شاه گفتم ، گفتم که بلاک میخواهد بایرود را بغرستند . بجای Prud'homme ، بایرودیک شهرت خیلی خوبی داشت . نظامی بود اما یک آدمی بود که خیلی از او تعریف شنیده بودم . به بلاک هم گفتم ، گفتم شنیدم خیلی آدم خوبی است . اما از لحاظ سیاسی من میترسم . به شاه که گفتم ، گفت ند بهیچوجه نمیشود گفتش که ما وقتیکه آمریکا بودیم . این چه سالی بود ؟ حالا درست تاریخش را بخاطر ندارم اما در حدود دو سال ونیم تقریبا " ما من بود اینها من در ۵۲ بنا برای ۵۶ - ۵۷ مثلا" میبایست باشد . گفت و تئیکه ما واشنگتن بودیم بایرود با علیا حضرت . میرقصید و در ضمن رقص از علیا حضرت Rendezvous خواست . گفتم غیر ممکن است اعلی حضرت همچین چیزی امکان ندارد ، گفت یعنی میگوئید که علیا حضرت دروغ میگویند ؟ گفتم نه نمیگویم دروغ میگویند اما درست متوجه نشدند نفهمیدند گفتم امکان ندارد همچین چیزی مرتیکه مگردیوانه است یک همچین کاری رایکنند . گفت در هر حال نه نمیشود . به بلاک گفتم که ، چون به بلاک گفته بودم که من از لحاظ سیاسی باید از شاه چیز بکنم . برای اینکه من از این میترسیدم که من این را بیاورم فراد بمن بگوید که آقا شما سازمان برنامه را دارید اداره میکنید چطور رئیس دفتر منی شما معاون سابق وزارت خارجه است سفیر فلان سفیر فلان ژنرال میدانم فلان ، ژنرال نمیگفتند اما بایرود بود . الان تو Who's Who آمریکا میتوانید نگاه کنید ببینید بایرودا ————— اولش راهم فراموش کردم سوابقش را ببینید . به بلاک گفتم که من با شاه صحبت کردم ایشان از لحاظ سیاسی صلحت نداشتند این را نگفتم به او . اما آخـــــــــــــــــــــر یک آدمی اینقدر این آدم کمی لکـــــــــــــــــــــه باشد ؟ زنیکه واســـــــــــــــــــــه خودش او که درست نمیفهمد که چی دارد یک چیزی مثلا" گفت

یا

س - خوش قیافه بود این آقای بایرود ؟

ج - خوش قیافه بود بله . خوش قیافه بود . یعنی بله به نظرم زن پسند بود . واومیآیدبه شوهرش این میگویدواوهم این را بمن میگوید بعنوان اینکه این مصلحت نیست این آدم کسی است که مثلا" میخواست زن مرا بلند کند . بهر حال این یک چیزی است که من تا بحال بهیچ کس نگفتم . این یکی از چیزهایی است که شاید جالب باشد یک وقتی .

س- آن چیزهای

ج - در هر صورت یک میسیونری آمد از طرف آیزنهاور برای ترکیه ، ایران ، پاکستان که ببیند که اینها گزارش بدهند راجع به کمکهای آمریکا در این کشورها و وضع این کمکها چه تا" شیری داشته در این زمینه یک گزارشی بدهند به رئیس جمهور . دنیا را تقسیم کرده بود و به نقاط مختلف دنیا اشخاص مختلف فرستاده بود. رادفردک Chairman of joint chiefs of staff بوده بوده ریاست این میسیون را داشت و یکی از اعضای جورج مگسبی بود جورج مگسبی که در ده سال ۱۹۴۹ معاون وزارت خارجه بود منتها چون دمکرات بود در دوره Republican هادیگری نداشت اما بعنوان اینکه یک نفر آدم مطلع و ضمنا " دمکرات هم باشد توی این میسیون گذاشته بودند . دعوت کردند به شام در سفارت آمریکا ، سرمیزشام از جمله اشخاصی که بودند نخست وزیر بود دکتر اقبال ، علاء وزیر دربار ، با تما نقلیج وزیر کشور به نظرم بود یا وزیر جنگ بود او بود و یک عده دیگری در حد و شاید مثلا" بیست و چند نفر بودند . البته یک عده از اعضای سفارت هم بودند . من پهلوی مگسبی نشسته بودم جلوی من علاء نشسته بود رادفرد اقبال را نشانده بود جلوی خودش روبروی خودش رادفرد دست راست یا دست چپ سفیر بود علاء روبرو بود اقبال هم روبرو بود. رادفرد گفتش که ما افسوس میخوریم که نظر شما را که ده سال پیش گفتید قبول نکردیم . نظرم همان بود که توضیح دادم برایتان که با مواثقت شاه گفته بودم که ما

باید پول نفت را منحصر " بمصرف برنامه عمران، بگذاریم و اگر برای ارتش ایران که بیش از احتیاجات ایران آقایان لازم میدانند که مایک توه ای داشته باشیم یک ارتشی داشته باشیم مخارجش را خودشان بدهند. گفت کاش این چیزها را ماده سال پیش قبول کرده بودیم چون که نظر شما صحیح بود . گفتم آقای علاء ، برای اینکه این مذاکرات در حضور علاء کرده بودم و مواء خذ هم شده بود . گفتم آقای علاء توجه بفرمائید ببینید جـــــورج مگـــــی چه میگوید . گفت این مطلب را به علاء . گفتم که راجع به این مسائل نظامی عقیده ی آدمیرال را در فرديست ؟ بدون اینکه تاء مل بکنند گفت . Mr, Admiral Ebtahaj would like to know your views about the military establishment

اینها همه شنیدند ساکت ، سکوت محض . آدمیرال را در فردي گفتش که اگر جنگی واقع بشود قبل از اینکه ایران ، ترکیه ، یونان مطلع بشوند جنگ تمام شده برای اینکه این جنگ جنگی نخواهد بود که باتانگ و توپ از راه بیایند که ایران بخواد جلوی شان را بگیرد این جنگی خواهد بود که بالای سرایران موشکها میروند و کارشان را انجام میدهند و آنچنان با سرعت تمام میشود که اینها اطلاع پیدا نخواهند کرد بنا بر این من معتقدم نه ایران ، نه ترکیه ، نه یونان احتیاجی به این ارتش هائی که دارند ندارند . این چنان اشکر کرد که باعث تعجب من شد که دفعه اولی است که یک نظامی اینجور حرف میزند . صبح روز بعدش گمان میکنم این میسیون آمدند به دیدن ، اول دیداری که کردند میدانم که از ازمان برنامه بود . آمدند آنجا من هم همانطور که رسم بود در اینجور موارد تمام رؤسای همکاران ارشد خودم را خوانسته بودم اصفیا بود خسرو هدایت بود ، خداداد بود ، مقدم بود ، حتی رئیس دفترم بود که اینجنا بمن گفت من بخاطر نداشتم ، رئیس دفتر من منوچهر کاظمی بود ، که چند سال پیش از تهران آمد بمن گفت که من علت اینکه استعفا دادم از پیششمارفتم ، خیلی از اوضاعی بودم خیلی یک روزی آمد استعفا داد گفت سرا باید مرخص کنید ، گفتم که برای چی ؟ من خیال میکردم او خیلی راضی است ، گفتم برای چی ؟

گفت هیچی یک دلایل خصوصی است . من رسم نیست یک کسی را علی رغم تمایلش مجبورکنم بماند . گفتم خیلی خیلی متا^۱ سقم حقیقتا " نمیتوانید ؟ گفت نمیتوانم . گفتم خیلی متا^۱ سقم استعفا دادورفتست . معاوش که این آقای بهادری بود ، کریم بهادری بعدشده بود وزیر بعدپیشکار فرح این شد رئیس دفتر معاوش بود . چندسال پیش درتهران بمن گفتش که علتی که من استعفا دادم این بودکه ساواک مرا خواست گفتندکه شما گزارش باید بدهید ازملقاتهای فلانی مذاکرات فلانی مکاتبات فلانی ..

س- این درسا زمان برنامه بوددیگر ؟

چ - بله بله . گفت من که نمیتوانستم این را بشما بگویم ، نمیتوانستم اینکار را انجام بدهم آدمم استعفا دادم . این آنتی پرانتز بود . آن روز این بهادری که اینجاها هستش اینجا پیش من بود من یادم نبود گفت من آن روز را بودم در همان جلسه . بهرحال من یک عده ای را از همکاران ارشدم رادعوت کسردم بودند رادفرد بود و مگسی بود و دویک دونفر هم از اعضای سفارت آمریکا بودند یادم نیست کی ها بودند . صحبت از یک چیزهایی شد من گفتم که این مطالبی که دیشب شما گفتید . با این رفتاری که میسیون شما میکند بکلی فرق دارد من همیشه مخالفت میکردم با مارج ارتش ایران که سال به سال افزایش پیدا میکرد افزایش شدید بطوریکه یک قسمت اعظم بودجه ایران را میداد برای ارتش . همیشه بمن میگفتند که شایدم گفتم که شاه میگفت ، اما شاه بود منظورش این بود . میگفتش که شما میگوئید که امسال افزایشی که داده ایم زیاد است؟ میسیون آمریکائی ها میگویند کم است . گفتم نمیتوانید یک کاری نکنید آخر همه به یک زبان صحبت نکنند شما یک مقام ارشد نظامی آمریکائی بودید شما این عقیده را دارید عقیده ای است که صد درصد صحیح است . این میسیون نظامی که اینجا هست وقتی میروند به شاه میگویند که این افزایشی که در نظر گرفتند برای سال

آینده کم است آخرا اینکه بکلی مخالف آن چیزی است که بیان کردید آخر
چطور میشود نمایشود یک کاری نکنید آخریک جور بگویند به این مملکت که
این مملکت تکلیفش معلوم بشود با عیانیت و اینها این رئیس ایــــ
میسیون ژنرال ۰۰ این ژنرال که رئیس میسیون بود این آخری
رئیس میسیون زهرماری بود که الان یادم نمیآید اما این پیغام این
به عبدالله هدایت که برادر خسرو هدایت بود رئیس بزرگ ارتشتاران گفته
بود که ابتهاج کی است که در مسائل نظامی مداخله میکند ؟

س- کی گفته بوده این را همان رئیس میسیون ؟

ج - رئیس میسیون . الان اسمش یادم نیست ، یادم رفته . یک اسم اسکانیدیناوی
داشت . وبه او چه که در مسائل نظامی دخالت بکند . گفتم خواهش میکنم
به برادر تان بگوئید که به او بگوید ابتهاج یــــک ایرانی است .
شما کی هستید ؟ شما یک آدمی هستید دو سال آمدید اینجا بعد میروید ایران
را فراموش میکنید من ایرانی هستم توی این مملکت دنیا آدم توی این مملکت
هم خواهم مرد من حق دارم بعنوان یک ایرانی اظهار عقیده بکنم نسبت به آنچه
که مربوط است به منافع ایران مخصوصا " یک مسائل حیاتی ، من معتقدم
اینکارهایی که دارید میکنید غلط است . این را شاید به تشدد گفتم که خدای داد
مثل ؛ اینکه استنباط کرد که این یک چیزی بوده که خیلی اثری بخشید در اینها که
به زخم تلقین کرد که ابتهاج دیگر کارش ساخته است برای ، اینکه امروز مش
زد بطوریکه زیر سیگاری پوید شاید هم اینکار راهم کرده باشم رلی بخاطر
ندارم اما بعید نیست اینکار را کرده باشم . و بایک آدمی رلی
با یک کسی آخر اینجور مگر میشود صحبت کرد یک همچین چیزی . این آن شب
مذاکره شد من به علا هم گفته بودم که برای من وقت بگیری از اعلیحضرت
من باید ایشان را ببینم حتما " حتما " والا میروم اگر بمن وقت ندهند میروم
میروم . استغفاهم که دادم . یک روز سه شنبه بمن وقت داد رفتم دیدم که

ذکام است شديداً " دارد و ما ميخورد يك ليواني را دادم دارد يك دواشي است
 كه مرتب دارد ميخورد از بيني و از چشم و اينها آثار ذكام پيدا است سخت .
 گفتم كه اعلیحضرت من امروز ميخواهم بعنوان يك ايراني باشم صحبت بكنم نه
 بعنوان رئيس سازمان برنامه گفتم من اين مسئله ايكه دارم امروز دارم به
 شما عرض ميكنم مطالبی است كه وقتي رئيس بانك ملی بودم ميگفتم ، رئيس
 بانك ملی آن مطالبی كه ميگفتم عين آن عقايد را الان دارم كه رئيس سازمان
 برنامه هستم بنا بر اين شغل عوض شده آن روز ميتوانستم بگويم كه اين
 مربوط به كار سازمان برنامه است من اين حرف را ميزنم الان متصدی آنجا
 هستم به فرض اينكه تا آخر عمر هم من رئيس سازمان برنامه باشم بلا آخره
 من ميميرم يك روز ميروم يك كس ديگري ميآيد به سازمان برنامه . اين
 رايه شما عرض ميكنم ما اگر بنا بشود كه بين برنامه عمرانی و ارتش بخواهيم
 تصميم بگيريم بدون معطلی بدون هيچ ترديدی عقیده من اينستكه سازمان
 برنامه كارهای عمرانی را مقدم بكند ما نميتوانيم هر دوی اينكار را در
 آن واحد انجام بدهيم با پول درآمد نداشتی كه داريم . بعقیده من در
 آمدنفت همينطوری كه در قانون سازمان برنامه برنامه هفت ساله اول
 را من تنظيم كردم در بانك ملی اين هم يك چيزی است كه به تفصيل بايد
 به شما بگويم . در بانك ملی تنظيم شد نوشته شد دفاع كردم تا به تصويب
 رسيد . موريسن نودسن را آوردم كه اينهم شرحش را برای شما تعريف ميكنم .
 در سازمان برنامه اينها را جا دادم بعد اين O . C . I را آوردم
 سازمان برنامه برنامه اوليه را ، گزارشی راجع به برنامه اوليه به
 آنها دادم . مهندسین ايراني را دعوت كردم كه با اينها همكاری بكنند .
 حسیبی یکی از آنها بود ، راجی یکی از آنها بود و يك عده ديگري را در بانك
 ملی به آنها جا دادم . گزارشی كه موريسن نودسن داد خطاب
 بمن بود بعنوان دوست ابتهاج گاورنر آو بانك ملی
 گزارشی كه مطالعاتی كه كرديم اين بود O . C . I را من استخدام

کردم روی توصیه ی بانک جهانی . بنا براین گفتم که عقاید من عوض نشده من امروز این را میخواهم عقاید مرا دوباره تکرار بکنم که ما به یک جایی که رسیدیم که با ید تصمیم بگیریم که پول نفت چه جور خرج بشود یا بدحتما " سازمان برنامه ، مردم ایران باید حس بکنند که ما پول نفت را به نفع آنها داریم خرج میکنیم و احساس بکنند که سال به سال وضعیتشان بهتر دردمیشود ، خودشان را سهم بدانند در اینکار . گفتم چند شب پیش پریشپها در سفارت آمریکا یک مهمانی بود که را در فرده همم اظهار عقیده کرد یقینا " بعرضتان اعلیحضرت رسید برای اینکه هم ! حال بود هم علا آنجا بود هم با تمام نقلیج بود اینها تمامشان گزارش دادند . گفتم اعلیحضرت که همیشه میفرمود بده که این را آمریکا میخواستند خوب این یکی از بالاترین مقامات نظامی آمریکا بود او در میز شام سفارت در حضور همه این اظهار عقیده را کرد که بهیچوجه این سه مملکت احتیاج به این ارتشها را ندارند تمام اینها را شنید سکوت ....

سکوت کرد سکوت محض هیچی نگفت ، این سه شنبه بود چهارشنبه اش تعطیل بود ، تعطیل مذهبی بود یادم نیست چی بود . روز پنجشنبه خسرو هدایت آمد گفتش که جلسه سری تشکیل شده و دارند این چیز را تفویض میکنند بجای اینکه من شش هفته بود استعفا داده بودم آن روز هم آمدم که انانام راجع کنم ۴۸ ساعت پیش آنجا بودم اظهارات عقیده خودم هم گفتم ، عقیده ایست که از این ۱۹۵۹ بود من از ۱۹۴۲ تا ۵۹ ، ۱۷ سال پیش این عقیده را همیشه به او گفته بودم هیچوقت هم عدول نکردم ، یک مورد بخصوص دیدم معجزه بود خودم هم تعجب کردم چی شده که بمن گفت شما بروید صحبت بکنید و وقتی که گفتم صحبت میکنم اعلیحضرت اما یکایک مطالب را به شما عرض میکنم که اینها اینست نظرم ، تمام را تصویب کرد رفتم گفتم و بعد از آن عدول کرد ، مواذخه کرد بدبخت علاء را بعد از چند سال آنوقت وزیر خارجه اش به دستوراویک نامه ای مینویسد از علاء قدردانی میکند و میگوید مراحم ، بمن رونوشت میفرستد که من هم خدمتای که من کردم مورد قدردانیست

است . این یک آدمی که چه چیز باعث میشد که اینجور تصمیماتی میگرفت این جور عدول میکرد یک دفعه یک کسی را که یک کارهای را که میکرد با موافقت خودش یک دفعه پشتش را خالی میکرد فلسفه اش چی بود ؟ نمیدانم اما خیال میکنم که این انتقادی که من میکردم از کارهای نظامی این مورد پسندم محافل نظامی قرار نمیگرفت ، آنها دلشان میخواست ، انگلیس هارفتند از خلیج فارس شاه ایران بیاد دلو میگوید من داوطلب میشوم من اینکار را میکنم ، من میشوم پلیس خلیج فارس . (؟) انگلیس رفته دیگر توانائی ندارد اینکار را بکنند از خدا میخواهد که یک نفر بیاید با پول خودش اینکار را که بخرج آنها میشد و انجام بدهد . آمریکائی ها هم همینجور ، چه بهتر از این یک مرتیکه میگوید که من سالی ناده میلیاردها دلارم از آنها خرید کردم . از این ای واک هسنا شتا ای وای مثل اینکه سفارش داده بودند بهیچکس ای وای AWACS نمیدادند بطوریکه الان هم ملاحظه میفرمائید وقتی ای واک را میدهند با چه مشکلاتی روبرو میشوند که بتوانند چندتا ای وای AWACS بدهند به مصر یا به عربستان سعودی ، شتا ای وای AWACS به این آدم فروخته بودند . آخر ایران ای وای AWACS میخواهد چه کار بکند ؟ من این را با یکی از دوستان آمریکائی ام وقتی صحبت کردم گفتم همین موضوع را ایران ای وای میخواهد چه کار کند ؟ گفت که ای وای AWACS را ای واک هیچ نمیتواند داشته باشد . گفت من خودم در اختراع ای وای AWACS دست داشتم . گفتم اه این رئیس چه چیز است Faculty of International (?) of Columbia اسمش حالا یادم میآید ، الان هم گمان میکنم هست . گفت اه شما چطور میتوانید این ای واک هسنا شتا ای واک را داشته باشید . پدرش صاحب یک کارخانه ای بوده و خودش در ساختن چیزهای الکترونیک اینها وارد بودند . این معلوم میشود که در اینکار هم کمک کرده بود . گفت هیچکدام از اینها پدر نمیخورد . اصلاً قابل استفاده نبود برای ایران . چرا میدادند ؟ برای اینکه این کاریست که

خودشان میبایست بکنند . من معتقد بودم که ایران یک سهم دارد در خلیج فارس ، عربستان سعودی بیش از دوبرابر ما درآمد نفت داشت و بنا بر این بیش از دوبرابر ما منافع داشت در خلیج فارس ، چرانمیبايست عربستان سعودی سهم باشد چرانمیبايست ژاپن ، اروپای غربی ، آمریکا چرانمیبايست سهم باشد ، ما هم یک سهمی میبایست بودیم ، آنها همه آنها هم میبایست هرکدامشان یک سهمی بدهند ما یک قسمت از کل این را میبایست بدهیم ، چرامیبايست: ایران دواطلب بشود که به تنهایی اینکار را میکند . ما چه حق داشتیم اینکار را بکنیم ؟ وقتی این مطالب را به او میگفتی ——— این بمن میگفتش که با آمریکا ——— ریگائی ها صحبت کن چرابمن میگوئی آمریکا ئی ها میگویند میسیون آمریکا ئی میگوید که جنرال (؟) او میگوید ——— که این کم است . آنوقت در همان موقع یک نفر دیگر را دفر د میآید میگوید که هیچ احتیاج ندارد این کشورها هیچ بدرد نمیخورد این قشون ——— . ایشان هم خوش نمیآید از اینکه یک نفر ایرانی این مطلب را بگوید انتقاد بکنند از این قضیه برای چه ، برای اینکه بعقیده من این یک مری ——— غی گرانجر داشت ، میخواست که یک مقامی داشته باشد که بتواند بگوید من مالک القاب این قسمت دنیا هستم ، من آن کسی هستم که کی و کی و کی و کی پشت سر من هستند بمن اتکاء میکنند به وجود من احتیاج دارند . این چه ارزشی برای ایران دارد . آیا بهتر نبود تمام این پول نفت سالی ما بیست و سه میلیارد درآمد نفت مان رسیده بود . اگر سالی ده میلیارد ده سال خرج ایران کرده بودیم صدمیلیارد بجای اینکه ده میلیارد اسلحه بخریم . من معتقدم که این اوضاع هیچوقت برای ایران پیش نمیآید . برای اینکه اگر از روی ایمان و امانت این پول خرج شده بود و ایرانی ها میدیدند بچشم خودشان که یک عده ای هستند دارند تلاش میکنند برای بهبود زندگی شان ، یک کارهایی دارند میکنند که

است . این ملت اگر این قدرت آدابتهجا ببیلیتسی را نمیداشت
 قرنهای پیش یا از بین رفته بود یا یک قدرت بزرگی میشد . اما چون خودش را منطبق
 میکند عادت میدهد آنها " به شکل آن کسی درمیآید که صاحب زور هست . امر
 مشته میشود به آن یارو که این ازماسا یا از خودش است ، این صفت ایرانی
 است که ایرانی را نگهداشته است . اگر این کارها را میکرد یک کمی توجه
 میکرد راجع به طرز فکر مردم راجع به روحیهی مردم راجع به معنویات مردم
 یک قدم برداشته نشد برعکس آنچه که در ایران شد تشویق تمام صفات رذل و
 پست بود ، همه بر علیه همدیگر جاسوسی میکنند همه نسبت به همدیگر حسود
 باشند همه نسبت به یکدیگر دروغ بگویند . اینها راه های ترقی و تشویق بود
 خوب نتیجه اش چی شد ؟ یک کبریت که روشن شد منفجر شد آن فضا برای اینکه
 ایمان نبود چیزی نبود که مردم به آن معتقد شده باشند . تمام آنها چیز
 ظاهری بود . بطوریکه کمتر کسی در ایران باور میکرد که یک آدمی میتواند ممدرشغلی
 باشد که استفاده ما دی بکنند و نکنند و آدم درستی باشد . بیشتر مردم ایران معتقد بودند
 که چنان چیزی امکان پذیر نیست ، که یک ایرانی میتواند روی پای خودش
 بایستد و متکی به قدرت خودش باشد میگفتند حتما " یک قدرت خارجی هست . این
 عقیده ای عمومی شده بود در نتیجه همین ضعف مردم ، ضعف مردم ایران . و
 این تمام این صفات را در این مدت متاعا سفاهه ما تشویق کردیم با همین
 سازمان ساواک و وزرای مان عضو بودند سفراء مان عضو بودند و وظیفه شان
 جاسوسی بود اگر نمیگردد نمیتوانستند بمانند . اینها تمام اینها چی میشود
 نتیجه اش این میشود که بمرور در نتیجه سی و چند سال یک جامعه فاسد یک
 افراد یک اشخاص افرادی ایمان که معتقد هیچ چیز نیستند . بارها شد به
 زحم گفتند که اطرافیان که به شوهرتان بگوئید این که انتقاد میکند از ایران
 عیب کلی این وضعیت چی است ؟ وضعیت از این بهتر میشود که ایران دارد ؟
 این وضعیت شکوفان ایران . من جواب میدادم که بمن بگوئید کارم حیجی

که میشود کدام یکی است ؟ تمام کارهایی که میشود یک جایش مربوط میشود به یک منبعی که نفع شخصی دارد ، نفع عمومی در آن نیست . حالا صحبت های دیگری هم که لابلای این مذاکرات باید بشود من خیلی چیزها بود که میخواستم بگویم س - حالا اجازه بفرمائید این را فردا اگر اجازه بفرمائید من ....

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یکم دسامبر ۱۹۸۱

محل صاحبه - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۹

س- در زندان که تشریف داشتید نامه‌ای نوشتید به والتر لیمن

ج - آخه به خیلی‌ها نوشتم - به خیلی‌ها نوشتم . یکی نوشتم به جین بلاک . یکی نوشتم

به جورج کی . برای اینکه جورج کی معاون وزارت خارجه بود در ۱۹۴۹ با تفاسق

آقای علاء گفتم رقتیم به دیدنش و یک مذاکره خیلی مهمی هم کردیم . بسیار جالب

بود . این هنوز هم سرکار بود برای اینکه من

س- کندی آمده بود آنوقت بنابراین او برگشته بود سرکار

ج - کندی آمده بود یک - مذاکرات‌ها بودند دیگر به برگشته بود سرکار . و یکی نوشتم

به هنری لوس به والتر لیمن و به یک عده‌ای به دوستان امریکائی ام و ضنا" بسسه

دوستان از انگلیسها به لرد کیسی نوشتم . لرد کیسی همان کسی بود که در تهران

ملاقاتش کرده بودم که عضو وارکابینت چرچیل بود

س- که در قاهره مستقر شده بود

ج - بعد آنوقت گاورنر جنرال اف استراليا شده بود . نوشتم که من استنباط میکنم که در این

گرفتاری من انگلیسها هم دست داشتند . من مطمئن بودم و او نوشت به هیوم . هیوم

آنوقت وزیر خارجه بود . و آنوقت جوابی که هیوم بهش نوشته بود آنرا برای من فرستاد .

که هیوم نوشته بود من فلانی را اینهم همینطور هم هست من او را هیچوقت نمی‌شناختم .

اما تمام اشخاصی که در فارین آفیس می‌شناسندش خیلی عقیده خوبی دارند و ممکن

نیستش که ما یک ادا می‌کرده باشیم این را اطمینان میتوانیم به هیوم . برای من کافی بود

که دولتشان نکرده اما افرادی بودند که من یقین دارم جوش بودند . برای اینکه

این کار را ممکن نبود که شاه بگه قبل از حصول اطمینان از طرف غربیها

س- چرا - چرا ممکن نبود؟

ج - برای اینکه یک آدمی بود که هیچکاری را نمیکرد که ممکن باشه که آنها نمی‌شنند . در تمام

- تصمیماتش اینطور بود . علی عین منه خوب بخاطر دارم - سید جلال تهرانی
 بن گفت که بنا بود که علی امینی را توقیف بکنه هر دو را .
 - س - بعد از نخست وزیرش یا . .
- ج - بله هر دو سفیر - انگلیس یا آمریکا رفتند بهش گفتند که اینکار را نباید بکنی اگر بکنی
 اثرات خوبی نخواهد بخشید . سید جلال هم بیخود حرف نمی زنه . میدونید یک آدمی
 است که خیلی وارد بود . هم با شاه هم با امینی نزدیک بود . با تمام رجال ایران
 ارتباط داشت و بهین جهت هم من گفتم که بد نیست که بتونید ببینیدش اگر حاضر
 باشه که حرف بزنه . بدین جهت من امروز یک مقداری اینها را دوباره مرور میکنم
 و بسیار جالبه حقیقتاً " جالب است که آن زمانی که چه مشکلاتی بود - چه مشکلاتی
 بود . از قول سفیر آمریکا چینیین آدم بسیار پستی بود بسیار مرد احمق -
 بود . بسیار مرد ناشایسته ای بود
- س - سفیر آمریکا بود
- ج - سفیر آمریکا بود در آنجا . این را اینجا در یکجا دیدم مینوسه که
- س - این کتاب آقای لیلینتال The journals of David Lilienthal
 ج - جلد چهارم است .
 جلد چهارم است . شش جلدش منتشر شده و داده میداد . اگر زنده -
 داده میداد . از موقعت شروع کرد که از مدرسه بیرون آمده بعد رفتی . وی . ا
 Atomic Energy Commission این ۱۹۵۵ تا ۵۹ و این
 زمانی است که در ۵۵ ما با هم ملاقات کردیم در اسلامبول . بنابراین این بسیار
 جالب است من خیلی از چیزهایی را که من یادداشت نمیکردم همه چیز را
 از لحاظ از دیدگاه او این مطالب را الان میبینم که بسیار جالبه . مثلاً اینجا
 میگه که راجع به چینیین و بعد از او راجع به سفیری که بعد از او آمد ولز
 " October 29, 1958. Ambassador Wells is friendly, relaxed, and most important a man who seems to care about Iran and her future. Whereas Chapin, his predecessor, even as recently as a year ago, when I was

last here, was talking about how everybody hated Ebtehaj and how insecure was his footing, Wells has much more understanding."

" Ebtehaj is one of the few men in the government whom you could call a strong man and there is no danger that the Shah will cut him down, because he is strong, simply because everyone else in the cabinet hates his (i. e. Ebtehaj's) guts. The ambassador volunteered that we know something about what goes on through the country. And there does not seem to be any reason to believe that the country isn't making progress or the people are in ugly mood. On the contrary, he had spent 2½ hours with the Shah yesterday, while secretary of defence Michael(?) visited with the Shah. Apparently, there is a big request from Iran for more arms from the U.S. He said the Shah spoke with great pride about the Kouzestan programme and rattled off figures about cost per kilowatt etc. Probably the figures we used yesterday."

روزانه این یادداشتها چیز میکه و لابلای اینها يك چیزهای بسیار جالبی در هر حال برای من نهایت اهمیت را داره برای اینکه طرف معامله من بوده و من خودم تمام جزئیات را یادداشت نمیکنم اما او تمام مذاکرات را یادداشت میکند و از روی همین یادداشتها اینها را چاپ کرده . این را اگر بتوانید گیر بیارید خوبه خیلی خوبه

ر - سعی میکنم نسخه اش را گیر بیارم

ج - پابلیشرش Harper&Row است معروف است اما تدارک اینجا

س - خوب ممکن است دست دوش را گیر بیاریم .

ج - این برای من دست دوم پیدا کرده . چهارتا از شش تا را پیدا کردی که خوشبختانه این یکی جزو آن چهارتا هستش . من يك یادداشتهاش هم امروز کردم راجع به بعضی از نکاتی که بنظرم جالب میرسه . هنوز تمام اینها نیست من اطمینان دارم .
که حالا بچه ترتیب - برزناه کارمان چه جور باشه ملاحظه میکنید

- س- حالا بهتر ترتیبی که نوشتید مطرح بفرمائید بعد . .
- ج- بمبار آن اسمی را که دیشب خسته شده بودم یادم نمی آید . اون فرانسوی که برای من کار میکرد ژوز ژیرار است . ژیرار که پولی تکمیلین بود - بمبار مسرد برجسته ای بود . ژیرار بود اسمش . یکی از چیزهای بسیار جالب همین تیکه تیکه بگم اینها را
- س- بله بله
- ج- الان حاضر شده
- س- بله بفرمائید
- ج- یکروز جمعه تعطیل بود . قوام السلطنه تلفن زد که بروم ببینمش در وزارت خارجه در وزارت خارجه کار میکرد و یک مدتی هم در وزارت خارجه می خوابید . تمام وقتش آنجا بود . جمعه صبح رقم دیدم خیلی وضع پریشانی داره . گفت که دیشب کار در اسفارت شوروی آمد گمان میکنم که اسمش علی اف بود خیال میکنم یقین ندارم گفت آمد و گفت که ما شنیدیم که شما میخواهید که قضیه آذربایجان را دوباره ارجاع بکنید به شورای امنیت و خواستم به شما بگم که این عواقب بدی خواهد داشت هم برای ملکتان هم برای شخص خودتان . گفت عقیده شما چیه آقای ابتهاج ؟ بدون معطلی گفتم که بعقیده من باید مراجعه کرد . حالا نشسته بود پشت میز منم جلوی نشستم . گفتم باید مراجعه کرد معطلی نداره . برای اینکه اگر تکمیل ایران رفته . اگر بکنیم میتونیم توقع داشته باشیم که مادر موقمش مراجعه کردیم بگویم ما مراجعه کردیم به سازمان ملل - بفرماد ما نرسیدند . اما هیچ اقدامی تکمیل وضع ما را این ضعیف میکنه . تمسیحش را در آورد و استخاره کرد . من حالا روبروش نشسته ام نمیتوانم به این پیوردم بگم که آقا استخاره نکن تصمیم را بگیر برای اینکه مسئولیت با او هست . من یک آدمی هستم بدون مسئولیت این اظهار عقیده را میکنم . استخاره کرد و معلوم میشه خوب آمد . گفت که پس فوراً خواهش میکنم

شما سفیر امریکا را و سفیر انگلیس را ببینید و عین این مطلب را در میان بگذارید . از همانجا تو دفترین تلفن زدم اول به سفیر انگلیس گفتم بولارد - موقعی بود که ما آمریکا بولارد تمام شده بود در ایران و بنا بود برو . موقت خداحافظی بکسه گفتند که رفتن خارج برای دیدن هائی - ملاقاتهای . تلفن کردم به سفارت آمریکا . سفیر آمریکا چیزی بود

س- قبل از

ج - نه نخیر - والا - مری . والیس مری، ایکه در ۱۹۴۴ باهانش در موقعی معاون وزارت خارجه آمریکا بود

س- جرج آلن هنوز نیامده بود؟

ج - این بعد از جن آلن آمده

س- نه این قبلش

ج - بعد از جرج آلن واپس آمده . بعد: این - این قبلش بوده

س- بله این باید تقریبا " . . .

ج - هزار و نصد و چهل و . . .

س- چهل و شش باشه . . . با ما چهل و شش

ج - بله - من موقعی که روسها . .

س- قبل از سفر سکو آقای چیز . .

ج - قبل از سفر سکو باید باشه

س- پس میشه ۱۹۴۶

ج - تلفن کردم به والاس مری که من میخواهم شما را ببینم برای يك کار فوری و ضمنا " بولارد را هم باید ببینم اما بولارد نبود . گفت بولارد تنها چند لحظه دیگر میآید پیش من بنابراین شما بمانید همین جا . رستم و تئاتریشان بودند . گفتم که نخست وزیر از من خواست که من بیایم این مطلب را در میان بگذارم با شما . کار در اسفارت شوروی آمده اینطور تهدید کرده و نظر مسرا خواست . من بید رنگ نظر خودم را گفتم که

باید حتماً مراجعه کرد به شورا . برای اطمینان خواست که نظر شما در زنگر را بخواید . قبل از اینکه والاس بک چیزی بگوید بولارد گفت که این موضوع بعدی مهم است من نمیتوانم از طرف خودم اظهار نظری بکنم . من بایمید از لندن کسب تکلیف بکنم

س- از واشنگتن دی سی

ج- بولارد گفت از لندن . خوب این حرف را که زد دیکه بدیهی است که والاس مری دیکه نمیتوانست اظهار نظر بکند . باشد که خدا حافظی بکند برو من خواستم بروم . والاس مری خواهش کرد که بمانم . موقعی که میرفت گفتش که اما بهتان بکنم بعقیده من تهران را اشغال خواهند کرد شورویها . حالا این مطلب را هم بمن گفت که برای من یک کاری مشکل کرد . حالا بهتان میگویم چرا . پس از اینکه او رفت مری تلفن زد جری نیگن را خواست . جری نیگن آنوقت سگریتر بود . هاوس سگریتری بود . خواست و بمن هم گفت میخواهم شما باشید . دیکه کرد تلگراف استیج دبیارتشت که این تلگراف جزو اسناد وزارت خارجه چاپ شده بود که من داشتم . تلگراف کرد که بدین مضمون کسه ابو الحسن ابتهاج گاورنر بانک طی از طرف قوام امروز صبح آمد برای یک همچین مطالبی اظهار داشت و نظر مرا خواست و پس از این مکاتبات فرستاد یعنی اون بهش دستور داد و اون تهیه کرد . رفت و من هم خدا حافظی کردم رستم پیش قوام السلطنه . من به قوام السلطنه نگفتم نظر ببولارد را . برای اینکه میترسیدم اگه بکنم که این را ممکنه که این پیروم

س- شوکه بشه

نه - آدم بسمار قوی ای بود اما اینهم یکجوع لفظال نمی دانستم که او را انتقال میکنم خوب بالاخره یک اظهار عقیده شخص او است . گفتم که رستم هر دو تایشان با هر دو تایشان صحبت کردم . این به لندن تلگراف کرد و اون به واشنگتن و جواب خواهد رسید . بعد دیکه خودشان مستقیماً با او تماس گرفتند . این

مرا اول درخواست نظر خود مرا بینه و بعد وقتیکه تصمیم گرفت اینکار را بکنه خواست که من با این هر دو مذاکره بکنم . در موضوع آذربایجان خیلیها میسک چیزهایی نوشتند راجع به قوام السلطنه منجمله همان فرخ که گفتم معتقد السلطنه فرخ که سناتور هم شد یک مقالاتی نوشته بود تخطئه کرده بود قوام السلطنه را و خلاصه اش طلبش این بود که قوام السلطنه در آنجا رلی بازی نکرد . بعضی از - ایرانیها حتی معتقدند که او مخالف بود با ارجاع به شورای امنیت . در صورتیکه من شاهد بودم که این را به مسئولیت خودش اینکار را کرد . این دلیل نمیشه که شاه موافق نبود . در این کار مثل بعضی از کارهای دیگر هر دویشان میسک جور فکر میکردند با وجودیکه اختلاف بینشان بود . بهمدیگر اطمینان نداشتند . در موضوع دیگری که من وارد بودم که اینها اتفاق نظر داشتند موضوع آذربایجان بود . فرستادن ارتش به آذربایجان . من آنشب شام در دربار مهمان بودم جورج آلن بود . همان شب دستور اعزام ارتش به آذربایجان داده شده بود .

در ماه

س- در صامبو ۱۹۴۶ بود

ج - هوا سرد بود . شاه اتفاقاً اظهار نگرانی میکرد که مواد برای سرمای توی راه اینها نتوانند زودتر برسند به آذربایجان . خود جورج آلن هم - یکخوره اطمینان نداشت که اینکار با موفقیت خواهد بود یانه اما این ابتکار شاه بود فرستادن این صحبت در این زمینه مفضل بود . صحبت تلفن زد قوام السلطنه به بانک که فسورا" بیائید . رقم دیدم باز خیلی پریشان و گفتش که سادچیکف الان پیش من بسود سفیر شوروی . و الان رفت پیش شاه - شما فسورا" برید به شاه . میاد شاه ضعف نشان بده . گفت سادچیکف آمد پیش من و درخواستش این بود که دستور داده بشه که ارتش برگرده . بهش گفتم همچین چیزی غیر ممکن است . گفت تهدید

کرد که عواقبش برای شما بد خواهد بود . گفتم غیر ممکن است . رفت از اینجا که برو شاه را ببیند . گفتم هیچ نگران نباشید برای اینکه من شاه را دیشب دیدم امیکسان نداره که او عدول بکنه . لازم هم نیست که من بروم . در این کار که در همین حسابی که اختلاف نظر داشتند در خیلی مسائل اما در این موضوع هر دو یک نظر هردو ... همکاری میکردند با هم و این آدم میخواست استفاده‌ای بکنه از این اختلافی که بین این دو تا هست . سادچیکف بخیاال اینکه میتونه تضعیف بکنه یکی را تهدید بکنه یکی را . شاید هم درست نمیدانست که کدام یکیشان این تصمیم را گرفته بودند . اول این را دیده بود بعد او را دیده بود . این واقعه ایست که ناظر بودم و نشان میده که

س- یعنی قوام السلطنه قطع امید کرده بود از این که مذاکرات بیشتر با پشه وری به نتیجه برسه ؟

ج - بگذر اید ببینم این میدونید که ... خوب میدونید قوام السلطنه با حالا میدونید یک موضوع دیگری هم هستن که بمبار جالبه . پشه وری آمد تهران ملاقات کرد با قوام السلطنه بعد یک هیئت هائی هم درستاد به تهران برای مذاکره با دولت . یکروز مرا ... خواست قوام السلطنه بدون اینکه بمن بگه موضوع چیه . رخصتم در نشست وزیر ... این حالا کجا بود بخاطر ندانم ... اطاعتش را الان درست ... در سفارت آلمان نبود برای اینکه یکوقتی در سفارت آلمان در تجریش نشست وزیری آنجا بود تابستان اما این آنجا نبود . وارد شدم دیدم که یک اشخاصی نشسته اند آنجا . هیچکدامشان راهم نمی شناسم . خود قوام السلطنه در رأس میز قرار گرفته بود . دست چپش مظفر فیروز نشسته بود و طرفین هم یک عده‌ای . من دست راست قوام السلطنه جا خالی بود نشستم . گفت که آقایین یک مطالبی دارند . آقایین آمده اند از آذربایجان . بعد معرفی شدند . شبستری بود که رئیس هیئت بود

رئیس مجلس

ج - رئیس مجلس و رئیس این هیئت اعزامی . دکتر جاوید بود که بعد شد استاند اره . آن زمان مستثنی در حکومت آذربایجان چی بود نمیدونم . یک شخصی بود با اسم ... پادگان ... یک مرد یکه چاقی ... یک عده‌ای هم پشت گردنش ... یک سرهنگ فراری از

ارتش که ملحق شده بود به آنها' اون بود . اونهم اسفش شبیه به پادگان
الان من بخاطر ند ارم اما آن کسی است که شاه بارها گفت که فرمان ترفیع این را
آورده بودند پس از این خیانتی که کرده بود و گفت من اگر دستم را هم ببرند
این را اضا' نمیگم .

د رخشانی نبود که ؟ - س

ج - نه - شبیه به همین پادگان بود آن اسم . شروع کردند که قوام السلطنه ساکت
مطفر فیروز هم ساکت . آنها شروع کردند خطاب به من که شما چه حق دارید
پولی که متعلق به مردم آن رایجان هست بهشان ندهید . ما تقاضا داریم
پولی را که مردم در بانکها (الان توضیح هم میدهم) پولی را که مردم در شعبه‌های
بانک ملی داشتند و شعبه‌ها الان تعطیل است این باید به صاحبانش داده بشه .
دوم ۱ پشتوانه طلای ایران که در بانک ملی است باید به آن رایجانان داده بشه
برای اینکه این متعلق به آن رایجانها است

یعنی چون یک سوم جمعیت هستند ؟ - س

ج - هیچ دلیلی نداشت . و اینها حق ماست ، این خصوص با نهایت جسارت

کی صحبت دیکرد ؟ شبستری بود یا .. - س

ج - هم شبستری بود هم جاوید بود هم پادگان . آن یکی سرهنگ ساکت بود که یک مورد
در یک مورد که اظهار عقیده کرد گفت که آقای سرهنگ شما بهتره در مسائل اقتصادی
و مالی اظهار عقیده نکنید . گفت من حقوق خواندم . من روزگرم گفت همیشه
گفتم شما آقایین چه کاره اید ؟ شما سرچی آید ؟ این مثل بعب ترکیه . گفتند ما
از طرف مردم آن رایجان . گفتم هیچ همچین چیزی نیست . گفتم شما وادار کردید
یک عده ای را با تهدید و بزرور سرنیزه که تلگراف بکنند بمن . تمام را وادار کرده بودند
تجار معتبر آن رایجان را تبریز را تلگراف بکنند بمن که چرا پول نمی فرستید کسی
پولهای ما داده بشه . گفتم من میدونم اینها توی خانه شان میشینند پیش زنشان
دها میکنند بمن که من نمیفرستم . برای اینکه اگر این پول را بفرستم میدونند که شما

خواهید گرفت . به این جهت نمی فرستم . گفتم شما وارد اشتیاق بانك درست کردید بانك آن رایجان تأسیس کردید . شما درآمد دستگاہهای مختلف دولتی را میدہید به این بانگان . - در صورتیکہ این مطابق قانون - قانون تأسیس بانك ملی منحصرًا باید به بانك ملی داده بشہ . من اگر آنجا شعبہ باز نکردم از این جهت است کہ تأمین نہ ارم کہ شعبہ باز بکنم . اگر بمن تأمین داده بشہ کہ شعبہ باز بکنم حکم بشرطی کہ تمام درآمد دولت ریخته بشہ به بانك ملی همانطوریکہ قانون مقرر داشته . در ضمن صحبت این یادگاہ یک دوکلہ روسی گفت یکی بوخالتسریکی پرائسنت . بوخالتسریکی بول کبیر کہ یکی از گلمات روسی است . پرائسنت ہم کہ پورسانتہ یعنی تنزیل . گفتم این آقا کجا تحصیل کردند . پرواضح است کہ یک قفقازی است کہ اصلاً تربیت شدہ روسیہ است . بعدی آنها - این مذاکسرو طولانی شد خیلی طول کشید ساعتها طول کشید . من یک دفعہ متوجہ شدم آن کہ میز چوبی دیدم رزم آرا نشسته . رزم آرا نبود اصلاً . من دیدم نفہمیدم کسی این وارد شد . من بعدی مطہب بودم کہ این آمد و آنجا نشست من توجہ نہ داشتم . این جلسہ طوفانی شد . آہان مظفر فیروز یک دفعہ خواست بداخلہ بکہ بطوریکہ مثلاً " تند ی من - من با مظفر فیروز حرف نمی زدم - روابط من با مظفر فیروز قطع بود

عجب

- س -

ج - برای اینکه من مظفر فیروز را در تمام این جریان کارها یک آدم قابل اطمینانسی نمیدانستم . حالام باز ہم بہتان میگویم کہ چرا . به قرام الملطنہ ہم گفتم ہمہ مطالب را . یہ محضی کہ خواست حرفی بزنہ به انگلیسی بپیش گفتم کہ شما بداخلہ تکبید بگذارید من حرفہایم را بزنم . دیگرہ ساکت ماند . این جلسہ تمام شد - خانہ پیدا کرد بدون نتیجہ . خیلی خیلی طولانی شد . شاہ را دیدم چنہ روز بعدش . گفتم شنیدم کہ شما با این اشخاص با نہایت صراحت صحبت کردید . گفتم کسی

بهتان گفت برای اینکه من میدانم . قوام السلطنه نمیره بهش بگه - مظفر فیروز هم بهش نگفت . خندید و گفت شنیدم . بعد متوجه شدم که این رزم آرا بود کسه آمد آنجا و این مطالب را گفت . رزم آرا غلی که آمد يك کمپوزنی میبایست داشته باشه با قوام السلطنه راجع به وقایع مظفر اینکه همان موقع يك وقایعی هم در فارس اتفاق افتاده بود . که میدانید همان موقع هم در بوشهر هم در فارس صحیح پس این باید سپتامبر ۱۹۱۶ باشد

س-

که يك نا امنی شده بود . این برای این آمده بود و چون توی اطاق انتظار نشسته بود و مدت ها از آن وقت آن کمپوزن گذشته بود و خبری نشد آمده بود آنجا نشسته بود بدون سرو صدا سر میزد فقط ناظر بود گوش میداد . چند روز بعدش قوام السلطنه مرا خواست و به من گفت که جلسه بعدی فلان روز خواهد بود با این اشخاص و شما آقای ابتهاج محکم بایستید . گفتم عجب - بوشهری هم نشسته بود بوشهری - امیرهایم بوشهری . امیرهایم بوشهری دوست من بود که آن زمان استاند ار فارس بود . آمده بود مرخصی برای همین قضایای فارس آمده بود .

ج -

گفتم آقای قوام السلطنه که شما بمن چیزی فرمودید راجع به آن جلسه . من اصلاً بگلی بی خبر بودم . گفتم غیر محکم من نسبت به این کارهاییکه اینها میکنند . بتونم موافقت بکنم . جلسه بعدی تشکیل شد . برخلاف لحن جلسه اول . اینها شروع کردند به التماس کردن . به التماس که شما باز بکنید - پولها را بفرستید اطمینان داشته باشید . در این زمینه باز هم يك مفاداری صحبت شد موکول شد باین که مذاکره در هیئت وزیران بشه . رقم در هیئت وزیران . جاوید هم در هیئت وزیران دعوت شد . گمان میکنم در آن موقع دیکه تعیین شده بود گاورنر نه روز اول شاید روز اول بود یا نبود آن را ندانم

س-

چون این سپتامبر بوده روز اول هم بوده چون در چون ایشان استاند ارشدند

ج -

پس بوده . بعنوان استاند ار در آنجا حضور داشت . قبل از اینکه بره آنجا وقت گرفت آمد پیش من در بانک جاوید . دیکه به التماس که شما اینکار را بکنید . این لطف را بکنید . چنین میشه چنین میشه . اطمینان داشته باشید چه فلان و اینها . گفتم من

همان چیز را که گفتم . باید تمهید بکنند آقایین که من وقتی که بانک باز کردم من میگفتم بانک آن رایجان را ضحل بکنند . آنها گفتند انحلال بانک امکان ندارد همیشه . گفتم تمهید باید بکنید که پولهای را که از عاید اتی است که وصول میشه در آن رایجان باید بدهید به بانک طی . آهان در آن جلسه گفتم که راستی چطور شد که یک ثلث حساب . گفتند ما حساب کردیم . گفتم یک ثلث را به شما بدهم . مردم خراسان چی - مردم فارس . بقیه ایرانی نیستند - من چطور به آنها جواب بدهم . گفتم من اتفاقاً دارم یک برنامه‌ای را تهیه میکنم - برنامه عمرانی برای ایران برای تمام ملکت . بدین اینکه توجه بیشتری یا کثرتی به یک جا بشه . این یک برنامه‌ای است برای مردم ایران چطور ممکنه مردم یک استانی پیش خودشان بنشینند حساب بکنند بگند که از مجموع پشتوانه طلائی که دارند اینقدر متعلق به ما است . این را بما بدهید گفتم که شما خودتان را ایرانی میدانید . شنیدم که ساعتان را ساعت مسکو کردید . میدانید ساعتان را عوض کرده بودند

س- تمهید انستم

ج- گفتند نه ساعت پاکو . گفتم بیکه بدتر . گفتم خجالت نمیکسید که خودتان را ایرانی میدانید و آنوقت ساعت پاکو را میگیرید و ساعت ملکت را تغییر میدید - تابع پاکو می‌شوید . در این زمینه صحبت بود . جاوید آمد به التماس تو دفتر . بعد در هیئت وزیران رفتم . در هیئت وزیران مطالب تکرار شد . ضمیمه مطالب خودم را عیناً همینطور گفتم . ابرج اسکندری عیناً " مثل یک مدافع حقوقی - مثل اینکه واقعا وکیل آنها است - مدافع آنها است شروع کرد به حطه کردن به من و مدافع از آنها با نهایت شدت . که شما چه حق دارید بگید که این بانسک را طلخی بکنند . قانون تجارت میگه که هرکس آزاد است هر جا میتواند بانک بگه .

گفتم نیست همچین چیزی . این روی میز هیئت وزیران هم همیشه مجموع قوانین بود . گفتم نشون بد هید اگر همچین چیزی است . هرکس میتونه بانك درست بكنه ؟ این مذاکرات آنجا فردا قوام السلطنه راد یدم . گفتش كه - قوام السلطنه در تمام این مذاکرات سكوت محض ميكرد . گفتش كه عجب واقعا" وقاحت كرد این اسكند روی يك وزیر كابینه ایرانی دفاع ميكند از يك حكومت یلغی . بالاخره قرار شد كه من شعبه باز بكنم و تمام د رآء آذریا بجان داده بشه به - یكسفر را هم در نظر گرفته ام . يك برخورد اریانسو كه ارضی . حالا قبل از این خواستش گفتم كه شما برید تیر - گفتم آقا سرا می كشنه برای اینکه من توی لیست سیاه آنها هستم . گفتم هیچ همچین چیزی نیست نمی كشنه . گفت زلم آیانده یس دراره باید عمل بشه . گفتم خود م در بیمارستان بانك طی من خودم سرپرستی اش خواهم كرد و همین كار را هم كردم . گفت كی باید بروم . گفتم فردا . گفت چشم میرم . آرسن برخورد اریان يك مرد بسیار بسیار لایقی است كه اواخر رئیس بانك كار بود . مال مقاطعه كاران . وصی رفت تلفن زد م به قوام السلطنه گفتم برای تبریز شعبه - ریاست شعبه تبریز هم يك شخصی را هم در نظر گرفته ام پیدا كرده ام . گفت كی هست ؟ گفتم آرسن برخورد اریان . گفت ارضی هست گفتم بله . گفت ارضی را میشه اطمینان داشت بهش . گفتم يك ارضی است كه از هر سلطمانی وطن پرست تر است . فرستادش . رفت و روزی كه ارتش میآید به تبریز - قبل از اینکه ارتش برسه آنجا قیام شد - مردم قیام كردند . يك غلام یحیی ائی بود كه مثل اینکه هنوز هم زنده است . يك جاشی اخیرا" مثل اینکه شنیدم یا دیده م كه مثل اینکه زنده است . غلام یحیی وزیر جنگشان بود . غلام یحیی با شخصه هزار تومان پول نقد بانك خودشان توی كامیور گذاشته بود داشت میرفت توی خیابانها این آرسن برخورد اریان با پیشخده تهابی بانك - كارد بانك صلح رفتند كامیونش را گرفتند و پول را آوردند به بانك طی . كه برای آرسن برخورد اریان هم مسن به شاه گفتم - پیشنهاد نشان كردم و بهش نشان دادند . كه این همان ارضی كه او میترسید كه چیز بكنه . بعد شنیدم یكروز كه هژیر وزیر اراضی بود كه هژیر

حالا ببینید این با آن تاریخ تطبیق میکنه؟ شنیدم که هزیر تصمیم گرفته است که يك پولی بفرسته به آد رایجان برای پیشکاشان - برای وزارت دارائی از طرف مأمور دارائیشان . تلفن کردم بهش . کفتم همچین چیزی شنیده‌ام آقای هزیر شما چطوریک همچین کاری میکنید؟ گفت آقای ابتهاج من جرأت آن کاری که شما دارید میکنید ندارم . من مجبورم . بعد ها بکرات از چندین نفر شنیدم که وقتیکه اون عهد نامه نمیدونم چیزی را می‌بستند یا مذاکراتی که بعد پيشه وری آمده بود با قوام السلطنه کرده بود - یکی از شرایطش این بود که من در بانک ملی نباید باشم اما قوام السلطنه يك کله در این خصوص بمن نگفت و بهیچ وجه هم امتنا نمیکرد . برای اینکه این مرد میدانست چیزی که من میگویم خودش هم همین عقیده را داشت بدون اینکه چیزی بمن گفته باشه . بله این بود فعالیت ما . بعد راجع به بانک ملی یکهووز در بانک ملی اطلاع پیدا کردم که چطور شد اطلاع پیدا کردم که يك عده‌ای از اعضای بانک ملی رفتند يك چیزی تشکیل داده‌اند - يك جمعیتی تشکیل داده‌اند که در رأسشان بیسرم اسحاق . بیسرم اسحاق که در آکسفورد درس میده .

س- بله بله

ج- برجسته است . يك آدم اوت استند یئک . منتهاش شنیده‌ام زیاد شروب می -

خوره مثل اینکه . .

س- ممکنه بله

ج- میدانید از کی تعریفش را شنیدم از این در برتن وودز که بودم من رئیس هیئت

انزای ایران بودم در برتن وودز دلی گاسپون انگلیس عبارت بود از لرد کینگسز

چریش و معاون چریش پروفیسور آکسفورد بود . يك پیرمردی بود باسم جکسون

استیونسن يك همچین چیزی . خیلی اشخاص صن بودند . اتفاقاً" ریمارکسی

که خیلی ها میکردند مقایسه دلی گاسپون انگلیس و آمریکا . آمریکا تمام جوان بودند

همشان . مثلاً" یکی ادی برنشتین بود که از معاونین هری وایت بود . هری وایت

معروف میدانید که بعد تمهض کرد يك كارتی باینکه كونیست و - به بدخت رفت
 سكه کرد وسط این اینوستیگیشن ها . بهیچوجه من ال وجوه ممكن نیست این
 آدم كونیست بوده باشه . برای اینکه اینقد ر این آدم از خود راضی بود - بحدی
 و این نشان میداد این عمل را . بطوریکه من از بانك دوفرانس شنیدم وگسی
 آده بود به اروپا میگویند طوری اصلا" صحبت میکرد که زننده بود که میخواست
 به همه ما درس بده . این غیرممکن بود که میرفت تابع يك اشخاصی میشد مثل
 كونیست ها . اما به این تمهض کردند . او معاون دلی گاسین بود و رئیس
 کمیونی که فاند را اداره میکرد . کینز رئیس کمیونی بود که راجع به بانك
 من خودم در چیز آی . ام . اف شرکت کردم چون - و سه نفر واقعا" بودند
 یکی تقی نصر بود - یکی نواب بود که قسول نیویورک بود یکی هم دقترى کسه
 مستشار سفارت واشنگتن بود وعلتش این بود که در جنگ اصلا" - من خودم را به
 زحمت رساندم . غیرممکن بود غیر ممکن بود از تهران میتوانستم با خودم بیسم
 سه نفری که در آنجا بودند آنها را انتخاب کردم .

س- راجع به اهریسیم پس این آقای

ج - آنوقت این چیز - اون همان معاونش که در آکسفورد بود تعریف کرد از بیسم
 و اینقد ر من خوشحال شدم که وقتی که برگشتم و در امتحانات هم مثل اینکه
 داده بود خیلی برجسته - نتیجه اش برجسته بود - برایش يك مبلغی هم بعنوان
 پاداش فرستادم و همش هم انتظار داشتم که هرچه زودتر بیايند اینها . این
 همشالگری بود هم دوره بود با مهدی سمیعی و خردجو و اون یکی دیگه که در شرکت
 نفت کار میکرد او دیگر در بانك طو. نیود

س- سجادی

ج - سجادی بله . اما خردجو و مهدی سمیعی و یکی هم عرفانی بود . عالی بود اون
 بسیار بسیار عالی بود . منتهاش او يك حادثه اتوجهیل برایش پیش آمده بود که
 ستون فقراتش عیب کرده بود و بخرج بانك فرستادش به لندن کاری نمیتوانستند

بکنند برای اینکه نخلض بریده شده بود بنابراین هیچ کاری نمی‌توانستند بکنند . تا آخر عمر طاج بود . این مطلب را وقتی من شنیدم که اینها رفتند يك دوست و پنجاه نفر از اعضای بانک يك جمعیتی تشکیل داده‌اند . رئیسشان هم بیسرم است بیسرم را خواستم گفتم همچنین چیزی شنیدم . گفت بله . گفتم برای چی این کار را کردید ؟ پرسیدم برای چی این کار را کردی ؟ گفت برای حمایت از شما . گفتم یعنی چه حمایت از من یعنی چه ؟ گفت ما هر روز می‌بینیم که در روزنامه‌ها به شما حمله میکنند در صورتیکه کار شما را می‌بینیم و خواستیم . گفتم خوب شما می‌خواستید يك همچین کاری بکنید آیا نمی‌بایستی از من بپایند سؤال بکنید ببینید که من احتیاج به این حمایت دارم . گفت نه . گفتم برید منحل بکنید گفت نمی‌کنم . گفتم بهتان امر میکنم - گفت نمی‌کنم . گفتم خوب برید . مهدی سمیعی را خواستم . مهدی سمیعی و خردجو را هر که ام جدا جدا که خوب این چه حرکتی بود شما کردید ؟ مهدی سمیعی را فرستادم به

س- زاهدان مثل اینکه

ج- زاهدان . مادرش با صادر من خیلی مربوط بودند برای اینکه رشتی‌اند . ادیب سلطنه را من پدر بزرگش رأی شناختم . بسیار مرد نازنینی بود . مادرش بسیار بسیار زن خوبی بود . آمد پیش مادر من که به پسر من چشم معیوب است واقعا" هم راست میگفت . همانوقت يك عارضه چشمی داشت . مادر من وقتس صحبت کرد و گفتم ببین یا باید برو زاهدان یا باید از بانک برو شق ثالث نداره . رفت این رفت به زاهدان . خردجو را هم تویخ کردم . این مثل اینکسه تقصیرش کمتر بود برای اینکه هرگه ام يك مسئولیتی داشتند . مؤسس این کار همان بیسرم بود .

س- حالا چه کارش کردید ؟

ج- گفتم اخراجش بکنید برای اینکه یکی از شرایط اعزام این اشخاص به خارجه این بود که وقتی که برمیگردند بهر مأموریتی که میزند اگر احتساع کردند اخراج بشوند و باید مخارجش را هم - خرج دوره تحصیلشان را هم پس بدهند و با آگراه اخراج کردم .

چاره دیگری نداشتیم

- س- عیب این جمعیت چی بود مگه ؟
- ج - جمعیت سیاسی بود - کونیهتی بود - اصلاً تمام اینها را توده ایها دنبالش بودند بعد اساستانه و آئین ناه و این چیزهایشان را هم دادند به من . دادند که ما این را تمام چیزهایی بود که قسمت اعظمش را من برای کارشدن بانک کرده بودم . یک قسمت - نمیدونم در حدود بیست فقره بود شاید مثلاً سه تاش در دست اقدام بود . تمام کارشدن بانک را دعوت کردم . یا اواخر تابستان بود یا پانزدهم - توی حیاط بانک جمع شدند . یک ایرانی بود من روی ایوان بودم همه توی باغ . اینها را خواندم برای کارکنان بانک که این آقایین رفتند یک جمعیتی درست کردند که این آملشان است . این میخواهند باین آمل برسند بوسیله داشتن یک جمعیت یک حزب . من این کار - این کار را - این کار را همه را برای شما کردم و کارهایی بود که واقعا بسیار بسیار با ارزش بود در زمان جنگ برای اینکه آذوقه پیدا نمیشد . مثلاً همان که سابقاً هم مثل اینکه توضیح دادم . نانوائی دایر کردم آدم می فرستادم آذوقه میخریدند . روض را از کرمانشاه - بزنج را ازگیلان - گندم - چای - قند چایی که کباب بود و جیره به هر فردی داده میشد صاوی . من که مدیون بانک ملی بودم همان جیره ای را میگرفتم که در میان میگرفت با این تفاوت که من برای خودم و زنت و جیره می گرفتم او برای خودش و زنت . و پنج بجهش هفت تا میگرفت . این را توضیح دادم . که ام در بلشویکستان اتفاقاً این چیز را هم آرزو کون کردم این را .
- گفتم در بلشویکستان هم یک همچین چیزی هست بمن بگویند . بیایند بگویند نیست همچین چیزی که از هر جهت این صاوی باشند . مستخدمین بانک - دربان بانسک آنوقت حقوق دربان بانک را مقایسه کردم با یک مدیون وزارت دارائی که این چیزها را وقتی که تبدیل بکنند به پول پیش از یک مدیون وزارت دارائی حقوق میگرفت . برای بانک آنوقت اینقدر تمام نمیشد . اما برای او اینقدر ارزش داشت برای اینکه این چیزها من به این قیمت هائیکه - به قیمت های عمده فروش میخریدم با نصف قیمت

بهشان میدادم نصف دیگری را بانک سابسید اسمین میکرد. مریضخانه چیزهای دیگری که یکی یکی این چیزهایی که داشتند یکی یکی را خواندم و بهبه گفتم این کارها را کردیم و این اثر فوق العاده‌ای بخشید نوی مردم توی کارکنان. وقتی صحبت تمام شد یک دفعه توی جمعیت پرید پیروم - بنده نمیدونم کجا بود که بیاید روی سکو اون حرف بزنه. ریختند روی سرش گرفتندش - گرفتند که بگشند بیرون گفتم که نه بهش آسیمی وارد نکنند. واقعا ترسیدم که برایش یک حادثه‌ای پیش بیاید. این هشت نفر دیگری که جزو - همان اشخاصی بودند که در رأس این دسیسه بودند و میخواستند بهم بزنند اینها را اخراج کردم. قوام السلطنه تلفن کرد که بیائید - همینطور مطابق معمول که حالا معلوم نیست بیائید برای چی بیائید. رستم سفارت آلمان در تجریش. این محل نخست وزیری بود. دیدم سه نفر نشسته اند آنجا* دروفرشان را می شناختم. ایرج اسکندری - فریدون - کساویز. سومی را نمی شناختم گفتم این آقای هستند؟ گفتند این آقای نورالدین - العونی -

س- بله

ج- نورالدین بود امش بنظرم. گفتند این آقای نورالدین است. برای دفعه اول بود دیدمش. شروع کردند به اعتراض به لحن بسیار شدید راجع به اینکسه گذشت آن ایامی که دیکه ظهیری میکردند در مقابل جوانهای تحصیل کرده فلان و فلان و فلان. اشخاص مرتجع این کارها را. . . وقتی تمام کردند با کمال شدت گفتم این حرفها چیه؟ گفتم کارهایی که من کردم الان گفتم - گفتم در بلشویکستان شما هم نشده. من این کار را - این کار را - این کارها را کردم این مزایا را کردم. من نمی توانم اجازه بدهم که یک حزبی در بانک تأسیس بشه. بانک محلی است که باید مردم پولشان را بیارند بگذارند. در بانک رقیب دارم که بانک خارجی هستند. کسی که باید پولش را بیاید بگذاره پشت باجه می بیند که این آقای س که آنجا نشسته عضو فلان دسته است که این وابسته به حزب توده است. ایسن

آدم تمام پولش را از اینجا می‌کشد برمی‌داره می‌ره توی يك بانک شاهنشاهی که بانك انگلیس است بگذاره . بانك يك جایی نیستش که مردم به زور بپایند . با رغبت می‌آیند پولشان را می‌سیارند . اگر اعتماد نداشته باشند به بانك - بانك در سیاست نباید وارد بشه . اعضای بانك در سیاست نباید دخالت داشته باشند . مارا چکار به این کارها که بریم جمعیت درست بکنیم - شعار بد هیم - حزب درست بکنیم پالاس هتل را اجاره کرده بودند آن سالن را - دوست و پنجاه نفر هم در آنجا شعارو نمیدونم زنده باد و از این حرفها راه انداخته بودند . هی شدت گفتند و گفتند و مذاکرات طولانی شد و که من اینها را که اخراج کردم برگردانم . گفتیم غیرممکن است همچین کاری را بکنم . امکان نداره . قوام السلطنه هم همه اینها را گوش میداد بعد گفتش که برای اینکه به شما برنخوره من يك شرحی به شما می‌نویسم شما آنوقت این را به اطلاع کاروندان بانك برسانید که می‌گم که دولت چنین صلحت داشته که الان اینها برگردند گفتیم نمی‌گم - مهروم - نمی‌گم . مظفر فیروز هم پشت چیز نشسته بود برای اینکه یکی از دوستان من و من هم وقتی حرف می‌زنم بلند حرف می‌زنم . همه توی این سفارت آلمان - عمارت سفارت آلمان همه می‌شنوند . تابستان هم بود . روی ایوان ما نشسته بودیم درها هم باز بود همه می‌شنیدند تمام این مذاکرات ما را شنیدند . این دوست ضمیمه پیش مظفر فیروز نشسته بودند . گفت بعد از اینکه جلسه تمام شد و این سه نفر آمدند ایرج اسکندری رو کرد به مظفر گفتش که هرچی میخواهند بگویند بگویند اما مرد است . بعدها خود مهدی سمعی و خردجو تصدیق داشتند که این کاری را که من کردم بنفعشان بود . برای اینکه اگر جلوی او نگرفته بودم اینها هم رفته بودند همانطوریکه فریدون کشاورز و ایرج - اسکندری میبایست بروند برای اینکه اینها جزو آن روسا میشدند و دیگر هیچ تردیدی درش باقی نماند که اینها در الهام گرفته بودند از توده ایها - عقیده شان همین بود و بانك محل این کار نبود . خب این خیلی هم متأسف شدم واقعا برای اینکه این آدم خیلی لایقی است خیلی لایق بود خیلی ارزش تعریف شنیده بودم اما

س- حالا که روی این موضوع هستیم ممکنه که بخواهید راجع به حزب ایران و سازمان برناهِ ببرد ازید

ج- راجع به حزب ایران . يك ناههائی میرسید روی يك كلفدهائی كه - شما مثلا- همچین يك كلفده سفید بده بما - يك چیزهائی ماشین شده . نه تاریخ داره نه شیرو خورشید داره نه علامت داره نه اضا- من درعمرم به همچین چیزی ندیده بودم . این را وقتسی برای دفعه اول بمن نشان دادند که میرسند من افتنا نمیگردد به چیزی . اشخاصی ناههائی بی اضا- می فرستند . این رسم است در ایران . بعد از يك مدتی گفتند که این از ساواک میآید . گفتم خب ساواک چی میگه آخه - بدهید من ببینم . دیدم توی همین ها مینویسند که این جمعیتی که در آنجا داره کار میکنه اینها خطرناک هستند اینها چنین هستند اینها جله اتی دارند و تمام اقتصاد ایران را اینها در دست گرفتند و یگزوری اینها قبضه میکنند اقتصاد ایران را

س- اینها کی باشند؟

ج- حزب ایران و طرفداران همدق

س- حالا این بعد از بیست و هشت مرداد است دیگه؟

ج- بله - برای اینکه من که بیست و هشت مرداد نبودم . این

س- زمانی است که جناب عالی مدیر عامل سازمان برناهِ بودید و سازمان امنیت هم تأسیس شده بود

ج- بله سازمان امنیت بودش من آشنا نبودم به این چیزها . بعد گفتم بنویسید که

آخه اینها میگویند جلسات شبانه تشکیل میدهند چه میکنند؟ گفتند می نشینند صحبت

می کنند و خودشان را آماده میکنند - آنوقت وارد شدند به استدلال - خواستند

استدلال بکنند از لحاظ اقتصادی که این چقدر بضرراست . این را بهشان جواب دادم

که شما - این را به شما مربوط نیست این مسئولیتها من است . جلسه دور هم نشستن

هم که گناهی نیست . این دلیل نمیشه که من این اشخاص را . هض می گفتند که ایس

اشخاص را باید برکنار بشوند . و يك عده ای هم از دوستان من هعناطوره که زلم گفت

د بیروز - ضحطه مثلا- جمال امامی از من رنجید قهر کرد با من . اونوقت نماینده

مجلس بود که توجه جور آدمی هستی - این آدمی که هیچوقت توده‌ای نبوده
این چرا حمایت میکنه از این جور اشخاص .

س- کی‌ها بودند اینها که آنجا بودند

ج- اتفاقاً جزوتوی دستگاه بد نام سازمان برناه که واقعا هم بحق این بد نام بود

اینها جزو خوشناخترین اشخاص بودند . يك عده مهندس - از طبقات مختلف
بیشترشان مهندس بودند . یكروزی شاه بمن گفتش که سازمان امنیت بمن اطلاع
دادند که يك چیزهایی را به شما نوشته‌اند شما اعتنا نکردید و میگویند این وضع
خطرناک و شما باید اینها را بدید به دیوان کفر - پرونده‌هایشان را . گفتن من
همچین کاری نمیکم . یکی او بگو یکی من بگو - اوقاتش تلخ شد و پاشد . پاشد
شروع کرد به قدم زدن . من باهاش قدم زدم . گفت شما خیلی لجوج هستید .

گفتم اتفاقاً اعلیحضرت اشتباه میفرمائید . این لجاجت نیست - اینها دوستان
من نیستند . اینها تمام اشخاصی هستند که نسبت به من نظر بد داشتند . اونوقت
بهش گفتم که شنیدم خودتان هم اطلاع دارید که صدق - این را بهتان گفتم
که توی این چند روزه صحبت نکردم ؟ چرا مثل اینکه بهتان گفتم که من وقتیکه
برگشتم از صندوق یكروزی منزل سید جلال بودم - سید جلال تهرانی - نهار آنجا
بودیم . این سببهی هم آنجا بود - انوشیروان سببهی که در زمان صدق سناتور

بود و رئیس کمیسیون مشترک مجلس در امور نفت . يك کمیسیون مختلطی درست
کرده بودند برای امور نفت این رئیس آن کمیسیون بود . گفت که شب سرا صدق
خواست و گفت که من يك نفر برای نفت در نظر گرفته‌ام - ابتهاج چگونه ؟ گفت
من پرسیدم که ام ابتهاج ؟ گفت آن یکی که در آمریکا است . گفتم خیال میکنم که
بد نباشه . گفت فوراً کمیسیون را تشکیل بدید و این موضوع را مطرح بکنید .
گفتم چشم فردا صبح . فردا صبح جلسه را دعوت کردم آمدند . گفت بعضی
اینکه اسم شما را بردم مثل اینکه يك بعضی منفجر شده . همه بيك صدا گفتند که

بعضی‌هایشان گفتند يك انگلیسی بیارید بهتر از ابتهاج است

- س- یعنی وکلای مجلس هستند و یکه
- ج - نه - اینها از وکلای مجلس اعضای سنا و مجلس عضو این کمیسیون مشترک نفت بنظرم اسمش همین بود کمیسیون مشترک نفت . من نهرسیدم کی گفته . گفت که گفتند که یک انگلیسوی بیارید و در حفظ مذاق ایران یک انگلیسی بهتر از ابتهاج است برای اینکه این اصلا "علاهای به ایران نداره - این ایرانی نیست

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یک دسامبر ۱۹۸۱

محل صحابه - شهرگان - فرانسه

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱۰

منزل صدق و اوگفتش که شنیدم دسته گلی به آب دادید . گفتد پشپ تو همین اطاق جنابعالی بمن مگر نرفودید که ایسن آدم را در نظر گرفتید و بمن دستور فرمودید که من کمیسیون رانشکیل بدهم . از این بعد ازتان استعدا خواهم کرد هرامری دارید بمن کتبا" ابلاغ بفرمائید . گفت بعد چندی بعد از این شنیدم که دارند برای من پرونده میسازند

برای ؟

س-

برای سپهبدی . آنوقت بقیه اش راسید جلال تهرانی برایم تعریف کرد . که آمد پیشت سید جلال و گفت که

ج-

سپهبدی

س-

سپهبدی - که دارند برای من پرونده میسازند آقا - این دستوری است که خود نخست وزیر بمن داد . من که خود سرانسه این کار را نکردم - گناه من چیه .

ج-

سید جلال میره پیش صدق میگه خب آقا این که خوب نیست . شما يك همچین چیمیزی را فرمودید این آدم هم دستور شما را اجرا ناره میکنه . الان میگه که دارند پرونده میسازند آخه اینکه شایسته نیست از قول سید جلال بهتان هیگویم . میگه بشرط اینکه نه شما و نه او این را بروزند هید میگویم تعقیبش نکنند . میگه اوهم قول میدهد . اوهم همین درپاریس بمن چندی پیش گفت بنابراین در تمام مدتی که سابق نگفته بود این را و به پس شما رفتید پهلوی شاه و ایشان گفتند که چرا اینها را بیرون نمی کنید . شما گفتید س- اینها صلاح نیست که بیرونشان بکنیم

س-

ج -

گفتم که - گفتم نه این لجاجت نیست . گفتم این الان لجاجت نیست . اینها سرا خائن میدانستند . من گفتم نیا دم اعلیحضرت برای تسویه حساب سیاسی . من بدست ایرانیها باید این کار را بکنم . من که نمی توانم بجای دوست (دوست نفر بودند تقریباً) من خارجی بیارم . این کاری را که من دارم می کنم گفتم کار آسانی نیست . من مسئولیت قبول می کنم . ممکن است توی این عده یک چند نفر واقعا اشخاص خائن هم باشند و یک کارهایی هم بکنند مسئولیتش به عهده من است . آسانترین راه این بوده که اعلیحضرت یک امری بمن میفرمائید من اجرا می کنم . گفتم اینطور صداقت نفرمائید این روی لجاجت نیست . گفتم پنج نفر در دنیا ممکن است به من عقیده داشته باشند . اینها بیایند بمن بگویند که آقا ما شما را یک آدم درستی میدانستیم شما دردترا از اینها توی این دستگاهت ندانستی که اینها را فرستادید به دیوان کیفر من چی بگویم ؟ بگویم نه اینها دردترا ؟ اینها گفتم اتفاقاً مشهور اند به اینکه اشخاص در ستگاری هستند نسبت به آنها ی دیگر . من بگویم امر شد ؟ من میتوانم بگویم امر شد ؟ گفتم من به سازمان برنامه آمده ام برای اینکه تعقیب بکنم ؟ گفتم یک روزی اعلیحضرت تمام ایرانیها طرفدار صدق بودند تمام ایرانیها را باید الان گرفت تنبیه کرد ؟ گفتم اعلیحضرت چند نفر اینچنین باهاشان صحبت میکنند ؟ گفت هیچکس . گفتم استدعا می کنم به دیگران این را نفرمائید برای اینکه میفرمائید آنها فقرا این امرتان را اجرا میکنند . این بنفع مملکت نیست . از این راه ما مملکت را نمیتوانیم اصلاح بکنیم . گفتم من همم آنچنان با این اشخاص رفتار بکنم که تماشاخان با نهایت صمیمیت و صداقت برای سازمان برنامه کار بکنند و همین طور هم بود . توی شان یک عده ای بودند الان مثلاً اسم ببرم یکی مهندس زنجانی بود یکی مهندس - همین چند روز پیش هم اتفاقاً صحبتش بود . یکی از همکاران من اینجا بود یکی از آن معلوم میشه افراطی های چه الان هم هست . پرسیدم

این زنم هم بود - گفتم من اینها را وارد کرده بودم آنچنان با صداقت کار میکردند - خدای من شاهد است . گفتم من هنر در این است اعلیحضرت گفتم آسانترین کار آن است که من امرتان را اجرا بکنم . این را که من میکنم مشکل است . برای اینکه مسئولیت قبول میکنم به دیگران این را نفرمائید برای اینکه فوراً اجرا میکنند . نتیجه اش چی میشه با این وضع با این ترتیب که ملکت اصلاح نمیشه . من اینها را بنده ازم دور مجبور میشوند اینها بروند یک راههایی را برای زندگیشان یک راههای دیگری را انتخاب میکنند این نفع ملکت نیست . هیچی . این تازه سال اولی بود که من در آنجا بودم سه سال و نیم دیگر هم در آنجا بودم . این یکی از آن مواردی است که نشان میدهد که یک نفر اگر عقاید خودش را میگذرد و می ایستاد و استدلال میکرد و میدانست که نظر شخصی ندارد . یک مورد دیگری در شورای اقتصاد من بعنوان مدیر سازمان برنامه میبایستی شرکت بکنم مطابق قانونی که نمیدونم برای - قانون بود یا مقررات بود یا نمیدونم چی بود من عضو شورای اقتصاد بودم . اینجا همینطور که عادت هست یک مطالبی مطرح میشد من فراموش میکردم که جمعیت دیگری هم هست عیناً همان مطالب را با همان شدت با همان حدت اظهار میکردم . این برای شاه ناگوار بود . برای من پیغام داد که این خوب نیست شما اینطور با من صحبت میکنید جلو وزیرا . دیجوقت ایرادی نداشت وقتی تنها بودم . وضع گفتم که اعلیحضرت میفرمائید که من در آنجا اینطور صحبت نکنم . این محل شورا است برای شعور است . من میآیم آنجا میبینم یک طلبی مطرح شده و دارد - تصویب میشه من سکوت کنم . خود اعلیحضرت بعد از یک مدتی اگر این نتیجه خوب نداشت از من سؤال نمیفرمائید که آقا شما آنجا بودید چرا نگفتید ؟ من خیانت است اگر نگویم مجبورم بگویم . گفتم اینهایی که این کرمهایی که اینجا دور میز می نشینند وزیرا را میگفتم کرم و میرفت بهشان هم میگفت که ابتهاج میدونید راجع به شما چی میگه - میگه شما کرمید و عقیده ام هم این بود کرم چرا؟ چون یک کرمی

را روشن رد می‌شود له می‌کند و توجه نمی‌شود که چه کردید . اینقدر اینها بی
 موجودیت اند - بی خاصیت هستند بی اراده‌اند عکس‌العملی دیده نمی‌شود
 اینها مثل موش می‌نشستند . من یک دفعه توجه شدم که هیچکس دستش را
 رو میز نمی‌گذارد . دست رو می‌گذاشتن که برخلاف ادب یعنی چه؟ من دستم
 یکدم زیر میز قائم بگم ؟ دستم را روی میز می‌گذاشتم - اظهار عقیده هم
 میکردم بطوریکه یک دفعه هم باعث یک مذاکراتی که بین مان رد و بدل شد
 بسیار نا شایسته بود . یک سدی میخواستند بسازند - سد لتیان . این را
 میخواستند بدهند به یکفر باسم - نمیدانم اسمش را فراموش کرده‌ام - اهل
 رومانی بود - تبعه فرانسه - مقیم سوئیس و وقتیکه بمن گفتند که این آدم آمده
 پیشنهاد کرده که سد لتیان را بسازد بدون مناقشه من اطلاعات گرفتم همانطور
 که رسم من هست همه کس هرچا بودم همین کار را میکردم . اطلاعاتی که
 گرفتم حاکی از اینست که این کلاه برداری کرده در آمریکای جنوبی و تحت
 تعقیب جزای است در آمریکای جنوبی . تحقیقاتی که کردم گفتند مالیاتش
 راهم نمی‌پردازد و میگردند که این را یکجا پیدا بکنند که گیرش بیاورند . این
 را برداشتم نوشتم به دفتر شورای اقتصاد که اطلاعاتی را که من گرفتم این است .
 این در شورای اقتصاد خوانده شد . می‌گفته رئیس آبیاری تهران بود - روحانی
 که بعد وزیر کشاورزی شد معاونش بود . یکی دو جلسه می‌گفته را خواستند
 بعنوان اینکه دفاع بکند از خودش برخلاف این عقیده‌ای که من اظهار
 میکنم . که چنین است چنان است . من میگفتم که این بهترین آدم دنیا باشه
 بدون مناقشه آخه چطور میشه بدون مناقشه یک سدی را داد به یک نفر؟ آخه
 روی چه مأخذی؟ چرا نمی‌بایست مناقشه‌ای بین اینها - برو در مناقشه
 شرکت بکنه . در یکی از همین جلسات که همینطور با شدت چیز می‌کردم رو کرد
 شاه بمن گفتش که اگر لیلیتال این پیشنهاد را کرده بود شما این مخالفت

را میگردید ؟ گفتم این چه مقایسه‌ای است . گفتم مقایسه بین يك مرد کلاهبردار و حقه باز با لیلیتال . گفتم بله اگر لیلیتال همچین پیشنهاد میگرد من ایسین ایراد را نمی‌گرفتم اما لیلیتال همچین پیشنهادی ممکن نبود بکند . بگوئید يك سدی را بمن بدهید من بسازم بدون مناقصه . لیلیتال مقاطعه کار نیست . لیلیتال کارش این چیزها نیست با تندی باهاش . خوب این طرز صحبت را نمی‌پسندید . آنوقت گفتم که اعلیحضرت آخه می‌خواهید منم مثل دیگران سکوت بکنم گفتم اعلیحضرت خیال می‌فرمایید که همین کره‌ها هم موافقت با آن چیزهای کسه می‌فرمایید ؟ گفتم نیستند . خیلی بهش برخورد - برافروخته شد . گفتم در یکی از این جلسات بعد از اینکه من يك اظهاراتی کردم وقتیکه جمله ختم شد داشتیم می‌رقص یکی از اینها دود عقب من بهش ننگتم کی اما حالا می‌گم برای اینکه مرده - علم - اسداله علم که نوکر و غلام شاه بود . دود عقب من تبریک بهتان می‌گم . من اصلاً " نه می‌دم تبریک برای چی می‌گه . بعد گفتم با این طرز بیانی که شما صحبت کردید . گفتم شما آقای علم موافقت با این چیزهایی که گفتم؟ گفت البته . گفتم شما چرا چیزی نمی‌گوئید ؟ به شاه گفتم بدون اینکه اسم ببرم . گفتم یکی از اینها آمد پشت سرم و این مطلب را بمن تبریک گفت . خودش جرأت نه‌اره بگه و اینکه تصور می‌کنید که این کره‌ها موافقت - اینها جرأت اینکه حرف بزنند ندارند . اینها هم موافق نیستند که بهش برخورد . گفتم اعلیحضرت سعی بفرمائید پانزده تا ابتهاج د ورتان جمع بکنید . گفتم شما نخست وزیری را بمن تکلیف فرمودید و من رد کردم . بنابراین این کارها را نمی‌کنم برای اینکه به مقام نخست وزیری برسم . شما میدونید که من نادرست نیستم . چون میدونم از زندگی - اتفاقاً اینطور هم هست - از زندگی خصوصی تمام افراد این مملکت اطلاع دارم . وقتی که صحبت میشد بمن میگفت کی مثلاً " روابطش با زنش مثلاً چه جوریه هست چه جور کاسیه‌ها^۱ که میگفت . گفتم شما میدونید

من فقط و فقط با حقوق زندگی می‌کیم. آنوقت سعی بکنید گفتن لازم نیست قبول بکنید نظراتشان را - نظر مرا هم لازم نیست قبول بکنید. اما قبل از اینکه تصمیم بگیرید گوش بدهید. تشویق بکنید که بگویند. پس از اینکه شنیده بد نظرها را تصمیم بگیرید. آخه فایده شورا چی هست؟ شورای اقتصاد؟ من گفتم پس مقرونه اید که من بعنوان سازمان برنامه شرکت نکنم. اما وقتی که می‌ایم شرکت می‌کیم و می‌بینیم که دارند یک تصمیماتی می‌گیرند که غلط است نمیتوانم سکوت بکنم. و مورد را برایتان ذکر می‌کنم. یکروز نوی اطلاعات خواندم شب خواندم که دولت یک طرحی داده به - لایحه‌ای پیشنهاد کرده به مجلس که اشخاصیکه وابستگی دارند با مستخدمین دولت اینها حق معامله با دستگاه ندارند. یعنی یک چیزی نظیر آن کانظیکت او اینترست. اما این بعدی وسیله که من فکر کردم ای تکلیف سازمان برنامه چه خواهد بود؟ جهانشاهی مشاور حقوقی را خواستم گفتن آقا این را ببینید مطالعه بکنید و بمن بگوئید که این چه تأثیری خواهد داشت در کارهای سازمان برنامه

این جزو برنامه‌های ضد فساد بود؟

س-

نه ضد فساد نبود - چیز بود اسمش را چی گذاشته بودند - یک اصطلاحی هم منع که اشخاصی که متوجه اند از اینکه - مثلاً - وکیل مجلس هستید نمیتوانید مقاطعه کار بشوید. به همان نشانی که قانون گذشت تمام مقاطعه کارها که وکیل مجلس بودند - وکیل مجلس بودند مقاطعه کار هم بودند هیچوقت هم اجرا نشد. بهر حال گفتن به جهانشاهی که شما این را مطالعه بکنید بمن گزارش رابدهید که اگر تصویب شد چه تأثیری در عطیات سازمان برنامه خواهد داشت. چند روز بعد آورد یک تابلوشی که نصف این میز بود. سازمان برنامه وسط - حلقه حلقه حلقه دور - این حلقه همینکه میرفت که باهیچکدام اینها نمیتوانه معامله بکند. مثلاً یکطرف کارمند سازمان برنامه در کرمان این یک فعالیتی دارد. من نمیتوانم با یک

ج -

مقاطعہ کاری کہ با این یک نسبت دوری داره من معاملہ بکنم . من این را برداشتم این طرح را برداشتم مردم در شورای اقتصاد گذاشتم روی میز . گفت دولت این را پیشنهاد کرده این لایحہ را بہ مجلس من این است نتیجہ اش . من دارم الان اخطار میکنم بہ آقایین دولت . نخست وزیر ہم آنجا دست راست شاہ نشسته . کہ این اگر تصویب بشہ من در ہر مورد یک شرحی بنویسم بہ نخست وزیر کہ شما بمن بگوئید کہ من میتوانم با این آدم معاملہ بکنم یا نہ چون حتی گفتن یک کامپیوتر ہم نمیتواند جواب این را بدهد . من از کجا میدانم کہ این کجاہا ضروب دارہ و این در سرتا سر ایران این آدم ممکن است اشخاصی باشند و من معاملہ ام ہم با تمام حکومت هست . ہمہ تعجب کردند شاہ رو کرد گفتن کہ خب راست میگہ فلانی این را کی تہیہ کردہ ؟ گفتند آقای آموزگار آقای مہندس طالقانی این دونفر این را تہیہ کردہ اند . رو کرد بہ آموزگار گفت خب آقا فلانی راست میگہ پس چطور شد این چیز را . گفت برای اثری کہ در مردم میکنم من اینطور گفتم .

گفتم وای بحال آن دولتی کہ یک ہمچین قانونی - یکیشان وزیر کشاورزی بود

آموزگار وزیر کشاورزی بود

س-

یکیشان - طالقانی وزیر شاور بود . گفتم کہ وای بحال آن دولتی کہ خیال میکنہ با یک لایحہ ای کہ می برند بہ مجلس و بشکل قانون در میآید مردم متقاعد میشوند . گفتم آقایین مردم ہمچین توتمی از شما نہ اشتند . شما میآید د اطلب میشوند میخواہید یک ہمچین کاری را بکنید یک قانونی را می گذارید کہ قابل اجرا نیست و میدونید ہم اجرا نخواہد شد . شما خیال میکنید مردم اینقدر خرند کہ ایسن در شان تأثیر میکنہ این تأثیر روانی خواہد داشت ؟ گفتم برعکس می بینند کہ ایسن اجرا نمیشہ - قابل اجرا نیست . کی را میخواہید گول بزنید ؟ گفت این را -

لایحہ را بکنید اصلاح بکنید . لایحہ را پس گرفتند اصلاحش کردند دوسارہ دادند بہ مجلس تصویب شد و با آن شکل کہ اصلاح کردند و این را سادہ ترش

ج -

کردند اجرا نشد . نشد که نشد که نشد برای اینکه يك عده نوى مجلس بودند
مقاطعہ کاران نوى مجلس بودند يك که اشان کارنرفتند يك که اشان هم این را
برکسار نکردند . آهان گفتم قبل از اینکه بگویند کی این را تهیه کرده گفتم
من یقین دارم اشخاصی این را تهیه کردند که يك چیزی شنیده اند که يك
چیزی در آمریکا هست بعنوان کانفلیکت او اینترست . گفتم میدانید این چه؟
گفتم يك ویلسون نامی بود که رئیس جنرال مونتوز بود در زمان آیزنهاور
این را آوردند کردند وزیر دفاع . در همان روزهای اول از پرسش سوال کردند
روزنامه نگارها شما مستر ویلسون سهامتان را در جنرال مونتوز چه
کردید؟ گفت چطور که نمیدانست که يك همچین چیزی هست . گفتند
آخه شما که نمیتوانید هم سهامدار - یکی از سهامداران بزرگ جنرال مونتوز باشید
هم وزیر دفاع باشید برای اینکه یکی از مهمترین ساپلای های دفاع جنرال -
مونتوز است . آن زمان دو میلیارد دلار معامله داشت در سال - آنزمان
مال تقریباً سی سال پیش در زمان آیزنهاور . گفت عجب حالا من بایست
مطالعه بکنم . چند روزی این طول کشید بعد اعلام کرد که سهامش را واگذاشت
کرده است يك موسسهای که میدانید ^{non-voting} و حق اخذ هم ندارد و چه
چه وفلان تا مطابق آن قانون بتونه وزیر بشه . گفتم این قانون برای ایمن
تهیه شده . یکفرد نمیتونه پشت میز وزیر دفاع بنشیند و از صندوق جنرال مونتوز
آخذه باشه آنجا و هنوز هم در آنجا سهم باشه - میگویند آقا شما این
معاملاتی را که میخواهید ادامه دهید این چطورى در میآید . این کانفلیکت
او اینترست . نه اینکه من اینجا نشسته ام یکفرد کرمان هست که این يك
نسبت دوری دارد با یکی از اعضای سازمان برنامه و آن عضو سازمان برنامه
عضو يك اداره ای است که من بوسیله آن اداره میخواهم يك

معامله‌ای با یکفر بکنم . گفتم با کاسه‌پوتر هم نمیتوانم تشخیص بدهم یک همچین چیزی را . گفتم شنیدند این آقایین . این بود که رو کرد گفت کی این کار را کرده معلوم شد این دوتا . هر دوتا تحصیل کرده آمریکا و استند لاشان هم که این بواسطه اثر روانی که در مردم خواهد کرد . شما را بخدا ببینید . اثر روانی عیناً" مثل اینکه مردم مغز خورند که نمیتوانند تشخیص دهند که بصری اینکه یک قانونی میگذرد و اینها ببینید دوتا تحصیل کرده . آوزکاری که بعد آمده نخست وزیر شده . جوانی که در ابتدای تحصیلاتش ترقی کرده آمده معاصر وزارتخانه شده بعد وزیر شده . حالا ممکن است دوست شما هم باشد ممکن است قوم و خویش شما هم باشد این مطلبی را که من میگویم ملاحظه میفرمائید این است طرز کار . آنوقت وقتی که من با اینها طرف میشدم این ناگوار بود برای شاه . این بود که یکی این بود یکی این مورد بود گفتم . یکی هم مورد دیگری که بود . آهان آقای ضرام وزیر گمرکات بود یا آنوقت وزیر اراضی بود . حالا خاطر من نیست این وقتی که آمد شاید وزیر اراضی بود . آمد و یک گزارش خواند که

س - بله وزیر اراضی بود

ج - بله آمد گزارش خواند که این شرکت پیسی کولا روزی فلان قدر بطری پیسی کولا میفرشد و اینکه ر این را تولید میکنه و این قیمت میفرشه و روزی اینکه ر صنعت دارد . سالی میشه اینکه ر . بنابراین پیشنهاد میکنم که روی هر بطری نمیدونم دهشاهی - ۱۵ شاهی نمیدونم ما عوارض بگیریم . همه موافق . گفتم مگر این همان هیئت دولتی نیست که به مردم اغلام کرده که بیایید سرمایه گذاری بکنید . مگر همان دولتی نیست که گفته است با تمام وسائل من تشویق میکنم سرمایه گذاری را . آقایین سرمایه گذاری را مردم برای چی میکنند ؟ برای اینکه بیایند ضرر بکنند ؟ برای اینکه نفع ببرند . شما چه حقی دارید میرید بگویید من تعوی تمام این اشخاص یکفر را انتخاب میکنم روی محصول اولیک عوارض میگذارم . مالیات بر درآمد را ببرید بالا . بگویید که هیچکس حق ندارد بیش

از فلان قدرت منفعت داشته باشد و بنابراین ما ایکس درصد چیزی می‌کیم سوپر تاکس هم می‌بریم . شما نمی‌توانید یک همچین کاری بکشید بخصوص دولتی که پشت سر هم هی اعلام کرده - تعهد کرده ما همه جور حمایت خواهیم کرد از سرمایه گذاری . خوب با کمال شرمساری همه هد یگر را نگاه کردند آقا خوب حرف حسابی است دیگه . من وکیل ثابت پاسال نیستم این حرف را میزنم . من سهامدار در آنجا نیستم اما من می‌بینم یک عمل غلطی دارند میکنند . یک تصمیمی دارند میگیرند که این تصمیم اگر گرفته شد حالا بعد شنیدم (؟) همین کار را هم کردند . بعد از سالها عیناً همین کار را کردند . این نوع کارها میشد که من وقتیکه با همین با همین تنه‌ی و با همین حرارت هم این حرف را می‌زدم خوب این برمیخورد . شاه خیال میکرد که مثلاً " من باید مثل سایرین دستم را بندازم پائین - سرزم را بندازم پائین و وقتیکه یک سفر یک زوری یک چیزی آورد گفته که خیلی خوب بسد پیشنهادی که نیست . هیچکس هم سکوت بود تمام میشد . یکی از بزرگترین خدمتگزارانیکه کردند که این مربوط میشد به توسعه بانک صنعتی . بانک توسعه صنعتی باین ترتیب بوجود آمد . من در کنفرانس سانفرانسیسکو بودم در - ۱۹۵۷ . جین بلاک دعوت داشت بعنوان رئیس بانک جهانی . پسر جین بلاک - جین بلاک جونیور هم شرکت داشت بعنوان نماینده لازاروس رریکی از پانگه اران لازاروس رریکی بود . به من جین جونیور گفتش که آندره مایرر خیلی خیلی میل داره که شما ملاقات بکنه در نیویورک . گفتن من تأسفانه از راه نیویورک برنی‌گردم . من از نیویورک آمده‌ام - رستم تی . وی را دیدم - رستم مزارع کالیفرنیا ی جنونی را دیدم آمده‌ام سانفرانسیسکو - از اینجا میروم شیکاگو - از شیکاگو میروم به پیتسبورگ - از پیتسبورگ میروم به سن - دعوت دارم دولت آلمان دعوت کرده . بنابراین توی برنامه من نیست . گفت بمسما

بسیار کار مهمی است و از شما خواهش میکنم که شما برنامه‌تان را یک جویری تخمیر
 بدید که یک ساعت در نیویورک باهانش ملاقات بکنید . بعدی اصرار کرد گفتم که من
 د و روز-برنامه من د و روز در پیتمبورک است . مهمان لیجنیلسه رئیس یونیورسیتی
 آو پیتمبورک که برای من در یکی از طرحهایمان کار میکرد . سرا دعوت کرده بود
 د و روز . گفتم شما باید با او تماس بگیرید . من اگر یکی از این د و روز را او مرا
 روز دوم برای من یک صاحب مطبوعاتی تشکیل داده و چیزهای دیگر . روز اول -
 ملاقات با روسای صنایع و مؤسسات است . من به او واگذار میکنم اگر او توانست
 یک نصف روز یا یکروز مرا آزاد بگذارد من حرفی ندارم . رفتند و اقدام کردند و جواب
 آمد که لیجنیلسه میگه هیچ مانعی نداره . گفتم خیلی خوب میآیم . پرواز کردم
 به نیویورک صبح مستقیماً رستم وال استریت آفیس آندره مايرمال لازار فرگفت
 که من به دستور رئیس بانک جهانی حاضر که بانک توسعه صنعتی برای شما بوجود
 بیاورد همین طور که بانک در ترکیه کرده در پاکستان کرده در یکی دو جای دیگر
 کرده . گفتم من با نهایت میل این را استقبال میکنم - با کمال میل . یک صحبتی
 کردم نهاری خوردیم و پرواز کردم رستم پیتمبورک و رستم شیکاگو یا برگشتم بهرحال
 آنجا به برنامه خودم . آدم تهران و به شاه گفتم که یک شانس بزرگی آوردم . من تمام
 گرفتاری من تا حالا روی جنبه مالی بوده برای اینکه من یکسای پول توی بساط
 نبود که - پول نفت نبود . تازه وقتیکه من رسیدم علی امینی قرارداد کسرسیوم
 را داشت اعضا میگرد . تازه وقتیکه اعضا شد و عمل شد سال اول تمام درآمد
 نود میلیون دلار بود . گفتم من دیگر هیچ فضا نمیخواهم داشت از لحاظ مالی
 برای اینکه این یکی از برجسته ترین افراد است . آهان باجین بلاک صحبت کسردم
 جین سینیر . گفتش که منظم ترین - لایق ترین فرد وال استریت است آندره ماير است .
 شما هیچ آشنائی دارید ؟

س- خیر

ج- فرانسوی است - یک فرانسوی است که چهل سال بود که در آنجا بود و سینیر پارتنر

لازارفره در نیویورک بود . خب این برای من کافی بود . بگه و بعد خودم هم اطلاعاتی که داشتم میدونم لازارفه در يك شهرت جهانی داره . گفتم این آدم علاقه پیدا بکنه که بنیاد در مملکت ما دواطلب بشه که این کار را بکنه این را من يك شانس بزرگی میدونم و دیگر غصه‌ای ندارم از حیث مالی برای اینکه همانصوق من گرفتاری داشتهم برای کارهای خوزستان - گرفتاری داشتهم برای تمام برنامه های دیگر که از کجا قرض بکنم که آنها هم بعد توضیح خواهم داد . شاه هم خیلی استقبال کرد و گفتش که بسیار خوب است بگویند بیایند . تلگراف کردم - تلگراف بنظرم کردم - به تفصیل که این را بعد مهدی سمیعی وقتیکه رئیس سازمان برنامه شد این را مکاتبات سرا پیدا کرد چون خودش یکی از پایه گذاران بانک توسعه صنعتی بود و این چیزها را هیچ نمیدانستند این را تمام این چیزهایش را برای من فرستاد مکاتبات سرا با سازمان برنامه بود - تلگراف بود و نامه هم نوشتم که من دعوتان میکنم میسون را بفرستید . شرایطی که من میخواهم دلم میخواهد که خرده پاهای هم باشند تنها صاحبان صنایع عده نباشند که اشخاصی هم که صنایع کوچک هم دارند به آنها هم بتوانیم کمک بکنیم . بدین ترتیب حاضر من روی مدلی که بانک جهانی در - کشورهای دیگر تعیین کرده . تلگراف جواب آمد که میسون در فلان تاریخ خواهد آمد . اطلاع دادم به شاه و او هم به نخست وزیرش گفت و اقبال و شریف امامی هم وزیر صنایع آمد . مستقیماً تماس گرفتند با خود دولت روی اساس کار . یکی از شرایط این کار در هر جائیکه بانک جهانی این کار را میکرد شرطش این بود که دولت يك سهمی میگذارد و یکفر ناظر دارد در هیئت مدیره - بیش از این حق دیگری ندارد . تمام حسن این کار هم همین است که دولت سهیم باشد پشتیبان باشد دخالت نکند . موفقیت این بانکها در جاهای دیگر هم همین بوده است . برای اینکه همان دخاذهای دولت است که خراب میکند کار را . آمدند و میسون اول در کلیات صحبت کرد بعد قرار شد که آهان . . راجع به شخص بنی آورنده ما برگفت من بهتان قول میدهم شخصاً

آن آدم را انتخاب خواهم کرد برای اطمینان خاطر شما . یکفر هلندی را که رئیس یک بانکی در هلند بود او این را معرفی کرد میسین دوم آمد باتفاق آن آدم که حالا وارد جزئیات شدند . اینهم تصویب شد و برگشتند . یکوزی من اطلاع پیدا کردم که آهان . . اینجور اطلاع پیدا کردم . جلسه شورای اقتصاد - اقبال نخست وزیر به شاه گزارش داد که اعلیحضرت ما جلسه هیئت وزیران در شیراز تشکیل شد - میدانید آزمائشی بود که اقبال راه میافزاد میرفت در جاهای مختلف هیئت وزیران را تشکیل میداد . هیئت وزیران در شیراز تشکیل شد باتفاق آراه ایمن پیشنهاد شد . برای اینکه این مخالف حق حاکمیت دولت است . دولتست چطور ممکن است یک سرمایه ای بدهد یکفر در آنجا باشد ناظر این مخالف حیثیت دولت است - مخالف حق حاکمیت دولت است - باتفاق آراه رده شد

این ساختگی بود یا . .

س -

حالا گوش بدهید حالا گوش بدهید . حالا چطور شده که این جور شده . بدبخت اقبال یک آدم نادرستی نبود . در همین اوان بانک مرکزی بدستور دولت آمده بسود تجدید نظر کرده بود در پشتوانه - طلای پشتوانه را بواسطه ترقی قیمت طلا تجدید ارزیابی کرده بود و در نتیجه این عمل هفتمین تومان - هفت بلیارد ریال سود بهشان دادند . آناه این لاشخورها به فکر این افتادند که چطوری این را بخورند . شریف اماهی که یکی از دزدترین افراد ایران است وزیر صنایع - اینها که گفته نشده اما این ها چیزهایی است که استنباط من است - ایمان من است . والا یک دولتمسی که در دوره هیئت میآید در اصول و در جزئیاتش موافقت میکند مدبرعاملش هم تعیین شده در تمام جزئیاتش صحبت کردند یکدفعه متوجه میشه که این مخالف اصول حاکمیت است ؟ این را از روز اول اول قبل از اینکه میسین بیاید که آقا شرط این کار این است که دولت پول میکند اراه اما دخالت نده اراه - نباید بگه . این باید هیئت مدبرهای داشته باشه که او خودشان اداره بکنند . آن کار را هفتمین تومان

ج -

را آوردند و يك پیشنهادی کردند و خودشان زد و بند کردند که این را بدهند و امده به اشخاص برای ایجاد صنایع . يك تشرفاتی هم قائل شدند که اول وزارت صنایع - وزارت بازرگانی تصدیق بکنند که این کاری را که اینها میخواهند بکنند صحیح است - بانک مرکزی هم این را تأیید بکند بروند پول بگیرند - آقا کیسه باز شد ریختند - آنچنان این پول را خوردند - پول مفت و تسوی شهر هم شایع بود همه میدانستند که هرکس میخواهد بوه پول بگیره باید صدی فلان بدهد - دلایشان را گرفتند و گروه شروع کردند به دادن این موقع من یکی از کارهایی که گفته بودم گفتم اولین چیزی که میشه از این محل دولت سهم خودش را میده به این - و این بانک هم این کار را بکند . بانک توسعه صنعتی دارم درست میکنیم دیگه . طبیعی تراز این چیزی میشد که او را بدهند به این که بگویند آقا شما برای توسعه صنعت شما روی اساسی که يك بانکی داره باید تحقیق بکنه - برنامه ای داشته باشند - طرحی باشه اینها را وقتی تشخیص داد آتوقت بده . اینها همه را قبول کرده بودند بعد مثل اینکه متوجه شدند که آخه اگر این کار را بکنند این پول از دستشان میره . آنچنان با عجله شروع کردند به دادن که قبل از اینکه این کار بشه این تمام بشه . اما معلوم میشه تمام نشد بنابراین هیئت وزیران او - به بخت بیچاره اقبال هم از همه جا بیخبر - همینطور در مورد کودشیمای شیراز رفت يك چیزهایی را توی مجلس خواند که شریف امامی برایش نوشته بود اینها هرچی که او میگفت قبول میکرد برای اینکه معلوم میشه اطمینان داشت . من آتوقت متوجه این مطلب نبودم بعد توجه کردم اما جلسه بهم خورد . رستم توی اطاق شاه بدون خبر . گفتم اعلیحضرت اینها چی میگویند ؟ مگه میشه همچین حرفی زد . گفت آخه من چی بکنم هیئت وزیران . گفتم هیئت وزیران گفتم هیئت وزیران ؟ گفتم این کرم ها هیئت وزیران ؟ یعنی چه گفت حالا من چه

بکم؟ گفتن شما امر بفرمائید همچین کاری نمیشه کرد. گفتن من نمیتونم دیکه کار بکم - غیرممکن است چطورری من میتوانم کار بکم؟ روی قول آتم يك صحبتسی میشه بعد دولتی نشسته دود فعه هیئت آمده. اول در کلیات بعد در جزئیاتش صحبت شده یک دفعه آقایین توجه شده اند يك همچین طلبی. گفتن اینجور نمیشه. گفتن اگر بخواد این قضیه باین ترتیب بماند من دیکه نمیتونم کار بگم برای اینکه اصلاً دنیا بما اطمینان نه ااره. روز اول میگویم ما همچین کاری را نمیخواهیم بگیم. دید که من خیلی پافشاری میکنم گفت خیلی خب حالا ببینیم چی میشه. همین هیات وزیرانی که باتفاق آراء رد کرد یکسال بعد - من دیکه رفته بودم از سازمان برنامه - باتفاق آراء تصویب کرد حالا چی شد؟ يك جبرانی پیدا کرد. یکیش این بود که حالا برایتان نقل میکنم. من در ماه جون ۱۹۵۸ رضم برای ترتیب وام با بانک جهانی. حالا این را تمام میکنم آنوقت برویگرم برای وام هائی که گرفته. در واتسنگن بودم که شاه آمد به سفر آنوقت آیزنهاور بود دیکه به ملاقات رسمی. فاستر دالس يك شامی داد به افتخار شاه. يك خانه ای هست خانه شخصی است در گمان میکنم که پنسیلوانیا اونیه است. مال یکی از اشراف بوده که این را مخصوصاً - مهمانیهای را که میدهند پذیرائی هائی که میکنند آنجا میکنند

بلسر هاوس، نیست که

س -

نه نه - بلسر هاوس يك جای کوچکی است آنجا يك جای معتبری این را يك دعوتی کردند به شام از يك عده ای منجمله من. من آنجا بودم دیکه. سر میز شام هم يك نطق هائی شد. فاستر دالس يك چیزی گفت و شاه يك نطق کرد و يك نطق خیلی غرائی و خیلی راجع به اتحادی که ما با امریکا داریم که شما دوستانتان را - دوستانش را آدم در ایام خوش نمیتواند تشخیص بدهد در ایام - شوش همه دوست آدم هستند اما يك روزگار بدی وقت پیش بیاید آنوقت آزمایش احضان است که اگر خدا ای، نخواسته يك همچین روزی پیش بیاید آنوقت خواهیید رسید که

ج -

ایران چه دوست صمیمی امی هست . در این زمینه بود . خیلی هم اتفاقاً

بیان یعنی خوب صحبت کرد آتشب

ایشان را خودشان می نوشتند یا اینکه .

س -

نه نه نه - از روی نت نبود میگفت صحبت کرد . معلوم میشه خودش را حاضر کرده

ج -

بود . سر میز شام عده ای بودند بغیر از فاسترد الرآلن و الس بود رئیس سی . ای

۱ . کیم روزولت بود مستر ایران . دیکه چند تا از وزیرا بودند - آندره مایسر بود

بعد از شام - حالا من اینجا باید یک پراپتر باز بکم که یاد آوری بکنید که برگردم

به اینجا .

من در ۱۹۴۲ بود که برنامه عمرانی را داشتم در بانک تهیه میکردم چون برنامه

عمرانی در بانک نوشته شده میدونید ؟

بله بانک ملی بود

س -

این را که داشتم تهیه میکردم اول موریس بود سن را آوردم که بعد توضیح خواهم داد .

ج -

بعد بانک جهانی در ۱۹۴۶ شروع بکار کرد . من سومین شخصی بودم که تقاضای

وام کردم آنهم روی یاد آوری که خدا بیامرز علاء کرد . علاء سفیر واشنگتن بود گفت

آقا فرانسه اولین وام را گرفت . اولین وام را به فرانسه دادند یک وام دادند به بلژیک

بنظرم و من گمان میکنم سومی بودم تقاضای وام کردم دوست و پنجاه میلیون دلار که

یک وحشتی ایجاد شد در بانک - گارنر هم باشد آمد تهران که آقا چی میگوئید

بالاخره این را بعد توضیح خواهم داد . در این رشته ها بمن گفتند که شما آخه

موریس نبود - برای چی آوردید . گفتن من چاره ای نداشتم . من میخواستم

یک سیمسه بیارم که برای ما مطالعه بکنه . آنوقت در ۴۶ - ۱۹۴۵ من آنقدر آشنائی

نداشتم بانک بین المللی وجود نداشت . مراجعه کردم به سفارت ایران که آقا

من میخواهم یک همچین کاری بکنم . شما خواهش میکنم تحقیق بکنید بگوئید یک موسسه ای

که این کار را بلد هست بکنه کی هست ؟ آنها هم تماس گرفتند یقین دارم با استیت

د بیارتمانت و اشخاص دیگر - موریس و نود سن - گفتند موریس و نود سن خیلی خوب

است ضمن موریس و نودسن را استخدام کردم و آمدند - گزارشی دادند - گزارشی

هم بمن دادند

آن گزارش ؟

س -

ج - موریس و نودسن دیدیدش ؟

س - من آن هفت جلد را دیدم که آن مال . .

ج - نه آن مال او . سی . آی است . نه مال موریس نودسن در دو جلد است بنظر من

باسم من . برای اینکه از اول که آمد ستردان با من صحبت کرد تا آخر آخسر .

هیچکس دیگر اصلاً معتقد به برنامه نبود هیچکس نبود هیچکس و گفتند موریس نودسن

آخه شایسته این کار نبوده . گفتن ممکن است پس کی باشد گفتند او . سی . آی .

او . سی . آی نظیر این کاری را که شما میخواهید بکنید برای زاین کرده و خیلی خیلی

اینها مجهز هستند . رقم سراغ او . سی . آی به آقای علاء گفتم که آقای علاء با اینها

صحبت بشید . صحبت کردند و در موقع عقد قرارداد و اضا قرارداد هم خودم

در واشنگتن بودم و قرارداد اضا شد و او . سی . آی عبارت بود Overseas Consultant, Inc.

این ها از تمام شرکتهای بزرگ آمریکا یک کسرسیویی بود از اینها که داشتم

یک چیزی که برای من فرستاده بودند که مثلاً یک بشکله بهم در آورده بودند اضا

کرده بودند برای من فرستاده بودند

س - که آقای سان برگ هم رئیسش بود

ج - سان برگ که اتفاقاً آدم خیلی شایسته‌ای نبود برای اینکه او بیشتر تمایل به سیاست

داشت تا به مسائل اقتصادی و بهمین جهت هم لطفه وارد آمد به این موضوع . یکس از

بدبختیها این بود که بعد در اولین کنفرانس سانفرانسیسکو در ۱۹۵۷ دیدمش

و اذعان کردگفت . ازین عذرخواهی کرد برای اینکه بر علیه من انتقیک کرد بر علیه من

و اینها را اذعان کرد و گفت که تصدیق میکنم که اشتباه کردم . خوب ضمن یکفروشی بمن

میگه اشتباه کرده میبخشمش . به آن کاری ندارم حالا به این او . سی . آی آمدند

و يك عده زيادى را - من آن را حالا عليحده ميگويم اما اين را حالا دارم مقدمه دارم ميگويم براى اين موضوع دارم.

جزو اشخاصى كه آمدند و مى - آمدند. اول پيش من صحبت ميکردند آن دارم الس آمد. آن دارم بعنوان مشاور حقوقشان. آن دارم شريك فاستر دارم الس بود در كرسول اند لا فيرم. يكي از معتبرترين لا فيرم هاى نيويورك بود. اين دو تا برادر شريك بودند. اين آن دارم الس آمد پيش من و گفت من نسبت به ايران آشنائى دارم - من رئيس دسك ايران بودم نعيدتم من با علاء دوستم چه وجه وجه از قديم اين حالا در هزارو نهصد و چهل و مثلاً هفت است. مربوط است به مأموريت اول علاء به واشنگتن بود به آمريكا بود كى بوده؟

س- هنوز سى. آى. ا. هم درست نشده بود

ج- نخور نخير - نخير هيچى

س- پس آقاى آن دارم الس ماقبل سى. آى. ا.

ج- آن دارم السى است كه لا فيرم دارم. در كر هول اند خيلى لا فيرم معروف حالا اسمش

را ... الان ميتوانم توى Who's Who نگاه كم

اين گفت من از قديم با ايران لينك داشتم و خيلى خوشوقتم كه الان يك فرصت ديكرى دارم كه آمده ام به ايران و با هم دوست شديم آشنا شديم. قسمت حقوقى گزارش او. سى. آى. را آن دارم الس نوشته. بعد كه در نيويورك رفت كه هنوز هم هر دو تا لويز بودند تو خانه اش در لانك آيلند دعوت كرد تاها رو خودش خوانش و فاستر دارم الس هم روز يكشنبه بود از كيسا آمد آنجا. فاستر دارم الس ميه ونيد خيلى مذهبي بود. آمد با خانمش آمد آنجا و باهم آشنا شديم بنا بر اين آشنائى من بسا آن دارم الس و فاستر دارم الس - تازه فاستر دارم الس سناتور شده بود سناتور نيويورك مرده بود. دو سى گمان ميكنم گاورنر نيويورك بود و وقتى كه يكفر مى ميره استانه ار تعيين

میکنه . استاند اردوشی این را معرفی کرده بود بعنوان سناتور و سناتور شده بود . هنوز نرفته بود . آن روزی که من پیششان بودم - پیش آئن دالس بودم - فاستر - دالس سناتور شده بود هنوز به واشنگتن نرفته بود . آمدند و آشنا شدیم و آشنائی من با آئن دالس و فاستر دالس از آنوقت شروع شد . حالا بعد از چند سال نمیدونم در زمان آیزنهاور بود ؟

س- بله

ج- آیزنهاور بود این حالا چهل و هفت کی بود رئیس جمهور ؟

س- ترومن بود

ج- ترومن بود . در پنج سال بعدش مثل اینکه آیزنهاور آمد و این بعد از چند مدت سی شد رئیس سی . آی . ا . سی . آی . ا را ترومن بوجود آورد . ترومن ایجاد کرد و این شد رئیس سی . آی . ا . اما من دوستی من با آئن دالس و فوق العاده هم دوستش داشتم برخلاف فاستر دالس . دوتا برادری بودند بگلی متضاد relax یک آدم آدم باهاش صحبت میکرد خیال میکرد هیچ انگیزه ای در دنیا نداشته . خودش و خانمش بسیار اشخاص دوست داشتی . می نشستیم بحث میکردیم صحبت ها میکردیم از تمام دنیا ما همیشه از اوضاع ایران علاقه داشت برای اینکه خوب بالاخره میگه دسک ایران ران داشته نمیدونم بیست و چند سال قبلش و بعد اون گزارش را نوشته و راجع به ایران و . آتشب توی مهبانی بود

س-

ج- در مهبانی که . .

در مهبانی که فاستر دالس داده برای شاه ۱۹۵۸ و فاستر دالس هست - یک عده از رجال هستند منجمله آندره مایر هم هست . من آندره مایر آمد پیش من گفت که آگسرف گفت نمیدونید چقدر مردم می آیند پیش من التماس میکنند که من برم برایشان بانک درست کنم . من آمده ام و او طلب شدم به شما گفتم - دوتا میسیون فرستادم بعد میگویند نه سی کنیم و بمن هم تعجب کنید چرا نمیکنیم خوب من اینکه بد انم آن چیزی را که آن میخواهد

بمن بگه لازم نیست بمن بگه . من چیزی ندارم به این آدم بگویم که چرا این کار را کردند . گفت هیچکس در دنیا يك همچین رفتاری با من نکرده و بعد ی حأسف بعد از شام يك ایوانی بود يك بانچه‌ای بود رقص توی بانچه . من يك نعه چشم افتاد به آن دالس صد اش کردم گفتم که این آدم يك همچین چیزی میگه شما این را به شاه معرفی اش بکنید . فوراً دستش را گرفت و برد پیش شاه و يك چیزی گفتند و صحبت کردند بعد آندره ماير آمد پیش من و گفتش که شاه گفتش که بسله من هم خیلی حأسفم از این چیزی که پیش آمده اما اهمیت نداره درست خواهد شد . من گمان میکنم علتی که درست شد همین بود حالا چیزهای دیگری هم بوده نمیدونم اما یا آنها هم ضنا" آن پولهارا هم ندارند فرض هم که پولهارا را بالا کشیدند ديك چیزی از آن هفتصد میلیون تومان چیزی باقی نماند . این بانک د ایرشد پایین نسو د ایرشد که در هیچ جایی يك نعه نشد که يك کسی بگه که آقا متشکریم از اینکه این کار را کردید . ملاحظه میکنید ؟ اما بعد هم حالا بگم چه جور شد که وقتی که قرار شد که حالا ایرانیا سرمایه‌گذاری بکنند . من يك عده‌ای را

- دربانك

ج . دربانك - يك عده‌ای را دعوت کردم . هرکسی را که به‌عظم میرسید . کورس و ثابت و يك عده‌ای را دعوت کردم .

س - این بعد از اینکه قرار شد تأسیس بشه ديكه یا هنوز آن . .

ج - نه - در يك مرحله‌ای بود که بسا بود که ديكه تأسیس بشه

س - قبل از اینکه هیئت دولت ديكه

ج - حالا آنرا بخاطر ندارم درست . تو خانه‌ام دعوت کردم که (؟) شما بیائید

سهیم بشوید این يك همچین بانکی است اینطور و اینطور و اینطور . همه قبول کردند همه هم يك مبلغی را تعهد کردند و گفتیم که ديكه تمام شد به آنها هم گفتم به خارجیا هم گفتم . آنها هم صورت فرستادند از بانکهای که شرکت خواهند کرد . چیس و بانکهای ديكه

- س- اوژکن هم بوده
- ج- بنظرم حالا د یکه متعدد بود
- س- اد وارد بیسن کاری داشت توی این کار - کارهای بوده
- ج- نه در این کار نه. اد بشین با چیز کار میکرد - بشین با سانده برگ بود. در آن آنتریکهای سانده برگ دست داشت بشین. بشین خوب آنتریکهای پشت پرده را میدانست برای اینکه من از هه جا بیخبر بودم. من سرم را انداختم پائیسین عادت من تمام عمر این بوده. من این کار را میکردم. بهیچ وجه من الوجوه نه میدانستم نه اهمیت میدادم. میآیدند میگفتند آقا فلان اشخاص بوطله شما دارند تحریک میکنند کفتم بکنند. تازه چی میشه برم میدارند. من که نیادم د اوطلب بشم رئیس بانک طی بشم. من نیادم د اوطلب بشم رئیس سازمان برناه بشم. بکنند اگر من موفق شدم یکی از دلالتش هم اینه برای من یکسان بوده. بهیچ وجه من الوجوه توجه ای نداشته ام این چیزها. می شنیدم - بعدها هم شنیدم که در این تحریکات تونیوگ بوده
- س- این که ام تحریکات ؟ تحریکات مربوط به چه دوره ای است ؟
- ج- در تمام ادوار - در تمام ادوار. توی همین اینجا هم نوشته که
- س- کارشکی میشده یا . .
- ج- اینجا همین جا د یه دیکه ویلز گفته که فلانی برای اینکه
- س- هه ناراضی هستند از . .
- ج- بی اعتنائی میکنه . بهترین شرحی راکه مطبوعات دنیا داده بودنند راجع به علت زند انسی شدن من اگزومیسیت بود . اگزومیسیت نوشته بود که - من یک پرونده داشتم به این گندگی د ر تمام پرس د نیا - میدانید نیویورک تایمز
- س- یاد م میآید نیویورک تایمز یک سرمقاله داشت
- ج- واشنگتن پست سرمقاله داشت . تایم مگزین چندین بار مقاله نوشته بود که د ریک مورد امینی سفیر آمریکا را که کی بود ؟ خواست بهش اعتراض کرد که این چی چه آخه . طرفداری از من انتقاد از دولت . سفیری که نمیدونم من زندانی بودم کی بود سفیر آمریکا

او هم گفته بود آخه بما چه . ما که در تاسم مطبوعات نفوذی نداریم . این بهیچوجه مربوط بما نیست .

س- دکتر امینی چرا زیر بار رفته بود ؟

ج - برای اینکه خیال میکرده که این کار را اگر بکند تحسب میکنه شاه را . درست آن کاری که من در مورد دشمنان - مخالفین خودم کردم این عکس را کورد . من در مورد آن طرفه اران همدق که مخالفین من بودند اگر شاه ایستادگی میکرد میگفت باید اینکار را بکشد استعفا میدادم . علی امینی که یکی از نزدیکیترین دوستان من بود میبایست اگر شاه بهتر میگفت - میگفت استعفا میدهم و اگر این کار را کرده بود این رست ارزش او را بالا میدرد . وقتی اینکار را کورد خودش را کوچک کرد در نظر شاه - در نظر همان شاه هم کار کوچک کرد . اما خوب آدم با آدم فرق میکنه . من معذرت میخواهم این مطالب را میگویم جنبه خود ستایی داره اما من نمی شناسم ایرانی را . ایرانی از من معلوماتش بیشتره هزارها هست - دهها هزار هست . ایرانی وطن پرست خیلی هست . کتر ایرانی هست که وطن پرست نباشه . ایرانی باهوش با اطلاع با استعداد دخیلیها هستند که خیلی پیش از من . اما من ایرانی نمی شناسم که جرأت داشته باشه بگه نه به اشخاص در رأس قدرت . خیلی تفاوت است بین من و دیگران . من هیچوقت در نیال يك کاری ندویدم . هر کاری که بمن دادند خودشان بمن تکلیف کردند تمام کارها بدون استثنا . یکشاهی نداشتم اگر حقوقم را نمی گزفتم یکشاهی نداشتم اما هیچوقت نمی ترسیدم که برم دارند . همیشه میگفتم میلسو مثلا . من وقتی که رضم به جنگ میلسو مگر من خیال میکردم می برم . گفتم افتخار میکنم در راه خدمت به ملتکم یکفر نارجی آمده سرا بر میداره ایسن باعث ننگ من نیست . اتفاقا شکست خورد رفت . در تمام این مبارزات . علی که نمیدونم به تقی زاده و به این نامه ای که به تقی زاده - تقی زاده خودش يك اما مزاده

بود در ایران . يك عده‌ای می‌پرستیدندش . من يك چیزهایی بچشم‌نوشتم که خواهید ملاحظه کرد . در بحبوحه قدرتش برای اینکه عقیده من بود که ناجوانمردی و برخلاف انصاف برخلاف عقیده و از روی نادانی يك چیزهایی میگفت که ضرس بود برخلاف حقیقت بود . رقت متقاعدش بگم . ساعتها - روزها باهانش صحبت کردم خیال کردم متقاعد شده . این را هم خواهید دید در این مکاتبات . بعد روزی که این مطلب مطرح بود در مجلس رقت توی مجلس دیدم با چه بغض و کینه‌ای این داره این مطالب را میگه . آدم نشستم و نوشتم . تمام آن احساسات د روزی خودم را منعکس کردم . با سیدضیاء الدین همین کار را کردم با میلسپو همین کار را کردم با شاه هم همین کار را کردم برای اینکه جور دیگر نمیتونم باشم و افتخار میکنم من در يك جامعه‌ای بدنیا آمده‌ام - بزرگ شده‌ام

روایت کننده - آقای ابوالحسن بهنجار

تاریخ - یک دسامبر ۱۹۸۱

محل صاحبه - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاوردی

نوازشنامه - ۱۱

س - راجع به آقای خردجو . .

ج - بله گفتم که خردجو و اینها برای اینست که از داخل بانک می دیدند رفتار مرا با بانک نهایی . رفتار من را با خارجی های دیگر در یکی از ماههاییکه خردجو بمن نوشت و وقتی که من امریکا بودم . بمن نوشته بود که من تمام دوره تحصیلیم را یکطرف میگذارم و دوره ای که با شما کار کردم یک جا - آنچه که پیش شما یاد گرفتم بعزایتب بیش از آنجیزی است که در دوره تحصیلم یاد گرفتم . و با ما سختی میکردید یا ما با خشونت رفتار میکردید اما وقتی که من نظیر همین رفتار را با خارجیا میکنید - اشخاصی که به مراتب از ما محتر هستند و لخورنی - شدم . برای اینکه این یک طرز رفتار که بعد . . حالا بخاطرند ارم که مطلبان راجع به چی بود که این صحبتها پیش آمد

س - حالا میخواهید مراجعه بکنید به آن یادداشتهایی که خودتان دارید

ج - نه نه نه - چون این صحبتی میکردیم راجع به آن تأسیس این بانک و دعوتی که کرده بودند که آمده بودند که من دعوتشان کردم نوشتند . هرگاه ام را نوشتند تعهد کردند یک جملگی سهم بردارند . روزهای آخر که بانک بنا بود تأسیس بشه همشان باستقای ثابت جا زدند . به چه دلیل ؟ نمیدانم ندانند و اگر ثابت سهم آنها را قبول نکرده بود بانک تأسیس نمیشد . این آنوقت گفت من مال آنها را بر میدارم . حالا چطور شد اشاره ای به آنها شده بود یا نه یا خودشان پشیمان شدند نمیدانم . این یک تاریخچه ای بود که راجع به تأسیس بانک توسعه صنعتی گفتم که از لحاظ اینکه این کمک بسیار مهمی خواهد بود در پیشرفت برنامه های صنعتی بطور اتم نسه سازمان برنامه . اما برای سازمان برنامه هم امیدوار بودم

که منبع کک و وام بشه در صورتیکه نتوانم از جاهای دیگر تهیه بکنم. برای تهیه اعتبار من در ابتدا ای کارم در سازمان برناه بود که ملک لوی آمد به تهران موقعیکه رئیس چیس بانک بود - جان ملک لوی - من بانک لوی از زمانی آشنائی داشتم که رئیس بانک بین المللی بود - قبل از جیم بلاک - ملک لوی رئیس بانک بود - در همین رئیس بانک جهانی بود و او در موقع کناره گیری اش از بانک جین بلاک را معرفی کرد بجای خودش - جین بلاک در چیس کار میکرد - من متوسطی شدم به ملک لوی، ملک لوی را دعوت کردم خانها هم بهش گفتم من الان یک وضعیتی دارم که باید یک کارهایی بکنم اما پول ندارم و دولت هم الان پولی ندارد من باید قرض بکنم - من میدونم مشکل است اما شما میتونید برای من یک کنسرسیومی تشکیل بدهید چیس که یک پولی برای من تهیه بشه - گفت که شما که میدونید ما فقط کوتاه مدت میتوانیم بدهیم و این به درد شما نمیخورد شما بلند مدت میخواهید چرا از بانک جهانی نمیگیرید - گفتم شما که میدونید که مقررات بانک جهانی اجازه نمیدهد - به درد من نمیخورد - گفت میخواهید من با جین صحبت بکنم ؟ گفتم خیلی هم متشکرم بشوم - رفت و اطلاع داد که جین حاضر است که با شما صحبت بکنه که برای من تازگی داشت - تعجب آور بود - برای اینکه بانک جهانی دو اصل داشت که از آن بهیچوجه نمی توانست عدول بکنه - یک - وام میداد برای اجرای یک طرح مشخص - وام گیرنده میبایست بپاره یک طرحی را بگوید - میخواهم یک کارخانه سیمان ایجاد بکنم - این کارخانه سیمان مشخصاتش اینست محلش این خواهد بود - منبع مواد اولیه اش فلان جا خواهد بود - اینقدر هزینه تولیدش خواهد شد میتونیم این را بفروشیم به این قیمت و این رانتابیلیتسه خواهد داشت - این را نگاه میکرد اگر رسیدگی میکرد می دید حسابها تان درست است و این فیزیبیلیتی استادی شما صحیح است آنوقت وام میداد فقط و فقط به میزان ارزی که لازم دارید - پول ملک را - پول داخلی ملک بهیچوجه ممکن

نیود بهتان بدهد . من نه طرح داشتم نه ریال داشتم بنابراین از این دو جهت من یک تقاضائی از بانک جهانی مییاست بگم که مخالف روشن بود - سنتش بود مقرراتش بود. بدین جهت به ملوئی گفتم اما وقتی که خبر داد که جین حاضر در دعوتش کردم . همان بود که آمد که قبلاً هم توضیح دادم که از شاه هم خواهش کردم که این را اجازه بفرمائید که با خانم بیاید و آن طلب کدائی را هم گفت . آمدیم نشستیم حالا در دفتر من که صحبت بکنیم که من چی میخوام . دور میز آن با خودش دور فرار آورده بود . من هم چند نفر دیگر داشتم . وقتی شروع کردم باینکه من وام می-خواهم بدون داشتن طرح و بدون اینکه محدودیت داشته باشد برای ریال یا ارز گفتند که من اصلاً نمیدونم برای چه آمدم . گفتم من تعجب میکنم شما برای چی آمدید . من خیال کردم این تقریباً ده دقیقه بیشتر طول نکشید خیال کردم که دیگر دیل پاره شد تمام شد . اما اینجا من و ایران مدیون شخصیت این جین بلاک هستیم . بهش هم گفتم همین چند سال پیش . هم نسبت به رفتار خوشونت آمیزی که به او کردم و به همکاریش کردم که یک قسمتش در اینجا هست - کتاب لیلینتال نشان میدهد حضور داشت در تهران که من با این معاونش نه - که ریاست میشد داشت برای مذاکره چه جور صحبت کردم . واقعا قابل تحمل نبود . اما این تمام اینها را تحمل کردم آنوقت یک واهی داد که بیسابقه بود . بعد از آن - همین گفتگوی اولیه مذاکره را ادامه دادم و کار بدینجا رسید که بمن یک وام ۲۵ میلیون دلاری داد بدون هیچ قیسه و شرط نه برای فاینانس کردن یک طرح بخصوص نه محدود به قسمت ارزش باشه . هر مبلغ از این را حق داشتم که تبدیل بکم به ریال و خرج کنم . آنوقت دیگر ایسن را برد به هیئت مدیره بانک جهانی و خسرو پور که آنجا کار میکرد برای من این صورتجلسه ای فرستاد . این خوانندگی است این صورتجلسه . برای اینکه وقتی که این ربابان کرد همه مبهوت ماندند که گفتم که آن نماینده یکی از نماینده آمریکای لاتین گفت به تهریسک میکرویم دستگامی که تا حالا فقط بتهوون میزده برای اولین بار چاچا میزنه

آنها گفتند که واقعا تبرىک ميگويم اين چي شده که اين تغيير پيش آمده اين روش بانک جهاني . توضيح داد خودش که هيچ تغييرى پيش نيايده . يك مورد استثنائى است . يکفر هست در آنجا با نهايت صداقت با نهايت جرات داده يك کارهاي ميکه برآي اين مردم به بخت اين ملکت و برآي اينکه ما بتوانيم جلويش را بگيريم زياد تند نره ما اين را پيشنهاده ميگم که اين را به هيم والا اين ممکن است بحدى تند بره که کارش خراب بشه . اين بازم در همانوقعى است که تمام ملکت بسد و ن استازا از شاه گرفته تا تمام اعضاى مجلس . نمايندگان مجلس ووزرا و مردم و مطبوعات مرا شتم ميکردند که اين هوش مطالعه ميکه اين که کارى نميکنه . اين وام هتفاد و پنج ميليونى را بمن داد که مارا نجات داد و اگر اين نبود ما راه نهي افتاديم . اين صورتها اکرات يك چيزى است با نهايت تأسف در اختيار من نيست اما شما ميتوانيد اين را به دست بياوريد . برآي اينکه جزو اسرار محرمانه نيست . من اين را همانوقت فرستادم برآي شاه . وقتيکه ميفرستادم همکارانم گفتند که تکنيدي اينکار را برآي اينکه شاه خوشش نهي آيد . گفتم دليل ندهاره خوشش نيايد چرا خوشش نهي آيد ؟ گفتند آده دوست ندهاره که تعريف بکنند از يکفر ديگر . در اينجا يك چيزهاي گفته بود يك و يك اين مطالب آنهاي که مطرح شد نمايندگان کشورهای مختلف صحبت هاي کردند منجمله مثلا " نماينده آلمان . گفته بود که ما مي شناسيم ابتهجاج را . برآي احترام مي گذريم اين مطالبى را که شما ميگوئيد . تأييد ميکيم . اما صحبتهاى سى هست اينجا که يك انترتيک هايى بوطيه اومينود تا کي او خواهد بود . بلاک ميگه که من هم شنيدم اين چيزها را اما آنچه که من تا حالا ديدم اين طوري سلط است بر کار که گمان نميگم باين زود بها بتوانند اين را برارند . اين در هزارو نهصد و پنجاه و خيال ميگم پنجاه و هشت بود . زياد طول نکشيد من در پنجاه و نه روم . نماينده اسراليا ميگه که خب حالا شما اين را که اين وام را مدهيد به ممالک ديگرى که اعتباراتشان هم درجه يك است نظير اين را خواهيد داد ؟ يکفر مي پرسه که اين که ام ملکت ؟ ميگه ملکت خود من است اسراليا درجه يك است از حيثت

اعتبارات . میگو نه اینجور توقعی نداشته باشید . این يك چیز استثنائی است . بانك جهانی در این مورد اگر كلك ننگه كی باید بنگه گز اینه تمام این میره روی همون با آن خشونتى كه با هاشان كردم . كه بعد به جین پلاك همین چند سال پیش گفتم اگر يك آدم كوچكى بود بجای شما - این رفتاری را كه من كردم این باعث خشمش میشد دشمن من میشد خیال میکرد این روی خصوصت شخصی است .

شما میاید كه درك كردید كه من این خشونت را میكم تعدد ندارم معتقدم - همهم هستم و گفتم اگر شما هم بمن ندادید من از هر جای دنیا بود این پول را پیدا میکردم و میكردم این كار را . اما خوشا بحال شما كه شما این كار را كردید بطوریکه در بعضی از پروژهها مثل پروژه خوزستان كه تردید داشتند - سه روز را تردید داشتند بعد از اینکه دادند . و من رفته بودم از سازمان برنازه . همه جا میگفتند ما افتخار میكنیم كه سهیم بودیم در این طرحهایی كه در ایران اجرا شده . راجع به این طرز رفتار من در همان سال كه پنجاه و هشت بود خیال میكتم كه در واشنگتن بودم یکی دو نفر هم از تهران با خودم برده بودم . جمله ای تشكيل شد در دفتر جین پلاك . گلدن كلپ شريك لیلینتال هم بود . اینها پشت سر من نشسته بودند - روسای بانك هم تمام بودند . پلاك گفتش كه شنیدم شما شروع كردید به ساختن سد بز . در صورتیکه ما هنوز گزارش دیلی را نخوانده ایم گفتم كه شروع كردم كه به این راهی را كه باید ساخته بشه از پائین رودخانه تا بالای این یکی از مشكلترین راههای دنیا است . نمیدونم سد بز را ملاحظه كردید ؟ این یکی از مشكلترین راههایی است كه در دنیا ساخته شده برای اینکه ارتفاع سد بز در حدود ۵۰۰ یارد بود - ۱۵۰۰ فیت بود و مثل دوتا دیوار این طرفین را این عكسی هم اینجا هستند . دوتا دیوار صاف سنگ میرفت بالا . هیچ بزی نمیتوانست این را بره بالا . این را میبایست راه بسازند كه بتونسه اتومبیل بره دیگه . این راه میبایست هی پنج بخوره بره . یکی از . . من همانوقت

که این را میساختیم و این را ام. ک. او میساخت این راه را برای ما. ام. ک. آ. آی کمان میکم. مورین نودسن نمیدونم حالا مورین نودسن اینترنشال بود یا اینکه به یک روایت هم مثل اینکه اون ک برای کایف بود. این هم اوقات کارش بودن. این یکی از (؟) بود. گفتم بله این راه را شروع کردم - مقصودتان چیه از این حرفی که میزنید؟ گفتم شما خیال میکنید اگر خیال میکنید که من اینکار را کردم که شما را ملزم بکشم اشتباه میکنید. اگر خیال میکنید که شما اگر بمن ندهید من صرفظنر میکم از ساختن سد ز اشتباه میکنید. گفتم کسانیکه این طرح را برای من تهیه کردند و من ماهب خودم وقت صرف کردم مطالعه این را - در محل رقت بازید کردم و معتقد شدم که این طرح بهترین طرحی است که در ایران اجرا میشه. بهترین طرحی است و کسانو هم که برای من این طرح را تهیه کردند اشخاصی هستند که با کمال عقیده و احترامی که برای این آقایین حکمرانان که توی این اطاق نشسته اند دارم اگر همه اینها بگویند نیاز من میسازم برای اینکه کسانیکه این را تهیه کردند صلاحیتشان را هیچکدام از این آقایان ندارند. بعد واسم بیغای داد توسط (؟) که این اهانت چیه که شما کردید. گفتم اهانت نیست این حقیقت است. این اشخاصی که اینجا هستند - حضور داشتند تخصص در آبیاری هست تخصص در راهسازی هست تخصص در سد سازی هست - تخصص در کشاورزی هست - تخصص در برق هست اما هیچکدامشان تجربه تی. وی. ا را ندارند که یک چیز اجتماعی - آن چیزی که نظیر آنچهیزی که من دارم میسازم. هیچکدام اینها ندارند - هرکدامشان ندارند بگویند داریم. با توجه به این تمام این جهات بوده که این تهیه شده و حالا آنوقت بمن میگویند این آقایین تخصصین بانک بجای سد سازی برای آبیاری تلمبه بگذارید توی رود کارون و بجای برق سد بیایید واحد تولید برق بگذارید. گفتم آخه این هم حرف شد. من بگذارم تمام آب رودخانههای ایران که میریزه به کارون بره به دریا آنوقت تلمبه بگذارند که یک مقدار از این آب را آبیاری بکنه - هرقطره ای از این آب برای ایران لازم است

حیاتی است . من این برق مفت و مجانی را که میتوانم از این قدرت این آب بگیرم بوسیله مهار کردن این آب این را میگویند صرف نظر کن برودتور بخر بسیار بگدا که پول برقتن را بدهم که آن را دایر بکنم . گفتن این نشان میدهد که این اشخاص نمیدانند من چی میخواهم بکنم - نمیدانند چه کارهایی شده و این یک نقه جامعی است - این نمیشه . این اهانت نیست عین حقیقت است . با وجود این اهانت ها حاضر شدند این وام را بدهند و دادند موقعی که من از سازمان برنازه رفته بودم و وقتیکه این تلگراف بمن رسید . .

این وام بعد از ساختن

س-

این وام سد دز که علاوه بر آن هفتاد و پنج میلیون دلار برای راه انداختن سازمان برنازه بود که ما رزنده کرده کلا " من بتوانم یک طرحهای دیگری که سد دز را اجرا بکنم . این طرح سد دز مخصوص ما سد دز آنوقت وقتیکه از بانک رقتن شنیدم که استدلالی که باعث این شده که تصمیم بگیرند به دادن این - این بود که اینها تا حالا ده میلیون دلار خرج کردند برای ساختن راه - برای مقدمات دیگر و بطور ما میتوانیم حالا ندهیم - اگر ندهیم چنین و چنان میشود . دودسته بودند که له و علیه که تقریباً میگفتند که قوشان - این را از خود بانکی ها شنیدم بعد ها - که قوشان ساوی برد - استدلال این مطلب که چون ساختن ده میلیون بنابراین نمیشه اینها را ^{let doym} باعث شده که دادند . و وقتی این وام را دادند در زمانی بود که رئیس سازمان برنازه کی بود حالا ؟ یا آرامش بود بعد اصفیا . حالا در زمان آرامش یا اصفیا بود شاید اصفیا بود برای اینکه آرامش اصلاً نظیر خصمانه ای داشت نسبت به بانک جهانی . حالا من و لیلیتال و بلاک را اینها همه را متهم میکرد که همه ما شریک شدیم برای نفع شخصی بود در این کارها را میکنیم . یعنی بخاطر دارید توی مجلس این مطلب را گفته بود وقتی هم که اعلام

ج-

جرم برطیله من کردند روی همین اصل بود که اظهاراتی که احمد آراش کرده بود گمان میکنم در زمان اصفیا بود که خدا داد و اینها رفتند برای گرفتن وام تلگرافی کرد بعن جیبی که در این موقع - در این لحظه که قرارداد وام دز با نمایندگان سازمان برنامه اضا کردم در رود میفرستم به شما برای خدماتی که شما به ایران کردید . که من یکی از آن مواردی بود که بی اختیار گریه کردم . برای اینکه این آدمی که اینطور باهانش رفتار کردم این اند ازه انسانیت د اوه که این کار را بکنه و داده به یاد من هستش که من یک آدم بیکاره ای هستم . بهش تلگراف کردم بهتان تبریک میگویم از این کاری که کردید . برای اینکه با این کار شما ایران را نجات دادید . واقعا هم معتقد بودم . اگر این وام را نداده بود بانک جهانی ما قادر نبودیم کاری بکنیم - سد د زهم ساخته نمیشد . سد دز با نهایت تأسف الان که هیچ تمام اینها مثل همه چیزهای دیگر

از بین رفت . اما یکی از مستعد ترین نقاط د نیاست از لحاظ کشاورزی خوزستان . این را ما نشان دادیم ثابت شد وقتیکه نیشکر داشتیم وقتیکه مارچوبه کاشتیم و این چیزهایی که بعمل میآید الگفا کاشتند . از کالیفرنیا الگفا آوردند کاشتند نتیجه ای که گرفتند قابل مقایسه نبود با آنچهیزی که کالیفرنیا عمل میآوره . همینطور د نیشکر . بهتر است جاهای نیشکر خیز دنیا را ما رکورد هاین رانشکستیم . تمام این ارقام را داشتیم الان متأسفانه نمیتوانم از حافظه بگویم اما رکورد دنیا ! شکستیم

س- آن فکر راجع به آبادانی خوزستان و سد دز را در اصطلاح فکرتی در زمان شما بوجود آمد ولی اجرای حتی سد که مرحله اول بود و بعد کارهای کشاورزی و راههای شبکه بندی تقسیم آب در زمان - بعد از شما شد

ج- ابد ا- همچنین چیزی نیست . تمام اینها را من کردم . تمام اینها را من کردم تمام در زمان من شد تمام - تمام در زمان من شد

س- حالا میخواستم این سؤال را بکنم که در سالهای اخیر با اصطلاح روزیم گذشته صحبت بپسر این بود که رویهمرفته آن امیدهایی که راجع به خوزستان بود برآورده نشد علت این چی بود؟

ج - حالا بهتان میگویم چی بود . تمام اینها در زمان من شد این طرحهای شبکه بندی و کشت نیشکرو - نیشکر را من شوه کردم . آن حکمی که يك آدمی است با کمال لیاقت آنجا کار کرد او در زمان من است نام شد . علت عدم موفقیت چند چیز بود:

يك عاملش اینکه يك عده ای سرخواستند خوزستانی باشند. اینجا باید انصاف به هم به شاه که از روی حقیقت باید اذعان کرد که اگر شاه مومن به خوزستان نشده بود و توی دهن من این اشخاص نروده بود خوزستان را بهم میزدند با رفتن من . برای اینکه پس از اینکه من رقم يك عده ای در رأس شریف امامی رفته بوده گفته بوده به شاه این از جاهای مطلع شنیدم - موقت شنیدم که این طرح نیشکر گرانترین طرح نیشکر دنیا است - قند دنیا است اما با چشند ر اصلا" احتیاجی نداریم - او توی دهنش زده گفته باید اجرا بشه و تا آخر آخر حمایت کرده . این حق را باو میدهم . يك علت دیگرش این بود که کارهایی را که اساسی که میبایستی بکنند نکردند . سمد در مثل هر سمد دیگری میبایست پاك بشه - میبایست لارویی بشه . برای این تمام اینها پیش بینی شده بود . برای اینکه این سد پرزشه تا حدی که بشر قادر است اینها میبایست این واتر سرد را در اطراف - در کوهپایه های يك کارهایی کرده باشند که ریزش نكنه . وقتیکه باران . بیاره باد هست این خاکها نریزه پر بسنه این را هیچکس توجه نکرد با رفتن من

س- در طرح بوده ولی

ج - تمام جزئیاتش بوده بطوریکه من یکروزی توی يك روزنامه ای خواندم که شاه روز قبل در يك جایی به چه مناسبتی يك اظهاراتی کرده و ضمناً گفته : افسوس که وقتیکه این سدها را میساختند توجه ای به این مسائل نکردند میبایست چنین کرده باشند چنان کرده باشند . ناهای نوشتم بهشان که شما اینها را خواندم و متأسفم که همچنین حرفی را زدید . برای اینکه مراجعه بکنید در سازمان بزناه تمام پرونده ها هست . تمام اینها پیش بینی شده بعد از رفتن من اجرا نشده . بعد شنیدم خدا داد

بود مثل اینکه رئیس سازمان برنامه نوشته بودند و خواسته بودند و بدیدند همه چیز هست آنوقت تلگراف کرده بودند به رئیس اصل ؛ من - بلدون - بلدون رئیس اصل ؛ بود در زمان من بعد رفته بود کانسالتنت شده بود در کالیفرنیا - در کالیفرنیا آبیاری استیت کالیفرنیا را او رئیس آبیاریش شده بود یک کارهایی کرده بود وقتیکه ریگان آمد ریپابلیکن و او د مکررات او را کنار گذاشت رفت یک کانسالتنسی ایجاد کرد . چطور شد که به او مراجعه کردند تلگراف که قورا" بیا . تمام اینها در نتیجه آن ناهای بود که من نوشتم که آقا کتم آخه - خیلی هم تاثیر شده بودم وقتی که این حرف را زد که با شناسائی که بمن داده من کسی نیستم که یک کاری را بکنم که مطالعه نکرده باشم تا آخرش . بمن همیشه ایراد میکردند که چرا اینقدر معطل میکنم کارها را - برای اینکه من ممکن نبود کاری بکنم . تمام اینها را - پیش بینی کرده بودم . سه سفید رود را که به فرانسویها داده بودند قبل از اینکه من بیایم وقتیکه من آمدم پرسیدم که برای شبکه آبیاری چی کردید ؟ گفتند هیچ چیز . کتم چطور ممکنه که هیچ کاری نکرده باشید . من استخدا م کردم یک اشخاصی را که اتفاقاً یک سفری هم کردم به گسرنوبل که اصفیا" را هم با خودم بردم . به یک موسسه فرانسوی دادیم که این را رقت کارهایشان را ببینیم و اینهم بهترین موسسه آبیاری فرانسه بودند . به اینها این را مراجعه کردم برای اینکه سه را هم فرانسویها ساخته بودند . این کسی که مهندس این چیز - تنبیه اش عم کردم بر کارش هم کردم . آدم خیلی خوبی هم هست از دوستان من هم هست .

نصیر سیمی . میشناسیدش ؟

س- نخیر

ج - از این سؤال کردم . این رئیس آبیاری بود - رئیس سد سازی بود . ازش پرسیدم که برای این چه فکری کردید ؟ گفت هیچ چی . کتم چطور هیچ چی - این سه وقتی تمام میشه این آب را چطور باید برسانید به مزارع ؟ هیچ فکری نکرده بود . اینطور بود طرز کار کردن ایرانی و آن شاه بن انصاف هم یا با انصاف شاید هم

میدونست نمیدونم - چه چیز باعث شد که آنروز این حرف را زد . برای اینکه شاه
 يك حافظه‌ای داشت که بی نظیر بود . من هیچکس در عمرم ندیدم که حافظه او را
 داشته باشه . ممکن نبود به چیزی را را فراموش بکنه . يك مطلبی را يك چیزی بیش
 گفتید بیست سال بعد هم میدونست . این ممکن نبود این را فراموش کرده باشه .
 برای اینکه من عادت ام این بود که روزهای چهارشنبه که میدیدمش بیش میگفتم چه کارهائی
 را کردم و چه کارهائی را دارم میکنم . عوض اینکه ازش اجازه بخواهم که اجازه میفرمائید
 این کار را بکنم میگفتم - در جریان میگذاشتندش و امکان نداشت که میدونست نه من

تمام اینها را پیش بینی کرده ام . ازمن گذشته
 D&R, Development & Resources, & Lilienthal
 and Clapp که تمام سدهای تنسی را ساختند آنها ممکن بود يك چنین سدی

را بسازند توجیهی نکرده باشند به این چیزها ؟ تمام این پرونده هایش توی سازمان
 برنازه بود . شنیدم شدیدا " موأخذ کرده بودند که اینها هست یا نیست و گفته بودند
 بله هست و . چطور شده بود که تلگراف کرده بودند بله وین بسیار که او هم مثل اینکه
 آمد - مثل اینکه آمد به تهران و حالا اجرا کردند یا نکردند عیب کار این بود که يك عده‌ای
 میگو مخالف بودند - يك عده‌ای نمی فهمیدند . یکی از آن اشخاص این آموزگار . آموزگار
 نخست وزیر که شده بود من خیال کردم واقعا " آدم است برای اینکه خیلی خیلی در خیلی
 موارد اصرار خیلی خیلی اشتقاد و ایمان بین میکرد . احترام میکرد . منم باور میکردم بعد
 معلوم شد حقیقت نداشت . رفته پیش گفتم آقا من نفهمیدم این چه سری است سد درز
 یکی از هفت سدی است که میبایستی ساخته بشه . منتظر چی هستند - دولت منتظر
 چی هست . من تا حالا هر روزی را کوبیدم با هرکس که صحبت کردم - با شاه دیدم
 من تماس ندا اما با هرکسی که صحبت کردم همه تصدیق کردند که واجب است هیچ کاری
 نکردند . چندین بار با روحانی صحبت کردم يك موردش وادارش کردم که برو بگه رفت
 گفت . گفت شاه هم گفتش که صحیح است باید این کار را کرد . به آموزگار این مطلب
 را گفتم . میدونید چی جواب داد ؟ گفتش که این سدها غلط بود ما سد نیاید بسازیم .

- من با حیرت روکردم پرسیدم چرا؟ گفت برای اینکه پر همیشه . این آدم مهندس بهداشتی بوده . این آدم خودش را تخصص میدانسته در این رشتهها
- س- هیدرولیک مثل اینکه خوانده
- ج- هیدرولیک بود . گفتم که راجع به نیشکر - گفت نیشکر هم ثابت شده که غلط بوده . گفتم کی گفته؟ گفت وزیرکشاورزی دکتر چیز
- س- رهبرزاده
- ج- نه دکتر . درخوزستان کار میکرد دکتر
- س- احدی
- ج- احدی و خردجو . گفتم ممکن نیست همچنین چیزی گفته باشند . آدم بانک - آنوقت بانک ایرانیان بودم . تلفن کردم به خردجو - خردجو گفت من ؟ من پیشنهاد کردم یک طرح دیگری دارم الان تهیه میکنم برای نیشکر
- س- برای نیشکر تهیه هم کردند
- ج- چطور ممکن است من همچنین حرفی را زده باشم ؟ تلفن کردم به دکتر احدی . دکتر احدی گفتند رفته بود خارج . تووگان (؟) Rue برخورد کردم به دکتر احدی با بچههایش . گفتم که شما همچنین چیزی به آموزگار رفتید ؟ گفت اید " . گفتم آموزگار بمن گفتش که شما استدلال کردید گفت دروغ میگه . گفتم پس خواهش میکنم برید چون دوستش بوده که او را آورده وزیر کرده . گفت دروغ میگه . گفتم پس وقتی برمیگردید خواهش میکنم برید بهمش بگید . هنوز از انقلاب خبری نبود من اینجا آمده بودم مرخصی او هم آمده بود مرخصی گفتم پس برید بهمش بگید . ببینید کومه نظری - حسد که یک کاری را که یک نفر دیگر کرده که من عظم نمیرسیده - عرضه اش را نداشتن باید خراب کرد . دلیل دیگر نمیتونه داشته باشه . من پاشدم رفتم يك آدم بیکاره - پاشدم رفتم پیش این آدم چون میگم آقا من بامید اینکه این حالا يك آدم شاید فهمیده ای باشه - تحصیل کرده است اطلاعی داره . که میگم که چرا این کارهای خوزستان را متوقف کردید ؟ شش میلیون و پانصد هزار کیلووات برق ایجاد میکرد این سدها - سد دز به تنها یکی دیگر بود دو میلیون - يك سد بود

د وسیعین کیلووات به تنهایی . گفتم منتظر چی هستید شما؟ چرا نمیکنید این کارها
۱۱. این بود جوابی که داد .

س- علت شکست این کشت و صنعت ها چه بود؟ آیا چون یک عده ای بودند میگفتند آن
زراعت کوچک را از بین بردند و افراد . . .

ج- نخیر - نخیر . این علنش باز چند چیز بود . یکدیش بزرگ بودن این طرحها .
آقای هاشم نراقی آمد چه فر؟ ده هزارهکتار بیشتر مثل اینکه گرفت . از همه عده
نتوانست بر بیاید . نتوانست از عهده بر بیاید . گذاشت و فرار کرد . آنها ی دیگه
هر که ام یک دلائی داشتند با هاستان صحبت کردم . یک عده ای از تأخیر و تصمیماتی
که میبایست بگیرند میگفتند ما یک پیشنهادی میکنیم منتظر جواب هستیم . ماهها
طول میکشه موضوع از بین میوه . زراعت را که نمیشه که معطل کرد . شما یک تصمیمی
میگیرید پیشنهادی میکنید در زمان من تصمیم میآید روی میز آنا" آنا" جواب میگرفت
آنا" تصمیم گرفته میشد . نوی یکی از این کتابها دیدم همین حرف که کسی کسه
جرات داشته باشد این تصمیم را بگیرد نیست .

س- آیا لازمه این سد دزو بقیه سدها این بود که کشاورزی در سطح وسیع انجام بشه یا
(؟)

ج- نه نه نه . ببینید من میگفتم آقا ایران مقدار زمین قابل کشتش اقلاً" رقت درست
بخاطر من نیست فلان قدر است . این مال خودتان . د چی که میخواهید بکنید با
چیزهای سنتی بکنید . بگذارید این یکی روی مدل جدید دنیا باشد - امریکا باشد
این اگر بویز نس باشد . چون من رقت در امریکا تمام تی .وی . ا را دیدم و شبکه
آبیاری را دیدم - بازار عین صحبت کردم بزرگترین مزارع را دیدم بزرگترین گاوداری را دیدم و تعجب
کردم که گاوداری در آن گرمای - کالیفرنیا که زیاد فرق نداره با خوزستان - گاوها
چطور رشد میکنند . میآرند آنجا چاقان میکنند میفرستند در شیکاگو برای ذبح .
دیدم که این آدم زارع که چندین هزار اکرز زراعت میکنه - کاهوش را د اوه میفرسته

با قطار به نیویورک - پنج هزار کیلومتر . تمام اینها صنعتی بود . بمن گفت این شخص گفت من الان کشاورز نیستم بمعنی واقعی . من یک بیزنس من هستم .

پسرهایم را - دو پسر فرستادم آنها هم کشاورزی خواندند اما روی اصول بیزنس ما این را اداره میکنیم . یک ایند بستی است الان - کشاورزی بدان مفهوم نیست . دلیل نداره یک چیزی را که در آمریکا با موفقیت انجام دادند و دنیا نتوانسته بکند ما در ایران نتوانیم انجام بدهیم . گفتم محض رضای خدا اینقدر دلسوزی گریه نکنید - اشک نریزید برای خاطر زارع کوچک . زارع کوچک اینهمه در خوشستان که چیزی عمل نمیآید . آبی نبود شورهزار بود کسی کاری نمیکرد حالا که ما داریم این کار را میکنیم بگذارید این را تا آخر ما انجام بدهیم . دلسوزی میخواهید بکنید برید در جای دیگر . تمام این میلیونها هکتار زمینی را که دارید برید آنجا این کار را بکنید . این را بگذارید . اگر من مانده بودم با سعادت این کار را میکردم اما وقتی رستم کسی نبود که باین چیزها معتقد باشد . کسی نبود که حاضر باشد این ریسک را قبول بکند . این ریسک داره . ساختن سد دز ریسک داشت . چرا سد ساخته نمیشد ؟ هزارها سال بود که در ایران کسی سد نساخته بود . کرخه را در زمان ناصرالدین شاه چندین بار ساختند آب برد . یک مهندس سی راکه در انگلستان تحصیل کرده بود آورده بودند که او بسازد . او هم ساخت آب برد . آسان نیست سد سازی . سد سازی کار سه کس نیست . من بهترین افرادی که در روی زمین پیدا میشد آوردم . اینها یکفر را وقتی که گفتم این کار را به شما میدهم یک چند روز مرا معطل کردند و تلگراف کردند یکفر در برزیل کار میکرد و درون - که تمام نقشه های سد های تی . وی . ا را او کشیده بود . او گفت "فورا" میایم . کار داشت تا این جواب نرسیده بود قبول نکردم . برای اینکه حسابهای سد سازی نمیشود اشتباه کرد . در فرانسه یک سد ساختند یک سد معروفی که سیل بردش . شنیدید این سد - اسمش یادم نیست اما مثل اینکه سد عظیمی بود . کار آسانی نیست

این کار هر مهندسی نیست . اینها مسئولیت داره وقتیکه سد ساخته شد انجام
برناه کشاورزین کار آسانی نیست . این قدرت میخواست اعتماد به نفس میخواست
من یک اختیاراتی به لیلیتال و کلب دادم و یک چیزهایی حمایت هائی از اینها
کردم . همان طلبی را که آنروز گفتم هیچ توجه نداشتیم که کلب پشت سر من
نشسته . یکی از اشخاصی که با من آمده بود مهندس چیز - اسمش را الان
فراوش کرده ام - گفت شب بمن گفت (کلب) که بعد از این طلبی را که امسروز
ابتهاج در اطاق رئیس بانک جهانی گفت در حضور تمام اینها اینطور - گفت ما
پیراهنمان را هم اگر لازم بشه میفروشیم که اینکار با موفقیت انجام بشود . من
عقیده ام را اظهار میکردم آنها هم با این ایمان کار میکردند - این ایمان و این
چیزها از بین رفت . گو، بود که معتقد به این چیزها باشه - اینها یک حقایق
است . علت اینکه . .

س- ظاهراً آقای مرحوم مهندس روحانی هم به کثرت و صنعت ظاهراً اعتقاد داشت
ج- بله اما او جرأت . . باز نسبت به دیگران جرأت دار بود اما نه آن اندازه که
برو بایسنه و بگد آقا این کار را باید بکنم من دارم میکنم من تصمیم گرفتم که بکنم -
هیچوقت من نمیدانستم اجازه میدهید

س- حالا مهندس روحانی
ج- میگویم وادارش کردم - او نسبت به وزرای دیگری که دیدم از همه بیشتر دیدم علاقه
اما بعضی وقت زه میزد نمیدونم سرجی بود نمیدونم چی بود . یک چیزهایی مثلاً
می شنید یا شاه مثلاً بهش روی تلخی نشان میداد - تغییر میکرد . من برای اینکه
طریز کار خودم را بیان بکنم و اینهم برای خود ستائی نیست . این برای این است
که در آینده اهالی مملکت - ایرانیها بدانند که لازم نیست آدم یک ارتشی داشته
باشه پشت سرش - میلیاردها پول داشته باشه یا حمایت داشته باشه برای اینکه
موفقیت بشه . اراده میخواد . این الان برایتان ذکر میکنم که چطور شده که من
لیلیتال را استخدا کردم . من در اسلامبول در ۱۹۵۵ جلسه سالیان

بانك جهاني در اسلاصول بدعوت بانك جهاني شركت كردم . وارد شد يم و هنوز جابجا نشده مهدي سميعي از طرف - در جلسات ساليانه بانك جهاني و گروه شركت ميگردند . يك گروه نمايندگان رسمي دولتها كه يك هيئت انزامي ميامسد آنها نمايندگان رسمي بودند و يك عده اي مدعو بودند گست . من بعنوان يك از وقتيكه از بانك ملي كنار رقتم تا وقتيكه در بانك ملي بودم بعنوان نماينده دولت شركت ميگردم در بانك جهاني و تنها نماينده دولت هم بودم تا ۱۹۵۰ . بعد از آن از من دعوت ميگردند بعنوان گست . در اسلاصول بعنوان گست در ۱۹۵۰ شركت كردم رقتم وارد شدم . مهدي سميعي آمد پيش من گفتش كه ليلينتال مي- خواهد با شما ملاقات بگه . گفتم ! من نميدانستم ليلينتال هم اينجا هستش هنوز هم مجال نكرده بودم گست ليست را نگاه كنم . گفتم با كمال ميل كجاست؟ گفت در هيلتون بمن گفته كه به شما بگويم - اينهم توي كتابش هم مينويسه كه مهدي - سميعي واسطه بود - بهش تلفن كردم كه من با كمال ميل حاضرم شما را ببينيم . در هيلتون منزل داشت رقتم . گفتش كه من دلم ميخواهد كه راجع به كارهاي كه شما در ايران داريد ميكنيد يك چيزهاي را اطلاع پيدا كنم . گفتم با كمال ميل بهش گفتم . يك كارهاي كه در ايران شروع كردم و ميخواهم بكنم - تازه يكسال است آمد هم . يك چيزي بهش دادم - يك گزارش جامعي اما مختصر كه اين كارها - اين كارها را ميخواهم بكنم و آنوقت راجع به امكانات ايران . شروع كرد براي من صحبت كردن راجع به كمبيا - براي اينكه تازه در كمبيا بعد توي خاطراتش ديدم . از طرف بانك جهاني رفته بود به كمبيا كه براي كمبيا يك نقشه اي تهيه بگه - راجع به كمبيا امكانات آنجا صحبتهاي مفصلي كرد . گفتم مستر ليلينتال من راجع به كمبيا هيچ اطلاع ندارم . اما راجع به ايران اين را ميتوانم بهتان بگويم . يكي از كشورهاي كه خوشبخت است از اينكه همه چيز دارد - ايران است . باور كردن نيست اگر من تمام اين چيزها را بگويم . امكاناتي را كه ايران دارد . گفتم كه اگر علاقه داشته باشيد دعوتتان ميكم بياييد ببينيد شايد بتونيد كمك فكري به من بكنيد . گفت كه با

کمال میل میآیم. فوراً رستم جین بلاک را ببینم نوی همان هتل. تلفن کردم خانمش بیواب داد. گفتیم من میخوامم جین را ببینم. گفتش که الان خیلی گرفتاره. چون میدانید در این پنج روز تمام دلی کاسیون های دنیا میخوانند رئیس بانک را ببینند. گفتیم من فقط برای دو دقیقه میخوامم ببینم. گفت بیایید بالا. رستم بالا نوی اطافتر. نوی سوئیتش تو اطافتر گفتند یک دلی کاسیون هست. در این ضمن که نشسته بودیم دلی کاسیون هند آمد. نهرو با این دلی کاسیون هند آمد. اینها آمدند وقت دارند دیگه. من که بدون وقت آمدم. در باز شد و این یاروها در آمدند بیرون. نهرو باشد بروه زنتش گفتش که من به ستر ابتهاج گفتم دو دقیقه با جین کار داره. اوهم گفت هیچ مانعش نداره. رستم روی ایوان. بهش گفتم که من الان با لیلیتال ملاقات کردم. گفت ای چه خوب شد من بهش گفته بودم شما را ملاقات بکنه فراموش کردم بهتان بگویم. گفتیم من هم تعجب کردم آن چطور سراغ من آمد. گفت من گفتم. گفتیم من دعوتش کردم میخوامم بفرستمم خوزستان اما نگفتمم بهش خوزستان. برای اینکه خوزستان چه میدانه چی هست. چطوره؟ گفت در دنیا بهتر از این نمیتوانستید پیدا کنید. گفت وقتیکه از انامیک انرژی کامیشن استعفا دارفت من خیلی سعی کردم بیارمش به بانک. هر کاری کردم حاضر نشد. گفت من باندازه کافی کار کردم الان میخوامم برم به خرد. برای خودم کار بکنم. گفت بهتر از این نمیشه. گفتیم همین دو دقیقه هم نشد. گفتم خدا حافظ خیلی متشکر از زنتش هم تشکر کردم آدم با خیال راحت دیگه. من لیلیتال را میشناختم یک گرانش اما میخوامم از لحاظ او ببینم که چی میگه. حالا هم یک پیرانتر هم باز میکم. آن روزی که در حضور روساییش آن مذاکره را کردم وقتی گفت شنیدم شما همچنین کاری کردید. گفتیم فراموش نکنید این لیلیتال را شما بمن معرفی کردید و اینها برای من این طرح را تهیه کردند. از اسلامبول آمدم و وقت خواستم از شاه. وقت دادند فوری. رستم سعه آب آمد

رسیدم دیدم که جمعیت زیادی هست همه میخوانند شرفیاب بشوند . از تشریفات آمدند و بیخه گفتند که امروز اعلیحضرت تشریف میبرند به مسافرت وقت ملاقات ندارند . بمن آمدند گفتند که شما باشید میآید . آمد پائین و گفت بیایید باهم . وقتیم رقصت پشت رلش نشست و من هم بپهلوی نشستم . آن ایام این چیزها نبود تشریفات نبود از سعد آباد تا فرودگاه من مجال داشتم صحبت بکنم .

س- خودشان پشت رل

ج- بله بله - من از سعد آباد تا خیابان پهلوی آنجا تیکه خیابان چیز کرکین الیزابت هست

س- بلوار الیزابت

ج- من صحبت از استعفاى خودم . برای اینکه وقتی که رسیدم تهران رنم در فرودگاه گفت

اینجا در تهران قیام کردند برطیبه تو . گفتم به گورپه رشان بگفتند . این چیزها - اینه انتی بود من بود . گفتم بگفتند تازه چی میکنند بیرون میکنند . تا راه افتادیم گفتم

اعلیحضرت شنیدم که همه قیام کردند گفت بله گفتم آخه چی میگویند . گفت ناراضسی انه

که شما کاری نمیکنید همش مطالعه میکنید همش چی میکنید - چی میکنید - چی میکنید

گفتم من الان یکسال بیشتر نیست سرکارم . اعلیحضرت یک چیزهایی را قبول فرمودند

شرایطی را . کسی در کار من مداخله نخواهد کرد من مجال کافی باید داشته باشم

تهیه میکنم - تشکیلاتم را درست بکنم شروع بکار بکنم . کار را با عجله نخواهم کرد .

هر قدر هم فشار باشد - هنوز دیر نشده . من هنوز آماده نشده ام به شروع کار .

الان برم بهتره . گفتم یکفر هست که بیاد از من تعریف بکنه ؟ گفت هیچ . گفتم

افتخار میکنم . گفتم اگر اینها میآیدند تعریف میکردند باعث تنگ من بود . گفتم من

کارهایی را که دارم میکنم تمام مخالف سنتهایی است که قرنهاست در ایران داریم . آخه

کی تا حالا آمده بیاد بگه نه آقا - توی رو آدم نگاه بکنه گردن کلفته بگویند من نمیکنم

این کار را . من نمی‌پندیرم - من نمی‌پندیرم اشخاص - چرا نمی‌پندیرم ؟ نه برای اینکه

تشنخ دارم نمی‌توانم آخه بنشینم کارهایم را بکنم با آقای فلان سناتور یا فلان کردن -

گفتم . میخواند بیاد پیش من یک تقاضای خصوصی بکنه . من هیچکس را نمی‌پندیرم .

س-

یعنی شما وقت نمی‌دادید به کسی

ج-

نخیر - رئیس دترم میآید همان آقای کاظمی که فلان کس آمده . میگتم بپرسید چه فرمایشی دارند . اگر مربوط است به کارهای کشاورزی است بروند رئیس اداره کشاورزی را ببینند . راه فلان - اون یکی - اون یکی . اگر يك مطلبی دارد که به آنها مراجعه کردند و در ظرف دو روز انجام نداد بیایند بمن بگویند . اگر يك تقاضای مشروع بود و انجام نداد باشند "فورا" آن آدم منقل میشه آنها" . اگر تقاضا ناشروع هست آن رد کرده - دیدن من هم فایده‌ای نداره . من هم ممکن نیست موافقت بکتم . بنابراین میگفتند داد فریاد آقا این دیدن شاه آسانتر از دیدن . . . گفتم ممکن است - تصدیق هم میکنم . شاه مسئولیت نداره . من مسئولیت دارم . شاه دلش میخواد بنشینه با مردم حرف بزنه . من دلم میخواد مجال ندارم . این باعث رنجش میشه يك عده‌ای دشمن میشندن . بگذارشوند به جهنم بشوند . من جور دیگری نمیتوانم بشوم اگر بنا باشه پذیرایی بکسم چون قبل از آن بمن میگفتند که در اطاق آقای پناهی باز بود . سلام علیکم میآیدند دورتا دور می‌نشستند . آنوقت هرکس کاری داشت میآید بغل میکشید صندوقی را زیر گوشش . من گفتم همچین چیزی نیست . این باعث رنجش میشه . بشه تا آنجا که رسیدیم به شاه گفتم که این باعث افتخار من است که اینطوره . گفتم حالا اعلیحضرت فکرهایشان را بفرمایند . گفتم اگر صد درصد پشتیبانی میکنید می‌مانم اگر نود و نه درصد باشه نمی‌مونم میرم . الان بروم بهتره . گفت میدونید میگویند برای خاطر شما من يك نخست‌وزیری را برداشتم ؟ مقصودش زاهدی بود - گفتم شنیدم . گفتم اعلیحضرت خیال میکنید که من خوشحالم . گفتم بسیار متأسفم که برای خاطر من يك نخست‌وزیر را شما بردارید . الان علاوه نزدیک‌ترین دوست من است . حالا خب خود علاوه هم ممکن است ناراضی باشه . گفتم این خیلی

طبیعی است . آخه نخست وزیر که هست یکفرهه د یکہ آنجا هستن رئیس سازمان برناہ ۔ این را به اقبال گفتم . کفتم من اگر جای شما بودم ۔ یک ابتهاجسی رئیس سازمان برناہ بود با این اختیارات بمن نخست وزیری را تکلیف میکردند قبول نمیکردم . اما قبول کردید با علم به این بنابراین آدم بہتان بکم ما باہدہ یتر دوست بودیم . این ہشاکردی با برادر م بود ۔ احدہ ابتهاج باہم درس خواندہ بودند . من بہتان میگویم من با یک شرایطی آمدہ ام . ہمین طوریکہ با زاہدی صحبت کردہ بودم بہ این ہم گفتم . قسم خورد بہ جان بچہہایم ۔ د خترام نمیدونم فلان و اینہا چنین وجنان و اینہا و برخلاف آن قسمش ہم رفتار کرد . طبیعہ کفتم آخہ من دارم یک کاری میکنم کہ مخالف تمام سنت قرنہا است . این طرز رفتار من با مردم . این طرز رفتار من با دولت . این آدم میگہ کہ من نخست وزیرم این چی میگہ . حق ہم دارہ . اما بمن مربوط نہست . من بہتان قیلا" ہم عرض کردم کہ شرط کار کردن من اینہ . برای اینکہ من میدونم جور د بگری نمیشہ . اگر من بخواہم از مجرای دولت بیایم کار از کار گذشتہ . کفتم اعلیحضرت صد د صد اگر باشہ میمانم نمود و نہ د صد اگر باشہ میوم . گفت کہ پس رفتار تان را یکخرودہ ملایتر بکنید . کفتم این را قبول دارم . کفتم این را می فہم ۔ من با خشونت رفتار میکنم . اما یک چیز بہتان عرض میکنم اعلیحضرت . من صبح بیام با این نیت کہ امروز با هیچکس تندی نخواہم کرد . اول صبح یک گزارش بیارند می بینم غلط است . با کمال خونسردی یارو را میخواہم . با کمال ادب یک چیزی بہش میگویم میرہ . دومی یک سوالی میکنم نمیدونہ د روغ بمن دارہ میگہ . میدونم بازہم خونسردی بخرج میدہم . سومی ۔ چہارمی ۔ بشرم بعد ہی ترکم دیکہ نمی توانم جلویم را بکیم . آنوقت مجبورم د اد فریاد ستنبیہ ۔ اخراج یا با مردم با خشونت . مردیکہ میآید پیش من میگوید من این کار را میخواہم از شما . میگم نمیتونم بکنسم . میگہ اگر شما بخواہید میتوانید . میگم بد یہی است کہ من بخواہم میتوانسم ۔

بد بهی است اگر من دستور بد هم اجرا میشه . اما شما حق ند ارید که همچین توقعی ازم ن داشته باشید . چطور من در مورد شما يك دستوری بد هم که در مورد دیگران: ند هم . نمیکنم این کار را! برای خاطر احدی نمیکنم این کار را .
 خب این مرد یکه که عادت نکرده به این طرز کار هیچوقت عادت نکرده بسود . نتیجه اش این چی میشه ؟ یکی یکی - یکی یکی دشمن و تحریک با هم جمع میشوند و آنوقت چی میگویند ؟ نمیگویند که این برای اینکه مرا نپذیرفته - تقاضای نامشروع مرا قبول نکرده - نخیر هرکسی يك نسبتی . یکی میکه نوکر انگلیسم یکی میکه نوکر امریکانهاست - یکی میکه این وابسته به فلان - یکی میکه خیال داره کودتا بکنه . هرکسی يك چیزی میگوید .

س- بعد آنوقت صحبت از استخدا ام لیلیتال را میکردید

ج- گفتم حالا که تمام شد حالا میخواستم بهتان عرض بکنم من لیلیتال را دیدم در اسلامبول دعوتش کردم میخواستم بفرستش خوزستان . اما بهش نگفتم برای خوزستان . گفت بسیار کار خوبی کردی . خب این مزیت را داشت شاه نسبت به دیگران . به هریک از وزیرا! ائن اگر من صحبت لیلیتال را میکردم اصلا" لیلیتال را اسس را نشینده بپودند ملاحظه میفرمائید اما این در چند دقیقه تمام شد . دعوت کردم - تلگراف کرد ؛ - تلگراف کردم که چون به لیلیتال گفتم که من میرم دعوت رسمی برایتان میفرستم . لیلیتال بعد ها گفت که آنروزی که شما برای من آمدید صحبت کردید و رفتید همین طور که آندره مایر گفت هردو تایشان گفتند که ما خیال کردیم این يك نزاکت مشرق زمینی است که دیگه رفتید از شما خبری نخواهد شد . آندره مایر گفت من تعجب کردم که بعد تلگراف آمد که فلان وفلان و اینها . تلگراف مفصل باین شرایط . اینهم گفتش که من خیال کردم گفت خیلی ها میآندند از آمریکای جنوبی از جاهای مختلف دنیا دعوت فلان بعد معلوم میشد تمام اینها تعارف است . من تعجب کردم که خبر رسید که بیائید . گفتم نه فقط

از طرف خودم از طرف شاه هم بیایید . آمد منتهی کلب باهانش نبود بیک دلیلی که
وده روز هم دیوتر از آنچه . یک عطی داشت که نوی کتابش هم نوشته . وقتی رسید
که شاه ده روز پیش رفته بود به هندوستان - سقر رسمی هندوستان . آمد و بعد هم
کلب هم رسید و من یک بریفینگ برای این درست کردم . تنها کسی که خیال - دیدم
تحقیق کردم دیدم خیال کردم اطلاعی راجع به خوزستان دارند از وزارت کشاورزی
هرچی که لیتریچر ممکن بود خواستم که صفر بود . اصل یک گروهی داشتند که
متخصصین کشاورزیشان آنها را دعوت کردم . یونانیست نشین داشتند و نوشته که
یکی هندی بود یکی انگلیسی بود بنظرم یا مجار بود . اینها را دعوت کردم آمدند .
یک بریفینگ درست کردم که اینها راجع به خوزستان به لیلیتال بیریفش بکنند .
آقا اینها شروع کردند که در خوزستان هیچ کاری نمیشه کرد بواسطه گرمایش - بواسطه
نمکش . منم همینجور خودم را می خورم . من اینها را دعوت کردم - نمیتونم که
بگم این مزخرفات چیه میگوید . من خیال کردم اینها آدم هستند دیگه . گفتیم
هیچ موضوع خوزستان رفت .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یک دسامبر ۱۹۸۱

محل مصاحبه - شهرگان - فرانسه

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱۲

بنابراین با کمال تکرانی من میخواستم این مطلب را با لیلینتال مطرح بکنم و ببینم که چه عکس‌العملی داشته این مذاکراتی که این بقول خودشان کارشناسان دادند. اما قبل از اینکه من چیزی بهش بگویم گفت که این مطالبی که این آقایین اکسپرت‌ها دادند عیناً نظریاتی بود که تمام اکسپرت‌های آمریکا وقتی که ما میخواستیم تی.وی.ا. را شروع بکنیم تمام اکسپرت‌های آمریکا به‌ون استثناء مخالف بودند. و استدلال‌هایی میکردند همین استدلال‌ات بود. بنابراین باند ازه سرسوزن این چیزهایی که اینها گفتند تأثیر در من نخواهد کرد. بسیار خوشوقت شدم. ترتیب مسافرتش را دادم - قطار مخصوص در اختیارش گذاشتم و چند نفر هم از سازمان برنامه همراه اینها فرستادم. رفتند به خوزستان. یک نامه‌ای هم نوشتم و آنروز نجم‌الملك استاند ارخوزستان بود. نجم‌الملك هم میدونید - میشناسیدش؟

س - نخیر

ج - یکی از اشخاص بسیار امین - پاک - درست است. تنها عیسی که من به

داشتیم از مکتب منفی باقی‌ها است اصلاً* مخالف همه چیز است همه چیز را با نظر بدبینی نگاه میکند همه چیز . از شاکرهای مکتب تقی زاده است والاد ر دستش در امانت بطوریکه این از سالها گذارفت هرچی سعی کردند بیایند سنانوروش بکنند قبول نکرد . هرشغلی پیش دادند دیکه قبول نکرد بعد از همین مأویست استانده اری خوزستان . یک ناهای هم نوشتیم به نجم الطک که استانده اری خوزستان بود که آقای لیلینتال و آقای کلب میآیند و خواستم معرفیشان بکنم اینها اشخاص برجستهای هستند . میآیند خواهش میکنم اگر احتیاج به کمک داشتند کمک بکنید . در جواب بمن نوشت که من اولین دفعه است که میبینم که کارشناسی که آمده است به ایران از نوع کارشناسانی است که آرزو میکردم بیاید به ایران . زیرا من یک چندین سال پیش مهمان دولت آمریکا بودم همگان میگویند که از آن برناه‌هایی که تحت عنوان فول برایت دعوت میکردند . که دعوت میکردند میدویدند رجالی را و آنوقت یک جاهای مختلفی را بهشان نشان میدادند . در یک همچین مسافرتی به آمریکا رفتم و تی . وی . ا را دیدم و آقای گلدن کلب رئیس تی . وی . ا بود و پیش خودم فکر کردم که آیا میشد یک پیروزی یک همچین آدمی بیاید به ایران . چون منفی‌بافه اضافه کرده بود . امیدوارم که شما اینها را باین منظور نیآورده باشید که فقط یک گزارشی بدهند و این گزارش هم بایگانی بشه کسی هم نخواند . یکی از اختخارات - یکی از چیزهایی که پیش خودم لذت می‌بردم همیشه این بود که امثال نجم الطک ملاحظه کردند که این اشخاص آمدند و در یک مدت کوتاهی که در دنیا بی‌نظیر بود با یک سرعتی یک کارهای بزرگی را انجام دادند . بهرحال اینها از خوزستان برگشتند . آمدند در یک جلسه‌ای که من تشکیل داده بودم در سازمان برنامه که یک عده از همکاران من از رؤسای ارشد سازمان برناه حضور داشتند . لیلینتال و کلب هم بودند . در حدود دو ساعت لیلینتال و کلب گزارش شفاهی دادند راجع به مشاهده ایشان . چیزهایی گفتند راجع به خوزستان که باورکردنی نبود . گفتند ما وقتی که دیدیم آثار تمدن چند هزارساله ایران را و دیدیم آثاری از سده‌هایی که در

چند هزار سال پیش بود پیش خودمان فکر کردیم که این تمدن بزرگیت که ازین رفته و ما تصور میکنیم در آمریکا این کارهایی را که کردیم پیش خودمان - خودمان را خجل میدانیم که ما چه میکنیم ادعا میکنیم که این کارهایی را که ما کردیم هیچ است در مقابل چیزهایی که در دوهزار و پانصد سال ایرانیا انجام دادند . برای اینکه می گفتند که يك آثاری دیدیم از خندی - آنجا هم می گفتند که بما توضیح دادند مثلا " شون يك جاهائی هستند که هست یکجاهائی دارد که سد سازی کرده بودند در دوهزار سال پیش و اینها از بین رفته . که يك قسمتیش بواسطه نداشتن علاقه سرپرست - يك قسمتش هم بواسطه حوادث روزگار . يك قسمت زیادش بواسطه علی راکه بزها انجام میدهند که یکی از واقعا " بزرگترین عامل از بین رفتن آثار تمدن - زراعت بز است که می چره و ریشه هر گیاهی را می که بطوریکه آنوقت باد می آید این خاک و این هر چیزی را که روی سطح زمین هست می بره که دیگر قابل کشت نشه . يك قسمت از دنیا از همین جهت از بین رفته . بهر حال بعدی گفتند اینها و من همین طور که گوش میکردم لذت می بردم از چیزهاییکه اینها دیدند . و فیکه صحبتشان تمام شد گفتند که دعوتتان میکنم بیائید در کارخوزستان با من همکاری بکنید و برناهای را که برای خوزستان دارم شما اجرا بکنید . گفتند که ما آمادگی که نداشتیم - برای اینکار که نیاده ایم . گفتند مستر لیلینتال می ترسید از اینکه ایمن مسئولیت را قبول بکنید ؟ گفتند نه ترس نیست ما آماده نبودیم حاضر نبودیم که همین تکلیفی را بما بکنید باید فکر بکنیم . گفتند خوب برید فکرهایتان را بکنید . بعد به من گفتند که . . . چند کار کردند . یکیش که به آندره مایر که لازارفر که دینفع شده بود در کارهای دی . ان . ار در جنبه های مالیش به او میبایست مراجعه بکنند و از او نظر بخواهند که آیا او موافق هست که این کار را بکنند یا نه . دوم که بعد به من گفتند آن وردون که کسی بود که تمام سدهای تی . وی . ا را او نقشه اش را کشیده بود که در برزیل بود آنوقت - آمریکائی بود - اصلا " هم هلندی بود . وردون اسم گمان

میگم هلندی هم باشه . این در استخدام یک شرکت بزرگ آمریکایی در آده بود و در بزیل مشغول کار بود بموجب یک قرارداد ای . با او تماس گرفتند و بعد از چند روز آمدند گفتند حاضریم . ما نشستیم همکاران من در سازمان برناه آنها یک مشاور حقوقی هم از نیویورک خواستند که فوراً پرواز کرد و آمد - نشستند قرارداد ای تنظیم کردند یک پیش نویس یک قرارداد ای را

س- این قرارداد اقتصادی است یا نه؟

ج- این موقعی است که . . الان میگویم تاریخ قطعیش را بهتان میگویم که آمدن به ایران پس از اینکه من در اسلامبول باهانش ملاقات کردم که ۵۵ بود گمان میگویم این در ۱۹۵۶ بود . الان

س- در آن جلسه آقای خداداد فرمانفرمایان و همکارانش هم حضور داشتند یا هنوز آنها نیامده بودند؟

ج- نه آنها بنظرم هنوز نبودند - بنظرم هنوز نبودند - خسروهدایت بود - مهندس اصغیا بود - خسروهدایت قائم مقام بود اصغیا معاون بود . کاظمی بود که رئیس اداره کشاورزی بود و او را فرستاده بودند با لیلینتال و کپ رفته بودند به خوزستان . او حضور داشت یک مهندس دیگر بود که رئیس یکی از دانشگاهها بود - رئیس یک دانشگاههای شد بعد در دانشگاه تهران . مزین - مزین نبود ؟ مهندس مزین بود که با من در یک سفری هم آمد به آمریکا . او بود - پیروین بود - ژیرار بود - آن در ترقی وجود داشت گمان میگویم در اقتصاد ای هنوز تأسیس نشده بود و گمان میگویم در ۱۹۵۶ بود بعد نگاه میگویم یادداشت میگویم

ج- خیلی خوب . این قرارداد تنظیم شد . من میبایست از کمیسیون برناه که قبلاً هم گفتیم که کمیسیون برناه مجلس اجازه قانونگزاری داشت در حدود چهارچوب قانون برناه دوم . بنابراین آنها میتوانند اختیار تخصیص بدهند به این کار . رقم برود قرارداد وقتی آماده شد . برود توسط دولت که نخست وزیر علاء بود گمان میگویم - علاء -

نخست وزیر بود. توسط علاء به علاء دادم به رئیس دولت این گزارش را دادم و بر دم طرح را به کمیسیون مشترک. کمیسیون مشترک که گفتم در حدود ۴۰ نفر بودند از مجلس و از سنا آنروز. و یکروز - یک دفعه جلسه در مجلس تشکیل میشد دفعه بعد در سنا. آنروز در مجلس تشکیل میشد و وقتی که در مجلس تشکیل میشد ریاست جلسه با یک نماینده مجلس بود - در سنا وقتی که تشکیل میشد ریاست جلسه با یک سناتور بود. سناتور آلمان صدرا الاشراف بود رئیس کمیسیون. در مجلس جزایری - حس الدین جزایری که نماینده خوزستان بود. وقتی که به صراحت بیان - جزایری گفتم که تقاضا میکنم جلسه ای تشکیل بدید من طرح خوزستان را میخواهم بیایم گفت شما نمیتوانید اینکار را بکنید. در خوزستان قادر نخواهید بود. پرسیدم چرا؟ گفت انگلیسها نمی گذارند. گفتم به چه ضابطه انگلیسها نمی گذارند چه. گفت انگلیسها امکان ندارد بگذارند در خوزستان کاری بشه. تعجب کردم گفتم من این را قبول نمیتوانم بکنم. گفت اینه حالا این عقیده من. بر دم در جلسه رسمی این لایحه را دادم. پیشنهاد کردم که پنجاه میلیون تومان اعتبار در اختیار من بگذارند که من بعنوان پیش پرداخت به هم به شرکت دی. ان. ار. وقتیکه جزایری این مطلب را بیان کرد اعضای کمیسیون گفت من به آقای ابتهاج تبریک میگویم از اینکه این کار را کردند و اگر موفق بشوند کار خوزستان را بکنند باید مجسه ایشان را از طلا ساخت. باتفاق آراء تصویب شد. بنابراین موافقتنامه تهیه شد اضا شد. اعتبار پنجاه میلیون تومان که شش میلیون و تقریباً نیم دلار همیشه به نرخ آنوقت دلار هفت تومان بود. تمام این از روز ورود لیلینتال - کب به تهران تا روزیکه این قرارداد اضا کردند و پول گرفتند بیست و سه روز شد. ۲۳ روز همیشه گفتم ^{challenge} میگویم یک نفر را نشان بدید نظیر این در روی زمین حالا ایران را کارند ارم. در دنیا نشان بدهند که کسی اینکار را توانسته بود کرده باشه یک کار باین بزرگی را در یک همچین مدت کوتاه

و از طریق مجلس

س -

و از طریق با تصویب مجلس. وقتی که آن جلسه تمام شد و اضا کردیم و رفتند

ج -

هنگور پروردون گفت من اجازه میخوام که با شما صحبت بکنم. گفتم بفرمائید. گفت که من به شما تبریک میگویم و از جرأت و شهامت شما بهتان تبریک میگویم که شما یک همچین کار باین بزرگی را باین سرعت انجام دادید. بهش گفتم هنگور این چیز مهی نیست برای اینکه الان بهتان میگویم چرا. من آرزو داشتم سالها بود که میخواستم یک کاری درخوزستان بکنم. یک همچین کارهای بزرگی بدست هرکس نمیتوانستم بسمارم. شانس ایران بود که یک همچین وضعی پیش آمد. یک همچین ملاقاتی در اسلامبول پیش آمد و من با این اشخاص آشنا شدم دعوتش کردم به ایران. برای فرستادن به خوزستان اینها حاضر شدند قبول بکنند. سرچی من معطل بشوم. چانه بزنم. سالی بنظرم ۲۵۰۰۰۰ دلار حق الزحمشان بود برای این مطالعات. گفتم ۲۵۰۰۰۰ دلار را مثلا بکم ۱۵۰۰۰۰ دلار. برای خاطر ۱۰۰۰۰۰ دلار بیایم چانه بزنم. معطلم سرچی باشد. من میگفتم رسیدم به آن منظوم که این خودم را خوشبخت میدانم که همچین اشخاصی را پیدا کردم. بنابراین چیز مهی نیست که با این سرعت این عمل انجام شده باشه. وقتی اینکار شد تمام شد و میخواستند بروند به لیلینتال گفتم که ما یک کار بزرگی انجام دادیم. خواهش میکنم. شاه هم بنا بود دهویز دیگر برگردد. خواهش میکنم شما بمانید من ترتیب ملاقات را بدهم و شما را به شاه معرفی بکنم

س- شاه از این جریان اصلا اطلاع نداشت پس

ج- مطلقا. این است که میخوام بگویم. این است که میخوام بگویم ببینید. این را میخوام بعنوان یک عمل برجسته ای نشان بدهم که کسی که جرأت و شهامت این را داشته باشه و اعتماد بنفس داشته باشه و بداند که کاری را که میکند کار صحیح است. همینطور که در بانک. گفتم مسئولیت را بمن بدهید. به شورا گفتم که بمن گفتند باید چسی بکنیم برای فروش طلا. نرخ طلا. گفتم اختیاراتان را بمن بدهید که سفیر ترکیه بمن گفت آخه حقوق چطور یک همچین کاری را میکنی. میدونید این عواقب دارد؟ و اگر آدم معتقد باشه به شانس و اینکه خدا آدم را نجات داده این از آن مواردی است

برای اینکه بر علیه من صدها تهمت زده شد و چند بار اعلام جرم کردند . این را اگر در بانک بر علیه من اعلام جرم کرده بودند من دفاعی نداشتم . من نمی توانستم بگویم که من یک آدمی هستم آنقدر بی باک و پانجهات که اینکار را کردم . می گفتند شما غلط کردید که یک همچین کاری را کردید . گویید فروش طلا شما اصلاً حق نداشتم یک همچین کاری را بکنید . سرا محکوم میکردند درش تردید نیست .

اینجا روی همین جرئت . من به شاه توضیح دادم در همین بیاناتم که تیسوی انجیل با هم میرفتند از اینکه موضوع استعفا و نگاره گیریم که تمام شد گفتم که من لیلیتال را دیدم دعوتش کردم میخواهم بفرستمش خوزستان . کفت بسیار کسار خوبی کردید و بس هیچی دیگر نبود مطلقاً . سه روز قبل از اینکه اینها وارد بشوند و آنهم چون عمل جراحی کرد عقب افتاد والا میبایستی که آمده باشه زود تر به تاریخس که شاه هنوز نرفته به هندوستان . رفته بود به هندوستان قرار داد سه روز قبل از ' ناکه برگشته اضا' شده بود . تمام شده بود پولش هم گرفته بودم .

س- شما تعاس تلفتی هم با شاه نداشتید ؟

ج- مطلقاً - مطلقاً

س- عرض برسانید

ج- مطلقاً - موند فقط به علا' گفتم که خواهش میکنم وقت صفت بگیرید . جواب آمد که روز جمعه شاه وارد میشد روز شنبه وقت دادند . لیلیتال و کلب را برداشتم بردم وارد در قتر شاه شدیم گفتم قربان من موافقتنامه خوزستان را با آقا بون اضا' کردم . نشستم اولین تماس است حالا چون توی این کتاب که بخوانید می بینید سرتا پای این کتاب تعجید است از شاه و این را تا این اند ازه اش را من قبول دارم برای اینکه مؤمن شد - او هم مؤمن شد . که بعد از رفتن من که گفتم تحریکاتی که کردند که در رأسش شریف امامی بود و اشخاص دیگر . موفق نشدند که بهم بزنند . خیلی سعی کردند بهم بزنند برای اینکه معتقد شده بود شاه . کوچکترین نویسی نداشت راجع به خوزستان مطلقاً اصلاً صحبت خوزستان را نکرده بودیم . من آنورزی که

رقم پیش‌لینتال برای اولین بار برای اولین بار برای اینکه تقاضا کرد توسط مهدی سیمعی که می‌خواهد با من صحبت بکند - من نمی‌دانستم برای چی می‌خواهد با من صحبت بکند برای اینکه بلاک بمن چیزی نگفته بود . وقتی شروع کرد به صحبت کردن از کارهایی که در کلمبیا کرده و سوابقی که داشتم راجع به کارهایی که در - تی.وی.ا کرده بود بهم گفت خوره بیایید شما از نزدیک ببینید . واقعا شاید بتوانید بمن یک راهنمایی‌هایی بکنید که مفید باشد . همانوقت فکر خوزستان را کردم رقم پیش بلاک به بلاک گفتم خواستم برای خوزستان اما بهم نگفتم خوزستان به شاه گفتم این را خواستم قبل از اینکه بیاید یک چیزهایی جمع‌آوری کردم و راجع به خوزستان برایش فرستادم که شاید دوسه هفته قبل از اینکه بیایند که اینها را شما مطالعه بکنید برای اینکه من می‌خواهم شما بروید این ناحیه را ببینید . این بیورینگ را درست کردم رفتند و آمدند این چیزهایی را که می‌گفتند می‌گویم تقریبا دوساعت تقریبا طول کشید . وقتی که نشستیم خلاصه‌ای از آن چیزهایی را که چند روز پیش در سازمان برناه گفته بود برای شاه گفت . که امکانات خوزستان چنین و چنان . من ایمان داشتم به این چیزهای خوزستان - سالها بود آرزوی این بود که یکفریاد ا بشه یک کاری بکنه برای خوزستان . باور کنید کمتر ناحیه‌ای است در روی زمین کسه استعداد خوزستان را داشته باشد . استعداد صنعتیش و استعداد کشاورزیش . کشاورزی بهرانب بیشتر از کالیفرنیا جنوبی است . صنعتیش با داشتن آن گاز و آن آب و راه به دریا و راه به داخله کم نظیر است . زمینی که من خریدم برای کود شیمیایی زرش نفت بود - گاز بود - و بازار خود خوزستان استعداد این داشت که چند صد هزار تن کود مصرف بکند . افسوس که خوزستان مثل سایر چیزهای ایران رفت . امید وارم یک روزی یک عده‌ای ایرانی پیدا بشوند و جرأت این را داشته باشند که بروند دنبال این فکر . خوزستان را می‌گویند که می‌گویند که خوزستان یعنی محل شکر . نیشکری که خوزستان در آورد رکورد دنیا را شکست - رکورد دنیا را شکست این را نادر حکمی می‌تواند برایشان بگوید . برای اینکه من دیکه وارد تمام جزئیاتش شده .

رکورد هاو اوائی را شکست . رکورد کویا را شکست . هیچ نظیر نداره این . و یک
 عده بدخواه - یک عده ایرانی حسود . همانطوریکه بد وقتیکه دید که من دارم
 کار را تمام میکنم

س- با انگلیسها

ج - با انگلیسها - کسی که بمن میگفتش که ممکن نیست بتوانید این کار را بکنید ما
 نقره خواستیم بما چنان با نوپ و تشریف کردند که شما میتوانید برید طلا بگیریید ؟
 وقتی که من به ۴۰ درصد رساندم خود شرف و تصویبانه را برد رساندم و بعد
 قوام السلطنه خواستش کرد من اینکار را کردم . همین آموزگاری که شما ممکن است
 باهاش هم دوست باشید - یک اشخاص کوچک نظر تنگ . این چیزهاست که . یکس
 از مشکلات دیگر خوزستان برایتان بگویم در ضمن صحبت الان بخاطرم آمد .
 وقتیکه حالا تمام شد و موافقت شد و اینها خواستیم شروع بکنیم به کار و شروع بکنیم به
 محل کت نیشکر را در نظر بگیرند . آمدند بمن نقشه دادند . حالا شاید یکسال
 بعد طول کشید . آمدند گفتند با ده هزار هکتار فلان زمین را میخواهیم . و
 این را اگر تا فلان تاریخ بما بدهید در فلان تاریخ نیشکر آماده خواهد بود . گفتم
 این کار باید بشه . همین کاظمی را رئیس کشاورزی را مأمور کردم که باید این
 ده هزار هکتار را بخرید . این همین مزینی را فرستادیم که مأمور خرید این معاطسه
 بشود . این زمین متعلق به یک شیخی بود - یک شیخ اسمش را فراموش کرده ام اما
 یک ایلی که بغل خودشان ۵۰۰ سال بود که در خوزستان اینها این ایلی باقی بود .
 این مهتدس مزین وقتیکه آمد گزارش بمن داد باور نکردم . گفت تمام رعایای این قریهها
 دهات که متعلق به این شیخ است اگر بخواهند خارج بشوند از ده باید جواز بگیرند .
 بدون جواز شیخ نمیتوانند خارج بشوند . گفت زن که میکیزند شب اول عروس متعلق به
 شیخ است . شیخ چهل تا زن داره خیلی سنه - تمام مأمورین دولت را در محصل
 خریده - همه ازش حقوق میکیزند - پول تنزیه دیده چهل درصد در سال سی و شش درصد
 در سال فرع میکیرو . من بازار نکردم . اگر مهتدس مزین این حرفها را نزنه بود امکان

نداشت باور بکنم . گفتم خوب بخرید . رفتند بخرند این یارو گفت نمی فروشم . چرا نمی فروشد ؟ برای اینکه در وسط زمینش این میده انست اگر يك چیزی را بفروشه اشخاص رخته بکنند بگه این ملوک الطوائفیش این روزمیش از بین میره . چه کارهائی بود که این نکرد برای این عمل . تلگرافهائی رسید از تمام اهالی خوزستان بمشاه به سرردار فاخر رئیس مجلس به تمام مقامات . که بیائید بفریاد برسید میخواهند يك کاری بکنند که خوزستان را بهم خواهند زد . به من مراجعه کردند که چیه چه خبره ؟ گفتم چیه من میخواهم ده هزار هکتار بخرم . قیضت را هم ارزیابی گفتم کردند ۲۵۰ تومان هر هکتاری که میشد دو میلیون و پانصد هزار تومان . شاه بمن گفت که آقا ما اینهمه اراضی خالصه داریم در خوزستان . نه فقط شاه هه . از این اراضی بیشان بدهید ده هزار هکتار . گفتم اینها را من آوردم . اینهام بزرگترین تخصص نیشکر دنیا را آوردم . اسمش را فراموش کردم . او آمد آمد بمن شخصا گزارشش که داد همینطور که بمن گزارش میداد من پرواز میکردم میروم به آسمان . هر کاری کردم که بمن بگه که این هکتاری چقدر نیشکر خواهد داد روی صفت عجولانه ای که من دارم این خود داری میکرد . بالاخره من مجبور شد کردم گفت ۹۰ تن . وهی گفت گفتم ۹۰ تن ؟ این گفتش که الان دارم با احتیاط میگویم . برای اینکه ما هفتص صحبت از ۳۰ تن و ۴۰ تن میکردیم . بعد ایسمن ۹۰ تن رسید به عمل . الان رقم درستش را بخاطر ندادم اما کویا ۱۳۰ تن ۱۴۰ تن . بنابراین من به شاه گفتم که من اینها را آورده ام . اینها بزرگترین تخصص نیشکر را آورده اند . مطالعات کردند خاک شناس آوردند تجزیه کردند خاکها را . تمام عوامل را ، منظور گرفتند بمن میگویند این ده هزار هکتار را میخواهیم من بگویم بیائید من بشما زمین میدهم در جاهش بگه چون خالصه است برای خاطر دو میلیون و پانصد هزار تومان . گفتم اعلیحضرت والله اگر بیست و پنج میلیون تومان میخواستند بیست و پنج میلیون تومان میدادم برای خرید این ده هزار هکتار برای خاطر دو میلیون و پانصد هزار تومان تمام این بساط و اینها . متقاعد شدم .

تمام شد . یکروز آقای عبد اله هدایت رنوشت تلگراف فرمانده آنجا را فرستاد که تلگراف میکند که من از خودم سلب مسئولیت میکنم اگر این زمین از این آدم گرفته بشود . برای اینکه این امنیت چیز مربوط به این است - امنیت خوزستان را مختل خواهد کرد و من سلب مسئولیت میکنم . آقای علاء هم يك ناهای نوشته بمن که بسا اهمیتی که خوزستان دارد و ما تصدیق میکنیم مقرر فرمودند که زمین را پس بدهید .
نوشتم که

س- مگر گرفته بودید زمین را؟

ج - بله زمین را گرفته بودم بله . نوشتم که اهمیت این کار بعدی است که قابل توصیف نیست . تمام این چیزهایی را که اینجا میکوبند پول میخواهند . برای اینکه مزینسی گفت که - وقتی رستم پیش شیخ گفت من بهرکد امان ۳۰۰ هزار تومان میدهم بروید جای دیگه زمین بخرید اینجا را ول کنید . گفتم پول میدهند پول داده مردیکه شیخ اینجا این دلسوزی ها برای آن است . وانگهی من زمین را دادم دیگه تمام شد .
گذشت

س- چطوری ازش گرفتید؟

ج - از کی گرفتیم؟

س- از همین شیخ

ج - برای اینکه بموجب قانون - ما يك قانونی داشتیم که برای احداث - قانون همیسن سازمان برناه هم بود - قانون برای احداث و اجرای طرحهاییکه مفید تشخیص داده بشود سازمان برناه میتواند با این تشریفات که یکفتر از طرف دادستان کسل و دوفر دیگره این تشریفات بعنوان ارزیاب - اینجا میدانند و ارزیابی میکنند و پولش را من تودیع کردم - پولش را ما گذاشتیم در دادگستری تودیع کردم . زمین را تصرف کردم . این سروصدايي بود که تلگرافی بود که مردم کرده بودند استاند ارواينها آن مال نظامی ها در مرحله سوم رسید . مال نظامیه رسید . من به شاه گفتم حسن اطمینان دارم پول دادند به این آدمها به این فرمانده حسن . تازه این چه ربطی

د اړه به امنیت خوزستان . این مرد یکه يك ظالمی است يك حكومت استبدادی قرون وسطی د اړه مردم خوزستان علاهای ندرند به این آدم - این پول میسده . آنوقت به شاه گفتم اعلیحضرت حالا ملاحظه میفرمائید که چرا در ایران کسی جرئت ندره کار بگه ؟ این یکی از مفیدترین کارهایی است که در ایران میتواند باشد . اگر يك طرح میبایست اجرا بکنم این يك طرح است . ببینید چه بساطی راه انداختند ؟ ببینید چه کارهایی کردند ؟ بعد يك گله شد يك تلگراف رسید که این آدم به زور اینجا را گرفته و دو بیست و پنجاه هزار تومان فقط داده و دوهزار پانصد تومان فقط داده و به زور اشخاصی را که قرنها پشت در پشت در این زندگسی میکردند اینها را از خانمشان رانده . جواب دادم که تا دیروز که میگفتند که پس به هید چرا گرفتید بزور ؟ حالا میگویند - اول میگفتند چرا باین کرانی خریدید ؟ الان میگویند بزور اینها را چیز کردید . در صورتیکه ما علاوه بر اینکه پولش را دادیم به مالک - پیشنها کردند همین همکاران من که باین اشخاص که در آنجا نزاع میکردند باینها هرکد اشان يك چیزی داده بشه - این هم موافقت کردم به آنها داده بشه . گفتم اینها را بزور اصلاً نرانندیم تمام اینها با خوشوقتی دارند میگیرند که بروند کار بکنند عطگی بکنند . آنوقت گفتم که ببینید این است - این بساط این ملکت باین جهت است که کسی جرئت نمیکند در ایران کاریکته . این است نتیجه کار مثبت کردن و واقعا هم این يك درسی است که باید برای آیندگان در نظر گرفته بشه که هرکس که میخواد کاریکته باید بدونه کار کردن در ایران کار هرکس نیست . تی . وی . ! مشکلات داشت . لیلیتال و اینها هم گفتند وهم من بخاطر دارم این چیزهایی که میخواندم . تهمت هائی که میزنند . توی این کتاب وقتی میخوانید می بینید که میگه که باین اشکال - این اشکال - این اشکال در ایران برخوردارم . بخاطر میآوریم مشکلاتی را که در تی . وی . ! داشتیم . آنتریکهای کسه تی . وی . ! میشد . سیاسی که در تی . وی . ! بود . از طرف کئی ها ؟ از طرف این خودش را تلف کرد با شرکهای خصوصی برق . اینهایی که میدیدند بساطشان

د اړه بهم میخوږم . همان تهمتها را میژند . لیلیتال را کونیست معرفی کردن
آوردنش در کمیسیون سنا ازس تحقیقات کردند وقتیکه رئیس انامیک انرژی کامیسیون
شد

س- مک کارتی

ج- نه مک کارتی نه - کمیسیون سنا یکی در سنا بود - یک سناتوری که او باهاش به بسود
ازس سؤال کردند که بگوئید شما کونیست هستید یا نیستید که در جواب گفت که
تأسف میخورم بحال آمریکا . من هیچوقت تصور نمیکردم کار آمریکا بانجا میرسه که
همچین باسطی پیش بیاد که ازمن بپرسند که کونیست هستید یا نیستید - بگو بله
یا نه . آنوقت یک اظهاراتی کرد . من اینم - اینم - اینم - همین نطق این را
مشهور کرد در آمریکا . نطق برجسته ای است . این را من در یکی از کتابهایسی
راجع به آمریکا بطور کلی این را خواندم نطق این را . همین نطق باعث شهرت
این آدم شد . بنابراین در آمریکا این تهمت هارا هم میزند که این آدم را تهتم
کرده بودند که کونیست است . این مشکلات مقدمانی . آنوقت شاه رفت به خوزستان
کارها حالا راه افتاده همه کارها تمام شده . رفت به خوزستان میبایست این را توجه
بکنید - همین دکتر محمد کاظمی بمن میگفت حضور داشت . شاه مسافرت میکنه
به خوزستان قطار سلطنتی میبایستی در یک جایی توقف بکند . قطار سلطنتی
رفت درست در یک جای دیگری که شیخ جلوش بود . ببینید پول چه میکنه . شاه
پیدا شد این شیخ خودش را انداخت به پای شاه - که مرا چنین کردند چنان
کردند - ناپود کردند چی کردند . آنهم پرسید این کیه ؟ گفتند این همان است
شیخی است که زمینش را گرفته اند . که دست بزنند داشته بودنا بعد از اینکه من گرفته بودم
شروع کرده بودند به کار کردن میخواست بهم بزنه . امثال شریف امامی - امثال آقای
آموزگار اینها اگر شاه جلوشان را نگرفته بود این را از بین می بردند . بهمین جهت
هم بود شاید جزایری روی این مشکلات شاید این پیش خودش فکر میکرد شاید هم
واقعا هم . انگلیسها هم یک زمانی در زمانیکه قدرت قبل از لغو کاپیتالاسیون ایران

خوزستان تمام اضیت خوزستان با آنها بود . حالا میرسم به جائیکه بعد آنوقت بهتان شرح خواهم داد ملاقات من با رئیس شرکت نفت - فریزر - خواهم گفت توی ملاقات من با او که چه بود . ویلیام فریزر بود دیکه - چرمن - که راجع به خوزستان . در خوزستان حکومت داشتند - شهردار - استاندار - رئیس پلیس حقوق میگرفتند تمام از شرکت نفت حقوق میگرفتند . جیره خوارشان بودند بنابراین توی افراد انگلیسیها مکنه یک اشخاصی هم بوده که این کلونیالیسم را دیده بودند و خوششان میآید و یک اوامری هم صادر میکردند و همینطور هم آمرانه شاید با این اشخاص به بخت رفتار میکردند - پس بعید هم نیست یکی از اینها یا عده ای از اینها دلشان نمیخواست که یک نفون دیگری هم رخنه بکنه به خوزستان اینهم مکنه . الان توی پیرانتز بازهم الان یک چیزی یادم آمد . جین پلاک بمن گفتش که رئیس بانک جهانی بود . گفت من رقم کویت - وقت ملاقات هم داشتیم با شیخ . گفت وارد شدم به کویت گفتند شیخ نیست . گفتم چطور نیست؟ وقت داده . گفتند نیست . گفت مسلم است که بهش اجازه ندادند با من ملاقات بکنه . ملاحظه میکنید؟

س- انگلیسیها

ج- او که بمن نگفت که دیکه ولی همینه - اجازه ندادند . این مکنه سیاست یک دولتی نباشه اما افرادی هستند که اینطور فکر میکنند و این افراد در محل نفون دارند . بسه مردیکه گفتند آقا پاشو برو شکار - نمیدونم برو مریضخانه که مباد او نفون پیدا بکنه و از تحت سلطه اینها در بیاد

س- پس در مورد خوزستان شاه تا دقیقه آخریشت شما ایستاد؟

ج- شاه بود یعنی نه بمن امر کرد . گنیا" بمن امر شد که یک ایرانی دیگری بود یک بد بخت دیگری بود بهترترتیبی بود آن میرفت باطل میکرد . من جواب من بد بختی اینه که دسترس به این چیزها ندارم . در جواب علائی که دوست داشتم نوشتم که اهمیت خوزستان در وضع اقتصادی اش هست . باید از راه آبادی خوزستان - خوزستان

را نجات داد نه اینکه یکفرمیگه که اگر این کار را بکنیم خوزستان چنین و چنان خواهد شد. سفری که من به خوزستان کردم و برای اولین بار از آبادان به چاه بهار رتم ۱۲ روز در راه بودم یک عده زیادی هم از همکارانم با من بودند. ما در جاهائی پیاده میشدیم برای دیدن جاهای بندر سازی و بکس آبسادی خوزستان و بنادر. شما نمی‌توانستید گشتی نمی‌توانست بیاید پهلو بگیرد. در بعضی جاها ما را کول می‌گرفتند می‌بردند در بعضی جاها صندلی می‌آوردند. می‌نشتم روی صندلی ما را با دست بلند می‌کردند می‌آوردند. در یکی از این جاها که علویه بود عیناً مثل اینکه یک اشخاصی از ماه پیاده شدند - کره ما - اینها آمدند و با یک تعجبی نگاه کردند اینها کی هستند. شیخ‌ها با همان لباسهای عریشان شروع کردم باها ایشان حرف زدن. فارسی نمی‌فهمیدند. یکفرمیگه آمد شد فارسی بلد بود ترجمه شد. پرسیدند شما از کجا آمده‌اید؟ گفتیم از تهران. گفتند شما که ایرانیسی نیستید؟ یک خنده‌ای کردند. گفتند شما که راد یوکوش نمی‌دهید؟ گفتند چرا راد یو صوت العرب گوش بیده همیم. گفتند آخه شما چطور فارسی را نمی‌دانید. با یک نظر نگاه میکردند که شما کی هستید این حرفها را می‌زنید؟ برگشتم به شاه گفتند من تا حالا همش اهمیت میدادم به جنبه اقتصادی خوزستان بعد از این مسافرت و این مسافرتها بر من مسلم شده که ما باید خوزستان را ایرانیزه بکنیم. کوچ - بدهیم اشخاص را از اصفهان - از گلشن که جاهائی هستند بزدی - بزد که زحمتکشان در کشاورزی - بروند خوزستان را آباد بکنند برای اینکه اصلاً خوزستان هیچ چیزش اینها اصلاً خودشان را ایرانی نمی‌دانند. بهرحال - این کار شد و قرارداد را اجرا کردند شروع کردند بعد از یک مدتی آمدند گفتند که قرار ما هم این بود که بعد از تکمیل مطالعاتشان نظر بدهند مگر اینکه در مدت دو سال که باید گزارش بدهند بیک طرحهایی برخورد بکنند - تمام اینها هم روی تجربه تی.وی.ا بود که خودشان گفتند - که اگر برخورد کردند بیک طرحهایی که از لحاظ فیزیکی - اکتونومیک - فیزیکی و جهات دیگر محرز بود منتظر پایان دو سال نمیشویم آنها را اجرا میکنیم. در این فاصله دو سال یکی طرح نیشکر بود که این ده هزار هکتار یکی ساختن سد - که گفتند که این - لیلینتال و کلب گفتند که ما فکر میکنیم خدا این را گذاشت

که برای ایرانیها حاضر آماده که بیایند سد بسازند . برای اینکه همین چیزی اصلاً باورکردنی نیست . یکی از این چیزهایی که اینها را متعجب کرده بود - چطور شد خط راه آهن طوری از این عبور کرد که ما قادر هستیم سد را بسازیم برای اینکه اگر يك خرده انحراف داشت این راه آهن میرفت زیر آب آنوقت واقعا" مشکل بود خیلی مشکل بود . که در یکی از این مسافرتهای من به خوزستان که این گورن کلب بود و بلاک مال کنسرسیوم سویدی که راه آهن را ساخته بودند - کنسرسیوم ...

- س -

کاساکس - دانمارکی بودند

- ج -

کاساکس - دانمارکی بودند . این رئیس آن خط بود و این خط را او ترسیم کرده بود او هم در این مسافرت من دعوتش کرده بودم که بیاید . عبور میکرد - و تنها دفعه‌ای بود که قطار روز عبور میکرد برای این که تمام قطار خوزستان شب میره - آنجا . این هکتور پرودون و کلب و تمام این همراهان من میگفتند که شما یکی از بهترین سرمایه‌های توریستی را دارید در دنیا - برای اینکه میگفتند یکی از بزرگترین مناظر دنیا است اینجا . واقعا" هم بعدی با ایبت است که شما از يك دو هفته‌ای رد میشوید که هیچکس این رانوی بنه برای اینکه شب میره . ما چون قطار مخصوص داشتیم روز رفتیم که اینرا از لحاظ جلب سیاحان شما يك اقدامی بکنید . من برگشتم با آنتونیسسی هم این موضوع را گرفتند وزارت ... با وزارت راه بود . التماس نوشتیم و آنها هم بمن وعده دادند و خلاصه هیچ کاری نشد . گفتم نمیتوانید يك کاری بکنید که جلب بکنید . ساعات قطار تان راهم عوض بکنید که روز رد بشوند که يك عده‌ای برای خاطر دیدن اینها بیایند . در ضمن این مسافرت کلب از بلاک پرسید چطور شد که این خط شما اینجوری واقع شد و طبیعتش هم میبایستی یکجوری باشه که جاش را که ما باید سد بسازیم رفته باشه . آنها توضیحات فنی داد که بمن گفت تمام اینها را قدم بقدم خودم پیاده رفته اینها را دیدم و این کار مشکلی هم بود و این راه بهترین راه بود . اینها گفتند خدا مثل اینکه این را گذاشته - آماده کرده که این سد از

اینجا ببینید شما عکسهایش را هم باید ببینید . دیتا دیوار همینجور آمده بالا می بینید . که این را میبایست یک سدی که یک دیواری آنجا بسازند که مهارکنند تمام این آبرو . چیزهایی راجع به این سد میگویند که من اصلاً عاشقش شدم . لیلیتال در یک جا مینویسد که فلانی آمد این عکسها را وقتی دید طوری مثل بچه ها ذوق کرد و همین طور هم بود . ذوق هم داشت برای اینکه آرزوی می دیدم داره تحقق پیدا میکنه دیگه . من رفتم سازمان برنامه در . . . من فوریه ۵۹ از سازمان برنامه رفتم . گفتم چطور شده که رفتم ؟ اگر توضیح ندهم بد هم این را .

(؟)

س -

سر آن کرد شیمیائی گفتم که شاه قهر کرد با من . سرانمی پذیرفت . منم یکروزی به علاء گفتم که آقا به اعلیحضرت عرض بکنید که من که کار شخصی ندارم . من تمام سروکار من با ایشان است اگر ایشان مرانمی پذیرند من که استعفا داده ام . اگر نمی پذیرند مرا من میروم . وقت بمن دادند . یکروز سه شنبه بمن وقت دادند رفتم . دیدم که شاه نکام داره و خیلی حالش بد و اذعنا هم داره دوا میخوره . این را شاید هم گفته باشم . چند روز بعد از اظهاری بود که رد فر توی سفارت آمریکا سر میز شام کرده بود . که برای این سه مملکت این فتونوها اصلاً لازم نیست . گفتم که من امروز اعلیحضرت بعنوان یک ایرانی صحبت میکنم نه بعنوان رئیس سازمان برنامه . من عقایدی داره الان در سازمان برنامه دارم بهمان عرص میگویم عقایدی است که همانوقت که رئیس بانک بودم میگفتم . هیچ فرق نکرده . بنابراین برای این نیست که تعصب دارم الان در سازمان برنامه . ما پول نفت را حق نداریم برای هیچ صرفی - به هیچ صرفی برساییم جز عمران . این عقیده ایست که آنروز داشتم و وقتی هم که قانسون برنامه اول را - برنامه هفت ساله اول را - تنظیم کردم یکی از موادش این بود که تمام در آمد نفت آنوقت شنند زغار بود درست است اما تمام در آمد نفت باید تخصیص داده بشه

س -

یعنی صد درصد

ج -

صد درصد . این در قانون اول را من گذاشتم

س-

که بعد از هی تعدید شد

نخیر عمل نکرد . رزم آرا^۱ نخست وزیر شد . قلدری کرد نداد و هیچکس هم جرات نکرد در مقابلش ایستادگی بکند . بگوید آقا این نقش قانونه چطور نمی-دهید که اصلاً سازمان برنامه را باین ترقیب از بین برند - سازمان برنامه دیکه! ما^۲ بود اما کاری نمیکرد و کسی هم نبود که معتقد باشه به آن چیزهایی که من معتقد بودم آخه . آدم باید ایمان داشته باشه برای چی میخواهد سازمان برنامه . تقی نصر آمد رئیس سازمان برنامه شد تمام کارخانه های ورشکست کثافت دولت را آورد ضمیمه اش کرد برای اینکه بخیال خودش مثلاً یک امپراطوری درست میکنه که اهمیت بیشتر خواهد داشت . تمام آن اعضای کثافت دزد - دستگاها را آورد ضمیمه سازمان برنامه کرد و ظج کرد . دست رو دست گذاشتند شدند کارخانه چی عوض اینکه برنامه ریز باشند .

س-

میفرمودید که به شاه گفته بودید که من همیشه عقیده ام همین بوده

ج -

بله گفته بودم

س-

که پول نفت خرج عمران باشه - ایشان چه میگفتند؟

ج -

سکوت محض . از اول تا آخر یک کلمه نگفت فقط وقتی که گفتم که شنیدید یه یقیناً^۱ که راد فرد چی گفت؟ چند شب پیش سر میز سفارت راجع به . . . سرتکان داد . آخه هرروز - همیشه بمن میگفت چرا بمن میگوئید چرا به دوستان آمریکا کیتان نمی گوئید آنها هستند که میخواهند - فشاری آورند - خرج نظامی بشه .

اینهم راستی آن ژنرال لین کسویتس - نمیدونم فلان هم آنهم راست است که تخیر من باراد فرد سر همین بود . گفتم من این را نمی فهم شما بالاترین مقام نظامی آمریکا را داشتید سر میز شام سفارت در حضور یک عده از نمایندگان برجسته ای - این اظهار را کردید که باعث تعجب و خوشبختی من شد . چطور آخه آنوقت یک نفر دیکه رئیس یک میمیونی یک ژنرال دوستارهای آمده اینجا و میوه به شاه میگه که اینقدر که افزایش دادید کافی نیست باید بیشتر چیز بکنید . ما باید اسیر آن آدم باشیم .

مفضل صحبت کردم و هیچ چیز نگفتم . سشنه ای برد در بهمن بود - پنجشنبه نوبی سازمان برنامه نشست بودم خسرو هدایت آمد گفتش که مجلس سری تشکیل دادند

خسرو هدایت را چند وقت پیش من پیشنهاد کرده بودم وزیر مشاور شده بود که می‌توانست در مجلس هم حضور داشته باشد . گفتش که دارند اختیارات شما را تفویض میکنند به نخست‌وزیری . گفتم کوریدرشان بکنند . همیشه برای من این اشی توذ من بود . بکنند . کارهایم را کردم و تکیه منزل میرفتم نوی رادیسو گوش دادم که تمام این مذاکرات گفت که دولت . .

دولت دکتر اقبال س -

ج - بله - نظریاتیکه ما صلحت دانستیم که این - همه اینها زیر نظر دولت بیایند چون فلان و اینها این اختیارات تفویض میشه به نخست‌وزیری و همه هم احسنت احسنت . یک نفر نبود که طرفدار من باشه از من دلش خوش باشه همه مخالف بودند و بد بهی است که میخواستند برون زیر نظر یک کسی که بتوانند باو تحصیل بکنند ارادتمندان را و گذشته از این خوششان هم نمی‌آمد از یک آدمی که کارش را میکنه سرش را انداخته اعتنا به ظک هم نمی‌کند . اصلاً برای من می‌گفتم که اهمیت نداشت که آقای سناتور باشه بمن چه . سناتور من اگر خلا فی می‌گم خلاف قانونی بمن ایراد بگیرید اما اگر تقاضای داره مثل یک فردی است برون بنشینه با افراد صحبت بکنه - بانمایندگان سازمان برناه . من روز پنجشنبه آمدم و این کارها را شروع کردم به آماده کردن روزشبه آمدم از همان روز پنجشنبه ناه ای نوشته به شاه که من در تعقیب استعفا می‌نظر می‌نمایم این قانون گذشت معلومه دیگر مورد اعتماد نیستم و بدین ترتیب فایده داره مانسند من . من رقم از روزشبه دیگر نخواهم بود . روزشبه آمدم اسبابهایم را جمع آوری کردم و از صبح تا شب و رقم منزل . غروب روزنامه اطلاعات برام رسید دیدم نوشته ابتهاج لجوج - گفتم الله اکبر . گفتم حالا سعودی همیشه نسبت به من احترامی داشت . گفتم اینهم حالا معلوم میشه ملحق شد به آنها مخالفین من . خواندم دیدم نه نوشته که این روی لجاجت روی عقیده خودش لجاجت میکنه و بسند

آنوقت توصیه میکنم که خوب بود که کتبلجابت میکرد . تلفن کردم پیش کتلم خیلی متشکرم از اینکه در يك همچین وضعیتی اینجور نوشتی . گفت اما عقیده مننه شما باید آشتی بکنید - سازش بکنید . کتلم غیرممکن است این وقتیکه من می بینم د یکه حمایت نمیکنه تا امروز همه جور حمایت میکرد . البته در حین حمایت هم کتلم يك چیزهایی بود . روزنامهها فحاشی میکردند من کتلم به شاه کتلم آخسه اعلیحضرت این برخلاف انصاف . شما میدانید من دارم يك کاری میکنم که اعتنا نمیکنم همه هم با من مخالفت باشند - و باعث افتخار منه اما به روزنامهها اجازه داده بشه که اینجور فحاشی بکنند به من بنویسند من خائن هستم من نوکرانگلیسها هستم . من يك عضو کوچک بانک شاهی بودم دستور میگیرم در این کارها بنفع آنها به ضرر نمیدونم مملکت خودم . کتلم آخه این گناه داره . این نوری سعید را برای همین ورداشته شده کردند بدبخت و بیجا به میدانید به مملکتش خدمت کرد و یسک حادثهای پیش بیاد يك همچین چیزی هست این اصلا" گناه داره آخه این صحیح نیست . کتلم به بختیار چرا نمیگویند . آنوقت گفت به بختیار به بختیار هم گفتند .

س- شنبه شب چی شد این اطلاعات را دیدید و همین جور ماند ؟

ج- آره د یکه . او نوشته بود که روی آدم درستی است آدم محکمی است آدم قرصی است لجاجتش روی عقایدی است که داره لاج میگه و مثل اینکه اظهار تأسف کرده بود از رفتن من . در هر حال يك چیز خیلی . چند چیز دیدم از عباس سعودی که بسیار بجا بود . یکی هم در موقعی که زندان بودم مقاله ای نوشت

س- خوب آنوقت از طرف دولت د نبال شما نفرستادند که تشریف بیاورید و آشتی . .

ج- حالا گوش کنید . من نمیدانستم چه خواهم کرد . یکروزی توی روزنامه خواندم که ابتهاج خیال داره بانک تأسیس بکنه . کتلم عجب فکر خوبی است . توی يك روزنامه کوچکی هم نوشته بود . این باعث شد که من رقتم د نبال تأسیس بانک برای اینکه اصلا" نمی دانستم چه باید بکنم . ایران بمانم بروم جای د یکه چه کاری بکنم . صد هزار تومان هم وام گرفته بودم از موقعی که سازمان برنامه بودم . يك مبلغی هم به سازمان

برنامه مقروض بودم . یگانه‌ای هم نداشتم . بفکرافتادم . این طلبی را که توی روزنامه خیری را که توی روزنامه خواندم بفکرافتادم که بانک تأسیس بکنم . آدم با یک عده‌ای صحبت کردم استقبال کردند . خب من که درعمرم همین کاری نکرده بودم که بیایم یک شرکئی را تأسیس بکنم و برای خودم یک مزایائی قائل بشوم . به عقل یک عده‌ای از دوستانم یک مزایائی به من این اشخاصی که حاضر شدند چیزی نگفتند به من داده که علاوه بر حقوق فلان قدر هم از سود سهام قبل از تقسیم بمن داده بشه . من اطمینان نداشتم که این درسته - نیست فلان و اینها . که مکاتبه کردم با بلاک که من دارم یک همین کاری میکنم . دوستان من وهی که مطلع شدند بمن نوشتند که بسیار بسیار کار خوبی میکنید . به بلاک نوشتم من میخواهم یک همین کاری بکنم ولی دلم میخواست که راجع به شرایط تأسیس این با شما مشورت بکنم . گفت من فلان تاریخ در پاریس خواهم بود . در ساختمان بانک بین المللی بیایید آنجا .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ - یکم دسامبر ۱۹۸۱
محل صاحبه - شهرگان - فرانسه
صاحبه کننده - حبیب لاجوردی
نوار شماره - ۱۳

بفرمائید ببینم

- س- آقای بلاک گفتش که با شما ملاقات بکند و . .
- ح - نه من رفته نشسته بودم آنجا آدم بهش گفتند که پای تلفن شما را میخواهند ازتون این چی چیز میخواهد با شما صحبت بکنه . ای داد و بیداد . . .
- س - شما را میخواستند یا آقای بلاک را
- ج - نه بلاک را میخواستند - این سکرتر جنرال
- س- داد همشولد
- ج - گفت همشولد از زنو میخواهد بانما صحبت بکنند . گفت بهش بگوئید که من یسک الان یک چیز مهمی دارم - یک کفرانس مهمی دارم من خودم بعد بهش زنگ میزنم . گفت کسی هم مزاحم من نشود . من یکی یکی این مواد را گفتم . گفتم من میخواهم یک همچین کاری بکنم . گفت بسیار کار خوبی میکنید . گفتم این بد بخت ها یسک عده حاضر شدند روی اعتمادی هم که بمن دارند حاضر شدند که اینقدر بمن بعنوان علاوه بر حقوقم که حقوقم میگویند هرچه ر میخواهی بهتان میدهم - علاوه بر حقوق اینقدر هم ایس درسد - میبخش هم متنابه بود اما الان درست یادم نیست . اینقدر از سود سهام هم بمن بدهند . میخواهم ببینم این درست است یا نه گفت صد در صد درست است . این کاری است که هرروز از آمریکا میآید . یکفرکه اسمی دارد - شهرتی دارد - گفتش شما خواهید بود بانک ایرانیان . آنها را کسی نمی شناسد باسم شما است که بهتان اختیارات خواهند داد . چه خواهند داد - چه خواهند کرد . در مقابل این بدیهی است که این . . شما یک چیز گذاشتید - شما . . اسش چیزم هست مثل سرقتلی است
- س- گودویل
- ج - گودویل است - گودویل است شما . این هرروز اتفاق میافتد . گفتم خوب حالا من

خیالم راحت شد برای اینکه من نمیدانستم فکر میکردم شاید واقعا من دارم يك كاری میکنم كه غلط است این بدبخت ها هم این حرام بکنند يکروزی هم يك اشخاصی ایراد بگیرند شما آقا سو استفاده کردید از نادانی این ها . گفت نه صد درصد . تمام این موارد يك بيك گفت حالا م كه تمام شد من حالا يك سؤال از شما دارم . گفت وام صد دز را بد هم یا نه؟ گفتم خوشحالم كه این را سؤال کردید . الان كه میدانید كه من علاقه ای ندارم . گفتم اگر نه هید بزرگترین اشتباه راد رعرتان کردید و اگر به هید ایران را نجات دادید . گفت متشكرم . بعد ها شنیدم كه این رسیده بود به يك جایی كه شاید خود بلاك هم گفته بوده كه یکی از دلائلی كه اینها را چیز میکند كه اینها اینقدر رخرج کردند باید داد و اطعیمان دارم این مطلب موثر بوده و بهمین جهت هم به من تلگراف کرده و تشيك آن را اضافه كرد تلگراف کرده دارم كه بهش هم تبريك گفتم . گفتم خوب کردید دارم برای اینکه اگر نه اده بودید يك اشتباهی بود و حالا كه دادید كلك بزرگی به ایران کردید

س- بعد از تأسیس بانك و زدن وقتتتان چه اتفاقاتی افتاد؟

ج- حالا ببینید - نه هیچ اتفاقاتی افتاد كه برگشتم . زنگ گفتم كه از دربار تلفن کرده آهان جمال امامی هم آمده بود دیدن من . روی ایوان نشسته بودیم . زنگ گفتم كه تلفن کردند تو را از دربار خواستند . اسم آن یارو را هم گفت اسمش را فراهوش كردم یکی از آجودان ها . گفتم گورید رشان کردند كه کردند . جمال امامی گفت "نگن باباجون این كه حالا برخلاف نزاکت است . تلفن كردن ببین چی میگویند ." پاشدم رفتم تلفن كردم یارو را سؤال كردم . گفتش كه شما وقت برای شرفیابی خواستید وقت خواستند برایتان تعیین بکنند . گفتم من ؟ من وقت نخواستم . گفت چه اهمیت داره خواسته باشید رسم است وقتی اشخاصی مثل شما میروند مسافرت برمیگردند شرفیاب میشوند وقت میخواهند . گفتم من وقت نخواستم . اگر شاه میخواستند مرا ببینند احضارم بکنند یا كمال افتخار شرفیاب میشوم . اگر توقع دارند من تقاضای شرفیابی بكنم من نمیكنم . چند شب بعد منزل مادر شاه - صادر

شاه يك شخصيتی داشتش برای اينكه شنيدم شعی راك من روز پنجشنبه اين كار شد شيش گویا مهمانی بوده كه يك عده‌ای هم بودند . همیشه اين كار را ميكرد يك عده‌ای هم بودند . جلوه‌ه يك عده‌ای وقتي شاه آمده گفته يك نفر آدم درستی هم كه در اين مملكت بود اينطور باهانش رفتار كرد يد كه خيلي بهش برخورد کرده گفته كه شما خوبه كه مد اخله تكيد در مسائل سياسی .

س- به مادرشان

ج - به مادرشان - ما را دعوت كرد . رفتيم منزلشان يك عده زیادی بودند . رؤس شهرانی هم پهلوش وايستاده بود آن علوی مقدم . بمن گفت كه راست است كه عليحضرت شما را خواستند شما نرفتيد . گفتم بله راست است . گفت آخه چطوره؟ بمن بگويند شاه سرا بخواهد ميروم . گفتم يك پيروزی از جنوب شهر تلفن كه بمن كه من ميل داشتيم: ما را ببينم اما قادر نيسيم بيايم ناخوشم مريض . خانه‌ام هم سر قبر آقا است ميروم تاجه برسه به شاه . اما وقتي ميخواهند مرا ببينند بمن ميگويند شما وقت خواستيد من پاميشم ميرم آنجا . من يك برادری هم دارم دوتا برادر دارم اينها هم هر دوتا شاه اينها را می شناسه . من بكم من آدم بگويند شما را كي گفت بياييد . بكم كه تلفن كردند گفتم بگويند نه شما را نخواستيم غلامحسين ابتهاج را - خواستيم . گفتم من از اين كارها نمی كم . اعليحضرت اگر ميل دارند مرا ببينند با كمال افتخار ميروم . تمام شهر اين قضيه پيچيد . ميدونيد هيچ چيز در ايران صغفي نمی ماند كه يكروزی در جلسه هيئت وزيران - شاه رو كرد به اقبال و وزرا گفتش كه ميدونيد كه يگفرد تهران ادعا ميكه كه من خواستش و تيايد روی يك كلف سفيد يك چيز نوشت گذاشت جاز اقبال . بعد اسم من است . خب همه فهميدند كه ميدونند كه مرا خواست اين را نشان به هد كه شوقا بگه كه اين آدم بيخود مثلا" ميگه يك همچين چيزی . يك چيزی بود كه باعث دلخوری شد يديش شد . بعد گفته انيس سافرانيسكو پيش آمد . ما حالا بانك را درست كردم و داير شد و منتهي بنا بسود وقتي بانك داير كردم دوتفر آمدند پيش من . يکی لاله كه رئيس بانك تهران بسود

- با يك نفر ديگر. آمدند پيش من كه حالا كه شما بانك ارشيد در شورى . . .
- در بانك مركزى بوجوب يك قانونى در شورى درجى چيز هستيد يك نماينده شورى
- عالى
- س- شورى عالمى اقتصاد و پول
- ج- اقتصاد و پول . يك نماينده بانكها بايد باشد . از شما كى بهتر . گفتم شما اين را از طرف خودتان دايد ميگوئيد ؟ گفتند بله . گفتم كافى است اگر تمام بانكها موافق باشند قبول ميكنم اما اگر يكى از بانك موافق باشد نمى گم . رفتند آمدند گفتند تمام بانكها موافقت . گفتم قبول ميكنم . وقتى در بانك صادرات براى انتخاب اين . وارد شد يم نشستيم و رأى گرفتند و ساوى درآمد . من وعده الحسين بهنيا رئيس بانك اعتبارات بود . آقا من را هي بهنيد من حالا چه كنم - من كه كارى نمیتوانم بكنم . من را وطلب نشدم خودشان آمدند آقاى چى چيز آنهاهم آنجا نشستند آقاى . .
- س- لاله
- ج- لاله . دفعه دوم رأى گرفتند - بهنيا اكثريت آورد . خب من با تأثر از آنجا رفتم . بعد تحقيق كردم كه آخه شما چطور شد اينكار را كرديد . گفتند ما جرأت نكرديم به شما بگوئيم . يكا يك ما را خواستند گفتند به ابتهاج رأى ندهيد براى اينكه وزيردارى گفتند . خواست - بما گفتند . رأى ندهيد براى اينكه - يا بانك مركزى - براى اينكه - نه بانك مركزى رأى ندهيد براى اينكه اگر او بيايد بسه شورى بانك مركزى تمام را تحت نفوذ خودش خواهد گرفت . گفتم شما خب بالاخره انسانيت نداشتيد كه بياييد بمن بگوئيد كه من بيايم آنجا و يك همچين وضعى پيش بيايد يك همچين ناظر يك همچين پيش آمدى بشوم . تأسستان تا اين حال بود . كه من هم كه بانكم را تأسيس كرده بودم اما در موقعى كه بانك تأسيس ميكردم بعد ها شنيدم . يكي از آنها جعفر اخوان - جعفر اخوان مثلاً آمد . . . هزار تومان سهم خريدم . من تعجب كردم چطور شد جعفر اخوان آمده . بعد اصرار كردم در هيئت مديرو باشه . گفتند - نمى خواهيم . هرچه اصرار كردم

قبول نکرد . چند سال پیش بن گفتش وقتی که من سهم . . علت این گفت آدم از شما سهم خریدم گفت چی بود . گفتم چطور شد از من سهم خریدید ؟ گفت من شما رئیس سازمان برناه بودید بنا بود که چند تا جیب فلان وزارتخانه از من بخرند نمیدونم وزارت کشاورزی یادم نیست . جیب بخوره و در نتیجه مدخله نمیدونم - سفارت انگلیس چه اینها تصمیم گرفتند بجای جیب لند روور بخرند . من آمدم پیش شما گفتم که - گفت اصلاً با شما آشنائی هم نداشتیم - گفتم يك همچیمن چیزی است گفت برای من - گفت این مرا نجات داد آنروز . گفت مثل اینکسه . . . تا بود گفت مرا نجات داد . بهتان گفتم که من بنا شد پانصد تا جیب بخرم و دستور داده بودش که بخرند الان آمدم لند روور . گفت شما مهندس گنجه ای را خواستید . من مهندس گنجه ای را برای يك مدتی آورده بودم که اوایل کارم بود که هیچکس را چون نداشتیم هرکسی که از دستمان بود خواهش میکردم همانطور که مهدی سمیعی را آوردم - همانطور که خردجو را آوردم - يك مدتی آنها اینجا کار میکردند با من . تا اینکه يك اشخاصی را جلب بکنم - استخام بکنم . گفت به مهندس گنجه ای گفتید که بروید رسیدگی بکنید اگر جیب نسبت به لند روور اینطور که آقای گلشانی میگویند بهتر است و اگر ارزانتر است بگوئید باید جیب بخرند گفت خریدند . گفت شما مرا براه انداختید . این بود که من بعنوان تشکر آدمم ازتان خواستم . . . تا سهم خریدم و اینکه بن عضویت مدیره را تکلیف کردید قبول نکردم برای اینکه بن گفتند . گفتند شما بد کاری کردید که وقتی سهم خریدید و نباید عضو هیئت مدیره بشوید . یعنی قدم بقدم هنوز روزهای اول کارشکنی میکردند تا روزهای آخر میکردند تا دقیقه آخر کردند

س- از کجا آب میخورد این ؟ و از کی بود ؟

ج- از اینکه میدانستند که . . یکی دوتا نبود . هرکسی که میخواست خوش خدمتی بکند این طبیعت رجال ما يك عده کرم بودند آخه . این که من میگویم کرم بتعام معنسی

به آدمی که شخصیت داشته باشد . یا شاه بهشان چیزهایی اشاره کرده بود . همان که کافی بود که بگوید ، من این یادتان باشد که يك نيکه الان خاطرم آمد . برای اینکه شب عید گفتند که یکی از . . . عید نوروز یکسال شاه میرفت به مازندران . رفته بود به مازندران در بابل گفتند که . . . یکی از روزنامه نگارانسی که حضور داشت گفت . گفت همه آنجا جمع شده بودیم که بعد از تحویل بود و - شریف امامی رفته بود شیراز و از شیراز آمده بود یکسره به مازندران به بابل . گفت جلو ما شرفیاب شد

س- بعنوان نخست وزیر

ج - چه سستی داشت نمیدونم - نه گمان میکنم هنوز

س- وزیر صنایع و معادن

ج - وزیر صنایع بود که رقوم دیدم موسسه کودشیهای شیراز را چنین بود چنان بود فلان بود فلان . شاه روپوش کرد گفتش که باز هم بروید از این خیانتها بکنید چون من معروف شده بودم که گفته بودم که این خیانت است

س- سخره میکردند

ج - بله بله . من گفته بودم که جنایت است . گفتم خجالت هم نمیکشیدم نمی ترسیدم که بگویم خیانت . جنایت و خیانت فرقی نداره . من گفته بودم جنایت اما به همه گفته بودند که يك کسی هست بیگه که ما این کاری را که میکنیم خیانت است . گفته بود برید از این خیانتها بکنید . خوب همه توجه شدند که مقصود من هستم . آن یارو روزنامه نگاره که آنجا حضور داشت آمدگفت . گفت به همچین چیزی را گفت شاه .

خوب این را می شنیدم

س- همین کافی بود

ج - و نه يك دفعه - صدها دفعه میدانستم و شنیدم که مثلا" من خواستند مرا نرقم شنیدم که نوشت يك چیزی گذاشت پیش نخست وزیرش و گفت يك کسی است که ادعا میکند که من خواستمش و نیاط . ایرانیهای بی کاراگر - بی شخصیت - بی اعتماد

به نفس- ترسو- بزدل ترقیشان فقط بواسطه تعلق فقط بواسطه پابوسی که
 من دفعه اولی که توی تلویزیون دیدم که این ولیعهد دنیا آمده بود میرقند آنجا
 میافتادند پایش را میبوسیدند گفتم وای

پای کی را ؟

س-

شاه را . میگفتم ای خدا چطور همچین چیزی میشه . باور نمیکردم به چشم دیدم
 ج - خب يك همچین اشخاصی - يك همچین اشخاص بی حقیقت بی شخصیتی آنوقت
 توقع دارید که بایستند بگویند که من این کار را نمی کنم برای اینکه این کار کار صحیحی
 نیست . من گفتم آنوقت . حالا رستم گفرانس سانفرانسیسکو - آن نطق کد ائی را
 کردم . آدم چند روز بعد از ورودم گفتم چیز رسید احضار به رسید که فلان روز در ظرف
 پنج روز بیایید برای تحقیقات . هیچ موضوع عم نکریمکنند . این روز پنجشنبه رسید
 من روز شنبه با اینکه وقت داشت پنج روز ... - روز شنبه اول وقت رستم . منتهی
 تلفن کردم به یکی از دوستانم گفتم که به همچین چیزی مرا احضار کردند من میتوانم
 با خودم یکفریمم یانه وکیل . گفت بله میتوانید . گفتم يك وکیل مطمئن می شناسید .
 یکفر را معرفی کرد من این را اصلاً اسض را هم نشنیده بودم . او را هم گفتم
 با من بیایید . اصلاً کاشکی نیامده بود برای اینکه هیچی - صم بکم آنجا نشست
 هیچی هیچی . گفتش که آقای همین نصیری که مستنطق بود گفت که استان فلانان
 بعد سؤال که شما راجع به خوزستان . دیدم موضوع خوزستان است که واگذا
 بوجوب چه قانونی بوجوب چیزی اختیارات خودتان را واگذار کردید به يك اشخاص
 خارجی - به خارجیها و چطور این را بدون مجوز این کار را کردید توضیح بدهید .
 من تمام جریان را توضیح دادم که اینطور اینطور اینطور شد . پیشنهادم را به
 نخست وزیر دادم . بردم به کمیسیون مشترك - این کمیسیون بوجوب قانون حـق
 قانون گذاری داشت - تصویب کردند با تبریک با شغف پول در اختیار من گذاشتند
 پول را بهشان دادم و بعد هم بردنشان به شاه هم معرفی کردم و آنوقت در ضمن

سوالها . حالا آن کسی را که وکیل بود چیز شد . این تقریبا ۵ ساعت طول کشید تا ساعت یک بعد از ظهر آنوقت گفتند که یک قرار دادی صادر — نظر باینکه وقت اداری به سر رسیده است و تحقیقات تکمیل نشده . برای تکمیل تحقیقات تا موقع تکمیل تحقیقات به زندان وقت بروید

س- شهبازی

ج- شهبازی - من به هیچکس نمیدونست این قضیه را جز زین که من دارم میروم آنجا ساعت هشت رقتم تا ساعت یک بعد از ظهر . در این ضمن چطور شد که همه مطلع شدند . در که باز شد یک عده روزنامه نگار آمدند — عکاس و روزنامه نگار همه آمدند . تو . اینها یکی از آن آدمهای گردن گلفت که آنجا بود پرواضح بود که از طرف ساواک هست برای اینکه یکی از آن ظفرهای گردن گلفت های بزن بهادر . هرکاری کسرد که اینها را مانع بشه نتوانست . ریختند تو و شروع کردند به عکس برداری و سؤال کردن از من که موضوع چیست . گفتم در یک ملک که تمام رجالمان در زند هستند مرا بعنوان نادرستی دارند تعقیب می کنند اینه دیکه . این است ملکمان و افتخار میکنند که این است . از آقایون بیرونی که چه خبر است . گفتم برای کارهایی که در خوزستان کردم که همه بهش مباحث میکنند مرا حالا کشیدند که از من تحقیقات بکنند که من چطور شد که این کارها را کردم و هرچی اینها خواستند مانع بشوند فلان و اینها آنها سئوالات شان را کرده بودند . روزنامه کیهان و اطلاعات هم شب هم عکسهای این صحنه را هم مطالب مرا چاپ کردند

س- پس در آن زمان علیرغم نظر ساواک میشد روزنامه ها میتوانستند آنچه بخواهند بنویسند آن زمان اینقدر مشکل نبود مثل اینکه . برای اینکه خوب جلویش را نگرختند دیکه .

ج- مرا بردند توی زندان . بعد معلوم میشه که یک عده از اعضای سازمان برنامه و دیگران آمده بودند در تمام این پنج ساعت پشت در گوش میدادند و عکسهای آنها این عکسشان را گرفته بودند و این عکس را من قاب کرده بودم توی دفترم تو

بانك ایرانیان گذشته بودم. موقعی که مرا می‌بردند زندان - موقعی که اینها ریختند آنجا توی اطاق تمام اینها را عکس برداشته بودم و این يك گوشه‌ای جزو افتخارات من بود هرجا که میرفتم هرکس می‌بیند که مرا یکوقتی زندان بردند این صحنه زندان بردن و زندانی کردن. و وقتی که از زندان هم در آوردند که تفاوت وزن چقدر شده بود بعد از هشت ماه. اینها هم همه بود - تمام اینها عکس بود

س-

هشت ماه بدون محاکمه شما زندان بودید؟

ج-

بدون محاکمه زندان بودم. بعد سه روز که هیچ اجازه ملاقات نداشتم. من رسیدم آنجا و این زندانیهای دیگر يك عده‌ای بودند که متهمین شیلات بودند یکی دوتا ایشان مال وزارت دارائی بودند - ۱۶ نفر آنجا بودیم اینها خیلی انسانیت کردند تعارف کردند نمیدونم فلان بخورید. من هم بیوست داشتم آنوقت. معده‌ام شدید "ا" درد گرفته بود برای اینکه معده خالی هیچ هم نخورده بودم و هرچی آوردند نمی‌توانستم بخورم گفتم نمی‌خورم تشکر میکنم. زخم مطلق میشه از آن روز بعدد يك مرتبب زخم برای من غذا میفرستاد. غذا میفرستاد از منزل و يك نمیدونم آنجا را دیدید؟ يك زندان موقت

س-

در خود شهرداری است؟

ج-

نه در شهرداری نبود. زیاد دور نبود به شهرداری. يك جایی را ساخته بودند برای يك منظور ديك ساخته بودند. برای چی ساخته نمیدونم اما متصل بود به زندان زنان بطوریکه پنجره چیز - صدای زنها را ما می‌شنیدیم. این پنجره آهنین داشت که زندان زنان بود آنجا. درست الان نمیتوانم محلش را برایتان تشبیه بکنم اصلا میخورد کچه‌اش میخورد یکیش میخورد به سوم اسفند يك راهش هم میخورد به خیابانی که میخورد به شهرداری گل و راه وزارت خارجه. حالا اون خیابان نمیدونم اسمش چیست زندانی سیاسی هم آنجا یا فقط آنجا که شما بودید؟

س-

- ج - نخیر زنده انیان اشخاصی بودند که متهم بودند به اختلاس و دزدی و فلان و اینها و یکی هم برای يك شوفر بود راننده بود یگفر را زیر گرفته بود کشته بود اونهم بود . او منتهاش پیشخدمتی میکرد برای اینها
- س - همه توی يك اطاق بودید ؟
- ج - نه - بمن يك اطاق دادند تقریبا" دو متر . . نه دو متر نبود شاید دو متر در دو متر و نیم بود که يك تختخواب سفری زنب از منزل آورد از این تختخوابهای سفری چوبی که تا میشه - آنجا میخوابیدم . هر شب هم بدون استنشاق چند دفعه بیدار میشدم از درد اولسرم و دوا میخوردم - و دواي خواب میخوردم که بتوانم بخوابم . بهر حال ده روز - بعد از ده روز يك ناهای نوشتم به دانستان دیوان کيفر که اگر به من اجازه ملاقات با مدیران بانك ندهید و يك وقایعی برای بانك رو بدهد نظر بانك دولت همیشه تشویق کرده است سرمایه گذاری را و من اینکار را کردم - من شما را مسئول کلیه خسارات خواهم دانست . روز بعدش فسورا" اجازه دادند که زنب و بچه هایم و برادر دم و دو نفر از بانك حق داشتند بیایند .
- خب این بمن اجازه داد که اولاً" برادر دم آمد گفتش که دو نفر از وكلا د اوطلب شده اند که وكالت تو را مجانی به عهده بگیرند . یکی احمد شریعت زاده یکی دکتر محمد شاهکار . گفتم که این اگر تعارف نیست واقعا" راست میگویند با کمال میل . آنها هم گفتند بهیچوجه يك دینار نمیگیریم قبول کردند آمدند . دکتر . . شریعت زاده یکی از اشخاص بسیار بسیار تازنین ایران بود . يك آدم سلف مید من بود يك آدم مازند رانی که هیچوقت در اروپا نرفته بود فرانسه را یاد گرفته - فرانسه را خوب حرف میزد و بنعام قوانین فرانسه آشنا بود . يك آدم بسیار دقیق بود بسیار دقیق برخلاف ایرانیها که تا يك چیزی از شان سؤال میکنید بیخودی برای خودشان اظهار عقیده میکنند . این اظهار عقیده نمیکرد مگر اینکه فهمیده باشد و وقتی يك مطلبی را میگفت میتوانستید صد درصد مطمئن باشید . از زمانی که بانك شاهی بودم این وکیل

بانك شاهى بود باهائى را بسطه داشتيم و بد رستى شناخته بودم . اين د او طلب شد - شاهكار هم د او طلب شد . مجانى يكشاهى هم ازم نگرقتند . وكالت كرده تا آخر . اينها آنوقت آمدند و وارد شدند و اعتراض نميدونم به رأى همين قرار توقيف من و چه و فلان و اينها - تمام اين اعتراضات رد شد و وزير دادگستري هم اين آقاى نورالد ين العوتى بود . همان ياروشى كه جزوسه نماينده حزب توده آمده بود به قوام السلطنه شكايه از كردن گفتى من - رفتار من نسبت به جوانهاى تحصيل كرده .

س-

د ر زمان نخست وزيرى دكتر امينى

ج -

اين د ر زمان دكتر امينى - و بعد از تقريباً " آهان " من كه ديدم حالا تو زنده ان ماندنى هستم

س-

قانونا " ميتوانستند شما را نكند د ارند زنده ان ؟

ج -

قانون د يوان كييف يك قانون خاصى داره - هرچى دلشان بخواد ميتوانند بكنند من خب لو ايچ ... لو ايچ و ديگه تبليغات و دكتر شاهكار يك جلسه اى تشكيل داد د منزل خودش و گفت كه براى چه چيزهائى ابتهاج را زنده انى كرده اند . روز بعد العوتى براى دكتر شاهكار پيغام داد كه اين عطلى كه كرده جواز وكالت او را لغو خواهم كرد و اين بيچاره دست و پا كرد اينطرف و آنطرف يك دوتدگى كرد يك عده زيادى را ديد كه اين كار را نكنند كه چرا يك عده اى را دعوت كرده و خواسته تا يك اند از اى علت بازداشت مرا بگويد . من د ر زندان راد يورا گوش ميدادم ديدم كه يك سخترانى اى كرده آقاى وزير دادگستري كه جزو جنايات من - ساختن سد سفيد رود . ساختن سد دز هنوز د زساخته نشده بود . ساختن سد سفيد رود و يك كارهاى ديگرى را كه از همين قبيل . اينها را جزو جنايات من محسوب كردند من هم يك نگاه اى بيش نوشتيم كه " اولاً " شما وزير دادگستري حق نداره تا زمانيكه يك كسى به محكمه نيايده اظهار عقيد بكنه . براى اينكه اين اظهار عقيد شما اين مطالبى كه شما گفتيد تأخير خواهد داشت د پرونده من كه الان من ظاهرأ بايد

تحت رسیدگی هستم. وانگهی تمام این کارهایی که کردم نه فقط ماهه اختصار من هست همه باین ماهات میکنند شما چی میگوئید؟ این را دارم که چاپ بکنند توسط وکلایم. رفتند به روزنامه دیدند دستور داده اند که چاپ نکنند برای بعضی از روزنامه چیده بودند حتی - دستور داده بودند که جمع آوری بکنند چاپ نکردند. این حکومت آزاد هم بود - حکومت آقای دکتر امینی بود که دوست ضمیم بود. حالا این را هم متوقف شدند (؟) موقعی که ... پس از مدتی که در زندان همین وقت - شهربانی وقت دیدم که حالا که ماندنی هستم عمل فتق احتیاج داشتم. یک طرف را چند سال پیش در واشنگتن انجام داده بودم که اتفاقاً در یک مأموریتی که رفته بودم و بانک که جهانی صحبت بکنم رفته برای چک آپ و معاینه آسرم - دکتر بمن گفتش که شما فتق دارید. هر دنیا دارید. گفتم هر دنیا چیه؟ توضیح داد. گفتم چه جورى هر دنیا را گرفتیم. گفت یا پریش کردید یا وزنه زیادى را بلند کردید. گفتم هیچکدام این کارها را نکردم. بعدها سال ها بعد متوجه شدم سواری که میکردم - بیورتمه بیللی کاپ سوار میشدم و این از آن بوده و گفتند باید فوراً عمل بکنید و آنجا هم برای مأموریت آمده بودم معذالک عمل کردم و رفته ده روز هم در بیمارستان بودم و چند سال بعد این آثار در طرف قسمت دیگرش پیدا شد که دکتر صد راجراح معروف است میشناسید؟

س- بله بله

ج- این فرارشد این مرا عمل بکنه اما گفتش که صبر میکنیم که تا هوا بهتر بشه عمل بکنیم. که یعنی تری هوای سرد عمل نمیکنند. زمستان عمل نمیکنند. من دیدم حالا که ماندنی هستم - پیغام دارم که بیائید عمل بکنید. حالا تقاضا کردم که بمن اجازه بدید که عمل بکنند. وکلای من رفتند پیش دکتر امینی و باهانش صحبت کردند. او هم گفتش که مانعی نداره و ترتیبش را میدهم. وقتی که خواستند اینکار بشه گفت من

میل دارم که بروم به مرضخانه بانک ملی آنجا مرا عمل بکنند . گفتند آنجا همیشه باید
یا مرضخانه شهرمانی باشد یا بیمارستان ارتش . زخم رفت هر دو تا را دیدم
رئیس بیمارستان ارتش گفت به شوهرتان بگوئید مبادا اینجا بیاید برای اینکه ما
اصلا^۱ وسائل نداریم . وسائلی که برای عمل جراحی هست درست نیست هیچ
تختخوابهای ماهر - بیمارستان ما اصلا^۲ آماده گشته اند او - این مال مال سربازها
است . مال شهرمانی را رفت دید . دید آنجا هم هیچ اصلا^۳ جا ندارند .
بالاخره گفتند ما یک اتاق را آماده میکنیم برای اینکار . یک اتاق دفتر بود . او
را تبهیل کردند به یک جایی که من بروم آنجا . در زندان آنجا باشم . بعد از
تقریباً سه چهار ماه که در زندان چیز بودم منتظم کردند به آن بیمارستان شهرمانی
در آنجا پیغام دارم به دکتر صدر حالا اینجا من هستم و اینجا مرضخانه است . نیاید .
هدتی گذشت باز پیغام دارم گفت نمی آیم . برای اینکه اینجا هیچوجه من الوجوه
قابل اطمینان نیست برای اینکه وسائل ندارند . پرستار ندارند . من یکسب
حالم خیلی بد شد خیال میکردم که برنشینم دارم . گفتم که یک پرستار بفرستند
یک مرد یک گردن کلفتی بعنوان پرستار آمد و معاينه کرد گفت شما برنشینت نیست
شما ذات الریه دارید - نه مونیا . گفتم حالا هرچی هست چندتا بادکش بد هیسه
پشت من برای اینکه من احساس میکنم که بهتر خواهد شد . چند جای پشت من را
سوزاند اصلا^۴ بلد نبود بادکش بده این اصلا^۵ پرستار نبود و اصلا^۶ صرفنظر
کردم از عمل جراحی و وقتیکه از زندان آزاد شدم زخم در بیمارستان بانک ملی
این عمل را انجام دارم .

س- چطوری آزاد شسده یه ؟

ج- چه جور شد آزاد شدم - شاه رفته آمریکا چه بدن گدی موقعی که من در زندان بودم
من با این مکتباتی کرده بودم با دوستانم با هرکس که عظم میرسید که میتوانست
کلی بکنه مکتاتبه کردم

س- میگفتن اشنتد این ناه ها از زندان بوه بیرون

ج- تخیر - میکم این یاروهائی که - منشی من که از بانک میآید به او اجازه داده بودند

بیاد به او دیکه میگردم میرفت ماشین میگردند و احضار میگردم . آنوقت با پست نمی دادم بوسائل مختلف میفرستادم . میگفتم مثلا " بدهید به فلانی فلانسی یکفرد دستش آشناس میآید اروپا از آنجا پست میگرد . جوابها میآید . جوابها میآید بعضی هاش با بعنوان بانک میآید اینهم باز همین منشی من ور میباشست میآورد بمن میداد . جواب هنری لوس را خود راین آورد که در فرودگاه بهشست داده بود

س- پرویز راین نماینده تایم

ج - نماینده تایم - خیلی خیلی مؤثر بود فوق العاده. بمن اثر کرد خیلی . نوشته بود که ایکاش ما اشخاص مثل شما در آمریکا داشتیم . من امیدوارم که شما اجازه بمن میدهید که من خودم را دوست شما بدانم . یک کردن گفتی مثل هنری لوس آنوقت نوشته بود که از دست من چه بر میآید - میترسم که این نامه اگر بدست شما برسه مبادا وضع شما را بدتریکه . ولی اگر کاری از دست من بر میآید بمن بگوئید .

س- راجع به هنری لوس میفرمودید

ج - بله و حالا میتوانم بگم این بحث را ادامه بدهم . این را همین جا میگویم بعد ادامه میدهم دیگر موضوع را . چند سال بعد هنری لوس بنظر هنری لوس مرده بود من در نیویورک بودم یکی از ادیتورهای تایم سرا دعوت کرد به ناهار استم هم الان یادم نیست . رقت یک عده ای هم آنجا بودند . سرناهار من ازشان پرسیدم که شما این چیزهایی که راجع بمن نوشتهید یقینا " راجع به . . بدستور هنری - لوس بود . گفتند نه اصلا" هنری لوس اطلاع نداشت . گفتم من خیال میگردم که او چون سابقه آشنائی با من داده این سائل را بشما گفته . گفتند نه خبر نداشت . گفتم پس چه چیز شما را وادار کرد که این را بنویسید . گفتش که برای اینکه تنها استوری جالب در ایران این بود که وظیفه ما بود بنویسیم بنابراین هیچ ارتباطی نداشت با هنری لوس . حالا برو میگردم به موضوع استخلاص من . شاه رفت به ایسن

مسافرت در آمریکا و هرجائی که رفت يك عده ای بمن اطلاع دادند که ازین این سؤال را کردند که چرا فلانی در زندان است . هیچ جوابی نتوانست بدهد . يك خانمی با من آشنا بود این میسز کری بود که اخیراً مرد . این در يك جائی - خودش به من گفت . گفت مرا معرفی کردند من به شاه گفتم که من چند سفر به ایران آمده ام گفتش که باز هم بیایید شما را دعوت میکنم . گفت جواب دادم که تا زمانی که ابوالحسن ابتهاج در زندان است من پام را به ایران نخواهم گذاشت . نیویورک تایمز ناهار دعوتش کردند و میدانم که راجع به من صحبت کردند . در تایم مگازین مهمان بود - گفتند بهش . يك صاحب مطبوعاتی داد و داشتگن که یکفتر برای من کاستش را فرستاد . يك سؤال یا ۲۳ سؤال کردند - سؤال سومی راجع به من بود - کی سؤال کرد نمیدانم . گفته بود که Why is Dr. Ebtihaz in prison? این کی هست که خیال میکردم من دکترم سر این سؤال اقتضاح در آورد . بقیه را نسبتاً خوب جواب داد این یکی را يك جواب بسیار ابلهانه ای داد . گفتش که هیچکس ننگفته که متهم نکرده ابتهاج را به نادرستی . میگویند که در زمان او يك کارهائی از لحاظ قوانین - عدم رعایت قوانین و نظامنامه ها يك تخلفاتی شده و آنرا مشغول رسیدگی هستند و اطمینان میدهم که اگر معلوم شد که تقصیری نداره آزاد خواهد شد . خوب یقین دارم که علیزغم خودش احساس کرد - ممکن است استیت دیپارتمنت هم این کار را کرده باشه - زیرا يك عده ای به من گفتند که ما يك نامهائی نوشتیم به استیت دیپارتمنت - چندین نفر گفتند یکفترشان برای اولین بار آشنا شدم با هاش مدیر مجله - مجله خیلی شهوری هم الان اسمش را بخاطر نمی آوردم - اسمش را بخاطر خواهم آورد - گفتم که شما مرا نمی شناختید . گفت من سالهاست شما را از دور می شناسم من اضا کسردم این را . در کالیفرنیا خودشان بمن نگفتند اما شنیدم يك عده ای - آمریکاییها رשמون نیست که به آدم بگویند مثل اینکه مت گذاشتنند . این را وظیفه خودشان میدانستند . اینکار را کردند . بعد از هه جالبتر يك کسی که در سازمان ملل

کارمیکرد يك شخصی باسم بلوک که الان بانکی است در نیویورک مدیر بانک وریرک در پارک اونیوود فترش است . این استاد یل پرده گمان کنم که میگفت يك عده از ایرانیها هم زیر دستش درس میخوانند شاگردش بودند . این گفتش که وقعی که در سازمان ملل بودم موضوع شما را از استیونسون که آنوقت نماینده آمریکا بود و هامسروشولسه تعقیب کردند - دنبال کردند به استیت دیپارتمنت نوشتند من گفتم ممکن هست که این سوابقتن را شما برای من بدست بیاورید . گفت سعی میکنم . يك فرانسوی هم بود که این زیر دست آن فرانسوی کار میکرد . آن فرانسوی مدیر قمت ایران بود و یکوقتی هم باهم ملاقات کرده بودیم . یکوقتی که پیشنهاد کرده بودند که من بروم به لاوس و باهانش ملاقات کرده بودم . اینها يك چیزهایی را اعتراضهایی نوشته بودند که اینکه اگر مبارزه با فساد میخواهید بکنید این که آدمی نیست که مرتکب فساد شده باشد . این را که همه دنیا می شناسند . در نتیجه تمام این فشارهایی که آمد و من خیال میکنم استیت دیپارتمنت مجبور شد که يك چیزهایی بگوید در صورتیکه اطمینان دارم که در موقعی که مرا میخواستند توقیف بکنند شاید هم اطلاع داشتند و چیزی هم نگفته باشند بطوریکه در طرف انجلیسه انگلیسها شنیدم که آن میس پیمان اسمیت که سالها بود در ایران بود - چهل سال بود که در ایران بود و از چهل سال پیش قرام الطک شیرازی آورده بود بعنوان کارورس دخترانش و این زن خیلی حسنی بود - خیلی حسن . گمان کنم آنوقت دیگه هشتاد سالش بود و بیمار بود . بستری بود و از منزلش بیرون نمی آمد یکروزی بمن تلفن کرد که من خواهش میکنم که شما سرراحتان میروید به بانک يك سری به من بزنید . رضم پیشش وگفت که شما را توقیف خواهند کرد . گفتم شما چطور میانه گفت سفیر انگلیس بمن گفت اما خواهش میکنم این را به کسی نگویید تاوقتی هم که زنده بود و ان بساط بهم نخورده بود من این را هم به هیچکس نگفته بودم . وقتیکه سفیر انگلیس میدانست که مرا توقیف خواهند کرد این پرواض است که شاه باهانش صحبت کرده و چون به اخلاق و روحیات شاه هم آشنا هستم خیال میکنم این صحیح

هم باشد . یعنی آنقدر جزیره نداشت که این کار را بکند و عواقبش را هم قبول بکند خیال میکرد که اگر مرا بگیرد آنها منگنه عکس العمل نشان بدهند . شاید هم گفته بودند و آنها هم جواب داده بودند که بما مربوط نیست . در این قسمت هم حالا شاید این یک جای دیکه شاید مناسب باشه بگم اما الان این را بگویم قبل از اینکه فراموش بشود . من در یک سفری که از آمریکا به ایران برمیگشتم - آن موقعی بود که سرکار نبودم . در لندن توقف کردم و یک نفعه باین فکر افتادم که بروم به ملاقات سر راجر استیونس . راجر استیونس سفیر انگلیس بود در تهران و من باهاش آشنا بودم . آدم خوب هم میدانستمش . معاون وزارت خارجه شده بود . رفتیم به ملاقاتش . بهش گفتم که شما و آمریکائیا مرتکب یک گناهی دارید میشوید برای اینکه شما از این رژیم دارید حمایت میکنید . این رژیم میدانید فاسد است - میدانید که مردم ناراضی هستند . این حمایت شماست که این را نگه داشته - نتیجه اش هم اینه که تمام مردم نسبت به شما و آمریکائیا بد بین هستند . اگر شما به تنهایی بخواهید اقدام بکنید اثری نداره - آمریکائیا هم بخواهند تنها اقدام بکنند بی فایده است .

... که شما یکی از بالاترین مقامات خودتان را - آمریکائیا هم همچنین آر . ... و توافقیان . یکی از طرفی دولت انگلیس - آنها هم از طرفی رئیس جمهور آمریکا بروند پیغامی ببرند به شاه که این کارهایی که کردید تا امروز دیکه بسمه باید رویهتان را تغییر بدهید . فساد باید از بین بره - زورگوشی باید از بین بره اگر این کار را کردید میتوانید وضع ایران را نجات بدهید . گفتم میدانم می ترسید . از این می ترسید که بهتان گمشما چرا مدخله میکنید در امور ایران . اگر بخواهید مدخله بکنید من میروم . بعضی اینکه این حرف را زد بگویی برید تشریف ببرید . برای اینکه این کسی نیستش که بره تهدید میکنه اما منبره . شما اگر بایستید و این را ازتس - بخواهید خواهد کرد - هیچکس دیگر هم اینکار را نمیتواند بکند . این را نمیتواند عرض بکنه جز شما و اگر نکنید شما مضریه . گفتش که

A known evil is better than an unknown evil.

من این را اینطور پیش خودم تفسیر کردم که این آدم بد بخت و بیچاره

خیال کرد که من این حرفها را دارم میزنم که برای خودم يك فکری کردم که ما خوب این آدم را می‌شناسیم با تمام بدیهاش اما خوب بالاخره شما را نمی‌شناسیم مثلاً از کجا که شما بدتر از این در نیائید - از کجا اینکه شما مثل این نباشید که هرچی که ما میگوئیم اجرا بکند - منافع مان - یقیناً چیزی دیگری نیست . این یکسای از مواردی بود که من تذکر داده بودم . موارد بسیار دیگری هم هستند که حالا در موقعش خواهم گفت . حالا برمیگردیم سر صحبت رفتن من - آزادی من از زندان . شاه که برگشت

س- از سفارش بدیدن کندي

ج- از بدنتش - سفر کندي - برای من يك اشخاصی میفرستادند میآیدند که ما میخواهیم که ضامن شما بشویم که شما آزاد بشوید . هرکس میآید میگفتم غیر ممکن است من ضامن لازم ندارم . یکروز جفرودی و مهندس مجید اعلم آمدند . آمدند گفتند که ما الان دارم میریم به دادگستری که ضمانت شما را بکنیم . گفتم که کی از شما همچین تقاضائی کرد . گفتند هیچکس ما خود مان . گفتم اگر رفتید يك همچین کاری کردید من قبول ندارم من ضامن لازم ندارم . من فقط به این شرط از زندان بیرون خواهم رفت که خودم ضمانت بکنم . هر چیزی بخواهند من خودم اضا میکنم . یکشب آمدند این آقای نصیری . آمد و

س- باز پرس

ج- باز پرس - در بیمارستان . يك چیز جلوم گذاشت گفتش که قرار آزادی شما صادر شده . دیدم چند سطر است که فلانی با اضاى التزام شخصی منی بر اینکه از حوزه قضائى تهران نمیتونه خارج بشه بدون اجازه و اگر بدون اجازه خارج شد مبلغ سیزده میلیارد و خرده‌ای بود این چیزی را که مرا - مبلغی که همیشه بر علیه من ادا میکردند دیدم که این یازده میلیارد و خرده‌ای است . گفتم که این مبلغش که درست نیستش که درست پاچه شد . گفتش که چیه که اده چیه ؟ گفتم این باید سیزده میلیارد باشه . گفتن ته چه اهمیتی داره بسرای شما . گفتم خیلی برای من اهمیت داره . این تفاوتش باهت چیه ؟ در این ضمن دکتر . . . شریعت زاده وارد شد وکیل من و صفاری شوهر

همشیره من آمده بودند دیدن من . اینها گفتند که آقا چه اصراری میکنید این آقا آمده داره میگه که شما این را اضا' بکنید و بروید . شما هم که همیشه میکتید من خودم باید اضا' بکنم - من اضا' کس د بکر را قبول ندارم - ضمانت کس د بکر را قبول ندارم . گفتم آخه باید بفهمم که این تفاوت چه . وقتیکه دیدم اصرار میکنم گفتش که این را ضمانت گرفتیم . گفتم چه جور شد ضمانت گرفتید ؟ برای چی - کسی که بازده میلبارد اعتبار داره سیزده میلبارد نداره . آخه این چه ؟ این بد بخت بیچاره اینقدر بد بخت بود که نمیتونست - یا شاید میدونست - اما گمان نمیکنم میدونست بهش چیزی گفته بودند چه منظوری داشتند نمی دانم - منظورش هم شاید همینطوریکه زخم گفت این بود که اینها بگویند که در مقابل فقط اضا' ایمن نبود - بالاخره ما مجبور شدیم که یک ضامن بده تا آزادش کنیم . گفتم من نمیبرم . شریعت زاده و صفاری اصرار که آخه آقا نعیم یعنی چه شما برید ایشان میگویند ما این را اصلاح میکنیم . گفتم نمیبرم . فرداش جمعه بود و روز بعدش تعطیل بود یک عیدی بود . گفتند ما سه روز بعد این کار را انجام خواهیم داد . گفتم خسب من اینجا میمانم تا پسین فردا که این کار بشه . شریعت زاده گفتش که فلان ساعت من میآیم پیش شما - شما این را تبدیل میکنید این قرار را تبدیل میکنید به همان ضمانت شخصی فلانی که آنرا از آن شخص نمیگیرید . باین شرط رفت . در این ضمن نکهبانی که پشت اطاق من گذاشته بودند آمد بهن گفتش که اجازه میدهید من بروم . گفتم میل خودتان است . نه اجازه میدهید من اشب بمانم . گفتم مگه مانعی داره . گفت که از کمیسریها بمن تلفن کردند که الان بروم - الان این موقع شب من کجا بروم . من میگویم اشب میمانم فردا صبح بپریم . گفتم خیلو . . . مسئله بمن مربوط نیست اما خیلی خوب بگوئید به کی باید تلفن بکنم . گفت به رئیس کلانتری فلان - شماره اش را هم داد . گرفتیم رئیس کلانتری را . گفتم که این آدم بد بخت میگه بهش گفتند که همین الان باید برو . الان میگه شب است این ترجیح میده که اشب را بماند فردا بروه این که

مانعی نداره . گفت همیشه آقا . گفتم چرا؟ گفت قانونی نیست . گفتم تا حالا توقیف من - بازداشت من قانونی بوده . يك خرده گیرکرد گفت بله ديكه حالا الان ديكه حق نداره . این را تايم ورداشته بود به این يك شكلی در آورده بود که مثل اینکسه من این آدم را بزور نگاهاش داشتم . خواسته برو و این را نمیدانم چه جورى در آورده بود که آن حکمى را که راجع به استخلاص من هم را قشنگ نوشته بود اینهم این جور نوشته بود که فلانى حتى نگذاشته بود نگهبانش هم بره . گفته بود بزور گفته بود باید باشه تا اینکه من موقع خودش که رسيد بروم . پس فرداش - پسین فرداش زتم آمد و اتوبیلى آوردند و آنجا هم عکاسها هم حاضر شده بودند . عکاسها هم مطلع شده بودند و مخبرین و عکس برداشتن و من رقم منزل . رقم منزل از طرف راديو تلویزیون فرانسه دیدم يك عده ای آنجا هستند . يك صاحبه ای هم اینجا شد . آنجا يك صاحبه ای کردند سؤال کردند که چه طور شد که شما مستخلص شدید و به چه مبلغی و به چه شرایطی این ها وقتى گفتم وقتى صحبت از سیزده میلیارد میشد - و چقدر میشد چند فرانك میشد - چند دلار میشد هیچکس باور نمیکرد . نزدیک صد و هشتاد میلیون دلار میشد من يکوقتی ازش سؤال کردم از این نصیری که این چه جورى حساب . برای من فرق نمیکرد صد و هشتاد میلیون باشه - یا يك میلیارد و هشتصد میلیون باشه من اضا' میکردم اما من گفتم شما چه جورى اینها را حساب میکنید . گفت که تعام مخارجی که در زمان شما در خوزستان شده ضرب میکنیم - بعضیهايش را ضرب میکنیم به سه - بعضی موارد ضرب میکنیم به پنج . گفتم آخه چطور شده که . نمیدانست خودش هم نمیدانست که چسرا در بعضی موارد سه برابره در بعضی موارد پنج برابره . این خبر در دنیا منتشر شد . جین بلاک از خسرویور که در بانک جهانی بود بعنوان قائم مقام - نه قائم مقام عضو هیئت مدیره ازش پرسیده بود که این ۱۸۰ میلیون راست است؟ گفته بود یقیناً يك صفرش زیادى است . بن هم نوشت که امروز بلاک از من پرسید من بهش اینطور جواب دادم . بهش نوشتم تخیر اشتباه کردید همان ۱۸۰ میلیون است . برای اینکه در

د نیا سابقه نداشت که کسی را بیل بقول خودشان آنوقت آنها خیال میکردند واقعا این هم بیل است . آخه این که نمیدانستند که فقط يك وره‌ای است که من احضا میکنم و وقتیکه هم آن وره را احضا میکنم گفتم من خوشترم که وزارت د ادگستری بالاخره سرا باین مبلغ معتبر شناخته که من اینقدر ارزش دارم . يك روزنامه نوشته بود که علت توقیف فلانی این است که بودجه سه سال دولت ایران - کسر بودجه‌اش تأمین شد آنوقت حساب کرده بود که این معادل سه سال کسر بودجه دولت ایران میشد یعنی به شوخی تلفی کردند که واقعا هم یکی هم نوشته بود که اگر این مسئله جدی و دراماتیک نبود کمیک بود این مسئله‌ای که این کار . . گمان کم این روزنامه تا این نوشته بود این را که این باین ترتیب خاتمه پیدا کرد . من خلاص شدم و رضم و خیال کردم د یگه قضیه تمام است . هت‌ها گذشت بمن يك ناهای از بانک جهانی رسید آنوقتی که بلاک رفته بود . کسی که جای پلاک آمده بود به ریاست بانک جهانی الان اسمش جیسورج بله يك . . اسمش یادم می‌آید . این يك ناهای از این رسید که ما میل داریم که شما از طرف بانک جهانی بروید به الجزایر برای راهنمایی‌شان - کله است به دولت الجزایر د تهیه برناه عمرانسی . مضاین ناه را رونوشتش را فرستادم برای قدس نخعی که وزیر د ربار بود . بهش گفتم که این را به شاه نشان بدهید برای اینکه تا زمانی که من این مسئله برای من روشن نشده تکلیف من - من نمیروم . زیرا اگر من بروم به الجزایر بن بلا مخالفینی داره اولاً خواهند گفتش که توی تمام دنیا ملکت قحط بود که شما رفتید از ایران یکقدر را آوردید برای این کار به بانک جهانی و از تمام ملت ایران هم یکقدر آوردید که يك پرونده ۱۸۰ میلیون دلاری داره د آنجا . این اصلاً د یگه آبرو برای نه بانک جهانی نه ایران نه من میونه - نه دستگاه شما - نه دستگاه شما . من چی بگم؟ بنابراین نمیروم تا تکلیف من د ر این - یا محاکمه بکنید تبره بکنید یا تبره بکنید یا محکوم بکنید . قدس نخعی تلخن کرد که بروم بعرض رساندم - اعطی حضرت فرمودند

که مگر این کار هنوز تمام نشده ؟ گفته بودند . گفت بگویید که بغوریت رسیدگی بکنید و هر تصمیمی هم که لازم است بگیرید . دست پاچه شدند و شروع کردند به راه حسل پیدا کردن . آنوقت اطلاع پیدا کردم که برای صدور قرار منع تعقیب این بدبخت نصیری توانائی اینکه این قرار را خودش بنویسد ندارد . وزیر دادگستری که همیشه آقای باهری که میخواهید بروید باهاش ملاقات بکنید در کابینه علم بود . این یکفسر را مأمور کرده که بره این قرار را صادر بکنه . این قرار در بنظر من صفحه صادر شد . سی صفحه مقدمه بود که کارهائیکه - اتهاماتی که وارد کردند چی بود - رسیدگی - هائی که کردند چه شد - نتیجتاً " فلانی و اعضای شورای عالی - اعضای شورای عالی سازمان برنامه را هم رفته بودند از شان يك تحقیقاتی کرده بودند و همشان هم بدبختها ترسیده بودند که آنها را هم توقیف خواهند کرد . اعضای شورای عالی و مدیران سازمان برنامه همه شان خدماتی به ایران کردند که مورد تقدیر است و فلان و اینها - و هیچکدامشان قابل تعقیب نیستند . بازم خیال کردم تمام شده . من رقتم الجزایر . . .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یک دسامبر ۱۹۸۱

محل مصاحبه - شهرگان - فرانسه

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱۴

س- بعد پیدا میکنید اسمش را

ج- وزیر چی چیز است

س- هامفری؟

ج- نه نه - وزیر . . . این همین تا چندی پیش رئیس بانک بود

س- ملک نامارا؟

ج- ملک نامارا - بین او و ملک نامارا - جرج وود - جرج وود را من اصلاً نمی شناختم رستم

برای اولین بار باهاش آشنا شدم در واشنگتن سر راهم که بروم الجزایر . رستم بهمش

گفتم که خوب من آماده هستم چی میخواهید بکنید . گفتند که ما میخواهیم ببینیم کسه

اینجا وضعیت طوری است که ما بهشان یک وامهایی بد هیم برای کارهای عمرانی

یا نه .

رستم یک هفت هشت ده روزی بودم . سرکار من با وزیر . . . با وزیر کسی بود که وزیر

داری - وزیر اقتصاد و وزیر برنامه ریزی همه اینها - همه این سه شغل را داشت .

س- در زمان بن بلا

ج- بن بلا - بودم بن بودم بن واز دوستان زمان طفولیت بود با بن بلا که ناهار منزل بریزه بودم بن بلا آمد توتائیه میگردم به فرانسه با عهد یگر . با عهد یگر فرانسه حرف میزدند . می گفتند از ۱۲ سالگی با عهد یگر اینچور دوست بودند و این دوست راست بن بلا بود در واقع . بن بلا هم خیلی خوشم آمد ازش . رفتارش خیلی معقول خیلی مودب خیلی بنظرم با فهم آمد . ضمناً هم یک چیز جالبی عم گفت که اینهم آن رکورد بعانه . گفت که بچه های مایک موقعی آمدند بمن گفتند - موقعی که شاه به مسافرت میآید - که اجازه میدهید ما این را کلکتر را بکنیم - تصفیه اش کنیم؟ گفتند نه من اجازه نمیدم هم . درست است که ما مخالفیم باهاش اما من موافق نیستم با این کارها . بعد از اینکه من این هفت هشت ده روزی که آنجا ماندم دیدم که اینها به بخت ها خودشان عم نمید اندجه میکنند . تازه فرانسویها رفته بودند . دستکاهای تلفشان را - پستانان را اینها درست کار نمیکرد برای اینکه هیچکس را نداشتند از خودشان بگذارند . در یک همچین وضعی اینها میخوانند جلسب سرمایه خارجی بکنند . بهشان گفتم . گفتم شما میخواهید جلب سرمایه خارجی بکنید درست موقعی که اموال فرانسویها را توقیف کردید . هرچه که دارید و ندارید مال فرانسویهاست مال اینها را ضبط کردید . توقیف کردند بدون پرداخت فرامست . بطوریکه برای اداره کردن کارخانه های کمیته هائی درست کردند . کمیته های مدیریت از خود کارکره! و برای زراعت هم عمینچور . تمام مزارع بزرگ فرانسویها را که خیلی هایشان بعضی هایشان بزرگ بود . مثلاً " انثور بعمل میآوردند برای درست کردن شراب فرستادن به فرانسه . تمام اینها را گرفته بودند آنوقت سپرده بودند به یک عده زارع که اینها اداره بکنند و یک تصویب نامه هم گذرانده بودند که این تقسیم میشه به سه قسمت . هم در صنایع هم در کشاورزی . یک سومش متعلق به مدیرانی که اداره میکنند . یک سومش بابت مالیات و یک سومش بابت بنظرم افزایش سرمایه یک همچین چیزی . وقتی که خواستند

اجرا بکنند. بدیدند که این يك سوم ها چیزی نمیشود. توش کیر کردند، گفتیم آخه شما يك همچین کارهایی کردید. آنوقت چطوری میخواهید که خارجیا بیایند سرمایه - کزاری بکنند. گفتیم به عقیده من این جور نمایید. شما اگر واقعا احساس میکنید که احتیاج دارید به سرمایه خارجی باید يك محیطی فراهم بکنید که افراد با سرمایه خودشان بیایند اینجا سرمایه گذاری بکنند. به بانک هم گفتیم به عقیده من الان به همین وجه مستعد نیست و بانک هم صرفنظر کرد از فاینانس کردن. آنوقت در آمد نفتشان به هیچ وجه بدین پایه نرسیده بود. يك نقی داشتند خیلی جزئی. بعد که برگشتم به ایران به خیال اینکه دیکه تمام شده دیکه پرونده های من تمام تصفیه شده است. سالها گذشت یگروری از وزارت ادکستری یکتفر بمن تلفون کرد که آقا خیلی خوشوقتیم که بهتان بگویم که - تبریک بهتان عرض بکنم که پرونده های شما بسته شد. گفتیم خیر اشتباه میکنید پرونده های من مدتی است بسته شد. من موقعی که میرفتم به الجزایر. گفت خیر اینطور نیست هیچ همچین چیزی نیست. آن يك قسمت بود. گفتیم مگر چیزهای دیگر بود. گفت بله پرونده های متعددی بود. گفتیم پس چطور شد من اطلاع نداشتم. گفت حالا ما صورتش را اینها را برای شما میفرستیم. تمام اینها را قرار است منع تعقیب صادر شد. معلوم شد آن مقدمه بود تازه برای من خوزستان. پرونده خوزستان چیز جالبی است - جالبترینش را فراموش کردم. گفتیم که شما - همان روز اول گفتند شما خود سرانه يك کارهایی کردید که برخلاف مقررات ایران بود. گفتیم هیچ همچین چیزی نیست. من تمام کارهایی را که کردم بدون استعفا با تصویب تمام ارکانهای سازمان برنامه - با رعایت قانون سازمان برنامه و با اطلاع دولت. گفتند کجا هست همچین چیزی. گفتیم تمام اینها توی - اسنادش توی سازمان برنامه هست. گفتند خیلی خوب حالا موکول است به رسیدگی بعد. بعد احضار کردند جهانشاهی را - يك محمد جهانشاهی بود.

خدا بیا مرزش ببینید این آدمی است که شهادت نشان داد . این وکیل مشاور حقوقی سازمان برنامه بود . خواستش و که ما بدو نید که ابتهاج تحت تعقیب است و ابتهاج مرتکب يك خواستند دعویش بکنند و او را هم جلب بکنند . ابتهاج مرتکب يك افعال خلاف قانونی شده که تحت تعقیب است و ادعا میکند که اینها تمام با رعایت قوانین بوده و تمام اینها مطالعه شده است و مدارکش هم تمام در سازمان برنامه هست . گفتند آنها که البته بد انید آقای جهانناهی شما اگر يك مطالبی بگو بید که ممکن است نسبت به خودتان هم عوانی داشته باشد . حالا چه میگوئید ؟ گفتش که تمام اینها در پرونده های سازمان برنامه هست . گفتند این پرونده ها کجاست ؟ گفت پرونده هائی است که شما چندی پیش آمدید تمام را توقیف کردید در دیوان کیفر هست . گفتند خوب بیائید بید آکید رفت بید ا کرد بهشان نشان داد . حالا چطور شد که متوجه نشده بودند . روز اولی که من به سازمان برنامه آمده بودم گفتم به شورای عالی - به هیئت نظارت و به هیئت نظارت این دوتا که شما هفت نفر را - هفت نفر هم من یکی پانزده نفر ما همه ایرانی هستیم همه برای يك منظور دریم کار می کنیم . شورا بجای خودش - هیئت نظارت بجای خودش اما بنشینیم در يك اتاق با هم تمام يك مسائلی را بحث بکنیم - هرکس نظری دراره میگه - شورا باید تصمیم بکیره تصمیمش را بکیره - هیئت نظارت باید نظر بده - نظر بده - منم که مدیر عامل من دفاع میکنم از این چیزهائی را که گفته شده . این اول بنظرشان خیلی بعید می آید . می گفتند آخه چطور میشه آقا همچین چیزی نمیشه این . ما هرکدام امن يك وظائف خاصی داریم . گفتم وظائف خاصتان سر جایش - اما مشورت کردن که مانعی نداره . قبول کردند . برای این يك دفتر صورت مذاکرات مخصوصی به اسم مجمع عمومی مثل اینکه اسمش را گذاشتند یا مجمع مشترك . اینها رفته بودند صورت جلسات شورای عالی را دیده بودند . صورت جلسات هیئت وزارت را دیده بودند دیکه نرسیده بودند چیز دیگر هم هست یا نه - کسی هم بهشان نگفته بود و با اطمینان خاطر مرا توقیف کردند که این آدم اینقدر کردن گفت است و بی اعتناست به احدی - کسی را داخل

آدم نمی داند که بیاید یا کسی شور بکشد - خود سرانه این کار را کرده . اینها را که نشان داده بود گفتند شما آقای جهانشاهی بعنوان مشاور حقوقی اطلاع داشتید ؟ گفت بله از روز اول تا روز آخر فلانی به ما دستور داد که ما این قرارداد را که باهاشون باید تنظیم بکنیم آنها وکیلشان از نیویورک پانصد آمد ما هم مشاورین حقوقی تمامان از الف تاییش را نشستم همه را با هم یکا یک رسیدگی کردیم و اضا' میان هم روی تمام اینها هست . ببینید اینها برایشان چقدر این باعث بدبختی میشه این . صد اش هم در نیاموردن این را که بگویند . من عم همینجور در زندان هستم و از همه جریان بین اطلاع . من دیدم که حالا در جلسات دیکه - بعد دیکه سرا دیکه در جلسه روز نمی آوردند شنب می آوردند . چرا ؟ برای اینکه در آن جلسه اول به حدی داد و فریاد کرده بودم که تمام معلوم میشه توی دادگستری شنیده بودند صدای مرا . شب می بردند که این دکتر شریعت زاده بیچاره چشمشتر هم تا یک حدی نابینا بود . برایش زحمت داشت توی این کریدورهای تاریک که می پرسید که فلانی کجاست ؟ نمی دید درست . هیچکس نبود . ما را می آوردند آنجا می نشاندند و سؤال و جواب میکردند . در ضمن مذاکرات شد یکروزی شاهکار بمن گفتند که این نصیری میگوید که بمن گفته است که من و خانواده ام پوست لبوی می - خوریم ابتهاج به لیلیتال یک میلیون دلار پول داده - در یکی از این جلساتی که ایمن و منفردم نشسته بودند وگلا می من . گفتیم آقای نصیری شنیدم گفتید یک همچین مطلبی ؟ گفت نکتتم . گفت نکتتم . گفتیم گفتید حالا اصرار هم نمی کشم - می دونم به کسی گفتید - میخواستم بدانید . اولاً یک میلیون دلار ندادم بیشتر از یک میلیون دلار ندادم اگر مراجعه بکنید به حسابها خواهید دید یک میلیون بیشتر ندادم . برای چی اینکار را کردم ؟ گفت برای این کار را کردم که تا پانصد سال دیکه امثال شما بچههایشان پوست لبو نخورند گفتیم یک کاری کردم که یکروزی مردم ایران قدر انی خواهند کرد . گفت این را از قول کسی میگوئید ؟ گفتیم از قول خود من . گفت این کافی نیست . گفتیم کافی است از قول خودم کافی

است برای اینکه من مومن هستم باین چیزهایی که میگویم. برای من یکسان است که شما چه عقیده‌ای نسبت به من - نسبت به کارهای من دارید. اما دارم میگویم من کارهایی که کردم باعث افتخار من است. علی‌البد خواهد بود. در ضمن سئوالها از من کرده بود شما تحقیق کردید راجع به لیلیتال قبل از اینکه بخواید شانز،؟ کفتم نه.

گفت چرا؟ کفتم برای اینکه احتیاج نداشتم. من لیلیتال را می‌شناسم. کفتم من مثل بعضی از شعاعا نیستم که لیلیتال برای من نازکی داشته باشد. من یکسی را میشناسم احتیاج ندارم که بروم تحقیق بکنم این آدم کیه. سوء سابقه داره یا نداره. کفتم همین کارهاییست که کردم که الان هم که گرفتار هستم افتخار میکنم و هنوز هم لیلیتال وقتی که میآید به ایدان شاه عمان روزه اون یا دوم می‌پذیردش. و شاه همه جامی نشینسه و میگوید افتخار می‌کنم. در حضور من به لیلیتال گفت - تازه از سکو برگشته بود - گفت که ستر لیلیتال عمروت که من خواستم براه بکنم کفتم مثل لیلیتال کار میکنه و واقعا هم اینه. همیشه همیشه میگفت توی کتاب لیلیتال هم هست که میگفت این همیشه می - نشست این چیزها را میگفت

س- اجازه میدهید چون برای نوار امروز حدود ۴ دقیقه مانده اگر اجازه بفرمائید راجع به موضوعی که سرناهار صحبت میکردیم. اگر خاطراتتان را بفرمائید از اولین باری که باشاه فقید آشنا شدید و روحیه و اخلاق و طرز رفتارش و روزهای آخر و این تغییرات چه جوریه به چه صورت به چه جهات - چه عواملی در کار بود اگر تغییراتی در ایشان صورت گرفته بود

ج - من اولین باری که شاه را دیدم موقعی بود که به ریاست بانک ملی منصوب شدم. مرا هم قوام السلطنه رئیس بانک ملی کرد در کابینه اولش. در ۱۳۲۱ بود. آنهم شرحش را نمی‌دانم کفتم یا نکفتم. اگر نکفتم یگوشی خواهم گفت اما اگر کفتم که هیچ. رفته پیش - قزو العاده خوشم آمد. یک جوانی که رفتارش بسیار معقول بسیار مودب و مدتها با ما

صحبت کردیم . در اولین ملاقات این مذاکرات طوری خصوصی بود که من به شاه گفتم که به عقیده من اعلیحضرت در ورنش میتوانی داشته باشید یا سلطنت بکنید یا حکومت و من عقیده ام اینست که سلطنت بکنید . دلیلش هم اینست که نخست وزیر - دولت یک وزیر می کند . ممکنه یک اشتباهی بکنه - ممکنه یک روشی داشته باشه که مورد پسند نباشه ممکنه ناشایسته در بیاید میشه عذر کرد اما شاه دیکه نعشه عوس کرد . این یکی از دلایلی است . دلایل بسیار دیگری داره . شما گفتیم اگر یک پادشاه محبوس باشی بشید به هیچ وجه احتیاج ندارید به هیچ چیز دیگر مردم ایران پشت سرشان خواهند گفت . در این زمینه یک مقدار زیادی صحبت کردم و فوق العاده بهم دیکر نزدیک شدیم خیلی . بطوریکه یک عده ای عقیده مشان این بود که من نزدیکترین شخص هستم به شاه . در صورتیکه رئیس بانک بودم . من در زمانی که در سازمان برنامه بودم - روزهای معینی میرفتم در بانک ملی روزهای معینی نداشتیم . اگر مطلبی داشتیم میرفتم . اما غالباً دیدم شاه را - من را دعوت میکرد به خانمشان به میهمانی هایشان - ضیافتشان آنوقت فوزیه زن شاه بود . فوزیه را هم - بارها سعی کردم با فوزیه به یک زمانی - یک موضوعی پیدا بکنم باهاش - صحبت بکنم به فرانسه به انگلیسی . چون عم فرانسه خوب صحبت میکرد هم انگلیسی خیلی خوب صحبت میکرد . ولیکن با این خانم هیچ اصلاً نمیشد حرفی ازش در آورد . یک زن خیلی محجوبی بود . دائماً "متر" بیک نیک درست میداد در بافتهای نمیدونم نیاوران - فرح آباد این جاهای مختلف . من همیشه بسوادم و دوستش داشتیم بتعام معنی دوست داشتن . من سواری میکردم آنوقت خیلی اسب سواری خوشم میآید . او هم سوار کار بود . مرا دعوت کرد رفتم به لار باهاش با اسبهای سلطنتی رفتم - اصطبل سلطنتی رفتم . آنجا چند روز با هم بودیم . عیناً مثل دوتا دوست با عهده دیگر صحبت میکردیم . من رعایت انصافیت و ادب را میکردم اما بهیچ وجه من الوجوه فراموش نکردم که شاه هست . بحدی دوست داشتی بود . یکروزی از سواری برمیگشتم روز تعطیل بود که از سواری برمیگشتم نزد یکنه های ظهر بود از خیابان پهلوی . خیابان

پهلوی آنوقت وسطتر اسفالت بود خرقین اثر، خاک بود بهترین جا بود برای سواری.
 يك ماشینی با سرعت میرفت به شیران با صدای زیادی هم برکشت و آمد و ایستاد -
 دیدم شاه هست . از اسب پیاده شد

س- اسکورت اینها هم نبود؟

ج- نه خودش پشت رل نشسته بود هیچکس باهاش نبود هیچ اسکورت نبود . وقتی هم که
 با من صحبت میکرد روزجمعه بود دیکه مردم رد میشدند همکسر میشد می دیدش
 می شناختن . از اسب پیاده شدم و يك مدتی با من صحبت میکرد . صحبتهای
 خیلی عادی - خیلی معمولی . اما همین که این که يك آدمی توجه خودش را - سماعتی
 خودش را دوستی خودش را به این ترتیب نشان میدهد خب این اثر میگذاره در آدم .
 و من چقدر خوشم میآید از اینکه این خب يك پادشاه موزکراتی است . از هیچکس
 نمی ترسید - دلیلی هم نداشت بنرسد . این پادشاهی بود که من دوست داشتم . این
 آدم من بودم تا ۱۹۵۰ . از ۱۹۴۲ - رئیس بانک ملی بودم . بعد از برداشتن
 من از بانک ملی بدون شك به دستور او بود . چرا؟ همانطوریکه سابق توضیح دادم این
 راست راستی باور کرده بود که يك دوشتر احققی میآید يك دوشتر احقق انتزیکانسی که
 که انتزیکها بشکل ایرانی یاد گرفته بود که شما اگر این آدم را بردارید صد میلیون دلار
 بهتان میدهم . این بد بخت ضعیف النفس هم فکر کرد خب صد میلیون دلار ارزش داره
 که ما ابتهاج را برداریم و يك کار دیگر هم بهتر میدهم باین خیال گمان میکنم -
 برداشت . ضمناً هم گمان میکنم رزم آرا، هم همچنین . برای اینکه من مخالفت کرده بودم
 با آمدن رزم آرا، و خیال میکنم شاه بهتر گفته بود . خب بدی بیی است خوشتر نیامد .
 يك نظامی که آمد بمن تکلیف کرد شما بیایید نخست وزیر بشوید من افتخار میکنم با شما
 کار بکنم - آن هم چون حقیقت نداشت خوشش میآید - تقی نصر هم که من داخل آدم نمی -
 دانستم وزیر درائی شده - تمام اینها موجب شده بود . آن یارو فون برگ هم
 در يك آنتزیک همائی دخالت داشت . فون برگ هم بدون دخالت نبود بدون شك .

تمام اینها باعث شد که مرا برداشتنه . فقط برای من پیغام داد که من بروم سفارت پاریس اول سفارت لندن . کتتم نمی روم . بعد علاوه آمد که شما اگر از شاه قهر کردید از سلطنتان که قهر نیاید بکسید . شما نصر را اینطور نالایق میدانید و میگوئید که موفق نخواهد شد بیشتر است اینجا نباشید والا این را بگردن شما می اندازند . این خیلی بمن اشر کرد قبول کردم و رقتم پاریس . برکشتم از آنجا رقتم آمریکا و برکشتم این کار را بمن تکلیف کرد .

س- پس بین همیشه گفت ۱۹۴۲ که سرکار اول آشنا شدید و ۱۹۴۹

ج- ۱۹۵۰

س- فرق کرده بودند ایشان یا نکرده بودند؟

ج- در آن اواخر خیال میکنم تا این اندازه فرق کرده بود که بدو اینکه بمن خودتون چیستی بگوید بی میدانید که من برکنار بشم یک صد میلیون تیرشان بیاید ضمناً این نخست وزیر هم را که من ازین بدگنتم و کتتم نظامی نیاروید او عم شنیهه او را هم راضی میکنم . من خیال میکنم این عوامل بود . ولی اینطور آدم بی رحمی باشد . آدمی باشد که فساد را تشویق بکند . این صفات مطلقاً در آن تاریخ به عقیده من در این آدم وجود نداشت چطور شد که اینطور شد؟ به عقیده من باز دو عامل مهم بود . یکی عدم مقاومت ایرانیها اخلاقاً در مقابل زور که یکسفر بخودتر اجازه نمیداد که باین آدم نظر غیر موافق بدو . و دومی که یک کسی درین همجین محیطی سالها زندگی میکنم خیلی خیلی خیلی بایست قوی الاراده که تحت تأثیر قرار نگیرد . عامل دوم که مهتر از شاید اولی باشد حمایت دولت قدرت بزرگ که آنزمان جزو قدرت بزرگ در ایران در هر حال انگلستان قدرت بزرگ محسوب میشد . عم انگلیسها هم آمریکاها ازین حمایت میکردند .

س- به چه ترتیب؟ چه جور؟

ج- در برکناری حمایت میکردند . بطوریکه دولت آمریکا کارت بلانسنش داده بود به شاه که شاه عرچی که اسلحه بخواید بدون گفتگو بهتر بدهند . این کارت بلانسنش رانیکسون داده بود به این آدم . چون همین اوا که ها که اینهه ازین عمای وهوی بلند میشه

برای دادن چند تا - فروختن چند تا آواکس به عربستان سعودی بدون اینکه هیچکس صد اثر در بیاید شترتا به ایران فروختند . چرا فروختند ؟ برای اینکه این آدم - دواطلب شد که پلیس خلیج فارس بشه . آخه خلیج فارس اهمیت داره من قبول دارم اما عمان امنیتی که برای ماداره برای عربستان سعودی داره برای کویت داره برای عراق داره برای شیخها داره برای آمریکا داره برای اروپا داره و برای ژاپن داره . برای اینکه اگر بنشیند که نفت خلیج فارس بیره تنها ایران نیست که ضرر دیده تمام این . اروپای غربی صنایعش می خوابه . ژاپن صنایعش ازین میوه . به آمریکا لطف بزرگی وارد میشود . یکشرف توی این دنیا پیدا بشود و بگوید من دایر و طلبانه حاضریم از جیب خودم . از جیب خودم یعنی چه - یعنی از پول ملت ایران این کار را بکنم . این ده میلیارد خرید اسلحه بود در یکسال از آمریکا . ده میلیارد دلار . این شوخی نیست . این یک جلف خطیری است . برای چی ؟ برای اینکه خلیج فارس را ما پلیس بکنیم . کار صحیحش این بود که شاه تمام این کشورها را میخواست ببشان می گفتند که انگلیسها رفته اند - دارند میروند - من و شما جا همه ایران و شما همه مان در این کار نینفع ایم . ما بیایم روی عم رفته - روییم با هم باتفاق یکدیگر بیایم یک تشکیلاتنس بدیم که بتوانیم خودمان را در مقابل هرگونه خطری محافظت بکنیم و در این کار آنها هم که نینفع هستند باید یک سهمی بدهند . اروپای غربی - ژاپن - آمریکا تمام این کشورهایی که از نفت خلیج فارس استفاده میکنند باید سهمی باشند . شاه حقوق نداشت بیاید تمام این مخارج را تحمیل بکند به ملت ایران . آنوقت ملتی که عواقب تورم را احساس میکند - ملتی که ترقی خارق العاده یک عده طیلی را می بیند که اینها از عمی رسیدند - صاحب همه چیز شدند و خودش بدبخت بیچاره - غالباً اتفاق می افتاد خودتان هم شاهد هستید . سبب زمین پیدانمیشد - نیاز پیدا نمیشد - تخم مرغ پیدا نمیشد - گوشت پیدا نمیشد به توانرها . ایرانی که تمام این چیزها میبایست خودش عمل بیاورد و صادر کننده اش باشد چرا ؟ برای اینکه سیاست غلط داشتیم

کداوری ایران را گذاشتند اصلاً" دلفون شد با این بقول خودشان اصلاحات ارضی که پدر کداوری مملکت را در آورد . فقط و فقط این کار را من خیال میکنم شاه کرد برای پیدا کردن وجهه در غرب بخصوص در آمریکا . والا این کار از اول تا آخرش غلط بود . نه اینکه من دفاع بخوام بکنم از مالک خیر . مالکین ایران نعییامت استحقاق این را نداشته که مالک بمانند اما راه اصلاحش این نبود که بگیرند به زور بدهند به دست یک بدبختی که یکمدهای پولهای را هم که گرفتند بیا رفتند راد بخیرند نه تلویزیون خریدند . یا رفتند عیاشی کردند یا رفتند سفره که یا بعضی هایشان رفتند اروپا . کوچکترین قسمی از این پولها شاید به صرف واقعی رسیده باشد . چرا غلط بود ؟ برای اینکه توجه به اینکه این کار صحیح است یا نیست نبود توجه به اینست که این چه اثری در دنیای خارج خواهد گذاشت و آنوقت خارجیا هم خودشان را گول میزند که ما الان یک جزیره ای داریم در این قسمت دنیا که هیچ چیزی نمی تواند این را متزلزل بکند و بنابراین کارت بلانش دادند . ایشان هم که این را حس کرده اینطور هست می تاخت - هرچی دلش میخواست میکرد و آن هائی که این مسئولیت اخلاق را داشته اند کوچکترین توجهی نداشته اند . برای اینکه برای آنها ملت ایران - رفاه ملت ایران مطرح نبود . کور پدر ایرانیسی آنها سیاست خودشان از لحاظ استراتژی از لحاظ خود سیاست آمریکا و انگلیس در آن قسمت دنیا این بود که یک آدمی که ظاهراً " قویترین شخص آن قسمت دنیا بود این الیه" قسم خورده آنها بود و اگر آنها توجه به این مطلب نداشته همانطوریکه تذکر دادم - و به سرراجز استیونس تذکر دادم و به آمریکائیا به کرات گفتم - مواردش را الان بخاطرند ارم اما به کرات میگفتم . برای اینکه کوچکترین جنبه شخصی نداشته اگر من جاه طلب بودم نخست وزیری را قبول میکردم . من میدیدم که این راهی را که در این میرویم راه غلط است . من میگفتم ایران یک انفجاری در پیش دارد . ایسن به گوش ساواک میرسید برای اینکه جزو اشخاص که با خانواده من میآیدند - سیآیدند

پیش من دوستم هم بودند مأورین ساواک بود . اشخاصی که توی بانک بودند مأورین ساواک بود . من چند دفعه در بانک در دفترم که توی ساختمان جدید که در مسقط کردیم میخواستیم ببینیم واقعا" اینها چیزی هست دستگاہی هست . خواستم یک اشخاص را بیاورم که ببینند اینجا چیزی هست یا نه - کسی نتوانست پیدا بکند . اما اطمینان دارم تمام کارهایی که من می‌کردم به آنها اطلاع میدادند . من وقتی از سازمان برناہ برکنار شدم یک خانہ ای زخم یک زمینی داشت در خیابان پیراسته در تجریش این را شروع کردیم به ساختن . یکروز من دیدم که از این بخاری توی دیواری یک چیزی آویزان است . کشیدم این سیم یک سیم بلندی آمد یک چیزی هم سرش بود . یکفر اهل فن را خواستم گفت این میکروفون است . آن سیم کن را خواستم . آنچه که تو دهم بود از الفاظ رکیک به این آدم کتم کتکش زدم .

س- سیم کن را

ج- سیم کن را . که مردیکه تو سیم کنی یا اینکه جاسوسی . گذاشت رفت که رفت که رفت . طلب داشت رفت دیکه اصلا" به سراغ من نیامد که طلبش را هم بگیرد . مسلم بود که این به مأوریت سازمان امنیت برای من اینجا سیم گذاشته بود میکروفون گذاشته بود . این بود زندگی ایرونی و این تمام با اطمینان خاطر که هیچکس در دنیا . روزنامه‌ها بگویند اهمیت نداره اما در توت دولتی که از لحاظ او بهترین دولتها بودند پشتیبانش بودند . بالاتراز این چیزی میشد این نطقی که من در سانفرانسیسکو کردم . این اعلام خطری که کردم . این را بهتان داده‌ام خواهش میکنم این را یکدفعه دیگر بخوانید . ببینید خط کشیدیم زیرش . یک جاش میگویم که روزی ممکن است پیش بیاید که مردم ایران تمام این بدبختیهایشان را از آمریکا بدانند و آمریکا را بعنوان یک دولت آمریالیست معرفی بکنند و تمام ملت ایران هم این مسئله را باور خواهد کرد . خب در زمان خمینی این عمل واقع شد دیکه . در ۱۹۶۲ این مطلب را گفتم در ۱۹۷۸ شانزده سال بعد این قضیه عینا" واقع شد . این تذکرات را وقتی میدادم پیغام میدادند توسط زن من که شما چسی

میگویند شکوفان تراز این وضع ممکن است در دنیا باشد؟ شما آخه چی میگوئید؟
 چی تان هست؟ چرا اینقدر به بین هستید چرا اینقدر به کوشی میکشید چسرا اینقدر
 به ملکان صد میسازید؟ اینها را جزو خیانت میدانستند که حزب واحدی را
 تشکیل داد و اخطار کرد بگه که هرکس که موافق نیست بروه. اگر ماند و عضو حزب نبود
 د بگه توقع کله نداشته باشد. یعنی اعلام دارم میکنم که اگر پد رتان را در آوردند -
 صدایتان در نیاید والا پاشوید بروید. اینها را تمام را خارجیا دیدند
 شما چه کردید وقتی که اعلام شد؟

س-

من به هوید ا تلغن کردم که دبیر کل حزب بود. گفتم که این معنی اش اینست که من
 باید الان عضو حزب باشم من که ایران را نمی توانم ترک بکنم. گفت بله. گفتم چه باید
 بکنم؟ گفت وره ای برایتان میفرستم اضا بکشید. وره ای فرستادند من اضا کردم
 بعنوان اینکه من عضو حزب هستم. همین به همین اضا. برای اینکه من میبایستی
 یا ایران را ترک بکنم یا میبایستی اعلان جنک کرده بود بگه. نسبت به من این عمل
 را کرده بود به دیگران نکرده بود. اما این اخطار - اخطار رسمی بود که هرکس که
 ماند و عضو حزب نشد اگر برایش یک پیش آمد هائی کرد توقع کله نداشته باشد. یعنی
 مرا اگر ی خیابان یکنفر می گرفت کنکم میزد به قصد کشتن مجروح میکرد صدام را در می-
 آوردم میگفتند ما که گفتیم به شما. این شده بود مملکت ایران - ایرانی که مورد حمایت
 دودولت موکراتیک غریبی بود. این خجلت آور نیست؟ شما را بخدا خجلت آور نیست
 آنوقت من بهشان تذکره وقتی میروم میدهم آن مرد بگه خیال میکند که من آدم نه میخوام
 من شاه بشوم. یقین دارم که معنی اش د بگه چیزی د بگر میتواند باشد. میگه "A known
 evil is better than an unknown evil." با دوستان آمریکاییم که صحبت میکردم تک توك بودند
 که موافق بودند. یکی از آنها بل میلو بود. یکی از آنهائی که سمپاتیک بود همین
 الیوت بود. اینها می آمدند منزل من تنیس بازی میکردیم. من تمام این مسئله - من
 دست بردار نبودم. این را همه جا - سرد فعه ای که فرصت پیدا میکردم میگفتم هر جا

ج-

بزد میگویم . علنی میگویم . توی همین اشخاصی که توی منزل من می آمدند تنبلی بازی میکردند یکیشان از مأمورین ساواک بود . وقتی که توی زندان بودم یک نفر - و نفر یکیشان خواست بیاید گفتند که - به زنگم ببین بگوئید که نمی خواهم بیایید برای اینکه من میدانم شما مأمور ساواک هستید . بهش گفتش این دیوانه شد - داد فریاد کرد چه کرد چه کرد - چه کرد . . . هرکاری کرد خیلی هم آدم آنتلکتوئسل است . آن یکی يك دكتری بود وقتی که بهش گفتم نمیدونید چه حالی پیدا کرد . او شروع کرد نتوانست جلوی این دندانش را بگیرد . این اصلاً چانه اش میلرزید . میلرزید . . . رنک و رویش پرید در صورتیکه من منظوم به او نبود . گفتم اشخاصی می آیند پیش من که مأمورین ساواک بودند . یکیش خودش بود . آخه این زندگي است . قابل دفاع بود ؟ غربیها نمی دانستند که هست ؟ بخویس میدانستند اما میگویند که به ما چه . این تا زمانی که ضافع ما را تأمین کرده و بدین نحو تأمین کرده که هرچسوی بخواهیم میکند و به بهترین وجه انجام میدهد برای چی مداخله نکنند . بنابراین این دو عامل . اول ضعف مردم ایران در مقابل زور . حالا اعم از اینکه محمد رضا شاه باشد اعم از اینکه آقای خمینی باشد یا يك يتحلی بقال ديگه باشد در مقابل زور تعظیـم تکریم - چاپلوسی - تعلق و طوری این کار را میکنند که اون مرد خودش امر بهش مشتبّه میشود . شاه من ایمان دارم

س- ازکی این شد ؟

ج- عقیده پیدا کرده بود که يك ژنیست يك چیز خارق العاده است

س- از چه تاریخی این مشهود بود ؟ از چه زمانی از چه کابینه ای ؟ یا از چه سالی ؟

ج- اوووو . . . خب قوام السلطنه این اخلاق را نداشت . صدق نداشت و صدق البته بسا

رفتاری که کرد اندکیزه این آدم را ديگه شدت دار بعد از اینکه به کمک کمیت روزولست برگشت این پیش خودش تصمیم گرفت که ديگه فرصتی نخواهد داد به مخالفینش که چنین

کاری بکنند .

س- خب زاهدی هم که آدم قوی‌ای بود

ج - زاهدی اما قوی به آن اندازه نبود که در مقابل او . زاهدی را خودش بمن تلویحا گفت دیدم محض خاطر شما بیرون کردم . مثلا " زاهدی را میتوانست منصل بکنم اما صدق را نمی‌توانست منصل بکند . خواست بکنم که عکس‌العمل نشان داد . از همان زمان تقویت شد و روز بروز هم بیشتر شد . هرچه بر تعلق ایرانپها افزوده شد و هرچه بر تقویت خارجیها افزوده شد - تقویت خارجیها از او - این امر به او شبیه شد که من ایمان دارم که این آدم اواخر معتقد بود که يك قدرتی داره - این که میگفت من يك رسالتی دارم از طرف خدا که من تا کارن تمام نشه از بین نخواهم رفت - من خیال میکنم تا يك اندازه اش این اعتقادات خودش بود که واقعا عقیده اش شده بود . روی این افکار خرافات و روی این وضعیتی که ما برایش فراهم کرده بودیم و دنیا برایش فراهم کرده بود که این خیال میکرد که يك قوه فوق بشری هست . شنیدم یکی از اطرافیان - نزدیکانش گفته بود این الهام میگيرد از خدا برای اینکه ممکن نیست يك بشری بتواند در روز اینهه تصمیمات بگیرد که یکیش غلط نباشد . خب این را بمن و دیگران میگفت برای اینکه به گوتی او برسد . خب وقتی که بیست و چند سال این ۳۶ سال سرکار بود خب ۲۰ سالش با حکومت قدرت مطلق بود دیدم . یعنی قدرت مطلق بطوریکه قوانین را دیدم رعایت نمیکرد . قانون اساسی را رعایت نمیکرد .

س- از کی شد این ؟

ح - از کی شده که از موقعیکه گمان میکنم از موقع بعد از صدق بود . قبل از اون گمان نمیکند قانون .. برخلاف قانون اساسی رفتار میکرد . اما بعد يك چیزهایی که برخلاف قانون اساسی . قانون اساسی يك جای صریحی داره که نباید در قوه قضائیه مداخله کرد . این اصلا دستور میده اد ابلاغ بکنید به فلان که مردیکه تو باید همچین رأی بدی

س- به قاضی

ج - قاضی - خجالت هم نمی‌کنید . میگفت يك چیز عادی است . آن قاضی هم اطاعت

میکرد . در پاکستان چندی پیش میدونید همین دیکتاتور ضیا الحق يك قانون اساسی جدیدی نوشت که این را می‌بایست شعور این دیوان عالی کشور تصویب بکنه . چند تا از اعضای دیوان کشور استعفا دادند . از پاکستانیها من در دنیا کمترینی سراغ دارم که از لحاظ ترقی عقب مانده باشند ببینید در پاکستان این کار را نمی‌کنند .

س- استعفا دادند

ج - استعفا دادند . یکمفر در ایران یکوقت شنیده شد استعفا داده باشه که بگوید من - دستوری را که شاه داده نمی‌کشم . یکمفر برای نمونه بمن نشان بدهید دیکه .

هرکاری که این آدم میگفت میکردند . من این کارهایی را که بمن دستور که میداد میگفتم اعلیحضرت نمی‌کنم - استعفا میدهم

س- از کی مجلس دیکه قدرتش را از دست داد؟

ج - از موقعی که یک عده پوفیوز در آنجا انتخاب کردند . منصوب کردند

س- از چه دوره‌ای بود؟

ج - من از لحاظ ادوار نمی‌توانم الان بهتان چیزی بگویم

س- ولی آن زمانیکه سرکار در سازمان برناه بودید مجلس نسبتاً قدرتی داشت یا

ج - نسبتاً داشت اما معدنك وقتی که يك شاه - شاه يك چیزی را میگفت هم‌عشان اطاعت میکردند مگر اینکه خلافتش را اشاره بکنه . برای اینکه باز چرا برای اینکه میدانستند انتخاب شدن آنها هم باز مربوط به اینست که شاه موافق باشد یا نه . شاه اگر مخالف یکمفر بود انتخاب نمیشد

س- یعنی قبلاً اسامی تهیه میشد؟

ج - (؟) اگر شاه میخواست یکمفر انتخاب نشه دستور میداد ساواک مانع

میشه حالا به چه نحو اینکار را میکرد ؟ نمیدانم اما میتوانستند مانع از انتخاب یکمفر بشوند . میتوانستند یکمفر را انتخاب بکنند اگر میخواستند یکمفر را انتخاب بکنند . این است که اگر خارجیها می‌خواستند توجه داشتند يك کمی دوربین تر بودند - يك کمی عاطفتر

يك كسى مومن تر بودند به يك سائلى . آخه يك ملت بد بخت پا برهنه اى تقيصرى
 نه اره كه اين را بايد فدائى اين كارها كرد . ديگه اين آدم حق نه اره صرفاً برائى
 اينكه شما تقويتش ميكنيد و قدرتمند شده . گفتم نوى نطقم كه وقتيكه دولت آيريكـا
 پشتيبانى ميكنه از يك اشخاصى كه منفورند . نتيجه اش اين ميشه اين مردم ميگويند كه
 چه بايد كرد . اين اربابانمان اين را ميخواهند و تسليم مي شوند تا روزى كه بتوانند
 تلافى بكنند . اين افراد ضعيف ضعيفند اما آنچنان ظالم و خونخوار ميشوند وقتيكه
 فرصت پيدا بكنند كه اين را من به چشم خودم ديدم در چند وهله . يك وهله جنگلى ها
 وقتى كه يك عده نيمه وحشى مسلح شدند چه كارى كردند ؟ تمام حسابهاى شخصى را
 تسويه كردند . پدر مرا كشتند روى حسابهاى شخصى . موارد ديگرى هم ديديم
 در ايران بسيار . در تاريخ ايران پراست مواردى كه از اينجور پيش آمده . اين ملت
 مظلوم توسرى خور چنان خونخوار ميشه وقتيكه توانائى پيدا ميكند . آخرين موردش -
 امتحانش - امتحان خمينى كه شاه هيگى مي نويسه كه شاه باور نميكرد كه اينكه ميايـند
 ميگويند توشهر ميگويند مرده باد شاه - مرده باد فلان . نوى هليكوپتر سوارشد و آمد
 و پرواز كرد به خلبان گفتش كه اينها راجع به من ميگويند ؟ خلبان خجالت گسـيد جواب
 به هـد براى اينكه مي شنيد ديگه - ديد يا چشم خودشه . رفت منزل قدغن كرد زـنـش
 نتواند بيايد بدون اينكه بجورنش

- س- آخرين بارى كه سركار با شاه ملاقات داشتيد و حرف زد يد باهم كى بود ؟
 ج - من هيجده سال بود من . . به تاريخ فرنگى ميگويم . ۱۹۵۹ فوريه رقم تا ۱۹۷۷ بود
 ۷۷ كمان ميگم . بنا بر اين ميشه هيجده سال
 س- شاه را نه . يده بود يد
 ج - هيجوقت شاه را . هيجده سال بعد اين آقاي هويداى خدا بيا مرز يكد فعه نميشد كه
 من هويدا را ببينم هويدا نگويد از اينكه ائليحضرت نميد انيد به شما چقدر ايمان دارند
 چقدر احترام به شما دارند . هر وقت صحبت شما ميشود با آنچنان احترام و من باور كردم

دیکه . من دلیلی ندانست که باور نکم . من عودی پیدا کردم که خواستم اینقدر در
 بن سختگیری کردند - اینقدر ربهن زور گفتند

س- به بانک

ج - به بانک - بمن در تمام کارهای شخصی من . بانک را یکروزی مطلع شدم که دارند
 زد و بند کردند که بانک سیتی بانک را ببرند بانک اصناف را بهش بدهند شریک بشود
 با بنیاد پهلوی . بانک ملی و بانک توسعه صنعتی و بانک مرکزی ترتیب داره این کارها
 را میدهد . خواستم نماینده سیتی بانک را بگفتم که همچین چیزی هست ؟ دیدم
 گفت بله . گفتم ا چطور شما همچین چیزی .. چرا بمن نگفتید؟

س- مگر با شما شریک بودند آنها؟

ج - بله . من آنوقت خونریزی داشتم اولسرم . بمحض اینکه از رختخواب بلند شدم آدم
 پیش دکتر زهرمار را بگوئید که رئیس بانک مرکزی بود - آن کثافت .. چی بود این آخریها
 زنجانی است

س- دکتر یگانه داریم

ج - یگانه یگانه . رقوم پیش یگانه و او معاون دو وجیبی اش هم او هم آنجا بود

س- شرکا

ج - شرکا . گفتم شما بانک مرکزی برای حفظ منافع بانکها هستید شنیدم یک همچین کارهایی
 دارید میکنید پشت سر من . گفتند که والا ما نکردیم این شرکا شما کردند - سیتی بانک
 آمده تقاضا کرده . اینهم سیتی بانک گفتش که من میآیم در حضورشان بهشان میگویم دروغ
 میگویند . آنها میفرستند دایما - شریف امامی است و اینها میفرستند دایما پشت
 سر من . گفتم آخه این قبیح است . اگر اینها میخواهند شریک بشوند با یک بانکسوس
 و عطفان نعرسه با کدام بانک من میروم برایشان یک بانک درجه یک پیدا میکنم . بانک
 خوب در دنیا تنها سیتی بانک نیستش که من پیدا کردم . اولاً سیتی بانک را من آوردم
 به ایران . اینها تعهد دارند در مقابل من . من سیتی بانک اثر این کار را بکنند تعقیبشان

میکم و در نیویورک تحقیقاتش میکنم. گفتند چطور؟ گفتم يك memorandum of understanding داریم. بفرس اینک شما توانستید این بانک را درست بکنید تا بانک ایرانی باقیست اینها موظفند که تمام معاملاتشان را در ایران منحصرًا با بانک ایرانیان بکنند. یگانه گفتی که نوشته داری؟ گفتم بله. گفت ممکن است این را بفرستید. رقم فرستادم. یقین دارم رفت به شاه نشان داد. خوابید سرو صدای از بین رفت. به ریستون گفتم. کتم من نجاتتان دادم کتم ممکن است یکروزی برسد که شما خجالت بکشید تا سرف بخورید که شریک هستید با بنیاد پهلوی و افتخار بکنید که شریک هستید با یکفتری که رو پایش ایستاده و علناً مخالف است با این طرز حکومت. و آن روز هم رسید. نجاتشان دادم از این کار. خوب بیم خوردند یگ

آنوقت موضع ملاقاتشان با شاه چی بود؟

س-

این بمن هی میگفت که آخه شما نمیدونید چقدر برای شما احترام قائل است. هر موقع صحبتی پیش میآید از شما تعریف میکند چنان میکند فلان فلان ... برخورد کردم به این اشکالات. خواستم سهام را بفروشم گفتند که حق ندارید بفروشید. یک کسی که سهامش برسه به فلان مبلغ. گفتم چرا؟ گفتند برای اینکه نمیشه. کتم پس چسرا بعضی از بانکها همشتر که صد درصد مال یکفتر هست مثل مال نیکپور. بانکهای همشتر که مال خود لاجوردی ها - مال تدین مال ... کتم بعضی ها صد درصد - بعضی ها شصت درصد - هشتاد درصد. در مورد من چرا این چیز میشه؟ این را کی گفته بود؟ خیال میکنم که بانک مرکزی گفته بود. خیال میکنم. هوید گفتش که یک صورتی از این بانکها میتوانید بمن بدهید؟ صورت فرستادم. گفت که بعد رساندم و گفتند که نه این حق ندارید یک همچین اعتراضی بکنید. اعتراض را خودشان میکردند. بعد وقتیکه تمام شد موضوع رفت که برویم در بورس. گفتند در بورس ما نمیتوانیم این را ۳۵ و فلان قدر معامله بکنیم چرا؟ گفتند برای اینکه ما ۱۰ درصد بیشتر ترقی قائل نیستیم. گفتیم این را از کجا آوردید؟ کدام قانون همچین؟ کجای دنیا اینجورره؟ یک سهمی امروز

ج -

يك تومان است فرداى دو تومان است. در بورس شنیده شده است بگویند نخیر
 دو تومان زیاد است. بیائید این را باید بکنید ۱۲ ریال ۱۵ ریال. به شمارمروط
 نیست بین خریدار و فروشنده است. بورس فقط محل ثبت است. گفتند این مقررات
 داخلی است. گفتم شما غلط کردید مقررات داخلی که نمیشه. آنروزى که بناست
 معامله بشه از بورس بمن تلفن کردند. تلفن کردم به رئیس بانک مرکزی آنوقت این مهران
 بود. مهران هم يك نوکری مثل نوکرهای دیگر - غلامهای شاه. اوهم يك چیزهای
 پرت و پلائی گفت و باز به هویه اگفتم که آخه آقا این چی هست داره میکه. دانهما
 این اشکال. من مستأصل شدم دیگر. من دارم میفروشم که بروم بگذارم بروم
 بمن بگوئید که من نباید در این مملکت زندگی بکنم. دست زن و بچه ام بگیرم میروم
 يك جای دیگر گدا می کنم. اما اینجور چرا این کارها را. گفتند که درست میگویم
 يك کمیسیونى کردند - کمیسیون چند نفری و مدتها طول کشید ماهها طول کشید
 بعد گفتند مانعی نداره. بعد آنوقت هویه بمن گفتش که حالا می دانید تمام اینها
 را به دستور اعلیحضرت است و شما جا داره که شاه را ببینید و تشکر بکنید. منهم
 باور کردم خدای من شاهد است باور کردم. میدانستم که اگر او دستور ندهد که
 نمیشه. گفتم خیلی خوب میروم تشکر میکنم. وقت تعیین کرد رقم. بعد از ۱۸ سال

س- چه جور بود آن ملاقاتان؟

ج- خیلی خیلی عادی - هیچ اصلاً صحبت از زمین و زمان کردیم و درختها - گفت
 درختکاری که کاجهایی کاشتیم که دیدید و چقدر مشکل است این عمل آوردن این کاجها.
 نمیدونم از حیث آب و دانش از حیث فلانش بسیار بسیار مشکل است

س- کاجهای دور تهران؟

ج- دور تهران - و هیچی تقریباً يك گمان کم بیست دقیقه بودم

س- هیچ صحبتی از این تاریخ و تاریخچه و ..

ج- مطلقاً يك کلمه يك کلمه نه اوگفت نه من. من فقط گفتم تشکر میکنم از اینکه اعلیحضرت

- د ستور فرمودید . گفتیم اگر این کار نشده بود من نابود بودم . برای اینکه من الان سه میلیون دلار مقروض هستم . آنهم قرضم به سیتی بانک با اجازه بانک مرکزی قرض کردم هر دفعه این سرمایه افزوده میشد من میبایستی سهم را بدهم . من یکشاهی که پول نداشتم . قرض میکردم از آنها که سهم را بخرم پولش را بدهم . و درآمد من کافی برای پرداخت بهره‌اش نبود . بهره‌اش - تا چه برسه به اصلش . و هر وقت من فکر میکردم که من چه جور باید این قروض را بدهم ماهها بود بجان شما من شبها یک گرفتاری پیدا کردم که خیس عرق میشدم . بوستون که رفته معلوم شد که تمام اینها چیزهای از عصبی است . من فکر میکردم آخه من چه جوری این را بپردازم . تمام پس اندازم را میدادم بهره‌اش نمیشد . بهره می‌آید روی بهره روی اصل می‌رسد زیاد تر میشد . سه میلیون دلار من فکر کردم من چه جور این را در عمرم بپردازم . ناچار میبایست بفروشم و اگر نمی‌توانستم بفروشم نابود بودم . دیکه گفتیم . گفتیم که این ... رهنستم که این مشکلاتی را که فراهم کرده بودند کسه هیچ کد اض حقیقت نداشت . نه صحبت اینکه کسی نمیتوانست پنجاه درصد صاحب سهم بشد در صورتیکه صد درصد بود نه آنکسی که نمیتواند بیش از چند درصد ... ۱۰ درصد حد اکثر نمیدونم تجاوز بکنه از قیمت رسمی - در صورتیکه از آخرین قیمت بورس یعنی خریدار از ۵۰ درصد تجاوز میکرد خودشما که ۵۰ درصد نداشتید
- س- نه قیمت -
- ج- قیمت
- ج- اول که گفتند آنکسی که میخوره اگر مثلاً برسه به پنجاه درصد حق نداره . گفتیم اشخاصی هستند که صد درصد سهام بانک مال آنها است . دوم میگفتند قیمت بورس را ما نمی‌توانیم اجازه بدهیم که بیاید به سه برابر و خرده‌ای خریده بشه و فروش بشه . باید

۱. درصد نسبت به نمیدونم آخرین قیمت. گفتیم کی این را گفته؟ گفتند مقررات ما . گفتیم آخه مقررات شما که قانون نمیشه که . آهان به خرد جو خواستم تلغن بکنم که رئیس هیئت مدیره بود . مسافرت رفته بود نمیدونم شیراز گفتیم کجاست . وقتیکه برکتش بهتر گفتیم - گفت غلط کردند هیچ همچین چیزی نیست . من که رئیس هیئت مدیره بیه هستم یک همچین چیزی نیست . آنوقت دیکه کار از کار گذشته بود دیکه . اضافه بود دست بانك مرکزی و من هم مراجعه کرده بودم به هویدا که آخه بگویند که آخه این چه کاری است میگوید . گفتیم اگر مقصودتان اینست که من در ایران نباشم - خوب بگویند من میروم از ایران اما اینجور ادیت نکنید آخه من نمیتوانم اصراً زندگی بکنم . من روزی نیستی که یک نامالایمانی نینم . وقتیکه این کارها تمام شد حقیقتاً من فکر کردم این را از روی حسن نیت او دستور داده . بعد ها فهمیدم که خیر اینهم اینطور نیست معلوم میشه که اینطور نیست برای اینکه یزدانی هژبر یزدانی

س-

هژبر یزدانی - بعد معلوم شد که با نصیری شریک است . شریکند . این پولی را که میخواست داد بخره بشراکت آنها خرید - به دستور آنها این کارها را میکرد - من فکر میکردم این اصراً از کجا آخه - همش بهتر میگفتیم که آخه آقا شما ۳۰ درصد دارید کافیست دیکه شما چی میخواستید بکنید؟ پیغام بمن دادند شما چه مربوط است . یک آدمی است پول داره میخواست بخرد . بهتر بگویم نخر - کجای دنیا میشه گفت به یک نفر که میخواست یک سهمی را بخره بگویند نخر . آنوقت خودش پیغام داد یا سهام مرا بخرد یا سهام خودتان را بفروشد . من که سهام او را نمی توانستم بخرم می بایستی اقرار .. هیلین تومان بدعم سهامش را بخرم . یا سهام خودتان را بفروشید . گفتیم سهام خودم را می فروشم .

س-

آنوقت شما فروختید و . . .

ج - فروختم و قرضهایم را پرداختم . قرضهایم را توسط بانك مرکزی پرداختم . به سیتی بانك

مقروض بودم . به دلار بود برای اینکه قرض دلاری را نمیشد بدون اجازه بانک مرکزی کرد . راجع به نرخ اش هم هر دفعه صحبت میکردند که چقدر نرخ بهره میدهد؟ آنهم میبایستی تسویه بکنم . آن را پرداخت مازاد آنچه که ماند انتقال دادم مثل همه افراد دیگر - آزاد بود دیگر . آادم برای چهار ماه مرخصی - به خیال اینکه ایندفعه بیایم یک مرخصی طولانی تری باشم بعد برگردم به ایران و پیش خودم فکر کرده بودم نصف وقت در ایران هستم - نصف وقت دیگر را مسافرت میکنم اینطرف و آنطرف . یک خانه حقیر و کوچکی هم داشتیم در کان که آن خوب بود برای آن . یک اطابق دوتا اطابق بود . بعد که آمدیم ماندنی شدم دیدم که آخه آنجا که همیشه زندگی کرد . رفتیم اینطرف آنطرف کجا ستل دان بکنیم . بالاخره تصمیم گرفتیم اینجا از همه جاساکت تراست . من از جنبش و از معاشرت و اینها پرهیز دارم . دوست ندارم این چیزها را . ترجیح میدهم بنشینم یک جایی مطالعه بکنم . ضمناً هوای خوبی هم داره - ساکت هم هست . من برای خودم مطالعه میکنم - میخوانم لذت میبرم آخر عمری . انقلاب شد - همه چیز را برد .

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ : ۶ اگوست ۱۹۸۲
محل : شهرگان - فرانسه
مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۱۵

سر استافورد کر بیس بن گنت . او آخه سفیر انگلیس بود در مسکو . این سفیر ایران بود . خیلی خوش می آمد . خیلی تعریف می کرد میگفت اسمش را گذاشتیم میسولاشوز
س - امروزه اوت است و خدمت جناب آقای ابتهاج هتیم در شهرگان در فرانسه . که ادامه مطالبی است که قبلاً فرموده بودند و ضبط شده بود . امروزه ما جور که قبل از اینکـــ دستگاره را روشن کنیم خدمتتان عرض کردم اگر بشود که خاطراتان را راجع به بعضی از نخست وزیرانی که با صلاح بصورت مستقیم با آنها سروکار داشتید راجع به آنها صحبت کنید . شاید یکی از مهمترین نخست وزیرانی که در این دوره هم بوده اند قوام السلطنه بوده . چیزهای کمی هم راجع به ایشان نوشته شده و در تاریخ ثبت شده و در مورد مرحوم قوام هم مطالبی که به نظرتان میرسد ، ارزش دارد بفرمائید .
ج - موقعیکه قوام السلطنه نخست وزیر شد من رئیس بانک رهنی بودم یک روز عضدی که داماد شوق الدوله است و بعد وزیر . هم آنوقت هم گمان می کنم وزیر راه او بود . و از دوستان قدیمی من بود . از من سوال کرد که توبه ملاقات قوام السلطنه نخست وزیر رفتی ؟ گفتم نه . تعجب کرد چرا رفتی ؟ گفتم من با نخست وزیری ملاقات می کنم ، میروم به دیدن او که یا با او کار داشته باشم . یا با او آشنائی داشته باشم . من قوام السلطنه را هیچوقت در عمرم ندیدم و نه با او صحبتی داشتم نه حتی با تلفن با او صحبت کردم . شوق الدوله را می شناختم . و با قوام السلطنه هم سروکاری ندارم کارهای بانک رهنی . بعد از دو و یا سه روز تلفن کردند از طرف قوام السلطنه که من بروم به ملاقات او . رفتم در کاخ سفید بود در دربار یک اطاعتی داشت . یک اطاق خیلی خیلی تاریک کوچکی . آنجا سیچس هم نبود این ملاقات من گمان می کنم بیش از دو ساعت طول کشید از هما نروزم به او بسیار بسیار عقیده پیدا کردم ، او هم همچنین بمن . خلاصه اش این بود که به او گفتم شما الان یک فرصت بی نظیری دارید . بسرای

اینکه مملکت صاحب ندارد . و واقعاً " هم همینطوری بود . هیچ معلوم نبود املاً" صاحب ایران کی هست . شاه که . کسی شاه را به بازی نمیگرفت . و در کاخ نشسته بود و بیگ کارهایی هم اگر میکرد کارهایی بود که بوسیله اشخاص ، بوسیله افراد بود نفوذ پیدا داشت مداخله ای هم نداشت . گفتم شما از آن یک فرصت بی نظیری دارید که بتوانید این مملکت را نجات بدهید . خوب مملکتی بود که اشغال شده بود از طرف سه قوای خارجی . در این زمینه صحبت خیلی خیلی زیاد شد . و میگویم به او خیلی عقیده پیدا کردم .

س - چرا ؟ چه خصوصیاتی داشت که شما را جلب کرد ؟

ج - برای اینکه از صحبت هائی که از نظریه هائی که میگفت . از اظهاراتی که میکرد که باید مملکت را از این وضعیت نجات داد من سعی خواهم کرد و حرفهایی که میزد مرا متقاعد کرد . و بعد در عمل دیدم همان کارهایی که گفت کرد و برخلاف آن چیزیکه بعضی ها میگفتند که نمیتوانم با روسها ساخته بود . با انگلیس ساخته بود . من آنچه که از این آدم دیدم در ظرف یک مدتی بود . همان دوره ای بود که . آن در ۱۳۲۲ بود دیگر که برای ولین یا نخست وزیر شد . بعد از قضایای شهریور . بعد دیگر که رجا بگائی رسید که روابط قوام السلطنه با من کار رجا بگائی رسید که در تمام مسائل اقتصادی ، پولی ، و سیاسی و مملکتی با من مشورت میکرد . یعنی مرا محرم خود میدانست محرمانه ترین چیزهایی را که . مکاتباتی که میکرد . دستورهائی که میداد . مخصوصاً " میرسم بجائی که راجع به اشغال روسها و ارجاع قضیه به شورای امنیت .

س - این را سابق نگفته بودم دیگر ؟

ج - نخیر .

بعد این را در نظر داشته باشید که بگویم . مرا مثلاً " دعوت کرد که . هان ولین چیزی که بمن گفت . گفتش که شنیدم . چیزیکه خیلی خوش آمده بود . گفت شنیدم که این موافقتنامه انگلیس را . موافقتنامه انگلیس را از اول تا آخر من اینکار را کردم با بیل آیلیف که در سفارت بود . گفت شنیدم که شما این را حاضر کرده بودید ؛ انگلیس ها را که شصت درصد طلا بدهند و یک مزایای دیگری هم بود که . تصویب نامه ای که تهیه شده بود . لایحه ای هم که به مجلس دادند اینها در آن تا " مین" نرفته بود . گفتم بله همینطور هست . گفت حالا خواهش میکنم بروید همان نظری که داشتید . گفتم آخه اینکه صحیح نیست من الان بروم بگویم چی ؟ قرارداد را دولت

امضاء کرده داده است به مجلس . من بروم این را تازه صحبت بکنم . گفتش که اینکار را برای مملکت تان حاضر نیستید بکنید ؟ گفتم با کمال میل میروم . و رفتم اتفاقاً " . حالا این حرف تو حرف در میآید دیگر . رفتم آیلیف را خواستم . به او گفتم شما میدانید که من این را از شما میگیرم . شصت درصد را . و یک نفر ، یک ایرانی که محمود بدر بود که کفیل وزات دارائی بود . یا وزیر شده بود . وزیر بود گمان میکنم . وزیر بود آنوقت . بله بله . این مانع شد . این برای اینکه بخواد به اسم خودش جلوه بدهد . این را برداشت برد و در هیئت وزیران به تصویب رساند . برای خاطر اینکه نباید شما محروم بکنید مملکت را از یک کاری که شما ماده بودید که بدهید . خیلی البته مقاومت کرد اشکالات زیادی گفتند چه وفلان و اینها . بالاخره کردم اینکار را . رساندمش به شصت درصد ..... الان درست بخاطر من نیست . به نظر پنجاه درصد بود یا چهل درصد بود . و شش ماه به شش ماه را کردم سه به سه ماه همانطوریکه روز اول بود . سه ماه به سه ماه بایستی حساب بشود که طلا بما بدهند . این به واسطه اصرار او بود که اینکار را برایش کردم . و آنوقت . در همان موقعیکه رئیس بانک رهنی بودم موارد بسیاری مرا میخواست و راجع به مسائل مختلف . و اذتمام اینها من میدیدم حسن نیت او را . و برای من آشکار بود . مسلم بود . تا اینکه برای من پیغام داد . خودش هم نگفت . پیغام داد توسط علی امینی و عضدی . که من ریاست بانک ملی را بمن تکلیف کرد . برای اینکه رئیس بانک ملی علا بود . و حسین علا و علا تعیین شده بود که بروند و اشنگتن . و گفتند که من میشوم جانشین علا . و نمیدانم ... بله دیگر . علا وزیر دربار شده بود من تکلیف کردند . ولی در نظر داشتند که علا را بعد بفرستند به واشنگتن . آنها پیغام آوردند من گفتم من حاضرم . قبول میکنم با کمال میل . ولی یک شرایطی دارم شرایط را گفتم . این شرایط را رفتند به قوام السلطنه گفتند . جواب آوردند . علام اصرار داشت که من زود تر بروم که بانک را بمن تحویل بدهد . و در این مذاکرات خود علام شرکت داشت علا بود . علی امینی بود ، عضدی . شرایط من چند چیز بود یکی اینکه من بانک را اداره خواهم کرد چون قبلاً زمن صحبت این بود که ظاهراً " این بود که یک هئیتی هست . هئیتی هست که از رئیس بانک ، قائم مقام بانک ، دو معاون ، گفتم اصلاً " بانک را نمیشود با یک هئیتی اداره کرد من مسئولیت تام و تمامش را قبول میکنم و بایدهم این اختیار را داشته باشم . دوم این بود

که شورای عالی یک اختیاراتی داشت . یک اختیاراتی داشت که میتوانست مانع کار رئیس بانک بشود . اینهم من به او گفتم من اینها را نمی شناسم . یک هشتی بود که تمام اینها را در زمان . بیشترشان در زمان فرزین که قبل از علا رئیس بانک بود از دوستان خودش آورده بود . اشخاص خوبی بودند . اشخاص مسن . شاید هم ظاهرا " بی غرض بودند بیشترشان . اما وارد نبودند در مسائل بانکی . من از این میترسیدم که شاید اینها مانع بشوند به قوام السلطنه گفتم . اینهم قبول کرد که این شرطش را رعایت بکنند و اینهم را به این ترتیب کرد . پس از اینکه من قبول کردم . شورای عالی بانک را دعوت کرد و به آنها گفت که من به فلانی قول دادم که اگر نتوانست با این ترتیب کار بکنند قانون تا سیس بانک ملی را . بانک ملی میدانید به موجب یک قانونی بوجود آمده بود . آنرا میبرم به مجلس عوض میکنم . اتفاقا " در این هشت سالی که در بانک بودم یک بار نشد که من یک پیشنهادی بکنم به شورای عالی که با توافق اراء تصویب نشود . هیچوقت اختلافی با این پیرمردها نداشتم . هیچوقت . اما او این حسن نیت را نشان داد و به آنها گفت من اینکار را خواهم کرد . و میگرداگر لازم بود . یکی دیگر پیشنهاد من راجع به حقوقم بود . من در بانک رهتی ۷۵۰ تومان میگیرفتم ۸۰۰ تومان هم در سال پاداش میگیرفتم . اینجا گفتم من ۱۵۰۰ تومان میخواهم برای ریاست بانک ملی . برای اینکه در زمان فروغی یک لایحه ای برده بودند داده بودند به مجلس که یک نفر از سوتیس بیآوردند برای ریاست بانک ملی . درست بخاطر ندارم چه حقوقی ؟ اما حقوق گزافی بود من وقتی این صحبت را کردم عضدی و امینی . مخصوصا " عضدی . میگفتش که آخه این خوب نیست آدم در ایران بگوید که بمن فلان قدر حقوق بدهید و الا من قبول نمیکنم . گفتم من میخواهم اولین ایرانی باشم که برای اولین بار برای خودش یک ارزشی قائل است و میگوید . من که داد و طلب این کار نشدم شما آمدید سراغ من . من میخواهم که شرایط من را قبول بکنید . اینهم یکی از شرایط من است . همه آنها را قبول کرده بود جز این موضوع حقوق . تا بعد یک روزی رفتم به ملاقات خودش . که این مسائل را مطرح بکنم و از خودش بشنوم که اینها را قبول کرده است . داشتیم صحبت میکردیم خبر دادند که ساعت آمده . ساعت ۱۰ شده بود که وزیر خارجه بشود . گفت بیاید . ساعت ۱۰ آمدنشست . صحبت من سر این بود که گفتم که تا شرایط مرا قبول نفرمائید من نمیتوانم این شغل را قبول بکنم . قوام السلطنه جواب داد که من قبول دارم . گفتم آخه

چطور نہ باید بشنوید قبول بکنید . ساعد خالت کرد گفتش کہ وقتی کہ میفرمایند کہ قبول دارم دیگر احتیاجی شما ندارید . گفتم خواهش میکنم آقای ساعد شما باید بگذارید من با خود ایشان اینکار را تمام بکنم . گفتم حالا یکی یکی اینها را من تکرار میکنم . یکی یکی اینها را گفتم . و راجع بہ حقوقم . گفتم این حداقلی است کہ من میتوانم با این زندگی بکنم . من با حقوقم باید زندگی بکنم . رئیس بانک پذیرائی باید بکند . البته آنوقت این بنظر خیلی زیاد میآید . برای اینکه حقوق وزراء گمان میکنم ۵۰۰ تومان ببرد . و این سه برابر حقوق وزراء بود . اما واقعا کمتر از این من نمیتوانستم زندگی بکنم . گفتم من یک مہ سه کوچکی مثل بانک رهنی را دارم اداره میکنم ۲۵۰ تومان دارم میگیرم و هشت ہزار تومان سالیانہ . اینجا میگویم دو برابر حقوق . این یک چیزی است خیلی معقول . بالاخرہ این را ہم پذیرفت . و آنوقت در مذاکرہ وقتی کہ . هنوز رئیس بانک نشدہ بودم . هنوز رئیس بانک ملی نشدہ بودم کہ گفت حالا روسہا بیائیم ہمین قراردادای را کہ شما با انگلیس ہابستید باروسہا قرارداد . ببسیدم . با کمال میل مراد عوت کردند . میرفتم در جلسات . اسمیرونوف سفیر شوروی بود . وعده ای ہم در این جلسات حضور داشتند . یکی الہیارسالچ بود کہ وزیر دارائی بود . یک وقتی ہم در یکی از این جلسات ہم محمد علی وارستہ گمان میکنم این بعد از این بود .

س - بعد از الہیارسالچ وارستہ وزیر دارائی شد ؟ این را اگر در صورت وزراء ؟

ج - صالح بعدش بیات شد .

س - وارستہ کی ؟ وارستہ چہ سمتی داشت در این جلسات حضور داشت ؟

ج - وزیر دارائی نبود ؟

س - محمد علی وارستہ چہ سمتی داشت ؟

ج - در وزراء تا آنجا کہ من میدانم نبودہ است در آن زمان .

س - این کابینہ اول او است ؟

ج - بلہ ، بلہ .

س - کابینہ دوم او چطور ؟

ج - بیات بعد ہژیر وزیر دارائی

محدود علی وارسته همچین این کاملاً دزدن من هست . برای اینکه یک روزی بعد از این جلسه یک چیزی گفتش که بمن خیلی اثر کرد . من یک کمی روسی میدانم . آنوقت هم بهتر میدانستم . مذاکرات راهم من در حضور این نخست وزیر و وزیر دارائی و اینها صحبت میکردم . اما تمام مذاکرات را من میکردم . این مذاکرات هنوز به نتیجه نرسیده بود که کابینه عوض شد . سهیلی آمد نخست وزیر شد . ولی صالح باز بود ، و این در کابینه گمان میکردم که س - حالا . وارسته را ملاحظه بفرمائید به بینید .

ج - وارسته وزیر دارائی هژیر بود .

س - هژیر ؟ وزیر دارائی سهیلی الهیا صالح بود اول .

ج - سهیلی .. وزیر دارائی اولش ... اولش صالح بود بعد بیات

بعدش بیات . وارسته چطور شد این ... به حال این مذاکرات خیلی خیلی طول کشید .

روسها اصلاً " مطلقاً زیر بار نمی رفتند ، بهیچوجه حاضر نبودند که نظیر قرارداد ای راکه با انگلیسی ها

بسته بودیم قبول نکنند . و در یکی از این جلسات مذاکرات تا نصف شب طول کشید . در

وزارت خارجه بود . ساعت آنوقت نبود . سهیلی بود . سهیلی مثل اینکه وزیر خارجه هم

بود برای اینکه این جلسات در وزارت خارجه تشکیل میشد . نزدیک نصف شب اسمیرونوف

گفتش که تا موقعیکه آقای ابتهاج در این مذاکرات شرکت دارند ممکن نیست ما به

موافقت برسیم . من به سهیلی گفتم به بینید شما سکوت کردید . در نتیجه سکوت شما و

هم حق دارد اینطور تصور بکند . اما به روسی به او گفت . سهیلی روسی خوب میدانست .

گفت که ما در تمام این مطالبی راکه فلانی گفت با نظرش موافقیم . منتها او چون متخصص

ماست صحبت را او میکرد این دلیل نمیشود . بالاخره آنهم به نتیجه رسید و قرارداد هم

با آنها نظیر قرارداد با انگلیسی ها بستیم ، از آنها هم پلاگرفتیم و یک پانصد هزار دلار هم یک

دفعه توانست که وارد ارشان بکنم که بیا و روند تهران بدند . و اینهم در نتیجه این شده

وقتی که رئیس بانک ملی شده بودم سروکار داشتم خیلی زیاد با نماینده بازرگانی سفارت

شوروی . یک شخص خیلی سمپاتیکی بود . یکی دو دفعه مراد دعوت کردند اها . من هم او را

دعوت کردم در بانک . برای اینکه سروکار داشتیم با آنها . و از من یک روز پرسید واقعا "

راست است که شما این طلاهای راکه در روزنامه ها مینویسند گرفته اید . برای اینکه هر

دفعه که طلا میرسد از آمریکا که میاوردند ، یعنی مال آمریکائی ها . میدادم در روزنامه ها

مینوشتنند. این اصلاً باورنمیکرد . یک روز دعوت کردم او را . بردم درخانه بانگ تمام این شمش ها را نشان دادم . آنوقت به! وگفتم حالا شما خواهش میکنم شما یک کاری بکنید . یک کاری بکنید . اقدامی بکنید یا نصد هزار دلار از این را بیاورید و آورد . تحویل دادو گرفتیم . و باز به شیوه ای که با انگلیسی ها در پیش گرفته بودم با انگلیسی ها بود یک میلیون دلار خواستم . دیگر جواب ندادند که ندادند . ولی این طلائی است که بعد . سالها بعد گرفت . در زمان ممدق بود که این طلاها را گرفتند از آنها . و راجع به .. اینجا هم باید یک تکه ای بگویم که تقی زاده . وقتی که نماینده مجلس بود از جمله انتقاداتی که از بانک ملی کرد در مجلس . یکیش این بود که بانک ملی حق ندارد در ترازنامه اش طلاهای را که در مسکو هست جزودارائی خودش نشان بدهد . که گمان میکنم در نامه های که نوشتم به تقی زاده این مطلب را گفتم . یا اینکه در یک چیزهای علیحده در روزنامه ها جواب او را دادم که این حرفی که ایشان میزنند این اصلاً بکلی مخالف مصالح مملکت است . یک آدمی مثل تقی زاده یک همچین حرفی را نباید بزند . وقتی این حرف را میزند مثل اینست که ما اصلاً واقعا " چیزی نداریم . در صورتیکه این را من یک مقدارش را گرفتم و تا دینار آخرش هم خواهیم گرفت و اگر این را در دارائی بانک نشان ندهم دارائی بانک اصلاً کسر خواهد داشت ترازنامه بانک کسر میدهد این کسری را چه جوری بکنم . و این مطلب نیست که یک همچین مطالبی گفته بشود . بعد قضایائی که پیش آمد در مورد قوام السلطنه در موقعیکه نخست وزیر بود . این دفعه گمان میکنم دفعه دومش بود که قضیه ارجاع . موضوع ایران و شوروی . تصرفاً در باجیان از طرف شوروی . و ارجاع این به شورای امنیت . یک روز جمعه مرا خواست در وزارت خارجه منزل داشت .

س - اصلاً میخواهید آنجا ؟

ج - ببله ، ببله . همانجا میخواهید . یک قسمتش را آ پارتمانش کرده بود .

س - نظرش چی بود

ج - که شب و روز کار میکرد . شب و روز کار میکرد . و بیچاره بعدی به او فشار میآمد که بعضی روزها از فشار کار و بی خوابی خوابش میبرد . چشمهایش را هم میگذاشت و چرت میزد . و آدم واقعا " ناراحت میشد . خیلی خیلی با او سنگین بود . سرا خواست جمعه صبح رفت

در وزارت خارجه هیچکس نبود. جز یکی دوتا پیشخدمت. و پشت میز کارش نشسته بود به من گفتش که دیشب کاردار سفارت شوروی. بنظرم علی اوف بود. گفت که .
 س - این را باید چک کرد . وسیله دارید ؟

ج ببله .

گفت علی اوف . سرکار دارا مدوین گفتش که شنیدیم که شما میخواهید قضیه آذربایجان را دوباره به شورای امنیت ارجاع بکنید . و خواستیم به شما بگوئیم که اگر یک همچین کاری کردید این هم مخالف مصالح مملکت است و هم مخالف مصالح شخص شما . یعنی تهدیدش کرد . گفت به عقیده شما چه بکنم . من بدون معطلی گفتم که ارجاع بکنید برای اینکه اگر نکنید اینها در هر حال تهران را تصرف میکنند . و ایران می رود . کسی برای ما جای حرفی باقی نخواهد ماند . برای اینکه به ما میگویند که شما بالاخره یک سازمان مللی بود . چرا اعلان شکایت نکردید ؟ در صورتیکه اگر شکایت بکنیم باز هم ممکن است تهران را تصرف بکنند . و ایرانی . دولت ایرانی وجود نداشته باشد . اما اعلان یک حقی برای ما باقی میماند که ما تنها کاری که میتوانستیم بکنیم این ارجاع به شورای امنیت بود . کمی فکر کرد و تسبیح اش را در آورده و استخاره کرد . مشغول استخاره کردن که بود من خب نمیتوانستم به او بگویم نکنید اینکار را . برای اینکه ممکن است بدبیاید . و مسئولیت با او بود . و به او گفتم . گفتم البته این حرفی که من میزنم خیلی آسان است برای من گفتنش . برای اینکه من مسئولیت ندارم . شما که این مسئولیت را دارید . میدانم مسئولیت سنگینی است . استخاره خوب درآمد . گفت همین الان بروید سفیر انگلیس را ، سفیر آمریکا را به بینید و نظر آنها را بخواهید . از همانجا تلفن کردم به سفارت انگلیس . بولارد بود . گفتم من یک کار فوری دارم میخواهم با سفیر صحبت بکنم . گفتند درفته بیرون و معلوم هم نیست کی برگردد درفته برای خدا حافظی . برای اینکه ماء مورت او به پایان رسیده بود و میرفت خدا حافظی بکند . تلفن کردم به والاس مسری که سفیر آمریکا بود . گفتم یک کاری خیلی فوری دارم از طرف نخست وزیر که هم میخواهم با شما صحبت بکنم هم با سفیر انگلیس . گفت بیاید اینجا . برای اینکه سفیر انگلیس الان میآید اینجا برای خدا حافظی . رفتم بود . بولارد بود . به آنها گفتم که الان نخست وزیر با من همچین صحبتی کرده من عقیده خودم را گفتم . با اید ارجاع بکنیم . ولی میخواست نظر شما را بداند . قبل از اینکه والاس مسری صحبت بکند بولارد گفت من این را نمی توانم از طرف خودم جواب بدهم این یک مطلب بسیار مهمی

است باید از لیدن اجازه بگیرم . و ضمناً "پاشدکه خدا حافظی کرد که برود . موقعیکه با من خدا حافظی میکرد گفتمش که اما تهران را اشغال خواهند کرد . روسها . و من هم خواستم بروم و الا سـری گفتمش که نه شما بمانید . تلفن زنجری نیکن را خواست آنوقت نایب بود . در حضور من دیکته کرد این تلگراف را به استیت دیارتمنت اتفاقاً " این تلگراف جزو اسناد چیز منتشر شده که من داشتم در کتابم . کتابهایم که اسناد وزارت خارجه . در ۱۹۴۶ بود گمان میکنم . وقتی که بولارد گفتم من باید اجازه بگیرم از لیدن و الا سـری همین راه و اشنگتن مخابره کرد . و برگشتم پیش قوام السلطنه . تمام مطلب را گفتم جز این مطلبی را که بولارد گفته بود که تهران را اشغال خواهند کرد . فکر کردم که پیرمردشاید واقعاً " بترسد . برای اینکه من خودم هم شاید فکر میکردم . اما کمتر از آن . او باطمینان گفت . اشغال خواهند کرد . روسها آنوقت در کرج بودند . تا کرج آمده بودند .

س - این درست است که میگویند انگلیس ها بدشان نمی آید که ایران تقسیم میشد؟ شما چنین استنباطی داشتید؟

ج - من همچین استنباطی نداشتم . اما خب این را باید بگیریم که بولارد یک کینه داشت راجع به ایران که بی نظیر بود .

س - چرا؟

ج - در زمان رضاشاه رفتاری که با او کرده بودند . مخصوصاً "شندیم کاظمی . که وزیر خارجه بود رفتاری با او کرده بودند که بسیار . بسیار زننده بود . میدانید روی شايد خود نمائی که به گوش رضاشاه برسد و خوش ببايدیک همچین کاری که اهانته آ میز بود . و این یکی از دلایل کینه ای بود که گمان میکنم راجع به ایران داشت . برای اینکه واقعاً " آنچه که من استنباط کردم . خیلی خیلی کینه توز بود و اصلاً "نسبت به ایرانیها من نشان میداد این را . یک چیز دیگری را که نمیدانم حال حقیقت دارد یا نه ؟ اما اینهم جالب است . این هم حرف تو حرف می آید . اینها را که الا ن بغا ظرمیآید بگیریم . من رئیس بانک رهنی بودم . منصور الملک نخست وزیر بود . این را نمیدانم سابق گفتم یا نگفتم . مراد دعوت کردند به کمیسیون در وزارت دارائی . همینطوری هم که در ایران معمول است هیچوقت به آدم نمیگویند موضوع چی است ؟ گفتند ببآئید کمیسیون در دفتر وزیر دارائی است . وزیر دارائی هم امیر خسروئی بود که قبلاً رئیس بانک ملی بود . نظامی بود . اطلاعات خیلی محدودی داشت راجع به مسائل مالی و

پولی و اینها . وقتی وارد شدیم . دیدم که یک عده‌ای هستند . و به تدریج هم آمدند . از اشخاصی که بخاطر دارم بودند . هژیر بود . امینی بود . خیال میکنم الهیار صالح بود . وشیقی بود ، مادیق وشیقی گمان میکنم آنوقت رئیس اداره تجارت بود وزارت بازرگانی ، اداره کل تجارت بود . و الهیار صالح به عنوان معاون وزارت دارائی بود . گلشائیان بود یا نبود بخاطر ندارم . گلشائیان آنوقت مدیرکل وزارت دارائی بود . منصورالملک وارد شد ، نخست وزیر ، و او جلسه را افتتاح کرد و گفت دیشب در هیئت وزیران اعلیحضرت رضاشاه خیلی متغیر شدند از وضع شرکت نفت و اینکه شرکت نفت تولیدش را می‌آورد پائین و درآمد ایران هم آمده است پائین و این دیگر غیرقابل ... (؟) کرد که یک حداقلی باید تولید بکنند و اعم از اینکه آن حداقل را تولید بکنند یا نکنند . یک حداقلی به دولت ایران بدهند . و حالا خواستم که نظر آقایان را بدانم . من اصلاً نفهمیدم که چرا مرا خواستند؟ من رئیس بانک رهنی هستم . من گفتم که من بخاطر ندارم که در امتیازنامه نفت یک همچنین چیزی باشد که ما حق داشته باشیم که حداقل تولیدی از آنها بخواهیم . بسسه نظرم یکی دو نفر هم گفتند . آنها هم تصور نمیکنند که چنین چیزی باشد . رو کردم به منصورالملک گفتم که به عقیده من این کار صحیحی نیست . سیاه‌ترین ایام جنگ برای انگلیسی‌ها بود که آلمانها آمده بودند به مرز مصر . جنگ‌العلمین بود . گفتم به عقیده من این کار شایسته‌ای نیست . یک موقعی که انگلیسی‌ها ذلیل شدند و افتادند . ما این کار را الان با آنها میکنیم این شایسته نیست . به عقیده من این کار صحیحی نیست که یک دولتی بکند . من الان که فکر میکنم و تشبیه میکنم این قضیه را که اگر دوباره این قضیه تکرار میشد مثلاً در زمان این شاه و میرفتند میگفتند که این مطلب وقتی که مطرح شد رئیس بانک رهنی همچین اظهار عقیده‌ای کرده بود ، حالا یقین دارم اگر بسسه

گوشش رسیده بود. این یک عکس العمل شدیدی نشان میداد. اما من
هما نظوریکه ...

س- کدام شاه ؟

ج - رضاشاه. هما نظوریکه عادتسم بود این عقیده را، این نظر را
روی عقیده ام میگفتم. ولسی رفتند و این کار را کردند. و
و انگلیسی ها هم تسلیم شدند دادند. بعد از قضایای شهریور
۲۰ این لسان الملک سپهر یک روزی منزل برادر بزرگ دکتر اقبال ،
علی اقبال گمان میکنم اسم او بود، منزل او بودم ، لسان الملک
سپهر هم آنجا بود. لسان الملک سپهر خیلی معروف بود که با
انگلیسی ها مربوط است، خیلی ها، همه میگفتند. این حکایت میکرد ،
حالا راست یا دروغ نمیدانم ، اما معروف بود که لسان الملک خیلی
میالغه میکند. خیلی دروغ میگوید. صحبت از قضایای شهریور
شد و چه حور انگلیسی ها آمدند و عکس العملی که رضاشاه نشان
داده بود این حکایت میکرد که رضاشاه مرا خواست و گفت که
بروید، همان شب بود، و سفیر انگلیس را به بینید و
بگوئید که شما که میخواستید به ایران بیائید چرا
به خود من نگفتید، گله بکنید. گفت رفتم وقتی این مطلب را
به او گفتم گفت هیچوقت ما فراموش نمیکنیم آن رفتاری را که
با ما کردید موقعی که ما از هر طرف تحت فشار بودیم . و شما
یک همچین رفتاری با ما کردید. او هم هیچ اطلاع نداشت که، مابقه
نداشت یک همچین کمیرونی بوده و من یک همچین اظهار نقیصه ای
کرده بودم . حالا برگردم به موضوع قوام السلطنه.

س- اینکه میگویند آدم متکبری بوده .

ج - خیلی ، خیلی .

س- و حتی نمیشد مستقیم با او صحبت کرد ؟ والا حضرت اشرف در کتابشان نوشته اند که بایستی با منشی او صحبت میکرد که او ...

ج - هیچ همچین چیزی نیست . ایدا " ، نه . اما حالا من یک منظره ای را دیدم که بسیار جالب است بر علیه من اعلام جرم شده بود . یک نفر اعلام جرم کرده بود که من نقره های بانک را تبدیل کرده بودم به طلا . نقره های بانک هم عبارت بود از مسکوک آنوقتها میگفتند دوزاری ، دوریالی یا پنج ریالی یا یک ریالی . در کیسه های دوپست و پنجاه تومان ، که اینها تماشا بدون استثنا چون در جریان بوده ساتیده شده بود کمتر از وزن قانونی آن بود . من تمام اینها را تبدیل کردم به نرخ رسمی طلا . طلا خریدم ، اینها را فروختم و طلا خریدم بحای آن گداشتم . تبدیل کردم تمام پشتوانه نقره به بانک را به طلا . یک نفر بر علیه من اعلام جرم کرده بود . الان درست بخاطر من نیست کی بود؟ دیوان کیفر مرا احضار کرده بودند . من این را به قوام السلطنه یک روز گفتم . گفتم مرا خواستند دیوان کیفر برای همچین کاری . گفت نه ، بیجا کردند . شما نباید بروید در دیوان کیفر . گفت . تلفن کرد بگوئید وزیر دادگستری بیاید . وزیر دادگستری انوشیروان خان سپهبدی بود . من روی همچین نیمکتی نشسته بودم پهلوی قوام السلطنه . خبر کردند وزیر دادگستری را . گفت بیاید . در را باز کرد . یک تعظیمی کرد ، عینا " پیشخدمت های دربار به شاه تعظیم میکنند ، و همان حا حلوی در ایستاد . بعد به او گفت بفرمائید . اجازه داد نشست او روی صندلی دور از این نیمکت . به او گفت که فلانی را احضار کردند در دیوان کیفر . من اجازه نمیدهم که رئیس بانک ملی برود در دیوان کیفر سؤال و جواب بکنند . این باز پرس دیوان کیفر را بخواهید در دفتر خودتان هر مطالبی را می خواهد آنها از فلانی سؤال بکنند . و همین طور هم کردیم . رفتیم آنجا . این باز پرس دیوان کیفر هم یک شخصی بود که معروف بود که چپی است حتی میگفتند که

شاید کمونیست است . اما بعدا اینجا گفتند بمن که نه این آدمی بود که خود-قام السلطنه کرده بود . آنروز من متوجه شدم که عجب کاری میکنند اینها . تعجب کردم که چطور آخری وزیری اینطور تعظیم میکند؟ من با او همین طور که الان نشسته‌ام صحبت میکنم . هیچ وقت هم به او حضرت اشرف نمیگفتم . مگر در حضور نمایندگان ذریابجان . که آنهم نمیدانم گفتم یا نگفتم ؟ اما در هر حال آنرا شرح خواهم داد . در حضور آنها که مرا خواسته بود که با اینها صحبت بکنم . آنجا به او حضرت اشرف خطاب میکردم . همه میگفتند . من واقعا " مثل یک پدر دوست او را داشتم . احترام میکردم . اما بطور خیلی خیلی عادی . شما ، حضرتعالی ، جناب عالی خطاب میکردم هیچوقت رنجشی نداشت . مطلقا . این بسته به این است که مردم با او چطور رفتار میکردند . اما اینکه میگویند که اجازه نمیداد که کسی با او صحبت بکند . به هیچوجه . من که ناظر یک همچین وضعی نبودم . مطلقا . ولی اولین کابینه ای که تشکیل داد سعی کرد یک اشخاص وزینی را بیارند . بهاء الملک بود ، حکیم الملک بود ، صادق . لقب او را فراموش میکنم . پدر مهندس صادق که . مستشار الدوله یک همچین چیزی . از این طریق اشخاص آورده بود . و بعد یک روزی بمن گفت که من تصمیم گرفتم الان یک عده اشخاص را بیآورم که بتوانم به آنها بگویم چه کار میکنند . این آقایان . حکیم الملک مثلا " اعتراض کردند . صادق هم همینجور . من نمیدانم چه مسائلی بود . آن را نمیدانم . اما دید که با این اشخاص قدیمی نمیشود کار کرد . باید یک عده جوانهایی را آورد . نیتش راه بمن گفت . گفت برای اینکه با اینها شاید بهتر بتوانم کار بکنم .

س - علاقه به مشورت هم داشت یا آدم دیکتاتوری بود ؟

ج - بسیار . میگویم . بهترین دلیلش که میگویم سرا میخواست و بمن میگوید نظر شما چیست ؟ چه بکنم ؟ " آنوقت که به او گفتم باز متقا عد نشد خواست که ببیند که چه عکس العملی آن دوتا دولت بزرگ نشان خواهند داد .

س - این جریان استخاره به نظر شما مصلحتی بوده یا واقعا " بر اساس آن عمل میکرد ؟ چون بعضی ها میگویند که این حالت مصلحت داشته و جز سیاست او بوده که حالا ....

ج - به ببینید سرا میخواست اغفال بکند ؟ آخه دلیل نداشت . که سرا بخواد گول بزند . گمان میکنم . مسئولیت بسیار شدیدی بود . تهدیدش کرده بودند . حالا یک چیز دیگری هم بگویم

راجع به همین قضایای آذربایجان . من شبی که ارتش . به ارتش دستور داده شده بود که برود بظرف آذربایجان . من شام در دربار میهمان بودم . آلسن هم بود . تمام صحبت تا نصف شب راجع باین موضوع بود . که شاه اظهار نگرانی میکرد که اگر بر طرف بیاید . ماه چی بود ؟ آذر ماه بود . گفت اگر بر طرف بیاید و اینها در راه گیر بکنند چه خواهد شد ؟ نگران از این بود . صبحش قوام السلطنه تلفن کرد که زود بیآئید . من رفتم وزارت خارجه . گفتش که همین الان سفیر شوروی . آنوقت گمان میکنم سادچیکف بود . گفت الان آمده بود . سادچیکف الان از اینجاست . آما از من خواست که دستور بدهم که ارتش برگردد . به او گفتم امکان ندارد همچین چیزی . شما فوراً بروید پیش شاه . و از اینجاست پیش شاه . که مبادا شاه تمکین بکند . گفتم خیالتان راحت باشد . دیشب من پیش شاه بودم . ممکن نیست که همچین کاری بکند . لازم هم نیست من بروم . اطمینان داشته باشید . نگران بود از اینکه مبادا این تهدید در شاه هم مؤثر باشد . در صورتیکه این را بعد ها طوری جلو میدادند مثل اینکه در اینکار قوام السلطنه هیچ دخالت نداشته .

س - همین میخواستم سؤال کنم نقش قوام السلطنه ، شاه و رزم آرا در این ... در این قضیه آذربایجان نقشه شان چه بود ؟

ج - رزم آرا هیچ اطلاعی ندارم . درباره رزم آرا معاشرت نداشتم . اما در فاصله ۲۴ ساعت هم دیدم نظری راکه شاه داشت علاقه ای که داشت . و نگرانی که داشت که مبادا به واسطه بدی هوا و یا برقی که در راه بشود اینها نتوانند خودشان را برسانند به تبریز . و روز بعد نگرانی که قوام السلطنه داشت که مبادا سادچیکف که سرودت میدهد بکنند و شاه نظرش را عوض کند . این را من شاهد بودم واسطه بودم . منتها پیش میگفتم لازم نیست بروم . برای اینکه میدانم . همچین چیزی نگرانی نداشته باشید . فوق العاده اصلاً در مقابل چشم من مجسم است . آن قیافه ای که داشت که نگران بود میترسید که مبادا این چیز . اینها هیچکدام برای تظاهر نبوده . دلیلی نداشت که مرا بخواد گول بزند . میدانست که من روابط دارم با شاه . برای اینکه به کرات من هم با شاه صحبت کردم هم با قوام السلطنه . به شاه میگفتم که اعلیحضرت بهترینست صدراعظم شما یک کسی باشد مثل قوام السلطنه که خودش یک شخصیتی دارد . شخصیت جهانی ؟ آنوقت متوجه نبودم که اتفاقاً "همین موضوع است که او را ناراحت میکند . گفتم این بهتر است . نخست وزیران سابق تان را گفتم دیدم . رفتم در هیئت

وزیران شانوحدی ماء یوس بیرون آدمم . وواقعا "همینطور بود . موارد بسیاری میرفتم در هیئت وزیران . اصلاً شبیه به هیئت وزیران نبود . شبیه به یک کلاسی بود که معلمی ندارد .

بچه ها شروع کردند سروکله همدیگر زدند . این را آنوقت تشبیه میکردم به کابینه هیئت

وزیران قوام السلطنه . همه رعایت احترام میکردند . همه گوش میدادند . همه توجه داشتند .

یک ابهتی داشت . به او گفتم این را . گفتم بهترینیست که این نخست وزیرتان باشد . صدراعظم تان

باشد . چرا خودتان یک وقتی صرف اینکار نمیکنید . گفتم اگر من بیکار بودم به شما

قول میدهم که هرچی که میخواستم قوام السلطنه آنرا قبول میکرد . گفتم چرا شما خودتان اینکار

را نمیکنید ؟ چرا مظفر فیروز با دیدن شما اطراف قوام السلطنه ؟ آنوقت بمن میگفتش که

چند ماه است که پیش من نیامده است .

س - قوام پیش شاه نیامده است ؟

ج - بله . به قوام السلطنه میگفتم که آخه بابا . آخه این شاه است . شما آخه چرا اینکار

را میکنید ؟ بروید پیش او . این توقع دیگری ندارد از شما . بمن یک روزی گفتش که شما

نمی شناسید این جوان را . گفت دادم بر علیه من تحریک میکند . من آنوقت باور نمی کردم

برای اینکه دوست داشتم شاه را . واقعا " دوست داشتم . و خیال میکردم که این . وقتی

به او میگفتم که تکذیب نکنید . گفت من هیچوقت پشت سر شاه بدن گفتم . گفتم اجازه

نفرمائید که اشخاصی که می آیند پیش شما . شنیده بودم که می آیند آنجا یک انتقاداتی میکنند

گفتم همین ها میروند بگویند که این مطالب را شما گفتید . من می شناسم آخه . بعضی ها

را می شناسم . این اشخاص را می شناسم . شما اجازه ندهید در حضور شما هم این صحبت ها بشود .

به محض اینکه صحبت میکنند بگوئید من اجازه نمیدهم نسبت به او علیحضرت شما یک همچین مطالبی

را بگوئید . من اینطور به هر دو شان صحبت میکردم . ولی خوب بالاخره بعدها متوجه شدم و

بر من ثابت شده که خوش نمی آمد شاه از اینکه یک شخصی با شکره مورد احترام باشد . یک شخصی

با شکره متدر و خودش هم ابتکار داشته باشد . و یک کارهایی را هم خودش بکند بدون اینکه اجازه بگیرد .

یک کارهایی بکند . منتها یقین دارم . من این را دیگر اطلاع ندارم . اما یقین دارم که

مطالب را میگفت . وقتی که میرفت پیش شاه میگفت . منتها وقتی که نصیرفت آن از آن

مواردی بود که رنجش پیدا کرده بود . می شنید مثلاً " بر علیه اش دارد یک تحریکاتی میکند

یک چیزها ئی میگوید. وادار می کند یک اشخاصی یک چیزها ئی بگویند.

س- این در موقعیکه مسئله اشغال ایران توسط شوروی در سازمان شورای امنیت مطرح بود یک صحبت ها ئی هست که آقای علانما س مستقیم با شاه داشته و دستورات ایشان می گرفته و این برخلاف نظر قوام بوده است ؟

ج - نخیر ، نخیر ، تلگرافاتی که راجع ، من اولاً" وقتی میخواست برود به مسکو به او گفتم که ملحق نمیدانم . گفتم شما میروید آنجا به شما هواپیما نمیدهند که برگردید . گفتم من میروم متحن می شوم تا اینکه تخلیه بکنند. آنرا بیجان را . گفتم اگر به شما هواپیما ندهند که برگردید شما چه جور برمیگردید؟ واقعا " میترسیدم از این . گفت نه . نگرانی نداشته باشید. وقتی که برگشت . تلگرافی که کرده علاءرواشنگتن . وبه تقی زاده در لندن ، سفیر بود . تا کید کرد در این تلگراف که این را خودتان شخما " در اول تلگراف کشف بکنید . این مطلبی است فقط برای اطلاع خودتان . علانما این مطالب را رفت در جلسه شورای امنیت همه را گفت . سادچیکف آمد .

س - به بخنید . یعنی اجازه داشت بگوید یا اجازه نداشت ؟

ج - نه . اجازه نداشت بگوید ، به او گفته بود به هر دو شان یک نوع تلگراف کرده بود . این را به خط خودش نوشته بود و بمن هم داد که خواندم . کی برایش رمز میکرد نمیدانم؟ اما یک مطلبی بود که حتی این را نداده بود به کسی دیگری این را بنویسد . به خط خودش مینوشت این کاغذ را . خیلی هم خوش خط بود . خیلی هم خوش خط بود . تقی زاده اطاعت کرده احدی هیچی نگفت . علا وقتی که موضوع ایران در شورای امنیت مطرح شد که گرومیگو از جلسه با شدرفت و این ایران را نجات داد برای اینکه اگر مانده بود و تو کرده بود که اثری نمیداشت . رفت در غیاب او آنوقت راء ی گرفتند . به اتفاق آراء بنظرم تصویب شد . این تمام این مطالبی را که با استالین مذاکره کرده بود و استالین چه گفته بود . که جزئیات آن را الان بخاطر ندارم . اما تمام اینها را گفت ، سادچیکف آمد پیش .

س- پس مطالبی که آقای علا گفته بوده . مطالبی بوده که از ..... مظفر فیروز ...

ج - حال بگذارید من برای شما بگویم تا آخر این موضوع را . چون این بسیار جالب است خوشحالم که این را تذکر دادید سادچیکف آمد و خیال میکنم تقاضای ارز کرد . حال ببینید

چطور شد . نماینده News of the World این روزنامه ، پرتیراژترین روزنامه لندن است

مال بسیار جالبی بود، از طبقه بالابود. خیال میکنم از اشراف بود. خیلی خوب هم بریج بازی میکرد. من آنوقت هم خیلی بریج بازی میکردم. این آمده بود تهران. در آنموقع در تهران بود. ساعت یازده شب بود. بمن تلفن زد که الان یک مباحثه ای داد. یعنی شب. یک مباحثه ای، دم مظفر فیروز که معاون نخست وزیر بود. و اظهار داشت که علاوه خودش گفته است و نخست وزیر او را تنبیه خواهد کرد. و گفت اگر این مباحثه ای که داده اصلاح نشود دیگر برای ایران آبروش باقی نمی ماند. برای اینکه این اصلاً "چطور میشود همچین مطلبی. من پاشدم رفتم وزارت خارجه. قوام السلطنه باز تک و تنها بود. خیلی هم خسته. گفتم آقا میدانید مظفر فیروز در این مباحثه اش چی گفت؟ گفت بسله میدانم. گفتم میدانید؟ یقین به شما نگفتند. اینطور گفت. گفت نه اینطور نگفت. گفتم الان مرتیکه بمن تلفن کرده مخابره کرده اند. گفت نه این صحیح نیست. گفتم اجازه میفرمائید که بیآید. گفت نگوشید بیاید. از همانجا تلفن کردم به این آدم در هتل. آن در میدان فردوسی هتل ریتس است؟ هتل ریتس. گفت اجازه دارم که نماینده آسوشیتد پرس یا یونایتد پرس. یاد من نیست. گفتم بله بیآورید. او را هم با خودتان بیاورید. آمدند به فاصله میدانم ده دقیقه آمدند. من هم مترجم شان شدم. پرسید که معاون شما که یک همچین مطلبی را گفته است آیا شما هم. چون گفت که این اجازه نداشته و از او بازخواست خواهد شد تنبیه خواهد شد. این را با اجازه شما گفته؟ گفت علاوه چه که گفته است از طرف من گفته. من تاء بیدش میکنم. و مورد اعتماد من و احترام من هست. آنها. برای ساعت ۱۲ حکومت نظامی هست. من سوار ماشین خودم کردم که بروند فوراً " این تلگراف را ببرند مخابره بکنند. خیابان فرودسی داشتم میرفتم. یک نظامی جلوی ما را گرفت. که جواز بایده نشان داد. من سروصدا بلند کردم که من رئیس بانک هستم اینها. اینها که نمی شناخت این نظامی. پلیس سرچها رراه اسلامبول فرودسی. سروصدا را شنید آمد مرا شناخت. سلام داد و ما را رها کردند. رفتیم. اینها را رساندم. تلگراف شان را فرستادند چند سال بعد در واشنگتن نشسته بودیم حاج محمدنمازی بود. رفته بودم به دیدن علا در موقعی که میگفتند علامسلول شده است. و رفته بود یک جایی در نزدیکی واشنگتن. یک جایی که برای استراحتگاه نمیدانم. شاید از لحاظ هوا گفته بودند اینجا مناسب است. آنجا

رفته بودم پیش او . حاج محمدنمازی بود یک نفر دونفر دیگر هم بودند به خاطر ندارم . گفتم که میدانید آن موضوع چی هست ؟ گفت نه . گفت نمیدانم . گفت باعث تعجب من است . تمام اخبار اینجا منتشر شد . که من موردا اعتماد نیستم و این را خود سرانه گفته ام . به فاصله چند ساعت خبر دیگر رسید که اینطور است . گفتم حالا بگذارید من قضیه را بگویم . این قضا را برای شان حکایت کردم . که اینطور است . خودش هم تا آنوقت نمیدانست . من وقتی که شنیدم که روسها منقلب شده اند . به قوام السلطنه گفتم که آقایان میباید این را برش دارید معزولش بکنید . گفت . سادچیکف با ورنمی توانست بکند . خیال کرد که قوام السلطنه اغفال شان کرده که گفته است که من این مطالب را به هیچکس نگفتم و هیچکس هم اجازه نداشت که بگوید . با ورنمی توانست بکند . من با قوام السلطنه اینطور استدلال کردم . گفتم که اگر شما جای علا بودید و یا اگر من جای علا بودم . عینا " همین طور " رفتار میکردم . موقع نجات مملکت است . موضوع نجات مملکت است . این میدانست که این مؤخر خواهد بود . مذاکرات هم خلاصه اش این بود که تهدید است . امتیاز نقت میخواهند . نمیدانم چی میخواهند . چی میخواهند . فلان . اینها که قشون خود را ببرند . این را اگر نگوید . آنموقع نگوید . حربه دیگری نیست . گفتم من یقین دارم اگر خودتان آنجا تشریف داشتید . و یا اگر من بودم . حتما " همین کار را میکردم . گفتم میباید او را بردارید . گفتش که میدانید پسر خاله من است . علا . گفتم من نمیدانستم . تا آنروز نمیدانستم . گفت عیب علا این است که فضول است . جوان هم که بوده همینطور بود . فضول است . گفتم این فضولی را من می پسندم . در یک همچین موقع حساسی . گفت مطمئن باشید غیر ممکن است . و بعد هم معلوم شد که سادچیکف آمده بود خواسته بود . که وقتی به او گفته بود که این اجازه نداشته است .

س - آقای فیروز میگوید که حتی ما تلگراف توبیخی تهیه کردیم که البته میگوید مرحوم قواچیک مقداری شلش کرد و این را مخابره کردیم و علا را توبیخ اش کردیم بعد از اینکه کار .

ج - این را علا بمن نگفت . این را نمیدانم . این را نمیدانم . اما این عین جریانیش است که . میتوانست همان وقت او را بردارد .

س - یعنی یک حالتی دارند انگار مرحوم قوام السلطنه به مظفر فیروزیک چیز میگفته است به علا یک چیز دیگری میگفته است . این از روی سیاست بوده . . . . .

ج - به بینید من . رابطه مرا با مظفر فیروز . یک روز بمن گفت که بگویم فیروز بیاید؟

دوتا فیروز بود یک فیروز بود محمد حسین میرزا فیروز که وزیر آراء او بود . وقتی گفت فیروز بیاید .

گفتم محمد حسین میرزا برای چی بیاید؟ گفت محمد حسین میرزا نمی گویم . مظفر را میگویم .

گفتم بر پدرش لعنت . گفت نگوئید اینطور آقای . گفتم بر پدرش لعنت . گفتم شما این رانمی شناسید

گفتم یک وقتی این خودش را . و دارائی خودش را و روزنا مه خودش را در اختیار سیدضیاء گذاشته

بود . من یک روزی به سیدضیاء گفتم که شما با . دونفر اسم بردم . گفتم با مظفر فیروز و

قریب . یک قریبی بود که رئیس ستا دیو در زمان رضا شاه . ریش هم داشت . نظامی . و این

یک آدم خیلی خیلی بدنامی بود . خیلی هم کثیف بود . وقتی هم که رضا شاه رفت کثیف ترین

شعراخته بود برای خانواده سلطنتی . مستهجن ترین چیزها را راجع به این اعضای خانواده

سلطنتی گفته بود . گفتم شما خیال دارید که ایران را . من هم تازه با سیدضیاء آشنا شده بودم

و خیلی هم به او سمپاتی پیدا کرده بودم برای اینکه شنیده بودم تعریف هایی که نمیدانم کرده

بوده . قلدر بوده و چه بوده ، چه بوده ، چه بوده . که بعد دیگر دیدم بکلی نظرم برگشت .

گفتم میخواهید این اطلاعات را به وسیله قریب و مظفر فیروز بکنید؟ این را عینا " برای قوام

السلطنه گفتم . جواب داد که این تمام هستی اش را در اختیار من گذاشته است . روزنا مه اش

را در اختیار من گذاشته است . عین همین مطلبی است که قوام السلطنه بمن گفت . گفت این

برای من این جور با صمیمیت کار میکند . به قوام السلطنه گفتم . جوابی که من به سیدضیاء دادم

گفتم که برای قدر دانی اش به او یک پولی بدهید . از طرف دولت تصویب بکنید یک چیزی به او

بدهید . شما هم همین کار را بکنید . او را آورده اید اینجا معاون تان کرده اید . معاون که تا

یک مدتی معاون نبود . چه سمتی داشت؟ معاون نخست وزیر . برای اینکه بعد وزیر تبلیغاتش

کرد . گفتم غیر ممکن است من با این . با او اصلا" سلام و علیک نمی کردم . گفتم غیر ممکن است

من حاضر نیستم . چون پشت سرش بدگفتم و این دیگر مستاء صل شده بود . کاری نمیتوانست بکند .

رفته بود متوسل شده بود به او که ما را آشتی بدهد . گفتم نمیکنم . هیچی . کوچکترین رنجشی^۱

پیدا نکرد . به بیندیدی طرفی . یک چیز دیگری بگویم . یک روز بمن گفتش که من یک

سید هزار تومان لازم دارم . پول لازم دارم .

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۶ اگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۱۶

مرد بسیار بسیار نا زینی بود ، مرد بسیار بسیار . من چیزها به او گفتم . چیزها از او دیدم . حالا شاید بگویم این را .

س - در (؟) است ؟

ج - در (؟) است ؟ هان

س - کجا بودم آنجا تیکه قطع کرد ؟

ج - راجع به مظفر فیروز که حاضر نبودید ببینیدش و بعد فرمودید که چیزی میخواستید در مورد توام بگوئید .

س - هان قرضی که میخواست بکند .

ج - آره قرضی که میخواست بکند .

گفت سیمدهزار تومان . گفتم من یک حققراتی دارم . باید یک امضاء دیگری داشته باشد .

گفت یعنی من بروم به یک کس دیگری بگویم امضاء بکند ؟ گفتم ناچارم . گفت آشتیانی ؟

دکتر آشتیانی ، گفتم دکتر آشتیانی که لات است . گفت علی امینی ؟ گفتم علی

امینی تاجر نیست . گفت یعنی میگوئید من بروم از یک تاجر امضاء بگیرم ؟ گفتم این

مقررات ما است . گفت من الان از بانک شاهی بخوام آنرا " بمن میدهند . گفتم که نه

فقط سیمدهزار تومان بتم میدهند . پانصد هزار تومان . الان تلفن بکنید پانصد هزار تومان

در اختیار شما میگذارند . تفاوت آنها با من اینست که آنها مقررات ندارند . من یک

مقرراتی دارم که دست و پایم بسته است . نمیتوانم اینکارها را بکنم . یک دفعه نشد

که از این رنجش پیدا بکنند . به بینید یک نخست وزیر مقتدری که مرئیس بانک کرده است .

اینهمه بمن محبت میکند . یک تقاضا کرد . این رامن به یک عده ای که گفتم من جمله

بخاطر من میآید این برای مدیر مجله . . اونیکه خیلی قوم و خویش سیدضیاء بود . خواهرزاده

سیدضیاء . دکتر . . نویسنده خیلی . . فاضلی ، خیلی داناشی خیلی جزو تحصیل کرده های

اروپا . اسمش را فراموش کردم . این وقتی . بکرو صحبت توام السلطنه شد اینرا برایش

کردم . گفت بسیار بسیار کار بردی کردی . گفت چه اهمیت داشت سیمدهزار تومان به او

میدادی . صحبت پرنسیب را فکر نمیکنند . گفتم من اتفاقاً از اینکارها کردم که

توانستم خودم رانگه دارم و توانستم موءسات خودم هم حفظ بکنم .

س - این پول را برای چی میخواست ؟ برای شامل میخواست ؟

ج - نه برای چیزهای شخصی خودش میخواست . برای قرض شخصی میخواست بکند .

س - چه احتیاجی به سیمدهزار تومان داشت ؟

ج - من نمیدانم . نمیدانم . اما پول لازم داشت . هرکس دیگری بود میرنجید و

هرکس دیگری بجای من بود میداد . اما من وقتی که به این ندادم به دیگران را

که جای خودش . یک روز امیرحسین خان ایلخان بختیاری بود . خیلی دوستش داشتم

از دوستان من بود نماینده مجلس بود . بعد سنا تور شد . در آن زمانی که این از من

میخواست . حالانمیدانم چه شغلی داشت ؟ مجلس بود یا سنا بود ؟ این شصدهزار

تومان تقاضا کرد که بانک به او قرض بدهد . که املاکی را که در زمان رضاشاه گرفته

بودند اینها را قرار دپس بدهند . به شرطی که دینشان را به دولت به پردازانم .

شصدهزار تومان بود . آمد متوسل شد به دفتری که معاون من بود . گفتم که

به او بگوئید که ما نمیتوانیم بدهیم به همین دلایل . پیش من آمد . اینقدر اصرار

کرد به او گفتم امیرحسین نمیتوانم به شما بدهم . من اگر میتوانستم که میدادم .

نیتوانم . اجازه ندارم . این عمل مخالف مقررات بانک است . یک روزی آمد و

گفت یح کارفوری فوری دارم ، دودقیقه . گفتم بیائید . گفت الان از پیش شاه

میآیم . رفتیم به شاه گفتم استدعا میکنم امری فرمائید که به ابتهاج بگوئید .

گفت به ابتهاج ؟ گفت به خواهر من نداد .

س - حقیقت دارد ؟

ج - حقیقت دارد . آمد بمن گفتم . گفتم حالا ببید . من وقتی به خواهر شاه ندادم

به شما هم نمیدهم . به هیچکس نمیتوانم بدهم . برای اینکه نمیتوانم بدهم . موضوع

خواهرش چی بود ؟ اشرف رفته بود به دعوت دولت هند . رفته بود هند . از آنجا تلگراف

کرده چند نفر . رزم آرا ، که با من محبت نکرد ، هژیر ، که با من صحبت کرد و

پیشکارش ، یارو... تا همین آخر هم بود دیگر . این آمد پیش من هژیر با من صحبت کرد و

آن پیشکارش آمد پیش من . که صد هزار روپیه فوراً "باید فرستید که . و الان نمیتواند بیاید

مقروض شده و نمیتواند بیاید . گفتم اولاً "ریالش کو . گفتم بمن ندادند . گفتند

تلگراف کردند که بروید از فلانی بگیرید. ثانياً "به فرض ریالش هم داشته باشید .
 یک مقررات ارزی ما داریم که فقط در این موارد از می فروشم غیر ممکن است .
 رزم آرا وقتی که نخست وزیر شد بمن گفت . گفت بمن هم تلگراف کرده بود . من چون
 شما را می شناختم بشما چیزی نگفتم ، شاه به من گفتش که میدانید اشرف نمیتواند از هند بیاید
 تا این قرض را نبردازه ؟ گفتم شنیدم . گفت نمیتوانید این را بدهید ؟ گفتم اگر
 میتوانستم اعلیحضرت مطمئن باشید میدادم . برای اینکه والا حضرت اشرف اینقدر نسبت
 بمن محبت کردند که من مدیون او هستم . گفتم اما نمیتوانم اینکار را بکنم . رفتند
 بعد در بازار خریدند و پولش را کی داد بیمیدانم ؟ ریالش را کی داد . مجموع اینکارها
 بود اگر من قدرتی داشتم ، گردن کلفت بودم ، که یک عده ای خیال میکردند که . یک
 وقتی خیال میکردند که من نوکر انگلیسی ها هستم . یک وقتی میگفتند آمریکا می آید
 آوردند . سازمان برنامه که آمدم انگلوفیل ها میگفتند من از آمریکا می آیدم .
 طرفداران آمریکا میگفتند من از انگلیسی ها دستور میگیرم . در آن واحدها . این دسته این
 عقیده را داشت . آن دسته این عقیده را داشت . در بانک ملی که با بانک شاهی . بانک
 شاهی را برای خاطر من بیستند . منتهاش مصدق السلطنه این را بحساب خودش گذاشت . دکتر
 مصدق ادعا کرده بود . در صورتیکه جلسه سالیانه بانک شاهی . رئیس بانک شاهی وقتی
 که گزارش داده است به صاحبان سهام که ما چرا بستیم ؟ گفته است که سخت گیری های بانک
 مرکزی طوری بود که دیگر برای ما ادامه اش امکان نداشت . اینرا من داشتم و اسنادم بود .
 وقتی من آمدم به بانک ملی . بانک شاهی . دوتا بانک مجاز بود . بانک شاهی و
 بانک ملی . اولین موردی که به بانک شاهی دستور دادم که در موارد ارزی اینکار ، اینکار
 را بکنید . جواب دادند که شما چه حقی دارید بما دستور بدهید . شما یک بانک مجاز هستید من
 یک بانک مجاز . گفتم اگر دستور مرا اجرا نکنید به شما از می فروشم . چون رزرا من
 میبایست به آنها بدهم که آنها به دیگران بفروشند . در یک مورد هم دستور دادم که ارز بفروشند
 وقتی اینکار بجای سخت رسید گفتم ارز بفروختند . اینها کارشان متوقف میشد . آمدند
 داد و فریاد پیش من که چنین و چنان . ضرر میکنیم . گفتم من به شما راه نشان میدهم .
 شما به چه مناسبت در درشت ویزد شعبه با پیدا داشته باشید ؟ بانک و بانکینک را برای چی ؟

شما تمديد اينجا برآي فاي ناس كردن تجارت ايران وانگليس . تمام معاملات! رزي ايران با خارجه در تهران ميشود . رشت چه معني دارد ؟ بابل معني ندارد كه شما شعبه داشته باشيد . سرتا سرا ايران شعبه داشتند . هر رئيس شعبه شما معافيت تام داشتند از ماليات و از حقوق گمرك . تمام لوازمشان را از انگلستان ميآوردند بدون اينكه يك دينار گمرك بدهند . من كه اسكناس وارد ميكردم . براي حوايج بانك ملي مملكت . ماليات ميدادم . گفتم اين معني ندارد . اين صحيح نيست . اين مال عهده قيا نوس است . گذشت آن ايام . شعبه ها تان را به بنديد . در تهران من تضمين ميكنم كه شما سود خواهيد داشت . اما شما اگر ميريد بمثل زمان هند اينجا حكومت بكنيد پولش و تا وانش را ايران بدهد من همچين چيزي را اجازه نخواهم داد . سرهمين تمام آن اشخاصي كه از نزديك با من كار ميكردند مثل مهدي سيمي ، خردجو ، كه اينها در بانك بود . اينها ميدي بند . و مي دانستند كه من سعي نميكنم كه از خودم دفاع بكنم . و بمن هم ميگفتند چرا آخ شما دفاع نميكنيد . گفتم كه چي . بيا من متقاعد بكنم مردم ايران را . بگذاريد اينقدر بيگوييند براي من اهميت ندارد . من كار خودم را ميكنم . آنچيزي را كه من خودم معتقدم كه لازم هست ميكنم بگذاريد مردم اين حرفها را بزنند . چندين بار خارجيان بمن گفتند . گفتند روزنامه هاي ايران كه همه شما را متهم ميكنند كه شما اجنبي پرستيد . شما چنين هستيد ، چنان هستيد . شما براي خاطر كي اينكارها را ميكنيد ؟ گفتم براي خاطر خودم . خودم بايد راضي باشم . خودم بايد معتقد باشم كه وظايف ام را دارم درست انجام ميدهم . من بايد رضايت داشته باشم . مردم عقيده شان را شايد من نتوانم عوض بكنم . شايد يك روزي عوض بشود . شايد يك روزي بفهمند . مبارزه من با ميليسيو وقتي كه شروع شد . يك روزي جمال امامي آمد . نماينده مجلس بود . آمد بمن با همان لُجه تركي اش گفتش كه تو اگر سه ميليون تومان خرج کرده بودي يك همچين شهرتي پيدا نميكردى . بجان شما من متوجه نبودم كه اين شهرت . گفتم چي چي ؟ گفت تو نميداني كه مردم چه عقيده اي دارند . بعد متوجه شدم . سواري ميرفتم روزهاي تعطيل . همان مسيري را كه هميشه ميرفتم . خيابان پهلوي را ميرفتم ميرفتم تا شيزر . جا نيكه بتوانم تو ميدانهاي مثلا" وسيع سواري بكنم . همان مسيري را كه ميرفتم من يك روزي ديدم يك اشخاصي ميآيند . همان اشخاصي كه تو خيابان پياده ميروند و ميرفتند .

اشخاص معمولی که هیچ نمی شناسم، بمن سلام میکنند و با روی باز خیلی احوالپرسی میکنند. فکر کردم چی چی است. بعد که جمال اما می این مطلب را بمن گفت فهمیدم این مربوط به اینست. برای من این موضوع اهمیت نداشت مبارزه با میلیسپو. اما برای ایرانیها بحدی این جلوه کرد که از سرتاسر ایران توپرونده ای که مال میلیسپو داشتم. از سرتاسر ایران بمن نامه مینوشتند، تلگراف میکردند، تبریک میگفتند. و رویه مردم را به آشکار دید که نسبت بمن چه جور عوض شد. یک عده ای شاید آنروز برگشتند. که دیدند که مبارزه من با میلیسپو. اینرا به شما بگویم جزواشخاصی که از شما حمایت میکردند یکیش بولارد بود که بیشتر از هیچوقت، در نفوس با من صحبت نکرد. راجع باینکه چرا من اینطور رفتار میکنم با میلیسپو. اما بولارد با من چندین بار صحبت کرد، آن بیشتر علاقه داشت. گمان میکنم که آنها هم تاءثیر داشتند. در اینکه او انتخاب بشود و استخدام شود. قوام السلطنه هم او را استخدام کردند منتها من آنوقت با قوام السلطنه سروکار نداشتم. به هیچوجه سروکار نداشتم. من وقتی که برای من مسلم شد که این آدم، آدم معتدلی نیست. آدم سالمی نیست. و همیشه هم میگفتم که این یک چیزی اش میشود. جنون دارد. بعدها شنیدم الیهار صالح بمن گفت که این را وقتی که استخدام میخواستند بکنند. الیهار صالح میدانید رئیس آن میسیون بود. گفت یک روزی هافمنی که یک وقتی وزیر مختار بوده است در تهران. وقتی الیهار صالح با او در سفارت بوده. گفت هافمن مرا خواست گفتش که شنیدم دولت شما دارد میلیسپو را استخدام میکند. میلیسپوش ماه در دارالمجانین بوده. گفتم ای دادا اینرا چرا به من زودتر نگفتید. برای اینکه من همیشه میگفتم که این آدم جنون دارد. اما اگر اینرا میدانستم فاش میکردم. علنی میگفتم. مینوشتم. و آنوقت به ایرانیها هم حالی میکردم. گفت من رفتن سفارت به شایسته گفتم. شایسته گفت محض رضای خدا صحبتش را نکن. برای اینکه قراردادش امضاء شده و به تصویب مجلس هم رسیده. گفتند هیچی نگو.

س - صدق هم مخالف بود با آمدن میلیسپو یا ماندنش ؟

ج - صدق که همیشه مخالف بود.

س - در این زمینه شما همفکری داشتید ؟

ج - حالا به بینداید اینهم سوال کردید خوب شد. برای اینکه صدق یک روزی یک روز پنجمین ماه

توی مجلس یک نطق بسیار مفصلی کرد و انتقاد کرد از تمام دستگاه‌های دولتی . ضمناً " بانک ملی . راجع به بانک ملی یک چیزها می گفت سر تا پا برخلاف حقیقت بود . من تعجب کردم . مصدق چطور شد به بانک پرداخت . فوراً " دستور دادم و نوشتیم ، تهیه کردیم برای روزنامه بفرستیم . جمعه صبح قبل از اینکه ، بالباس سواری داشتم میرفتم یک دفعه فکر کردم که به این یک تلفن بکنم و به بینم ، اصلاً با مصدق هیچ رابطه ای ندارم نه تلفنی نه حضوری . هیچوقت . من اصلاً " عادت نداشتم بروم پیش کسیکه باهاش سروکار ندارم . نخست وزیر هم اگر بود . بگویم اگر با من کار داشتم میرفتم اگر باهاش آشنا بودم دوست بودم میرفتم . و الا میرفتم . من اصلاً " منزل مصدق هیچوقت در عزم شرفتم . روز اولی که شوهر سازمان برنامه آمد . یک چرت‌خیزی فضولی بود . اسلحه هم داشت بقول خودش . که مثلاً " بادی گارد آدم هم بوده . بمن گفتش که . روز پنجشنبه گفت آقا . من به او گفتم جمعه من کاری ندارم . گفت فردا شما جایی نمیروید ؟ گفتم نه . گفت منزل وکلا ، نمایندگان مجلس نمیروید ؟ گفتم یعنی چه ؟ چرا این سؤال را میکنی ؟ گفت همه قبلش ... این همیشه راننده رئیس سازمان برنامه هم بوده . گفت همه میرفتند . گفتم این آخرین دفعه ایست که شما همچین فضولی میکنید . دیگر از این فضولی‌ها نکنید . همه میرفتند

س - اسم راننده خمسی بود ؟

ج - بله .

س - سواری میکردید نامه نوشته بودید به روزنامه‌ها راجع به نطق مصدق .

ج - هان به مصدق تلفن کردم که آقا شما این مطالبی را که گفتید چه بود ؟ گفت هیچی . یک نفر آمد اینها را بمن داد من خواندم . شما جواب بنویسید من اینرا پشت تریبون میخوانم گفتم که من جواب شما را تورو روزنامه‌ها خواهم داد . اما ، آنوقت گفتش که ما به وجود یک نفر ایرانی مثل شما افتخار میکنیم .

س - پای تلفن ؟

ج - پای تلفن . گفتم آقای مصدق! سلطنه منگه نمیدانستم شما همچین نظری نسبت بمن دارید حالاکه میفرمائید شما نمیتوانستید یک تلفن بمن بکنید ؟ گفتم من میدانم اینرا کی به شما داده‌است اینرا من بیرون کردم از بانک . برای اینکه جاسوسی میکرد برای بانک شاهی .

من میدانم اینهارا . گفت بله . اسمش هم گفتم . گفت بله همان بود . گفتم شما نمیتوانستید یک تلفنی بکنید؟ به کسیکه اینطور عقیده دارید . بعد فکر کردم که چطور شما اینرا گفت . مطمئنم سر همان مبارزه من با میلیسپو بوده است . هیچوقت بمن هیچی نگفت . اما آنروز این مطلب را بمن گفت .

س - پس در موقعی که ایشان با میلیسپو مخالفت میکرد با شما هیچ همفکری و همکاری .
ج - مطلقا هان با من اشخاصی که تماس گرفتند . یک روز ایرج اسکندری بود از مجلس تلفن کردند نماینده مجلس بود روزنامه چی مردم را داشت ؟
س - روزنامه رهبر را داشت .

ج - تبریک که من و تمام دوستان من و روزنامه من در اختیار شماست . گفتم آقای اسکندری اگر راست میگویند خواهش میکنم یک کلمه از من حمایت نکنید . برای اینکه اگر از من حمایت بکنید من مغلوب خواهم شد . من شکست خواهم خورد . سفیر شوروی روز هفتم نوامبر پذیرائی سفارت شوروی که هر روز تمام . نمیدانم چند هزار نفر جمعیت جمع میشد . من وارد شدم مرتیکه ای بود که اسمش را حالا فراموش میکنم . من میگم روسی میدانستم . بهتر از حالا میدانستم . آمد و گرفت دست مرا . تو ای طاق وی آی پی هم مرا بردند . رسمشان هم این بود . یک اشخاصی را میبردند تو ای طاق مخصوصی . که این سالن مال اشخاص وی آی پی بود . دیگران اگر اشتباه میخواستند وارد بشوند به آنها میگفتند تشریف ببرید آن قسمت سالن . بمن گفتش که من نمیدانستم که شما نظامی هستید . گفتم من نظامی نیستم کی شما گفت . گفت از هر نظامی شما رشید ترید . آنوقت آن جنگ با میلیسپو بود . کافتا رادزه معاون وزارت خارجه آمده بود تهران برای امتیاز زلفت . در زمان ساعدی بود . یک مستشاری داشتند گرجی بود . آوال- اف بود مرد بسیار مپاتیکی بود من با سفارت شوروی خیلی خیلی سروکار داشتم . برای اینکه همان معامله ای که با آمریکائی ها و انگلیسی ها داشتم با آنها هم داشتیم . آمد . گفت من از طرف آقای کافتا رادزه و از طرف سفیر آدمم شما بگویم و به شما تبریک بگویم از این عملی و رفتاری که با میلیسپو کردید . گفتم برای اینکه آمریکائی است ؟ گفت نه . گفتم اگر روس بود بمن تبریک میگفتید ؟ گفت بله . گفتم باور نمیکنم . گفتم اگر راست بگویند تمام ایرانیهائی که مثل من فکر میکنند دوست شما خواهند بود . اما متأسفم که بگویم اینطور نیست . برای اینکه شما این آمریکائی

است و خوشتان آمده است . اگر روس بود اینطور نمی بود . گفت ما بشما قول میدهم که ما طرفدار ایرانی هائی هستیم که اینطور فکر میکنند . که روی منافع ایران بایستند و طرفش هم هرکس که باشد حتی اگر ما باشیم . قفایای آذربایجان پیش آمد . پیشه وری . شعبه ها راستند . پیشه وری تقاضای عزل مرا کرده بود به قوام السلطنه . اینرا قوام السلطنه هیچوقت بمن نگفت . یعنی اینهم از بزرگواری او بود . بعدها شنیدم که این را شرط کرده بود . همانطوریکه میلیسپو گفته بود . شرط کرده بود که ما با ابتهاج میدانید این را در آخرین جلسه هئیت وزیران آمدگفتش یا من یا ابتهاج . با و گفتند شما تشریف ببرید . آنها پیشه وری . روسها شروع کردند به فحاشی . به بدگفتن . پیغام دادم برای آنها . یادتان می آید آنروزی که من گفتم با ورنمیکنم . الان این چون از عمل شماست . من همان کاری را دارم میکنم که با میلیسپو میکردم . یک یاغی پیدا شده یک بانکی برای خودش تاء سیس کرده . ما قانون داریم چون اصرار داشتند اینها که من شعبه . شعبه هام را که در آذربایجان بسته ام بازکنم . گفتم باز نمیکنم مگر وقتی که . آنها یک بانکی درست کرده بودند . بانک ملی آذربایجان . که وقتی که این بانک را منحل بکنند . بعد گفتند منحل چه لزومی دارد ؟ یک بانکی دارد باشد خود دولتی ها بمن گفتند . من این را متقا عد کردم . اما مطابق قانون گفتم در آمد دولت طبق قانون تاء سیس بانک ملی باید به بانک ملی پرداخت بشود . قبول کردند . آنوقت رئیس شعبه فرستادم . برخورداریان را فرستادم . رفت ، و این برخورداریا نی که یک ارمنی است میدانید که رئیس بانک کار بود . قوام السلطنه چون خیلی علاقه داشت به او تلفن کردم که من رئیس بانک پیدا کردم فردا میفرستم . گفت اسمش چیست ؟ گفتم برخورداریان . گفت ارمنی است ؟ گفتم بله . گفت مصلحت هست ؟ گفتم بسیار . از خیلی از مسلمانها وطن پرست تر هم هست . رفت آنجا و کامیون غلام یحیی بود ؟ غلام یحیی کامیون را بار کرده بود ششدهزار تومان پول را داشت میبرد . با پیشخدمت ها و نگهبانهای بانک رفت کامیون را ضبط کرد و گرفت و برد . و برایش نشان گرفتم . یک همچین رشادتی هم نشان داد . اما این تعریف روسها و تعریف آقای اسکندری از اینجهت بود . اینها خیال میکردند به این وسیله میتوانند مرا تحیب بکنند مرا را دار بکنند که با آنها همکاری

بکنم . همینطوری که آقای عبدالرضا برادرشاه . من بنظر بسیاری نسبت باین جوان دارم .

س - چرا ؟

ج - اولاً " افه مینه است . این بیشتر شبیه به زیگولواست . ثانیاً " بسیار مردود و غوثی است . بسیار مردانتریگانی است . بسیار . من روزی که آمدم به سازمان برنامه تودفترم دیدم که یک عکس بزرگ شاه . و یک عکس بزرگ به همان اندازه عبدالرضا . روی دیوار است گفتم یعنی چه ؟ بچه مناسبت ؟

س - ایشان در آن موقع مناسباتش قطع نشده بوده هنوز با سازمان برنامه ؟ عملاً

ج - نه . حالانکه خبر نداشتم . گفتم به چه مناسبت ؟ گفتند ایشان رئیس افتخاری سازمان برنامه هستند . گفتم رئیس افتخاری یعنی چه ؟ گفتم بردارید . فوراً " برداشتند . و آنوقت پرسیدم گفتند بلیه جلسات شورای سازمان برنامه بعضی اوقات در منزل ایشان تشکیل میشود . رفتم درشورا . به اعضای شورا و اعضای هیئت نظارت گفتم شنیدم که یک همچنین جلساتی تشکیل میشود . گفتم از آقایان تمنا میکنم از این به بعد اینکار را نکنند . جلسات این دوهیئت باید در سازمان برنامه تشکیل بشود . منم رئیس هیئت اجرائی سازمان برنامه . هیچکدام دیگر نرفتند .

س - یعنی جنبه قانونی نداشت کار ایشان ؟

ج - مطلقاً . مطلقاً . نمیدانم شاه به او یک فرمانی داده بود مثل اینکه . شاه فرمان داده بود . قانون اصلاً " صحبتی از این ریاست افتخاری نمیکند . من اصلاً " خبر نداشتم که این ریاست افتخاری دارد . وقتی پرسیدم این چی هست ؟ گفتند برای اینکه ایشان رئیس افتخاری هستند . گفتم رئیس سازمان برنامه . یک رئیس بیشتر ندارد . آنهم من هستم . رئیس افتخاری یعنی چه ؟ کسیکه مسئولیت ندارد . بعد یک روزی رئیس شهربانی علوی کیا . بدون خبر آمد . گفتند رئیس شهربانی است . گفتم بیاید آمد . گفت آبدند شما را بزنند . گفتم چه بزنند ؟ یعنی بکشند . گفتم کی ؟ گفت یک عده چاقوکش . پائین . گفتم چی است موضوع چی است ؟ گفتش که عکس شاه و عکس عبدالرضا برداشتنند آوردند که دستور هم دارند که هرکس مانع بشود بزنند . بکشند .

گفتم کی اینکارا کرده ؟ گفت این آقای بهبهانی . یکی از معاونین بانک برادرزاده سیدمحمد بهبهانی بود . فوراً " دستم رفت به تلفن . گفت خواهش میکنم اقدامی نفرمائید . من خودم میروم و میگویم که مرخصی بخواهد . گفتم مرخصی موافق نیستم . استعفا بایدهد . برگشت و گفت استعفا نمیدهد . تلفن کردم فوراً " آقایار منمفل بکنند . با آن یارو شعبان بی مخ . شعبان بی مخ بایک عده ای چاقوکش آوردند که این دوتا عکس را بزنند . این رئیس شهربانی از کجا اطلاع پیدا کرده ؟ کی به او دستور داده که ببیاید این مطلب را بمن بگوید ؟ اورا منمفل کردم .

س - این موضوع نمیدانم قضیه بهبهانی را گفتم در این چیزها یانه ؟
ج - یادم نمیآید .

س - چند ماه از ما موریت من در سازمان برنامه گذشته بود که این آقای ...
مثل اینکه اینرا گفتم . برادر سیدمحمد بهبهانی که سنا تور بود .
ج - بله

س - اینرا گفتم که آمد که یکی از گله هائی که داشت اینست که یکی از ماها را که معاون بود منمفل کرده اید . یکی دیگری را که دکتری بوده که یک مریضی را فرستاده بود اورا بیرون کردید . چهار نفر رویهمرفته . که به او گفتم که من پرونده ها را در اختیار شما میگذارم . شما خودتان قضاوت بکنید اگر جای من بودید غیر از این میکردید ؟ این نوع کارها بود که مطابق ذائقه ایرانی نبود . اما همین ها قدرت میداد . بدون آنکه من طالب آن قدرت باشم اما روش من اینست . طرز فکر من این بود . که اصلاً " تبعیض مطلقاً نکنم . در بانک ملی دستور داده بودم که هیچکس را استخدام نکنند مگر اینکه واجد شرایط باشد و به نوبت . بنابراین به رئیس کارگزینی دستور دادم که یک دفتر درست میکند . یک ، دو ، به ترتیب که مراجعه میکنند . مراجعه میکنند امتحان میدهد اگر قبول شد موقعیکه محل پیدا میشود . نمره یک را میخواهند بعد نمره دو الی آخر . وقتی که دستوری میدادم دستور میبایست اجرا شود . یک نامه ای یک روز از مؤتمن الملک رسید . من با مؤتمن الملک هیچوقت رابطه ای نداشتم نه ملاقات کرده بودم نه با تلفن صحبت کرده بودم . گفته بود مؤتمن الملک که این بیچاره بحدی مستاء صل شده که بمن مراجعه کرده منی که یک گوشه خانه نشسته ام و به هیچوجه وارد نیستم . این به مؤتمن الملک نوشته که من مراجعه کردم چندین ماه پیش به بانک . بانک

بمن گفتند که باید منتظر نوبت باشم . اطلاع پیدا کردم که چند نفر را استخدام کردند که بعد از من مراجعه کردند این را من که خواندم آتش گرفتم . رئیس کارگزینی را خواستم . آموزگار بود . یک مرد بسیار ، بسیار مردنازینی بود . دای گمان میکنم آزموده . دای این ..

س - ارثی بود ؟

ج - نه . زن آزموده دختر خواهر این آموزگار و اینها . بسیار مرد درستی بود . خیلی خیلی مرد درستی بود . خواستم . داد و فریاد . که شما همچین کاری کردید ؟ گفت هیچ . گفتم دفتر را بیاورید . دفتر را رفتند آوردند . اسم یارو و نامه سفارشی دو قبضه به اسم یارو فرستادند پستخانه مینویسد که هرچی در زدیم جواب نداد کسی . نامه را برگرداندند . گفتم یارو را بخواهید رفتند سراغش . گفت این از بدبختی های من بود . که من رفته بودم زیارت قم . قم رفته بودم زیارت . تمام اینها را تلفن کردم به مؤمن الملک وقت خواستم رفتم . پیش

س - پیرمردی بود آن زمان ؟

ج - پیرمرد . خیلی هم خوش آمازاو . دفعه اولی بود که ملاقاتش میکردم . و اینها را نشان دادم . گفتم اینها را میخواستم ملاحظه بفرمائید . من یک همچین دستوری دادم یک همچین عملی هم شده . اینهم . گفت شما چطور میکنید اینکارها را ؟ چطوری میکنید ؟ آنوقت از قضیه میلیسویجدهی تمجید کرد بعدی چیزها گفت . گفتش که این آدم دیوانه است . گفت اولش هم آمد در مجلس . که مجلس را تفتیش بکنند . دستور دادم که بیرونش بکنند گفتم قوه مقننه را شما آمانده تفتیش بکنید . همچین چیزی را اجازه ندارید . گفت شما چطور میتوانید اینکار را بکنید ؟ گفتم خیلی آسان . تبعیض مطلقا نمیکنم . این کارم راحتم میکند . سهیلی وزیر خارجه بود یا نخست وزیر بود ؟ شاید وزیر خارجه بود . آمد یک روزی بانک پیش من . سهیلی را میشناختم خیلی هم دوستش داشتم . خیلی سمپا تیک بود . خیلی . از دوستان قدیم من بود . توتو آیه هم میکردیم . گفتش که من پسرم را میخواهم بیاورم در بانک . گفتم باعث کمال افتخار من خواهد شد . سعی من اینست که یک اشخاصی حسابی را بیاورم . یک خانواده های حسابی را اینها را Train بکنم که یک کار حسابی داشته باشم . و میگویم الان بنویسند نوبت . گفت نوبت ؟ گفتم بله . گفت الان میگذارم وزارت خارجه ببرند . و برود در وزارت خارجه . و شاید هم سر اینکار رهنجید . برنجد . من اینکارها را میکردم . یک عده را میرنجاندم اما کار خودم را آسان میکردم . دیگر کسی توقع بیجا

نمیتوانست از من داشته باشد وقتی که میآ مدیمن میگفت که ، یک تقاضای میکرد . تقاضای
 نامشروع . میگفتم غیرممکن است نمیشود . میگفت شما اگر بگوئید میشود . میگفتم بدیهی
 است اگر من بگویم میشود . اما چرا توقع دارید که من همچین کاری بکنم . من برای خاطر احدی
 اینکار را نمیکنم . سرموفقیت اگر من موفقیتی داشتم این بوده است . مطلقا استثنا نمیگردد
 اما همین هکتور پرودون که از بانک جهانی بمن داده بودند یکی از شریفترین اشخاصی است
 که من در عمرم دیدم . شما هیچوقت با او آشنائی پیدا کردید ؟ یک مردیست واقعا "جامع تراز
 این ، نجیب تراز این ، صمیمی تراز این ، بافهم تراز این . ها روارد دیده . هم
 مهندس بود . هم اقتصاد خوانده بود . این عین بلاک برای کمک بمن قرض داده کردمش رئیس
 دفتر فنی . که توسط این هم ریکوروت کردم اشخاصی را که ها روارد برای من استخدام کرد برای
 کارهای اقتصادی . این بمن بارها آمد میگفتش که اخه یک کمی سوپرس داشته باشید . گفتم
 شما ایران رانمی شناسید سو پرس یعنی چه ؟ یعنی من در یک مورد قبول بکنم . گفتم بمحض
 اینکه من یک مورد قبول بکنم دیگر نمیتوانم . دیگر گرفتم . من از شاه شروع کردم تا
 پائین . همین عبدالرضا یک میلیون تومان قرض کرد از بانک ملی . یک سپرده ثابتی هم در
 بانک داشت آنرا فرو گذاشت . هیچ اشکالی ندارد . بعد از مدتی آمد تقاضا کرد که این سپرده ثابت را احتیاج
 دارم خانه ام را اگر میگذارم . گفتم مانعی ندارد قبول . گزارش دادند که سر رسیده و هرچی که
 نوشتیم جواب نمیدهد . یک جواب هم همین خبیر . خبیری که دیشب اینجا بود . نامه نوشته که
 بعرض رسید مقرر فرمودند . جواب نوشتم که رابطه ایشان با بانک رابطه طلبکار با بدهکار
 است . بعرض رسید مقرر فرمودند یعنی چه ؟ تا فلان روز مهلت میدهم اگر تا فلان روز پرداخت نشود دستور
 اجرائیه . صدور اجرائیه میکنم . رونوشت برای حکیم الملک وزیر دربار . فرستادم .
 شاه یک روزی بمن گفتش که چه میکنید ؟ گفتم خانه اش را میفروشم . گفت خانه اش را کی میخرد ؟
 گفت میدانید در دور میدانی است . گفتم زمین اش را قطعه قطعه میفروشم . گفت واقع میفروشید ؟
 گفتم میفروشم . گفت من میدهم . داد . میفروختم . دستور هم داده به پرویز کاظمی که
 آلان در نیس هم هست او وکیل بانک بود یک وکیل داشتم او بود . به او گفتم اگر فلان روز ندا عرض حال
 بدهید . و تقاضای اجرائیه . صدور اجرائیه بکنید . و میگردم اینکار را . در مورد دوستانم
 میگردم در مورد غیره هم میگردم در مورد گردن کلفت ها هم میگردم . این چیزی است که من

یک نفر دیگر ندیدم بارها گفتم در ایران ، وطن پرست تمام ایرانی ها وطن پرستند ، استثنایند
 اشخاصی که شاید این حس را نداشتند . تحصیل کرده ده ها هزار ، صدها هزار ایرانی بوده که
 از من تحصیلاتشان خیلی خیلی بالاتر بوده ، درستکارا کثرت نمیتوانم بگویم اما یک عده زیادی
 درستکار بودند که خودم شاهد بودم دیدم . در نهایت فقر زندگی میکردند اما درستکار بودند .
 تفاوت من با اینها این بود چرا ؟ تهنه گفتن را نداشتند ، بدون استثنای نداشتند . یک نفر ندیدم
 این را بنیاد اطلاق به خودپسندی کرد من ندیدم در زندگانی پنجاه و چند سال کاری را داری .
 یک جا ندیدم که یک نفر اینقدر بخودش اطمینان داشته باشد و یک شاهی هم از خودم ثروت نداشتم .
 من وقتی که از سازمان برنامم رفتم ، صدها تومان از سازمان برنامم قرض کرده بودم مطابق
 مقررات سازمان برنامم . همه کارمندان میتوانند قرض بکنند منم قرض کرده بودم که بتدریج
 میدادم که یک مقدارش مانده بود . همین را داشتم و بیس ، هیچی نداشتم ، از بانک شاهی که
 رفتم هیچی نداشتم . حساب پس اندازم را بمن دادند و ده هزار تومان بمن پاداش دادند که
 ده هزار تومان را هزار و نه صد و سی و شش سیلنگ گزاف بود که دلال ها آمدند که زمین در باغ فردوس
 بخردم متری هشت ریال . باغ فردوسی که رسیده بود به هزار تومان و دو دویس هزار تومان .
 من گفتم زمین برای چه بخرم . همیشه احتیاج داشتم به کار کردن داشتم . مقصود اینست که
 احتیاج داشتم که کار بکنم ، و اگر بیکار میشدم چنانچه شدم بعد از سازمان برنامم فکر کردم
 چه بکنم ، چه نکنم ، یک روز نامه ای را خواندم که روزنامه دیدم نوشته که ابتهاج خیال دارد
 بانک تاسیس بکند ، این مرا به این فکر انداخت که بانک تاسیس بکنم . با چنین بلاک مکاتبه
 کردم . خیلی خیلی تشویق کرد . قرار ملاقات گذاشتیم آمدم دربارش دیدم او را . موافقتنامه ای
 را که با ساسا یرموه سین به او نشان دادم چون بنظر من خیلی سنگین بود ، که علاوه بر حقوق و علاوه
 بر چیزهای دیگر بیست و پنج درصد از سود ناخالص بمن تعلق بگیرد علاوه بر حقوق و همه چیز من
 با این یقین نداشتم که خیلی متصفانه است قبول کرده بودم ، امضاء کرده بودم . رفتم با او
 مشورت بکنم که این صحیح است ؟ گفت این هر هفته در آمریکا اتفاق می افتد ، گفت این بانک
 اسم شما خواهد بود ، آتسپول میگذازند . همه چیزش را شما خواهید کرد . بنا بر این : من کاملاً
 متصفانه است . با اطمینان خاطر آنوقت این را اجرا کردم . اگر کسی پیدا میشد که استثنایم میکرد
 اما این استثنای او این چرا ؟ ترا پیدا داشت که از بلا شروع میکرد کارش آسان میشد .
 س - میتوانیم برگردیم به قوام السلطنه و تاسیس حزب دمکرات ، آیا در مورد تاسیس این حزب

باشما مشورتی کرده بود ؟

ج - ابدا . اما انتخابات شد . موقعی که انتخابات شد که حزب دمکرات هم نامزد داشت .

س - شما در تاء سیس آن عضو نشدید ؟ یا عضو هیئت ؟

ج - مطلقا . حالگوش بدهید . یک بخشنامه دادم به همکارانم در بانک ملی . که در این انتخابات

هرکس مطابق یک فرد ایرانی که حق رای دادن دارد کارمندان بانک هم میتوانند . اما

اگر فعالیت بکنند منقل خواهد شد . یکی از نمایندگی های نزدیکی های یزد خبر رسید که

میتینگ داده رئیس شعبه . میتینگ داده از طرفداری از فلان نامزد . فوراً " منقلش کردم .

آقای موسوی زاده وزیر دادگستری تلفن کرد . که آقای همچین چیزی شنیدیم حقیقت دارد ؟

گفتم بله . گفت " طور همچین چیزی را کردید . شما مگر بانک دولتی نیستید ؟ گفتم نه . این

بانک دولتی نیست . بانک ناشناس است . اما این بانک دولتی نیست .

من تابع مقررات دولتی نیستم . من یک همچین دستوری دادم . گوش را گذاشت . بعد از اضافه

کمی قوام السلطنه تلفن کرد که بیاید . رفتم دیدم موسوی زاده نشسته است . گفت آقای

ابتهاج یک همچین چیزی را میگوید آقای موسوی زاده . راست است ؟ گفتم بله . گفت آخه

چطور شما مگر نمیدانید حزب دمکرات مال خود ما است . گفتم میدانم . گفتم آخه یک حزب عنعنات

هم بود . چندی پیش . یک حزب ملیون بودند میدانم عدالت بود . فردا هم ممکن است یک

حزب دیگری درست بشود . گفتم بانک یک جایی است که حزب بازی درش نباید وارد بشود . برای

چی من اینها را بیرون کردم ؟ این یارو بیبرم را . برای چی ؟ برای اینکه رفتند حزب درست

کردند . وابستگی داشتند اینها به چیز . از مهدی سمیعی و خرد جوان دوتا را اسم میبرم

اینها دوتا برجسته هائی بودند . یک دویست و پنجاه نفر فرشته بودند اسم نوشته بودند . گفتم

وقتی که بانک ، مشتری های بانک بیاید پشت باجه به بینند که اینها اشخاصی هستند . توده ای

هستند . یا حزب دمکراتند یا حزب ملیون هستند . یا حزب عنعنات هستند . یک عده ای رم میکنند

پولشان را میبرند میگذارند در بانک انگلیس . بانک شاهی شصت ساله . من در بانک ملی را

باید تخته بکنم . منکه نمیتوانم بانک نگه دارم که متعلق به حزب باشد و اینهم

عوض بشود هر سال . قوام السلطنه رو کرده موسوی زاده گفت حق با آقای ابتهاج است .

به بینید این چیزهاست ها . اینها لاخوشو قسم که تصادفاً " این سؤال کردید و این چیز پیش آمد .

کدام نخست وزیر با انصافی پیدا میشد که یک همچین چیزی را قبول بکند . آنهم یک نخست وزیر مقتدر .

نخست وزیری که این حزب را درست کرده برای حفظ دولت ایران و حکومت ایران در مقابل حزب توده . آنوقت رئیس بانکش که خودش انتخاب کرده یک نفر را که نطق کرده منفصل میکند و میاید استدروی آن . و به او حق میدهد . تمام این چیزها دلیل بر این بود که من عاشق این آدم بودم . معتقد به او بودم . ایمان به او داشتم که این آدم حسن نیت دارد و الاچه احتیاجی بمن داشت . صد نفر بودند که حاضر بودند بدون حقوق بیایند رئیس بانک ملی بشوند .

ص - چی شد که اعضای حزب خودش به او رای عدم اعتماد دادند در مجلس ؟

ج - به بیندین وارد جنبه حزب بازی و اینها هیچ نیستم مثلاً " شما از من سؤال کردید که دوره چندم ؟ دوره چندم مجلس اصلاً " برای من معنی ندارد هیچ . من هیچ این دوره ها را حفظ نیستم . هیچ . رئیس سازمان برنامه که بودم میبایست چیزهایی را ببرم به تصویب مجلس برسانم . قانون برنامه را . من که در مجلس نمیتوانستم بروم . و به همین جهت هم بود که به شاه پیشنهاد کردم که هدایت . خسرو هدایت که قاشق نام بود عضو کابینه باشد که بتواند دفاع بکند . همین کار را هم کردند . وزیر مشاور شد و حق داشت در مجلس حضور داشته باشد چه وفلان و اینها . من در کمسیون ها میرفتم .

س - معاون نخست وزیر ؟

ج - معاون نخست وزیر . بعد اتفاقاً " دیدم که اینهم رضایت بخش نبود به شاه گفتم که ماهی یک جلسه خصوصی در مجلس باشو یک جلسه درسنا . گفت شما حاضرید بروید با و کلا صحبت بکنید ؟ گفتم بله برای پیشرفت کارم حاضرم . برای اینکه میدانست رفتار من با اینها . من اصلاً اینها را داخل آدم نمیدانستم . سنا تور وقت میخواست ، وکیل وقت میخواست . میگفتم به پرسید برای چی هست ؟ تا نمیگفتند جواب نمیدادم . میگفتند فلان کار . میگفتم مربوط به کشا و روزی است بروید پیش دکتر کاظمی . مربوط به ارتباطات است بروید پیش دفتریان . مربوط به فلان است بروید پیش اصفیا . اگر کارتان متروغ بود تقاضای شما مشروع بود انجام ندادند بمن بگوئید آنها " منفعلشان میکنم . اما اگر مشروع نبود گفت نه . خیال میکنید پیش من بیایید من میگویم قبول میکنم . بنا بر این لزومی ندارد . سر همین هزارها اشخاص رنجیدند . میگفتند که خیلی دیدن شاه آسانتر از دیدن شماست . گفتم ممکن است . اما نمیدانم شاه چطور میتواند همه را به پذیرد و کارهایش را بکنند من نمیدانم . من نمیتوانم . من اگر بنا باشد که به نشینم پذیرائی بکنم به کارهایم نمیرسم . اما یک اشخاصی گذاشتم . یک دستورهائی هم به آنها دادم . یک کسی را

هم آورده بودم که جوانها طرفدار او بودند . تحصیل کرده آمریکا بود ، اینرا کردم رئیس کارگزینی .

س - معتمدوزیری .

ج - معتمدوزیری .

س - رئیس دانشگاه و اینها شد ؟ بعد معاون وزارت اطلاعات بود و معاون وزارت اقتصاد شد ؟
ج - خواستمش روز اول گفتم آقا من شما را میگذارم آنجا به شما دارم میگویم . حق ندارید از هیچکس ، احدی توصیه قبول نکنید . مهمترین مقام مملکت هم نمیتوانید شما . شنیدید . فهمیدید . میتوانید اینکار را بکنید ؟ گفت بله . یک روزی اطلاع پیدا کردم یک کسی را استخدام کرده به توصیه سردار فاخر . رئیس مجلس . تحقیق کردم . دیدم صحیح است . منتقلش کردم .

س - سرهمین یک کار ؟

ج - سرهمین یک کار . این یک کار برای من اهمیت حیاتی داشت . چرا ؟ میگویم من اینجا را دارم یک جوری درست میکنم که تحت نفوذ احدی نباشد . شامچه حق دارید ؟ رئیس مجلس است ؟ باشد . مسئول من هستم . شما بگوئید که فلانی دستور داده است . ازم نبرنجد . شما حق ندارید جواد منصور ، مقدم ، خدا داد ، چند نفر دیگر آمدند که آخه آقا خوب نیست صحیح نیست و اینها گفتم برای اولین و آخرین بار . من حلاله شما توضیح میدهم که چرا اینکار را کردم . گفتم اما آخرین بار . اگر خیال میکنید که کلیک درست کردید اینجا . که میخواهید اینکار را بکنید یا من نمیشود . نمیتوانم باشما ها کار بکنم . پرونده را میگذارم در اختیار شما . شما قضاوت بکنید . رفتند رسیدگی کردند گفتند حق باشماست . منتها خواهش میکنیم که عوض اینکه منتقل بکنید اجازه بدهید که منتقل بشود به وزارت پست و تلگراف . رفته بودند نیدانم وزیر پست و تلگراف کی بوده ؟ دیدنش . گفتم هیچ مانعی ندارد . یک زنی را آوردم . یک زن هیولائی را آوردم او را کردم رئیس کارگزینی . بجان شما آنچنان رئیس کارگزینی شد این . بحدی خوب بود ، بحدی عالی بود ، که اتفاقاً " آن روزی که خدا حافظی میکردم زار ، زارگریه میکرد . اینقدر بمن تاء شکر کرد . گفتم من اینجور اشخاص را میخواهم تحصیل کرده هم باشد . اما وقتی که بدردم من میخوردم اینقدر گارتندار دکه میگویم آقا اینرا ببینا نداز گردن من و بگو ابتهاج دستور داده است مرا منتقل خواهد کرد اگر غیرا ز این بکنم . و این خیال میکرد اینهم شوخی است

اینهم از همان حرفهائی است که همه میزنند .

س- اینرا به شما گفتم که قضیه ... زنی را که برده بودند در مرده شور خانه و شستنش ؟

ج - بله بله

منمفلش کردم . خب سه نفر را منمفلش کردم . یکی استاد دانشگاه بود . یکی دیگر نمی دانم

چی بود ؟ یکی دیگر چی بود ؟ هرکس میخواست باشد . من اصلاً نمی پرسیدم این کی است .

بیرون باید بروید . میگفتم این حداقل مجازاتی است . اگر اجازه داشتم . گفتمم اگر اجازه داشت

اینها را اعدام میکردم . برای اینکه یک زن بدبخت زنده ای را آدم بفروستد برای اینکه زن

یک کارگراست ؟ گفتمم اگر زن من بود با او اینکار را میکردند . زن وزیر بود و یا زن یک نفر درباری

بود اینکار را میکردند ؟ . خب این بتدریج رسوخ میکند . هشت سال این باعث قدرت

بانک ملی شد . و باعث ایمان شده در کارمندان من . روز اولی که رفتم به بانک ملی گفتم من

با شما یک حساب بانکی باز میکنم . یک طرف بدهکار ، یک طرف بستانکار . من به شما بدهکار

هستم که برایتان یک زندگی فراهم بکنم که بتوانید بدون عدول از درستکاری بتوانید زندگی

بکنید . زندگی مجلل نه . اما حداقل زندگی را برای شما تا مین میکنم . این تعهدی است که

من میکنم . شما در مقابل هرگونه اتهام و تهمتی اینها را حمایت میکنم . شما هم در طرفتان

شما هم یک بدستار ... . آنست که نسبت به بانک بانهایت صداقت ، بانهایت امانت ،

بانهایت صمیمیت . بکنید . هرکس از این عدول کرد میروید . و وقتی هم که رفت هیچکس

به فریادش نمیتواند برسد . همین کار را کردم . اینها خیال میکردند شوخی است یک عده ای

که منمفلش شدند ، تکلیف خودشان بعد معلوم شد فهمیدند . نمیگویم دزدی نبود اما اگر دزدی بود

که من بدانم و یا در سازمان برنا مه دزدی بود که من مطلع باشم . گفتمم مقاطع کاری که کارش

انجام داد و صورت وضعیتی فرستاد حد اکثر در پنج روز باید پولش پرداخت بشود اگر نشود منمفلش میشود .

این رئیس حسابداری و تمام اشخاص متصدیان ، یکمورد نشده که بیش از پنج روز طول بکشد . یک مورد نشد .

سالها طول میکشید . و به همین وسیله پول میگرفتند . حالا در سازمان برنا مه یک عده ای سوء استفاده

کردند ممکن است . من نمیتوانم ضمانت بکنم . اما من مطلع باشم با اطلاع من رسیده باشد

و این آدم باقی مانده باشد اما مکان پذیر نبود . این است سرفوقیت من . و الا میگویم از من

اشخاص تحصیل کرده تر مدتها هزار بودند . وطن پرست ، درستکاری . اما این جرات را داشته باشند

که در مقابل زور ، در مقابل قدرت بگویند و نترسند از عواقبش . من وقتی که با میلیسیو شروع کردم به مبارزه من اطمینان نداشتم که میبرم . مرتیکه آن قدرتی که داشت اصلاً آن قدرتی داشت که به نخست وزیر میگفت . قطع میکرد اعتباراتش را . اعتبارات نخست وزیر را قطع میکرد . تا فلان کار را برایش انجام نمیداد . این آدم را اینکار را کردم . آنوقت رفت کتابی که نوشت . کتابش را ملاحظه فرمودید ؟ من اتفاقاً کتاب میلیسیورا توانستم اینجا گیربیاوریم برای اینکه دوباره چاپ شده آنجا مینویسند که درستکار بود ، لایق بود ، چنین بود و چنان بود . اما دیکتا تور بود . جور دیگری میشد ؟ دیکتا توری نبود . من اگر یک کسی را اخراج کردم روی گزارش که بمن داده بودند . شریف امامی

س - شریف امامی رابه شما گفتم که چه آدم پستی میدانم

ج - بله .

اما مهندس امفیا . به امفیا خیلی اعتقاد داشتم من . امفیا خیلی از این تعریف کرد پیش من . خیلی . از لقااتی هم خیلی تعریف میکرد . مهندس طالقاتی . من نسبت به اینها سمپاتی پیدا کردم روی نظری که امفیا بمن داده بود . بمن تلفن کرد شریف امامی که این آدمی گناه است من میشناسم چنین و چنان . گفتم میگویم رسیدگی نکنند . یک کمسونی تعیین کردم از شاخه‌ی که طرف اطمینان من بودند . گزارش دادند که این در اینکار بی گناه بوده این گزارشی که آنزمان داده بود آن شخصی این را تحقیقات کامل نکرده بود چه وفلان و اینها بر من مسلم شده اینکاری که کردیم غلط است من گفتم بیآوردند نامه ای نوشتم معذرت بمن آمدند گفتند آقا این رسم نیست . روی کاغذ رسمی معذرت بخواهید ؟ گفتم عیب آن چی هست ؟ من منشاء سقم کار غلطی کردم بگذارید اولین بار باشد که معذرت میخواهیم . شریف امامی بمن تلفن کرد بعد ، آقا شنیدم همچین . نامه را نوشته اید ، نامه را بمن نشان داد من بشما ارادت داشتم اما ارادت من نمیدانم چند صد برابر ، چند هزار برابر شده است .

گفتم چیزی نیست . من یک عمل غلطی کردم . اعتراف میکنم غلط کردم . از آن آدم هم عذر خواستم گفتم بیاید سرکارش . در بانک ملی روزی نبود که بمن فحش ندهند حکومت دموکراتیک اینرا میگویم هان . روزی نبودها . من هفتاد و چند محاکمه داشتم بر علیه روزنامه نگارها . دفعه اولی هم که عرض حال دادم همین پرویز کاظمی بود . یک وکیل داشتیم . با این آدم قطع

کردم هر محاکمه ای گفتم سیدتومان به شما می‌دهم. حالا هر چه می‌خواهد باشد. بیچاره هم قبول کرد. اینرا بردم به شورا. گفتم اینرا می‌خواهم تصویب بکنید که سیدتومان برای هر محاکمه ای. حکیم‌الملک، بیات و سهام السلطان و اینها گفتند آقا اینکار را نکنید برای چی می‌کنید؟ بما مگر فحش نمیدهند؟ گفتم من نمیدانم شما چرا تحمل می‌کنید. اما من نمیکنم. من الان حافظ بانک هستم. بانک باید مورد اعتماد باشد. اگر بنا باشد که مرتیکه مینویسد که ترا نامه بانک ساختگی است. اگر ثابت نکردم. پنجاه هزار تومان می‌دهم به شیروخورشید سرخ. من عرض حال دادم که لازم نیست پنجاه هزار تومان بدهید. ثابت بکنید که این ساختگی است من می‌خوای خود منزعلم. یکی از آن نماینده های مجلس بود که از هوچی های معروفی بود. اینها را دیدم در دوره دموکراسیها. این را از چه جهت گفتم... این موضوع را شروع کردم... از لحاظ اینکه... هر کس هرچی که میگفت من میرفتم در محکمه میگفتم تعقیب بکنید. نتیجه اش این میشد که اکثریت آنها می‌آمدند که دست مرا به بوسند، پای مرا به بوسند. نمی‌پذیرفتم. میگفتم در همان روزنامه باید بنویسند که غلط کردیم. اشتباه کردیم. عذر می‌خواهیم. صحیح نبود. خیلی ها اینکار را کردند تک: و توکی نکردند متوسل شدن به حقه بازی توی چیز. یک نفر که نوشته بود که برتن و ودز که مرا می‌خواستند بفرستند. رئیس میسیون. نوشته بود که این یک ایرانی بفرستید. این اجنبی پرست است. خیلی هم از او تعریف میکنند این آقای که رفیق جون جونی مصطفی فاتح هم بود از کلای خیلی زبردست است. الان هم هست. الان هم شاید و کالت میکند. چپ بود خیلی خیلی چپ بود. مصطفی فاتح هم یک وقتی با چپی ها خیلی خیلی مربوط بمن تلفن کرد که این آدم می‌آید پیش تو. خیلی با مصطفی فاتح من نزدیک بودم. یکی از دوستان نزدیک من بود او ولی امینی و مشرف الدوله و فلان و اینها. پذیرفتم او را. آمد گفتش که من صد و نیمیدانم هفتاد هزار تومان صد و هشتاد هزار تومان اسکناس دارم که نقره می‌خواهم بمن بدهید. گفتم چه جتا بعالی نقره بدم. به دیگران چه بکنم؟ گفت به آنها چه لزومی دارد بدهید؟ بمن بدهید. کار به فحاشی رسید. بیرونش کردم از اطاقم. تلفن کردم به مصطفی فاتح که این آدم را معرفی کرده بودید که درستکار است، چنین چنان است. این مرتیکه آمده شانتاژ میکند. که می‌خواهد. آنوقت یک قانونی هم پیشنهاد کردم تصویب شد. تبدیل به طلا ممنوع بود. تبدیل به نقره هم ممنوع بود. قانونا "منع نداشت اما این می‌خواست که من صد و هشتاد هزار تومان مسرا بدهید به دیگران ندهید. من اینقدر نقره

نداشتم که به همه کس نقره بدهم . شصتدن مانقره داشتیم . حالا زلحاظ مبلغ نمیدانم
 چقدر میشد نسبت به اسکناس منتشره . این راعرض حال دادم بعدوقتی که نوشتش که یک
 نفر ایرانی بفرستید این اجنبی پرست است . خواستند هئیت منصفه دعوت بکنند . که ژوری
 باشد . هئیت منصفه جرات نکرد بیایدنیا مد . هی عقب افتاد . عقب افتاد . عقب افتاد تا
 بالاخره چه جوری شده که محاکمه شروع شد . این آمد در آنجا گفتش که اجنبی پرست هستید . گفت
 که این کسی است که به هر کسی که دربانک نباشد به او اجنبی ! طلاق میشود یک همچین چیز مزخرفی
 گفت و تبرئه شد . و الا بقیه یا آمدند تسلیم شدند یا به محکومیت هم نرسید اما هفتاد و
 چند محاکمه داشتم .

روایت کنندنده	آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ	۸ اگوست ۱۹۸۲
محل	شرکان - فرانسه
مباحثه کنندنده	حبيب لاجوردی
نوار شماره	۱۷

س - میخواهم قبل از اینکه به مطلب بعدی برویم ، اگر اجازه بفرمائید یک کمی در _____ورد دوره بعد از نخست وزیری قوام که به اروپا آمده بود اینها صحبت کنیم ، جناب عالی اگر خاطراتی از ایشان دارید بعد از نخست وزیری شان چه در ایران ، چه در فرانسه بیان بفرمائید خیلی ممنون میشویم .

ج - من بخاطر ندارم . فراموش کردم . تمام کردیم چیزهای دوره قوام را ؟
س - مطمئن نیستم ، اگر مطلب دیگری به نظر تان میرسد بفرمائید .

ج - یک وقتی خوب است مرور بکنیم به بینیم اگر تمام نکردم ، از آنجا شیکه توقف کردیم من ادامه بدهم کارهایش را . من به خاطر ندارم .

س - از آنجا شیکه مجلس انتخابات شد دوره پانزدهم . مجلس پانزدهم روی کار آمدند دیگر .
مطلبی نفرمودید .

ج - مثلاً" راجع به کار نرفت . این یک چیزی است که بمن میگفت . جالب هم هست .
ساد چیکف میآید و مرتب تقاضای تصویب را میکرد . اتفاقاً "مجلس هم تعیین نشده بود ، همه اش البته تا وقتی که مجلس تشکیل نشده بود به بهانه اینکه باید مجلس تشکیل شود ، و وقتی هم .
س - عمداً " انتخابات راجع میآید تا خد ؟

ج - ولی ، گمان میکنم ، گمان میکنم . در این خصوص اطلاع صحیحی ندارم ، راجع به این موضوع بمن چیزی نگفت ، ولی آنچه که مسلم هست ، قصدش این بود که مجلس این را رد بکند ، و وقتی هم که رد کرد ، ساد چیکف از او گلّه میکرد ، که شما اگر میخواستید میتوانستید . این هم حقیقت دارد . نیت او این بود که این هیچ وقت به تصویب نرسد این یک بازی بود که باروسها کرد ، و به همین جهت هم ، شاید هم یکی از دلایلی که گذاشتند و رفتند ، این بود .

یک چیزی دیگری هم که بخاطر آوردم . بکنکه راجع به شخصیت منصفانه قوام این بود که نامه ای بمن نوشت که رئیس شعبه بندرپهلوی شمال را من فصل بکنید . همین . این بطور عادی ها مثل اینکه دستور میداده وزارت خانه ها . رفتم به دیدنش . گفتم که چرا این را بر دارم . برای اینکه این آدم بسیار درستی است . خیلی هم خوب کار میکند . گفت که این برای روسها کار میکند . برای شوروی ها . گفتم من می شناسم . یقین دارم همچنین چیزی نیست اما به او نوشتم . یک حسن مهری نامی بود . گیلانی بود . گمان میکنم یک بستگی هم داشت با کاشا و زواینها . تحایل به چپ داشت یک وقتی . یک مرد بسیار رک . خیلی آدم درستی بود نوشتم به او . که این موضوع چی هست که شما میگویند با شوروی ها روابط نزدیکی دارید؟ جواب داد که عبدالحسین انصاری . پسر مشا و الممالک انصاری . استادان گیلان شده بود . گفت .

یک روزی آمد به بندرپهلوی گفت ما اینجا می خواهیم یک انجمن روابط ایران و شوروی تشکیل بدهیم . و شما ریاست اینکار را با ید به عهده بگیرید . گفت من خیلی اصرار کردم که این صحیح نیست . من نسبت بمن یک عده ای بدبین خواهند شد و اصلاً مناسب نیست گفت تنها کسی که در پهلوی شایستگی دارد شما ید . و این را از لحاظ خدمت به وطن تا نباید بکنید . گفت منم پذیرفتم . و اینکه میگویند من با شوروی ها رابط هستم از اینجهت است . البته از او مواء خذ کردم که میبایست از من اجازت بگیرید . رئیس بانک نمی بایست اینکار را قبول کرده باشید .

بعد بردم این نامه را . رفتم پیش قوام السلطنه به او گفتم . آنوقت از او پرسیدم این مطلب را کی به شما گفت؟ خود این مهری هم بمن گفت . که خیال میکنم که این پیشکار قوام .

دو تا برادر بودند نام آنها را الان فراموش کردم x اهل لاهیجان بودند . املاک قوام را در لاهیجان آنها اداره میکردند . پیشکارش بودند آنها . این را بمن گفت . بعد این را به قوام السلطنه گفتم که این اشخاص گزارش دادند ؟ گفت بله . گفتم این برای این بوده است که از این وام خواسته اند به آنها نداده است و این مطلب را به شما گفته اند . باز هیچ عکس العملی نشان نداد . یکی از مواردی است که ملاحظه میفرمائید که یک آدمی بود بی غرض . خیال میکرد که این مطلب حقیقت دارد . وقتی هم که اطلاع پیدا کرد . رنجشی هم پیدا نکرد . بعضی در مورد های دیگری هم بودند الا بنظر ندارم . بعد نگاه میکنیم که اگر .

س - این داستانها شای که میگویند قوام قصد داشته که سسسا بررسی میکرده است موضوع تشکیل جمهوری و رئیس جمهور شدن را؟

حزب عنعنات . برای اینکه یک چیزی نوشته بود . یک نشریه ای تهیه کرده بود که راجع به عنعنات . که من وقتی که خواندم واقعا "تعجب کردم . گفتم این چه جوری یک آدمی که میخواهد مآذاری شود . یک همچینا فکری دارد . این را ! اگر بتوانید بدست بیاورید خوانندگی است . یک تئوری های عجیبی در آنجا . در این نشریه ذکر کرده بود این نشان میدهد خلاق ایرانی را . و به خود او هم میگفتم که خب اگر من بنا باشم الان به حزب دمکرات اجازه بدهم که نفوذ پیدا بکنند در کارمندان بانک . پرریوزیک احزابی دیگری بوده است فراهم یک احزابی دیگری بوجود میآید . شباتی در کار نیست . روی عقیده نیست . هرکس زور داشته باشد مردم میروند متمایل به او میشوند . هرچی هم که بخواهد میکند . عوض میشوند دوندگی میکنند . اما از روی عقیده نیست . آنا "بر میگردند . این را در زندگی ام به کرات دیدم . دیدم دوره تیمورتاش وقتی که قدرت داشت وزیر دربار بود . و واقعا " آن چنان قدرتی داشت که کسی اصلا " رضا شاه را نمی شناخت . هرچی بود نبود به اسم وزیر دربار بود . تمیذانید چه تملقی مردم به او می گفتند . آن روزیکه در اطلاعات سه سطر نوشتند . که این آدمی که این قدرت را داشت وزیر دربار در منزل . به او گفته اند یک همچین عبارتی مثل اینکه . در منزلش باشد عجلاتا " بیکار . فرداش همان مردمی راکه میدیدم که تعظیم میکردند . تملق میگفتند . بدگوشی میکردند . بعد راضا " وقتی که رفت همین رفتار نسبت به او کردند . نسبت به مصدق همین را کردند . اصلا " این نشان میدهد که مردم ایران از روی عقیده و ایمان نیست . روی ضعف نفس شان است .

س - سقوط این کابینه اش مقدمه ای هم داشت آیا اینکه ابتدا به ساکن بود و باعث تعجب مثلا " سرکار شد که آن موقع ؟

ج - نه من تعجب نکردم . اولاً " فوق العاده خسته بود . خیلی خیلی . میگویم وقتی که صحبت میکرد خوابش میبرد . مثل اینکه . من خیلی ناراحت میشدم . که وسط یک صحبت جدی بعضی اوقات چشش را می بست و خیال میکنم که یک چرت هم عیزد . البته خیلی خیلی میل داشت بماند . این رابه شاه هم میگفتم . گفتم این اراده اش این است . مثلش این است آرزویش این است . که سرکار باشد . شما هم که به یک نخست وزیری احتیاج دارید . چرا از همین حمایت نمیکنید ؟ بگذارید این باشد این که قابل مقایسه نیست با دیگران . راجع به قوام السلطنه سوال فرمودید که بعد با او تماس داشتیم یا نه ؟ من هیچوقت عادت ندارم که

بدیدن کسی بروم ، اتفاقاً " یک روزی شاه بمن گفتش که شما رفتید فرودگاه و دست او را بوسیدید. وقتی که بیکار بود . من جواب دادم که دست من نمی بوسم . گفتم من اتفاقاً " عادت ندارم برای رفتن و یا آمدن یک شخصیتی به فرودگاه بروم . در عمرم این کار را نکردم .

س - این شایع شده بود که سرکار دست قوام السلطنه را بوسیدید ؟

ج - بله . بله به او گفته بودند

س - بله به شاه ؟

ج - بمن گفت که " بمن یک همچین چیزی گفته اند . " خود شاه گفت که من جواب دادم که دست من نمی بوسم . گفتم فرودگاه هم نرفتم . من هیچوقت فرودگاه نمیروم . گفتم خیلی هم دوستش دارم اما نمیروم . این کارها را هم نمیکنم .

س - در اسناد نوشته ؛ ندکه حتی گذرنامه سیاسی به او ندادند و با یک گذرنامه عادی ....

ج - گمان نمیکنم اینهم راست باشد . گمان میکنم راست باشد . موقعیکه پاریس

بودم آمد برای معالجه به پاریس ، بدیدن او رفتم در هتل را فایل . تعجب کردم که

چطور شد اینجا منزل کرده است .

س - هتل خوبی نبود مگر ؟

ج - شاید آنوقت یک عنوانی داشت . نزدیک اتوال یکی از این خیابانها . در یکی

از این خیابانهای اتوال نمیدانم کدام خیابان است ، اما هتل هیچوقت ممتازی نبود

که آنجا پسرش را دیدم . برای ولین بار . تا آنوقت هم نمیدانستم حتی پسر دارد .

س - اسمش حسین بود

ج - حسین بود مثل اینکه . بله . و بعد خیال میکنم که موقعیکه در صندوق بین المللی

بودم .

س - زن او هم حیات داشت ؟ قوام السلطنه ؟

ج - من خانم او را هیچوقت ندیدم . هیچوقت ، میدانند املاً " او خانمش را هیچوقت بیرون

نمیآورد . هیچوقت ، هیچوقت .

نا باب، ناصالح دورشاه جمع میشدند . آنوقت من هنوز درست شاه رانمی شناختم . بعدها متوجه شدم که خودش میل دارد که دوروبر او این اشخاص باشند . اشخاصی باشند که غلام باشند . مطیع باشند . متعلق باشند . تعظیم بکنند . کنار پای دیوار دور دست به سینه بایستند . خوش نمی آید از اشخاصی که یک شخصیتی داشتند . ولی من آنوقت نمیدانستم این را . و بالاخره رفت با شاه و نزدیک هم شد وزیر هم شد . وزیرداری شد . راجع به وزارت دا رائی اوهم الان این را بخاطر میآورم که آنوقت دربانک شاهی بودم . و مقررات ارزی میخواستند وضع بکنند .

س - زمان رضاشاه است دیگر؟

ج این در زمانی که سله تیمورتاش سرکار بود . تیمورتاش سرکار بود وقتی زاده وزیرداری بود . من از طرف بانک شاهی میرفتم مذاکره بکنم با تیمورتاش و وزیر دارائی تقی زاده . راجع به نثر اسکناس بود گمان میکنم . راجع به قانون . . میدانید اسکناس را از بانک شاهی گرفتند . امتیاز اسکناس را گرفتند و یک پولی هم دادند . خریدند این را . آنجا میدیدم چند کمیونی که با حضور تیمورتاش بود وقتی زاده . استنباط میکردم که تقی زاده هیچ نظر خوبی نسبت به تیمورتاش ندارد . مینشست اظهار عمیده نمیکرد با وجود اینکه وزیرداری بود . او میبایست اظهار عقیده بکند و نظر بدهد . مذاکرات را تماما " تیمورتاش میکرد به عنوان وزیرداری . من تعجب کردم از اینکه این آدم هیچوقت در عیش سروکار نداشت با مسائل اقتصادی ، مسائل پولی . اما یک نظرهای میداد که بسیار وارد بود . خیلی مرد باهوشی بود . آنجا استنباط میکردم بعضی وقت ها که تیمورتاش از اومی برسد نظرش را . حس کردم که این زیاد خوش نمی آید از تیمورتاش و بعدها معلوم شد همینطور هم بود . هیچی نمی گفت . اما وقتی که تیمورتاش افتاد . گمان میکنم که تقی زاده و طرفداران تقی زاده مؤثر نبودند در آنها ماهی که به تیمورتاش وارد میشد . یکی از اشخاصی که ترقی کرد در دوره . در همین دوره سروری بود . سروری یک آدمی بود س - محمد سروری .

ج - محمد سروری که معروف بود که خیلی آدم درستی است . او پرونده علی تیمورتاش را او تهیه کرد و تمام چیزهایی که گفت برخلاف حقیقت بود . راجع به کارهایی که دربانک ملی کرده بود

بود بالیندن بلاک برای اینکه میخواستند پرونده برای او بسازند. اینها یک چیزها شی است الان جزئیات آنرا بخاطر ندارم اما یک چیزهای حرف مفتی بود. بسیار، بسیاری ربط. و ازهما نجات ترقی کرد. که یکی باز دلایل این است که برای ترقی مردم، تسلیم زور میشوند و اطاعت میکنند از او و آن کسیکه صاحب قدرت است و بر علیه کس دیگری که تا پیر و پوزه او تعظیم و تکریم میکردند و افتاده. و هر چیزی که میگفتند میکرد. روی عقیده و ایمان نبود هیچکدام اینها س - آن چند روزی که قوام السلطنه قبــــــــــــل از سی تیر. دوسه روز قبل از سی تیر. سرکار آمد و نشست و زیرش دوسه روز. و بعد دو مرتبه مصدق سرکار آمد. آن موقع تهران تشریف نداشتید ؟

ج - من نبودم. نخیر نخیر. من دیگر از...

س - خاطرهای ندارید که چطور شده قوام السلطنه راضی اش کردند که برگردد....

ج - من تعجب کردم چطور شد قبول کرد ؟ خیلی تعجب کردم. اما دیگر ندیدم او را که از او پرسیم. اما میگفتند که یک عده اشخاصی بودند که وادار کردند. شاید خودش هم میل داشتند که بر کار باشند. وزیر باشند. اما تعجب کردم که چرا اینکار را کرد.

س - از نظر جسمانی توانائی اش را داشت ؟

ج - نداشت. به عقیده من نداشت. برای اینکه وضع. حالت جسمانی او به نظرم بدتر شده بود از آن موقعی که من با او سر و کار داشتم. میشنیدم. و منی بایست اینکار را کرده باشد. نمی بایست قبول کرده باشد.

س - چه موقعی فوت کرد ؟ رد کجا ؟

ج - در... اتفاقاً " اینهم چیر قریبی است که هیچ بخاطر ندارم. در حال من در ایران نبودم. در ایران نبودم برای اینکه اگر در ایران بودم میدانستم. اطلاع ندارم این را. یک چیزی. اعلامیه ای هم مثل اینکه داده بود وقتی که نخست وزیر شده بود. آنرا شنیدم عباس اسکندری برای او نوشته بود. عباس اسکندری خوب چیز مینوشت.

س - دوروبری های او عباس اسکندری و ارسنجانی و اینها بودند دیگر ؟

ج - موقعیکه من بودم عباس اسکندری این نزدیکی را نداشت. ارسنجانی ولی از پادوهای او

بود. آنوقت چیزی نداشت ، اهمیتی نداشت ، از اشخاصی که . آنوقت که حزب درست کرده بود. موسوی که وزیر دادگستری او بود. دبیر کل آن بود این زمان او بود. سید هاشم وکیل بود از اشخاصی بود که از طرفداران او بود در مجلس . و برای او . از نزدیکان او بود از همکاران سیاسی او بود. من در جنبه این سیاست داخلی مطلقا هیچوقت دخالت نداشتم .

س - دکتر شایگان هم که در کا بینه او بود به این معنا بود که جزء طرفداران او بود یا همینجور به عنوان فرد مستقلی که با او همکاری میکرد؟

ج - اتفاقا " با دکتر شایگان هم هیچوقت تماس نداشتم . این راهم نمیدانم . دکتر شایگان را به نظرم موقعی آورد که بمن گفته بود که میخواهم یک اشخاصی بیاورم جوان که مطیع خودم باشند. که در این ردیف آرامش را هم بنظرم آورد وزیر کار کرد. چطور شد - چطور شد آرامش را هم او آورده بود؟ نیست ؟

س - بله آرامش ..... حزب دمکرات را داشت . روزنامه دیپلمات رامینوشت که مال حزب بود.

ج - هان . راجع به آرامش هم الان یک نکته ای عرض میکنم که این جالب است . الان

جایش نیست اما . آرامش کسی بود که با من مخالفت شد بید کرد.

س - روی چه حساب ؟

ج - هیچ نمیفهمیدم . اهمیت هم نمیدادم . از آن مواردی بود که میگفتم بگوید . عضویت نظارت بود . یعنی نماینده از طرف مجلس انتخاب شده بود برای عضویت هیئت نظارت سازمان برنامه . و خوب میدانید همین بی اعتنائی هم یک اشخاصی را میرساند . من واقعا " آنقدر گرفتار بودم که مجال این را نداشتم . گفتم خوب بکنند . یک روزی کسیکه جانشین او شد . دوره او منقضی شد . و یک نفر دیگر بجای او مجلس انتخاب کرد و این جوان بسیار جوان خوبی بود . خیلی . یزدی . پسر آن چیز چیز معروف است که در زمان خودش خیلی متنفذ بود در مجلس . دکتر چی بود ؟ جوانی بود که در فرانسه تحصیل کرده بود . ای دادو

بیداد چطور شده که مناسم او را فراموش کرده ام . به هر حال این وقتی که انتخاب شدن گفتم که او را حتما " مجلسی ها چون یزدی بود یک ارتباطی پیدا میکرد با .....

نه دکتر ظاهری نبود نه . قبل از دوره دکتر ظاهری . پدرش خیلی مورد احترام بود . یک سمت شیخوخت داشت در مجلس . مرید زیاد داشت . خبیلی مثل مرشد محسوب میشد .

حالا اسم اورا بعدیادم میآید. این را. وقتی که اورا انتخاب کردند. من خیال کردم که اورا انتخاب کرده اند برای اینکه با من مخالفت نکنند. تریب آرامش است. بعد از یک چند ماهی. این جوان آمد پیش من گفت: آرامش با ما خیلی نزدیک است و خیلی نادم است از اینکه این کارها را نسبت به... رده است. شما ممکن است یک روزی برای چاشنی بیآشید و با او ملاقات کنید. گفتم با کمال میل. من عادت هم همیشه این بوده است اشخاصی که با من مخالفت میکردند میخواستند بمن بگویند چه علتی داشته است و الان پشیمانند.. گفتم با کمال میل. رفتم. پرسیدم علت مخالفت شماچی بود؟ باورکردنی نیست. گفت که من وقتی که آدمم به عنوان عضو هیئت نظارت منتخب مجلس خیال میکردم باید بمن یک شخصیتی برای من قائل شوند. یک اطاق خواستم برای دفترم. اطاق علیحده گفتم ما نداریم به اندازه کافی. یک اطاق میدهیم به دونفر از اعضای هیئت نظارت. گفت برای همین از من رنجیدید؟ و برای همین اینطور بمن تهمت ها میزدید؟ اونا ما مینوشت به روزنامه ها موقعی که من رئیس سازمان برنامه بودم با امضای خودش. تهمت ها میزد. چه میگفت؟ یک مقداری اراجیف. من هم فوق العاده خودناری کردم از اینکه بر علیه این اقدامی نکردم. یک روز حتی فکر کرده بودم که دستور بدهم اورا راه ندهند. بعد فکر کردم خب! این عکس العمل شدیدی خواهد داشت برای اینکه نماینده مجلس است. یعنی بجای من سر این کار عصبانی شده بودم. ولی معلوم شد که برای یک همین کار کوچکی. تمام شد این گذشت. بعد از اینکه من از سازمان برنامه رفتم. در زمان وزارت شریف امامی بود که این رئیس سازمان برنامه شد. و اعلام جرم کردند بر علیه من. رفتم در مجلس بگ چیزها می گفت. و در مجلس خصوصی یک مطالبی گفت که اصلا" باورکردنی نبود. مثلا" گفته بود که جین بلاک و لیلیینتال و به اسم شایندنگفته بود اما شایندتلوبها" گفته بود که آندره ما یرمال لازار اینها تمام با همدیگر شریک بودند. و من هم با اینها همدست بودم برای اینکه تمام اینها روی زد و بند بوده است که لیلیینتال را آورده اند. لیلیینتال را یعنی ما این کلیک من آورده بودم. این را در جلسه خصوصی گفته بودم. بعد هم در مجلس وقتی که وزیر بود. وزیر کابینه چیز شده بود. برای اینکه در مجلس یک بیاناتی کرد. برای اینکه رئیس سازمان برنامه نمیتوانست در مجلس حضور داشته باشد. در مجلس یک مطالبی را گفت بر علیه من و کارهایی که من کردم.

وگویا در کابینه شریف امامی هم میخواستند مرا توقیف کنند. ولی وزیر دادگستری او بسیار مرد شریفی بود. الان اسم او را فراموش کرده‌ام.

به شریف امامی میگوید که پرونده را خواندم و چیزی در آن نبود. تغییره او میکند که چطور همچین چیزی میشود. آخه چه دولتی است که یک وزیر می‌آید اعلام جرم میکند. در صورتیکه تمام بدستور خود او بود. و یکی دیگر میگوید که قابل تعقیب نیست. تغییر میکند. او از همان مجلس پا میشود و می‌رود منزلش. و دیگر نمی‌رود سرکارش. که بعد می‌فرستد شریف امامی خواهش میکند و بر میگردد. اعلام جرم میشود و من می‌روم زندان. بعد در کابینه علی امینی که زندانی شدم.

س - نک به راه افتاده بودو....

ج - بله، بله، بله. تمام اینها بدستور خود شاه بوده است.

س - دکتر امینی آمده بود....

ج - منتهی دکتر امینی اینقدر ضعیف النفس بود. اینقدر بی‌اراده بود. اینقدر جاه طلب بود. که اینکار را کرد.

س - مثل اینکه میگویند نخست وزیر مقتدر ایران بوده است....

ج - یکی از خط‌هایش این بود که خیال کرد که با این عمل میتواند خودش را نزدیک‌ترین به شاه بکند. در صورتیکه اطمینان دارم با این عملی که انجام داد. همان شاه هم نظرش بدتر شد.

برای اینکه من سالها از این حمایت می‌کردم. پیش شاه صحبت می‌کردم میگفتم علی اینطور نیست. میگفت شما نمی‌شناسید او را. یک آدم خیلی خیلی بدجنسی است. یک آدم خیلی

بی‌اراده‌ای است. یعنی بی‌حقیقتی است. و همیشه دفاع می‌کردم. و این را این یقین دارم بخاطر داشت. برای اینکه یکی از چیزهایی. حافظه عجیبی داشت شاه. این چیزها را

همه میدانست. آنوقت این کاری که این کرد من یقین دارم خودش را در مقابل او کوچکتر کرد.

در صورتیکه اگر می‌ایستاد. مقاومت می‌کرد و میگفت استعفا میدهم. و اگر هم حاضر میشد استعفا بدهد.

می‌بایست اینکار را می‌کرد. اگر من بودم اینکار را می‌کردم. بطوریکه بعد به شما خواهم گفت

که این عمل را در یک مورد دیگر من کردم. در مورد اشخاصی که با من دشمن بودند. این را نمیدانم

درگفته های سابقم گفتم یا نه ؟ اما در هر حال به این برمیگردم . یادت باشد این را یادآوری کن . من از زندان آمدم بیرون و در بانک ایرانیان هستم . آقای آرامش آمد دیدن من . گفتند آقای آرامش . تعجب کردم . بیاید . آمدگفت من میخواستم حالا به شما بگویم که من بعد از آن مذاکره ای که کرده بودم منزل دکتر جلیلی . جلیلی نیست ؟ کمان میکنم فامیل او جلیلی بود گفت حالا آمده ام به شما توضیح بدهم چطور شد ؟ گفت مرا آوردند در کابینه برای اینکه بر علیه شما اعلام جرم بکنم . بمن شاه دستور داد . که شما بنویسید چیزهایی را که .

س - اینها را تا حالا نگفته بودم تا حالا ؟

ج - نخیر .

بنویسید . تهیه بکنید یک لایحه ای از عملیاتی که فلان کس کرده است . گفت من یک صفحه نوشتم . فرستادم شاید توسط شریف اما می بود فرستادم . بعد شاه مرا خواست گفتش که تمام این چیزهایی که میگفتید همین بود ؟ گفتم بله قربان . حالا دیگر بمن نگفت چیست ؟ اما گفت میآورم به شما نشان میدهم . گفت خ ، حالا باشد . گفت به خط خودش یک چیزهایی را اضافه کرد . گفت به خط خودش دارم این را . بمن گفت برای شما میآورم . اما میدانید بعد کشتن او را . در هتل ..

س - در پارک شهر .

ج - نه هتل منزل داشت اول . آمده بود . نمیدانم وضع او چرا اینطور بود که رفته بود یک هتل گرفته بود ، یک اطاق گرفته بود و تمام اسنادش را شنیدم آنجا گذاشته بود . و تمام را وقتی میرفتم بیرون . همه را ما مورین ما واک باز میکردند و میخواندند و بر میداشتند . این تمام اسناد بدست آنها افتاد . و یک روزی آنوقت رفته است در پارک . در روزنامه من خواندم که تیراندازی کرده است . گفتم تیراندازی ؟ آرامش اهل تیراندازی نیست . بعد شنیدم اصلاً "هیچی کشتندش و برای اینکه این را توجیه بکنند . گفتند که این تیراندازی کرده بطرف پلیس . پلیس هم شلیک کرده است و کشته شده است . و این اسناد هم رفت . اینقدر دلم میخواست این را میداشتم . برای من مسلم است که شاه اینکار را نکرد . همه جا منکر میشد . همه جا . همیشه . همیشه

همیشه میگفت. و نزد یگان او بمن همیشه میگفتند که او مطلقاً در این کار دخالت نداشته است .

س- راجع به سیدضیاء چه ؟

ج - راجع به سیدضیاء ؟ سیدضیاء را من اصلاً نمی شناختم .

س - اولین باری که با او آشنا شدید و سرکار او را دیدید ؟

ج - از او تعریف ها شنیدم ، بودم که کارها کرده بودم و موقعیکه نخست وزیر شده بود . کودتا کرده بودند .

س - چه جور تعریف ها شنیدید ؟ مثلاً " چکار میکرد ؟

ج - که میگفتند که این یک آدم خیلی با قدرتی بود . خیلی با شهامتی بود . این کودتا را او ترتیب داده بود . و از این چیز ها . تعریف شنیده بودم که در شخصیت او . وطن پرستی او .

دردوراندیشی او . اطلاعات و تجربیات سیاسی او . خب خیلی میسئل داشتم به بینم او را . با یک تشریفاتی هم او را مظهر فیروز آورد . رفت به فلسطین . و از فلسطین او را آورد . یک عده زیادی مثل این که رفته بودند به استقبال او . و من الان بخاطر ندارم به چه وسیله شد که با او آشنا شدم . رفتم به دیدن او .

س - منزلش در همان محلی بود که مزرعه و اینها داشت ؟

ج - نخیر هنوز نه . گمان میکنم که خانه یکی از این بزدی ها . خیال میکنم منزل

فرخ زاده . خیال میکنم . همان در حال یکی از بزدی ها بود . رفتم به دیدن او .

مفضل صحبت کردیم . مخالفت خودش را راجع به شاه میگفت . که آمدن ....

س - رضاشاه یا محمد رضاشاه ؟

ج - نه نه محمد رضاشاه . که آدمم چنین بکنم چنان بکنم ، فلان و اینها . من آنوقت

خیلی شاه را دوست داشتم و به او عقیده داشتم . حالا در آن جلسه بودیا در جلسات بعد بود ما

به او گفتم که به عقیده من شما اگر الان بروید به شاه نزدیک بشوید و نظریات . خوب هم دارید به او

بگوئید . برای اینکه من اینطور دیدم . دیدم که یک جوانی است که حسن نیت دارد و

گوش میدهد . خیلی خیلی بد او نصیحت کردم خیلی . بالاخره کار بجائی رسید که گفت میروم

اما ژاکت نمی پوشم . به او گفتم که شما اگر بنا بود بر رویه دربار سلطنتی وبه شما میگفتند که باید کلاه تان اینطور باشد . دستکش دست بکنید . لباس تان هم اینطور . باید این مراسم را رعایت بکنید که وقتی که وارد میشوید کجا بایستید . چه جور تعظیم بکنید . گفتم همچنین حرفی میزدید ؟

ر. - در انگلیس ؟

ج - در انگلیس . گفتم خب این هم شاه ایران است . یک مقرراتی دارد . ژاکت میگویند باید پوشید ، خوب بپوشیند . گفت میدانید چرا نمی پوشم ؟ برای اینکه ژاکت را کاترین روسیه معمول داشت . این هم قبیح است که آدم بگوید . اینهم فقط برای اینکه این خوش میآمداز . برای اینکه آن قسمت جلو باز باشد . گفتم این حرفها چی است آقا . الان در دنیا ژاکت میپوشند کسی هم اصلاً به این فکر نمیکنند . به این دلیل شما حاضر نیستید بروید . آخه این که دلیلی نشد که . اینقدر گفتم تا بالاخره حاضر شد .

البته به شاه هم میگفتم . و آنوقت من این رایک نوع تفاهم بین این ها دانستم که اینها هردوتا . با هردو تا صحبت کردم . به شاه هم گفتم . خب آدم گفتم یک تجربیاتی دارد . در یک زمانی یک کارهایی کرده است . الان آمده خدمت بکنند . خیال میکردم که واقعا " آمده که خدمت بکنند نمی شناختم او را که . شما خب . شما به او محبت بکنید . رفتندو خیلی هم نزدیک شدند . خیلی هم نزدیک شدند . که مرتب میدید . میلیسیو آمد . میا مدیپش من سیدضیا . دیدن من . وقتی که من با میلیسیو در افتادم . مدتی طول کشید . در یک دوره ای خیلی کمک کردم به این میلیسیو . خیلی ها . خیلی . برای اینکه او هم شنیده بودم که در آن سفراول یک خدماتی انجام داده بود . این شایعاتی بود همه میگفتند . خودتان هم یقیناً " شنیده اید . با کمال حسن نیت کمک میکردم . یواش یواش طرز کار این میلیسیورا که دیدم . که بعد هم شاید شرح بتوانم بدهم . نظرم عوض شد . دیدم این آن آدم نیست . در این خصوص با این آدم صحبت میکردم .

س - با سیدضیا

ج - با سیدضیا " کاملاً موافق بود .

س - موافق بود با سرکارها با ...

ج - با من . با نظرم موافق بود . میگفت این بدر دهنمی خورد . یک روز پنجشنبه

نازه رسیده بودم . تابستان هم بود تازه رسیده بودم منزل . برادر سید علاء الدین طباطبائی که کار مند بانک ملی بود آمد . آمد و گفت که الان من پیش آقا بودم . همیشه به برادرش آقا تلاق می کرد . آقا بمن گفتند که من بیایم شما را به بیینم . معذرت می خواهم که این موقع مزاحم شامدم . ولی آقا گفتند که من بیایم به شما بگویم که شما باید از بانک بروید . و گرچه به شما عقیده دارم اما می گوید که من تصمیم گرفتم که میلیسیو باید بدانم از او تقویت بکنم . از لحاظ روابط سیاسی با آمریکا . و شما باید بروید . ولی هر شغلی بخواهید به شما می دهیم .

س - آقا می دهند ؟

ج - ببله . دو پست الان در نظر گرفتند برای شما . یکی سفارت ایران در واشنگتن با وجود اینکه نصراله انتظام را انتخاب کردند و اگر مانع نش رسیده است اما شما اگر میل داشته باشید می توانید بروید به پست سفارت ایران در واشنگتن . یا سفارت ایران در انکارا آنهم خالی است . اگر هیچ کدام از اینها را نخواستید هر شغل دیگری را .

س - ایشان در چه موقعیتی بود که همین ...

ج - نماینده مجلس . گفتم که به سید بگوئید . او میگفت آقا . گفتم به سید بگوئید شما اگر نخست وزیر بودید می توانستید چنین بیغامی برای من بفرستید . شما کی هستید ؟ شما چه کاره هستید ؟ که تکلیف من میکنند ؟ شما چی هستید که بمن می گوئید که شما تصمیم گرفتید که از لحاظ سیاست و روابط با آمریکا ، زاین حمایت نکنید . شما همان کسی هستید که بارها بمن گفتید که این آدم مضر بحال ایران است . الان بمن می گوئید که از لحاظ سیاست خارجی شما تصمیم گرفتید که من بروم . و بمن شغل تکلیف میکنند ؟ گفتم به سید بگوئید من آنچنان رسی بشما خواهم داد که تا عمر دارید فراموش نکنید . این دست پاچه شد و گفت آقا ای ابتهاج من از شما . این را از روی حقیقت میگفت . شما می گفتم التماس میکنم ، نکنید این کار را . برای اینکه شما بیرون میکنید . من می شناسم آقا را . بیرون تان میکنند . استدعا میکنم . گفتم خیلی تشکر میکنم از حسن نظر شما . اما شما همینطوری که این بیغام را آورده اید ، این بیغام را برسانید . و اگر گرفت این کار را نکردید . من از حال دارم به شما می گویم که تمام روزنامه هائی که در اختیار من هستند بر علیه شما اقدام خواهند کرد و آنوقت حق گله از من ندارید . گفتم به

به سید بگوئید هر چه دلتان می خواهد بکنید . به محض اینکه رفت تلفن کردم به ساعد .
 نخست وزیر بود . گفتم که شما با سید ضیاء صحبتی کردید راجع بمن؟ گفت نه گفتم الان
 برای من پیغام داده است که من از بانک بروم . و بمن تکلیف میکند سفارت و اشنگتن
 و سفارت آنکارا را . من خیال کردم که شاید شما به او گفته اید . گفت من اصلاً خبر ندارم .
 گفتم من هم در جواب این پیغام را برایش دادم . این روزی چند سینه بود ، شنبه رفتم بانک .
 نامه میلیسیپورسید که شماره من نقل کرده ام . نامه اش را اینجا دارم جزو چیزهایی را که
 چاپ کردم تمام مکاتبات مرا با میلیسیپو . همانوقت چاپ کردم و منتشر کردم ، که برای
 س - یک نسخه اش را لطف فرمودید من دارم .

ج - دارید؟

س - بله

ج - همانطوریکه مکاتبات با تقی زاده را هم ، با تقی زاده را هم به شما دادم ؟

س - مطمئن نیستم .

ج - این را باید بدهم . نامه ای نوشته که با وجود اینکه شما مرد لایقی هستید . بانک
 را خوب اداره کرده ! سید و آدم درستکاری هستید . چنین هستید چنان هستید . تعریف .
 اما چون مخالفت میکنید با هیئت اعزامی آمریکائی . و من شما را از این مقام برداشتم .
 و جناب آقای زند را بجای شما به ریاست بانک منصوب .

س - ابراهیم زند؟

ج - ابراهیم زند ..... من آنرا " نشستم نوشتم که شما کی هستید که همین

کاری بکنید ؟ شما اصلاً به هیچوجه حق ندارید یک همچین کاری بکنید . ... یک قانونی

آدم به موجب یک قانونی . یک تشریفات هست . هیئت وزیران . با فرمان شاه تعیین میکنند .

و با همین تشریفات هم عزل میکنند . جواب خیلی ناموسه دانه ای به او دادم . سید ضیاء

پیغام داد دوباره . سید علا الدین آمد در دفترم ، گفت آقا میگوید که شما اینکار را کردید

من بر علیه شما اعلام جرم میکنم . شما حق ندارید در اینجا بمانید . این شماره من نقل کرده

است . شما باید بروید ، دیگر فحش دادم .

س - پس تباخی بوده است بین خودشان

ج - بلکه تمامی اینها . اتفاقاً " وزیرداری یکی از آدم های سیدضیاء بود
 زرین کفش . یک آدم عجیبی بود زرین کفش . چطور شده بود این را وزیرداری کرده
 بودند؟ گمان میکنم چیزگذاشته بود ش خیلی نفوذ داشت سیدضیاء در ساعد . خیلی اصلاً
 نفوذ داشت در مجلس . نفوذ داشت در مملکت . اصلاً" خیلی مردقوی بود . خیلی . وبه این
 جهت هم با کمال جرات بمن پیغام داده بود که من شما را بیرون میکنم . و آن مقام را هم
 به شما میدهم . و یقین دارم که میداد . برای اینکه میرفت با آنها ی دیگر صحبت میکرد قبول
 میکردند . هم باشاء ارتباط داشت . هم با ساعد . این دفعه دیگر با فحش جواب دادم .
 گفتم بروید هر غلطی میخواهید بکنید بکنید . اعلام جرم میکنید؟ روزنامه های او از روز شنبه
 شروع کردند به فحاشی . من هیچ وقت

س - (؟) امروز مثلاً؟ مال مظفر فیروز؟

ج - یکی از آن روزنامه های او الان یادم نیست اسمش . اما این نویسنده اش یک مردی
 بوده که بعد در روزنامه اطلاعات .. در رادیو هم صحبت میکرد ؟ برای بچه های یک برنامه ای
 داشت ؟ برای روزنامه اطلاعات کار میکرد آن او آخر عمرش ؟ این یک مرد بسیار بسیار لائتم
 کثیف بی پرندسی بود . بسیار . اما خیلی خیلی خوب حرف میزد و بسیار خوب مینوشت .
 این بدترین از این فحش و تهمت نمیشد بمن داد این . گفت تمام اعتباراتی که بانک ملی داده
 است به جهودهاست . و برای اینکه ابتهاج با اینها زد و بند دارد . در عمر من "اصلاً" این فکر
 رانندیدم بودم که من یک کسی را روی اینکه جهود بوده است انتخاب کردم برای اینکه به او ..
 یک همچین چیزهایی ساخت . و بدترین نسبت ها را بمن میداد . فحش داد . روزنامه اش را ،
 اسم آن را بخاطر ندارم . این جواهر کلام . جواهر کلام . این یکی از روزنامه ها بود . تمام
 روزنامه هاشی که نداشت . مظفر فیروز شمشیر کشید و بر علیه من اقدام میکرد هم در روزنامه اش
 فحاشی میکرد و هم میرفت این طرف و آن طرف اشخاصی میدید که . یک روز در مجلس یک مطلبی گفته بود
 که صادق بوشهری که نماینده خوزستان بود و با دوتا دیگر از نمایندگان خوزستان که الان بخاطر
 ندارم ، آمدند در بانک . گفتند یک کار فوری داریم میخواهیم به بینیم . گفتم بیایند .
 گفتند الان ما از مجلس میآئیم . صادق بوشهری بمن گفت راست است که شما میخواهید کودتا بکنید
 با شوروی ها ؟ گفتم چطور دیوانه شده اسید . گفت الان مظفر فیروز بما گفت که ابتهاج چرمد

تهیه یک کودتائی است که دولت شوروی از اوجامیت بکنند . گفتم شما باور کردید؟ اینها طوری ... چرا برای اینکه همه جور تهمت بمن زده بودند . اما هیچوقت متهم مرا نکرده بودند که من با شوروی روابط دارم . این کار را کرده بیدر برای اینکه یک عده ای در مجلس طرفدار انگلیس ها بودند . آنکلو فیل بودند آنوقت . که من جمله همین خوزستانی ها . آنکلو فیل بودند که اینها را برسانند . دست راستی ها را به ترسانند . که اینها هم که مثلا " احیانا " ممکن است که طرفدار من باشد اینها هم نسبت بمن نگران بشوند . این مبارزه من با میلیسوپول کشید . و در تمام این دوره سیدضیا^۱ الدین علنا " مخالفت میکرد . بطوریکه من وقتی که این ها را منتشر کردم . نامه ها را . دادم یکی بسنوان (؟) مجموعه در چاپخانه بانک چاپ کردم . این را وقتی منتشر کردم این نوشت که فلانی حق ندارد اینکار را بکند با پول بانک . با پول بانک چه حق دارد که نشریه ای ، کتاب سفید منتشر کند بر علیه میلیسیو ؟ و اینهم بسنوان اینکه مثلا " یکی از گنا هان من است در صورتیکه من دفاع میکردم از خودم . به عنوان رئیس بانک بود . من اگر این را منتشر نکرده بودم . این اثر عجیبی هم بخشید ، به استثناء یکمده اشخاصی که استفاده مادی میکردند . میکردند . یک عده ای بودند در مجلس . آنوقت لاستیک اتومبیل دانه ای بنظم دانه ای چهل هزار تومان شده بود . با چهار تائی آن چهل هزار تومان . به این اشخاصی که میلیسیو بعد .. به اشخاصی که میخواست جلب بکنم میداد . برای اینکه اختیارات این جیره بندی را او داشت . میخرید . یک عده ای را خریده بود . این عین حقیقت است . خب من اتفاقا " پیش بردم . موفق شدم میلیسپورا بیرون کردیم از ایران . که این یکی ...

توضیح اگر شده بودم ندادم سابق حال بدهم ؟ ندادم سابق ؟

س - راجع به میلیسیو ؟ هست .

ج - هست دیگر پس لازم نیست تکرار بکنم . اما این آقای سیدضیا^۱ الدین که بمن نظر داده بود راجع به میلیسیو که نظر منفی بود . این آدم وارد جنگ شد و با تمام قوایش به وسیله روزنامه هایش از اوجامیت کرد . و دیگر ما با همدیگر سرکاری نداشتیم به هیچوجه . تا اینکه سالها گذشت . من در بانک ملی بودم یا اینکه از بانک ملی رفته بودم بخاطر ندارم . یک روزی آن پذیرائی سالیانه سفارت انگلیس که چند هزار نفر را دعوت میکنند

درباغ . آنجا بودیم که زخم سیدضیاء الدین را پیدا کرد و آورد پیش من . گفت شما حالا آشتی کنید . آشتی کردیم و دیگر با دوست شد و رفیق شد و همه جا حمایت میکرد . تادر سازمان برنامه بودم . از سازمان برنامه که استعفا دادم ... بازیگ پذیرائی دیگری دیدم . دیدم رویش را برگرداند . روی برگرداند و رفت . برای اینکه باشاه نزدیک شده بود . باشاه نزدیک شده بود و از شاه استفاده میکرد . ملک خریده بود در قزوین . از وزارت کشاورزی آدم میفرستادند که برود در املاکش برای مبارزه با حشرات برای کمک های دیگر فنی . بدستور شاه از وزارت کشاورزی میفرستند به او کمک میکردند . او اینطور نزدیک شده بود . از من دوری کرد . این شخصیت آدمی است که . یک آدم مقتدر ، یک آدم با ایمان اینطوری بود ، که آلت بود . _____ عقیده من خود این آدم علت اینکه این کارها را میکرده عقیده من این بود که برای خودش یک شخصیتی قائل بود که نمیتوانست تحمل بکنده کسی زیر بار او را . و اراده او نرود .

س - ولی هیچوقت به قدرت نرسید و روز بروز هم ...

ج - آخر بعد . همان تشریه ای که منتشر کرد مفتضح اش کرد . آن کلاه باپاخی نمیدانم

قفقازی به پوشید . گفتم اگر آدم بخواهد کلاهش را عوض بکند چرا "اِلا" کلاه اروپائی

نپوشد؟ نگذارد؟ چرا "اِلا" کلاه قفقازی؟ کلاه پوست میگذاشت با این زلف های آویزانش

هم . یک ریخت خیلی عجیبی هم داشت . کتابی که میلیسویچاپ کرد در صفحه اول آن کاریکا تور

روزنامه مال این جوانها؟ چی بود اسمش؟ در اینجا نوشته در همان زیر کاریکا تور نوشته .

از روزنامه فلان . آنها این کاریکا تور را موقع مبارزه من با میلیسویچ که از من حمایت میکردند

یک جوانهایی بودند . مال همین چیزها بود ...

اینجا کشیده بودند میلیسویچ را بعنوان دان کیشوت . سوار بر اسب شده با نیزه و سیدضیاء هم سوار

الاف شده پشت سراو . این را احق . من نمیدانم از چی بود که خوش آمده بود از این

کاریکا تور . این را در کتاب خودش چاپ کرد . و در کتابش اتفاقاً " از من و الهیار صالح

تعریف میکنند و از سیدضیاء الدین مینویسد که این از ما حمایت میکرد برای اینکه از ما

استفاده مادی میخواست بکند . در مقابل ارج زحمتی کشیده بود . حمایتی که از او کرده

بود اینجوراز او . اینجور معرفی اش کرد . برای اینکه برای او مسلم بود که این از روی عقیده نیست .

س - او در مجلس نبود دیگر ؟ سیدضیاء و ...

ج - چند دوره نماینده مجلس بود بخاطرندارم . که بود که خیلی نفوذ داشت . و یک عده ای که ، آنوقت آنگلو فیل بودند . یک عده زیادی آنگلو فیل بودند . آنگلو فیل ها تمام از او متابعت میکردند . و با چه چیز هم . حتم دارم که رفت و آمد داشت . رفت و آمد ظاهری که با انگلیس ها داشت . و این را ایرانی ها یقینا " تعبیر میکردند که مثلا " به پشتیبانی انگلیس . امیدوار بودند که این یک روزی صاحب مقامی بشود و از این جهت هم یک عده ای از او متابعت میکردند .

س - دفعه قبل یک صحبتی کردیم که آغاز کردیم ولی ادامه ندادیم و آن مقایسه طرز حکومت و طرز مشورت و طرز کار رضا شاه و محمد رضا شاه . از نظر اینکه تا چه حدی که مثلا "لواحی که تنظیم میشد، متخصصین مطالعه میکردند. افراد مجلس چه تیب آدمهایی بودند؟، وزراء را چه جور انتخاب میکرد ؟ طرز مدیریت او ؟

ج - بله ، بله . تفاوت فاحش بود . تا آنجا شکیکه من بخاطر دارم هر وقت یک بستی خالی میشد .

روایت‌کننده آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ ۸ اگوست ۱۹۸۲
محل شهرکان - فرانسه
مباحثه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره ۱۸

آنچه که من از طرف زلفتن رضاشاه دیدم یک پرنسپ هاشی داشت . که یکی از آن این بود که وقتی که یک وزیر میرفت . شخص دوم آن وزارتخانه را میگذاشت ، این را تقریباً " در تمام شئون میکرد . رئیس بانک که عوض میشد . شخص دوم جانشین او میشد .

س - کسیکه تجربه و آشنائی به آن کار ....

ج - هیچ . بخیال اینکه این باید وارد باشد . و ...

س - مجلس را فرمودید انتخاب ...

ج - مجلس را انتخاب میکرد . آنچه که می‌شنیدم . این بود که می‌رسید که در محل چه اشخاصی شهرت خوبی دارند . مردم آنها را می‌شناسند . این چند نفر را میگفت یکی از اینها انتخاب بشوند . اهل مطالعه بودیانه ؟ من آنرا نمیدانم . اما آنچه که تجربه شخصی دارم . من وقتی که با علا کار میکردم . علا وقتی که آمد وزیر بازرگانی شد . یعنی آنوقت رئیس اداره کل تجارت بود . من نظر خودم را راجع به اینکه ایران باید حتماً " نقشه داشته باشد . که آنوقت برنامه هم نمی‌گفتم . میگفتم نقشه . یک بیان داشته باشد . یک روزی علا آمد بمن گفت که من این را به عرض رساندم . قبول کرد رضا شاه . من اصلاً " باور نمی‌توانستم بکنم . گفتم چطور شد قبول کرد ؟ گفت در یک مود خوبی بود . من گفتم همین نظریه های شما را . و پذیرفت . گفت بکنید . من باور نمی‌توانستم بکنم . آخر این درست مخالف روش او بود روش او این بود که دستور میداد . ذوب آهن ایجاد بکنید . کارخانه آنرا بیاورید . تند بیاورید . و او . باور نمی‌کردم که اهل این چیز چیز که بیاید به بینید نقشه و یک برنامه ای که مطالعه شده باشد . به حال قبول کرد . و من نظر دادم که شورای عالی اقتصاد تشکیل بشود . شد . حم نخست وزیر بود .

تازه داور خودکشی کرده بود . و کفیل وزارت دارائی بدریود . ریاست شورای عالی اقتصاد را برای اینکه یک جنبه ابهتی داشته باشد زیاد دولتی نباشد . و شوق الدوله راهم رئیس شورای اقتصاد کرد . آمد جلسه تشکیل شد در هشت وزیران . آقایان هم نشستہ بودند . همه آنها . مرا خواستند که بگویم فلسفه . بطور اختصار گفتم . الان از وزیر دارائی بپرسند که چقدر تمهیدات خارجی کردیم ؛ به ارزش خارجی کردیم نمیدانند . برای اینکه این را وارد بودم . شخما " دوست بودم با امان اله میرزا جهانبانی . سرلشکر امان اله جهانبانی رئیس اداره تجارت بود . آنوقت . وزارت صنایع نبود آن اداره کل تجارت بود . اداره کل صنایع بود . و این رئیس اداره کل صنایع بود . با هم خیلی مربوط بودیم بویج بازی میکردیم غالباً " . این یاد ما کربوب داشت مذاکره میکرد که برای ذوب آهن . ایجاد ذوب آهن . یک روز بمن گفت که امروز علیحضرت تشریف میبردند . و هر سال هم رزاشاه میرفت به میدان ترکمن صحرا برای اسب دوانی . این یکی از عادات او بود که هر سال یک فصل معینی . گمان میکنم بهار بود . میرفت برای هفت هشت ده روزه ترکمن صحرا . این گفت امروز شاه رفت ماهه وقتی که رفتیم برای مشایعت . بمن گفت که اینکار ذوب آهن چطور شد ؟ گفتم مشغولیم . گفت تا من از این سفر برمیگردم این کار باید تمام شده باشد . این هم جالا با ترس ولرز بمن میگوید من نمیدانم چه بکنم ؟ چه چوری من اینکار را تمام بکنم ؟ به هر حال نشست و شب و روز با ما کربوب اینکار را تمام کرد . امضاء کرد . بیست و سه میلیون مارک ... خریدند . هیچ هم نمیدانستند چه دارند میکنند . هیچکس هم از وزراء اطلاع نداشت . گفتم الان از وزیر دارائی به پرسید اطلاع ندارد که تعهد بیست و سه میلیون مارکی کرده است .

س - در پیش او ؟

ج - در پیش او . همین جور دستگاہهای دیگر . هر کس برای خودش یک کاری میکند . و یک مرکزی هم نیست که به بیند اینها را ما میتوانیم انجام بدهیم این تعهدات را ؟ و اینها لازم هست این کار را بکنیم ؟ از اینها کاً ضروری تر داریم یا نداریم ؟ نمیشود یک مملکتی اینطور زندگی بکند . گفتم یک بقال میخواد هدیک اطاق گلی بسازد . در همین

مملکت ما . میرودمعمار سرگذرا پیدا میکنند . میگوید آقای معمار باشی من میخوام یک همچین کاری بکنم . اینقدر پول دارم . به بین میتوانید یک همچین کاری را برای من بکنید ؟ یک همچین اطاقی برای من بسازی ؟ گفتم یک بقال اینکار را میکند . اما دولت شاهنشاهی بدون مشورت . بدون کسب نظر . بدون در نظر گرفتن جهات دیگر . این عمل را انجام میدهد . برای خاتمه دادن به این وضع . تنها یک راه دارد . که همه به نشینند ، به بینند که حواش مملکت چیست ؟ کدام یکی از اینها را واجب تراز همه میدانند . این در ظرف پنج سال ، هفت سال ، ده سال . کدام از این کارهای را میتوانند انجام بدهند . ؟ چقدر پول دارند ؟ این چقدر پول لازم دارد ؟ و آن کسری را حاضر هستند از منابع دیگر من جمله قرض از خارجه تهیه بکنند ؟ چون میدانستم که صحبت قرض از خارجه را جلوی رضاشاه نمیشد کرد . برای اینکه یکی از اولین مذاکراتی که کردم با مرحوم داورد در دفتر او . و هیچکس دیگر هم نبود . این را وقتی که به او گفتم . همین مطالب را . گفت آقای ابتهاج صحبت آنرا نکنید . گفتم آقا ما دونفر هستیم . گفت نکنید ، نکنید ، نکنید . گفتم خیلی خوب . گفتم من نمی گویم بروید قرض کنید . اما میگویم اگر نسی خواهید قرض بکنید . نمی توانید هم عواید خود را بیا بکنید . تجا و زن نکنید از این عایداتی که دارید . تعهدات بی خود نکنید . این تعهدی که کرده اند که شما اطلاع ندارید . آخر این را کی باید بدهد ؟ از کجا باید بیا و برید و بدهید ؟ حرف من این است . من نمی گویم بروید قرض کنید . اما این را میگویم قرض کردن از خارجه برای کارهای عمرانی نه فقط ضرر ندارد . مفید است .... قرضی که مظفرالدین شاه میگوئید کرد رفت عروسک خرید . گمرکات جنوب را گرو گذاشتند برای اینکه ناصرالدین شاه قرض میکرد . قرض کردن این فرق دارد . برای اینکه شما یک پولی را قرض میکنید برای اجرای یک برنامه ای که مطالعه شده است . و در آن مدایجا دخوا هدر کرد . از آن در آن مد میتوانید بدهید . این خیلی فرق میکند . بنا بر این نترسیم از اینکه قرض خارجی . من طرفدار این نیستم که قرض از خارجه بکنیم و خودمان را گرفتار بکنیم و پول را دور بریزیم . ولی اینکه میگویم نقشه از اینجهت است . خوب همه پسندیدند و قرار شد که یک اشخاصی ما مورب شوند که تهیه بکنند برنامه اقتصادی را . آنوقت همان به عنوان نقشه . یک جلسه ای هم در حضور رضاشاه تشکیل شد . که اولین باری که من در یک جلسه ای حضور داشتم که شاه بود . برای

همین منظور، اعضای همین شورای اقتصاد، اتفاقاً " منم شدم رئیس دبیرخانه شورای عالی اقتصاد، درحضور شاه تشکیل شد، همه رامی شناخت به غیر از من. در این هئیت علاوه بر چند تا وزیر، وثوق الدوله هم حضور داشت. جم بود، وزیر دارائی اوبد، بدر بود و رئیس. علا. رئیس اداره تجارت بود، کشاورز رئیس اداره کشاورزی بود یا نبود؟ بخاطر ندارم. اما رئیس بانک ملی بود که امیر خسروئی بود، و علی و کیلی به عنوان رئیس اطاق تجارت، یک چند دفعه نگاه کردیم. ما دوریک میزنشسته بودیم، یک صندلی جدا گذاشته بودند، رضا شاه آمد آنجا نشست. و یک چند دفعه نگاه کردیم.

س - در کاخ تشکیل شده بود این؟

ج - در کاخ سعدآباد، و در یک اطاق خیلی کوچکی. بعد پرسید، عین این عبارت. گفت این آقا کی هستند؟ دو تائی آنها، وثوق الدوله و جم هردو، در آن واحد هردو آنها جواب دادند که رئیس دبیرخانه شورای اقتصاد هستند. گفت که من سرتاسر ایران را چه پیاده چه با اسب رفتم، و میدانم چه شروتهائی دارد ایران، شروهائی عظیمی دارد، زیر زمین، و باید اینکار را کرد، گفت که من کارخانه شاهی را که دایر کردم، میگویند که برای استفاده شخصی است، استفاده شخصی نکردم. برای اینکه کسی دیگری اینکار را نکرده است من دست به اینکار زدم. من نباید اینکار را بکنم. دیگران باید اینکار را بکنند. مردم... کارخانه ایجاد نکنند. از این منابع زیر زمینی استفاده نکنند، یک چیزهای گفت که به نظر معقول بود، و اما حالا چه جور میخواهد اینکار را بکنید؟ گفتند الان مشغول تهیه برنامه ای هستیم، دارند نقشه ی تهیه میکنند که مقدمات آن فراهم بشود، در عمل من دیدم که هر جائی که کار ما بر میخورد به وزارت دارائی بدر کارشکنی میکنند، به علاوه گفتیم که من استنباط اینست که این بدر موافق نیست با این کارهای که ما میکنیم، و یکی از وزارت خانه های مؤثر، وزارت دارائی است. خواهش میکنم بروید به دیدن او. قبول کرد. وقت گرفت و دو تائی رفتیم پیش بدر، من این دلایلی را که در جاهای دیگر گفته بودم در حضور او هم گفته بودم، هیچی هم نگفته بود، دوباره آنجا سگوار کردم. برای اینکه باید یک برنامه بلند مدت داشت، گفت آقای ابتهاج شما ایران را نمی شناسید. ایرانی را نمی شناسید. من میدانم. بلند مدت چی است؟ گفتم

روزمره نباید زندگی کرد . گفت در ایران جز روزمره نمیشود زندگی کرد . من فردا . فکر فردا را نمی‌توانم بکنم . شما میگوئید حالا به‌بینیم پنج سال دیگر چه کنیم ؟ گفتش که این غیرممکن است ، در ایران این عملی نیست آمدیم بیرون به‌علا گفتم که من دیگر میروم ، و با این کسیکه کفیل وزارت دارائی است و این عقیده او است که باید روزمره زندگی کرد ، این عقیده او درست مخالف فلسفه برنامه ریزی است . دیگر فرایده ندارد . . . هیچی متلاشی شد . شورای اقتصاد دیگر اصلاً " تشکیل نشد . موضوع از بین رفت . تا حالا این اگر بخواهم بدهم برنامه . موضوع برنامه را بگویم . یک بحث دیگری است . س - علاقه‌ای که رضاشاه نشان داده بود . خب سؤال نکرده بودم چی شد این ... ج - این را دیگر هیچوقت نشینیدم که عکس‌العملی نشان داده باشد . س - بعضی‌ها هستند که میگویند اصلاً " این فلسفه برنامه ریزی و حکومتی که یک فردی تمام تصمیمات را میگرد اصلاً " با هم تطبیق نمی‌کند جور نیست ؟ ج - اما به همین بهت بود که تعجب کردم وقتی که علا بمن گفت قبول کرد . خب یقیناً " او نظرش این بود که برنامه تهیه بکنند به‌او بگویند ، او آنوقت بگو بدکه با فلان کار آن موافق هست . با فلان کار آن موافق نیست . در زمان او کارهایی که کرده بودند . کارهای غلطی که کرده بودند . یکی همین ذوب آهن . همان قرارداد دما گروپ بود . که وقتی که من آمدم به سازمان برنامه . نماینده دما گروپ یک فون فلانی هم بود . لقبی هم داشت که ط‌ز صحبت او طوری بود که به سفارت آلمان گفتم که دیگر من این را نخواهم پذیرفت ، این را نفرستید . برای اینکه با یک تبختری و تفرعشی . همین جور عادت آلمانی صحبت میکرد . خیال میکرد که . نمیدانم چه تصویری میکرد . اما به آنها گفتم که شما . وقتی که من آمدم به سازمان برنامه معلوم شد که معاد آن‌ها شمال و ذغال ما زندان در دو سال تمام میشد . به آنها گفتم که آخر شما چطور یک همچین چیزی را انتخاب کردید ؟ جایی را انتخاب کردید ؟ گفتند بما گفتند که اینطور باشد . میخواهیم در اینجا باشد . یعنی همان اراده‌ای بوده که شاه گفته بود در آنجا باشد . برای اینکه اینجا ذغال دارد آن‌ها هم دارد . هیچ نرفته بودند مطالعه بکنند . دما گروپ هم نگفته بود . بدون آنکه مطالعه کرده باشد این یکی . دوم یک کارخانه قند آوردند

قتدچفندر در شاهی نصب کردند . بعد دیدند اینچا چفندر عمل نمی آید . برچیدند بردند در اراک گذاشتند . سوم سدکرخه ساختند سدکرخه تمام شد . وقتی که سد تمام شد . خواستند آب بیاندازند به پشت سد . دیدند این آب را اگر بیاندازند به پشت سد تمام دهاتی را که قرنهاست از این آب زراعت میشود خشک خواهد شد . این مونه مان سدکرخه همین جور مانده بود . که من این چند مورد را در تمام گفته هایم و در تمام سخنرانیهایم مذاکراتم با مجلس و بانمایندگان مطبوعات همیشه بیان میکردم . بدون آنکه اصلاً" اعتنا بکنم که این ممکن است بر خورد به شاه که راجع به پدر او یک همچین انتقاداتی میکردم . در حالیکه عین حقیقت بود . به هیچوجه من الوجوه معتقد به این نبود . من متحیر شدم چطور شد اصلاً" حاضر شد که یک شورائی تشکیل بشود . اما خیال میکنم شاید منظور او این بود . که اینها ————— . یک مطالعاتی بکنند و یک چیزی به او گزارش بدهند که آنوقت او تصمیم بگیرد .

س - ولی حتی در آن شرایط ظاهراً " قدرت شاه کم میشود چون مجبور است اتکاء کند به عقاید متخصصین . بعد که میگوید خوب برنامہ پنج ساله این است در حین کار نمیتواند که اراده اش عوض بشود؟

ج - حالا ، حالا ، آیا بدر رفته بود جدا این راضیت کرده بوده است؟ و بانظر شاه بوده است که این مخالفت میکرد و عقیده اش این بود که ایران نباید برنامہ داشته باشد . نمیتواند برنامہ داشته باشد . و روزانه ، روزمره باید تصمیم گرفت . نمیتوانم ، یا شاید بنظر خودش بوده است برای اینکه یک آدم هیچ خوش جنس نبود . یک آدم

س - بدر؟

ج - بدر ، یک آدم . به عقیده من یک آدم درستی نبود . در وزارت دارائی بزرگ شده بود . و طرز فکریک مالیه جسی را داشت . که این هم یکی از آنها بود . چطور شد که عکس العملی هم نشان نداد شاه . من هیچوقت این را دیگر اطلاع پیدا نکردم ، هیچوقت .

س - در زمان رضاشاه هم مثل دوره محمدرضا شاه بعضی از وزراء" تک تک شرفیاب میشدند گزارش میدادند؟ یا اینکه نخست وزیر و اسطه‌ای بین وزراء" و شاه بود

ج - در مورد امان اله میرزا که میدانم هیچوقت به وسیله چه چیز نبود دستوری که به

اوداده است . جم نخست وزیر بود .

س - مستقیم ؟

ج - جم هیچ اطلاع نداشت . از این مذاکراتی که امان اله میرزای جهانبانی بآدماکروپ میکرد . ماهها مشغول مذاکره بود . که وقتی که به اوال تیماتوم داد که باید در ظرف یک هفته اینکار انجام بشود . در ظرف زودتر از یک هفته امضاء کرد . برای اینکه امر شده باید اینکار بشود . این حالا چه دارد میشود ؟ هیچی . هیچ معلوم نبود . و به همین جهت هم بود که نه مطالعه شده بود راجع به نایع ذغال آن . نه آهن آن . نه محل آن .

س - آنوقت مجلس چی ؟ دوره اخیر میگفتند که لوائی میرفت مجلس . و میگفتند که او امرملوکانه است و بدون بحث و اینها تصویب میشود ؟ ....

ج - آواخر . او آخر که . به ببینید یک تفاوت عمده ای هم که بین رضاشاه و محمد رضاشاه بود تا آنجا تیکه من استنباط میکردم . هیچوقت رضاشاه دستوری نمیداد که برخلاف قانون باشد ، تا چه برسد به خلاف قانون اساسی . رعایت قانون را میکرد . اما محمد رضاشاه مدها دستور داد که برخلاف قانون اساسی بود . هیچ اصلاً" اعتنا به هیچ قوانینی نداشت . نمی پرسید که مخالف است . اگر هم کسی میگفت که مخالف قانون است اصلاً" این یک جسارتی بود . مخالف قانون چی هست ؟ امر . او امرملوکانه است . او امرملوکانه بالاتر از هر قانونی بود . بالاتر از قانون اساسی بود . و اینهاست که مصدر کار بودند . یکی از آنها پیدا نشد . شاید من در این مورد شاید لازم باشد که بگویم این قضیه را . اینها عیب ندارد که با هم دیگر مخلوط میشود ؟

س - (؟)

ج - من در سازمان برنامه تازه آمده بودم . یک نامه هائی میرسید . روی یک کاغذهای عادی . نه چاپ داشت . نه علامتی داشت . و این را ماشین میکردند . و نامه هم تا آنجا تیکه بخاطر دارم مهر و اینها هم نداشت . من اول دفعه ای که این را دیدم تعجب کردم که این چی است ؟ معلوم شد که این چیزهایی است دستورهایی است که ساواک میدهد به ادارات . چندانکه آمد که دستگهی در سازمان برنامه یک طرفداران حزب ایران و اینها هستند یک

ده ای که میگفتند در حدود دویست نفر. من اصلاً اعتنا نمی‌کردم. توجه نمی‌کردم. بعد اینقدر این پشت سرهم آمد که بعد گفتم که بنویسید که اینها چه میکنند که وجودشان خطرناک است؟ جواب دادند که جلسات شبانه دارند. گفتم بنویسید جلسات شبانه به چه منظوری دارند؟ دورهم جمع میشوند اینک عیب نیست؟ جواب دادند که اینها منظور این است که یک روزی تسلط پیدا بکنند به اقتصاد ایران. گفتم چه جوری آخر؟ وارد یک بحث اقتصادی احقانه ای شدند که به آنها جواب دادم که این مسائل اقتصادی را من خودم بهتر میتوانم تشخیص بدهم. در این خصوص نمی‌خواهم شما اظهار عقیده بکنید. بعد شاه بمن یک روزی گفت که. سازمان امنیت میگویند که با شما مکاتبه کرده اند و نتیجه ای نگرفتند. شما اعتنا نکریدید. و این لازم است. شما یک عده ای را باید بدهید به دیوان کیفر. گفتم من اینکار را نمی‌کنم. خیلی اصرار کرد. من هم جواب دادم که من اینکار را نمی‌کنم. دلایلی هم آوردم. باشد. از سر جایش باشد شروع کرد به قدم زدن. منم با او راه رفتم. گفت که شما خیلی لجوج اید. گفتم اتفاقاً! علیحضرت این راه اشتباه میفرمائید. گفتم این لجاجت نیست. گفتم اینها دوستان من نیستند. اینها از مخالفین من هستند. اینها همانهایی هستند که. حالا این هم باز یک موضوع دیگری پیدا میکنند. که آنرا باید توضیح بدهم. که دکترو مدق یک وقتی تصمیم گرفته بود که مرا بخواهند از واشنگتن. کار رفت را بمن سپارد. حالا این را بعد به شما توضیح میدهم. اینها مخالفت کردند. اینها مرا خائن میدانستند. اینها گفتند که یک انگلیسی بیش از ابتهاج علاقه به ایران دارد. من این لجاجت نیست که بخواهم که اینها را. از اینها حمایت بکنم. من یک مقامی دارم. یک معتقداتی دارم. و برای این هم قبول کردم این کار را. که بپایم یک کارهایی انجام بدهم. من اینکارها را به وسیله اینها. اتفاقاً این دویست نفر از سالمترین افراد در دستگاه من هستند. من اینها را بدهم به دیوان کیفر. پنج نفر در دنیا به من عقیده دارند. میان ایند بمن میگویند آقای درستکار شما از اینها دزد ترند! شدید در سازمان برنا به. که اینها را دادید به دیوان کیفر؟

بگویم به من امر شده است؟ بگویم بمن امر شده است اینکار را بکنم؟ من آدم اینجای

این اشخاص باید کار بکنم . من که تمام افراد سازمان برنامه رانمی توانم بجای آنها از خارجه افرادی بیاورم . من با همین ایرانی ها باید کار بکنم . گفتم اینکاری که من میکنم مسئولیت دارد . برای اینکه ممکن است بعضی از این اشخاص واقعا " یک کار هائی بکنند که جزو کارشکنی محسوب بشود . من مسئول هستم . آسانترین کار برای من اینست که اوامر شما را اجرا بکنم . مسئولیتی ندارم . و با مخالفین خودم هم اینکار را بکنم . گفتم آخر اعلیحضرت یک وقتی تمام ایران طرفدار مصدق بودند . تمام ایرانی ها را که نمی شود تنبیه کرد . پرسیدم که اعلیحضرت چند نفر اینطور باشما صحبت میکنند؟ گفت هیچکس . گفتم استدعا میکنم به دیگران نفرمائید . برای اینکه به محض اینکه بفرمائید اجرا میکنند . و این مخالف مصالح منکست است . مخالف مصالح خودتان است . نکند اینکار را . دوستان نفرمائید من دادم به دیوان کیفر . دوستان دشمن ایجاد کردم که بیرون دبه هروسيله ای که میتوانند رژیم را عوض بکنند . یک کاری بکنند . من اینها را وادار خواهم کرد . با ایمان کار بکنند . این را میدانم . این قدرت و توانائی را دارند . با وجود اینکه از مخالفین من هستند . با وجودیکه — را خائن میدانستند . گفتم این طرز کار را باید تشویق کرد . گفتم به اینجهت اعلیحضرت نمی کنم . نمی توانم بکنم . صرف نظر کرد . تقریبا " یک سال نشده بود که هنوز . باز سه سال ونیم . بیش از سه سال ونیم دیگر در آنجا بودم .

- س - پس در آن زمان رضاشاه سرکار بخاطر در آید که لواحي که به مجلس داده میشد عینا " مثل: دوره ها تبعید تمویب میشد؟ یا اینکه امکاناتی بود در مجلس و کمیون های رسیدگی ، اطلاعات؟
- ج - من میدانید در سیاست پرسه هیچوقت علاقه ای نداشتم . مگر کار هائی که مربوط میشد به جنبه هائی که در مسائل اقتصادی بانکی و اینها .
- س - یک لایحه اقتصادی که آنزمان ممکن است رفته باشد مجلس؟
- ج - بعله . در زمان رضاشاه . کارهای غلط خیلی میشد .
- س - نقش مجلس را میخواستم به بینم تفاوت آن در این .....
- ج - مثلا" الان به شما بگویم . من وقتی که هنوز در بانک شاهی بودم . کاپیتو لاسیون ملنی شد و کار هائی که میرفت به دیوان محاکمات وزارت خارجه . میدانید اتباع خارجی تمام

آنها دروزات خارجه محاکمه میشدند. بانک شاهی کارهایش میرفت به دیوان محاکمات وزارت خارجه. یک وقتی همین ابوالقاسم فروهر رئیس آن بود. کاپیتو لاسیون که ملغی شد همه کارها رفت به وزارت دادگستری. به محاکم. داوریک محکمه‌ای ایجاد کرد. محکمه تجارت. برای پیش بینی اینکه این کارها برویه محکمه تجارت. یک علی آبادی نامی هم گذاشت که میگفتند که آدم تحصیل کرده‌ای هم هست. بانک یک واخواستی داشتند. اولین دفعه‌ای آنوقت میگفتند سفته پروتست کرده‌اند. بردند پروتست بکنند. محکمه رد کرد. گفت نمیشود یک چیزی را اذونفرم مطالبه کرد. روی قانون اسلام. که یک دینی ذمه ای به عهده یک نفر است. دونفر را نمی شود برای یک دین تعقیب کرد. من سراسیمه رفتم پیش داور. گفتم آخر با آبروی مملکت ما ن داردمی رود. ما رفتیم با باکا پیتولا سیون الفنا کردیم یک همچین مسخره بازی در میآوردند؟ آخر چه جور است این؟ سفته هر چه امضاء بیشتر داشته باشد اعتبار آن بیشتر است. و فلسفه آن همین است. نه برای قشنگی کاغذ است که پروتست امضاء کنند. این آدم میگوید که قبول. گفت چه بکنم. این را من از بهترین قضا ت را گذاشتم. یکی از بهترین را گذاشتم. تلفن را برداشت داد و سریا د کردیه این آدم. که آخرین را از کجا شنیده‌اید. قانون تجارت ما هم این را قبول دارد. شما این را. روی قوانین اسلامی. نمیدانم این علی آبادی سابقه چی داشته است. از این جور موارد پیش میآید که من با داد و ورز نزدیک شدم بواسطه همین بود. تشخیص دادم یک مردی است با حسن نیست. و یک چیز دیگری که از خصوصیات ایرانی است. و ایران است که هیچ عوض نشده است این است که یک نفر که اعتماد به نفس دارد. قدرت و توانایی این را دارد. و این جرات و شهامت اخلاقی را هم دارد که تصمیم بگیرد. و کارهایی بکنند که ممکن است احیاناً ایجاد مزاحمت برای او بکنند. تمام بارها را میاندازند روی دوش این. آن ایرانی های ز رنگ. فرار میکنند از مسئولیت. برای اینکه راحت تر است آدم یک کاری را نکنند. تنبیه نمیشود.

س - تا آنجا که سرکار اطلاع داشتید آیا رضا شاه با سفرای خارجی تماس مکرر داشت و مشورت میکرد؟ اینطور

ج - نه گمان نمیکنم.

س - اینجور که شایع است که محمد رضا شاه میکرد ؟
 ج - هیچ تصویری کنم . گمان میکنم با آن اخلاقی که او داشت . قد بودن او . گمان
 نمیکنم که او حاضر میشد که ، کسرشاهان او میشد . که بخواهد با یک کسی مشورت بکند . اعم از
 داخلی یا خارجی . هیچوقت نشنیدم . هیچوقت .

س - زبان خارجه هم که میدانست . مستقیماً " لاید مجبور بود مترجمی داشته باشد ؟
 ج - مجبور بود مترجم داشته باشد و اتفاقاً " مثلاً " قضیه بولار در آنکه گفتم که عقده داشت .
 که وزیر خارجه با او یک رفتاری کرده بود که زنده بود این جمله چیزهایی است که
 نشان میدهد که خوش میآمد . رضاشاه خوش میامد که اگر یک نفر از وزرای او در مقابل
 خارجی مثلاً " ایستادگی کرده بود . برای اینکه میدانید که قدغن بود معاشرت .

من گمان میکنم جزویک عده قلیلی از ایرانیها بودیم که من میرفتم به سفارتخانه .
 هیچوقت هم در عمرم اجازه نمیگرفتم . اما دستور داشتند که اشخاص به سفارتخانه
 رفت و آمد نمی‌توانند بکنند مگر با اجازه باشد . یکی از مقرراتی که در کشورهای
 کمونیستی هست در ایران بود . و بنا بر این ایرانی‌ها نمی‌توانستند معاشرت بکنند و
 تنفر نشان دادن نسبت به خارجی‌ها هم یک نوع جایزه‌ای داشت حرمتی داشت .

س - در مورد این دهات و زمین‌ها و املاکی که از افراد به رضاشاه منتقل شده بود .
 در این مورد واقعیت‌ها چه بوده است ؟ چون انواع و اقسام صحبت‌ها ....

ج - من آبروم را می‌شناختم . آبروم که آمد رئیس شهربانی‌ها این قبیل از اینک به
 این مقام برسد . در اوایل سلطنت رضاشاه بود . هنوز شاه نشده بود . آبروم آمد به رشت .
 من آنوقت در بانک‌های رشت بودم . رئیس تیپ مستقل شمال شد . من برای او خیلی
 احترام قائل شدم . خیلی به او سمپاتی پیدا کردم . برای اینکه وضع رشت طوری بود
 که قنصل آبر سو ف که بعدشارژه دفتر تهران شد .

س - آبر سو ف ؟

ج - آبر سو ف اسم مرتیکه قنصل رشت . قنصل شوروی شده بود در رشت قنصل داشتند . در آنجا
 در قنصل‌خانه یک وکیل دادگستری را احضار کرد که این آدم وکیل یک کسی بوده که بر علیه
 یک تبعه روس محاکمه داشت در رشت . از او با تغییر و تشدد خواست مرعوب بکنند یا رور را

که چرایک همچین کاری را کرده است . دستور داد بپیرنندنندانیشش کردنددر توی زیرزمین قنسول گری . یک همچین وضعی داشت . استاندارگیلان هم جراءت نمیکرد . ازچی می ترسید؟ نمیدانم . دریک همچین موقعی محمدحسین خان آبیروم آمدبه رشت ، اول کاری که کرددستور دادهرکس برودبه قنسول گری شوروی اسم اورا به نویسنده وتوقیف میکرد . کسی دیگر جراءت نمیکرد پای خود را بگذارد .

س - این درجه زمانی است ؟

ج - در موقعیکه زهزمسه ، جمهورییت بود . که جمهوری بشود . که سرپرسی لورین بود برای اینکه سرپرسی لورین از تهران آمد ، از راه رشت که بیرون . برای اینکه آن راهی که میرفتند به اروپا . از راه انزلی بود دیگر ، که آمد به ملاقات آبیروم . ومن حضور داشتم . که صحبت از جمهوری شد . و از بیان او معلوم بود که اینها جمهوری را ملحت نمیدانستند .

س - انگلیسها

ج - بله ، بله . برای اینکه این از صحبت او علنی استنباط میشد که اینها موافق نبودند با جمهوری . بنا بر این در آن تاریخ بود که . میشد هزار و سیصد و ... مثلاً " به تاریخ مسیحی میبایستی قبل از . در حدود ۱۹۲۴ . بیست و چهار که مرگ لنین بود بیست و چهار . من در رشت بودم در بانک شاهی رشت بودم . ۱۹۲۴ من احضار شدم به تهران . که بالاترین مقام ایرانی را که در چیف انترپرت بود . کفالت آنرا بمن دادند برای اینکه بمصرالدوله که چیف انترپرت بود میرفت به مرخصی . من شش ماه این کار را کردم که از آن وقت مرا شناختند . بنا بر این در آن اوان بود . کار بجائی رسید که فوق العاده من به او نزدیک شدم . غالباً " روزها میرفتم پیش او . آنوقت که در بانک شاهی بودم . و از قدرتی او ، و از قدرت او ، اعتماد به نفس اولدت میبردم . برای اینکه بکلی خاتمه داد به آن وضع . بکلی عوض شد . این برادر فریدون کشاورز . برادر بزرگ او مترجم قنسول . گری شوروی بود . او مثلاً " یک قدرتی داشت برای خودش .

س - آنوقت آبیروم در این مسائل اراضی و املاک چه نقشی داشت ؟

ج - نه این از آنجا شناختم او را . بعداً مدرسش شهربانی شد . و چه موقعی بود که برای رضا شاه شایدهما من موقع بود که رئیس تیب مستقل شمال بود . برای اینکه مستقل شمال تمام از

گروگان ، مازنداران ، گیلان زیر نظر این بود . و به همین جهت هم اسم آن تیب مستقل شمال نبود در آن موقع بود که گمان میکنم این برای رضا شاه خانه سازی میکرد یک خانه ای را که مثلاً " فرض بکنید که هفتاد هزار تومان تمام میشد ، این راده هزار تومان مثلاً " مورت میداد که تمام کرده است . این را بعد ها شنیدم . که به این جهت جلب نظر شاه را کرد . خود شاه هم میدانست ، که این خانه ..

س - این برای شخص شاه بود یا برای ...

ج - بله ، بله . برای شخص شاه بود . همان موقعی بود که املاک را میگرفت در مازنداران .

س - چه جوری مگر مردم بعضی وقت ها برای تملق و اینها تقدیم میکردند؟ یا اربان میفروختند ؟ یا چه جوری ...

ج - نه هر ملکی را که اراده میکرد میگرفتند . و اگر هم هیچی هم نمیشد . مال پدر آذرا در مازنداران گرفتند . این استراض هم داشت . این نمیداد . گرفتند که گرفتند . هیچی هم ندادند . زندانی میکرد میگرفت .

س - خب به زور بوده است .

ج - به زور بوده است . در کتاب خاطرات کدام سفیر بود که چاپ کردند؟

نورمن بود ؟ کسیکه امیر مختار بود در زمانی که رضا شاه را انتخاب میکردند ؟ نورمن بود؟

س - این کتاب راجع به سرپرسی لورین بود ؟

ج - سرپرسی لورین بود ، سرپرسی لورین که خاطراتش را خود او ننوشت است ، دیگران برای او نوشته اند . در آنجا مینویسد که ها وارد مخالف بود ، لورین خیلی علاقه داشت خوش آمده بود از این آدم . در اینجا مینویسد که قبل از اینکه لورین از ایران احضار بشود . نادرستی رضا شاه دیگر مسلم شده بود . ها وارد هم از تهران بیرون کردند . میدانید برای اینکه او تنها . تنها کسیکه مخالف بود او بود . و قبل از پایان مء موریت لورین مسلم شد ، برای خود او هم مسلم شد که . از همان زمان شروع کرد . برای اینکه ما شنیده بودیم که او ایل امر نمیگردانینکارا . و بعد از مدتی ...

س - استدلالی هم داشت مثلاً " که میخواهیم مالکین بزرگ را از بین ببریم یا به نفع مملکت

است یا ..

ج - یقین دارم که این استدلال را پیش خودش داشت . همانطوریکه کارخانه‌ها هم را توجیه میکرد که چرا من اینکار را کردم برای اینکه دیگران نکردند . شاید هم این را پیش خودش فکر میکرد که این را من اینها را میگیرم آبا میکنم . مالکین ما زندان تریاکی هستند . نمیتوانم توانا شندارند . یا بلد نیستند یا نمی‌خواهند که این ملک را آباد بکنند .

س - یا اینکه اصلاً " این کار را اصلاً " دولت میتواند بکند بجای اینکه شخصی ...

ج - نه که خودش با آن قدرت ، آخر وقتی که یک ملکی را میگرفت تمام وسائل دولت در اختیار او بود مجانی . ملاحظه میکنید . و خب فرق میکرد با این . آنوقت او خانه میساخت برای‌ها تی ها . که سرمبهرم بود همه میدیدند . رنگ هم میکردند . رنگ سفید . این جور خانه‌ها را شنیدیم که آپروم برای او درست میکرد به یک قیمت خیلی نازلی با اوصاف میکرد . بقیه را چه میکرد ؟ بقیه را گمان میکنم خود او از پول‌ها تی که از مردم میگرفت خرج میکرد . میداد

س - آنوقت این زمین‌ها بعد از اینکه رضاشاه از ایران رفت مثل اینکه لایحه ای از مجلس گذشت که این زمین‌ها منتقل شده است

ج - مسترد بشود .

س - بله

ج - مسترد شده دولت .

س - بعد آنوقت بعد از پنج شش سال دو مرتبه مثل اینکه مجلس تقدیم کرد به ...

ج - هژیر اینکار را کرد . هژیرا به نظر من . یک علت ترقی هژیر هم همین بود برای اینکه او وسیله شد که . اینها را منصرف کردند آوردند . بنیاد درست کردند . بانک عمران درست کردند . بانک عمران برای این تاء سیس شد که فاینانس بکند اقساطی را که میبایست اینها بپردازند . چیزیکه نمیکرد این بود . بانک عمران گندم از آمریکا میخرد . فور ایتی میخرد . انحصار آن را به او داده بودند . میخرد و میآدم میفروخت و استفاده را میبرد و یک مقدار خود کارکنان بانک عمران میخوردند . بقیه آن میرفت

درجیب بنیا دیپلوی .

س - فکرکنم در بعضی از کتابها نوشته شده است که محمدرضا شاه پیش قدم اصلاحات ارضی بود. و نمونه آن اینست که زمین های خودش را میفروخت؟

ج یک دانه آنرا مجانی نداد. یک دانه را مجانی نداد. تمام را فروخت .

س - در هر حال اگر نیت خیری هم بوده است نفع شخصی هم داشته است؟

ج - بله یک وقتی خاطر دارم. من در سازمان برنامه بودم مثل اینکه تازه آمده بودم. علم

سمتی داشت. سرپرست. سرپرست این املاک پهلوی بود. به چه مناسبت مرا یک روز دعوت

کرد. باجیب برده دهات که کارهای که دردهات میکنند نشان بدهد. خانه ساخته بودند. تعاون درست کرده بودند. و

س - وزیر کشاورزی بود

ج - وزیر کشاورزی بود؟ به یک سمتی مرا برده که اینها را نشان بدهد. تمام فلسفه او این بود که

دنیا هم قبول کرده بود. که بانک عمران درست شد برای اینکه املاکی را که میدهند به

رعایا واقساطی که میبایست وصول بشود این وصول بکنند. و با این پولها خرج آبادی

این املاک بشود.

س - یعنی قرار بود که آن وجه پول زمین به شاه داده نشود. در بانک بماند و خرج ..

ج - با آن بتوانند کمک بکنند به زارعین بی بضاعت. بعد دیگر همه کار میکرد. که میگویم

انحصار خریدگندم را از آمریکا راداشت. که سالها اینکار را میکرد. و بعد سرمایه گذاری

کرد در خارج. یک روزی رام دعوتی کرده بود. یک عده ارزاسای بانک را که من که وارد

شدم. با یک شعی، خوشحالی گفت که. بله مایک بانکی را خریدیم در. در یکی از ایالات

جنوبی مثل اینکه بود. آنچه خاطر دارم. گفتم برای چی خریدید؟ این وا رفت.

که یعنی چی برای چی خریدید؟ گفت یک نفر هم در حوزه هئیت مدیره داریم. گفتم

آخر برای چی اینکار را کردید؟ تعجب کرد که من چه سوالی میکنم. آخر گفتم این چه

لطفی دارد. اینهم ضمانت به شما بگویم که من به عنوان رئیس سازمان برنامه عضو شورای

شرکت نفت بودم. عبدالله انتظام رئیس آن بود. یک وقتی در زمان. سهام السلطان

سهام السلطان نیات هم بود میرفتیم آنجا. به چه سمتی؟ من میدانم. صیاد مدندانجا

مسائلی طرح میکردند . مثلاً " یک روزی در جلسه یک پیشنها دی آوردند که شرکت نفت یک قراردادی داردمی بنددبا . این سهام السلطان بود آنوقت . یک قراردادی دارد می بنددبا شرکت نفت ایتالیا شی . که پمپ بنزین ایجادکنند . من گفتم .

س - در اروپا یا ... ؟

ج - بله در ایتالیا . گفتم یک مملکت فقیر ، بدبختی میخواد سرمایه گذاری بکنددر خارجه ؟ گفتم آقا این قبیح است دیدم همه وارفتند . همه تعجبیا کردند . یک جوری فروهر هم وزیرداری بود . فروهر جوانه . غلامحسین . این ماند برای جلسه بعد . بین جلسه علامن تلفن کرد . وزیردربار بود . که آقا شنیدیم شما مخالفت کردید ؟ در این چیز ؟ این مربوط به چه چیز است . این اعلیحضرت اجازه فرمودند . گفتم آقا علامرا در آنجا معذور بکنند از این سمت . این عقیده من است . این بزرگترین حماقتی است که میخوادند . ایران برود سرمایه گذاری بکنند در ایتالیا . گفتم میتوانید عواقب آن ممکن است چی باشد ؟ یک روزی یک کسی . از آن کمونیست های ایتالیایی . بگوید ما خاک بر سر این مملکت . اینقدر فقیر شده ایم که ایران گدایا بدبباید پمپ مارا چیزداشته باشد . این باعث بشود که بیایند پمپ شما را بگیرند وهمه شما را بیرون بکنند . چه میتوانید بکنید ؟ این راکشورهای میکنند که : بوانند کشتی جنگی بفرستند . بگویند ما آمده ایم برای حمایت . آخراژی ایران ما ذرکننده سرمایه شد ؟ آقا اینقدر گفتم که لایحه مطرح شد . پس گرفتند . بردند . کسی دیگر جرات نکرد ای بدهد . در صورتیکه اول به نظرشان خیلی قریب میآمد اینکار . اما جرات نمیکردند که بگویند .

و منتفی شد . هیچوقت شاه در این خصوص با من صحبت نکرد .

س - این رابطه چه مناسبت گفتم . نمیدانم الان

ج - مسئله زمین بود ، انتقال آن ، بانک عمران .

بله بانک عمران . این کارها را میکرد . شرکت نفت اینکارها را . این جزو بلند پروازی بود . بعنوان پرستیژ . ای آقا شما مخالف هستید ؟ با اینکه . گفتم نه من از خدا میخواهم . ایران بتواند یکی از کشورهای آمریکایی جنوبی راهم تصرف بکند . اما آخرین مستلزم این است که وسائل آنرا داشته باشیم . ما خودمان الان داریم قرض میکنیم برای

کارهای عمرانی مان . شما آنوقت بیا تید الان بروید سرمایه گذاری بکنید .
در هدم میخواستند بکنند . که آنهم من مخالفت کردم .

س - در ضمن صحبتتان اسم تیمورتاش را بردید . شما خودتان تیمورتاش را هیچوقت ملاقات کرده بودید؟ دیده بودید؟

ج - خیلی . وقتی که استاندار گیلان بود . من آنوقت در رشت بودم . آمد استاندار گیلان شد . و من از . شخصیت او مرا خیلی جذب کرد .
س چه بود ؟

ج - ر . یک شخصیت غیر ایرانی های عادی بود . یک آدمی بود که وقتی وارد یک مجلسی میشد همه احساس میکردند که یک شخصیتی هست . یک جذابیتی داشت . فرآینه خیلی خیلی خوب حرف میزد . روسی خیلی خیلی خوب حرف میزد . خیلی با اجراءت باشا مت حرف میزد خیلی . که اصلاً شبیه به کرا کتر ایرانی نبود بعد سواره نظام . در روسیه تحصیل کرده بود . در پترزبورگ . افسر سواره نظام بود . بعد هم ادامه داشت . وقتی آمدم در بانک شاهی در تهران بودم . او هم وزیر دربار مقتدر شده بود می دیدم او را . مثلاً در کارهای بانک شاهی . من با او سروکار داشتم .

س - نظریات اقتصادی او ویا طرز برخورد او با مسائل اقتصادی و اینها چه جوری بود؟
ج - گفتم که من در جلساتی که با تقی زاده حضور داشت . تقی زاده وزیر مالیه بود . مطلقاً تقی زاده اظهار عقیده نمیکرد و حرف نمیزد . اما این خودش یک ابتکاراتی داشت مثلاً مخالف این بودند که . آنوقت لیره اساس پول ایران بود . دلار اصلاً هیچ به حساب نمی آمد . همیشه ایران وابسته به استرلینگ اریا بود . میدانید استرلینگ اریا آنوقت یک قسمت زیادی از مالک دنیا را در برداشت . تمام مستعمرات سابق انگلیس و آنوقت هم که هنوز هند مستعمره بود . و عراق . اینها عضو استرلینگ اریا بودند . روپیه عراق ، روپیه هند ، و یعنی دینار عراق ، روپیه هند و خیلی پول ها ، پول نیوزیلند ، استرالیا ، کانادا و اینها جزو استرلینگ اریا بود . و ایران هم وابسته بود به لیره . مصر هم بود . بله . آنوقت خرید و فروش ، تفاوتی بود . همینطوری که همیشه هست مثلاً . و ایران هم خیلی علاقه داشت که ریال ارزش داشته باشد . ریال تنزل نکند .

میدانید این عقیده‌ای است که خیلی‌ها به خطا دارند. منجمله در این نرآنسه. تیل پول مملکت را شکست مملکت میداندند. در صورتیکه در خیلی‌ها را یک مالکی اصرار دارند که پولشان را تنزل بدهند. و دیگران مانع میشوند. و این را یک نوع شکست سیاسی میدانند. در زمان رضاشاه مثلاً "کسی جرات نمی‌کرد کسی صحبت از این بکنده که... و این کار را تکی زاده کرد. شش تومان بود کرده تومان. پنجاه در صد تنزل داد ریال را در ضمن این صحبت‌ها. آنوقت تفاوت خرید و فروش مثلاً. الان درست بخاطر ندرام. مثلاً "فرض بکنید که در لیره یک ریال تفاوت داشت. مثلاً هشتاد هشتاد و یک تیمورتاش مثلاً" یک دفعه گفتش که. آخر چه مناسبت این نرخ فروش را میگیرد. نرخ خرید را قرار بدهید پایه. دیدم از لحاظ آنها. از لحاظ مافرقی نمی‌کرد. از لحاظ آنها این یک ریال راهم مثلاً. این یک ابتکاری بود بخرج داد از این به بعد ما نرخ خریدمان را کوت خواهد کرد. برای شما اگر مؤشرات برای مافرقی نمی‌کند. مثلاً یکی از این ابتکاراتی بود که به‌نظم یک خورده غیر عادی آمد. کسه چطور شد یک آدم غیر فنی توجه به این مطلب کرده است. و حقیقتاً " همین جور بود. برای اینکه هیچوقت در عمرش این صحبت‌ها را نمی‌کرد. در آن موارد چرا او مداخله میکرد؟ الان این را بخاطر ندرام. چرا با بودن وزیر دارائی وزیر دربار میبایست مداخله بکند. نمیدانم. شاید مثلاً "رضاشاه با او یک صحبتی کرده بود او مایل بود که جلسات پیش او تشکیل بشود. آدم خیلی وطن پرست بود. این را در آن تردید ندارم. یک آدم برجسته بود. خیلی لایق بود. خیلی تیزهوش بود. خیلی زن دوست بود. این عیب او بود خیلی خیلی علاقه به زن داشت. بطوریکه حتی می‌گویند یک روز خانم سفیر انگلیس. او یک زن سنی بود مثلاً اینکه. میگفته یک روزی که او را هم گرفته بود. که خود او بیان میکرد. هر زنی خوش می‌آمد. و این ضعف او بود. بین یکی از ضعف‌های او بود. بعدیک.

س- چطوری رضاشاه این را "علا" تحملش کرده بود؟ یک همچین آدمی را؟

ج- برای اینکه رضاشاه هیچ بلد نبود. خیلی چیزها را این به رضاشاه یاد داده بود. و او را در خیلی بد بود با تیمورتاش. و او را در ارتش کردند. رفت بیروت مثل اینکه.

سرکنسول انگلیس مثل اینکه دربیروت شد . یک مقاله ای در تایمز در آمد . که من همان وقت که خواندم فکر کردم این راهها وارد نوشته است . نوشته بود که Recent correspondent دربیروت این را نوشته است . نوشته بود . وقتی که این را خواندم مسلم شد که کلک تیمورتاش کنده است . نوشته بود . . . . . رضاشاه هیچی بلد نبود . کار دوچنگال دست گرفتن را بلد نبود . نشستن را روی صندلی را بلد نبود . تمام این چیزهایی است تیمورتاش به او یاد داد . این کافی بود که تیشه به تیشه تیمورتاش بزند . واقعا "هم بلد نبود . آن مدتی که طول کشید . الان من تعجب میکنم چطور شد که دوام آورد . این قدرت تام و تمام داشت . در جلسات . در میهمانی ها . میهمانی هم خیلی خوش میآمد . خیلی خیلی . هم میهمانی میداد . هم میهمانی میرفت . کلوب ایران هم آنوقت خیلی رونق داشت . مثلا" در میهمانی های در کلوب ایران . جلوی جمعیت مثلا" این حاجی مخبر السلطنه را از دور اشاره میکرد . آقا بیایید . او هم میدوید . جلوی همه میآمد آنجایی نشست . این کاری است که نمی بایست کرده باشد . اما این قدرت داشت .

س - اسم شاه را مرتب نمی برد که اظهار کوچکی نسبت به شاه بکند ؟ مثل ..

ج - بخاطر ندارم . اما کسی اصلا" با شاه طرف نبود . اصلا" از وجود شاه اطلاع نداشت همه اش وزیر دربار . خوب . خود همین باعث شد که تهمت ها آنوقت به او زدند . که نمیدانم در روسیه پورتنوی و اسنـــــاد داشت که نمیدانم باروسها ساخته است .

قسم میخورم که این صحیح نیست . ممکن نیست همین کاری کرده باشد که باروسها ساخته باشد . که رژیم را بخواهد عوض بکند . اطمینان دارم . تیمورتاش اگر آدم میخواست نظر به تیمورتاش داشته باشد که برله بلشویک ها است یا برعلیه آنها . میگویم برعلیه آنها . با وجود اینکه در روسیه تحصیل کرده بود . اما ممکن نبود این با آنها برخورد سازش بکند . سازش سیاسی بکند . این عقیده من است .

س - با فروغی چطور ؟ با فروغی شما مستقیما ؟

ج - با فروغی من در زمانی که فروغی نخست وزیر شد و قرارداد چیزی را

س - بعد از آغا زنگ ؟ رفتن رضاشاه ؟

ج - بله ، بله . قرارداد اتحاد ، پیمان اتحاد با متحدین رابست . به علا

گفتم که این کافی نیست . که مایک عده برای اسم آن هم باشد بفرستیم به جنگ العلمین .
 دویت نفر بفرستیم . اصرار کردم علامواقت کرد . گفتم اینها را بگوئید به فروغی . وقت
 گرفت . رفتیم منزل او . من شروع کردم به صحبت کردن ، این چشمش را بست . من خیال
 میکردم که خواب باشد . خیلی ناراحت شدم که آدم با یک کسی که چشمش را بسته چطور صحبت
 بکند ؟ اما عقاید خودم را گفتم . بعد که تمام شد چشمش را باز کرد . معلوم شد که همه را گوش
 داده بود . گفت با تمام این چیزهایی که گفتید موافق هستم . قبول دارم . برای اینکه
 من استدلال میکردم . الان اسما " شدیم ما هم پیمان . آخر هم پیمان اسمی که چه چیز
 بعد از جنگ ، آخر بگوئیم که ما رفتیم جنگیدیم . یک آدمی . یک تلفاتی دادیم . که یک
 حقی داریم . گفت موافق هستم . گفت اما همین کاری که من کردم . شما اگر بدانید چه
 مشکلاتی بود برای من ایجاد کرد . در موقعیکه این دفاع میکرد . یک کسی سنگ پرتاب
 کرد در مجلس به سرا و خورد . یا نمیدانم میخواست او را بزند ، گفت با این مردم مگر میشود
 این حرفها را زد . به هر کسی که بگوئید بسرت را میخواهم بفرستیم . میگوئید پسر هر کسی
 را که میخواهد بفرستید پسر مرا نفرستید . گفتم این فکر شما را من می پسندم . اما
 این تنها تماسی که گرفتم تماس غیر مستقیم دیگری که داشتم . به آمدند پیشنهاد کردند
 که من بیایم کفیل بانک ملی بشوم . در موقعی بود که علا بنا بود رئیس بانک بشود .
 گفتند من بیایم فائض مقام بشوم . و علا را آنوقت میفرستند به آمریکا ، آگرمان
 هم برای او گفتند میخواهند . آنوقت من بشوم رئیس بانک . گفتم نمی کنم . هان
 این را مشرف نفیسی بمن پیشنهاد کرد که وزیر دارائی بود . گفتم اگر من لایق این هستم
 که رئیس بانک بشوم بیایم رئیس بانک . من بیایم زیر قبا ی علا قائم بشوم . علا
 رفت . آنوقت من آنجا سردر بیآورم ؟ میترسید ؟ اگر میترسید چرا این وسط سراغ
 من میآئید ؟ هر کاری کردند . مشرف گفتش که با فروغی صحبت کنید . مشرف خودش
 موافق بود که ...

روایت‌کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۹ اگوست

محل : شهر کان - فرانسه

مصاحبه‌کننده : حبیب‌لاجوردی

نوار شماره : ۱۹

س- شما اگر اجازه بفرمائید، صحبت امروز را با خاطراتتان در مورد مرحوم داوور آغا زکنیم .

بعضی‌ها میگویند که پایه گذار بعضی وی‌اخیلی از مقررات اقتصادی ، و بازرگانی ایران

مرحوم داوور بوده‌است . این تاجه حدی صحت دارد ؟ وجه چیزهاش بوده است ؟

ج - داوور امن یکی از برجسته‌ترین اشخاصی که در عمرم دیدم تشخیص دادم . و بهمین

جهت هم هست که من بانک‌شاهی را ترک کردم و آدمم در کار دولتی . اینکار را برای همه

کس نمی‌کردم . من با داوور موقعی آشنا شدم که وزیر دادگستری بود . و کارهای حقوقی

بانک‌شاهی زیر نظر من بود و بنا بر این محاکماتی که داشتیم و احکامی که صادر میشدو

گرفتاری‌هایی که در دادگستری داشتیم به او مراجعه میکردم . و او را نه فقط یک شخص

و وطن پرست ، با حسن نیتی یک شخصی فداکاری دیدم در کار دولتی . همین طوری که

آن دفعه آخر عرض کردم . در ایران این حقیقت دارد که یک شخصی که حضاست مسئولیت

قبول نکند تمام همکاران او سعی میکنند تمام کارهایش را که آنها می‌بایست انجام بدهند

به عهده این آدم بگذارند . برای اینکه برای آنها راحت‌ترین چیزهاست . هیچ مسئولیتی

ندارند . اتفاقاً " پس از مرگ داوور بخودی خود این بدرک معاون وزارت دارائی بود . این

شد کفیل . اولین جلسه ای که در حضور کفیل وزارت دارائی تشکیل شد . که همان اشخاصی که

داوور میخواست طرف‌شورا و بود که علی امینی بود ، هژیر بسود ، صادق وثیقی ،

علی وکیلی و اینها . شاید یکی دو نفر دیگر هم بودند . در این جلسه خب تازه داوور خودکشی

کرده بود همه متاء شربودند . این آقای بدر شرح مبسوطی گفت راجع به اینکه طرز کار من با

کاردا ورتضا و ت عمده خواهد داشت . مرحوم داوور یک کسی بود که تمام مسئولیت‌ها را قبول میکرد .

من از آن خره‌های زنگ هستم . گفت خر ، الاغ دونوع است . یک خری است که احق است . هر

چه با روی دوش میگذارد و میکشد و میبرد سرش را میاندا ز دپا شین و می‌رود . یک خرزنگی هست

که به محض اینکه بارش سنگین میشود، آنوقت همین جور بدژست هم نشان میداد که چه جور حرکت میکنند و میاندازد خودش را و غلت میدهد. مستاء مل میکند خرگچی مجبور میشود با راین را بردارد روی دوش آن الاغ احق بگذارد. گفت من از آن الاغ زرنگ ها هستم. من آن کاری که داورکرد نخواهم کرد. من کار وزارت دارائی را میکنم و بس. به هیچوجه چیز دیگری قبول نخواهم کرد. این تشبیه خیلی درستی است از اخلاق و روحیات ایرانی. این را من تمام عمر این را خودم شخصا "دیدم".

س - تحصیلات او در خارج بوده است؟

ج - داور؟

ج - بله

در فرانسه حقوق خوانده بود، و حقوق خوانده بود. و بسله برای همین هم وزیر دادگستری شد و وزارت دادگستری را تعطیل کرد. تعطیل کرد. و یک عده ای را که میشناخت به آنها اطمینان داشت دعوت کرد از جاهای مختلف. من جمله الهیار صالح را. الهیار صالح اصلاً در دادگستری نبود. الهیار صالح نمیدانم آنوقت چه کاره بود. خواست نمیدانم رئیس یک شغلی داد. رئیس محکم کرد. نمیدانم. درست بخاطرندارم چه شغلی. دنبال اشخاص میگشت. هر جا یک عنصر لایقی را پیدا میکرد به هر وسیله ای بود این را می قا پید. و تمام مسئولیت ها را هم قبول کرده بود. سر تا سر ایران مبیاست گندم برساند. این در موقع وزارت دارائی اش بود. این به وزارت دارائی مربوط نبود. وزارت خوار و بار بود. اشخاص دیگری مبیاست اینکار را بکنند. نمیدانم یک چیزی. اداره گندم بود. گندم که میخرد و میفروخت و اینها. آن مبیاست اینکار را بکند. بعد یواش، یواش شرکتها شای درست کرد. حالا این میرسیم به قسمت وزارت دارائی او. در وزارت دادگستری او من. این تماس من با او مدام بود. برای اینکه موقعی نبود که کاری پیش بیاید که من به او مراجعه نکنم. برای اینکه راه دیگری نداشتم. و من با این بانهایت حسن نیت وارد میشد و وقتی میدید که برخلاف حق دارند اینها یک کاری میکنند مداخله میکرد، دستور میداد، داد و فریاد میکرد، سعی میکرد مداخله را اصلاح بکند. در یک مورد این مربوط به صدرا الاشراف هم میشود. در یک مورد یک دعوائی بود بین بانک شاهی و یک نفر در همدان و

مربوط بود به حمل جنس از خارج که مربوط میشد به حمل و نقل دریائی . و بیمه دریائی . و بارنامه . بیل اولی دینگ این راه بناحق حکم دادند بانک شاهی را محکوم کردند . من رفتم پیش داور . گفتم به او . توضیح مختصر دادم . ارجاع کرد این کار را به صدرا لشراف که دادستان کل کشور بود . بعد از چند روز بمن گفت داور که صدرا لشراف نظر چیز را تا به یاد کرده است . نظر محکمه را . گفتم نفهمیده است . نفهمیده . والا غیر ممکن است گفت شما خودتان بروید پیش او . تلفن کرد به صدرا لشراف که فلانی میآید . توضیحات فلانی را بشنوید و اگر لازم میدانید تجدید نظر بکنید . رفتم پیش او . در وزارت دادگستری . آنوقت من بود . گفتم که من آدم یک توضیحاتی به شما بدهم . گفتش که من . گمان میکنم گفت ۳۶ سال . من ۳۶ سال است که در وزارت دادگستری کار میکنم . من مثلا لازم . احتیاج به توضیح ندارم . گفتم ۳۶ سال کار کرده اید . گمان نمیکنم یک همچین موضوعی پیش شما آمده باشد . برای اینکه این یک موضوعی است فنی . حالا حاضرید که من توضیح بدهم ؟ گفت بدهید . توضیح دادم . مکانیزم این کار را که چه جور یک جنسی که وقتی حمل میشود بارنامه چه جور صادر میشود ، بیل اولی دینگ بچه نحوه در میشود ؟ اعتبار اسنادی آن چطور است ؟ آنوقت این اسناد میآید به بانک . به چه نحو باید گیرنده پولش را بدهد ؟ اجناس را ترخیص بکنند . اینها را گوش داد گفتم من اشتباه کردم . به بیند این بحدی بمن اشکر کرد . یک پیرمردی که یکی از بالاترین مقامات قضائی مملکت را دارد . به یک وزیر جوانی گزارش داده است بمن جوان تر میگوید که من احتیاج ندارم به توضیح . من تجربیاتیک عمر بمن همه چیز را یاد داده است . اینقدر این آدم شهامت داشت . این فوق العاده بمن اشکر کرد تلفن کرد به داور که توضیحات فلانی را که شنیدم من اشتباه کردم در نظر من . این حکم صحیح نبوده است . این آشنائی من با صدرا لشراف بود .

س - تخیراتی که مرحوم داور در دادگستری داد بچه شکلی بود . تقریبا " میشود گفت عکس آن چیزی بود که الان در ایران اتفاق میافتد ؟ از قوانین شرع و محاکم شرع ؟ ...

ج - اصلا " قانون مدنی نبود سیویل کود نبود .

س - پس این محاکمات چه جوری انجام میشد ؟ حاکم شرع بود ؟

ج - محاکمهای مثل محاکمه آقای علی آبان را که بعد آورد رئیس محکمه تجارت کرد این روی

معلومات همان چیزهایی که از شرع یاد گرفته بودند حکم داد. تصمیم گرفته بودند نسبت به پروتست برات .

س- یعنی این کار دست علما بود ؟

ج- نه دست علما نبود . اما اینها هیچکدام آنها تا آنجائی که من میدانم تحصیل کرده نبودند .

قانون مدنی وجود نداشت . نمیدانم قانون جزائی بود ، نبود ؟ مثلاً " یکی از اشخاصی

که با دادور کار میگرد و جواد عا مری بود . که خواب این در زمانی که یک مستشار فرانسوی آورده

بودند . در زمان خیلی قدیم . این با آن مستشار فرانسوی . تحصیلات او هم در فرانسه بود .

این آدمی بود که اطلاع داشت . اتفاقاً " این کسی بود که وزیر خارجه بود موقعی که ایران را

اشغال کردند . کفیل بود یا وزیر بود . هر جائی که سراغ داشت یک شخصی . این اشخاص را آورده

بود . تعطیل کرد تمام محاکم را . عدلیه اصلاً بسته شد . ونشست در خانه اش با این اشخاص

یک طرح تازه ای برای تشکیلات وزارت دادگستری و محاکم . و آنوقت تمام قضات جدید .

یک عده از قدیمیها را آورد . یک عده را دعوت نکرد . یک اصلاحات قوه قضائی را اجرا کردند

ایران . و البته با دست خالی . برای اینکه آدم نداشت . آخر یکی از بزرگترین بدبختیهای

ایران اینکه هر قدری اشخاصی حسن نیت داشته باشند . هر قدر هم توانائی داشته باشند . اینها

ابزار نراند . کسی نبود آخر . ایران آنروز را نمیشود با ایران امروز مقایسه کرد که آدم

میتوانست برود از یک عده تحصیل کرده های در رشته های مختلف استفاده بکند و دعوت بکند

آنها را . وجود نداشت . تک و تنگ بودند . به ندرت در یک اقلیت خیلی کوچکی بودند . اما

این آدم که این حسن نیت را داشت . و این شهامت را داشت که این مسئولیت را قبول بکند .

آنهم البته در زمان رضاشاه شوخی نبود که آدم یک همچین مسئولیتی را قبول بکند . و یک عده ای

گردن کلفت که می چاییدند . و یک کلیک داشتند . و اینها را با خودش دشمن بکند . و کلای

دادگستری . قضات دادگستری . من در این تشکیلات اولیه با او آشنائی نداشتم . وقتی با او

آشنائی پیدا کردم که این وزیر دادگستری شده بود و محاکمات بانک شاهی در محاکم ایران

طرح میشد . این آنچنان در من اثر کرد . رفتار این آدم . افکار این آدم . مصمیمیت او ،

ایمان او ، که یک روزی بمن گفتش که شما چه را آقا نمیشاید در دستگه دولتی کار بکنید ؟ من گفتم با کمال

میل میآیم . بدون درنگ گفتم . بعد صحبت کرد که چه کاری برای شما در نظر میگیرم . و به او گفتم که

اما ز شاه اجازه گرفته اید ؟ گفت نه . گفتم خیال نمیکنید این لازم باشد ؟ برای اینکه

سرا بعد از آنکه بیآوردید این خب می شود. از شما می پرسد. این آدم دربانک شاهی بوده است شما چطور او را بدون اجازه من آورده اید ؟ گفتش که میترسم قبول نکند. گفتم خب الان قبول نکنند بهتر است که من بیایم . من گفتم حاضر میبایم . اما وقتی که قبول نکرد هم برای شما بد میشود هم برای من . برای اینکه آنوقت مجبورید شما خاتمه بدهید به خدمت من . و این شایسته نیست من از کارم میافتم . برای شما هم خوب نخواهد بود . قبول کرد . تقریباً " یک ماه گذشت . تلفن کرد که بیائید . رفتم گفتش که در تمام این مدت من منتظر فرصت بودم . امروز وضع مناسبی پیدا کردم و مطرح کردم این موضوع را . گفت به محض اینکه گفتم ۱۶ سال دربانک شاهی بود . گفت کسیکه ۱۶ سال دربانک انگلیس بوده است میشود به او اطمینان کرد ؟ گفتم دیدید این نظری است که میدانستم خواهد گفت . گفت آنوقت این عبارت را گفت . من ریش و سبیل را اگر گذاشتم . آنچه که دیدگر میتوانستم گفتم . گفتم که در عین حالی که هیچوقت به بانک شاهی خیانت نکرده است در این مدتی که با من سروکار داشت . در تمام موارد حداکثر مساعدت را با دولت و با مقامات دولتی کرد . و اجازه داد . تصویب نامه ای برای من صادر کرده که ای گاش میداشتم به شما میدادم اختیارات تام و تمام . تمام شرکت هائی را که در دست کرده بود . چهل و چند شرکت بود . در سرتاسر ایران در اختیار من گذاشت . من هم با زرس بودم هم میبایست روش اینها را تعیین بکنم . بایک ماشین نویسی . یک قدوسی نامی بود . که پسری بود پسر جوانی بود که این ماشین نویسی بود . دربانک کشاورزی هم بود . برای اینکه این شرکت های دولتی یک عده آنها مربوط بود به کارهای کشاورزی و مربوط میشد به بانک کشاورزی . که بانک کشاورزی هم رئیسش ابتهاج السلطان بود که پدر محوی بود . پدر این محوی معروف . که من میربایست با این یک نفر . . . . .

س - با شاه فامیل میشدند ؟

ج - بله ، بله . میدانم برادرش که افسر بود در دستگاه سلطنتی دیده میشد . او را من هیچوقت ندیدم که با آنها معاشرت داشته باشد . اما این یکی خیلی نزدیک بود . حالچه نسبتی داشته با اینها نمیدانم ؟ اما میدانم که مربوط بود منسوب بود . من .. هان قبل از اینکه من شروع بکنم . یک روزی به من گفتش که من میخواهم نمایندگی های

اتومبیل فروشی را انحصار بکنم و بگیرم از دست این اشخاص . گفتم من موافق نیستم .
 نکنید اینکار را . از عهده بر نمی آید . گفتاه . چطور از عهده ؟ کاری که کتانه
 ولای می کنند . کتانه نماینده چیز بود . کرایس بود .

س - کتانه لیبانی .

ج - بله . کرایس بود . لای برادرز .

س - اینها که بعدا " هم ....

ج - بعدا " متهم شدند . متهم شدند به اینکه نمیدانم اسلحه فروختند که هیچ من
 اصلا " باور نمی توانم بکنم . نمیدانم چیز و اینها . اینها تا جرای کلیمی بودند .
 نمایندگی جنرال موتورز را داشتند . گفتم که . من هم خیلی دلم میخواست که یک
 ایرانی ها میتوانستند این کار را بکنند . اما شما دولت نمیتوانید اینکار را بکنند .

س - این ایده خود ایشان بود یا رضاشاه به او تکلیف کرده بود ؟

ج - یقین دارم فکر خود او بود

س - خود او بود ؟

ج - عقیده خود او بود . بدبختی ایران و داو را این بود که وزیر دارائی شد . این
 در وزارت دادگستری خیلی موثر تر بود . رشته تخصصی او بود . از مسائل اقتصادی و
 مالی اطلاعات زیادی نداشت . اما با هوش و ذکاوتی که داشت مطلع ترین شخص بود .
 همه چیزها را در یک یادداشت جیبی او یادداشت میکرد مسائل که . ارقام . مثلا " ۳ مار
 یک اصول . اینها را یادداشت میکرد . یاد میگرفت . در حین عمل و یاد گرفته بود .

س - به کتابهای فرنگی هم مراجعه میکرد ؟

ج - این را نمیدانم . اگر مجال میداشت . برای اینکه مجال . نمیداشت . گمان
 میکنم این هیچوقت از صبح که میآمد تا شب ...

س - مثلا " قوانینی که مینوشتند اینها را از کجا میآوردند ؟ خودشان می نوشتند مینوشتند ؟

ج - راجع به قوانین . در وزارت دادگستری کاپیتولاسیون ملغی شده بود . ما رفتیم پروتست
 بکنیم . من دیدم که یک ماده میگوید که قبل از ده روز نمی شود پروتست کرد . یک ماده
 میگوید بعد از ده روز نمی شود پروتست کرد . بردم پیش او . گفتم آقا این چه جور است ؟ پس

اصلاً پروتست نمی‌شود کرد؟ گفت غیرممکن است همچین چیزی . دادم . این ماده . و آن ماده را . خواند . دفعه دوم خواند . گفت عجب این چطور شده اینطور شده؟ قانون گذاشته بود به تصویب مجلس رسیده بود . قانون تجارت بود . گفت وقتی که . این قانون را بناست تجدیدنظر بکنیم . وقتی تجدیدنظر می‌خواهیم بکنیم من نظر شما را می‌خواهم . وزارت دادگستری در این ضمن منتقل شده بود به خانه یکی از این قدامی مشروطه . در میدان مخابرات دوله . حالا اسم آنرا فراموش می‌کنم باز . نزدیک چهار راه . همان چهارراه مخابرات دوله . رفتم آنجا . رئیس دفترا هم . یک منشی باشی بوده کم‌دین معروفی بود . معروف بود برای رلی که بازی می‌کرد . تئاتر بازی می‌کرد . خیلی خیلی معروف بود همه می‌شناختند منشی باشی را . یک مرد تنومند و گنده‌ای بود . مسرا خواست . رفتم تو . بمن یک لایحه ای داد . گفت این را مطالعه بکنید . گفتم خوب . بسیار خوب می‌روم . گفت نه الان . ورق می‌زدم . نمی‌دانم شاید مثلاً سی ، چهل صفحه بود ورق زدم دیدم صفحه آخرش امضاء دارد و امضاء خودش است . گفتم اینک امضاء کردید؟ گفت این کمیسیون . یک روشی بود در مجلس ایران آن زمان لااقل . که یک چیزی را بطور آزمایش تصویب می‌کردند . آن کمیسیون قوانین دادگستری یک همچین چیزی بود آن تصویب می‌کرد . اجرا می‌شد . تا در اجرا به بینندگان تقابلی دارد بعد بر می‌گرداندند و اصلاح می‌کردند . گفت این اهمیت ندارد این آن کمیسیون این را اصلاح کرده است من هم بعنوان وزیر دادگستری این را امضاء کرده‌ام . این مهم نیست . شما هر نظری دارید بگوئید . گفتم آخر پس اجازه بدهید من این را بروم مطالعه بکنم . گفت نه همین در اطاق منشی باشی . گفتم آخر این جور که نمی‌شود . گفت بالاخره چه بکنم وقت نیست . مجال نیست . رفتم در اطاق منشی باشی . در اطاق منشی باشی اصلاً نمی‌شد حرف زد . دائم یا تلفن زنگ می‌زد . یا اشخاص می‌آمدند میرفتند . در باز می‌شد صحبت می‌کردند . من اصلاً نتوانستم این را درست بخوانم . سعی کردم معذالک برای خاطر داوران را یک مقداری مرور کردم و یک یادداشت‌هایی هم تهیه کردم به منشی باشی دادم گفتم بگوئید به آقای وزیر دادگستری که این مطالعه ، مطالعه صحیحی نیست . اینهم یک نمونه است از طرف کار کردن اشخاصی که نهایت حسن نیت را داشتند . و در این رشته خودش هم تخصص داشت . اما فشار کار رومی نظم بودن کارطوری بود که

این همیشه تحت فشار بود . هرکاری به عنوان یک کارفوری فوتی ایمرجنسی انجام میشد . مجال نبود که مطالعه بکنند بخت . این قانون را با آن اشتباه به آن بزرگی گذرانده بودند در مجلس هم هیچکس توجهی با این مطلب نکرده بود . خیلی قوانین من سراغ دارم میدیدم که غلط بود . در مجلس میرفت مثلا " میرفت به کمیسیون عدلیه . آنوقت اگر یک جنبه مالی داشت کمیسیون مالی هم بود . یک جنبه های دیگر آن مثلا " کمیسیون خارجه بود . یک اشخاصی یک مذاکرات . یک مطالعات سطحی میکردند میرفت در مجلس . در مجلس هم بایک قیام وقعود تصویب میشد . هیچوقت . س - اجازه نداشتند اظهار نظر بکنند یا هلس نبودند ؟

ج - یک آدمی که سر تا پا حسن نیت . مثل داور . یک آدم وطن پرست به تمام معنا . یک آدمی که آرزوی این بود که یک خدمت بکنند به مملکت . اما بعدی بار روی دوش این گذاشته بودند که این امکان نداشت برای یک بشر که مجال مطالعه داشته باشد . و آنوقت ابزارش هم نبود . مثلا " چون من متوجه آن اشتباه شده بودم . بمن گفت که من میدهم شما مطالعه بکنید اما مجال بمن نداد بیش از یک ساعت که من بنشینم در اطاق رئیس دفترش که آنجا من این را مطالعه بکنم .

س - خوب واقعا " اگر می گذاشت سرکار مطالعه بکنید که وقتی از ایشان گرفته نمیشد ؟

ج - با کمیسیون سروکار داشت . کمیسیون این را امضاء کرده بودند . حالا چه جور به کمیسیون توضیح میداد ؟ چنان نمیتوانست قبل از اینکه در کمیسیون مطرح بشود وبه امضاء اعضای کمیسیون برسد ؟ یقینا " یک دلیللی داشت که نمیتوانست اینها باید تمام بشود . اما به خاطرش بود که همچنین وعده ای بمن داده است ، که بمن تلفن میکند بپایه آقا این رابه ببینید . اما خواهن میکنم بروید در دفتر منشی باشی نظر بدهید .

س - اگر سراسر تاریخ ایران را نگاه بکنیم حتی در دوره اخیر . قوانین همینجور با عجله و ...

ج - بدون استثنا . قانون اساسی هم همینطور . قانون اساسی را یک اشخاصی ترجمه کردند از قانون اساسی بلژیک . گمان میکنم که مسلط به زبان فارسی و فرانسه بودند . اما مسلط به موضوع نبودند . چاشخاصی بودند نمیدانم ؟ میگویند صنیع الدوله یکی

از آنها بود . شاید منصور السلطنه دخالت داشته است یا نداشته است .

س - مرحوم قوام که جوانی بوده است واوهم ....

ج - قوام السلطنه ؟ در تنظیم ....

س - ببله ....

ج - خط او بوده است نه آن فرمان مشروطیت را میگویند از طرف مظفرالدین شاه .

قوام السلطنه نوشته بود برای اینکه واقعا " خط او خوب بود . یکی از خطاط های بهترین

خط هائی که من دیدم مال قوام السلطنه بود . اما این صدق میکند در مورد تمام دوره ای

که من با آنها سروکار داشتم . تا آخرین روزی که من درس کار ریودم این صدق میکند .

چون روزهای که در .. این را بگویم حالیکه آنکه ای مربوط به این . یک قانونی گذرانندند

یک لایحه ای به مجلس دادند که کانتلیکت آنرا اینترست مثل آن . اسم آنرا چه گذاشتند ؟

گفتند .

س - بخاطر ندریدی بود آن اسمش ؟

ج - پیدا میکنم و اضافه میکنم .

به هر حال این را من در روزنامه خواندم . شب خواندم که این لایحه را دولت داده

است به مجلس . تعجب کردم این چطور ممکن است ؟ چون مربوط میشد به سازمان برنامه .

که دستگا ههای دولتی با چه اشخاصی حق ندارند معامله بکنند .

س - منع مداخلات مثل اینکه .

ج - منع مداخلات . یک همچین چیزی بود که برای من . به محض اینکه خواندم معلوم

بود که اینهاست که این را نوشته اند یک چیزی شنیده بودم در ارجاع به کانتلیکت آنرا اینترست

آمریکا . محمدجها نشاهی که مشاور حقوقی سازمان برنامه بود خواستم او را . گفتم

این لایحه را خواهش میکنم هر چه زودتر شما مطالعه بکنید . یک گزارشی بمن بدهید که چه

تأثیر دیگری در سازمان برنامه خواهد داشت . فردای آن روز پاپس فردا آمدید نموداری

آورد . چارت بزرگ که بقدریک میز را می پوشاند . سازمان برنامه یک نقطه وسط . آنوقت

دایره های کوچک دور آن . این همینطور میرفت تمام این نقشه را می پوشاند که با هیچکدام

از اشخاصی که در این دیدف هستند سازمان برنامه حق معامله ندارد . من این را برداشتم بردم

در شورای اقتصاد . در حضور شاه . گفتم که قربان یک همچین چیزی را دولت داده است به مجلس . من دادم مطالعه کردند . این است نتیجه آن . من الان جلوی هیئت دولت . نخست وزیر او هم نشسته بود . اقبال . شورای اقتصاد هم از وزرایی که کارهای حساس داشتند که جنبه اقتصادی داشت تشکیل میشد . گفتم من به آقایان اخطار میکنم که اگر این قانون تصویب بشود من یک نامه مینویسم به نخست وزیر و میگویم : سازمان برنامه به هیچوجه مسئولیت اجرای اینکار را به عهده نخواهد گرفت . در مورد من به رئیس دولت مینویسم که شما بمن بگوئید که من با این آدم با این مؤسسه میتوانم کار بکنم یا نه ؟ گفتم برای اینکه یک مفزالکترونیک هم نمیتواند جواب بدهد . تعجب گفت چطور ؟ گفتم این است ملاحظه بفرمائید این است .

س - وکلای مجلس هم شامل شده بودند و آنها سهم داشتند در ....

ج - نه فقط وکلای مجلس . یک شخصی در کرمان . یک قوم و خویشی دارد با یکی از کارمندان سازمان برنامه . آن آدم میخواهد در کرمان مثلاً یک قسمت از کارهای برنامه عمرانی را به او واگذار بکنند . من حق ندارم این کار را بکنم . گفتم یک بشر چطور نمیتواند تشخیص بدهد که چه اشخاصی درست است و چه اشخاصی که کسانى . کارمندان سازمان برنامه . نسبت دارند . گفتم که بنظر من آقایانی که این راهبیه کرده اند اشخاصی هستند که یک چیزی شنیده اند راجع به کانفلیکت آو ایسترت در آمریکا آنوقت گفتم ایزنها و روقتی که آمد کابینه اش

تشکیل داد . ویلسون . اینجن ویلسون را آورد کرد وزیر دفاع . این رئیس جنرال موتورز بود . روزنامه ها . مخربین کدام روزنامه نمیدانم از او پرسید که شما چه تصمیم گرفتید ؟ سهام تان خود را در جنرال موتورز چه خواهید کرد ؟ آن گفت چطور مگر ؟ با او گفت آخر شما نمیتوانید که وزیر دفاع بشوید . رئیس جنرال موتورز هستید یک سهام عمده ای هم در آنجا دارید . و مهمترین دستگاهی که با شما سروکار دارد جنرال موتورز است . این آنوقت توجه کرد که یک همچین چیزی هست . گفت من این را نمیدانستم مطالعه میکنم . بعد از سه روز گفت که سهام را واگذار کردم . میدانید ما نظوریکه اید تراست درست میکنند . واگذار کردم و حالا قبول میکنم گفته اینها شنیده اند این را . این یک کاری است که یک نفر آدم رئیس کل جنرال موتورز بوده است . جنرال موتورز دو میلیارد آنوقت دو میلیارد دلار در سال تسلیحات برای وزارت دی فنس تهیه میکنند . این نمیتواند پشت این میز بنشیند بگوید تصویب کردم یک

چیزهای را که دربروز خود او میفروخته است و هنوز هم در آن سهیم است ، اما نگفتند که اگر این ویلسون یک قوم و خویشی داشته است در یک گوشه آمریکا . . . تمام وزارتخانه های آمریکا نمیتوانند با آن آدم در یک گوشه در یک ده کار بکنند . . . شاه گفتش که ...

س - جمشیداموزگار ؟

ج - جمشیداموزگار روزی چی بود نمیدانم ؟ گفتش که قربان چاکر و مهندس طالقانی . گفت خب چرا شما آخر توجه نکرده اید به این مطلب ؟ جوابی که داد توجه بکنید .

گفت برای اثری که در افکار عمومی این لایحه خواهد داشت . من با همان عدم نزاکت و با همان بی باکیم . گفتم وای بر حال آن دولتی که این طرز فکرش است . گفتم شما خیال میکنید تمام ملت ایران مگر خرنند ؟ همینکه شما یک قانونی را بریدید لایحه ای را بریدید

قانونی شد . مردم میگویند به به بینید چه اصلاحات بزرگی شد . گفتم کسی از شما همچین

توقعی نداشته است . انتظار نداشتند . شما اینکار را وقتی که کردید . و این به شکل

قانون در آمد و اعلام کردید . و این را نمیتوانید عمل بکنید و اجرا کردید . شما خیال میکنید به صرف

گذاردن یک قانون مردم ایران را میتوانی گول بزنید . گفتم مردم ایران که احماق

نیستند . شاه گفتش که بروید پس بگیرید و تجدید نظر بکنید . رفتند و گرفتند و تجدید نظر

کردند و عوض کردند . و همان هم که تجدید نظر کردند هیچوقت اجرا نشد . باز هم این بود که

وکلای مجلس مثلاً . این را محدودتر کردند . این به بینید یک نمونه دیگری از آخرین وضعیت

ما . آنهم یک نمونه ای از آن موقع . تمام اینها مربوط به این اصل است که آنقدر

عجله داریم در قانون گذاردن . در بعضی موارد این قوانین لازمست . در بعضی موارد برای

همین این جنبه که این را برای اثری که در افکار عمومی خواهد داشت . در صورتیکه همانطوریکه

گفتم این مضرتترین چیزها بود در افکار عمومی . افکار عمومی که به بدبخت بیچاره همچین توقعی

نداشت . اما شما این را درست میکنید و به رخ مردم میکشید . این را میخواهد تبلیغ بکنید که

ما یک همچین چیزی را تهیه کرده ایم . بعد همه هر روز خواهند دید که یک ماده از این قانون

اجرا نشده است ، این بدتر است یا اینکه اصلاً هیچ کاری نکنید ؟

س - پس میخواهد بفرماید که چون قصداً اجرا نشده است فقط قصد تبلیغاتی بوده است زیرا دو وقتی

صرف دقت در نوشتن آن نمی شده است ؟

ج - من مطمئن هستم که ————— محرک بسیاری از قوانین در ایران صرفاً " این بوده است که بیگوئیم که ما مدرترین قوانین دنیا را داریم . شاه چندین بار این رابه خارجی ها گفت . در اظهاراتش گفته بود که کمتر مملکتی است که قوانین ایران را داشته باشد . آخر فایده یک . قانون مالیات بردرآمد یک مورد دیگری است . قانون مالیات بردرآمد را آمدند سافستیکیست ترین قوانین روی زمین را گرفتند خواستند از آن تقلید بکنند . یعنی مجموع مالیات . یعنی یک قانونی که از کشورهای پیشرفته دنیا ندارند و نمیتوانند داشته باشند . چرا ؟ برای اینکه دستگاه آنرا ندارند . قانونی گذرانند که یک نفر که از چند منبع درآمد دارد باید مالیات هر کدام را که داده است آخر سال بیاید مجموع درآمدش را حساب بکنند و آخرین نرخ که به او تعلق میگیرد تفاوت آنرا به پرداختند . در یک مورد این اجرا نشد . برای اینکه غیر قابل اجرا است . اما چطور یک دستگاه فکس نیارائی که حساب حسابداری عادی خودش را نمیتواند نگه دارد میاید یک همچین چیزی را . هر چه که گفتم به خرج کسی نرفت . این را اتفاقاً " موقعی که ، مقبل . احمد ، مقبل تصادفاً " وزیر چیز شده بود . آن او طلب شد که من همچین کاری را میکنم . و شاه هم گفت برو بکن . و رفت . چیز این لایحه هم . هر چه هم که گفتم به خرج کسی نرفت . نتیجه آن این شد که در زمان شریف امامی . شریف امامی به نظرم نخست وزیر بود . یک تمدیدی دادند . که گذشته گذشته هر کس تا فلان تاریخاً گریباید بدهد دیگر جریمه به ، او تعلق نمیگیرد . یک نفر ترقت بدهد . این یک نمونه برجسته است از اینکه قوانینی میگذاریم . آنوقت خود اطلاق " قانون مانعیت بردرآمد ، متخصصین آمریکائی . من در این خصوص خیلی مطالعه کردم که نسبت به کشورهای دیگری ، کشورهای هم ردیف خودمان . این قوانین ما چه جوری است ؟ قانون مالیات بردرآمد ما به شصت درصد میرسد ، اگر پنج از میلیون تومان در سال سودتجا و زمیکرد آمریکا روی درآمد چند میلیاردرد . چهار هفت درصد میگیرد . چند میلیاردردلار . اینجا از پنج میلیون تومان در سال پنج میلیون تومان در سال . این را یقین ندارم . پنج میلیون تومان در سال به نظرم میرسد به شصت درصد . خوب تمام شرکتها تقلب میکردند .

ما مورین وزارت دارائی . ما مورین وصول مالیات که میآمدند به بانک . بمن گفتند که یک دانه شرکت نمیدهد . گفتم چه میکنند . گفتند یک دفتر مخصوصی دارند برای اینکار . که آن

دفا ترحسا بداری آنها را ماء مورین مالیه میبند برای آنها درست میکنند . همان هاشی که ممیزی هستنکه بعدبا یدبرونرسیدگی بکنند منتها اگر انمیرود رفیق او میرود . برای اینکه که مال دلمان خوش است که ما مترقی ترین مالیات را داریم . ویک دهم آن مالیات را . من همیشه عقیده ام این بود در آن زمان اول . در زمان مرحوم داور . که مالیات را بیا ورید پائین . یک طوری که مردم با رغبت بیا یند آنرا بدهند . مجبورشان نکنید که تقلب بکنند . مجبورشان نکنید فاسد بکنند ماء مورین دولت را . کارهای که در مقررات گمرکی میکردند . بحدی پیچیده بوده امکان نداشت اجرا بشود . اجرای آن میرفت دست یک ماء مورا رزیاب گمرک که آنوقت شاید ما هی سیمد تومان حقوقش بود . اینا رزیاب میبایست تشخیص بدهد که ارزش این کالا چی هست ؟ که ارزش تعهد ارزی بگیرند . تمام مقررات ارزی دست یک کسی بود که چند صد تومان بیشتر حقوق نداشت . اگر به او دوهزار تومان میدادند یک جنس صد هزار تومان را هشت هزار تومان برای آنها ارزیابی میشد . دست او بود . کسی مداخله نمیتوانست بکند . این آدم صد هزار تومان جنس برده بود تعهد ارزی داده بود هشت هزار تومان .

س - چرا عوض نمیکردید آن مقررات را ؟

ج - طرز فکر طوری است عادت شده است . اتفاقا " یکی از چیزهایی که در فرانسه وجود دارد همین است . این ما نتالیتیه بوروکراتیک که این کسیکه کتابی نوشته است که مرد فرانسه . این همین یه چیز است دیگر . که وزیر پیر فیت . وزیر دادگستری بود در کابینه چیز . در ریاست جمهوری ژ . برار . این همین چیزها را نوشته که از زمان ناپلئون یک مقرراتی وضع شده است . و ماء مور فرانسیوی تبحرش در این است که بگوید که ماده فلان ، فلان اینطور میگوید . من به کار دیگر کاری ندارم . آقا مقررات این است مقررات ایران هم این بوده است . شما باید در ارزیابی . طبق ارزیابی میبایست تعهد ارزی بسپارید . وقتی که من آدمم به بانک ملی به عنوان معاون . وارد شدم که به بینیم چه جور حساب نگه میدارند . یک حساب تنها تر داشتیم با آلمان . که این را فقط با آلمان داشتیم . این هم آلمان هیتلری بود . اینهم از کارهایش بود که ساخت کرده بود . میامدیکی از هنرهای ساخت بود شگردهای ساخت بود . کشف ترین جنسی را که هیچکس نمی خرید این میخربید . پنبه را مثلا . پنبه ای را که اصلا " اروپائی هادست نمی زدند . پوست . این تمام اینها را برای تهیه جنگ میخربید .

بدقیمت‌هایی که هیچکس دیگر خریدار نبود . میبرد . طلبکار میشدیم مادر صندوق‌ت‌ها تر
 آلمان . (؟) آنجا یک قلم مینوشتند اینقدر به دولت ایران مقروض هستیم . برای
 تسویه این آنوقت میبایست یک ایرانی برود یک جنس را در آلمان بخرد . آن را دیگر آنجا
 هرچه که دلشان میخواست میفروختند . برای چه بود؟ ایرانی‌ها شیکه . باورکردنی نیست .
 از تمام ایرانی‌ها می شنیدم که اینکه ارز نیست . خرید آلمان که ارز نیست . این‌ها تر
 است . مثل اینکه تها تر مفت است . چرا ؟ برای اینکه قبلاً" برده بودند جنس را یک
 چیزی هم بچساب ما بود . این آدم بدون تشریفات میرفت از آلمان میخرید از حساب تها تر
 برمیداشتند . نتیجه آن این شده بود که یک مملکتی خودش را منتر کرده بود . گول زده بود .
 که ما به بیند چه کار بزرگی کردیم . من وقتی که وارد شدم میخواستم این حساب‌تها تر
 را به بینم . حساب تها تر . حساب تها تر نبود . بانک ملی صدهزار تومان در سال
 میگرفت . آنوقت صدهزار تومان خیلی پول بود . در ۱۳۱۷ . صدهزار تومان میداد که این حساب‌ها
 را بانک ملی نگهدارد . هیچکس دیگر نگه نمیداشت . من گفتم این حساب‌کو ؟ حساب
 نبود . پرونده بود . یک بودا غیان هم . یکی از ما درکنندگان بزرگ بود در آذربایجان .
 این میا مددگر مرک این تعهد را میداد . در چند نسخه . سیزده ، قمرز ، آبی ، همین
 چیزهایی که بیوکرات‌ها خیال میکنند که دیگر بزرگترین کار دنیا را کردند . یکی از این نسخه‌ها
 را گمرک میفرستاد برای بانک ملی . بانک ملی هم میگردد پرونده بودا غیان . یک نفر میا مدد
 از پرونده بودا غیان این را به میداشت . هیچکس نبود که مطالبه بکند . به هیچوجه
 برای اینکه در روز سر رسید بانک میبایست این را مطالبه بکنند از بودا غیان ، او را تعقیب بکنند
 منکه آدم هر کاری کردم که بتوانیم این‌ها را از روز اول برویم حساب آنرا تهیه بکنیم . دیدم
 غیر ممکن است . گفتم مالیده . آن چیزی که تا امروز شده است بگذاریم کنار . حساب باز
 میکنیم . حساب دوپل . که چه این ورق باشد در پرونده اش چه نباشد . میرود در دفاتر بدهی این
 اشخاص . آبلگیشن شان . و میرود در دفتر روزنامه و بعد میرود در دفتر کل . حساب کل . که
 اینها همه باید با هم دیگر بخوانند و موازنه بکنند . که دیگر کسی نتواند در این فعل و انفعالی بکند .
 اتفاقاً " این کار ما راجع داد . در یک مقابل آلمانها . باز هم میگویم . حرف‌توی حرف
 میآید . این چیزهایی است که من نمیتوانم خود ازی بکنم . متین‌تری رئیس ، نخست‌وزیر
 شد . یک نامه ای به بانک نوشت ، که سفارت آلمان میگویند که این ارقا می که بانک ملی میدهد

راجع به موجودی در حساب فررفرانس کاسه این صحیح نیست حالاکي اینکار را میکنند .
 یک تیسری بود . الان یاد م آمداسم و . تیسری بود که یک آلمانی بوده در بانک ملی
 موقعیکه آلمانها بودند زیر دست گیل هایمر کار میکردند گیل هایمر هم بعد شد سفیر آلمان در تهران
 اما آن زمان او سفیر نبود . اما تیسر نماینده تجارتي آنها بود . این در بانک بودو
 میدانست طرزنگاه داری حساب تھا ترا دیده بود . که پرونده هست و یک ورقه ای در بر
 پرونده میگذارد و این را بردارند اشری از آن باقی نمی ماند . با نهایت رشادت گفت
 چند میلیون مارک تفاوت . من این نامه . خوب البته . وقتی که این راهم در هئیت وزیران
 نوشته اند . اطمینان ندارند . که سفارت آلمان صحیح میگوید . من جواب دادم به نخست
 وزیر که امکان ندارد همچین چیزی صحیح باشد . دفا تر بانک . دفا تر صحیح داریم .
 حساب صحیح داریم . و اینها اشتباه میکنند . و من این را رسیدگی میکنم و نتیجه آن
 را اطلاع میدهم . خریداریم به آقای تیسر . و آن یکی را اسدش یاد م نیست . اما
 یک کسی بود که در زمان حکومت هیتلری این سرپرستی تمام تجارتخانه های آلمانی
 را داشت . از قبیل فراشتال و (؟) شرکت های متعدد دیگری بودند . آنهم را خواستم
 خودم نشستم با تمام متصدیان این امر . گفتیم یکایک تعهداتی را که شما دارید
 بیاورید با ما تطبیق بکنید . چند شبانه روز اینکار را کردیم . یکایک تصدیق کردند .
 صورت تهیه کردند که دیدند با مال آنها صحیح است . رسیدیم نصف شب به موقعی که
 حال میخواهیم صورت مجلس بنویسیم . این تیسر گفت که من یک تلگراف فوری باید
 بروم مخابره بکنم و میروم . سفارت هم روبروی بانک بود . گفتیم خیلی خوب بروید .
 ما منتظر میشویم . رفت . ما صورت جلسه را حاضر کردیم . این نماینده اصل کاری
 او بود . نماینده ای که نمایندگی این شرکت ها را داشت . سرپرست این شرکت ها بود .
 او این را امضاء کرد و منتظر شدیم تیسر نیا مد . تلفن کردیم به سفارت آلمان . که تیسر
 کجاست ؟ گفتند تیسر نیست . کارش را انجام داد و رفت . این را هم نوشتیم در صورت مجلس
 که این آقایان دقیقه آخری که میبایست این را امضاء بکنند به این بهانه رفت و رفت .
 فرسنادم برای دولت . برای ولین بار بود در تاریخ گمان میکنم ایران . که یک دولتی آنهم
 مثل دولت آلمان . آمده است یک همچین چیز رسمی گفته است و اینها این را فرستاده اند
 و چون دفتر داشتیم . حساب داشتیم . نتوانستند . معلوم شد که این را . من خیال میکنم

که با سوه نیت این را گفتند . برای اینکه خلاف آثران نمیتوانستیم ثابت بکنیم . با آن طرز پیرونده‌ای که داشتیم . اینها یک علائمی است از کارهایی که میشد . نمی‌گویم سوه نیت داشتند اشخاص ولی بعضی از آنها بلد نبودند . بعضی از آنها عجله داشتند تحت فشار بودند که یک کاری را در یک مدت معینی بکنند . بعضی از آنها برای تظا هربود . بیشترش برای تظا هربود که بتوانیم بگوئیم ما قانون داریم .

س - حالا اینها را بر میگردیم به اصل موضوع که کجا بودیم ؟ که

ج - راجع به داوور بود . حالا اگر بشود کمی راجع به همان سهیلی .

س - راجع به داوور تمام نکردم مرگ او ؟

ج - پس بفرمائید . راجع به مرگ او فرمودید در

س - گفتم ، گفتم . خب اینکاری هم که بمن ارجاع کرد گفتم که من یک نفر منشی داشتم

یک ماشین نویس داشتم . من شروع کردم به ریکوروت کردن . طبیعی است اشخاصی را ریکوروت

کردم که در بانک شاهی با من کار میکردند و می‌شناختم . یک عده از آنها را آوردم . که

بعد هم خبر رسیدند به یک مقامات نسبتاً مهمی . یکی از آنها آموخته بود . علی‌اصغر آموخته

بود که در حساب داری من نظیر او را در ایران ندیدم . این را بعد فرستاده بودم به ریاست

شعبه لندن . و منتها شیک آدم بدغلفی بود . اداره کردن او کار آسانی نبود که . علی

امینی وقتی که وزیر دارائی شد این را برده و بعد از یک مدتی نتوانست . بمن تلفن کرد

که شما چطور با این آدم کار میکردید ؟ گفتم خیلی هم آسان . خیلی هم راحت . خیلی هم

آسان بود . اما اصلاً " اعتنا به فلک نداشت ، تعجب کرد که چه جوری میشود تحمل کرد رفتار این

را . یکی دیگر چه چیز .. یک چهار پنج تای بودند . اینها را آوردم و با اینها شروع کردم

به یک رسیدگی به حسابهای شرکتها . یک روز داوور بمن گفت که آقا . خواهش میکنم

دیگرا ز بانک شاهی نیاورید . گفتم چرا نیاورم ؟ گفت رئیس بانک شاهی آمد اینجا گفت

که خب اگر این جور بشود ما مجبوریم بانک را به بندیم برای اینکه فلانی همه اشخاص ما را بهترین

اشخاص ما را داردم میرود . گفتم خب پس من چه کنم ؟ گفت واله . نمیدانم چه کنید اما

این مصلحت نیست اینکار را بکنید . گفتم من بروم در خیابان استانبول بمانم . برای

اینکه در بانک کشاورزی در خیابان . نه در خیابان لاله زار بود . گفتم در خیابان لاله زار

بروم جلوی درب به بیستم هرکسی که از اینجا عبور میکند بگیرم او را بگیرم . ببرم
 آقا شما بلدید اینکارها را ؟ اینکه نمیشود . من آخه . من از کجا پیدا بکنم ؟
 گفت . گفت دیگر نمیدانم حالا خودتان میدانید . من با این سه چهار نفر
 میبایست بروم تمام شرکت هائی را که در سرتاسر ایران . مثلا " ماشین کشا ورزی . یک
 شرکتی در سیستان بود یک شرکتی در آذربایجان بود . در حدود چهل شرکت بود . یک
 روز بمن تلفن کرد آقا . که این کالا . این شرکت کالا در خود تهران نبود و رئیس آن هم
 غلامحسین کاشف از دوستان خود داوری بود . وکیل مجلس هم بود . یک وقتی هم
 بنظرم یار رئیس اطاق تجارت بود یا نایب رئیس اطاق تجارت تهران .
 س - اینها شغل افتخاری بود ؟ یا کارمند دولت میشدند یا حقوق بگیر بودند ؟
 ج - هیچ اصلا " مطلقا .
 س یا حقوق بگیر بودند ؟ چی بودند
 ج - بله حقوق می گرفتند . شرکت درست میشد . این میشد رئیس هیئت مدیره . مدیر عامل .
 و با خیال راحت مرحوم داوری بدخت که این مثلا " کسی است که یک عمر مثلا " می شناسد ش
 دیگر خیالش راحت بود . آمده بود از او پول میخواست . بمن تلفن کرد که شما
 یک رسیدگی بکنید . دوسه روز بعد تلفن کرد چطور شد ؟ گفتم چی چی رسیدگی کنم ؟ ان
 نه دفتر دارنده حساب . هیچ هیچی نبود . گفتم من چی چی رسیدگی بکنم ؟ من آدم
 فرستادم اصفهان . یکی از همین ها را فرستادم . یکی از همین ها را که آورده بودم . که
 از روی دفاتر براسور . یک براسوری بود در اصفهان . که اتفاقا " پسر او هم
 در ایران به دنیا آمده بود . فارسی را بهتر از هائی ایرانی حرف میزد . و آمده بود اینجا
 در سرویس وزارت خارجه سفیر کبیر هم شد . آما با سادور شد در یکی از کشورهای گمان میکنم
 آفریقا ئی . خیلی هم لوده بود . یک اصطلاحاتی . زمین خوردن را مثلا " زمین زلایتر
 از اینها درست کرده بود . خیلی خیلی آدم با استعدادی بود . پدر این در اصفهان یک
 تجارتخانه داشت از قدیم . این شرکت کالا در اصفهان از او خرید کرده بود . من فرستادم
 از روی دفاتر براسور صورت بردارند که چه چیزها به شرکت کالا در تهران فروخته است . که
 اینکه پشت گوش ما است . این نداشت . و اولین ...
 س - این بک شرکت صادر مدولتی هم بود یا اینکه مختلط بود ؟

ج - مددرد دولتی . مددرد دولتی . آقای غلامحسین کاشف هم رئیس آن به داروگفتم چیزی نیست که من رسیدگی بکنم . من آدم فرستادم اصفهان . اینها رفتند آوردند ، دیدند ، نگاه کردند . رئیس این حسابداری . اولین دفعه ای که مسبن برخورد کردم به این حقیقت . که ایرانی رقم رانمی خواند نگاه میکند . من خیال کردم من . ارقام اینها رانمی توانستم بخوانم . میبایست قلم بردارم . بعد از هر سه عدد یک ممیز بگذارم که بتوانم بخوانم . صدایم درنیامد . گفتم من آدم کودنی هستم . اینها معلوم میشود . اینها عجب فوق العاده هستند . اینها چطور میتوانند این را بخوانند ؟ یک روزی با همین رئیس حسابداری شرکت کالاکه راجع به همین موضوع هابث می کردم . آن چیزهایی را که خودش داده بود . دیدم نتوانست بخواند . اه . متوجه شدم که اینها خودشان هم نمیتوانند بخوانند . این بود که وقتی که آدمم به بانک وقتی معاون بانک شدم . اولین دستوری که دادم . این است که هیچ رقمی را هیچکس در بانک حق ندارد بنویسد یا ماثین بکند مگر اینکه ممیز بگذارد . و هرکس این را نکند تنبیه میشود . و تنبیه هم کردم . برای اولین بار که بشود رقمی را خواند . بودجه دولت را وقتی میفرستادند به مجلس در روزنامه ها درمی آمد . من میبایست باز صد ایدر دارم هر سه رقم را یک ممیز بگذارم که بتوانم بخوانم . ایرانی اهل خواندن رقم نیست . رقم را اینقدر بی اهمیت میدانند که سفرش یک نقطه کوچکی است که گفتم یک مگس به نشیند یک صفرا فاه میشود . خب این حقیقت ها . این را بارها گفتم . یک روزی هم در حضور انجمن . انجمن شانه شاهی . سازمان شانه شاهی و خد مات اجتماعی . که شاهدخت اشرف تاء سیس کرده بود . من آنوقت رئیس بانک بودم یک عده از بانک فرستادم که حسابهای اینها را درست بکنند . خزانه دار هم بودم . حسابهای مرتب دغا ترصح حسابی . بنا بود پروندگزارش سالیان بدهند . آشتیانی هم دبیرکل بود یک همچین سمتی داشت . دبیرکل بود بنظرم .

س - کدام آشتیانی ؟

ج - آشتیانی که داماد شوق الدوله . اسم کوچک او چیست ؟ وکیل مجلس بود . از آن آشتیانی های معروف بود . اسم کوچک او را نمی دانم . اما داماد شوق الدوله . من گفتم . محض رضای

خدا. این ارقام را طوری بنویسید که بتوانید بخوانید. گفتند چه آقا؟ گفتم شما آقایان دکترها، آخر دکترها بودند. هم پزشک. هم اشخاص تحصیل کرده بودند. گفتم شما هیچکدام نان رقم نمیتوانید بخوانید. خیلی به آنها برخورد. رفتیم در کاخ. گزارش را شروع کردیم خواندن. به اولین رقمی که رسید گیر کرد. دومی رقم گیر کرد. همه نگاه کردند بمن. گفتم دیدید. من شرط می بندم که یک ایرانی بالاترین مقام را دارد. یک ارقام نه شیفری میدهم. نمیتواند بخواند. اینکه رقم برای ایرانی اهمیت نداشت. یکی زبا باشد. یکی کم باشد. میگوید چه اهمیت دارد آقا؟ چی چی است؟ دنیا که زیر و رو نمیشود که؟ به هر حال من آن رسیدگی را کردم به داور. رفتیم شب پیل. داور. شب رفتیم. ساعت هشت شب بمن وقت دادند. رفتیم گفتیم که آقا. این شرکت کالای شما در خیابان سپه است. از همسان مستقلات مال رضا شاه هم بود.

س - مستقلات شهری هم مگر رضا شاه داشت؟

ج - (?) این متعلق به او بود. که بعدا چه شد نمیدانم. اما یک وقتی وزارت بازرگانی هم آنجا رفته بود. این شرکت کالا آنجا بود. گفتم این در خیابان سپه است. رئیس آنهم از دوستان شماست. کار او هم از ساده ترین کارها است. این وقتی که طرز حسابش اینطور باشد وای به حال آن شرکتی که در بلوچستان دارید، سیستان دارید، کرمان دارید، آذربایجان دارید. گفتم آقای داور نکتید اینکار را. گفت که مرحوم خدا بیامرز داور مرحوم منصور مستوفی الممالک را. مستوفی الممالک عقیده اش این بود که تا ما آدم نداشته باشیم. دست بکار نزنیم. من برعکس معتقدم. باید شروع بکنیم. و آدم را بعدش پیدا بکنیم و تربیت بکنیم. گفتم من خیال نمیکنم اینکار رشدنی باشد. گذشت. تقریباً یک سال از این گذشت. برای اینکه قرارداد من یکماله بود. در همسان روزگاری که این خودش را گشت. تقریباً "منقذی شده که قرارداد سال دوم مرا بدامنا کرد. یک کمیسونی خبر کردند. باز بدون آنکه بدانیم موضوع چیست؟ رفتیم آنجا. در این کمسیون باز همین اشخاصی که همیشه بودند. هژیر، صادق و شیقی، علی امینی، علی وکیل، گمان میکنم گلشائیان هم شاید بود. رفتیم. اولین چیزی که داور گفته گفتش که صورت

این شرکت‌ها را بیا وریدوبه بینیم کدا مشان را بایدنگهداشت وکدامشان را منحل کرد. صورت رادرآورد . ازاول ، شرکت ساختمانی ، که رام پدراین هوشنگ رام رئیس آن بود . گفت اول این را بایدمنحل کرد . من ازاصلا" سراغ آن نرفته بودم . بعد یک دفعه رفتم مثل اینکه بعدها .

س - نگفت چرا قرار است اینهامنحل بشود .

ج - حالا ، حالا به بینید . این رامنحل . آن منحل . منحل . همانجورازبالا تا باشین . این شرکت‌ها رامنحل کردوآنوقت گفت . که خدایا مرزدمرحوم مستوفی لمالک را . میگفت که تا مادهم نداریم نباید دست بکارزد . من یقین دارم آن اشخاصی که آنجا حضورداشتندهیچکدامشان متوجه این مطلب نبودند . من تعجب کردم . این درست عکس آن چیزی است که درهمین اطاق بمن گفت یکسال پیش . بعد جلسهبعدقرارشددر دفترنظارت برشرکت‌ها . من موقعی که .....

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابنهجاج
تاریخ : ۹ آگوست ۱۹۸۲
محل : شهرکان - فرانسه
مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۲۵

درخاتمه جلسه فرارشدکه جلسه بعدی درمحل کارمن باشد ، نظارت برشرکت ها . که خانه مشیرالدوله خیابان روبروی سفارت انگلیس است ، اسم کوچه آن رافراموش کردم ، آن یک خیابانی است که روبروی درشرقی سفارت انگلیس که آن خانه مشیرالدوله را اجاره کرده بودیم . آنروزجمع شدیم . بله جمع شدیم آن روزآنجا . ازداورخبری نشدگفتم تلفن بکنید چه طورشد ؟ رفتندوگفتند که پیشخدمتش ... موضوع رکش را میگوئید ؟ این را قبلا" فرموده بودید .

ج - بله . که این راخواست پای تلفن . گفت خودکشی کرده او . بین این دو جلسه . بنا براین آن کاری را که درمنحل کردن شرکت ها بود معلوم میشود که رضاشاه برای اولین بار شنیدیم ، به او با توپ و تشر و با نهایت اوقات تلخی شاید هم به او بدگفته بود . تصور میفرمائید که فشارهای داخلی آیا بازرگانان بزرگ و اینها ، آنها هم ملاکین آنها قدرتی بودند ، نقشی داشتند که فشاری روی رضاشاه بگذارند؟ آنها باعث شده باشند؟

ج - گمان نمیکنم ، گمان نمیکنم . بهانه گیری بود فقط برای اینکه این آخرین شخصی بود آن سه نفری که به سلطنت رضاشاه کمک کرده بودند . تیمورتاش بوده ، نصرت الدوله بود و داور . به عقیده من داور را هم مثل آن دوتا از زمین میبرد . توی این سه تا اصلا" آن نصرت الدوله بیخود جزو این برای آننگل triangle بود برای اینکه او یک آدمی بود که بعنیده من یک آدم جاه طلب بود اما پول میگرفت ، پول گرفته بود دیگر . قرارداد ۱۹۱۹ را پول گرفت امضا کرد . هیچ اصلا" قابل مقایسه نبودند این دوتا . آن برجسته بود تیمورتاش همانطوریکه شرح دادم یک عیب داشت

ویک عیب و آن عیب را نداشت البته کامل بود . اما داور هیچ قابل مقایسه نبود حتی با تیمورتاش . فوق العاده به تیمورتاش نزدیک بود ، برای اینکه من خوب بخاطر دارم روزی که تیمورتاش مرد که ماهمه ما ن میدانستند کشتند . من با او ملاقات داشتم ، آن وقت توی بانک شاهی بودم گمان میکنم . بحدی متاءثر بود و یقین دارم که گریه کرده بود اما نشان نمیداد ، بحدی متاءثر بود که نمایان بود . نمیتوانست هم مخفی بکند . خیلی با همدیگر نزدیک بودند ، خیلی این به او علاقه داشت . این وقتی که به او تغییر کرده ، شاه به او بدگفته تکلیف خودش را دانسته ، حالا این ممکن است بهانه کرده باشد . اینها را تمام روی حدس من هیچ سعی هم نکردم کنجکاوای بکنم اصلاً من مجالش هم نداشتم که بروم به پرسس تحقیقات بکنم که چطور شده . ولی یقین دارم که این از اینجهت بوده ، خودش را کشته که خلاص بشود . و اما راجع به اینکه صفات برجسته داور ، گفتم صفات برجسته اش این بود که یک چیزی را هم که نمیدانست مثلاً " در مسائل اقتصادی اصلاً وارد نبود ، ایسن میبایست . اینهم یکی از ضعف های ایران نه فقط ایران کشورهایی مثل ایران . این را بارها بخود داور و به علی امینی ، هژیر اینها گفتم . این یک اطلاعاتی را که ب میگرد توی دفتر خودش یادداشت میکرد صحبت میشد که مصرف شکر ، مصرف صادرات پوست ایران ، صادرات پشم ایران ، تمام اینها را و حافظه فوق العاده ای هم داشت حفظ کرده بود . وقتی که میآمدند برای تجدید مذاکرات قرارداد با شوروی ها ، که قرارداد امیدآله جنس با جنس بود . آنها تمام میآمدند مجهز با پرونده ها ، پرونده ها از روز اولی که این قرارداد با آنها بسته شده بود تا آنروز ، مسلح و مجهز میآمدند ، طرف ایرانی برای اولین بار بعضی از آنها در این جلسات شرکت میکردند کوچکترین اطلاعی نداشتند . هیچ پرونده نداشتند . اگر کسی پیدا میشد مثلاً داور فقط روی حافظه اش بود ، با آنها داشت هائی که توی دفترش کرده بود . در ایران بهیچوجه رسم نیست که یک کاری که انجام میشود این کسیکه انجام داده گزارش بدهد و این گزارش با یگانی بشود و این با یگانی هماندر جاییش و در اختیار اشخاصی که بعدها میآیند گذاشته بشود . همچین چیزهائی اگر وجود داشته باشد یکی در هزار .

ویک اشخاصی که خودشان این ابتکار را بخرج میدهند جز سیستم نیست ،سیستم حکومتی ایران یک همچین چیزی را ندارد ، نداشت و ندارد . ندارد ، الان هم نداشت ، آخری ها هم نداشت . اینکه همیشه میگفتم در مقابل خارجی ها مغلوب است . چرا ؟ برای اینکه ایرانی چون اطلاع ندارد نسبت به آن خارجی ظنین است میگوید ؛ بن پدروخته آمده کلاه بردارد . این حرم زاده . حال لطفش میخواهد روس باشد ، ژاپن باشد ، انگلیس باشد ، آمریکا باشد فرق نمیکند . این میگوید اینها آمده اند کلاه مرابردارند و با نظر سوء ظن نگاه میکند . آن یکی آمده مجهز میداند که اسلاف این آدم چی چی گفتند ، تمام اینها را خوانده است قبل از اینکه بیاید . ببینید این را آنوقت مقایسه بکنید ببینید در چه وضعی هست این ایرانی . ایرانی هر حرفی که میزند روی هوا است . او باسند ، با سابقه ای از گذشته بدیچی است که ایرانی ، همیشه در این مذاکرات همیشه مغنون میشود آن طرف منافع خودش را حفظ میکند . صرفاً " برای اینکه اولاً " بی اطلاع است و در نتیجه بی اطلاعی سوء ظن دارد و سوء ظنی است که فطری ایرانی است . ایرانی سوء ظن نسبت به همه چیز دارد ، همه چیز را باید کمبلیکه بکنند بعد برود در اطرافش شاخه و برگهایش درست بکند ، گنده بکند ، یک جور دیگری تعبیر کند ، هیچ طرز ساده نگاه نمیکند به قضا یا . آنوقت این میشود رفتار این یک دولتی ، با یک دولتی دیگر . من همیشه مخالف بودم که دولت با دولت کار بکنند ، بگذارید افراد اینکار را بکنند ، برای اینکه افراد بخرجه باشد هر قدر هم بیسواد باشد منافع خودش را اگر حفظ بکنند میداند ، یادش هست و یا اگر . نمیدانم در تجارتخانه های ایرانی چه جور میکردند قدیم . اما او همان حاجی اطلاعاتی داشت از پدرش به او رسیده بود خودش هم بطرز همان قدیمی چرتکه داشت با سیاق آن حساب رانگه میداشت . من معتقد بودم که البته حجم کار آن زمان هم کمتر بود اما وقتی که برخورد کردم به آن قضیه جوهرات را نمیدانم گفتم براتون ؟ جوهرات سلطنتی را که در بانک گرو گذاشته بودند ؟ بله آنهم یکی از چیزی هائی است که بایندبه شما بگویم . آنجا برخورد کردم به یک همچین موردی . تفاوت بین زمان مظفرالدین شاه و ناصرالدین شاه و زمان پهلوی . حجم کار آنوقت تصدیق میکنم کوچکتر بود ، خیلی کمتر بود ، اما با همان سیاق قدیم و با

سیاق قدیم روی این طومارها یک چیزی برای من پیدا کردند که همان روزی که این را پیدا کردند من دربانک شاهی بودم. گفتم بهیچوجه من الوجوه امروز این آقایان دروزارتخانه هایشان نمیتوانند پیدا کنند. بااطمینان این را میگفتم برای اینکه دیده بودم طرزکارشان را.

حالاراجع به مرحوم داور اگرچیزهای دیگری، سئوالاتی، چیزهای دیگری. من - پایه گذاری مسائل اقتصادی، و بازرگانی ایران را که میگویند ایشان پایه گذاری کردند؟

ج - در این تردید نیست. برای اینکه میگویم این منتها یک کارهایی را برعهده گرفت که ابرازش را نداشت. من این را گفتم اولین برخوردی که داشتم با شرکت کالا رقتم ساعت هشت پیش به او گفتم. گفتم این دوست شما در تهران است فاصله ای از خیابان سپه است تا وزارت مالیه. هیچی ندارد. شما آنوقت چطور در سرتاسر ایران شرکت درست کردید به چه میدی؟ که اینها اینکار را خواهند کرد؟ گفتم به عقیده من اینکار صحیح نیست، نمیتوانید. آن مثال زده باید کار را کردو آدم را پیدا کرد. اما پندر روز قبل از کتتش گفت حق با مستوفی الممالک بوده که تا آدم، آدمش را نداشته باشد دست به کار نیاید زد.

س - یعنی معتقد هستید که بهر حال او یک انقلاب داری در ایران بوجود آورد. ج - گفتم وزارت دادگستری را، دادگستری را زیر و رو کرد و یک دادگستری درست کرد قوانینی گذراند. اما با آن قوانین را چه حوری میبایست بگذرانند؟ خود بدبخت که نمیتوانست بنشینند تمام این قوانین را بنویسد. او هم میبایست به اشخاصی بدهد آنها هم میبایست بنویسند، آنها هم آنوقت میبایست بروند بدهند این را در کمیسیون عدلیه که رسیدگی بکنند و این راهم شاید و معضول کرد این قانون را، که تصویب بکنند یکسال اجرا بشود و دوباره برگردد.

س - برهم میگشت؟

ج - بخاطر ندارم، بخاطر ندارم نمیدانم، بخاطر ندارم شاید هم برنمیگشت. مشکلات ایران اگر آدم بخواد قضایات بکنند اینست که اول حقیقتاً "فاقد آدم است. طرز رفتار هم با مردم با کارمندان طوری است که آدم تربیت نمیکند. من یکی از چیزهایی که، نظرهائی

که به داوردادم . گمان میکنم آنوقت وزیرداری شده بود . گفتم آقا بیایید یک کاری بکنید محض رضای خدا ، یک حقوقی بدهید به کارمندان آن که اینها مجبور نباشند دزدی بکنند . گفت اخیراً " به ما دون رتبه ورتبه یک دوتومان درمساء اضافه حقوق دادیم وماهی سیمدهزارتومان شده بود چه . گفتم آقای داور همین استدلال غلط است . هیچوقت شده که مستخدمی خودش را بکشد از این مستخدمین ، برای اینکه گرسنه است ؟ چه جوری زندگی میکند؟ گفتم قسمت عمده شان آن پولی را که میبایست بیاید توی صندوق دولت یک دهم آن ممکن است یک صدم آن را بگیرند و با این زندگی میکنند . من معتقدم اگر حقوق کافی داده بشود درآمد دولت افزایش پیدا میکند . برای اینکه الان اینها با درآمدنا شروع زندگی میکنند منتها چه جوری میتوانند زندگی بکنند . خوب حق قبولش برایش مشکل بود . رضا شاه که "لا" معتقد بود به کرات شنیدم ، معتقد بود که به ایرانی هرچی بدهی باز هم دزدی خواهد کرد . بنابراین چه لزومی دارد که آدم بیشتر بهش بدهد . من خیال میکنم رضا شاه باور نمی توانست بکند که ایرانی ممکن است وجود داشته باشد که بتوانند میلیون ها بدزدد و دزدی نکند .

س - این نظرش راجع به ارتش هم همین بود به آنها حقوق کم میداد یا در آن موقع؟

ج - میگویم رفته بود به با زدید ژاندارمری ، آنوقت اسمش را گذاشته بودند چی ؟ ژاندارمری را یک اسم ایرانی برایش گذاشته بودند و امنیه امنیه . رئیس آنها مثل اینکه احمد آقا خان بود آنوقت ، وقتی که وارد شده بود آنها به همه گفته بود ، به اطرافیان که دستهایتان توی جیبتان بگذارید ، اینجا میزنند جیبتان را ، یعنی آمده اند به مرکز دزدها . با علم به اینکه دزدی وجود دارد او در صدد بر نیامد . و گمان میکنم این وا همه ای که داورداشت ، بمن نگفت اما خیال میکنم میشناخت ، روحیه رضا شاه را میدانست و میدانست این حرفها را نمی شود به او زد که بیایید ایرانی را سیرنگ دارید برای اینکه . من معتقدم ، اطمینان دارم ، ایمان دارم از چیزهایی که میشنیدم و میدیدم و طرز فکر این آدم این بود که ایرانی نمیتوانید شما سیرش بکنید که دزدی نکند . این دزدی را در حال خواهد کرد .

س - نظر خود سرکار چی است ؟

ج - من اینکار را کردم و نتیجه گرفتم . خوشحالم که این سؤال را فرمودید . رئیس بانک ملی بودم . بانک شاهی بود شصت ساله ، یک کار تربیت شده که قسمت زیادش ارمنی ، اما ایرانی های مسلمانان را تربیت کرده بودند با کمال صداقت برایشان کار میکردند . انگلیسی ها یک مقداری اول طلا آوردند که دادند ، چون مال آنها بود نصفش را دادند به بانک شاهی ، نصفش را دادند به بانک ملی که بفروشد . این طلاها بکه های متعدد ، مختلف بود ، سکه های کینگ جرج بود ، مال ویکتوریا هم بود . در بازار ، اینهم یک چیزی که من میدانستم تا آنروز در بازار هرچه تازه تر بود قیمتش بیشتر بود . و فلسفه آن اینست که سائیده میشود طلا در نتیجه مثلاً " پنجاه سال که یک سکه ای که در جریان باشد این وزن اولیه را ندارد و این بود که این زرگرها قدیمی ها را کمتر از جدیدی می خریدند . ما این را شروع کردیم به فروختن . بانک شاهی هم فروخت . بعدها تنیدم ، همه میگفتند ، همه که اشخاصی در بانک ناهی آن متصدیان فروش سکه های جدید را خودشان را می خریدند سکه های قدیم را می فروختند این را دیدگر همه کس میدانست . به کرات ، به کرات مواردی پیش آمد که بانک ملی کاری را که میکرد با صداقت میکرد و در آنجا دزدی میشد . من نمیگویم در بانک ملی دزدی نبود اما ادعا میکنم که مردم قبلاً حساب میکردند دزدی بکنند یا نه ؟ من این را نسبت به شما ادا خواهم کرد . یک دینی هم دارید و آن اینست شما اگر صداقت نباشد ، اگر مصیبت نباشد هیچ قدرتی نمیتواند شما را نگه دارد . یک پیشخدمتی را برای گرفتن نمیدانم دو تومان بود منقل کردم ، کارمند را هم همین جور و این در نتیجه هشت سال یک دستگاہی بوجود آمده بود که من بوجدش افتخار میکردم نه فقط من . من شبی در سر میز شام بانک آو انگلاند که جلسه سالیانہ بانک و صندوق بود ، بانک جهانی و صندوق بود در لندن دومین جلسه سالیانہ بانک و صندوق در ۱۹۴۷ در لندن بود . سر میز شاه پیش من یک آدمی نشسته بود که سرپرست کنترل ارز بود در انگلیس . برای

اولین بار در تاریخ انگلیس مقررات ارزی داشتند زیرنظر این (؟) بود
 او گفتش که من نمی شناختمش که خودش معرفی کرد من (؟) پیش ، بین هر کسی
 هم یک نفر از بانک آو انگلندها نشانه بودند . گفت که من شما را خوب میشناسم .
 گفتم شما چطور مرا میشناسید ؟ گفت میخواهید برایتا شرح بدهم شما چه جور آدمی
 هستید ؟ گفتم خیلی میل دارم . گفت ، یک آدم بسیار تندخلق ، خیلی خیلی سختگیر
 بسیار درست ، نمیدانم چی فلان ، فلان ، فلان ، فلان ، گفتش که اعتباری که
 بانک ملی در بانک آو انگلندها رد کمتر از بانکهای هستن از اروپا که به اندازه شما
 اعتبار داشته باشند . گفتم من همیشه افتخار میکردم به اینکه بانک ما مباحث دارد .
 و خوشوقت که یک همچین چیزی را میشنوم . چرا ؟ برای اینکه در ۱۹۴۷ بود که
 دولت انگلیس برگشت به گلدانستان . و چند هفته بعد از گلدانستان در اگت غلط
 کردیم . برگرداند . در موقعی که اینکار را کردند یعنی آزادی مطلق گفتند الان دیگر
 استرلینگ کا نور تابل هست . یک کار نسی هست که پشت سرش طلا هست و چه هست
 فلان و اینها . آزادی . بتمام بانکهای مرکزی دنیا تلگراف کردند و خواهش کردند
 که برای همکاری با بانک آو انگلندها تقاضا میکنیم که خوداری بکنید از تبدیل غیر
 ضروری . من این را صد درصد اجرا کردم ، دستور دادم در تمام شعبه ها . بانک های
 دیگر اسپیکولاسیون کردند . این را ضعف دانستند . فوقالعاده هم متضرر شد .
 آنها استفاده بردند . من این استفاده را نبردم من میتوانستم اینکار را بکنم نکردم .
 در فروش طلا که میآوردم و سکه میکردم بعدها این را میدانستند دیگر . اتفاقاً یکی
 از گا ورنرهای بانک آو انگلندها سرج بولد الان بایندگاه کتم ببینم هست
 یا نه ؟ این درواشگتن یک وقتی سر و کار داشت . یک سمتی داشت از طرف دولت انگلیس
 در صندوق . یک روزی من به این برخورد کردم در توی خود صندوق ، این مرا به یک
 نفر دیگر معرفی کرد والا او کی بود ؟ گفتش که این مستر ابتهاج کسی است که پول ایران
 را نجات داد و اگر این نبود ایران پولی امروز نمیداشت . این را گا ورنر بانک آو
 انگلندها میگفت . این سرتا سرتا این شهرت را داشت . و بهمین جهت هم بود من موفق

شدم که یک مه موران دوم ... با دولت انگلیس امضاء بکنم که بی نظیر بود. که این هم شرحش را خواهم داد.

س - دلم میخواست نظرتان راجع به کارمند ایرانی ، مخصوصاً " کارمند دولت ایرانی، و تاء یید یا تکذیب این نظر که بعضی ها دارند که کارمندهای ایرانی اصولاً دزدند؟ تنبیل هستند ؟

ج - هیچ همین چیزی نیست . هیچ همین چیزی نیست . من افتخار میگردم .

س - تجربه سرکار چی بود ؟ وجه کردید که نتیجه معکوس ...؟

ج - اولاً "افتخار میگردم بتمام معنی افتخار میگردم به وجود یک . و برای همین هم بود وقتی بمن تکلیف کردند که بروم نمیدانم نخست وزیر بشوم ، بروم چیز بشوم ، حکم بمن داده ، ساعده بمن حکم کتبی داد که بروم رئیس سازمان برنامہ بشوم منتهایش گفت بانک هم زیر نظر تان باشد گفتم من اگر بتا است دوتا را انتخاب بکنم من این بچه ای است که تربیت کردم دارم بزرگ میکنم من ول نمیکنم . علاوه داشتم . افتخار میگردم که آتوقت در حدود دوهزار کارمند داشت . در موقع جنگ ، در موقع قحطی ، در موقع بی مرکزیت نبودن مرکزیت ، نبودن حکومت ، اشغال شده بود پایتخت ما از طرف سه قشون اجنبی ، حزب توده حکومت میکرد اشخاص را می گرفت توقیف میکرد در یک همچین موقعی که مطلقاً اتوریته ای وجود نداشت بانک ملی بانهایت ایمان کار میگرد .

س - علتش چی بود ؟

ج - علتش ؟ نشان دادم در عمل که هیچ قدرتی نمیتواند نفوذ پیدا بکند در بانک . قوام السلطنه به شما گفتم دوست من کسیکه اینهمه محبت بمن کرده بود بمن نوشت که رئیس شعبه پهلوی تان را اخراج کنید . بهش گفتم آقا برای چی ؟ گفت نادرست است نه گفت با شوروی ها ساخته . فرستادم که شرح هم دادم .

س - کسه به کارمندان تان امنیت شغلی میدادید

ج - روز اولی که آمدم همه آنها را توی صندوق بانک ، گیشه بانک خواستم به این عبارت به آنها گفتم ، گفتم من به عبارت حسابداری و بانکداری به شما صحبت میکنم این روابط من با شما دوجنبه دارد یک ستون بدهکار ، یک ستون بستانکار ، من شما بدهکارم

یک چیزهای را که تعهد میکنم برای شما خواهم کرد ، تا؛ مین میکنم زندگی شما را که شما احتیاج نداشته باشید دزدی بکنید با آن حقوق نمیگویم زندگی مرفه بکنید اما میتوانی زندگی بکنید .

س- اگر در این مورد توضیح بفرمائید چه اقداماتی کردید ؟

ج- اقداماتی که کردم در موقعی که قحطی بود . این را در بانک رهنی شروع کرده بودم ناوای درست کرده بودم در بانک رهنی . آمدم در بانک و چیره بندی کردم . آمدم عین همین را در بانک ملی پیدا کردم ناوای درست کردم میفرستادم آرد میخریدند به قیمت های ارزان از راکز ، از بازارش این را میآوردم در آنجا نان میگردم . اجناسی را که میخریدم به نازلترین قیمت میخریدم میفرستادم مثلاً ، آنوقت روغن کرمانشاه بود ، کرمانشاه میرفتند روغن نمیخریدند تمام حبوبات و لوازم دیگر زندگی را ، خواربار را از جاهای دیگر در بازار عمده فروشی میخریدم میآوردم با تخفیف میفروختم ، با تخفیف عوض اینکه حقوق بدهم که همش بشکل حقوق باشد که ایجاد تورم میکند و هیچ اثری ندارد و بارها! این را بدولت گفتم و هیچکس این را قبول نکرد . گویا وزارت جنگ مثل اینکه یک وقتی یک همچین چیزی را کسپی کرد . من به آنها جیره میدادم به تعداد افراد .

س- افراد خانواده ؟

ج- افراد خانواده . این را آنروزی که مهدی سمعی ، خردو ، بیرم رفته بودند این چیزها درست کرده بودند این را به آنها گفتم . گفتم در بلشویکستان یک همچین چیزی وجود ندارد . این را اتفاقاً " اولین دفعه ایست که من این اکسپرش را گفتم . گفتم در بلشویکستان ، چون اینها را میدانستم چپی هستند و بگرمشان . گفتم در بلشویکستان یک همچین رویه ای نیست ، وجود ندارد که نگهبان بانک ، یک نگهبان و یک زن و پنج بچه ، هفت جیره میگیرند همان جیره ای را که من میگیرم ، همان بونج ، همان روغن ، همان قند و همان چائی ، به نصف قیمت ، نصف قیمت آنرا بانک میداد با این تفاوت که من برای خودم وزن و بیک پیشخدمت ، من سه تا میگیرم او هفت تا میگیرد . گفتم در بلشویکستان بمن نشان بدهید که بهتر از این رفتاری باشد . بیمارستان وجود داشت اما

من این بیمارستان را تقویت کردم ، بهترین دکترها ، بهترین اطباء ، بهترین ادوات طبی ، آنچه که از دستم برمیآید مدبرای آنها میکردم و تمام اینها مجانی .
 س - مثل اینکه در سطحی بود که حتی افراد غیر کارمندانم علاقه داشتند که در آنجا "مثلاً" عملشان کنند و بستری بشوند؟

ج - هرکس از اعیان آزمایشگاه میخواستند یک جایی ، یک مریضخانه خوبی بروند میآمدند این مریضخانه . جانشان به همین جهت هم بود که آن قسمت عفونی را گفتم نمیتوانید که حذف بکنید . قسمت زایمان را بمن پیشنهاد کردند که حذف بشود ایــــــر امیدانم به شما گفتم موضوع مادرم آنوقت تقاضا کرد که خواهرم که میخواست ؟

س - نگفتید .

ج - نگفتم . گفتم نمیشود . گفت آخر چطور نمیشود ؟ نمیتوانی بگوئی گفتم میتوانم بگویم اما نمیتوانم استثنای بکنم . یکی دیگر از خوبی ها زمین پر نسیم بود

س - مورد مسکن چطور ؟

ج - در مورد مسکن ، وام مسکن ، وام مسکن میدادم و بالاتر از هر چیزی این بود که تمام افرادی بانک ملی بدون استثنای موء من شده بودند که هیچ نفوذی در بانک نمیتواند رخنه بکند این مهمتر از هر چیزی مادی بود . و این را به کرات دیدند . یکیش مورد قوام السلطنه بود ، یکی دیگر یک مرتیکه ای بود ، یک دیوانه ای بود نماینده مجلس . ای داداشم الان باز هم یادم نیست بله . یادم خواهد آمد . این از سمنان وکیل شده بود . یک روزی آمد پیش من گفتش که این رئیس شعبه شما در کارهای سیاسی مداخله میکند . گفتم حق ندارد اگر بکنند اخراج میکنم . و اینهم گفته بودم ، به شما توضیح دادم که در مورد حزب دمکرات یک نفر را اخراج کردم که رفته بود تبلیغ کرده بود . این را ببینید به این جنبه اهمیت بدهید که یک کسی بخودش اجازه بدهد که برای حفظ کارمندان و اینکار هم درست در زمان برنامه کردم

س- (؟) این رابرید به زمان برنامہ تان واین کارهائی که دربانک ملی درموردتاء مین احتیاجات افراد کردید درما زمان برنامہ چه کارهائی مشابهی کردید؟
 ج- همین کارهائرا کردم . برای اینکه به همین جهت هم یک نفرانصاری نامی که معاون کارگزینی بانک بود اورا آوردم به سازمان برنامہ . و تمام اینهارا در همانجا هم پیاده کردم دادن وام ، دادن کمکهای خواروبار ، تمام اینهارا در همانجا هم کرده در سازمان برنامہ هم کردم . اما مدت توقف من آنقدر نبود . من چهار سال ونیم بودم .
 س- همان احساس نسبت به کارمندان ....؟

ج- همین احساس بود که بمن بعد از اینکه رفتم بمن میگفتند ما وقتی از طرف شما میرفتیم پیش وزراء احساس میکردیم که برای ما اهمیت قائل هستند . بعد از شما دیگر ما آدم نبودیم ، آن شخصیت را نداشتیم . برای اینکه پشت سرشان ایستاده بودم .
 بگویم برای اینکه پس فردا من میمیرم میروم این چیزها میمانند . و برای این است که ایرانیانی که در آینده میانند بدانند که این چیزها صرف میکند . بمن میگفتند احمق جان تو اینکار را برای کی میکنی ؟ تو خیال میکنی مردم قدر میدانند؟ برای آن دنیا میخواهی بکنی ؟ گفتم برای خاطر خودم میکنم ، خودم ، من یک شاهی نداشتم وقتی که درء اس سازمان برنامہ بودم . مقروض بودم در تمام مدت کارمیرم مقروض بودم . رئیس بانک ملی وقتی که بودم حقوق من رسید به دوهزار و پانصد تومان که آن هزار تومان اضافه را با زقوام السلطنه بمن داد وقتی که دفعه دوم آمد . برای اینکه دفعه اول هزار و پانصد تومان را حاضر نشد بدهد دفعه دوم که آمد گفتم آقا من با هزار و پانصد تومان نمیتوانم زندگی بکنم که من پذیرائی دارم آخر ، من بعنوان رئیس بانک پذیرائی دارم نمیتوانم . هزار تومان بمن اضافه داد . دوهزار و پانصد تومان میگرفتم ، هشت هزار تومان هم در سال پاداش میگرفتم با این میتوانستم زندگی بکنم اما طوری که یک دینار پس انداز نداشتم . مقروض بودم ، همیشه مقروض بودم ، تمام عمرم مقروض بودم ، تنها چیزی که مسرا نجات داد این فروش سهام بود . تا خرخره من من مقروض بودم وقتی که این سهام را فروختم . اما حالا جنبه مادی آن را بگذاریم

کنار چیزی که مهم است یک کسی آنچنان بخودش اعتماد داشته باشد که در مقابل بالاترین قدرت متصور بایستد و بگوید نمیکنم . ایی را من در ایرانی های دیگر ندیدم . این حالا حمل به خودپسندی میشود ؟ بشود . اما واللہ از جنبه خودپسندی نیست این از یک جنبه ای است که میخواهم ثابت بکنم که یک نفر ایرانی در مراحل مختلف ، در زمان رضاشاه ، در زمان بعد از رضاشاه که یک وضع اسفناکی پیش آمد . که هیچ مملکت صاحب نداشت ، هیچ صاحب نداشت . که من متحیر بودم یک قصیه ای که پیش آمده بود به حکیم الملک مراجعه بکنم ؟ و حکیم الملک نخست وزیر بود . گفتم آخر حکیم الملک که من که میشناسم بدبخت بیچاره ، او از من میپرسد که چه بکنم ؟ بمن میگوید در مدل میکند که چه بکنم ؟ در یک همچین وضعیت در مراحل مختلف مملکت قدرت رضاشاه شرب الیهود بعد از رفتن او . سه قشون اجنبی در تهران . و بعد زمان قدرت این شاه در سازمان برنامه . روش من بقدر سرسوزن عوض نشد . برای اینکه اتکاء به نفس داشتم ، هیچوقت فکر نمیکردم که اگر بیکار بشوم چه خواهم کرد ؟ همیشه میایستادم میگفتم اینکار را میکنم قبول ندارید میروم . بازها به شاه کتبا " شردفعه ، کتبا " استعفا دادم خدا میداند چند بار شفاها " . دفعه ششم دفعه آخر بود که این سرقضیه کود شیمیائی شیراز استعفا دادم . اولین بار استعفا دادم موقعی که بمن قول داده بود که حقوقی به سازمان برنامه تعلق خواهد گرفت که من بتوانم از آنها رستی بخواهم . گفتم یکی از شرایط من این بود . وقتی که پیشنهاد دادم بودجه را برای دولت فرستادم اول قائممقام ، بعد معاونین ، مال خودم را خالی گذاشتم . پیشنهادهای که خجالت میکشیدم . دوهزاروپانصد تومان برای معاونین بانک

س - در سازمان برنامه ؟

ج - بله . رد کردند

س - چي را دوهزاروپانصد تومان را ؟

ج - بله رد کردند . دوست من ، دوست عزیز من عبدالله انظام کفیل بود . علا رفته بود برای معالجه . آن یکی دوست من ، که او را دوست عزیز نزدیک خودم میدانستم علی امینی را ، که سالهای سال میشناختمش ، وزیر دارائی . بمن تلفن کردند که بیا آقا اینجا .

رفتم گفتند که نمیتوانیم اینکار را بکنیم .

س - کابینه اقبال را میگوید ؟

ج - نخیر کابینه علا . چنان نمیتوانید بدهید ؟ گفتند برای اینکه حقوق خود ما

۲۵۰۰ تومان است . گفتم شما اگر نالایقید بمن چه ؟ شما اگر دزدی میکنید بمن چه ؟

شما نمیتوانید با ۲۵۰۰ تومان زندگی بکنید ؟ نمیتوانید پس چه جور زندگی میکنید ؟

یادارید از خودتان ، یا میدزدید ، یا کلاه برداری میکنید ، قرض میکنید به نیتی

که پس ندهید . شق دیگری ندارد . من نمیخواهم اینکار در دستگام . گفتم من

خجالت میکشیدم که بیش از ۲۵۰۰ تومان نمیتوانم بدهم . اما نمیتوانید ؟ من استعفا

میدهم . رفتم به سازمان برنامه تلفن کردم به تلفنچی دربار گفتم که من به

تشریفات و اینها کار نداشتم . تلفن میکردم به تلفنچی که آنجا بگوید به شاه که من

میخواهم ببینم . گفت ، امروز غیر ممکن است آقای استهاج . بعدی ملاقات دارد شاه

غیر ممکن است .

س - کی این را میگفت ؟

ج - تلفنچی . برداشتم نوشتم نامه استعفا . حالا چند وقت است آمدم ؟ تازه علا به

سرکار آمده ، بغضه خیلی کوتاهی ، یک ماه دوماه شد اولین بودجه را که فرستادم

هان ، بمن گفتند که برای خودتان هر حقوقی که بخواهید حاضریم .

س - چقدر اضافه کرده بودید نسبت به حقوق قبلی معاونین ؟ یعنی .....

ج - خیلی ، خیلی ، خیلی ، خیلی ، خیلی

س - از ۱۰۰۰ به ۲۵۰۰ ؟

ج - نه مثلاً بگویم که رسانده بودم به حقوق وزارت دیگر . شما همین راقضاوت بکنید ؟

س - بیاد دارید که قبلاً چقدر بود ؟

ج - یادم نیست ، یادم نیست . خیلی ، خیلی زیاد بود .

س - آنوقت در مورد ستون پائین تر هم ؟

ج - همه ، همه راهمینجور . در مورد . حالا بگذارید این را تمام بکنم آنوقت در مورد

دیگران ببینید چه کردم ؟ در مورد خداداد و اینها چه کردم ؟ بغضه یک ساعت بعد

عبداله انتظام تلفن کرد گفت چی کردی تو ؟ استعفادادی ؟ شاه به او گفته بود .
گفتم منگه به تو گفتم استعفا میدهم . این باور نکرد خیال کرد شوخی است . گفتم
من به شما گفتم استعفا میدهم ، من نمیانم . گفت بیا اینجا حالا . رفتیم .
جمع شدند ، آنجا نشسته بودیم تلفن زنگ زد از طرف دربار گفتند به آنها پس فردا
یا فردا همه تا نبیاشید سعدآباد . خوب این مذاکرات را ما گذاشتیم رفتیم . عبداله
انتظام بود ، علی امینی بود ، علی معتمدی بود بعنوان وزیر مشاور ، مهندس
طلقانی بود پنج نفر شدیم . شاه گفت چی است ؟ گفتم این آقایان میگویند که
چون حقوقشان ۲۵۰۰ تومان است معاون سازمان برنامه نمیتواند ۲۵۰۰ بگیرد . من هم
به اینها گفتم یا شما میدزدید ، یا از خودتان چیز دارید ، یا کلاه برداری میکنید
والا چه جوری میشود زندگی کرد ؟ چه جوری آخریک وزیر میتواند با ۲۵۰۰ تومان زندگی
بکند ؟ من نمیتوانم اجازه بدهم بهمکارانم که دزدی بکنند . به آنها اجازه نخواهم
داد ، وعده دادم ، به آنها قول دادم که زندگی آنها را تا مین خواهم کرد . و این را
خجالت میکشم وبه شما هم الان عرض میکنم وضع مالی مملکت وقتی که بهتر شد من تقاضای
افزافه حقوق خواهم کرد ، حقوق آنها را بالاتر خواهم برد . شاه گفت که خب ابتهاج
راست میگوید دیگر . وانگهی من به ابتهاج قول دادم . آنها هم گفتند بله قربان
چشم تمام شد حل شد . راجع حقوق خودم .

س- پس شما اینجا ؟

ج- نه ، بله ، قبول شد ، تصویب شد .

س- آنوقت حقوق بقیه چی ؟

ج- تمام تصویب شد ، تمام تصویب شد ، تمام آن ریزی که رؤسای ادارات وفلان
و اینها یک بودجه ای درست کرده بودند که از بالا شروع میشد مدیرعامل ، بعدقا مقام ،
معاون فلان ، فلان تا آخر . من هیچ ننوشته بودم بمن مثل اینکه ۹۰۰۰ هزار تومان
۹۰۰۰ تومان . برای اینکه هر دفعه ا بیکه من میدیدم نمیتوانم میرفتم به شاه میگفتم
من نمیتوانم زندگی بکنم .

س- خیلی خوب بود که میدانستید که مولا " بودجه بر علی سازمان برنامه چند برابر شده بود

بر اثر پیشنهاد شما ؟

ج - ای کاشکی این الان میتوانستم به شما بگویم . اما میدانم که چندبرابر شده بود .

س - دو سه برابر ؟

ج - و اما راجع به آنها چه کردم ؟ تصمیم گرفتم که من وقتی که آدم به سازمان برنامه تصمیم گرفتم که دودستگاه بوجدوبیآورم . روی مطالعاتی که رفتم ده روز آنجا کردم . و مطالعاتی هم که اساسا " داشتم ، عقایدی که داشتم . یک دفتر فنی گفتم ایجاد میکنم ، یک دفتر اقتصادی .

س - آن را داریم روی نوار .

ج - دارید ؟

س - بله بله ، بله .

ج - حقوق اینها را که نمیتوانستم بدهم خدا دادا که در بریرینتون درس میداد که - نمیتوانستم

بیاورم حقوق یک رئیس اداره بها و بدهم . میدانستم چه چیزهایی را میتوانم از مجلس

بگیرم چه چیزهایی را نمیتوانم . مجلس من هم همان کمیسیون مختلط ، کمیسیون برغامه بود

که از مجلس وسنا و این کمیسیون تنها کمیسیونی بود که حق قانون گذاری داشت . میرفتم

برای ت م چیزهایی را که مثل مثلا " کارخوستان خواستم گرفتم پنجاه میلیون تومان

که دادم به لیلینتا ل . برای ابتدای امر وقتی قرارداد امضاء شد . میدانستم برای

دفتر اقتصادی نمیتوانم . چرا ؟ میرفتم آنجا ، من میبایست حالی بکنم که چرا

من به یک اکونومیست احتیاج دارم . میگفتند ای آقا اکونومیست چی ؟ ما شما

این اشخاصی مثل سی سال فلانی در وزارت دارائی مویتر راسفید کرده ما شما این

آدم را می‌دهیم . من میدانستم چه چیزهایی را میتوانم تحمیل . بکنم چه چیزهایی

زورم نمیرسد . میدانستم این را نمیتوانم . بنا بر این درصدد برآدمم که این را بگیرم

اریک جاشی . با راکفلر فاندیشن با فورد فاندیشن داخل مذاکره شدم . فورد فاندیشن

استقبال کرد . یک میلیون تفریبا " پانصد هزار دلار گرفتم . یادم نیست رقم را .

در دو وهله گرفتم . میهمانی بود در چه وی چیس باب گارنر به افتخار من میهمانی

میداد . و سرمیز شام سفیر ما بود نصراله انتظام . وقبل از شام به باب گفتم که من

یک میلیون دلار از فورد فاندیشن گرفتیم . گفت چی میگوئی ؟ گفت ااه بریدرشان لعنت اینها بمن ندادند برای فلان . گفتم خواهش میکنم حالا یک اقدامی نکنید که این رایهم بزیند . گفتم اینکار آسانی نبود . گفت چطور اینکار را کردید ؟ یک چی بود اسمش که نماینده شان آنوقت که میآمد که بعد رفت توی بانک جهانی ؟ یک اسم اسکاندیناوی داشت . این هی رفت هی آمد ، هی رفت هی آمد تمام کارهای مرادید تمام تحقیقاتی کرد میدانید شوخی نبود یک همچین پولی دادن ؟ بعد سرا بردند آنجا با هئیت مدیره شان در نیویورک صحبت بکنم بلا آخره دادند . گفتم من این را برای این میخوام . بنا بر این .

س - چه حقوقی آنوقت توانستید بدهید به اندازه آن سطح ؟
 ج - حقوقی که به امثال خدا میدادم حقوق پرستش بود مطابق بودجه ای که داشتم که آنهم خودش یک چیزی بود تفاوتش را از محل فورد فاندیشن میدادم .
 س - خوب وقتی بقیه دستگاه دولتی اطلاع پیدا کردند؟ سروصدا نکردند که چه خیراست سازمان بر نامه از این حقوق ها میدهد؟
 ج - جرات نمیکردند برای اینکه میدانستند هیچ جایی یک همچین محیطی وجود ندارد ، هیچ جایی یک همچین تنبیهی نیست ، یک همچین دیسپلینی نیست . مثل شمر رفتار میکردم با آنها . آخر میگویم برای چند تومان من آدم را بیرون کردم . آخر نشان بدهند یک جای دیگری اینکار را کرده باشند . و این برای تظار هر نبود این را برای بخاطر مردم نمیکردم .

س - شما معتقد بودید که دولت با تعداد زیاد کارمندی که داشت او هم نمیتوانست تدریجا " اینکارهایی را که شما در بانک ملی ... ؟
 ج - البته ، با تصفیه عده ، عده زیادی ، خدایا مرزد اقبال . اقبال رفت شرکت نفت . یک قشون در شرکت نفت استخدام کرد میدانید ؟ هر کس از دربار ، از قوم و خویشها پیش که نفوذ داشت توصیه میکرد آنها " استخدام میشد . بدون اینکه معلوم بشود برای چه استخدام میشود ؟ من این وزیر را بیرون کردم برای استخدام یک ماشین نویس که به توصیه سردار فاخر . آخر نشان بمن بدهند در کدام دستگاه . و اله این را برای

تظاره نمی‌کردم اعتقاد داشتم به اینکه کار صحیح اینستکه من خودم باید سبیل درستی باشم تا بتوانم اینکارها را بکنم . اگر این قلدری را مگر میشود همینجوری بیخودی کرد ؟ بعضی وقتها دیدم که بعضی هاسعی میکنند تقلید بکنند ، خواستم آنها را .

گفتم شما از ابتهاج تقلید نکنید نمیتوانید . گفتم برای اینکه بتوانید اینکارها را بکنید با این قلدری رفتار نکنید ؟ باید یک امتحان هائی بدهید تا برسید به اینجا که مردم قبول تان بکنند ، مردم باور بکنند و زیر بار بروند والا مگر میشود به این آسانی . هیچ مرتیکه بیرون بکنند آنها برای خودش برود ساکت بماند . قلدر است مرتیکه می‌آید برادر آسید محمد بهیبهانی که آقا شما چهار نفر از خانواده ما را بیرون کردید این سفره ایکه اینجا هست ما در این سهم هستیم . گفتم تا روزیکه من اینجا هستم این چیزها را فراموش نکنید . گفتم من خودم را گول میزنم من میگویم مردم ایران مرا گذاشتند . مردم ایران چه میدانند من کی هستم ؟ " اطلاق ابتهاجی اسمش را نشنیدند . اما من به این نیت که من اینجا یک وظیفه ای دارم حفظ اموالی که متعلق به این پابرهنه هاست . هیچ قدرتی مرا نمیتواند منحرف بکند . گفت یعنی میفرمائید اینها را بر نمیگردانید ؟ گفتم تا روزی که من هستم نه . بجان شما از فردایش شروع شد مخالفت ها . سید ضیاء الدین مخالفت کرد ، میلیسبو مخالفت کرد ، مجلسی ها مخالفت کردند ، و هر روز مخالفت میکردند . یک دفعه از شاه پرسیدم یک نفر هست که بیاید از من تعریف بکند ؟ گفت نه . گفتم به واللله من ننگم میشد اگر می‌آمدند تعریف میکردند .

س - پس فرمول سرکار این بوده است که بایستی زندگی کار مندراتاً مین کرد ، از او پشتیبانی کرد . و در مقابل از او کارخواست و سختگیری کرد ؟

ج - و نمونه درستکاری بود در آس آنها . که آنها خودشان ببینند بدانند . لازم نبود که بیایم به خودشان بگویم یکایک این چیزها را میفهمیدند میشناختند ، میشنیدند . چه جور میشنیدند ؟ نمیدانم برای اینکه من که این تظارها را برای آنها . در دفتر من غوغا میشد من رئیس اصل چهار که آمده بود بعد از وارن با آن خانم آمده ، خانمی که خانمی که یک مدتی هم جانشین چیز بود اصل چهار بود . این آمد . یک نفر ایرانی دکتر

مؤتمن ، نمیدانم کجااست او حالا هست نیست ؟ نمیدانم .

س - مؤتمن ؟

ج - مؤتمن . این آقا یک حرفی زد چه گفتم نمیدانم ؟ یکی از آن مواردی که من منفجر شدم ها . تازه از اردن آمده بود . گفتم نه اینجاردن نه من اردنی هستم شما چه حق دارید یک همچین حرفی بزنید ؟ چه گفت نمیدانم ؟ یکی از آن سن هائی که در عمرم در ردیف اولی بودها . رئیس اصل چهار . مرتیکه این هم نشسته این ایرانی هم نشسته . من این را برای تظا هر نمی کردم . ایما ن داشتم یک چیزی که میگفتم لیلینتال توی کتابش ببینید نوشته صحبتی که من با ناپ کردم . زمان جین بلاک یک وایس پرزیدنت بود مثل حالانیستش که نمیدانم چندصدا وایس پرزیدنت هست . این آمده بود به ریاست میسیون . توی دفتر من لیلینتال واینها هم نشسته بودند . این شرح را نخواندید ؟ بخوانید خواهش میکنم . این را بخوانید .

س - (؟) این ایستادگی که در مقابل داخلی و خارجی میشد سر اصول این اثر

میخشید در روحیه و رفتار کارمندان ؟

ج - خردجو یک نامه ای بمن نوشت وقتی که من در صندوق بودم اوچه کار میکرد ؟ آنوقت چه کاره بود ؟ نمیدانم . یک نامه ای بمن نوشت که من درسهای که در دوره کار کردن زیر دست شما گرفتم بمراتب مهمتر از بود آنچه که در دانشگاه خواندم . این نامه اش را داشتم و اینقدر برای من این عزیز بود . برای اینکه با اینها مثل شمر رفتار کرده بودم . اما این بود . برای اینکه آنوقت نوشته بودها . نوشته بود که یک از چیزهای برجسته . نوشته بود که وقتی که دیدم شما همان رفتار خوشونت آمیزی را که نسبت ب شما میکنید عین همان را نسبت بخارجیان میکنید . من این برای من اهمیت نداشت برای او مهم بود که این را دیده بود . این یکی مثلاً" دلیلش بود . یکی دیگر به ! این دلیلش بود که بمن میگفتند بلندکنید این یارو ، بردارید . گفتم نمیکنم . این مرتیکه ای که گفتم نماینده مجلس بود یک آدم دیوانه ای بود گفت که این چنین و چنان میکند . گفتم رسیدگی میکنم گفت رسیدگی چپیه من دارم شما مگویم . گفتم کافی نیست من باید خودم رسیدگی کنم

فرستاد رفتند رسیدگی کردند آمدند گفتند مطلقا اینطور نیست . این میخواستم موقع انتخابات یک کسی باشد که زیر نظر ، تحت نفوذ او باشد . این آدم هفت سال بود رئیس آنجا بود و من گفته بودم که این را عوض کنید بفرستید جاشی دیگر . هفت سال دیگر کافی است آدم در یک جاشی مثل میدانم سمان باشد . وقتی این قضیه پیش آمد گفتم عوض نکنید باشد . به این آدم هم جواب دادیم که . این باور نمیگردد که به او گفتیم نمی شود . چنان فحاشی کرد پشت سر من هر چه که . دیوانه بود ها دیوانه بود . از آن دیوانه هائی بود که میدانستم عواقبش این است . آقای چه چیزی بوده که در زمان دکتر مصدق رئیس مجلس مثل اینکه شد . آن زمان نایب رئیس مجلس بود . اسمش هم باز بنظرم خواهد آمد یک روزی آمد که من میخواهم فلا نی را ببینم ، داد و فریاد بلند شد من صدائی مشنیدم که توی رئیس دفترم . پرسیدم چه خبره ؟ گفتند این آقا آمده میخواهد شما را ببیند . گفتم حرفش چی ؟ به پرسید چیه ؟ عبدالله دفتری را خواستم معاون را گفتم به پرسید چی است ؟ آمد گفتش میگوید که تصویب نامه هیئت وزیران صادر شده که بمن دلار بدهند رفتم در کمیسیون ارز بمن دلار دادند . گفتم کجا میخواهد برود ؟ گفتند پاریس . گفتم من دستور دادم که به کسیکه به فرانسه میرود دلار ندهند فرانک فرانسه بدهند . چرا ؟ تعهد کرده بودم در مقابل آن مه موران دوم و آن درستان دینگ . ابتهاج مه موران دوم و آن درستان نینگ.

بقول صدر . صدر که مصری بود این در صندوق . عضو هیئت مدیره صندوق بود . زکی صدر این اولین گاورنر سابقه نشانال بانک آو ایجیپت شد . نشانال بانک آو ایجیپت همانقدر مصری بود که امپریال بانک آو پریشیا ایرانی بود . اتفاقا " همین یارو دیکسون هم اسمش بود وقتی که رفتم به کنفرانس قاهره در ۱۹۴۴ رفتم به دیدن این راجع به استافش ازش پرسیدم گفت استاف ما که به آنها اطمینان داریم یونانی هستند ارمنی . مصری ها رایج اصلا " لیاقت این را ندارند . زکی صدر شد اولین گاورنر نشانال بانک آو ایجیپت . گفت رفتم اینها را خواستم . تمام روئ سارا . گفتم ما یک هدف باید داشته باشیم این مه موران دوم و آن درستان ندرینگ ابتهاج را باید با انگلیس ها ببندیم . هر کاری کردیم نشد که نشد که نشد . برای هیچ دولت دیگری در دنیا اینکار را

نکردند. یک وقتی میخواستند تمدید نکنند کریس بمن گفتش مگر اینکه شما بمن قول بدهید که تمام این موادش اجرا خواهد شد گفتم لازم نیست بشما قول بدهم . این قضیه را رضوی ، رضوی نگاه کنید . برایش گفتم

س- آن معاون ؟

ج- معاون مجلس . بعد به او گفتند که آمدند گفتم فرانک میتوانید به او بدهید دلار مطلقا نمیدهم برای اینکه تعهد دارم ، تعهد کردم در مقابل انگلیس ها که ما دلار را فقط در مواردی لیره ها همان تبدیل به دلار میکنیم که ضرورت داشته باشد، احتیاج داشته باشیم ، کسی که میخواهد برود فرانسه . این را میدانید ...

میخواست بروم . ربا زار سیاه با رییس بفروشد . ده دقیقه بعد سا عدتلفن کرد ، نخست وزیر . که آقا راست است ؟ شما تصویب نامه هیئت دولت را اجان کردید ؟ گفتم آقای رضوی ؟

گفتم بله . گفتم بله راست است ، گفت آخر چطور آقای ابتهاج تصویب نامه هیئت دولت . گفتم شما تصویب نامه دیگر هم گذرانیدید آخر . یک تصویب نامه ای که تصویب کردید قراری که من با بانک آو انگلاند بستم . من برای خاطر یک رضوی که نایب رئیس مجلس است بیایم اینکار را بشکنم دیگر میتوانم قرارداد ببندم با انگلیسی ها ؟ گفت حق باشما است ، ما از این بیعداین . گفتم نکنید اینکار را بیخود . از من بپرسید آنوقت تصویب نامه صادر کنید . چند نفر ایرانی پیدا میشوند آخر اینکار . نه آخر این یک دانه از کارها اینها الان در صحبت ها بیاد میآید .

س- میخواستم این موضوع به اصطلاح نظرتان راجع به کارمند و طرزتاء مین احتیاجاتش را بسط بدهیم به دوره ای که بانک ایرانیان راتا سس کرده بودید و آیا همین نظر و همین رفتار در آنجا هم همین نتیجه را گرفتید ؟ چون میگویم عده زیادی متاء سفانه هستند که نظری خیلی سوئی نسبت به کارمندان ایرانی چه دولتی چه خصوصی دارند و این لازم است که شما نظراتتان را در این مورد بفرمائید ؟

ج- من همان کاری که در همه جا کردم در اینجا هم میکردم . اینجا هم وام مسکن به آنها دادم ، اینجا هم رستوران برای آنها درست کردم ، رستوران درست کردم یک رستوران آبرومندی در همین ساختمان جدید که به قیمت مفت آنجا . رستوران بانک راجه

کردم . بانک ملی . هشت قران برای اشخاصی که حقوقشان از یک میزانی بالاتر بود . چهارقران برای آنها تیکه پائین تر بود همان غذا . میگفتم در بلشویکیستان هم یک همچین عدالتی نیست . با جرات میگفتم آنچه که به غلام میرسد که برای کارمند . خودم میگذاشتم بیا رید . من خودم هم کسی بودم از آن پله پائین آدمم بالا .

با ماهی ۳۰ تومان شروع کردم آدمم بالا .
س - بعضی دیگران هم هستند که این نوع کارها را کردند و بعد میگویند که این نشانه این هستند که کارمندان ایرانی نمک شناس است و هیچ ..... .

ج - هیچ هیچ چیز نیست ، کذب محض ، دروغ محض ، هرکس این حرف را میزند دروغگو است . موه من به این طرز کار نیست . کسیکه ایمان داشته باشد طوریکه من ایمان داشتم . من شرط کردم هرکاری که بمن دادند شرط کردم . یک ایرانی دیگری را بمن نشان بدهند که شاه به آنها یک کاری تکلیف کرده باشد قبول کرده باشند . باید بگویند اولاً "میرویم مطالعه میکنیم . یک نفر ایرانی را بمن نشان بدهید . از شاه پرسیدم هیچکس با شما اینطور صحبت میکند ؟ گفت ابداً" من حالا پام را بالاتر میگذارم . من دنیای جهان غربی را همدیدم . با آنها هم یک عمر سروکار داشتم .

باور میکنید ، آقای لاجوردی من در غرب کسی را نمیدانم . غربی ها با من کار میکردند بمن میگفتند آخر ابوالحسن ، آنها تیکه با من انتیم بودند مثل هکتر میگفتش که نکنید اینکار را ، شما نمیتوانید اینکار را بکنید یک کمی سولیس داشته باشید یک کامپرا مایز بکنید . به او میگفتم شما نمیشناسید ایران را یک کامپرا مایز کردن یعنی تمام آن اصول را بیا دادند . نمیشود معتقد بودم باین روش وثابت کردم که میشود . هشت سال در بانک ملی در دوره ای که حکومت وجود نداشت اینکار را کردم . آمد قوام السلطنه با وزیرایش . دعوتشون کردم بیایند با یک را ببینند . وزیر جنگ او امیر احمدی ، سپهد احمدی . نگاهانهای بانک را دید میایستادند مثل ولش گارد . گفتش عجب انضباطی ؟ گفتم در ارتش شما همچنین انضباطی نیست که در اینجا هست . زورخانه درست کردم اینها هفته ای سه روز میبایست

بروند زورخانه نگهبانان . و بعد از زورخانه بروند دوش بگیرند . جیره شان تاء مین ورژشان تاء مین ، تشویقشان تاء مین ، خُـسب می‌خواهد آنوقت مثل بهترین کاردها نباشند . این اصلاً " تعجب کرد و زیرجنگ نظامی . توی تمام بانک ، آخردر مسیرش اینها بودند ایستاده بودند ، اینهم برای تظار تکرده بودم . این شد که این حرف رازد گفتم حائی نیست در ایران . توی ارتش تان هم یک همچین انضباطی نیست .

عکس العمل آن چی شد نتیجه اش همین شد که یک موهسه ای داشتم که بوجودش افتخار میکردم . وبه افرادش . افرادش ، افراد بودند دیگر ، دوازده نفر بودند منکه نمیتوانستم این را . اینها در سرتاسر ایران بودند . اینها کار میکردند یک بانک شاهی شصت ساله بود که یک اشخاصی را داشتم پشت در پشت . پدر این غلامرضائی که آذرمی را آوردم پدرش در بانک شاهی بود . دو نسل حد اقل بود که اینها در بانک شاهی بودند اینها را تربیت کرده بودند . آنوقت من میبایست بجنگ اینها بروم . خدای من شاهد است من این را نمیگویم بطور مردم پولشان را میگذاشتند در بانک ؟ روی این اعتمادی که بمن داشتند . یک دزدی شد در بانک یک اختلاسی شد مال جمال اماسی ، جمال اماسی نماینده مجلس بود پدرش مرده بود خانه پدریشان را در خیابان ناصری فروخته بود صد و هشتاد هزار تومان پولش را آورده بود توی حسابش در بانک گذاشته بود . یک روزی آمد بمن گفتش که آقا پول مراد در بانک دزدیدند . بطور ؟ گفتش که میگویند پولی ندارید . گفت من حساب نگه نمیدارم نه چک بوک . اینهم از کارهایی است که ایرانی نمیکند . من از شصت سال پیش تمام پاس بوک داشتم . تمام تا اینکه این از جزء چیزهایی که رفت . الان مال اینجار دارم . پاس بوک دارم خودم مینویسم . و چندین بار اختلاف حساب بی . ان . بی . پیدا کردم که رفتم باشون گفتند این ماری اشتباه کرده درست کردند . شرح داد که من آدمم یک روزی پرسیدم مانده من چقدر است ؟ گفتند صد و هشتاد هزار تومان ، و چک دادم ، چک مرا برگرداندند . گفتم ازکی پرسیدی ؟ گفت " اتفاقاً " توی جیبم هم هست . یک کاغذ اینجوری که یک نفر نوشته یک میلیون

وهشتمدهزارریال گفتم خیلی خوب من رسیدگی میکنم . تا این رسیدگی نکنم این
 آمدچندین بار بیرونش کردم دیگر ، گفتم آقا من گفتم میکنم اما من که نمیتوانم
 تا تو بگوئی مدوهشتاد هزار تومان بتو بدهم من باید آخر بدانم که اینکار شده از طرف
 کی شده چه جوری ..... .

روایت‌کننده آقای ابوالحسن ابتهج
تاریخ ۹ آگوست ۱۹۸۲
محل شهرکان - فرانسه
مصاحبه‌کننده حبیب لاجوردی
نوارشماره ۲۱

س - آن درجسه آخر سرکار راجع به آن سپرده ای که آقای مرحوم جمال امامی در بانک داشتند صحبت میفرمودید .

ج - ببله ، حال درست بخاطر ندارم که کجا متوقف شد ، ولی ...

س - ایشان مراجعه میکردند و جناب عالی ...

ج - مراجعه میکرد و من میگفتم باید رسیدگی بکنم آن جوانی را که این یادداشت را بـ جمال امامی داده بود روی یک ورق کاغذ مانده حسابش را بهش داده بود که صد هشتاد هزار تومان بود . این را خواستم ، دفاتر را قبلاً خواسته بودم ، دفاتر را خواستم دیدم که مسلماً " تقلب شده است ، برای اینکه جمال امامی دوتا چک صادر کرده بود و این عمل را بعد از اینکه آن چکها را صادر میکنند این یادداشت را داده بود یعنی اگر این دوتا چکها را در نظر می گرفت و مانده را میخواست بدهد ، مانده صد هشتاد هزار توم! ن نمیبود . خب ولی واضح بود که این کسیکه اینکار را کرده است یک چیزی را مخفی کرده است یک چیز را برخلاف واقع گفته به مشتری . خواستمش ، فوراً اعتراف کرد برای اینکه اصلاً دیگر نمیتوانست غیر از این چاره ای نداشت . چک راهم بوسیله بانک شاهی فرستاده بودند که مورد سوء ظن احدی نباشد . شریک این آدم در بانک شاهی یک نفر بود او حساب باز کرده بود به اسم مستعار ، چک راهم داده بود به بانک شاهی برای وصول . بانک شاهی هم فرستاده بود وصول شده بود بحساب آن آدم ریخته بودند آن آدم هم فوراً پول را گرفته بود و حساب بسته شده بود . خب اینها را بر دم بـه شورای عالی و گفتم که باید این را پرداخت . بنظر بعضی از آنها خیلی قریب آمد آخر طور بانک بپردازد ؟ استدلال کردم که این اشخاص اطمینان دارند به بانک

اگر بنا بشود که پولشان را که میگذارند زیرتشک بدزدند بیایند در بانک هم بگذارند که بدزدند دیگر کسی پولش را در بانک نمیگذارد . وانگهی یک بانک گردن کلفتی داریم مثل بانک انگلیس که ۶۰ سال است اینجا کار میکند . مردم بطور طبیعی متعایل به بانک شاهی بودند . نمیدانم شما اطلاعتی دارید راجع به بانک شاهی ؟ یک نفوذ فوق العاده ای داشت برای اینکه اومقررات نداشت مثل من . که من میبایستی بادوتا امضاء باشد میبایستی تاجر باشند . بپهرکس دلش میخواست میتواند بدهد . و به این وسیله یک عده ای را خریده بود یعنی دوست خودش کرده بود . نفوذ فوق العاده داشت . تمویب کردند به اتفاق آراء تمویب کردند و پرداخت شد . بعد که درواشنگتن بودم نه در پاریس بودم . در پاریس بودم که این موضوع پیش آمد و چون جمال اما می از مخالفین مصدق بود مصدق برای کوبیدن او برایش پرونده درست کردند که این آدم این چک را تقلب کرده است و بانک هم این پول را بدون رسیدگی و بیجا باین داده است . هان این از موارد عجیبی است که کمتر برای من اینجور اتفاق افتاده است . قبل از اینکه به پردازم این را یک دفعه بمن مثل اینکه الهام شد که یک چیزی از این بگیرم . کاتوزیان بودمشا ور حقوقی بانک ، خواستمش گفتم که یک ورقه ای بنویسید که جمال اما می امضاء بکند که اگر یک روزی کسی ادعا کرد که این را خود جمال اما می اینکار را کرده است ، جمال اما می بمحض مطالبه بانک این پول را بپردازد . وقتی که این سروصدا بلند شد من به تهران نوشتم که این اعلام جرم و اینها لازم نیست ، شما اگر معتقدید که جمال اما می خودش اینکار را کرده است . برای اینکه اینجور میخواستند و نمود بکنند . یک تعهدی هستش به امضاء اودر بانک از او بگیرید . این موضوع منتفی شد . برای اینکه این اصلاً "نیتشان نبود" آنها میدانستند که جمال اما می اینکار را نکرده است میخواستند به این وسیله او را بکوبند . در اینجا شاید میگویم بی مناسبت نباشد که من راجع به طرز کار همکاران ایرانی ام در بانک صحبت بکنم . این یک موردی است که راجع به نادرستی فوراً " این آدم را اخراج کردم و دادم به دیوان کیفر ، چه شد نمیدانم ؟ اما اطمینان دارم هیچی نشد . یک مورد دیگر هم قبل از اینکه

برسم به جنبه مثبتش ، جنبه منفی آن را بگویم . این راجع به محوی است که نمیدانم الان کجا است اما گویا یکی از اشخاص متمول است هرجائی که هست و در دوره های اخیر رژیم سلطنتی یک آدم خیلی بانفوذی بود در کارهای نفت شنیدم معاملات مهمی کرده است نمیدانم واسطه بود اسم کوچک او را هم فراموش کردم چیز چیز محوی . پسر ابتهاج السلطان محوی بود . این را من موقعی که معاون بانک بودم استخدام کردم در موقعی که وارد کار شدم تذکر دادم که من محل کار من در بانک کشاورزی بود در خیابان لاله زار رئیس بانک هم ابتهاج السلطان محوی بود . معروف بود که آدم درستی است و منهم همینطور استنباط کردم . این از من خواهش کرده که پسرش را بیآرم در بانک . گفتم با کمال میل میآورم ، استخدامش کردیم و نمیدانم در حدود شاید بیست ، بیست و یک سالش بود . یک روزی اطلاع دادند که چک کا مساکس جعل شده است و یک میلی ، میلیش را بخواطرت دارم اما میلیش نسبتاً مهم بود از حساب کا مساکس برداشته شده است . کا مساکس دو امضاء داشت و یک مهر هم داشت . چکن را خواستم دیدم آن مهر و آن امضاء را دارد . آقا خان بختیار را که در بانک رهنی با من کار میکرد و او را آورده بودم به بانک ملی در بازرسی بود خواستمش . گفتم که این را فوراً بروید تحقیق کنید ، رفت به فاصله یکی دو ساعت آمد گفت این محوی اینکار را انجام داده است و تمام گفت مدارکش را هم پیدا کردم توی کشوی میزش این مهری که درست کرده بود اینها بود . خواستم پسر را با تغیر که چطور شما همچین ؟ گفت "بیخود سرا تهدید نکنید ایسن دو ماه بیشتر زندانی ندارد" همچین چیزی گفت "مطابق قوانین جزا" . معلوم میشود رفت بود مطالعه کرده بوده با علم به اینکه این مجازاتش چنین و چنان است این اینکار را کرده است . شهربانی اطلاع دادم که بیآئید این آقا را ببرید برای اینکه همچین میلی یک همچین تقلبی کرده است و همچین میلی دزدی کرده است . بردنش ابتهاج السلطان محوی بمن تلفن زد که داد و فریاد آقا شما با من یک همچین رفتاری کردید منم بعدی تعجب کردم از این مداخله ، یک آدم درستکار پسرش یک همچین دزدی کرده است آنوقت بمن تغیر میکند چرا پسر مرا اینکار را کردید .

گفتم بازده ، آخر بازده هم بود شازده ، اگر من پسر داشتم و دربانک بود یک همچین کاری میکرد من از بانک تقاضا میکردم که تعقیبش نکنند ، تنبیهش نکنند این اول کارش است ، پسر بیست و یک دوساله است شما از من مواخذه میکنید ؟ که چی میبایست بکنم ؟ مثلا" چون پسر شماست میبایست این را صرف نظر بکنم تعقیبش نکنم . بعدها و سالها گذشت که آمد شنیدیم که در کنسرسیوم هشتاد و نه نفر بودند . هیئت مدیره شرکت های نفت است معاملات ...

س - نفت پان آمریکان مثل اینکه رئیس هیئت مدیره بود . آن بنیاد محوی هم مربوط به ایشان است .

ج - بنیاد محوی چیه چیه هست ؟ نمیدانم .

س - یک بنیاد خیلی بزرگی هست .

ج - بله اصلا" رفته بود جزو اشخاصی که کار چاق کن ها بزرگ بین المللی شده بودو من وقتی این را میشنیدم تعجب میکردم چطور این پسر رسید به این مقام ؟ که کاریش را شروع کرده است با یک همچین تقلبی و تقلب Premeditated که رفته همه این چیزها را هم خوانده و اینکار را انجام داده است .

س - با دربار نسبتی داشته است این محوی ؟

ج - بله عمویش کسی بوده که در ارتش بود و من غالبا" میدیدم در دربار بود . گمان میکنم یک نسبتی داشت با ملکه مادر . خیال میکنم ، پسر خاله شاه بوده است ؟ بهر حال یک نسبتی داشت . این ازمواردی است که اشخاص تنبیه میشدند و بدون رعایت مقام تنبیه میشدند . و حمایتی که من میکردم ، اینکه گفتم که چند چیز لازم است برای مدیریت در ایران و وادار کردن که ایرانی درستکار باشد . من معتقدم این عقیده را همانوقت بارها صدها بار گفتم در جاهای مختلف . که ایرانی همانقدر استعداد دارد که درستکار باشد که نادرست ، بسته به اینست که در چه محیطی هست . اگر در محیطی باشد که دزدی و درستی یکسان باشد این اکثرشان میروند دنبال دزدی اکثریشان اولویت خیلی ، خیلی ، خیلی کوچک هست که در چنین محیطی

باشند و خودشان را درستکار نگهدارند اکثریت همین کاری را میکنند که هر جایی دنیا اگر بود میکردند این منحصر به ایرانی نیست . اگر این طرز رفتار با هر ملتی در خارج بود که حقوق کافی نبود برای اینکه بازن و بچه اش بتوانند زندگی بکنند و نگاه میکرد میدید تمام اطرافش بزرگها ، از بالا ، بالاها دزدی میکنند و ترقی میکنند به مقامات بالاتر میرسند با علم به اینکه تمام ملت ایران میدانند که اینها دزدند . خب این جوانی است که تازه سرکار آمده است سربک دوراهی رسیده یک راه را بادی بکند که راه صاف گفتم راه صاف آسفالت شده است همه هم توی آن راه دارند میروند . یک راه دیگری است راه بسیار مشکل کوهستانی پراز سنگ و کلوخ ، این هم آدم عاقل بقول خودش همین کسی است که برود این راه خیلی راحت را که مردم اکثریت هم آنجا میروند . یک اقلیتی که میگویند احمق هستند اینها . بارها بمن میگفتند که شما اینکار را برای کی میکنید ؟ برای آن دنیا شاید میکنید . اینجا کسی قدردانی نمیکند شما تمام گردن کلفت ها را با خودتان مخالف میکنید ، یک کارهایی میکنید که مخالف اصول این مملکت است .

س- شما پشیمانی دارید ؟

ج- شما خیال میکنید که مردم این را میپسندند ، مردم این را درک میکنند ؟ شما در این دنیا بشما ارج داده میشود ؟ مگر اینکه بفکر این باشید که در دنیا آئینده . به آنها میگفتم من دلم میخواهد و جانم از من راضی باشد . همینطوری که در جواب یک انگلیسی یک شب در ضیافتی بمن گفتش که شما چرا اینقدر ما را ذیت میکنید ؟ روزنا مه ها که هر روز شما را متهم میکنند که اجنبی پرست هستید کسی نه فقط از شما تجدید نمیکند شما را خائن میدانند برای چی اینکار را میکنید ؟ گفتم برای اینکه وظیفه خودم را انجام بدهم ، برای اینکه من خودم از خودم راضی باشم . هر کس یک اعتقادی به این نوع داشته باشد ، بخودش اطمینان داشته باشد و معتقد باشد که اینکارها را باید کرد هر قدر هم مشکل باشد و واقعا " اینکار را بکنند بدون تبعیض . ایرانی فوراً " Respond میکند من این را دیدم استثناء هستند اشخاصی که محیط وقتی عوض بشود آنها عوض نشوند . من در بانک رهنی ارزیاب داشتم ، ده تا تقریباً " ارز یاب داشتم ، یک روزی

یک مجلس عروسی بود یک سعیدی بود یک همچین اسمی که سرپرست دانشجویانی بود در آمریکا ، در کالیفرنیا ، این مجلس عروسی بود که مرا دعوت کرده بودند تجریش ، آنجا یک نفر آدمی که نمیشناختم آمد پیش من گفت آقا من خواستم یک چیزی را بشما بگویم بهتون تبریک بگویم گفت یکی از ارزیابهای شما از بانک رهسی ، وقتی بانک رهنی کسی میخواست وام بگیرد برای ساختمان ، ارزیاب میرفت ارزیابی میکرد خانه اش را ملکش را که ببینند ، معلوم بشود که بانک تا چه حد میتواند وام بدهد ، گفت یکی از این ارزیابها آمد کارش را انجام داد خواستم به او یک پولی بدهم گفت نمیگیرم ، گفتم چطور نمیگیرید ؟ گفت من پول نمیگیرم گفت شما از من پول گرفتید سابق ؟ گفت آن را از طرف شهرداری آدمم گرفتم . گفت خواستم به شما بگویم ، گفتم اسمش را بگوئید ، گفت ، گفتم نمیخواهم تنبیه اش بکنم میخواهم بخوامش و به او بگویم که این هنرنیست هنر اینکه از طرف شهرداری هم بروید نگیرید . اما این یک نمونه برجسته است از طرز کار ایرانی در این محیط من خیلی اشخاصی را میشناختم که قبل از من در بانک ملی نادرست بودند بعد از منم نادرست شدند اما در زمان من درستکار بودند برای اینکه حساب میکردند میدیدند که صرف نمیکند نادرستی . من حداقل زندگیشان را تاء مین کردم و شدیدترین مجازات در مورد نادرستی اجرا میکنم هیچکس هم نمیتواند بفریادش برسد کمک بکند ، وساطت کردن ، اعمال نفوذ کردن ، توصیه آوردن از مقامات بالا کز چکترین تاء شیری ندارد این بمرور این اثر را بخشید ولی برای ادامه این میبایستی تا یک مدتی من عقیده دارم که ایرانی میبایستی یک همچین محیطی برایش فراهم بشود که در این محیط زندگی بکند و عادت بکند و همینطوری که گفتم ایسـ جوانمردی و شهامت را داشته باشد که با جاشی دیگر هم که کار میکنند دزدی نکنند ولی از انصاف دور است که آدم توقع داشته باشد یک افرادی گرسنه باشند بتوانند دزدی بکنند و دزدی نکنند . من معتقدم ملل دیگر را اگر در یک همچین وضعیتی بگذارید آنها اگر بدتر از ایرانی نشوند عینا " مثل ایرانی ها میشوند . نباید یک همچین

توقعی از برداشت . به اینجهت بود که به مرحوم داور گفتم که بکنید اینکار را
گفت سیصد هزار تومان در ماه برای ما تمام شده که دو تومان اضافه حقوق دادیم
گفتم این حرف صحیح نیست اینها که خودکشی نمیکنند اینها با پولی که باید توی
جیب دولت بیاید زندگی میکنند این را باید درک کرد ، معتقد بود و اجرا کرد . و من
مباحثات میکنم در جاهائی که بودم . نمیتوانم بگویم که در سازمان برنامه دزدی
نبود ولی این را میتوانم با اطمینان بگویم که بهیچوجه من الوجوه دزدی نبود که
کسی بداند ، معلوم بشود و این آدم سرچایش مانده باشد . افرادی حالا بمن میگویند
که چه شخصی آنجا بود شما به این آدم اطمینان داشتید و این آدم نادرستی بود . من
این را نمیتوانم باور کنم اما بفرض اینکه صحیح باشد افراد پیدا میشوند که در هر
صورت ممکن است نادرست باشند . اما مردم ایران ، اکثریت مردم ایران بمحض اینکه
حس میکنند که دزدی صرف نمیکند در یک حائی هست امانت نتیجه خوبی می بخشد ،
اکثریت قریب به اتفاقشان همانقدر استعداد دارند که درست بمانند که قبلاً در یک
محیط دیگری نادرست بودند . این را ایمان دارم .

س- به تجربه به سرکار ثابت شده است ؟

ج- بمن ثابت شده است و در همان ایامی که رئیس بانک ملی بودم در همه جا این را
میگفتم بتمام خارجی ها اینطوری میگفتم . خوب امتحان هم دادیم دیگر . قشون
آمریکا ، من وقتی آمدم به بانک دیدم که ارتش آمریکا هیچ با ما حساب ندارد تحقیق کردم

گفتند حسا بهایشان در بانک شاهی است جنرال Conally رئیس در Persian Gulf Command
بود رفتم به دیدنش گفتم که این شایسته نیست شما چرا پیش ما حساب ندارید ؟ من بانک
مرکزی هستم گفت ما کجا حساب داریم ؟ گفتم در Imperial Bank of Persia
گفت شما کدام هستید ؟ گفتم بانک ملی ایران . خوب همین گفت کافی است دیگر
Imperial Bank of Persia که شما بانک ملی ایران هستید مینویسید بما .
گفتم که حالا من میخواهم که تجدید نظر بکنید ، گفت من در این چیزها هیچ سرم نمیشود
یک Colonel Stetson هست که همان مال Stetson معروف

کلاه سازی آمریکا ، از آن خانواده . گفت این میآید بزودی تا چند هفته دیگر میآید
! این رئیس امور مالی من هست وقتی آمد میفرستمش پیش شما . Stetson .

آدمیک آدم مسنی هم بود خیلی با تجربه برای اینکه در بیزنس بوده دیگر . به او
گفتم ، گفتم که برای امتحان شما نصف حسابتان را بیاورید پیش من ، یک چند
ماه امتحان بکنید میگوید که آنجا چون انگلیسی زبان هستند تمام مکاتبتان را با
انگلیسی است چه این محاسبات برای شما هست ببینید اگر در نتیجه چند ماه کار
با ما تشخیص دادید که ما از هر جهت بهتر هستیم بقیه حسابتان را بیاورید پیش ما
اگر نه برگردانید . قبول کرد اینکار را کرد . بعد از چند ماه تمام حسابهایشان را با
بانک شاهی بستند و آوردند پیش ما و این عقبه پیدا کرد . یک روزی بمن گفتند که
جنرال Royal گمان میکنم که همان Royal است که یک وقتی
بعد از جنگ شد در آمریکا یقین ندارم Royal گفتند این دارم میآید برای
رسیدگی به این موضوع . برای اینکه این بحدی برای بانک شاهی گران تمام شد
که حسابهایشان را ببندند ، این یکی از استدلالهای من . حالا میروم به این آدم
هم که گفتم . آنها اقدام کردند ، اقدام کردند در لندن ، اینها لندن هم درواشنگتن
این آدم را فرستادند که ظاهراً " بیاید برای سرکشی به یک کارهای دیگری اما گویا
مقصودش عمده اش این بود . آمد پیش من صحبت کرد از جاهای مختلف اینها بعد
گفتش که چطور شد که شما یک همچین کاری کردید؟ و ادا کردید که اینها حساب بیاورند؟
گفتم شما آمدید به ایران و یک قرارداد هم پیمانی بستید با ایران ، ما Allies
شما هستیم شما در انگلیس ارتش دارید هیچوقت در انگلیس ممکن است بروید با یک
بانک غیر انگلیسی حساب باز بکنید وقتی در انگلیس هستید ؟ هم پیمان شما هستند
Ally شما هستند طبیعی است با یک بانک انگلیسی کار میکنید ، وقتی میآید
ایران ، ماه همین وضع را داریم بشرط اینکه بتوانیم با همان ترتیب و با همان
Efficiency بهتر از آن شما حسابتان را نگه داریم . گفتم من برای اینکه
ثابت بکنم گفتم به Colonel Stetson که آنهم با جنرال Conally .
صحبت کرد قرار گذاشتیم که نصف را بیاورند اینجا و بعد از چند ماه ببینند ، بعد از چند ماه
نه فقط حسابهایشان را آوردند تمام کارهای چابشان را آوردند ، ارتش آمریکا تا هم

را منتشر میکرد برای قشون در آنجا ، تمام نقشه هائی را که میداد اینها میبایست چاپ بشود تمام اینها را من و ادارشان کردم که آوردند در چاپخانه بانک ملی ، چاپخانه بانک ملی از این راه یک چاپخانه مجهز شد Linotype نداشتیم آنها داشتند Linotype شان را آوردند در چاپخانه بانک ، کسیکه روی Linotype کار میکرد آمد در آنجا یاد داد این رابه کارگرهای من تمام کلیشه ها را که بسا هوا بیما میآوردند از نیویورک که این تایم را چاپ میکردند در چاپخانه ما . تمام کارهای چاپی آنها مال ارتش آمریکا از نقشه ، بخشنامه ها چیزهای مختلف دیگر هم در بانک . و وقتی هم که رفتند اینها را بقیعت ، به مفت ، به مفت بعا فروختند و ما یک چاپخانه مجهزی شد بانک ، چاپخانه بانک ملی بهترین چاپخانه ایران شد در نتیجه همین همکاری و در نتیجه اعتمادی که داشتند . یک مورد نشد آنها کسی نبودند که اغماض بکنند اگر یک اهمالی میشد من بحدی بخودم زحمت میدادم در اینکه در جزئیات اینکارشان وارد میشدم سرپرستی بکنم . که اینها مکاتباتشان میبایست به انگلیسی بکنند ، اینها حسابشان را طوری میبایست نگهدارند که موجب کوچکترین گله نشود . و در تمام مدتی که در ایسرا ن بودند حسابشان با ما بود و دائم اظهار خوشوقتی میکردند ، اظهار رضایت میکردند این جنرال Royal هم وقتی این مطلب را شنید گفت کار خوبی کردند . این را بعنوان نمونه عرض کردم که ایرانی که لاابالی است یکی از بزرگترین معایب ایرانی اینست که انضباط ندارد . ایرانی با هوش است ، با استعداد هست و این هوش هم بخرش تمام میشود غالباً " برای اینکه من مقایسه کردم ایرانی ها را با ژاپنی ها که وقتی رقتم ژاپن . ژاپنی ها بنظر من به اندازه ای بطبع الانتقال و کودن رسیدند که باورکردنی نبود ، باور نمی کردم اصفاً اتفاقاً " با من بود چندین مورد به او گفتم . توجه بکنید ببینید که اینها چقدر کودن هستند ما بواسطه اینکه بطبع الانتقالند دقیقند تا یک چیزی را با دقت مطالعه نکرده باشد و به کنه مطلب نرسیده باشد اظهار عقیده نمی کند . ایرانی بواسطه همین سریع الانتقال بودنش و هوش مفرطش لاابالی است . یک پرونده ای که به او میگوئید

مطالعه بکن اولش را میخواند و سطرش را میخواند آخرش را میخواند و میآید با آنچنان زبردستی هم لفاظی میکند طوری جلوه میدهد که اگر آدم دقیق نباشد گول میخورد خیال میکند این اطلاع پیدا کرده است بارها ، بارها طوری صحبت کردم با اشخاصی که دکتر بودند ، دکتر در اقتصاد ، و توی اطاق من یکیشان گریه کرد ، گریه کرد گفت خواهی که از شما دارم یا من این تغییر را جلوی مردم نکسید من تنها هستم هرچی بخواهید بفرمائید . به او میگفتم آخر آقا من از شما چی میخوام؟ میگویم دقت کنید ، دقت کنید مثل شمر رفتار می کردم برای اینکه انضباط ندارد ایرانی ، ایمان ندارد ، خیال میکند همین زرنگی که خرج میکند بیادیک حرافی بکند طرف متقاعد میشود من متقاعد نمیشدم کنجگاو می کردم میدیدم کارش که نکرده homework خودش را نکرده است به او میگفتم - میگفتم شما میتوانید استاد را بکنید چرانی کنید؟ و سختگیری می کردم که یک عده ای را رنجاندم یک عده ای دشمن من شدند من اهمیت نمیدادم به اینکه دشمن بشوند یا طرفدار من بشوند برای من یکسان بود . ولی نتیجه: می گرفتم آنهایی را که لاابالی بودند ، سهل نگار بودند سمبل کاری ، این سمبل کاری یک تحسم میکند اخلاق ایرانی را در هیچ زبانی یک همچین چیزی ندارد این کلمه سمبل کاری نیست . سمبل کاری یعنی چه ؟ یعنی همین یک چیزی را که نمیدانند ظاهرش را یکجوری درست کن که بنظر خوب جلوه بکند .

و این نشان میدهد طبیعت ایرانی . Characteristic ایرانی —————

بیان میکند به بهترین طرز هم بیان میکند . یکی از مشکلات من مبارزه با این بود که آقا من نمیگویم این . یکی دیگر داشتیم کا توزیان مشاور حقوقی بود .

س - اسمش چه است اسم اولش ؟

ج - نورالدین کا توزیان . به او میگفتم . یک چیز سؤال می کردم میگفتش که بعد به شما جواب عرض میکنم . میگفتم آخر نمیدانید ؟ گفت نه اجازه بفرمائید بروم مطالعه بکنم . میرفت فردا پس فردا بایک مقداری کتاب ، قوانین فرانسه . چون فرانسه تحصیل کرده بود فرانسه میدانست می آورد آنوقت اظهار میکرد دلایلش را میگفت و استناد میکرد به این کتابهایی که آورده بود . چون قوانین ما بیشترش

هم از روی قوانین فرانسه بود . اما یک نفر آدم کم وجدان اظهار عقیده میکند راجع به یک مسائلی که اصلاً وارد نیست . شما در غالب معاف ایران نشسته‌اید یک نفر در ساختمان میکند راجع به ساختمان این صحبت میشود تمام ایرانی هائی که حاضر هستند اظهار عقیده میکنند ، انها عقیده میکنند راجع به معماری ، راجع به مهندسی . راجع به طب صحبت میکنید اظهار عقیده میکنند راجع به اینکه فلان رویه بهتر است آن یک مخالف را میگوید . معتقد نیستند به تخصص ، معتقد نیستند به عمق در مطالب ، معتقد نیستند به تخصص در مطالب و این یکی از مشکل ترین کارهای من بود . در عین حالی که تنبیه شدید می‌کردم با نادرستی ، تنبیه شدید می‌کردم برای همین جوکارها ، عدم دقت .

س - فرض می‌کردید که این اخلاق قابل تغییر است ؟

ج - تغییر دادم . تغییر دادم . یک نفر را فقط نتوانستم آن بلا آخره گذاشتم کنار ، رئیس ...

دیگر اختلاف سفارت آلمان آن کیس — برداشت یک چیزی و ادا رکورد سفیر آلمان نوشت به متین دفتری ، متین دفتری هم میدانید آخر جون سابقه داشت با آلمانها کار کرده بود . و او هم فوراً " باور کرد برداشت نوشت که این حسابهای شما صحیح نیست نشستیم ، هفته هان نشستیم اینکار را کردیم و همین اشخاصی بودند که وقتی من آدم ، معاون بانک بودم آنوقت ، حساب و — نمیخواند . یک حساب داشتند حساب اختلاف ، میبردند به حساب اختلاف ، تمام میشد رفت . من یک شب با آنها ماندم تا چند بعد از نصف شب ، تمام اعضای حسابداری را نگه داشتم خودم هم ماندم .

اب — را گفته بودم ؟

س - بله دیروز

ج - نه دیروز این را گفته بودم؟ نه این یک چیز دیگری بود . برای یک اختلاف کمتر از ۲۰ ریال داشتیم صبح که آمدم امیر خسروی را دیدم ، امیر خسروی یک عادت

نظا می داشت معلوم میشود آنوقت من این اطلاع پیدا کردم که هر کسی که وارد میشد و میرفت ساعتش را به او گزارش میدادند . گفت تودیشب اینجا بودی ؟ توی بانک بودی ؟ گفتم از کجا میدانی ؟ گفت میدانم ، گفت چه میکردید ؟ گفتم تمام کارمندان را نگه داشتم برای اختلاف ، اختلاف کمتر از ۲۰ ریال بود . گفت آخر همه همان شب هم بمن میگفتند آقا شما خودتان . نمیگفتند خود ما را ، خودتان رازحمت میدیدید برای خاطر این ما اختلاف های عمده را میبریم بحساب تفاوت . یک حسابی ، حساب بستانکار و بدهکار ، حساب های بدهکاران موقتی ، بستانکاران موقتی ، گفتم من ایستادم برای اینکه دیگران بفهمند که اینکار را نمیشود کرد . در بانک اینکارها را نمیشود کرد . بارها میآمدند بمن میگفتند که آقا این حساب میدلند ببینید اشتباه کرده است میگفتم این را نگوئید ، نگوئید بمحض اینکه این حرف را بزنید همکارانتان فکر میکنند که میگویند آدم جا زل الخطا است . گفتم در بانک جا زل الخطا نیست میدلند اینکار را میکند بمن مربوط نیست ما در اینجا نباید اشتباه بکنیم . آنقدر ماندم تا آن اشتباه پیدا شد . این یک نمونه . بعد دیگر بخودی خود راه افتاد موردی نبود که حساب بحساب نخواند موردی نبود که حسابهای بانک نا صحیح باشد . سفارت آلمان گزارش داده است که اختلاف چندین میلیون مارک است . مرتیکه آلمانی لحظه آخر رویش نشد که بیاید امضاء بکند ما اینها را امضاء کردیم و فرستادیم برای نخست وزیر ، هیئت دولت برای اولین بار در تاریخ ایران دیدند که یک دولت غربی مثل آلمان یک مطلبی را گفته و یک موهسه ایرانی حق داشته است آنها دروغ گفته اند یا آن حسابشان نا صحیح بوده است . خوب این جزو از نتیجه هائی است که گرفتم و با استثنای یک عده قلیلی با نهایت ایمان و درستی کار میکردند آنها در زمانیکه مملکت ما دولت مرکزی نداشت . حزب توده حکومت میکرد یک انظباطی در بانک برقرار بود . مردم سراسر حاضر میشدند ، دستور داده بودم اشخاصی که سه بار دیر میکنند دفعه چهارم بفرستند پیش من ، میآمدند پیش من . حالا آن یک آدم کوچکی هم بود گفتم آقا شما گفتند که در بانک باید سراسر حاضر شد ، چندین دفعه هم شما تذکره دادند چرا اینکار را نکردید؟ میگفت

دوراست من باید پیداده یک ساعت راه بیایم . گفتم یک ساعت رودتربا می شود یک ساعت زودتر راه میافتید که سر وقت برسید این آخرین خطاری است که بشما میگویم اگر نکردید اخراج می شوید نتیجه اش این شد که همه سر ساعت حاضر می شدند . اینکار را در سفارت پاریس کردم . وزارت خارجه ای های یک اشخاصی هستند بیخود از خود رضای ، بیجهت ها ، خیال میکنند واقعا " خیال میکنند که در ایران هیچکس بغیر از اینها هیچ چیز راجع به سیاست بین المللی وقایع دنیا سرشان نمی شود و آنوقت یک تفرعنی هم دارند که اینها خلق شدند برای اینکه ما "سوریت خارجی داشته باشند . من آمدم دیدم اینجا کوچکترین انضباطی نیست ، هرکس واسه خودش هر وقت دلش میخواهد میاید ساعت ده مثلا" آقا میاید . من خودم پشت میز ۸ ساعت پشت میز بودم ، به همه هم گفتم آقا یان ساعت ما که سر ساعت است ، است باید ساعت نه باشد . همه سر ساعت نه حاضر می شدند همه تا آخر وقت که سهل است وقتی کار بود بعد از کار هم میماندند ، همین وزارت خارجه ای های یاغی که شنیدم وقتی که . این را فریدون هویدا میگفت . چندین سال بعد در تهران بمن گفتش که وقتی شما منصوب شدید گفتیم او ایلا ما چطور با این آدم کار کنیم ؟ گفت آمدید و دیدیم که تمام سختگیری شما بمورد است آنطوریکه میگفتند شما داد و فریاد میکنید به اشخاص بد میگوئید اینطور نیست بد میگوئید به اشخاصی که کارشان را نمیکنند و از آنها مواظبه شدید میکنید . یک دوره فقط دو سال بودم آنجا کمتر از دو سال و روحیه کارشان طرز کارشان عوض شد . آنهم در صورتیکه جوان نبودند اشخاصی بودند که مستشار بودند و سمت وزیر مختار داشتند ، سفارت ایران هفت مستشار داشت بزرگترین سفارت های دولتهای خارجی در پاریس انگلیس و آمریکا چهارتا داشت . من یک شرحی نوشتم به تهران که آخر دلیلی ندارده که ما چهار . ما یک دولت کوچک هفت مستشار داشته باشیم خجالت میکشم آخر . این دولتهای بزرگ چهارتا دارند یک عده را کنار گذاشتم . یک عده مستشار بودند که اصلا" پایشان را در سفارت نمیگذاشتند یک عده ای مستشار بودند که در پاریس نبودند یک چیز عنوانی بود دادند داده بودند پرنس صدخان ممتاز السلطنه این سفیر کبیر ایران بود در زمان احمد شاه . لقب پرنسی را هم احمد شاه به او داده بود پرنس نبود توی لیست

مینوشتنند Son Altesse, Prince صدخان مستشارسفارت . آخرجلت آوریود
 آخربا با جان اینها خیال میکردند این جزو عنوان است خوب است برای ایران یک
 وزنی میدهد . من این را مسخره میدانستم ، میدانستم مسخره میکنند . همینطوری
 در تهران بهرحمائی میگفتند Excellence توی سفارتخانه ها ، رفتم پیش
 شاه گفتم که اعلیحضرت پدرتان تمام القاب راملنی کردشما هم بیاشید این جناب
 راملنی بکنید گفتم من میروم توی این سفارتخانه ها بدون اغراق راهایرانی
 که میآید که نمیشناختم میگفتند Excellence تا میرفت لبخند میزدند
 مسخره اش میکردند من خجالت میکشیدم از اینکار . گفتم که آخر این مملکت سلطنتی
 است گفتم هلند هم سلطنت است . هلند به هیچکس Excellence اطلاق نمیشود مگر
 به دیپلماتها . وزیر خارجه Excellence برای اینکه آن سفیرش Excellence
 است . رئیس الوزاره که Excellence نیست . خوب قبول نکرد برای اینکه
 او هم خیلی معتقد بود به این تشریفات . وقتی که ثریا ملکه بود و بنا بود بیاید پاریس .
 من تلگراف کردم به علا . علا وزیر دربار بود . تلگراف کردم که . آخر تلگراف کردند

_____ Sa Majesté Impériale, l'Impératrice

گفتم اصلاً کسی این را بخواد بدگوید گیر میکند توش . صحیح نیست شایسته نیست
 چرا من این را بگویم Imperatrice ؟ خواهش میکنم اجازه بدهید بگوئیم Sa Majesté
 la Reine استدلال هم کردم که در ، ببینید در دنیا امپراطور الان
 یکی مال حبشه است یکی ژاپن دیگر امپراطوری نداریم چه عیبی داردم ما بگوئیم
 پادشاه ؟ جواب آمد خیر همین چیزی نمیشود تاریخ باستانی ایران چنین گفته ،
 چنان گفته و بیاید این را حفظ کرد . من با این مزخرفات موافق نیستم من معتقدم
 عنوان آدم ، شخصیت آدم مربوط به این چیزهای ظاهری نیست شما یک کارهایی بکنید
 که ارزش داشته باشد دنیا برای شما احترام قائل میشود . اما هزار بار بخودت نشان بگذار
 یک خوار نشان بگذار وقتی این آدم میشناسد میداند یک آدم بقیوضی هستی ،
 یک آدم ناتوانی هستی ، یک آدم نادرست هستی ، یک آدم وطن فروش هستی برای تو
 ارزش قائل نیست . این طرز تفکر ایرانی است که هی حرف تو حرف پیش میآید و من از

موضوع خارج می‌شود اما اینها با همدیگر تمام ارتباط دارد . و حالا سعی میکنم برگردم به آنجاییکه رشته کلام من بود راجع به تشویق و تنبیه بود که نتیجه‌گرفتم یا نگرفتم این رانه فقط الان میگویم هما نموقع دربانک آوانگلا ند ، دربانک دو فرانس

وهرجاکه بودم نه من میگفتم همه میگفتند ، میگفتند یکی از . گفتم Sir George Bolt

این را باید الان هم در Who's Who نگاه کنیم گمان کنم زنده هم باشد

که نمونه بود . یکی دیگر Sidman بود که رئیس کنترل ارز بانک آو ! نکلاند بود . گفت ما اعتباری که برای بانک ملی قائل هستیم برای بیشتر بانکهای مرکزی اروپا قائل نیستیم . سرمی‌شام این مطلبی است که گفت .

س - این را دقیقاً "فرمودید ولی نفرمودید که ارتباط این با کارمندان چی بود؟

ج - من به تنهایی ، من اگر به تنهایی خودم رامیکشتم . مگر میتوانستیم ؟ صدها

هزارها کارمند میبایست کار بکنند که این نتیجه را بگیریم . اینها هم حساب داشتند

با بانک شاهی ، انگلیس ها هم بانک ملی . آنها مثل آمریکایی ها نبودند که تمام

حسابشان را بیاورند . منکه نمیتوانستم تمام کارهای اینها را خودم انجام بدهم ؟

آن کسیکه دفتر حساب جاریش را مینوشت ، آن کسیکه مکاتبایشان را جواب میداد ،

آن کسیکه اینها را میبایست بفرستد اگر آنها تمامشان وظائف خودشان را انجام نمیدانند

اینها ناراضی بودند اینها شکایت میکردند اینها حسابشان را میبستند . اینکه من

اینهمه بخودم زحمت میدادم برای این بود که این ایرانی بی انضباط را و ادارکنم

که با ایمان با انضباط کار بکنند . و این را موفق شدم اینکار را بکنم اگر

نمیتوانستم این کارهای بزرگ انجام نمیشد در سازمان برنامه من برای اولین بار

که رفتم . برای قرض کردن از بانک جهانی ، یک نفرشان گفتش که شما چرا میبایست

راه سازی بکنید ؟ شما وزارت راه دارید گفتم دلایل زیادی دارم نمیتوانم تمام

اینها را برای شما ذکر بکنم اما من اگر اینکار را نکنم راه ساخته نمیشود همینطوری که

اگر من کار رسدها را خودم نمیگرفتم وزارت کشاورزی نمیتوانست سدها را بسازد . سالها گذشت

آمدند به ایران یک میسیون از طرف بانک شرط کردند که راه را باید سازمان برنامه

بسازد . برای اولین بار در ایران من آدم متخصص آوردم برای راه سازی . این را بمن ایراد کردند که ما راه سازی را بلد نیستیم ؟ گفتم نه بلد نیستید ، گفتم بدلیل اینکه یک دانه راه صحیح نداریم این اشخاصی را آوردم . البته اینجا باید تصدیق بکنم که اینها بهترین مهندس مشاور نبودند جان ————— بولم بودند اینها راه ساز بودند اما مهندس مشاور نبودند اینهم بعد شرح خواهم داد که چطور شده من قرارداد اینها را امضاء کردم ؟ ولی راه سازی را بلد بودند . راه سازی یک تکنیکی دارد که هیچوقت در ایران نه فقط رعایت نمیشود هیچکس نمیدانست که چندکوش میبایستی از زیر راه ساخته بشود تا بیاید بالا که این رویش آسفالت بشود . ما صاف میکردیم بولدوزر میآمد رویش صاف میکرد آسفالت میکرد بعد از چند ماه تمام خراب میشد چاله چوله پیدا میکرد . این راههایی که من ساختم تماما از این نوع بود که از خرمشهر به بندر پهلوی . در ضمن اینکه اینکار را میکردیم یکی از وزیران راه گفت آقا اجازه بدهید راه قزوین تهران را ما بسازیم . گفتم حرفی ندارم . این بهترین نمونه بود برای اشخاصی که در این راهها مسافرت میکردند . راه قزوین - تهران پراز چاله چوله بود Bumpy بود میرفتند قزوین به رشت . در صورتی که راه کوهستانی بود این راه صاف بود تفاوت را میدیدند همه داد و فریاد میکردند همه سرو صدا بلند شد همه فهمیدند که این راهی است که وزارت راه ساخته آن راهی است که سازمان برنامه ساخته است . اگر من سدز را ساخته بودم خدای من شهادت تا هزار سال دیگر هم دولت ایران وزارت کشاورزی نمیتوانست این را بسازد . این را در موقع اش توضیح خواهم داد . چه نوع کاری کردم برای ایجاد نیشکر . با چه مشکلاتی برخورد کردم که به شاه گفتم اعلیحضرت حال ملاحظه میفرمائید چرا مردم در ایران کار مثبت نمیکنند ؟ برای اینکه کسیکه جرات داشته باشد بخواهد یک کار مثبتی بکند این است روزگارش . در من اثر نمیکرد . اما در ایران دیگران اثر نمیکرد ! این را گفتم ، گفت آخر چقدر باید دید نفر مقاومت بکند مبارزه بکند ، برای اینکه یکی از مهمترین ، بهترین کارهای دنیا که کار نیشکر بود که سالها بود ایرانی ها آرزو داشتند سالها که نیشکر در خوزستان

بعمل بیاروند یک دانه شان موفق نشدند هرکاری کردندند . چرا من کردم ؟ این را حالا بعد توضیح میدهم . اما به او گفتم ، گفتم که اینست نتیجه اش . نمیکنند مردم اینکار را برای اینکه میدانند کار مثبت کردن آسان نیست ، متمشان میکنند مخالفت میکنند ، بمن دستور نوشت علا وزیر دربار که زمینی را که خریدید برای نیشکر پس بدهید ، نوشتم خیلی متاء سقم دلایل را نوشت هر قدر اینکار مهم باشد از لحاظ سیاسی این یک مضرتی دارد برای اینکه رفته بودند : Intrigue کرده بودند که این زمین را به زور گرفته و این یک ایل را برانگیخته ، رئیس قشون آنجا هم گزارش داد که من مسئولیت قبول نمیکنم . به علا جواب دادم که خیلی متاء سقم اینکار گذشت من زمین را خریدم تحویل هم دادم ولی برای رفع مشکلات خوزستان که شما میگوئید از لحاظ سیاسی اهمیت دارد تنها راهش این است که من دارم میکنم . نه اینکه این را بگوئید پس بدهم به چیزش که آن صاحب این ملک راضی باشد ، من میخواهم مردم راضی باشند که مردم هم همان کسیکه رعیت آن آدم بود آمده بود کارگرفته بود و کار میکرد و روزی مبالغی میگرفت که هیچوقت در خواب نمیدید که همچین چیزی گیرش میاید . این مشکلات هست هر کس حاضر نمیشود خودش را این زحمت را قبول نکند . برنجاند ، همانکه برنجاند ، یکیش پسر خاله ، یک درباری است ، یکیش برادرزاده رئیس مجلس است ، عمویش وزیر است ، پسر خاله اش وکیل است ، مردم این حسابها را میکنند میگویند بمن چه که من اینکار را بکنم من اینها را تمام را با خودم دشمن بکنم ، من سر رامیا ندا ختم پائین مثل اینکه اصلا " در این مملکت زندگی نمیکنم کارم را میگردم . ببینید من این تمام چیزهایی را که میگویم آقای لا جوردی خیلی متاء سقم که اینطور وانمود میکنند که این آدم همه اش میخواهد از خودش تعریف بکند . این تعریف نیست این ذکریک حقیقتی است و دلیل بر این است که چرا من توانستم کاری را بکنم که دیگران نتوانستند بکنند ؟ فقط و فقط اینست . اینکه من بخودم ایمان دارم و شاید با نظر حقارت نگاه میکنم به خیلی از رجال ایران داخل آدمشان نمیدانم برای اینست که دیدم طرز کار کردن آنها را ، دیدم بزدلی آنها را ، دیدم که در مقابل زور

چه جورتسلیم میشوند ، چه تملقاتی میگویند چه دروغ هائی میگویند ، چه جنایتهاى رامتکب میشوند فقط برای اینکه یک صاحب نفوذ ، صاحب قدرت از آنها نرنجد . اینها را دیدم بچشم خودم دیدم .

س - خوب میشد

ج - راجع به ساعد میخواهید صحبت بکنم ؟

س - یا مرحوم سهیلی یا ساعد هر کدام که ....

ج - الان ساعد را میگویم برای اینکه در همین زمینه یک چیزی راجع به ساعد دارم .

س - بله آشنائى تان با ساعد چه جور آدمى بوده است ؟

ج - آشنائى من با ساعد از موقعى بود که این قنسول بود ، قنسول ، سرکنسول بود

در قفقاز . خاننش هم ایرما خانم یک روسى آلمانى لامل بود . خیلی مربوط بودیم

خیلى ، خیلی مربوط . مرد بسیار شریفى بود . یکى از اشخاص مؤدب مبادى آداب ،

بسیار خوشگو ، خیلی خوش مشرب بود . انکتود میگفت بسیار خنده آور ، بسیار Amusing

و آدم خیلی خوشخوشى بود و مردم خیال نمیکردند که ساعد ممکن است که در مقابل خارجی

ایستادگى بکند من یک صحنه اى را دیدم قوام السلطنه نخست وزیر بود ساعد وزیر خارجه

بود من هم رئیس بانک ، یارثیس بانک رهنى بودم یارثیس بانک ملی نشده بودم .

بو لارد آمده بود گله بکنند از اینکه چرا دولت ایران یک قانونى را نمیکذراتند . جزئیات

آنرا الان بخاطر ندارم . قوام السلطنه نشسته بود ، ساعد بو لارد ومن اینجا .

بو لارد با ساعد بفرانسه حرف میزد گفتش که شما اگر بخوا هید اینکار را میتوانید بکنید

برای اینکه وکلای مجلس کى هستند ، چى هستند . آقا تان این را گفت این ساعد مثل

جرقه ترکیب مشت زد روی میز گفتش که من بشما اجازه نمیدهم شما هانت بکنید به یک

مقام مقدس مجلس ، شما چه حق دارید ؟ کى هستید که همچین حرفى میزنید ؟ آقا این

بو لارد شدموش . ملاحظه بکنید موقعى است که اشغال کرده اند مملکت ما را .

یک همچین شخصیتى ، یک همچین آدم ملا یمى ، مبادى آدابى که هیچوقت تندى از او

دیده نشده است . شما اگر این را بگوئید به ایرانیها باور نمیکندند . میگویند

ساعتکه همچین آدم خلیق موء دبی چطور یک همچین کاری را کرده است ؟ اما این را ناظر بودم قوام السلطنه هم ساکت ماند فقط ناظر بود . بکلی بولارد عوض شد مثل بچه آدم شروع کرد یک چیزهای را بگوید که مثل اینکه من مقصودم این نبود که اها نت بکنم در صورتیکه حق بابولارد بود مجلسی بود دست نشانده ، درخیلیها میتوانستند اعمال نفوذ بکنند . آن زمان همه شان نمیتوانستند اما درخیلی از آنها میتوانستند . ساعد یک مردی بود که . این را خودش بمن گفت که درمسکو به او تکلیف کردند که بیا پدرش جمهور بشود به آنها گفته بود من بشما نصیحت میکنم اینکار را نکنید .

س - کی به او گفته بود ؟

ج - آن را بمن نگفت . حالنپرسیدم . اما خیال میکنم هم انگلیسی ها هم روسها خیال میکنند . برای اینکه آنوقت Cripps سفیر بود در آنجا و Cripps هم بمن خیلی تعریف میکرد از وقتی که با Cripps سروکار پیدا کردم وقتی وزیر مالیه شده بود تعریف میکرد از ساعد . فقط میگفت ما اسمش را گذاشتیم مسیو لاثوز برای اینکه در فارسی همیشه چیز میگوید فرانسه شوز ، شوز میگفت ولی میگفت که مادر خیلی مسائل میرفتیم . من میگفت درخیلی مسائل مربوط به روسیه میرفتم از ساعد نظر میخواستم برای اینکه میشناختم ساعد را . سالها بود در آنجا زندگی میکرد . اما خوب بطور عادی اگر آدم ساعد را میدید خیال میکرد که . خیلیها عقیده داشتند که این آدم روسهاست . خیلیها میگفتند که این آدم نمیدانم انگلیسیهاست ، آدم آمریکائیهاست . اما اینست قضاوت ایرانیان . ندیده اند این را این صحنه را دیدم و من لذت بردم از این . برای اینکه نظیر اینکاری است که من میکردم عکس العملی است که من نشان میدادم . و این آدم لحنش بکلی عوض شد . این ساعد چطور شد که نخست وزیر شد ؟ خوب آدم وزیر خراج بود وزیر خراج قوام السلطنه بود و بعد هم . مدتها هم بود . یواش یواش مثل اینکه ، کسی نمیشناختش در ایران برای اینکه تمام عمرش در خراج بود بیشترش در ماء موریت

خارج از روسیه بخاطر ندارم که داشته باشد در قفقاز بود و بعد در مسکو . اما تا آنجا تیکه اطلاع دارم همیشه با نهایت شهادت منافع ایران را حفظ میکرد و چون روسها روسی را خیلی خیلی خوب حرف میزد و روسیه را خیلی خوب میشناخت شاید بهتر از بعضی خود اینها را و بلشویکها میشناخت روسیه را . مورد احترام آنها هم بود . احترام میکردند خیلی وزن داشت و در ایران هم که آمد در بسیاری از موارد مشکلاتی را که داشتند با شوروی ها حل کرد جزئیات آن را نمیدانم اما میدانم که کرد اینکارها را .

س - چه جور نخست وزیری بود از نظر اداره امور ؟ اداره وزرایش ؟

ج - ضعیف بود . ضعیف بود . بعقیده من ضعیف بود .

س - به چه نمونه ای رسیدید که فکر کردید ضعیف بود ؟

ج - آخر میدیدم آن انضباط و آن چیزها در هیئت وزرایش نبود . من در تمام این ادوار که نخست وزیران را دیدم فقط یک قوام السلطنه دیدم که مسلط بود بر وزرایش که این را به شاه میگفتم . بعضیها که بیچاره بیچاره بودند . حکیم الملک بیچاره یکی از اشخاصی بود که من بسیار دوستش داشتم خیلی برایش احترام قائل بودم برای اینکه سالهای سال عضو شورای عالی بانک ملی بود و اینقدر این جوانمردی داشت . فوقاً لعاده دوست بود با تقی زاده ، خیلی دوست بودها .

س - حکیمی ؟

ج - حکیمی ، از قدیم قدیم با هم مربوط بودند و اصلاً "مکتب . میدانید تقی زاده اصلاً" یک مکتبی داشت . این یکی از پیروان نمیتوانستم بگویم البته از برجستگان آن مکتب بود .

س - چی بود این مکتب ؟

ج - مکتب تقی زاده ، همان همان افکار تقی زاده . افکار تقی زاده .

س - بطور خلاصه چی بود افکارش ؟

ج - مثلاً "حکیم الملک که وقتی که نخست وزیر بود مثل اینکه گفته بود ما قفقاز را

با دیدن بگیریم . بعد از نخست وزیر افتاده بود . این را رادو مسکو نقل کرد ، یک روز در جلسه شورای عالی بانک گفتم که آقای حکیم الملک شنیدید ؟ براق شد گفت بله . گفت عقیده ام اینست باید بگیریم این را به زور از ما گرفتند ، اگر زورمان برسد باید بگیریم بنا بر این نه اینکه منکر بشویم فلان و اینها . در عین حالی که اینهم یک مرد بسیار خوش خلق افتاده ای بود خیلی موء دب خیلی اما یک پرنسب هاشی را قرص به آن اعتقاد داشت ولی این کار آکتســــــــــــر را نداشت . نمیدانم این کار آکتر چی چی هستش ؟

س- کدام کار آکتر ؟

ج- کار آکتری که مدیر باشد ، مسلط باشد بر کارهایش . در کا بینه اش من متاء سف شدم وقتی بیرون آمدم از هیئت وزیران . دیدم مثل یک کلاسی میماند که معلم از اطاق خارج شده ، کلاس بچه ها ، که معلم از کلاس خارج شده است . هر کس هر چی دلش میخواست بهم دیگر میگفتند شوخی میکردند ، یادداشت میفرستادند ، متاء سف شدم وقتی بیرون آمدم . موقعیکه توده ای ها اعضای چاپخانه بانک را توقیف کردند نخست وزیر بود . خوب من با تمام این عوالمی که با حکیم الملک داشتم و دوستش داشتم ، مثل پدرم دوستش داشتم و او هم خیلی خیلی بمن علاقه داشت به او مراجعه نکردم برای اینکه میدانستم ناتوان است نمیتواند . با تمام آن اعتمادی و اعتقادی و احترامی که برای تقی زاده داشت . تقی زاده یک منطقی کرده بود در مجلس و انتقاد کرده بود از بانک ملی یک چیزهایی گفته بود من جمله از ساختمانهای بانک ملی . این وقتی که مطرح کردم گفتم که رفتم تقی زاده را دیدم و تمام با حضور نجم الملک و زبیرداری اش و در تمام مسائل متقاعد شد جز ساختمان حکیم الملک گفت که اتفاقاً " یکی از مهمترین کارهایی که شما کردید این ساختمانها است . همه ما تومبهور شدیم که حکیم الملک یک همچین انتقادی میکند از تقی زاده . ببینید یک آدم اینقدر منصف بود ، اینقدر پاک بود که کسی را که ، گمان میکند تنها موردی بوده است که در عمرش شاید . باعث تعجب همه شد که حکیم الملک چطور یک همچین ...

س - روابط بعدیش با وزراء چطور بود ؟

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ : ۱۰ آگوست ۱۹۸۲
محل : شهر کان - فرانسه
مواجه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۲۲

س - در روابط تک تکش با وزراء ؟

ج - آنرا من شاهد یک همچین وضعی نبودم اما ..

س - با خود شما که - و کار داشت چطور بود؟ مسائل بانک ملی رالا بد شما مطرح میکردید ؟

ج - با خود من که سروکار . یک شب خوابیده بودم تلفن زنگ زد از خواب بیدار شدم حکیم الملک گفتش که میخواستم بشما تبریک بگویم ومدت ریاست بانک ملی شما تمدید شد . من اصلا هیچ یاد من نبود که اینها اینکارا هم باید بکنند . مدت چهار سال گمان میکنم بود که گمان میکنم که برای چهار سال انتخاب میشدیم که این را چب میخواست محبتش را بمن نشان بدهد منف شب بودا زهیئت وزیران تازه آمده بودخانه اش مثلا بمن تلفن کرد که یک همچین محبتی بکنند . یک آدم مهربان خوشخوی ، خوش نیتی ولی آنچه که من دیدم که میگویند رگ ترکی شاید رگ ترکی داشت برای اینکه این رگ ترکی در چیز تحقق داشت درسا عداین را که دیدم . شاید یک همچین کارا کتری هم اوداشت من ..
س - او هم از اهل آذربایجان بود ؟

ج - بله بله او هم ، حکیم الملک هم آذربایجانی بود خیلی هم تعصب آذربایجانی را داشت خیلی تعصب داشت . وشاید هم یک همچین رگ ترکی داشت شاید . من هیچوقت ناظریک همچین ...

س - اگر بشود مثلا "حکیمی و ساعدرا" از این نظر مقایسه کرد که مسائلی که ، فرض برای نیست که بعضی وقتها بعضی مسائل بود که رئیس بانک ملی با نخست وزیر میبایستی مطرح بکنند و نظر بخواد یا خاطر دارید مواردی را و بتوانید مقایسه ای کنید بین حکیمی و ساعد ؟
ج - ساعد فهمش بیشتر بود ، ساعد اطلاعتش راجع به دنیا خوب بود . حکیم الملک

شهرتش در مملکت بیشتر بود ، در مملکت بیشتر میشناختنش . سا عدا را کسی نمی شناخت . وقتی که دمنوستر اسبون راه انداختند توده ای ها بر علیه سا عدا " ساعت " میگفتند خیال میکردند ساعت است ، حربه با ساعت ، ساعت میگفتند . و این همان موقع من میدیدم که توی خیابان ها پیاده راه میرود از چیزهایی که خوش آمدن او .

س - سا عدا ؟

ج - سا عدا به ، برخورد کردم گفتم مرحبا بارکاله چه کار خوبی میکنی . گفت من با کسی کار بدی نکردم . نه آن چیزهایی را هم که میگویند اینها تمام به تحریک روسهاست مردم با من بدنیستند من به مردم بدی نکردم . اما آن شهرتی را که در مردم در ایران حکیم الملک داشت او نداشت برای اینکه همیشه در خارج بود .

س - چه جور شهرتی داشت حکیم الملک بین مردم ؟.....

ج - بسیار مرد شریف ، درستکار ، بقول ایرانیان یکی از صفاتی را که همیشه میگوئیم وطن پرست ، در صورتیکه وطن پرستی و درستکاری جزو صفات ممتازه نباید باشد . باید دید ، من همیشه این را گفتم ، گفتم یک نفر را که میخواهد تعریف بکنید نگویید وطن پرست است ، نگویید درست است ، این چیزهایی است که باید در وجود یک شخصی باشد علاوه بر این بگوئید چی دارد .

س - از بیات ، سهیلی چه ... ؟

ج - سهیلی را من از موقعیکه در وزارت خارجه بود ، جوان بود من میشناختم سهیلی یک مرد بسیار باهوشی بود ، خیلی مرد باهوشی بود ، خیلی با اطلاع بود ، خیلی وزین بود ، پخته بود و مردم دار بود . یک روزی با علا . همانوقت موقعی بود که علا مده بود من با علا همکاری میکردم . توی خیابان برخورد کردم به سهیلی و علی معتمدی علی معتمدی هم یکی از اشخاصی بود که از قدامی وزارت خارجه بود . اینها با هم صحبت کردیم بمن گفتند که توجطور با علا کار میکنی ؟ گفتم یعنی چه ؟ خیلی خوب راحت . گفتند چطور میشوید همچین چیزی ؟ با این آدم نمیشود کار کرد گفتم چرا ؟ گفت وقتی که در وزارت خارجه بود یک نفر که بیکار بود میگفت بیا دیکیسورن ترجمه بکن . گفتم من هیچوقت بیکار نیستم تا بیا بدهمچین چیزی بمن بگوید گفتم صبح ها میآید آنجا

من به او میگویم که من اینکارها را کردم اینکارها را هم میخوام بکنم یک مورد نشد که بین من و او اختلا ف بشود هیچ از این آسانتر من آدم ندیدم در دنیا ، در دنیا کسی را ندیدم که از این آسانتر باشد
س- از علا ؟

ج- از علا . واقعا " هم همینطور بود برای اینکه سر تا پا حسن نیت بود اما توی وزارت خارجه برخورد میکرد به تنبیل ها ، سختگیری میکرد به تنبیل ها . بنظرشان خیلی آدم مشکلی بود . تعجب کردم هردو شان این را بمن گفتند . وزیر چیز بود .
ج- وزیر کشور هیچوقت شده بودد زمان رضاشاه ؟

س- سهیلی ؟ نمیدانم نگاه میکنم .

ج- مرا یک روزی خواست بانک رهنی بودم Tutorer میکردیم . مرا خواست رفتم پیشش گفت یک چیزی بهت میگویم میخندی گفتم چیه ؟ گفت دیشب توی هیئت وزیران اعلیحضرت رضاشاه خیلی متغیر شد بدگفت به بهداری . دکتر لقمان الملک هم رئیس بهداری بود گفت تغییر کرد گفت دیگر من دکتر نمیخواهم . من شروع کردم به لبخند زدن گفت حالا ترا خواستم ، گفت یک نفر پیدا کن مدیر باشد . گفتم من همه چیز فکر میکردم یک روزی بمن پیشنهاد میکنند حتی فکر میکردم وزارت جنگ را هم بمن پیشنهاد میکنند اما بهداری را هیچوقت فکر نمیکردم . یک نفر از من بپرسد تفاوت بین اپیدیمی و آند می چیست ؟ من نمیدانم . گفت بتو یک نفر میدهم یک دکتری که همه این چیزها را بداند . گفتم همان دکتر را بگذارید گفت آخرا شاه گفته است که دکتر نباید باشد . گفت پس کی را خیال میکنید ؟ گفتم ، "آنا" ، گفتم هژبر و علی امینی برای اینکه اینها را همانموقعی بود که همه اینها را از نزدیک میشناختم گفت اتفاقا " منم فکراین دوتا را کردم . حالا بعد رفت به آنها گفت یا نه ؟ نمیدانم .
س- او از نظر نخست وزیر و مدیریت کارش سهیلی چه جور ...؟

ج- سلاط بود او مسلط بود بکارش . توی هیئت وزیرانش نرفتم اما در مذاکره با شوروی ها او بعد از اینکه قوام السلطنه افتاد و سهیلی آمد همان مذاکراتی که با شوروی را شروع کرده بودی در زمان قوام السلطنه ادامه داشتیم که الهیار صالح هم وزیر

دارائی بود حضورداشت. آنجاخیلی مردانگی کرد یعنی وظیفه خودش را انجام داد وقتی که اسمیرونف گفتش که تا وقتی که آقای ابتهاج هست ما نمیتوانیم . این گفت که اگر آقای ابتهاج متکلم الوحده بوده برای اینکه شما ، این مسئله فنی بود آن متخصص فنی است تمام مسائلی که فلا نی گفت ما موافقیم . مسلط بود بکار ، به امور ، از امور دنیا مطلع بود ، زرنگ بود باوکلای مجلس هم یک طوری رفتار کرده بود که عده زیادی طرفدارداشت ها لا چه کاری کرده بود ؟ نمیدانم اما طرفدارداشت یک عده ای . دریک مورد باهم اختلاف نظر داشتیم من وقتی که آن مکاتبات خودم را با تقی زاده منتشر کردم برای همه فرستادم ، برای تمام سفارتخانه ها ، برای تمام وزارت خانه ها ، من جمله برای سهیلی هم فرستادم . سهیلی الا ن فکر میکنم ببینم کجا بود این مطلب را بن گفت ؟ گفتش که نمی بایست شما اینکار را کرده باشید با تقی زاده . برای اینکه من برای تقی زاده تا آنجا که مربوط به مکاتبات هست آبرو دیگر نگذاشتم برای اینکه نمی بایست هم آبرو داشته باشد با آن رفتاری که کرد من خودم هم یک وقتی به تقی زاده عقیده داشتم اما وقتی که بمن مسلم شد که این آدم حسن نیت ندارد . حالا بعد هم که به تقی زاده که میرسیم خواهیم گفت چنان دارد . اما او نسبت به ، ظاهرا " نسبت به . این را به یکی از طرفدارانش و دوستانش در همین کان گفتم . او میگفتش که من از نزدیک سهیلی را در لندن میشناختم وقتی در لندن بود . این ملک گفتش که این را از روی عقیده نگفته اما از روی وظیفه مثلا" گفته است . من خیال میکنم نه عقیده اش این بود ، من خیال میکنم معتقد بود برای او تقی زاده یک مقام خیلی محترم ، شامخ شاید مقدسی داشت .

س- برای سهیلی ؟

ج- خیال میکنم ، خیال میکنم برای اینکه یک عده بودند نجم الملک مثلا" یک آدم پاک ، بسیار بسیار با ایمان ، بسیار پاک اما اعتقاد داشت به تقی زاده . حتی موقعی که در حضور او دیدتقی زاده بمن قول داد که تمام مطالبی را که گفته بودم حالا حق بشما میدهم در مجلس خواهم گفت و نگفتم . بمن گفت که من خودم خواهم گفت

کابینه سقوط کرد و نتوانست . بنا بر این میدید حق با من است . ولی اگر بنا بود که یکی از ما دوتا را انتخاب بکنند تقی زاده را انتخاب میکرد یقین دارم . چه جاذبیتی داشت تقی زاده ؟ برای اینکه یک وقتی در مشروطیت یک سید معممی بود یک کارهایی کرده بود . بعقیده من یک کاری های عادی کرده بود وظیفه اش بود . شاید بیش از وظیفه اش هم میبایست ، بیش از آن چیزی که کرد بعقیده من وظیفه اش بود که بکند . برای اینکه شنیدم که آن موقعی که توپ بستند مجلس را یک عده ای از رؤسای این نهضت مشروطیت رفته بودند سفارت انگلیس بست نشسته بودند .

ج - اسامی اینها را دارید ؟

س - من اطلاع ندارم کی ها بودند ؟

ج - بله من سرم را میبریدند من همچین کاری نمیکردم . حالا تقی زاده بوده یا نبوده میدانم . ولی سهیلی به او اعتقاد داشت و من هم احترام دارم برای اشخاصی که روی عقیده خودشان که میبایستند . و از من کدورت داشت که بیخود اینکار را کردی ؟ در صورتیکه اگر هزار بار دیگر این قضیه تکرار میشد من عیناً " همان کاری را میکردم ، این یک کاری نبود که . بمن میگفتند که بکنی از معایب من اینست که خیلی زود عکس العمل نشان میدهم ، یک آدمی هستم که شاید با عجله تصمیم میگیرم . من میتوانم ادعا بکنم تصمیمی نگرفتم که از آن پشیمان باشم که hindsight سالهاست که گذشته است الان از موقعی که از بانک ملی رفتم ۳۲ سال است که گذشته ، موقعی که آدمم به بانک ملی میشود ۴۰ سال ، ۱۹۴۲ ، ۴۰ سال پیش که آدمم به بانک ملی ، تصمیماتی که در دوره آن هشت سال گرفتم یک دانه اش امروز اگر بنا بود بکنم از آن عدول نمیکردم . بنا بر این این صحیح نیست که میگویند که یک دفعه عصبانی میشود و در حال عصبانیت یک چیزهایی را یک تصمیماتی را میگیرد . نه خضونت ممکن است کرده باشم به مردم که میل نداشتم بکنم . آنهم در فطش میگویم .

س - بیات چی ؟

ج - بیات هم یک مرد ، آنچه که من دیدم یک مرد با زبرخلاف برنسیب خودم بایدیگویم یک مردوطن پرستی بود . چون آخراینهم یکی ازچیزهای است . بدبختانه درایران شاید همه اینکاررانیکردند یعنی وظیفه خودشان راانجام نمیداند . وطن پرست بودند اما جاشی که میبایست بایستند نمیکردند . اوهم یک مردبسیار خوشخوی ملایم مبادی آداب بود اوهم ، اوهم ازهمان مکتب بود ولی درمواردی قرص بود مثلاً " درکارمیلیسپو اونخت وزیر بودوقتی که میلیسپو رابیرون کردند میلیسپو رفت توی هیئت وزیرانش گفت یا من یا ابتهاج . دوشرط کرده بود یکی اینست دومیش رابخاطرندارم . توی کتابش هم هست ، کتابش راآوردم اینجا بشما نشان بدهم یک تکه ای را که خیلی جالب است الان هم بعدشما عرض میکنم .

س - بیات هیئت وزرایش را چگونه آداه میکرد؟

ج - توی هیئت وزیران اونرفتم هیچوقت . اما یک روزی آمد پیش من ، آمد دربانک یک نامه ای ازسفارت انگلیس آورده بود گفت که نشان داد که انگلیسی ها نوشتند که . من یک قراردادی بانگلیسی ها بسته بودم نمیدانم این راشرح دادم که ؟ دادم یقیناً " که هر سه ماه به سه ماه ۶۰ درصد از موجودی هایمان را به طلا بگیریم ، ۴۰ درصد تضمین شده به طلا، نامه ای سفارت انگلیس به او مینویسد که ما اینکار را کردیم ولسی این عملی را که بانک ملی داردمیکند این بغیر از آنست من طلا میآوردم مسکوک ضرب میکردم واین را میفروختم . این پول ایران رانجات داد . تمام دنیا هم این را میدانند ، محافل بانکی دنیا میدانند این را ، اتفاقاً " همان بولتن این مطلب را وقتی مرا معرفی کرد گفت . این را آنوقت این نتیجه غیر مستقیم اینکار چه میشد ؟ یک مقداری این طلا ها را میخریدند ، قاچاق میبردند بخارج . از شرق میرفت به هند ، از غرب میرفت تایونان ، تایونان را اطلاع دارم احتمال دارد بفرانسه هم میآید و بفروش میرفت در زمان جنگ . اینهایی که میخریدند ، میخواستند بخرند میبایست ارز ریال داشته باشند و برای اینکه ریال داشته باشند

میآمدند ارز میفروختند ، ارز میفروختند با آن ریال پهلوی میخریدند ، پهلوی را میبردند درجای دیگر میفروختند تبدیل میکردند به ارز دوباره ارزش را میآوردند میفروختند . این ارزی را که میفروختند من آخر سه ماه ۶۰ درصدش را طلا میگرفتم ۴۰ درصدش تضمین میشد به طلا ، آنها غیر مستقیم نتیجه اش این میشد که یک مقدار طلای بیشتر میبایست انگلیسی ها بدهند توجه فرمودید ؟ این را برای من توضیح داد . گفتم آقای سهام السلطان این را راست میگویند حق دارند ، اما ما یک قرارداد داریم من آنروزی که این قرارداد را بستم منظورم که این نبود که توجه به این نداشتم .

روزی هم تصمیم گرفتم که طلا بفروشم منظورم این نبود من طلا را میفروشم برای حفظ پول ایران ، برای اینکه مردم با پول ایران هیچ چیز نمیتوانند بخرند جز خاک زمین . من این را لازم و واجب میدانم ، منگه این را نمیتوانم این را موقوف بکنم .

آنوقت گفتم که یک امتیاز میتوانم به آنها بدهم شاید من نقره دارم ، ششصدتن نقره دارم این را بخرند از من . من این را تبدیل میکنم به طلا پشترانه پول ایران را تمام تبدیل میکنم به طلا . برای اینکه نقره ها را من نمیتوانستم در بازار ایران بفروشم . متقاعد شد رفت و همینطور جواب داد این حسن نیتش را نشان میدهد . نفوذ

داشتند انگلیسی ها در آن زمان . یک نخست وزیر دیگری شاید سعی میکرد که مرا متقاعد بکند یا سعی میکرد مرا وادار بکند . این هیچکدام اینها راسعی نکرد وقتی که مطالب را شنیدم متقاعد شد رفت دیگر از طرف انگلیسی ها هیچ صحبتی هم نشد .

س - ممکن است روابط این چند نخست وزیر که اسم بردید بیات ، سهیلی ، ساعد ، حکیمی اینها را با شاه شرح بدهید که اینها چه جوری روابطی با شاه ... ؟

ج - اینها همه شان روابط شان با شاه خوب بود . برای اینکه نخست وزیر آن زمان شاه تعیین میکرد . باستانهای قوام السلطنه که آن اوایل آمده بود . قوام السلطنه در ۱۳۲۱ آمد آنوقت شاه با میل گمان نمیکنم آورده باشدش گمان نمیکنم . برای اینکه زمینه داشت .

س - مگر این بر اساس رأی اعتماد مجلس نبود ؟

ج - چیز هم بود سا عدوسهیلی همزمینه داشتند در مجلس . سهیلی که بخصو ص داشت . بیات هم داشت برای اینکه بیات سالها نخبانده مجلس بود سالهای سال در مجلس بود . وسهیلی خیلی خوبزمینه پیدا کرده بود وقتی که وزیر خارجه فروغی شد از زمانی که وزیر خارجه فروغی شد رابطه پیدا کرد با مجلس و با خیلی ها شان مربوط بود و خیلیها هم طرفدارش بودند . سا عدهم بعدها پیدا کرد اما ابتدای امر گمان نمیکنم . گرچه وزیر خارجه بود وقتی که . چندین بار وزیر خارجه بود . در کابینه قوام السلطنه وزیر خارجه بود در کابینه سهیلی هم وزیر خارجه بود . چطور این مذاکرات ما با روسها سا عد حضور نداشت ؟ اینهم از عجایب است نداشت از وزارت خارجه کسی نبود .

س - آنوقت شاه به این افراد اعتمادش یکسان بود ؟ نسبت به بیات ، سهیلی ؟

ج - نه ، نه ، نه ، نه شاه اصلا" به قوام السلطنه اعتماد نداشت .

س - به سهیلی چی ؟

ج - سهیلی تا آنجائی که من استنباط میگردم داشت ، بنظرم داشت .

س - بیات ؟

ج - بیات را موافق بود با بیات موافق بود . بیات هم خیلی رعایت احترام شاه را میکرد برای اینکه این اصلا" در فطرتش بود ، از قدما بود دیگر برای اینها مقام سلطنت یک مقام محترمی بود .

س - یک عده ای هم شاید عقیده دارند که اولین نخست وزیر که به شاه راه داد که

یواش یواش حکومت فـرزدی یادیکتا توری یا هرچه اسمش را بگذاریم تدریجا "

به آن برسد مرحوم سا عد بود که خارج از .....؟

ج - ببینید همینطوری که گفتم ، همینطوری که گفتم سا عد معتقد بود به سلطنت

برای اینکه وقتی که به او تکلیف کردند گفت که توصیه میکنم که در فکر تغیر رژیم

سلطنت نباشید . بنا بر این معتقد بود . از این لحاظ احترام داشت ولی شاه

س - مبادی قوانین اساسی چی و مجلس ؟ و حدود اختیارات شاه ؟

ج - ببینید این را من هیچوقت با سا عدمطرح نکردم اما سا عداطوری که من میشناختم اطمینان دارم که سا عدم که نمی پسندید بعضی از کارهای شاه را . اینطوری که من سا عدا شناختم یقین دارم هیچوقت راجع به این موضوع با سا عدم صحبت نکردم . اما آنطوریکه من سا عدا میشناختم سا عد کسی نبود که بگوید اغماض بکنیم که بگذاریم شاه هرچه دلش بخواهد بکند برای اینکه شاه باشد . من اطمینان دارم اگر این مذاکرات را با او میکردم او هم هم عقیده بود که شاه بهتر است مداخله نکند ، بهتر است زیاده روی نکند ، بهتر بعضی کارها را نکند . ولی او که نمیتوانست جلوی او را بگیرد . پشت سرش گمان میکنم خیلی دفاع میکرد پیش خارجی ها هنوز قبل از اینکه بیاید وزیر خارجه هم بشود در مسکو دفاع کرد دیگر ، دفاع کرد از رژیم . عقیده اش روی رژیم بود . گمان میکنم که مواردی بوده میدید و نمی پسندید یقین دارم . اما این را و من هیچوقت با او بحث نکردم .

س - این شاید آنطوریکه قوام السلطنه نمیتوانست نه بگوید ... ؟

ج - نه او هیچوقت آن کار را نمیکرد . آن کار را هیچوقت نمیتوانست . هیچکدام اینها نمیکردند .

س - سهیلی و بیات هم ؟

ج - بیات هم که قطعاً نمیکرد . سهیلی شاید بعضی چیزها را نمیتوانست بگوید استدلال بکنند که از لحاظ سیاست خارجی مثلاً ، شاید . راجع به سیاست داخلی سهیلی نمیتوانست اظهار عقیده بکند برای اینکه ورزیده نبود در مسائل داخلی . شاه مثلاً به او می گفتش که من ایران را بهتر از شما میشناسم .

س - حتی در آن سن کمی که شاه داشت ؟ ۲۴ ، ۲۵ سالش بود .

ج - من اولین دفعه ای که با شاه روبرو شدم پس از اینکه رئیس بانک ملی شدم . مرا قوام السلطنه رئیس بانک ملی کرد . آنهم نمیدانم شرحش را گفتم و بیان گفتم که چه جور شد ، وارسته بود ، علا بود ، عضدی بود ، علی امینی بود ، بلا آخره وقتی که شدم وقت خواستم رفتم پیش شاه ، مفصل صحبت کردم خیلی مفصل توی دفترش که خاتم بود .

آن را دیگر ندیدم بعدها دیگر ندیدم اما آنروز نمیدانم در آنجا مرا پذیرفت .
 س- فرمودید خاتم ؟

ج - دیوارهایش خاتم بود . خاتم کاری ، خاتم کاری .
 س - در کاخ مرمر ؟

ج - در کاخ نه در کاخ مرمر بود؟ در کاخ مرمر بود بنظرم . نه در کاخ یعنی کاخ
 اختصاصی ، کاخ اختصاصی چیز مرمر بود . آنروز تمام مذاکرات من راجع به
 این بود که یعنی قسمت عمده مذاکرات من با شاه راجع باین بود که شاه سلطنت
 یا حکومت . من استدلال میکردم که شاه سلطنت بکنند برای اینکه یکی از دلا بلی که
 گفتم این بود که انسان یک اشتباهاتی ممکن است مرتکب بشود . نخست وزیر باشد عزلش
 میکنند اما وقتی که شاه باشد که نمیشود عزل کرد . استدلال میکردم که شاه باید یک
 مقامی داشته باشد که مردم دوستش داشته باشند . بزرگترین قدرت شاه اینست که مردم
 پشت سرش باشند . و آنوقت من آنچه که از شاه دیدم یک چیزهایی بود که Responsive
 بود به این چیزها خوش میآمد که اظهار . یعنی من دفعه اولین باری بود من دیگر
 هم از او نمیپرسیدم که خوش میاید یا نه ؟ عادت من اینست صحبت که کردیم

همینطوریکه در اولین ملاقاتی که با قوام السلطنه کردم به او گفتم شما الان یک فرصت
 بی نظیری دارید که به این مملکت خدمت بکنید برای اینکه سابقه چنین و چنین چنین
 چنان میشود به این مملکت خدمت کرد . و بعد هم پیشنهاد منظر خودم را راجع به برنامه
 اقتصادی گفتم که تنها کسی بود که اگر ما صاحب برنامه شدیم این صرفاً " مدیون شخص
 قوام السلطنه است . برای اینکه این را بارها به دیگران گفته بودم هیچکس وقتی نگذاشته
 قبول کرد و وقتی هم که نخست وزیر شد در دوره دوم سرآ در اولین جلسه هیئت وزیرانش
 خواست گفت بگوئید ، گفتمم و قبول کرد و کمک کرد راه افتاد اینکار .

س- این ۱۳۴۶ باید باشد ؟

ج - نخیر . ۴۶ میشود ۴۷ نه ۱۹۴۶ نه ما اصلاً" در ۴۷ چیز کردیم ، ۴۷ بود که به تصویب مجلس
 رساندیم تمام شد چهار سال طول کشید بنا بر این ۴۳ میباید باشد .

س- کابینه دومش ؟

- ج - کابینه دومش . در کابینه دومش که روسها در کرج بودند سربازهای روس در کرج بودند که من میگفتم بیاشید برنامه پنج ساله . و میگفتم هم که میدانم آقایان عقیده تان این نیست و شاید هم اظهار نکنید اما معتقد نیستید که فردا ما در اینجا باقی خواهیم بود ، ایرانی باقی خواهد بود یا نه ؟ اما Spontaneously من عقاید خودم را میگفتم به شاه هم گفتم . و آنچه که در هر حال من میدانم که شاه نسبت به من نظر خوبی پیدا کرد محبت داشت . و یقین دارم تا روز آخر هم داشت اما طرز رفتارش طرز حکومت داریش طوری بود که آن او را که ساواک میبایست راجع به گفتگوهای تلفنی من ، مکاتبات من ، ملاقاتهای من گزارش بدهد . این بدبختانه خودش را تسلیم یک رژیم کرده بود که خودش وجود آورده بود و دیگر هم نمیتوانست خودش را خلاص بکند . و شاید هم خوش خدمتی هم میکردند رؤسای ساواک که مثلا " که میگفتند که لازم ، واجب است که ما مواظب باشیم این چیزها را بشما بگوئیم . مبادا یک روزی یکی از این خائنین خیانتی بکند .
- س - راجع به صدرا لا شراف چیزهای خوبی تا حالا ، چیزهای خوب من ندیدم نوشته شده باشد ولی مسلم ....
- ج - من راجع به صدرا لا شراف چیزی که دیدم همان عملی است که موقعی که دادستان کل کشور بود که داو رگفت بروم پیشش نظر داده بود به داو ر رفتم به او گفتم که من خیال میکنم که اشتباه فرمودید توجه نفرمودید که به او برخورد که گفت نمیدانم ۳۶ سال است من در دادگستری هستم و وقتی که شنید اینقدر شهامت داشت که تلفن کرده داو ر ، داو ری که بمراتب از او جوانتر بود وزیر دادگستری ، و من هم که بنظرش یک بچه مثلا " میآید گفت که اشتباه کردم .
- س - دوره نخست وزیریش چی ؟ سروکار نداشتید شما ؟
- ج - در یک میهمانی در وزارت خارجه بود بمن سر بسته گفت که یک تحریکاتی بر علیه شما دارند میکنند و برای او تازگی داشت برای من تازگی نداشت . من میدانستم همه دارند تحریک میکنند . اما اولین برخوردی که در زمان نخست وزیری . معلوم میشود میشود رفته بودند خواسته بودند پیش او یک چیزهای بگویند . . . . .

همسایان شب‌درهمان میهمانی هم منصورالسلطنه عدل گمان میکنند وزیردادگستریش بود یا وزیردادگستریش بود ، درهرحال درکابینه اش بود اینهم بمن یک اشاره ای کرد . برای آنها تازگی داشت اما

س- چه جورنخست وزیری بود ؟ دراداره مملکت مثل اینکه بیشتر وقتش صرف مبارزه باچی ها و توده‌ای ها ؟

ج - باآن‌ها که شدیداً مخالف بود اما کاربردبرحسته ای که بخاطرندارم ، بخاطرتدارم چیزی که .

ج دوره اش هم کوتاه بود نبود ؟

س- بله . شدت مخالفت هم مثل اینکه با او زیاد بود درمجلس صدق آنها ی دیگرهم مثل اینکه به مجلس نمیآمدند ؟

ج - ببینید این را بشما ، قبلاً" هم این مطلب را گفتم من به امورمجلس اصلاً" مجلس چندم است نمیدانم کی باکی هست اینها را زیاد علناً قنداشتم از دور یک چیزهایی را که مربوط بمن بود اطلاع پیدا میکردم و کنجکاو ی هم میکردم اما بطورعادی چه دارد میکند جریانات سیاسی و تحریکات و اینها یک چیز پیش پا افتاده بود دائم از اینکارها بود بدانید که دوره بدی بود . دوره ای که بعد از اینکه رضاشاه رفت با وجود اینکه من خوشوقت شدم که رفتم و خیلی هم خوشحال بودم که رفت خاتمه داد به این قلدربازی و این زورگوئی کسیکه جرات نمیکرد اظهار عقیده بکند . کسی جرات نمیکرد در سفارتخانه ها برودن تنها شخصی بودم که اصلاً" اعتنا نمیکردم میرفتم هیچوقت هم از من سؤال نکردند ، هیچوقت نگفتند آقا شما چرا رفتید ؟ اما دیگران نمیرفتند اجازه میبایست بگیرند آخه اینهم حرف شد شما را بخدا ؟ که بکنفرمیخواهد برود مهمان دارد ، میهمانی کردن ، شام میخواهد برود آنجا بخورد باید برود اجازه بگیرد . این جز اینکه تمام ایرانیان را آدم خاش بدنند ، وطن فروش بدانند چیز دیگری نیست از این خوشحال بودم اما بعد وضعی که شد بکلی متاء" سف و پشیمان شدم از این وضعی که پیش آمد یک وضع ناهنجار غیرقابل تحملی بود دیکتاتوری که بجای یک

نفرچندین نفر ، چندین ده نفر دیکتاتور ، هرکس برای خودش یک عده ای راجع میکرد و یک چیزی میداد و یک چیزی میسرگرفت میرفتند یک لایحه ای پیشنهاد میکردند یا با یک لایحه ای مخالفت میکردند ، با یک لایحه ای موافقت میکردند . چیزی که بعقیده من وجودنداشت یا خیلی کم وجودداشت مصالحمملکت ، آیا مصالح مملکت مطرح هست یا نه ؟ ها ن یکی از چیزها شئی را که کردمجلس . ها ن به یکی از بهترین دلایل ، الان چه خوب شدیادم آمد . من وقتی که آمدم بانک تمام مردم ایران گفتند این نوکرانگلیسی ها است ، انگلیسیها آوردنش و اینجاست خوشوقتیم که این را دارم مال میلیسیو را . حال برای اینکه میخواهند سرا بردارند چه بکنند؟ منکه آمدم آنجا ، یک طرحی تهیه کردند که رئیس بانک ملی را از میان هفت نفر اشخاصی که دولت معرفی میکند مجلس انتخاب خواهد کرد برای اینکه مرا بردارند . ببینید برای اینکه سرا بردارند بچه وسائلی متشبث شدند در دنیا شنیده شده است که هفت نفر را پیشنهاد میکنند توی آنها مجلس انتخاب بکند رئیس بانک مرکزی را . اینکا را قوام السلطنه جلویش را گرفت و چون تازه میلیسیو رسیده بود و میلیسیو شئی که با سلام و صلوات آورده بودندش و یک عده ای هم معتقد بودند که این آمده ایران رانجات خواهد داد وزنی داشت توی مجلس . قوام السلطنه به میلیسیو گفتش که شما بروید به آنها بگوئید او رفت به مجلسی ها گفت که این هیچ جای دنیا معمول نیست ، آخر این چه کاری است که شما میخواهید بکنید . که آن مطرح نشد . این نشان میدهد شما که اینها قصدشان خدمت به ایران نبود معتقد بودند که سرا انگلیسیها آورده اند . چه میگفتند؟ میگفتند که ... اینهم شنیدنی است گفتند که چریل میخواست برود ترکیه ترکیه را میخواهد ببرد که در جنگ داخل بشوند و ارد جنگ بشوند و به اینها باید طلا بدهد در هیچ جای دنیا اینها طلا نداشتند جز بانک ملی به اینجهت به بانک ملی گفتند صورتی از موجودی طلا تان را بدهید و بانک هم داد . این را من وقتی شنیدم گفتم این موضوع چیه ؟ تحقیق کردم ، من همین کاری نکرده بودم قبل از اینکه من بروم در زمان علا یک دلایلی وجود داشته که چی بوده که اینها موجودی طلا ی اسکناس بانک را نشان داده بودند و اینها برداشته بودند در اطراف این موضوع اینصرا بافته بودند

که ابتهاج را آوردند اولین کاری که کرده است صورت موجوده های طلا ی بانک و سکه های طلا ی بانک را داده است و چون در هیچ جای دنیا انگلیسی ها طلا ی دیگر نداشتند چرچیل خواسته وقتی می رود پیش عصمت اینو نـــــــو بود نمیدانم کی بود جیبهایش پر از طلا باشد ، طلا ی ایران که بتواند رشوه بدهد که این را بخرد که وارد جنگ بکند . ببینید این طرز فکر است . آنوقت متشبت شدند به آن قانون که این را بردا رند که مرا به این وسیله بردارند و اگر موفق شده بودند داغون کرده بودند بانک ملی را ، از بانک ملی چیزی باقی نمی ماند . مگر کسی جرات میکرد بیاید با بانک شاهی مبارزه بکند ؟ کسی جرات میکرد بیاید با آن طرز بانک را حفظ بکند در مقابل هجوم ؟ بانک تبدیل میشد به یک حزب توده و تمام مردم پولهایشان را میکشیدند میگذاشتند در بانک شاهی . حالا عواقبش را فکر نمی کردند فقط برای اینکه مرا بردارند آنوقت اینها کی ها بودند ؟ در آس اینها یک آقای بود نراقی نام ، ابوالقاسم نراقی که گویا معلم فارسی شاه بوده است . روزیکه رفتم دفاع بکنم از موافقتنامه ای که با انگلیسی ها تهیه کرده بودم که مطرح بود قوام السلطنه مرا خواست در مجلس جلسه خصوصی ، دفعه اولی که من سرکار پیدا کردم با وکلای مجلس در جلسه خصوصی . این از علمدارها بوده که گفتش که بجای اینکه آقای ابتهاج میگویند طلا بگیرید بما قند و شکر بدهند ، چائی بدهند طلا بدرد . اگر این طلا ها را بشما بدهند کی بشما این طلا ها را میدهد شما میگوئید طلا ها در لندن است ، در فلان نجاست ، در آفریقا است در کانادا است . کی بشما طلا میدهد ؟ تازه بشما طلا بدهند این طلا فقط بدرد این خواهد خورد که روی مقبره ما گنبد طلا یی سازند .

بعدی با تعصب این اظهارات را میکرد . من جوابش را دادم . خدا بیا مرزد دشتی . دشتی آمد گفت من میخواهم دهانت را ببوسم گفت حظ کردم از این چیزی که گفتی اما این دولتی ها که آنجا نشسته بودند چرا آنها یک کلمه نگفتند گفتم ایراد وارد نیست قوام السلطنه آنجا نشسته هژیر هم وزیر دادارائی اش هم بود نشسته بود یک چند تا وزیر دیگر هم بودند گفتند همینکه من خواست گفتش که شما دفاع بکنید از آن کاری که کردید این یعنی که موافق است . همین آقای ابوالقاسم نراقی نماینده مجلس بود در بانک ملی ، در هیئت وزارت اندوخته اسکناس . این آقای سوءید احمدی کرمانی ، من حالا آدمم به بانک

اینهم از دشمنان من است دیگر خب منم اعتنائی به اونمیکردم برای من اصلا" وجود نداشت من کارهایم را میکردم ، این کارها را دیدم طلا ها را که دیدم آوردم ضرب کردم فروختم مبارزه سرا بابانک شاهی دیدم . یک کلمه با او صحبت نکردم . کار بجائی رسید که شک پاره میکرد اگر کسی بمن بدمیگفت در غیاب من .

س- عباس مسعودی چه نقشی داشت در موافقت یا مخالفت با شما ؟

ج- مدد مردم همیشه در تمام مدت عمرش از من دفاع میکرد ، عباس مسعودی میگویند که یک آدمی بود که فقط برای منافع کار میکرد یک مورد نشد که از من یک تقاضا بکند و یک مورد نشد که از من دفاع نکند . موقعی که در زندان بودم مقاله نوشت ، کارهایم را که من کرده بودم جشن گرفته بود . موقعیکه ، آنروزیکه من استعفا دادم از سازمان برنامه رفتم روزنامه اطلاعات را آوردند من دیدم نوشته ابتهاج لوجج ، این سر مقاله اش ، گفتم ای داد ، اینهم جزو مخالفین من شد؟ خواندم دیدم که از سرتاپا از من حمایت کرده است ، آدمی است چنین است ، چنان ، درستکار است ، باجرا ، تاست کارهای که کرده تمام حسود چه بود ، چه بود اما لوجج بود . تلفن کردم تشکر کردم گفتم که اسناد شما بمن میکنم شما با اعلیحضرت آشتی بکنید . گفتم غیر ممکن است . گفت من از شما میخواهم این را بکنید گفتم غیر ممکن است من اینکار را بکنم . گفتم تشکر میکنم از شما ، اما عقیده اش این بود که من باید با او سازش بکنم که مثلا" دوباره برگردم گفتم غیر ممکن است . بنا بر این برخلاف آنچه که راجع به عباس مسعودی میگویند من او را یک آدم پاک با اعتقاد با ایمان میدانستم باجرا ، ت تمام دارائی اش ، موجودیتش در اختیار شاه بود دیگر آنوقت در موارد مختلف از من حمایت میکرد .

س- راست است که ایشان آنقدر قدرت داشت که در منزل ایشان نخست وزیران تعیین میشدند؟

ج- خیلی قدرت داشت اما یک روزی آنوقت ببینید شاه نسبت به این چه گفت بمن ، بمن گفتش که این از اعمال انگلیس ها است . گفتم اعلیحضرت نیست گفت مدرک هست ، ساواک میگوید ، گفتم غیر ممکن است ، گفتم آخر مسعودی را که من میشناسم غیر ممکن است .

س- چه زمانی وقتی که سازمان برنامه تشریف داشتید ؟

ج - من سازمان برنامه بودم . این عقیده اش بود . امانت‌نهاد حمایت میکرد برای اینکه احتیاج داشت به این روزنامه‌ها ، آنوقت تیراژش بزرگترین تیراژ ایران بود . احتیاج داشت چرا؟ تا این رانداشت چرا؟ تا اینکه بخودش این آدم بگوید با از او سؤال بکند .

س- شما فرمودید که آن دیکتاتور ، سیستم دیکتاتور رضاشاه را نمی‌پسندید....
ج - خودم دیکتاتور بودم .

س- از یک طرف دیگر این حکومت مجلس و اینها راهم یک بلبشوئی تلقی میکردید آیا ....
ج - جواب بدهم راجع به آن موضوعی که خودم چیز کردم (؟) کردم

من طرفدار ، در کشورهایی مثل ایران طرفدار آن دیکتاتور هستم که روی همین الگو کار بکنند الگوئی که من داشتم . من درستکاری را در این میدانم که آدم دزدی نکند . درستکاری صفت اولیه انسان است هر بشری باید درستکار باشد ، درستکاری قسمت عمده آن اینست که در تصمیماتش امین باشد من یک دفعه در تمام عمرم تصمیمی نگرفتم که جنبه خصوصی داشته باشد این را ادعا میکنم هر کس در هر جای ایران هر ایرانی پیدا بشود بگوید این دروغ میگوید ، دشمن من بر علیه من کتاب نوشته بود مرتیکه ، آمدند گفتند که این بدردمیخورد ، عرفانی بمن گفت گفتم آقای عرفانی شما نسبت به صلا حیت فنی او اطمینان دارید ؟ گفت بله این در دانشگاه لیورپول میدانم درس خوانده است
س- این ایرانی کی کتاب نوشته بود ؟
ج - ایرانی که کتاب نوشته بود بر علیه من .

س- کی بود

ج - گفتم دیگر آن دانشپور که رئیس بیمه شد در زمان مهندس بازرگان ، مهندس بازرگان در اولین کابینه اش این را رئیس کل بیمه کرد . از عرفانی پرسیدم صلاحیت فنی او گفت آری . گفتم درستی اوچی ، گفت من ضمانت میکنم . گفتم فردا بگوئید

باید فرد آمد مرا ببیند گفتم برود پیش آقای میدانم اصفا بودی ، به او گفتم که میگردید عقب یک نفر که بفرستید که ناظر شد کرج باشد . که از طرف سازمان برنامه نظارت بکنند در امور سدگرچی که موریس نودسن میساخت فرستادم این را ، چندی بعد آمد اصفا گفتش که مهندس طالقانی میگوید که این آقای را که فرستادید آنجا ما اگر این باشد میرویم گفتم آقای اصفا به ایشان بگوئید بروید با این حرفها آخر مرا میخواهند بترسانند بروید گم شوید ، چی میکنند که این آدم نظارت میکند ؟ میگویند در امور ما گفتم برای همین هم فرستادم نظارت بکند ، گفتم اگر کارشکنی میکند بگوئید اخراجش میکنم ، نظارت دارد میکند برای همین هم فرستادم به آنها بگوئید از این نازها برای من نکنید میدانم اگر اینها را بیرون بکنم دو سال کار کرج عقب میافتد تا من بروم یک مهندس مشاور دیگر بگیرم . اما به آنها بگوئید این آخرین دفعه است که شما این جور حرف میزنید با من ، من این حرفها را قبول ندارم . ساکت شدند و ما ندرجایش این آدمی که بر علیه من کتاب نوشته بود . بعد شاه بمن گفت که این آدم را از آنجا تغییر دهید . به او گفتم چرا ؟ گفت آنجا یک فعالیت میکنند به نفع صدقی ها ، گفتم آخر کرج چه جایی هستش که اینکارها را بکنند . گفتم آنوقت گفتم به او ، گفتم اعلیحضرت این کسی است کتاب بر علیه من نوشته بود من تا حالا هم ندیدمش اما خب این در کرج چه خطری ؟ گفت که بهتره که یک کسی دیگر یک شغل دیگری به او بدهید . گفتم که اگر واقعا " خیال میکنید که این مزارعت خودش آدم به اصفا گفتم که شاه یک همچین چیزی گفته است یک شغل دیگری به او بدهید یک شغل دیگری به او دادند . اینهم یکی از مریدهای من شد که وقتی که دارائی مرا توقیف کردند این بمن یک نامه ای نوشت که شاید دارم . که شما که چنین و چنان ، چنان بودید . آنوقت بعد یک روزی رفتم توی اطاق اصفا دیدم یک نفر باشد سلام کرد اصفا گفت آقای دانشپور من دفعه اولی بود که دیدم و با او دست دادم نمی شناختمش . ببینید در تمام عمر من یک کاری نکردم که روی غرض شخصی باشد . مظفر فیروز را من یک آدم بسیار بدی میدانستم

رئیس اعتبارات ما نیساری بود آمد ایستاد و گفتش که ، من یک جوری احساس کردم که میخواهد یک چیزی رایگوید اما جرات نمیکند بگوید ، گفت مظفر فیروز میخواهد مثلاً" سفته ، گفتم که امفای دوش معتبرهست ؟ گفتند بله ، گفتم سفته اش را اگر شما ملحت میدانید بکنید عداوت من که عداوت شخصی نیست . پاریس بودم گذرنا ماه را آوردند گفتند که گذرنا ماه را برای تجدید آورده است گفتم این ایرانی است گذرنا مه باید داشته باشد تجدید بکنید . یک جلسه ای بود در حضور اشرف ، حالا جلسه چی بود آنجا ؟ شاید انجمن سازمان خدمات شاهنشاهی بود . هژیر حضور داشت برادر ام احمد بود موضوع سیمان مطرح بود چرا ؟ من هیچ بخاطر ندارم . من آمدم به سازمان برنامه با یک نیتی که نسبت به سیمان یک نظری داشتم قیمت سیمان را بیاورم پائین . قیمت سیمان یک مبلغی بود گزاف . شروع کردم به پائین آوردن ، برادر ام مستاء صل شد که پدر مادرم آید گفتم بمن مربوط نیست من این را دارم روی حساب میکنم که چقدر برای ما تمام میشود و قیمت گزاف رویش نمیکشم . میخواهم قیمت سیمان پائین بیاید و همینجور مرتب پائین آوردم که بازار سیاه شکست . یک عده ای سراینکار کارشان خیلی خیلی بد شد خیلی بد ، یکی منجمله فلیکس آقا یـــــان شنیدم فحش میداد بمن برای اینکه یک مقدار زیادی احتکار کرده بود . این جلسه آنروز مثل اینکه برای اینکار بود و شاید برادر ام متوسل شده بود به اشرف که او بمن بگوید من گفتم نمیکشم سخت ایستادگی کردیم مجادله ای بین من و برادر ام جلسه بهم خورد داشتیم میرفتیم هژیر متوجه نبود که من آنجا هستم گفت عجب جنگ زرگری بود من هیچی از او نرنجیدم و هیچی هم به او نگفتم توقع من هم غیر از این نبود باور نمیتوانستند بکنند یک همچین چیزی که یک ایرانی آمده یک کاری دارد میکند که مخالف منافع برادرش هست و میکند اینکار را و روی عقیده است نه روی جنگ زرگری . اینست عقیده آقای هژیر آن بود نسبت بمن که تصادفاً " شنیدم برای اینکه او اینکار را هیچوقت نمیکرد . امثال او اینکار را که نمیکرد .

س- حالا میشود راجع به آن سؤال دومی که من کردم که این بود که سرکار هم حکومت دیکتاتوری رضاشاه و اواخر او و ایل رضاشاه را دیده اسید وهم دوره باصطلاح بلبشوی مجلس ؟

آبایستی بین این دورویه انتخاب کردیا یک راه سومی که درمحیط ایران امکان داشت ؟

ج - ببینید من ، من با تمام عروق بدنم ورگ و پوست و استخوانم مخالفم بادیکتاتور به آن معنا اما آن چیزی را که دیدم ، آن Anarchy که دیدم در زمان بعد ازرفا شاه برمن مسلم هست که اگر بخواهیم امروزجمهوری برقرار بکنیم آن وضع تکرار خواهد شد اگر بدتر از آن نشود ، اگر روسها ایران را یک حکومت دست نشاندۀ خودشان نکنند نتوانند بکنند نتیجه اش این خواهد شد . یک عده ای وکیل انتخاب خواهند شد که قابل خرید و فروش خواهند بود ، یک عده ای وکیل خواهند شد که قابل معامله خواهند شد با روس ، انگلیس ، آمریکا ، چین ، ژاپن و یک عده ای پیدا خواهند شد که فقط و فقط برای منافع شخصی خودشان زدوبند میکنند این میگوید به لایحه توراء ی میدهم بشرطی که تو بمن راء ی بدهی . در این تردید ندارم برای اینکه دیدم دیگر این مردم که عوض نشدند . ۱۳۲۰ این وقایع پیش آمد و من ناظر این شدم که مثال شهم گفتم که در یک ۲۰ دقیقه یک لایحه ای را گذرانند که در راء سها امضای تقی زاده بود این را من نمیدانستم که تقی زاده هم آن طرح قانونی میگویند اسمش را وقتی که وکلای چیزی تهیه میکنند . که پانزده نفر اگر امضا بکنند میشود مطرح بشود این پنجاه و چند تا امضا داشت . در راء سها اولین امضا را داده بود تقی زاده ، وقتی آنها دیگر بقیه تقی زاده را دیدند البته همه آنها هم دل پری از من داشتند یک نفر نماینده مجلس نبود که از من راضی باشد . چرا ؟ برای اینکه نمیتوانستند در باب راییا پندباز بکنند بیایند . در سازمان بر نامه قبل از من وکیل میآمد و همیشه عینا " مثل اینکه مسجد است میرفتند دور تا دور میزمیگویند توی اطاق مدیر عامل مینشستند یکی یکی آنوقت میرفتند صدلی مینشست پشت گوش آقا یک چیزی میگفتند کارشان انجام میشد میرفتند . نخعی دستور داده بود به سازمان بر نامه قسمت های مختلف هر چیزی که وکلا تقاضا میکنند انجام بدهید . من اصلا " وکیل را نمیپذیرفتم ، سنا تور را نمیپذیرفتم . چرا نمیپذیرفتم ؟ برای شخص نبود مجال نداشتم ببذیرم اگر بنا بود من بنشینم آنجا که این تشریفات را بخواهند بکنند به آنها میگفتم با کمال ادب

تصنا میکنم ، استدعا میکنم کارتان را بیفرمائید مربوط به کی است ؟ با اصرار مثلا" میگفتند کشاورزی ، میگفتم بروید پیش آقای دکتر....

س - اگر میتوانستیم برگردیم بعقب کجای کار بود که اگر جلوی پش گرفته شده بود و یک جوری دیگر میرفت این سیستم حکومتی ایران ... ..

ج - اگر سعی میکردم شاه را متقاعد بکنم که سلطنت بکند نه حکومت . اما دیگر کار از آن کار گذشته بود . من وقتی در سازمان برنامه بودم تنها کاری که میکردم وقتی بمن یک چیزها می راکه میگفت بکنید که با او موافق نبودم میگفتم نمیکم نمیکم بارها گفتم چند مورد گفتم ، در بانک ملی گفتم ، در سازمان برنامه گفتم وقتی که اصرار کرد گفتم استعفا میدهم ، در بانک ملی وقتی گفتم استعفا میدهم گفت حق ندارید استعفا بدهید گفتم هیچکس در دنیا نمیتواند مرا مجبور بکنند برخلاف میلم برخلاف عقیده ام رفتار بکنم بنا بر این اعلیحضرت استعفا میدهم . س - ولی خود سرکار میدانید که آن حکومت مشروطه به آن ترتیب بسته به اراده یک فرد دارد که ممکن است آن رویه را به پسندد یا نه پسندد و بعد یک ملتی .. ؟

ج - من منکر عیبش نیستم اما اقلا" شما با یک نفر سروکار دارید شما آنجا دیکتاتور صدفتری ایجاد میکنید یک مرتیکه مندرس شپشوی بیسواد دزدی بلحقه بازی وکیل شد این بمحض اینکه وکیل شد آمد آنجا در آن ایام یک حکومتی بود یک وکیل بودن یک دولت بود . اعتنا به فلک نمیکرد با میشد هر چه دلش میخواست ....

س - امکان اصلاح آن سیستم نبود میبایستی .....

ج - امکان پذیر نبود چه جوری شما نمیتوانستید اصلاح . ببینید که امروز تصور بکنید میخواهیم انتخابات بکنیم برای انتخاب یک رئیس جمهوری ، چه جور میتوانیم عمل بکنیم که میلیونها ایرانی که میخواهند رای بدهند به یک نفر آدم صلاحیت دار رای بدهند ؟ آخر غیر ممکن است همچین چیزی امکان ندارد که ...

س - برگردیم به همان چهار پررب حکومت سلطنتی مشروطه ؟

ج - مگر اینکه آن برگردد . یا مگر اینکه جمهوری اگر میخواهیم داشته باشیم یک

قانون اساسی مان را عوض بکنیم یک جوری باشد که مردم حق انتخاب رئیس جمهور را نداشته باشند یک عده ای رئیس جمهور را انتخاب بکنند آن عده صلاحیتدار باشند آن عده یک اشخاصی باشند قابل اطمینان باشند که آنها یک دفعه یک کاری نکنند که مملکت برود والا آزاد بگذارید. من آنوقتها میگفتم یا بخوند انتخاب خواهد شد یا یکی از عمال خارجی . بیروبرگردند دارد آخر چه جور یک دهاتی ایرانی میتواند رای بدهد به رئیس جمهور. او املا" چه میداندر رئیس جمهور چه است . املا" نمیداند جمهور چه است . کی را میشناسد او ؟ کسی را میشناسد او ؟ همه بنظر او دزدند بنظر آن رعیت هر کسی که نماینده دولت است نماینده زور . ظلم و جبر است . اما این را طبیعی میدانند میگویند باید اینجور باشد همیشه اینجور بوده است . چه جوری میشود این یک خطر عظیمی برای ایران در پیش دارد .

س- در آن زمان کابینه آخر قوام السلطنه در آن موقع چه امکانی بود که از دست رفت برای اینکه حکومت مشروطه ای بوجود بیاید ...

ج- چرا چیز نشد ؟ زده بندگان شاه با خارجی ها . که قوام السلطنه را بیرون کرد . تا شاه با خارجی ها زدوبند نمیکرد هیچکس . من اطمینان دارم که برای توقیف من از انگلیسی ها و آمریکایی ها اجازه گرفت . حالا علیرغم تمام این چیزهایی را که گفتند . من این مطلب را به Denis Wright گفتم که من خیال میکنم که

دولت شما مداخله داشت در توقیف من . بمن با اطمینان گفت ، گفت تمام پرونده ها را نگاه کردم همچین چیزی نبود باور میکنم بمعقیده من Intelligence Service اینکار را کرد که آثارش در پرونده های ... چرا این را میگویم که یک خط و نشانی برای من کشیدند . من وقتی که قرارداد جان مولم را میخواستم لغو بکنم مهندس گنجه ای که الان مقیم ژنو است ، هنوز خوشبختانه زنده است آمد گفتش که یکی از اعضای سفارت انگلیس بمن گفتش که شما با ابتهاج دوست هستید بیروید به او بگوئید که اینکار را نکنند اگر بکنند عواقب وخیمی داشت من به او گفتم که من نمیکنم همچین چیزی شما چرا خودتان نمیروید بگوئید ؟ بمن این را آمد گفت . گفتم من میدانم گور پدرشان کرده من میکنم ، کردم اینکار را کردم جان لم . را . یک نفر دیگر جرات نمیکرد اینکار را

بکنند از ایرانی‌ها . میکرد ؟ در موقعی که جان مولم ، من داشتم با جان مولم سروکله میزدم همه ملت ایران میگفتند که این خائن وطن فروش این جان مولم را آورده است ، جان مولم را من نیاورده بودم . این را بعد شرح خواهم داد چطور شد که جان مولم آمد اما جان مولم را من بیرون کردم با علم به اینکه انگلیسی ها عکس العمل نشان خواهند داد . خب من خیال میکنم آنها شی که منافع یک اشخاص در کار بود یکی شاپور برتر این Knight شد سر شاپور شد این رفته بود در تمام بین معاملات انگلیس و ایران . اطلاع دارید ؟

س - خیلی کم .

ج - سفارت انگلیس بود بمن نامه نوشتند که در مناقصه فلان نسبت به فلان شرکت انگلیسی اجاف شده است من اول عکس العمل این بود که این را پس بفرستم بعد ارجاع کردم به .....

روایت کننده	آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ	۱۱ آگوست ۱۹۸۲
محل	شهرکان - فرانسه
مصاحبه کننده	حبیب لاجوردی
نوار شماره	۲۳

س - قربان اگر اجازه بفرمائید امروز صحبت را با خاطرات سرکار راجع به اولین آشنائی با مرحوم هزیر که ایشان چه سمت هائی داشت ، چه جور آدمی بود و چه تماس هائی سرکار با ایشان داشتید ؟

ج - حالا اولین ملاقات من با هزیر را بخاطر ندارم اما در زمانی با این تماس پیدا کردم که رئیس کمیسیون ایز بود ، رئیس شرکت قماش بود و بنظر من ، نمیدانم همان موقع با زرس دولت در بانک ملی بود یا نه این را بخاطر ندارم . و از اشخاصی بود که طرف شور بود ، طرف شور داور بود که بعدیشتر این کمیسیون هائی که داشتیم با داور راجع به مسائل مختلف اقتصادی و مالی وجه ، چه اینهم بود همانطوریکه .

س - تحصیل هم کرده بود در داخل یا خارج ؟

ج - سابقه اش میدانم که یک وقتی میگویند در سفارت روس کار میکرد مثل اینکه گویا سفارت روس مثل اینکه کار میکرد . پدرش نمیدانم میگفتند مثل اینکه نمیدانم یقین ندارم شاید معلم بود این را نمیدانم ولی یک مردی بود بسیار بسیار باهوش فوق العاده . در شعر و ادبیات فارسی و خط اینها خیلی خیلی خوب بود . یک آدم یک خرده مرموز بود یعنی اولاً " که عینک دودی میزد آدم هیچوقت چشمش را نمیدید .

س - برای اینکسه چشمش عیب داشت

ج - برای اینکه یک چشمش مثل اینکه کور بود ، و آدم تا چشم یگ نفر را نبیند درست نمیتواند بشناسد این یکی از چیز هائی بود که بنظر من همیشه مرموز میآمد . بسیار جاه طلب بود و فوق العاده تحت نفوذ صاحبان نفوذ بود خیلی .

س - صاحبان نفوذ ؟

ج - صاحبان نفوذ هرکس میخواهد باشد ، هرکس صاحب نفوذ باشد این سعی میکند که راضی‌ننگه دارد . بطوری که وقتی که وزیردارائی بود بسیار وزیردارائی بدی بود . حالا یک دوتا موردش را میگویم همانوقتی که من ایستادگی کردم درمقابل فشار نمایندگان دولت یوشالی آذربایجان ، پیشه وری وهرکاری کسردند که من پول بفرستم پول به آذربایجان نفرستادم یک روز شنیدم که هژیر یک مقداری پول فرستاده بسیاری دستگاه دولتی تلفن کردم گفتم راست است ؟ گفت بله گفتم چرا اینکار را کردید ؟ گفت من نمیتوانم مثل شما مقاومت بکنم . سخت از او بازخواست کردم ایراد گرفتم توقع من این بود که یک آدمی مثل هژیر اقلا " او ایستادگی بکند . موارد دیگر این خیلی مربوط بود با عبدالحسین نیکپور ، عبدالحسین نیکپور رئیس اطاق تجارت بود . عبدالحسین نیکپور سابق ممتدی داشت فراز و نشیب زیادی داشت یک وقتی وضعش بسیار بسیار خوب بود و یک وقتی وضعش بسیار بسیار بد بود بطوری که من وقتی که در بانک شاهی بودم این اقساطی میبایست به پردازد بدهد ، دهیش ، گویا ماهی ۵۰ تومان ، نتوانست به پردازد من فراش ، آنوقت میگفتند فراش این پیشخدمت های بانک را میگفتند فراش ، فراش را میفرستادم درب حجره اش که از او این پول را وصول بکند . بعد رسید کاروبارش بسیار بسیار خوب شد و بعد هم که مردیک چیزهای زیادی گذاشت من تصور نمی کردم اینقدر ثروتمند است ، این مثلا " یکی از آن اشخاصی بود که فوق العاده در هژیر نفوذ داشت . هرچه از هژیر تقریبا " میخواست انجام میداد . این مخالفت را من بجز می کردم بهش ، ایرادها را می گرفتم . وقتی صحبت از نخست وزیری او شد به همه کس گفتم من جمله به شاه گفتم . شاه بمن گفت که میخواهد هژیر را بیاورد گفتم این بدرد نمیخورد بشما ن خواهید شد . یک روز هم سلام بود من بعد از سلام میخواستم بروم مازندران با عجله رفتم صدایم کردند گفتند که مثل اینکه عید بود ، عید نوروز بود ، گفتش که من بلا آخره تصمیم گرفتم که هژیر را بیاورم گفتم بشما ن خواهید شد . گفت شما حق ندارید این حرف را بزنید ، هرکس دیگری گوید حق دارد شما حق ندارید من

بشما تکلیف کردم کسیکه خودش قبول نمیکند آنوقت بمن میگوید که این راهم بیاورم . گفتم خب این عقیده من است این بدرد نمیخورد و پشیمان خواهید شد . این مطالب به گوشش رسیده بود . حالا قبل از این مرحله هست ها اما یک روز عبدالحمین نیکپور مرا دعوت کرد در شهرخانه اش ، دفعه اولی هم بود که شهر خانه اش رفتم برای اینکه همایه من بود در شمیران ، شمیران منزل داشت . وگفت که هژیر هم خواهد بود من میخواهم که شما با او صحبت بکنید من هر کس که تقاضا میکرد که با من صحبت بکنند ملاقات بکنند با کمال میل میرفتم . قبول کردم رفتیم ، سه تائی مان بودیم . هژیر پرسید چرا شما با من مخالفت میکنید ؟ گفتم برای اینکه شما نمیتوانید در مقابل اشخاص بانفوذ مقاومت بکنید . اولاً گفتم که هان گفتم برای اینکه شما وزارت دارائی ، در وزارت دارائی موفق نبودید وزیر دارائی خوبی نبودید نخست وزیر خوبی هم نمیتوانید باشید گفت چرا ؟ گفتم تحت نفوذ میروید . اتفاقاً " تحت نفوذ همین صاحبخانه ما میرفت . گفتم کسیکه در ایران میخواهد یک کارهایی ، دست به کارهای مهمی بزند و یک انقلابی ایجاد بکند نباید کسی باشد که تحت نفوذ هر صاحب نفوذی برود . گفت اگر نخست وزیر شدم و اینکار را کردم چی ؟ گفتم من اول کسی هستم میآیم از شما عذرخواهی میکنم و صد در صد هم از شما پشتیبانی میکنم . نخست وزیر شد وزیر دربار شد همان ضعف را داشت همان تا شیری که صاحبان نفوذ داشتند داشت و در مقابل خارجیان هم همین ضعف را داشت در مقابل ایرانیان وقتی که داشت در مقابل خارجی ها هم داشت . من این رایک آدم بکلی درستی میدانم یک آدم صد در صد بنظر من درست بود یک آدمی بود بعقیده من یک نوع عقده داشت بواسطه همین نقص جسمانی که نسبت بمن حود بود که دیدم که در جلسه ای که در حضور اشرف تشکیل شده بود ارجع به برادرم وقتی که صحبت شد این اطمینان دارم قسم میخورم که باور نمیکرد گمان میکرد یک صحنه ایست وگفت که جنگ زرگری است این مثلا" تصور نمیتوانست بکنند یک نفر میآید مصدر یک کاری میشود و نسبت به برادرش همانطور رفتار میکنند که نسبت به سایرین ، آشه برادری که نسبت بمن فوق العاده صمیمی بود ، خیلی خیلی صمیمی

بطوریکه من وقتی که از آمریکا برگشتم هیچ خانه‌وزندگی نداشتم رفتم مستقیماً منزل او مدت‌ها تا آنجا بودم اتفاقاً " صدرا لا شراف آمد به دیدن من آنجا . همین‌جور اشخاص می‌آمدند آنجا مثل‌خانه خودم خیلی‌خیلی نسبت‌بمن محبت داشت خیلی مرا دوست داشت . اما یک پرنسیپی داشتم که قیمت‌ها یا دیدباید پائین اتفاقاً " او صاحب کارخانه سیمان بود . قیمت‌سیمان را مرتب‌آوردم پائین که او زهمین رنجش داشت . و گمان میکنم که دربار شاه یا اشرف هم سهم داشتند در شرکت سیمان بعین ندارم اما خیال میکنم . بنابراین آنها هم علاقه داشتند که من این رادر نظر بگیرم نگر فتم . و این را این باور نمیتوانست بکند چرا ؟ برای اینکه کسیکه خودش فاقد یک صفتی است نمیتواند تصور بکند که این صفت در دیگران هم هست . ایرانی بطور کلی معتقد است که یک ایرانی که وسیله داشته باشد برای دزدی دزدی کلان ممکن نیست نکند . پیش از آن اشخاص رضاشاه بود برای اینکه خودش فطرتاً " آدم نادرستی بود . نمیتواند باور بکنند و چون این را باور نمیکنند آن آدم محسود قرار میگیرد نسبت به او حسد میورزند . من این را متوجه نبودم یک وقت توجه کردم پیدا کردم این فکر را و به‌شاه گفتم ، گفتم که من تازه فهمیدم که مردم نه فقط با آدم حسود هستند که آدم بهتر راه می‌رود بهتر لباس می‌پوشد بهتر زندگی میکند بیشتر معلومات دارد . حسودند برای اینکه درست است و اینها ، این دیگر گفتم این مجاز نیست این قابل عفو نیست برای اینکه این دیگر در دست خودش است . یک آدمی فرض بفرمائید که یک آدم رشید پیدا میشود یک آدم قدبلندی آدم خیلی خوش‌ترکیبی این یک آدم زشت بدبخت بیچاره کربهی حق دارد مثلاً " به او حسود باشد اما یک‌کسی حسود است که چرا این آدم درستکار است خوب توهم درستکار باش تا بتوانی این حسادت را از زمین ببری . ولی این یک حقیقتی است که دیدم و در این شخص گمان میکنم این این وجود داشت .

س- چه جور خودش را به شاه نزدیک کرد ؟

ح- گمان میکنم توسط اشرف ، تصور میکنم . و اطاعت محض برای اینکه کسیکه تحت نفوذ عبدال‌الحسن نیکپور باشد خوب در مقابل شاه که به‌پرواض است خیلی خیلی

کارها و برای شاه انجام داد شاید دیگران اینطور نمیتوانستند انجام بدهند . مثلاً " استرداد املاک رابه ..

س - لایحه ای که از مجلس گذشت ؟

ج - از مجلس گذشت و در تغییر قانون اساسی اصلاحات . این مثلاً " از اینجور کارها که

به او میگفتند با سهایت جدید و پشتکار و پشتکار هم داشت آدم خیلی پرکاری هم بود . با سهایت جدید دنبال اینکار میرفت و یک بطری هم خیلی پاکیزه میآورد جلوه میداد نشان میداد ارائه میداد و خب شاه هم خوشش میآمد از این چیزها .

س - یک شایعاتی هم بود که ایشان با انگلیسی ها از طریق

ج - پیش Miss Lambton درس انگلیسی میخواند این من نمیدانم من از Miss Lambton

خوشش نمیآمد برای اینکه من خوشش نمیآمد که یک زنی که هیچ به هیچ دلیلی

حق ندارد در امور مملکت مداخله بکند اینطور صاحب نفوذ بود ، صاحب نفوذ بوده

مردم سرودست می شکستند که بیرون بیا و یک جور آشنائی پیدا میکنند .

س - چه حور نفوذی ؟

ج - نفوذ فوق العاده . پسر آقاخان چیز ، پرنس علیخان بسیار جوان خوبی بود من خب

خیلی دوستش داشتم من پاریس با او آشنا بودم . از آن آقاخان خیلی بدم آمد خیلی

بدم آمد . باز میگویم حرف تو حرف میآید میگویم اما این چیزها را میگویم برای اینکه

یک روزی ناهار ما رادعوت کرد فاطمه بود خواهر شاه . ایکاش قرارداد ۱۹۱۹

لغون شده بود برای اینکه اگر این قرارداد اجراء شده بود ایران امروز دارای یک کادری

بود مثل هند ترتیب شده Civil Servant های هند .

س - به کی گفت این را ؟

ج - آقاخان بزرگ . به او گفتم که من قبل از اینکه اظهار نظر خودم را بکنم بشما بگویم

گفتم علا بارها میگفتش که جهنم ایران را من ترجیح میدهم به بهشت خارجی . گفتم

این حرف را ننزد . چرا این ایرانی ها نمیتوانند خودشون خودشون را تربیت بکنند ؟

چرا میبایست یک دولت خارجی بیاید که آهم رفتاری بکنند که انگلیسی ها با هندها

میکردند . داخل آدمشان نمیدانستند . من یک نمونه آنرا در بانک شاهی دیده بودم که

نوشتنه بودند که For Europeans Only روی اطاق Washroom

این را نگفتم شما ؟ که من رفتم تو شروع کردم به فحاشی همان موقع ظهر بود و همه داشتند دست می‌شستند . برداشتنند آنرا فوراً " . تا روز آخر هم این ایرانی پایش را آنجا نگذاشت . آنوقت آمدند پیش من گفتند که ماسو تفاهم نشود یک همچین نیتی نداشتیم اما جانیست که همه کس بیاید . گفتم این راهش که بسویسند For Europeans Only ؟ خجالت نمی‌کشید در مملکت من اینکار را

میکنید ؟ خیلی‌ها بودند که این شهادت را نداشتند زیرا بار می‌رفتند .
 س - راجع به کار Miss Lambton می‌فرمودید .

ج - آره Miss Lambton

س - چه جور نفوذ داشت ؟

ج - یک کسی بود که . آن هم تنها نفوذ نداشت . دربار سفارت انگلیس نفوذ داشت فراش بود و فراش باشی بود فراش باشی سفارت انگلیس یک شخصیتی داشت . هر کس روی کلاهش Union Jack میزد زده بود و اینها می‌کردند کلاه پاپاشی بود و همه آنها آن جبر را میزدند . در قلهک کدخدای ، کدخدا انگلیسی بود یعنی انگلیسی بود مستخدم سفارت انگلیسی بود او هم یکی از این نشان ها داشت . برای اینکه قلهک یک ده زیر مثل اینکه از خاک انگلیس ، برای اینکه سفارت انگلیس ، سفارت تابستان اینجا بود . همینطوریکه زرگنده تحت نفوذ روسها بود در زمان امپراطوری . هر کس که مربوط بود به سفارت انگلیس نفوذ داشت اینکه طرف توجه بولارد بود . خیلی خیلی بولارد به این اهمیت میداد . حالا اینکه صحبت آقاخان را کردم از اینجهت بود که من علیخان را دعوت کرده بودم به تاهار . نه عرصه آمدن منزل من آمد و گفتش که افسران انگلیسی بود لباس انگلیسی ، در جنگ افسر بود ارتش انگلیس این در زمان جنگ دوم است . آمدگفت من امروز ناهار پیش بولارد بودم . Miss Lambton بود گفت بعدی متاء شردم که مقدرات مملکت شما در دست اشخاصی است مثل بولارد و Miss Lambton که دست راست بولارد است . حظ کردم از این حرف . گفتم من عین این عقیده ایست که دارم . اعتنا نمی‌کردم به Miss Lambton در صورتیکه همه سرودست می‌شکستند که بروند پیش Miss Lambton

Miss Lambton نظیر کسی بود با تفاوت .... نظیر کسی بود که Doohar
 در سالهای بعد در سفارت آمریکا مسلط بود بر جان و ابلی که سفیر بود با این
 تفاوت که Miss Lambton یک زن با معلوماتی بود فارسی را خوب یاد گرفته
 بود تاریخ ایران را میدانست و در دهات ایران رفته بود آشنا بود بطرز اخلاق ایرانیها
 معلوماتی داشت . آن Doohar یک آدم عامی بود یک پسر بچه نالا یقی
 بود . اما همان نفوذی را او بعد از در سفارت آمریکا پیدا کرد که این Lambton
 در این زمان در سفارت انگلیس داشت و هژیر پیش او درس میخواند . خوب میگفتند
 حالا من نمیدانم اما ممکن است ممکن است که علت اینکه رفت پیش او درس بخواند
 شاید از این جهت بود شاید نمیدانم برای اینکه مدتی انگلیسی در تهران بسیاری
 ممکن بود پیدا بشوند دلیلی نداشت که حتما " برود Miss Lambton را پیدا
 بکند که از او انگلیسی یاد بگیرد . و ممکن است . و آنچه هم که استنباط میکردم
 همیشه نسبت به انگلیسی ها نظر خوبی داشت .

س - هژیر را اینجو معرفی کرده بودند که اولین نخست وزیر جوان و اصلاح طلب ایران است
 ج - من مخالفت کردم . با او در حضور خودش . این دیگر ثابت شده هم به شاه گفتم هم
 بخودش گفتم . هم به همه دیگران میگفتم که این نمیتواند بواسطه همان ضعفش
 میدانستم ضعیف است . همینطوری که مخالفت کردم توی رویش هم گفتم با تقی نصر .
 تقی نصر ، تقی نصر همینطور ، تقی نصر نامه ای آورد از علا ، علا سفیر بود در
 واشنگتن . وقتی که آمد به ایران . میدانید سالهای سال آنجا بود در اول نمایندگی
 تجارتی ایران بعد در سازمان ملل بعد آمد یک روزی به ایران یک نامه ای هم از
 علا آورد که علا نوشته بوده که نسبت به این شما نظر خوبی داشته باشید چنین و چنان .
 خواندم به او گفتم که آقای نصر من بشما بگویم شما را یک آدم خیلی لایقی میدانم
 تحصیل کرده اید درست کارید ولی جرات اینکه در مقابل صاحبان نفوذ بایستید ندارید .
 گفتم من همین است . اینست که من خیال نمیکنم که شما بتوانید در ایران کار
 بکنید . البته این خوش نیامد برواح است . وقتی که وزیر دارائی
 بنا بود بشود که آنهم شرح را بعد خواهم داد که رزم آرا آمد منزل من و صورتی

گفت از وزیرایش و گفت بیشتر اینها راهم من نمی شناسم تحقیق کردم اما بیشتر اشخاص بعقیده من Dooher به او داده بود که من جمله تقی نصر هم Dooher داده بود . تقی نصر بود . گفتم تقی نصر به عقیده من عرضه اینکار را ندارد . وزیرداری شد فرار کردا کونومیست لندن نوشته بود که " He deserted " و عین حقیقت هم بود برای اینکه من سفیر بودم در فرانسه بمن تلفن کرد سهیلی از لندن که تقی نصر کجا است ؟ گفتم تقی نصر لندن است گفتش که خیر اینجا نیست گفتم پریر بمن اهری که بازند آمده بود پاریس بمن میگفتش که این میروند لندن . گفتم که شاید هنوز نرسیده باشد از ژنو تحقیق کنید . گفت از ژنو تحقیق کردم . گفتم من هیچ اطلاعی ندارم . فردایش با پس فردایش خبر رسید که وارد نیویورک شده است و رفته سرکارش . همان چیز است که پیش بینی کرده بودم . آنوقت همه بمن نوشتند . علا بمن نوشت ، اشرف بمن نوشت که حق باشا بود که این آدم ، میگفتید که این آدم لیاقت اینکار را ندارد . فقط فقط برای این آمده برگردد دوباره به سرکارش و بگوید که من وزیرداری بودم . همینطوری که الان اشخاص مثل اینها ، یکی از آنها آموزگار است . یک آدم تالایق بی شخصیت .

س- کدام یکیشان ؟

ج - همان نخست وزیر ، جمشید . الان مباحثات میکنند که من نخست وزیر بودم و این را به این وسیله میخواهد کارم را " پیدا کند ، به این وسیله میخواهد برای خودش احترام قائل شود . باز هم یک مورد دیگر میگویم دکتر احمد مقبل که الان در نیس مقیم است این را من زمانی میشناختم که شاگرد شریعت زاده بود در دارالوکاله شریعت زاده ، شریعت زاده وکیل بانک شاهی بود . تمام سروکارشان هم با من بود . وقتی کسه شریعت زاده خودش را کم کنار کشید مقبل میآمد میرفت مرتب هفته ای سه چهار روز بلکه هر روز میآمد او را میدیدم ، میشناختمش . یک روزی منزل نبیل الملک پدر سمعیی شام میهمان بودیم این هم بود . تابستان بود در حیاط نشسته بودیم سرا کشید کنار و گفتش که خواهش میکنم یک کاری بکنید قوام السلطنه هم نخست وزیر بود که من وزیر بشوم .

گفتم برای چی میخوای وزیر بشوی ؟ چه میخوای بکنی ؟ خیلی خوب مثلاً " یک آدم یک نیتی دارد یک عملی میخواید یک برنامه ای ، گفت میخوای Excellence بشوم . به شاه گفتم ، گفتم اقلاً " یک نفر پیدا شد که اینقدر را ، تحت و جرات داشت که گفت برای چی میخواید وزیر بشود . خیلی ها هستند بجان شما که فقط وزارت را میخوانند برای اینکه عنوان جناب داشته باشند و بعد هم بگویند Ancien ministre در کارت شان هم Ancien ministre شخصیت دیگری ندارند که احتیاج به این چیزها نداشته باشند .

س- در خدمت وزیریش چه جوری از آب در آمد هزیر ؟

ج - بسیار بقیقه من ناتوان ، بسیار ناتوان ، و همین دیگر که هر کسی که سعی میکرد مردم را راضی نگه دارد دچار زحمت میشد . نمیشود همه را راضی نگه داشت . یک عده را راضی نگه داشت یک عده را راضی نگه نداشت و کار مثبت کرد غیر ممکن است ، امکان ندارد کسیکه این ضعف را داشته باشد در ایران آرزو میتوانست موفقیت پیدا کند ممکن نبود من هم عادت بودم که میگفتم کسیکه میشناختم که ضعف داردم میگفتم . نصر هم علت اینکه میشناختم این بود که وقتی که من رفتم ، ما ، مویشم که بروم Bretton Woods به ریاست هیئت Bretton woods موقع جنگ بود خودم به زحمت رفتم برای اینکه تمام با وسائل ارتباطات آمریکا ها بود و واسطه جنگی بود که آدم میبایست برود وسیله ای نبود که آنروز آدم مسافرت بکند به آمریکا . بنا بر این چند نفر را سه نفر را در آمریکا انتخاب کردم که عضو میسیون باشند . یکی دفتری ، علی اکبر دفتری مستشار سفارت بود آنوقت . مستشار سفارت در زمانیکه شایسته وزیر مختار بود پسر هم او اخرد تهران بود کاروبار هم مثل اینکه خیلی خوب بود مقاطعه کاری میکرد اینها . یکی حسین نواب که سر کنسول نیویورک بود . که در زمان مصدق وزیر خارجه شد یک مدت کوتاهی .

سومی تقی نصر که در نیویورک بود نمایندگان آن هیئت نمایندگی تجارتی بود که یک وقتی رئیس آن الهیار صالح بود . الهیار صالح را یک وقتی فرستاده بودند که در موقع جنگ کارهای تجارتی که با آمریکا دارند این هیئت انجام بدهد . این در هیئت

الهیار صالح بود. رفته بودم به Bretton Woods من قبل از اینکه بیایم یک مطالعاتی... برای من فرستاده بودند یک مطالعاتی راجع به مقررات صندوق کرده بودم. بیشتر من علاقه به صندوق داشتم. مادر نیویورک بودیم نمیدانم یک چیزهایی گفته بودم.

در Bretton Woods هم گفته بودم که روش ما چه باید باشد. یک روزی با نواب در هتل خودم در اطاق خودم ایستاده بودم آمد تقی نصر یک نوشته ای بمن داد ما شین شده به انگلیسی. خواندم دیدم نظرهایی داده است. "اولاً" گفتم که چرا بمن به انگلیسی مینویسید؟ گفت برای اینکه ماشین نویس انگلیسی دارم ماشین نویس فارسی ندارم. تمام آن مطالبی را که من گفته بودم تکرار کرده است. گفتم که آقای نصر این را برای چه نوشتید؟ گفت برای اینکه On Record بماند گفتم On Record برای شما بماند یا برای من بماند؟ جلوی پاره کردم گفتم اینکار را من نمی پسندم من اصلاً نمی فهمم چی چیه این؟ رفت خیلی هم خجل شد رفت.

نواب گفتش که بد رفتاری کردید. گفت این عادت دارد این عادت دارد پرونده درست میکند. عادتش این است. اینها هم میخواهد یک پرونده درست کند بعد بفرستد تهران بگوید اینکارهایی است که من کردم. گفتم خب من بدون اینکه این را بدانم این اصلاً خوش نمیآید از این عمل. اولین کاری که من کردم اگر بگویم که همینطوری که شما گفتید من این را یادداشت کردم بشما حالا دارم میگویم. اینها را نوشته بعنوان نظرهای خودش.

س- هزیر بعد از نخست وزیر ی مثل اینکه وزیر دربار شد و ضمن اینکه وزیر دربار بود سوء قصدی به او شد؟

چ- بعد وزیر دربار شد. کشته شد. کشتنش ببله، ببله، ببله.

س- شما تهران بودید آنموقع؟ خاطراتی دارید؟

چ- ببله ببله تهران بودم. اما این مثلاً یکی از خاطراتی که دارم این است که شاه بمن گفتش... علاوه بمن یک تلگرافی کرد که شما اطلاع دارید که دولت تقاضای صد میلیون دلار کمک مالی مجانی کرده است؟ خبر نداشتم. تحقیق کردم از شاه پرسیدم.

س- شما رئیس بانک ملی بودید؟

ج - رئیس بانک ملی بودم . گفت بله مگر شما نمیدانستید ؟ میدانست که من
 نمیدانم ها ، گفتم نه نمیدانم گفتم چطور شد گفت هزیر با Wiley
 صحبت کرده است . وهزیر وزیر دربار است ها . و اینها حاضر شدند بدهند صورتی هم
 فرستادند . صورت را خواستم بمن دادند توی این صورت نوشته است کمک بسه
 کارخانه کازرونی در اصفهان . گفتم چطوری شما کمک مجانی میخواهید این پول را
 هم میخواهید مجانی بدهید به کارخانه کازرونی ؟ گفتند نه میخواهیم قرض بدهیم
 گفتم آخر چطور فکرش را کردید ؟ شما میخواهید قرض بدهید به یک نفری که دولت آمریکا
 بشما مجانی بدهد که شما قرض بدهید ؟ گفتم امکان ندارد یک همچین چیزی راهم دولت
 آمریکا بکند آخر چرا اینکار را میکنند مفتضح میکنند خودتان را آنوقت گفتش که این
 را Wiley گفته است . Wiley چرا گفته بود ؟ برای اینکه آن آدم Doohar
 این را باید و همین عملی است که Doohar وقتیکه من رفتم
 آن صحبتها را کردم با State Department گفته بود که به علاوه نمازی وبه
 دیگران وبه شاه که چون این همچین مذاکراتی کرد صد میلیونی که من میخواستم
 از آمریکا بگیرم و میگرفتم مجانی .....
 دؤیر میکرد هزیر Wiley را خواسته بود Wiley هم به او یک
 چیزی گفته بود . Wiley یک آدمی بود که ساعت ده صبح که میدیدمش
 ویسکی دستش بود و دستش مبلرزیدالکلکلیک شده بود که وقتی این را به
 George Allen گفتم George Allen آخر قیل از چیز بود . وقتیکه George Allen
 مبرفتم من گفتم که کی جای شما میآید ؟ گفت یک آدم بسیار بسیار لایفی
 فوق العاده خوب اینقدر از این تعریف کرد . بعد ها که دیدمش درواشتگتن رئیس
 U. S. Information رادیو و فلان این چیزها در اختیارش بود
 U. S. I. F این پیش گفتم که این آدم اینجوری بود گفتش که سنا سفانه
 حق باشماست در وزارت خارجه هم همه تعجب کردند چطور شد این عوض شد ، این تغیر
 کرد . گفت شاید در نتیجه نفوذ زنش بوده است زنش لهستانی بود خودش چون

ایرلندی بود اصلش این Doohar هم ایرلندی بود . طوری مسلط شده بود براین که او شاید وادار کرده بود که بیاید به هزیر . اینها دیگر حدس است من میدانم که Wiley به هزیر گفته بود، بعیند نیستی که او هم یک تلفن کرده مثلا" به وزیر خارجه که یک همچین تقاضای بکنید یا گفته و اینها هم بدون اینکه با کسی محبت بکنند تقاضا را هم فرستادند صورتی سرتاپا که یکی از آنرا من بخاطر دارم که سرا متحیر کرد کازرونی که میخواهند به او . گفتم میخواهید به او مجانی بدهید ؟ گفتند نه به او قرض میدهم . گفتم آخر هیچ فکر نکردید شما که احوال نمی کشید به دولت آمریکا بگوئید پول بماندهید گدائی میکنیم مجانی هم پول را قرض میدهد خودتان را هم بهره‌اثر را بریزید توی جیب خودتان و پس بگیرید . بمن علاوه با حیرت گفت یک اشرعییی کرده است در اینجا که اینها چه میگویند ؟

چطور شده است همچین تقاضای کرده اند ؟ این بود که وقتی که من رفتم بدستور شاه هم قرار شد صحبت بکنم وصحبت کردم George Mc Gee هم بود گفتم یک دینار کمک مجانی از شما نمیخواهم مطلقا من نمیآیم گدائی بکنم ما با پول خودمان میخواهیم برنامه را اجرا بکنیم . و همان موقعی بود که تلاش داشتم میگردم که پشتوانه را کم بکنم که از آنچه که آزاد میشود من برای دو سال میتوانستم Finance بکنم برنامه هفت ساله اول را . بدست خودم نه که بدهم به همان اشخاصی که من در بانک بودم من اصلا" بانک را نمیخواستم ترک بکنم . اما چون فکر فکر من بود برنامه هفت ساله ، ومن تهیه کرده بودم Finance آن را هم خودم میخواستم تهیه بکنم که از این محل میتوانستم تا دو سال راه ببرم بعد از دو سال که راه افتاد آنوقت بعد برویم قرض بکنیم . این اشرخیلی خیلی خوبی هم بخشید ولی مورد اعتراض شاه قرار گرفت برای اینکه Doohar رفت اینکارها را کرد . از هزیر چیز دیگری بخاطر ندارم .

س- موضوع قتل معلوم شد که چه دسته ای او را کشتند ؟

ج - این همین فدائیان اسلام مثل اینکه . حالا چرا

س -- چه دشمنی با او داشتند ؟ چرا او را ؟

ج - شاید ، شاید نمیدانم براسطه اینکه خیلی معروف بود که ، بعضی میگفتند که

باروسها هست ، بعضی ها میگفتند با انگلیس ها هست و مطیع شاه بود شایدم

از اینجهت بود نمیدانم آنها "ملا" نمیدانم هدفشان چه بود اما شایده این

منظور نمیدانم .

س - چه خاطراتی از رزم آرا دارید ؟

ج - رزم آرا خیلی خیلی پیش عقیده داشتم وقتی که رئیس ستاد بود برای اینکه

از دور میشنیدم که خیلی درکارهای جدی است یک چیزی هم که بمن اُشـــر

گذاشت این بود که الهیار صالح تعریف کرد یک وقتی ، برایم گفتش که در کجا بود ؟

مثل اینکه موقعی که در وزارت دادگستری بود یا در مالیه بود مسافرتی کرده بود

رزم آرا برای نقشه برداری ایران و این برایم تعریف کرد خیلی آدم مرتبی است

جدی است وظیفه شناس هست و از اینها . از دور هم میشنیدم که در کار خودش مسلط است

و خوش آمده بود ازش . یک دفعه فقط من با او تماس پیدا کردم که به شاه گفتم که

برای اینکه اگر روسها بیایند تهران را بگیرند اول کاری که میکنند جواهرات سلطنتی

را میبرند من برای این چه بکنم ؟ اگر بخواهم تخلیه بکنم این را بفرستم به یکجایی

دیگر بعضی اینکه اینکار را بکنم تهران تخلیه خواهد شد برای اینکه هزارها اسخا

از تهران فرار کرده بودند و میرفتند بطرف اصفهان . که یک روزی بمن بولارد در میهمانی

بود در وزارت خارجه گفتش که من خیلی Admiration دارم برای شما که شما

از جای تان تکان نخوردید وقتی که همه فرار کردند موقعی که رضاشاه افتاد شنیدید که

چه شد ؟ نظامی ها را کرده کردند توی خیابان سر لشکرها مرا از پست های تان فرار کردند

رفتند . و خیلی از اسخا غیر نظامی فرار کردند .

س - من شنیدم که حتی آنها شیکه محافظ اطراف کاخ سعدآباد بودند حضور نداشتند ؟

ج - این را ممکن است . اما هژیر از اسخا می بودها . هژیر از اسخا می بود که آنوقت معاون بانک ملی

بود .

کلاھش را میگویند گذاشت . کلاھش در بانک ماند رفت امفهان . . بعد از نصف شب عبدالله دفتری معاون من بود که از بانک رهنی آورده بودمش به بانک ملی ، آمد منزل من سرا بیدار کرد اتومبیلش هم جلوی خانه من که شام نمیروید آقا ؟ گفتم کجا بروم ؟ گفت امفهان گفتم چرا بروم ؟ گفت همه رفتند گفتم شما اگر میخواهید بروید بروید اما من نمیروم . چند نفر یا یک نفر این ماشین را جلوی خانه من دیده بود وقتی که من یک روزی صحبت میکردم و بد میگفتم به آنها تیکه فرار کردند بمن گفتش که آقا شما خودتان هم که میخواستید بروید گفتم میخواستم بروم یعنی چی ؟ گفت اتومبیل تان را ساعت سه بعد از نصف شب جلوی خانه تان دیدم به او گفتم اتومبیل عبدالله دفتری بود که آمده بود که بمن تکلیف میکرد بروم یا نه گفتم من نمیروم شما میخواهید بروید بروید او هم نرفت .

س- آن چه کاره بود ؟

ج - معاون بانک رهنی بود . من رئیس بانک رهنی بودم . اما هژیر فرار کرد . من آنروز ماندم چند تا از این بمب های اسباب بازی اسباب بازی بچه ها گمان میکنند بود انداختند در وی تهران عدایش را شنیدیم . آقا آنچنان وحشتی ایجاد شد یک دفعه دیدم جیغ داد و فریاد زنها ی ماشین نویسا به دربانک رهنی بلند شد گفتم چه خیر است ؟ گفتند اینها دارند گریه میکنند زاری میکنند که بانک باید تعطیل بشود ما برویم برای اینکه بانک ملی تعطیل شد فرزین رئیس بانک بود بانک ملی را تعطیل کرد همه رفتند خانه شان . گفتم هر کسی از بانک برو درفته که رفته دیگر بر نمیگردد . همه نشستیم کارمان را کردیم بانک نمونه گذاشت رفت فرار کرد رفت آقای فرزین هم بست بانک را .

س - راجع به رزم آرا میفرمودید .

ج - راجع به رزم آرا .

س - وقتی ستاد بود میگویند خیلی نفوذ داشت در امور سیاسی .

ج - نفوذ داشت بدون شک . من وقتی که به شاه گفتم که این جواهرات را چه بکنم

آخراگروسها آمدند من چه بکنم ؟ گفتش که با رزم آرا صحبت بکنید . تلفن کردم به رزم آرا که من میخواهم شمارا ببینم رفتم برای ولین بارستا دارتش را دیدم آنجا در دفترش .

س - سوم اسفند بود ؟ یا کجا بود ؟

ج - همان میدان سوم اسفند . همان حاشی بود که سردار سپه دفترش بود وقتی که رئیس قزاق خانه شده بود . به او گفتم که من باشاه صحبت کردم و شاه هم گفتش که من باشما صحبت بکنم من نمیتوانم جواهرات را بفرستم برای اینکه به کرات هی مینوشتند در روزنامه ها که بانک دارد بعضی چیزهای خودش را میفرستد بخارج . همین باعث میشد ، مردم در حال داشتند فرار میکردند تهران تخلیه میشد اینکار را میکردم برای اینکه میفهمیدند دیگر گفتش که من دو هواپیما در اختیار شما میگذارم در فرودگاه دائم در اختیار شما خواهد بود شما فقط اینها را آماده بکنید که وقتی که آنموقع رسید بمن اطلاع بدهید میبیریدیک سره میگذارید در فرودگاه . من آدمم رئیس خزانه را خواستم و به او گفتم این مطلبی را که بشما میگویم بهیچوجه احدی نباید بداند حتی کارمندان شما هم نباید بدانند صندوق های بزرگ میخواهد سفارش بدهید به تعداد کافی که در صورتی که مالازم باشد اینها را بتوانیم در آن جای بدهیم . اینکار را هم کرد صندوق ها را تهیه کردند و آماده کردند در یک جای معینی گذاشتند کجا گذاشتند نمیدانم ؟ اما که در صورت لزوم بکنیم اینکار را . اینکار را بنا به تایت پاکیزه گی حدیث فوراً " گفت . وقتی که اعضای چابخانه ما را توقیف کردند توده ای ها حکیم الملک نخست وزیر بود من فکر کردم به کی بگویم ؟ به حکیم الملک دیدم بی فایده است تلفن کردم به رزم آرا گفتم ، گفتم که اگر اینها آزاد نشوند من در بانک ، نمیتوانم بمانم من یک اعلامیه ای میدهم که منتشر میکنم در روزنامه ها که من در مملکتی که صاحب ندارد حزب توده میآید جلوی درب بانک یک عده ای از کارمندان بانک را توقیف میکند میرود در محل حزبش زندانی میکند (؟) و هرتلا شی هم کردم نتیجه نگرفتم نمیتوانم رئیس بانک باشم ، گفتم من اینکار را میکنم میروم و گفتم اینکار هم باید فوراً " بشود والا من این

عمل را میکنم . تا نزدیک ظهر بمن تلفن کرد که اینها آزاد شدند و آن اشخاصی هم که اینکار را کرده بودند توقیف کردم .

س- این سابقه اش را فهمیده بودید چی شد اینها را گرفتند آمده بودند برده بودند؟
 ج- برای اینکه میخواستند کارگران ناراضی بودند این را روئای چاپخانه را گرفتند که در حمایت از کارگران . کارگران هم اعتصاب کردند چاپخانه را بستند . که بعد به زانو افتادند کشاورز آمد پیش من یکی دو نفر دیگر آمدند گفتند غلط کردند اینها را برگردانید گفتم غیرممکن است بعد آنها شی را که پشیمان شدند بیا یند بنویسند طلب چیز بکنند معذرت بخواهند تا عفو شان بکنم . یک عده ای کردند یک چهار پنج نفر نکردند که آنها را نیاوردم . برای حمایت از آنها بود حمایت از کارگران

_____ بود .

س- یعنی میفرمائید که حزب توده آمد یک تعدادی از کارگرهای شما را گرفت و برد؟
 ج- نه رئیس چاپخانه را و چند نفر دیگر از اعضای چاپخانه را اعضای ارشد را برد توقیف کرد .

س- کی ؟ حزب توده ؟
 ج- حزب توده . پشت بانک در کوچه بختیاری آنجا مثل اینکه مر کز حزبان آنجا بود بردند آنجا توقیف کردند .

س- یعنی این اداره کنندگان چاپخانه را ؟

ج- بله بله و این آقای رزم آرا چه کاری کرد دیگر نمیدانم اینها را گرفت آزاد شدند و آنها شی که اینکار را کرده بودند گفت آنها را توقیف کرد . من خیلی برای این احترام قائل شدم خیلی .

س- یک عده مظنون بودند که رزم آرا خیالهایی دارد و میخواهد جان نشین شاه بشود؟
 ج- جاه طلب بود بدون شک بدون شک . بعد یک روزی بمن تلفن کرد که من میخواهم شما را ببینم گفتم خوب من میایم پیش شما ، گفت نه ، گفتم شما بیایید اینجا گفت نه ، گفتم من میآیم منزل شما گفت نه . گفتم پس چی بکنم ؟ گفت من میآیم منزل

شما گفتم خوب بفرمائید گفت ساعت شش صبح گفتم بفرمائید . شش صبح آمد ، آمد ، چون بمن آنروزگفتش که من . گفتم آخرچطور شد شما صبح به این زودی راه میافتید ؟ گفت من در شبانه روز سه ساعت بیشتر نمیتوانم بخوابم . سالیهای سال هم هست اینطورم هیچ ناراحتی هم ندارم گفتم خوش بحالتان . آمد و گفتش من آمدم از شما استدعا بکنم که شما نخست وزیر شوید منم افتخار داشته باشم که باشم کار بکنم .

س- رزم آرا ؟

ج - گفتم که خیلی متشکرم آقای رزم آرا . اما شما یقیناً " اطلاع دارید که شاه نخست وزیر را بمن تکلیف کرد . این حالا در هزار و نهمصد و چهل و مثلاً " نه باید باشد یک همچین چیزی در ۴۴ بمن تکلیف کرده بود . گفتم شما به شاه اینقدر نزدیک هستی که یقیناً " این را بدانید علتی هم که قبول نکردم این بود الان هم ، این را به او گفتم که من بخارجی اجازه نمیدهم که بیاید سفیرش با من اینطور صحبت بکند الان Ulcer دارم . هفته ای چند روز من مجبور میشوم که بعضی وقت ها روی نیمکت دفتر خودم دراز بکشم که درد میگیرد من بایک همچین حالتی نمیتوانم کسی باید نخست وزیر بشود که بتواند اگر هم لازم باشد ۲۴ ساعت کار بکند . گفتم صحبت از شما هست شما چه میکنید ؟ نیش باز شده و فهمیدم برای همین هم آمده است گفتش که من یک اشخاصی را در نظر گرفته ام اگر اجازه بدهید من اسامی اینها را میآورم با نظر شما را میخواهم و در تمام مسائل هم میخواهم باشم همیشه شور بکنم . گفتم با کمال میل . چند روز بعد ساعت شش آمد و یک صورتی در آورد از جیبش و خواند برای بعضی وزارتخانه ها دو نفر برای بعضی از وزارتخانه ها سه نفر در نظر داشت . من گفتم که بعضی از اینها را من نمی شناسم بعضی ها را میشناسم بدن نیستند بعضی ها را میشناسم بدر دند نمیخورند بعقیده من من جمله تقی نصر را گفتم ، گفتم به این دلیل میشناسمش این کسی نیستش که جریزه این را داشته باشد بماند بایستد روی عقیده اش و کاری انجام بدهد گفتم اما آقای رزم آرا از این نگران نباشید . برای اینکه من از یک بازی خوش میآید سالیهای سال توی این portfolio یک یا داشتی نوشته بودم و هر کس که صحبت میکردیم این مسائل پیش میآمد و نظری از او میپرسیدم اینجا

با داشت می‌کردم که اگر یک کسی بخواهد کابینه ای تشکیل بدهد چه اشخاصی باشند؟ نتوانستم بیش از هفت هشت نفر پیدا کنم که اولاً امتحان داده باشند در کارها دوم حسن شهرت داشته باشند ، اشخاص بدنام نباشند ، سوم در رشته خودشان وارد باشند ، چهارم با همدیگر هماهنگی داشته باشند پیدا نمیشود . گفتم به هر ایرانی که مخالفت میکند با تیم بگوئید که او با پدیدانزده نفر ایرانی رانشان بدهد نمیتواند قادر نیست هیچکس اینکار را بکند بنا بر این از این حیث نگران نباشید که اینها را نمی‌شناسید اما یک شرط دارد و آن این است بمحض اینکه تشخیص دادید معلوم شد که این کسی را که خیال می‌کردید چنین است و چنان آنطور نیست بدون معطلی فوراً بگوئید که آقا اشتباه کردم شما خواهش میکنم تشریف ببرید . گفت به شما قول میدهم اینکار را میکنم . بعد یک دفعه گفتش که نظردارم یک چیزهای محلی ایجاد میکنم که در هر محلی حق داشته باشند خودشان کارهای خوشانرا بکنند و ضمناً "هم یک پولی هم در اختیار آنها گذاشته بشود برای کارهایی که از لحاظ زیربنای اقتصادی یک همچین چیزی .

س- آن انجمن های ایالتی و ولایتی مثل اینکه میخواست دایر کند ؟
 ج- بله بله . اما که اینکه گفت یعنی تشخیص اینکه در هر شهری هر استانی چه کارهای عمرانی را بکنم با آنها باشد . تا این را گفت گفتم اینکار را اگر بخواهید بکنید درست مخالف آن چیزی است که من الان سالها رویش دارم کار میکنم . تمرکز دادن کارهای عمرانی است در یک جا ، یک مرکز باید باشد اینطوری که شما بخواهید بکنید آنچنان درهم و بیرم خواهد شد که هیچ ارتباط با هم هماهنگی با همدیگر نخواهند داشت هر کس هر چیز دلش بخواهد واسه خودش در یک ایالتی میکند این درست مخالف آن چیزی است که من دارم میکنم تمرکز دادن کارهای عملیات عمرانی و تشخیص دادن که مملکت به چه چیز احتیاج مبرم دارد از اهم فی‌الاهم تا گفتم این را گفتش که خوب من بدون مشورت با شما که کاری نخواهم کرد . این یک چیزی بود اما این نظرها معلوم میشود داشت‌ها و اطمینان دارم که این نظر نظریست که یکی از خارجیا

به او داده بودند . که هنوز یواش یواش مثلا " استقلال تا یک حدی بدهند به استاندار و به شهردار و به انجمن های ایالتی . اما این غیر از این است که بیا بیا Planning تقسیم نکنند بگویند هر کس و اسه خودش یک Plan داشته باشد .

س - خوب نمیشد پروژه های کوچک را در محل انجام بدهند تشخیص بدهند بزرگها را در مرکز ؟

ج - من اینکار را کردم بعد در سازمان برنامه . اینهم یکی از کارهایی است که نظیرش را تا امروز اطلاع ندارم هیچ مملکتی کرده باشد در Planning این اعلانات شهری را کردم که هر شهری یک چیزی میخواهد نصف پولش را بدهد نصف دیگرش را من مجانی میدادم پول مهندسی آنرا اجرای آنرا نقشه کشی و مطالعاتش را هم من میدادم . این برای اینکه میگفتم یک چیزی است که خودش باید تشخیص بدهد و انگه من نمیتوانم در تمام شهرهای ایران این را در آن واحد بکنم آنقدر پول ندارم . هر شهری که شهرداری دارد و مردمش حاضرند نصفش را بدهند آن نصف دیگرش را من مجانی میدهم . اینکار را کردم یکی از ابتکاراتی است که هیچ Planner دیگری در روی زمین نکرده . خوب به همینجا ختم شد رفت و خیلی هم خوشحال . تمام این جریانها را هم من همیشه عادت داشتم هرچی که در این سازمان برنامه و بانک ملی بود من وقتی که شاه را میدیدم به عنوان روایت به او میگفتم ، گفتم رزم آرا آمد پیش من گفت که بیا شید نخست وزیر بشوید من افتخار خواهم داشت که . حالا اینهم خوش میآید یا نمیآید میدانم اما میگفتم . آنوقت گفت .

گفتم که وزرایش را اسم وزرایش را آورد و من چنین چنان ، فلان فلان کردم ولی من با آمدن نظامی موافق نیستم به او گفتم به شاه گفتم من نظامی راعقیده ندارم . برای اینکه این اثر بدی دارد . شما این را در آخرین مرحله وقتی که اگر هیچ چیز دیگر در چنته تان نمانده بود آنوقت ممکن است . اما این اثر خوب نخواهد داشت که نظامی بیاید . و بهیچوجه من الوجوه نظرم نبود که این ممکن است که یک روزی کودتا بکند مقصودم این نبود اما بطور کلی با نظامی موافق نبودم . اتفاقا " وقتی اینها را به او گفتم گفتش که اینکار تقریبا " تمام شده است و اما شما فردا بیا شید با زبانه صحبت بکنیم . فردا شرفتم علا پیش او بود چند دقیقه صبر کردم بعد آمدند گفتند بفرمائید

دفعه اولی هم بوده که با حضور شخص ثالثی من با شاه صحبت میکردم . گفتش که ابتهاج دیروز یک چیزهایی بمن گفت که من میخوام که شما هم بشنوید: آقا علا .

س- آقای علا چه کاره بود آنموقع :

ج - بیکاره بود حتی وزیر دربار هم گمان نمیکنم بود . نه . گمان نمیکنم وزیر دربار بود تصور نمیکنم . نخیر نبود . آنوقت به علا گفتم . گفتم من استدلال من این بود ، این بود ، این بود نظامی ملحت نیست که الان بیاید و اثر خوبی نخواهد داشت . در صورتیکه من آدم بدی هم نمیدانم اما اساساً " موافق نیستم شاید این عمل صحیح نباشد . علاوه بر موافقت کرد گفت من موافقم . شاه گفتش که نه دیگر حالا تمام شده است کار تمام شده است . گفتم خب انشاء اله مبارک است اما علیحضرت من حالا ز شما یک استدعائی دارم حالا که آوردیدش تقویتش بفرمائید . خیلی با تعجب گفت یعنی چی ؟ گفتم که میآیند سعایت میکنند میگویند بد میگویند یک دفعه ده دفعه میگویند بلا آخره درمات شرمیکنند و وضعیفش نکنید این کسیکه طرف اطمینان هست میگویند که این کسی است که من اطمینان دارم و میتوانم اینکارها را بکنم . گفتم مثلاً کی زاهدی را رئیس شهر بانی کرده بود تعجب من میدانستم که این راه این منظور آورده است که یک کسی در مقابل رزم آرا باشد والا اینها با هم دیگر خیلی بد بودند . این راه او گفتم ، گفتم خب این کار است بعقیده من این را آوردید برای اینکه در مقابل این باشد علا هم حضور داشت . گفتش که اینها تمام شد . اتفاقاً " چند روز بعد هم مثل اینکه نخست وزیر شد . علاوه بر تلفن کرد که رزم آرا میگویند که شما حفظ مقامتان در بانک بیاید و زیر مشا ور بشوید . گفتم خیلی تعجب میکنم رزم آرا آمده بمن میگوید تکلیف کرده بیاید نخست وزیر بشوید من باشم کار میکنم من به او گفتم من Ulcer نمیتوانم بیایم با یک دسته ای که یک عده ای را میدانم با آنها موافق نیستم نظر خوبی ندارم با آنها من سرب هفت باکت کاری از هشت وزیران بیرون میروم برای اینکه من حوصله ندارم که بیایم آنجا بشنوم یک چیزهایی را که با آنها مخالف هستم و سکوت بکنم مجبورم نظرها را خودم را بگیرم

واینگار به کتک کاری خواهد رسید تشکر بکنید از رزم آرا و بگوئید من تعجب میکنم که چطور شد که یک همچین پیشنهادی بمن میکند اینهم توسط شما . به فاصله چقدر بود نمیدانم اما این تاریخ هایش را داشتیم در تهران الان ندارم به فاصله کوتاهی بود از زمانی که . حالا بگذارید شما بتوانید این را حل بکنید . من در ۱۹۵۰ معزول شدم از بانک . گمان میکنم شهریور بود یقین ندارم گمان میکنم اما خیال میکنم شهریور بود اگر شهریور ۱۹۵۰ بوده باشد که میشود مثلاً " سپتامبر ۱۹۵۰ مثلاً " .

س - شهریور ۱۹۵۰ اولین ترمیم کابینه رزم آرا صورت گرفت . که مثلاً آقای رئیس شد وزیر خارجه .

ج - هان رئیس وزیر خارجه بود وقتی که بمن تکلیف کردند که من بروم به سفارت ، خوب نه چقدر از تاریخ تشکیل دولتش چقدر طول کشید اولین ؟

س - تقریباً " دوماه " .

ج - همین ، همین را میگویم به فاصله دوماه . به فاصله دوماه گفت خیر کردند که زند آمده است . در بانک نشسته بودم پنجشنبه بود هیچکس هم در بانک نمانده بود برای اینکه پنجشنبه زود میرفتند من مشغول کار بودم گفتند زند آمده است . تعجب هم کردم زند استاندار آذربایجان بود من خیال میکردم در آذربایجان است ، آمدتو نامه نخست وزیر را بمن راجع به عزل من و انتصاب او بجای من او آورد بمن داد .

س - دوره رزم آرا ؟

ج - بله بله رزم آرا . که نوشته بود که برای اینکه سیاست اقتصادی دولت تغییر کرده است و یک سیاست جدیدی اتخاذ کرده اند به این جهت که یعنی من با آن سیاست شان موافق نیستم معنیش همین میشود تلویحاً " .

س - وزیر دارایی هم که آقای نصر بود ؟

ج - تقی نصر بود بله . وهیج رشتیم . هان بعد آنوقت شاه بیغام داد برای من هم توسط علا هم توسط ساعد که مرا میخواستند به سفارت ، اول سفارت لندن بود که بعد رفته بودند به او گفته بودند که انگلیسیها مرا قبول نخواهند کرد و سفیر مرا ناهار دعوت کرد و گفتش که اولین کسی که آرزو میکردیم در ۲۴ ساعت به شما

Agreement می‌دهیم ما بودیم خوب حاضریم به شاه بیایم بگویم . بعد قرار شد که مرا پاریس بفرستند . اما اولین دفعه اینکه بمن این تکلیف شد گفتم نمیروم به علا گفتم نمیروم برای اینکه بحدی از رفتار شاه رنجیده بودم یک رفتاری از این پست تردیدگر نمی‌شد . رفتاری از این پست ترا ز این شمارا بخدا می‌شود ؟ که س- هیچ باشما صحبت نکرد همین جور ؟

ج- مطلقا مطلقا بطوریکه این ۱۹۵۰ بود ۱۹۵۴ چهار سال بعد مرا خواست تازه از صندوق استعفا دادم و آمدم . دفعه اول مرا خواست احوال بررسی وفلان اینها . چند روز بعد مرا خواست تکلیف کرد سازمان برنامه را . به او گفتم اعلیحضرت من فراموش نکردم طرز بیرون کردن مرا از بانک گفتم هیچ خانه شاگردی را اینطور بیرون نمیکنند که یک خانه شاگردی که در منزل آدم چندسال کار کرده باشد آدم میخواهدش به او میگوید من متشکرم از کارهایی که کرده ای اما الان دیگر به این دلیل ، یا دلایل یا بدون دلیل من دیگر ترا لازم ندارم . گفتم اینکار را با من نکردید گفتم آمد آن با آن طرز مفتضح مرا از بانک . گفتم من عوض نشدم و عوض نخواهم شد اعلیحضرت بنا بر این این را بدانید یعنی با این مقدمه شروع کردم وقتی در جوابش بعد آنوقت .

س- آنوقت شمارم را دیدید بعد از اینکه این نامه برایتان آقای زند آمد و ...

ج- رزم آرا را وقتی دیدم که قبول کرده بودم سفارت پاریس را رفتم خدا حافظی بکنم که رفتم خدا حافظی بکنم برای اینکه بگویم Attaché Militaire را شنیدم چیز مستقیم دارد با وزارت جنگ . گفتم من همین چیزی را اجازه نخواهم داد . گفتم Attaché Militaire سفارت باید مثل اعضای سفارت تابع من باشم بمن باید بگویند چه دارند نمیکنند گزارش هم میخواهند بدهند بمن اطلاع بدهند من اطلاع داشته باشم . هما نخواست دستور داد که Attaché Militaire با بدرعایت این دستور را بکند .

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۱ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۴

س- وقتی که تیمسار رزم آرا را دیدید گله ای نفرمودید که
ج- ابدا فقط به او گفتم که در این فاصله دوماه وقتی که برنامه اش در مجلس مطرح
بود و غاگر در کمتر مدتی بحدی به این آدم اهانت کرد بحدی به این آدم فحاشی کرد
که من متحیر ماندم که چطور یک آدم تحمل میتواند بکند . این را به او گفتم ، گفتم
آقای رزم آرا من یک چیزی به شما بگویم من نمی پسندم این طرز کارتان را کسیکه
میخواهد با قدرت در مملکت حکومت بکند تحمل نباید بکند که اینطور به او بید بگویند
وساکت بشود ، گفتم از یک جهت من پسندم خونسردیتان را برای ای که من اگر بودم
نمیدانم چه میکردم اما تحمل نمیتوانستم بکنم گفتم از این جهت می پسندم اما با این
طرز شما نمیتوانید حکومت بکنید . یک عادت هائی داشتش که میدانید بقیه میخندید
خودشان را تکان میداد و فلان و اینها کرده و گفتش که صبر کنید بله بله مثلا" من مثل
اینکه بموقعش یک کار هائی خواهم کرد . گفتم اما این تضعیف کردن اینطور ؟ این
تنها چیز . ها آنوقت آنجا بمن گفتش که موقعی که شما در بانک بودید والا . . . . .
در هند که بودید یک عده ای تلگراف کرده بود که آن صدهزار روپیه ای که میخواست بمن
تلگراف کرده بود و من نیادم پیش شما برای اینکه میدانستم شما قبول نخواهید کرد
یک چیز دیگر هم فراموش کردم بگویم در کمیسیون . که ، یک کمیسیونی قوام السلطنه
داشت با نمایندگان پیشه وری که آمده بودند برای مذاکرات عقد نمودن ما با قرارداد
موافقتنامه ای که دولت آنها را بشناسد و آنها هم همکاری بکنند چه و فلان و اینها
هیچ هم بمن نگفته بود قبلا" من وارد شدم دیدم اینها نشسته اند سر تا سر میز مظفر قیروزم
دست چپ قوام نشسته من دست راستش نشستم آنها هم این دو طرف نشسته بودند که
شبهت بود رئیس مجلس آنها که رئیس این هیئت اعزامی بود ، پادگان بود ،

یک سرهنگ فراری از ارتش که اسمش گمان میکنم چیز بود

س - آنرا داریم . جلسه راکه رزم آراء در جلسه بود .

ج - دارید . رزم آراء آمده بود آنجا نشسته بود و اورفته بود به شاه گفته بود که

یک همچین صحنه ای دیدم که حظ کردم چه کردم شاه هم آنقدر خوش آمده بود .

چون شاه بمن نگفت . شاه گفتش که این چه بود این موضوع ؟ شما اینکار را کردید ؟

گفتم کی شما گفت ؟ برای اینکه میدانستم قوام السلطنه به او نمیگوید ، آذربایجانها

که نماینده شستری که نمیگویند مظفر فیروز هم نمیگوید هیچ توجه نداشتم که آنجا

نشسته بود برای اینکه قرار نبود او باشد یک کمیسیون دیگری داشت از بس که معطل

شده بود مستاء مل شد آمد آنجا نشست که مثلا " قوام السلطنه زودتر این کمیسیون را

خاتمه بدهد من یک دفعه چشم افتاد دیدم که آن کله میز نشسته است روبروی قوام السلطنه

کله میز . اما آنوقت خاطر من نبود که این آنجا بوده است . گفتم کی شما گفت ؟

نگفت خنده ای کرد گفت من اطلاع دارم .

س - آیا رزم آراء از قوام السلطنه دستور میگرفت یا حتی در آن موقع ارتش و ستاد

از نخست وزیر جدا بودند ؟

ج - او آمده بود آنروز برای یک کمیسیون دیگری داشتند برای وقایع بنظم بوشهر ،

بوشهر هم یک قیامی شده بود یکی هم در فارس شده بود و این کارها را آورده بود

برای اینکه بانخست وزیر صحبت بکند . روابط او با قوام السلطنه اطلاع ندارم .

هیچوقت وارد نشدم .

س - یعنی منظورا اینست که در آن زمان ارتش کلا " در اختیار شاه بود یا در اختیار نخست وزیر

بود ؟

ج - در اختیار شاه بود اما نخست وزیر قوام السلطنه بمن گفت که سفیر آمد از من

خواست که من دستور برگشتن ارتش را بدهم بنا بر این قوام السلطنه در فرستادن ارتش

به آذربایجان معلوم میشود نقش مستقیمی داشته است که سادچکف اول آمده پیش او

و بعد از آنجا رفته پیش شاه . و من این از آن مواردی بود که بطور مثال میگفتم که

یک پیر مرد نخست وزیر جداگانه و یک شاه جوانی هم که روابط شان هم بسیار بسیار

بدیودسرقضیه آذربایجان هردو تائیک نظر داشتند هردو تائیک کار میکردند . چه جور هماهنگی داشتند این را نمیدانم اما مثل اینکه با همدیگر زیاد نزدیک نبودند برای اینکه بمن گفتش که شما بروید خودتان رابه شاه برسانید که مبادا تسلیم نظر سادچیکف بشود که به او اطمینان دادم که دیشب من بودم و میدانم مطمئن باشید شاه ممکن نیست که عدول بکند . ولی چه روابطی داشت این را نمیدانم یقیناً " برای اینکه قوام السلطنه بمن گفت شما نمیدانید این جوان یک آن راحت نمی نشیند داشما " بر علیه من وارد تحریک میکند . یکی از تحریکاتش شاید هم همین بود که رزم آرا را تحریک میکرد که به او اعتنا نکند نمیدانم از اینکارها .

س - وقتی که رزم آرا بقتل رسید دیگر سرکار ....

ج - من پاریس بودم اتفاقاً " نشسته بودم یک نفر در سفارت پیش من بود فریدون هویدا که Attaché اطلاعات بود آمد زیر گوش من گفتش که رزم آرا راز ندند - گفتم یعنی چه ؟ گفت کشتندش هیچکس هنوز نمیدانست ما او چون Attaché اطلاعات بود رابطه مستقیم داشت با تمام آژانسها اینها خیلی خیلی آدم لایقی بود و فوق العاده کارش هم خوب انجام میداد برای اینکه اطلاعات زیادی داشت . اول کسیکه بمن اطلاع داد او بود دیگر از او اطلاعی نداشتم . بگذارید ببینیم تماسی داشتم یا نه . اما این میدانم که وقتی که آمدم Attaché نظامی رفتاری میکرد عیناً " مثل سایر کارمندان . خودش را از کارمندان سفارت میدانست . و برای اینکه این رابا او شرط کرده بودم . چیز دیگری بخاطر ندارم از او .

س - نخست وزیر خوبی بود ؟

ج - من میگویم که نبودم . نه نبود چرا ؟

س - نخست وزیر خوبی نبود ؟

ج - برای اینکه بهش گفتم اگر دیدید که یک اشتباه کردید معطل نشوید بیرون بکنید . فاصله چقدر بود ؟ زیاد نبود . جلسه مجمع عمومی سالیان بانک جهانی در پاریس بود وقتی که من آمدم پاریس . نصراله انتظام بگوئید ببینم چه سمتی داشت ؟
 نه بگذارید بگذارید این را من Correct بکنم . زند و تقی نصر آمده بودند

به پاریس برای شرکت در آن مجمع عمومی بنا بر این دره ۱۹۵ یک مجمع بانک جهانی در پاریس بود . حالاً اینطور باید باشد ۱۹۴۶ لندن بود آنوقت ۴۷ و ۴۸ واشنگتن ۴۹ میبایست قاعدتاً " این رسم در آنوقت هم: معمول شده بود یعنی برای اینکه بعد معمول شد که بانک و صندوق دوسال درواشنگتن جلسه داشتند جلسه سالیانه سال سوم میرفتند بخارج . اما دره ۱۹۵ گمان نمیکنم این معمول شده بود . اما زنده وزیرداری و رئیس بانک آمده بودند به یک جلسه ای در پاریس و اهری هم که بعدها رئیس بانک کشاورزی شده بود او با زنده آمده بود بعنوان aid زنده کارهای بانک ملی . و اهری آمد پیش من گنتش که ما چهارشنبه میرویم پیش . پس فردا میرویم لندن وقتی که سهیلی بمن تلفن کرد که این نصر کجاست گفتم که لندن آمده است پس بنا بر این در آن سال جلسه بانک جهانی میبایست آنجا باشد اما در ضمن هم آن سالی که من وارد شدم پاریس مجمع عمومی سازمان ملل هم در پاریس بود که ریاست آن بانمراله انتظام بود که رفتم در آن جلسه ای که ریاست داشت . برای اینکه برای من خیلی مایه خوشوقتی بود خوشحالی بود که یک ایرانی برای اینکه آنوقت هنوز این معمول نشده بود اولین مشرق زمینی بود که به ریاست مجمع انتخاب شده بود و بسیار هم خوب اداره کرد بسیار هم خوب در صورتی که مقررات راهیج نمیدانست اما مقررات را یاد گرفته بود و خیلی خیلی خوب اداره میکرد و خیلی هم خوشحال شدم . این راهم بگویم که در همان وقت شنیدم که کاظمی، که بعدها وزیر خارجه شد بسیار از روی حسادت انتقاد میکرد از اینکه... چه میگفت؟ حالانمیدانم که چرا این آدم مثلاً" رئیس مجمع شده است فقط از لحاظ آن پست فطرتی و حسادت بود .

ج - چی میخواستم بگویم که ...

س - فرمودید که جراءت یا تصمیم اراده تغییر وزرائی که از آنها ناراضی بود رانداشت .

ج - هان تقی نصر را گفتند که عقبش گشتند پیدایش نشد یک دور و ز بعد Reuters روزنامه ها خبر دادند که وارد شد رفت سر جای خودش در سازمان ملل بعنوان یک عضو که گفتم اکنون میست یک مقاله ای نوشته بود که این آدم وزیرداری ایران Desert کرد .

س- تصور میکنید ایشان نقشی داشت در رفتن سرکار از بانک ، آقای تقی نصر ؟

ج - خیال میکنم اما بخودی خود که نمیتواند وزیر دارائی، یک وزیر دارائی نمیتوانست یک همچین تصمیمی بگیرد. ولی آماده بود، آماده بود، زمینه آماده بود برای اینکار برای اینکه یک دلیلش خود شاه بعد این را اقرار کرد در ۱۹۵۶ به بلاگ گفت که بما گفتند که صدمیلیون دلار به شما میدهیم اگر ابتهاج را بردارید. این را گفت دیگر. من یکی از چیزهایی که از بلاگ به پرسم. از بلاگ تا حالا نپرسیدم اینهم خبط کردم ها خبط کردم از شن. تا حالا نپرسیدم که یادش میآید به Prud'homme نوشتم که خاطراتی اگر دارید برای من بنویسید برای اینکه من الان یک همچین چیزی احتیاج دارم به او تلفن کردم گفتش که من اینقدر فراموشکار شدم که من تعجب میکنم که شما هنوز این چیزها را یادتان هست. گفت من بعدی فراموشکار شدم که هیچ چیز یادمانده است در صورتیکه گمان میکنم از من جوانتر است گفتم معذالک سعی بکنید هرچه که توانستید پیدا کنید بمن قول داد این را قول داد که برایم میفرستد اما شش ماه گذشته است نفرستاده است.

س- کی قرار بوده است صدمیلیون دلار بدهد؟

ج - وقتی که با بلاگ رفتیم پیش شاه در ۱۹۵۶ سه نفر از یک کانادائی، یک آمریکائی نه دوشنوا از اعضای بانک با خودش بودند Prud'homme را هم من برده بودم. به شاه گفتش که من نمیخواستم این مطلب را الان بگویم اما وقت دیگری نیست دردنیای Development که من میشناسم دردنیای غرب رو، سای آنها را شما

خوشبختید که مثل ابتهاج را دارید که "You are very lucky to have Mr. Ebtehaj" شاه یک خورده مکت کرد و گفتش که میدانید چرا ما ابتهاج را کنار گذاشتیم از بانک ملی؟ من گوشه‌ایم را تیز کردم که چه میگوید؟ گفت برای اینکه دولت شما به یک کسیکه رئیس یک مؤسسه بین المللی دولت شما بما گفت که اگر بردارید صدمیلیون دلار میدهیم برداشتیم یک دلار هم نداد. من بعدی متحیر شدم از این مطلبش و الان هم تعجب میکنم آخر آدمی که یک ذره شعور داشته باشد یک همچین حرفی میزند در حضور من در حضور یک عده خارجی؟ که بگوید که چون خارجی ها وعده دادند یک آدمی را که من به او اطمینان داشتم اینجور کار نمیکرد، اینطور بود، اینطور شهرت داشت برداشتم

برای اینکار . بنابراین این مربوط به تقی نصر نبود ، یا خود رزم آرا نبود .

زمینه ای بود که این Dooher من چون برای اینکه Dooher
به آن محمد سعیدی سعیدی بود که گفتم ؟ که بعد سنا تورشده بود بمن گفت که Dooher
جزو افتخاراتش بمن گفتش که "I fired Ebtehaj"

آمده گفته من اعتنای سگ نمیکردم به این پسر ، این پسر را اصلا" مثل یک پسر
جرقوزه ژیکولوشی با او رفتار میکردم . این خب بهش برخورد بود برای اینکه
میرفت درب ها باز بود همه به او احترام م میکردند میدانستند که این در آوردن نخست وزیر
مؤثر است در آوردن وزراء مؤثر است یک عده از وزراء اقسام میخورم که
این اسم داده بود اسم تقی نصر را این داده بود در آن تردید ندارم برای اینکه
اصلا" رزم آرا تقی نصر نمیشناخت ، تقی نصر در آنجا بود کسی اصلا" نمیشناختش ،
سألهای بودند نمیشناختش . این یک عده ای را انتخاب کرده بود که اشخاصی بودند
خیال میکرد که با سیاست آمریکا با نظرا و موافقت متابعت خواهند کرد .

س - این حیات دار داین Dooher هنوز؟

ج - نه مرد . مرد ، مرد ، مرد . چیز شده بود بعد سکرتر جنرال یک Islamic Society
شده بود . شما هم شنیده بودید ؟

س - نه

ج - یک انجمن اسلامی درست کرده بودند که این آقا شنیدم شده بود . ببینید چه آدم
عجیبی است این هیچ جایش به اسلام نمیخورد اصلا" در عمرش این اصلا" شنیده بودم
که راجع به مسائل مذهبی علاقه داشته باشد . یک شارلاتان بود بتمام معنا . او
حتما" آمده گفته به تقی نصر که بگوئید که دیگر که اگر این نباشد ما صد میلیون دلار میدهم
رفتند گفتند شاه هم یک همچین پرنسیب هائی ندارد بایستد بگوید که خیر . موافقت کرد .

س - نظراتان راجع به دکتر مصدق چی هستش ؟

ج - اما راجع به دکتر مصدق . من دکتر مصدق را در عمرم نه خانه اش رفتم نه در جاش
با او ملاقات کردم نه با تلفن با او صحبت کردم هیچ تا وقتیکه آمد . تا این موضوع پیش
آمد . یک روزی در مجلس یک نطقی کرد بدگفت بتمام بدستگاههای مملکت من جمله راجع

به بانک ملی هم یک مزخرفاتی گفت . این روزپنجشنبه بود که گفتم روز جمعه من داشتم میرفتم سواری یک دفعه بفرگرافتادم یک تلفن بکنم از این آدم ببرم که چرا اینکار کرده است ؟ تلفن زدم و گفتم ، گفتش که یک نفر آدم بمن اینها را گفت شما نظرتان را بنویسید من پشت تریبون میگویم میخوانم گفتم آن آدمی را که به شما گفت اسمش این بود گفت بله گفتم این را من بیرون کردم برای اینکه برای بانک شاهی جاسوسی میکرد . من جواب شما را در روزنامه خواهم داد . گفتش که آقای ابتهاج ما بوجود یک ایرانی مثل شما افتخار میکنیم در ضمن صحبت گفتم که من که نمیدانستم این عقیده را نسبت بمن دارید آقای صدق السلطنه اگر این عقیده را نسبت بمن داشتید چرا یک تلفن نکردید از من بپرسید ؟ این مطلب در ذهن من ماند فکر کردم سرچه یقین داشتم که برای مخالفت من در موقعیکه من با میلیسبو مخالفت میکرد این حظ کرده است همینطوری که خیلی ایرانی ها در خانه خودشان می نشستند حظ میکردند . خیلی ایرانی ها بمن کاغذ نوشتند تلگراف میکردند این بمن هیچ احساساتی نشان نداد هیچ اما یقین دارم دلیل دیگری نداشت برای اینکه من کار دیگری نکرده بودم که بوجود من افتخار بکنند . چون این تیب که آرزویش مثلا " این بوده است که ایرانی هایک همچین کاری بکنند منم یقینا " شنیده بود انگلوفیل هشتم نوکر انگلیسها هستم قیام بر علیه من کرده بودند مجلس که سرا بردارند و همان شرح هم که دادم اینهم یقینا " این چیزها راهم باور میکرد اما این عمل را که دید این عقیده را پیدا کرد همین وس . رفتم در فرانسه و از آنجا یکی از طرفداران صدق ظاهرا " این بهار ، من خیال میکردم پسر ملک الشعراى بهار است اما معلوم میشد برادر زاده ملک الشعراى بهار است

س - مهدی ؟

ج - مهدی . که رفت روی صندلی در سفارت ایران روز پذیرائی سفارت بود جشن تولد شاه که تمام سفارتخانه ها پذیرائی میکردند سفارت پاریس . سفیر شوروی تمام سفراى دیگر پر بود ایرانی ها اینها رفت بالای صندلی در سالن میتینگ داد اراجع بمن هرچه که تصور میفرمائید بدگفت که این نوکر انگلیسها است اجنبی پرست است این خائن است

این چه است فلان اینها . علتش هم این بود که دوسته بودند یکدسته طرفداران شاه بودند یکدسته مخالفین شاه ، اینها مخالفین شاه بود اینها جشن میخواستند بگیرند در شب عید نوروز در پاریس و یک هتل هتل کنتینانتال را هم یک سالنش را اجاره کرده بودند رئیس پلیس برای من پیغام فرستاد معاونش را فرستاد که آمدیم گفت که اگر این جشن منعقد بشود ممکن است که یک عده ای کشته بشوند حتما " زخمی خواهند شد برای اینکه بین آنها چاقوکش هست . وعقیده ما اینستکه این جشن را اجازه ندهیم . من تمام هسکارانم را خواستم که من جمله در آنها مهران بود که وزیر فرهنگ شده بود بعد و آنوقت نماینده Attaché فرهنگی بود . همه را خواستم سه چهارتا مستشار داشتم ، گفتم یک همچنین پیغامی رسیده است عقیده شما چی هست ؟ همه عقیده شان این بود که بگویند که جشن را اجازه ندهند برای اینکه اگر یک قتل اتفاق بیافتد مسئولیتش با من است برای اینکه میگویند رئیس پلیس آمده گفته اتفاقاً کنیدا اینکار را . گفتیم خیلی خوب شما هرکاری را که میدانید بکنید رفتند آنها به هتل کنتینانتال گفتند که امشب این جشن نخواهد بود سردرب هم یک اعلانی گذاشتیم جشن امشب تعطیل است اینها هم بدون خبر رفتند دیدند نیست . اینهم حالا مثل اینکه یک شب قبل از آن قضیه بود اینها هم همه اطمینان داشتند که من دستور دادم که اینکار را بکنند برای اینکه من مخالفم مثلاً" با دست چپی ها . روی این باشد رفت اینجا صحبتش شعار داد و نطق کرد و من آنروز اینقدر از خودم خونسردی بخرج دادم که همچنین چیزی اصلاً" باور کردنی نبود . یکی از مستشار اقتصاد یانایب اقتصادی سفارت فرانسه در تهران در مرخصی بود او هم آنروز آنجا حضور داشت این آمدیم تیریک گفت که شما چطور چنین چیزی را تحمل کرده اید . یک عده دیگر هم همینجور . از طرف پلیس آمدند بمن گفتند که بگیریمش؟ گفتم نه برای اینکه بگیرند افتخار میشد که دیگر در تمام روزنامه ها چیز میشد که دیگر عکس و این چیزها هم در میآمد که .

س- دولتی که مورد نظر این آقایان بود که در تهران حکومت در دست داشت ؟

ج - خیر، مقصود این بود که یک همچین خائنی مثل من الان سفیر هستم در آنجا این بود

س- خوب چه جور بود که یک حکومتی ...

ج - همانموقع هم ، همانموقع هم . حالا همانموقع هم من آخررفته بودم قبل از او شد . همانموقع هم بمن این همین آدم بدجنس کاظمی تلفن کردیک روزی گفت الان آقای نخست وزیر اینجا تشریف دارند و از خدمات شما نهایت رضایت را میگویند بشما بگویم . گفتم خیلی متشکرم . آخر سال بخشنامه ای صادر کردید بنام سفارتخانه ها که از لحاظ فعالیت سفارت پاریس در درجه یک است . من از این وزارت خارجی ها پرسیدم که چه جوری قضاوت کردند ؟ گفتند از روی نمره اندیکاتور . گفتم خاک بر سرشان . از روی اندیکاتور یعنی تعداد نامه ها شی که ما صادر کردیم و رسیده است در جزو سفارتخانه های ایران در دنیا یک بوده است . گفتم وای بر حال شان روی تعداد این خباگر سفر ابدانند که به پسر خاله اش بر میدارند نامه مینویسد به رفیقش نامه مینویسد قضاوت روی این بود و چندین بار گفته چرا ؟ برای اینکه من چی کردم پشت سر هم میآمدند پیشنها دمیکردند راجع به نفت . یک روز یک نفر آمد نجم برادر نجم ایلملک این یکی از مستشاران بود . مستشار ارشد سفارت بود آمد بایک شعفی که آقا یک نفر آمده تمام نفت ایران را میخورد با تا نکر خودش میبرد . گفتم این نفر کیه ؟ گفتم اینقدر تا نکر در دنیا وجود ندارد که این آدم همچین کاری بکند . کیه ؟ گفتم بروید بپرسید کی هست ؟ Reference ان جی است . من از بانک تحقیق میکنم . رفت گرفت من روزی که اول آدمم به بانک دوفــــرانس گفتم که من استثنائاً اینکار را میخواهم که شما برای من بکنید چون با آنها دوست بودم . گفتند باکمال میل . با بیوم کارتـــــــــــــــــــــــ گفتند باکمال میل از بانک دوفرانس از یک بانک انگلیسی مقیم پاریس و یک بانک دیگر گمان میکنم کردیت داده بود . نظر خواستم نوشتند که این یک مؤسسه ای که چیزهای لوازم بزرگ زنانه درست میکند صد هزار فرانک سرمایه او هست این آدمی که آمده است این پیشنهاد کرده است . پیشنهادش را باضمیمه این اطلاعات فرستادم تهران ، داشم " اینکار را میکردم داشم . و این دفعه اول بود که یک ایرانی یک اطلاعاتی کسب میکرد میفرستاد والا معمولاً سفیره تا این حرف را میشنید میفرستاد بایک چیزی با آب

و تابی مینوشت که یک نفر پیدا شده که تمام نفت ایران را ویک هیجانی در تهران ایجاد میکرد که آنوقت آنها هم میدادند به روزنامه ها . بعد معلوم میشد که تمام این آقا کارش این است صد هزار فرانک دارد که کرم درست میکنند برای صورت زنان این آقا آمده بود به این عنوان که دلال است یعنی از این کلاهبردارها پشت سر هم میآمدند و من وظیفه خود را انجام میدادم . قریب درن هویدا که از او راضی بودم با کمال صمیمت دوندگی میکرد در دیدن روزنامه نویسا اخباری که در میآمد من ناانجا تیکه میدانستم دروغ است تکذیب میکردم میرفت میدید چاپ میکردند این چیزها را بدون اینکه یک کلمه برخلاف حقیقت گفته باشم آن چیزهایی را که معتقد بودم میگفتم و آن ایام بود که از روزنامه ها را تشخیص دادم چه روزنامه هائی چقدر منصفند در آن بحیوه Daily Mail همینجور فحشی نبود که به ایران نمیداد آنروزها . چه هم روزنامه های انگلیسی را میخواندم هم روزنامه های پاریس را . روزنامه ای که متانتش را از دست نداد و انصاف داشت آنوقت اسمش منچستر گاردین بود که حالا گاردین است و این یکی از چیزهای برای من دیگر بهترین محک بود با وجودیکه اینطور همه انگلیسها را گرفته بودند بیرون کرده بودند آن بار از جاده انصاف خارج نمیشد . این بود که ....

س- من از جناب عالی میخواستم سؤال کنم که کدام یک از سیاست های مصدق بیش از همه مورد تاء بید سرکار بود والان خواه پرسید که کدام ها بودند که بیش از همه مورد عدم تاء بید ؟

ج - من یک چیزی که از او خوشم میآمد این بود که ظاهرا " من خیال میکردم این جرات را دارد این اعتماد به نفس را دارد که میتواند در مقابل قلدراهای خارجی بایستد این را پسندیدم ولی باز حالا بعد آنوقت میگویم .

س - ملی کردن نفت را شما باهاش موافق بودید ؟

ج - نه .

س - نبودید ؟

ج - نه موافق نبودم و من موافق بودم که برای نفت یک فکراهی میکردم . موقعیکه در بانک ملی بودم یک مطالعاتی میکردم که سوابقش هست خردجوراکه آورده بودم رئیس

بررسی های اقتصادی کرده بودم گفتم بهش هر اطلاعی که راجع به امتیازنفت در سراسر دنیا هست جمع بکنیم بسینیم آنها چه کردند که ما بکنیم . مال قوانین ونزولها را خواست چه وفلان اینها ونظرم آن شد . واین را بدولت نوشتم . خوب شد این را صحبت کردید برای اینکه این بحث چیزی است که من بفکرش نبودم . شروع کردم به نامه نوشتن به وزارت دارائی رونوشت میفرستادم به نخست وزیر رونوشت میفرستادم به دفتر مخصوص این مطالعاتی که کرده بودم . مزاحم شدم مزاحم که دیگر به شاه گفتم من برگشتم وقتی که از آمریکا برگشته بودم . سفراولش که رفتم فقط برای دیدنش گفتم اعلیحضرت . خیال میکنند که شما سرا خواستید هیچکس باور نمیکرد وقتی که من استعفا دادم در ششگتن همه خیال میکردند که بمن شاه تکلیف کرده ومن نمیخواهم بگویم . گفتم هم مردم در اینجا هم در آنجا خیال میکردند شما سرا خواستید خودتان میدانید که اینطور نیست من آدم اماموی نماغ مردم خواهم شد میدانم مردم ناراضی خواهند بود برای اینکه من این عادت این بود کسی کارنفت بمن مربوط نبود اما دادم خردجو و عقلی بود عقلی بوده که در بررسی های اقتصادی بود مرد بسیار بسیار با ایمان و با وجدانی بود کرمانی بود . و اتفاقاً " این عقلی کرمانی موقعی که بقاشی ، مظفر بقاشی کرمانی بود آنها از دشمنان من بوده که سرا جزو خائنین میدانست دعوتش کرد به بانک تمام این پرونده های نفت سرا به او نشان داد این وقتی خواندش رهنده شد که چیزم بمن گفت یارو یک طرفدار دیگر مصدق که خیلی لات بود ها .....
 س - حسین مکی را میفرمودید .
 ج - حسین مکی آمد بدعوت بانک جهانی به واشنگتن . بانک جهانی این را دعوتش کردند من آنوقت از این نپرسیدم برای چی دعوتش کردند ؟ اما آمده بود منزل حاجی محمدنمازی دیدمش .
 س - چه جور آدمی بود این مکی ؟
 ج - حالا ببینید . شروع کرد با من گرم گرفتن من تعجب کردم این آدم از نطق های با حرارتی میکرد که من همان ، من خائن ، این خائن ، همه سرا خائن میدانستند

دیگر همه من جاسوس آدم عمال انگلیس میدانستند خارجی ما هستند. دیدم با من خیلی گرم گرفت پرسیدم که گفتم من یک کارهای کردم درنفت گفت میدانم گفتم از کجا میدانید؟ گفت پرونده های شما را دیدم. معلوم میشود این عقیلی ببینید چه آدم صمیمی برای اینکه میدیدم چه جور کار میکنم و میخواست سرا تیرت بکند با باقائش همشهری بود دوست بود اینهم معلوم میشود دعوت کرد اینها را نشان داد. گفت پرونده های شما را دیدم گفت اگر سه نفر مثل شما در ایران بودند کار رفت به اینجا نمیرسید. خوب من حظ کردم گفتم بسیار خوب. از او نمیدانم چطور شد پرسیدم که نمیدانم صحبت چی شد صحبت ترورش گفت آن محمد مسعود را کی ترور کرد؟ بدون معطلی گفت اشرف. گفتم آه گفتم چطور؟ گفت بله بله ما اطلاع داریم اطلاع صحیح داریم. حالا برگردم به موضوع.

س- نظرتان را راجع به ملی کردن نفت بفرمائید.

ج- راجع به ملی کردن نفت. من وقتی که پاریس بودم شنیدم که مصدق رفته واشنگتن و حسیبی را خواسته است به عزت پسر کاظمی که فرستاده بود Attaché بود هیچ کاره بود گفتم چون با اینها مربوط بود گفتم من میل دارم که حسیبی را در او ولی ببینم شما ترتیبش را بدهید هوا پیمایش چه ساعتی وارد میشود ترتیبش داد و رفتیم. حسیبی کسی است که من خیال میکردم که سرا میشناسد از نزدیک سرا دیده وقتی که

O. C. I را من استخدام کرده بودم برای آمدن تهیه برنامه آمدند در بانک

به اینها جا داد یک تعدادی اطاق تخلیه کردم وسائل ماشین و منشی و ماشین نویس به آنها دادم و یک عده از ایرانی ها را هم که خیال میکردم میتوانند با اینها همکاری بکنند در مطالعات و مسافرت در ایران برای تهیه برنامه دعوت کردم.

س- O. C. I همان ..... Overseas

ج- Overseas Consultant Inc. و این را بانک جهانی

بمن معرفی کرد وقتی که اولین بار دوستان و پنجاه میلیون دلار تقاضای وام کردم از بانک جهانی مثل بمب ترکیب Bob Garner را فرستادند آمد تهران که چه خبره؟ این کی این دیوانه ای که از آنجا نشسته است دوستان و پنجاه میلیون

دلار از بانک تقاضا میکند ؟ ششم یا شش و پنجاه میلیون دلار داده بودند به فرانسه یک قرضی هم داده بودند به بلژیک . علاوه بر تذکره داد که آقا شما بجنبید اینها دارند قرض میدهند منم بدون معطلی یک چیزهایی تهیه کردم فرستادم دویست و پنجاه میلیون دلار گرفتم من میخواهم آمد که چه خبره ؟ دویست و پنجاه میلیون چه است ؟ گفتم من برنامه دارم تهیه کردم این در ۱۹۴۶ بود ۴۷ برنامه من تمام شد ۱۹۴۳ شروع کرده بودم گفتم که من بعدها میخواهم قرض بکنم بنابراین من الان تقاضا دارم که جزو ردیف اولین اشخاص باشم . گفتمش که آخر دویست و پنجاه میلیون دلار ، گفتم به فرانسه چرا دادید ؟ گفت آخر فرانسه مملکتی است که پدرش در آمده است گفت

Reconstruction and Development International Bank For Reconstruction And Development است اول

میکنیم بعد برسیم به Development گفتم نه با این فلسفه من موافق نیستم گفت آخر پول نداریم بیش از این آنچه که لازم تراست ، واجب تراست ما اول این ممالکی که خراب شده در نتیجه جنگ منجمه فرانسه . اما معذالک خیلی خیلی دوست شدیم با هم خیلی دوست شدیم هیچکس Garner را دوست نداشت من فوق العاده خوش میآمد و دفاعی که از من میکرد این اصلاً یکی از مدافعین من بود برای اینکه طرز کار مرا در آنجا دید . وحسبیبی را آورده بودم ، راجی را آورده بودم مهندس راجی ، مهندس حسیبی اینها را الان اسم میبرم اما شاید فریبدهنده ، اقتصاددان ، که پیدا نمیشد اما همان آنهایی هم که پیدا میشد دعوت کردم و اینها را به اینها معرفی کردم و با اینها همکاری کردند . حسیبی کسی بود که با آن متخصص کشاورزی اینها و آبیاری شان جاهای مختلف ایران را مسافرت کرده بودند من قبلاً زاینکه این یارو برود برگردد به آمریکا خواستند مرا ببینند من مرخصی رفته بودم ایام نوروز به بالسر ، دو تاشی نان پاشدند آمدند با بالسر بمن گزارش بدهند و اینقدر هم خوشحال شدم که دیدم با چه علاقه ای حسیبی و این آدم رفتند کار کردند یک اطلاعاتی هم خیلی هم ذبیقیمتی هم دادند بمن . من به این سابقه که حسیبی را بدون اینکه بشناسم بکدفه در جلسه دیده بودم در حضور قوام السلطنه . این در آبیاری بودند

حسیبی بود برادر مهندس گنجی بود و گمان می‌کنم رئیس آنها آنوقت شریف امامی بود . شریف امامی را در هر صورت من نمی‌شناختم ، حسیبی راهم نمی‌شناختم . قوام السلطنه طوری بی‌من بود که گفت شما شاید اینها بحث می‌کردند راجع به آبیاری ، من خیلی خوش آمد از نظر صحبت حسیبی وقتیکه رفت از قوام السلطنه پرسیدم کی است ؟ گفتش که حسیبی است . بعد تحقیق کردم از برادرم از احمد خیلی خیلی از این تعریف کرد هم‌دوره بودند در فرانسه . خیلی گفت تحصیلاتش بسیار بسیار عالی است چنین و چنان است . بنا بر این این سوابق را داشتم . رفتم اورلی به او فحتم که شما الان دارید می‌روید یک فرصت مغتنمی دارید این راهی را که شما دارید می‌روید به نتیجه نخواهید رسید شما خیال می‌کنید نفت نمی‌دهید غربی‌ها به‌زبان خواهند افتاد اشتباه محض است عیناً " همین عبارت . گفتم شیر نفت کشورهای دیگر را بیشتر بازمی‌کنند بی‌نیازند از شما . محض رضای خدا این فرصت را از دست ندهید الان بانک جهانی وارد اینکار شده است . بانک جهانی یک مؤسسه‌ایست که من به آن اطمینان دارم بهیچوجه من لوجوه تحت نفوذ کسی نیست . سعی نکنید الان که شما می‌روید بوسیله بانک اینکار را تمام کنید . گفتش که من در در این مسائل سیاسی داخل نمی‌شوم . من فقط یک آدمی هستم فنی یک اطلاعاتی راهم به زحمت پیدا کردم که همان از جیبش در آورد این تقویمش را که اینها راهم بزور با تلفن از آبادان گرفتم . که تاء سف‌خوردم به او . گفتم در حال من وظیفه ام بود که بیایم این را بشما بگویم . سهام السلطان آمد در پاریس آمد به ملاقات من سهام السلطان بیات آنوقت بود دیگر رئیس نفت بود بنظرم شده بود بیانشده نبود نمیدانم ؟ اما خیلی علاقه داشت وقوم و خویش چیز بود دیگر برادرش داماد دکتر مصدق بود . و چون سالهای سال باهم کار کرده بودیم در بانک ملی و خیلی هم دوستش می‌داشتم به او هم گفتم ، به او هم گفتم که این فرصت را از دست ندهید این غیبت محض است شما خیال می‌کنید چنین می‌کنیم ، چنان می‌کنیم ، همچین می‌کنیم . از آن کارهایش که خوش آمده بود که قد بود و نشان داده بود و اراده‌ای داشت در مقابل آنها از مصدق که در مقابل خارجی‌ها ایستاده بود . اما از این سیاست ، سیاست بدون نفت رانمی‌پسندیم .

در صندوق بودم اتفاقاً " این راهم یادتان باشد که کجا بریدیم این را من بگویم .

صندوق بودم Gütt اسم اولش را حالا فراموش کردم Gütt

بلژیکی که اولین رئیس Managing director of I . M . F شد

این آمدبه ملاقات من درواشنگتن . Camil Gütt این وزیرداری سابق

بلژیک بود وزیر جنگ هم شده بود و آن وکیلی را که مصدق آورده بود برای این موضوع از

بلژیک اسمش را نمیدانم یا میدانستم فراموش کردم او معاون این Gütt

دروازت جنگه Gütt آن یارو همان کسیکه خیلی خیلی طرف اطمینان

مصدق بوده مصدق معلوم میشود از این پرسیده بود که من چه بکنم ؟ گفته بود که

Gütt را بخواهید از او نظر بخواهید . Camil Gütt حالا

رئیس صندوق هم نیست . در Bretton Woods من با این آشنا بودم

این رئیس delegation بلژیک بود که از لندن آمده بود برای اینکه

تمام اروپا اشغال هیتلر بود و بلژیک ، هلند و این کشورهای اروپایی که دولت‌هایشان

فرار کرده بودند فرشته بودند در لندن اینها به نمایندگی کشورهایشان از لندن آمده

بودند به استثنای مهندس Mendès-France که از الجزایر آمده بود که

De Gaulle در الجزایر بود . این با Gütt در Bretton Woods

آشنا شدم بعد شد رئیس صندوق ، دعوتش کرد مصدق که بیاید برود ایران آمد پیش من که

از من نظر بخواهد .

س - جلوی راه ایران ؟

ج - که سر راه قبل از اینکه برود نظر مرا بخواهد . گفتم که من ، گفتش این

سید ابوالقاسم کاشانی چیز گفتم سید ابوالقاسم کاشانی بعقیده من نفوذی ندارد

نفوذ نفوذ مصدق است و این آدم گیر کرده است توی اینکار گیر کرده است و نمیداند

چه جور باید بیرون برود و این خیالی هم که کرده است که میتواند نفت ایران را بگیرد

و آنها را به زانویا برد این اشتباه است . شما اگر بتوانید وادارش بکنید که این را

به او بفهمانید این خدمت بزرگی به ایران کردید و شاید راه حل پیدا بکنند . برگشت

بمن گفتش که آمد پیش من گفتش که رفتم به مصدق گفتم که شما مشکل کسی میمانید که

یک آدمی هستم میخواهم بروید از بانک قرض بکنید ریخت شما طوری است که اگر بروید در بانک راهتان نمیدهند تا چه برسد بروید پیش رئیس بانک و تقاضای وام بکنید لباس شما مندرس کفش پاره پوره پیاده آمدید بگوئید میخواهم رئیس بانک را ببینم اصلاً راهتان نمیدهند، اگر قرض بخواهم شما قرض نمیدهند من یک کاری میتوانم بکنم که شما با یک اتومبیل مجللی با لباس خوبی ظاهر آراسته ای بروید پیش رئیس بانک و بگوئید که قرض میخواهم بیش از این نمیتوانم بنا بر این کمک من محدود به این است شما باید راه حل پیدا بکنید اما راه حل با این وضع مفلوک نمیشود من یک سرومورتی برایتان میدهم که لا اقل آبرومندان بروید وقتی بروید احتمال اینکه شما قرض بدهند وجود داشته باشد. خوب او هم خیلی رنجید البته به او نگفت اما گفت من این را گفتم و گفت عجب شما پیش بینی کرده بودید راجع به سیدم در آن زمان سقوط کرده بود مثل اینکه سمبلش کرده بودند اختلاف پیدا کرده بود با مصدق .

س- (؟)

ج- بله اختلاف پیدا کرده بود مصدق هم با کمال سهولت او را برداشت و لوتانکه او میگفت مذهبی است از لحاظ مذهبی. من به او گفتم بهیچوجه نفوذ مذهبی، من آنوقت عقیده نداشتم و این عقیده را هم تا روزهای آخرم داشتم که باعث تعجب من شد این نهفت و اینهم نفوذ آخوندها نبود بی عرضه گی شاه بود اگر شرم آمده بود بجای آقای خمینی موفق میشد. بهر حال این سابقه داشتم. رفتند درواشتگتن مذاکره کردند باز این آقایان متخصصین کارشان بجائی نرسید. سالهای بعد که رفتم در صندوق من با هم بلاک دوست بودم هم با Bob Garner با آنها تماس پیدا کردم و خیلی سعی کردم روابط صندوق و بانک را درست بکنم. حوسد بودند چه جور، روابطشان بسیار بد بود در یک ساختمان، هر دوی آنها در یک ساختمان بودند و با هم مخالف بودند حوسد نسبت به هم ها و بعقیده من این خبط بزرگی بود والا هم همین عقیده را دارم برای اینکه معتقد بودم کمک به کشورهای عقب مانده نباید پراکنده بشود باید مرکزیت داشته باشد. یک صندوق یک میسیون میفرستد یک وام میدهد بانک یک میسیون میفرستد هیچ با هم دیگر

سروکار ندارند . من گفتم آخردر یک ساختمان نشسته ام باید همکاری باشد . من عقیده داشتم گفتم هردو تا را باید یک مؤسسه کرد یک هیئت مدیره یک Staff یک مانیون دارد . یک کشور برای کارهای Balance of Payment میخواهد کوتاه مدت بهش وام بده . . یک کشوری برای Development وام میخواهد بلندمدت بدهند . گفتم چه مانعی دار یک مؤسسه هم وام های بلندمدت بدهم کوتاه مدت .

وای وای این انقلاب ایجاد شده چرا ؟ میترسیدند ، آخر هر کس دلش میخواست خودش رئیس باشد . تمام دوستان من در صندوق مخالف بودند گفتند این حرفها را نزنید بلا آخره من خیلی سعی کردم نشد نتوانستم . روی همین نظرها ی شخصی . بهرحال Bob Garner بمن گفتش که مصدق آدم وحشیبی هم رسید ما هم شروع کردیم هی به پیشنهاد دادن و آنها هم هی رد کردند تا یک روز گفتم به حسیبی که ما دیگر در چنته مان هیچی باقی نمانده است شما بگوئید چی میخواهید ؟ گفت هیچی ما میخواهیم این درست بشود چه طور درست بشود ؟ گفت من خواب دیدم .

س - حسیبی گفت خواب دیدم ؟

ج - گفت خواب دیدم که اینکار درست میشود اینهم حسیبی راست میگوید ها برای اینکه مذهبی بود حتم بدانید اینکار را کرده بود عقیده مذهبی داشت خیلی تعصب هم داشت . مثل بازرگان هم این مکتب است اما نه به تعصب حسیبی گفت رفتم در اتاق Gene به او گفتم که این متخصص ایران خواب دیده است و ما باید خودمان را کنار بکشیم او هم مراقت کرد ما خودمان را کنار کشیدیم .

س - (؟) بایستی مسئله نفت با کمک بانک جهانی حل بشود ؟

ج - من خیال میکنم . حالا بعدها شنیدم در ایران وقتی که برگشتم از صندوق ورشس سازمان برنامه شدم پیش سیدجلال تهرانی یک روزی ناهار ما همان بودم آقای انوشیروان خان سپیدی آنجا ناها ر دعوت داشت سه تائی بان بودیم برایم تعریف کرد . به شما گفتم این را بنظرم ؟ گفتش که یک شب ، یک شب مرا مصدق خواست گفت من یک نفر پیدا کردم برای نفت ابتهاج ، گفتم پرسیدم کدام ابتهاج ؟ گفت آنیکه در واشنگتن است چه طور است ؟ گفتم خیال میکنم خوب است گفت فوراً کمیسیون را دعوت

بکنید مطرح بکنید . چطور شده بفرمانفاده است ؟ باز هم خیال میکنم همان قضیه سابقه با میلیسیو اینها ، گفت فردا صبح دعوت کردم کمیسیون را در مجلس آمدند تا اسم شمارا بردم غوغا شد گفتند که انگلیسی بیاورید انگلیسی منافع ایران را بهتر از این ابتهاج حفظ میکند . گفت دیگر وقتی دیدم اوضاع اینطور است اصلاً " به رأی هم نگذاشتم بکشد تعطیل کردم جلسه را راه افتادم منزل بمدق وارد شدم دیدم دور تا دور تمام این آقایان نشسته اند . روگردیمن گفت آقای سپهبدی شنیدم دسته گلی به آب دادید گفتم بله جناب عالی مگر توی همین اطاق دیشب ، توی همین رختخواب مگر ، خوابیده بود ؟ بمن نفرمودید ؟ گفت از این بیعده من باید از شما استدعا بکنم که هر امری دارید بمن ابلاغ فرمائید کتاب " ابلاغ فرمائید . حاشا کرد ببینید نگفت نه و همینجا تمام شد . بعد چند سال بعد در پاریس بقیه آن را برای من سیدجلال تهرانی تعریف کرد گفت بعد از چند روز آمد پیش من سراسیمه آقای سپهبدی که برای من دارند پرونده درست میکنند شما یک کاری بکنید . سیدجلال از آن تیپهایی هستش که با چپ و راست سفید ، سیاه ، سبز و قرمز همه یک چیزهایی دارد یک روایتی دارد مثلاً " سالهای سال من سیدجلال را میشناسم موقتی که عمامه داشت و تقویم مینوشت ، دربانک شاهی بودم مثلاً " از آنوقت میشناختمش میآمد پیش من دربانک شاهی از آن زمان میشناسمش . یک صفاتی دارد که خیلی خوش میآمد مثلاً " یکیش از آن چیزهایی بود که منصوب بود سنا تور منصوب بود اما مخالف میل شاه رأی میداد در چند مورد رأی مخالف داد که شاه هم از او مواء خذ کرد و دیگر هم سنا تورش نکرد . او برایم گفتش که رفتم پیش صدق گفتم آخر آقا شما که اینک بیانصافی است شما خودتان به این آدم دستور مبر فرمائید که برو و صحبت بکند بعد مطابق دستور شما اقدام میکند و میآید آنجا و بعد شما با او طوری صحبت کردید مثل اینکه شما اطلاع نداشتید آخر اینکه صحیح نیست . گفت بشرطی که نه شما نه او به کسی این مطلب را نگوئید میگویم تعقیبش نکنند . یکی از چیزهای دیگری که راجع به صدق Garner بمن گفت گفت در آن موقع که تهران بودم رفته بودم به دیدن صدق یک نشریه ای را به او نشان دادم یک مطالبی داشت که خیلی بنظرش جالب

بود گفت ققدرخوشم میآید اینها دادم بهش گفت نه بمن ندهید میخواهم اما بمن ندهید بگذارید روی میز گذاشتم روی میز تعجب کرد این چه جور آدمی است یعنی چه گفتم حتما " برای اینکه نمیخواهد از دست شما بگیرد که اگر یک روزی گفتند این را شما به او داده اسید بگویدنه روی میز بود نه از او نگرفتم . و قطعاً " هم همین است ها دلیل دیگر نداشت بنظر او خیلی قریب بود . تمام این چیزهایی را که گفتم یک چیزی را نشان میدهد حسن نیت داشت برای اینکه بمن گفت که ما افتخار میکنیم بوجود یک ایرانی مثل شما نگفت چرا ؟ منم نپرسیدم چرا . در موقعی که من به حسبی گفتم حسبی هم رفته یقیناً " به او گفته میدانم گفته یا نگفته است . خیال میکنم گفته است که فلا نمیگوید که این سیاست شما نتیجه نخواهد داد راهش اینست که کنار بیایید و الان هم که بانک هست حتما " اصرار میکند که کنار بیایید . روی مجموع اینها و شاید یک اشخاصی هم تک و توکی هم پیدا شده اند که به او یک چیزهایی راجع بمن گفتند . یک روز تصمیم میگیرد که مرا بخواد . میدانم این جنبه خود خواهی است که این مطلب اما اگر مصدق این جریزه را میداشت که روی حرفش میایستاد و علیرغم مخالفت نزدیکانش و همراهانش و همکارانش تصمیم میگرفت و مرا آورده بود من به شما اطمینان میدهم من کار رفت را با نهایت آبرومندی با بانک تمام میکردم چرا ؟ برای اینکه یک اشخاصی بودند بلاک رایک آدمی مثل خود میدانستم یک آدمی که زیر بار احدی نمیروود دولت آمریکا نمیتوانست به او بگوید اینکار را بکنید اینکار را نکنید . راجع به ملاقات با ناصر میدانم گفتم قضیه بلاک رایانه ؟ اما این را شاید بگویم الان بد نیست . گفت رفتم بدیدن ناصر وقتی رئیس بانک جهانی بود صحبت کردیم اینها بعد رو کرد بمن گفتش که دولت شما چنین چنان فلان اشتباه میکند من گفتم که میستر پرزیدنت من نماینده دولت آمریکا نیستم این حرفها را بیخود بمن میزنید اگر خیال میکنید که بمن میزنید که من تحت تاءثیر واقع میشوم و میترسم و میروم یک اقدامی میکنم اینطور نیست بمن مربوط نیست و انگهی اصلاً " اینکار شما مربوط به دولت آمریکا نیست شما رئیس جمهوری مصر و مردم

مصر با ید تصمیم بگیرد که چه راهی خواب شما است منعفت شما است بهیچکس این مربوط نیست جز شما . بنا بر این باشد خدا حافظ . گفت بنشینید گفتش اول غربی هستی که اینجور با من صحبت کرد . گفت نشستم یک مدتی هم طول کشید مذاکرات ما . بعد از یک مدتی مراجعه کرد که برای رفع اختلاف ما با انگلیس من میخواهم که شما کمیت قبول بکنید گفت بشرط اینکه انگلیسها هم قبول بکنند میکنم انگلیسها هم قبول کردند نشست و حل کرد . یعنی به او ایمان پیدا کرده بود . این آدم اینجوری بود که باز هم علی امینی را که اصرار کرد خسرو پور من دعوت بکنم وقتی سفیر واشنگتن بود در مذاکراتی که مذاکرات دیگری به مرحله نهائی رسیده بود راجع به وامی که میخواست بدهد تا نستیم گفتش که مستریلاک State Department میگویند که ما هیچ خبر نداریم از اینکه چنین وامی دارید میدهد . گفت State Department مگر بنا بودیم به State Department خبر بدهم به State Department چه مربوط است که من دارم وام میدهم به دولت ایران من خیلی وام میدهم به دنیا به State Department مربوط نیست State Department اگر میل دارد بداند که چرا من دارم وام میدهم و خیلی خوشوقت میشوم بپرستند اینجا من به آنها میگویم من آنچنان پشیمان شدم که از این دعوت کردم .

(؟) یک آدم با پر نسیبی بود قرض بود که من وقتی که میگفتم که یک موه سه ای بعقیده من باید ایجاد بشود موه سه بین المللی که بجاشی که Government to government Aid بدهد یک موه سه مستقلی باشد روی اصولی بدهد . و میگفتند که آخر چه کسی ؟ میگفتم بلاک را بیاورند و سه این یک آدمی مثل بلاک را بیاورند رئیس بکنند ۱۵ نفر در دنیا نمیتوانید پیدا بکنید که اینطور فکر بکنند آنها را بیاورند رئیس بکنند که تحت نفوذ احدی نباشند . آنجا صحبت صدق را میکردیم که چرا مرا دنظر گرفت ؟ من خیال میکنم که خیال کرده بود که من کسی هستم بدر داین میخورم و من معتقدم اگر آمده بودم اینکار را انجام میدادم علت مخالفین چی بود با من ؟ آنها هم سرا میشناختند آنها میدانستند اگر من بیایم اینها داخل آدم نخواهند بود . تمام اطرافیان صدق دیگر حنا شان رنگ نخواهد داشت برای اینکه من جراث و شها مت را داشتم که صدق را قانع بکنم وقتی قانع میشد اینکار را میفرستم تمام میکردم

برای این آقایان دیگر اصلاً "جائی باقی نمیماند که اطرافیان باشند . واطمینان دارم که مخالفتی که کردند یک عده شان روی همین بود . روی همین ترس بود . منتها تهمت زدن که این نوکرانگلیسهاست خلافتش را که هیچکس نمیتواند ثابت بکند که . ولی او از او ایراد دارم تو که یک همچین تصمیمی را میگیری مرد روی آن بمان چرا نماند ؟ صدق یکی از آلت هائی که خودش بکار میبرد و تمام اطرافش اطرافیانش بکار میبردند متهم کردن فلان ایرانی به اینکه نوکر اجنبی است این تهمت را بخود او هم میزدند از این میترسید که با اینکه شنیده که اینها در یک کمیسیونی به اتفاق آراء همه گفته اند که یک انگلیسی بهتر از این است آورده فردا میگویند این آدم هم آدم انگلیسهاست . یک عده ای الان هم عقیده دارند که صدق را انگلیسها آورده بودند بطوریکه الان معتقدند یک عده ای میگویند خمینی را انگلیسها آوردند یک عده ای میگویند خمینی را آمریکائی ها آوردند هر چه حال شما بخواهید استدلال بکنید که بنظور نیست میگویند شما احق هستید شما میدانید ما ها عاقل هستیم شما یک عده ابله هستید که این چیزها سرتان نمیشود اما اینها اینقدر باهوش هستند و زرنگ هستند و میشناسند سیاست دنیا را مو شکافی میکنند تجزیه و تحلیل میکنند و با دلایل میرسنده که با این نتیجه که انگلیسها اینکار را کردند برای اینکه اگر انگلیسها اینکار را نکرده بودند آمریکاائی ها اینکار را نکرده بودند بطور میشد اینطور شده باشد ؟ این آدم تحت نفوذ بود بطور خلاصه صدق یک آدمی بود حسن نیت داشت وطن پرست بود در آن تردید نیست میخواست یک کارهای بکند بلد نبود خرابکاری را بلد بود منفی بافی را بلد بود کار مثبتش را بلد نبود نمیدانست و اشخاصی که دور و برش بودند اشخاصی بودند دلایل و بیچاره برجسته ترینش بعقیده من این آقای حسینی بود که متخصص فنی او بود متخصص فنی او خرافات داشت که خواب دیده است .

س - دکتر شایگان هم ؟

ج - دکتر شایگان را من کم از او دیدم آنچه که از او دیدم Impression خوبی در

من نکرد .

س- دکتر فاطمی چی وزیر خارجه اش ؟

ج - دکتر فاطمی یکی از حقه بازها شانلانا نهایی درجه یک بود برای اینکه من این را وقتی میشناختم که روزنامه باختر را مینوشت در موقعیکه من در بانک ملی بودم . این داشما " رنگ عوض میگرد یک روز موافق من بود یک روز مخالف بود . معلوم نبود چی بود اصلا " یک آدم بی پرنسیبی بود من . تعجب میکنم چطور این را وزیر خارجه کرد . راجع به وزارت خارجه شنیدم که یک روزی در هیئت وزیران رو کرده کاظمی گفتش که ، گفت که شما خبرییا وری میکنید برای سفارت انگلیس و سفارت آمریکا از جریان هیئت وزیران یعنی همان حرفی که شاه بمن گفت نسبت به یک وزیر دیگر . جلوی وزراش گفت و این عقیده اش بود معذالک نگهش داشت نگهش داشته بود . اگر مصدق . من ببینید من دودبختی بزرگ برای ایران میدانم در عصر زمان خودم یکی سرکار آمدن صدق یک آدمی که قدرت مطلق داشت و نتوانست ایران رانجات بدهد دوم این خمینی که با این نفوذی که آمده یک آدمی است در تخریب فقط مهارت دارد . این دوتا اگر یکیشان این جنبه مثبت هم داشتند و بلد بودند کارشان را ایران را میتوانستند عوض بکنند . مصدق میگفتش که یکی از افتخاراتش این بوده که سالها در کجا بودم ده بودم نه روزنامه خواندم نه رادیو شنیدم من وقتی این را شنیدم گفتم این حرف را آخر کسیکه این حرف رازده نمیتواند ادعای .....

روایت‌کننده	:	آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ	:	۱۲ آگوست ۱۹۸۲
محل	:	شهرکان - فرانسه
مباحثه‌کننده	:	حبیب‌لاچوردی
نوار شماره	:	۲۵

س- جناب آقای ابتهاج اگر اجازه بفرمائید امروز راجع به چند نفر دیگر از کسانیکه نخست وزیر بودند یا نقش مهمی در تاریخ ایران داشتند صحبت بکنیم و بعد انشاء اله فرصت بود در روز آخر برگردیم به تکمیل مطالبی که راجع به بعضی دیگران تا حالا گفته شده است . امروز اگر صحبت را شروع کنیم با خاطراتتان در مورد تیمسار فضل اله زاهدی . آشنائی سرکار با ایشان از کی بود ؟.....

ج- بله آشنائی من با زاهدی از سالیان دراز بود . من یکی از دوستان نزدیک من امان اله میرزای جهانبانی بود سپهبد امان اله میرزای جهانبانی ، که آنزمان من خیلی خیلی علاقه داشتم به بریج و با هم بریج بازی میکردیم هفته ای چند بار با یک عده دیگری هم که بازیکن بودند .
س- کی ها بودید ؟

ج- حمیدسیاح مثلاً "بود که در وزارت خارجه بود و یکی از پایه‌وران ارشد وزارت خارجه بود تحصیلاتش در روسیه بود او کسی بود که روسیه شناس بود .
س- سیاح ؟

ج- سیاح . حمیدسیاح برادر بزرگ محسن سیاح که دکتر دندانپزشک بود . دیگر مثلاً با شوکت الملک پدر علم بوسیله همین جهانبانی آشنایم و با هم بریج بازی میکردیم او هم بریج بلد نبود . و یک عده زیادی بودند از ایرانی ها و خارجی ها خیلی با هم مربوط بودیم و بوسیله امان اله میرزا با زاهدی دوست شدیم آشنایم با او هم بریج بازی میکردیم و بسیار هم دوستش داشتم در معاشرت یک مرد خیلی دوست داشتنی بود همین خانه ای که در بالای شمیران

س- بالای جماران میشود حالا .

ج - جاشیکه در همان ارتفاعاتی است که . حصارک آنجا تازه خریده بود درست کرده بود همین پسرش هم که بچه بود میآد آنجا .

س - اردشیر ؟

ج - اردشیر . و به او سپاهی داشتم آدم دوست داشتنی بود . روزیکه شاه بمن تکلیف کرد این را توضیح دادم سازمان برنامہ را تکلیف کرد بمن به این عنوان گفت برای شما دو کار در نظر گرفته بودیم یکی نفت بود یکی زمین اما نفت را خارجیا اداره خواهند کرد در حال این مهمتر است آنوقت گفتم که من با این شرایط حاضرم و بعد که قبول کرد گفتم که نخست وزیرتان چی میگوید ؟ گفتش که او هم موافق است اما خودتان ببینیدش . رفت پیشش .

س - پیش ؟

ج - پیش زاهدی . در قلهک آنجا شیکه متعلق به حسن اکبر بود و ما رم الدوله . قیطره در باغ قیطره آنجا سکونت داشت . رفت به او گفتم گفتش که به شرافت نظامی قسم میخورم که من کوچکترین مداخله در کار سازمان برنامہ نخواهم کرد و همه جور هم پشتیبانی خواهم کرد . گفتم خوب حالا من میخواهم بروم یک چند روزی مطالعه بکنم در سازمان برنامہ رئیس دفترش که یک نظامی بود خواست و گفت بنویسید که هر چه که فلانی میخواهد در اختیارش بگذارند . رفت آنجا هم و شروع کردم به مطالعه .

س - مردی بود که شما حرفش را قبول بکنید ؟

ج - خوب آنوقت اطمینان داشتم . وقتی این حرف را میزدیقین داشتم برای اینکه در این جور مسائل با او سابقه نداشتم . رفت و این اتفاقا " وقتی که قسمت به اقبال میرسیم در مورد اقبال هم همین صدق میکند همین عینا " قضیه تکرار شد . رفتم و قبول کرد او و مشغول کار شدم و برخوردی که پیدا کردیم جلساتی بود که یک چیز شبه شورای اقتصاد بقول خودش درست کرده بود که عبدالله انتظام بود وزیر خارجه ، علی امینی وزیر دارائی ، علی اصغر ناصری رئیس بانک ملی و وزیر بازرگانی او و فرالدین آنکه برادرش بعد نماینده مجلس شده بود پادو بود این ...

س - شادمان ؟

ج - شادمان . او وزیربازرگانی او بود اسمش گمان میکنم آنوقت عنوان وزیربازرگانی داشت .

س - اقتصاد مثل اینکه ؟

ج - وزیراقتصاد شد . چون اینقدر این عوض شد اقتصاد شد ، بازرگانی شد ، و این

چند نفر را جمع میکرد در آنجا یک مسائلی بحث میشد در این جلسات بود که اختلا ف

شدیدا " بروز کرد و گفت که من... به دو چیز علاقه داشت دو قرارداد یکی قرارداد جان مولم

یکی قراردادی برای مطالعه تیرادر خلیج فارس . یک گروهبانی بود به اسم گروهیان

یک شرکتی آمده بود و یک پیشنهادی داده بود برای انجام این طرح که مطالعاتی بکنند

من از جین بلاک خواهش کردم که من تا این تشکیلاتم را بدهم بمن هر کمکی میتوانید بکنید

برای اینکه من هیچکس ندارم که بمن بتوانند نظرفنی بدهد . نسبت بمن خیلی خیلی

کمک کرد . یکیش این بود که آنزمان در دو هفته بمن کمک کرد یک نفر را فرستاد که او

کسی بود که برای جین بلاک که رئیس انجمن شکسپیر هم هست یک تئاتر در Hartford, Connecticut

ساخت و بمن میگفتش که این معجزه کرده که این را در هشت ماه ساخت . یک تئاتر عظیمی در

Hartford, Connecticut هست . Binger, این East Riverside Drive

را در نیویورک او ساخته است و خیلی خیلی برای La Guardia کار کرده بود که

خیلی خیلی هم برای La Guardia احترام داشت که چقدر پشت کار داشت و کمک

کرده که یک چیزهایی در نیویورک انجام بشود . که در یکی از سفرهایی که رفتم آمده بود

در فرودگاه که مرا برد این نشان داد که یک پلاکی هم بود در همان East Riverside Drive

که روی پلاک نوشته بود که مهندس Binger است . یک نفر دیگر هم فرستاد

که سرمهندس بانک جهانی بود این آدم اسکاچ بود و به اسم Bryan Calhoun(?)

این آدم بموقعی رسید که من به او گفتم من چندتا کار مهم دارم که باید تصمیم بگیرم و

هیچ صلاحیت ندارم که جنبه فنی این را تشخیص بدهم و هیچکس هم ندارم که بتوانند بمن

این راهنمایی را بکنند من این چیزها را بشما میدهم شما خواهش میکنم بمن نظر بدهید

Hector Prud'homme Hector Prud'homme آنوقت هنوز در استخدام سازمان

برنامه درنیامده بود هنوز در بانک جهانی یک شغلی داشت رئیس یک اداره ای بود

الان بخاطر ندارم چه اداره ای بود Hector Prud'homme هم درها روارد حقوق خوانده

اوبه اینکار چه بود ؟ بطوریکه در همان اوان رفت آمریکا . در ۱۹۵۴ ، ۱۹۵۴ رفته بود . رئیس جمهور آن زمان نمیدانم کی بود ؟ آیزنهاور بود . از واشنگتن به علائق گراف کرد که ابتهاج قرارداد را امضاء کرد یا نکرد ؟ علائقن کردیم ، من گفتم بیخود وقت تلف میکنید من نمیکنم . بعد گفت پس بیاشاید . یکروز مرا خواست ، عبدالله انتظام ، علی امینی ، مایک Triangle شده بودیم بخودی خودها بطور طبیعی که نمیدانم که چرا چیزی که بود ما این سه نفر را میخواستند من عبدالله انتظام را خیلی خیلی دوست داشتم علی امینی را ، علی امینی یکی از دوستان قدیمی من بود یکی از انستیم ترین دوستان من بود . با اینها هر دو تنای اینها Tutover میکردم . ما را خواست رفتیم وزارت دربار بنظرم گفتش که این تلگراف اعلیحضرت گفتم آقای علا این را من بخود شاه هم گفته بودم شما هم این مطلب را برسانید که این من امکان ندارد یک چیزی را امضاء بکنم مگر اینکه با آن موافق باشم بنابراین تا بر من مسلم نشود که این یک چیز صحیحی است امضاء نمیکنم والان مشغولم دارم تحقیقات میکنم عجله نکنند .

س - قبل از شمارش سازمان برنامه کی بود ؟ اینها را در زمان ...

ج - قبل از من پناهی بود که من روزیکه از واشنگتن بنا بود حرکت بکنم . اینهم باید بعد بگویم که Foster Dulles را دیدم وزیر خارجه بود و چطور شد که بمن گفتند که Foster Dulles میخواهد شما را ببیند . من داشتم می آمدم به ایران بعنوان یک فرد ایرانی . قرارداد من با صندوق بین المللی قرارداد دوم من هفت ماه یا هشت ماه مانده بود که مصدق حکومت مصدق عوض شد و من تصمیم گرفتم ببایم چرا ؟ برای اینکه من بارها سعی کردم که من بروم و مصدق روی خوش نشان نداد واسطه ما هم علا بود . بنابراین این تکلیفی را که بمن صندوق کرده بود دعوت کرده بود که بروم Advisor بشوم To the Managing Director این را بلا آخره مجبور شدم

قبول کردم و رفتم . در

س - فرمودید که قرارداد را ...

ج - هان قرارداد سال دوم هم تجدید شد . هشت ماه گویا مانده بود که زاهدی آمد سرکار .

من تصمیم گرفتم که برگردم به ایران که Ruth که Managing director بودسودی بود رئیس بانک مرکزی سوئد بود و Hammar skjöld را و در بانک خودش استخدام کرده بود . آنوقت او کسی بود که این را نمیدانم فکر کرده بود که خیلی به او اعتقاد داشت میگفت خیلی لایق است ز رنگ است چه اینها بسیار مرد خوبی بود

ایـــــــــــــــــــــــ Eva Ruth . وقتی به او گفتم گفتش که شما چطور آخر میخواهید بروید ؟ همینجور تصمیم میگیرید بروید ؟ شاید ما موریته از طرف صندوق بروید به ایران ببینید وضعیت را اگر مطابق میل تان بود آنوقت استعفا بدهید الان چرا . گفتم من چهار سال ایران را ندیدم در چهار سال ایران که عوض نشده است که . من ایران را میشناسم همانطوریکه چهار سال پیش بود الان هم همان است لازم نیست من بروم ببینم . گفت پرسید که کاری بشما پیشنهاد کرده اند ؟ این عقیده عموم بود در صندوق همه همکاران من در صندوق خیال میکردند که بمن شاه کاری تکلیف کرده است برای این دارم میروم هرچی هم میگفتم یقین دارم باور نکردند گفتم مطلقا کسی سر ادعوت نکرده است خودم میخواهم بروم . آدم و اولین ملاقاتی که با شاه شد گفتم که اعلیحضرت من آدم مردم خیال میکنند شما سرا خواستید خودتان که میدانید خودم آدم و میدا بم که موی دماغ تمام این آقایان خواهم شد همانطوریکه همیشه بودم .

س - راجع به آن جلسه با آقای انتظام اینها صحبت میگردید من چیزتان کردم .

ج - هان ، هان آنوقت به علا گفتم علامه جواب داد دیگر مزاح من نشدند . (Brian Calhoun) گفتش که این قرارداد دو ایراد دارد یکی که اینها مهندس مشاور نیستند ، دوم اینکه یک چیزهاش دارد . من گفتم یک عیبی که من در این قرارداد میبینم این برای هشت سال است شش هزار کیلومتر تا روز آخر سال هشتم اگر اینها شش هزار کیلومتر ساخته باشند من کاری نمیتوانم بکنم در صورتیکه این صحیح نیست . آخر در مدت معینی باید بتدریج بگویند در فلان سال اینقدر کار بکنند که اگر نکردن حق لغو داشته باشم . این را گنجانند در آن . گفت دوسال بعد از دوسال . من گفتم دوسال زیاد است من دوسال نمیتوانم صبر بکنم سرا متقا عد کرد که یک همچین کار به این بزرگی آخر من ایده نداشتم که کاریک مهندس

مشاور برای راه سازی آنهم شش هزار کیلومتر جقدر اهمیت دارد .

س- شما صد درصد متکی بودید به مشاورهای قابل اعتمادتان ؟

ج - قابل اعتماد . من اول کسی بودم که مهندس مشاور به ایران آوردم برای سیمان برای

همه کارها برای راه سازی هم مهندس مشاور . و برای سیمان را که این را میروم

میگویم که زاهدی سرهمین کار هم اوقات تلخ شد که آقا کارخانه سیمان که یک

آسیاب است این را شما مشاور میخواستید بیاورید ؟ من گفتم که جور دیگر نمیتوانم بکنم

من . این بمن توضیح داد Brian Calhoun(?) که اینکار یک مقدماتی میخواهد

اولاً " نقشه کش باید این استخدام بکند الان استخدام نقشه کش در دنیا آسان نیست

برای اینکه خیلی از کشورها هستند که الان . کشورهای عقب مانده برنامه راه سازی

دارند و به اندازه کافی مهندس نقشه کش در دنیا Available نیست این باید

یک تشکیلاتی درست کنند این تشکیلات خودش تقریباً " دو سال طول میکشد تا راه بیافتد

بنا بر این منصفانه نیست که بگویم قبل از دو سال متقاعد شدم که سردو سال اگر فلان قدر

کار نکرده باشم من حق دارم خاتمه بدهم قراردادش را ملغی بکنم . آن بعد هم کار مزدش

گفت این کارمزدها زیاد است اینقدر ، بنظرم یک ثلث از کارمزدها اینها را کم کرد .

این را آن دفتریان که آنجا اینجا بود او خیلی اطلاعات کامل دارد جزئیاتش .

برای اینکه آن تمام اینها را میدانند اما حداقل یک ثلث بود که کم کرد . بنا بر این

مجهز با این چیزهایی را که بمن Brian Calhoun (?) داده بود رفتیم توی جلسه

همین شورای اقتصاد . باز مطرح کرد که آقا چرا زودتر اینکار را نمیکنید و علاقه به این

دوتا را خیلی داشت گفتم که من این گروه وان را که مطلقاً نخواهم داد اینها دلالت

و بهیچوجه من همین کاری را نخواهم کرد . بحث زیاد شد . گفتم که من یک اشخاصی را

آوردم بمن میگویند با صد هزار لریه شما یک همچین کاری میخواهید بکنید این شدنی نیست

گفتش که امیرالبحری انگلیس از صد سال پیش تمام تحقیقاتی که راجع به بنا در خلیج

فارس کرده است در اختیار این گروه گذاشته است . گفتم این گروه یک دلیل است

امیرالبحری انگلیس مگر یک همچین کاری میکند . غیر ممکن است چنین کاری باشد .

این دروغ محض است . هر کس که گفته که دروغ است . و اینها معلوم شد تمام اینها

را چیزی به او گفته بود. مهندس که بر علیه من قیام کرده بود مهندس ای دادبیداد حالا بدیدادم میآید که آنوقت معاون وزارت راه بود و مدافع هم جان مولم بود هم این گروه وان که بعدها در آس مخالفین من قرار گرفته بودو مرا بعنوان خائن که اینکارها را من کردم در صورتیکه این همه این چیزها را مشاور زاهدی بود بعنوانی که معاون وزارت راه بود که من بلا آخره از . بعد هم آمد به سازمان برنامه و از سازمان برنامه بیرونش کردم که این دشمنیش دیگر .

س - وزیر راه که آنموقع تیمسار گرزب بود

ج - گرزب بود بلکه که نظامی بود .

س - بعد هم سرتیب (؟) انصاری وزیر شد این

ج - بلکه انصاری اینها را میدانم بلکه او هم افسر بود . گفتم که اینتکه گروه وان ممکن نیست بدهم و اما راجع به مولم ، مولم اینها مهندس مشاور نیستند ولی علت اینتکه من حاضر این قرارداد را تجدید نظر بکنم و اضافه بکنم اینستکه اینها چندین بار میسیونها شون آمد به ایران نشستن با دولت صحبت کردند و از زواول هم اینها گفتند که ما مهندس مشاور نیستیم . و به آنها گفتند اهمیت ندارد آنها به این خیال آمد بودند که راه سازی رایبه آنها میدهند وقتی که رسیدند به تهران دیدند که اینها در تهران هم نمیدانستند تفاوت بین مهندس مشاور و مقاطعه کار .

بعد از چیزهاش که به آنها گفته شد اینها فهمیدند که اینها را میخواهند اینها مهندس مشاور باشند که بعد مقاطعه کارها را دعوت بکنند و کارهای مقاطعه کاران را نظارت بکنند گفته بودند ما اهل اینکار نیستیم و خودشان Avery این Avery که الان ایران شناس است در کمبریج این مترجم شان بود این بمن گفت که این بدبخت ها این حرف را زدند و ای دادی سعی میکنم که اسم آن یار رو پیدا بکنم .

اینها بهشون گفتند که اهمیت ندارد شما اینکار را بکنید . ما به شما کمک میکنیم راهنمایی میکنیم مقاطعه کارها را به شما معرفی میکنیم و اینها را متقاعد کردند بنا بر این من که نمیتوانستم بعد به او بگویم بعد از اینتکه تهیه شده به دوزبان آمد برای امضا

شده است چندین سفر به تهران کرده اند من به آنها بگویم که این رایبه Avery Brian Calhoun (?)

گفتم ، گفتم من میتوانم به آنها بگویم که من شما را قبول ندارم من باید بروم
 عقب یک نفر دیگر برگردم ؟ گفت نه الان دیگر این کار گذشته است . چیزهای دیگر را
 شاید طوری بسازید که من با اطمینان خاطر بتوانم این را امضاء بکنم . این
 Clause ها را گذاشت به زاهدی گفتم این است وضعیت من این را با
 این ترتیب امضاء خواهم کرد آن یکی را قبول ندارم .

س- زاهدی عکس العملش چی بود ؟

ج - زاهدی ایستادگی میکرد آن قضیه چیزم پیش آمد برای سیمان خواستم مهندس
 مشاور Henry Pooly بود او را یاد میاید Henry Pooly مهندس مشاور یک
 پیرمردی بود که در خود انگلستان معروف بود این را گفتش که این مهندس مشاور لازم دارد ؟
 این آسیا باست این راه کسی میتواند نیکند گفتم آقا بیخود وقتتان را تلف نکنید تا وقتی
 که من هستم غیر از این نخواهد بود من برای تمام کارهایی که لازمست مهندس مشاور خواهم
 آورد . غیر از این نمیشود . اوقات تلخ شد و با شد از جلسه رفت بیرون ، خوب خود داری کرد
 خیلی برای اینکه قلدربود دیگر Strongman ایران بود دیگر دلش میخواست یک
 عکس العملی نشان بدهد اما خود داری کرد با شد از جلسه بیرون رفت وقتی که رفت من رو کردم
 به اینها شروع کردند به عبدالله انتظام و علی امینی آن دوتا که حق باشماست .
 گفتم حق با من است ؟ اما چرا نمیگوئید آخر ؟ میترسید از او ؟ جلویش بگوئید وقتی که این
 بین من و او گفتگو هست چرا ساکت میمانید . عبدالله انتظام رفت پیش او رفته بود تو
 دفتر خودت آمد و گفتش که گفته است یک جلسه ای تشکیل بدهید به ریاست خود عبدالله انتظام
 و این نمایندگان بانک جهانی را هم بخواهید هم Hector Prud'homme راهم Bryan Kohün را
 س- اینها که زیر دست شما بودند .

ج - نه هنوز زیر دست من نیامده بودند . یکیشان به تقاضای من اینها را Gene Black
 فرستاده برای اینکه بمن کمک بکنند هیچ سمتی ندارند این سرمهندس است یکیش سر
 مهندس بانک است Prud'homme هم پایوربانک است . رفتیم پیش وزارت خارجه
 باز هم بودند علی امینی و آنهای دیگر . عبدالله انتظام سؤال کرد عقیده شما راجع به
 گروه بان این را تکرار کرد که بهیچوجه صلاحیت ندارند دلالت مستند . راجع به جان مولم

نظرش داده‌مانی که گفته بود تکرار شده بود. Henry Pooly را گمان نمیکنم در آنجا مطرح شده باشد راجع به سیمانکار . اینها رفتند گزارش دادند به زاهدی و دیگر سرومدایش خوابید من قرارداد داد. هان آنوقت جان مولم را خواستم به آنها گفتم که من این قرارداد را امضاء نخواهم کرد مگر اینکه شرایطی را که یک متخصص آوردم سر مه‌ندس بانک جهانی است اینها در آن گنجانیده بشود و تغییر نکند همه را قبول کرد هم از لحاظ مزد هم از لحاظ گذاشتن آن دو سال که همین بازوسیله شد که من قرارداد را توانستم لغو نکنم . والا غیر ممکن بود بتوانم تا آخر هشت سال کاری بکنم .

س- تیمسار زاهدی قبول کرد این تغییرات را ؟

ج- آن به او دیگر مربوط نبود . خودم کردم اینکار را . ما خوب میانه ما اصلاً" دیگر بکلی تیره شد

س- از آن تاریخ ؟

ج- از همانجا شروع شد و از چیزهای دیگر . نخست وزیر بود مقتدر

س- چه جور نخست وزیر بود ؟

ج- قلدر نظامی تمام از او میترسیدند مثلاً" گفتش که به کی گفته گفتند همین شریف امامی را با فحاشی از دفترش بیرون کرد سیلی میزد تو گوش مردم با فحش ، فحش میداد . بنظر همین رایج به شریف امامی بود مثل اینکه گفتند که با فحاشی بیرون کرد . آخر یک وقتی هم شریف امامی را .

س- مثل اینکه در مجلس مخالفت کرده بود یا انتقاد کرده بود از قرارداد کنسرسیوم ؟

ج- قرارداد کنسرسیوم ؟ شریف امامی نماینده مجلس نبود که بود ؟

س- مجلس سنا مثل اینکه ؟

ج- در سنا آنوقت هم بگذارید ببینیم سنا بود بله نمیدانم ، نمیدانم این را نمیدانم نشنیدم باور نمیکنم باور نمیکنم نمیدانم . و دیگر همین نخست وزیر مقتدری و کلاً میرفتند و کلاً هم آنوقت هنوز یک وزنی داشتند .

س- اطلاً" تقریباً" رابطه شاه با وزراء" در زمان تیمسار زاهدی قطع شده بود و حالت رئیس‌الوزراء و صدراعظم پیدا کرده بود ؟

ج - بله ، بله

س - مساوی قوام السلطنه بود از نظر قدرت ؟

ج - قدرت نظامی داشت از او میترسیدند ، از او میترسیدند ملاحظه میکردند . میگویم یک نفر را گفتند که با فحش فحاشی از دفترش بیرون کرد که سابقاً " وزیر بوده یا آنوقت وزیر بوده است من خیال میکردم که شاید شریف اما می بوده باشد اما یقین ندارم .

س - کار مثبتی هم بنظر شما انجام میداد ؟

ج - آن چیزی که میرفت این را ناراحتش کرد و کلاً تقاضاهای داشتند .

س - وکلای مجلس ؟

ج - مجلس . من اصلاً آنها را نمی پذیرفتم و هر وقت هم که رسم من این بود میگفتم

مراجعه بکنید به کی یک . رئیس . . . . .

س - فرمودید وکلای مجلس مراجعه میکردند ؟

ج - مراجعه میکردند به نخست وزیر با قدرت که تقاضا میکردند که او دستور بدهد

که در حوزة انتخابیشان که تمام اینها مسخره است ساختگی است فلان کار عمرانی

بشود این ناچار بود که به آنها بگوید که من در این کار دخالت ندارم و برایش خیلی

ناگوار بود و این یک وضع بسیار طبیعی بوده تمام نخست وزیرانی که در زمان من

آمدند زاهدی ، علا و اقبال و اگر هم مانده بودم پنجاه نفر دیگر هم میآمدند این

وضع پیش میآمد .

س - که نخست وزیر اظهار عجز بکنند .

ج - که یک نفر نخست وزیر باشد یکیش با قدرت دیگرانش هم با حسن نیت اما دلشان

میخواهد یک کارهایی بکنند ولی نتوانند برایشان خیلی سنگین باشد که به وکیل مجلس

بگویند که آقایان در آن کار مداخله نداریم یک آدمی آنجا نشسته است به این حرفهای

ما اعتنا نمیکند . این گناه من نبود این را من به اقبال گفتم و به اقبال گفتم

و حالا اینجا نمیدانم بگویم یا نه ؟

س - بفرمائید .

ج - گفتم که من در خلیج فارس بودم داشتم از آبادان رفته بودم به چاه بیهار

برگشتم آنجا درنا و جنگی بودم که توی رادیوشنیدیم که نخست وزیر شد بجای علا خلیلی هم تعجب کردم چطور شد شاه علا را برداشت اقبال را آورد . آمدم تهران رفتم ملاقاتش گفتم که ما با هم دوست هستیم رفیق هستیم . من اگر جای شما بودم آقای اقبال قبول نمی کردم اگر می گفتند یک ابتهاجی هستش که خودم مختار است یک آدم گردن کلفتی هم هستش که رئیس سازمان برنامه است و شما حق مداخله در کار او را ندارید من قبول نمی کردم .

س- نخست وزیری را ؟

ج- نخست وزیر را . ما شما با علم به این قبول کردید شاه هم قطعاً بشما گفتند که بمن یک قول هائی دادند من گفتم من کسی را اجازه نخواهم داد در امور من مداخله بکند من یک چیزی را تهیه میکنم یک برنامه ای را تهیه میکنم میدهم به هیئت وزیران هیئت وزیران تصویب میکند میرود به مجلسین وقتی تصویب شد دیگر به احدی اجازه نخواهم داد که مداخله بکند بیاید بگوید برای خاطر من اینکار را نکن آن کار را بکن . یا در کارهای تصمیمات اداره من بخواهد مداخله بکند من مسئولیت تام و تمام قبول کردم دیگر دستور از دولت قبول نمیکنم راجع به چه جور من اداره بکنم ، گفتم با این علم به این چیزها شما قبول کردید میخواهم قبلاً بشما بگویم ما با هم دیدگاردوستیم رنجشی پیش نیاید . او بجان بچه هایش قسم خورد گفت بجان بچه هام شاید اسم هم برد من قسم میخورم که بهیچوجه مداخله نخواهم کرد حمایت خواهم کرد . عین همان حرفهائی که زاهدی زده بود . و اتفاقاً به شاه هم رفتم همان مطلب را تکرار کردم که گفتم با اقبال رفتم صحبت کردم من اینجور گفتم او اینطور گفت . بر میگردیم به همین چیزیکه در مذاکره با . هان زاهدی خوب بلا آخره در نتیجه

س- و کـــــــــــــــــلای مجلس میرفتند و ایشان هم اظهار عجز میکرد و میگفت بمن مربوط نیست .

ج- اظهار عجز میکرد بلا آخره من تصمیم گرفتم که برای این بنادر Comsax را بیاورم بعنوان مهندس مشاور برای اینکه Comsax مهندس مشاور بوده در ساختن راه آهن و حسن شهرت داشته است . آنچه هم که من تحقیقات کرده بودم یک اشخاص حسابی بودند از دانمارک بودند میدانید دانمارکی بودند Saxied رئیس آن بود

مدیرعاملش ورئیس هیئت مدیر عامل بود و Gomsax و این Kampman and Saxied
 این از این تشکیل میشد که دونفر شریک بودند که این هیئت مشاورین را و بانک جهانی
 هم اینها را قبول داشت از جمله مهندسین مشاوری که در سرتاسر دنیا شناخته بود یکی
 هم اینها بود . اینها را خواستم و بانها قرار داد بستم اینها رفتند برای خرمشهر
 بندر خرمشهر را درست بکنند اول . رفتند آنجا بدستور آقای گرزین وزارت راه اینها
 راه را ندادند توی چیز برون توی محوطه اسکله . من تلفن کردم به گرزین یک
 جوری بمن فهمانده که من تصمیم ندارم بمن دستور داده است زاهدی .

س - اینها حالا خرمشهر هستند ؟

ج - اینها حالا من قرار داد را امضاء کردم و بمن اطلاع دادند که اینطور است من کاری نمیتوانم
 بکنم . رفتم به شاه گفتم یک همچین چیزی هستش و از این حرفها بغافل کمی چیز یا
 استعفا داد یا معزول شد زاهدی قضیه حل شد اینها رفتند و شروع کردند بکار .

س - یعنی در ارتباط با این جریان بود استعفا ؟...

ج - حالا به شما میگویم . چند سال از این گذشت من روزیکه در آن اتومبیل با شاه از سعدآباد
 میرفتیم به فرودگاه که به او گفتم که من نمیدانم که توضیح دادم یا نه ؟
 س - دادید .

ج - که اگر صد درصد پشتیبانی نکند نود و نه درصد اگر باشد میروم بمن گفتش که شنیدید
 که یقین که میگویند که من یک نخست وزیری را برای خاطر شما برداشتم گفتم بله شنیدم
 که گفتند که زاهدی را برای خاطر من برداشتید این راهم اعلیحضرت خیال میفرمائید من
 خوشم میاید از این ؟ من بسیار متأسفم از این قضیه . گفتم او که با من یک آشنائی داشت یک
 کمی دوست بودیم علانزدیکترین شخصی است من به علاوه من دارم اما یقین دارم علام
 بیچاره ناراضی است و حق هم دارد ناراضی باشد هر نخست وزیری هم که بیاید ناراضی
 خواهد بود گفتم این خیلی طبیعی است آخر این وضعی است که من گفتم به اقبال هم
 گفته بودم که اگر جای شما بودم قبول نمیکردم اینها با علم به این موضوع میآیند
 قبول میکنند بعد عدول میکنند از آن . خوب من چه بکنم بسیار طبیعی است اما من
 خوش نمیآید ناراضی نیستم از این قضیه . خواست مثلاً " به رخ من بکش که آنهم نگفت

من برای خاطر شما اینکار را کردم گفت شنیدید که میگویند که من اینکار را کردم ؟

به این طرز بیان کرد خب این مانع رفع شد ...

س - من شنیدم که از قول Sir Denis Wright که ایشان بعد از ۷۰ ماه از نخست وزیری

زاهدی گذشته بوده است آمده بود ایران برای مسئله نفت صحبت بکند ؟

ج - Denis Wright آمده بود برای کار نفت هنوز سفیر نبوده است ؟

س - نخیر . آمده بود و رفته پهلوی شاه برای سلام و علیک اینها و شاه گفته بوده

بیش که راجع بکار نفت به زاهدی کار نداشته باش بیا خب با خود من صحبت کن و

آقای Wright هم گفته بوده که ما بایستی با نخست وزیر قانونی صحبت

بکنیم و اظهار کرده بوده که از همان موقع من احساس کردم که شاه زیاد از زاهدی

بعنوان یک رئیس الوزرای با قدرت راضی نیست .

ج - بدون شک این .

س - این یک داستانی است که من شنیدم داستان دوم راجع به نحوه برداشتن آقای

زاهدی که گویا آقای علم را ما مور میکنند در سفری بشمال بوده است و او در آن ترن سواری میشود

و با آقای زاهدی صحبت میکنند و به او میگویند استعفا بده و مثل اینکه مسئله خیلی

با مصلح بحرانی بوده و نگران از عکس العمل زاهدی بودند که خوب ...

ج - که چه عکس العملی نشان بدهد

س - در این مورد شما چه .... ؟

ج - من اینها را نشنیده بودم . اما این خیلی خیلی طبیعی است . شاه قطعاً " نا

راضی بوده است از اینکه بعنوان اینکه Strongman of Iran شناخته شده

س - زاهدی ؟

ج - همین ، همین کافی است که نسبت به او حسود باشد و سوء ظن داشته باشد . از این

چیزها ناراضی بوده است به رخ من خواسته بکشد منت خواسته سر من بگذارد آنهم

مستقیماً " بمن نمیگوید من برای خاطر شما برداشتم میگوید که شنیدید که میگویند

اینکار را کردم ؟ والا یقین دارم . اما ممکن است که همین کار من دیگر مصممش

کرده است اینکار را بکنند و بهانه ای هم بدستش داده است که مثلاً " اینکارها را

متوقف میکنند . بهر حال این مانع رفع شد .

س- در آن زمان آنوقت پسر تیمسار زاهدی مهندس اردشیر زاهدی هم کساره ای بسود ؟

ج- هیچ من اصلا" ندیدم تا اینکه پدرش وقتی که مرد من رفتم سرختم و این آنچنان اشکر دبه این اردشیر زاهدی بحدی اشکر کرد بنظرش یک چیز واقعه فوق العاده ای آمد بنظر ایرانی ها اینچور . من اصلا" عداوتی با آن آدم نداشتم بیک وقتی دوست بودم مخالفتی با من کرد منم ایستادگی کردم وظیفه من بود تمام شد رفت . آمد در بانک ایرانیان مرا بوسیدند می دانم در همان مسجد وقتی که خواستم بیایم راه افتاد تا تو کوجه خیابان آمد ما من و نسبت بمن اظهار ارادتی همیشه تا امروز هم میکنند همیشه ، همیشه ، هر دفعه می آید با کمال احترام شانه مرا مثلا" میبوسد من این را اصلا" نمی دانستم رسم احترام ایرانی است من این را نمی دانستم و برای چه ؟ برای اینکه یقین دارم خود اردشیر زاهدی و خود زاهدی فضل اله زاهدی هم یقین وقتی که متصفانه می نشستند پیش خودشان قضاوت میکردند می دیدند حق با من است من گناهی ندارم من آدم در زمان ریاست وزرای او هم به خودش هم رفتم گفتم به شاه هم گفتم نخست وزیرتان چی میگوید ؟ اینهم علت این که پرسیدم برای اینکه یک نخست وزیر نظا می دارد . گفت بروید با خودش صحبت بکنید اما او هم موافق است . رفتم صحبت کردم او قسم خورد و موافقت هم داشت ولی در عمل درست نیامد علاوه ناراحت بود منتهایش علاوه یک مرد شریفی بود . آنوقت حال توضیح میدهم که علاوه جوری اینکار را میکرد .

س- سؤال بعدی من راجع به مرحوم علا بود که خاطراتتان را راجع به ...

ج- بله ، بله ، اما راجع به علا ، علاوه ، از نامه هائی که به نامز مینوشت نامه

To the Editor of the Times

س- چاپ هم شده است اینها ؟

ج- درهما نجا چاپ میکرد وقتی که لندن بود یک موضوعی پیش می آمد مینوشت مثل یک

فرد عادی به Editor of the Times

س - علا آنجا سفیر بود ؟

ج - سفیر بود .

س - چه زمانی ؟

ج - همان موقعی که . من موقعی که دربانک شاهی بودم از موقعی که دربانک شاهی بودم .

س - ایشان سفیر بودند ؟

ج - من آنچه که بخاطر دارم از اعمال این آدم خوش میآدمهر چه که میکرد و میخواندم هیچ اطلا" با او و برنشده بودم هیچ با او آشنائی نداشتم اما به او عقیده پیدا کرده بودم روی کارهای که میکرد روی چیزهایی که میشنیدم تعریف میکردند کارمندان وزارت خارجه از جاهای دیگر چیزهایی که میشنیدم و میخواندم به او اعتقاد داشتم . یک روزی در همان ایامی که من در هنوزده فتره شیت با زرسی هیئت با زرسی شرکتها ، عنوان خودم هم فراموش کردم که چی بود داشتم میآدمم که بروم بیرون دیدم در راه رو برو خورد کردم به علا ، اه شما کی آمدید ؟ گفت از لندن آمدم ، گفت الان میآدمم خدمت شما گفتم عجب من گفتش که بمن اداره کل ، در آنکه وزارت تجارت شد بعد . من گفتم به یک شرط قبول میکنم که فلانی با ما ... ند . گفتم آقای علا من باعث افتخار من خواهد شد با شما کار میکنم من بشما عقیده دارم ایمان دارم احترام دارم سالهاست من شمارا از دور میشناسم بنابراین باکمال میل . جدا شدیم . شدرشیس اداره کل تجارت داوور خود کشی کرد و من تمدید شد قرار داد من و اینکار هم همینجور ادامه داشت . خانه مشیرالدوله را اجاره کرده بودم برای اینکار صبح ها علاوه میآدمبه دفتر من از ساعت هشت بود مثلاً" تانه بعضی وقتها تا ساعت ده بعد میرفت به اداره کل تجارت . من وقتی که علا میآدمبه او همان رفتاری که درست باشاه میکردم به او میگفتم چه کارهای کردم و چه کارهای خیال دارم بکنم . یک مورد شد که علا بمن بگوید من با این موافق نیستم از تمام کارها اطلاع داشت یک دفعه با من نظرم مخالف نداشتم . من آنوقت بود به او گفتم نظرم راجع به مشکلات اقتصادی ایران که ایران تا یک نقشه نداشته باشد کارش درست نمیشود و استدلالم هم همان بود بسیار بسیار ساده اینست که به همه کس میگفتم . یک مملکتی نمیتواند تمام احتیاجات مملکت را برآورده بکند در ظرف یک

مدت معین کوتاهی این امکان پذیر نیست باید ما بخصوص که این مملکت هم توانائی مالی وهم توانائی جسمانی بسیار محدود دارد باید دید مهمترین کارهایی را که در این ظرف مدت پنج سال ، هفت سال ، ده سال اول ، پنج سال هفت سال ، ده سال دوم و سوم باید انجام بدهچی ها است ؟ و آنرا انتخاب بکنند و از این عدول نکنند در آمدش هم از هر جایی که میتواند بدست بیاورد و اگر کسر دراز مناسبع خارجی بدست بیاورد اینهم میگذارد در مقابل توانائی مالیش . این به این زبان یک روز رفت بمن گفتش که اعلیحضرت قبول کرد شاه قبول کرد .

س- رضاشاه ؟

ج- رضاشاه . من اصلا" باور نمی کردم چطور شد قبول کرد ؟ گفت هیچی من اینها را . علام میدانید یک آدمی بود که هیچوقت نمیرفت بگوید من نظر من است حتم دارم رفته گفته که یک ابتهاجی دارم که با من کار میکند چه فلان و فلان و نظرا و این است برخلاف ایرانی ها که یک چیزی را که از شما قاپیدند اسم خودشان جلوه میدهند این اینقدر این مرد درستکار بود . حالا یک مثال برایتان میزنم سلام بود در اوایل سلطنت همین محمد رضاشاه که دوتاشی مان در سلام با هم بودیم اورشیس بانک ملی بود من رئیس بانک رهنی در آنجا گفتش که مقرر فرموده بودید که یک رسیدگی بشود راجع به آن موضوع یک جلسه ای تشکیل دادیم که آقای ابتهاج هم بود آقای ابتهاج یک نظرهای داد چینی . چنان چنان چنان . هیچ لزومی نداشت اینطور مطلب را بگوید میتواند بگوید که کمیسیون را تشکیل دادیم و نتیجه اینست که مثلا" به عرضتان میرسانم با مرض رساندم یا خواهم رساند . این اصرار داشت که بگوید اینکاری که من دارم میگویم این فکر بکر من نیست فکر فلانی است . این یک چیز است خیلی طبیعی اما اینکار را ایرانی نمیکند . بجدی این مرد شریف پاک بود مثل آئینه . آنوقت ایرادی که به او داشتند حقا" هم این ایراد را داشتند این بود که مردیست بسیار ساده و زود گول میخورد این گناه او نبود گناه جامعه بود عیلا هر کس که میآمد پیش یک چیزهایی میگفت تحت تاء" شیر قرار میگرفت Emballer میشد بقول فرانسوی ها آنوقت این را میگفت فلان فلان . یک روز بن گفتش که یک

فرج اله یافتح اله فرود . دوتا فرود بودند یکی آن یارو مهندس حامی بود
اسمش مهندس حامی ..

س - که معاون وزارت راهی مشورت میداد به تیمسار زاهدی ... مهندس حامی

ج - بله بله من آنوقت تمیذانستم بعدها شنیدم از همین Avery
که مهندس حامی که معاون وزارت راه بود .

س - اسم اولش خاطرتان هست ؟

ج - الان بخاطر ندارم . دوتا فرود بودند یکی فتح اله فرود یکی فرج اله فرود یکیش آدم خیلی
خیلی کلاهبرداری بود خیلی ثارلاتان بود این یک روزی آمده بود پیش علایک چیزهاش گفته بود راجع به ...

س - کدامشان ؟

ج - آن بوده فرج اله فرود . آن فرج اله فرود برادر بزرگه بود که سالها در وزارت

دارائی کار کرده بود . بمن گفت آقا امروز یک شخصی آمده بود بسیار مطلع یک

چیزهای راجع به امور مالی ایران میگفت و ضمنا "هم میگفت علت اینکه من موفق

شدم برای اینکه من یک اکونومیست هستم من آدمی هستم که تحصیل کردم و به او

گفتم آقا این آدم بدنامی است این پولهای رز هم که پیدا کرده است در نتیجه تمام زدو

بند زمین های مردم را خریده است زمین خریده زمین ترقی کرده است این یک

لازم نیست حتما " یک آدم اکونومیست برسته باشد که اینکار را کرده باشد . همه

اینکار را میکردند در تهران همه اینکار را میکردند هر چه پولی که داشتند میرفتند

زمین میخریدند و در مدت کوتاهی اینکار میشد ، من همیشه منع میکردم دوستانم را

رفقایم را که اینکار را نکنید برای اینکه این به ضرر اقتصاد و در بانک ملی هم

اعتبار نمیدادم برای زمین خریدن و بارها هم سعی کردم در محابه هایم اخطار بکنم که

نکنید اینکار را این یک نوع سفته بازی است . speculation است . این آدم

مثل آئینه بود هرچی را که میدید این منعکس میشد این معتقد بود که کسی دروغ

نمیتواند بگوید و با او میکرد تحت تاء شریقرار میگرفت و بنا بر این برای او برآدی که میگرفتند

این نبود که علاوه بر او زود میشد گولش زد . و به اینجهت این را ضعف او میدانستند . ولی

در این مدتی که من با او کار کردم بحدی روشن بحدی سریع الا انتقال بود تحصیلاتش

بسیار بسیار خوب بود یعنی یک آدم ....

س - چه تحصیلاتی داشت ؟

ج - این حقوق خوانده بود در آکسفورد انگلیس درس خوانده بود . Core to the bar شده بود یعنی اصلاً قبول شده بود برای وکلالت دیگر . و معلوماً تاش خیلی بودفرانسه را بخوبی انگلیسی حرف میزد . خیلی آشنائی داشت به موزیک خارجی . بنظرم پیا نوراهم یاد گرفته بود . و یک مغرب زمینی متمدن منتها پیش ایرانی صدر مدکه همین که گفته بود بمن یک روزی گفت من جهنم ایران را ترجیح میدهم به بهشت خارجی که این رامن به آقا خان گفتم در پاریس از قول علا . یک فرشته بود بعقیده من علا .

س - مناسباتش با شاه چی بود چطور بود ؟

ج - بعدی شاه را دوست داشت که با او رکوردنی نیست . از من رنجش پیدا کرده که من چرا این مطلب را در مجلس سنا گفتم که به شاه بر می خورد که گفتم که هر کس که این اینکار جنایت بزرگی است که مرتکب شدند نه گفتم شاه .

س - درباره مسئله پتروشیمی شیراز ؟

ج - مسئله کود شیمیائی شیراز که من خواب از جا در رفتم و خیلی به او بد گفتم گفتم شما عوض اینکه بروید به ارباب تان بگوئید که حق با من است . و شاید من این را می گفتم اما بمن نمیخواست بگوئید شاید نقشه اش این بود که به او بگوئید که من کار صحیح کردم بمن بیاد بگوئید که من نمیاید است اینطور این مطلب را گفته باشم . گفتم من این جلسات را خواستم و شاه هم میدانند به شاه هم گفتم برای اینکه هر کس هر سئوالی دارد از من بکنند و من حقیقت را بگویم از من سئوال میکنند من پاشم آنجا چی بگویم ؟ دروغ بگویم ؟ مجبورم بگویم که اینکاری که کردند یک کار غلطی است برای اینکه من دارم یک کود شیمیائی دیگری با مطالعات صحیح زیر نظر لیلیستال اینها مناقصه گذاشتیم دارند میکنند . آنوقت یک آدم دزدی مثل شریف اما می پیدا میشود که میآید این را به این ترتیب من آنوقت نمیدانستم که البته پول گرفته است میآید اینکار با نتیجه صفحه ربعی ، هیجده صفحه قرارداد و تمام دفتر چه مشخصاً تاش

هیچده صفحه است . مال من هزاروپنجاه صفحه بود فقط Specification
برای شرکت کنندگان در مناقصه که این تمام رادستگاه فنی لیلینتال اینها
درست کرده بودند .

س- مدتی که وزیر دربار بود چه نقشی توانسته بود بازی کند ؟

ج- اولاً " شاه رادوست داشت بعدافراط ها اصلاً" بچه هایش زنش خانواده اش
برایش هیچ بودند در مقابل کارها وظیفه ای که داشت از حمایت از شاه راهنمایی
از شاه . یک چیزی است باورکردنی نیست این نظا هرنبودبرای اینکه من سالهای
سال دیگر با او کار میکردم و سالهای سال با او رابطه داشتم این چیزی نبودکه بسازد
این عقیده اش بود خانمش بارها بمن شکایت میکرد که این حسین آخربگوئیدکه
این چرا اینطور میکند ؟ چرا اصلاً توجه نمیکند ؟ ماهرچی که میگوئیم هیچ است
در مقابلش . فقط منظورش اینست که خدمت به آن آدم بکند . خیلی هم یقیناً "
راهنمایی هائی بهش میکرد من یقین دارم در این خصوص من با او صحبت نکردم اما
اطمینان دارم میگفتم . منتها همیشه جانبداری میکرد از شاه برای اینکه در
مورد من اینکار را کرد دیگر شما نمیبایست اینکار را کرده باشید . " ما وقتی که
بدگفتم و گوشه‌ی را گذاشتم و فرستاد سلیمان اسدی را پیش من که بخویدکه
من بشما ایمان دارم عقیده دارم چه دارم فلان چرا اینجور اوقات تان تلخ شد
برای اینکه من میخواستم که یک کاری بکنم . مثلاً" میخواستم یک کاری بکند
که بین ما گفتگوئی نشود یعنی برخوردی نشود . در صورتیکه گفت حق با من است
شما میبایست در این مورد بروید بگوئید که حق با ابتهاج است . خوب اینقدر مجال
نداشت که من بتوانم به او این توضیحات را بروم بدهم با من وقت نداشت
بروم این توضیحات را بدهم اما بطور اختصار به او گفتم که این غیر از آنچه زیست
که شما میگوئید که یک وزیر حق ندارد بروند یک چیزی را که هیئت وزیران تصویب
کرد بعد بروند تنقید بکنند اگر موافق نیست استعفا میدهد من عضو هیئت دولت نیستم .
من آدم اینها را خوب تصدیق کرد . طرز برداشتنش هم سر این بود که قضایای همان
۱۹۶۱ که زدو خورد شد ۱۵ خرداد بود که زدو خورد شد یک عده ای کشته شدند طرفداران

خمینی . این یک دعوتی کرد از یک عده اشخاصی که سرکار را بودند شریف اما می بود
عبداله انتظام بود ، عبدالله انتظام آنوقت رئیس شرکت نفت بود . مرضی خان بود
سپهبد یزدان پناه و یک عده دیگری هم بودند که ..

س- جم هم بوده است یا نبوده است ؟

ج - نه ! اورا نمیدانم . نمیدانم . من نبودم اما در خانه اش دعوت کرده بود و شنیدم
آنچه که شنیدم بطور خلاصه گفتش که یک فکری باید کرد وضع خوب نیست یک همچین
وضعی پیش آمده است یک عده ای کشته شدند یک بلواشی بوده است یک چیزی هست
باید یک فکری کرد که این چیزها این وقایع پیش نیاید . خوب این نظر بسیار صحیحی
است . اگر آنروز من بودم میگفتم چه باید کرد عقیده خودم را میگفتم . خالاد دیگران
گفتند با نگفتند نمیدانم اما از اشخاصی که صمیمیت داشتند مراجعت داشتند یکیش

عبداله انتظام است . هیچ از او نپرسیدم که او چه گفت . شاید یک چیزهای گفته باشد
رفتند این مطالب را به شاه گفتند شاه هم شاید سپهبد یزدان پناه این را گفته بوده
برای اینکه آجودان شاه بود بهر حال توسط یزدان پناه پیغام داد برای علا که دیگر
نیاید به دربار یعنی یک آدمی که اینطور به این شخص خدمت کرده بود درخواستش که
بها و بگوید با یک طوری که یک ترتیبی که به او بر نخورد زنده نباشد که مثلا " بگوید

به بهانه ای نمیدانم یک چیزی استعفا بدهد اینهم نشان میدهد که این آدم سرش نمیشده
این چیزها این صمیمیتی که این کرده بود هیچی این آدم را بیرونش کرد دیگر بوسله
پیغام . بعدی این اثر کرد علاوه وقت بمن هیچی نگفت اما خانمش میگفت ، میگفت
این کسیکه یک عمر به این آدم خدمت کرده است اینجور ؟ پیغام میگذارند که شما دیگر
منفصل هستید ؟

س- دیگر از آن سسه بعد آنوقت مناسباتی داشت با شاه ؟ سناتوری چیزی مثل اینکه
شد یا نشد ؟

ج - بخاطر ندارم سناتور شده باشد .

س- دیگری یعنی رابطه ای دیگر نداشت با شاه ؟

ج - این راهم بخاطر ندارم که ملاقات کرد ، باشد .

س- آن زمان سرکار کجا بودید ؟ ۱۵ خرداد ؟

ج - بانک ایرانیان ، روی پشت بام بانک ایرانیان رفتم تیراندازی را دیدم

بانک ایرانیان جلوی سفارت شوروی یک ساختمانی

س- خیابان خیام .

ج - خیابان نه حافظ حافظ ، آن بالا رفتم مشرف به خیابان حافظ .

بچه مچه ها میآیند از پائین جنوب خیابان حافظ دارند میآیند تیراندازی میشد میافتادند

آتش میزدند اتوبوس را آتش میزدند .

س- چیزی هم دستشان بود یا چوبی دستشان بود؟

ج - عکس های خمینی دستشان بود و با فریاد و فغان این یک بوسه تلفن بود این را

شکستند همینطور تیرهم از اطراف تیراندازی میشد این را چشم خودم دیدم .

س- اینکه میگویند فقط هشتاد و دو نفر کشته شدند بنظر درست میآید؟

ج - هیچ نمیدانم ، برای اینکه در این یک قسمت شهر بود که من دیدم اما آنجا یک عده ای

همانجا دیدم که تیر میخوردند و میافتادند این را دیدم چقدر جاهای دیگر شهر نمیدانم ؟

س - از نظر نخست وزیر شخص لایقی بود ؟ ....

روایت کننده آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ ۱۲ آگوست ۱۹۸۲
محل شهرگان - فرانسه
مباحثه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۲۶

س- صحبت ازطرزحکومت مرحوم علا بود که چه جورنخست وزیری بود وچه جورکارها را اداره میکرد ؟

ج- من درهشیت رزیرانش بخاطرندارم که هیچوقت حضورپیدا کرده باشم اما درجلسات دیگرش بود مثلا" هان این خوبند این سؤال را کردید برای اینکه بخاطرم آمد اینکه علا فوق العاده ناراضی بود ازاینکه اینهمه سر و صدابلندش درمجلس و در روزنامه ها و درافکارعمومی که این ابتهاج هیچ کاری نمیکندجز مطالعه میگوید میکنم . یک روزی مرا دعوت کردخانه اش دزاشیپ عبدالله انتظام بود وعلی امینی گفت که ما وضع مان خیلی مشکل شده است برای اینکه همه می آیند میگویند چرا کارنمیشود ؟ آخر آقای ابتهاج نمیتوانید زودترشروع کنید ؟ گفتم بربروز درسفارت آمریکا یک جشنی بود یک نفر از همکارانتان این ابراهیم کاشانی بود که کارمندبانک بود این وزیر تجارت شده بود وزیربازرگانی . این جشن چه بود ؟ این جشن راشاید ، نمیدانم ، 4th of July بود جمعیت زیادی بود داشتم ازسفارت بیرون می آمدم دوید پشت سرمن گفتش که میدانیدکه من بشما چقدر ارادت دارم فلان و اینها گفتم لازم نیست میدانم گفتش که خواهش میکنم آقای ابتهاج کارشروع بکنید حتی اگر پنجاه درصد هم نغله میشود گفتم من تعجب میکنم که شما مرا میشناسید چرا همین حرفی میزنید ؟ گفتم من غیر ممکن است همین کاری را بکنم . در جواب گفتم یکی از همکارانتان پریروز زمین این مطلب را گفت که اگر پنجاه درصد هم نغله میشود بکنید . علی امینی وزیرداری بود گفت پنجاه درصد زیاد است بیست و چند درصد که در آن یادداشتیم به Friendly نوشتم Alfred Friendly که آنوقت چه چیز واشنگتن پست بود گمان میکنم

که یک مقام بالائی داشت درواشگتن پست . شنیدم که آمده است وملاقات کرده است با امینی و شنیدم که کی بمن این را گفت ؟ حالایادم نیست که امینی به او گفته است ابتهاج آدم بسیار خوبی آدم بسیار لایقی اما متاء سفانه لوج بود وهرچی که ما التماس کردیم که اینکار را بکند نکرد واین باعث دشمنی شد . من این نامه را به او نوشتم

In answer to these statements I informed the prime minister and his two colleagues. A few days before, one of their colleagues, Ebrahim Kashani, who was then minister of trade, had made the same complaint to me and had suggested that I start spending P.O. funds on any project even though fifty percent of the funds were dissipated. At this phase Dr. Amini, the Finance Minister, said he did not agree with Kashani but believed it would be in order if twenty five percent of P.O. funds were dissipated.

بمن گفتش که نه پنجاه درصد زیاد است بیست و پنج درصد، عینا " مثل اینکه تو دو واخانه نسخه ای را دارند می بیچند که فلان قدر میلی گرم از این فلان قدر از آن حساب کرده است که پنجاه درصد زیاد است بیست و پنج . گفتم آقایان مطمئن باشید اگر من بدانم که یک دینار از بول سازمان برنامه ، یک میلی هم گفتم شاید مثلا " گفتم

I made it perfectly clear to the prime minister, if five percent was wasted گفتم اگر پنج درصد بدانم نغله بشود نمیکنم . گفتم من خیلی متاء سغم آقای علا که اسباب زحمت شمارا فراهم کردم ولی من داوطلب این شغل نیستم خودتان هم میدانید واسطه بودید میدانید اگر کابینه تان را متزلزل کردم یک نفر دیگر

بیاورید من نخواهم کرد من تا آماده نشوم و مطمئن نشوم کارهایی را که میخواهم بکنم چی است و دستگاه هم هنوز من این درجه موقعی بود بخاطر ندارم حالا این در تاریخ من تاریخ آن را اینجا نوشتم یا نه ؟ In the summer of 1955

ببینید آنوقت آخر نزدیکتر بود به این قضایا و همه چیز هم در دسترس من بود در اختیار من بود . من ۱۹۵۴ آدم ۱۹۵۵ یکسال گذشته است من هنوز آمادگی نداشتم داشتم Recruit می‌کردم دفتر فنی ام درست می‌کردم دفتر اقتصادی ام را درست می‌کردم تشکیلات میدادم اصفیا را می‌آوردم خدا داد را می‌آوردم مهندسین دیگر را می‌آوردم و آنوقت علاوه بر تشکیلات داشتم مطالعه می‌کردم پرونده‌هایی را که چه چیزهایی را تازه قانون ، قانون را کی به تصویب رساندم درست بخاطر من نیست برای اینکه برنامه هفت ساله دوم را تنظیم کردم بردم به هیئت وزیران ، هیئت وزیران علاوه تمام وزراء ناراضی . من گفتم این را می‌گذارم پیش شما هر چه دلتان میخواهد هر تغیری میخواهید در آن بدهید بدهید به یک شرط بشرطی که از مجموع مخارج تجاوز نکنند و اگر تجاوز می‌کند محل آن را از کجا باید تاءمین کرد برای اینکه من که توانایی ندارم هر تغیری میخواهید بدهید قبول دارم از مبلغ کل تجاوز نکنند مگر اینکه تاءمین بکنید حالا می‌گوئید که در قسمت فلان قسمت زیاد گذاشتم آن یکی کم گذاشتم عوض کنید . این را مدت‌ها بحث کردند مدت‌های طولانی همانطوریکه ارائه داده بودم تصویب شد . برای اینکه همه وزراء در جلسه اولی که بردم اظهار عدم رضایت میکردند برای اینکه مال خودشان را کم میدانستند من هم میدانستم کم است اما خوب چطور تقسیم بکنند آدم یک چیزی را که محدود است بین همه که همه را راضی بکنند همه سیر بشوند . آنوقت رفت به مجلس در کمیسیون مجلس که هفته‌ها ننشیدیم مدت‌های طولانی شد . هر کس دلش میخواهد اظهار عقیده بکند دیگر خودم میرفتم مرتب میرفتم در این جلسات .

س - بحث آزاد بود ؟

ج - بحث آزاد بود . چیزها میگفتند خوب بعضی‌ها هم میخواهند مثلا " یکی از نظراتی که در ایران میشد هر کسی که مخالفت میکرد با من یک آدم با جراتی محسوب میشد .

اینهم خودش هم یک چیزی بود که ما و رفتیم در مقابل ابتهاج چنین چنان گفتیم .
 اما این تیمورتاش تیمورتاش هم عضو آن کمیسیون بود .
 س- کدام تیمورتاش ؟

ج- پسر او . پسر چیز جی چیه است اسم کوچکش چیست . منوچهر تیمورتاش ، منوچهر تیمورتاش را اینجا در کان دیدم گفتش که من یک چیزی را همیشه تعجب میکردم شما یک قدرت بیانی داشتید که ما راهمه را متقاعد میکردید . اینهم از آن اشخاصی بود که خیلی هارت و هورت میکرد خیلی ها من میشنیدیم اول با ملایمت وقتی که آنها سماجت میکردند آنوقت با خشونت جواب میدادم . خوب بحث طولانی دیگر از این دموکراتیک تر نمیشد .

س- پس آن زمان هنوز مجلس نقشی داشت ؟ حالا خوب یا بد ؟

س- بله . این کمیسیون برنامه بزرگترین کمیسیون مجلس بود . اگر اشتباه نکنم مثل اینکه چهل و چند نفر عضو بود . کمیسیون مختلطش میدانم که مجلس وسنا در حدود چهل و چند نفر بودند که یک مجلس کوچکی بودند که به آنها اختیارات قانون گذاری داده شد . بعد از اینکه در مجلس تصویب شد رفت به سنای وسنا هم رفتیم در ستاهم در جلسه خصوصی سنا آنها منتهاش یک دو جلسه بیشتر نبود اینها هفته ها طول کشید .

س- پس فرمالیته نبود ؟

ج- ابدأ ابدأ . دفاع میکردم هر کدام یک چیزی میگفتند با میشدم میگفتم این بود که منوچهر تیمورتاش گفتش که ، گفتش که در شما یک چیزی هست یک قوه ای هست که اینها را متقاعد میکند . توضیح میدادم استدلال میکردم برای اینکه دلیل داشت که . یک عده ای راهم البته با خودم از سازمان برنامه میبردم که در قسمت های مربوطه آنها هم اطلاعاتی که داشتند میدادند میگفتند به یک طرز دموکراتیک صد درصد آزادانه این لایحه تصویب شد . دیگری به اینجهت بود که من میگفتم که اجازه نمیدهم کسی سیاید بگوید که شما یک کاری را برای خاطر من بکنید که این در آنجا نبود . برای اینکه هر کس در ایران یک نفوذی داشت دلش میخواست که یک قسمت از این بولها اگر ممکن است توی خانه او توی حیاط او جلوی خانه او توی محله او توی شهر او خرج بشود برای اینکه بتواند بگوید که ببینید که من برای شما چه کاری کردم . آخر این امکان پذیر نبود جز اینکه یک نفر با یستدو

بگوید که نمیکنم و نسیبزدشان . ممکن نبود اینکار پیش برود .

س- در آن حدی که شما از مجلس دوران زمان جنگ و آن موقع ناراضی بودید از این مجلس هم به نظرتان غیر مفید بود؟

ج - یک اشخاصی بودند بدجنس بودند.

س- یعنی رویهمرفته اش ؟

ج - عمیدی نوری . عمیدی نوری یک آدمی بود که خیانت کرده بود به ایران ، به شاه گفتم ، گفتم آخر این را چرا وکیل کردید ؟ گفتم میدانید که این چه مقالاتی نوشت . میخواستم بیاورم و به او نشان بدهم چون داشتم در بانک ملی در پرونده ام داشتم . س- روزنامه داد ؟

ج - روزنامه دادرست آذربایجان به دعوت پیشه وری برگشت ، دوسرمقاله نوشت ، در یکی نوشتش که رژه ارتش جوان همه... وری دمکرات را دیدم و مقایسه کردم با رژه ارتش شاهنشاهی . و طرز مفتضی این را مقایسه کرده بود . از این جور چیزها نوشته بود . که املا" پول دادند به این آدم که آمد هر چه که توانست اهانته کرد به دستگاه دولتی و تمجید و تعریف کرد از . بد شاه گفتم . گفت بله میدانم . گفتم میدانید اعلیحضرت آنوقت این را وکیل کردید ؟ گفتم آخر چرا اینکار را میکنید . گفتم این آدم که حسن نیت ندارد .

س- در آن زمان هم تعیین وکلا بدست شاه افتاده بود؟

ج - بعید نیست . من یقین دارم این را ساواک وکیل کرد من اطمینان دارم عمیدی نوری از کجا وکیل شده بود ؟ بخاطر ندارم شاید ... س- آن موقع ساواک تشکیل شده بود .

ج - تاء سیس نشده بود ؟

س- شده بود .

ج - بله بله بله میگویم که . هی بمن نامه میفرستادند نامه هائی که بدون هیچ شیرو خورشید بود

س - یعنی رویهمرفته آن مجلسی که به شکلی ترکیب یافته بود در آن زمان که این

برنامه هفت ساله در آن مطرح شد و بهمرفته وجودش بهتر بود یا عدم ...

ج - نه آن روز مفید بود یعنی از این لحاظ که بحث کردند و متقاعد شدند که این سرری نیست این چیزهایی که تهیه شده است زیر نفوذ کسی هم نیست . مثلاً حاشی راده که موقعی که من در بانک ملی بودم این نماینده خیلی خیلی مقتدری بود در جزو Opposition بود یک روز وقت خواست آمد پیش من گفتم ما تصمیم گرفتیم که شما بیاید نخست وزیر بشوید . اه من برای چی ؟ گفت برای اینکه ما اعتقاد به شما پیدا کردیم این چپی بود . این زابه شاه عنیا " گفتم ، گفتم حاشی زاده آمده همچین چیزی میگوید . این را گمان میکنم بعد از این بود که بمن پیشنهاد را کرده بود . این در سازمان برنامه شروع کرده مخالفت کردن با برنامه راه سازی ما .

س - در مجلس ؟

ج - در مجلس . راه سازی عضو کمیسیون نبود او خودش رای یک قدر بزرگتر از این میدانست که بیاید عضو یک کمیسیونی باشد که خودش رئیس آن نباشد . رئیس این کمیسیون آن زمان کی بود ؟ شاید جزایی بود شاید جزایی که دکتر جزایی که نماینده خوزستان بود اطمینان ندارم بعدها بود اما آن زمان نمیدانم کی بود بخاطر ندارم . این نطق کرد که این راهی را که میخواهند بسازند از خر مشهر به پهلوی از لحاظ سوق الجیشی است که وقتی که جنگ میشود قشون آمریکا بیاید از این راه برود به ثوروی . من تعجب کردم این آدمی که آمده بمن تکلیف میکند که من بیایم نخست وزیر بشوم سرا اینقدر حالا بی حیثیت میداند اینقدر اجنبی پرست میدانده من بدستور آنها دارم اینکار را میکنم . در جواب گفتم اگر من یک برنامه میبایست انتخاب بکنم از تمام برنامه های عمرانی یک دانه میگفتند این دنیا یک طوری است که یک دانه انتخاب بکنید جور دیگری هم نمیتوانید . راه سازی را انتخاب میکردم برای اینکه راه راه را باز میکند از دهات به همدیگر نزدیک میکند هم برای تجارت هم از لحاظ فرهنگ . برای اینکه این را بچشم خود دیدم درلا هیجان رفته بودم مرخصی در هتل را مسر بوم میرفتم سرکشی به دهات بر خوردم کردم به یک کدخدایی که سرا ناها را دعوت کرد رفتم خانه اش

چندتا خانه های چوبی داشت درست کرده بود بسیار بسیار رقتنگ و پاکیزه و حسابی یکی برای خودش بود یکی مال یک پسرش بود ، یکی مال یک پسر دیگرش بود حصیر بود روی فرش بسیار تمیز نشستم آنجا با همدیگرا ها خوردیم خیلی هم لذت بردم از او پرسیدم که شما چه میکنید ؟ چائی کاری داشت و دوتسل دیگر هم بود پسرش ونوه هایش نوه های شان تمام دوچرخه داشتند با دوچرخه مدرسه میرفتند لاهیجان ، این از نزدیک را سر به لاهیجان هر روز با دوچرخه میرفتند مدرسه زندگی مرقه ای داشت خودش بیسواد بیسواد بود پسرهای بزرگش بیسواد بودند پسر کوچکش سواد داشت نوه هایشان تمام میرفتند مدرسه درس میخواندند . استدلالی که من میکردم من میگفتم تقویت بکنیم بنیه اقتصادی مردم را مردم خودشان طالب مدرسه خواهند شد خودشان بیجه هایشان را میفرستند بمدرسه و همین تقاضا باعث این خواهد شد که مدارس بوجود بیاید اگر توجه هم نکنید به فرهنگ بخودی خود فرهنگ رشد میکند برای کسیکه این آدم اگر گفتم توانائی نداشت ممکن نبود میتوانست نوه هایش را بفرستد بایی سکلت برونند آنجا بمحض اینکه توانائی پیدا کرد احساس کرد که این نوه هایش باید بمعلومات داشته باشند باید مدرسه بروند چون داشت به آنها خانه و زندگی داد و تحصیل شان هم تاءمین بود بنا بر این گفتم اگر یک دانه برنامه من میبایست انتخاب بکنم راه سازی را انتخاب میکردم که مردم بتوانند به شهر بیایند مردم بتوانند از یکجا به یکجائی دیگر بروند ارتباطات را برقرار بکنند و این آدم میگوید که اینکار را دارید میکنید به این منظور است . خب این بحث میشد بحث آزاد و تصویب شد با این کیفیت تصویب شد .

س - پیشنهاد کی ها میکردند که بنظر شما مفید بود؟

ج - خیلی اصلا حات شد حالا بخاطر ندارم . یکی از طرحائی که داشتیم که از ابتکارهای من بود کمک به شهرستانها Town Planning اسمش را گذاشته بودم . اینهم یک روزی این خیال به سرم رسید و بایک عده ای از دوستانم ایرانی و خارجی یک کسی

همسایگی خانه من بود در شمیران مرا به ناها ر دعوت کرده بود Hector Prud'homme بودو

یک عده دیگری از خارجیان و ایرا نیها این را من بحث کردم آنها گفتم من یک همچین نظری پیدا کردم کسه پول نفت متعلق بتمام مردم ایران است مربوط به شهر

تهران نیست مردم ولایات همانقدر حق دارند که مردم تهران دارند و من فکر کردم که یک قسمت از این پول نفت را اختصاص بدهم به این اصلاحات شهری که نصفش را آنها بدهند نصفش من بدهم و هر کس که اینکار را کرد من مهندس مشاور بیاورم احتیاجاتشان را رفع بکنم . بهر کس صحبت کردم تحسین کرد . بردم این را گذاشتم این را وبه تصویب رساندم . تعجب کردم وقتی آنوقت مسافرت میکردم به جاهای مختلف ایران میپرسیدم که شما به چه چیزی بیشتر تمایل دارید ؟ بیشتر از همه تمایل داشتند به راه سازی یعنی آسفالت کردم خیابانهای شهر . تعجب کردم آب آشامیدنی سالم چی ؟ گفتند این برای ما مهمتر است . چرا مهمتر است ؟ برای اینکه این اتومبیل هائی که میآمدند اتومبیل هائی که میآمدند از جاده های عمده بروند توی شهر که میرسیدند شهر هجی نداشت آسفالت نداشت جاده ها را آسفالت کرده بودند . آنچنان خاک بلند میکرد که این مردم مستاء صل بودند از خاک این که میگفتند اینست آرزوی ما برق و آب آشامیدنی را در درجه دوم و سوم می گذاشتند این از همه مهمتر بود . ولی کسی باور نمی کرد که اینکار خواهد شد . خیال میکردند اینهم از آن چیز هائی است که از حرفهای مزخرفی است که زده میشود اما شد در شهر هائی که شهرداری داشت شروع شد هر شهری که حاضر بود اینکار را میکرد . و این یکی از کار هائی بود که با شور و مشورت کردم ابتکار خودم بود اما قبل از اینکه اینکار را بکنم بایک عده ای مشورت کردم هر کس که این را شنید موافقت کرد و این را آنجا گذاشتند منتها آنوقت توقع شان دیگر بحد بود که آقا چرا نصفش را میدهید همه اش را بدهید . گفتم همه اش را نمیتوانم بدهم به دودلیل همه اش ، اولاً " پول ندارم که تمام شهرها را برای اینکه وقتی که مجانی شد تمام در آن واحد تقاضا میکنند همچین پولی ما نداریم دوم اگر یک مردم یک شهری آنقدر علاقه ندارند که نصفش را خودشان بدهند استحقاق ندارند که برایشان اینکار شود و قدرش را نخواهند دانست . مستقاً عد شدند . ملاحظه میکنید این مثلاً" یک مورد از آن چیز هائی که بخاطر دارم .

س- آنوقت اجازه تاء مین در آمد از نظر قانونی میتوانستند از طریق چی میتوانستند

ج - اینکه من به هیئت وزیران گفتم برای اینکه میدانم راهی ندارند آخر . چه جور میتوانند بکنند میبایست عوارض ببندند میبایست مخارج ارتش را کم بکنند مخارج عمرانی را بیشتر بکنند .

س - نه منظور آن شهرها ئی که در این برنامه شرکت میکردند پنجاه درصد خودشان را از کجا میآوردند بدهند ؟

ج - پنجاه درصد خودشان را از عوارض شهرشان . شهرداری را میبایست یک کاری بکنند . شهرداری بیشتر این شهرداری ها در ایران کلی حقوق میداد . حقوق بود خوب گفتم این را اصلاح بکنید دست خودتان است دیگر . بعضی ها هم اینکار را کردند . س - کدام شهر یادتان است در اینکار موفق بود ؟

ج - بخاطر ندارم اما این را بخاطر دارم که تقریبا " عمومیت داشت این من یقین داشتم که اول میگویند آب آشامیدنی بعد میگویند برق . در یکی از این شهرهای شمال شاهرود بود ؟ بخاطر ندارم برقش آنطور مسخره بود که یادم آمد که یک کاریکاتور در یکی از روزنامه های تهران بود که کبریت زده بود که ببیند که چراغ روشن است یا نه ؟ که الکترونیک روشن . واقعا " یک همچین افناحی بود . معذالک آنها ترجیح میدادند که .

س - سر این مسائل برنامه ریزی و سازمان برنامه با شخص علا هم اختلاف نظری داشتید ؟ ج - هیچ . هیچوقت ، هیچوقت . مثلا " وقتی در هیئت وزیرانش این صحبت ها شد و زرایش این حرف را میزدند خودش بهیچوجه ، خودش تصدیق میکرد دیگر من گفتم آوردم این را گذاشتم آقایان مطالعه بکنید . وقتی مطالعات کردند رفتم تا چندین جلسه دیگر هم رفتم .

س - چه شد که کابینه اش افتاد ؟ و اقبال را آوردند ؟

ج - من در خلیج فارس بودم هیچ نمیدانم فقط این را میدانم که او ایسل حکومت اقبال بود که در آنروز بجه مناسبت پیش شاه در قصر سعدآباد توی یک اتاق خیلی خیلی بزرگ ، سالن خیلی بزرگی بود که چرا آنجا مرا پذیرفت . نمیدانم . اما گفتش که

این راجع به اقبال که اینهم که اینطور در آمد یک صحبتی که مثل اینکه میخواهد منفصلش بکند .

س - اقبال را ؟

ج - یک مصاحبه داده بود در یک روزنامه به یک مخبر انگلیسی در آنجا یک چیزهایی گفته بود که من ، من ، من فلان .

س - اقبال ؟

ج - اقبال . ومن اطمینان دارم در نتیجه آن بود برای اینکه یک روز دوروز بعدش بود که شاه را دیدم و ..

س - ببخشید این مصاحبه را مرحوم علاء انجام داده بود یا اقبال ؟

ج - اقبال . اقبال و این از لستش الان درست بخاطر ندارم که چی گفت . اما اطمینان دارم که قصد داشت که او را بردارد . برای همان فضولی هایی که کرده بوده . اینها را با هم دیگر ارتباط من دادم و یقین دارم که اشتباه هم نکردم میشناختمش .

س - ولی بخاطر آن هست که علاء را چسرا برداشت ؟

ج - من هیچ بخاطر ندارم هیچ ، هیچ .

س - بعد که برگشتید تهران اصلاً "مرحوم علاء دیده بودید آیا ناراضی بود از اینکه ...؟

ج - هیچوقت علاء ناراضی نبود . هیچوقت .

س - حرفی هم نزد ؟

س - وقتی که بیکار بود آن موقعی که من با شاه ملاقات کردم و راجع به رزم آرا صحبت کرده

بودم علاء حضور داشت . علاء وزیر دربار نبود بیکار بود . علاء خواست که حضور داشته باشد

که من با او این صحبت را میکنم . علاء چنان صمیمیت داشت که با او رکردنی نیست . هیچوقت نشد یک کلمه گله از شاه بکند بمن هیچوقت .

س - آشنائی تان با دکتر اقبال از کجا شروع شد ، آن چه جور ...؟

ج - آشنائی من با دکتر اقبال از موقعی که برادرم احمد از فرانسه برگشت اینها هم دوره

بودند . خیلی هم با هم دیگر دوست بودند از آنوقت باهاش آشنا بودم . یک آدم خیلی

جاه طلبی بود و زندگی میکرد . دونفر را دیدم که اینطور دوندگی میکردند و با پرروئیها

پروٹی بہ این مقام رسیدند و وزیر آمد نخست وزیری یکی اقبال بود یکی متین دفتری . اینها متوسل میشدند مثلا " متین دفتری بمن متوسل شد کہ وکیل بشود بنظرم دریک دوره ای .

س- این زمان رضاشاه است کہ میفرمائید ؟

ج - بله بله . یعنی از آن اشخاص پرو بودندہا . ہاں یکی دیگر ہم بمن یکی ازاعضای وزارت خارجه قدیمی میگفت راجع بہ این کاظمی کہ وزیر خارجه شد میگفت او ہم در جوانیش ہجرتی پرو بود میآدم آدم تقاضا میکرد کہ بیائید مثلا " کاری بکنید کہ من رئیس ادارہ بشوم مدیرکل بشوم معاون بشوم وزیر بشوم .

س- در مورد دکتر اقبال مشاورت خود سرکاری بود ؟

ج - دکتر اقبال با من نہایت صمیمیت را داشت . وقتی کہ برگشتم از سفرم خوزستان رفتم پیش وہ او گفتم ، گفتم من اگر جای شما بودم قبول نمیگرد . اما شما کردید . گفت بجان بچہ ہایم قسم کہ مداخلہ نمیکنم حمایت خواہم کرد . برنہ ما اش مطرح شد در مجلس در مجلس گفتش کہ من از آن نخست وزیرانی نیستم کہ بگذارم حکومت در حکومت دولت در دولت تشکیل بشود رفتیم پیش گفتم آقا شما چند روز پیش بمن وعده دادید .

گفت بجان بچہ ہایم این مقصودم شما نبود گفتم پس مقصود کی است ؟ گفت بعضی

از این وزراء کہ عادت کردند بہ طرز سابق کہ ہرکدام خودشان برای خودشان یک شخصیتی قائلند من برای آن گفتم ، یقین دارم کہ دروغ میگفت . بہ شاہ گفتم ملاقات اولم را بہ شاہ گفتم این ملاقات دوم را کہ اینکہ دولت در دولت اجازہ نمیدہم بعد ہمینطور

دیگر ہی روابط تیرہ ترشد باز ہم بطور طبیعی . آخر این آدم وقتی یک مدتی ماند

نخست وزیر شد و مردم ہم میروند متوسل بہش میشوند از او یک چیزی میخواستند خیلی برایش شاق است . یکی از معجزہ ہائی است کہ من این را بخارجی ہا ہم گفتم درجاہای مختلف گفتم . یکی از معجزہ ہائی است کہ یک ہمچین طرز دستگاہ دولتی بوجود بیاید نظیر ندارد در ہیج حای دنیا ہمچین چیزی نمیشود کہ یک دستگاہی باشد کہ دولتی باشد اما تحت نفوذ دولت نباشد . دولت بد معنی ہیئت وزیران و وزراء . این یک چیزی است

غیرعادیست و اگر دوام کرد و توانست راه بیان‌اندازد اینکار را فقط (؟) بود راه دیگرش این بود که یک نفر هم نخست وزیر باشد اینکارها را بکنند و نخست وزیر با قدرت باشد . اما به عقیده من آن کار خیلی مشکل تر میشد اما این یک وضعیتی بود یک سازمانی بود که بطور طبیعی پیش آمده بود در عین حالی که جزو دولت بود این تشکیلات اما یک استقلال داشت که این مربوط به شخصی بود که این را اداره میکرد . برای اینکه بعدها هم اشخاص دیگر آمدند با همان قانون ، قانون یک ذره عوض نشد . قانون سازمان برنامه را عوض نکرده بودند که من همانطور آدمم با همان قانونی که قبل از من پناهی و اشخاص دیگر بودند ، عوض نشده بود . اما من زیر بار این چیز نمی‌رفتم و دیکتاتوری نبود چرا ؟ برای اینکه این چهارچوبی را که می‌بایست .....
ج - حالانمی‌دانم کجا بودیم ؟

س - فرمودید که یکی از خصوصیات ....

ج - می‌گویم که یکی از خصوصیات این بود که در عین حالی که مستقل بود خود سرانه نبود اراده من نبود من هر نظری که داشتم در برنامه هفت ساله دوم منعکس شده بود . که این به تصویب قوه مجریه رسید هیئت دولت مدت‌ها در آن بحث کردند بعد رفت در مجلسین سنا و مجلس شورا و مجلس سنا بنا بر این یک عملی نبود که من می‌خواستم تحمیل بکنم ولی وقتی که اینکار به تصویب رسیده هیچ قدرتی در روی زمین نمیتوانست وادار بکنند مرا که از این عدول بکنم این مهم است بسیار مهم است . یک نفر بیاید بگوید که همینطوری که می‌گویند بیاجلوی خانه سرا آسفالت بکنند توی حیاط من بیا درخت بکار این توقعات را در ایران همه کس دارد و طبیعی هم میدانند . برادر حاجی سید محمد بهبهانی آمد گفت پانصد سال است خانواده ما در این مملکت زندگی میکند با عزت و احترام ، الان یک سفره ایست پهن شده است ما در این سفره سهیم هستیم دیگر از این واضح تر میشود ؟ گفتم آقا من خودم راهمیشه گول زدم آنجا گفتم اژدها الان هم می‌گویم من اینجا ما موریت داریم ، که منافع مملکت و مردم ایران را حفظ بکنم . گفتم اصلاً مردم ایران نمیدانند ابتهاج کی هست . اما من با این چیزها خودم را فریب میدهم . امکان ندارد تا روزی که من اینجا هستم این استدلال را قبول ندارم . یک قانونی

گذشته است من در حدود آن قانون اقدام میکنم یک قدم نه جلو نه عقب میروم . این کار مشکلی بود. یک delegation ترکیه آمد به ایران به ریاست رئیس مجلس ترکیه درجه سالی بود؟ نمیدانم . اما یک اشخاص برجسته ای آمدند ، اینها آمدند به ملاقات من گفتند که شما چه کردید که موفق شدید؟ گفتم بسیار آسان شما هم اینکار را میتوانید بکنید گفتم شما باید بکنید . برای اینکه در صندوق بین المللی که وقتی که بودم یک یادداشتی داده بودم راجع به وضعیت خراب ترکیه که یک قسمت آن مربوط به ترکها است ، قسمت عمده اش مربوط به بانک است و صندوق است دولت آمریکا و دیگران که قرض بهش میدهند . که گفتم آنجا نکنید اینکار را وقتی که میخواهد بیاید قرض بگیرد بگوید آقا آقا شما بیاید یک برنامه تهیه بکنید اینکه نمیشود که هی کارخانه نساجی یکجا درست بکنند یکجا دیگر هم یک کارخانه نساجی این بحث پیش آمد گفتند ما نمیتوانیم اینکار را بکنیم . گفتم من کاری که کردم میدانید لایحه تهیه کردم به تصویب هیئت دولت رساندم بعد مجلسین و این را دارم اجرا میکنم . گفت مادر ترکیه نمیتوانیم بکنیم گفتم چرا نمیتوانید؟ گفت که یک عده ای میآیند پیش نخست وزیر میگویند که یک گروه ده دوازده نفری میگویند ما در حوزه انتخابی ما ما یک دانه کارخانه نساجی میخواهیم ، یک کارخانه سیمان میخواهیم این نمیتواند بگوید نه اگر بگوید نه این یک اقلیت مخالفی است تشکیل داده است . گفتم بهمین دلیلی که من گفتم نمیتوانید اینکار را بکنید و جلوی این را بگیرید . گفتم تهیه بکنید یک برنامه ای همینطور که من تهیه کردم بدهید به همین وکلا بگوئید تصویب بکنید . خواهید دید که سر تصویب اینها این اختلاف بین خودشان پیش میآید هر یک میخواهد در حوزه انتخابی خودش این را خرج بکند آخر آنها دیگر هم هستند آنها میگویند آقا ما هم سهم هستیم . وزراء راهم عینا " همینطور است . محدود بکنید به توانائی بگوئید برای این مدت سال میخواهیم اینکار را بکنیم . گفت مشکل است . اینقدر هم پول بیشتر نداریم . قرض دیگر آن یا روم میگوید میتوانید یا روم بگوید راهش چیست ؟ تهیه میکنم میگویند من قانون میگذرانم عواید را میبرم بالا من قانون میریزم بشما اختیار

میدهم که بروید فلائینقدرقرض بکنید فلا ن گروراهم بدهید . گفتم بکنید اینکارا میتوانید بکنید گفتند نه نمیشود . متقا عدنشندند در صورتیکه میتوانستند اینکارا بکنند . آن عدنان مندرس را بیخود نمیگشتند اگر اینکارا کرده بود اما وقتی که دولت دستش با زاست با یک عده گردن کلفت یک مقداری سیمان داشتند که املا" زیادی بود س- در ترکیه یا در ...؟

ج - در ترکیه زیادی بود ، گندم کاشتند که پوسید من این را در صندوق بودم مثال زدم محصول گندم را تشویق کردند هی پول دادند به کشاورزها نه راه داشتند نه انبار داشتند و سیله ما درات که این را بتوانند به مملکت برسانند وما در بکنند . آنوقت ایتالیا خریدار گندم بود مثال زدم از وضع پرا ز آشوب ترکیه و گفتم این گناه ترکها نیست یک قسمتش مربوط به شماهاست . ترکها میآیند میگویند ما کمک میخواهیم شما میدهد صندوق میدهد بانک نمیدانند بانک میدهد صندوق اطلاع ندارد دولت آمریکا میدهد هیچکدام اینها اطلاع ندارند دولت های دیگر میدهند . گفتم این را جمع بکنید در یکجا محض رضای خدا وقتی که ترکها میآیند به آنها بگوئید شما با یک برنا مه بیاورید برنا مه را تصویب کرده اند آنوقت تکلیف هر کس معلوم میشود چقدرش بانک بدهد چقدرش صندوق بدهد چقدرش را دولت آمریکا بدهد چقدرش آن I.D . A . بدهد International Development Aid که مفت و مجانی است .

س- زمانی که سرکار ریاست سازمان برنا مه را بعهده داشب. آیا این وجود مجلس کمکی بود در انجام کارهای تان یا اینکه یک مزاحمی بود ؟

ج - بدون شک کمک بود از اینجهت که من وقتی که یک چیزی را که تصویب شده بود لااقل میتوانستیم بگویم که به تصویب مجلس شورای ملی نمایندگان ملت رسیده است در صورتیکه هیچکدام آنها نماینده ملت نبودند . این را حالا بشما بگویم اینهم حالب است . بر میگردم به آن جلسه ای که در منزل علا داشتیم گفتم به این دلیل و این دلیل من نمیتوانم برای رفع این محضورتان هم آقای یک دعوتی بکنید از این و کلا من من خودم میآیم آقا همه شان خوشحال شدند . دعوتی کردند منزل آقای مطلقى تجدد من دفعه اولی هم بود در عمرم که تجدد را دیدم . تابستان بود بسیار گرم بود یک باغ

بزرگی داشت توی شهرکجای شهر بودیادم نیست . یک باغ خیلی بزرگی داشت . توی این باغ دوتا چادر زده بود . چندفراکسیون بودند که باهمدیگر اشتلا داشتند من میگویم اینجور چیزها را چون اهمیت به آن میدادم هیچوقت وارد نیستم که فراکسیون اسمش چی بود نمیدانم در مجلس چندم بود اینها راهیج بخاطر ندازم . اما چندفراکسیون بودند که بیش از همه نفع عضو بود از دولت علاوه عبداله انتظام بود علی امینی . زیر چادر رفتیم و نشستیم مثل یک مجلسی بود شیرینی بود میوه بود تمام اینها را که صرف کردند رفتند آنجا نشستند آقای چیز شروع کرد اول سخنران آقای وکیل خوزستان بود ولی وکیل مدافع بود در تهران ای دادگاشکی اسمش یادم میآید . این باشد یک نطق گزافی کرد وکیل مجلس هم بود خوب هم حرف میزد یک چیزهایی گفت خلاصه اش اینکه آقای ابتهاج مرد بسیار شریفی است مرد بسیار نازنینی است اما اعتنا به هیچکس ندارد اسب خودش را سوار و میتازد صحیح است صحیح است و اسه اش گفتند عینا "مثل اینکه مجلس شورای ملی است . بعد از او آقای دولت آبادی دولت آبادی مال اصفهان که یک وقتی شهردار بود او هم بازم به نعل و به میخ هم تمجید هم تعریف هم انتقاد صحیح است صحیح است . سومی یکی دیگر این سه تا ناظقین صحبت کردند بعد من بلند شدم گفتم آقایان من گمان میکنم که خودتان بدانید یک آدمی هستم که به اندازه کافی اینقدر شعور دارم که بدانم که چه راهی به نفع من است و چه کاری بضر من است گفتم هیچ آدم عاقلی پیدا میشود که بگوید که همه را از خودش برنجانند کار از این آسان تر در دنیا میشود که آدم با پول دیگری دوست بخرد ؟ یک پولی است شما میگوئید در اختیار من گذاشتند من اگر حرفهای شما را تقاضای شما را قبول بکنم همه تا آن طرفدار من میشود اینکاری که من کردم این است نتیجه اش همه میگوئید آدم بسیار خوبی است اما آدمی است یک دنده آدمی است اعتنا به فلک نکرده است سوار اسب هست میتازد و هیچکس راهم داخل آدم نمیداند . گفتم من کاری میخوام بکنم که مرتکب اشتباهات سابق نشویم این یک چیزهایی بود که خیلی اشر بشید بعد هم انعکاس پیدا کرد که چطور ببینید اینجور چی این حرفها میزند گفتم در زمان قدرت رضا شاه چند کار شد که غلط بود یکی کارخانه قند شاهی بود که بردند آنجا بعد دیدند که آنجا چقدرند بعمل نمیآید برچیدند بردند اراک . یکی دیگر سد کرخه که این سد الان هم هست یک Monument است

که برنامہ اقتصادی غلط یعنی چی ؟ وگا رغلط یعنی چی ؟ وقتی کہ ساختندخواستند آب باندازندپشتش دیدندآبی را کہ بیاندازندپشتش تمام این مزارعی کہ چندین ہزار سال است کد و حودداردوزراعت میشود خشک خواہد شد . یکی دیگر ذوب آہن گفتم ذوب آہن را قرار دادامضاء کردند تمام شدہ بود کہ در کرج ساختہ بشود خود سازندہ Krupp بمن گفتند کہ این در ظرف نوسال ذغالش وآہنش تمام میشود . گفتم من نمیخواہم از اینکار با بکنم .

س۔ اینکار چہ جور شدہ بود چہ جور تصمیم گرفتہ بودند ؟ چہ ہیئتہ چہ .. ؟

ج۔ همانطوریکہ گفتم امان الہ میرزا را شاہ بہ او گفتش ، رفا شاہ داشت میرفت میدان اسب سواری آنوقت میگفتند صحرای ترکمن ، ترکمن صحرا گفت تا من میآیم این با یادامضاء شدہ باشد این بدبخت ہم نشست شب وروز یک چیزی را امضاء کرد بدون اینکہ بدانند کہ چی چی را امضاء کردہ است . گفتم من نمیخواہم از اینکار ہا بکنم چون این را وارد بودم ہا از تو وارد بودم . گفتم کہ ..

س۔ این بعنوان نمونہ ای از او امر ملوکانہ است ؟

ج۔ این یک عنوانی است کہ در نتیجہ او امریک شخص شدہ است هیچکس ہم در آن مداخلہ نداشتہ است و بعد عملی غلط بودہ است و خواستند اصلاح بکنند . ذوب آہن کہ اصلاً " راہ نیافتاد ، راہ نیافتاد دیگر هیچی برای اینکہ خوشبختانہ کہ راہ نیافتاد برای اینکہ اگر راہ افتادہ بود تمام شدہ بود معدن ذغال سنگشان وآہنش کہ دیگر چہ افتتاحی میشود . گفتم من آدم روزی ہم کہ اینکار را قبول کردم گفتم بہ این شرط است کہ باید بگذارید من کار را مطابق سلیقہ و عقیدہ خود بکنم عقیدہ من اینست کہ تمام معایب ایران روی اینست کہ مطالعہ کافی نمیشود ارادہ یک شخص ایک عہدہ اشخاص کہ احیاناً " ممکن است ذینفع باشد اجرا میشود . من آدم برای اولین بار در ایران میخواہم اینکار را بکنم برخوردار میکنم بہ این اشکال و میدانم این اشکال ہست اگر یک آدم عاقلی بودم بہ معنی رایج ایران من ہمہ شمار اراضی میکردم ہیچ اشکالی ندارد . یک چیزی برای ہر کدام شامادریک جائی میکردم . اما این راہ تخریب ایران است من آدم برای اولین بار میخواہم یک اصلی را یک پایہ ای

را بگذارم که بعد از من هم آن راه را بروند تنه‌اره نجات ایران این است
من دواطلب نیستم ، اینقدر اشخاص در تهران پیدا میشوند ...

س - فرمودید که این است یعنی این هست چی بود ؟

ج - ها ن ؟

س - فرمودید که تنه‌اره نجات ایران این است .. ؟

ج - همین ، همین که برنامه تهیه بشود مطالعه بشود توسط متخصصین نظر داده

بشود معلوم میشود که ما کاری که می‌خواهیم بکنیم اینکاری است که مفید است

این موزون هست با سایر کارها واجب تر از این کار دیگری نیست در ایران که ما

این را جزو مقدم ترین کارها گذاشتیم این از طرف یک عده ای مطالعه بشود

وقتی که اطمینان پیدا کردند آنوقت این بشکل برنامه بیاید تصویب بشود .

س - تشخیص نهائی را کی بدهد که اینکار مفید است اینکار اولویتش بالا هست ؟

ج - هیئت دولت - و مجلس . و آنوقت من یک هیئت ۶ نفر را دعوت کردم که یکی از

آنها اصفیا بود . من وقتی آدم پرسیدم از هر کس از برادرم از دیگران اینها مهندس خوب

کی ست ؟ پزشک خوب کی هست ؟ نمیدانم کارهای دیگر در رشته های مختلف ، ۶

نفر را دعوت کردم که برنامه هفت ساله را زیر نظر آنها تهیه بشود تمام دستگاههای

سازمان برنامه تهیه میکردند میرفت پیش این هیئت ۶ نفری ؛ اینها چندین ماه

آنجا کار کردند در جلسات عملیاً نشان خودم شرکت داشتم . پیدا کردن ۶ نفر کار

آسانی نبود اما من آوردم از هر جایی که بمن گفتند که این اشخاص تحصیل کرده

در این رشته هستند فلان اینها دعوت کردم که توی اینها میگویم یکیش اصفیا بود

که همینجور میدیدم که این آدم وارد است در پزشکی بود یک اشخاصی دعوت کرده بودم

الان اسمی آنها را ندارم اما پرسیدم تحقیق کردم آوردم یک هیئتی که بنظر من

میرسید جامع است در رشته های مختلفی که بحث میشود اینها وارد هستند . تمام آن

چیزهایی را که همکاران من در قسمت های مختلف تهیه میکردند میبردم آنجا اینها

تصویب میکردند . تمام اینکار را آنوقت خلاص شد در آن برنامه دوم . ما فاقدهم چیز

بودیم یک نفر در سازمان یک نفر اکونومیست نبود یک دانه نبود . من یکی از مشکلات من این بوده که تشکیل بدهم دفتر اقتصاد و دفتر فنی، دفتر اقتصادی را وقتی که خواستم تشکیل بدهم به این اشکال برخوردیم چه جور به اینها حقوق کافی بدهم یک سال ونیم طول کشید که تا من توانستم آن پولها را از فورد فاندیشن بگیرم مثلاً " یک عده ای ممکن است که پیدا میشوند که فورد فاندیشن آنجا نشسته بود تا من تقاضا میکردم داد این Izenberg بودند می دانم چی که بود اسمش یک همچین چیزی بود فرستاد این چندین بار آمد اولاً" و ارد این فلسفه شد که بچه مناسب Planning در ایران لازم است ملاحظه میفرمائید ثانیاً " چه جوری میخواهید این را اجرا بکنید ؟ هزارویک سؤال از من میکردند بیخود که نبود بعد که این آدم متقاعد شد و گزارش داد گفتند شما باید خودتان بیایید در نیویورک با اینها صحبت بکنید . رفتیم در نیویورک با آنها صحبت کردیم در دو حلقه در حدود یک میلیون و پانصد هزار دلار از اینها گرفتیم که یک .

س- در جلسه منزل آقای تجدد میفرمودید که بنده ...؟

ج- خوب آخیریوم این چیزهای میگوئیم برای اینکه اینها همه باهم دیگر ارتباط دارد چون سؤال کردید چه جوری شد ؟ این ابوالحسن ابتهاج نبود که بنشینند توی خانه اش این برنامه را بنویسد و بعد روی آن تعصب نشان بدهد . تمام دستگاها را تمام اشخاصی که در مملکت بودند و هنوز من دفتر اقتصادی را و دفتر فنی بطرز کامل نداشتم برای اینکه همین بود که من ایستادگی میکردم آقایان من دارم یک تشکیلاتی میدهم ، من روزی که آمدم به سازمان برنامه با این نیت بود که این رفتن آن مطالعاتی که کردم به این نتیجه رسیدم من دستگاها لازم دارم ، یک دستگاها اقتصادی یک دستگاها فنی ، دستگاها فنی یکی از بهترین دستگاها فنی را داشتم که در Recruit کردن اینها شخص جین بلاک دخالت داشت . یکی از اشخاصی که استخدام کردیم یک فرانسوی بود که تمام کارهای را که فرانسویها در مراکش کرده بودند این George Gerard کرده بود . تمام چیزها تمام راهها هم ردیف وزیر فوآد عامه بود Ministre des travaux publics میگفتند منتهاش آنجا وزیر اسمش را نمیگذشتند در زمانی که فرانسویها کولونی شان بود

یک عنوان دیگری داشت . اما کاروزیر فواد دعا مه را میگرد . Public Work
را میگرد . یکی دیگر داشتند وزیر اقتصا دبلژیک بود دوسال وکی بودکـــــــــ

Electrification بلژیک را اومعمول داشت او اجرا کرد . این قبول

نمیگرد این بیاید برود زیر دست یک ایرانی در سازمان برنام ه ایران . وقتی به
اشکال برمیخورد بلا ک شما " با آنها صحبت میگرد . چرا صحبت میگرد ؟ این باز
حرف تو حرف میزنم اما ناچارم اینها را توضیح بدهم برای اینکه والا معقول بنظر
نمیرسد . یک ایرانی که این چیزها را میشوند میگوید آخر چطور این حرفها را میزند ؟
ایران سگ کی بود ؟ آخر ابتهاج کی بود که همین چیزی میگردند ؟ بلا ک شده بود

مبلغ من . بلاک میرفت سرتا سردنیا Plan Organization را میگفت . بروید
ببینید که یک Plan Organization هست در ایران ببینید چه جور

کار میکنند شما سعی بکنید آنجور بکنید . در سوئد این را گفت در مصر اینطور گفت که آن

گویتی که پهلوی من نشسته بود سرمیز شام گفت من شما را میشناسم مستریلا ک دو مصرفلان سال

از شما چنین چنان میگفت . فضل اله نبیل سفیر بود گفت من سرمیز شام مجبور شدم

باشم و از او تشکر بکنم که افتخار میکنم که در یک همچین محفلی در استکلهم از یک

هموطن من اینطور تعریف میکند . مشغول این تاء سیاست بودم من چه جوری میتوانستم

آخر برنامه بدهم و شروع بکنم بکار ؟ چه جوری میتوانستم شروع بکنم بکار بدون

اینکه معلوم بشود اینکاری که میخواهم بکنم جزو برنامه هست یا نیست ؟ اما

فهماندن این بمردم کار آسانی نبود به اینجهت گفتم داوطلب می شوم .

س - که در آن جلسه در منزل تجدد شرکت بکنید

ج - گفتم . در تهران من بشما قول میدهم یک عده زیادی هستند که داوطلب میشوند

که ریاست برنامه را قبول بکنند مجانی حقوق هم نمیگیرند تمام شما را هم راضی میکنند

بروید ببیاورید . مگر من تقاضا کردم که من رئیس سازمان برنامه بشوم ؟ آمدند بمن

گفتند من یک شرایطی کردم قبول کردند این شرایط این هست که من زیر فشار قرار نمیگیرم

اگر خیال میکنید با این تهدیدات من از میدان در میروم این را اشتاء کردید غیر ممکن است

تا من ندانم که چی میخواهم بکنم و چرا میخواهم اینکار را بکنم سخاوم کرد . خیلی در

این زمینه صحبت کردم خیلی مفصل . اتفاقاً حسنت محسنت شروع شد . تمام آن احسنت ها برای من شروع شد . یواشکی دیدم یک چند نفر پا شدند رفتند آنهایی که مخالف بودند یواشکی رفتند . دیگر تریک هم شده بود . آنچنان اثر کرد که علا علی امینی وانتظام آمدند تریک . شاه شنید گفت شما چه کردید ؟ گفتم هیچ یک مطالبی را گفتم ، گفتم ومن میدانستم که اثر خواهد داشت برای اینکه عقایدی است مسعقدات من است .

من یک چیزهایی را که میگویم اگر اثر دارد برای اینکه به آن عقیده دارم و هر سوالی هم که بکنند جواب میدهم من کسی را گول نمیخواهم بزنم که در آن گیر بکنم عقیده دارم عقیده هم داشتم آنروز اگر نمیخواهند مرا بردارند . برداشتن من که کاری نداشت که بایک تصویب نامه بر میداشتند

س- جران میشد که آن آقای علا برود مجلس بگوید که این برنامه بعرض مبارک ملوکانه رسیده و امر فرمودند تصویب کنید مثل دوره های بعد؟

ج- این یکی خیلی اثرش بیشتر بود خود شاه بمن گفت با تحیر اشرفوق العاده ای بخشید . بهر حال ساواک به او گزارش میداد جاسوس هایش در مجلس به او گزارش میدادند وزیرش به او . مطلع ترین شخص ایران بود . این یک چیزهایی بمن میگفت راجع به روابط زن وشوهر که من تعجب میکردم .

س- آخر چون بعداً ! ایشان تصمیم گرفت که مجلس نقش دیگری داشته باشد میخواهم ببینم این از کدام دوره شروع شده بود .

ج- از این خوش نیامد که یک آدمی یک شهرتی پیدا کند شهرت جهانی هم دنیا هم داخل احترام بکنند نمیدانم بگویند چه آدم لایقی است - آدم قلدری است این از این چیزها بلا آخره از این خوش نیامد . خب این تواءم شد با چیزهای خارجی ، خارجی ها هم گفتند که این چارادر امور نظامی دخالت میکند ؟ مزاحم ششان شده بودم دیگر . هر سال من چیز میکردم که Radford وقتی که این حرف را زد من زدم روی میز که این آخرین کاری بکنید شما محض رضای خدا شما میگوئید که لازم نیست رئیس Military Mission شما به شاه میگوید که این کافی نیست این بود .

از قول شاه گفتم . خب این بدیهی است خوششان نمی آید و باریش اصل چهار آن رفتار را کردم خوششان می آید مگر ؟ اینها ترجیح میدهند عم — وزیر اسم نمیخواهم ببرم که تا به آنها یک چیزی میگفتند چشم بلبه قربان میرفتند انجام دادند چه شاه چه انگلیس چه آمریکا چه مجلس .

س - آن مخالفت شاه با نقش محدود مجلس به آن ترتیبی که شما تفسیر فرمودید چه بود ؟
چی شد که مجلس را محدود ترش کردند ؟

ج - یواش یواش تملق به او گفتند و اینهم خارجی ها هم بیشتر تشویقش کردند . هر چه که گفت خارجی ها قبول کردند پیش خودش فکر کرد واقعا " فکر کرد ژنسی است واقعا " خیال میکرد ها ژنسی است خیال میکرد که این یک شخصیتی پیدا کرده است در دنیا که هر چه بخواهد در ایران بکند میتواند بکند و بنا بر این این فکر کرد حالا که اینطور هست ضمنا " خارجی ها هم ناراضی هستند صد میلیون دلار هم میخواهند بدهند ابتهاج را چار بر نداریم ؟ و بعد چرا یک تک و توک اشخاصی پیدا بشوند در مجلس که فضولی بکنند تما مشان باید اشخاصی باشند که من انتخاب میکنم من میگویم که کی یک در آنجا باشد این اشخاص هم که انتخاب میکنم به این دلیل است که مطیع خواهند بود فضولی نخواهند کرد اظهار عقیده نخواهند کرد . درست برخلاف آن چیزی که میبایست بکند . اشخاص درست امین وطن پرست . که میشناختم این مردم را .
اینها را ببیاورد و تشویق شان بکند بگوید .

س - که چه کار کند ؟

ج - مطالبتان را بگوئید .

س - در مجلس ؟

ج - در مجلس . من به او گفتم یک روزی با کمال فضولی این جسارت است این اصلا "عیب است . گفتم اعلیحضرت سعی بفرمائید ۱۵ تا ابتهاج دور خودتان جمع بکنید . اینها میخواهند نخست وزیر بشوند نه دزدند نه تحت نفوذ خارجی میروند . مطالبشان را گوش بکنید آنوقت تصمیم بگیرید .

س - چه گفتش ؟

ج - هیچ سکوت کرد. هجی . هروقتی که یک چیزی را که نمیتوانست ردبکند و نمیخواست خلافت را بگوید سکوت میکرد نگاه میکرد درست توی چشم من نگاه میکرد . من چی بگویم بیش از این بگویم ؟ بهر حال این جلسه با نهایت دوستی و محبت و گرمی تمام شد تمام طرفدار من شدند عجیب بودها اشروعیبی بخشید . صفاری ، صفاری خودمان شوهرخواهر من بود آنجا گفت آقا

س - چی هست اسم اول شان ؟

ج - محمدعلی صفاری . گفت آقا من اول طوری دست پاچه شده بودم وقتی این نطق های آتشین را کردند . گفت بعد لذت بردم حظ کردم ، حظ کردم . اصلاً همه این علا بکلی شادند دید که راحت شد آسوده شد برای اینکه هی بمن میگفت آقا دولت ما داره سقوط میکنه اینها هی میآیند ما این حرفها را میزنند من یک حقایقی به آنها گفتم .

س - بعد از جلسه چی شیفانوقت وقتی که مجلس تشکیل شد . و به اصطلاح جلسه رسمی و اینها ؟

ج - نه دیگر این در جلسه رسمی منعکس نمیشد این شکایتی بود که وکلا میرفتند پیش نخست وزیر میکردند پیش وزراء میکردند که آخر آقا ما مولکین ما این چیزها میخواهند . مولکین بدبخت چنین چیزی نمیخواستند خودشان میخواستند یک کارهائی بشود . یکی از آنها شخصی که از من رنجید آقای عرب شیبانی ، عرب شیبانی با هم سواری میکردیم وقتی که من در بانک رهنی بودم . عرب شیبانی ، آقا خان بختیارو پسر کوچک قوام الملک شیرازی رضا قوام دوست بودیم یک خیلی اسب شناس خوبی بود و اسب سوار خوبی بود و من خیلی از او استفاده میکردم . این وکیل شد . آوردمش در بانک رئیس کارپردازی اش کردم .

س - بانک ؟

ج - بانک ملی . رئیس کارپردازی اش کردم که کار غیر فنی است .

س - عرب شیبانی ؟

ج - عرب شیبانی . آمد وکیل مجلس شد . آمد یک روزی پیش من تقاضا که من در حوزة انتخاباتی من که فارس بود ایل عرب . فلان چیز ، فلان چیز ، فلان چیز را میخواهم به او عیناً " مثل سایرین گفتم آخر میخواهم چی است ؟ من باید تهیه بکنم یک چیزی

برای تمام مملکت . آنچه که تعلق میگیرد در آن رشته اگر به آنجا های شمارسید اجرا میشود ، والا من اینجوری نمیتوانم . رفت قهرکرد قهر که رفت ماه هادیگرملا" قهر قهری ایرانی میدانید که چه جوری است سلام علیک نمیکند . گفتم به جهنم قهریکند به دوستانش گفتم که اینها چی میگوید ؟ این خیال میکند که چی ؟ این خیال میکند منزل مگر این چیز بابای من است که میخواهد از من که به او به بخشم . این عواقب داشت طرز کار کردن این بود نه فقط یک هیئت جامعه ای مثل مجلس بر علیه آدم قیام میکرد دوستان آدم از آدم میرنجیدند آدم میبایست این قدرت را داشته باشد که بگوید نه . من اینکه گفتم همیشه در ایران گفتم من کسی را سراغ ندارم در ایران که این جرات را داشته باشد به مقامات مقتدرو بانفوذ بگوید نه . اینکار را من میکردم برای چه ؟ برای اینکه آماده بودم هر آن سرا بیرون بکنند بیرون بکنند . اینکار شد به این ترتیب مجلس هم متقاعد شد . اینها اکثریت بودند چون اینها را خودش را انتخاب کرده بودند چندتا فراقسیون بودند ائتلاف چندتا فراقسیون بودند . بعد آنجا خوب علاخوشوقت شد ظاهرا " علی امینی ' ما نمیدانستم علی امینی بدجنس است فطرتا " آدم بدجنسی بود الان یقین دارم حسادتش میشد از اینکه من ؛ بن توانائی را دارم که در مقابل یک عده از مخالفینم اینطور از خودم دفاع بکنم روی پای خودم بایستم و همه را متقاعد بکنم . آن علی چیز با کمال حسن نیت بود انتظام .

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ : ۱۳ آگوست ۱۹۸۲
محل : شهرکان - فرانسه
مباحثه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۲۷

س - مثلاً، اینکه اظهار علاقه فرمودید که اول جلسه امروز خاطراتی راجع به داور که فراموش شده بود مطرح میفرمائید ؟

ج - بله یک مورد را من فراموش کرده بودم به آن اشاره بکنم و این مربوط است به جوانمردی و شهادت داور که در کمتر ایرانی پیدا میشود . من وقتی که وارد کار دولت شدم یعنی وقتی که آدم به بانک ملی که یک سال و اندی بعد از این بود که با داور کار میکردم و داور خودکشی کرده بود آنوقتی که من آدم به بانک ملی . اطلاع پیدا کردم که در چند سال قبل امیر خسروی با کمال حسن نیت بخیالی که نه شاید هم به او گفته بودند که چون ارز ترقی میکرد دائم ترقی میکرد ریال تنزل میکرد و خیلی هم طبیعی بود برای اینکه دولت بیش از درآمدش خرج میکرد و همیشه تا ازا پیشتر از عرضه بود . این یک فکر بکری بنظرش رسیده بود این بود که ارز بفروشد که گفتند بقول خودش گفته بود هر قدر میخواست میفروشم وقتی که پائین آمد اینها را پس میخرم و تنها ارزی که داشت بفروشد ارز اندوخته های مخصوص رضاشاه بود که از پول نفت کنار میگذاشت برای خرید اسلحه و هر چیزهایی که خودش تشخیص بدهد این یک چیزی بود که بی نهایت به آن علاقه داشت .

س - این صحیح است که اسلا" اصل صورت ارز را میبردند پهلوی رضاشاه و او میگفت که .. ؟

ج - هر روز جمعه امیر خسروی میرفت این را میبرد به عرض میرساند تمام وضع بانکی مملکت را همینطور تمام وزراء . بمن تکلیف کردند که من وزیر چچی بشوم گفتم نمیشوم من ممکن نیست بروم یک روز معینی این چیزها را به رضاشاه گزارش بدهم که آنوقت از او دستور بگیرم آخر این صحیح نیست این وارد نیست . اینکار را مرتب آنوقت روزهای شنبه برابر میآمد تعریف میکرد امیر خسروی که دیروز چه جور بود . بمن میگفتش که چشمهایش

مثل چشمهای ببرمیما ند .

س چشم رضا شاه ؟

ج - رضا شاه . میگفتش که آن سراطاق میایستدوقتی که بمن نگاه میکند من میلرزم . این راجم که نخست وزیر بود برام تعریف کرد و یک عده ای بودیم تعریف کرده هروقت که از شرفیابی برمیدردم میروم میخوابم و یک مقداری جوش شیرین میخورم . برای اینکه خیس عرق میشوم این هردوتا این مطلب را بمن گفتند . یک روزی اطلاع پیدا کردم که این درموقعی که رئیس بانک بوده ششدهزار لیره از این اندوخته ای که این در حدود یک میلیون بود فروخته به این ترتیب با اطمینان اینکه میفروشم میآید پائین و باز پس میخرم .

س - بدون اجازه ؟

ج - بدون اینکه به هیچکس بگوید . هیچکس هم در آنجا نبود که به او بگوید که آخر آقا این کار احقانه است بچه گانه است . بیشتر این ارز را هم لای و کتانه خریدند که لای و نماینده جنرال موتورز بود . کتانه نماینده کرایسلر بود . این ارزها را فروخت تمام شد به انتظار اینکه اینها میآیند میفروشند بهمین انتظار ماند . هیچکس احق نبود که بیاید بفروشد آنها این رای که فرصت مفتتم شردند که یک لیره را بقیمت بسیار ارزان خریدند . این قضیه یک قضیه بفرنجی شد برای اینکه رضا شاه اگر اطلاع پیدا میکرد که این برداشته اندوخته را اینکار کرده است بدون تردید تیربارانش میکرد .

س - دستگاه اطلاعاتی نبود آنموقع که خبر پیدا کند جاسوس که در دستگاه باشد ؟

ج - اینجور به این معنی ساواک اینها مطلقاً نبودتخیر . یک دانه ..

س - چون این عمل خیلی بزرگ و مهمی بوده است .

ج - بسیار خوب البته چند نفر نمیدانم در بانک ملی از این اطلاع داشتند . من در خارج نشیده بودم این را . به داور گویا میرودم میگوید قضیه را . روی شهادت داور مردانگی اش میشینند که چه میکنند چه نکنند که شاه نفهمد تصمیم میگیرند یک مقداری نقره بفرستند لندن بفروشد و ارز آن را بجای این بگذارند . همین کار را هم کردند . اما در بانک هم

کسی کمتر کسی شنید . من از این عده معدودی که این را میدانستند این را شنیدم که این نشان می‌دهد بی باکی امیر خسروی را و بی اطلاعاتی . مرد بسیار با حسن نیتی بود . با او دوست بودم . اما از این کارها می‌کرد آنوقت کسی هم نبود که به او جرات بکنند بگویند . او هم برای خودش یک رضا شاه کوچکی بود توی بانک از او می‌ترسیدند حضرت اجل حضرت اجل به او می‌گفتند این عنوانش هم حضرت اجل بود . اما خوش قلبی داور . حالا برمی‌گردیم به فرمودید که ؟

س- قبل از اینکه به داور . راجع به دکتر اقبال نمی‌دانم این سؤال را کردم یا نه ؟ ولی برای اینکه مطمئن باشم که این درخاطراتان باشد چه جور نخست وزیری بود ؟ طرز اداره ؟ وزرا ، و کارهای حکومتی‌ش چطور بود ؟

ج- والله خیلی رفتار و عادتش این بود که به آدم خیلی وقتی خصوصیت می‌کرد آدم را بغل می‌کرد تمام این وزنش را میانداخت روی گردن آدم می‌بوسید و نمی‌دانم چون جونی این طرز ایرانی ، تحبیب ایرانی و عادتش هم بود که همیشه دوست پیدا کند طرفدار داشته باشد . من هیچوقت نشنیدم که با کسی خشونت کرده باشد با کسی تندی کرده باشد هیچوقت نشنیدم . هیئت دولتش هم نرفتیم هیچوقت نرفتم در هیئت دولتش نه که بتوانم ببینم که چه جور هیئت دولتش را اداره می‌کند . ولی این اما آدم درستی بود بهیچوجه من الوجوه سوء استفاده نمی‌کرد . برادرهای اشخاص کلا هیراد بودند مخصوصاً " آن خسرو کوچک تره ، خسرو بود دیگر ؟ خسرو اقبال آن کار

طوری می‌کرد که من وقتی سازمان برنامه بودم یک عده از این آوردم Southern Fisheries اسم این مؤسسه بود که این مؤسسه آمریکائی George Frye که برای من کار می‌کردند آنها این را برای من پیدا کردند . ما این را آوردیم دو سال هم خیلی خیلی خوب کار کردند Trawler را آوردن برای اولین بار در خلیج فارس تا آنجائی که من اطلاع دارم با Trawler ماهیگیری میشد . خودم هم رفتم در یک سفری هم دیدم که چقدر راحت چقدر منظم این صید میشود بجای اینکه بروند بخواهند ساعتها چیز بکشند که یک ماهیگیرند این یک تور را میانداختند تور را پر میشد می‌کشیدند تویش یک مقدار زیادی کوسه بود که این کوسه ها راسعی می‌کردند بکشند و بزحمت اینها

میردند برای اینکه اینقدر چماق توی کله شان میزدند و اینها خیلی جان سخت بودند . و این سال سوم نیامد من هرچی پرسیدم گفتند معلوم نیست ، گفتنم معلوم نیست چی است ؟ به آنها با تلگراف کردم یا نوشتم که چرانمیآئید ، اینها دلیل نداشت که از ما ناراضی باشند و منم از آنها کمال رضایت را داشتم من میخواستم این را توسعه بدهم . نامه ای نوشتند که ما حاضر نیستیم بیاییم رقابت بکنیم با یک مؤسسه ای که متعلق به شاه است . شیلات را شاه آخر در آن توسط بنیاد پهلوی یک دخالت هائی شروع کرد که همین ملکی هم که اینجا است اینهم یک صیدی میکرد و نمیدانم یک زدوبندی هم داشت با دولتی ها .

س - کدام ملکی آقا ؟

ج - این دکتر ملکی وزیر کابینه زاهدی ، وزیر کار ، که الان مقیم است در نیس سالهاست مقیم است . من این نامه را بردم پیش شاه به او نشان دادم گفتنم ملاحظه میفرمائید این است یکی از عواقب این مداخلات بنیاد پهلوی در امور تجارت است این صریحا "نوشته است که من نمیآیم برای اینکه نمیخواهم رقابت بکنم با یک چیزی که مربوط به دربار است . هیچ عکس العملی نشان نداد . مثلا" یکی : زاین موارد است که یک چیز هائی را که به او نشان میدادم که اتریبشده .

س - به شاه ؟

ج - به شاه که عکس العمل نشان بدهد هیچ عکس العملی نشان نداد . و راجع به اقبال صحبت بود که آن روز که گفتم که در یک فاصله کوتاهی من از اظهارات شاه استنباط کردم که خیال دارد او را بردارد برای اینکه خیلی تعجب . خیال میکنم خودم اینطور قضاوت میکنم . خیلی تعجب کرده که یک کسی را که آورده است بعنوانی که نوکر محض است این چطور بخودش اجازه میدهد که فضولی بکند . که به یک مخیر انگلیسی من کرده بود .

س - ولی خیلیها آن نطق دکتر اقبال در مجلس خاطرشان هست که مثل اینکه استیضاح کرده بودند چی بوده که گفته من غلام اعلیحضرت هستم و کلماتی بکار برده بود ...

ج - نه مثل اینکه گفته بودند که وقت تعیین کند برای بحث استیضاح ، مطرح

کردن استیضاح گفته بوده من باید اجازه بگیرم . اینطور هم بود هرکس که میآمد یک چیزی میخواست که این نمیتوانست بکند درمخظور گیرمیکرد عکس شاه همیشه پشت سر او بود میگویند اشاره میکرد که ایشانند من فقط آلتی هستم برای اجرای اوامرشان و شاه هم که این چیزها را میشنید خوش میآمد.

س- وقتی که صحبت میشود که ازکی بود که واقعا " قدرت دولت وکابینه از دستشان دررفت بعضی ها هستند که میگویند که از دوره حکومت دکتر اقبال .

ج - که قبل از اقبال علا بود خب علا البته اینطور نبود . شاه میگویم مداخله میکرد مثلا " تلگراف میکرد از واشنگتن به علا که به ابتهاج بگوئید چرا قرارداد را اولم را امضاء نکرده است ؟ اینکارها را میکرد . اما اینجور غلام بنده این راستاست . این را در دوره اقبال بکلی این تحکیم شد دیگر اصل مسلم شد این در اشراف دیدنیست برای اینکه یک مدتی هم نخست وزیر بود نمیدانم چند سال نخست وزیر بود ؟ سه سال ؟

س- بله .

ج - سه سال و خرده ای .

س - اسم مرحوم علا را بردید اینجور که از سوابق معلوم است مرحوم علا یکی از کسانی بود که رای مخالف داد به تغییر سلسله آمدن پهلوی .

ج - بله ، بله . علا بود و سه نفر مثل اینکه بودند . علا بود تقی زاده مثل اینکه بود س- صدق ، مدرس .

ج - صدق و مدرس بله مدرس . علا عرض کنم اما از روی عقیده نه اینکه طرفدار قاجاریه

باشد بهیچوجه عقیده اش این بود که این طرز تغییر سلسله صحیح نیست از لحاظ

اصولی . و بانهایت رشادت گفت معذالک رضاشاه آوردش یعنی سفیرش که کرد در

واشنگتن و لندن و رئیس اداره تجارتش هم کرد و از او هم حرف گوش میکرد . میگویند

رضاشاه خیلی بدش میآمد که کسی پوشش بگذارد این علا همیشه عادت داشت پوشش

نه برای کشنگی از لحاظ عملی بودن این دستمال راهمینجور فرومیکرد میرفت آنجا

نه اینکه بیاد به کشنگ آنجا مثل این ژیکولوها درست بکند . و اینهم همیشه بود

که میرفت در هیئت وزیران . میگویند که بعضی وقتها نگاه میکرد به این پوشش رضا شاه اما هیچی به او نگفت .

س - منظور من از این سؤال این بود که چطور که یک علائق که زندگی سیاسی را اینجوری شروع کرد وقتی که نخست وزیر بود و وزیر دربار اینقدر میدان میداد به اصطلاح به تزلزل حکومت مشروطه ؟

ج - این معتقد بود به شاه ، دوست داشت شاه را . من یک وقتی به زن او گفتم که من خیال میکنم که علائق شاه را بیشتر از بچه هایش دوست دارد گفت بله همینطور هم هست ، گفت همینطور هم هست . او خیلی ناراضی بود میگفت اصلاً "هیچی هیچوقت ما او را نمی بینیم بما هیچ نمیرسد همه اش وقتش صرف این که چه کاری کند . این صد درصد من این را میتوانم تاء بید میکنم که بعدی علاقه داشت به شاه . مثلاً" علا و این تا یک حدی هم شاید به ساعد اطلاع میشود اینها تصمیم میگرفتند بروند یک چیزی بگویند به شاه بیرون میآمدند نظر شاه را تاء بید کردند این تعجب نکنید برای اینکه راجع به هیتلر من کتاب چیز را خواندم یکی از بهترین کتابهاست Albert Speer و این آرشیوکتش بود یعنی اول معاون معمار باشی بود نایب معمار باشی او بود

س - که فیلم هم اخیراً " از شد درست کردند توی آمریکا نشان میدادند . بر اساس همین کتاب

ج - ده من خیلی میل دارم این را ببینم . بعد ترقی کرد خیلی ترقی کرد وزیر مهماتش کرد روزهای آخر و بسیار هم خوب کار کرد در آنجا . این میگوید که

و دیگر کسی دیگری که بغیر از کایتس اما کایتس را اسم میبرد و یکی دونفر را میگوید گمان میکنم که

س - (؟)

ج - (؟) نبود نه بایک اشخاصی صحبت میکنند که آخر این وضع صحیح نیست بیاید بگوئید حقیقت را تصمیم میگیرند که در این جلسه بگویند . جلسه تشکیل میشود شروع میشد و حالا این چیز هم آنجا حضور دارد Speer و او هم انتظار دارد صحبت بکند یک کلمه صحبت نمیکردند یک کلمه صحبت نمیکردند یک چیزهایی که بحث میشد تاء بید میکردند بعد میآمدند بیرون این میپرسید آخر چرا ؟ جراءت نمیکردند

Guts نداشتند . علا نه اینکه میترسید اما تفوق داشت تسلط داشت شاه به علا .
 س - چطور رفتار میکرد این واقعا " یک خصوصیتش مقام بود یا خصوصیت فرد شاه بود ؟
 این تسلط ؟

ج - شاید فرط دوستیش و اعتقادش بهش . آخر خیلی خودش را مظلوم میکرد شاه .

شاه طوری خودش را شرمان میکرد که من همیشه میگفتم شرمان تراز این بشر

من ندیدم آدم این روزنامه نگارهای خارجی ها که میآمدند صحبت میکردند

بعد میرفتند همش شیفته میشدند چقدر آدم مو دبی است چقدر آدم جذابی است . یکی

از اینها دیوید لیلینتال . لیلینتالی که من آوردم خوب ماند در گنار روزهای آخر

هم ماند . هر دفعه هم که میآمد روز دوم شاه می پذیرفتش . در بحرانی ترین

روزها می پذیرفتش آن روزی که توی خاطرات لیلینتال هم هست آن روزی که

میخواستند او را بکشند تیراندازی کرده بودند توی کاخ مرمر این آنروز را میبایست

شرفیاب بشود از همه جا هم بیخبر بود فقط وقتی که وارد میشد میگوید محیط را

من یک خورده جور دیگر دیدم دیدم آن نظم هر روز نیست . بعد پیش شاه میگوید که

شاه خون سرد بود اما یک حالتی در او دیدم . بعد با بعد اطلاع پیدا کرد یا شاه ضمن

مذاکره ، گمان میکنم بعد اطلاع پیدا کرده که مثلا " لیلینتال عاشق شاه بود تا

روز آخر از او حمایت میکرد . لیلینتال نمیتوانست با او ریز کند که این آدم کسی است

که میدان اطرافیانش فاسد هستند و جلونمیگیرد و میدانست که حکومت پلیسی است

زجر هست شکنجه میدهند این اطلاع دارد و کاری نمیکند . اینها را هیچ باور نمیکرد

ظاهرا هر یک میگویم بعدی این Charming بود که یکی از موفقیتهایش بود . یکی

دیگرش این صبر و تحمل توهین . فحش هائی نبود که به این ندادند وقتی که پدرش

رفت بخودش خانوادهاش و خواهرهایش نمیدانید دیگر ردل ترین چیزها . من یک

روزی میرفتم پیش شاه دیدم از اطاقش نه دیدم از دربار بیرون میآید یکی از این

روزنامه هائی الان یادم نیست یکی از این روزنامه هائی که فحاشی کرده بود

برسیدم این را دیدم . پیش شما بود ؟ گفت بله . گفتم اعلیحضرت چطور شما این را میپذیرید ؟

هیچی یک تبسمی میکرد . من غیر ممکن بود آخریک کسی که همچین کاری بکند مگر اینکه

بنویسد غلط کردم مرا عفو بکنید من اشتباه کردم . تحملش بحدی بود تا وقتی که زور پیدا بکند و فرصت پیدا بکند که تلا فی بکند . یکی Charm اش فوق العاده بود یکی همین تحملش بی نظیر بود در این قسمت . علا فریفته بود دوستش داشت با تمام قلب دوستش داشت برای تظا هر م نبود بهیچوجه من الوجوه . زنش را میرنجاند به بچه‌هاش نمی‌رسید به من می‌گوید ، با من صحبت میکند که شما چرا اینطور حرف ... من بحدی با او خشونت کردم گویی را گذاشتم که بعد پشیمان شدم .

س - باکی ؟

ج - با علا . علا صحبت می‌کردم به انگلیسی هم با من صحبت می‌کرد از دربار که مثلا "تلفنچی نفهمد . آنوقت هم شاید دو سالی دیگری هم شاید واقعا " sophisticated تر از این نبود مثلا " میبایست یک نفر گوش بدهد شاید تلفنچی گوش بدهد که خبر بدهد . بعد برای من پیغام داد توسط سلمان اسدی که من خیلی متا سفم شما رنجیدید من قصد داشتم گفتن من از این رنجش دارم شما باید بروید به شاه بگوئید بگوئید آقا در این مورد حق با ابتهاج است شما حق ندارید از او برنجید . خود این آدم گفتش که من میخواهم بروم مجلس سنا و مجلس ماهی یک دفعه که تمام مسائل هرچی که از من سؤال میکنند جواب بدهم . با می‌شوند سؤال میکنند راجع به کود شیمیائی شیراز عقیده ام را می‌گویم عقیده ام را با صراحت می‌گویم این چیزها ارزش دارد برای دولت آدم با این چیزها میتوان دلجلب اعتماد مردم را بکنند اینک با دروغ گفتن . خوب سرمین بود که کار به جایی رسیده خوب من مجبور شدم که استعفا بدهم و بروم . ولی این موضوع اگر من از علاموا خذ نکرده بودم تشدد نکرده بودم گویی را نگذاشته بودم شاید باز همیشه خیال می‌کرد که حق با شاه است . عقیده اش این بود که خوب بلا آخره شاه است باید رعایت احترامش کرد باید حفظش کرد باید ادرانه‌اشی اش کرد باید نصیحتش کرد . اما من در هیچ موردی سراغ ندارم یعنی واقعا " ندیدم شخصا " ندیدم که این شاه را بتواند منصرف بکند از یک چیزی . در صورتی که من بارها اینکار را کردم .

س - هیچ بخاطر دارید که مثلا " مرحوم علا یا افرادی در سطح ایشان با شما صحبت بکنند و اظهار رنگرانی کنند که این رویه‌ای که دارد پیش می‌رود ممکن است رفتار محمد رضا شاه

یک چیزی شبیه رضاشاه بشود ؟

س- شبیه به رضاشاه را که از رضاشاه بدتر شده بود اما اظهار نگرانی راهمین کار را بدبخت کرد دیگر بعد از قضا یای روز چندم را گفتید ؟

س- ۱۵ خرداد .

ج - ۱۵ خرداد در ۶۳

س - ۱۳۴۲ که میشود ۶۳ .

ج - این آقا این یک عده ای را دعوت کرد که باید یک کاری کرد . رفتند به شاه گفتند

توسط یک واسطه پیغام داد که دیگر نیاید . من نمیخواهم من من بکنم . اما من

مطالبی را یادداشت میکردم در ظرف هفته . تمام یادداشتهایم دربرونده من بود در

برونده اسمش هم روی آن نوشته بودم بقول خودم سری باشد که کسی متوجه نشود

H . I . N . برای این آخوندها دیگر خیلی سری شد تمام با تاریخ مینوشتم

جواب شاه را هم در حاشیه آن مینوشتم .

ج - قضیه چیز را برایتان گفتم طرفداران مصدق را در سازمان برنامه به تفصیل گفتم ؟

س- بله بله بله

ج - هان ببینید مثلا " از آن موارد بود دیگر . خلاصه از او پرسیدم اعلیحضرت چند

نفر با شما این جور صحبت میکنند ؟ گفت هیچکس .

س- قربان ، خاطراتتان راجع به علی منصور مخصوصا " دوره نخست وزیریش و

دوره سازمان برنامه اش که چه جور شد املا" ایشان ...

ج - سازمان برنامه اش ؟

س- سرپرست سازمان برنامه نشد یک مدتی ؟

ج - نه نه هیچوقت . نه سرپرست یک چیز دیگری شد حالا به شما عرض میکنم . من علی

منصور را موقعیکه بچه بود میشناختم برای اینکه با خانواده منصور الملک بوسیله

زن اولم منصوب بودم . زن لقمان الملک وزن منصور الملک هر دو خواهر بودند و دختر

عموی پدر زن من بودند بنا بر این من معاشرت داشتم زیاد با خانواده منصور الملک

لقمان الملک حکیم الملک لقمان الدوله و فلان اینها . و علی منصور با اصلا ج

بچه بودند دیگر . منصورالملک یک آدم خیلی پخته ای بود خیلی آدم باصبر و حوصله ای بود عجول نبود درست مخالف من یک چیزی را که آدم به او میگفت مثل اینهم شبیه میکنم به دکتر طراهی پدر همین دکتر طراهی . شما یک چیزی از او میپرسیدید یک چیز ساده این من خفه میشدم تا اینکه جواب بشنوم هی تا مل میکرد فکر میکرد تا یک چیزی را میگفت این منصورالملک هم این عادت را داشت .

س- منصورالملک که میفرمائید همان علی منصور است دیگر ؟

ج - نه منصورالملک پدر علی منصور است .

س- منظور حسنعلی منصور نیست که نخست وزیر شد ؟

ج - پدر حسنعلی منصور ، پدر حسنعلی منصور من با او معاشرت داشتم و این علی وجود موقعیکه بچه بردند از بچگی میشناختم .

س- بله سؤال بنده همین راجع به منصورالملک است .

ج - راجع به منصورالملک است ؟ ها

س- راجع بخود منصورالملک است که گویا اسمش علی منصور ؟

ج - علی منصور ؟

س- بله . منظورم خود منصورالملک است .

ج - من در آوردن منصورالملک به نخست وزیر موه شربودم برای اینکه منصورالملک یک

آدم ، به شاه گفتم این ایده آل من نیست برای نخست وزیر اما توی این رجالی که

من می بینم این را از همه عاقل تر میدانم . شاه با او هیچ موافق نبود برای اینکه

گمان میکنم تحت تا شیر پدرش بود که پدرش از این یقینا " بدگفته بود . برای

اینکه میدانید نخست وزیر بود وقتی که آن قضا یای انگلیس روس اشغال کردند ایران

را . و گمان میکنم که او خیال میکرد که این میدانست و زدوبندی داشته مثلا" با انگلیسها

در صورتیکه بهیچوجه من الوجوه همچین چیزی نیست . بنا بر این خیلی اصرار کردم خیال

میکنم موه شربا شد نمیگویم محور میکنم وقتی که رفت منصورالملک خیال میکرد که من

باعث سقوط او شدم هیچ همچین چیزی نیست . او خیال میکرد که من باعث شدم که من

باعث شدم که رزم آرا را بیاورد در صورتیکه اینها توضیح دادم من مخالف بودم که

با اینکه نظامی بیاورد، منصور الملک .

س- چه جور آدمی بود ؟ یک حرفه‌اشی راجع به درستی اوزدند

ج - آدم میگویم یک آدم . راجع به درستیش، من تعهدی نمیتوانم بکنم نمیتوانم

بگویم آدم درستی بود نمیتوانم . اما راجع به نادرستی او هم چیزی ندیدم اما

میشنیدم چون آنوقت هارسم بود اصلاً" عیب نبود که آدم پول بگیرد . من وقتی که

رفتم شغل ماهی ۳۰ تومان قبول کردم دربانک شاهی سپهداررشتی نخست وزیر بود

مسی خواست بمن کاری بدهد . گمان میکنم این را گفتم در ابتدای مباحثه مان

که سرا فرستادوزارت جنگ که بروم پیش سردارها یون که جانشین Sir Selzki

شده بود بمن شغل بدهد رفتم دیدم که یک شرب الهیودی هستش که ول کردم . بعد روزهای

جمعه میرفتم ناها رمنزل او برای اینکه یک عده ای میآمدندناهار گفت هان چطور

شده کردی ؟ گفتم رفتم بانک شاهی گفتش که چطور آنجا را چطور شد ؟ گفتم اصلاً آنجا

بدردمنیخورد گفت چقدر حقوق میگیری؟ گفتم ۳۰ تومان گفت نه دخل و پخل چقدر داری؟

یک همچین چیزی مداخل ، مداخل . منم باکمال تندی گفتم من اهل این چیزها

نیستم با همین حقوقم زندگی میکنم مداخل من ندارم . رسم بود نخست وزیر سرمیز

در حضور همه میگوید آن رانمیگویم مداخل چقدر داری ؟ رویهم چقدر داری ؟ این معمول

بود یک چیزی بود مشروع بود در زمان قاجاریه و قبل از قاجاریه که یقیناً " هم همینجور

بوده است . ایرانی خجالت نمیگشید که یک چیزی را بگیرد . در زمان احمدشاه معمول بود

که هرکس میخواست فرمانفرما برود بشود بجای استاندار والی بشود پول میبایست بدهد

به احمدشاه این یک چیز معمول متداولی بود .

س- به شخص احمدشاه یا به خزانه دولت ؟

ج - به شخص احمدشاه توی جیب شخص احمدشاه میرفت . احمدشاه خودش از انگلیسها

ماهی پانزده هزار تومان جیره میگرفت که وقتی که دیگر ما یوس شدند از قرارداد ۱۹۱۹

و ششدهم کرده بود بهش جزو اسناد وزارت خارجه انگلیس منتشر شد یک نفر ایرانی

ندیدم که این رادیده باشد همه خیال میکردند من خودم هم خیال میکردم احمدشاه

مخالف قرارداد بود و برای همین هم رفت . از روز اول به انگلیسها تعهد کرد من این را

میگذرانم برای شما ، شما نگران نباشید . آن نطق کذابی
 لندن هم بکلی هیچی آن صحیح نبود . پانزده هزار تومان در ماه میگرفت اینها وقتی که
 ما یوس شدن قطع کردند . آنوقت گله میکنند پیش Norman بود
 نه کی بود ؟ Norman بود در زمان احمد شاه وزیر مختار انگلیس . گله
 میکند . آن بهش میگوید که یک روز دیگر مستاء مل میشود میگوید ، میگوید آخر
 شما شاه هستید شما پولدارید ؛ احتیاج ندارید به این پول . تمام ریشه و اساس
 حکومت ها در ایران این بود و عیب نبود این عمل . احق بود کسیکه اینکار را نکند
 میگفتند این آدم عقلش نمیرسد این چی چی میکند این برای کی اینکار را
 میکند ؟

س- پس از کی عیب دار شد . چه باعث شد که این عیب تلقی بشود و از چه زمانی ؟
 ج- واللہن خیال نمیکنم تا روزهای آخر هم عیب محسوب میشد . برای اینکه به
 شاه گفتم ، گفتم این کسیکه شما فرستادید میدانید آدم نادرستی است گفتم بدر بود
 گفت جم بنم تحمیل کرد . بهش گفتم این وزیرتان دزد است یک وزیر یی گفتم دزد است
 یک خورده فکر کرد گفتش که تمام گزارش جلسات هیئت وزیران را بمنضم ختم جلسه
 میروم هم به سفارت انگلیس هم به سفارت آمریکا با تلفن گزارش میدهد . من فریاد
 کشیدم اه منکه نمیدانستم این جاسوس خارجی است . اعلیحضرت برای چی نگهش
 داشتید ؟ نگاه میکنند .

س- وسکوت

ج- سکوت سکوت مرموز سکوتی که این یعنی چه یعنی من بیچاره ام .....

س- شما داشتید راجع به منصور الملک

ج- بعد موقعی که منصور الملک نخست وزیر شده بود گمان میکنم خود منصور الملک
 هم شاید میدانست که من مؤثر بودم در آمدنش .

س- اوایل ۱۳۲۹ بوده است ۱۹۵۰ میشود

ج- ۱۳۲۹ ؟ میشود اوایل ۱۹۵۰ آمد نه من ۵۰ که رفتم از بانک . نه زودتر آمد .

س- اینجوری که ملاحظه میکنید فروردین ۱۳۲۹ کابینه منصور الملک تشکیل

شده بود .

ج - ووقتی که کابینه اش افتاد و بجایش رزم آرا آمد دیگر .

س - تیر آمد دیگر سه ماه بیشتر نبود .

ج - بله دیگر ، بله که منم به فاصله ، آنروز گفتید به فاصله یک ماه یا دو ماه ؟

س - بله دو ماه

ج - پس همینطور میشود . منصور الملک وقتی آمد که من کار برنامه هفت ساله را داشته به اتمام میرساندم و یک میسیون از طرف O . C . T آمده بود که س - که توضیح فرمودید .

ج - که آنرا من استخدام کردم رئیس این میسیون یک شخصی بود به اسم Max Foneberg این درکار رفت و آمد بود و من هر کسی را که از طرف این کنسرسیوم آمده او اطمینان داشتم برای اینکه اینها را بمن بانک بین الملل توصیه کرده بودند ، توی شان یک اشخاص خیلی خوبی بودند . این O . C . I هم تشکیل شده بود از یک عده از شرکتهای بزرگ آمریکائی مقاطعه کار بودند مثل Stone & Webster مثلاً و یک چیزی بمن داده بودند اینها وقتی که من از بانک رفتم بعنوان یادگار و قدردانی مثلاً ازم که مثل یک دیپلم مانندی بود که همه هم امضاء کرده بودند و این را خیلی خیلی قشنگ درست کرده بودند این را من قاب کرده بودم داشتم و یا زده شرکت بودند . این Max Foneberg معلوم شد که از چیر خیلی خوش میآید از وارد شدن در کارهای سیاسی .

س - گزارشهای متعددی هم از او توی مدارک وزارت خارجه هست .

ج - هان ملاحظه میکنید ، من بهیچوجه متوجه این مطلب نبودم هیچ ، من این را

فقط سروکار من با این از لحاظ همین تیم O . C . I بود و گزارشهای ما

Allen Dulles قسمت حقوقی این گزارش را Allen Dulles نوشت برای اینکه

آنوقت با برادرش شریک بود یک وکیل بود ، برای اولین بار هزار شهید نمیدانم ۴۶ ۴۷

مثلاً آنوقتها بود که آمده ایران و من با او آشنا شدم و خیلی هم از او خوش آمده هر چه که

از Foster Dulles بهم می‌آمد از Allen Dulles خوش می‌آمد برای اینکه دو وجود بکلی متفاو بودند هیچ‌بهمدیگر شباهت نداشتند از لحاظ اخلاقی . این بعدها شنیدم Max Foneberg آنوقت نزدیک شد با عبدالرضا ، عبدالرضا هم یک آدم بدجنسی است یک آدمی است که دروغ‌گو هست .

س- اینها سرکارا زکی به این نتیجه رسیدید از چه موقع ؟

ج - از همان موقعیکه این یک جلساتی تشکیل میداد در خانه اش ، تقی نصرمطلا" س- این را بفرا ما شنید که ارتباط بین طرحی که سرکار ریخته بودید برای برنامه هفت ساله والا حضرت عبدالرضا و

ج - عبدالرضا اصلا" کوچکترین دخالت نداشت در .

س- در تشکیل سازمان برنامه ارتباط یابی ارتباطی اینها چی هستش

ج - کوچکترین ارتباط نداشت یک کسی بود که در خانه اش نشسته بود و دلش میخواست که یک سری تو سرها در بیاورد . بنا بر این در هر جایی که تصور میکرد که میتوان در خانه بکند میکرد و یک عده‌ای هم به Dooher که خوب برادر شاه است دیگر ، یک گریه ی شاه را هم احترام می‌گذاشتند تا چه برسد به برادرش . من یک مدتی که نمی شناختمش بعد دیدم که دروغ‌گو هست در پاریس برای من ثابت شد در پاریس بین ما یک نامه هائی رد و بدل شد که بسیار بسیار تند ، بسیار تند ،

س- این زمانه‌ای است که سرکارا سفیر بودید ؟

ج - سفیر بودم بله .

س- ولی این اول کار چه جور بودید با هم ؟ (؟) با هم چه ارتباطی داشتید ؟ موقعی که

تازه ایشان از آمریکا آمده بود ؟

ج - تازگی که از آمریکا که آمده بودند من سراغش نرفتم نمیدانم چطور شد که آشنا شدیم .

ولی خیلی خیلی مؤدب خیلی احترام میکرد خیلی خیلی مبادی آداب بود اینش کاملاً" درست است و یکی از دلایلی است که آدم را گول میزد همین بود .مثلاً" شنیدم ، من آنوقت تهران نبودم اما شنیدم که در دوره مصدق اینها صحبت میکردند که این پادشاه

بشود وگويأ حقيقت دارد براي اينكه تا يك مدتي هم طرد بود شاه راهش نميداد نه خودش را نه زنتش را .

س- برنامه ايکه O.C.I. كه تهيه كردند چه جور منجر شده تشكيل سازمان برنامه

و رياست افتخاري يا (؟) كه والا حضرت عبدالرضا داشت آنجا ؟

ج - هان اين ، اين ، هان رياست افتخاري در زمان من مطلقا نداشت . اين بعد از

اينكه من رفتم ، نميدانم كي اين عنوان را پيش داد نميدانم براي اينكه من

اينجا "هيچكس را نمي شناختم بعنواني ، من اگر رفتم يكي دودفعه پيش براي كارهاي

ديگر ميرفتم . چيزهاي را مثلا" ميخواست با آدم صحبت بكنند و راجع به مسئله اي

آنجا بوديم مشغول صحبت بوديم تقى نصر از فرودگاه آمد از آمريكا آمد از فرودگاه

مستقيما " آمد آنجا ، شروع كرد به انتقاد كردن از كارهاي بانك و نشر اسكناس ، گفتم

آقاي دكتور نصر شما عرقتان هنوز خشك شده است . اسكناس هاي منتشره چه ميلي است ؟

نتوانست بگويد ، گفتم كسيكه نميدانده اسكناس منتشره بچه مبلغ هست حق ندارد

اظهار عقیده بکند جلوی همین ، ما خب البته خیلی خیلی خجل شد . من رفتارم با اينها

اينجور بود براي اينكه ميدانستم كه اين از روي حقيقت نيست . يك اشخاصي هستند كه

دلشان ميخواهد به يك مقامی برسند و نميدانند از چه راهی ؟ و یکی از آن راههايش

خيال ميکنند اينست ، ميگویند يك مطالبی را ميگویند كه اشريکتند مردم .

س- آقاي نصر يك مدتي رئيس يا مدير عامل سازمان برنامه شده بود شده بود ؟

ج - بله ، بله .

س- وايشان را مثل اينكه والا حضرت عبدالرضا ..

ج - بدون شك ، بدون شك آن چيز كرده بود . اما در زمان من نبود باز هم من در ايران

نبودم . من در ايران نبودم من رفته بودم ديگر بنظر آنوقت يا پاریس بودم يا در

صندوق بودم نميدانم اما اين در زمان من نبود براي اينكه در زمان من اول کسی كه

رئيس شد و به پيشنهاده من بود مشرف نفیسی بود . من مشرف نفیسی را يك آدم بسيار

بسيار فاضل دانا مطلع متين ولايق ميدانستم . آنهم يك آدم خیلی تلخی بود او هم

زیادتر فدا رن داشت . اورا معرفی کردم برای اینکه اورا هم شرکت دادم در تنظیم برنامه . البته او یک چیزی داشت خیلی خیلی فدا آمریکائی بود نمیدانم چرا . برای اینکه گمان میکنم شاید بواسطه اینکه تربیت فرانسوی داشت . خیلی ها که در فرانسه تحصیل کرده بودند ایرانی ها طبیعتاً " فدا آمریکائی میشدند بطوریکه خیلی از فرانسوی ها خودشان فدا آمریکائی هستند یک کمپلکس دارند در مقابل آمریکائی ها ایرانی هائی که در فرانسه تحصیل کرده اند من این را در آنها دیدم که اینها بخودی بخود فدا آمریکائی میشدند . برادر من مثلاً " ، برادر کوچکم که هم از نژاد سرطان گرفته بود من وادارش کردم که ببردش آمریکا . رفت آمریکا وقتی که آمریکا را دید و برگشت دیگر اصلاً " ممکن نبود پیش یک دکتر فرانسه برود در صورتیکه قبل از آن خیال میکرد بهترین پزشکهای دنیا فرانسه هست همه چیز فرانسه بهتر از همه چیز دنیا هست . خیلی ها این عقیده را دارند اشخاصی که حالا شهادت بکنید ببینید که این تطبیق میکنند با آن اشخاصی که شما دیدید که در فرانسه تحصیل کرده اند یا نه ؟ می بینید همین جور است .

س- من تصور میکردم که مشرف نفیسی بعد از تقی نصر آمدند . وقتی که تقی نصر را برداشتند مشرف نفیسی رئیس سازمان برنامه شد ولی شاید اشتباه میکنم .
 ج- تا آنجا شیکه من اطلاع دارم اولین شخص مشرف نفیسی بود تا اینجا شیکه من اطلاع دارم . نداریم یک چیزی که نگاه کنید توی ؟
 س- اینجا نخیر ندارم فقط اساسی نخست وزیران را دارم
 ج- مشرف نفیسی دشمن داشت بقدر موی سرش ، موافق کسی نداشت و خیلی خیلی مشکل بود این را من خیلی خیلی سعی کردم این را تحویل بکنم و بعد هم زیر پایش را جا روپ کردند یک مدت کوتاهی ماند و برش داشتند .
 س- بعدش کی آمد ؟

ج- دیگر بعد از آن من دیگر در ایران نبودم اما ....

ج- احمد زنگنه را آوردند .

ج- هان آن احمد را خیلی بعد خیلی بعد . احمد زنگنه قبل از بنظرم چیز بود پنا هسی

اما قبل از او آنوقت سجادی بود قبل از اونمیدانم مثل اینکه شریفامای بود قبل از او عدل بود ، عدلی که رئیس اداره تجارت بود یعنی رئیس اداره کشاورزی برد وزیر کشاورزی بود دیگر یک عده دیگری هم بودند در این فاصله . بهرحال من مشرف را عقیده داشتم "اولاً" وارد است در مسئله ، در تمام این مسئله تهیه برنامه خودش هم کار میکرد خودش هم یک نظرهایی داده بود . اینجا راجع به این Max Foneberg صحبت میکردم که بعدها شنیدم که Max Foneberg با مخالفین من مثل عبدالرضا ساخته بود . من این را در سانفرانسیسکو دیدم در ۱۹۴۷ اولین جلسه ای International Industrial Conference این سری را Institute (?) Stanford شروع کرد که آنسال هم Co- Sponser اش Henry Luce بود آنجا این آمد دیدن من در کالیفرنیا اقامت داشت . آمد به سانفرانسیسکو برای اینکه مرا ببیند توی یک کلوبی هم هست رو بروی هتل چه چیز هتل اسمش چی بود اف (?) جنوی هتل Fermant یک کلوبی هست آنجا با هم دیگر ملاقات کردیم ، آنجا من به او گفتم من شنیدم که شما در این تحریکات بر علیه من دست داشتید . گفت بله من اعتراف میکنم . اشتباه کردم از شما عذر میخواهم .

گفتم چطور شما اینکار را کردید ؟ گفت خب من رفتم در جریانات سیاسی اذعان کرد که دست داشت اذعان کرده که تماس داشت با آن عبدالرضا تماس داشت با منصور الملک و مثل اینکه دخالت هم داشت در برداشتن من از بانک . گمان میکنم با تقی نصر اینها هم ارتباط پیدا کرده بود معلوم میشود این . من دیگر بیش از این وارد نشدم . گفتم خیلی متأسفم من آوردم شما را که شما اینکار را Planning بکنید شما عوض اینکه اینکار را بکنید رفتید توی سیاست ، آخر شما را چه کار ؟

چطور شد ؟ گفت هیچ بیخشید مرا عذر میخواهم اشتباه کردم اما به شما اذعان میکنم این را .

س - اختلاف شما با والا حضرت عبدالرضا من هنوز متوجه نشدم که اختلاف سلیقه داشتید اختلاف .....

ج - ببینید من اصلاً از کسی خوش نمیآید که سمتی نداشته باشد و بخواهد خانه خودش

مثلاً" یک جور دربار درست بکنده که مردم برون دویه احترام او بنشینند با اوصحبت بکنند

من از این چیزها خوش نمیآید .

س- غیر از این دیگر چه مسئله ای بود ؟

ج- از جلفی اش خوش نمیآید Effeminate بود من خوش نمیآید .

س- فرمودید پاریس یک ....

ج- بعد پاریس ، پاریس یک کسی بمن یک نامه ای نوشت که من با کشتی از آمریکا

میآدم به اروپا یکی از برادرهای شاه همسفر من بود پول ازم خواست من به او
چدهزار دلار دادم گفت بمحض اینکه میرسم تهران برای شما میفرستم ونفرستاد .

اسمش هم میگفت رضا یک چیز رضا بود . من پیش خودم فکر کردم که این کی میتونه
باشد ؟

س- این دوست شما بود این شخص نامه نوشته بود ؟

ج- نه ، تخیر من بعنوان سفیر ایران

س- در فرانسه .

ج- بعدی این بمن برخورد که این کثافت کی هست که همچین پول راقرض میکند از مرتیکه

کلا هبرداری میکند . من فکر کردم این تنها میتواند حمید رضا باشد برای اینکه حمید

رضا از اینکارهای کثافت کاری میکرد . برداشتم یک شرحی نوشتم به دفتر مخصوص که

همچین چیزی بمن اطلاع رسیده است و من خیال میکنم که این باید حمید رضا باشد ، شما

تحقیق کنید اگر این است به او بگوئید که پول این مرد را فوراً " بسپردازد . در جواب

این یک شرحی رسید از دفتر عبدالرضا که این مربوط به ایشان است و ایشان هم یک

چیز ، سمبل کاری، که خیال داشت بفرستد بعد آدرس نداشتش نشدوچه فلان و اینها . من

آنوقت یک شرح شدیدی نوشتم مواء خذه .

س- برای کی ؟

ج- از این عمل ، که آخر این عمل چیست . بولش را فوراً " به پردازید . این معلوم میشود

رفت به شاه شکایت کرد و از دفتر مخصوص بمن نوشتند که شما آخر طور یک همچین چیزی را

به ایشان مواء خذه میکنید چه فلان اینها . در جواب نوشتم به دفتر مخصوص که من متاء مغم

که این روزا زول به ایشان نسبت ندادم من خیال میکردم ایشان ممکن نیست یک همچین کاری را کرده باشند من آن بدبخت حمیدرضا را خیال میکردم اینکارها را میکند وقتی که اطلاع پیدا کردم الان هم میگویم این ننگین است اینکاری که شده این باعث خجلت است چطور آخر ممکن است برادر یک شاهی بیاید یک پولی قرض بکند و اینکار را بکند این در جواب دادم بدفتر مخصوص که این از شاه هم تعجب کردم که برای حمایت از او از من میخواستند بازخواست بکنند که چرا یک همچین چیزی تندی نوشته اید به او . این دیگر اگر کوچکترین احترامی را هم برایش داشتم . هان یک چیز دیگری هم هست قرض کرد از بانک یک میلیون تومان سند سپرده ثابت را گذاشت دیگر از این دیگر مطمئن تر نمیشد که بعد از یک مدتی تقاضا کرد که این را تبدیل بکنید به فلان به ملک خانه اثر را برگرداند . بعد وقتی که مطالبه کردند همین جمشید خبیر نامه نوشت که . اینهم خوب که الان یاد آمد جمشید خبیر یک چیز دیگر هم راجع به این عبدالرضا به شما میگویم . یک نامه نوشت این که بعرض رسید مقرر فرمودند من گفتم به بانک بنویسید که رابطه بین طلبکار و بدهکار این نیست بعرض رسید یعنی چه ؟ فلان تا فلان تاریخ اگر ندهید اجرا میکنم که شاه گفت چه میکنی ؟ گفتم میفروشم پولش را داد . این یکی از خاطرات من . بعد یکی دیگر روزیکه آمدند رئیس شهربانی آمد بمن گفتش که آمدند شمارا بزنند گفتم برنند یعنی به معنی بکشند که عکس شاه و عبدالرضا وقتی که آمدم روزا زول دیدم عکس شاه است و عکس عبدالرضا فوراً " گفتم عکس عبدالرضا را بردارند برداشتند گفتم برای چی گذاشتید ؟ گفت برای اینکه این رئیس افتخاری است گفتم رئیس افتخاری چی است ؟ من رئیس هستم هیچ قانونی هیچ همچین چیزی وجود نداشت که . راجع به چی میگفتم که ؟

س - راجع به منصور بود راجع به منصور الملک بود که ...

ج - نه نه که این یک خاطره دیگر هم از

س - جمشید خبیر فرمودید یک مطلب دیگر .

ج - هان من از سازمان بر نامه استغفا دادم همان روز بعدش جمشید خبیر به او گفتم

اینجا هم یادآوری کردم جمشید خبیر تلفن کرد که والا حضرت عبدالرضا سلام رسانند

فرمودند که خیلی میل دارند شما را ببینند گفتم به جمشیدخبر به ایشان بگوئید که خیلی متشکرم از این اظهار حسن نظرشان لطفشان اما بهیچوجه مصلحت نیست من به دیدن ایشان بیایم یک همچین موقعی که استعفا دادم اینکارها را شاه کرده است من بیایم ایشان را ببینم . از خبر هم بپرسید . یعنی چه بیاید ببینم ؟ برای اینکه یک آدم Intrigant که بیام چون من یک آدم گردن کلفتی هستم مثلا" حالا مخالف شاه هستم بیایم مثلا" با او سازش بکنم که یک زدوبندی بکنیم بر علیه شاه این در طبیعت این آدم است . بهیچوجه من الوجوه من این آدم را نمی پسندم

س - از مرحوم علم چه خاطراتی دارید ؟

ج - علم من پدرش را میشناختم شوکت الملک .

س - از پدرش ممکن است .....؟

ج - پدرش یک آدم بسیار خوش مشربی بود خیلی خیلی مؤدب یک مرد مسمی بودنستنا " و بعضی وقتها میآمد تهران مقیم تهران نبود همیشه چون با امان اله میرزا جهانبانی موقعیکه جهانبانی رئیس لشکر خراسان بود با او دوست بود خیلی هم دوست بودند با همدیگر بوسیله او ما آشنا شدیم با هم بریج بازی میکردیم و خیلی خیلی خوش میآمد ازش خیلی آدم معقولی بود . اما هیچوقت بحث سیاسی اینها با او نکردم مطلقا اما همانوقت میگفتند یک آدمی است در محل خودش خیلی آقا هست خانه اش باز است و همه میآیند اینجا از آنها پذیرائی میکند . میگفتند خیلی رابطه دارد با انگلیسها ، انگلیسهای که میآیند میروند اینها همیشه خانه او میآیند پذیرائی شایان میکند . به این معنی یک آقا ، یک آقائی که در آن ناحیه یک سمت مثل رئیس ایل ، مثل قوام الملک شیرازی در مثلا" شیراز . پسرش را من یک آدم خیلی چیزی نمیدانستم خیلی لایقی خیلی دانا و خیلی پخته نمیدانستم یک شرحی گفتم از Christian Science Monitor دیدم که یان را ، نمیدانم به شما آنوقت ها گفتم یانه ؟ اینهم شاید خیلی کهنه است این را شرح داده بود که این مثل یک Scout Master برای Scout Master شاید نباشد و آنوقت Impression خودش را نوشته بود . من از او هیچ شخصیتی در مقابل شاه ندیدم چون حالا بعد میشنوم که به شاه میگفت در مقابل شاه میایستاد یک مورد زنده ای را

که دارم همان بود که در جلسات شورای اقتصاد بعد از یک جلسه ای هیچ یادم نیست
چی بود ؟ دوید دنبال من و بمن تبریک گفت از شما مت من در مطالبی که گفتم به شاه .
پرسیدم شما موافقید ؟ گفت بله البته موافق هستم .

س - در کابینه علا بود این ؟

ج - در کابینه نه نه نه کابینه اقبال ، نه وزیرکشور نگفتم در کابینه اقبال
چشمی داشت ؟ وزیرکشورزی چی ؟

س - حالا بعداً نگاه میکنیم .

ج - وزیر بود در کابینه ، گمان میکنم کابینه اقبال بود برای اینکه کابینه علا
بخاطرندارم که شورای اقتصادی تشکیل میشد به آن معنی . شورای اقتصاد ، هان
رئیس دبیرخانه شورای اقتصاد ...

س - در کابینه رزم آرا وزیر کار بود کار بوده است ؟

ج - نه قبل از ، در کابینه اقبال چی ؟

س - کابینه ساعد وزیرکشورزی بوده است .

ج - خوب در کابینه اقبال نبوده است ؟

س - کابینه اقبال نمیدانم .

ج - دهر حال بعد به شاه گفتم اسم هم نبردم برای اینکه میدانستم اگر بگویم خیلی

اسباب زحمتش خواهد شد . بهش گفتم یکی از این کرهها دنبال من دوید

بمن گفت ، گفتم خیال میفرمائید که اینها موافق هستند با آن چیزهایی که میفرمائید

خیلی به شاه برخورد از نیا فاش معلوم بود که اینها موافق نیستند گفتم اینها

جواب نمیکند اظهار عقیده بکنند سؤال بفرمائید آخر ، سؤال بفرمائید شما موافقید

با مخالفید بگوئید بله یا نه . متوسل بمن میشود که یعنی تشویق میکند مرا که

خوب کاری کردید اما نمیگوید عقیده خودش را .

س - در سالهای بعد که نخست وزیر شد و وزیر دربار شد و واقعاً "قدرتش روبه افزایش شد

آنموقع سروکاری با او داشتید ؟

ج - من دیگر وقتی بود که با شاه رابطه نداشتم . من دیگر اصلاً سروکار با هیچکدام از

اینها نداشتم مگر با هویدا . آنهم برای اینکه هویدا یک سخنرانی کرد در بانک مرکزی که مملو از جمعیت بود در صورتیکه اگر نخست وزیر بود کسی نمی‌آمد . خوب من رفتم برای اینکه علاقه داشتم راجع به برنامه صحبت میکرد .

س- هویدا؟

ج - هویدا . گفت که راجع به برنامه‌هایک ، کدام برنامه بود که در دست تهیه بود؟ اما این مطلب را گفت ، گفت اگر سابقی ها در سازمان برنامه این زیر بنا را ساخته بودند ما بهیچوجه موفق نمیشدیم این را با بدبگویم که ، با شدم رفتم بعد از چیز ایستاده بود از او تشکر کردم گفتش تشکر ندارد عین حقیقت است گفتم میدانم عین حقیقت است اما این عین حقیقتی است که علی امینی که دوست من بود وقتی نخست وزیر شد خلافتش را میگفت تفاوت شما با علی امینی اینست شما با من دوست نبودید او با من دوست بود سالها با من دوست بود خلاف این را میگفت ، میگفت سد سازی یکی از اشتباهات بزرگ بود که سازمان برنامه مرتکب شد . من نامه به او نوشتم به علی امینی که تعجب میکنم از تو که همچین چیزی میگوئی گفتم که این حرفی که تومیزنی معنی آن را میدانی چیست ؟ گفت چاه میزدند معنی آن اینست که من سد سفید رود را بگذارم تمام آبش برود در دریا آنوقت با نیروی برق بیایم حفر بکنم چاه آبی را که نشت کرده است از زیر بستر رودخانه رفته به زمین این را با تلمبه در بیارم بعد از یک مدتی خشک میشود . گفتم اینقدر عمل غلطی است من تعجب میکنم تو چطور یک همچین چیزی را گفتی ؟ فقط برای اینکه حسود بود که چرا من یک کارهایی را کردم والا ن چه بگوید؟ بگوید دزد بود؟ بگوید خائن بود؟ یک همچین مزخرفاتی . این را برای کی گفت؟ برای ما لکین که یک روزی رفته بودند به دیدنش به آنها گفتم . خوش آمد از اینکه من اصلا سابقه دوستی با هویدا ندارم همین باعث شده بعضی وقتها میرفتم بدیدن او و به او یک چیزهایی را میگفتم یک روز به او گفتم که بعقیده من این گناهست که شما مرتکب میشوید که میگوئید ایران بعد از یکسال میرسد جزو پنجمین نیروهای کشورهای نیرومند دنیا . گفتم چنین چیزی آقای هویدا محال است امکان ندارد ، امکان ندارد که یک ملت سی و پنج میلیونی برسد به مقام پنجم یعنی یکی از این پنج تا

یعنی شورویست ، آمریکا هست ، چین هست ، چهارمی ایران ، یکجا میماند برای تمام دنیا . گفتم سوئد را بگیرد بلژیک را بگیرد سوئیس را بگیرد کانادا را بگیرد حالا نمیگویم بزرگتر اینها همه اینها از ما جلو هستند . همچنین چیزی شدنی نیست نگوئید . اگر نمیتوانید بکنید بکنید مردم و دنیا قضاوت خواهند کرد خواهش میکنم اینکار را نکنید . سکوت میکرد هیچی نمیگفت . یک روز به او گفتم این عملی راکه دارید میکنید که اسلحه میخرید این باعث خواهد شد که عربها عربستان سعودی بخصوص شما اگر یک کشتی میخرید اودوناکشتی میخرد ، شما اگر یک هواپیما میخواهید او سه تا هواپیما بخرد این راه مصلحت ایران نیست . از راه دوستی با عربها گفتم من اگر جای شما بودم یک جا شی Project هائی را در این قسمت دنیا تهیه میکردم و به آنها میگفتم بیاشید با مشارکت همدیگر اینکار را بکنید . یک کاری میکردم که آنها دوست ایران بشوند و ایران با مقام مخصوصی که دارد بالطبع ریاست خواهد داشت برتری خواهد داشت در این ناحیه . اما این را تسترسانیدشان در این زمینه بطور مفصل بحث کردم فردایش بمن تلفن کرد که ممکن است که این مطالبی راکه دیروز گفتید بنویسید ؟ گفتم بله آقای هویدا نوشتم و برایش فرستادم و این را داشتید دیروزند ام به شما نمیدانم نشان داده بودم ؟

س- ترجمه کردم من

ج - ترجمه کردید ؟ این فکر کردم چرا این را خواستش خیال کردم که این عقاید مرا می پسندد جرات نمیکند که خودش بگوید خواست که این را ببرد به شاه بگوید که این نظریست که فلا نی داده است که شاید آنوقت به این وسیله بتوانند این را بقبولاند . اما کمتر اتفاق می افتاد من با این رویرویشوم و مذاکره بکنم و نگوئید که نمیدانید اعلیحضرت هما یونی چقدر شما را دوست دارند هر وقت صحبت شما میشود تعریف میکنند من یواش یواش شروع کردم به باور کردن این مطلب . اول که هیچی اعتنا نمیکردم همچنین چیزی غیر ممکن است اما اینقدر این مطلب را تکرار کرد و به دفعات مختلف و به اشکال مختلف بمن گفت که من فکر کردم که این دلیل ندارد که این بمن دروغ بگوید . در Hindsight الان برای من مسلم است که این را یا بمن دروغ

گفته است یا تصور کرده است . شاه روی زرنگیش مثلاً" خواسته به این اینطور وانمود
 بکند چرا اینطور وانمود بکند نمیدانم ؟ این بمن همیشه میگفت . یک چیزهایی
 از هویدا دیدم که پسندیدم .....

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۳ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۸

من از هویدا جنبه‌ای که از شخوشت می‌آید چیزهایی بود که در اثر تربیت غربی کسب کرده بود . یک روزی بهش گفتم حیفاست شما این جور تخطئه می‌کنید غربی‌ها را هی از غرب زندگی نمی‌دانم . . . . گفتم که آقای هویدا شما که سبیل تان را الان تراشیدید این را از غربی‌ها تقلید می‌کنید ، شما تفاوت دارید با نخست وزیران دیگری راکه من می‌شناسم تفاوتش هم از این جهت است شما عقده حقارت ندارید دیگران دارند . گفتم شما مثلا " Mc Gloy آمد پیش من از پیش شما آمد . ناها رپیش هویدا بود سه بعد از ظهر می‌بایست بیاید منزل من آنوقت می‌هم که آمد هیچ‌کاه بود چون با شاه از قدیم دوست بود شاه این را مشاور مثل اینکه حقوقی خودش میدانست در خیلی چیزها باهاش مشورت میکرد این به شاه خیلی نزدیک بود وبه شاه هم علاقه داشت . از من قبلا "وقت گرفت که کی میتواند بیاید ملاقات من سه بعد از ظهر آمد پیش من گفت من الان از پیش هویدا می‌آیم و ساعت رانگاه کردم گفتم اه من باید بروم پیش ابتهاج ، گفت شما ابتهاج را از کجا می‌شناسید ؟ گفت که ابتهاج را از وقتی که رئیس بانک جهانی بودم می‌شناختم

They offered him my job and he did not accept . گفت می‌دانید

it . He turned it down . این از من پرسید همینطور است ؟ گفتم

بله اما من تعجب می‌کنم که این را چرا او بشما گفت ، بهش گفتم معمولا " یک نخست وزیر در ایران یک نخست وزیر ایرانی اگر میدانست که همین کاری را کرده اندوشما پرسیده بودید میگفتش که ابتهاج بهش نخست وزیری را تکلیف کرده باشند و او رد کرده باشد هیچ همین چیزی نیست ؟ چرا ؟ برای اینکه خیال می‌کنند که اگر این را بگویند

خودش را کوچک میکنند این مقامی را که من دارم به یک نفر دیگر دادند و آورد کرد .
 این آدم بدون اینکه هیچ اجباری داشته باشد ، دلیل داشته باشکده این مطلب
 را بگوید میگوید . بهش گفتم تفاوت شما با نخست وزیران دیگری که من میشناسم
 این است که این را انکار نمیکنند . شما خودتان دو اطلبانه گفتید . حال که
 اینها را میگوید محض رضای خدا نکنید ! کار را که هی بدبگوئید به غرب که غرب زدگی
 تمدن غرب هرچی داریم و نداریم من و شما و امثال ما از غرب است آخرین را باور
 میکنند یک عده احمق ، گناه دارد این بضرایران است . پس بگوئیم چی چی
 طرفداری هستیم ؟ ما ، ماکه چیزی از خودمان از شهامت بزرگی در ما باقی نمانده
 است . هیچ جواب نداد . اما من میدیدم که این یک چیزهایی دارد که میتواند اینکار
 را بکند ، عقده حقارت ندارد مثل بعضیها در مقابل خارجی . چون حشر داشت با
 این در نتیجه در معاشرت ها ، یک کسی اگر معاشرت کرده باشد تحصیل کرده باشد
 کار کرده باشد با خارجی ها این ضعف را در مقابل خارجی ندارد . آنها شیکه از دور
 دیدند یا نمیدانم طرز تربیتشان بوده طرز فکرشان بوده خلقتشان بوده این
 ضعف را در مقابل خارجی دارند . این نداشت این صفاتی بود که من در هویدا دیدم که
 بسیار پسندیدم . ضعفش این بود که این مقام را دوست داشت دلش میخواست که
 نخست وزیر باشد و این خبط بوده هیچوقت فکر نمیکرد آخر با یک مدتی که سال ۱۵ ، ۱۴
 سال ، نمیدانم ۱۳ سال آدم نخست وزیر باشد باید از خودش یک اثراتی داشته باشد
 یعنی باید توانسته باشد در این مدت امتحان داده باشد خودش را مسلط کرده باشد به
 شاه که شاه بهش امر ندهد و این تمام آن او امر اجرا بکند . حال تا چه اندازه این
 میتواند او امر شاه را اجرا کند و میایستاده بهش بگوید یک چیزهایی را ؟
 این را نمیدانم ولی تصور میکنم که آنوقتی که این مطالب را راجع به خلیج فارس
 و روابط با عربها گفتم این درش اثر کرد که بمن گفت که بنویسد که یقیناً " هم برده
 بهش نشان داده و منم خیال میکنم که شاه بهش گفته که ابتهاج از این حرفها
 خیلی میزند و اصلاً " او یک آدم دیوانه ای است (؟) عقیده اش ، یک عقاید

عجیبی دارد اعتنا نکنید خوش هم نمیآدمه که بهش بگویند که آقا دنبال قدرت طلسمی ترو این پولها را بیا خرج کارهای آبادانی بکن و با عربها هم شریک بشود . من اینکار را میکردم اگر مانده بودم و اختیاراتی داشتم . عربها را شریک میکردم بیا بیدرتام کارهای ایران شریک بشوند سرمایه گذاری بکنند . منم در آنجا سرمایه گذاری میکردم . از این راه میگفتم ایران میتواند خودش را مسلط بکند قابل مقایسه نیست آخر ایرانی با عرب سعودی ، قابل مقایسه نیست ایران کویت ودوبی . بطور طبیعی این پیش میآید با این تفاوت که آنها نسبت به ایران ظنین نمی بودند و با کمال صمیمیت با آنها کار میکردیم .

س- جزو یادداشتهاست که من داشتم یکی این بود که خاطره سرکار راجع به

جریان سوء قصد نسبت به شاه در داندنگاه ؟

ج - یک روز تعطیل بود . بخاطر من نمیآید حالا چی چی بود چه تعطیلی بود؟ همان روز همان من در خانه ام نشسته بودم پرونده های بانک را داشتم کار میکردم ، خواهرم تلفن زد . خواهرم زن صفاری که رئیس شهر بانی بود . تلفن زد که به شاه تیراندازی کردند ، آه کجا ؟ گفت در داندنگاه ، گفتم چی شد ؟ مرد ؟ گفتش نه بردنش مریضخانه ارتش . من با همان لباسی که پوشیده بودم یک دانه پراهن یک دانه شلواوری مثل همه منتها پیش سرد بود یک دانه پراهن Bretton Woods خریده بودم خوب هم خاطرم هست . رفتم و ماشین توی گاراژ بود سوار شدم رفتم به بیمارستان ، بیمارستان رسیدم دیدم محشراست جمعیت پر .

س- کجا بود این بیمارستان قربان ؟

ج - خیابان پهلوی . خیابان پهلوی اول خیابان پهلوی که میآید دست چپ یک درب بزرگی داشت .

س- که روبروی آن خیابان عباس آباد بود .

ج - خیابان عباس آباد بود . دیدم که جمعیت دارند میآیند بیرون . اشرف را دیدم قربان فلان و اینها که دیدید چه کردند؟ گفتم چطور است شاه ؟ گفتش که رفت منزل با نداژش کردند رفت منزل . گفتم من میآیم ، رفتم کاخ . کاخ اختصاصی ، قبل از

اینکه بروم کتشر را آوردند بمن نشان دادند کلاهش را نشان دادند که جای گلوله و خون وفلان و اینها را دیدم رفتم تو ، دیدم توی رختخواب است بانداژ هم کردند صورتش را . شروع کردم به داد و فریاد که شما آدم کسیکه تصمیم باید بگیرید نمیگیرید نتیجه اش این میشود . گفتم هی دیدم که میگویند رزم آرا را خواستند و هر جا هم تلفن میکنند رزم آرا پیدا نمیشود ، رزم آرا در شهر نیست . گفتم — علیحضرت بغیر از رزم آرا کس دیگری توی ارتش ندارید که بهش اطمینان داشته باشید و بخواهید و بهش دستور بدهید؟ الان باید یک فکری کرد یک اعلامیه ای داد یک ترتیبی کرد که باید آخریک کاری کرد ، یک همچین واقعه به این بزرگی پیش میآید . گفتند نه پیدا میشدند میآید . سردار حکمت آمد رئیس مجلس من همینجور این حرفها را که میزد آمد . بعدها شنیدم که گفتش که با انتقاد که ابتهاج را دیدم آنجا با یک پیراهن و شلوار اسپرت و با تشدهم خودش صحبت میکرد . هان اینها که میآمدند هزیر آمد بدون استئنا خودش را پرت کرد روی این رختخوابی که شاه خوابیده بود روی پایش ، بعدی این بمن سوء اشربشید . من که آدم رفتم جلو شروع کردم به احوالپرسی بعد با اوقات تلخی . اینها میآمدند اینطور . و آنوقت آن آقای رئیس مجلس پشت سر من انتقاد کرده بود که این با این ریخت آمده بود و خیال میکرد که من باید بروم فولکل و کراوات بزنم ؛ کت بیوشم که بیایم به دیدنش من همانطوریکه داشتم کار میکردم شاید هم پابره نه هم بودم نمیدانم یک دانه صندل پوشیده بودم . آنروز گفتند رزم آرا نیست رفته گویا به ده و بعد گفتم آخریک دیگری نیست ؟ یک نفر گفت آن احمد آقا خان احمدی را .

س- سپهبد امیر احمدی ؟

ج- سپهبد امیر احمدی ، احمد آقا خان آخربود اسمش . آنرا بخواهند نمیدانم حالا هم یک کمی بخاطر ندانم که او را خواستند چطور شد حکومت نظامی اعلام شد ؟ این را دیگر جز ثبات را بخاطر ندانم .

س- عرض کنم یک مطلب دیگری که قرار بود تقاضا بکنم مطرح نفرمائید موضوع قضیه ۱۵ خرداد و تصمیمی که دولت گرفته بود برای مقابله مسلحانه با آن اتفاقی

که افتاده بود ؟ نقش مرحوم علم وشاه ..... ؟ تصمیم چه بوده است ؟

ج - بعله ، ملاحظه میکنید من آنوقت با هیچکدام اینها معاشرت نداشتم برای اینکه من اصلاً بانک ایرانیان را اداره میکردم . ۱۹۶۳ یعنی دو سال بعد از زندانی شدن من بود که من اصلاً هیچ با اینها هیچکدامشان تماس نداشتم . ولی اینجا شنیدم دکتر باهری بمن میگفتش که او وارد بود دیگر اوتوی کابینه بود . که میگفتش که این دستور راجع به تیراندازی ، سختگیری را علم داده بود . و حالا او میگفتش که او خودسرانه کرده بود . این را نمیدانم که اینکار را . من زمانی که علم را میشناختم همین جریزه ای را در او ندیده بودم . شواهدش را هم بشما عرض کردم . حالا این آدم تغییر کرده بعدیک همچین چیزی .

س - درنوازی که از دکتر باهری داریم بله ایشان مطرح کرده و اظهار نموده که آقای علم شاه را متقاعد کرده بود که این اجازه بهش داده بشود .

ج - هان هان این را من قبول میکنم ، این را باور میکنم .

س - وتوی دستگاه نظامی هم دستور داده بود که هرکاری که آقای علم میگویند بکنید .

ج - هان خیلی خوب این را ، این را قبول میکنم . این درست است . این ممکن است . این ممکن است که رفته گفته که عقیده من اینست که اینکار را بکنیم برای اینکه خونریزی شده چه فلان اینها .....

هم موافقت کرده باشد این را قبول دارم . اما اینکه خودسرانه اینکار را بکنند من این را نمیتوانستم باور بکنم یعنی بنظر من بسیار دشوار بود که این را باور بکنم .

س - در مورد آقای مهندس شریف امامی و کابینه شان یک مطلبی که بطور مفصل مطرح فرمودید موضوع نقش ایشان در جریان ...

ج - کود شیمیائی .

س - ساختن آن کارخانه بود بغیر از آن خاطرات دیگری هست ، آن موضوع عرض کنم که از محل پشتوانه گویا مبلغی بوده که صحبت بوده

ج - بعله ، بعله ، بعله ، بعله ، بعله ، شصدمیلیون تومان .

س - بعله شصدهفتصد میلیون تومان .

ج - شش میلیارد . این بسیار جالب است که خوشوقت من این را پیش آوردید

برای اینکه جزو یادداشت‌های بودجه من می‌خواستم که راجع به تاسیس

بانک توسعه صنعتی بگویم . چطور شد این ؟ آنوقت در ضمن اینهم نقش آقای

شریف‌امامی را خواهم گفت برای اینکه مربوط می‌شود به او . من در سانفرانسیسکو

بودم در همین S. R. I.

۱۹۵۷ . اولین کنفرانسی که همان Henry Luce چیز کرده بود تشکیل داده بود

Gene Black Jr . Co- Sponsor کرده بود . جین بلاک بود

هم بود . جین بلاک بعنوان رئیس بانک جهانی ، Gene Black Jr .

نماینده Lazard Frères بمن گفت پیش جین بلاک بودم Senior با

Junior آشنا نبودم . پیش او بودم گفتش که شما گلف بازی خواهید کرد گفت

من گلف بازی نمیکنم اینجا . گفت کسی بیاید سانفرانسیسکو ونره Pebble Beach

بازی بکنند . گفتش که هیچ همچین چیزی نمیشود شما باید حتما " بازی کنید .

گوشی را برداشت گفت جین مسترا ابتهاج را شما باید بپرید بازی کند . گفتم آخر

من هیچ آزاد نیستم . بعد فکر کردم روز آخری که روزیک ناهاری هست ناهاری

هست ناهار آخری آن ناهار را من لازم نیست باشم . قرار گذاشتیم که صبح آنروز

بنظرم شنبه بود شنبه بود . رفتیم هوا پیمای گرفتیم و رفتیم به آنجا اسمش

چی است جاشی که پیاده میشدیم ؟ نزدیک Pebble Beach

یادم نیست . رفتیم و یک اتومبیل آنجا اجاره کردیم کرایه کردیم بدویدو

رفتیم که توی این گلف کور . واقعا " گلف کور . بمن جین بلاک گفتش که این

Saint Andrews در مقابل این هیچ است . Saint Andrews

در صورتی که کعبه گلف بازیکنان است در اسکا تلند . که آنهم بعد رفتیم . گفت

این در مقابل آن بر مراتب با ابهت تر است . دیدم واقعا " هم همینطور است .

یک جاشی باید آدم از روی پاسیفیک توپ را بیان نازد واقعا " همینطور است برای اینکه یک صخره اینطرف یک صخره آنطرف وسط یک گودی که یک نیمکت هم گذاشته اند مردم مینشینند آنجا تماشا میکنند که این مردم چه جور این اشخاص توپشان میاندازند توپ آب . دست پاچه میشوند . عظمت آنجا آدم را میگیرد . یک چیز خیلی عادی هست اما خیلی ها این را Rater میکنند نمیتوانند Miss میکنند و توپ میافتاد اینها مینشینند اینها تماشا میکنند لذت ببرند . از این چیزها خیلی خوش آمد و صدای الاغ شنیدم پرسیدم اینجا مگر الاغ داری میکنند ؟ بعد معلوم شد که اینها Sea Lion هستند که صدای عینا " مثل عرعر خلی با ابهت بود اما بدود و من هیچ اصلا لذت نبردم . بدو بدو رسید و من را رساند به فرودگاه . او Weekend بود میماند اما آنجا بمن گفت توی گلف کورس که آندره مایر خواهد شما را ببیند در نیویورک گفتم من نیویورک دیگر نمیروم من در موقع آمدن آدم نیویورک و سانفرانسیسکو و حالا هم بر میگرم به شیکاگو آنجا میمانم هستم و آنجا میروم به بن فلان . گفت حتما " حتما " لازم است خواهش میکنم خواهش کرده که شما برای یک مدت کوتاهی اورا ببینید سرراحتان - گفتم آخر سرراه من نیست . اینقدر اصرار کرد گفتم من دوروز در شیکاگو هستم میمانم آن چیز بودم اسمش الان روی زبانم هست که رئیس دانشگاه شیکاگو که در یک اکسیدان هواپیما خودش و زنش و بچه هایش همه تلف شدند مادرش اینها ای دادروی زبانم است ها . برای اینکه اینهم یکی از اشخاصی بوده که در یکی از رشته هائی که من داشتم این Advise میکرد . این بود و اونفر دیگر در کارهای فرهنگی ، تعلیماتی . این گفتم با این دوروزم رادرا اختیار او گذاشتم میمان او هستم منزل او هم منزل دارم . من باید از او بپرسم اگر میتواند یک روز من را آزاد بکند میروم . قرار ما همین شد رفتم به ، قبل از اینکه بروم به شیکاگو تلفن کردم بهش گفتم که یک همچین چیزی پیش آمده

آندره مایر اصرار دارد که من بروم ببینمش هیچ اصلاً" نمیدانم هم راجع به چی هست؟ اما خیلی اصرار دارد . شما میتوانید گفت روز دوم را من برای شما یک مصاحبه ای ترتیب دادم . روزنامه نگاران را تمام دعوت کردم اما من خیال میکنم که مهمتر است شما آندره مایر را ببینید این را من برای شما کنسل میکنم خیر دادم به جین که من میآیم و شما بدهم خودم خیر دادم به آندره مایر بهرحال از آنجا رفتم به نیویورک از فرودگاه مستقیماً " رفتیم به Wall Street دفتر آندره مایر موقع ظهر بود رفتیم سرناها رتوی رستوران و آنجا هم بمن گفت بهترین شف نیویورک اینجا برای ما تهیه میکند . برای اینکه خودش فرانسوی بود میدانید آن زمان چهل سال بود که در آمریکا بود هنوز هم انگلیسی را با لهجه غلیظ فرانسوی حرف میزد . جین بمن گفته بود . . . Gene Sr قبلاً" گفته بود در منزلش وقتی که من بهش آشنا شدم چند سال قبل بمن گفت که این متنفذترین شخص Wall Street است . با نفوذترین شخص Wall Street است . چندین سال بعد که با سیتی بانک شریک شدم از Wriston پرسیدم Wriston را بدون شک لایق ترین بانکر آمریکایی است بدون شک ها .

ویکی از اشخاص خیلی خیلی زنگ لایق خیلی خیلی دانا است خیلی خیلی با شخصیت است پسر ، پدرش در یک کنفرانسی با من و Adlai Stevenson در Bonn بود رئیس دانشگاه چیز بود Brown University پدرش Henry Wriston یکی از اشخاص خیلی آدم فاضلی بود خیلی خیلی . از Walter Wriston پرسیدم شما نسبت به آندره مایر برای اینکه جین بلاک این جور گفت ، گفت کاملاً" صحیح است بدون شک گفت فقط یک نفر دیگر من میگذارم در ردیف این و آن Uncle George است که George Moore که قبل از او رئیس هیئت مدیره سیتی بانک بود و این ، اینقدر خوشم آمد از این حرف برای اینکه این وقتی که رئیس بانک بود بعدی با این امثال Wriston با شدت و خشونت رفتار کرده بود اینها را او Recruit میکرد کرده بود و طوری که بیان میکرد رفتاری نظیر رفتار من با همکارانم سختگیری و این با تمام این میگفت همیشه صدایش میکرد Uncle George میگفت Uncle George را فقط در ردیف او میتوانم بگذارم . این سابقه ای بود

راجع به که فقط مال نظر جین بلاک را داشت Senior . رفتم و ناها را خوردیم گفت که من میخوام که دلم سیخواهد در تاسیس بانک توسعه صنعتی بیایم در ایران اینکار را بکنم . من تعجب کردم این آدم داوطلب میشود که بیاید اینکار را بکند . گفتم چطور شد شما به این فکر افتادید ؟ گفت جین از من خواهش کرد که یکی از کارهایی که در ایران میخوام بکنیم شما اینکار را بکنید بجای اینکه خود بانک اینکار را در ترکیه کرده در پاکستان کرده در جاهای دیگر کرده اینکار را شما پیشقدم بشوید . گفتم باکمال میل من استقبال میکنم . آنوقت نشستیم صحبت کردیم راجع به روش اصول این مطالب آنرا " قبول کردم . بعدها بمن گفت روزیکه شما رفتید من گفتم رفت یک مشرق زمینی که دیگر از این خیری نخواهد شد تعارف کرده و خواسته Courteous باشد و گفت تعجب کردم وقتی که تلگراف شما آمد که .

س - این قسمت را داریم که تلگراف و اینها را .

ج - نه این را بعد مهدی سمعی رئیس سازمان برنامه که شد برای من این نامه هائی را که بهش نوشته بودم فرستاد که این را داشت که با این شرایط من حاضر که شما بیاید با شاه هم صحبت کردم و قبول کردند . قبول شد و هیئتی فرستادند نخست وزیر حالا اقبال هست و شریف امامی هم وزیر صنایع . اینها دفعه اول که آمدند من اینها را معرفی کردم من تنها کاری کردم که اینها را معرفی کردم به اقبال و رفتند با وزارتخانه ها صحبت کردند در اصول موافقت شد . دفعه دوم خود با زما یندگان Lazard Frères آمدند با آن هلندی که در نظر هان رئیس بانک گفتم خیلی مهم است گفت رئیس بانک را من خودم انتخاب خواهم کرد آندره مایر بمن گفت . این دفعه آمدند با یک هلندی که رئیس بانک یکی از بانک های هلند بود که این را آندره مایر خودش انتخاب کرده بود این را آوردند بعنوانی که معرفی بکنند این رئیس خواهد بود . وارد جزئیات شدند با زوار جزئیات شد موافقت کردند . رفتند که این دفعه دیگر برگردند شروع بکنند به کار یعنی تاسیس بانک . یک روزی در هیئت وزیران کابینه اقبال یک رویه ای را در پیش

گرفته بودند که میرفتند هیئت وزیران را در جاهای مختلف تشکیل میدادند. ایندقمه گفت در شیراز تشکیل شد. بعضی رسانند شورای اقتصاد که این راه اتفاق آراء هیئت وزیران رد کرد این موضوع را.

س - موضوع تاء سیس بانک توسعه صنعتی را ؟

ج - تاء سیس بانک توسعه صنعتی را . شاه هم هیچی نگفت . جلسه بهم خورد و رفتند . من رفتم در باطاق را با زکردم اطاق شورا جنب اطاق شاه بود . من رفتم در باطاق را با زکردم رفتم تو ، گفتم علیحضرت چی پی رد کردند ؟ گفت خب رد کردند هیئت وزیران . گفتم کی این کر مهارد کردند ؟ اینها سگ کی هستند که رد میکنند . چی پی رد کردند علیحضرت ؟ گفتم اول با خودتان صحبت کردم موافقت فرمودید . دفعه اول . هیئت فرستادند در اصول مطالب دولت موافقت کرد . دوم بجای اینکه رئیس جدید بانک را آورد موافقت کردند یک دفعه از خواب بیدار شدند که این مخالف اصول حاکمیت است چطور میتواند یک دولتی شریک بشود در یک بانکی سرمایه بگذارد در یک بانکی فقط یک نما بنده داشته باشد که آنهم حق راء ی نداشته باشد . گفتم این را از روز اول گفتند حسن اینکار اینست . اگر بنا بشود دولت مداخله بکنند این بانک بدر دهنخواهد خورد دولت باید پول بدهد باید کمک بکند و خودش مداخله نداشته باشد . اعتمادی را که جلب کرده در ترکیه ، ترکیه هم یک مملکتی بدتر از ایران . این اگر موفقیت پیدا کردند در اینجا از اینجهت است . این را روز اول چنانگفتند ؟ این مطلب اصولی روز اول میبایست بگویند اصلاً" بگویند نیابند اینها برای اینکه ما قبول نداریم یک همچین چیزی را . بعد از اینکه تمام اینکار را کردند . گفتم علیحضرت این نمیشود من دیگر نمیتوانم ، من دیگر اصلاً" ممکن نیست بتوانم کار بکنم . بمن مردم اطمینان دارند برای من احترام قائل هستند . من رفتم صحبت کردم آمدم با خودتان صحبت کردم اینها را دعوت کردید حاله آنها بگویم که روی این مسئله اصولی گفتم اصلاً" بهریش ما میخندند دیگر اصلاً" ما را آدم حساب نمیکنند میگویند اینها بچه هستند از بچه هم بدترند . بشدت ، گفت خب حالا شد بیینیم . به اتفاق آراء رد شد .

س- در حضور شاه ؟

ج- در حضور شاه . من حالا دیگر هرکاری که بنظرم میرسید کردم . باکی صحبت کردم بخاطر ندارم اما کاری نمیتوانستم بکنم برای اینکه اصل کار شاه است شاه را باید وادار بکنم که بگوید برگردانید این تصمیم تا ن . در جولای ۱۹۵۷ بود که شاه آمد به آمریکا سفیریکه آمریکا کرد این مصادف میشد با آن زمان . آیزنهاور رئیس جمهور بود . من آمدم به واشنگتن برای مذاکره با بانک برای وام هایم . شاه هم ماه جولای وارد میشد . Foster Dulles وزیر خارجه یک میهمانی داده شام ، یک جایی مثل جهنم یک از خانه های مال اشرافی اعیانی توی Massachusetts Avenue مثل اینکه هست بنظرم ما ساچوست بود ، که آنرا محل پذیرایی میکنند پذیرایی مثلا" که نخواهد در White House باشد نمیدانم کجا باشد در کلویی چیزی باشد آنجا دعوت میکنند . آنجا سر میز شام نمیدانم در حدود شامی نفر بودند . با اسمو کینگ بود بحدی گرم بود ایرکاندیشنگ هم نداشت من تعجب کردم چطور توی یک خانه ای ، این از آن خانه های قدیمی بوده که ایرکاندیشن هم گذاشته بودند ، اما یک باغی داشت یک باغچه ای داشت که از اطاق ناها ر خوری میرفتند توی آن باغچه . سرمیز اشخاصی که بودند من آنکه بخاطر دارم آن دره ما میبود تنها کسی بود که از Business World بود . نطقی کرده شاه که اینهم جالب است گفت که دوستی ما الان نمیتواند امتحان خودش را بدهد برای اینکه در ایام خوشی هرکس میتواند اظهار دوستی بکند با آمریکا اما اگر روزی پیش بیاید که آمریکا محتاج باشد به کمک ایران ایران با تمام قوا به کمک آمریکا خواهد آمد . من این را تعجب کردم که هیچ لزومی نداشت که این چنین چیزی بگوید آدم خودش را Bond بکند که یعنی ما جنگ میرویم برای خاطر آمریکا . این را من نپسندیدم . خوب البته در آنها خیلی اثر کرد . Foster Dulles باشد نطقی در جواب گفت تشکر کرد چینی و چنان فلان اینها بعد رفتیم توی آن باغ آنجا آن دره ما میرویم گفتش که این رفتاریکه شما با من کردید هیچکس در دنیا نکرد . همه جا میآیند دنبال من .....

که اینکار درست بشود . (؟) توی این مدعوین بود جزو همراهان

شاه یکی دکترایادی بود یکی آن خلبانش که بعددا مادش شد .

س- خاتم .

ج - خاتم . من رفتم به ایادی گفتم که آخرا زاینکار مفتوح ترمیشود؟ این اصلا"

من خجالت میکشم که به این آدم چی بگویم این مردمحترمی است یک همچین چیزی

باین رفتار کردند . گفت من اگر بتوانم یک وقتی به شاه میگویم . در این ضمن

Allen Dulles اوهم جزو مدعوین بود آمد پیش من رو بطرف من . من به او گفتم ،

گفتم که یک همچین قضیه ای پیش آمده من خجلم شما میتوانید چیزا ببرید به شاه

معرفی بکنید ؟ آقا منتظر نشد رفت دست یارورا گرفت آندره مایسراکشید بر پیش

شاه و آنها هم دست دادند این برگشت . یک مدتی مذاکره کردند آندره مایر آمد

پیش من گفتمش که درست شد . گفتم چطور شد ؟ گفت این مطالب را بهش گفتم گفت اطمینان

داشتن باشید درست خواهد شد . همان هیئت وزیرها بدون یک تغییر به اتفاق آراء

قبول کردند . همان هیئت وزیرانی که به اتفاق گفتم این کرما علیتی که من

میگفتم کرم برای همین است دیگر ، آخر کرم یک چیز است که شما رویش رد میشود له اش

میکنید و نمیفهمید متوجه نمیشود آخریک کرمی را شمال گذاشتید خوردش کردید .

این اشخاص هم همینجور اصلا" وجود ندارند این اشخاص . چطور ممکن است آخریک

هیئتی هیئت وزیران با آن تشریفات تشکیل بشود به اتفاق آراء" رای می دهد

استدلال میکند که این مخالف اصل حاکمیت است . بعد تمام این امل حاکمیت و

آن ابته آن وطن پرستی ، آن غیرت اینها تمام از بین میرود برای اینکه آقای

شاه فهمیده است که این یک آدمی چقدر قدر و قیمت دارد . آندره مایسرا نمی شناخت

به او گفتم وقتی که من برگشتم و گفتم که من آندره مایسرا دیدم گفتم اعلیحضرت

من نگرانی من راجع به مسائل مالی دیگر حل شد دیگر رفع شد دیگر من اشکال مالی

نخواهم داشت . برای اینکه به فرض اینکه بانک جهانی بمن قرض ندهد یا به آن

میزانی که من لازم دارم قرض ندهد من این آدم را دارم این آدم پشت سرم که باشد

- دیگر هیچ احتیاجی به هیچکس ندارم . تمام نگرانی مالی من رفع شد . خوب این را به او گفتم کافی است دیگر برایش دیگر باید کافی باشد دیگر . چی شد هان ، هان ببینید چی شد حالا . این مقارن با آن موقعی بود که آن ششم میلیون تومان آزاد شده بود . تجدید ارزیابی طلا ی پشتوانه .
- س- این کی اصلا" اینکار را برای آنهایی که به مسئله اقتصادی وارد نیستند این؟
- ج- بانک مرکزی ایران بانک ملی یک مقداری پشتوانه طلا داشت . پشتوانه داشت به طلا ی فلزی . ارزیابی میشد به قیمت سی و پنج دلار یک آتس . اینها تصمیم گرفتند که بیایند این راه به قیمت روز بکنند بمحض اینکه شما یک سی و پنج آنوقت در ۱۹۵۷ گمان میکنم بود ۵۷ قیمت طلا بخاطر ندارم اما قیمت طلا میداند از سی و پنج دلار بتدریج رفت به هشتاد و تقریبا " بیست دلار ، الان در حدود مثلا" سیمدوسی دلار سیمدو چهار دلار نوسان دارد . بتدریج رفت در ۵۷ وقتی ترقی کرد که آن Gold Window را بقول خودشان نیکسون از بین برد یقین گفت دلار دیگر وابستگی به طلا ندارد . پس بنابراین طلا هم آزاد به قیمت روز عرضه و تقاضا خرید و فروش بشود . این شروع کرده ترقی . آن زمان چه بود ؟
- نمیدانم اما تفاوتش در حدود ششم میلیون تومان شد . آقایان دزد ها که در ..
- س- اینکار اساس و پایه اقتصادی هم داشت و صحیح بود این
- ج- صحیح بود اما نمیبایست تفاوتش را . من اگر بودم نمیگذاشتم دیناری این خارج از بانک بشود این را میگذاشتم توی ذخائر بانک . یک وسیله ای بود که یک بانک که . زمانی که من رفتم نه میلیون تومان سرمایه داشت وقتی که رفتم از بانک بعد از هشت سال دویست میلیون تومان سرمایه و اندوخته اش بود . و این هم میگذاشتم میشد یک میلیاردمیشد .
- س- بانک های مرکزی ممالک دیگری هم یک همچین کاری کردند؟ از نظر ارزیابی طلا ؟
- ج- هر کسی که Guts داشته باشد . من وقتی که منصوب شدم به پاریس رفتم به دیدن Baumgartner رفتم که رئیس بانک دوفرانس

بود با او دوست بودم . رفتن بهش بگویم که چی شد گفت من تمام رامبدانم گفت
 شما همان وضعیتی را داشتید که من دارم منتهاش مال شما مشکل تر بود ، گفت در هیئت
 وزیران من را میخواهند هر وزارتخانه ای میگوید من اینقدر ، اینقدر ، اینقدر میخواهم
 اگر ندهید کار ما میخواهد ، به آنها بگویم با اینکه خیلی متاءسم اگر بخواید من
 برای این نیستم که دستگاه شما را بگردانم من برای این هستم که بانک را نگهدارم
 من همین حرف را در بانک ملی میزدم بدون اینکه از کسی تقلید بکنم عقیده من
 این بود ایمان داشتم به این مطلب . جنگ من با چی چیز سر همین شروع شد : با میلیسیو
 میلیسیو میگفتش که شما چه حق دارید نصف این طلاهای را که استفاده کردید ببرید توی
 اندوخته هایتان . من گفتم یکیش را بیشتر نمیدهم . آن مرتیکه آمریکائی میبایست
 بگوید که صدر صدبیرید اگر میتوانستم صدر صد میبردم . اما این دولت ورشکسته
 روز محتاج به روزانه ، مخارج روزانه اش را نداشت . من نصفش را بردم . من اگر
 بانک ملی بودم این را تمام رانگه میداشتم یا اگر خیلی میخواستم ارفاق بکنم
 یک قسمتش را میدادم . اینها اینکار را کردند به این نیت خدای من شاهداست من
 یقین دارم به این نیت کردند که بدزدند سر این دزد بکنند آنوقت چطور میدزدیدند ؟
 یک کمیته ای تشکیل شد که راءش که به رب . ر . مای بود وبه عضویت رئیس
 بانک ملی و یک نفر دیگر مثل اینکه .

س - کی بود آن موقع ؟

ج . رئیس بانک ملی علی اصغر ، نه وزیر دارائی رئیس بانک ملی علی اصغر ناصر وزیر
 دارائی بود ، ابراهیم کاشانی رئیس بانک بود و بنا بر این وزیر اقتصاد وزیر صنایع
 اقتصاد و صنایع بود اسمش چه بود مال شریف مای ؟ وزیر صنایع بود صنایع بود ،
 صنایع بود اقتصاد هم بود ضمیمه اش نمیدانم ؟
 س - اقتصاد خیر .

ج - صنایع .

س - نیساری وزیر دارائی بود مثل اینکه وزیر بازرگانی بود .

ج - بازرگانی بود . نیساری که نمیدانم عنوان هیئت بود یا نبود ؟ اما این

شريف امامي بود ناصر بود بعنوان وزير داراي ابراهيم كاشاني بود بعنوان رئيس بانك مركزي ، تمام تهران ميدانستند كه هر كس ميخواهد از اين گوشت قريبي يك سهمي بهش برسد ميبايست برود يك ترخ ، ترخ معيني داشت مثل اينكه ده درصد ميبايست بدهد كه اجازه بهش بدهند آنوقت اجازه بدهند چي است ميرفتند توي بازار يك آدمي را پيدا مي كردند آقا شما نميخواهيد يك صنعتي دايركنيد ؟ اين ميگفت من چه صنعتي من اصلا " بلد نيستم گفتند لازم نيست بلـــــــد باشيد ، پول ندارم ، پول هم لازم نيست ما پول بشما ميدهيم ارز بشما ميدهيم راهنمايي تان هم ميكنيم . خدای من شاهداست اينكارا كردند . تمام يك اشخاصي رفتند تقاضا كردند يعني كه ميديد نواز خودشان ما به نبايد بگذارند . شما نميدانم چه چيز شنيديد راجع به اين پولی را كه ميدادند براي اداره كردن ؟

س - قريان بعضي از صنايعـــــــــــــــــي كه در سالهاي آخري هنوز موفق بودند خيلي طرفدار اين طرح بودند و ميگفتند بيا به ريزي بخش خصوصي وصنعت فعلي اين كار آقاي شريف امامي است .

ج - چرا اين را ميگفتند ؟ براي اينكه يك پولی بهشون دادند ، از خودشان پول نبود اين پولی بود كه پول مفتي بوده كه ميدادند به يك اشخاصي كه اصلا " صلاحيت نداشتند بلد نبودند دلسوز نبودند زحمت نكشیده بودند براي بدست آوردن اين پول . يك پولی هم يك چيزی هم در تهران ميگفتند ده درصد من اين راه ناصر و ابراهيم كاشاني كه هر دو تان از اعضاي من بودند گفتم الان يك گناهي مرتكب شده است دولت . آنها هم ميگفتند بعله اما شما مطمئن باشيد ما ممكن نيست بگذاريم پيشنهادي بيايد كه صحيح نباشد و ما تصويب بكنيم . من هم گفتم اقلاً " اينطور خواهد بود . يك دانه Veto نشد تمام اين آقا يان راي دادند . حالا هر دو تان اشخاصي ضعيفي بودند علي صفر ناصري رئيس شعبه با زار من بود بسيار بسيار مردم معقول با فهم فوق العاده با شعور و با فهم خيلي خيلي زياد اما بحدی ضعيف كه از سايه خودش ميترسيد اين اينقدر آدم ترسو بود . اين مثلاً " ميتوانست بايست در مقابل آن هم كه امر شاه است . شريف امامي دزد شريف امامي كه سياه را سفيد جلوه ميداد بانهايت وقاحت . وقتي كه يك موضوعي

در هیئت وزیران مطرح شد من مخالفت کردم این راجع به همین کودشیمیائی این شاه گفتش که هیئت وزیران بنشینید به آن رسیدگی بکنید . فرغام هم بودند آن هیئت . این یک جوری با نهایت وقاحت آنچنان دروغ گفت که تمام پول را آنها میدهند من داد و فریاد کردم آخر اینطور نیست دروغ است اینطور نیست . کسی جرات نمیکرد که تکذیب بکند . علنی بودها اینطور .

س - در ارتباط این پولی که دادند به این صنایع مستقیماً " و تاء " سیس بانک توسعه ...

ج - حالا بسه شما عرض میکنم . من عقیده ام این بود که الان که اینها میآیند این را دولت بعنوان سهم خودش بگذارد در اختیار این ، از بابت سرمایه اش هر چه هست بدهد بقیه هم در اختیار او بگذارد که آنها وام بدهند روی تشخیص دادن

Feasible Study باشد ، رسیدگی باشد ، Management صحیح باشد

کنترل صحیح باشد . گفتم بهترین فرصت این است اما تمام فلسفه رد کردن این به اتفاق

آراء برای این بود که میخواستند این را بخورند . اطمینان دارم ها هیچ محرک

دیگر نداشت والا پرنسیب ممکن است در ظرف ده ماه دوازده ماه عوض بشود و آنوقت

یک عده نمیدانم چند نفر هیئت وزیران چقدر بودند ۲۰ نفر باشند ؟ ۲۰ نفر وزیر

بعد از ده یا دوازده ماه یک دفعه عوض بشود آن پرنسیبی که مخالف اصول حاکمیت

دولت است عوض بشود ؟ عوض نشد بولها را بسرعت هر چه تمامتر قرض دادند یک مبلغ

خیلی جزئی آن مانده بود که وقتی که دیگر مخالفت رفع شد قبول کردند . اعلیحضرت

هما یونی هم به آنها امر فرمودند آنها هم اطاعت کردند به اتفاق آراء تصویب کردند .

س - انگیزه شاه چی بود که این تصویب کرد ؟

ج - برای اینکه بخاطر داشت که من گفتم .

س - انگیزه شاه تصویب کردن طرح آقای شریف امامی که به صنایع بدهد یعنی مستقیماً "

بدهند بجای اینکه از طریق بانک توسعه صنعتی به صنایع داده باشند ؟

ج - انگیزه شاه چه بود برای اینکه اصرار بکنند که کودشیمیائی در شیراز ایجاد بشود

و شریف امامی پنج میلیون دلار گرفته باشد ، پنج میلیون بودیاسه میلیون بود

یادم نیست؟ آن چیزیکه ابوالفضل چی بود اسمش؟ گفتم کسیکه این مطلب را بمن گفته بود و شاید تحقیق کنیداگر این آدم زنده هست یک پرسی داشت در آمریکا درس میخواند . آل بویه در آمریکا درس میخواند . این احتمال دارد که آنجا رفته باشد . خیلی دلم میخواست دیدم جوری این آدم را ازش به پرسیدم که ابتهاج میگوید که شما رفتید در بانک ایرانیا ن بهش گفتید که این ملاقات شریف اما می و Bohler را شما ترتیب دادید که اول آرایش ملاقات کرد و بعد آرایش چون آن با شما آشنائی نداشت آل بویه توسط او شما رفتید منزل آل بویه و موافقت

شده این پول راهم بشما داد . International Mining and Engineering Group .
 س - این Bohler فروشنده ....

ج - نه نه . Bohler رئیس I . M . E . G . بود

یک همچین چیزی که نماینده یک چیز انگلیسی بود لوله - لوله نفت کنترات لوله نفت میگرفت لوله کشتی نفت . و همین این قرارداد را اوست یک چیزی بود که هر چه که دلش میخواست بهش میدادند با پشتیبانی آقای شاپور رهبرتر . این Impression من است . و پول را که خوردند آنوقت دیگر این اصول از بین رفت دیگر مانعی وجود نداشت . به اتفاق آراء همان . ببینید اینهم یکی از چیزهای برجسته است نمونه ای است از طرز کار ایرانی ، از طرز استدلال ایرانی ، از اینکه این ایرانی خجالت نمیکشد که یک همچین چیزی را بگوید . که یک هیئتی قرص ، آقا ما چطور میتوانیم حق حاکمیت دولت از بین بروم ؟ که از بعد از این به اتفاق آراء بیابند آراء بدهنده این . بهتر از این نمیشود . و من این را وقتی که شنیدم لذت میبردم از اینکه این کرمانها امتحان خودشان را دادند و این شاه هم پیش خودش می بیند دیگر می بیند حظ میکند از اینکارها ، حظ میکند برای اینکه اراده او وقتی که اینستکه نشود میگوید ، وقتی که بشود به آنها امر میکنند و اینکار میشود . و او این نوع شایدهضایت خاطر تلقی میکرد در صورتیکه یک پله ای بود نزدیک شدن به فنا به راه فنا . برای اینکه این وضع قابل دوام نبود اینستکه من گفتم

که یک انفجار در پیش هست برای اینکه میدیدم دیگر این چیزها را بچشم میدیدم . مگر اینکه آدم بایستد ایستادگی بکند بگوید نمیکنم بگوید میروم . آنها ی دیگر هیچ همچین چیزی اتفاق افتاد از شب پرسید ، پرسیدم هیچکس همچین چیزی با شما اینطور صحبت میکند ؟ گفت نه نمیکند ، و اگر میکردند اینجور نمیشد . اگر یک نخست وزیر میآید استعفا میداد میگفت نمیکنم ، دومی میآید میگفت نمیکنم ، سومی نمیکرد بدون شک و تردید این آدم تجدید نظر میکرد در فکرش میگفت که پس نمیشود . اما وقتی که یکی پشت سر یکی دیگر میآید مدتی بهتر از سابق غلامی میکردند بنده کی میکردند یک چیزی را که شاه میگفت اینها یک هزارویک دلیل پیدا میکردند که این را توجیه اش بکنند قشنگ جلوه بدهند که بخود شاه هم شاید امر مشتبه میشد که او معلوم میشد که این فکری که الان دارم خیلی هم عالی است منتظر چی بودم ؟ من اطمینان دارم که اینجور تقویت میکرد شاه را .

س - این سالهای آخر هیچکسی نبود که بتواند بگوید یا گاهی وقتها مطالبی که ..
ج - من که شناختم که کسی را . میگویم یکی اینها را بشما گفتم دیگر .
س - بله .

ج - علا ، علا ، یک آدمی بود که نیت داشت برود بگوید اما هر وقت بر رفت مثل آن Keitel بر میگشت دست خالی و هیتلر او را متقاعد کرده بود .

خائن ن Keitel یک نظامی درجه یک بود مارشال Keitel این مارشال Keitel این عرضه را نداشت که بایستد در مقابل هیتلر بگوید

آقا داریم راه غلط میرویم قرار و مدارشان این بود که برود صحبت بکند . این را من دارم میگویم که برسانم تنها ایرانی نیست که این ضعف را دارد . اینقدر اروپائی

دیدم اینقدر ، من درواشنگتن بودم وقتی که این Mc Carthy این من مخرافات را میگفت بمحض اینکه من شروع میکردم به همین ترتیبی که عادت می دارم با همین

لحنی که دارم با صدای بلند بدگفتن به Mc Carthy بجان شاهمه

از دور من پراکنده میشدند میرفتند که مبادا که بگویند که یک همچین حرفی رایک نفرمیزد و اینها هم گوش میدادند . که بمن بعضی از آمریکائی ها با تعجب میپرسیدند

چطور آخر ممکن است یک مدقی این قدرت پیدا کرده باشد ؟ گفتم چطور میشود یک ملت یک دولتی یک دستگاہی از یک سنا تورگه صدتا هستند یک : سنا توراینجور بسترسد ؟ گفتم بهمان دلیل .

س- سالهای اخیر گرفته میشد که البته در سطح پائین تری نخست وزیر هیچکدام اینها شی که اسم میبرم نبودند ولی میگویند در به نوبه خود اینها مهدی سمعی ، خداداد فرمانفرمایان ، عالیخان شایدکسان دیگری هم باشند میگفتند اینها تا یک حدی گاهی وقتها بعضی مطالب را به شاه میگفتند و میگفتند مثلاً " این راه درست است یا این راه درست نیست . وبهمین علت هم اینها کنار گذاشته شدند . این

ج - من این را حاضر با وریکنم اما گفتن یک چیزی گفتن اینکه من این کار را نخواهم کرد یک چیز دیگر است . گفتن کافی نیست گفتم و بعد راه افتاد ۴ مثل غلامهای دیگر فراداه آمد سرکارم وهمان تعظیم وتکریم کردم و پس فراداه رفت مثل اینکه هیچ اتفاقی نیافتاده است . من وقتی که یک همچین مسائلی پیش آمد و بسیار پیش آمد . نمیدانم آن شرح مال چیز بانک شاهی گفتم که رفته بود بهش گفته بود . گفتم چه حق دارد بیاید به اعلیحضرت این حرف را بزند گفتم من نمیکنم اعلیحضرت غیر ممکن است من بکنم اگر من اینکار را نکنم خیانت است بعد از من هیچکس جرات نخواهد کرد این کار را بکند . نخواهم کرد استعفا میدهم گفت حق ندارید استعفا بدهید . گفتم هیچکس نمیتواند من را وادار بکنند بر خلاف عقاید ما کار بکنم . تسلیم شد گفت بکنید .

س- به آن لیست اسم دکتر محمدیگانه راهم اضافه کنم که میگویند ، میگویند که اینها ...

ج - آخ ، آخ ، پفیوزترین افراد آقای یگانه ، پفیوزترین افراد ، یگانه کسی بود که به امر شاه بانکی را که من آورده بودم داشت دستش را میگذاشت توی دست بنیاد پهلوی که اینها عقدا زدواج ببندند و اینها بی . ندبانک اصناف را بگیرند اداره کنند . ایسم خوبست که سؤال فرمودید شما بگویید . من خونریزی Ulcer

پیدا کرده بودم منزل خوابیده بودم که تارفتم عمل کردم . آمدیم چیز گفت

سیروس سمعی را که آورده بودم بانک . گفتش

س - بانک ایرانیان ؟

ج - بانک ایرانیان . گفتش که آقا دارند با سیتی بانک شریک میشوند . با بانک اصنافه

گفتم غیر ممکن است همچین چیزی ، باور نکردم خواستم . کروتوفر

نه (؟) نبود آنوقت یک کس دیگر بود . چون سیتی بانک یک Ager

هم داشت در تهران که آنها نماینده داشت که آنها برای خودشان معاملاتی میکردند

با مردم . آن اسمش را فراموش کردم بجای کروتوفر آمده بود

خواستمش گفتم یک همچین چیزی شنیدم ؟ گفت بله آقا من با آن حالت بحرانی و

خونریزی که اصلاً نباید کوچکترین (؟) داد و فریاد که چطور همچین چیزی

میشود ؟ گفت میخواستیم که حال شما بهتر شود که شما بگوئیم . گفتم که من

الان چند روز است اینجا خوابیدم این مذاکرات مدتها شما مذاکرات را دارید . گفتم

شما چطور میتوانید همچین کاری را بکنید ؟ رفت بعد وقتی که رفتم سرکار ، رفتم

بانک مرکزی پیش این کثافت و آن کثافت تر دو وجبی . شرکاء

س - جلیل شرکاء ؟

ج - دوتا ئی شان بودند گفتم شما آخر چطور یک همچین کاری را میکنید ؟ بانک مرکزی

چطور میتواند ؟ من اینها را آوردم شما پشت سر من میروید یک همچین عملی را دارید

انجام میدید آخر این بانک مرکزی همچین کاری را نباید بکنند . گفتند ما اصلاً " بما

مربوط نیست آمده خود سیتی بانک دا و طلب شده هان اینجا بود که کروتوفر

را خواستم کروتوفر بود معلوم میشه . گفتند آنها آمدند کروتوفر

را خواستم گفت مرا ببرید پیش شان به آنها میگویم دروغ میگویند آنها میفرستند

دنبال من . این را به آنها میگفتم میگفتند دروغ میگوید او باید پیش ما . بلا آخره

تمام شده بود . گفتند ما آخر شما رئیس هیئت مدیره خواهید شد . گفتم از کی تا به حالا

شما مرا صفر میدانید برای من تکلیف معلوم میکنید . که ما هستیم و بانک توسعه صنعتی است

خردجو و بانک ملی شریک میشود چهار صد شعبه دارد و ریاست تمام این هیئت مدیره با

شماست . شما خیال میکنید همین شما برای من تصمیم گرفتید منم قبول کردم .
 گفتم من صغیر نیستم من ممکن نیست قبول بکنم من ممکن نیست بگذارم اینکار
 بشود اینها حق ندارند همچین کاری بکنند اینها تعهد دارند در مقابل من که بغرض
 اینکه ، نه همیشه باید تا قرارداد با بانک ایرانیان باقی است تمام معاملات
 ارزی شان را منحصرا " با بانک ایرانیان بکنند . گفتش که قرارداد دارید؟ گفتم
 یک نامه دارم Letter of understanding دارم . گفت ممکن است
 آنرا بفرستید رفتم فرستادم بمحض اینکه فرستادم . و چون از بین رفت برای اینکه
 بردن بدیهه را با نشان نشان دادند گفتند ب تمام این زحماتی که ما میخواهیم بکشیم
 برای اینست که استفاده بکنیم . اینها میخواهند استفاده بکنند از چیزهای بانک
 معاملائی که بانک دارد تمام . وقتی که دیدند که بر فرض اینکه اینکار را بکنند
 من آنجا واسه خودم نشسته ام اینها و گفتم تعقیب میکنم سیتی بانک را
 و در نیویورک تعقیب میکنم و مفتحش میکنم در دنیا . چه جوری آخرو حق دارد اینکار
 را بکند ؟ شد اینکار که تمام شد بهم خورد با Wriston صحبت کردم
 Wriston گفت من بهیچوجه خبر نداشتم . گفتم آخر چه جوری خبر ندارید .
 آنروز آنوقت مفضل صحبت کردیم گفتش که شما پنجاه سال تجربه دارید من سی سال
 گفت گذشت آن ایام گفت با نهایت تأسف بانک بحدی بزرگ شده من نمیتوانم گفتم
 یکی از بزرگترین مرضهای آمریکا همین بزرگ شدن است . این گفتم یک روزی آمریکا
 را پدرش را در میآورد بحدی بزرگ میشود که نمیدانند چه خبر است . گفت من یک عده
 از این اشخاص را میآورم از همین هائی که Business School of Harvard
 را دیدند بزرگترین حقوق را میداد به اینها . یک کنفرانسی هم داشتند یک سال در
 چه چیز نزدیک نیویورک آن نزدیک (؟) یک جاشی است که یک
 س- (؟)
 ج - گلف کورس خیلی قشنگی است یک میهمانخانه ای خیلی خیلی زیبایشی است
 آنجا این کنفرانسی را داشتند مال فامیل سیتی بانک منم آنجا آن شب قرارداد

را امضاء کردم . بغیر از من Lord Oldington بود که رئیس
 Greenery بود که او هم شریک بود ما دونفر خارجی بودیم . بقیه
 تمام اعضای خانواده بودند که با هم با این Lord چه چیز هم خیلی
 تبادل نظر میکردیم برای اینکه ما همدیگر را میشناختیم این یک وقتی رئیس
 Board of Trade بود من رئیس بانک ملی بودم برخوردارهای
 داشتیم با همدیگر . مرا میشناخت از سابق .

س - مطلب ایران را با هاش مطرح کرده بودید که همچین قراری امضاء کردند
 ....

ج - به Wriston گفتم گفت من خبر ندارم . گفتم محض غای خدایک
 کاری بکنید آخر این بدنامی است برای شما یک عده ای باور نمیکنند که Chairman
 خبر ندارد یک بچه چه هاشی آنجا نشسته اند خود سرانه اینکار را میکنند . گفتم روزی
 ممکن است برسند که شما ننگ داشته باشید خجالت بکشید از اینکه شریک Pahlavi
 Foundation هستید و افتخار بکنید که شریک کسی هستید که با Pahlavi Foundation
 و با پهلوی رژیم مخالفت داشت . وقتی که این روز رسید به او گفتم یادتون
 میآید من آنوقت هیچکاره بودم فقط رفتم یک Catskill نا هارم مرا
 دعوت کرده بودید کونستانزو گفتم یادتان میآید این مطلبی را که توی
 همین اطاق شما گفتم که آنروز رسیده فکرش را بکنید حالا اگر سیتی بانک شریک
 Foundation شده بود . اعتباری برای باقی میماند ؟ من به شما قول میدهم
 مضموم بودم اگر عدول نمیگردند در نیویورک اینها را Sue میکردم
 بعنوانی که حق ندارند . اما این بمحض اینکه این نامه را دیدم موضوع منتفی شد
 اینها خیال نمیگردند یک همچین چیزی هست . من گفتم اگر بله نیست شما بانک مرکزی
 و Pahlavi Foundation برای اینها یک بانک دیگر پیدا میکنند من میروم
 برایشان یک بانک پیدا میکنم اینقدر بانک در دنیا هست بانک قحط نیست به این
 سیتی بانکی که من آورده ام . سیتی بانکی که من آوردم شما میروید پشت سر من

آنهم بانک مرکزی با این آدم میخواهد شریک بشوید . آخر این وظیفه بانک مرکزی نیست . شما برعکس میبایست به بنیاد پهلوی بگوئید آقا این قبیح است اینکار صحیح نیست این ابتهاج اینها را آورده اینها برای خاطر ابتهاج آمدند آنها هم همش میگفتند که ما بما مارا می خواهند هی اصرار هی اصرار میکنند که اینکار را بکنید . ما اصلا "میل نداریم اینکار را بکنیم ....."

روایدها،کننده آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ ۱۳ آگوست ۱۹۸۲

محلل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۹

س - چون صحبت از بانک ایرانیان را فرمودید بجای اینکه به مطلب بعدی بروم در اینموقع از این فرصت استفاده کنم بپرسم که اصولاً موضوع سهامی که هژبریزدانی از بانک ایرانیان خریدچی بود ؟ و این نسبت هائی که میدهند که ایشان نمائنده بهائی ها بوده یا نماینده دربار بوده این چی بوده این چی بودش موضوع ؟

ج - من اسم هژبریزدانی را هم نشنیده بودم . مثل هر شخصی شروع کرد به خرید سهام ، سهام بانک آزاد بخصوص سهام اشخاصی را میخریدم مثل کارمندان بانک که اینها محتاج بودند میرفت به قیمت سه برابر میخرید . خوب یک عده فروختند . من وقتی که این را شنیدم آنوقت خواستمش باش آشنا شدم بهش گفتم .

س - چه جور آدمی بود چون خیلی ها ندیدنش

ج - خیالت میکشیدم به انگشتان نگاه کنم خدای من شاهداست ...

س - عیب داشت انگشتان نش ؟

ج - انگشتانش پراز برلیان بود . چندتا انگشت برلیانهای به این گنده گی که یک مصاحبه ای داده بود در کیهان ، کیهان یک مخبر کیهان نوشته بود که قیمت این انگشترها هشتاد میلیون تومان است . من خیالت میکشیدم به انگشتان نگاه کنم .

س - تحقیق نفرمودید این کیه اینها از کجا آمده یا مثلاً این چکاره است ؟ قبل از

اینکه ...

ج - من از او پرسیدم که شنیدم که شما همیشه بول با خودتان دارید یک مبلغ گزافی

اسکنا، گفت بله ده میلیون تومان توی صندوق اتومبیل دارم . گفتم برای چی ؟ گفت آدم احتیاج پیدا میکنده پول یک معامله ای . گفتم یعنی احتیاج نمیکند که چک نمیتوانید بدهید؟ گفت نه این لازم دارم آدم . یواش یواش که با او آشنا شدیم این آدم آدم ضروری است این آدم آدم سالمی نیست . خواستم که . بله همینجور هی ادامه داد خرید سهام را . سهام رسید به ده درصد ، پانزده درصد بیست درصد بیست و چند درصد ، سی درصد ، در هیئت مدیره مطرح کردم .

س - اینها را که همه را از کارمندان نمیتوانست بخرد که ؟

ج - نخیر از خارج . از خارج خرید به سه برابر قیمت ، بورس سهم بانک رسید با بیشترین قیمت سهام را بانک ایرانیان داشت بالا ترین ها . آن چیزهای احق فرنگرمانیان توی بانک تهران هم آنها هم آنوقت خیال کردند که این مثلا " یک جور مصنوعی است خودشان و ادار کردند یک عده بیرون بخرند که اینها برود بالا که مثلا " این را خیال میکنند که این تشخیص است که اینکار بشود اینکار را میکردند این در بانک تهران . در هیئت مدیره مطرح کردم که آخر این شایسته نیست یک آدمی اینطور تمام در هیئت مدیره بانک ایرانیان . و قرار شد که مایک نفر حالا آدم نیست که کی بود؟ که برود با او صحبت بکنند که شایسته نیست دیگر پس است دیگر متوقف بکنید . رفتند و صحبت کردند گفت چشم نمیکنم . دوباره شروع شد رسید به سی و چند درصد دیگر من فکر کردم باید یک کاری کرد یک فکری باید کرد . با سیتی بانک صحبت کردم که برای اینکه تا مین بکنیم آتیه بانک را آنها سی و پنج درصد داشتند من ۱۵ درصد داشتم من سی درصد داشتم اما برای پرداخت قرض ۱۵ درصد این را فروختم برای اینکه من هروقت که سرمایه بانک هشت میلیون تومان بود ابتدا ، که این تکه راهم بگویم اینهم جالب است . وقتی که رفتم نیویورک برای اینکه با بانک _____ مذاکره بکنم که یک بانکی دارم تا سیس میکنم که اعتبار بدهند . رفتم پیش Chase یک Major که Vice President بود و این قسمت های ایران و آسیا اینها زیر نظر او بود رفتم پیش او و گفتمش که سرمایه بانک چقدر است ؟ گفتم تقریبا " یک میلیون دلار پرداخت

شده . شانزده میلیون تومان بود که یک میلیونش پرداخته شده گفتش که چقدر اعتبار میخواهید ؟ گفتم من میدانم هر قدر شما میدهید . گفت یک میلیون دلار شما میدهیم . گفت شما اما یک چیز بگویم مستر ابتهاج دفعه اولی است در تاریخ بانکداری که Chase به یک بانکی که هنوز بازنشده اعتبار میدهد معادل سرمایه اش . گفتم من این را Appreciate میکنم میدانم . گفت این را عجلالتا " شما میدهیم اگر کسر بود بگوئید تجدید نظر میکنیم . از آنجا داشتم میرفتم پیش گفتم بهش میروم پیش Irving Trust

با Chase کار میکردم Irving Trust و با Guarantee Trust هیچوقت کار نکرده بودم . گفتم میتوانم بگویم که شما یک میلیون دلار دادید ؟ گفتش که اگر هم نگوئید آنها مطلع میشوند برای اینکه ما یک سیستمی داریم بین بانکها خودمان که هر کسی که یک همجین اعتبارهایی بدهد به اطلاع بدیگران هم میرسد . رفتم پیش Erwing Trust گفتم که ! لان از پیش Chase میآیم بمن یک میلیون دلار دادند گفتند که ما توانائی نداریم یک میلیون هفتصد و پنجاه هزار دلار دادند . آنوقت گارنسر گفتش که چرا پیش Guarantee Trust

نمیروید ؟ گارنسر قبل از اینکه Vice President بانک جهانی بشزد در Guarantee Trust بود گفت Guarantee Trust بهترین بانک است چه فلان و اینها گفتم خیلی خوب میروم رفتم آنها دیدم خیلی اشخاص Guarantee Trust الان میدانید یک چیزی در روزنامه اخیرا " خواندم که تمام بانکها از A A A به A A

آن مؤسسه ای که این چیزها را میدهد این طبقه بندی را میکند .

س - Moody's , Standard & Poor's

ج - Standard & Poor's اینها را تمام کرده A A از Morgan Guarantee Trust که A A A است . اینها گفتند که وقتی که شروع شد چه فلان میکنیم . یک میلیون یک هفتصد و پنجاه هزار دلار یک باندها را دلار هم از یک بانک دیگری گرفتم قبل از اینکه بانک تا سه سیس بشود . تمام روی اسم برود . وقتی که خواستم با سیتی بانک مذاکره بکنم

گفتم نه شعبه دارم نه Deposit دارم اسم دارم . این کنستازو گفت مهمترین چیز اسم است . گفتم یک چیز دیگر هم شما باید بدید و روابط من باشاه تیره است من دارم این را بشما الان میگویم و خیال میکنم که Chase با من اگرخواست شریک بشود برای این بود که David Rockefeller نزدیک بود . اینهم نهایت بی انصافی کردم نسبت به David Rockefeller برای اینکه David Rockefeller وقتی که مطلع شده من دارم باکس دیگری مذاکره میکنم و ادا رکورد جین بمن دوتا کاغذ نوشت که ما باشما چنین چنان فلان اینها شما چطور ما را گذاشتید ؟ جین گفتم که به David بگوئید که من بشما گفتم که من اول پیش شما آمدم شما اگر نکتید . معظلم کردید سال ونیم مرا محفل کرد گفت من میروم پیش کس دیگر رفتم الان داخل مذاکره شدم باکس دیگر بهیچوجه نمیتوانم الان . اگر با او نشد بر میگردم David Rockefeller بمن گفت توی دفتر گفت We have our fingers crossed که کار شما نشود با چیز که بر گ . دید . گفتم خیال نمیکنم که آنها اینجور باشند برای اینکه تفاوت بین Chase و سیتی بانک این بود تمام چیزها را در Chase میبایست David Rockefeller تصمیم بگیرد . خب این یک دریائی بود دیگر! اینها گفت ما استاف نداشتیم که باشما شریک بشویم و بعمرستیم گفت برای این بود . هرطور کاری کرد که آمد که من بهم بزنم گفتم غیر ممکن است اینستا را با بکنم . باز این س - راجع به این هژبریزدانی بود .

ج - هان به هژبریزدانی گفتم که آقا من قرض کردم ، من قرض کردم هر دفعه که این سرمایه هشت میلیون تومان رسید به صد میلیون تومان پرداخته . من تمام اینها را میبایست سهام خودم را بخرم و الا میبایست از بین بروم . من تمام را قرض میکردم از سیتی بانک قرض میکردم با اطلاع با اجازه بانک مرکزی . که یک موردم داشتم از سیتی بانک قرض میکردم چهار ونیم درصد آقای شیرازی خواسته صحبت بگو بد که این زیاد است گفتم به شیرازی بگویند که بروید خودتان قرض بکنید چهار درصد ببینید بشما قرض میدهند؟ زیاد است که حتی در نرخ هم میخواستند سرپرستی

بکنند . گفتم چی این حرفها را میزنند آخر ؟ من مقروض شدم و بایست قروض را بسپردازم . من درآمدن برای پرداخت بهره کافی نبود بهره قروض . این بهره روی بهره میآید هر سال بدهی من بیشتر میشد عوض اینکه کمتر بشود . برای اینکه من فقط بهره چیز دیگر نداشتم من میبایست زندگی بکنم آنچه که میماند میدادم به بانک از درآمد سهام و چیزی که اگر پس انداز داشتم پس انداز نمی توانستم داشته باشم . بنابراین هرچی که میشد میرفت اضافه میشد رویش . بطوریکه من واقعا "چندین ماه اطلاق" نتوانستم بخواهم که چی باید بشود؟ آخر چه خواهم کرد اینکار را؟ در این حیطه یک قضایای پیش آمد من به چیز آمده بود تهران کونستانزو Executive Vice President, Constanzo که تمام کارهای خارجی بانک سیتی بانک زیر نظر این بود . بهش گفتم آقا تنها راه اینستکه من با شما مادتوانی من میزان سهام من اکثریت داشته باشیم که دیگر علیالبد تاء من شده باشد که بعد از من علیرضا بیاید بعد از علیرضا نمیدانم داوری بیاید بعد از او نمیدانم چه بیاید فامیل ابتهاج این را دانسته باشند برای اینکه اینکار را بکنم من باید یک کاری بکنم که باید مثلا "شش درصد دیگر بخرم که بشود ۲۱ درصد و مال آنها هم ، مال آنها ۲۵ درصد مال ما ۵۰ درصد مثلا" من میبایستی یک چیزی بخرم که اکثریت داشته باشیم این را شما بمن قرض بدهید ولی یک قرضی که Soft Loan باشد که من بتوانم از درآمد آن سهامی که میخرم بسپردازم این یک مدت طولانی میشود . گفت بسیار نظر خوبی است کمالا" موافق هستم اما قبل از اینکه الان بگویم OK بکنیم من این را باید در هیئت مدیره مطرح بکنم برای اینکه این چیز مهمی است بیش از آنچه که اختیارات من است . ما مدت ها گذشت خبری نشد پرسیدم آخر چه طور شد ؟ توسط چیز اطلاع دادند (؟) نمیدانم یا فلان که آنها با تلفن بمن یک چیزی گفتند یک سروته من نفهمیدم . ضمنا " این شدت من باعث رنجش این نمایندگان سیتی بانک هم شده بود همین بجه مچ هائی که رفته بودند میخواستند شریک بشوند . برای اینکه اینها دیگر نسبت به اینها نفرت داشتم که Wriston هم بمن گفت من خبرنگارم . خیلی خیلی

با آنها باخوشنت رفتار میکردم خیلی باخوشنت . و اینها این کج و معوج این اطلاعات رسید بعد من ایستادم که آقا بمن بگوئید آخریله یا نه ؟ بعد گفتند در هیئت مدیره مطرح شد گفتند ما ام میدهیم با شرایط Commercial Loan . Commercial Loan یعنی من میبایستی بیایم اقل اقل هشت درصد بدهم . هشت درصد بدهم روی سه برابر قیمت یعنی ۲۴ درصد میبایست در بیاید که من بتوانم تازه بهره اش را بدهم چه جور میتوانستم اینکار را بکنم ؟ گفتم که من همچین توانائی ندارم شما میدانید بنا بر این دارم به شما میگویم من سهام مرا اگر خریدار پیدا بشود خواهم فروخت برای اینکه شما شریک من هستی من شما را آوردم بدانید که من در وضعی قرار گرفتم که نمیتوانم اکثریت را داشته باشم این آدم هم همینجور دارد میخورد . زخم رفت دکتر ایادی را دید به دکتر ایادی گفتش که آخرا بیسته نیست که ایشان خریدند و چند درصد دیگر بس است گفتش که مرتیکه پول داردمیخواهد بخرد ما به او گوئیم چی ؟ بگوئیم نخر .

س - چرا ایادی را دیدند ؟

ج - برای اینکه ایادی ...

س - آشنا بود با یزدانی ؟

ج - با یزدانی ، یزدانی همیشه وقتی که میخواست غلبه کند میگفت دکتر ایادی مثلاً حامی من است - از من حمایت میکند ، نصیری را میدید منگه با نصیری رابطه نداشتم که بروم از او یک همچین تقاضائی بکنم .

س - با نصیری هم شریک بودند یا ... ؟

ج - بعد فهمیدیم شریک است بعد از اینکه انقلاب پیش آمد گفتند شریک است اما از شما حمایت میکرد . نصیری تلفن میکرد به بانکه فلا نقد برهش بدهید آنا " اطاعت میکردند بهش میدادند آنا " بهش میدادند . هفت میلیون تومان این به سیستم بانکی شنیدم مقروض بودا ر بابت قرضی که به او داده بودند و ضمانت نامه کردند . ضمانت کردن مثل قرض بود دیگر فرق نمیکرد بانکه فلا نقد ضمانت میکرد این ضمانت را میبرد در یک جا

Discount میگرد . یک میلیارددلاراین شنیدم به سیستم بانکی مقروض بود . درروی زمین کسی پیدا نمیشودکه یک فردیک میلیارددلارازبانکهاگرفته باشد درآمریکا همچنین چیزی وجودنداردکه یک فرد . واین کارها را میگرد و آنوقت با این پول زمین خریده بود یک روزشنیدم سی و پنج هزارتومان زمین خریده درمیدان بنام ولیعهد . از او پرسیدم گفت بله گفتم آخرچطور اینکارا میکنند؟ میخندید میگفتش که میکنم میکنم استفاده میکنم میسازم میسازم میسازم . من خیال میگردم بولداراست بعد معلوم شد تمام این را با پول مردم میساخت . برای کسیکه بهش قرض میدادند اینهم هیچنیت پس دادن نداشت . حالاتها سیم بانک ما را نمیخردید در تمام بانکها که دستش میرسید سیم میخردید کارخانه قند میخردید ، کارخانه نساجی داشت ، کارخانه کفش دوزی داشت چیزی نبود که این نداشته باشد . من آنوقت متحیر بودم که این چه جوری این پولها را از کجا میآورد؟ من نمیدانستم که به این آسانی یک تلفن میکنند میروند از بانک میگیرد . بهر حال آب پاکی را روی دست ما ریخت آقای کونستانتین زو که خیلی متاهل ستم هیئت مدیره به این ترتیب یعنی نه دیگر برای اینکه من نمیتوانم با آن نرخ تجاری آنهم نرخ Loan تجاری که پنجاه ساله نمیشود این پنجاه سال طول میکشد تا اینکه تسویه بشود . اگر شعور میداشتند آنها قبول میکردند اما خدا پدرشان را بیا مرزد که قبول نکردند و اگر قبول کرده بودند نتیجه اش چه میشد؟ من میبایست تاروژی که توانائی کار کردن دارم در آن بانک بمانم و تمام هستی و نیستی ما که همین بود میرفت دیگر این انقلاب وقتی که پیش آمده بود . این روی پیش بینی دور اندیشی من نبود که این قضیه پیش آمد تصادف روزگار من مجبور شدم و گفتم که من پس میفروشم بدانید چون بعد گله کردند چرا بمانم نگفتید . گفتم حق گله ندارید به شما گفتم که میفروشم وقتی هم که میگویم میفروشم من شوخی نمیکنم رفتیم سراغ این . هان وقتی که به این آقا ، بعد اینکه ما یوس شدیم از طرف ابادی به این آقا خودش صحبت کردیم که آقا خودت نرخ گفتش که یک راه دارد یا سهام مرا بخرید یا سهامتان را بمن بفروشید ؟ من دفعه اول بهیچوجه ابد "

من سهام مرا حاضر نیستم بفروشم این بچه من است چه جوری من این را بفروشم ؟ اما وقتی که شریک من بمن میگوید من نمیتوانم قرض بدهم و من هرسال این بهره میآید بیشتر میشود و هیچ امیدی نمی بینم که من بتوانم بفروشم هیچ که بتوانم قرضهایم را پس بدهم . زخم داخل مذاکره با او شد که چه جور بفروشم آمد خرید سهام را و ما هم تمام قرض هایم را دادیم یک مبالغی هم برای من ماند که این را برسیله بانک مرکزی انتقال دادیم به سوئیس که بیایم بعد تصمیم منم این بود که ما یک چند ماه در اروپا زندگی بکنیم بقیه را در تهران . در تهران هم نقشه ها پیش خودمان می کشیدیم برویم یک مقداری در شمال یک مقداری در جنوب نمیدانم چه بکنیم اینها یک مقداری در سال مسافرت بکنیم . این نقشه ما بود . اولیسن مرخصی که گرفتیم که بخودم دادیم مرخصی ممتد بعد از فروش بعد از کناره گیری از بانک ایرانیاں علی رغم ! صاری کرد که وقتی خرید که من رئیس هیئت مدیره بمانم گفتیم بهیچ قیمتی من نمی مانم . برای اینکه من وقتی که اسم روی هیئت مدیره بانک ایرانیاں باشد مسئول خواهم .... آنوقت میگفتند که هیچ لازم هم نیست که شما در هیئت مدیره باشید گفتیم اسم من که باشد هراتفاقی که بیافتم مردم مرا مسئول خواهند دانست مطلقا نمیشوم . و آنکهی میخواهم آزاد باشم . از آنهم کناره گیری کردم آمدیم که مرخصی باشیم اینجا . زمزمه ها شروع شد و آن صورت درآمد یک صورتی که اشخاصی که از خارج کردند بعنوان اشخاصی که خیانت کردند کلاهبرداری کردند که اسم من بود . تلفن کردم به بدبخت بیچاره خوش کیش دفعه اولی بود که من در تمام این مدتی که در خارج بودم به خوش کیش تلفن میکردم آمدند گفتند که در یک کمیسیونی هستند گفتند که بگوئید که من یک کار خیلی فوری دارم آمد فرصت بپوش ندادم داد و فریاد که گفتند که آخرین صورت بانک مرکزی است گفتیم آخرین چه بانک مرکزی است که شما دارید؟ این چی آخر؟ من در این مدت که املا" ارزی نفرستادم من سال قبل فرستادم آنهم با اجازه بانک مرکزی شما چه جوری یک همچین .... ؟ گفت آقا والله بالله ما املا" روحمان خیر ندارد اسم دکترا مینی واسم خود من هم توی این صورت هست

این صورت اشخاصی که ... گفت الان این کمیونی هم که هست برای همین است گفت کمیونی است که من دارم نشان میدهم که بانک این را نداده است این رای ... ای به اسم بانک دادند و بیشترش ساختگی است و این تکلیفش معلوم خ ... ند دولت رسیدگی میکند و بعدا علامیه ای خواهد داد . ما هم خیالمان راحت شد . اما سیدجلال تهرانی میرفت تهران گفت مبادا ... آذرچندین دفعه گفت که من میروم تهران که اسبابها را بیاورم گفتم من نمیگذارم بروی سیدجلال وقتی که شنید گفتش که مبادا اینکار را بکنید شما بروید آنجا فوراً " میکبرندان . ما گفتیم خوب عالتا " میمانیم بسببیم چه میشود همینجورچه میشود خانه را اول چند نفر گذاشته بودم بعد دوتا مستخدم ما چیز داشتیم یکیش اهل سیلان بود آن یکی بنگلادش بود اینها را بعنوانی که مستخدمین خارجی دیگر حق ندارند در ایران کار بکنند بیرون کردند بعد یک کلفتی که از قدیم بوده در مثل تایه بوده مثلا " آن ویکی دیگری بود آنها را عذرشان را خواستند خودشان ماندند و بعد یک روزی هم آمدند هرچی بودند نبود بردند . این گمان میکنم ...

س - بیش از این (؟) سؤال من بود ولی فکر کنم خوبست که منعکس بشود این نیم ساعت سه ربعی که مانده به جلسه امروز اگر اجازه بفرمائید یک مقداری اطراف خانواده پهلوی در ارتباطشان با امور سیاسی صحبت کنید و اگر امکان داشته باشد اول نسبت به ملکه مادر ایشان .... در هیچ جا چیزی در موردشان منعکس نیست .

ج - ملکه مادر یک صفاتی داشت که من این را تا این حد در هیچکدام ندیدم . ملکه مادر وقتی که من پاریس بودم شاه برای عمل آپاندیس رفت به بیمارستان بانک ملی وقتی که ملکه مادر رفت به دیدن پسرش و بیرون آمد در مقابل همه اشخاصی که در بانک ملی بودند توی حیاط . این را بمن نوشتند که گفتش که تنها یک نفر بعد از شوهر من به این مملکت خدمت کرد آنها هم ابتهاج بوده که این تمام یادگارهای او است این را بمن گفتند . موقعی که من از سازمان برنامه رفتم آن شیش گفتند یک میهمانی بود پیش ملکه مادر . ملکه مادر دعوتها میگرد یک عده ای را دعوت میکرد شاه هم

بود شاه میآمد شام میخورد و بعد میماند ، میماند آنوقت دیرتر میآمد . آن اشخاص خیلی زودتر میآمدند گفتند که وقتی که شاه وارد شد بهش گفتش که یک نفر ایرانی در سکار بود آن راهم بیرونش کردید ؟ هما ترو زود . شاه خیلی ناراحت شد جلوی اینها گفتش که بهتر است که شما در این مسائل دخالت نکنید .
خب این چیزی را از این مادر دیده بودم .

س- اصولاً " نفوذ زیادی روی شاه داشت ملکه مادر یانه ؟

ج- یک وقتی شاید داشت اما دیگر بعد نداشت دیگر . اما این جرات را داشت که بگوید این صحبت را بکنند جلوی همه به پسرش ، یک قضیه ای پیش آمد . اینهم جالب است که من بگویم که رابطه من با شاه بعد از رفتن از سازمان برنامه ، من آمدم با جین بلاک مشورت بکنم راجع به اسانامه بانک ، همین اسانامه بانک ایرانیان اینها داوطلب شدند یک اختیاراتی بمن ، اختیارات نام بمن دادند ۲۵ درصد از درآمد غیر خالص هم علاوه بر حقوق بمن بدهند . من این را میخواستم یا اونظر خواهم رفتم آنجا با اولملاقات کردم . هی همه اینها را گفت خیلی خوب است . برگشتم تهران گفتند که از دربار تلفن کرده بودند مرا میخواستند . (؟) جمال امامی آمد دیدن من توی همان ایوان خانه مان نشسته بودیم این را آذر گفت این گفتش که ابتهاج خوب نیست تو این نکنی اینکار را اقلاً" تلفن بکن ببین چی میگویند آخر خوب نیست که اعتنا نکنی . گفتم خیلی خوب رفتم پای تلفن تلفن کردم گفتند گیتی تلفن کرده بود یکی از اشخاصی بوده که آجودانها ، گیتی را پای تلفن خواستم گفتم که موضوع چی بود ؟ گفت که تقاضای شرفیابی شما کرده بسونید میخواستم وقت تعیین بکنم . گفتم من تقاضا نکرده بودم . گفتش که خب چه اهمیت دارد ؟ گفتم چه اهمیت دار یعنی چی ؟ خیلی اهمیت دارد من تقاضا نکردم گفت آخر رسم است اشخاصی ایرانی هائی مثل شما میروند بر میگرددند تقاضای شرفیابی میکنند . گفتم من تقاضای شرفیابی نمیکنم ، اگر اعلیحضرت میخواهند مرا ببینند بفرمایند میآیم اینجوری نمیآیم برای اینکه از کجا که برادر من تقاضای شرفیابی نکرده باشد ؟ من بیآیم آن شاه از من به پرسد که چه کاری داشتید ؟ من بگویم که من باشما

کاری نداشتم شما مرا خواستید بگویم من شما را نخواستم شما تقاضا کردید ؟ گفتم جمال امامی بودند که این مذاکره شد . جمال امامی یک آدم خیلی قدی بود خیلی خیلی قدی بود یکی از آن ترکهای خیلی متعصب گردن کلفت پسر نمیدانم امام جمعه خوئی هم از لحاظ مقام مذهبی هم . این طرز صحبت را مثل اینکه نپسندید . یک دعوتی بود باز ملکه مادر کرده بود مراد عوت کرده بود من هم که واسه این سمپاتی که داشتم رفتم . رئیس شهربانی ایستاده بود ، علوی مقدم پرسید که راست است که اعلیحضرت شما را خواستند شما نرفتید ؟ گفتم که پیغام بمن رسید که من تقاضای شرفیابی کردم گفتم من نکردم اعلیحضرت اگر میخواهد مرا ببیند بگویند من میروم گفتم هر پیرزنی در جنوب شهر بمن بگویند که این دلش میخواهد که شما را ببیند یک مطالبی دارم میخواهد شما بگوید گفتم میروم ، میروم پیدا میکند توی بازار منزلش میروم می بینم با من چه کار دارد . شاه مرا بخواد با کامل میل میروم . اما من تقاضا نمیکنم من تقاضا نکردم گفتم که من تقاضا نکردم . گفت یک مثلاً " گله ای کرده که اینکار ... رئیس شهربانی هم گوش داد و تمام این مطالب را هم گزارش داده یقین دارم . این در تمام مملکت پیچید در تهران که شنیدم در هیئت وزیران شاه رو کرده و زرایش ، و گفتش که یک نفر هست که میگوید که من خواستمش و خواست بیا دید روی کاغذ یک چیزی نوشت و گذاشت جلوی اقبال ، میخواست مثلاً " محرمانه باشد همه میدانستند که راجع بمن دارد صحبت میکند . حقیقتاً " اگر مرا خواسته بود میرفتم . میرفتم ببینم چی میگوید ؟ چه جور توجیه میکنند این برکناری مرا به این شکل . اما من از او تقاضا نکنم تقاضا نمیکنم سراپین شیدا " رنجید . و یک عده ای هم بمن ایراد می گرفتند که چرا نرفتی ؟ من (؟) بخودم حق میدادم امروز هم بخودم حق میدهم . به علاوه گفتم علاگفت بسیار کار بدی کردند . علاوه بر دربار بودها وزیر دربار بود گفت بسیار بدکاری کردند گفت یعنی چی معنی ندارد که یک دانه آجودان بشما تلفن میکنند که شما چون وقت خواسته بودید براتان وقت تعیین کردیم . وزیر دربارش که آهسته دوستش داشت بمن حق داد . گفت شما حق داشتید نگفت شما چرا گله نکرد . ببینید این یکی از مواردی است که بمن

حق دادگفت حق باشما بود گفت این صحیح نیست اینکاری که کردند . علامه خبرنگار داشت که او گفته به یکی A. D. C. هایش که شما بروید تلفن بکنید .

ج - دیگری صحبت بود ؟

س - از ملکه مادر .

ج - هان از ملکه مادر . ملکه مادر من این صفات را در ملکه مادر دیدم که جلوی مردم

بدون اینکه ملاحظه بکند از پسرش بازخواست میکرد که اینطور حرف زفتاری با یک نفری

که اینطور با صمیمت ، صداقت و امانت کار میکرد ؟ گفت خوب بهتر است شما مداخله

نکنید . . . . .

س - سرکار اصلا " ملکه فوزیه رادیده بودید ؟

ج - بله دیدم ، دیدم . فوزیه یک تابلو بود از جاهت اما مطلقا این با آدم حرف نمیتوانست

بزند . انگلیسی با او حرف میزدم خوب میدانست فرانسه خوب میدانست انگلیسی

حرف میزد سعی میکردم فرانسه با او حرف میزدم که بحرف بیاورم . مطلقا یک تصویر

قشنگی بود چرا اینطور بود ؟ من نمیدانم همیشه اینجور خجول بودیانه . اما این از همان

اوایلی که زن شاه شدن میرتم میآدم باش اینطور دیدم . ثریا را من در پاریس

بودم سفیر بودم وقتی که شمس و شوهرش آمدند به از لندن آمدند پاریس من وقتی اینها را

دیدم به دختر جوانی دیدم که خوش ترکیب هم هست خیال کردم که اینها از لندن یک

Governess انگلیسی گرفتند برای بچه های شان با او هم رفتیم بیرون سه تاشی

با او هم هر چه سعی کردم صحبت بکنم اصلا جواب نمیداد حرف نمیزد . یک روز من تلفن کرد

یک مخبری که راست است که یک کسی در پاریس الان آمده که میخواهد بپرنده زن شاه

بکنند ؟ گفتم کی گفت این را ؟ گفت شنیدم گفتند که الان هم پاریس است با خواهر شاه

در هتل Ritz گفتم من همین چیزی نشنیدم . تلفن کردم به پهلبد گفتم آقا یک

همچین چیزی گفتند این راست است ؟ گفت من و منی کرد که بله معلوم نیست وجه اینها .

معلوم شد بله میخواهد بپرنده زن شاه را بکنند . گفتم آقا زود بروید از اینجا برای اینکه

این سه اطلاع روزنامه نگارها رسیده این اصلا " شما را ول نمیکند علنی شده اینها

مطلبی را بمن نگفتند روزنامه نگار میدانست . این آشنائی من باز با ثریا . تا اینکه

من برگشتم از صندوق از آمریکا رفتم و شدم

رئیس سازمان برنامه آشنا شدم یعنی دیگر آشنا شدم با این خانم . نگاه کردم دیدم این خانم آن خانم نیست یک خانم ججولی که اصلاً حرف نمیشد با او زد او هم مثل تقریباً " فوزیه الان برای خودش یک شخصیتی پیدا کرده یک روزی تلفن کرده بروم ببینمش رفتم گفتش که سفیر آلمان همان گیل ها مراست که بعدیک جا اسمش را بردم که آمده بود اسمش برده بودم بعنوان سفیر که در بانک ملی کار میکرد . گفتش که سفیر آلمان بمن میگوید که ما یک شرکتهای آلمانی بزرگی هستند که میخواهند سرمایه گذاری بکنند در ایران ولی مثل اینکه نتوانستند مرا ببینند . گفتم علیاحضرت به سفیر آلمان بفرما شید که من هر کس بخواهند مرا ببینند میتواند . برای اینجور کارها سرمایه گذاری بفرما شید که او با من تماس بگیرد و مزاحم علیاحضرت نشود ، این اولین و آخرین دفعه ای بود که این مداخله کرده بود . پدرش از آن اشخاصی بود که دلالتی میکرد من ناها رمیهمان .

س - اسم پدرش چی بود ؟

ج - خلیل بختیار ، خلیل بختیار یک همچین چیزی ، خلیل بختیار ، این از اقوام آقا خان بختیار و اینها بود که نمیدانم چه قوم و خویشی داشت ، تمام خانواده این ایل بختیاری بودند دیگر

س - ثریا اسفندیاری بهش ولی بهش میگفتند .

ج - اسفندیاری میگفتند بله ، برادر این خلیل توی سازمان برنامه عضو شورای عالی بود . منتظم منتظم اسفندیاری عضو شورای عالی بود وقتی که من آمدم این را انتخاب کرده بودند برای اینکه عموی ثریا بود و یک آدم این یک آدم لری بود در انگلستان بیشتر این بختیاری ها در انگلستان تحصیل کرده بودند اینهم در انگلستان تحصیل کرده بود و صد در صد طرفدار من بود خیلی خوش هم میآمد از این رفتاری که من میکردم میارستادم مقاومت میکردم خیلی خوش میآمد ، همین ایامی هم که من بودم مرد مثل اینکه سلطان گرفت مردیا اینکه بعد از من . بهر حال بر میگرددیم به ثریا . ثریا ..

س - میفرما شیدکه خیلی صحبت میکرد .

ج - بعددیگر حراف شده بود حراف شده بود این مداخله

س - صحبت های همین جور متفرقه یا مسائل مملکتی ؟

ج - نه ، نه مداخله آنروز بخودش اجازه داد که میخواست مداخله بکند اولین

مداخله اش خیال میکرد منم از آن کرمهایی هستم که حالا میگویم بله بله

بفرما شیدچه بکنم یک کار چاق کنی بکند که پدرش دلالی بگیرد درش تردید ندارم

برای اینکه گفتم مرا دولت آلمان دعوت کرد بروم به آلمان برای کار ذوب آهن

که برای اینکه من آنها میخواستم شریک بشوند ، این رادریک جایی هم میخوام

این موضوع را برایتان بگویم برای اینکه اینهم بسیار اهمیت دارد .

ار هـ ا ر د وزیر اقتصاد بود و آ د ن ا ت س ر ص د ر اع ظ م بود

رفتم پیش آ د ن ا ت س ر گفتش که آ د ن ا ت س ر

توسط مترجم صحبت میکرد انگلیسی نمیدانست ، پرسید که کاری هست که از دست من

بر بیاید ؟ گفتم بله من میل دارم که د م ا ک س ر و پ شریک بشود

سرما به گذاری بکند با ما در ذوب آهن نه اینکه فروشنده باشد و بمن میگویند که ما

اجازه نداریم که سرما به گذاری بکنیم اگر بتوانید در این قسمت کمکی بکنید خیلی

متشکر میشوم ، برای این رفته بودم که این موضوع را حل بکنم نا ه ا ر بود سرمیز

نا ه ا ر باشد ا ه ا ر د یک چیزی گفت ولی کمپلیمان گفت و منم تشکر کردم باشیدیم

از سرمیز نا ه ا ر ، آقای اسفندیاری آمد از پیش من حالا سفیر است .

س - اسفندیاری عمو یا پدر ؟

ج - پدر ، پدر ، پدر گفتش که این احترامی که شما کرد آ د ن ا ت س ر

به هیچ ایرانی نکرد گفت علی مینی وقتی که آمده بود هیچ این احترام را نکردند

گفت فایده اش چی است شما که اصلاً آلمانها را قبول ندارید بیخود این احترام را کردند

حیف ، گفتم کی شما گفت ؟ گفت مناصه بود فلان مناصه بود زمینس

بود و شما دادید به یک بلژیکی ، گفتم که آقای اسفندیاری شما خیال میکنید که

من آنجا هستم که هر کس بمن احترام بکند در مناصه برنده میشود ؟ گفتم شما

خیال میکنید که .. آخر زمینس چنان ، چنان فلان است . A.B.G. که تا زگی ورشکست شده زمینس همین است . گشتم زمینس تنها شرکت معتبرالکتریکی دنیا نیست دیگران هم هستند . یک عده ای را دعوت کردند به مناقصه برای شبکه یک قسمت از شهر تهران یک شرکت بلژیکی برد این اگر ملا حیت نمیداشت دعوتش نمیکردند . شرایطش بهتر بود قبول کردند این چه گله ای است شما میکنید؟ اگر خیال میکنید که من آنجا نشسته ام برای اینکه نشان بدهم که من هم نظرآلمانها نظرمساعی دارد هر چه میدهم این را اشتباه میکنید همین کاری را من نخواهم کرد . این دالی میگرفت در تمام کارهایی که برای آلمانها درست میکرد در همان موقعی که این سفیر بود این بود دخترش هم و ادا را میکرد که مثلا " بگوئید حالا این آدم تازه آمده کارهای مهم میتواند بکند چه فلان ، خب من از روز اول تکلیفش را معلوم کردم . دیگر اصلا " با من صحبتی نکرد در این مورد هیچ هیچوقت . میدیدمش در میهمانی مثلا " جین بلاک و قتیکه بنا بود بیاید به شاه گفتم که این را خوبست ناهار دعوت بفرمائید برای اینکه باز نش هم میآید . دعوت کردند آنها را شریا بود که آنروز من چیزیکه ناراحت کرد مرا این بود که شمیران بود و این پنجره ها باز بود و یک توری بود با این پنجره را میزد میبرد این پرده توری را و شما میزناها رپراز مگس بود . اینقدر ناراحت شدم که فکر کردم خب این شریا الان که ملکه شده است اینکار را که میتواند بکند که لااقل اینجور آبروریزی نباشد آخر پادشاه است کاخ است ناهار است کاری ندارد که یک کاری بکنند که این مگس ها تو نیابند . این Impression خیلی بدی در من کرد و من یقین دارم دیگران هم همینجور .

س - خیلی متکبر و خود را ضعیف بوده .

ج - شریا ؟

س - از یک طرف دیگر هم میگویند خیلی بین مردم محبوب بوده .

ج - من یک وقتی با شاه صحبت کردم راجع به شریا . حالا این را بشما بگویم ، یک چیز دیگر هم بگویم اینهم یک چیز است که کمتر به کسی گفتم . جین بلاک

بمن Hektor Prud'homme راداده بود دو سال ونیم ماند و دیگر این میبایستی برگردد سرکارش میبایست جا نشین تعیین بکند . گفت که چیزی از من بشما میتوان معرفی بکنم . معاون وزارت خارجه بود سابق و آن زمانی که این حرف را بمن میزد سفیر آمریکا بود در آفریقای جنوبی . این کسی بود که در وزارت خارجه Undersecretary بود وقتی قضیه سوئز پیش آمد و این با سیاست Dulles مخالف بود . بمحض اینکه مخالفت کرد Dulles این را برداشت و فرستاد یک مدتی بعد فرستادش افغانستان سفیر افغانستان شده بود و بعد از سفارت افغانستان فرستاده بودت سفارت آمریقای جنوبی یعنی جا شیکه تبعیدش کرده بود در واقع . بلاک وقتی این مطلب را بمن گفت من تعجب کردم کسیکه یک وقتی Undersecretary بوده چطور میخواهد بیا بد رئیس دفتر فنی من بشود؟ ناراضی بود معلوم میشود میخواست ترک بکند . من به جین گفتم که من این را نمیتوانم تصمیم بگیرم برای اینکه این یک عکس! لعلعلی خواهد داشت که سیاسی خواهد بود جنبه سیاسی پیدا میکند . یک عده خواهند گفتش که معاون وزارت خارجه را آورده رئیس دفتر دیگر کار من تمام است همین کافی است که بمن میگویند که نوکر فلان فلان . این دیگر تاء پیدا میکند . من این را با ایدبا شاه صحبت بکنم . به شاه گفتم تا گفتم گفتش که نه نمیشود گفتش که ما رفتیم آمریکا با علیا حضرت و این معاون وزارت خارجه بود یک ضیافتی میدادند و این با علیا حضرت میرقصید و خواست Rendez - vous بگیرد وسط رقص . گفتم غیر ممکن است . گفت یعنی میگوئید که علیا حضرت دروغ میگویند ؟ گفتم نه نمیگویم علیا حضرت دروغ میگویند اما خیال میکنم که علیا حضرت اشتباه کرده اند درست نفهمیدند یک چیزی دیگری گفته آخر گفتم غیر ممکن است یک مرتیکه ای معاون وزارت خارجه است یک ضیافتی میدهند به اسم شما این اینقدر جارت داشته باشد که درواشنگتن بخواهد Date بگیرد با ملکه . گفت نمیشود . من حالا این را با ایدبا به بلاک بگویم که نمیشود . به بلاک گفتم که شاه از لحاظ سیاست مصلحت ندانست که یک معاون وزارت خارجه بیاید تا امروز هم نگفتم . به اول کسیکه گفتم در عمرم الهی رمالح بود . اما این رکورد بشود برای اینکه

این خودش هم باز تا یک اندازه ای معرف روحیه این شخص میشود . اما اگر چه چیز را ببینم از این بعد ببینم جن بلاک بهش این را خواهم گفت . اسمش را باید الان یاد م بیاید .

س - والا حضرت علیرضا را آشنائی با او داشتید ؟

ج - علیرضا اینکه اینکه ....

س - سقوط کرد در هوا پیما .

ج - هان بله با او سروکار داشتم به این مناسبت . من پاریس سفیر بودم و شاه کینسنگ جرج ششم مرد . و تشیع جنازه اش نماینده میخواستند بفرستند سهیلی که در لندن بود . تازه سهیلی را مزول کرده بودند بمن تلگراف کردند که شما به ریاست هیئت نمایندگی دولت بروید به تشیع جنازه و بعد هم گفتند شاهپور علیرضا به نمایندگی شخص شاه میآید . رفتم لندن رفتم سفارت علیرضا هم بودم محمد دلوکار داربود دلو از خانواده همین دولوها ، این چیز بود

Attaché Militaire آن قزاق قلدره که سوار خر کرده بودچی چیز

را آخوند را .... عطا پور ، عطا پور هم Attaché Militaire بود .

اینجا که بودیم بمن تشریفات را دادند که مرا کی هست ، جای کجاست من جزو

اعضای Delegation هستم روئای Delegation دریک جای

دیگر هستند . من گفتم من نمیروم به تشریفات منیروم من عضو Delegation

نیستم اگر بمن تهران گفته بود عضو Delegation هستی منمیا مدم

بمن گفتند شما رئیس Delegation دولت هستید ، برادر شاه نماینده شاه است

گفتم نمیروم . تشریفات را این عطا پور خیلی آنگلو فیل بوده جور . اینها

خواستند مرا متقاعد بکنند که آقا نمیشود . گفتم نمیشود چه ؟ نمیروم ، هیچکس

هم نمیتواند مرا وادار بکند که از تشریفات وزارت خارجه یک نفر آمد گفتش که

ما تقصیر نداریم و اینطور بما در تهران این جور معرفی کردند . گفتم من قبول میکنم

حرف شما را اما من نمیآدمم اگر این جور بود . گفت این برنامه را که چاپ شده

همه چیز شده این را نمیتوانیم عضو بکنیم . جایتان را عوض میکنیم اما برنامه

را عوض نمیکنیم . گفتم کافی است . هان گفتش که " Her Majesty, the Queen, will be very displeased "

گفتم خیلی متأسفم اما She may be displeased. Displeased

من نمیتوانم من یک پرنسپی دارم از این عدول نمیکنم .
 س- یک خصوصیات خاصی ازوالاحضرت علیرضاتوی ذهن مردم مانده است ؟
 ج - او آنجا یک دوروزدیدمش باهم بودیم . خوش آمدارش دیده بودمش نه
 اینکه ندیده بودمش پیش اشرف میدیدمش . اما آنجا از نزدیک دیدم . خب ابتهاج
 جان نمیدانم فلان اینها همچین خیلی تودل برو خیلی خودمانی اینها . بعد
 رفتیم جزو این تشریفات یک دفعه ملکه وشوهرش توی یک اطاق بودن یکایک
 اینهارا میرند معرفی میکردند . این یک دفعه دیدم که راه افتاد که برود به او
 گفتم رفتم گفتم باشی صبر کنید به شما خبر میکنند . خبر کردند رفتند . اتفاقاً "
 آندها شش ماهه بود . آنروز برای من مسلم شد آنچه که دیدم آمد دور
 تا دور باهمه دست داد . اما شوهره به او میگفت یواشی میگفت چی بکن چی نکن اینها .
 س- شوهر ملکه انگلیس ؟

ج - بله ، بله . همان یارو دوک پرنس فیلیپ . این Impression مسلمی
 بود که آنروز من دیدم . آنروز کاملاً مسلط بود برای اینکه این بی اراه اصلاً تازه
 مرده بود دیگر این پدرش دفعه اولی است که همچین مسئولیتی برایش پیش آمده بود
 تمام رؤسای ۱۰۰ رئیس جمهور فرانسه بود از طرف فرانسه رئیس جمهور آمده بود
 آندها شش ماه بود یک شخصیت های جالبی بودند . من آنجا نزدیکتر دیدم .
 س - علیرضارا

ج - علیرضارا ، علیرضایک آدم لری بود ، لری که میخواست راه بیافتد برو دواسه خوش
 و میگفت که این وضع چی است آخرین چیز که نمیشود که این جور باید یک قدرتی باشد .
 انتقاد میکرد از وضع این را با خود من صحبت کرد . گله میکرد که این وضع خوب
 نیست که هرکس که هرچی دلش بخواهد بکند بگوید از حیث شبا هت جسمانی قیافه خیلی
 شبیه به پدرش بود و گمان میکنم که اخلاقاً هم شاید شبیه به پدرش بود . تنها کسی بود که
 شبا هت داشت به پدرش کامل .
 س - والاحضرت شمس چه جور ؟

ج - والاحضرت شمس را من کمتر میدیدم خیلی Sweet خیلی خوب و شاید یک چیزهایی یک وقتی چه چیزهایی بمن تقاضای داشت ارز همیشه میگفتم نمیشود دیگر دنبال نمیکرد، ما بعدها شنیدم که گفته بود ابتهاج بما ارز نمیداد ما به دیگران که از ما متنفذ تریوند میداد. وقتی این را شنیدم خواستم گفتن بروم به او بگویم . این کسیکه این را بمن گفت گفتش که خوب نیست برای اینکه میفهمد که من بشما گفتم نگوشید خواهش میکنم . دیگر ندیدم هم که بگویم . از برادرهای دیگرش هم دیگری آن محمود رضا که محمود رضا یک آدمی بود تاجر و میشنیدم خیلی خسیس . زیاد نمیدانم . غلامرضا معامله گری بود . چیز وارد میکرد مثلاً " شنیدم خانه وقتی که میساخت دستگاه حرارت مرکزی برای خودش وارد میکرد چندان هم وارد کرده بوده آنها را فروخت حالتانیدانم راست است یا نه . اما می چسبیده او برای اینکه یک آدم خیلی خیلی مادی بود . اما خیلی مودب خیلی همیشه با ادب با آدم صحبت میکرد . آن فاطمه در تبریک عیدی که من در پاریس بودم فرستادم برای خانواده سلطنتی تعجب کردم که رئیس دفترش بمن جواب داد . دیگر من اصلاً به فاطمه اعتنا نمیکردم . اصلاً فاطمه داخل آدم نبود کسی نبود که فاطمه بعد رئیس درباری پیدا کرده بود شخصیتی پیدا کرده بود تشخیصی داشت پولی و پوله ای پیدا کرده بود اصلاً یک دختر خیلی ساده ای بود و یک شوهر آمریکائی داشت که خیلی خیلی معقول رفتار میکرد من تعجب کردم چطور شد اینطور شد اما معلوم میشود بعدها یک اهمیتی پیدا کرده بود . یک وزنه ای شده بود او هم همینطوری که همه بودند . او این جور نبود اما اینطور شده بود .

س - آن تاء شیروالاحضرت اشرف در مسائل سیاسی ایران تاجه حدی مبالغه شده در آن ج - من خیال میکنم راست بود . خیلی هم نفوذ در شاه داشت .

س - هم اوایل هم او آخر ؟

ج - همیشه ، شاه را خیلی دوست داشت . من نامه هائی داشتم از اشرف وقتی که پاریس بودم که خود اینها جالب بود . جالب بود برای اینکه وضع ایران را مجسم میکرد . یک مقدار زیادی نامه داشتم که مثلاً " بکیش راجع به اینکه وقتی نصر فرار کرد

کاملاً حق باشما بود. بعدحالا معلوم شد. بعد...

س- این نامه هائی بودکه خودشان بدست خودشان مینوشتند یا نامه های ما شین شده بود؟

ج- نخیر بیدست خودشان ، بیدست خودش . و اینها را داشتم برای اینکه جالب بود. مثلاً "مینوشتش که جای شما خالی شما میبایست الان اینجا باشید . اما اگر بیا شید شما را میکشند بدون تردید شما را میکشند خطر جانی دارد برای اینکه الان یک وضعی است که کسی اگر بخواهد اظهار حیات بکند جانش در خطر است .

س- یعنی کی میکشد ... ؟ توده ای ها یعنی ؟

ج- نمیدانم . شما را میکشند نیا شید .

س- این چه زمانی بود؟

ج- موقعی که پاریس بودم دیگر بین ۵۰ ، ۵۲ .

س- هان بلسه زمان صدق ؟

س- بلسه . موقعی که پاریس بودم علی امینی یک نامه ای بمن نوشت ، دوتا نامه بمن نوشت . یک نامه نوشتش که بانک ملی ، هان علا نخست وزیر شد وقتی که من در پاریس بودم رزم آرا را کشتند . تلگراف کرد بیا شید تهران برای چند روز هان بیا شید تهران برای ریاست بانک ملی . به او جواب دادم که مگر یادتان نیست وقتی من از بانک ملی رفتم گفتم میدانم یک روزی مرا خواهند خواست و گفتم نمیآیم خیلی متأسفم که نمیتوانم بیایم . جواب داد که برای مشورت بیا شید چند روز . اتفاقاً " وقت ملاقات خواسته بودم از فرمانکـــــــــــــو و از دربار پرتقال و اسپانیا .

س- چرا ؟

ج- من آنکـــــــــــــردیتـــــــــــــم بودم آنجا هم فرانسه هم اسپانیا هم پرتقال و روز تعیین شده بود جواب دادم که من این را روز تعیین شده همین فردا و پس فردا حرکت میکنم به اسپانیا و پرتقال بعد از سفر میآیم برای مشاوره میآیم باکمال میل . رفتم و اسپانیا بودم که علا مقوط کرد . هنوز دیگر نرسیده بود به برگشتن . امینی وزیر اقتصاد

مصدق بود . بمن نامه نوشت که وضع بانک ملی که آنطور تودرست کرده بودی . ببینید این اینقدر متاعاً بمم که این نامه ها از بین رفت ، برای اینکه این کسی است که بعد موقعی که نخست وزیر بود مرا توقیف کردند دلم میخواست که این نامه ها را منتشر میکردم که این بمن نوشته که حیف از آن بانکی که تودرستی کرد نمیدانی چه شده تنها کسی که میتواند بانک را دوباره احیاء بکند توئی بنا بر این بیا . به اوجواب دادم که من آنروز عهد کردم که نیایم علا هم مرا خواست گفتم که یادش آوردم که چون این مطلب را به علا گفتم بودم معذرت خواستم نمیآیم . یک نامه دیگر نوشت که اگر تکلیف کردند به تو کار نرفت را رد نکن . این را ممکن است مرتبط کرده چیزی را که بعد مصدق به چیز گفته بود . معلوم میشود مصدق به امینی گفته بود و امینی پس از اینکه شنیده بود که مصدق یک همچین خیالی دارد بمن نوشت که اگر تکلیف کردند رد نکن . در صورتیکه این را وقتی سپهبدی گفت بمن تکلیف کرد که شما رفته بودید در آمریکا بودید حالا ممکن است یک مدتی هم طول کشیدنا خودتون را حاضر و آماده کرده مرا بخواد هد . که من آنوقت دیگر رفته بودم به آمریکا . چطور هم شد که از پارسی رفتن آمریکا ؟ پذیرا می بود ...

س- اینها را مثل "بکنه قبل" داریم .

ج- گنتم که بعد چطور شد بمن پیشنهاد دچیز کردن هان خیلی خوب .

س- راجع به والا حضرت اشرف اگر مسئله ای . فکر میکنید مفید و ....

چون میگفتند این او را خریدگر ایشان نفوذی نداشته آن او ایسل سلطنت بوده که داشته .

ج- یک وقتی بود که وساطت میکردم بمن از من خواهش میکرد که با شاه صحبت بکنم که اینقدر سختگیری نکنند .

س- سختگیری ؟

ج- به اشرف صحبت هم میکردم .

س- پس میکرد سختگیری ؟

ج- میگفته که مثلاً "نباشد بهتراست برود . اما همین شاهی که میگفته برود اشرف بر میگشت و کاملاً مسلط بود بر اشرف . کاملاً" هان .

س- به شاه مسلط بود ؟

ج - بله .

س- یعنی چه جور مسلط بود یعنی بعنوان .....

ج - نفوذ داشت دیگر . نفوذ داشت و من میدیدم نفوذ داشت و شاه یک آدم خیلی ضعیفی بود . اینها هر دو تا شان در آن واحد دنیا آمدند دیگر به فاصله نمیدانم

چند دقیقه شاید ، چندین ده دقیقه مثلاً" . یکی بسیار ضعیف و آن یکی بسیار

قوی الاراده . اشرف یک کاراکتر استیکسی دارد . یک معایبی دارد

که همه میگویند شاید هم مبالغه میکنند برای اینکه ایرانی عادت دارد یک

چیزی که میشوند چندین چیز هم رویش میگذارد به یک نفر دیگر میگوید آن یکی

هم همین کار را میکند وقتی که این چند دست گشت آنوقت یک چیزی میگوید که هیچوقت

شبه نیست به حکایت اولی . این را باید در همه موارد آدم در نظر بگیرد . یک

چیزهایی داشت که من خوش نمیآیدم اگر آن زمان من با او نزدیک بودم به او میگفتم با

صراحت به او میگفتم . اما راجع به روابط با برادرش من شاهد بودم که یک وقتی سختگیری

میکرد که من واسطت میبایست بکنم بنا بر تقاضای خودش یک وقتی هم میآید و هرچی

دلش میخواست میکرد . نخست وزیر تعیین میکرد . مثلاً" من خیال میکنم از اشخاصی

که ترقی دادیکش هژیر بود . یکیش . با کسی اگر مخالف بود ممکن نبود این شغلی

به او داده شود ممکن نبود ها این را من یقین دارم . نمیداد . خیلی نفوذ داشت

اراده داشت میدانست که چه چیزهایی را میخواهد . در دوستیش صمیمی بود در دشمنیش

هم پایدار بود . این صفاتی بود که برادرش نداشت . اگر برادرش این صفات را میداشت

شاید این بدبختی ها پیش نمیآمد . ....

روایت کننده آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۴ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۳۵

س- جناب ابتهاج ضمن صحبت هایتان بارها اشاره فرمودید که به شما میگفتند که با انگلیسی ها نزدیک هستید این تاریخچه این مطلب این از کجا شروع شد ؟

ج - بله من این چیزهایی که میگویم همین اواخر فکر میکردم والا هیجوقت به این توجه نکرده بودم این چند دلیل یقینا " داشته که روی این آنوقت شاخ وبرگ ساختند و این را بزرگ کردند . من در تهران بودم و چون این را میخواهم یک بعد هم میخواهم مشروحا " بگویم سابقه تحصیلاتی من یا فقدان تحصیلاتی من بطور شد که بطور شد که چه وسایلی پیش آمد عواملی پیش آمد که من نتوانستم تحصیلاتم را ادامه بدهم در اروپا معادف با جنگ اول شد ۱۹۱۴ . و بعد پدرم سرا فرستاد تهران و آنجا درس خصوصی میخواندم و آدمم به رشت سال هزار و نهصد گمان میکنم که نوزده بوده که آدمم رشت . مادون خانه داشتیم یک خانه ای بود که خودمان زندگی میکردیم یک خانه ای هم که روبه سبزه میدان تهران که برغوبترین مثلا " جا بود این را پدرم اجاره میداد . من که آدمم دیدم که این راقوای انگلیس تصرف کردند . برای اینکه انگلیسیها آمده بودند در گیلان بودند موقعی که جنگلی ها هم میرزا کوچک خان هم عقب نشینی کرده بودند رفته بودند در جنگل . و این کلنل _____ کولکسل بود که این از آفریقای جنوبی بود South African بود در آنجا هم دفترش آنجا بود و حالا هیچ بخاطر ندارم که این راضی کرده بودند یا اجاره کرده بودند از پدرم ؟ خوب ما بطور طبیعی آنجا رفت و آمد پیدا کردم و ۱۹ سال هم بود بنظرم . این کلنل کولکل یک روزی بمن گفتش که شما حالا اینجا آمدید چه کنید؟

گفتم میخواهم برای به اصطلاح مرخصی آمده بودم که دوباره برگردم تهران .

گفت حال لکه بیکارید چطور است که بیایید اینجا کار مترجمی بکنند ضمناً " یک درآمدی هم پیدا میکنید. دفعه اولی هم بود در عمرم که من درآمد پیدا کردم نمیدانم ۶۰ تومان بمن داد. ۶۰ تومان خیلی خیلی پول بود برای اینکه بعدها که من رفتم توی بانک شاهی وارد شدم ماهی ۳۰ تومان میگرفتم ماهی ۳۰ تومان هم خیلی پول بود برای ابتدا. و این یکی از آن ممکن است عوامل باشد و بنا بر این من توی خانه پدریم هر روز میرفتم پیش کلنل کسول کسول بود و یک کاپیتان رایسان بنظرم هر دو تا شان بنظرم آفریقای جنوبی بودند. و این یک آدم قصی القلب عجیبی بود که من خیالی بمن اثر گذاشت. یکی از ایرانیها شکی که در دستگاشان کار میکرد مثل South Persian Rifles اینها را تربیت کرده بودند همینجور Smart و خوب لباس میپوشیدند و تعلیمات نظامی هم کجا به اینها داده بودند نمیدانم. یکی یکی از اینها را نمیدانم یک روزی میخواست تنبیه بکند آوردند بستند به یک ستونی و با چوب بایک ترکه مخصوصی پشتش میزدند که این تقریباً "پانزده تاراکه زدند بیهوش شد یک آدم به این گردن کلفتی. من این خیلی خیلی اثر کرد بمن جوان ۱۹ ساله بودم این یکی از آن عوامل ممکن باشد که چطور شد که من مثلاً " ۱۹ سالگی با انگلیسها رابطه پیدا کردم. اینهم حاشیه میروم رضاخان افشار بوده که بعدها وزیر شد در زمان رضا شاه محکوم و مسحورم شد از حقوق مدنی و بعد از رضا شاه آمدستوی مجلس را و ایران آب را خرید و یک آدم خیلی کلاهبرداری بود اما زرتک، خوش زبان حرف این با میرزا کوچک خان رفته بود وزیر مالیه میرزا کوچک خان شده بود. اول کرد اینها را و با انگلیسها سروکار پیدا کرد. میگویند که تمام اسرار را به انگلیس ها داد و بعد فرار کرد از گیلان اینهم سابقه وطن پرستی ...

س - صندوق پول شان راهم برد.

ج - پولش هم برد. این سابقه وطن پرستی آقای میرزا رضاخان افشار بوده که بعد به آن مقامات هم رسید. و بعد من از جمله کارهای دیگری که بمن رجوع شد برای اینکه

دیگرتوانستم برگردم به نهران و ماندم . تیمورتاش که آمداستاندار گیلان شد که آنوقت استاندار که نمی گفتند نمیدانم حاکم نمیدانم چی . این پسر خاله اش بنظم یا پسرعمویش یک شازدهی بود که این را حاکم پهلوی کرد انزلی آنوقت ها و این آدمی بود عامی عامی عامی . وکی بمن تکلیف کرد که من بروم در پهلوی با این کاربکنم در دارالحکومه انزلی با هم رفتیم وقتی که این کشتی را که دیدگفتاه اینها چطور اینجا روی آب و استادند این کشتی ها ؟ اینطور عامی بود . مثل دهاتی بود از اهل خراسان اما از اقوام خود تیمورتاش بود . در آنجا توی این دارالحکومه کار میکردم یا دم نیست آنجا چقدر بمن حقوق میدادند ؟ آنجا که بودم بمن آمدند روی همان سابقه ای که با کولکل و اینها داشتم بمن تکلیف کردند که من اگر میل دارم بروم بندرگز بایک Detachment از قشون انگلیس که میرفتند بندرگز من هم این رایک Adventure دانستم و قبول کردم رفتیم بندرگز . بندرگز یک جایی که بنر شاه شد بعد در استرآباد ، سرحد استرآباد و مازندران . و واقعا " هم برای من یک Adventure هم بود . آنجا اصلا " یک دهی بود یک جای مغربه ای یک گمرکی داشت که این مهمترین دستگاه آنجا گمرک بود . آنجا جانمید!ستم کجا باید چی بکنم من رفتم یک پانسیون منزل یک آرامنه ای که یک کسی ارمنی هم که یاد گرفتیم همان چیزهایی بود که آنجا منزل داشتم . یک مدتی بو دم شکار میرفتیم با آن افسری که ریاست آن ناحیه را داشت شکار Woodcock میکرد . و میگفتش که بهترین شکارگاه شاید دنیا باشد برای Woodcock و آنوقت این را بمن میگفتش یک پری از این یک پر فقط در Woodcock هست که این برای نقاشی بکار میرود . و من هم میرفتم با او شکار میرفتم شکار قرقاول اما بیشتر علاقه داشتم به شکار این Woodcock . یک مدتی آنجا بودم . و آنوقت آنجا یک کشتی یک وقتی آمد کشتی روسها . و این رئیس این واحد نظامی که آنجا دائم بود بنظم Edwards نامی بود که این بنظم این Lieutenant بود که از دره حال کاپیتان پائین تر بود . این گفت باید برویم ما

با اینها ملاقات نکنیم . یک قایقی سوار شدند منم اینقدر میترسیدم از این قضیه برای اینکه سوار شدیم رفتیم به طرف این کشتی . ومن همش فکر میکردم خب اگر رفتیم توی این کشتی بلشویکی ها اینها را ما برداشته بدردند چه خواهد شد ؟ رفتیم ومنم مترجم بودم چون روسی هم یک کمی میدانستم . ویک مذاکراتی کردند که شما برای چی آمدید ؟ آنها هم بخواستند در دست برای چی گفتند اما آمده بودند توی آبهای ایران و اینهم میرفت آنجا که از آنها بسپرد که شما چطور شد که آمدید اینجا . یک وضع بسیار عجیبی وجود داشت که روسها هنوز بلشویکیها هنوز به ایران تجاوز نکرده بودند انگلیسها هنوز در شمال بودند . بعد روسها سرازیر شدند آمدند و انگلیسها رفتند . قشون ، قشون ایران هم فرار کرد و که ما هم از گیلان فرار کردیم ۱۹۲۵ پیاده آمدیم که شرحش را مثل اینکه قبلا" توضیح دادم . خب اینها را که روی هم بگذارید سابق همکاری با انگلیسها و آنوقت عامل مهمتر، من حالا آدمم معاون بانک ملی شدم در هزارونهصد ... معاون بانک ملی همانموقعی که از چیز آدمم از همکاری بالا و گفتم امیر خسروی بمن تکلیف کرد رئیس بانک بود . امیر خسروی را میشناختم از سالها پیش با مرتضی خان یزدان پناه این بیچاره ای را که اعدام کردند که در خراسان بود سنا تور بود چه چیز بله من همیشه به اسم اول شان ما اینها را صدا میکردیم . اینها با هم دیگر دوست بودیم . من علاوه بمن تکلیف کرده که بیایم به بانک ملی و از پیش علا رفتن به بانک ملی معاون شدم . این در بحبوحه ی جنگ بود . جنگ دوم . همینطوری که عادت من هست در هر جایی که فرصت پیدا میکردیم من نظرهای خودم را علنی میگفتم . آلمانها فاتح بودند و در تهران هم نفوذ زیادی داشتند یک عده زیادی هم آلمانی بود . بطوریکه آدم مثلا" میرفت اگر اتفاق افتاد یکی دو دفعه سرا دعوت کردند مثلا" به این رستورانهای تهران اینها میآمدند سرمزمینشتم دست میگردد شروع میکردند به خواندن این سرودهای نظامی آلمانی و یک محیط عجیبی بود . توی سینما فیلمهای Actualité که نشان میدادند هیتلر را نشان میدادند که فتح کرده در کجا ، کجا که اینها

مردم دست میزدند هورا میکشیدند چه شعفی میکردند چه احساساتی نشان میدادند تمام مردم طرفدار آلمان بودند و همه شان مخالف انگلیسیها و Allies من دریک همچین موقعی نظر خودم را علنی هرجا که مینشستم میگفتم که آلمان شکست خواهد خورد در بحبوحه فتح و پیشرفت آلمانها بود. چرا ؟ برای اینکه پیش خودم استدلال میکردم که ممکن نیست بتوانند همینر تسلط پیدا بکنند بر تمام دنیا. فرانسه و اینجاها را که اشغال کرده بود. اما روسیه را هم بخواد با روسیه هم بجنگد این نمیتواند اینکار را بکند از عهده برنمیآید و بلا آخره حتما "شکست خواهد خورد. راجع به این هرجا که این عقیده را اظهار میکردم تعجب میکردند که چطور دریک موقعی که اینهمه آلمانها نفوذ دارند و رضا شاه ژرمنوفیل بود و معلوم بود اتفاقا " این را که به او میبستند این حقیقت داشت. و یقین دارم او عقیده اش این بود که آلمانها فاتح خواهند شد و بنا بر این برقراری یک نوع تماسی رابطه ای با آنها به نفعش خواهد بود. صحبت از این بود که چه جور هم ممکن است که تصرف بکنند ایران را. من این را از اشخاص مختلف شنیدم من جمله از آمریکائی ها شینـــــــدم از اعضای سفارت حالا خاطر من نیست کی بود. اما یک کسی است که بعد سفیر کبیر شد الان اسمش را بخاطرندارم که این میگفت ما میرویم اما بر خواهیم گشت. وقتی این مطلب را بمن گفت گفتم عجب دلخوشی بر خواهیم گشت که آنها میروند و بر میگردند من فکر میکردم که اگر همچین چیزی بشود تکلیف من چی ؟ برای اینکه قطعاً " من جزو اشخاصی که اولین اشخاصی که اعدام میشدند بودم. برای اینکه یک اظهاراتی میکردم که این را خیلی ها حمل میکردند به اینکه این Agent انگلیسیهاست که این حرف را میزنند و الا کسی چرا ؟ نمیگرد که این مطالب را بگوید. این گمان میکنم یکی از عواملی بود که مردم به .... آنوقت البته این رفتاری که من میکردم. ببینید در ایران نمیتوانستند با و بر بکنند که یک کسیکه پشتیبانی نداشته باشد یک همچین قدرتی داشته باشد. که این از لحاظ سیاسی و لوژیسیک گمان میکنم مهم است. ایرانی کمتر پیدا میشود که بخودش اعتمادی داشته باشد که روی پای خودش بایستد و در مقابل هر

نفوذی مقاومت بکنند ام از اینکه نفوذ خارجی باشد انگلیس باشد ، آمریکا باشد ، روس باشد ، یا نفوذ داخلی مثل شاه باشد . خب این در طبیعت من بود حالا چطور شده بود ؟ نمیدانم این مربوط به خلقت مربوط به چی است ؟ نمیدانم اما به اینجهت وقتی که میدیدند یک آدمی با گردن کلفتی کار ها پیش را میکند . همان وقتی هم که معاون بانک بودم ، این اظهارات را هم میکردم . اینها را روی هم می گذاشتند نتیجه اش این میشد که همانطوریکه این آقای دریا بان افخمی اینجا بمن گفت که مردم همه عقیده شان این بود که سرا انگلیسها آورده بودند سرکار وازا که پرسیدم او هم عقیده اش این بود . این وقتی که فکر میکردند خودشان اگر جای من بودند این جریزه را این جور رفتار میکردند میگفتند حتما " این با دیدک اطمینانی داشته باشد که اشخاصی هستند که از این حمایت میکنند . خب خوشبختانه برای من یک مواردی پیش آمد که من با بانک شاهی مبارزه کردم . این یک عده ای را متوجه کرد که من نمیتوانم نوکر .. من جمله اشخاصی که با من کار میکردند مثل خردجو ، مهدی سمیعی و یک عده دیگری از این اشخاصی که در بانک با من کار میکردند که میدانستند وقتی این تهمت ها را بمن میزنند اینها میدانستند من همانوقت داشتم مبارزه میکردم بر علیه انگلیسها . بعد مبارزه با میلیسپو که همه از او آمریکائیها پشتیبانی میکردند و هم تا یک حد خیلی خیلی زیادی بر ما تلب بیشتر از دریغوس بولارد از او حمایت میکرد . این یک پیش آمد بود و بعد ....

س- هم زمینه اگر میتوانستید آن تماسی که با لرد کیسی و بولارد داشتید این در ادا هم همین مطلب بفرمائید .

ج - در این وقتی بود که من رئیس بانک شده بودم و با آلیف (؟) آن موافقتنامه کذائی با انگلیس را به نتیجه رساندم که بعد شرح دادم که چطور بدر این را خواست به اسم خودش تمام بکند برد تصویب نامه هیئت وزیران در کابینه سهیلی ، در کابینه سهیلی بود این . و به تصویب رساند یک چیزی هم امضاء کردند و تا آنجائی که بخاطر دارم به مجلس هم دادند . بعد وقتی که قوام السلطنه آمد از عسکری که هم وزیر آن کابینه بود و هم وزیر کابینه قوام بود شنیده بود که من عقیده ام این بود که میتوانستم

بمن گفتش که بروید ببینیدش . قرار گذاشتیم . گفتم منتها من با علا بروم اقلاً
 رئیس بانک مرکزی باشد با من دوتائی برویم . قبول کردند با علا به اتفاق رفتیم
 آنروزی هم که میخواستیم برویم صبحش مرا خواست قوام السلطنه که بروم مجلس
 که رفتیم دیدم جلسه خصوصی نشسته اند سر تا سر دفعه اولی هم بود که من تماس
 داشتم با وکلا . نمودارستم برای چی خواسته . نشسته بود زیر گوشم گفتش که شما
 میخواهم اینها را راجع به این لایحه همان موافقتنامه ایران و انگلیسی را که
 من با آیسلیف موافقت کرده بودیم که امضاء شده بود این را
 دادند به مجلس حالا این جلسه خصوصی تشکیل داده برای اینکه این را بقبولاند
 به وکلا . گفتش که دفاع بکنید . گفتم آقای قوام السلطنه شما میدانید که من
 ساعت ده یازده به کیسی Casey وقت داده بیاید برویم . گفت
 شروع بکنید بعد بروید برگردید . آن مذاکرات را شروع کردم و بعد قبل از اینکه
 آن ساعت برسد رفتم . رفتم به بانک ملی و علاوه برداشتم رفتیم سفارت
 انگلیس . بولارد بود و کیسی Casey بود یک نفر که یادداشت بر میداشت .
 علا خوش آمدگفت به گیسسی و بعد مرا معرفی کرد که یک مطالبی را
 دارم میگوید رئیس بانک رهنی . من شروع کردم و مطالبی را گفتم خیلی مفصل ،
 خلاصه اش این بود که کارهایی که شما دارید میکنید تمام غلط است که گفتم اگر
 بی اعتنا هستی دیده ایران و در آینده هم میخواهید که برای شمایی تفاوت خواهد بود که
 با مردم ایران رابطه خوب داشته باشید یا بد میگوئید To hell with Persia
 این کارهایی را که میکنید صحیح است . اما اگر برعکس شما سعی خواهید کرد که جبران
 بکنید که اینکارهایی که شده که آمدید مملکت را تصرف کردید یک دشمنی و خصومتی
 تخصصی بین ایرانیان بحق ایجاد کردید این راهش نیست . حالا این بولارد هم نشسته
 تمام اینها انتقاد از سیاست بولارد است . بولارد یکی دودفعه مداخله کرد که مثلاً " نه
 اینطور نیست که شما تصور میکنید چه اینها این مذاکره خیلی خیلی طولانی شد
 آنچنان این موهثر واقع شد که کیسی Casey بلند شد گفتش که شما هر وقت بیاید قاهره
 بیایید خواهش میکنم به ملاقات من . و از آنروز با کیسی دوست

شدم تا روزیکه وقتی که Governor General استرالیاشد ولردکیس شد و اینها همینجورمکاتبه داشتیم و درزندان هم ضمن نامه‌هایی که به آمریکا شاهی نوشتم یک نامه هم نوشتم به کیسی Casey به اونو شتم که من خیال میکنم که یکی از عواملی که باعث توقیف من شد انگلیسها هستند برای اینکه عقیده ام این بود . و آنوقت نوشتم که بانک شاهی چه جور با من دشمن بود و چه تحریکاتی بر علیه من میکرد . تحریک تحریک آشکار میکردها که اینهم کاشکی مجال میداشتم بیک وقتی بطور مشروح میگفتم که مدرک بدست آوردم بخط یک اسماعیل دهلوی بود که این شخصی ارشاد ایرانی بانک شاهی شده بود این نامه ای نوشته بود به یکی از مدیران روزنامه‌ها که یک مقاله ای که این را چاپ بکنند . این را برای من فرستاد رئیس بازرسی بانک دوستی داشته با آن رئیس مدیر روزنامه این را گرفت آورد بمن داد . مقاله سر تا پافحاشی بمن نوگرا انگلیسها هست . آن یکی مینویسد دهلوی تو بانک شاهی نوشته بخط خودش . که این را وقتی که من دیدم تلفن کردم رئیس بانک شاهی را خواستم Walter نامی بود خیلی آدم سوء دبی هم بود خیلی آدم خوبی بود بهش گفتم شما در بانک تان اجازه میدهید که یک تحریکاتی بر علیه من بعنوان رئیس بانک مرکزی بشود؟ که من همیشه میگفتم Bank of Issue و Central Bank میگفتم با وجود اینکه عنوانش این نبود اما ناشر اسکناس بود . نشان دادم خط را گفت ممکن است این را بمن بدهید من نشان بدهم به دهلوی ؟ گفتم البته . دادم برد بعد از دو روز وقت گرفت آمد گفتش که خط دهلوی هست اما اون نوشته . گفتم یعنی چی نفهمیدم ؟ گفت یک کسی این را نوشته بود میخواست ببریده بدبه روزنامه سر راهش آمد پیش دهلوی دهلوی از روی این کپی کرد . گفتم دهلوی میتوانست صبر بکند فردا چاپ شده قشنگ میدیدش . این خط کشیده گفتم اصلاح کرده چندین جا . گفتم شما باور کردید این چیزیکه گفت ؟ گفت بله . گفتم خیلی خوب من با شما دیگر کاری ندارم خدا حافظ شما . بعد که یک روزی که شاه بمن گفته بود که من بروم بولادرا ببینم بولادرا گله کرده بود از رفتار من که با بانک شاهی اینها . گفت بروید ببینید اما به اوزیا دخونت نکنید . گفتم خیلی خوب . رفتم گفتم His Majesty بمن گفته که من پیام

پیش شما چیه مطالباتان ؟ یکی یکی گفت شما اینکار اینکار اینکار سختگیری هاشی که میکنید . یکی یکی جواب دادم ، آنوقت گفتم بانک شما یک مرکز تحریکات بر علیه من است و این . گفت ها ن این را میدانم . Mr. Walter

بمن گفت که این شرح را . گفتم خوب شما چه عقیده دارید ؟ گفت من تصدیق میکنم . آقا همان موقعی بود که من Ulcer داشتم توصیه شاه هم بود که نگویم . از آن مواردی بود که منفرج شدم آنچه که توانستم توی دهانم بود فریاد و بدگفتن این حرفی که زدید میدانید چی است ؟ گفتم خودتان نهمیدید موضوع چیه هست حالا من بشما میگویم چید ؟ میگوئید Mr. Walter گفت حق دارد یعنی یک حرفی را که انگلیسی میزنند این حجت است من که ایرانی هستم بشما دارم میگویم این خط او هست میشناسم رفته اعتراف کرده و این حرف بچگانه احقانه را که میزنند که کبی کرده شما میگوئید که چون Mr. Walter

گفت قبول دارید . گفتم این است بدبختی شما که درد دنیا اگر منفرج هستی و مردم از شما ناراضی هستند این است که خیال میکنند که هر چیزی که یک انگلیسی میگوید صحیح است ؟ آنوقت گفتم ، گفتم در بانک شاهی که بودم فلان انگلیسی در فلان شعبه دزدی کرد در رشت که بودم بایک کلارک کار میکردم رئیس شعبه بود تا روزیکه من بودم این املا" هیچ دخالت در کارها نداشت تمام کارها را من میکردم بمحض اینکه من آمدم تهران گفت اینها را بروید از بانک تا ن به برسید . یک گزارشی رسیده که این آدم دزدی میکند . ما کلین (?) McLean

بود که من آنوقت معاون بازرسی بودم . ما کلین (?) McLean که دوست من بودم ، مورد برخورد رسیدگی بکند رفت تمام این مدارکی را که برایش بدون امضاء فرستاده بودند یکی یکی توی دفاتر بانک پیدا کرد آن آدم هم اذعان کرد . از همانجا روانه انگلیس کردند . گفتم این دو تا رئیس شعبه ای که من میشناسم اسم هم میبرم که دزدی میکردند یکی شان از ترس من نمیتوانست برای اینکه من وقتی که آنجا بودم حقوق من آخرین حقوق من آنجا مثل اینکه ۶۰ تومان بود ۷۰ تومان بود مثل اینکه ۸۰ تومان شد . گفتم این رئیس بانک تا ن برای خاطریک

جان ایرانی جرات نمیکرد دزدی بکند . گفتم آنوقت بمن میگوئید
Mr. Walter گفته اینجور . بعدرفتم به شاه گفتم من تنها کاری

که نکردم کتکش نزدم والا متاء سف که یک وضعی پیش آمد که من خیلی
به اوتفیر کردم وقتی آمدم خدا حافظی بکنم دم درب رسید گفتم من خیلی خیلی
متاء سف که قبل از رفتن من ، برای اینکه ماء موریتش به پایان رسیده
بود . یک همچین صحنه ای بین ما پیش آمد برای اینکه من برای شما احترام

دارم چه فلان فلان اینها از این تعریفها کرد . آنوقت آن قضیه مال
کیسی رامیگفتم که کیسی وقتی باشدیم گفتش که
این آقای بولاردم جوکی کرد گفتش که شما کیسی هستی من

متوجه نشدم که چی میخواهد Chief Counselor یعنی این دفاعی
که شما کردید شماحقا " میبایستی لقب کیسی را داشته باشید . دوستی
من با این ، این بود . دفعه دوم که آمد به ایران علفیر شده بود درواشنگتن
بمن تلگراف کرده که شماحقا " با این کیسی ملاقات بکنید برای
اینکه کیسی آمده است و گفته است به کوردر هـ مال که

وزیر خارجه بود که چنین و چنان . دوست بودیم مکاتبه میکردیم مرتب اولین ....
س - زمانی که آقای علا گفتند که باهاش ملاقات بکنید .
Casey

ج - بعد ملاقات بکنم . حالا دیگر سهیلی نخست وزیر شده بود . گفتم به سهیلی که آقای
علا یک همچین چیزی میگوید سابقه هم اینست . گفت بسیار خوب اما چطور است که به

اتفاق بد روزی در اراشی بروید ؟ گفتم نمیکنم برای اینکه من بروم آنجا من
حرف بزنم وزیر اراشی بیاید آنجا بگوید چی ؟ او بخواهد حرف بزند من ساکت باشم
عملی نیست . گفتم خودم بد بروم . گفت نه نه خودت برو لازم نیست بدر . رفتم باز
خیلی خیلی اظهار دوستی و این یک مذاکرات مهمی در این جلسه نشد اما از آن مذاکرات
اول که تقریبا " نمیدانم یک ساعت ونیم طول کشید من باره سعی کردم آن چیزی را
که اینها Script را که اینها تهیه کرده بودند بگیرم گفتند متاء سفانه ما
نداریم این را در صورتیکه میدانم دارند ممکن نیست آنجا پشت سر من نشسته بود

یک نفر مینوشت . که برای من این خیلی ذیقیمت بود که در زمان جنگ اینها
 صرف کردند به ایرانی اعتنا نمیکند به اصرار آلیسرف رفتم
 و این باعث دوستی ما شد که بود که من در زندان به او نوشتم وقتی که
 نوشتم بمن جواب داد که من به Home نوشتم Home که بعد
 نخست وزیر شد . آن زمانی که این را نوشتم وزیر خارجه بود . جواب Home
 را هم برای من فرستاد که من شخما " ابتهاج را نمیشناسم اما تمام اشخاصی که او را
 میشناسند او را یک وطن پرست ایرانی میدانم چنان ، چنان ، چنان با مخالفتی
 هم که با دستگاه انگلیسی کرده اما برای او همه احترام قائل هستیم و خواهش
 میکنم شما به روسیه ای هست به او اطمینان بدهید که هیچ چنین چیزی نیست از
 طرف دولت انگلیس هیچ اقدامی نشده بود . و این را من قبول دارم برای اینکه این
 را بعد Denis Wright تاء بید کرد ولی من هنوز معتقدم آن دستگاه
 جاسوسی آنها که یک چیز جداگانه ای است آنها موافقت کرده بودند و آنهام بوسیله
 همین شا پور ریپورتر که خیلی نزدیک بود به شاه .

س - کی بود این شا پور ریپورتر ؟

ج - شا پور ریپورتر پدرش را من میشناختم اردشیر جی بود اسمش مخبر تائیمز بود
 موقعی که من بانک شاهی بودم با این آشنا بودم یک آدم خیلی خلیق خیلی مؤدب
 خیلی آدم ملایمی بود یک ریش بزی داشت زردشتی بود ما بیشتر آنچه که بخاطر
 دارم شبیه به امرنی بود با آن ریش بزیش . این مخبر تائیمز بود . این
 پسرش را من هیچ نمیشناختم . بعدها شنیدم که این پسر او است . و اما این با شاه نزدیک
 شده بود .

س - چه جوری یعنی ؟

ج - شاه ، درس انگلیسی میداد پیش و بعد ....

س - پسر درس انگلیسی میداد یا پدر ؟

ج - نه پسر .

س - پسر به شاه درس انگلیسی میداد ؟

ج - به شاه درس انگلیسی میداد . آنوقت چیزی نبود که این بخواهد و انجام نشود کار بجای رسیده بود که دیگر لازم نبود به شاه بگوید خودش میرفت پیش وزیران و هرتفاغائی که میکرد انجام میشد . و بهمین جهت ....

س - سمتش رسماً " چی بود در ایران ؟ سمت داشت یا خبرنگار بود ؟

ج - توی Who's Who من یک روزی نگاه کردم دیدم که نوشته که در کارهای الان هم Who's Who را دارم باید این راهم پیدا بکنیم بعد نیست . که هم برای انگلیس ها و هم برای آمریکائی ها کار میکرده

با من کار میکرده توی بانک ایرانیان این راه اونشان دادم گفت هیچ همچین چیزی نیست این دروغ محض است با آمریکائی ها برای امریکائی ها هیچ وقت کار نمیکرد . در آن سمتی که داشت تماس داشت با .. پرواض است از همان هم معلوم است

که این Intelligence Service بود Intelligence Service انگلیس گمان میکنم زیر نظر این بود . البته Intelligence Service انگلیس مثل C. I. A. آمریکان نیست که C. I. A. را تمام دنیا

میدانند که کی رئیسش است کی معاونش هست محلش در آن Central Intelligence Agency روی عمارتش هم نوشته رئیس C. I. A. را باید سنا تصویب بکند

تمام دنیا میفهمد . Intelligence Service انگلیس این جور نیست . اولین باری که من یک چیزی خواندم راجع به که اینکه کی رئیسش است توی روزنامه واشنگتن پست بود این Alfred Friendly که وقتی که از Retired

کردار Editorship واشنگتن پست رفت در لندن . نه نه نه Alfred Friendly نبود . این نه نه این چیز نوشتن آن مخابراتی امز در U.N. با او آشنا

هم هستم ! مثل رابخاطر نمیآورم اما این آدم ۱۶ سال زندان بود . مخبر واشنگتن پست بود در تهران آمده بود من در تهران با او آشنا شدم . این اینقدر نزدیک شد اطلاع پیدا

Intelligence Service کی هست . یک مقاله ای نوشت این را معرفی کرد من در اروپا بودم . وقتی که این مقاله را خواندم این را بریدم بردم در تهران توی Who's Who نگاه کردم این آدم را دیدم همه چیز نوشته جز رابطه این

ساجیز ، عضو وزارت خارجه لقب Knight هم شده و تفاوت این دو تا این

بود مال C. I. A. راهم کس میدانست. این را میگفتند میدانستند که C. I. A. است و نفوذی که داشت فوق العاده بود.

س- شاپور ریپورتر ؟

ج - Knight هم شد Sir Shapour Reporter

س - توی معاملات هم بود؟

ج - چه جور که محاکمه هم شد. یک محاکمه ای شد بر علیه اش در لندن که یک مخبر آلمانی مثل اینکه بنظر مخبر آلمانی همان روزهای آخر قبل از انقلاب ازشه پرسید گفت راجع به فساد در ایران شما میدانید که فساد هست ؟ گفت نه . گفت فساد توی محله من گفت خانه من تا پول نمیدادیم شهرداری تمیز نمیکرد آنجا را این را خودش مثل زد . گفت عجب من نمیدانستم . گفت این قضیه شاپور را چه میگوئید که الان محاکمه اش هست ؟

س- شاپور ریپورتر را ؟

ج - ریپورتر را . گفت برای خاطریک میلیون لیبره ؟ برای خاطریک میلیون لیبره اینهمه سروصدا بلند کردند ؟ یک میلیون لیبره چیزی نیست . جواب این جور بود دفاع این جور بود که یک میلیون لیبره چیزی نیست . در صورتیکه این یک دانه از کارهای کوچکی بوده که کرد . یکی از دوستان شاپور ریپورتر در اینجا بمن میگفتش که این آدم ، او مخالفه میکرد میگفتش که ثروتش به میلیاردمیرسد .

س- تصویر ما شنید میشد با او مصاحبه کرد ؟

ج - گمان نمیکنم او که بیاید بشما همچنین ، برای اینکه یک آدم ورزیده ای است اما خوب در حال توی Who's Who انگلیس هست بعد از این جلسه من میروم برایتان میآورم که ببینید که آدرس و خانه اش اینها چی است .

س- این ارنست پرون کی بود چی بود آدم معروفی بوده ؟

ج - ارنست پرون رامن توی دربار وقتی که با آنها رفت و آمد داشت این آنجا بود بمن میگفتند که این در سوئیس در روزه Le Rosey با شاه دوست شده بود و وقتی که میگویند که پدرش باغبان بود این را نمیدانم از قول مردم میگویم . اما

آمدباشاه به تهران ویک آدم بسیار بسیارمتغذی شد برای اینکه باشاه خیلی خیلی نزدیک بود فوق العاده نزدیک بود .

س- این میفرمائید نزدیک بود چه جور نزدیک بود ؟.....

ج - مثل عضو خانواده . داشما "مثلا" آنجا بود میتوانست توی اطاق خواب شاه برود نمیدانم تمام چیزهای اسرارشاه را میدانست همه چیز را میدانست همه چیز را میدانست . واین آنوقت یک نقشه ها میبازی میکرد بطوریکه در مورد من که وقتی که مرا میخواستند بفرستند لندن گفته شد که به شاه رفتند گفتند که انگلیس ها قبول نخواهند کرد فلانی را و بلا آخره منصرف شد اینها را بعد من شنیدم که کسی بمن نگفت اما گفتند که حامل این پیغام مثل اینکه پسر من بوده و رزم آرا وادار کرده پسر من را به رزم آرا معلوم میشود نزدیک بود اینهم شایعه است ممکن است . وقتی که این آدم میدید که رزم آرا بنا هست بیا بد یا چون این آدم نظر خوبی به رزم آرا داشته ممکن است خود اینهم تا یک حدی مؤثر بوده در آمدن رزم آرا . که همانوقت سفیر انگلیس مرا ناها ردعوت کرد و گفتش که خواهش میکنم که ترتیبی بدهید که در حضور شاه من بیایم آن اشخاصی که این مطلب را هم گفتند باشند که بگویم که دروغ محض است بهیچوجه .

س- شما خودتان هیچوقت حضوری با او صحبت کرده بودید؟

ج - با کی ؟

س- با همین پروم

ج - به کرات من وقتی میرفتم در تمام میهمانی ها بودم ، در تمام میهمانی های دربار بودم . این Infantile paralysis گرفته بود و عللیل شده بود میشلید بود در تمام میهمانی ها بودم .

س- با عماره میرفت یا روی صندلی ؟

ج - نه با عماره میرفتم . قبل از آن میگویند که ورزشکار بود تنیس بازی میکرد با شاه تنیس بازی میکرد .

س- چه زبانی با او صحبت میکردید ؟

ج - فرانسه

س- بله فارسی هم بلد بود ؟

ج - فارسی هم یاد گرفته بود فارسی هم یاد گرفته بالهجه .... بله یک خرافاتی داشت این معتدبه خرافاتی بود که .....

س- آنوقت آدم فهمیده‌ای بود آدم واردی بود مطلعی بود؟

ج - من این را نمیتوانم بگویم . اما کسیکه خرافاتی باشد بهش عقیده ندارم .
س- از بهرام شاهرخ چه خاطراتی دارید ؟

ج - هان بهرام شاهرخ در جنگ دوم در رادایوبرلن مستصدی برنامہ فارسی بود . وقتی که انگلیس ها و روسها ایران را اشغال کردند و فروغی نخست وزیر شه بود و قرار داد با انگلیس و روس بست روزی نبود که این کشیف ترین فحش ها را به فروغی ندهد رکیک ؟ این چیزها را میگفت . شمری هم صحبت میکرد با یک لهجه ای .
اما فوق العاده مؤثر بود مردم ایران خیلی تمام ایرانها گوش میدادند و بی نهایت تاء شیره داشت . یک روزی خب جنگ تمام شد . من یک روزی در سفارت آمریکا یک

پذیرائی بود بودم دیدم که این آقا وارد شد بهرام شاهرخ وارد شد . من همینجور بلند گفتم که این را چطور شد اینجا دعوت کردند ؟ Dooher همان Dooher

معروف شنید آمد جلوی من گفتش که آقای ابتهاج این شما نسبت به این بدگمان نباشید من بیرونده این را دیدم این همان موقعی که مستصدی رادیو ایران بود در برلن برای انگلیس ها کار میکرد . گفتم دیگر بدتر یک همچین آدمی را شما توی سفارت روز پذیرائی تان دعوت میکنید . خب این از آن مواردی بود که آقای چه چیز هیچ خوش نمیآید Dooher . Dooher معلوم میشود اینکار را کرده بود . بیرونده اش را دسترس به بیرونده اش داشت . حال ببینید این چی ...

س- در ایران هم به مقاماتی رسید دیگر .

ج - به مقاماتی چی شد رئیس رادیو شد ؟

س - رئیس رادیو و تبلیغات بود

ج - رئیس رادیو و تبلیغات شد برای اینکه این را متخصص میدانستند که آن کار را میکرد . و این راهم یقین دارم الان که با Hindsight یقین دارم

که این نفوذ همین آقای Doohar بوده برای اینکه Doohar هم یک نفوذی پیدا کرده بود که نخست وزیر میآورد.

س- اسم اولش چی بود

ج - Gerry Doohar

س- از الهیار صالح چه ؟..

ج - الهیار صالح را من از خیلی خیلی قدیم عیشنا سم از چه سالنی نمیدانم بخاطر ندارم الهیار صالح یکی از پاک ترین یکی از شریف ترین افراد ایران است بدون شک . من این را در ردیف علامیگذارم . یک اشتباهاتی کرد موقعی که من بانک ملی بودم این جلسه معروفی را که گفتند به سلا متی پیشه وری خورد نمیدانم یک ضیافتی داشتند .

س- واقعیت داشته این ؟

ج - من خواستم تلفن کردم خواهش کردم بیآید بانک ، آمد پیش گفتم که حیف که شما آلوده ی این چیزها بشوید . گفتم مایک نماینده در بانک جهانی داریــــــــ

Alternate Governor است . تعیین این آدم به اختیار من است در اختیار من است . خواهش میکنم بروید آنجا یک دوسه سال دور باشید از ایران . من میترسم شما اینجا آلوده بشوید . برای اینکه الان یک همچین هیاهویی بلند شده یک همچین حرفهایی میزنند . بمن توضیحی داد بطور قطع و یقین با ایمان و اطمینان میگفتش که همچین کاری را من نکردم که من به سلامتی دشمنان ایران خورده باشم . ولی عقیده داشت اینکه باید یک تغییراتی در ایران داد و این تغییراتی هم الان راه دیگری جزمین ندارد همکاری با اینها .

س- با پیشه وری ؟

ج - با چینی ها با مخالفین . من این را مخالف بودم و اصرار کردم که برود برای اینکه آلوده تر نباشد ، نشد حاضر نشد گفت من خیلی متشکرم . این مسئله را موقعی که در واشنگتن سفیر شد و در آنجا دیدمش با آوری کردم برای اینکه همان موقعی که در واشنگتن بود برایم تعریف کرد که وزیر کشور مصدق بود . گفت انتخابات بود و اینهم برای اینکه بمن اطمینان کامل داشت این مطلب را گفت . گفت که در یک حوزه

انتخابی یک شخص معینی را در نظر داشت دولت مصدق که این وکیل بشود . یک روزی مصدق به او تلفن میکند که یک جوری به او حالی میکند که این در آنجا وکیل بشود . گفت به مصدق گفتم ما یک عمر مبارزه کردیم با همین کاری که الان تکلیف میکنید که من بکنم . ما میگفتیم که شاه مقامات دیگر مداخله میکنند این انتخابات انتخابات واقعی نیست من چطور میتوانم همین کاری را بکنم ؟ اما در عین حالی که این حرف را بمن میزد بازایمان داشت به دکتر مصدق .

س- این که میگویند بینشان یک مقداری شکرآب شده بود این او آخر سر همین ...؟

ج- معلوم میشود سر همین بود . نه سر همین بود . سر همین خبر رفت کنار رفت گمان میکنم که استعفا داد گمان نمیکنم او را بر کنار کرده باشند . شاید هم مصدق به او گفت ملحت نیست دیگر در وزارت کشور بماند و فرستادش واشنگتن . اما اینقدر ایمان داشت که وقتی که تو روزنامه ها خواندم که اعلام جرم بر علیه من کرده آن که بهیچ و معاون نخست وزیر در مجلس که اسمش را الان بخاطر ندارم ایستاد باشد در همان جلسه تاء بید کرد از طرف دولت . من مشغول شدم به نوشتن یک نامه ای که به روزنامه ها بفرستم . نصراله انتظام سفیر ایران بود در سازمان ملل واشنگتن بود من به او این را گفتم خواهش کرد اصرار کرد که نکن اینکار را بروی پیش الهی صالح که او هم مثل من بهش عقیده داشت . این مرد شریفی است با او صحبت بکن . گفتم چشم رفتم بهش گفتم من مشغول تحریر این جواب بودم که بفرستم به روزنامه ها نصراله این جور گفت . گفتش که نکنید اینکار را گفتش که مصدق یک مردی است که معتقد است به یک چیزها شی است و به او این را تلقین کردند حتما " یک نفر سعایت کرده و این را دروغ بهش گفته و شما این را بخودش بنویسید . گفتم خب اگر اقدامی نکردی ؟ گفت آنوقت بدهید به روزنامه ها . همین کار را کردم آن چیزی را که تهیه کردم بودم که بفرستم برای روزنامه ها یک شرحی نوشتم به دکتر مصدق که من این را خواهش میکنم که خودتان دستور بفرمائید به دور روزنامه بدهند . سابق میخواستم به سه روزنامه بفرستم که کیهان ، اطلاعات ، روزنامه فاطمی که

وزیرین بود .

س - باخترا امروز .

ج - باخترا امروز . واینکارا کردم که بفرستید برای به این سه تا بفرستید مدتی گذشت خبری نشد . یک عظیمائی بود که مدیر روزنامه شب درمیآمد . علاوه بر اطلاعات این هم روزنامه ای بود که شب درمیآمد این آنوقت مدیر داخلی روزنامه کیهان بود . یک نامه ای بمن نوشت که شما معرفی کنید هر دفعه که یک صحبتی راجع به شما میشد توضیح میدانی بده روزنامه ها چطور شد در این مورد سکوت کردید ؟ نوشتن من سکوت نکردم من برای آقای نخست وزیر فرستادم و نوشتم و خواش کردم یکی به شما بدهد و بنا بر این شما خواهد داد . جواب رسید که نرسیده بماندند . آنوقت برای دوتا فرستادم اطلاعات و کیهان و چاپ شد و اثر عجیبی بخشید . در آنجا من گفتم که این تمام اینکارهائی را که من کردم البته آن خیلی خیلی شرح خیلی خیلی مفصلی است و یکی از بزرگترین خدماتی است که من در عمرم به مملکت کردم این را بعنوان یک خیانت جلوه دادند . و این را من حالا بیدایم را اگر بخوام توضیح بدهم یک شرح مبسوطی خواهد بود . اما ...

س - این را روزنامه اش هست . میشود نامه شما را بهش مراجعه کرد .

ج - روزنامه هست ؟

س - بله

ج - پس پیدا کنید این روزنامه را چاپ شد در کیهان و اطلاعات نوشتن مبسوطا " نوشتن تمام نامه من در آنجا چاپ شده . این موقع که بپسند و کلیل شده بود رئیس مجلس هم رضوی است همان رضوی که من آمد که مرا ببیند تصویب نامه هیئت وزیران داشت که دلار بخرد که بروی به پاریس سیذیرفتش شکایت کرده ما عد نخست وزیر بمن تلفن کرد و جواب داد که شما یک هیئت وزیران یک تصویب نامه دیگری گذرانید من اگر اینکار را بخوام بکنم این قرارداد ما به انگلیس هال فو میشود تخلف از آن است علت اینکه یک همچین کاری را با من کرد

Bank of England

و Treasury انگلیس فقط و فقط این بود که میدانستند من کسی نیستم که یک چیزی را بگویم و از آن تخلف بکنم و بهمین جهت من ایستادگی میکردم و تصویب نامه دولت را اجرا نکردم . و وقتی هم مطلب را به ساعت گذفتم ساعت گذفتم که در آینده ما اینکار را خواهیم کرد با شما مذاکره میکنیم قبل از اینکه این چیزهایی که مربوط بشما باشد . این آقای رضوی حالا رئیس مجلس است که بعد . روی سابقه که بعد حالا بگویم . یک روزی ارباب آن زردشتی بود که وکیل نماینده مجلس شد یک آدم خیلی خیلی خوبی است کیخسرو ارباب کیخسرو نه یک زردشتی که نماینده زردشتیان بود در مجلس این آمد رفت که مرا ببیند فرستادمش پیش عبدالله دفتری معاون من آمد گفتش که آقا میگوید که جنرال موتورز ، این نمایندگی جنرال موتورز داشت یک مدتی .

س- که بعد ؟

ج- که بعد . بعد این نمایندگی را از او گرفته بودند یک مدتی بود گرفته بودند . این نمایندگی را بعد همین ارباب ..

س- کیخسرو یا جمشید کیخسرو ؟

ج- یک همچین چیزی بود . این را او گرفته بود گفتش تا بیوک فرستادند من آمدم در بانک اسناد را بگیرم Bill of Lading این چیزها را بگیرم بمن گفتند که ما دادیم به که بعد . آخر طور این را به که بعد دادید ؟ من نماینده هستم بانک میدانند . من به دفتری گفتم فوراً " بروید تحقیق کنید چه طور شد . آمد گفتش که میگویند اشتباه کردیم این را چون سالها او نماینده بوده این کسیکه این را داده به این آقا متوجه نبوده . خوب این یا رور گفتم باید تنبیه کرد به که بعد گفتم به عبدالله دفتری به که بعد تلفن بکنید که فوراً " این اسناد را بیاورد . هان خودم گفتم نامه نوشتم نامه نوشتم به امضای خودم که یک همچین چیزی شده شما فوراً " این بالحن بسیار شدید یعنی کلاهبرداری کردید . اینها را بیاورید تحویل بدهید . به این آقا برخورد این نامه یک شرحی نوشتش که شما که رئیس بانک هستید

میباست حیثیت تجار و این چیزها را در نظر بگیرید شما یا غی هستید اسب سوارید
 نمیدانم جمله سوارید میتا زید و رعایت احترام مردم را نمیکنید چه فلان اینها
 اسناد فرستاده فرستاد اینها را نوشت . یک نامه بهش نوشتم که اگر ، گفتم
 : پسند به ناصر گفتم علی اصغر ناصر رئیس شهبه بازاری بود گفتم بهش
 بنویسید در ظرف هفت روز اگر این نامه ای را که نوشته پس نگرفت حسابها یش
 را در بانک میبندم برای اینکه یک کلاهبرداری عوض اینکه بیاید معذرت
 بخواید حالا بمن میبندید که شما چه حقی دارید یک همچین کاری نکنید اینجور
 رفتار خوشونت آ میزبمن نکنید منی که همچین این اگر حیثیت داشت یک همچین
 کلاهبرداری نمیکرد . اتفاقاً " همان موقع همان روز هم شاه مرا خبر کرده بود
 توسط مرتضی خان که برویم لار ، میرفت لار که منم بنا بود فردا یش بروم . گفتم
 که در ظرف هفت روز به ناصر گفتم اگر نامه را پس نگرفت حسابها یش را در بانک
 میبندید . گفتم قضیه که رفتم لار میخواستم از قوام ! السلطنه نخست وزیر به
 اطلاع برسانم بهر حال این را میگویم ، گفتم ؟

س - نه نه

ج - نه گفتم . رفتم پیش قوام السلطنه گفتم که من میخوام یک هفته مرخصی
 بروم ، گفتم کجا میخواهی بروی ؟ گفتم لار ، گفتم چطور لار میروی ؟ گفتم شاه مرا
 دعوت کرده دیدم رنجش پیدا کرده گفتمش که تمام این کارهایی که دارید میخواهید
 بگذارید که بروید با شاه ؟ گفتم آقای قوام السلطنه من مجبور نبودم بشما بگویم
 مرخصی است حق دارم کارمندان مرخصی میگیرند میروند منم حق دارم یک ماه
 مرخصی در سال . شاه است از من دعوت کرده یک وقتی بمن گفت شما لار رفتید ؟ گفتم
 نه گفت که حتما " ایندفعه که میروم باید ببینم منم خیال کردم یک تعارفی
 کرده بعد تلفن میکند که بیا بگویم که نمیایم . گفتم چرا قهر میکنید ؟ گفت من قهر
 نکردم گفتم می بینم دارم می بینم قهر کردید دیگر گفتم آخر این شایسته نیستش
 که آخر شاه است من بهش بگویم خیر نمیایم برای اینکه شما بدتان میآید . بعد گفتمش

خیلی خوب . من نیامده بودم برای اجازه خواستم بهش بگویم آخر من یک هفته میروم نمیداند . رفتم سرمیزشام آنجا خیلی هم خوش گذشت برای اینکه کنار رودخانه لار قزل آلا میگرفتند و یک نفر هم یک اسما عیل خان شفاهی بود که خیلی خوب آشپزی میکرد این قزل آلا را هم درست میکرد خیلی خیلی خوش میگذشت سواری میکردیم و من سواری عالی کردم با حسینعلی خان از بلور تالار را من با اسب رفتم آنها دیگر لنگان لنگان پشت سر آمدند خیلی خیلی خوش گذشت . شب سرمیزشام گفتم که یک همچین قضیه ای پیش آمد و امروز من به بانک دستور دادم که اگر در ظرف یک هفته این معذرت نخواهد اعتباراتش را ببندند . یک مطلبی بود که خوب بلا آخره قضیه روز بود . برگشتم از لار پرسیدم چطور شد ؟ گفتند معذرت نخواست و حسابهایش را بستند . بعد از چند ماه نامه ای نوشت معذرت که غلط کردم ببخشید ——— و اینها اعتباراتش دوباره برقرار شد .

س - وکیل مجلس هم بود این زمان ؟

ج - آن زمان گمان نمیکنم نه نه نه . من با آشنائی من با که بعد وقتی بود که میرفتم به دفتر شرکت کاشف برای رسیدگی به کارهای شرکت کالا آنجا رسیدیم این رئیس حسابداری کاشف بود . یک ریخت من میگفتم مثل این سوریا نه زده سرش کچل عینا " مثل اینکه یک موریا نه مثلا " ایسن کله این رامفز کله این راموهایش را خورده . گفتم این مرتیکه ربقوی کثافت بمن یک همچین چیزی اهانتم میخواست بکند . یک کسیکه پول دار شده بود خیلی هم پولدار شده بود تمام هم از راه تقلب پدرسوخته کلاهبرداری . من وظیفه دیگری را نداشتم جز اینکه اینکار را بکنم و اگر این تهدید را نکرده بودم شاید اسناد را به این سهولت نمیداد . این کینه این آدم را آن آقای رضوی که رئیس مجلس حالا فکری فرمائید صدق السلطنه هست منم در خارج هستم . یک اعلام جرمی میکنند این بعنوان اینکه این آدم خیانت کرد موقعیکه ، حالا ببینید ببینید چی چی را میگویند خیانت کرد ؟ یک نفر دیگر در ایران نه فقط در ایران در دنیا اینکار را نکرده که من کردم . در ۱۹۶۱ که گفتم دولت انگلیس لیره را برد و دوباره روی اساس طلا یک کارهای هم که شده

فاصله چند یک فاصله خیلی کوتاهی من میرفتم لندن درم توی روزنامه خواندم که دولت انگلیس اعلام کرد که دیگر Sterling Convertable نیست خیلی هم ناراحت شدم برای اینکه الان من سرراهم دارم باهیچکس هم وسیله ندارم که درتهران تماس بگیرم که چه بایدکرد. رفتم باهمین حالت بی تکلیفی درلندن برای مذاکره کردن راجع به تجدیدقراردادی که من باوزارت دارائی انگلیس و Bank of England بسته بودم سال قبل که تمام موجودی لیره ای ما .....

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج
 تاریخ : ۱۴ آگوست ۱۹۸۲
 محل : شهرکان - فرانسه
 ماحیه کننده : حبیب لاجوردی
 نوار شماره : ۳۱

س - فرمودید تمام موجودی تضمین شده باشد به طلا .

ج - به طلا و تمام حواش دلاری ما را من بتوانم تبدیل بکسم ازلیره به دلار . حواش
 دلاری ما را . من این را سال اول که قبول کردم این خودش یک اشرعجیبی بخشید در
 محافل بانکی دنیا . پسر گلبنکیان ، نوبر گلبنکیان که مستشار اقتصادی سفارت لندن
 بود بمن تلگراف کرد که خواهش میکنم که این قراردادی را که شما بستید برای من
 بفرستید برای اینکه اینجا به مقاماتی که رجوع کردم بمن نمیدهند . وقتی که میآدم
 به تهران ، این قرارداد را امضاء کردم بر میگشتم به تهران اینها همش میگفتند که
 این باید محرمانه باشد برای اینکه دیگران ندانند اگر بداند اسباب زحمت ما میشود
 من به آنها گفتم من یک چیزی هستن من رسم هست هر دفعه که از سفر بر میگرم یک
 ماحیه میدهم من نمیتوانم یک چیز به این بزرگی را به روزنامه ها نگویم . خواهش
 کردند یک طوری باشد که زیاد توجه مردم جلب نشود گفتم این را قبول میکنم سعی
 میکنم یک جوری بگویم که مردم توجه پیدا نکنند . این را در ماحیه گفتم در تهران
 هم منتشر شد . بخارج منعکس شد رویترا اینها تلگراف کردند که یک چیزی بوبردند .
 او بمن تلگراف میکند که این را برای من بفرستید جواب دادم که من این را امضاء سفانه
 نمیتوانم به شما بدهم شما اگر میتوانید خودتان آنجا بدست بیاورید . درستاً سردنیای
 این یک هیاهویی برپا کرده همه رفتند دنبال این . که گفتم که مصری دوست من که
 رئیس National Bank of Egypt شد گفت هر چه سعی کردیم که ما
 نظیر این را از انگلیسها بگیریم گفتند امکان ندارد . یکی از مستشار هـــــــــــــــــای
 Bank of England که Advisor بود سمتش

که بعد Chairman of British Bank For the Middle East شده جانشین

بانک شاهی ، این در تهران آمد Loomb اسمش بود این آنوقت در
 Bank of England بود و اطلاع داشت . پس از مذاکراتی که
 تازه با Treasury کردم آنها نمیتوانستند به تنهایی موافقت بکنند
 گفتند باید با Bank of England هم صحبت بکنید ، رفتم با آنوقت
 کویولت گاورنر بود این سر جورج بولستن اینهم در Bank of
 England بود با من طرف مذاکره نبود اما این آنجا بود اطلاع داشت خود
 Bank of England چند روز طول کشید مذاکرات من با آنها ، برای اینکه
 آنها هم برای آنها هم کار مشکلی بود . اما من متقاعدشان کردم به این دلیل
 گفتم من آنوقت سی میلیون لیره داشتم گفتم من این سی میلیون لیره را
 میتوانستم تماماً را تبدیل بکنم به دلار من نمیکتم اینکار را نمیخواهم بیخود
 برای شما زحمت فراهم بکنم من فقط یک چیز میخواهم وقتی که احتیاج دارم به
 دلار بتوانم بخودی خود اوما تیکلسی اینکار را انجام بدهم . این بود که
 اعتماد کردم و بمن اینکار را انجام دادند . سال دوم امتناع میکردند گفتند
 نمیتوانیم وضع ماسخت تر شده و این اثر بسیار بدی بخشیده در سرتاسر دنیا برای
 ما اسباب زحمت شده چه ، چه ، رفتم پیش کریپس معاون
 وزارت دارائی بود Treasury بود که با من صحبت میکرد . سال دوم
 که رفتم برای تجدید این این معاون عوض شده بود بمن فهماندند که این
 سر اینکار به او ایراد کردند یک نفر تازه آمده بود یک ایرلندی بود که او هم
 Knight بود هر دو تای اینها Knight بودند گفتم که ، کار ما
 وقتی که تمام شدن رفتن او را دیدم توی اطاقش گفتم من این را میخواهم
 ببینم رفتن بمن گفت ، گفت اگر بدانی قدری برای من زحمت ایجاد کرد اینکار
 و خوشوقت من به شما تبریک میگویم که اینکار را کردید برای اینکه من تبرئه شدم
 می گفتند که یعنی من اینکار را کرده باشم الان هم کردم اینکار را ، و اما
 کمیسوی که با من مذاکره میکرد گفتند نمیتوانیم اینکار را بکنیم گفتم من
 میخواهم Chancellor را ببینم رفتن پیش کریپس

گفتم که اینکاری را که سابق شده بود الان به اینجا رسیدیم به بن بست رسیدیم اینهم آنوقت هم دیگریا کسریبیس هم دیگر دوست شده بودم . گفت به یک شرط میکنم که شما بمن قول بدهید که هیچوقت مخالف اینکار عملی نکنید بمن برخورد گفتم که من این را وقتی که شما گفتم روزاول که من اینکار را رعایت خواهم کرد، کردم ، آنوقت این مثال این تصویرنامه را برایش زدم گفتم یک وکیل مجلس تصویرنامه هئیت وزیران را آورده من اجرا نکردم گفتم کی پیدا میشود درخود انگلستان هم که اینکار را بکند . با قلم قرمز هم مینوشت نوشتن که تجدید بشود و تجدید شد .

س- کهبه حرفش چی بود حالا ، اعلام جرمی که اینها داده بودند ؟
 ج - حالا ، حالا این موقعی که اینکار را کردم در یکی از سفرهای قبل از این در ۱۹۴۶ که مجمع عمومی بانک در لندن بود رفته بودم به دیدن Frazer به Frazer گفتم که این Anglo - Persian دیگر؟ گفت بله ، گفتم شما پولهای تان را نقض را باید پیش من بگذارید تعجب کرد چرا؟ گفتم ماهه شریک هستیم گفتم شما بیست میلیون لیره دارید ده میلیونش هم باید پیش من بگذارید گفت که چی به شما گفت ، گفتم طرازانماه تان را دیدم این در ماه سپتامبر بود گفت طرازانماه مال آخر دسامبر بود ما الان آن را ندیدیم Freighter خریدم چی خریدیم تا نخر خریدم از اینها و خرج شده بلا آخره اینطرف و آنطرف گفته ده میلیون لیره داریم پنج میلیون این لیره باقیش را باید پیش من بگذاری ، گذاشت . پنج میلیون لیره را گذاشت یک میلیونش باقیم در صدهره چهار میلیونش بدون بهره ، عنیا " همان شرایطی که در بانکهای لندن اجرا میشد . حال من این را گرفتم یک میلیون لیره هم بانک شاهی را و ادا کرده بودم که برای اینکه ایشان کار بکنند شما اصلا " با پول ایرانی ها کار میکنید این اشخاص لثیم را و ادا کردند یک میلیون لیره پیش من بگذارند بنا بر این من پنج میلیون لیره از Anglo - Persian دارم یک میلیون لیره بانک شاهی . وقتیکه در ۱۹۴۹ ، ۴۷ ، بگذارید ببینم در لندن با هم با کریس در مجمع عمومی بانک بودیم که بمن لیره تنزل کرد از چهارمیز هشت شد و دومییز هشت یعنی چهل و چهار درصد تنزل کرد و من چهل و چهار درصد تنزل و تنزل را از

Memorandum Bank of England گرفتم موجودی های لیره مان را روی همان of Understanding. که داشتیم . آتموقع من واشنگتن بودم این اهری هم با من بود تلگراف کردند ، این تلگراف ها را هم مهدی سمعی میکرد اما از بانک تلگراف رسید که ، باز هم اینجا من یک چیزی باید بگویم توضیح بگویم ، برای پیش بینی تنزل که اگر یک روزی اگر لیره تنزل کرد ما چه باید بکنیم در ایران . من داده بودم دو طرح تهیه کرده بودند یکی ، الف ، یکی ، ب ، که ما هم پول خودمان را تنزل بدهیم مثل یک Group of Sterling area یا ندهیم خودمان را وابسته بکنیم به دلار ولیره تنزل بکنیم پول ایران اما ریال نسبت به سایر ارزها مساوی باشد بماند این بود برای روز ما یادا بهیچوجه من الرجوه تصور نمی کردم لیره تنزل میکند حتی وقتیکه من اصرار میکردم که لیره باید تضمین بشود این اسمش را یادم می رود معاون وزارت دارائی شیم گفتش که شما مگر خیال میکنید که لیره تنزل خواهد کرد ؟ گفتم نه خیال نمیکنم اما گفتم همه ما بشریم اگر همه این اشخاصی که اینجا نشستیم اشتباه کردیم و تنزل کردن نمیتوانم به مردم ایران بگویم که من عقیده ام بودم که نمیشد و بنا بر این این تضمین را نگرفتم گفتم سرا به دار خواهند آویخت گفت ما گارانتی میکنیم که شما را دارنزند چوکی بود گفتم من ایستادم و گرفتم این را . این تفاوت چهل و چهار درصد را تلگراف کردم که طرح تصویب ما را بپذیرید بفرستید به هیئت وزیران روی این اساس که ما نرخ ریال را به لیره عوض میکنیم ولی نسبت به سایر پولها حفظ میکنیم این را بپذیرید هیئت وزیران . روز شنبه بمن این پیغام را داده بود کـریپس . کـریپس خودش هم گذاشت رفت برای اینکه برود در House of Commons اعلام بکنند که این تنزل خواهد کرد کـریپس مرتب تکذیب میکرد تا بلا آخره مجبور شد که تنزل بدهد . پیغام فرستاد که من رفتم برای یک کار مهمی و معذرت میخواهم نتوانستم خدا حافظی بکنم ولیره تنزل خواهد کرد الان هم نمیتوانم به شما بگویم چقدر اما خواهش میکنم تا آن وقتی که من اعلام میکنم این محرمانه باشد . عصرش رفتم پذیرائی داشت حاجی محمد

نمازی اینکارهایی که میگردید افتخار من که Delegation ایران آمد؛ است ، چند منفراد دعوت کرده بود در منزل ، باغش از تمام این Delegation هائی که آمده بودند برای صندوق وبانک به افتخار من ، من جزو صاحبخانه مثلا" ایستاده بودم آنجا همینجور یکی یکی که آمدند بعضی هایشان بمن گفتند شنیدید لیره تنزل میکنند و میشود دو وهشتاد ، اینها چه جور میدانستند ، من نمیدانم . برای من بیپام که داده بودند گفته بود یکی دونفرشان بمن گفتند دو وهشتاد میشود . من این تلگرافها را حاضر کردم حالا خواهش میکنم که تا وقتی که من این را Announce نکردم شما این را به کسی نگویید من تلگرافها را حاضر کردم مجیدیان هم با من بود ، مجیدیان بود برای اینکه رئیس شعبه نیویورک من بود آمده بود به واشنگتن ، اینها سه نفری نشستیم یک چیزهایی را تهیه کردیم Timing اش را اینطور کردیم که این وقتی به تهران برسد که این اعلام کرده باشد در House of Commons همینطور هم شد این رسید و آنها هم فوراً آن تصویب نامه را دادند . یک تلگراف کردم به ساعد یک تلگراف کردم به دفتر مخصوص که یک همچین چیزی پیش آمده یک پیشنهادی از طرف بانک خواهد آمد این را خواهش میکنم که تسریع بکنند دوشنبه شب تصویب شد در هیئت وزیران تهران در دوشنبه و اول مملکتی بود که در روی زمین تصمیم خودش را گرفته بود اعلام کردیم که ما وابسته دیگر به لیره نیستیم اولین ، این چنان اثر بخشید در بعضی کشورها ما ها طول کشید هندوستان یا پاکستان ؟ هندوستان به نظر من بود ما ها طول کشید تا تصمیم بگیرد چه بکند . من این را قبلاً مطالعه کرده بودم . اما برگشتم تهران مهدی سمعی ، رئیس اداره خارجه راهم خواستم آنوقت عضو اداره خارجه بود خواستم شان ، اینها پشت سر هم دو تا تلگراف کردند که ما میتوانیم موجودیهای را که از Anglo - Persian پیش من هست وبانک شاهی این را جزو موجودی های خودمان صورت بدهیم شش میلیون لیره چهل و چهار درصد ملاحظه بفرمائید تقریباً " میشد سه میلیون لیره این را بگیریم من به آنها جواب دادم که نمیتوانید اینکار را بکنید و نکند تلگراف دوم آمده که میتوانیم گفتیم نکنید وقتی من آمدم شما میگویم چرا . رفتم تهران خواستم شان گفت من الان شما توصیه میکنم و وصیت

بشما میکنم که هیچوقت از اینکارها نکنید گفتم این پول مال ما نیست من رفتم با هزار جور یا زرنگی یا ایستادگی مقاومت این را گرفتم از اینها یکی را که مجبور کردم این را بعنوان سرمایه اش بسیار دپوش من بگذارم آن یکی را رفتم آن استدلال را کردم گرفتم ما به اینها چی میدهم ؟ لیره پس میدهم، یکیش پنج میلیون لیره گذاشته آن یکیش یک میلیون لیره گذاشته ما یک میلیون یک شلینگ که نمیدهم یک میلیون لیره میدهم من این را صورت بدهم Bank of England بمن میگویند آقا شما خجالت نمیکشید؟ کلا هبر داری میخواهید بکنید؟ شما ما گفتیم که لیره هاشی را که شما دارید ما تضمین میکنیم که رویش ضرر نکنید این را میخواهید بول بگیرد از هوا یک همچین استفاده ای بکنید گفتم اولاً نخواهد داد و بعد تمام این اعتباری که حیثیتی که من دارم در دنیا از بین خواهد رفت حیثیتی که بانک ملی دارد از بین خواهد رفت بانک ملی هم میشود یک موهسه کلا هبر دار . این حرف را وقتی که بمن بزنند که شما آقا سراین مگر ضرر میکنید ؟ بگویم نه . میگوید آنوقت پس چی میخواهید؟ از من یک دولت انگلستان فقیر میخواهید این را بگیرد که همچین ارفاقی راهم باشا کردیم . آنوقت متوجه شدند از مهدی سمعی یک آدم خیلی شارپی است خیلی وارد ، خیلی وارد اما او تمام اشخاصی که در اداره خارجه بودند امرار داشتند که این را بگیریم . حالا این سابقه را که به اینها یقیناً " در خارج شنیدند برای اینکه هیچ چیزی از تهران که محرمانه نمیماند . این آمدند اعلام جرم کردند که این آدم که تلویحا "هم میخواستند بگویند که اجنبی پرست است خاش است این آمده یک همچین کاری را کرده از منافع مملکت خودش را در نظر نگرفته و برای خوش خدمتی به انگلیس . آخر خاک بر سر آنجا نوشتم توی آن نامه که از اول تا آخر اینکار را من کردم کدام ایرانی دیگری بود که شعور این را داشت یا جریزه این را داشت شخصیت این را داشت که بگیرد یکی از افتخارات من بود در دنیا که این معروف شده بود به Ebtēja Memorandum of Understanding برای هیچکس اینکار را نکردند . Loomب این را در تهران این را من میدانستم اما در تهران وقتیکه رئیس هیئت مدیره این بانک ایران چیز شده بود British Bank of the Middle East

این را بمن گفت . این را تمام دنیا میدانند تمام محافل بانکی دنیا این را میدانند و این Admiration که دارم این احترامی را که دارم یکیش به همین جهت است برای اینکه هیچکس نمیتوانست اینکار را بکند . جواب دادم که حاله اینکار را کردم آنوقت میخواهد کلاهبرداری بکنم ؟ و چون کلاهبرداری نکردم یک عمل صحیحی کردم حیثیت بانک را حفظ کردم اگر این عمل را میکردم که تمام آن زحماتی که کشیده بودم برای اعتلای نام بانک ملی که بکلی از بین میرفت من هم میشدم یکی از کلاهبردارها مثل خود آقای کهید . حاله اینکار را کردم بر علیه من اعلام جرم میکنید ؟ خب این نامه را آقای چیز بدیهی است نداد .

س- آقای ؟

ج - دکتر مصدق نداد به روزنامه ها . به الهیار صالح گفتم ، گفتم ملاحظه میکنید که میفرمودید که آدمی است که چنین حسن نیت دارد . اینها نداد دیگر خونم فرستادم به روزنامه ها روزنامه ها چاپ شد اثر عجیبی بخشید که آنوقت ها ن یکی از احتیاط هائی که کرده بودم که این هیچ شبیه بکارهای من نیست دقیقه آخر گفتم که یک نامه ای بنویسم به هیئت وزیران ، به هیئت وزیران نوشتم نمیدانم نامه نوشتم که ما هماغول کشید که تمام حسابهای لیره ای بانک برای اینکه تمام لیره نبود رویه بود دینار عراق بود اینها میبایست تمام تبدیل بشود به لیره آنوقت صورتی بفرستیم که اینقدر مطالبه بکنیم . وقتیکه حاضر شد میخواستیم بفرستیم یک نامه ای نوشتم به نخست وزیر که یک همچین چیزی هست توضیح دادم من دارم اینکار را میکنم هیئت وزیران هم خواش میکنم نظرش را بگوید . سجادی را فرستاد هیئت وزیران وزیر دادگستری بود آمد به بانک نشست حالی اش کردم تصدیق کرد تصویب نامه هم صادر کردند عمل بانک را تاءبید کردند . نوشتم که چی چی دارید میگوید آخر تمام اینها نمیدانستند تصویب نامه هیئت وزیران را . خب مفتضح شدند بدنام شدند آنوقت

شنیدم که درهیئت وزیران مصدق توپیده آن معاونش یک اسمش را میدانستم که معاون نخست وزیر بود که در مجلس اینکار را تاءبید کرده بود البته با اطلاع مصدق بود برای اینکه من نامه ها را بعد به مصدق نوشتم هیچ اقدامی عکس العملی نشان نداد اینهم نشان میدهد که مصدق هم میترسید. یک کاری را کرده حالا این را نامه مرا بدهد به روزنامه ها که علنی من مینویسم که اینکار را که کردند سرتاپا غلط بود خدمات من این بود. و بنا بر این نداد من ...

س - ظاهراً " روزنامه ها یک نقش مهمی داشتند آن زمان ؟

ج - این موردش دیگر که این بمن نوشت که شما چرا برخلاف معمولتان ساکت ماندید وقتی که فرستادم چاپ کردند هر دو تا چاپ کردند و با حروف درشت البته این را خیلی هم بزرگ جلوه دادند که توجه مردم و مردم هم همه خواندند یک طوری هم بود که همه میفهمیدند چون این یک چیزی است فنی این مسائلی است صدر صدفنی و فهمیدند اثر عجیبی بخشید. خوب همین چیزها بود که کمک میکرد که مردم بشناسند مرا من این را برای تظاهر نمی کردم برای دفاع از خودم میکردم من این را Publicity نداده بودم اتفاقاً " پرهیز می کردم از اینکه این را فاش بکنم برای اینکه اسباب زحمت آنها میشد همه ممالک دنیا سقا رتخانه داشتند دیگر . با وجود اینکه اینکار را نکردم همه جا میپرسیدند که این چه ؟ میگفتم یک چیزی است .

س - جوانهایی که الان شاید مثلاً " حدود سی سال شان باشد و آن چیزیکه در ایران دیدند روزنامه هائی ! است که در مدت سی سال اخیر بوده است یا اقلاً " زمانی که خواندن و نوشتن بلد شده بودند برایشان مشکل است تصور کردن اینکه در ایران یک زمانی بوده که روزنامه ها چنین نقشی داشتند و تنها چیزیکه شنیدند اینستش که یک مقدار روزنامه هائی بوده که فقط فحاشی و اینها میکردند و برای جلوگیری از این همه شان بسته شده بود .

ج - اما من یک چیزی بشما بگویم آقای لاجوردی در موقعی که من در بانک ایرانیاں بودم یک چیزی نظیر این برش آمد . آن موقعی بود که دیگر شاه قدرت مطلق داشت در آن زمان هیچی بدون اجازه نمینوشتند یک شب یک برنامۀ تلویزیونی را ترتیب

دادندیک شخصی را که اسمش را فراموش کردم آژردند معاون وزارت اطلاعات آورد این راپشت تلویزیون و این آدم خودش را معرفی کرد که عضو حزب بوده و از ایران یا فرار کرده یا تبعید شده رفته عضو حزب کمونیست چند کشور اروپای شرقی شده بعد رفته آمریکا فعالیت میکرده فعالیت چپی میکرده گرفتنتش تبعیدش میخواستند آنوقت میگوید که اف بی آی مرا خواست گفت که ما میخواستیم شما وقتیکه میروید به ایران برای ما جاسوسی بکنید و میگوید که این بحدی بمن برخورد به یک کسی بر میخورد که در تمام این مراحل جاسوس بوده ها خودش هم میگوید عملیات پشت پرده ای میکرده زیرزمینی میکرده و تمام کارهای خیانت میکرده بمن برخورد و گفتم که چطور شما یک همچین تکلیفی من چطور همچین کاری میتوانم بکنم بمن جواب دادند که دکتر امینی و ابتهاج مگر ضرری بردند از اینکار؟ من این را صبح مطلع میشدم تلویزیون ندیده بودم توی روزنامه ها خواندم بمحض اینکه این را توی روزنامه ها خواندم جواب نوشتم به روزنامه ها و این جواب با حروف درشت توی روزنامه اطلاعات و کیهان چاپ شده. اینهم میتوان دیدست بیاورید. شما بخاطر تان هست موضوع نمیدانم اسم این چیزها را هم تاریخ و اینها پیش را یادم نیست.

س- بلکه من یادم هست دیدمش.

ج- حالا نخست وزیر هویدا است وزیر اطلاعات چی چیز است آن که بعد وزیر کشور شد که آمریکا هم مثل انیکه تحصیل کرده ای داد و بیداد اسمش را یاد.....
س- هستش پیدا میشود.

ج- بلکه این وزیر چی چیز است من نوشتم به روزنامه ها که این شرحی را که درج کردند چنین چنان چنان است من اولاً "نوشتم که این جور کارها را اف بی آی نمیکند سی آی ا می کنند در خارج اف بی آی برای داخله است برای خارج این یکی ، دوم من کسی هستم که تاریخچه مبارزه من با خارجی ها هست بالا ترین مقام مملکت را بمن تکلیف کردند و من قبول نکردم این را این عبارت گفتم دفعه اول بود این

راگفتم من کسیام میروم متوسل میشوم به اف بی آی ؟ جاسوس اف بی آی بشوم ؟ آنوقت گفته بود که کتاب فلانی هم که یک فلان شخص که ما مورسی آی ا بوده راجع به این دونفرم نوشته همان شب تلفن کردم به سیروس غنی این کتاب را برای من فرستاد سر تا سر کتاب را نگاه کردم دیدم اسم علی امینی را نوشته که علی امینی آدم خودما هست این کسیکه ما مورسابق سی آی ابوده یک کتابی نوشته . که این را در اسلیمبول نمیدانم بوده کجا بوده که خیرانتصاب علی امینی را به نخست وزیر میگوید میخوانم و نوشته و گفته به آن اشخاصی که با او بودند که این آدم ما هست . آنجا نوشتم توی روزنامه که اسم امینی هست نوشتم که سر تا سر این کتاب را من دیدم اسمی از من برده شده من که احتیاج نداشتم متوسل بشوم به اف بی آی برای ترقی کردن برای اینکه این مقام را رد کردم آنوقت آخرش نوشتم تا سف آور است که یک دستگاه دولتی، وزارت کار یک همچین آدمی را که به خیانت خودش به مملکت اعتراف کرده و اگر فردا هم دستش برسد یقیناً " یا احتمالاً " اینکار را خواهد کرد این را میآورند تمام وسائل تبلیغاتی مملکت را در اختیار این آدم خائن میگذارند که این نسبت بدهد به کسیکه در تمام مدت عمرش در مقابل خارجی ها ایستاده و مبارزه کرده و بارها به این آدم توصیه شده که اینقدر سخت گیری نکنه به خارجی ها . نوشتم که دستور دادم که وکیل این آدم را تعقیب بکنند . یک نامه ای نوشتم به شاه که آنجا یک چیزی را که اضافه کردم این بود که اگر کسی دیگر اطلاع نداشته باشد خود او علیحضرت که میدانید این را معینیان هم دیده لااقل یک شاهد دارم که شایمن نخست وزیر را تکلیف کردید من رد کردم برای چی رد کردم ؟ برای اینکه گفتم من اجازه نمیدهم که خارجیان بیایند در امور من دخالت بکنند و بیایند بمن بگویند که کی چی باید بکنید گفتم با اردنگ اینها را بیرون میکنم . شما آنوقت اجازه میدهید که دستگاه دولتی تان اینطور بکند ؟ نکنید اینکار را نکنند اینکار را برای اینکه این راه راهی است به ضرر مملکت است اشخاصی را که به مملکتان خدمت کردند شما مت کردند اینقدر قدرت داشتند که در مقابل نفوذ خارجی ها بایستند و بارها بخود مسن فرمودید که من تصدیق کردید اما توصیه کردید که نباید به اینها اینطور

سخت‌گیری کرد اینطور رفتار میکنند؟ از دربار هیچ بامن جواب ندادند غیر مستقیم توسط علیرضا جواب داد اشرف دریک جایی دیده بوده. بهش گفته بود که به ، نگفته به ابتهاج بگوئید اما اعلیحضرت روحش خبر نداشته از این قضیه . هویدا در اروپا بود . سام بود آن شخص ،

س- بله محمد سام .

ج- به سام تلخن کردم . گفتم که چطور شما همچین کاری را میکنید آخر ؟ گفت من هیچ خبر نداشتم ، گفتم پس معاون شما ؟ نجاچه میگرد این معاون ماء مورسا واک بود که در هر وزارتخانه ای که دارند این را بمن گفتند ، گفتند این ماء مورسا واک است . شاه اطلاع ندارد تاء کید میکند قسم میخورم که اطلاع داشت چطور ممکن است که یک همچین چیز به این بزرگی را چیز بکنند بدون اطلاع او . نخست وزیر در ایران نبود وزیر اطلاعات میگوید من خبر نداشتم یک همچین چیز به این بزرگی را تبلیغات میکنند از سام گفتم که حالا آدرس این آدم را بدهید برای اینکه من وکیل گرفتم میخواهم تعقیب بکنم گفت آدرس را نداریم . گفتم چطور آدرس را ندارید ؟ پس چطور شما با این آدم ، گفت حقیقتاً " نداریم گفتم خب من جوابش را دارم میدهم . گفت که خواهش میکنم آقای ابتهاج چه جوری باشد که زننده نباشد گفتم نه دارم میگویم که من متاء سفم از اینکه دستگا دولتی ما یک همچین وسائلی را فراهم میکند برای همچین خائنی . گفت این اشکالی ندارد فرستادم در صفحه اول اطلاعات با حروف درشت این چاپ شد آن شب که این در آمده بود در این دو تا روزنامه من منزل یک نفر در شمیران یک میهمانی بود آقا همین جور دسته دسته میآمدند تبریک میگفتند یک نفر از پشت مرا بغل کرد و بوسید برگشتم دیدم این احمدی است که بعد وزیر کشاورزی شد آنوقت در کارهای خوزستان ..

س- کشت و صنعت .

ج- کشت و صنعت . مرا بوسید همین جور پشت سر هم این طاهری ، ضیاء طاهری که الان در چه چیز است .

س- ظاهر ضیائی ؟

ج - ظاهریاتی این ازدست پرورده های شریف اما می است تمام ترقیا تثر را
 مرون او است . این بمن گفتش که من وقتی که این را خواندم حظ کردم و درست
 مثل اینکه شما حرف میزدید . آخر این در کنفرانس سا نفرانسکو بود که وقتی که
 من آن سخنرانی را کردم در ۱۹۵۷ رفته بودم گلف با پسر جین بلاک وقتی که برگشتم
 همه عقب من میگشتند که آفا شما کجا بودید؟ گفتم رفته بودم گلف . سر میزناهار
 چون Closing Banquet بوده .....

ج - کجا بودم! اینجا ؟..

س - ازناهار چیز از گلف برگشته بودید ...

ج - برگشتم همه میگویند شما کجا بودید گفتند که یک خطی کرد Henry Luce

سه دفعه اسم گفتند نیکسون را برد پنج دفعه اسم شما را . نیکسون آخر از طرف
 آیزنهاور بنا بود بسیار این جلسه پادشاه و ملکه انگلیس آمدند به واشنگتن نتوانست

بباید این را فرستاد و Vice President اش را فرستاد . بعد نطق را

بدست آوردیم چه چیزهایی گفته آندره ما ایرا دیدم همان سفری بود که رفتم

در نیویورک دیدم گفت، شما تبریک میگویم تمام اشخاصی که از این کنفرانس آمدند

گفتند یک نطق بود اینهم مال شما . بنظر من یک چیز فوق العاده ای نبود اما همان بود

که باعث زندان رفتن من شد دیگر ، زندان رفتنم شد . و این را ...

س - صحبت از پخش مطبوعات بود . ولی میخواستم خواهش کنم اگر امکان داشته

باشد سرکار چون یک دوره به اصطلاح فرا زونشیب مطبوعات را دیدید محاسن و

معایب مطبوعات ایران همان ایرانی هائی که روزنامه نویس بودند و نقشی که

مطبوعات .....

ج - یک عده یک عده کثیف ترین عناصر ایران صاحب روزنامه شده بودند کثیف ترین

من هفتاد و چند محاکمه داشتم دفعه اولی که بر علیه من این چیز نوشته شد این آقای

گفتم همان کسی بود که اسمش هم به زحمت یادم آمد که وکیل مدافع بود که دوست مصطفی

فانج بود که آمده بود که از من نقره بگیرد برای اسکناس این هنوز هم هست .

س - این در نوار قبلی هست .

ج - بله هست . این یک آدمی هم هست الان هم هست ، الان هم هست حالا هم خیلی

معروف است . این برعلیه من این نوشته بود که ای — آدم اجنبی پرست

رادا رند میفرستند به ریاست میسیون ایران در Bretton Woods

اولین عرض حال را برعلیه این دادم و رفتیم به شورای عالی هم گفتم که من قرار ی

بستم با همین آقای پرویز کاظمی که وکیل بانک بودند آنها وکیل بانک هم بود . وقتی که

من رفتم شش نفر را آوردند وکیل کردند که برای هر محاکمه ای پیش سیمد تومان بطور

مقطوع بدهند این را خواستم شورای عالی تصویب بکنند که گفتند برای چی بیخود اینکار

را میکنید نکنید برای اینکه همیشه بما بدمیگویند گفتم بشما بدمیگویند شما تحمل

میکنید صدایتان در نمیآید من نمیدانم اما من نمیتوانم من این بانک را پاک

تمیز نگه دارم اگر بنا بشود که این مسائل را راجع بمن بگویند من دفاع نکنم یک

عهه ای باور میکنند . روزیکه از بانک میرفتم خواستم این پرویز کاظمی را گفتم

این دعو اها برعلیه من بعنوان رئیس بانک بود من که الان دیگر میروم دیگر

با ابوالحسن ابتهاج کاری ندارند هرچی که از این دعو اها هست دیگر املا" تعقیب

نکنید . اما در مورد این مدت این پشت سر هم میآمدند که حاضریم بیائیم دست و

پای فلانی ، ابوسیم گفتم اینها هیچ لازم نیست باید توی همان روزنامه هم

ستون بنویسد که معذرت بخوا هید و بنویسد که این اشتباه کردیم . خیلی ها اینکار

را کردند یک آدمی بود که قد بود یک مجله ای مینوشت اینهم باز هم اسمش

را نمیدانم ، صبا بود یک همچین چیزی بود که بعد رئیس اطلاعات ، رئیس

اطلاعات شد در یکی از کابینه ها ، اطلاعات و رادیو این گفت من نمینویسم گفتم

نمینویسد گفتم تعقیبش میکنم بلا آخره تسلیم شد .

س - پس یک دستگاه قضائی هم در ضمن وجود داشته که بشود تعقیب کرد .

ج - اما میشد تعقیب کرد ولی اینکار همین یا رورا که روی زبانم هست ، شهیدی ،

شهیدی چه چیز شهیدی این خودش وکیل بود مدت ها عقب انداخت چند سال عقب افتاد

هیئت متصفه میبایست بیاید بعنوان رسیدگی چون از چیز روزنامه بود دیگر

چیز نمی‌آمد من نمیتوانستند اینها را جمع بکنند عده کافی از کسی جراثیم نمیکرد
بیاید خودش را طرف بکند با یک روزنامه نگار . یک محاکمه دیگروا ششم بر علیه
یک کسیکه وکیل مجلس بود ، وکیل مجلس بود مصونیت داشت نوشته بود که من
متهم میکنم امیل زولازا تقلید کرد .

س- کی را ؟

ج - امیل زولا که من متهم میکنم یک سلسله مقالاتی نوشته بود در زمان
انقلاب بود .

س- دریغوس

ج - دریغوس بود من متهم میکنم اینهم هفت مقاله داشت پشت سرهم که شروع
کرده و من متهم میکنم و آنوقت هم مینویسند نویسنده میرز آقای فلان نمیدانم
نماینده محترم مجلس شورای ملی من میخواستم این را عرض حال بدم پیش هر وکیلی
رفتم قبول نکرد . سیدهاشم وکیل را خواستم سیدهاشم وکیل گفت مرا معذور بدارید
من حاضر کمک بکنم بهر وکیلی اما من وکالت را .. جراثیم نمیکردند و کالت قبول
بکنند در مقابل یک کسیکه نماینده مجلس است و قیح است فحاش است هر چه دلش
میخواست مینوشت توی روزنامه هم مرتب توی روزنامه ها مقاله مینوشت جزواشخاصی
بود که مثلا " راجع به سیاست دنیا اظهار عقیده میکرد . بلا آخره رفتم آقایان ارمنی
را پیدا کردم پدر این فلیکس آقایان را او قبول کرد عرض حال داد آمد در محکمه گفت
که این را من ننوشتم ، این مقاله چهارم یا پنجمی بود این معلوم میشود اشتباهی که
کرد آقایان عوض اینکه تمام هفت مقاله را که اولیش نوشته بودند به قلم نماینده محترم
مجلس شورای ملی فلان فلان این چهارمی یا پنجمی بود آن را برداد گفت من ننوشتم
من گفتم خوب بپرید این را توضیح بدهید دیگرتوی استیناف گفتند در استیناف دلیل
جدید نمی‌شود ارائه کرد محکمه قبول نمیکند . گفتم خاک بر سر این عدلیه ای که این
اساس هست مرتبکه آمده گفته که من ننوشتم نمیگذاردند آدم ثابت بکنند توی آن مقاله
دیگر هر دفعه مینوشت این دنباله آن بود دو سه چهار تا مقاله هفتم به این وسیله
تبرئه شد . اما خود همین آدم آنوقت وقتی که من برگشتم به ایران در ۱۳۳۴ این

آمدخانه من عرض تبریک، عرض ارادت و معذرت خواهی زاینکاری که کرده یک شرب الیهو دی بود یک آنارشی ای بود بی نظیر بهرکس هرچی دلشان میخواست مینوشتند . به این اعزای شورای عالی میگفتم میگفتم آخر چرا سکوت میکنید فحاشیها فحش بمن هیچکس . ش بدنگفت مگر آن یاروشی که اسمش را گفتم به طرفداری به دستور سیدضیاء آن یک چیره ای رکیکی گفت اما بقیه یک چیزها شی بود که من قابل تعقیب بود . مرتب عرض حال میدادم و این اشرا داشت برای اینکه میدانستند با من شوخی نمیشود کرد و اینکار را کردم که توانستم بانک را حفظ بکنم والا املا "بانک ملی اگر آن فروش طلا نبود این مدافعات نبود . این آدم نوشته بود من اگر ، از نامه بانک ملی جعل است اگر ثابت نکنم پنجاه هزار تومان بسه شیروخورشید سرخ میدهم منتهم عرض حال دادم که گفتم بیاید در محکمه ثابت بکند پول هم لازم نیست بدهد من بخودی خود منعزلم از بانک برای اینکه یک کسیکه جعل میکند طراز نامه بانک را که دیگر نمیتواند رئیس بانک بشود . این تمام این چیزها و این آقایان پیر مردهائی که در شورا بودند موافق نبودند من اصرار کردم گفتم سمینا تم اگر بخواهم اینکار را نتوانم بکنم از جیب خودم که نمیتوانم بدهم محاکمات مربوط به من است رئیس بانک هست من با ابوالحسن ابتهاج کاری ندارم . و این اشرا بخشید یکی از چیزهائی که تاء شیر داشت در افکار عامه همین بود .

س - آیا کسان دیگری هم بودند که عرض حال بدهند توی روزنامه ها مثل شما ؟

ج - من . یقینا " بودند ، یقینا " تک و توک بودند اما تک و توک بودند آنها .

فحش میدادند استناد خیانت به آنها میدادند هیچی .

س - این جنبه مثبت داشت به نظر شما این آزادی ؟

ج - بسله . هان آزادی من بخیالم میخواهید بگوئید دادن این عرض حال ها .

س - با وجود این روزنامه هائی که به آن کیفیت که بودند خوب و بد ؟

ج - ببینید اگر از روی ایمان بود اشراش خوب بود اما صرفا " اینکار را میکردند پول

بگیرنده آخره ۶۰ - ۷۰ تاروزنامه بود هرکس ، هرکس که سابق یک وقتی روزنامه

مینوش تا امتیازش را تجدید کرد شروع کرده فحاشی این را شروع کردند به فحاشی برای Blackmail برده برای اینکه پول بگیرند همه شان نه خیلی هاشان مثلا" محمد مسعودیک قلمی داشت از همه موه ترتر برای اینکه روزنامه نگاری را رفته بود در بلژیک تحصیل کرده بود و او و رهم این را مثل اینکه فرستاده بود بخرج دولت فرستاده بود که برود روزنامه نگاری را بخواند . خیلی خوب مینوشت ، خیلی موه تر مینوشت بمن فحاشی نکرد اما به دیگران رکیک ترین فحش که آدم چیزهای لجنی را که میشوند مینوشت خم به ابرویشان نمیآید مردم . یک چیزی داشتند یک ضعفی داشتند که اینکار را نمیکردند به عقیده من ضعف بود .

س - کی آنها شیکه تعقیب نمیکردند؟

ج آنها شیکه . یک چیزکی بوده بعضی ها هم شاید اصلا" اهاننت میدانستند که آدم بیایید بگویند که این آدم بمن این فحش ها را داده . من عقیده ام بود اگر که همه این کار را میکردند و فشار میآید میآید یواش یواش به دادگستری عدلیه افتتاح بود طرفداری میکردند عدلیه ، خود عدلیه میترسیدند محاکم میترسیدند از خود همین آقایان از این فحاش ها که به همین دلیل که میگویم سیده هاشم وکیل و کالت مرا قبول نکرد از ترس که طرف نمیخواست بشود با این شخص که اسمش را فراموش کردم نماینده مجلس . بعضی روزنامه ها بودند مثلا" روزنامه اطلاعات را من هیچوقت بخاطر ندارم که عباس مسعودی به پاچه مردم حمله میکند بگیرد برای اینکه پول در بیاورد برای اینکه اخاذی بکند . و روزنامه کیهان یک چیزهایی میگفتند راجع به روزنامه کیهان اما در مورد من ، من هر وقت هر چیزی را دادم تمام چیزهایی را که میدادم مجانی چاپ میکرد بطوریکه من وقتی که زندانی بودم یک چیزی نوشتم که دکتر شاهکار بدهد روزنامه ها چاپ بکنند گفتش که بیا بدپول داد گفتم من پول نمیدهم گفت چاپ نمیکنند گفتم چاپ میکنند گفتم در مورد من چاپ میکنند در عمرم گفتم من پول ندادم هر جایی که بودم چرا ندادم ؟ برای اینکه روزنامه نگاران را برای خودش نفعش میدانست که این را چاپ بکند میدانست که این روزنامه اش بفروش میرود

وقتی صحبتی بود که ابتهاج باز طرف شده با کسی یک ، کی یک این را مردم میخردند
گفتم نمیدم گفت نخواهند کرد گفتم حالا شما بروید صحبت بکنید رفت صحبت کرد چاب
کردند یک شاهی هم نگرفتند از توی ۱۴۰۶ ان هم بودم ها . همینطوری که در دنیا
رسم است یک چیزیکه یک تهمتی به آدم میزنند توی روزنامه آدم جواب که میدهد
روزنامه های دیگر هم این را باید چاپ بکنند و این عمل را میگردند در مورد من
میکردند که شاهکار میگفت اصلاً " ممکن نیست همچین کاری را بکنند .

س - خب معایبی را که سرکار از مطبوعات آن زمان میگیرید آدم را به این فکر میاندازد
که شاید کاریکه در دوره هویدا کردند و روزنامه ها را همه را بستند خوب کاری بود و ایران
واقعا " روزنامه لازم نداشت ؟

ج - حالا ببینید من اگر خودم زما مدار ایران بودم چه عکس العملی نشان میدهم
هنوز نمیدانم برای اینکه اگر میرفتم آنجا می نشستم در آن مسند قطعاً " یک رویه ای
را اتخاذ میکردم که قابل تعقیب باشد یکی از کارهایی که میکردم محاکمه

روزنامه ها را تسریع میکردم که حق ندارند نگهدارند حق ندارند یک کمی که بعنوان
هیئت منصفه را آخر صدام اسم مثل اینکه جمع میکنند من پرسیدم چه جوری اینها
را میکنند ؟ ساسی را میگیرند جمع میکنند آنوقت در موقع لزوم به مثل اینکه
نه نفر اینها هفت نفر اینها مراجعه میکنند . خب یک چیزی هم مقرراتی هم
وضع میکردند که اینها هم یک وظیفه ای داشته باشند اگر میخواهد اسامان آنجا
باشد وظیفه مند باشد که وقتی میخواهند او را بخواهندش والد را مورد او هم یک

مجازاتهایی قائل میشدند یک راههایی پیدا میکردم که در عین حالی که تاء من
میکرد این را اما راه مشروع راه سالم راه منصفانه ای باشد . همیشه میشود

برای این ، مشکل ترین معزل ترین مسائل دنیا را وقتی که آدم حسن نیت داشته
باشد و عقل سلیم داشته باشد بون سانسس داشته باشد Common Sense
داشته باشد میتواند حل بکند مسئله ای نیست در دنیا که نشود حل کرد من عقیده ام
این است هیچ مسئله ای در روی زمین نیست که آدم نتواند حل بکند وقتی که
حسن نیت داشته اشد . حسن نیت مهم است که فکر بکنند که خود اگر جای آن

آدم باشم بمن این رفتار را بکنند من این را منصفانه میدانم بیان میدانم ؟ وقتی که آدم اینطور قضاوت بکند هیچ معضلی را نیست که نتواند حل بکند، هیچکس به این فکر نیافتاده بود.

س - یعنی میفرمائید جناب عالی در صدد ترمیم و تقویت قوه قضائیه میافزاید که ... ؟
ج - آنکه یکی از ضرورت‌ترین احتیاجات ایران است .

س - که روزنامه‌ها نتوانند اینکارها را بکنند ؟
ج - بپا ، یا ترس داشته باشند . بدبختانه در آمریکا هم هست این فحاشی میتوانند روزنامه بکنند بدون اینکه اینها بتوانند از خودشان دفاع بکنند خیلی هست شنیدم که میترسند از شان .

س - محاسنی هم داشت وجود مطبوعات یعنی در آن زمان ...

ج - شاید مثلاً "حسش بشود اینطور تصور کرد یا اینطور تعبیر کرد که مردم شاید آکراه داشتند تا مل میکردند اگر بخواهند یک خیانتی بکنند اما این را تردید دارم س - یعنی مقامات دولتی ؟

ج - مقامات دولتی . تردید دارم . چرا ؟ برای اینکه توی روزنامه نگارها اینقدر اشخاص رزل بود اشخاصی که به قیمت ارزان هم میشد خرید ، به قیمت های گزاف لازم نبود به قیمت ارزان که اینها فکر میکردند ما اینکار را میکنیم اما اگر گرفتار هم میشویم یک پولی میدهیم . ببینید یک جامعه ای داشتیم که تمام جوانبش فاسد بوده منحصر به یک دسته نیست به یک چیز نیست . روزنامه هایمان خراب بود .

دستگاه دولتی مان خراب بوده قضات مان خراب بود قضات مان یک عده ای میگفتند درست هستند اشخاص درستکار هستند اما جرات نمیکند میترسند که آن مرتیکه فحاش را محکوم بکنند . اما توی همین جامعه ، جامعه فاسد اشخاصی پیدا میشدند با نهایت فقر و ذلت زندگی میکردند اما هیچوقت از جاده درستکاری منحرف نمیشدند .

من این را دیدم این را قضیه اش نمیدانم برای شما تشریح کردم که بسانک شاهی بودم که رفتم پیش قانع بمیری که توی بیوتات کار میکرد آن سند را بمن طومار را

بمن نشان داد این یک نمونه . این یک نمونه برجسته است که به و بکنسن رفتم گفتم، گفتم من امروز با یک ایرانی تماس گرفتم که افتخارسیکنم به وجودش برایش گفتم که این راداد گفت برای این باید یک تحفه‌ای یک کادوئی از انگلستان بخواهیم گفتم هیچ همچین کاری را نخواهم کرد گفتم اگر اینکار را بکنم تمام زست این آدم ارزش از بین می‌رود. که بعدها سال‌های بعد بهش گفتم من بشما مدیون هستم برای اینکه می‌خواستند بشما یک چیزی بدهند. این یک نمونه .

س- خب این تشخیصی که به اصطلاح روزنامه ها این نقاط ضعف راداد شدند فکر کنم تا یک حدی شخصی عمومی است ولی راه حلی که انتخاب شد یا پیشنهادش همیشه برای رفع این مشکل فرق می‌کند . راه حلی که به اصطلاح حکومت شاه مخموماً " دوره هویدا انتخاب کردند اینک خب چون این روزنامه ها این ایرادات راداد را دیدند و می‌دیدمشان و تحت نظارت شدید می‌آریم شان . آیا راه دیگری هم بود ؟ یا ....

ج- من ، من یک کاری دیگری بود من هیچوقت فکرش را نکرده بودم تا این الان که دارید می‌گوئید اما چون من خیلی عجول هستم در تصمیماتم Spontaneously یک چیزهایی را عکس العمل نشان میدهم . من اگر قدرت میداشتم در ایران یک مقرراتی وضع میکردم روزنامه آزاد اما برای امتیاز روزنامه دادن یک مقرراتی وضع میکردم که این آدم باید یک وضعی در جامعه داشته باشد یک ماهی داشته باشد یک تحصیلاتی کرده باشد یک سرمایه ای داشته باشد که حداقل این باشد که به این آدم اجازه آدم بدهد روزنامه ، والا هر . . . نمیدانم کثیف این عبارت را شاید نخواهم بگویم اینجا این هر کسی را که نمیشد بیاورد که آدم . اینکار را میکردم در عین حال هم مقرراتی وضع میکردم و با سرعت هم اینکار را میکردم می‌بردم به مجلس می‌قبولاندم این را که برای حفظ حیثیت شرافتمندان و برای اینکه تشویق بکنید که ایرانیان بیشتری پیدا بشوند که جرات داشته باشند که در مقابل تهدید در مقابل تهمت نترسند وظیفه خودشان را انجام بدهند هر کس که اینکار را که

نمیکنند که آخر برای چی اینکار را میکنند پیغام میدادند برای من که ابتهاج اینکار را میکنند که چی بکنند خیال میکنند که ایرانی‌ها این چیزها را میفهمند؟ ایرانی‌ها می‌گویند که اینک ، اینک اجنبی پرست است برای آن دنیا اینکار را میکند . برای اینکه نه افراد بشر زن دارند بچه دارند دلشان میخواهد که زن و بچه شان زنده بمانند در رفاه نسبی هم زندگی بکنند . اینها عموم اکثریت یک ملتی را بخصوص یک مملکت عقب افتاده‌ای را که قرن‌ها فساد درستی با نادرستی برایش یکسان بوده برعکس نادرستی را زرنگی میدانند درستی را بی‌عرضه‌گی میدانند تازه مثلاً "میگویند فلانی یک آدم درستی است یک آدم بی‌عرضه‌ایست این مترادف بوده‌ها در برابر آن آدم درستی است اما آدم بی‌عرضه‌ایست نالایقی است . برای اینکه این از بین برود یک اساسی باید گذاشت و آن این میبایست باشد که نتوانند آزادانه تهمت بزنند هر کس بتواند با جرات بیاید تقاضای تعقیب بکند و آنوقت برای اینکه این موءثر باشد تسریع در یک مدت کوتاهی باید در مدت معینی این رسیدگی بعمل بیاید هیئت منصفه هم حق ندارد که استنکاف بکند اگر دلش میخواهد جزو آن هیئت منصفه باقی باشد از او بپرسند جزو آن صد نفر میخواهی باشی؟ اگر بگویند نه صد نفر در ایران پیدا بکنید یک شهرت خوبی داشته باشند و این جرات هم داشته باشند . بتدریج این را میشد جلوگیری کرد .

س - میفرماید که اگر حسن نیت بود و خواست بود اینکار عملی بود در ایران یا اینکه عملی نبود ؟

ج - بطور قطع و یقین عملی بود ، یعنی اشکالش کجا میبایست باشد ؟ مثلاً " مجلس تصویب نکنند قوانینی که به مجلس میدادند که این هیچ بود در مقابلش با سهولت میگذشت یک وکیل می‌توانست پا شود با این مخالفت بکند ؟ بگویند که من نمیخواهم که شما وسیله‌ای بدهید به اشخاص درستکار که از شرافت خودشان حیثیت خودشان امانت خودشان دفاع بکنند ؟

س- مسئله این بوده که اگر مطالبی مطبوعات مینوشتند که واقعیت داشت و قابل دفاع نبود قابل تحمل آنوقت برای آن حکومت آن دولتهائی که سرکار بود نندوبد بنا براین از آن نظر عملی نبود .

ج - اما جرات نمیکردند یک همچین اشخاصی مخالفت بکنند من اطمینان دارم یکی از آن مواردی که اطمینان دارم که یک چیزی خیلی چیزها را میدانستم میتوانم بکنم خیلی چیزها میدانستم که نمیتوانم بکنم میدانستم که من نمیتوانم یک دفتر اقتصادی درست بکنم از همین اشخاصی که همیشه رعایت چیز مرا میکردند بروم بگویم که آقا پول این را بدهید برای اینکه ایرانی اعتقاد ندارد که متخصص اقتصاد یعنی چه ؟ هر کسی که توی وزارت دارائی سی سال خدمت کرده متخصص اقتصاد است از اینها بازنشسته خیلی داریم از اینها بیاورید آنجا بگذارید . اینکه رفتم دنبال فرود دیگران که این پول را تهیه میکنند برای همین بود دیگر یعنی Ford Foundation .

س- یک مطالب مشابهی هم راجع به نمایندگان مجلس گفته شده البته ندب این شد که راجع به صاحبان مطبوعات گفته شده که آنها هم آدمهای زیاد مناسبی در مجلس راه پیدا نکرده بودند .

ج - در آن ایام بعد از رفتن رضا شاه همینطور بود یک عده ای بودند که میخواستند توی مجلس بیایند برای اینکه استفاده بکنند برای اینکه هوچنجال راه بیان نازند پول بگیرند من این را اطمینان دارم بودند . حالا کی بود کجا بود ؟ من اصلاً با مجلس آشنائی من محدود بود به آن کارهایی که من با مجلس داشتم والا بعنوان یک ایرانی که ناظر بودم تاء سف میخوردم از این وضعی که میدیدم اما بیش از این چیزی نبود .

س- در آن مورد هم راه حلی که به اصطلاح انتخاب کردند آن بوده که روز به روز نقشش را محدود تر کنند که این آدمها ضرری ولطمه ای نتوانند به کارهای دولتی برسانند

سؤال اینست که در آن مورد هم راه حل دیگری هم بود میشد ...

ج - یعنی میخواهد بفرماید که دولت ایران تصمیماتی که نسبت به مجلس میگرفت

به این راه تزجیه میگرد که ما میخواهیم که این اطلاعات را بکنیم و بنا بر این اینکار
ها را میخواهیم بکنیم ؟

س - مطالبی که توی این اسناد وزارت خارجه است شاه مرتب میگفته که این
مجلس مزاحم من است با وجود این مجلس نمیشود اطلاعات را انجام داد بنا بر این
..... من

ج - شاه حسن نیت نداشت آقا ، آخر این عبارتی است که یک شخصی بکار برده که
حسن نیت نداشت درستکار به آن معنی که من میدانم نبود به آدم دروغ میگفت
بمن دروغ میگفت به خواهرهایش دروغ میگفت به وزارشش دروغ میگفت به
دوستانش در داخل دروغ میگفت در خارج دروغ میگفت به دولتهای خارج دروغ میگفت
و خیال میکرد زرنکی در اینست که اغفال است ، آخر نمیشود که علیالبدیه نمیشود
اغفال کرد ، عاقبتش هم همین شد دیگر همین شد که ننگین ترین سرنوشت یک پادشاه
ایران در مدت هزارها سال یک دفعه نشد یک پادشاه ایران به این طرز ننگین از
بین برود ، پادشاه های پست ترسو نالایق خیلی داشتیم اما هیچکدامشان یک
همچین بلائی سرا بران نیاموردند که این آورده چرا ؟ برای اینکه این حد اکثر
این چیزی را که او زرنکی میدانست سیاست دروغگوشی را دوروشی را زرنکی میدانست
این مطمئن بود که وضعش طوری تشبیه شده که هیچ قدرتی نمیتواند این را بردارد
چرا ؟ برای اینکه کی هستند چپ ، راست امپریالیست بلشویک کمونیست چین
ما چین شوروی روسهای اگر نمیتوانست حریف فیدل کاسترون شد چطور شدند ؟ نمیدانم
چطور شد که نشد اینهم تعجب میکنید چطور شد که یک کاری نکرد که دعوتش بکنند که برود
کوبا و فیدل کاسترون را دعوت بکنند ، یقین سعی کرد یقین دار سعی کرد ، شاید بهش
گفتند مصلحت نیست شاید بهش گفتند که خوب نیست شما اینکار را بکنید ، این آدم
میخواهد توقع دارد که این آدم بیاید اطلاعات واقعی بکند ، این آدم من بهش
میگویم که وزیر تو دزد است ، میگوید دزد ؟ میگوید این جاسوس سفارت آمریکا و انگلیس
است ، بهش میگویم آخر شما که این را بمن میفرمائید آخر چرا او را نگهش داشتید ؟
آنوقت سرا نگاه میکند تصویر تو چشم نگاه میکند هیچ نمیگوید ، شما این را

میخواهید برای من مدل قرار بدهید که چون این تصمیماتی را که این گرفت
و نشد کسی دیگر چطور میتواند بکند ؟ من ایمن دارم که اگر یک اشخاص این روزگار
یک همچین قدرتی به این آدم داد این آدم اگر حسن نیت داشت با او بکنید ایرانی
را عوض میتواند بکند طرز فکر ایرانی را عوض بکند . من با دست خالی با یک عده ای
که در بانک ملی کار کردم در سازمان برنامہ کار کردم یک عده ای را و ادا کردم با
نهایت صمیمت و ایمن کار بکنند .

س - با مجلس چه میشد کرد ؟

ج - من با مجلس چی میشد کرد البته من این را باید بگویم ...

س - (؟)

ج - من این را باید بگویم که با مجلس او پشتیبانی مرا میکرد پشتیبانی میکرد
برای اینکه پشت سرم میگفت که ...

س - منظور اینست که اگر حسن نیت بود آیا در شرایط ایران مجلس میتواند اصلاح
شود ؟ یا اینکه واقعا " داشتن مجلس برای ایران زود بود "

ج - آنچه که من در خودم دیدم من کاری ندارم که دیگران راجع بمن چی میگفتند
که ، میگفتند میآید یک چیزهایی میگوید مردم را عوض میکند طرز فکرشان . اما آنچه که
من در خودم دیدم هر وقت هر کاری را در هر جا داشتم با هر کسی که طرف بودم طرف
را متقاعد میکردم بدون استثنا . این چیه ؟ من که پیغمبر نبوم من که قشون
نداشتم من که زور نداشتم من که تحصیلات عالی نداشتم ، از لحاظ تحصیلات میگفتم
صدها هزار ایرانی هستند که از من تحصیلاتشان خیلی بهتر بود ، قدرتی نداشتم که
اینها برتر سنا از من استدلال میکردم . یک چیزی را نمیبردم پیشنهاد بکنم در هر
جایی که بودم که اگر من جای آن طرف باشم که بیاورند من تصویب نکنم ، به استنجهت .
من وقتی که آمدم به بانک شورای عالی اشخاصی بودند که از سنخ من نبودند
مطابق سلیقه من نبودند ، یک عده شان را فرزین آورده بود که من با کلاس فرزین
از زمین تا آسمان فرق داشتم ، یک دفعه نشد در این هشت سال من یک پیششنادی را
ببرم که به اتفاق آراء تصویب نشود یک دفعه شد . این یک چیز است که دلم

میخواست که با بعضی از اینها مثلا " شما میتوانستید مباحبه بکنید از کدماشان که زنده هستند نمیدانم شاید هیچکس زنده نباشد . دلم میخواست که از اینها یک نفر میپرسید که ابتهاج چی میگردد که شما اینطور ... آنوقت فرزین اینها را آورده بود یک پیشنهادی را میبرد تصویب نمیگردد بر میگردد اند چرا ؟ برای اینکه فرزین یک چیزهای را تهیه میکردند بهن میدادند میبرد خودش وارد نبود . من یک چیزهای را که میبردم تا خودم نمیدانستم تا خودم با آن موافق نبودم به آن معتقد نبودم نمیبردم . از صدهای سمیعی .....

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۴ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۳۲

دست بگذارد روی نقاط ضعف ایرانی .

س - راجع به مهدی سمیعی

ج - دلم میخواهد شما از مهدی سمیعی یک وقتی سؤال بکنید که شما آن وقتی که فلانی درواشنگتن بود این تلگرافها را بهش میگردند اداره خارجه تلگراف میکرد که اجازه بدهید که این لیبره را جزو موجودی خودمان ، دارائی خودمان بگذاریم و از انگلیسها چهل و چهار درصد تفاوت بگیریم شما دخالت داشتید یا نه ؟ وقتی که فلانی برگشت به شما توضیح داد متقا عدشید یا نه ؟ چون اگر متقا عدشده بود میبایست بمن بگوید . چطور شد توجه به این مطلب نداشتید و چطور شد متقا عدشید وقتی که این توضیحات را شنیدید ؟ برای اینکه آدمی بوده فقط با هوش تحصیل کرده Chartered Accountant بود . اینها ، اینها ، اینها برجسته ترین اشخاص بودند که من در بانک داشتم اینها را در ردیف بهترین اشخاص دنیا میگذاشتم بهترین اشخاص . در دنیا هیچ بانکی نمیتوانست بهتر از اینها داشته باشد . اما اینجا وقتی که پای قضاوت رسید قضاوتش غلط بود . من اینکاری را که کردم بدون توجه به اینکه یک روزی چیزی میکنند اما توجه هم اگر بمن کسی داده بود من وقتی که خواستم نقره ها را تبدیل به طلا بکنم آمدند بمن گفتند آقایان کنید اینکار را . چرا ؟ زحمت خواهد داشت مسئولیت دارد . من گفتم که خزانه بانک را من میخواهم طلائی را که ما صورت میدهیم اینقدر طلا داریم من میخواهم رسیدگی بکنید . گفتند نکنیم اینکار را . هفده سال بود که بانک تشکیل شد در این هفده سال هیچوقت اینکار را نکرده بودند . گفتم از چی میترسید که کسریباید ؟ بدانیم بهتر . اینکه من که از شما برداشتی نکردم . تمام چیزهایی را که دانند ، جزو پشتوانه بانک چی بود ؟

قوٹی سیگار طلا بود زنجیر طلا بود گردن بند نمیدانم زنا نه طلب بود . یک وقتی اینها را کسی آورده بود داده بود ، نمیدانم اما جزو پشوانه طلا بود . تمام اینها را آوردند دانه دانه حساب کردند یک کیلو کسری کم آمد . این توی روزنامه ها منعکس شد . جواب دادم ، جواب دادم که اینکار بیست که قبل از من میبایست کرده باشند . دیگران نکردند من کردم زیر نظر یک هیئتی هم کردم که روزها نشستند یک هیئتی که اینها را دانه دانه رسیدگی کردند از امروز به بعد وقتی که بانک میگوید که ، این را خریدم از بازار جایش گذاشتم پولش هم بانک داد البته . از این به بعد وقتی که میگوید اینقدر موجودی طلا است همه با اطمینان خاطر میتوانند بیدانند که این طلا موجود است . این است طرز فکر این ، است طرز عمل اما این خطر دارد عواقب دارد . وقتی که خواستم نقره ها را تبدیل به طلا بکنم آمدند بمن گفتند آقا نکنید این را کی بشما گفته اینکار را بکنید ؟ دیگران کردند ؟ شما چرا میکنید ؟ گفتم آخر من مقایسه میکنم (؟) خودم را با دیگران من الان لازم میدانم یک فرصت خوبی است که من طلاهای سکه ، دی دو قرانی و پنج قرانی را که سائیده است یک کدایش وزن قانونی اش را نداشتم من اینها را به قیمت قانونی نقره تبدیل بکنم به طلا شمش طلا بگذارم . چرا نکنم ؟

س- چون این ممکن است آخرین نوار این سفر باشد من میخواهم از این موقعیت سوء استفاده کنم و راجع به مطلبی که بنظر خودم در گذشته مهم بوده و شاید ر آینده هم باشد از تجربیات جناب عالی استفاده کنم چنانچه ایندهائی که در مجلس بودند عده شان یا خیلی های شان بنظر شما آدمهای نامناسبی بودند

ج - چرا ؟

س- چرا چرا اصلاً ؟ برای اینکه شما ایندهائی اینها نمونه ای از ملت ایران بودند

یا

ج - نمونه خوبی نبودند ببینید آقا ...

س- نمونه های ...

ج - کی وکیل میشد یک کسی که یک وسیله ای داشت با دربار بیشتر اشخاصی که وسیله داشتند با دربار اینجاد دیگر مجبورم بگویم جاکشی میکردند بسو وسیله این عمل ترقی

میکردند با ورکردنی نیست که عده ای که این عمل را Literally انجام میدادند برای شاه ، هوشنگ دولویکی از این نمونه ها ، شما در هوشنگ دولوی چی سراغ دارید ؟ از انسانیت مردانگی نجات وطن پرستی درستی که این را بیاورید نزدیکترین دوست خودتان بکنید . قاچاق تریاک کرد در اروپا گرفتار شد شاه با هواپیمای خودش این را برد از سوئیس به ایران این را شنیده بودید ؟

س - بله .

ج - آخر شما را بخدایک پادشاهی وقتی اینکار را بکند .

س - ایشان که خوب وکیل مجلس نبود که بود ؟

ج - من این را دارم ، این وکیل مجلس نبود این یکی از مستنذترین افراد ایران بود هر کس گرفتاری داشت میرفت پیش این آقا میگفت یک تلفن بکنید به دربار نرخ داشت میگفت اینقدر باید پول بدهید . پول میگرفت برای اینکه تلفن بکنه پول میگرفت برای اینکه این راه بیگ نفر از اعضای دربار معرفی میکند پول گزاف میگرفت که این رایک کاری بکنند که برو پیش شاه و کارش درست بشود . تمام ثروتی که امروز دارد که یکی از اشخاص متمول ، تا از این راه جاکشی و نامردی و دزدی بدست آورد - شما انتظار دارید که آنوقت اشخاصی که معتقد به این طرز کار بودند اینها مملکت را اصلاح بکنند ؟ غیر ممکن است باید یک افرادی اینکار را بکنند که ایمان داشته باشند به این چیزها از هیچ چیز پاک نداشته باشند .

س - آنها شیکه نوی مجلس میرفتند از کجا میرفتند ؟

ج - وسیله ، بوسیله میبایست ، بوسیله وسائل مختلف یکی بوسیله خواهرها برادرها برادرزاده ها . اینها عده شان که کم نبودند شرکت های خارجی که میآمسند اول .

کاری که میکردند میرفتند سراغ یکی از اینها که این را در هیئت مدیره شان جا بدهند که بیمه بشوند . سیتی بانک که یکی از بزرگترین و مشهورترین بانکهای دنیا است و نمونه است پشت سرمن نزدیک بود بروا اینکار را بکنند دیگر شریک بشود با بنیاد پهلوی ، میدانست بنیاد پهلوی یک مؤسسه دزدی است میدانست که

Foundation نیست به معنی حقیقی چرا اینکار را میکرد ؟ برای اینکه دلش میخواست توسعه پیدا

بکند دوش میخواست مومن باشد از هرگونه ناراحتی در ایران .

س - ولی در اوایل سلطنت محمدرضا شاه که نمایندگان تا آنجا که من میدانم به این ترتیب ..... .

ج - هان آنوقت چه جور بود ، آنوقت ، آنوقت باز دو بند بود یا در شمال یا روسها در جنوب یا انگلیسها علنی ها . اینکه من به شاه گفتم من اگر نخست وزیر بشوم سفیر انگلیس یا سفیر روس بیا وردیک صورتی که اینها وکیل بشوند اینها رئیس مالیه و رئیس عدلیه بشوند گفتم با اردنگ بیرون میکنم . عین حقیقت بود این عمل میشد . یک جاش بود ، یک جا هاش بود که شاید متصل به انگلیس و روس نبودند اما با پول پول خرج کردن آدم کشتن گردن کلفت داشتند میزدند تهدید میکردند به تمام وسائل مافیا .

س - یک اصطلاحی هستن که خیلی از این در شرایط اگر انتخابات آزاد میبود

تمام به اصطلاح ملاکین و متنفذین محل انتخاب میشدند ؟

ج - من خیال میکنم اگر آزاد بود در آن ایام یا مالکین یا آخوندها اعمال نفوذ میکردند یک عده ای را که معتقد بودند به مسجد و به ملا و به مجتهد .

س - خب آن چه جور مجلسی میشد آنوقت ؟

ج - کشیف ترین مجلس ها میشد .

س - بدتر از آنچه که بود ؟

ج - دیدم دیگر دیدم دیگر آن مجلس دوره چه بگویم آن دوره چی بوده ؟

س - دوره چهاردهم بود . همان که توده ایها توش بودند .

ج - دوره چهاردهم ، بسله خب این یک مجلسی بود که تصمیماتی می گرفت روی غرض

شخصی . طرح نوشتند برای اینکه مرا بردارند که رئیس بانک ملی با یاد از میان

هفت نفری که دولت به مجلس پیشنهاد میکند و مجلس او را انتخاب میکند به این وسیله

تعیین بشود .

س - پس راهن چی بود ؟ میفرمائید اگر انتخابات آزاد میبود که افرادناشایست وارد

میشدند اگر هم که ....

ج - به همین جهت دارم بشما همیشه میگویم که بعقیده من مردم ایران را من الان مستعد نمیدانم که بتوانند آزادانه با تشخیص صحیح رئیس جمهوری انتخاب بکنند .

س - نه در همان چهارچوب حکومت سلطنتی که وجود داشته میخواستیم ببینیم در گذشته با توجه به اینکه .....

ج - در این سی و چند سالی که این شاه بودیدون تردید این میتوانست یک کاری بکند که مردم روی آزادی اشخاصی را انتخاب بکنند تردید ندارم میتوانست ای کار را بکند . دستور میداد و چند نفر را مجازات شدید میکرد مجازات مثلا "بوسيله قانون هر کسی که اعمال نفوذ بکند به این مجازات میرسد و اینها را تنبیه میکرد بتدریج ممکن بوده سال طول میکشید پانزده سال طول بکشد تا این بشود بیست سال طول میکشید اما بلا آخره میتوانست یک کاری بکند که مردم باورشان بشود که میشود این عملی را که دولت دارد میگوید میشود . عیب کار این بود که مردم باور نمیکردند چرا باور نمیکردند ؟ برای اینکه امثال آموزگار و مهندس طالقانی با نهایت رشادت میگویند که ما این را از لحاظ اشرفا و افکار عمومی این لایحه را تعیین کردم که بپرند وقتی که پرسید که کی ها کردید اینکار را و من اشکالاتی را که گوش زد کردم پرسید و اینها گفتند ما کردیم .

س - لایحه (؟)

ج - (؟) که من داد کردم که اوای بر حال آن دولتی که این طرز فکرش است گفتم شما خیال میکنید مردم ایران احق هستند خردنمی فهمند؟ گفتم کسی از شما توقع همچین چیزی را نداشت چه اجباری داشتید بکنید اما حالا که کردید میگوئید که اشرفا و هدبشید . یعنی مردم خیال میکنند تا این قانون را گذرانید با ورم میکنند که اینکار خواهد شد ؟ اینکار را شما نمیتکنید نمیتوانید بکنید به این دلا بایی که آوردم امکان پذیر نیست منی که این را آوردم اینجا دارم مطالعه کرده اند و شما دارم

میگویم این را با وسائل الکترونیک هم نمیشود حساب داد یک نفر الکترونیکی هم نمیتواند این را جواب بدهد بنا بر این من به آقای نخست وزیر خواهم نوشت . این چه جوری میخواهد این را اجرا بکنید ؟ اعتراف کردند ما قصدمان اجرا نبود با همین دلیل به این عبارت نگفتند مفهوش همین بود ما این را برای اثری که در افکار عمومی خواهد داشت کردیم . بدبخت است آن رژیمی که اینکارها را میکند خیال میکند توی کاخی نشستند توی یک اتاقی نشستند صمیمی گرفتند و خیال میکنند که این تصمیم اثر خواهد کرد بدون اینکه اجرا بشود نیت اجرای این را ندارند این قوانینی را که میگذرانند خوب یک همچین حکومت فاسدی یک همچین حکومت احمقی بدیهی است که محکوم به فناست من اطمینان داشتم که این منقرض خواهد شد روی دزدبهاش روی فسادش روی تصمیمات متناقضش روی بهم انداختن ، دو بهم انداختن به یک وزیر یک چیزی میگفت آن یکی این جور میگفت که اینها را بجان همدیگر بیا نازد . من که بیرون میآمدم یک چیزی حتم دارم که به دیگران میگفت که ابتهاج این جور میگوید . ساواک رئیس دفتر مرا میخواست میگوید باید گزارش بدهید شما دیگر یک همچین محیطی را که وقتیکه فراهم کردید توقع دارید که ایمان در افراد مسلمان ایجاد بکنید؟ محال است یک کسی میتواند اینجا دایمان بکند که خودش مومن باشد عقیده داشته باشد به این چیزی که میگوید والا همین باگذ راندن قانون مقرر فرمودیم که اینطور بشود مقرر فرمودیم که ایرانیها درستکار باشند . گفتیم که شما که اعلام میدهید که من طرفدار درستکاری هستم مبارزه میخواهی بکنید با نادرستی . این دزدها را پس چرا حمایت میکنید؟ آخر نکنید وقتی که اینکار را میکنید آن مرتیکه میگوید که شاه اعلام کرده امروزه برای او فرقی ندارد درستی و نادرستی تا شیر نمیگرد بهش ایمان نداشت معتقد نبود به این چیزها او معتقد بود که زرنگی در اینست که آدم دروغ بگوید همه را جلب را بکند ، و خیال میکرد علی الابد میتواند اینکار را بکند نتیجه اش این شد که هیچکس به او دیگر اطمینان نداشت نه فقط یک نفر دونفر هیچکس نزدیکانش . اقبال به Denis Wright گفته بود Denis Wright

هم بود علیرضا مثل اینکه برای من تعریف میکرد که رفتند وقتی که افتاده بود رفته بود از ایران آنهم دیگر رئیس شرکت نفت بود گفت رفتم پیش گفت تعجب کردم که این شروع کرده انتقاد کردن از شاه ، اه بهش گفتم این چطور این اقبالی بوده آنطور صحبت .. گفت کار هم داشتم جای دیگر مرا نگهداشت خیلی مدتها هم صحبت کرد . نتیجه اش این شد که یک آدمی که میگفت من غلام این آدم هستم هرکاری که او میگوید عکسش را نشان میداد من هرچی که ایشان بگویند افتخار میکرد مباحث میکرد که غلام این شاه است که از خودش اراده ندارد تاریخ استیضاح را گفت باید بروم از اعلیحضرت اجازه بگیرم که چه روزی بیایم مواب استیضاح را بدهم یک همچین کسی کارش بجائی میرسد که میگوید که از شاه بدمیگوید که این اوضاع دوام نخواهد داشت .

س- این کی بوده ؟ این او آخر ..

ج- بخود من این را گفتی ، من با او قهر بودم میدانید در وقتی نخست وزیر بود با او دست ندادم توی سفارت ایتالیا .

س- چه مدت قبل از انقلاب این حرفها را زده شد؟

ج- هنوز رئیس نفت بود من رئیس بانک ایرانیاں بودم . علتی که رفتم پیش نشان داد که کارهایی که میکرد است خبط بوده ، به همکارانش در شرکت نفت گفت که این سراگول زد اینکارهایی که کردند شریف اما مسی گولش زده بود .

خب یک مقداری از پول نفت هم گذاشت سپرده پیش بانک ایرانیاں من رفتم از او تشکر بستم توی دفترش بودیم جلوی پنجره ایستاده بودیم گفت دزدی هائی که میشود با او کردند نیست گفت دزدی هائی که میشود گفت ننگین است ، بمن گفت این . خب به او زلحاظ اینکه یک وقتی سفیر بوده و اینطور حمایت کرده او از شاه به او این مطالب را گفت . نمیشود آقای لاجوردی هیچ قدرتی در روی زمین یک فردی در روی زمین نمیتواند با دروغ گفتن مردم را گول بزند و اصلاح بکند آن دستگاهی را که بهش سپرده شده اعم از اینکه مملکت باشد یا یک کتابخانه باشد یا قبالی باشد نمیشود بلا آخره مردم درک میکنند میفهمند که این آدم امین

هست یا نیست؟ شاه یک آدمی بود معتقداتی نداشت بعقیده من نه معتقدات مذهبی داشت به عقیده من اصلاً آن موضوع ابوالفضل عباس و نمیدانم خواب دیدم اینها تمام اینها ساختگی بوده عقیده من معتقدات مذهبی نداشت، و اینطور وانمود میکرد نتیجه اش هم این بود و این انفجاری که من میگفتم که دارد پیش میآید روی همین مآذاتی بود که میدیدم. میدیدم تمام این اساس روی یک پایه خراب فاسد قرار گرفته، فاسد فساد است، یک عده اشخاص درستکار بودند در دستگاه این را من تصدیق میکنم دزد نبودند اما غلام بود نداطاعت میکردند و امری که ما در میشد در راه نادرستی در راه مخالف مصالح ایران. یک روزی بمن اسماعیل شفاعی گفت که، گفت خیلی محرمانه بمن گفت این را وزیر چه چیز، آنوقت وزیر کشا ورزی شده بود یا نمیدانم این بغرما شید دیگر وزیر کشا ورزی که اعدا می کردند؟

س - روحانی .

ج - روحانی . روحانی خیلی با من دوست بود . گفت آنوقت وزیر آب و برق بود گفت بمن گفتش که بمن دستور داده که این کنترات را باید قرارداد ادا بدیم به انگلیسیها . از انگلیسیها خریدیم اما ظاهرش درست کرده بودند یک مناقصه ای اینها . آخر این همین جوردها ن به دهان میگردد آن محرمانه به شفاعی میگوید شفاعی بمن محرمانه میگوید من این را آنوقت بازگونکردم اما همینطور که بمن گفته به یک عده دیگر میگوید به گوش همه میرسد ظرف ۲۵ سال - ۳۰ سال نتیجه این میشود که تمام افراد مردم ایران میدانند که اساس این دستگاه روی فساد است روی تزویر است روی دروغگوئی است ارتش شاهنشاهی تمام یک چیز است ظاهراً است باطنش هیچی نیست . همین کاری که در کارهای اداری میکرد کشوری میکرد یقین دارم در ارتش هم بود والا کسی از زهاری را میآورد . یک حیوانی مثل از هاری را میآورد نخست وزیر بکند برای بحرانی ترین ایام ایران ؟

س - آدم لایقی نبود؟

ج - مجسمه خربت و حماقت . من هیچوقت با او سروکار نداشتم اما آنچه که شنیدم

نالایق ترشاید از این ، بی عرضه تر از این در ارتش شاید کسی نبود
 س - رئیس ستاد بود .

ج - برای همین هم رث - تأد شده بود که خطری نباشد . محرک شاه این بود
 که این کسیکه آنجا هست این برای وجود و تهدیدی هست یا نیست ؟ اگر هست به
 هیچ قیمتی نمیگذاشت .

س - این معیار را برای حتی فرماندهان ارتش یا فقط برای رئیس . . . . . ؟

ج - برای همه بدون استثنا تمام سفرا تمام وزراء تمام نخست وزیران جایی که
 زورش نمی رسید . من آنوقت بهش ایمان داشتم بعد از اینکه مرا از بانک ملی
 به آن طرز بیرون کرد حتم میدانست که من شدیداً " رنجیدم سرچی رنجیدم ؟ برای رنجیدم
 که بمن بگوید که ما شما را میخواهیم برداریم من که طلب پدرم را نمیخواستم
 اما مثل یک خانه شاگردند گفتم بدتر از یک خانه شاگرد مرا بیرون کردید . گفتم
 اعلیحضرت وقتی بمن تکلیف کرد سازمان برنامه را گفتم من فراموش نکردم
 شما بدتر از یک خانه شاگرد مرا بیرون کردید . او جانشین من نامه عزل مرا
 می آورد بمن میدهد تمام شد رفت . در تمام شئون اینکار را میگرد معیارش هم
 فقط این بود که این آدم سبب بمن صدیق هست یا نه . میدانست من به او خیانت نمیکنم

و هرچی که داشته باشم و برویش بهش میگویم . چرا برداشت ؟ برای اینکه یک
 عقبه مضغی پیدا شد در سفارت آمریکا Dooher که گفت صد میلیون دلار میدهم
 او هم این را گفت با علم به اینکه میدان وقتیه که این جور بگوید این احمق
 اینکار را میکند دید حربه دیگری ندارد هرکاری کردند یقین دارم هرکاری کردند
 مرا بردارند دیدند نمی شود زورشان نمی رسد این را درست کردند .

س - یک مطلبی که مربوط به این مطالبی را که فرمودید مسئله بیسوادی در ایران
 است . یکی از دلایلی که شاه بارها از زمان جوانیش تا اواخر مسیاد و وزارش میدادند
 این بود که توی مملکتی که نمیدانم شصت درصد هفتاد درصد مردم بیسواد هستند با بیستی
 رویه همین باشد که ما داشتیم . سؤال من از جناب عالی که در برنامه ریزی ایران
 مؤثر بودید خودتان هم مدتی رئیس سازمان برنامه بودید اقداماتی که در جهت با

سواد کردن مردم شد و میشد تا چه حدی به اصطلاح در حد نهایت کوشش بود و تا چه حدی میشد آیا میشد انتظار داشت که ظرف ۶۰ سال حکومت سلطنت پهلوی در صدد بسوادی کمتر میباید یا از این بهتر نمیشد ؟

ج - کسی میتواندست که اینکار را بکند که قدرت و توانائی این را داشته باشد که خاتمه بدهد به فساد . من یک همچین قدرتی نداشتم من در دایره خود میکردم . هیچکس آنجا را اجازه نمیدادم مداخله بکند هر وقت کوچکترین علائمی میدیدم راجع به نادرستی آنها " قطع میکردم آنها " بدون معطلی . گفتم یک وقتی هم گفتم ادعا نمیکنم که در بانک ملی هیچکس دزدی نمیکرد ادعا نمیکنم در سازمان برنامہ هیچکس نمیکرد اما دزدی ارگانیزه نبود دزدی آشکار نبود که در دستگاههای دولتی بود .

س - ارتباط این مسئله با بیسوادی چی بود ؟ مسئله ..... .

ج - اما من برای فرهنگ همانقدر تخصص دادم چون آوردم یک اشخاصی را که ۶۰ نفری که دعوت کرده بودم در قسمت های فرهنگی الان بخاطر ندارم که کی ها را آوردم ؟ اما آوردم دعوت کردم در تمام رشته هایی که داشتیم یک عده اشخاصی را که متخصص بودند دعوت کردم و برای فرهنگ هم چیزهایی داشتیم برنامہ هائی داشتیم . این علاج در دران نمیکرد در اساسی ایران این بود که مردم ایران احساس میکنند که اگر بخواهند در ایران ترقی بکنند در دستگاههای مملکتی باید درستکار باشند نادرستی با نادرستی مبارزه بشود نه به آن مبارزه و چندین دفعه شروع کردند مبارزه با فساد ، مبارزه با فساد چی بود ؟ بیک مقداری هوچیگری در روزنامه بود و یک عده اشخاصی بدبختی را دراز کردند فساد درست میشد . بخاطر دارید میدانم شما دیدید آن صحنه های سنگینی را که توی تلویزیون نشان میدادند معینیان رئیس این دستگاه بود وزراء را میآوردند آنجا مینشاندند .

س - با زرسی شاهنشاهی ، کمسیون شاهنشاهی .

ج - کمسیون شاهنشاهی . من این را دیدم در چند دفعه در تلویزیون مبعوع بود

منقلب میشدم که شما اگر میخواهید اصلاح بکنید این مسخره بازی را این چیه؟ این یک سن درست کرده بودند سن احمقانه هیچکس را گول نمیزدند میآمنند آنجا از فلان شهر نمیدانم میخوانند گزارش ، گزارش رسیده بود که این مثلا" یک جاروئی که خرید سر این جارو هم فلان تصمیم گرفته شد دستور داده شد که این مرتیکه را بردارند . پشت گوشان توی دربار شاهنشاهی پر از دزد بود تمام وسائل دزدی دلالی های بزرگ در خود دستگاه شاهنشاهی میشد یک نفر جرات این را نداشت برود بخودش بگوید آقا اول خودت را درست کن پاک بکن اطراف خودت را والا این مردم ایران را این چیزها نمیشد گول زد . علم وقتی که نخست وزیر شد ، نخست وزیر شد که اینکار را میکرد یا وزیر دربار شد؟ وزیر دربار بود یک همجین سنی درست میکردند کمیته ای درست میکردند توی تلویزیون راجع به بنیاد پهلوی ماهی یکدفعه یک جلسه ای تشکیل میشد در تلویزیون گزارش میدادند کارهایی که در ظرف این مدت تمام اینها را کردند که مردم را .. معلوم میشود یک عده ای رفتند پیش گفتند شاید خارجی ها هم گفتند برای اینکه حرف آنها شاید موءثر بود که این یک چیزهایی راجع به بنیاد پهلوی میگویند . اینهم فکر کرد که همیشه چطور میشود مردم را تحمیل کرد چطور میشود مردم را گول زد هیچوقت در صد این نبود که راه حلش چه است راه حل واقعیش چه است عوض اینکه دنبال آن راه حل واقعی برود که از عهده اش بر نمیآید و نمیتوانست بکند برای اینکه خودش اعتقاد نداشت به آن راه حل . این سن های احمقانه را درست میکردند . میآمدند ماهی یکدفعه جمع میشدند آقای علم میگفت میخواند یادتان هست ؟ میخواند که در ظرف این ماه بنیاد پهلوی چه خدماتی کرده بود پهلوی به این داده به شاگرد به بچه فقیر داده که برود درس بخواند نمیدانم برود درس بخواند به آن موءسه داده از زدهایش هیچ خبری نبود که خیال میکرد با این چیزها میشود مردم ایران را گول زد . هیچوقت سعی نداشت که از راه صادقانه از روی ایمان و عقیده علاج دردهای راکد ایران داشت و داشت ایران را روبه فنا میبرد یک فکری بکنند . والا اگر میخواست بکند آن اوایلش نمیتوانست آن وقتی که محبوبیت داشت .

آن وقتی که شروع نکرده بود به دزدی و اجازه دادن که تمام اطرافیانش هم دزدی بکنند . آن وقتی که هنوز مرتکب جنایات نشده بود که بطوریکه بگوید که حکم صادر بکنند فرمان صادر بکنند که بکشید . آنوقت به سهولت میتوانست اینکار را بکند . یک برنامه های عملی راههای عملی دارد راه دارد من نمیگویم تمام صد درصد ایرانی ها را میشود و دار کرد که از نادرستی بیایند امین باشند . یک دو درصدی شاید چند در صدی قابل اصلاح نیستند اما اکثریت قریب به اتفاقشان میشود اصلاح کرد برای اینکه گرسنه هستند متأسفانه هستند . مقام خودش را مربوط میدانند که یک نفر باشد که این را مواظب این باشد آن یک نفر حالا ممکن است پیش خدمت دربار باشد یک دفعه ممکن است که یکی از اقوام شاه باشد . یک کسی بمن متوسل شد یعنی اقبال بمن یک روزی تلفن کرد وزیر دربار است من در سازمان برنامه هشتم که آقای سرتیپ زاده اینجا نشسته توی شهر بانی بود این افسر شهر بانی بود که رفتیم ملکش را هم دیدیم سرتیپ زاده . گفت سرتیپ زاده اینجا نشسته اند اینجا در شهر بانی بودند و خیلی خدمات کرده بودند به اعلیحضرت فقید س - سرتیپ زاده تبریز؟

ج - نه سرتیپ زاده ای که افسر بود نمیدانم افسر ارشد شهر بانی بود . شما این را بعرض برسانید . گفتم آقای دکتر اقبال شما وزیر دربارید شما روزی چندین بار شاه را میبینید من هفته ای یک دفعه شاه را میبینم من نمیخوام شما میشناسید شما چرا بعرض نمیبرانید ؟ گفت من خواهش میکنم شما اینکار را بکنید . رفتیم شاه گفتم ، گفتم اقبال بمن تلفن کرد بهش گفتم که شما میشناسیدش فلان فلان فلان او اصرار کرد من بیایم بگویم . میگوید که من خدماتی کردم به پدرتان گفت راست میگوید خدماتی کرده گفت حالا توقع دارد که توقع دارد چی چی توقع دارد؟ شاه گفتش که اینکه خیلی پول دارد این خیلی شروتمند است اینکه احتیاجی به پول ندارد . آمدم و تلفن کردم تلغش را بمن داده بود تلفن کردم بهش که اعلیحضرت میگوید که شما احتیاج به پول ندارید گفت راست میگویند من کار نمیخواهم

حقوق نمیخواهم فقط حمایت شاه را میخواهم . رفتم به شاه گفتم ، گفتم اعلیحضرت
 ببینید وضع مملکت چه است تا باشما راه پیدا نکنند میدانم برای حفظ ثروتش میگوید
 من نگرانم . کفتم بهش بگوید که هر وقت خواستند مزاحمش باشند بمن مراجعه بکند
 گفتم راه حلش که اینک نیستش اعلیحضرت اینک نمیتواند بیاید هر کس که نمیتواند
 بیاید بشما بگوید این است در دبی درمان ایران بود . چه جور علاج میکرد میگفت
 اگر خواستند بهش زور بگویند بیا بدیم بمن بگوید میخواست خودش ناچسی
 باشد خودش حافظ منافع ایران باشد . مردم ایران و مردم دنیا و آقا بدانند
 و معتقد بشوند بغیر از او هیچکس قادر نیست که ایران را بتواند اداره بکند . و اینکار را
 هم تعدد داشت اینکار را بکند . اینکار را کردو به همین نتیجه هم رسید . من بارها
 میگفتم که این آدم اگر نباشد کسی اعتنا نمیکند به آنوقت مثال میزدم اوایل
 هویدارا هویدار کسی اعتنا میکند ؟ رئیس ستاد را اعتنا میکنند ؟ به کرات
 این را میگفتم میدانستم که پاشیده میشود . این تعدد داشت که اینطور باشد
 نه برای اینکه فکر آینده را میکرد فکر آنروز را میکرد میخواست خودش سمسبل قدرت
 باشد در ایران و بغیر از او هیچ چیزی نباشد . به نتیجه رسید دیگر ایران را
 به باد داد از همین راه . میشد اینکار را کرد نمیگویم بعد از ۲۵ سال تمام ایرانی ها
 موء من و وظیفه شناس باشخصیت میشدند اما در راهی میرفتیم که به .....
 من معتقدم که مردم ایران ذاتا " فطرتا " دزد نیستند . من معتقدم هر ملتی را آنطوریکه
 با ایران رفتار میکردند رفتار میکنند یک نفر درستکار پیدا نمیشد در یک جامعه
 اروپائی . شاید فرانسوی را بگیرد شما یک جایی را بیا ورید بگوئید که باید
 اینجا کار بکنید حقوق بهت میدهم که نه خودت نه زن و بچهات نمیتواند زندگی
 بکنند .

س- آخر خیلیها هستند مثل میزنند میگویند الان ایرانیها را آزادشان گذاشتند ، ببینید
 چه وحشیگری میکنند . میگویند این نمونه است از ملت ایران .

ج- آخر این ایرانی ، این بدبختی ایران است من این را به کرات گفتم الان هم تکرار
 میکنم بدبختی ایران اینستکه در دوره ما دو مرحله برای ایران پیش آمد که ایران میتواندست

نجات پیدا بکنند از تمام این بلایا . یکی دوره مصدق بود که یک نفوذ و قدرتی پیدا کرده بود که تصویبنا مه اوقانون بود تصویبنا مه قانونی میگفتند هیچکاری نکرد .

س- چه میتواندست بکنند ؟

ج- تمام اینکارها ئی که آروزها ئی، که من دارم . اگر مانده بود میتواندست اینکارها را بکنند اما این آدم نمیتوانست معلوم شد دیگر میترسید خودش میترسید ، خودش میترسید که این را بگویند این نوکرا انگلیسها ست . یک آشتیانی زاده ای بود او اسم کوچکن را نمیدانم چی است . این آشتیانی زاده یک آدم خیلی زرنگی است در تمام چیزها وارد است مرد سیاسی است و در تمام طبقات مردم هم حشر دارد . این وقتی که مصدق سرکار آمد بمن میگفتش این را انگلیسها آوردند . بیش میگفتم انگلیسها آوردند که چی ؟ بدنا نشان بکنند؟ بیرونشان بکنند؟ گفت شما نمیفهمید . همین حرفی که الان میزنند که خمینی را انگلیسها آوردند آمریکا ئی آوردند . بیش بگوئید برای چی آوردند؟ میگویند شما ساده اید چون مرد ساده ای هستید نمیفهمید اینها چون خیلی زرنگ هستند میفهمند . اما نمیتوانند دلیل بیاورند یعنی بگویند این به نفع آمریکا است که بیا یاید این جور نگهدار داینها را مفتضح بکنند شیطان بزرگ اینهمه چیزها را بگوید از اعتبار آمریکا کاسته نمیشود در دنیا اما از حیثیت یکا پیش یک اشخاصی که هنوز شد سیاسی ندارند آء شیر میکنند واقعا " باور میکنند . اینهم میترسید از اینکه مبادا . این تهمت را بیش بزنند نتوانست کار بکنند . دوره دوم فرصت دوم فرصتی است که الان پیش آمده اگر بجای این خمینی یک آدمی آمده بود این قدرت را بدست گرفته بود او اگر شرم اینکار را میکرد همین موفقیت خمینی را پیدا میکرد برای اینکه اینقدر مردم ناراضی بودند اینقدر بیزار بودند متغیر بودند دعا میکردند که یک وضعی پیش بیاید که این اوضاع عوض بشود عکس العملی که مردم نشان دادند نه برای این بود که مسلمان واقعی بودند نه برای این بود که این آقا پیغمبر بود یا امام بود نه برای اینکه علم مخالفت بلند کرد بر علیه شاه این Guts را داشت که بیاید اینس جرات و شها مت را داشت که بیاید اینکار را بکنند . این آدم اگر یک آدم صالحی بود

یک آدم عاقلی بود این با همین قدرتی که داشت میتوانست ایران را نجات بدهد. بدبختی ایران اینست که دوفرصت پیدا شد دونفر با اختیارات آمدند هیچکدامشان توانائی انجام این اصلاحات را نداشتند . من معتقدم اگر شاه نیتش خوب بود اگر فهمش را داشت و اگر صداقتش و امانتش و حسن نیتش و صمیمیت را داشت میتوانست نایک حدزبانی که این فساد را از ایران از بین ببرد و ایران را در جاده ای بگذارد که بالمال برسد به آنجائی .. اکثریت ایرانیها تشخیص .. ایرانی وقتی احمق نیستش وقتی تشخیص بدهد که درستکاری صرف میکند نادرستی بنفعش نیست این یک غریزه طبیعی بشر است که سعی بکنند که خود را درستکار بکنند بخصوص که در عین حالی که اینکار را میکند زندگی مادیش را هم برای بعنوان حداقل تاءمین میکند که موعظه کردن که درستکار باش آدم درستکار چنین است و چنان است آخوندها میگویند میروید بهشت مادیمون میگویند ترقی میکنید این آدم این را باورش بشود این آدم سعی میکنند درست بشود . من این را دیدم معتقدم که این وجود دارد همین آدمی را که قابل اصلاح است میشود درستکارش کرد شما وقتی که ببیند در یک محیطی هستش که فساد عیبی ندارد قبیح نیست فساد می بیند تمام مملکت از بالاتر تا پائین فاسدند میگویند من چرا احمق باشم برای چی اینکار را میکنی آقا ؟ میگوید برای آن دنیا میخواهی اینکار را بکنی ؟ استفاده بکن . من بهش گفتم یک دریک موردی گفتم که من پانصد میلیون دلار خرج کردم در اینمندی که سرکار بسودم

س - به کی فرمودید ؟

ج - به شاه . گفتم یک کسی در ایران اگر ده درصد دزدی بکنند میگویند آدم خیلی با وجدانی است . گفتم من اگر یک درصد این را پنج میلیون دلار را استفاده کرده بودم تمام رجال تان را میتوانستم بخرم اعلیحضرت اینطور نیست ؟ سرکان داد بله . این عین حقیقت است . آدم با ایمان داشته باشد که اینکار را بکند . اشخاص با ایمان خیلی پیدا کردم در دوره زندگی ام که گرسنه بودند اما از جاده امانت منحرف نمیشدند . ولی اینها استثنا هستند این فایده ندارد بایستی یک کاری کرد که اکثریت مردم ایران بفهمند و تشخیص بدهند که در هر

رشته‌ای که هستند اعم از اینکه زارع است وزیر است تاجراست یا مستخدم است اما من را . من رئیس بانک ره‌نی بودم یکی از این برادران تاجر بودند که نماینده مجلس هم بود یک خانواده بزرگی بودند . من اعلام کرده بودم به مشتری های بانک که کارمندان بانک حقوق کافی میگیرند تمنا میشود که کسی به اینها چیزی ندهد . برای وام دادن میبایست ارزیابی بروند میکنند آمدند بمن گفتند که این آقا ، الان اسمش را هم فراموش کردم موقعی بوده که همان قدرت مجلس بود برای اینکه همان موقع من رئیس بانک ره‌نی بودم که آنوقت هنوز هیچ قدرتی وجود نداشت . گفتند که این آقا به ارزیاب پول داده است نمیدانم ۱۰۰ تومان داده آقا خواستش توی اطاق من بک Dressing Down به این آدم دادم نماینده مجلس است با اها نت بیرونش کردم گفتم دیگر شما بانک ره‌نی بشما قرض نخواهد داد برای اینکه گفتم من اینها گفتم نوشتم این آدم که از شما که خواست شما میدهید شما فاسدید شما اینکارها را میکنید . هیچوقت اینها دیگر سراغ من نیامدند و هیچوقت بر علیه من اقدامی نکردند با وجودی که نمیدانم حالا چه معجزه ایست برای اینکه خودش را مقصرتش را دیدید . شاید هم میکرد اما من اطلاع پیدا نکردم راجع به تحریکاتی که بر علیه من بکنند . این رفتار یک نفر در آن محیط اثر میکند اما خارج از آن محیط اثر ندارد . و من باز هم با روگفت منزل پدر همین خانمی که دیشب اینجا بود این خانمی بود که ؟ خانم محلوچی مثل اینکه پدرش یک وقتی در وزارت فرهنگ بوده و سرپرست دانشجویانی بود در کالیفرنیا بنظر من این بود . این در تجریش یک عروسی داشت دعوت کرد یک نفر آمد من گفتش که یک نفر از طرف شما آمد ارزیابی پول خواستم بهش بدهم نگرفت گفتم شما چطور شد پول نمیگیرید گفت از طرف بانک ره‌نی آمدم . از طرف شهرداری آمده بود پول میگرفت از طرف شهرداری هم بیاید بایست پول بگیرد این نشان میدهد . شهرداری هم همان سختگیری را میکرد از آنجا هم پول نمیگرفت . میشود ایرانی را درست کرد ما ایرانی بدبخت بیچاره‌ای که با ذلت باید زندگی بکنند وقتی که میبیند رچالش پولدارها پیش شروتمندان

دزدی میکنند کثافت کاری میکنند علنی اینکار را میکنند علنی میبیند یک آدمی از هیچ پوچ آمده صاحب ثروت و مکننت شده این یکیش آقای هوبریزدانی هیچکس اسم این را نمیشناخت در یک دوره مدت کوتاهی مردم همه میدانستند برای چی است . این یک نفر را خواست اینقدر زدهش توی خانه خودش که این چند سال بیهوش بود در حال اغما بود .

س - بله بود توی روزنامه ها .

ج - ملاحظه میکنید آخر این مملکت میخواهید اصلاح بشود . و همه هم میدانند چرا این برای اینکه نصیری از این حمایت میکنند برای اینکه نصیری نوکر شاه است بنا بر این من غیر مستقیم این آدم هم تحت سرپرستی شاه است . شما چطور آنوقت توقع دارید که این مردم ایمان داشته باشند این مردم متعقد باشند به یک اصول که ما اول چیزی که از آنها میخواهیم که درستکار باشند وطن پرست باشند غیر ممکن است همچنین چیزی . تعجب در اینست که در یک همچین محیطی باز اشخاص درستکار پیدا میشوند این را تعجب است . عکس آن را نگوئید . بخارجی ها گفتم شما ها اگر جای این ملت بودید و با شما این رفتار را میکردند توی شما یک نفر بعنوان نمونه درستکار پیدا نمیشد . مرتیکه انگلیسی یا آمریکائی یا سوئیسی میگوید گوهر در این دولت این دولتی که با من اینطور رفتار میکنند من چرا بیایم آخر زن و بچه ام گرسنه اند من برای این دولت بخوام صداقت بخرم بدهم ؟ یک نفر برای نمونه درستکاری نمیشد . ایرانی است که تحصیل میکرد مندرس لباس میپوشید بطرز فجع سخت زندگی میکرد اما درست کار میکرد .

س - شما نقش خارجی ها را توی این انقلاب چی میدانید ؟

ج - در کدام این انقلاب اخیر ؟

س - بله

ج - من ذاتاً " این عقیده را همیشه این عقیده را دارم نسبت به هموطنانم که همه چیز را منتسب بخارجی میکنند بنا بر این اگر هیچ دلیلی هم نمیداشتم این مزخرفات را باور نمیکردم این را مزخرفات میدانم که آمریکائی بیاید یک کاری بکنند که یک عده آخوند بیسواد بدبیاپند سرکار برای اینکه میخواهند یک نقشه ها توی دارنده در

شوروی چون در شوروی ۶۰ میلیون - ۱۰۰ میلیون مسلمان هست میخواهند اینکار اینکارها را بکنند . سه سال از آن دوره گذشته است اگر این آدم دست نشانده آمریکائی بود و برای این ماه موریت هم آمده بود چرا پس یک کاری نکرد در قسمت مسلمانها اینها جز مزخرفات چیز دیگری جز ضعف . ملتی یا فردی که بخودش ایمان ندارد بهترین وسیله است برای اینکه در این این را اغفال بکنند تحمیل بیش بکنند عقیده ای را که اینکار یک اشخاصی است که زنگ تراز من و شما هستند این را آنرا " باور میکنم برای اینکه بخودش اطمینان ندارد . کسیکه اعتقاد بخودش داشت اعتماد بخودش داشت این چیزها را باور نمیکند ، اما بیشتر ایرانی ها این ضعف را دارند در مقابل خارجی این ضعف را دارند بنا بر این من بپیچوجه من الوجوه نمیتوانم باور بکنم ممکن است که فرض کنید در وزارت خارجه انگلیسی در State Department آمریکا یک افرادی بوده باشند که یک همچین عقیده ای داشته باشند اما من خیال نمیکنم عقیده سیاست یک دولت انگلیس یا دولت آمریکا این بوده که یک همچین ، اگر هم داشتند تازه اینقدر زنگ نیستند که اینها را بتوانند به این قشنگی درست بکنند آخر ما برای اینها یک عقایدی داریم که اینها را بحدی برای اینها قدرت قائلیم گفتیم اگر یک ذره این قدرت را میداشتند مشکلات خودشان را حل میکردند . بارها به ایرانی ها گفتم اگر آمریکا ای ها به این آسانی میتوانستند شاه را بر دارند به این نیت بردارند چرا قذافی را بر نداشتند ؟ آقا گفتند قذافی آدم خودشان هست فوراً " جواب میدهند . خوب چه بگوئید در مقابل یک همچین آدمی چی بگوئید هرچی که بگوئید میگوید که این نقشه خودشان است . میگفتم آخر با بابه آن آشتیانی زاده میگفتم آخر چطور صدق اینکار را برای انگلیسها میکرد ؟ گفت آقا واضح است واضح . کجایش واضح است ؟ در پاریس که بودم آنوقت یک نامه بمن نوشت نوشت دیدید که من گفتم شما میگفتم شما باور نکردید . هرچه فکر کردم چی چی را من دیدم من چیزی را ندیدم که تاء پیدا کرده باشد که این را انگلیسها آورده بودند . انگلیسها آورده بودند که آنها را بدنام بکنند بیرون بکنند از ایران ؟ شرکت نفت را بهم بزند تمام این اوضاع را بهم بزند که چه بشود ؟

س - این کتابی که شاه نوشته بوده به پاسخ به تاریخ فکر کنم ....

ج - گفته دوتا شرکت نفت ، شرکت نفت ، دوتا شرکت نفت من را برداشتنند . ببینید اینهم بدبختی یک آدمی است . آخر تو با تویا با توقول خودیک کسی بودی که در آن قسمت دنیا میخواستی که تنها شخص برجسته باشی تونباید این حرف را بزنی آخر به یک روزنامه نگاری یا اوهم میپرسد کدام یکی ها ؟ میگوید نمیتوانم بگویم دیگر الان ازکی میترسی ؟ که نمیتوانم بگویم نمیتوانم بگویم برای اینکه نمیدانند . این در کتابش Sullivan نوشته که هی میگفت اشاره میکردیک جوری که آمریکائی ها ، میگویند یک روزی من با حالت تغیربیش گفتم بی ادبی آخر اعلیحضرت شما باور میکنید این چیزها را ؟ با تندی گفت نه نه باور نمیکتم به محض اینکه یک خورده خشونت دیدی بس زد . از شاه مان گرفته تمام اعضای خانواده ی سلطنتی این عقیده را داشتند .

س - که ؟

ج - که همه اینکارها را خارجیها میکنند . تماشان شاید تو شاهباشی علیرضا شاید دیده باشی . این ...

س - نخست وزیران هم همینطور . نخست وزیران دوره اخیر هم فکر میکنند که نقش مهمی خارجی ها بازی کردند در ...

ج - نخست وزیران ، آنها هم این عقیده دارند . این عمومیت دارد این همیشه سالهای سال است . این مال اشخاص ضعیفی است که من این رایج عبارتی است که مصدق گفت آنوقتی که من خیال میکردم مصدق واقعا " یک آدم خیلی قرضی است گفت من سگ کی هستم . توی مجلس وقتی که رفته بسود این عبارت را گفتم من تکه تکه ام بکنند من همچین عبارتی نمیگویم این تیبیک ها که من سگ کی هستم که اینکار را بکنم . من یک کاری را که وقتی که میکنم میتوانم بکنم میگویم میکنم خجالت نمیکشم بگویم وقتی که رفتم پیش شاه که بگویم که خیلی متشکرم از اینکه بفکر این افتادی که من نخست وزیر بشوم اما من اینکار را قبول نمیکتم گفتش که شما با رفتاری که با میلیسپو کردید ثابت کردید که لیاقت این کار را دارید تا این تمام نشده بود گفتم میتوانم گفتم میتوانم تمام مشکلات ایران را رفع بکنم اما نه در این

شرایطی که دوسفر خارجی بیابند اینجا خجالت، نمیکشم که بگویم و خجالت هم نمیکشم که بگویم که اینکاری را که بمن تکلیف میکند آقا اینکار از عهدہ من خارج نیست . سہیلی وقتی کہ گفت بیا ڈیزر بھداری بشو گفتم آقا مسخرہ است وزیر جنگ ممکن بود بمن بگویند بشو وزیر بھداری را ہیچ وقت فکر نمی کردم آخرم چطور میتوانم وزیر بھداری بشوم . بلندنستم اینکار را . خیلی کارها بمن تکلیف شد گفتم نمیتوانم . اما یک کاری را کہ بمن تکلیف شد با مطالعه میگفتم قبول میکنم میدانستم بوقت میثوم میدانستم میتوانم بکنم مشکلات را میدانستم و برای همین هم این پیشنہادها را کردم کہ من او امر کسی قبول نمیکشم برای اینکه میدانستم شروع میشود توصیه . با وجود اینکه این چیزها را گفتم نامہ نوشتند بدفتر مخصوص کہ راه ما زندان را کہ میخواہید بسازید این را بدهید بہ خرم من نوشتم چی چی بہ خرم من چطور میتوانم راه بدم ؟ مناقصہ میگذاریم دفعہ دوم نوشتند . گفتم اینها کی هستند یک همچین کاری میکنند ؟ گفتند سیدضیاء طرفدار حمایت میکنند از خرم . میگوید بہ شاہ شاہ ہم میگوید بنویسید . آخر شما را بخدا آن شاہی کہ میدانم اینکارها را نمیکشم جواب ہم مینویسم کہ نمیکشم معذالک عادت اینها کہ رفتہ متوسل شدہ میگوید بنویسید ہرجائی مینوشتند میکردند اینکار را میدادند بدون مناقصہ . آن سئوالی کہ فرمودید از چہ جہت بود کہ من این جواب را ....

س۔ واللہ صحبت از چیز شد دیگر آن مسئلہ نقش خارجی ہا در انقلاب ایران نوار ما ہم تقریباً " برسر سیدہ و شما ہم اینقدر خستہ تان کردیم ...

ج۔ من الان احساس خستگی نمیکشم برعکس من الان میتوانم سا عتبا با همین با جوش و خروش برای اینکه من ہر وقت ہرجا کہ صحبت میکردم بیش خارجی ہا با جین بلاک ہمینجور میرنجاندم یک روزی یک وقتی (؟) بمن گفتش شما یک طوری با من رفتار کردید کہ یک روزی کہ من نزدیک بودی ستر منقلب بشوم گفت خودداری کردم . اما بمن احترام کردند بمن وام دادند بمن شرایطی چیز کردند کہ . این را ہم دلسم میخواہم شما این را بدست بیاورید آن صورت جلسہ مذاکرات ہیئت

مدیره بانک جهانی را که بلاک میبرد میگوید که هفتاد و پنج میلیون دلار میخواهم بدهم به ایران با این شرایط یک آمریکائی جنوبی میگوید که تبریک میگویم چطور شد ارکستری که تا حالا همش بتنهون میزد الان چا چا میخواد بزند تبریک میگوئیم او میگوید اشتباه نکنید این برای کس دیگری نیست این برای یک مملکت است . آنوقت میگوید ...

س- این تاریخش تقریبا " کی بوده است که بشود دست آورد ؟

ج- پنجاه شش یا پنجاه هفت ، آنوقت میگوید که این را ما به ابتهاج میدهیم ابتهاج اینطور ، اینطور ، اینطور ه و ما میدانیم که اگر این رایبش ندهیم از هرجای دیگری که باشد فراهم خواهد کرد منتها اگر ما بدهیم میتوانیم وادارش بکنیم شاید اینقدر تند نرود . ه ما نموقی که تمام ملت ایران میگفت من هیچکاری نمیکنم اینها میگفتند شما دارید زیاد تند میروید اینکه من آنش میگرفتم آخر با بایکی بمن میگوید که به این تندی نرو آن یکی میگوید که چرا " اصلا " راه نیمافتی . او اینجورا استدلال کرد که این آدم از هرجائی باشد تهیه خواهد کرد اگر ما بدهیم لا اقل میتوانیم سعی بکنیم ترمزش بکنیم که اینقدر تند نرود برای اینکه معتقد بودند من زیاد دارم تند میروم ، با این سلام و صلوات داد که به هیچکس نداد . این را بدست بیاورید تا ببینید که همین سختگیریها در خارجی ها چه اثری دارد یک خارجی که عادلانه تشخیص میدهد میدانست من اهانتی به شخص او نمیکنم عادت من اینست که تندی میکنم عقاید خودم را با مشت زدن روی میز با استدلال خیلی خیلی خیلی خیلی قوی میکنم یعنی تعصب دارم با تعصب این اظهارات را میکنم . و برای آنها اثر نداشت اما ایرانی ها میرنجند . و آنوقت میگویند که این قدرت را این از کجا میآورد ؟ پشت سرش خارجی ها هستند و الیک ایرانی سگ کی هست که بتواند یک همچین اراده ای از خودش نشان بدهد . من اطمینان دارم اگر یک وقتی ایران یک زمامداران با ایمانی پیدا کرد به این معنی که تشریح کردم و مدتی هم سرکار بود میتواند طرف فکر ایرانی را عوض بکند . حالا اگر چیزی مطلبی دیگر دارد در این چند دقیقه خدمتتان عرض بکنم مطالبی را که بسیار دارم من . حالا هم بقول علیرضا نباید حاشیه رفت . ولی من

نمی‌توانم خودداری بکنم و خیال میکنم که همین حاشیه رفتن‌ها یک چیزهایی را بخاطر می‌آورد که خوب است حالا اغیضش ممکن است تکرار مکررات باشد این اگر باید حذف بکنید .

س- یک موضوعی راجع به ساعد بود مثل اینکه می‌خواستید عنوان کنید ؟

ج - هان ساعد گفتش که من نایب قنصل با کوشدم زخم گفتش که ببین تمام این هم قطارهای توبه کجا رسیدند تویی عرضه هنوز نایب قنصل . . گفت قنصل شدیم همین حرف رازد سر قنصل شدیم همین حرف رازد وزیر خارجه شدم گفت آخری عرضه ببین کی هان نخست وزیر شدند گفت نخست وزیر شدم روزی که آمدیم دیگر گفتیم حالا دیگر خانم شاد خواهد شد . گفت خاک بر سر آن مملکتی که تو نخست وزیر هستی .
انکت... بود با مزه ایست خب او شوخ بود مثلا " این چیزها را میگفت .

یادم است خیلی آدم پاک ساده‌ای بود هیچ ...

س- زنهای شاه هم در اش نفوذ زیادی داشتند ؟

ج - زنها ؟ خیلی برا و مسلط میشدند بطوریکه ثریا شده بود والی ثریا بخودش اجازه میداد که سرا بخواد بگوید که سفیر آلمان آمده یک همچین کاری صحبت کرده ؟! و خیال میکرد که میتواند یقین به تلقین پدرش این خیال میکرد که من راهم میتوانم در خند بکنم یک دفعه بگویم بله بله فلان اینها که این وسیله بشود برای انجام معاملات . و حتم دارم فرج در او موثر بود حتم ، فوزیه بیچاره اصلا " گفتم یک اصلا " در این عوالم نبود نمیدانم در اش چی بود تربیتش

این جور بوده فوزیه راهمیشه *Governess* های انگلیسی و فرانسوی مثل اینکه بزرگش

کرده بودند برای اینکه هم انگلیسی هم فرانسه را خیلی خوب میدانست

اما یک آدمی بود که یک صورتی بود یک تصویر خوشکلی بوده چی دیگر را من از او

ندیدم بنا بر این اونه او اصلا " دخالت نمی‌کرد هیچ هیچ و زجر هم میکشید برای اینکه بر علیه اش تحریکات میکردند در دربار نزدیکیان شاه و اما ثریا نفوذ داشت فرج نفوذ زیاد داشت من از دور میدیدم در حضور فرج کمیسیون تشکیل میشد از سازمان برنامه که برنامه جدید تهیه میکردند در حضور او مطرح میشد ، شما را بخدا فکر کنید من این را مات و مبهور ماندم . اه آدم تمام رو سای ساز مان برنامه

پرونده‌هایشان را بر میداشتند میبردند که این خانم اظهار عقیده بکند . ازکی تا حالا فرح متخصص اموراقتصادی امور عمرانی امورا داری واینکارهایی که هیچ اصلاً جنبه شخصی نداشت . حالامثلاً بگویم اموراجتماعی اش خیلی خوب تنها اموراجتماعی اش را میبردند بلکه میگفت من در اموراجتماعی اما تمام آن پرونده را میبرند و میبرفتند از اول تا آخر بحث میکردند . من اگر تکه تکه ام میگردند همچین کاری نمیکردم به شاه میگفتم نمیکنم اگر راضی نمیشد استعفا میدادم .

س- عیش چی بود؟ بعضی‌ها میگویند خب داشت کارآموزی میکرد ....

ج- چی چی یعنی چیه من آخر وقت ندارم من وقت نداشتم که اشخاص را بپذیرم کسیکه تعجب میکردم که چطور میتواند چیز عضویت تمام این دستگا‌های خیریه را داشته باشد دکتر مجیدی عضو شیر و خورشید سرخ که مال شمس بود بود عضوانم خیریه اشرف بود .

س- سازمان خدمات اجتماعی

ج- خدمات اجتماعی . عضو تمام این تا سیسات خیریه بود و آنوقت در تمام این کمیسیونها هم حضور میداشت . آخر من وقتی که رئیس سازمان برنامه بودم میدانستم که مجال نمیکنم غیر ممکن بودنم بتوانم اینکار را بکنم تمام اینها را معذرت میخواستم .

س- چه جور میتوانست؟

ج- هیچ نمیتوانست نمیکرد سعی میکرد خودش را نگهدارد . و اربابش ازش راضی باشد فقط یک نیت بیشتر باور بکنید بیشتر اشخاصی که در مقامات بالای کشور بودند مقامات عالی بودند وزیر نخست وزیر پائین تراز وزیران که با شاه سروکار داشتند نیتشان همین بود و از شان راضی باشد بقیه هیچ اهمیت ندارد هرکاری میکنند بکنند او با یدنا راضی نباشد .

س- شما با امیر تیمور کلالی هم آشنا بودید ؟

ج- بودم وقتی که وکیل مجلس . امیر تیمور کلالی پدر ؟

س - بله .

ج - بله وکیل مجلس بود . بله بله بله او ..

س - سردار ....

ج - بله او بود خیلی خیلی خیلی بعضی وقتها از من تجلیل میکرد خیلی ها خیلی مبالغه میکرد . بعضی وقتها ناراحت میشد که چرا آخر مجلسی ها را مثلا "اعتنا نکنند آدم این برایشان خیلی ناگوار بود حق هم داشتند ، آخر ببینید این چیزهای راکه من دارم میگویم هی من من میگویم اما ندیدم دومی ندیدم . بمن بعدها گفتند که وقتی که شما میآمدید توی مجلس ، آخر من میآدم زمستان کتم را و یزان سیکردم پیش خدمت مجلس میگرفت میرفت بعد میرفتیم آنجا مینشستیم چای میآوردند منکه چای نمیخوردم Ulcer داشتم برای من شیر با عسل میگفتم میآوردند . بعدها بمن میگفتند رفتا را این اشخاص با شما فرق میکرد با رفتاری که با فلان وزیر میکردند . من املا "نفهمیدم چرا اما میشنیدند میشناختند میدانستند که اینکه کمکی که میکردم همیشه سعی من بود که بیشتر کمک بکنم به طبقات پائین . منزل امام جمعه تهران رفتم ، من امام جمعه تهران را خیلی دوست داشتم برای اینکه این دربارتک کار میکرد با من در اداره حقوقی بانک بود وقتی که قبل از اینکه امام جمعه بشود شیک کراوات و لباس میپوشید و کلاه معمولی داشت یک روزی شد امام جمعه عمامه فلان اینها رفت از بانک این هیچوقت این را فراموش نکرده بود اینقدر همیشه نسبت بمن یک احترامی میکرد که من ناراحت میشدم مثلا " یک وقتی من بهش کار داشتم میگفتم من میآیم آنجا گذاشت گفت غیر ممکن است من میآیم خدمتتان آمدند در بانک من میخواستم عضویت این Board of trustees را که برای کارهای وصایست و کالت قبول بکنم در آنجا بمن گفتند یک آخوند اگر باشد یک آدمی که وزنی داشته باشد خوب است . گفتند چی بکنیم چی نکنیم نظردانند که از امام جمعه بپرسیم که او یک نفر معرفی بکند گفتم چرا خود امام جمعه نباند؟ گفتند آقای امام جمعه ممکن نیست که قبول بکند گفتم من حالا با او صحبت میکنم تلفن کردم آمد بهش تا گفتم گفت بهتر از این فکر نمیشود

من با کمال میل اما گفتم میدانم باید اجازه بگیرم از شاه گفت .. گفتم من خودم میخواستم بشما بگویم بلکه رفت تلفن کرد بعد از چند روز که گفتم و شاه هم گفت بسیار کار خوبی است بکنید اینکار را . این را با زهم چرا ذکر کردم نمیدانم ؟ از چه جهت ذکر کردم راجع به چی داشتیم صحبت میکردیم راجع به امیر تیمور کلالی خب اینها ناراضی بودند که ناراحت بودند وزیر میآید تا میگویند فوراً " پرونده اش را بازمیکنید یا دداشت میکند چشم برایش انجام میدهد . قبل از من دست رداده بود که هر و کیلی که هر چی میخواهد انجام بدهید و کیل درب باز میکردم مدتها " اجازه نمیگرفت . این برایشان شاق بود و حق هم میدهم بهشان . برایشان مشکل بود . تا اینکه برایشان مسلم میشد میگویم یک نوساناتی داشت بعضی وقتها خیلی خیلی خوب بود بعضی وقتها هم یک احساس میکردم که مثلاً " ناراحت است از اینکه شاید مثلاً " در مورد یک تقاضائی داشته که من انجام ندادم روی همرفته من آدم قرصی تشخیص دادم یک چیزهایی را در مجلس بعضی وقتها میگفت که با پرده مخالفت میکرد .

س - پایان مباحثه با آقای ابوالحسن ابتهاج .

مصاحبه‌کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ مصاحبه : بیست و یکم آگوست ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهرکان - فرانسه

مصاحبه‌کننده : علیرضا عروسی

نوار شماره : ۳۲

گفتم که اتفاقاً "خودلیلینتال درضمن صحبتها پیش بمن همین را گفت . گفت که من الان احتیاج ندارم اما هنوزعلاقه دارم به نظیرکارها شمی کسم در تنسی والسی کردیم . گفت خب متشکرم همین راهم میخواستم ، بدانم که اطمینان داشته باشم ، با وجودیکه ما بقره داشتیم ، که نظرشمسما چیست . هیچی برگشت رفت تهران و خواستم که دراولین ملاقات با شاه این مطالب را بگویم و برای من وقت تعیین کردند ، گمان میکنم که شاید مثلاً " فردای آنروزی که آمده بودم رفتسم درسه‌آباد آنجا دیدم که جمعیت زیادی هستند . آمدند دوبهمه گفتند که امروز علیحضرت وقت ندارند . بمن گفتند شما شاید خودشان الان تشریف میآورند . شاه با شریا آمدپا شین ، برای اولین دفعه بود که شریا را بعد از اینکه درپا ریس ملاقات کرده بودم آنروز دیدم . شاه بمن گفت که بیا شیدبا من . معلوم شد میخواستند شروع به ما زندران . رفتم وتوی همین کادیلاک شکاری اش که خودش میراند پهلوش نشستم و از آنجا شروع کردم به صحبت تا رسید به فرودگاه . صحبت من اول به این ترتیب شروع شد . برای اینکه وقتی واردشدم به تهران - فرودگاه مهرآباد همین دوروز قبلمش زلم بمن گفت که اوضاع اینجا بحدی بر علیه من قیام کردند که سروصدای خیلی مفصلی هم روزنا مه‌ها هم در افواه شایع است . راجع به این موضوع گفتم . گفتم که همچنین چیزی شنیدم که تمام مردم قیام کردند بر علیه من . گفت بله یک عده زیادی آمدند شکایت کردند . گفتم خب پس من قبل از اینکه شروع بکنم ، ولی هنوز شروع نکرده

مشغول مطالعات بودم ، مشغول تهیه زمینه بودم ، استخدام اشخاص و مقدمات تهیه برنامم بودم ، در این صورت بهتر است به عقیده من که من الان بروم . برای اینکه هنوز دست بکار نزد هم بر علیه من مخالف من هستند . اینهم دلیل دارد . از خود شاه پرسیدم که چگونه از من تعریف بکنند ؟ گفته . گفتیم خوب نیستی خوشوقت برای اینکه اگر تعریف میکردند من در خودم معلوم میشود یک عیبی بود برای اینکه کاری را که من دارم میکنند کلی مخالف روشی است که در ایران معمول بوده ، قرنهای ما است که معمول بوده و مخالف این طرز فکر و طرز کار ایرانی دارم کار میکنم . طبیعی است که اینها همه مخالف من خواهند بود و اگر شما صد درصد تقویت میکنید من میمانم ، اگر نود و نه درصد باشد میروم . برای اینکه بر خلاف انصاف است که من اینطور کار نکنم و شما هم خیال بکنید که این حرفهایی که مردم میزنند وارد است و تحت تأثیر قرار بگیرید . بهتر است حالا وعدهای که بمن سابق دادید که همه جور تقویت خواهید کرد آن بجای خودش . اما الان واقعا " اگر میبینید که من تاج و تختتان را در خطر انداختم و مردم ناراضی هستند این بنظر من خیلی طبیعی است ، میبایست همچین انتظاری را داشت . اما اگر برای شما مشکلاتی ایجاد کرده من الان بروم بهتر از این است که شروع بکنم بکار و وسط کار بروم . گفت که شما رفتاری که با مردم میکنند یک قسمتش باعث کنورت ورنجش مردم میشود و گله میکنند از سختگیری شما در طرز برخورد با مردم . گفتیم این را قبول دارم ، این را تصدیق میکنم و خیلی هم میل دارم که با مردم با خونسخت رفتار نکنم . اما انسان بشراست . یک روز میآیم با این تصمیم که امروز با کسی خونسخت نخواهم کرد ، بکنفر میآید از اعضا همکارانم یک چیزی میگوید که برخلاف حقیقت است ، خودداری میکنم یک کس دیگری میآید یک چیزی از او میپرسم نمیدانم با زهم خودداری میکنم ، یک گزارش میآید اشتباه است خودداری میکنم ، بکنفر میآید تقاضا میکند و میگوید که اگر شما بخواید بانکار را میتوانید انجام بدهید برای خاطر من با زهم خودداری میکنم تا بالاخره اینها رویهم جمع میشود و یک دفعه آدم منفجر میشود . من این را تصدیق میکنم

اگر این صفت را ننمیداشتم خیلی بهتر بود. ولی این راسی می‌کنم که با مردم کمتر خشونت بکنم گرچه بسیار مشکل است. و به این ترتیب به من فهماند که من موافقم. آن‌ها ن اینجا بودند که من گفت که لابد شنیدید که می‌گویند که من برای خاطر شما یکسری از نخست وزیران را بر دادم. خوب پرواضح بود که راجع به زاهدی دار صحبت می‌کنم و این موقعی است که حالا علاء نخست وزیر است. گفتم اعلیحضرت خیال می‌فرمائید که من خوشحال هستم. من این را شنیدم و خیلی هم متأسفم که برای خاطر من یک نخست وزیرتان را تغییر بدهید. اما این گناه من نیست برای اینکه شما نظریه روز اول به شما عرض کردم من به کسی اجازه داده در کار خودم را ننمیدم اما خودسرانه کار نمی‌کنم. یک برنامه‌ای است که به تصویب رسیده و در حدود این چهار چوب این برنامه من اقداماتی می‌کنم. دیگر مطابق میل نخست وزیر منحرف نمی‌شوم. گفتم الان علاء دوستان نزدیک من هست و من هم به او هم خیلی خیلی معتقد هستم. خود علاء هم قطعاً "نا راجت است که مردم می‌آیند پیش یک چیزها می‌گویند که ما زمان برنامه‌ها شروع نکرده است به کار، ما می‌خواهیم که، توقع داریم که در حوزه انتخابی ما یک کارها می‌شود برای اینکه مردم از ما توقعاتی دارند و علاء نمیتواند به اینها جواب صریحی بدهد. با من هم صحبت می‌کنند من به او با ید حالی بکنم که من امروز آمده نیستم به کار این با علاء رنجش میشود. بنا بر این این خیلی طبیعی است که اینها رنجش پیدا بکنند و در آینده هم همینطور خواهد بود، این گناه من نیست، این طرز خاصی است که ما در مملکتان الان پیدا کردیم که یک سال زمان برنامه‌ها است که با این شرایط دارند کار می‌کنند، تحت نفوذ کسی قرار نمی‌گیرد. خوب وقتی که اینکار دیگر به این ترتیب تمام شد آنوقت حالا از سعدآباد رسیدیم به خیا با ن پهلوی تقریباً " همان جایی که بعدها خیا با ن کوئین الیزابت شده بود. اینجا گفتم که من مقصودم از این شرفیابی این بود که بهتان عرض بکنم که در استان بول با لیلینتال ملاقات کردم و از او دعوت کردم که بیاید و می‌خواهم بفرستم به خوزستان. گفت بسیار خوبی است برای اینکه خب لیلینتال را، شهرت لیلینتال را میدانست. به لیلینتال آنوقت تلگراف کردم که خودتان و خانمتان بیایید و این دعوتی که می‌کنم با موافقت اعلیحضرت است. جواب داد که اگر ممکن است من می‌آیم کلاب را هم با خودم بیاورم. گوردن کلاب کسی است که در T V A با لیلینتال کار

میکرده و بعد که لیلیبنتال از A V T پیر و دو میشو در شیس . Atomic Energy Commission
 کسلاب . جانشین او میشو در A V T بعنوان Chairman و یک آدم بسیار
 بسیار برجستہ ای بود . برای اینکه فراموش نکنم که این تیکه را که راجع به گوردن
 اینها پس از اینکه آمدند و قرار شد بروند به خوزستان یک نامه ای نوشتم به نجم الملک
 که آن زمان استاندار خوزستان بود . معرفی کردم اینها اشخاص محترمی هستند
 اینها را میفرستم . منظورم اینست که مطالعاتی بکنند در خوزستان برای اینکه من یک
 برنامه ای میخواهم در خوزستان اجرا بکنم . نجم الملک در جواب یک نامه ای به من نوشت
 که من موقعی که به دعوت ایالت آمریکا سفری کردم به آمریکا ، رفتم به A V T . یکی از
 جاهائی را که دیدم همین Tennessee Valley authority بود و همین گوردن کلاب
 Chairman بود ، رئیس این دستگاه بود و پیش خودم تأسف خوردم که چرا ما امثال
 این اشخاص را نمیآوریم به ایران . مستشار آوردیم ، مستشارهائی که بهیچوجه
 شایستگی نداشتند ، به دردی ایران نخوردند و این اشخاص برجسته امثال اینها را چرا ما
 شانس نداریم بیاوریم . ولی الان خوشوقتیم که اینها را آوردیم اما میترسم که مطابق
 معمول گزارشاتی بدهند و این گزارشات برودلای کشوی میزوکسی حتی به اینها توجهی
 نداشته باشد که اینها را بخواند . در جواب به او نوشتم که من خیلی خوشوقتیم که این
 اشخاصی که شما آشنا هستید به سوابقشان ، برجستگی شان و شایستگی شان ولی تصور نکنید
 من از آن اشخاصی هستم که اینها را آوردم که گزارش بدهند و گزارششان هم خوانده نشود ؛
 به شما اطمینان میدهم که نیت من اینست که یک برنامه ای در خوزستان پیاپی ده بشود و این
 کار خواهد شد با اطمینان . این یکی از چیزهائی است که بخاطر من مانده بود برای اینکه
 نجم الملک از آن طبقه اشخاصی است که آدم بسیار درست ، بسیار پاک ، بسیار قریص و لسی
 از آن مکتبی است همه چیز را با نظر بدبینی نگاه میکنند و خیال میکند که اینهم جزویست
 تشریفاتی است که ما داریم انجام میدهم که نتیجه نخواهد داد . حال این میگردم به آن
 مطلبی که آمدند خبر داد لیلیبنتال ، گفتم با کمال میل گوردن کلاب را هم بیاورید .
 آنوقت شروع کردم ، سنی کردم یک چیزهائی راجع به خوزستان پیدا بکنم که برایشان

بفرستم . در تمام وزارت کشا ورزی ایران یک ورق کاغذ راجع به خوزستان نبود . از سفارت انگلیس خواستم بگیرم گفتند چیزی نداریم . از اصل چهار ریک چیزها می خواستم آنها گفتند یک چیزها می دارند ، یک مطالباتی کردند راجع به خوزستان . آنچه که از اینها توانستم جمع آوری کردم و برای اولین بار فرستادم برای لیبینتال و به او نوشتم که شما میخواهم وقتی میآید بیروید به با زدید این محل که مکانات عظیمی دارد و این اولین بار بود که مطلع شد که برای چه کاری من اورا دعوت کردم که بیاید به ایران . قرار بود که یک تاریخ معینی بیاید و تلگراف کرده که متأسفانه من با یک عمل کوچکی انجام بدهم و این الان نمیتوانم بیایم . این برنا مه اش تغییر کرد بطوریکه شاه به دعوت دولت هند رفت به هندوستان و این دوروزیا سه روز بعد وارد شد در صورتیکه این میبایست قبلاً" بیاید موقعی که شاه هنوز به هندوستان نرفته بود . آمد و یک جلسه ای برایش تشکیل دادم در سازمان برنا مه دعوت کردم از همین متخصصین کشا ورزی که در دستگا ههای مختلف راجع به خوزستان احتمالاً" اطلاعات داشته باشند . اینها عبارت بودند از نما یندگان سازمان ملل یعنی F A O

یک همچنین چیزی است ، مال سازمان ملل که اینها یک میسیون داشتند که دو نفر از آنها مقیم ایران بودند که یکی هندی بود ، یکی انگلیسی بنظرم و یکی هم که رئیس این ناحیه ای بود که ایران هم جزوش بود که ایس ازرم آمده بود و اتفاقاً " در تهران بود ، او یک مجار بود . از اینها دعوت کردم و از چند نفر اصل چهار که آنوقت با وارن رئیس اصل چهار بود ، یک دستگا ه خیلی بزرگی داشت در زمان مصدق ، اینها تشکیلات نسبتاً " وسیعی داشتند برای اینکه آنها بودند که کمک میکردند به دولت ایران و بیست و چند میلیون دلار در سال میدادند ، گویا در حدود بیست و سه میلیون دلار به ایران میدادند و این یک چیزی داشتند که طرحهای مختلفی را اجرا میکردند در نقاط مختلف ایران و بسیاری وزارتخانه های مختلف . از اینها دعوت کردم که متخصصین کشا ورزی شان را بفرستند ، جلسه تشکیل شد و با حضور لیبینتال و این اشخاص . ضمناً " از دستگا ه ایرانی هم هر کسی که اطلاعاتی راجع به خوزستان خیال میکردیم . داشت از آنها هم دعوت کرده بودم . شروع به مذاکرات ، اول این نما یندگان سازمان ملل شروع کردند به اظهار عقیده

کردن و بعد اصل چهرای ها و تماشا ن با تفاق گفتند که درخوزستان ا مکان انجام کار تقریباً " وجودندارد و دلائلش اینست که زمین شوره زار است ، گرما فوق العاده است و آبش هم نمک دارد و از این قبیل مشکلات . من بحدی ناراحت شدم . برای اینکه اینها را من دعوت کردم بعنوان اینکه اینها متخصصینی هستند که راجع به خوزستان ممکن است نظری بدهند که این نظر ما عدیاً شد . بحدی من از نظرا اینها تأسف خوردم که خیال کردم خوب الان دیگر این کار ما بکلی بهم میخورد . لیلینتال ضمناً " از آنها سؤال میکرد که پرسیدم مثلاً " درجه حرارت چیست ؟ گفتند میرسد مثلاً " به چهل و چند ، گفت که خوب ما هم در آمریکا جا های ای داریم که به همین شدت گرما هست در جنوب کالیفرنیا جا شیی داریم که در همین حدود گرما است . بعد راجع به نمک گفت که کمتر جاشی هست که در دنیا که این مسائل راجع به نمک وجود نداشته باشد ، اینها یک چیزهای خیلی مهمی نیست ولی من هنوز خوردم یک کلمه نمیتوانم حرف بزنم ، برای اینکه اینها را دعوت کردم بعنوان متخصص و هنوز هم نمیدانم که این چه اثری کرده در روحیه لیلینتال . جلسه ختم شد و بعد از ظهر آتروز یک دعوتی کرده بودم از یک عده اشخاصی که با لیلینتال آشنا بشوند . یک عده زیادی را به جای دعوت کرده بودم . لیلینتال و خانمش زودتر از همه ما ن دیگر آمدند و از ما پرسیدم که چه اثری به شما کسرد ؟ گفت که ما موقعی که میخواستیم طرح T V A را در آمریکا اجرا بکنیم تمام متخصصین آمریکا بدون استثناء مخالف بودند . همه همین حرفها شی را میزدند که اینها زدند . گفت اگر بنا بود ما گوش بدهیم به حرف Experts هیچ کاری نمیتوانستیم بکنیم . من آنقدر خوشوقت شدم از شنیدن این . به او گفتم . گفت من تصور کردم که شاید این در نظر شما ، در فکر شما یک تأثیری گذاشته باشد برای اینکه اینطور نیست که اینها گفتند . گفت نه خیالتان راحت باشد . اینها را روانه کردم به خوزستان . یک عده ای را هم با آنها فرستادم که یکی شان همین دکتر محمد کاظمی که رئیس قسمت کشتا و رزی سازمان برنامها بود و میزینی را فرستادم که او را هم تازه آورده بودم برای همین کارهای برنامها . ریزی در کارهای کشتا و رزی و آبیاری . رفتند خوزستان و یک چند روزی آنجا بودند ، یک تلگرافی رسید از دکتر کاظمی که اثری که خوزستان و امکانات خوزستان در این اشخاص

نیویورک مشاور حقوقی شان آمدومن هم به همکاران ایرانیم گفتم که شما بنشینید و این طرح قرار دادبا اینها را بریزید و روی این اصل که اینها در ظرف یکسال بنظرم بوده که اول مطالعات کلی بکنند ، بعدنظر بدهند که چه چیزها می باشد با بعضی سوان مهمترین برنامها شروع به اجرا بکنیم . یک برنامه عمران ملی برای خوزستان که تمام فلسفه من این بوده که برای ایران ما هر قسمتی مثل خوزستان را مثلاً "خوزستان میخواستم ، آذربایجان ، کرمان ، خراسان ، برای اینها یک Regional Planning درست بکنیم که آنوقت اینها را تمام را تلفیق بکنیم

دریک برنامه ملی مملکت و اینها را هم نظرم این بود که از کشورهای مختلف بیاوریم که بکنوع رقابتی باشد بین اینها که اینها را مثلاً "میدادم به آمریکائی ، درنظر داشتم که یک قسمت را بدهم به فرانسوی ها ، یک قسمت را بدهم به آلمانها ، یک قسمت را به انگلیسیها که اینها هرکدامشان روی هم چشمی همدیگر کمند باشند تا سعی و کوشش را بکنند . اما این برنامه تمام برنامه ها می باشد که با هم نواخت باشد که بشود اینها را تلفیق کرد و یک برنامه ملی که موزون باشد که یک هماهنگی داشته باشد برای برنامه کل کشور . اینها مشغول شدند به مذاکره . آنها نسیلیتتال هم گفتم که من میخواهم ، که وقتی که خواستیم یکی از برنامه ها را اجرا بکنیم ، نه فقط این باشد که شما این برنامه را نظارت بکنید برای اینکه ساخته بشود ، مثلاً "ساخته بشود و یک طرح کثرت تهیه بشود . در اجرا می باشد که داشته باشید ، مسئولیت قبول بکنید ، مخصوصاً "در تعلیم و تربیت ایرانیها ، که ایرانیها بعد از اینکه شما رفتید بتوانند اینها را خودشان اداره بکنند . بنا براین این برنامه ها می میخواهم که هم اول مطالعه بشود که چه مکاناتی در اینجا وجود دارد و کدامهای اینها را بعنوان الهم و فی الهم ما در مرحله اول در این برنامه مثلاً "هفت ساله ای که الان در دست داریم ، در این مرحله اول اجرا بکنیم و چه چیزها می در برنامه های آینده اجرا بشود و در عین حالی که از روزی که شروع میکنیم به اولین قدم در اجرای یک برنامه ای ما تهیه بکنیم که بعد از آن برای تعلیم بدیم استخدام بکنیم که از همان روز اول قدم به قدم با شما پیش بروند بطوریکه وقتی که شما

رفتید اینها بتوانند این دستگاه را به بهترین تکلی اداره بکنند. خب این خیلی در لیلینتال شرکت کرد برای اینکه عین کارها ئی بود که اودر جای دیگر کرده بود، مثلاً " در T V A کرده بود. بنا بر این این یک برنامه ای می شود همان اصول T V A . جنبه حقوقی اش هم ، مشاورین حقوقی بودند که حالا بطرنبه دارم آنوقت سروس غنی آمده بود یا نیا مده بود ، در این کارها شرکت داشت یا نه .

س- او ۱۹۵۶ آ شده بود .

ج - این هم ۱۹۵۶ بود دیگر ، برای اینکه در ۱۹۵۵ وقتی که من اینها را دعوت کردم ، سپتا میر ۱۹۵۵ در اوایل ۱۹۵۶ آمدند و این را از این جهت میگویم . برای اینکه هر کسی را که من سراغ داشتم که میتواند کمک کند در تهیه این ، اولاً " قرارداد با لیلینتال ، شرکت داشته باشد ، هر کسی را که تصور میکردم این صلاحیت را دارد در این جلسات دعوت میکردم و در تهیه این طرح شرکت داشت . اینها شروع کردند به این کارها شان ، یک طرحی تهیه کردند که هم جنبه حقوقی داشت هم جنبه فنی و بعد که بمن اطلاع دادند که این حاضر شده نشستیم با همکاران دیگر مثل خسرو هدایت و اصفا که یک طرحی را تهیه میکنیم که بدهیم به کمیسیون برنامه مجلس . همین کار را هم کردیم . یک طرحی تهیه کردیم که اینکارها را میخواهیم بکنیم درخوستان ، این قرارداد را میخواهیم ببندیم و پنجاه میلیون تومان هم میخواهیم پیش پرداخت بدهم به لیلینتال که آنوقت میشد تقریباً " شش میلیون و دویست و پنجاه هزار دلار که یک همچین چیزی . اینها وقتی که آماده شد اول فرستادم برای نخست وزیر که علا بود . البته در ضمن هم با علام تماس داشتم ، مذاکره میکردیم و این کارها را هم مقدماً تشا تهیه میکردیم . یک شب با علا بودم در یک جایی به او گفتم ، حکیم الملک هم بود ، آنوقت نخست وزیر علا بود دیگر ۱۹۵۶ ؟

س- بله .

ج - گفت بسیار بسیار خوبی کردید ، چه کردید و اینها ، خیلی اظهار خوشوقتی کرد . ضمناً " پرسید که دیوید لیلینتال کلیمی است ؟ گفتم که آقای علام راجع به مذهبی سوالی نکردم . برای من فرقی نمیکند کلیمی باشد ، مسیحی باشد ، بمن ارتباطی ندارد . اصلاً " مذهب برای من مطرح نیست . به طوری که فهمیدم که من موافق نیستم گفت نه فقط پرسیدم ، خب بعدها فهمیدم که بله راست هم است کلیمی است . اما من

اصلاً فکرش را هم نکرده بودم که کلیمی است، کلیمی باشد، غلابنعوان نخست وزیر این
 را دیندو از علا هم تقاضا کردم که این را بفرستد به مجلس. فرستاد به مجلس و کمیسیون
 مشترک سازمان برنا به که مثل اینکه ۴۲ نفر عضو داشت که عده بیشتران من مجلسی ها
 بودند، یک عده ای هم از سنا بودند. این اسمش کمیسیون مشترک برنا مه بود که حق
 قانونگزاری هم داشت. قانوناً "بیش این اجازه را داده بودم که لازم نباشد که لوایح
 مربوط به سازمان برنا مه برود به مجلس شورای ملی. اینها هر چه که تصویب میکردند
 اشراقا نونی داشت. این جلسات یک دفعه در مجلس تشکیل میشد، دفعه بعد در سنا. در
 مجلس وقتی که تشکیل میشد ریاستش با رئیس کمیسیون مجلس بود که دکتر جزایری بود که
 اهل خوزستان بود و نماینده خوزستان هم بود. در سنا در تحت ریاست صدرا لاشراف بود
 که آنوقت هنوز رئیس سنا نشده بود و سنا تور بود. من در ضمن اینگاه این چیزها را داشتیم
 کار میکردیم زمینها را هم خواستم در این کمیسیون برنا مه فراهم بکنم. هم به
 صدرا لاشراف گفتم، هم به جزایری گفتم که من اینها را آوردم برای خوزستان والان -
 مشغول تهیه برنا مه ای هستم که بعد میآورم، وقتی آماده شد میآورم به کمیسیون برای
 تصویب کمیسیون. دکتر جزایری گفت کد، شمس الدین جزایری، گفت که نمیتوانید
 این کار را بکنید. تعجب کردم چطور نمیتوانیم. گفت انگلیسیها نمی گذارند. گفتم
 به انگلیسیها چه ارتباطی دارد؟ گفت در خوزستان امکان ندارد. آنها تا حالا مانع
 شدند که در خوزستان کاری بشود و این را هم نخواهند گذاشت. گفتم اگر من بکنم چی؟
 گفتم اصلاً من هیچ مناسبتی نمی بینم که انگلیسیها، این ارتباطی به انگلیسیها
 ندارد. گفتم اگر من کردم چی؟ گفت اگر اینکار را کردید باید مجسمه شما را از طلا
 بسازیم. وقتی که این لایحه را بردم آنروز در مجلس شورای ملی که به ریاست شمس الدین
 جزایری هم بود، گفت که فلانی بمن یک همچین چیزی گفت و من هم این عقیده ام این بود
 و حقیقتاً "امروز یک روز تاریخی است، چنین است و چنان است. اگر موفق بشویم که
 این کار را در آنجا انجام بدهیم، این مجسمه آقای ابتهاج را از طلا باید ساخت.
 یعنی اینها اینطور اطمینان داشتند که امکان ندارد که ما بتوانیم این کار را در آنجا

بکنیم علیرغم انگلیسیها . با تفاق آراء تصویب شده که این کار بشود ، این طرحی را که سن تهیه کردم برای خوزستان بنحوی که تهیه کرده بودم اجرا بشود و وظایفی را که به اینها محول کرده بودم تصویب شد ، پنجاه میلیون تومان هم بعنوان پیش-پرداخت به اینها پرداخت بشود . قبل از اینکه این کارها بشود من به شورای عالی سازمان برنامها و هیئت نظارت که اینها راهردتای این هیئت ها را من و ادار ... کرده بودم که با هم جلسات مشترکی تشکیل بدهند و اینهم اسمش را گذاشته بودم جلسه مشترک شورا و هیئت نظارت . اول که آمدم به سازمان برنامه گفتم که من اصلاً نمی پسندم این طرز کار را . چون دیدم شورا یک نامهای مینویسد به هیئت نظارت در صورتیکه هر دو تا ایشان توی یک طبقه یک ساختمان بودند ، چهارپنچ روز طول میکشد تا برسد به اینها ، تا اینها توی اندیکا تسور آنجا وارد میکنند و بعد مطرح میکنند چهارپنچ روز طول میکشد تا از چند طاق فاصله اینها به همدیگر جواب بدهند . من به آنها گفتم که این طرز کار را من نمی پسندم ، چه مانعی دارد که همه ما در یک جا جمع بشویم و یک جلسه داشته باشیم ؟ شورای عالی هفت نفر هستند هیئت نظارت هم هفت نفر ، منم بعنوان مدیرعامل در اینجا شرکت میکنم ، تمام روسای سازمان برنامها که اینکار را کرده اند امروز میخوایم مطرح بکنیم مربوط به آنها است ، آنها هم می آیند حاضر نیستند ، هر شخص دیگری را هم شما بخواید سازمان برنامها خبر میکنیم می آیند اینجا نمی نشینیم تمام دوریک میز همسای ما ایرانی هستیم یک هدف هم بیشترند ، ریم و آنهم اینست که به بهترین وجهی بتوانیم این کارها را انجام دهیم ما محول شده انجام بدهیم . گفتند آقا نمیشود . شوراها گفتند که آخر تصمیم با ما است ، اتخاذ تصمیم با ما است ، آنها هم گفتند که اگر ما در اینجا شرکت نکنیم آنوقت آن مسئولیت خودمان را چطور انجام بدهیم که از طرف مجلس شورای ملی ما ما موریم برای نظارت ؟ گفتم که با همدیگر تناقضی ندارد . در این جلسات که مطرح میکنیم بحث میکنیم ، همه ما هر عقیده ای دارد بحث میکنند و اظهار میکنند و تصمیم بباین با شورا است . این هفت نفر نظر خودشان را میگویند ، هیئت نظارت هم که ما موراست برای اینکه ببینند این آیا تطبیق میکند با قوانین ، آیا

مطابق مصالحست یا نیست اگر نظری دارند آنها ابراز میکنند و میگویند. اگر شورای عالی این نظرها را شنید و قبول کرد خوب اینها را ملحوظ میکنیم در تصمیماتمان اگر لازم ندانست در نظر خودش باقی بماند. شما هم اگر مخالفتی دارید، شما هم مطابق قانون نظر خودتان را میدهید، به هیئت دولت میدهید، به مجلس میتوانید گزارش بدهید مستقیم. قبول کردند. تمام جلسات ما عبارت بودند از همین جلسات مشترک و با آنها بت سهولت هم اینکار انجام میشد. هیچ آن اشکالات پیش نیامد. بحث مغلل میشد بعدشورا تصمیم خودش را میگرفت. آنها هم هر نظری که داشتند قبلاً گفته بودند دیگر این کاغذ بازی و نمیدانم این مکاتبات و اینها از بین رفت. برای این جلسات مشترک هم یک دفتر صورت جلسه مخصوص بعنوان مجمع مشترک بود. این را میگویم برای اینکه این اهمیت دارد در آن ادعای ماهی که بر علیه من بعدها گرفتند از طرف دیوان کیفر. در کمیسیون مجلس که تصویب شد با این تشریفات که تمام راهم هیئت نظارت وهم شورا وهم دولت توسط نخست وزیر و هم مجلس قرار داد اامضاء کردیم با یک تشریفات که عکسبرداری هم شد که این عکسهای هم بود دواشم. توی کتاب لیلینتال هم هست، این موقع اامضاء کردن این قرارداد. تمام این کارها انجام شد، قرار داد اامضاء شد. بنا بود که سه روز بعداً از هندوستان برگردد. به لیلینتال و کلاب گفتم... آهان این را من بگویم قبل از اینکه برسیم به آنجا. پس از آن جلسه مشترکی که این تصمیمات را گرفتیم و تمام شده با ما شدند رفتند. پرودوم گفتم من اجازه میخواهم که با شما یک صحبتی بکنم مانند هکتور پرودوم گفتم که به شما تبریک میگویم. هم به شما با تبریک گفت وهم به لیلینتال. یک کار به این بزرگی را شما اینطور با تصمیم و برندگی این را گرفتید من همچین چیزی نظیر این را ندیدم. گفتم که هیچ این چیز فوق العاده ای نیست. من سالها بود که آرزو داشتم برای خوزستان یک کارها می بکنم، قبلاً از اینکه بیایم به سازمان برنامم. یکی از معتقدات من این بود که خوزستان یک جایی است که اگر بی نظیر نباشد در دنیا کم نظیر است. و هیچکس به فکرش این نبوده،

بنا برای آرزوی من این بود که اگر من بکروزی دستم برسد برای اینجا یک کاری بکنم. وقتی هم آدمم به ما زمان برنا مه... آهان این راهم الان یادم آمد. وقتی که مشغول تنظیم این مقدمات برنا مه دوم بودیم وکلای خوزستان و استاندار خوزستان گفتند ما یک طرحی تهیه کردیم راجع به خوزستان میخواهیم بیاییم با شما بحث بکنیم. گفتم بفرمائید. بکروزی جلسه ای تشکیل شد. سپهبد بود آتوقت چی بود؟ کمال، این استاندار خوزستان بود و این هنوز قبل از اینست که نجم الملک برود. تمام وکلای خوزستان و سنا تورهای خوزستان که سنا تور خوزستان آن نظام السلطنه مافی بود. هفت هشت ده نفر بودند. آمدند و یک دانه نقشه خیلی خیلی بزرگی بود بطوریکه روی میز دقتی من که میز بزرگی بود جان داشت. این را گذاشتند روی زمین و دیدم اینجا یک طرحی درست کردند برای خوزستان که بنظر من ده درصد از پول نفت به خوزستان داده بشود و اینها برای خودشان این را اجرا بکنند. آمدند حالا که ما کمک شما را میخواهیم که این را می-خواهیم بدهیم به مجلس. گفتم من با تمام قوا با این مخالفت خواهم کرد. اینها بحدی به آنها برخورد. حالا مده اند که کمک مرا بخواهند که بتوانند این را بقبولاند به مجلس. گفتم برای اینکه شما درست عکس آن کاری را میخواهید بکنید که من با این نیت آمده ام به ما زمان برنا مه. با این نیت آمده ام که یک برنا مه جامع با شایری تمام مملکت. شما یک برنا مه میدید این مال خوزستان. فلانقدر از درآمد نفت را هم بدهند به شما، برای اینکه میگویند نفت مال ماست، مال خوزستان است. گفتم اگر این را من قبول بکنم فردا آذربایجانی ها می آیند. میگویند شما مدیون ما هستید، اگر ما نبودیم شما مشروطه نمیداشتید. یک برنا مه هم آنها می آورند و میگویند فلانقدر، ایکس درصد این درآمد نفت را هم به ما بدهید. خراسانها می آیند. آنها هم هزارویک دلیل می آورند که خراسان چقدر اهمیت دارد، کرمان همین طور، گیلان میگوید ما هم درجنگ مشروطیت پیش قراول بودیم. گفتم آقا درست این مخالف آن فلسفه ای است که من دارم. من غیرممکن است با این موافقت بکنم. خیلی خیلی مأسوس شدند خیلی. از صحبتها یشان که عجب ما آمدیم که اینکارا بکنیم. آنوقت خواستند

هم طوری بگویند که خیلی خوب حالا ما آمدیم پیش شما ، اما شما اگر قبول نکردید - ما خودمان این را پیشنهاد میکنیم به مجلس و به تصویب میرسانیم . گفتم حالا صبر کنید من به شما بقیه اش را بگویم . گفتم من یک فکرها می کردم یک برنامها می گفتم دارم یک نظرها می دارم راجع به خوزستان . اگر موافق بشوم اینکاری را که شما میخواهید بکنید در مقابل آن هیچ است . من یک کارها می را دارم برای خوزستان که اگر اجرا شود خوزستان یکی از برجسته ترین برنامها می من خواهد بود ، بنا بر این شما صبر کنید ، حوصله بکنید . من الان نمی توانم . آنوقت نه با لیلینتال صحبت کرده بودم بهیچ وجه من الوجوه ، اما در این مدد بودم که برای خوزستان یک اشخاص را پیدا بکنم که بتوانند این کارهای عظیمی را که در خوزستان یقین داشتم میشود اجرایش کرد بوسیله او . اینها همین لیلینتال اینها بودند که پیدا کردم . به این هکتور پیرو درم گفتم که من آرزویم این بود این اشخاص را پیدا کردم . گفتم تصدیق میکنید که اینها بهترین اشخاص هستند در دنیا ؟ گفت بله . و تمام چیزی را هم که بهشان میدادم برای یکسال بنظرم دوست و پنجاه هزار دلار بود ، خیال میکنم . با سمد و پنجاه هزار دلار بود یا دم نیست . گفتم که خوب شما مثلاً " میگوئید که این را اگر بیشتر سعی میکردم چانه میزدم صد هزار دلار کم میکردم . صد هزار دلار در مقابل آن کارها می که من آرزو دارم در خوزستان بشود چی است ؟ هیچ است . بنا بر این - هنری نکردم که اینطور که بمن تبریک میگوئید از این کاری که من کردم ، تصمیمی که لیلینتال گرفت . این همه چیز اینها آماده بود . من عقب آدم میگفتم بهترین اشخاص در دنیا را هم پیدا کردم . هم سابقهای که در T V A دارند و هم کارها می که برای بانک کردند . بلاک هم بمن گفت که بهترین شخصی که در دنیا ممکن بود پیدا بکنید برای اجرای این فکرتان این است ، گفتم کار فوق العاده ای است . همانطوریکه گفتم اینها هم قرار شد که بمن نندتا شاه بیاید . با زبانه علا گفتم که یک تلگرافی بکنید به شاه که روز جمعه بنا بود که شاه بیاید که روز شنبه یک وقت ممتدی بدهند که من لیلینتال و کلاب را میخواهم ببرم معرفی بکنم . جواب هم آمد و شنبه را هم وقت دادند . اینها را برداشتم و بردم . وقتی وارد شدم توی دفتر شاه بیا و گفتم قرار داد خوزستان را امضاء

کردم. بهیچ وجه من الوجوه اطلاع نداشتم. آنوقت اینها نشستند. گفتم حالا خودشان مشاهداتشان را در خوزستان بعرض خواهند رساند. همان مطالب را که در کمیسیون دفتر من در سال ۱۹۵۶ در برنا مه گفته بودند، اینجا البته مختصرتر، گفتند. شاه هم حفظ کرد وقتی که امکانات خوزستان را شنید که چه کارها می شود کرد. گفتند آنچه که ما دیدیم یکی از غنی ترین جاهای دنیاست برای این کارها که در نظر داریم. آنوقت گفتند ما با کمال علاقه، تأثیری که کرده بود در لیبنتال یکی از امکانات خوزستان بود و یکی کارها که در دوهزاروپانصدسال پیش شده بود که آثارش بود که میگفت که شما این کارها را که کردید املاً "نه فقط آمریکا می وجودند است در هیچ جای دنیا یک همچین کارها را دست نزنده بودند، آثاری که معلوم است که چه کارها میخواستند بکنند، چه سدهای میخواستند بسازند. آنوقت این امکانات را متوجه بودند یکی فخر. گفت در عین حالی که ما این امکانات عظیم خوزستان را دیدیم مردم فقیر، مردم بدبخت، مردم لخت و این چنین خواهد شد، چنان خواهد شد، فلان خواهد شد.

س- چه کارها می در نظر گرفته بودید برای خوزستان؟

ج- گفتیم که ما سدهای را که باید بسازیم. به آنها گفتم که در این مدتی که مدت مطالعه خواهد بود، این در ۱۹۵۶ بود من ۱۹۵۹ از سال ۱۹۵۹ در برنا مه رفتم مثلاً "سه سال مانده بودم از آن موقع سه سال طول کشید که این کارها شروع شد، لازم نیست صبر بکنیم که مطالعات شما به پایان برسد. در هر مرحله ای که شما دیدید یک طرحی هست که در آن هیچ تردید نیست که این طرح از لحاظ اهمیت از لحاظ Feasibility امکانات قابل اجرا خواهد بود و جزو اولین برنامها می خواهد بود که اجرا میشود معطل دیگر نمی شوید تا آخر مدت. این را وسط کار می آید می بین می گوئید ما هم رسیدگی میکنیم اگر موافق بودیم اجرا میکنیم و همینطور هم شد. دوموردی که پیدا شد یکی سد بود و یکی نیلگر. _____ ب پس از این تشریفات اینها رفتند و فوراً "و در کارشان بی نظیر بودند. آن یارو وردون که در برزیل بود وقتی که به او تلگراف کردند او برای یک شرکت دیگر آمریکا می در برزیل کار میکرد، بعضی اینکها به او گفتند که ما به شما احتیاج داریم میتوانید بسازید یا نه؟ جواب داد که فوراً "میتوانم استعفا داد از آن -

شرکتش دربرزیل استعفا داد و او هم برای کارهای سدسازی به برزیل رفته بود، آنها هم امکانات عجیبی دارند. آمدن اینها شروع کردند اینها اشخاص برجسته می - فرستادند. برجسته در هر رشته ای. یکیش مثلاً "وردون". این وردون کسی بود که دوازده سدرادر $T \vee A$ محاسباتش را تعیین کرده بود و طرحی که داده بود طبق آن طرح این سدها ساخته شده بودند. این را آوردند پرواز کرد. من هواپیما گرفتم از هواپیمای نظامی ..

روایت‌کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ : ۲۱ آگست ۱۹۸۲
محل : شهرکان - فرانسه
مواجهه‌کننده : علیرضا عروضی
نوار شماره : ۳۴

س- راجع به ورودن میفرمودید که وقتی از محل سددزپروا زمیکردید ،
ج - من متوجه شدم چندین بار این دورزدروی این
وگفت من چندشب نخواهید مبرای اینکه نظیر این در هیچ جای دنیا
ندیده بودم . دودیوار ، دودیوارازسنگ که بالا می‌رود و ایمن
رودخانه‌ی عظیم کارون که می‌آید و به دریا میریزد و آنوقت ایمن
یک دفعه این ارتفاعات کوهها میرسد به دشت خوزستان ، میگفت همچین
وضع طبیعی در هیچ جای دنیا وجود ندارد . و من نمیتوانستم بخوابم
که همچین چیزی امکان دارد یا نه . لیلینتال میگفت مثل این میماند
که خدا این را برای ملت ایران گذاشته بود که یک نفر بیاید یک دیوار
بسازد ، این سدرایک دیوار بسازد و تمام این آب پشت سد را مهسار
بکند . بعدی اینها علاقه پیدا کرده بودند عشق پیدا کرده بودند که بی‌ش
از خود من اینها حرارت بخرج میدادند که من لذت میبردم از این
امکاناتی را که من میدانستم بطور کلی در خوزستان هست اما اینها
این را وقتی میشنیدم ، این جزئیات را وقتی میشنیدم که این بی نظیر
است در دنیا وجود ندارد . بعدها به نظرم من در زندان بودم یا بعد از آن بود ؟
بله خیال میکنم همانوقتی که زندان بودم ورودن آمد
به ملاقات من و گفت که .. آنوقت دوباره برزیلی‌ها دعوتش کردند
که برود گفت در آنجا یک محلی پیدا شد که تنها جایی است که تازه پیدا شده
که از سد در آنجا بزرگتر است و در برزیل است . اما گفت یکی از مشکلات
عظیمی آنجا دارد برای اینکه رفتن سوی آن جنگل‌های برزیل کار کردن

خودش اصلاً " یک طرح عظیمی است که این جنگل را با یبسا زندآ نجا . در صورتیکه اینجا حاضراً ماده بود . و یک چیزیکه بارها بمن تذکر دادند و این راه را حلال میگویم که چه جور هم شد ، این کلاب میگفت که من درست نمیفهمم چطور شد که موقعی که راه آهن را میساختند این راه آهن طوری ساخته شده که الان ما میتوانیم این سدر را بسازیم اگر یک نوع دیگری ساخته شده بود ، این خط اگر از نزدیکی های آنجا رفته بود ، نمیشد را ساخت برای اینکه راه آهن میرفت زیر آب سد دز دریاچه سد . یک سفری که بعد با هم به خوزستان میرفتیم اتفاقاً " بلای که نماینده کا ماکس بود و کا ماکس این راه آهن را ساخته بود . بلاک برای اینکه در عین حالی که من برای سرکشی بکار سد زوکا رهای خوزستان میرفتم و کلاب با من بود لیلینتال شایدن بود کلاب با من و چند نفر دیگر از دستگاه همین D & R در خوزستان ، بلاک هم با من میآید برای اینکه کار بندر خرمشهر را هم به کا ماکس داده بودم . او هم برای اینکار میآمد . آنجا وقتی که او را به کلاب معرفی کردم کلاب از او سؤال کرد چطور شد شما آن کار را نکردید این جور ساختید ؟ گفت من وجب به وجب این جا ها را خودم رفتم . گفت راه دیگری نداشت . دور میبایست بزنند و گفت این یک چیز طبیعی بود نمیشد مستقیم بروند . من دیگر حلالیخا طرندا رم که این دلایل فنی اش چی بود ، اما گفت آنطوری که شما خیال میکردید که میشد اما مکان نداشت . و گفت یکسانی از دانش های ایران این بود که این الان میگوید که امکان نداشت اما اگر آن جور ساخته شده بود ما این سد زرا نمیتوانستیم بسازیم بلا آخره اینها مشغول شدند رفتند چیزها را که دیدند این طرح سد زرا گفتند قابل اجراست میتوانیم اجرا بکنیم قبل از اینکه گزارش مان به پایان برسد . گزارششان سه سال بود . برای اینکه در یک ماه بعد از رفتن من در ۱۹۵۹ گزارشان را دادند . گزارشان هم به اسم ، به عنوان خسرو هدایت بود . خسرو هدایت اولین کسی که رئیس

سازمان برنامه‌شد بعد از مــــن آرامش بود ؟ بعد از اینکه من رقتــــم خسرو هدایت شد ، و آرامش شد و اصفیا . گمان میکنم به همین ترتیب بود دیگــــر . بله خسرو هدایت بود ، خسرو هدایت . این گزارش را بعنوان اودادند که برای من هم فرستادند من داشتم دیگر ، یک گزارش را داشتم که عکس‌های سددزآن بود و امکانات سددز . این را پس از اینکه تمام کردند سه ساله بود ، چون مدتش هم زیاد بود من به اینجهت گفتم که ما صبر نمیکنیم و اگر اینکار را نکرده بودم نمی بودم در آنجا برای شروع این و قطعاً " برنامه خوزستان از بین میرفت اگر شروع نشده بود . پس بنا بر این سددز را و نیشکر را اینها در دوره‌ی آن سه سال قبل از اینکه بر نامه شان داده بشود اینها را بعنوان همان چیزهایی را که گفته بودم اگر این چیزهای فوری هست و مطمئن هست اینها را اجرا میکنیم . این دو تا که برجسته بود شروع کردیم .

س - چند تا سدا قرار یبوساخته بشود ؟

ج - سیزده سد ، متاع سفاهه تمام جزئیاتش را داشتم ، هم سدهایش هم محلش هم مشخصاتش ، هم خرجش ، هم چه مقدار آب و چه مقدار برق خواهند داد . تمام اینها جزو برنامه خوزستان تهیه شده بود . که شش میلیون و پانصد هزار کیلو وات برق میداد که سددز آن پانصد و بیست هزار کیلو وات بود . از جمع شش میلیون و پانصد هزار کیلو وات ، تمام ایران چهار صد هزار کیلو وات برق داشت به استثنای حوزه‌ی نفت ، تمام ایران چهار صد هزار کیلو وات برق داشت یک سددز پانصد و بیست هزار کیلو وات برق میداد . من وقتی که اینها را توی کمیسیون برنامه مطرح کردم ، -شوال میکردند ، به آنها این ارقام را میدادم که چهار صد هزار کیلو وات داریم و پانصد و بیست هزار کیلو وات میدهد ، از من میپرسیدند که این برق را کجا مصرف خواهیم کرد ؟ گفتم در خود خوزستان . تمام ایران چهار صد هزار کیلو وات داشت من میگفتم در خود خوزستان . میگفتند آخر همین چیزی مگر میشد ؟

چطور همچین چیزی چطور میشود؟ نه فقط شد کم هم آمد. باز برق به اندازه کافی نداشتیم. این بعدها Grievance عمومی ایران شد که تسوی سد کرج و سد دز و کارخانه های تولید برقی که در جاهای مختلف داشتند اینها را تمام رایجی کردند و تازه به هیچکی نمیرسید به هیچ جا نمیرسید و قتیکه اینها میرفتند صحبت از این میکردند که ما میخواهیم با نیروی اتمیک ایستگاه تولید برق، نیروی برق بسازیم انتقاد من این بود یک مملکتی که هنوزش میلیون کیلووات دیگر از آب دارد که برایش هیچ خرجی نخواهد داشت هیچ، فقط خرج ساختن این دیوار سد و گذاشتن توربین ها، دیگر خرج دیگر ندارد. برای اینکه این آب میآید تمام اینها را تبدیل میکند این نیروی را که فراهم میکند فشار آب است. این آبی است که الان به دریا میرود. کاری ندارم حالا اینکه این آب تمام خوزستان را آبیاری میکند و خوزستان را تبدیل میکند به یک بهشت. همینطوری که اسرائیلی ها در فلسطین کردند دیگر. یک صحرای خشک و شوره زار را با سه بهترین باغات دنیا تبدیل کردند که الان سرتاسر دنیا هر جا که میروید مرکبات اسرائیل، موز اسرائیل، خربزه های اسرائیل، سبزیجات اسرائیل، مارچوبه اسرائیل. تمام این چیزها را به مراتب بهتر در خوزستان این امکانات بود الان هم هست. گفتم این شش میلیون کیلووات را بیا بیا دیدن دارید یک مملکتی که شش میلیون دارد بعقیده من گناه است که برود به میلیاردها بخواد خرج بکند. همینطور که آداما آف کرد با ژنرال استن، وقتی وزیر دارائی بود، در فرانسه هوشنگ انصاری آمد در سه روزی که قرارداد آداما آف کرد سه میلیارد دلار که دو میلیاردش گمان میکنم مربوط به همین نیروهای اتمیک بود. که گفتم آخر این چه جو است؟ آخر یک عقلی حکم میکند یک مملکتی که این برنامه در جیبشان هست، جلوی چشمشان هست، میدانند که این امکانات خوزستان که شش میلیون کیلووات برق دارد این را دست نمیزنند گذاشتند، هیچکس بفکر این نیست برای اینکه بعد از اینکه

من رفتم دیگر املا" چیزی باقی نمانده بود . کاری نکردند برای اینکارها وقتیکه حالا روی همین اصل که ما حالادوبرنا مه پیدا کردیم که ایـــــــن زا تصمیم گرفتیم اجراء بکنیم . حالامعطل پولش هستیم با یدپولش را تهیه کرد . مال سردار اول کاری که میبایست بکنیم میبایستی راه بسازیم راه بسازند که مهندسین و کارگرها بتوانند از پایین دره به آن بالا بروند که این ارتفاعش گمان میکنم که چهار صد متر بود ، یکی از مشکل ترین راههایی که در دنیا میبایست ساخته بشود . خب من بدون معطلی نظردادم که حالا که تصمیم گرفتیم که سد بسازیم اول کار باید این راه را ساخت . پس شروع کردیم ، و این راه به مناقصه گذاشتند این برنده اش هم یک مهندس آمریکائی بود که گفتند از مشکل ترین راهها است و مهمترین راه سازی است که در دنیا شده برای اینکه تماشا این همینجور پیچ میخورد و میرفت به بالا در فاصلاتی ارتفاعی مثلا ۴۰۰ متر میبایستی این دریک محوطه ی کوچکی این راه همینجور مارپیچ بشود و برود بالا ، و میگفتند یکی از جالب ترین برنامه ی راه سازی دنیا است . $M \times O$ بود مثل اینکه موریسین است بعد معلوم شد که کایزر است که این برنامه را گرفتند . این را با پول خودمان این راه را شروع به ساختن کردیم که همین ها باعث شد که بعد با تک جهانی پول داد بعد از رفتن من پول داد برای تکمیل سد ، شروع کردند در عین حالیکه اینکار را میکردند یکی از مهمترین برنامه هائی که در خوزستان اینها اجرا کردند خاک شناسی ، که نظیر این هیچوقت ، نه فقط در ایران نشده بود ، در بسیاری از جاهای دنیا نشده بود . برای اینکه اینها روی همان تجربیاتی که داشتند اول کاری که لازم میدانستند که بشود اینستکه چه نوع خاکی داریم ؟ برای چه نوع زراعتی این بدردمیخورد ؟

کجاها بایدیچی چی کاشت؟^{۱۲} این را هم دادند به یک شرکت هلندی ، یک شرکت هلندی بود که خیلی خیلی معروفیت داشت معروفیت بین المللی داشت . اینها یک کار دقیقی میکردند در اولین با در ایران ، تجزیه خاک در تمام سرتا سرخوزستان . انواع خاکها چه نوع زراعتی لازم است چه نوع کودی لازم است اینها را تمام شروع کردیم در ضمن اینکه دارند این برنامه ی کلی شان را در مدت آن سه سال دارند تهیه میکنند . بلا آخر به جایی رسیدیم که حالا باید تا مین بکنیم اعتبار سد ذرا . من وقتی که به سازمان برنامه آمدم یک شاهی پول در بساط نبود یک شاهی نبود بطوریکه کارگرهای معادن ذغال سنگ گاجره چند ماه حقوق روزانه شان را نگرفته بودند ، دستمزدها روزانه شان را نگرفته بودند و علی اصغر ناصر رئیس بانک بود . من به او تلفن کردم چهل میلیون تومان ، روی آشنائی با او چهل میلیون تومان قرض کردم که بتوانم مزد کارگران را که عقب مانده بوده ام ، یک دینار در آمدنفت نبود . وقتی که من به سازمان برنامه آمدم دولت که وزیر دارائی اش همین علی امینی بود مشغول مذاکره با کنسرسیوم جدید بود که قرار داد را بعد امضاء کردند . اولین درآمد شرکت نفت در سال اول اجرائیش که نمیدانم سال شاید ۱۹۵۷ بود ۱۹۵۸ بود نمیدانم اما نود میلیون دلار بود . بنابراین در حدود دو سه سال طول کشید تا درآمد نفت شروع شود رسید به نود میلیون دلار . غنم من برای سددز تنها سددز میبایستی ، رقم قطعی اش را الان بخاطر نمی دارم ، گمان میکنم در حدود ۶۰ میلیون دلار یا همچنین چیزی قرض بکنیم . وارد مذاکره با بانک جهانی شدم . حالا چه جور شد داخل مذاکره با بانک شدم ؟ بایده پول تهیه بکنم من خودم میدانستم بانک جهانی برای پول قرض دادن چه شرایطی دارد ، میبایست طرحهای مطالعه شده کامل برای هر پروژه ای هر کاری که میخواهد بکنید یک طرح واحد میبایستی بدهید که این هم جنبه فنی اش هم جنبه مالی اش که Feasibility Study کامل

داشته باشد، حاضر و آماده این را بدهید و دو سه سال هم طول میکشد تا بانک بسته به اهمیت طرح آن را رسیدگی بکند و بعد بگوید که میدهم یا نمیدهم. خوب این بدر من نمیخورد، مطلقاً بدر من نمیخورد، بدو دلیل برای اینکه اولاً من طرح نداشتم، طرحی که قابل قبول برای بانک باشد نداشتم. دوم، ریال نداشتم. بانک جهانی هم فقط قسمت ارزی طرحها را پول قرض میدهد. هیچ پول محلی قرض نمیدهد برای اینکه پول محلی ندارد که قرض بدهد. من هم ارز لازم داشتم هم ریال لازم داشتم طرح هم نداشتم خوب یک وضع غریبی داشتم. شروع کردم به تعص و تحقیقات و مطالعه که از کجا این پول هارا تهیه بکنم. مساک لوی به تهران آمد. مساک لوی دومین رئیس بانک جهانی بود، اولین رئیس بانک جهانی مایر بود، مایر کبینه صاحب و اشتگتن پست بود، این اولین رئیس بانک جهانی بود، چرا و چرا و انتخاب کرده بودند به ریاست بانک من نمیدانم. شاید البته نفوذ داشته. دومی جان ماک لوی از بانک رفته بود و جین جای او را گرفته بود، ماک لوی رفته بود رئیس Chase Bank شده بود آمدته بران بعنوان رئیس Chase Bank. من با او آشنا بودم از آن موقعی که این رئیس بانک جهانی بود. او را دعوت کردم به منزل من آمد با او صحبت کردم که من پول میخواهم. ۶۰ - ۷۰ میلیون دلار میخواهم و میدانم اینکار مشکل است شما میتوانید یک کنسرسیومی از بانکها برای من تشکیل بدهید که Chase پیشقدم بشود این را استثناً برای من مدت دار بکنند که قرض بدهند؟ وقتی به او گفتم، گفت شما که بهتر از من میدانید ما که نمیتوانیم قرض مدت دار بدهیم. آن هم یک همچین مبلغی برای Development. برای ما بهرچوجه امکان پذیر نیست. گفتم میدانم آخر من چه بکنم؟ گفت چرا با جین صحبت نمیکنید که از بانک جهانی بگیرید؟

گفتم بانک جهانی که مشکلاتش را شما من هر دو خوب میدانیم. من این چیزها را ندارم، طرح ندارم ، ریال ندارم . گفت اجازه میدهید من بسا جین صحبت بکنم وقتی برمیگردم ؟ گفتم خیلی هم خوشوقت میشوم . حالا ماک لوی کسی است که بعدها برای من حکایت کرد که او وقتی که از بانک جهانی میرفت او جیسن بلاک را معرفی کرد ، جین بلاک راه املا" نمیشناخت اما تحقیق کرده که کی خوب است به او گفتند جین بلاکی که Vice President Chase است او خوب است . رفت توی دفترش در Chase وگفت سلام وعلیک ما با همدیگر آشنا نیستیم آمده ام بشما یک پیشنهاد بکنم. حاضرید جای من بیا تید. رئیس بانک جهانی بشوید ؟ جین تعجب کرد که چطور شما بفکر من افتادید که مرا از کجا میشناسید؟ گفت تحقیق کردم از اینطرف و آن معاونی هم که داشت با گارنر چون مشروب زیاد میخورد آدم خیلی خیلی لایقی خیلی خوب بود. اما گفت من او را نمیتوانم توصیه بکنم . جین هم قبول کرد رئیس بشود . بنا بر این اینها سابقه دوستی شان از اینجا بود. بمن گفت اجازه میدهید من با جین بلاک صحبت کنم؟ گفتم خیلی هم متشکر میشوم . رفت بعد از چندی خیر داد که جین حاضر شده که بسا شما راجع به اصول صحبت بکند. من هم خیلی خوشوقت شدم و دعوتشان کردم که بیایند. اینها تاریخ هایش را من متا سفا نه ندارم ، ائان بخاطر ندارم . اما جین بلاک با خانمش ودونفر از اعضای ارشد بانک جهانی به شهران آمدند که من قبل از اینکجه بیایند به شاه گفتم و خواهش کردم جین و خانمش را به ناهار دعوت بکنند که اینها اشخاصی هستند که نیایند فقط چاشی بخورند مثل دیگران که همه کس را شاه میبذیرفت . قبول کرد و اینها را به ناهار دعوت کرد . این تشریفات وقتی که بعمل آمد رفتیم دور میز نشستیم که حال صحبت بکنیم راجع به کارهای خودم . درده دقایقه اول کار بجاشی رسید که جین بلاک بمن گفت که من برای چی آمدم ؟ من گفتم من تعجب میکنم شما چطور آمدید

من که به شما توسط ساک لوی گفته بودم که نه طرح دارم که بدهم نه احتیاج من محدود به ارزاست و ریال هم میخوام . گفتم من تعجب نمیکنم شما برای چی آمدید . من خیال کردم که دیگر بین ما بهم خورد برای اینکه در همان ده دقیقه اول به این نتیجه رسیدیم . اما مذاکرات را ادامه داد . چرا ادامه داد و چرا منتهی به این نتیجه بسیار رضایتبخش مثبت شد ؟ دلم میخواست آن صورت جلسه ای که بلاک این را به هیئت مدیره ی بانک برده روز اول که گفته که من ۷۵ میلیون دلار میخوام به ایران بدهم ، این را من داشتم الان . چون آن را خسرو پور برای من فرستاده بود . این را در آنجا وقتیکه میرد مثل بمب صدا میکند . به او میگویند که . . . تبریک میگویند که چطور شد که همین قضیه ای پیش آمد که آن یکی از نمایندگان لاتین آمریکای جنوبی میگوید که یک ارگستری بود که تا حالا باخ و بیتهن میزد الان چا چا میزند به آقای بلاک تبریک میگوئیم . بلاک هم میگوید نه آقایان اشتباه نکنید هیچی نشده یک مورد خاصی است ، یک آدمی است در آنجا دارد با این کیفیت کار میکنند ، این آدم چنین و چنان است و فلان اینها خوب بیشترشان اعضای هیئت مدیره مرا میشناختند ، نماینده آلمان مثلا یک دکتر دوتن بود او خوب مرا میشناخت ، دیگران میشناختند میگویند که این پیشنهاد را کردم این پیشنهاد استثنائی است مورد دوم هم پیدا نخواهد کرد . بچند دلیل ، یکیش اینکه ما اگر این پول را ندهیم این آدم از هر جا باشد این پول را پیدا میکند ، ولی ما اگر بدهیم لااقل میتوانیم امید داشته باشیم چون این آدم زیاد دارد تنده میروند ما شاید بتوانیم متقا عدش بکنیم که اینقدر تنده نرود . ولی اگر نداشته باشیم این بحدی معتقد به این کارهایش است و از هر جایی بشود این پول را تهیه خواهد کرد . من این را برای شاه فرستادم که ببینند که برای اینکه در همان موقعی که این حرفها را میزدند عقیده شان این بود که من دارم تنده میروم ، در همان موقع تمام ایران از شاه گرفته علا که نخست وزیر ، وزرایش ، مجلس ، روزنامه ها تمام مردم بدون استثنا بمن ایراد میگرفتند انتقاد از کار من میکردند که

آخر همش، همین مطالعه آخربس است مطالعه آقا بکار شروع بکنید .
 آنها عقیده شان این بود ، همنوقوع ، که من دارم تندمیروم .
 من این را برای شاه فرستادم که گفتتم ببیند . حتی بمن گفتند که
 این را نفرستید برای اینکه شاه خوش نمیآید . گفتم که ببیند ، ببیند
 دنیا چه میگوید ، دنیا میگوید من تندمیروم اینها میگویند
 من هیچ کاری نمیکنم همش دارم مطالعه میکنم . بلا آخره این
 مذاکراتی که با بلاک شروع کردیم دنبال پیدا کرد هی کمیسیون بعد از کمیسیون
 فرستاد چندین کمیسیون فرستاد که در اس اینها آن اسمش را حالا
 بخاطر میآورم با نه یک اکونومیستی بود میگفت لایق ترین اکونومیستی
 است که من در بانک دارم . یک آمریکائی که بعهد رئیس
 Development Fund بانک جهانی یک شرکت درست کردند که زیر نظر
 بانک بود که این وامهای کمک بود در واقع به کشورهای که ... I D A
 بود یا نه ؟ آن موهسه اسمش چیست ؟ نظیر بانک توسعه صنعتی برای
 دنیا که این رئیس آن شد . آخر هر چه هم که فکر میکنم
 اسمش یاد میآید . بهرحال یاد خواهد آمد . این آمد
 با متخصص رفتند و آمدند و نشستند تحقیقات کردند و وارد تمام
 جزئیات شدند و اتفاقاً " یک قسمت زیادی از وقت من صرف این میشد ، هم
 خودم با اینها و بعد تمام وارد کردم هر چه میخواستند در اختیارشان گذاشتم
 اینها در تمام قسمت های سازمان برتا مرفتند . زیر و رو کردند هر چیزیکه
 دلشان خواستند جمع شود بلا آخره نتیجه اش این شد که یک چیز استثنائی بود
 به هیئت مدیره که این وام را نقض تمام این مقرراتشان که بمن بدون اینکه
 یک طرحی داشته باشم ۷۵ میلیون دلار را میدهد که هر قدرش را به تشخیص خود
 ما خواستیم تبدیل بکنیم به ریال برای مخارج ریالی حق داشته باشیم

میکنیدحالا شما میگویم چرا اشتباه میکنید. برای اینکه از کجا معلوم است که من در سازمان برنامه خواهم بود و وقتی که شما بعد از سه سال میخواهید بگوئید که ما حالا ضریم بدهیم؟ کی همین تضمینی داده که من در سازمان برنامه خواهم بود؟ از کجا که من در سازمان برنامه باشم؟ اـــــــــــــــــ

لیلیتال و کـــــــــــــــــلا ب نیا شد. من بدون لیلیتال و کـــــــــــــــــلا پ دست بـــــــــــــــــه همین کار عظیمی نمیزنم. گفتم با تمام احترامی که من برای تمام این آقایانی که توی این اطاق شما الان نشسته اند دارم و تصدیق میکنم تنها موهـــــــــسه بین المللی که در دنیا وجود دارد که کادرمجهز دارد، اشخاص برجسته دارد، متخصص در هر رشته دارد شما هستید و این احترامی که بـــــــــــــــــرای این آقایان دارم، اگر همه این آقایان بگویند ساز من میسازم. چرا؟ برای اینکه من اشخاصی را در اینکار آورده ام که مطالعه بکنند که شما نظیر آن را در این بانک ندارید. هیچکدام از این آقایان در ردیف اینها نیستند. چرا؟ برای اینکه این آقایان هر کدام متخصص در یک رشته هستند یکی از آنها در راه سازی است، یکی از آنها متخصص توربین است، یکی از آنها متخصص آبیاری است، یکی از آنها متخصص زراعت است من اشخاصی که آوردم اینها اشخاصی هستند که یک برنامه ای جامعی مثل T V A را ساختند که هم آبیاری، هم سد سازی، هم جنبه ی کشاورزی، هم جنبه ی فنی آن، هم جنبه ی پزشکی آن تمام اینها را در نظر گرفتند و مسلط هستند و اینها نظیر ندارند و بنا بر این .. و آنوقت اینها بصرف عقیده اینها هم اکتفا نکردم، ما هها با اینها نشستیم وقت صرف کردم یکایک به آن چیزهایی را که گفتند به جزئیات آن رسیدگی کردم. چندین بار رفتم در محل با خود اینها محل سدا دیدم، مسلم شد من متقاعد شدم کـــــــــــــــــه نظیر این طرح در ایران ما نداریم، نظیر این طرح شاید در دنیا نباشد. بنا بر این بـــــــــــــــــه این دلایل من صبر نمیکنم. من با پول خود شروع کردم، چی چیز اشروع

کردم ؟ راهی را که میسازم، تا این راه ساخته نشود امکان ندارد ما برسیم این اصلاً مدت‌ها طول میکشد تا این راه ساخته بشود، یکی از مشکل‌ترین راههاست . ما این را باید بسازیم قدم به قدم پیش برویم تا برسیم به اینکه خودسرا بسازیم . من اطمینان دارم من میتوانم این پولش را تهیه بکنم چه شما بدهید چه ندهید . خوب این خیلی به او برخورد کسه گفتم که اگر تمام این آقایانی که اینجا نشسته اند بگویند که نه میسازم برای اینکه اشخاصی که بمن این نظر را دادند نظیرشان جزو این اشخاص و این آقایان نیست . توسط هکتور پیرودوم برایم پینام داد که این چه اهانتی است که فلانی کرد که آخر با اینها همه شان چنین هستند و چنان هستند و چرا همچین حرفی زد ؟ من هم جواب دادم که گفتم به جین بگوئید که من تعجب میکنم از شما که یک همچین حرفی زدید . اگر توی هیئت وزیران ایران بود من تعجب نمی‌کردم یک اشخاصی هستند وارد نیستند اما شما کسی هستید که خود این لیلینتال را بمن معرفی کردید گفتی سید در دنیا بی نظیر است . من هم دیدم در عمل هم دیدم خودم و یک عده از همکاران ایرانی ام ما ههنا نشستند هر کدام در رشته خودشان مطالعه کردند و بر ما مسلم شده که این چیزی که داده اند در آن تردید نیست . به این جهت من تعجب میکنم . خوب علی رغم این رنجش ، من حالا از سازمان برنامه رفتم قبل از اینکه وام سددزرا بدهند . بفکر این افتادم که بانک ایرانیان درست بکنم ، این راهم سابق گفتم که فکر من ، این فکر را من نداشتم ، هیچوقت نداشتم . من اصلاً هیچ فکر نکرده بودم که یک روزی بیکار میشوم و اگر بیکار میشوم چه بکنم تکلیفم چیست ؟ یک شاهی هم که پول نداشتم هیچی نداشتم هیچ . یک روزی در روزنامه خواندم که آقای ابتهاج در مدها است که بانک تأسیس بکنند گفتم عجب فکری خوبی ، این راهم کی نوشت ؟ بارها هم بخودش هم گفتم ، یک جیانه نوشتی بود این

روزنامه فردوسی ، بخودش هم گفتم ، گفتم این فکر را من نداشتم این فکر را شما بمن دادید ، گفتم عجب فکری است . رفتم دنبال این فکر ، یک عده ای را جمع کردم هر کدام بولی دادند آنچه که به عقل خودم میرسید یک ترتیبیاتی دادم که اینها را هم همه قبول کردند . یکی از آنها که به نظر من خیلی خیلی شاق بود که علاوه بر حقوق که هر قدر من بخواهم بمشغول حقوق میدهند ، ۲۵ درصد از منافع ناخالص ناویژه بانک بمن بعنوان پاداش بمن داده بشود که یکی از چیزهایی است که علاوه بر حقوق ، این به نظر من یک خرده غریب میآید برای اینکه اصلاً هیچ تجربه نداشتم . با جین بلاک مکاتبه کردم ، اولاً وقتی به او نوشتم که من میخواهم بانک تاسیس بکنم ، گفتم بهترین فکر را کردید . بعد به او نوشتم که من میخواهم بیایم راجع به این اساسنامه بانک با شما صحبت بکنم . بمن خبر داد که من در فلان تاریخی در پاریس خواهم بود خیلی هم خوشوقت می شوم . من باشدم رفتم . حال هنوز بانک به مرحله ثبت هم نرسیده است . رفتم پاریس تسوی اداره شان در Avenue d'Iéna و شروع کردیم به صحبت کردن . آمدند گفتند که ما مرشول میخواستیم شما صحبت بکنید از ژنو . ما مرشول آمدیم بود برای کارهای سازمان ملل به ژنو . گفتند که بگوئید که من گرفتارم الان خودم رنگ میزنم . اما کسی مزاحم من نشود الان یک مذاکرات خیلی مهمی داریم ، راجع به اساسنامه من . اینها را به او گفتم که یک همچین چیزی است عقیده شما چیست ؟ گفت که بسیار صحیح است ، گفتم این به نظر شما غیبر منصفانه نیست زیاد نیست ؟ گفت بهیچوجه . هر هفته در آمریکا از این شرکتها تاسیس میشود . یک نفر میآید که اسمش را میگذارد که بدون آن اسم اصلاً این مؤسسه دوپول ارزش ندارد . پول و آن سرمایه ای که آنها میگذارند در مقابل چیزی را که شما که میآورید یک شهرت جهانی که میآورید هیچ است . همه جا در آمریکا هر روز اینکارها را میکنند بنا بر این با اطمینان منتهی خیالم راحت شد . گفت حال من از شما یک چیزی میخواهم بپرسم . وام سددزرا

رابدهم یا نه ؟ گفتم خب حال من خوشحالم که این را مطرح میکنید برای اینکه من الان دیگر تعصب ندارم دیگر در سا زمان برنا مه نیستم . گفتم اگر ندهید بزرگترین اشتباه را در عمرتان مرتکب شدید اگر بدهید ایران را نجات دادید . همین دیگر صحبت دیگری نکردم و پا شدیم و خدا حافظی کردیم و رفتیم . بعدها اطلاع پیدا کردم که کار بجائی رسید که دودسته در بانک بودند ، یک عده مصران ایستاده بودند که باید داد و استدلالشان هم این بود که اگر ندهیم تا حالا سا زمان برنا مه ده میلیون دلار برای این خرج کرده است . دیگر صحبت سراسر نیست که ابتهاج اینجاست و می رود پول آن را تهیه میکند آماده میلیون پول این مملکت صرف اینکار شده و ما نمیتوانیم الان عقب بزنیم . یک عده دیگر ایستادگی کرده بودند و بمن گفتند که فیفتی فیفتی بده ، مخالفی هم . یک عده دیگر که میگفتند نباید داد . چرا بیایم یک همچین استثنائی بکنیم ؟ تمام مقررات خودمان را زیر پا بگذاریم که اینکار را بکنیم ؟ جین بلاک تصمیم میگیرد که بدهد . و اطمینان دارم ، از او هم نپرسیدم اما اطمینان دارم راجع بهمان مطلب بود که به او گفته بودم . روزیکه قرار شد بدهند خدا داد و مقدم و سیروس گمان میکنم بودند رفتند که این قرارداد را امضا بکنند . امضا کردند توی زندان بودم یک تلگرافی از جین بلاک رسید که بشما ، من در زندان بودم این رسیده بود یا خارج بودم ؟ حالا بطرم نیست گمان میکنم زندان بودم ۱۹۶۱ . تلگراف رسید که در اینموقع که قرارداد با نمایندگان دولت ایران امضا کردم I salute you برای کارهایی که شما برای این مملکت کردید و این اساسی را که گذاشتید . من کمترا اتفاق می افتد که گریه کنم چشم هم اشک همینجور سرازیر شد . بعد ایی بمن اثر کرد این آدم موقعیکه من گرفتارم اینهمه با او سخت گیری کردم ، اینهمه بدگفتم ، رنجاندم همه شان را ، هر چه سعی میکنم اسم آن یارو را با بدحتما " توی کتاب لیلینتال هست ، که آن آدم بمن گفت که ، بعدها بمن گفت ، گفت شما طوری با خشونت با من رفتار کردید که من هر چه قسوه

داشتم خودم را حفظ کردم نگه داشتم والاداشتم میترکیدم میخواستم بگذارم وپاشوم بروم . یک همچین تلگرافی آنوقت بمن می‌کند . به اجواب دادم که بشما تبریک میگویم برای اینکه این تصمیمی را که گرفتید نجات ایران در این تصمیمی است که شما گرفتید و اگر این تصمیم را نگرفته بودید بزرگترین اشتباه بود . خوب ، به این ترتیب ما حالا رسیدیم دیگر شروع شده است سازمان برنامه کارهایش شروع شد که این یک طرح بود طرح خوزستان را که میخواستم به این شرح بیان بکنم . وبعد از خوزستان خاطرات دیگری که داشته باشم که جالب باشد خیلی چیزها هست ، خیلی خیلی چیزها هست . مثلا " انگلیسها ، یک روز مثلا " شنیدم که انگلیسها یک قطعه از زمین های خوزستان را خواستند که آنها هم کشت صنعتی بکنند Agro Business شروع بکنند - تعجب کردم چطور شد اینها ای که اینطور Conservative هستند و پرسیدم آنوقت معلوم شد که آن Rothschild Brain Trust که مشاور دولت Conservative آن زمان بود و او را حکومت کی بود نمیدانم در زمان کی بود نخست وزیری کی بود ؟ و آمده خوزستان را دیده رفته برگشته گفته اینکار را بکنید حتما " بکنید . از اسرائیلی ها شنیدم . آنها خودشان خیلی خیلی علاقه پیدا کردند . رفتند و دیدند آنها هم چیزهای همان سفیرشان که سفیر انبته غیر رسمی شان ، یک مرتیکه ای بود خیلی خیلی وارد بود اسم او رایدم نیست آمد بمن چیزها گفت از کارهای که شما در خوزستان دارید می‌کنید و چیزها گفت از لیلینتال که ما چقدر از لیلینتال در کارهای که در اسرائیل انجام دادیم الهام گرفتیم . ببینید بواش خوزستان خودش یک سمبلی شد در روی زمین ، جزو کشورهای در حال رشد . هان این را راجع به بلاک بگویم ، یک ضیافتی در کاخ سعدآباد بود به افتخار شیخ کویت ، هنوز کویت آزاد نشده بود در تابستان بود در باغ بود همه هم با فراک و نشان بودیم . کی نخست وزیر بود؟ گمان می‌کنم

اقبال نخست وزیر بود . من آدمم و رفتم دیدم که سرمیزجای من پیش‌یکی از این کویته‌ها هست. فکر کردم حال من با این باجه زبانی صحبت بکنم و قتیکه آدمیم رفتیم سرمیز به نشینیم روی به او کردم یک سری تکان دادم به انگلیسی بمن سلام کرد و اسم مرا هم گفت . تعجب کردم نشستیم پرسیدم که شما چه سمتی در حکومت چیز دارید ، در حکومت میگویم مستقل نشده بودند در کویته دارید ؟ گفت هیچی ، گفتم چطور شد پس با شیخ آمده اید؟ گفت: که من از دوستان شیخ هستم . اسمش هم علیرضا بود . گفت که من در هندوستان تحصیل کردم و تا جرهستم ، معلوم میشد یکی از تجار معتبر کویته است . از دوستان شیخ هستم ، شیخ عادتش اینست که از دوستانش یک شورا را تشکیل داده هر روز ما آنجا میرویم و هر کس هر تقاضای دارد شکایتی دارد میآید آنجا ، ما را مثل هیئت دولت خودش محسوب میکند و مطرح میکنیم مسائل را نظر میدهیم او تصمیم میگیرد . سمت من اینست . گفت اما من شما را خوب میشناسم . گفتم چطور ؟ گفت جین بلاک ، جین بلاک در قاهره یک وقتی با هم در قاهره برخورد کردیم آشنا شدیم ، نگفت و من هم نپرسیدم در چه جایی بود ، گفت بحدی از شما تعریف کرد و گفت که میخواهد نمونه‌ای کار را ببینید کار صحیح ببینید بروید این آدم را ببینید . فضل اله نبیل را در یک ضیافتی دیدم تازه از استکهلم برگشته بود سفیر ایران در استکهلم بود . گفت که یک شب دعوتی بود به افتخار جین بلاک از طرف دولت سوئد . سرمیز شام یک عده هم از کوردیلپولما تیسک را دعوت کرده بودند که منجمه من هم بودم ، سفیر ایران . گفت که بعد از شام پاشد یک نطقی کرد ضمناً " از شما صحبت کرده یک شخصی هست در سازمان برنامه در تهران دارد کارهایی میکند چنین و چنان ، یک شرح مبسوطی از شما تعریف کرد که و قتیکه نشست من مجبورم شدم و پاشوم و بگویم که من تشکر میکنم از آقای رئیس بانک جهانی و افتخار میکنم که نسبت به یکی از هموطنان من یک همچین مطالبی را گفت . این آدم

درستاً سردنیا میرفت و مبلغ شده بود. من وقتی که بنا داشتم Recruit میکردم اشخاص را برای دفتر فنی، اوایل کار هیچکس نداشتم. برای اینکه من دست خالی بودم دیگر نه اصفا داشتم نه هیچکس را نداشتم. هنوز با همان اشخاصی که در سازمان برنامه بودند میبایستی یک تصمیماتی بگیرم. متوسل به بلاک شدم که دو تا کار مهم بودند که من میبایست تصمیم بگیرم، یکی سبک کرج بود یکی بندر خم شهر بود. متوسل به او شدم که شما یک نفر برای من بفرستید که بیاید بمن کمک بکند برای اینکه من هیچکس ندارم و شاه هم هی فشار میآورد که کار جان مولم را چرا زودتر تمام نمیکنید هان راه سازی بود. راه سازی بود سد سفید رود بود، سد سفید رود بود و راه سازی بود و خم شهر. برای این اصرار کردم سرمهندس خودش را فرستاد که به اسم برایان کوهسون. این آمد. این راهم باید مفعلاً در یک جای دیگری بکنم. اما مثلاً همین هکتور بیرون رودم را فرستاد با یک نفر دیگر که چیز را برایش ساخته بود. امروز مغزم هیچ کار نمیکند. ... رئیس جمعیت شکسپیر هم بود بلاک. یک تئاتری خواستند در Hartford, Connecticut بسازد. این یک مهندسی را از نیویورک آورد که در هشت ماه اینکار را برایش انجام داد یک میلیون و چند خرجش شد. بعد از این آدم تعریف کرد Walter Bingا این را برای من فرستاد. این کسی است که راه نیویورک را یکی از بزرگترین و معروفترین راههایش را برای شهر نیویورک ساخته بود این East Riverside Drive را با شهردار آنوقت La Guardia کار میکرد و این راهم برای من فرستاد برای چهار ماه. این آمد بمن کمک کرد که ما قرارداد جان مولم را تغییرات عمده در آن دادیم. خوبه این وسیله من سعی میکردم که تا وقتی که تشکیلات خودم درست بشود، دفتر فنی درست بشود، دفتر اقتصادی درست بشود به این وسیله من توانستم یک تصمیماتی بگیرم. و وقتی که استخدام اعضای دفتر اقتصادی مطرح بود، دفتر فنی، بمن هکتور برودم را

میکنند اورا راضی کرد . (؟) که وزیر اقتصاد
 بلژیک بود و او در زمانی که آمد برای من کار بکنند در دفتر منی رئیس شورای
 اقتصاد بلژیک بود . وقتی به شاه گفتم که یک همچین آدمی دارم میآید
 گفت "چطور شد این چطور حاضر شد ؟" گفتم بلاک . بلاک با خود این آدم ملاقات
 کرد و او اداری کرد که این .. منتهایش پارت تایم بود برای اینکـــه
 او گفت من نمیتوانم کارهایم را ول بکنم و اینجا بیایم . در تمام
 انتخاب این اشخاص نفوذ بلاک بود بانک جهانی بود که اینها اصلا" حاضر
 شدند بیایند و اشخاص درجه یک در دفتر منی آوردیم . در دفتر منی واقعا"
 یک کارم نظیری بود . در دفتر اقتصاد من آنجا به این اشکال برخوردیم که
 آنجا چه جور پولش را تهیه بکنم . برای اینکه نمیتوانستم در کمسیون
 برنامه بگویم که من میخواهم اکنون سیستم استخدام بکنم . میدانستم که
 بمن میگویند که شما با این بدبختی که ما داریم ایران اینهمه مفرقـــه
 مالی الان دارد شما این را خارجی چرامیآورید ؟ توی وزارت دارائـــی
 اشخاصی هستند سی چهل سال کار کردند . اشخاص خیلی خیلی صحیحی هــــم
 هستند و بازنشسته هم هستند از اینها بیایید . من نمیتوانستم زورم نمیرسید .
 به اینجهت فکر کردم که این را از یک محلی تاء مین بکنم هردری را که زدم به یک
 اشکالی برخورد . اصل چهار حاضر شده بود اما گفتند پولی را که دولت آمریکا
 میدهد شما نمیتوانید غیر از آمریکا کسی را استفاده مکنید . گفتم این به دردم نمیخورد .
 من میخواهم یک دفتری داشته باشم در اقتصاد که تمام اعضای آمریکا باشند .
 اصلا" مصلحت نیست بنا بر این از آن هم منصرف شدم یک مدتی وقت صرف اینکار
 کردم با اصل چهار وقتیکه به این نتیجه رسیدم منصرف شدم . بعد رفتـــم
 سراغ فوردها ندیش ، فوردها ندیش اصولا" موافقت کرد . اما تـــــــم
 حاضر بشود پول بدهد میسیون فرستاد آمدند با من صحبت کردند تمام جزئیات
 را از من پرسیدند ، چرا میخواهید اینکار را بکنید ؟ برای چه میخواهید اینکار را

بکنید ؟ متقاعدشان کردم، قبول کردند. اما پس از اینکه رفتند به فوردها ندیشن در نیویورک صحبت کردند . درده و هله بمن یک میلیون و خرده ای دلار پول دادند که اگر این پول را نداده بودند من دفتر اقتصاد را نمیتوانستم تشکیل بدهم . با پول این که بمن دادند من توانستم اشخاصی را استخدام بکنم ، خارجی ها را که پولش را از آن محل میدادم و ایرانیهای مثل خدا داد دیگران را که تفاوت حقوقی را که من میتوانستم طبق مقررات خودم و بوجه خودم به آنها بدهم ؛ مثلاً" من گفتم به معاونین خودم میدادم ۲۵۰۰ تومان به این یادم نیست چقدر به خدا داد میدادم . اما خوب مثلاً" شاید بیشتر از ۱۰۰۰ تومان هم نمیشد . نمیدانم . آنوقت ایسن خیلی پول بود . اما این بدبختی که در آنجا درس میداد آن کارش را اول کرد که بیاید پیش من ، این برای چی میآمد؟ برای این نمیآمد که اینجا گرسنه بماند معطل پول باشد من میبایستی زندگی اش را تاء مین کرده باشم . و چون نمیتوانستم از راه رسمی خودمان بکنم تفاوت حقوق اینها را از آن محل دادم . و اینها دلایلی بود که متقاعد کرد فوندها ندیشن را .

س- بلا شرط بود این پولی را که میدادند ؟

ج - بلا شرط بود . یعنی من گفتم به اینکار به این مصارف میرسانم ، آنها حاضر شدند این پول را بدهند منتها آنوقت گفتیم که حالیک کسی را نباید پیدا بکنیم یک موزه ای را پیدا بکنیم که این اشخاص را برای ما پیدا بکنند و استخدام بکنند . گفتند ها رو وارد . با کمال میل قبول کردند . یک سفری که نیویورک بودم هکتور پ... رودوم هم با من بود او را بر داشتیم رفتیم ها رو وارد پیش Dean Mason آنوقت رئیس این... چیز بود رئیس گمان میکنم دانشکده ای .....

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ مصاحبه : بیست و سوم آگوست ۱۹۸۲
محل مصاحبه : شهرکان - فراشه
مصاحبه کننده : علیرضا عروجی
نوار شماره : ۳۵

س- خب امروز میخواستید راجع به برنا مه های عمرانی خوزستان ادا میدهید .
ج - بله همان طوری که گفتم قرارداد ما با لیلیتال این بوده که مطالعات را شروع میکنند و در ظرف سه سال گزارشی میدهند راجع به برنا مه ای کلی عمران خوزستان . ولی در ضمن این سه سال اگر متوجه شدند و اطمینان پیدا کردند که یک طرحی را میشود اجرا کرد و این هیچ منافات نخواهد داشت با آن برنا مه ای جامع ، چون یکی از مهمترین اصل ها ئی که اینها در نظر داشتند این بود که باید مطالعه به جا ئی برسد که یک کاری مبادا شروع بشود که بعد باعث پشیمانی بشود ، یعنی این مانع از اجرای طرح های دیگری بشود . مثال مثلا " میزدند که اگر بدون مطالعه کافی سدی در یک جا ئی که نقطه اش کلاما " صحیح نباشد ساخته بشود بعدها ممکن است این سد مانع از اجرای یک طرح های دیگری بشود . بنا بر این طرح جامع Integrated Plan باید طوری تنظیم بشود که با توجه به تمام جهات اقتصادی باشد . وقتیکه اطمینان پیدا کردند یک طرحی را که میخواهند پیشنها میکنند یک همچین اشکالی نخواهد داشت در آینده ما آنوقت بتوانیم تصمیم بگیریم و آن را اجرا بکنیم . دو طرحی که اینها در ضمن این مطالعاتی که انجام میدادند به آن توجه کردند و بدون هیچ تردید پیشنها دگر ، ندیکی ساختن سد دز بود و یکی دیگر طرح نیشکر . سد دز آن زمان مهمترین یعنی ششمین سد دنیا محسوب میشد از لحاظ عظمت و تولید برق و آبیاری . این سد ۵۲۰ هزار کیلووات برق تولید میکرد و آبیاری میکرد تمام دشت خوزستان را که در زیر این سدا قع شده بود . مبلغش تصور میکنم در حدود شصت ، شصت و پنج میلیون دلار بود . الان درست بخاطرندارم اما گویا در یک همچین حدودی

بود. بنا براین این را تصمیم گرفتیم که شروع بکنیم. هان این راهم قبلاً توضیح دادم که شروع کردیم به ساختن آن راه بسیار مشکلی که از دره‌ی این سد میرفت بالا به ارتفاعی در حدود گمان میکنم ۴۰۰ متر که مورد ایراد بلاک قرار گرفت و به اجواب دادم که ما این را مطالعه کردیم از لحاظ سالم بودن این سد کوچکترین تردید نداریم و بنا براین من منتظر نمیشدم. معمولاً رسیدگی به طرحهایی که به بانک بین المللی بانک جهانی پیشنهاد میشود سه سال طول میکشد گفتم حاضریستم که اینکار را بکنم برای اینکه ممکن است من نباشم ممکن است لیلینتال نباشد و اطمینان هم حاصل کردیم که باعث رنجش او شد اما اینکار را کرد و بعد هم بسیار خوشوقت شد که در این عمل بانک جهانی شرکت کرد و کمک کرد. طرح دوم طرح نیشکر بوده که اینها یکی از بزرگترین متخصصین دنیا را آوردند که اهل پورتوریکو بود. درست الان اسم این شخص بیاد ندارم اما این آدم آمدویس از اینکه رفقت خوزستان را دید و برگشت بعدی هجان پیدا کرده بود راجع به امکانات خوزستان در تولید نیشکر که برای من شفاها " توضیح میدادم گزارش میداد و وقتی مطالبش را تمام کرد من پرسیدم که هر هکتاری چند تن نیشکر بعمل خواهد آمد؟ این آدم ابداً داشت برای اینکه میگفت که در این مرحله خیلی خیلی مشکل است که الان پیش بینی بکنم. من خیلی خیلی اصرار کردم فوق العاده اصرار کردم و گفتم ۹۰ تن. بعدی من از این قضیه تعجب کردم که برای اینکه ما خودمان قبل از اینکه لیلینتال اینها را بیاوریم هدف مان و آرژومان این بوده که اگر بتوانیم در هر هکتار ۴۵ تن بعمل بیاوریم بدست بیاوریم خیال میکردیم که موفقیت بزرگی است. وقتی که این عکس العمل مرا دید گفتم: "من به شما گفتم پیش بینی دقیق خیلی مشکل است و بهمین جهت من ابداً داشتم اما شما چون اصرار کردید یک رقمی را گفتم روی این بطور قطع حساب نکنید." بعد از چند سال که نیشکر به نتیجه رسید و بهترین نیشکرها را که از سرتا سردنیسا و مناسب باشد برای آن آب و هوا و زمین خوزستان آنها هر سال میآوردند و در دارالتجزیه ای که آنجا دایر شده بود تجزیه میکردند و عوض میکردند بطوریکه بعد از چند سال پس از اینکه من از سازمان برنامه رفته بودم خدمتوسط تولید رسید به ۱۲۷ تن در هکتار

که آنها میگفتند در کودکی است برای اینکه شاید بهترین شرایط برای تولید نیشکر در کوبا بود، هائیتی بود، پورتوریکو بود و این مقصد را تولید از تمام اینها جلوزده بود. راجع به خوزستان عجالتاً " به همین جا ختم میکنم موضوع خوزستان را و بعد در موقعش میخواهم جریان بازداشت سرا شرح بدهم که آن را میگذارم برای برنامه‌ی بعد که چطور همین کارهای را که من در خوزستان کرده بودم این را مورد ایراد قرار دادند و مرا، ظاهراً " به این عنوان در صورتیکه حقیقت یک مطلب دیگری بود، به این بهانه مرا بازداشت کردند که هیچکس باور نمیکرد نه در داخل ایران نه در خارج ایران که چطور ممکن است در یک همچین کارهای عظیمی که شده و دولتهای وقت در ایران مباحثات میکردند جشن میگرفتند شاه با رها این راجهای مختلف گفته بوده افتخار میکرد که یک اشخاصی مثل لیلینتال، این را در حضور من به لیلینتال گفت که من از سفری که از شوروی آمده بودم من اینها را بردم اتفاقاً " لیلینتال و کلاپ در تهران بودند. و وقتی که اینها را بردم پیش شاه گفت، " من هر وقت در این سفر شوروی میخیزم، استم یک Brag بکنم - این عین عبارتش بود - راجع به کارهایی که ما در ایران میکردیم میگفتم که لیلینتال و کلاپ برای ما کار میکنند. " حالا ز طرح های دیگری که میخواستم صحبت بکنیم یکی چه بود؟

س - میخواستم از شما بپرسم که پشتیبانی و تشویق و حمایت شاه در مورد اجرای برنامه‌های خوزستان تا چه حد موثر بود و لازم بود توی این کارهایی که انجام شده.

ج - من وقتی که شروع کردم به اجرای طرح نیشکر از طرف یک عده زیادی منجمله شریف‌آما می که آنوقت وزیر صنایع بود مخالفت‌هایی شد راجع به این موضوع. آنها معتقد بودند که اینکار غلط است و یک مخارج هنگفتی میشود که پولی است که دور ریخته میشود. یک عده دیگری هم که همیشه نسبت به این نوع کارها از راه حوادث و مخالفت با من حاضر بودند که مهمترین کارهایی هم که در مملکت داردمیشود صرفاً " برای لطمه زدن بمن و شاید از بین برداشتن من ایراد میگرفتند - این اشخاص زیاد بودند. در تمام این موارد که اشکالاتی پیش می‌آمد میشنیدم

شاه بمن چیزی نمیگفت اما میشنیدم که درغیاب من شاه توصیه میکند به اشخاصی که مثلاً در مجلس بودند که مخالفت نکنند و به اشخاصی که در دولت بودند منجمل سه شریف اما می. به اینها میگفت که شما اشتباه میکنید و این کارهایی که در خوزستان دارد میشود و فلانی دارد میکند بسیار مهم است و حمایت میکرد. بنا بر این این را میتوانم با اطمینان بگویم که اگر حمایت شاه نبود این کارهای خوزستان بدون شک به یک مشکلاتی برمیخورد و از بین میبردند. و قتی که از سازمان برنامه رفتیم اینها فرصتی پیدا کردند که از این فرصت استفاده بکنند و خواستند که این موضوع برنامه ای آبادانی خوزستان را از بین ببرند. با زهم در راه سازمان اشخاص مؤثر شریف اما می بود که آنوقت هم هنوز هم همان سمت در کابینه ای اقبال همان سمت وزیر صنایع را داشت. شنیدم که شاه بطور قطع با خشونت به اینها گفته بود که شما مأذون نیستید در اینکارها دخالت بکنید این امریست که شروع شده و بایستد به پایان هم برسد. با زهم یقین دارم که اگر این حمایت شاه نبود و اعتقادی که به این طرح خوزستان پیدا کرده بود اگر نبود این اشخاص بدون شک تمام این عملیات را متوقف میکردند. حال دلم میخواست که برگردیم به یک موضوع دیگری از کارهای مهمی که در سازمان برنامه انجام شد و طرحهایی که در نظر گرفته شده بود که انجام بشود، از کارهایی که در نظر گرفته شده بود ذوب آهن بود. ذوب آهن مطالعاتی که برای ایجاد ذوب آهن لازم است بی نهایت مهم است از لحاظ محل درجه محلی مناسب باشد که کارخانه ای ذوب آهن ایجاد بشود، مناسب باشد از لحاظ توزیع این محصول و قتی که آماده میشود از لحاظ مهیا بودن آب، آب بسیار زیادی لازم دارد، از لحاظ نزدیک بودن به معادن آهن و به معادن ذغال سنگ. اینها یک چیزهایی است که بدون مطالعه کشورهایی که اینکار را کردند ندر پیشمان نمد و متضرر شدند و بهیچوجه این طرحها عملی در دنیا مداز همین جهت بود که با عجله زیر فشار غالباً " شاید ما مداران وقت که علاقه داشتند که یک چیز بزرگی به اسم خودمان ایجاد بشود مرتکب یک اشتباهاتی شدند که در نتیجه تمام اینها بانک جهانی مخالف بود با اینکه کشورهای در حال رشد دنبال این فکر بودند. کستر کشوری بود که آرزویش

این نباشد که ذوب آهن ایجاد نکند، و شدیداً " با اینکار مخالفت میکردند که بعد توضیح خواهم داد که من چطور این مشکل را در مورد ایران رفع کردم . بازیگی از طرحهای رایج ، و وقتی به سازمان برنامه آمدم ، در ردیف اولین برنامه‌ها می‌بود که میبایست مطالعه بکنیم ذوب آهن بود . پس از اینکه این را رسیدگی کردیم دیدیم که ایمن محفل! انتخاب شده بود در کرج و زمین آن راهم خریده بودند، تا سیاست‌ها هم ایجاد کرده بودند یک مقدار زیاد هم از ماشین آلات آمده بود نصب شده بود، یک مقدار دیگری چون جنگ پیش آمد در راه توقیف شد بعضی‌ها را متفقین مخالفین آل‌لسان نگذاشتند بر سر در راه بازداشت کردند و بردند و شاید به مصارف دیگری رسانده باشند و عملی نشده بود. این را گرفتیم دادم مطالعه بکنند که ما بتوانیم این دنباله‌اش را بگیریم و به مورد اجرا بگذاریم . در این مطالعات برخورد کردیم به مسائل مسائلی که برای این متخصصینی که در سازمان برنامه یک فرانسوی هم بود که در ذوب آهن از سابق بود و با زنجانی که من به ریاست اینکار ذوب آهن تعیین کرده بودم همکاری میکرد . اینها یک مطالعاتی کرده بودند و یک نظریاتی دادند بلا آخره لازم شده . این را با خود ما کروپ صحبت بکنم . ما کروپ کنسرسیوم آلمانی بود که تشکیل میشده از کروپ و هم از ما دو شرکت مقاطعه‌کار بسزرگ آلمانی یعنی دو کارخانه‌ی بزرگ که کروپ یک کارخانه‌ی خیلی عظیمی بود در ما هم در ایجاد ذوب آهن و این مسائل تجربیاتی داشت . همین موقع نماینده‌شان آمد به تهران و آن شخص را من خواستم و از او پرسیدم که چطور شما این محل را انتخاب کردید؟ برای اینکه اداره‌ی معادن بانک زیر نظریک قوه گوزلونا می‌بود، محمد قهره گوزلوا این گزارش میداد که این معادن گاجره که ذغال بود و معادن آهن که آن هم درما زندان بود اینها معادن قابل اعتمادی نبودند و لحاظ تولید و از لحاظ داشتن ذخایر کافی . این نماینده‌ی ما کروپ که آمد با ما گفت که ما این را اگر اینجا ایجاد میکردیم به فاصله‌ی چند سال ذخایر آهن و ذغال سنگ تمام میشد به اندازه‌ی کافی در آنجا ذخایر موجود نبود . من خیلی از این موضوع متغیر شدم ، گفتم آخر شما چطور یک همچین کاری را داشتید میکردید؟ گفتند خب عجله بود برای اینکه همینطوری که در یک

جائی دیگر بیان داشتہ امان الہ میرزا جہانبانی رئیس ادارہ ی منایع بودکسہ مذاکرات بادماکروپ داشت میگرد و این خیلی بانہ نی پیش میرفت . رضا شاہ یک روزی میرفتہ بہ صحرائ ترکمن برای اسبوانی اینہام مشایعت میگردند آنجا بہا وگفتہ کہ من تا وقتی کہ برمیرگرم باید این قرار دادامضاء شدہ باشد . خب این ہم میدانست کہ اگر اینکارا نکتند برایش وضع بسیار ناگواری پیش خواهد آمد حد اقلش این بود کہ معزولش میگرد اما شاید مجازاتشان ہم میگرد . این همان در طرف یک ہفتہ نشست شب و روز یک چیزی را امضاء کرد بدون اینکہ بدانچہ چیزی را امضاء کرد این را ہم اینہا میگفتند ، میگفتند خب تحت فشار بود . من ایرادم این بودہ مہندسین ، شاو رہمیشہ ، کہ مہندس مشاور برای این است کہ بہ صاحب کار نظر شرش را بدهد صاحب کار اگر زروی ناشی گیری و نداشتن اطلاعات کافی بخواہد یک تصمیم غلطی بگیرد وظیفہ مہندس مشاور اینست کہ او را راهنمایی بکند . خب در این مورد اینہا مہندس مشاور نبودند اینہا خودشان اشخاصی بودند کہ کارخانہ را بہ ایران میذروختند . اینہم یکی از معائب بزرگ بود کہ یک ہمچین کاری عظیمی نمی بایست بدون مہندس مشاور باشد . مہندس مشاور میبایستی مطالعات را بکند لہ وعلیہ تمام جہات مختلف اینکارا در نظر بگیرد و آنوقت نظر بدهد . نظر کہ داد و قرار کہ میشد کہ کارخانہ ای در یک محل معینی نصب بشود تا زہ آنوقت میبایست دفترچہ مشخصات تہیہ بکند و این را مناصہ بگذارند زیرا بدون دفترچہ مشخصات امکان ندارد کہ بشود یک کار بزرگی را مثل ذوب آهن و حتی یک کارہای کوچکی را مثل کارخانہ سیمان بہ مناصہ گذارشت . بسراہ اینکہ اشخاصی کہ پیشنہا میدہند میبایست بدانند کہ ، میبایست موظف باشند مطابق مشخصاتی کہ شما دادید و منتشر کردید مطابق آن مشخصات این کارخانہ را با آن مصالحہ کہ شما تعیین کردید یعنی مہندسین مشاورما تعیین کردند و با کیفیتی کہ آنها تعیین کردند قیمت بدهند و پیشنہا داتی کہ بدهند قابل مقایسہی با یکدیگر بشود والا اگر رعایت این نکتہ نشود بارہا گفتہ مثل این میمانند کہ بگوئید کہ من میخواہم یک توطیہ سیگار بخرم ہرکس کہ حاضر است توطیہ سیگار را بماند

بدهد این را پیشنهاد بدهد، بدون اینکه بگوئید چه نوع قوطی سیگاری میخواهید بیک نفر پیشنهاد دهید قوطی سیگار مقوایی یک نفر میگوید از چوب یک نفر میگوید از فلز یک نفر میگوید نقره یکی میگوید طلا شما اینها را "اصلا" نمیتوانید با همدیگر مقایسه بکنید. باید به این آدم بگوئید من چه نوع قوطی سیگاری میخواهم که قابل عقیسه باشد. این نکته است که در ایران رعایت نمیشد اصلا" کسی معتقد نبود که باید مهندس مشاور آورد و مهندس مشاور هم روی این اصول یک چیزی را تهیه بکنند که تمام پیشنهاد دهنده ها موظف باشند آنچنان کارخانه ای پیشنهاد بدهند که تطبیق بکنند با این مشخصات که قابل مقایسه باشد که بتوانید آنوقت بگوئید چون این جا تمام شرایط است فضا " در مدت کوتاه تر و بقیمت نا زلتر پیشنهاد کرده فلان شرکت آن را قبول بکنید. به اینها ایراد گرفتم که شما اینکار را میبایست کرده باشید اما خوب اینها این بود اینها خوب عجله داشتند و اینکار را عجله شد و میگفتند خوشبختانه اینکار به مرحله ساختمان نرسید و تمام نرسید والا این جای غلطی بود. خوب این بیشتر سرا هوشیار کرد که در اینکار چقدر باید دقت کرد. در یکی از سفرها شنیدم که به آلمان کردم که همان سالی که همان دولت آلمان بودم رفتم با کربوب و رئیس شان که یک آدم بسیار معروفی بود، به اسمش را الان بخاطر ندارم، او را یک آدم خیلی خیلی لایق و وارد و مطلعی تشخیص دادم، به اینها گفتم که من مملکت میدانم که مانده فقط یک کارخانه از شما بخریم برای اینکه شما فروشنده ای کارخانه ای در آن منطقه ای شما در اینست که کارخانه را بفروشید و بیس و بعد میروید. یک مدتی ممکن است که کمک بکنید در به راه انداختن و کار کردن این. ولی برای اطمینان من میل دارم که شما شریک بشوید یک قسمت سهم بردارید. جواب دادند که این را باید دولت آلمان بماند اجازه بدهد، بدون اجازه دولت آلمان نمیتوانیم اینکار را بکنیم. مراجع کردم به دستگاه دولتی به وزارت اقتصاد آلمان که آنها رد بود، او هنوز صدراعظم نشده بود، شخص بسیار نفوذی بود، مردی بود که میشود گفت که آلمان را اونجا تا در مسائل اقتصادی که کرده بود پولسی و سایر مسائل با او صحبت کس کردم و او گفته " قانون ما اجازه

تشخیص بدهم که الان که با دما کروپ اینکار را میخواهیم بکنیم و از مسلمان رفا - شاه هم سابقه داشت و برای اینکه اینکسار سریعتر انجام بشود و اطمینان بخش باشد اینها خودشان لا اقل ۲۰ درصد شریک باشند که اگر اینکار عیبی داشته باشد ضرر داشته باشد اینها متوجه بشوند که این خودشان سهم هستند که با اطمینان خاطر ما بتوانیم اینکار را بکنیم . اینها این پیشنهادی که دادند متاء سفانه به آن شکل بسیار بد بود و این مقارن شده بود با رفتن من به دهلی نو. جلسه‌ی سالیانه بانسک جهانی و صندوق در دهلی بود آن سال ، الان متاء سفانه درست بخاطر ندارم چه سالی بود شاید ۱۹۵۶ نه بگذارید ببینم ۵۴ در اسلامبول بود ، ۵۵ در اسلامبول بود ۵۶ و ۵۷ در واشنگتن میشد این ۵۸ بود ۵۸ رفتم در آنجا ارهارد هم به ریاست میسیون آلمان در این کنفرانس شرکت داشت . به ملاقات ارهارد رفتم یک عده‌ای از رؤسای وزارت اقتصادش حضور داشتند و یک خانمی هم بود مترجم به ارهارد گفتم که من خیلی متاء سفم که بعداً زاین همه اقداماتی که کردیم و اینهمه معطلی الان دما کروپ یک پیشنهادی داده که این بهیچوجه پیشنهادی نیست سرمایه‌گذاری نیست این یک اعتباری است برای فروش این کارخانه به اقساط و بهیچوجه رضایت بخش هم نیست . گفتم که من وارد نیستم من بعداً زاین جلسه یک مسافرتی دارم می‌کنم به خاوردور و بعد برمیگردم بنین ...

س - صحبت میکردید با ارهارد در نیودهلی .

ج - بله گفتم که این پیشنهادی که کردند این اعانتی است به من و همکاران من ، - یعنی اینها خیال کردند که ما اینقدر ناشی هستیم که یک پیشنهاد اعتبار اقساط را غرض به اقساط را بجای مشارکت میدهند . گفتم اینقدر این تعجب آور است که موهمن است برای من ، وعده داد که من اینکار را می‌کنم برمیگردم به شما اطلاع میدهم . در همین جلسه یک شخصی که آشنایان سابق من بود ادگار کایسزر حضور داشت او هم بعنوان مهمان بود جزو مدعوین بود مثل خود من ، ما عضو دلگاسیون نیو دیسم دلگاسیون نبود بعنوان یک سرمایه‌گذار دعوت کرده بودند و شرکت داشت . سا اودا داخل مذاکره شدم که اگر ما با اشخاصی که الان داریم کار میکنیم دما کروپ اینکار عملی نشد یا شما حاضر هستید شرکت بکنید ؟ گفت ، "با کمال میل " . کایسزر

یکی از کارهای پیش ذوب آهن بود. گفتم پس خواهش میکنم یک نفر بفرستید. با بلاک هم صحبت کردم، بلاک میگوید بعنوان رئیس بانک مخالف بود با طرح ذوب آهن در کشورهای مختلف خیلی کشورها، آمریکا، جنوبی اینکار را کرده بودند متخیر شده بودند. ترکیه یکی از کشورهای ذوب آهن را پیشر کرده بود هم از لحاظ محل هم از لحاظ مشخصات دجا را شباهه شده بود. این هم جالب است که بگویم یک روزی یک انگلیسی تقاضای ملاقات کرد به اسم مکتزی آمد گفت که ذوب آهن ترکیه را ما ساختم. گفتم که میگویند، که اطلاع من آنچه که تا حالا شنیدم، و همه کس این حرف را میزنند که شما اشتباه کردید در محل و نوع کارخانه اش. شما در این خصوص میگویند؟ گفت که این تصمیم نیست ما مثال چاق خا ق در زمان آتا تورک این رئیس ستاد بود. بما گفت که ما از لحاظ سوق الجیشی میخواهیم اینجا با شما هم ساختم. گفتم خیلی متشکرم. آمده بود که ما بعنوان مهندس مشاور شما باشیم گفتم خیلی متأسف من همچین مهندس مشاور لازم ندارم. مهندس مشاور کسی که جرات نداشته باشد که به چاق خا ق یا هر کس دیگری باشد بگوید که ما اینکار را نمیکنیم اینکار غلط است. شما برای اینکه پول بگیرید یک کاری که میدانستید غلط است انجام دادید و وظیفه مهندس مشاورى تان را انجام ندادید رعایت این وظیفه تان را نکردید. شما میبایستی گفته باشید. تشکر کردم گفتم من شما مراجعه نخواهم کرد. به بلاک هم در دهلی گفتم که من با کایزر صحبت کردم و شما هم خواهش میکنم اگر کسی دارید خودتان یک نفر بفرستید همینطوری به کایزر گفتم که این بیاید برای من مطالعه بکنند تا ببینند که من یک کاری را دارم میکنم که ایران می تواند صلاحیت دارد برای اینکه هم آهن داریم هم ذغال سنگ داریم هم بسازار داریم. در صورتیکه این کشورهاى که اینکارها را درجا های دیگر کردند تا ما این عوامل را نداشته اند. خیلی از آنها مواد اولیه آهن را وارد میکردند و این صرف نمى کرد خیلی ها آهن داشتند ذغال سنگ نداشتند، بعضی ها هم با زار نداشتند. ایران با آن رشدی که داشت میکرد این یک آئینده ای داشت برای مصرف کردن ذوب آهن و بعد هم در همان منطقه میتوانستیم یک کاری بکنیم یک قراردادى ببندیم با دیگران که مال آنها را هم تأمین بکنیم. بطوریکه با عراقى ها هم صحبت کردم که Pact

بند دو وقتی که منعقد شد که اتفاقاً " من با آن مخالف بودم ، مخالف بودم از این جهت که ایران و ترکیه و عراق و پاکستان بود یا نبود؟ آنوقت دیگر بعنوان Baghdad Pact بود . خوب من به شاه گفتم مخالف هستم اینکار را نکنید برای چه اینکار را میکنید ؟ _____ از ترکیه و از عراق چه جور استفاده ای میتوانیم بکنیم که بیرویم با اینها اتحادیه ببندیم ؟ اتفاقاً " شاه بمن گفت ، " آمریکائی ها خیلی فشار وارد میآوردند . " من با Chapin صحبت کردم بعدها متوجه شدم که Chapin یک آدم با حسن نیتی نبود . مطالبی راهم که بمن میگفت برای اینکه توی کتابهای خاطرات لیلینتال خواندم که این چقدر بسیار مخالفت میکرد ، برای اینکه من زیر بار این حرفهای او و امثال او ؛ صل چه رنمیرفتم . او گفت که هیچ همچین چیزی نیست خود شاه اصرار دارد که در این Pact وارد بشود ما اصرار نداریم . به شاه هم گفتم گفتم که Chapin اینطور میگوید . در این ضمن اینها Pact را امضاء کردند تمام شد . وقتیکه امضاء کردند بمن تکلیف کردند که من بروم رئیس کمیته ای اقتصادی آن بشوم . این جلسه اولیش هم در بغداد بود . من گفتم به یک شرط میروم ، به شاه گفتم ، گفتم بشرط اینکه اگر من یک طرحهایی پیدا کردم طرحهای مشترک که ما مثلاً " ذوب آهن را در نظر گرفتیم گفتم من ذوب آهن را که الان بازار ایران محدود است ۷۰ هزار تن بیشتر نبود مصرف آهن ایران و این اصلاً " صرف نمیکرد که آدم یک کارخانه ای ایجاد کند برای ۱۰۰ هزار تن میبایست ، آن زمان می گفتیم حداقل میبایست دوست و پنجاه هزار تن باشد ، من یک کاری بکنم که به عراقی ها پیشنهاد میکنم که آنها هم میخواهند ذوب آهن ایجاد بکنند ، بیایند شریک بشوند در همین ذوب آهنی که من دارم در ایران چیز میکنم آنها جداگانه یکی دیگری ایجاد نکنند . گفتم حالا این حسن نیت اینها را امتحان میکنیم ببینیم . موافق هستید ؟ گفت ، " موافق هستم . " گفتم قبول میکنم قبول کردم که به این نیت رفتم که یک عده ای راهم انتخاب کردم من جمله این آموزگار بود . چشم شد آموزگار آنوقت معاون وزارت بهداشتی بود به نظرم یک چندتا از معاونین وزارتخانه ها معاون وزارت نمیدانم بست و تلگراف بود که یک سمعی بود و چند نفر از اینها رفتیم

آنجا ومن بارش برنا مه ریزی شان، الاناسمش بخا طرندا رم، صحبت کردم آنها هم استقبال کردند گفتند بسیار نظر خوبی است. گفتم که ما یک مطالعاتی کردیم برای ما هم یک مطالعاتی کرده دما کروپ ولی من هنوز بجائی نرسیدم که بتوانم تصمیم بگیرم. خیلی خیلی اظهار خوشوقتی کرد گفت اگر ممکن است آن گزارش دما کروپ را هم برای ما بفرستید ما هم گزارش خودمان را که برای ما تهیه کرده اند برای شما میفرستیم. من برگشتم به تهران باکمال حسن نیت گزارش دما کروپ را برای این آدم فرستادم هرچه صبر کردم نوشتم تلگراف کردم شما وعده دادید بفرستید چطور شد فرستادند که نفرستادند اصلاً" معلوم میشود حسن نیت نداشتند بهیچوجه. من وقتی که این وضع را دیدم این مراتب را به شاه گفتم گفتم خب ببینید من تنها چیزی که فایده ای که در این Pact بغداد میدیدم این بود که یک همچین همکاری هائی والا ما با ترکیه و عراق چه همکاری دیگری میتوانیم داشته باشیم؟ یک چیزها و طرحهای مشترک. همین تکیه میکردم به طرحهای مشترک، یکی از آن طرحهای مشترک و مهمترین آن همین ذوب آهن میبایست باشد که آنها استقبال کردند اما دیگری وعده خودشان وفا نکردند و برای من این چیزها را نفرستادند معلوم میشود حسن نیت ندارند. حالا برمیگردم باز به مذاکرات من با بلاک و کایسزر در دلهی. در نتیجه این مذاکرات یک نفر بانک جهانی و کایسزر یک نفر فرستادند که این سابقه اش رئیس یک کارخانه ی ذوب آهن بود در آمریکا باز نشسته شده بود. این آمد یک مطالعاتی هم کرد و گزارشی هم بمن شفاها "آمداد او گفت که مشغول تنظیم گزارشم من محقق میدانم ایران را در تاء سیر این برای اینکه به همان جهاتی که گفتم هم ذغال سنگ دارد هم آهن دارد و بنا بر این وضع ایران فرق میکند، این قدر من خوشوقت شدم که دیگر اطمینان پیدا کردم حالا دیگر من میتوانم بانک جهانی را و اداری کنم که این را Finance بکند، پول اجرای این را بدهم، و با خیال راحت که مورد انتقاد قرار نمیگیرم مثل دیگران که کار غلطی کردند منتها باید یک طوری کرد که اطمینان داشته باشم به اینکاری که میکنم این طرح صحیحی باشد. برگشتم به تهران از ارهارد خبری نشد تلگراف

کردم از اجواب آمده که من مطالعه کردم طرح پیشنهادی که دما کروپ بشما داده و به عقیده من بسیار پیشنهاد خوبی است . من بحدی متحیر شدم از این عمل یک تلگرافی به او که ..... کردم، این ژانویه ۱۹۵۹ بود تقریباً "مثلاً" دو هفته مانده بود خدا دادم در تدوین این تلگراف دست داشت گفتم بگوئید که اگر پیشنهاد درضا یثیخی به این نحو، (۱) با بدسرما به گذاری بکنند، (۲) کمتر از ۲۰ درصد نباید بشود سه، مسئول مدیریت باشند و تربیت و تعلیم ایرانیها که در یک مدت معینی ایرانی ها بتوانند تحویل بدهند و ایرانی ها اداره بکنند، با وجودیکه آنها شرکتشان ادامه دارد و مشارکتشان ادامه دارد وووو تا آخر. اگر روزی ویکم ژانویه، به این کیفیت که تمام این شرایط را دما کروپ قبول کرده باشد ، نرسید من مریضه میکنم از انجام این عمل با دما کروپ و آزاد خواهم بود که با هر شخص دیگری مراجعه بکنم . برای اینکه دیگر اطمینان خاطر داشته دیگر میتوانستم به آنها مراجعه بکنم . قبل از آخر ژانویه تلگراف ارسا را رسیده تمام شرایط را قبول کردیم . خوب من فوریه رفتم اگر من در سازمان برنامه مانده بودم یک همچین کاری با دما کروپ میکردم اگر دما کروپ نمیکرد با کای ..... و با موافقت بانک جهانی میکردم . من مخالف بودم با این عملی که بعهده کردند با شوروی . مخالف بودم از یک جهت یکی اینکه یکی از مهمترین کارهای بود که در صورت اختلاف این قرارداد میگفت که میبایست اختلاف بوسیله مذاکره طرفین حل بشود. روسها یک عادت دارند و این روش را در سراسر دنیا عمل کردند و همیشه هم پیش بردند می نشینند ساعتها می نشینند روزها می نشینند همان مطالب خودشان را تکرار میکنند هر چه هم به آنها بگوئیم با زهمان مطلب خودشان را میگویند و شما میرسد به بن بست یا مجبور میشوید که قطع بکنید با ایها ببرید یا مجبور میشوید که تسلیم بشوید شرایط آنها را قبول کنید، اهل گفتگوی دوطرفه نیستند. اینها یک دستوری از مسکو دارند با بد این راه آنها بقبولانند از این هم منحرف نمیشوند . این قرارداد بزرگترین خبیثی که ما کرده بودیم

این بود که میبایست این به خود دوستانه حل بشود. خوب وقتی که ما بایک گردن کلفتی مثل شوروی یک اختلاف پیدا میکردیم او همینطور میگفت همین هست کبسه هست حل نمیشد. و تا وقتی هم که حل نشده بود کسی جرات میکرد مگر جلوی آن گساز را بگیرد؟! اگر جلوی گاز را می گرفتند من نگران بودم، اطمینان هم داشتم، یک روزی به دنیا میگفتند اعلام میکردند که ما بایک دولتی آمدیم قرارداد بستیم با کمال حسن نیت برایشان ذوب آهن درست کردیم آنها هم تعهد کردند بما گاز بدهند. گاز را قطع کردند صنایع ما در قفقاز باین گاز میچرخد و بنا بر این صنایع ما خوابیده و بنا بر این ما میرویم اشغال میکنیم این یک مملکتی که تعهدی میکند و تعهد خودش را یک جانبه نقض میکند ما ناچاریم برای نجات تاء مین صنایع ما، که به اتکاء این گساز و به اطمینانی که ایرانی ها بما گاز خواهند داد به فلان مقدار برای فلان مدت رفتیم اینکار را بکنیم. بخصوص که قرارداد ۱۹۲۱د هم داریم که در ماده شش آن میگوید در صورتیکه چنین و چنان باشد اینهم میگوید به تحریک خارجی ها به تصمیم دشمنان ما به تحریک اربابهای خودشان اینکار را کردند، یک ایرادی که آنها هم بسیار اهمیت داشت این بود که به یک قیمت بسیار نازلی این را فروخته بودند. من الان ارقام بخاطر من نیست اما بحدی نازل بود که مضحک بود چطوریک همچین چیزی را کرده اند که بعدها خودشان هم متوجه شدند چانه زدند دیسه کردند یک کارهایی کردند که بالا بردند اما معذالک با وجود اینکه بالا بردند از قیمت دنیا بمراتب پائین تر بود.

س- از نظر فنی هم پست تر نبود؟ ذوب آهن روس که...

ج- حالبه آن هم می رسم. اما این راجع به فروش گاز بود و استدلال ایران این بود همین بچه های ناشسی که اینکار را کرده بودند که خوب گساز ما میسوخت ما هر چه هم که عایدمان میشد بصلاح ما بود. هیچ اینظوری نیست. در همان موقع بود که مراحل اولیه Liquid کردن گاز بود که دستگاههایی هم درست میکردند کشتی هایی که این را میآمد میبرد اگر ایران یک کمی توجه بیشتر کرده بود و مطالعه کرده بود میتوانست همین عمل را بکند تبدیل بکند به ما

واين رابفروشد تمام دنيا هم خريدارداشت . از تمام اينها گذشته من اصولاً هميشه معتقد بودم وهستم كه يك دولت كوچكي با يك دولت بزرگي نبايد معامله بكنند . آتقدردن دنيا مؤسسات خصوصي هست كه حاضرند كه يك كاري را آدم ميخواهد بكنند آنها انجا مبدهند . دليل نداد كه آدم يك شركتي را بگذارد بربود با يك دولت آنها هم يك دولت همسا به آنها هم يك دولت زورگوي همسا به . خوديك مملكت ضعيفي بيايد با يك دولت قوي يك قرارداد ببندد . با اين بهيچوجه من الوجوه موافق نبوده ام اتفاقاً " حالا دارم با زاشيه ميروم اين خيلي هم مهم است . الان بغلطسرت آوردم يك روزي به كوفاز من وقت خواست كه بيايد به ملاقات من . گفتم بيايد آمد در آن جلسه اشخاصي كه حضور داشتند يكي امفيا بود يكي هم مهندس چيز كه بعد وزير شد در كابينه ي گمان ميكنم شاپور بختيار وزير شد از طرفداران مصدق بود يك زماني . او در سا زمان برنامها كار ميكرد بعنوان مهندس مشاور بود يا مهندس بود او را هم دعوت كرده بودم و در جلسه حضور داشت . به كوف آمد با مستشار اقتصاد . يتر . گفت " من آدمم به شما بگويم كه هر موقع كه شما يك تقاضاي وام ، كمك مالي ، كمك اقتصادي ، كمكهاي فني از دوستان در غرب كرديد و قبول نكردند ما در اختيار شما هستيم وبشما ميدهيم . " گفتم كه اين خيلي بنظر غريب ميايد چطور شده كه يك همچين چيزي شده . بهمين صورت كه شما ميگوئيد ميدهيد بدون هيچ شرطي ؟ گفت ، " ميدهد . گفتم من دوست ندارم با دولت سروكار داشته باشم يكي از دلایلش هم اينست كه شما با يوكسلاوي يك قرارداد ي بستيد ۳۰۰ ميليون دلار بود يك همچين چيزي يك روزي از سياست تيتو خوشتان نيامد لغو كرديد يك جاشيه گفت " نه يك جاشيه نبود با موافقت خود يوكسلاوي بود " گفتم آقاي سفير اگر بخواهد از اينجور حرفها بزنيد فايده ندارد براي اينكه اين نه فقط نشان ميدهد كه شما حسن نيت نداريد بلكه سوء نيت داريد . آخر سرا كه گول نميتوانيد بزنيد تمام دنيا ميدانند شما يك طرفه اينكار كرديد هر چه هم داد و فرياد كرد كه آخر آقا ما يوكسلاوي قرارداد ي داريم شما چطور وسط كار يرك همچين كاري كرديد . گفتم من نميخواهم وضعيت تيتو را داشته باشم شما الان به يك دلایلي آمديد اين پيشنها را كرديد وسط كار شما اخطار ميكنيد

که این قرارداد شمارالغو کردیم . گفت من از طرف مسکو به شما اطمینان میدهم
 چه فلان فلان اینها ، شما میگوئید دوستان غربی ، دوستان غربی من کی ها هستند؟
 من میروم دربارهای آزاد ، من با دولت آمریکا هم اینکار را نمیکنم . اگر دولت
 آمریکا هم بخواهد یک همچین پیشنهادی نظیر پیشنهاد شما بکنند قبول نمیکنم .
 اگر مقصودتان از دوستان غربی آمریکا است دولت آمریکا من با دولت آمریکا
 نمیکنم من با افراد . چه در آمریکا چه در اروپا کشورهای آزاد اشخاص میآیند
 اینکار را میکنند و شرکتها می هستند معتبر و صلاحیتدار . گفت ، " معذالک من به
 شما میگویم که این را در نظر داشته باشید . هر وقت خواستند تقاضای شما را
 انجام ندهند یک تلفن بکنید من آنرا " میآیم در اختیار شما هستم هر چه بخواهید
 در اختیار شما هستم . " آن بنانی بود آن مهندس بله . اینها وقتی گرفتند
 تعجب کردم گفتم چطوری شده اینکار را کردند . یک هفته بعد فاستر دالسن میآید
 به تهران ، وزیر خارجه بود ، من حدس زدم بعدشاید برای اینستکه اینها فکر کردند که
 الان فاستر دالسن که میآید ما ممکن است که یک قراردادها می با اینها ببندیم و برای
 خنثی کردن این ها آمدند . والا این اصلا " شبهه به کارشوروی نیست که یک دفعه
 همچین تصمیمی بگیرد یک کاری را که سابقه ندارد . اتفاقا " یک شامی دادند
 به افتخار فاستر دالسن من چون میخواستم دالسن را ببینم ، دالسن هم دوروز بیشتر
 در تهران نبود هیچ وقتی نداشت . قرار شد که قبل از آن ساعت ۸ که شام بود
 من زودتر بروم که با او صحبت بکنم . من همین کار را کردم و رفته و سفیر آن زمان
 بخاطر ندارم کی بود قرارش را داد . نیم ساعت زودتر رفتم نشستیم و گفتم که من
 احتیاج به پول دارم ، هنوز هم وام از بانک نگرفته بودم ، و اینها یک قانون جدیدی
 گذرانده بودند آمریکا که یک مبلغ معینی ، چند صد ملیون دلار ، در اختیار
 دولت گذاشته بودند که این را بعنوان وام بدهد به بعضی کشورهای
 در حال رشد . به او گفتم وضع مالی بسیار مشکل است ، من دارم -
 تلاش میکنم از هرجا باشد پول پیدا بکنم الان یکی از مشکلات من اینست و

شما از این محل میتوانید بمن قرض بدهید. وبه او هم گفتم یک هفته پیش پدکوف آمده بود یک همچین چیزی را بمن تکلیف میکرد. من به او گفتم من ترجیح میدهم با بانک جهانی کار بکنم این نظر را هم دارم، این همین جایی المجلس گفت چهل میلیون دلار یک همچین چیزی بشما میدهم. رقم مطمئن نیستم چیست برای اینکه میگویم این اصلاً هیچ یادداشتی و چیزی که با خودم ندارم. بعدها شنیدم که وقتی که دالسر رفت به واشنگتن به او ایراد گرفتند که شما از، مثل اینکه کل مبلغی که در اختیارشان بود ۲۵۰ میلیون دلار بود، این چطور شما یک همچین چیزی را به یک مملکت وعده دادید؟ خب، وعده داده بود دیگر، دیگر گذشته بود. راجع به ذوب آهن با زیرک قسمتی که به آن اشاره نکردم این را لازم میدانم که بگویم. دولت آلمان از من دعوت کرد که بروم بهین. یک دعوتی شده بود که من به اتفاق همین رئیس ذوب آهن قره گوزلو و آن فرانسوی وزنجان، که سرپرست این کارها بود رفتم در آنجا ارهارد نا هاری داد. قیل از اینکه نا هار ارهارد شروع بشود و ملاقا تم را با آدنا شرتعیین کرده بودند. رفتم بیسش آدنا شرو آدنا شرت من نمیدانستم که انگلیسی نمیدانند، پرسید: چه کاری هست که بتوانم برای شما انجام بدهم؟ گفتم که من الان با وزیر اقتصاد آمده ام و مشغول مذاکره هستم و امیدوارم که به نتیجه هم برسیم ولی اگر به اشکالی برخورد کرد تقاضای من این بود که دستور بدهید که یک مویبانی پیدا بکنند که بتوانند این تقاضای را که من دارم انجام بدهند که دما کروپ شریک با شوبمن میگوید که قانون مخصوص لازم است و این را باید بگذرانند. وعده داد که میگویم، روز بعدش سرمایه نا هار بدر شریا هم حضور داشت که سفير ما بود درین او هم حاضر بود باشد و بیسش نظقی کرد ولی به نظر من یک چیز خیلی معمولی عادی، من هم پاشدم جوابی دادم. بعد از نا هار که از سرمایه بلند شدیم این را واسفندیاری آمد پیش من گفت " فایده اش چیست اینها این احترامی که بشما میکنند؟" گفت، " این علی امینسی که وزیر دارایی بود چندی پیش آمد بهیچوجه من الوجوه این تشریفات و ایسـ

احترام را در مورد او ننکرده‌اند. ولی برای شما ... اما فایده اش چیست؟ شما کسسه اصلا" با آلمانها مخالفت هستید. " گفتم چطور مخالفت هستم کی بشما گفت؟ گفت، " یک مناقصه‌ای در تهران بود برای شبکه‌ی برق تهران و شما این را به زمینس ندادید. " گفتم یعنی خیال میکنید که در هر مناقصه‌ای که آلمانها شرکت میکنند اشخاص دیگر اگر برنده شدند من باید به آلمانها بدهم؟ گفتم اگر همین انتظار دارید که من همین کاری نخواهم کرد. برنده یک شرکت بلژیکی شد آن هم معتبر بود. گفت، " آخر زمینس کجا و آن شرکت بلژیکی کجا. " گفتم شما این حرف را میزنید اشخاصی که این مناقصه را ترتیب دادند از شرکت‌هایی که صلاحیت دارند هستند دعوت کردند. این منظور فقط این بود که دلالتی بگیرد، دلالتی میگرفت این آقای اسفندیاری و آلمانها را معرفی میکرد به این و آن و اینجا هم، آنوقت هم بمن گفتند، که یک مبلغ نسبتاً مهمی هم به این میرسیده اگر آن قرارداد امضاء شده بود این فقط برای دلسوزی خودش بود.

س - شما که رفتید چطور شد که قرارداد دیگری امضاء نشد با دماگروپ برای ذوب آهن؟

ج - هیچی دیگر اصلا" همینطوری که رسم هست در ایران وقتی که یک نفر می‌رود تمام کارها‌ی راکه او در دست داشته یک کسی دیگر می‌بایست بیاید اینها را تعقیب بکنند دنبال بکنند دیگر. با بد آمد خودش معتقد باشد، ایمان داشته باشد به یک کارها‌ی دنبال بکنند. کسی دیگر اصلا" به این فکرها نبود، هیچ. بعد رفتند با شوروی بستند. هیچکس دیگر این فکر را و این کار را دنبال نکرد اما این بدنیت که این سؤال را هم از خداداد فرما نفرمائید بکنید که بعد از من برای اینکه او در تنظیم آن تلگراف دست داشت و در جوابی هم که رسید میدانست چطور شد، دیگر من این را هیچوقت از آنها سؤال نکردم، که چرا آنها دنبال نکردند. به اینجهت بود که ذوب آهن سرنگرفت نه اینکه من علاقه نداشتم چون توی بعضی از روزها ماها مینوشتند که فلانی میل ندارد ذوب آهن در ایران تأسیس بشود والا چرا یک کار به این مهمی را نکرد. من نمیبخوامستم با عجله یک کاری بکنم که غلط باشد میخواستم اساس و بپاشی یک طوری باشد که حتی المقدور مرتکب اشتباهی نشده باشیم. این یک کاری بوده که مقدما تشریح را تهیه کرده بودم که اگر دماگروپ شریک نمیشد می‌رفتم با اشخاص دیگر به‌شاه هم گفته بودم

من ول میکنم دیگر آلمانها را ترک میکنم میروم سراغ دیگری . اما قبول کردند تمام آن شرایطی را هم که در تلگراف خودم ذکر کرده بودم ارها رد جواب داد و قبول کرد. دیگر کار ما بجای نمی رسیده بود که بفاصله یک مدت کوتاهی میتوانستیم به نتیجه برسیم که نشد.

س- این صحبتی که آن زمانها در تهران زیاد میکردند که خارجی ها نمیخواهند ما ذوب آهن داشته باشیم، این فکر میکنند از کجا ...

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهج

تاریخ مصاحبه : بیست و سوم آگوست ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : علیرضا عروسی

نوار شماره : ۲۶

س- راجع به اینکه در ایران می گفتند که خارجی ها هیچوقت نمیخواهند ذوب آهن در ایران ساخته شود.

ج- بله. گفتم این بواسطه همین ضعفی است که این ملتها مثل ایران دارند. همان طور که در مورد خوزستان من وقتی شروع کردم جزایری بمن گفت که غیرممکن است شما بتوانید اسکا را بکنید برای اینکه انگلیسها نمی گذارند کسی در خوزستان دست به همچین کارها می بزند. کردم. تصوراتی است، و همه هاشی است که خودمان داریم و دست به یک کاری نمی زدیم که ما آنها مخالفت بکنند. بهترین دلیلش اینکه ما در مورد ذوب آهن همانطوریکه گفتم بانک جهانی رویهمرفته نظر موافقی نداشت برای اینکه دیده بود در کشورهای متعددی کاری کردند غلط مثل ترکیه، در آمریکا جنوبی هم کارها می کرده بودند که غلط بود. با عجله یک کار غلطی کرده بودند. اما در مورد آن آدمی را که فرستادند گزارش داد که ایران حق دارد اسکا را بکنند برای اینکه هم آن را در هم ذغال دارد و هم با زار دارد. بنا بر این این مانع در مورد ایران رفع شده بود و بسیار خوب بود اگر ایران میتواند با اعتباری که از بانک جهانی میگیرد این طرح را اجرا بکند. یعنی یکی از کشورهای... تنها کشوری بود که در... هندوستان چرا. هندوستان اسکا را کرده و موفقیت هم کرد برای اینکه هندوستان اسکا را آن زمان که بیست و چند سال پیش است، شصت سال قبل از آن که حالا میشود هشتاد و چند سال پیش جمشیدتا تا که پاریسی و ایرانی الاصل بودند و ذوب آهن را در هندوستان بوجود آورد و با موفقیت هم اسکا را کرد برای اینکه دستگا می بود شایسته، اشخاص حسابی

داشت و کار صحیح میکرد و او تنها کسی بود که! زیبا نگ جها نی توانسته بودا عتبا ریگیرد و
میکرد. برای اینکه کار صحیح کرده بود. منم نظیرا اینکارا می کردم ، به این جهت است
و این حرف هیچ اعلا" پایه صحیحی ندارد .

س - میخواستید یک قدری راجع به عمران شهری ...

ج - یکی از طرحها ئی که منحصربه فرد بود ، هیچ مملکتی که برنا مه عمرانی داشت تا آنروز
که من با اطمینان میتوانم بگویم هیچ مملکتی نبود که این نوع طرحها را در دست داشته
باشد . تا حالا را نمیدانم از آن تاریخ ببعده را نمیدانم اما من معتقد بودم که پول
نفت با یدبنتف مردم ایران خرج بشود و مخالفت من با مصرف کردن پول نفت در راه هزینه -
های ارتش و بردن در بودجه برای پرداخت حقوق که این را Chapin آمده بوده شاه گفته
بود و من مخالفت کرده بودم از این جهت بود که پول نفت میباید استوری خرج بشود که مردم
ایران احساس میکنند که آنها دارند یک سهمی میبرند از این پولی که عاید مملکت میشود ،
نه اینکه کوچکترین اثری در زندگانی مردم نداشته باشد . روی این فلسفه من بفکر
افتادم که یک طرحها ئی را ایجاد کنیم که مردم را احساس میکنند و ببینند ، با یک
عده ای مشورت کردم . در ملاقاتی که با اشخاص مختلف بعمل میآمد ، چه ایرانیان و چه
خارجیان دوستان من ، میگفتم و میپرسیدم یک همچین چیزی میخواستیم بکنم چطور است ؟
همه عکس العمل بسیار موافقی نشان دادند و این راهم به تصویب رساندم در همان کمیسیون
مشترک برنا مه مجلسین که هر شهری که دارای شهرداری باشد و حاضر شد نصف مخارج اجرای
طرحهای متعددی که برای زندگی مردم و شهر خودش لازم میدانند ، هر چه که دلشان میخواهد
از قبیل لوله کشی آب آشامیدنی ، اسفالت کردن خیابانها ، اصلاح برقشان که
یکدانه از این شهرها برق صحیح نداشت ، ایجاد کشتارگاه و هر چیزی که مربوط به شهر
باشد و مردمش مایل باشند اگر نصف آن طرح را دادند نصف دیگرش را سازمان برنا مه به آنها
بطور مجانی میدهد و تمام مخارج مطالعات و اجرا را هم خودش سازمان برنا مه بعهده میگیرد .
این تصویب شد . حالا برای اجرای این اولین کاری که خواستیم بکنیم این بود که ببینیم چقدر
شهرداران دارای شهرداری است ، به وزارت کشور نوشتیم . وزارت کشور جواب داد که ما
نمیدانیم . نمیدانستند ، وزارت کشور نمیدانست که چند شهردار برنا مه دارای شهرداری

است. بحدی باعث تعجب من شد. اما از آن مواردی بود که میگفتم به همه دوستانم می - گفتم ببینید اینست وضع ایران. (۱) مگر چند صد هزار شهروست در ایران؟ تمام تعداد شهری که دارای شهرداری بود الان بخاطر ندانم اما شاید به صد تا نسیصد. صورت این را ندانستند. غابا به روسیله‌ای بودا قدم کردیم و این را بدست آوردیم. وقتی که شروع کردیم برای اجرای این میبایست مهندس، مشاور و بیاوریم. من تصمیم گرفتم که برای انجام اینکار مهندسی مشاور از کشورهای مختلف بیاوریم. بدین جهت مذاکره کردیم و تماس گرفتیم. یک مهندس مشاور از فرانسه آوردیم، یک مهندس مشاور از آلمان آوردیم، یک مهندس مشاور از انگلیس آوردیم، بنظر من یکی هم از آمریکا بود، خیال میکنم، که شهرهای مختلف ایران را بین اینها تقسیم کردیم. یک نواحی را دادیم بهر کدام از اینها که این خودش یک رقابتی ایجاد میکرد که اینها سعی میکنند بهتر از آن یکی دیگر کار میکنند و این مورد استقبال مردم شهرها قرار گرفت.

س - دقیقاً " کار اینها چی میبایست باشد؟

ج - میبایست بروند ببینند، از شهرداری بپرسند که شما چه چیزهایی را میخواهید. یکی میگوید لوله‌کشی آب، مطالعه میگردند در لوله‌کشی برای اینکه کارآسانی نبود مهندس مشاور پیدا کردن برای رشته‌های مختلف مثل لوله‌کشی. لوله‌کشی هیچ املا" شبیه نبود با اسفالت کردن جاده‌ها، شباهت نداشت با ایجاد کارخانه برق، بنابراین این مهندسی مشاور میبایستی تجربیاتی داشته باشد در تمام این قسمت‌ها، در تمام رشته‌های شهرسازی. توی دفتر من مان هم یک انگلیسی بود که با ورودم کار میکرد که این نوع کارها را در انگلستان در یکی از شهرها کرده بود بنابراین او خیلی بدر این کار ما خورد. من یک مسافرتی میگردم، سفرهای مختلفی میگردم به سرتاسر ایران و در یکی از این سفرها تازه این عمل را شروع کرده بودیم، به مشهد رفتم. تابستان بود ما مشین رفتیم به مشهد. سواره شهرهای مختلفی مثل سبزوار، مثل شاهرود، مثل سمنان اینها را هم با شهرداریها تماس می‌گرفتم و یک جمعیتی را هم دعوت میکردند چون قبلاً به آنها میگفتند من میخواهم راجع به این موضوع صحبت بکنم، یک اشخاصی را هم دعوت میکردند که من با اینها مذاکره بکنم. هیچگاه مشاوران باور نمی‌کردند که اینکار رشدی است. خیال می‌کردند

که این یک حرفی است کسب کسی دارد میزند و وعده‌ها می‌است که مثل خیلی موارد داده میشود و هیچ توجهی به این نخواهد شد. وقتی که صحبت با آنها میکردم و به آنها اطمینان میدادم که این دستگاه الان بوجود آمده و شما باید تصمیم بگیرید چه چیزی را میخواهید هر قدر پولش میشود ما نصف آنرا میدهیم و آنوقت میبرسیم چه چیزهایی را میخواهید میل دارید که اول انجام بشود با کمال تعجب دیدم که اینها، من خیال میکردم اولین جوابی که میدهند میگویند آب آتش میدانی است که تمامشان آب آلوده میخورند و آب آتش میدانی را من فکر میکردم این اولین تقاضایشان خواهد بود و تعجب کردم وقتی که دیدم که اینها بیشترشان علاقه دارند به اینکه خیا با آنها و کوچها یا نشان اسفالت بشود. علت را پرسیدم معلوم شد که این جاده‌های سوسه‌ای که ساخته میشود، جاده‌های عمومی، می‌آمده به شهر که میرسیده متوقف میشده، از آن سرشهر آنوقت میساختند میرفتند وسط شهر هیچکس توجهی به این نداشت. اینها خیا با ن اسفالت شده‌اند اشتد و این کامیونها، ماشینهای کسه می‌آمدند عبور میکردند طوری خاک بلند میشد که اینها مستأمل بودند. اینها آرزوییشان این بود که یک کاری بشود که این خاک نباشد، توجه به آب آتش میدانی سالم‌نداشتند، به این داشتند. برقشان در کجا بود؟ بنظم سمنان بود شاهرو بود، برقشان طوری بود که بخاطر آوردن یک کار یکا نوری است که در آن زمان تهران سالهای قبل دیده بودم که موقعی بود که برق تهران را حاجی امین ضرب ادا ره میکرد. توی کاریکاتور یکنفر کبریت روشن کرده بود ببیند که چراغ روشن است یا نه. و اتعا " اینطور بود که املا" آدم احساس نمی کرد که چراغ روشن است یا نه. معذالک آن چیز را ترجیح میدادند اما خیلی جاها برق هم تقاضا کردند و پولش را هم دادند و این طرح اجرا شد. این یک نمونه‌ای بود در راه اجرای طرحهایی که مربوط به شهرها میشود. سفری که رفتم به مشهد، من رسم هم این بود هر جایی که مسافرت میکردم با ماشین یک پیراهن میپوشیدم و یک شلوار اسپورت که آدم در این مسافرتها راحت باشد. با کمال راحتی هم به این ترتیب سفر میکردم. رسیدیم به یک جایی که گویا بیست یا بیست و پنج کیلومتر تقریباً " به شهر مشهد، نزدیک طرق یک جایی بود به اسم طرق. دیدیم که دست بلند کردند و یک جمعیتی است. نفهمیدم چه خبر است. آمدیم با شین دیدیم که، معلوم شد که آمدند استقبال از من. رام پسر

هوشنگ رام استاندارخاسان بود و تمام رؤسای ادا رازب و یکدهه هم آخوند و ملا، عما مه؛ اتاق بازرگانی، انجمن شهر فلان و اینها و یک جای خیلی با صفا ئی هم فرش گذاشته بودند و میز و صندلی و میوه فراوان و عکاسان هم حاضر بودند برای عکسبرداری. من تعجب کردم که اینها چطور شد مطلع شدند برای اینکه من وقتی که میرفتم به مسافرت به کسی خبر نمیدادم. تعارف کردند که بفرمائید و رفتیم نشستیم. یک آخوندی پا شد تبریک گفت که ورود شما را به این شهر مقدس مشهد آستان قدس رضوی. حالا انتظاراتی که ما از شما داریم اینست که شما برای مردم مشهد اینکارها را باید بکنید و مقدم است بر هر شهسری و از شهرهای دیگر اگر شما نصف میگیرید از اینجا نگیرید. سن خیلی طبیعی بود تشکر کردم گفتم که من خیلی متأسفم من تبعیض نمیتوانم بکنم. شهر مشهد محل مقدسی هم است اما زلحاظ من هیچ تفاوتی بین شهر مشهد و کاشان و یزد و کرمان نیست. یک ولولسه ای راه افتاد دوریاجی گفت که آقای ابتهاج متوجه نشدند دوساره بیان کرد مطالبش را.

گفتم کاملاً متوجه‌ام. اطمینان دارم که اگر حضرت رسول الان اینجا ظهور میکرد حق بمن میداد برای اینکه من اینکار را کردم برای عموم مردم ایران. هر شهری که علاقه دارد به رفاه! مردمش حاضر بشود نصف مخارجش را بدهد من آن نصف دیگر را میدهم.

در اینکار مطلقاً استثناء قائل نمیتوانم بشوم. این طرز این کارم، روش این عمل طوری است که تبعیض مطلقاً وجود نمیتواند داشته باشد. یک شهری را مقدم بر شهر دیگر بکنم؟ مگر میتوانم اینکار را بکنم؟ شما این حرف را الان میزنید فرداً آذربایجانها میگویند ما مشروطه را راه انداختیم برای خاطر ما باید اول بشود. هر شهری یک دلیلی میآورد. تمام شهرها در آن واحد اگر بخواهم اینکار را بکنم من توانائی این را ندارم اینقدر پول ندارم که نصف تمام مخارج شهر سازی تمام شهرها را بدهم. اگر یک مردمی به آنها بگویم مجانی اینکار را میکنم قدرش را نمیدانند. اما وقتی که خودشان سهمی باشند و علاقه نشان دادند آنوقت قدر دانی میکنند و این ارزش دارد اینکار و این عمل عملی است که یک جهات بسیار مفیدی دارد و این روی مطالبه اینکار شده است. وقتی که جلسه تمام شد استاندار میرا بردتوی ماشین خودش سوار کرد و توی راه بسن گفت که دفعه اولی است در تاریخ ایران که یک کسی که آمده از مرکز اینطور صحبت کرده با اینها، برای اینکه اگر کسی دیگری بود یک مقداری دروغ میگفت که بله بله چشم فلان اینها با جرأت نمیکرد

اینکار را بکنند. فردا توی روزنامه‌های محلی این بسیار حسن اثر بخشید که یک کسی این صراحت را دارد که این را با جرأت در حضور یک عده از آخوندها و اهالی مشهد این را می گوید. حق دارد فلانی که این مطلب را گفته است. این یکی از کارهایی بود که بتکثار شخص من بود من این را بسیار مفید میدانستم و در جاهای متعددی اینکارها شد. متأسفانه میگویم الان احضار شده‌اند و با جرأت و بی‌تکباری با ما در آمدند. بعد از من به چه صورتی در آمدند من اما کارهایی که شروع شده بود ادامه داشت ولی با زارتکباری خرج دادند. دیگر چیزی نشنیدم که این تا روزهای آخر هم وجود داشته باشد یا نه نمیدانم. اما این از کارهایی بود که نظیرش در هیچ برنامهای عمرانی کشورهای دیگر، در دستگا‌های عمرانی من سراغ ندارم.

س- مثل اینکه میخواستید یک مطالبی راجع به راه سازی در ایران بفرمائید.

ج- بله. این مهم هم هست برای اینکه وقتی که برنا سه هفت ساله دوم تهیه شد و به مجلس رفت، یکی از اشخاصی که مخالفت شدید کرد این حائری زاده بود. حائری زاده یک کسی بود که در اقلیت بوده همیشه. البته از اشخاص متنفذ مجلس بود. مخالفت شدید میکرد با تعصب و با جرأت و بی‌شهامت میکرد. این اتفاقاً " کسی بود که یک روزی در بانک وقت از من خواست و مد پیش من، من اصلاً هیچ آشنائی هم با او نداشتم از دور سلام و علیکی داشتیم. آمد و گفت که ما تصمیم گرفتیم، من و یک عده از دوستانم که شما نخست وزیر بشوید. گفتم خیلی متشکرم آقای حائری زاده اما من این را شاه هم بمن تکلیف کردند و من رد کردم. دلائلش را هم گفتم به او. این را بعد به شاه هم گفتم که حائری زاده آمد یک همچین مطلبی بمن ابراز کرد. این مخالفت کرد با راه سازی در برنا سه هفت ساله دوم.

عنوانش هم این بود که این راهی را که میخردیم از خرمشهر بسا زیم به بندر پهلوی این به منظور سوق الجیشی برای اینست که یک روزی اگر جنگ بشود قشون آمریکا بتوانند در خرمشهر عده پیاپی ده بکنند و از این راهی که آمده شده ساخته شده ما فورا حتی برود به شوروی. من بخودم زحمت ندادم که بروم او را ملاقات بکنم اما در آن کمیسیون برنا سه هفت ساله عده زیادی بودند و نبود، این را توضیح دادم. گفتم ایرادی میگردند بعضی‌ها به این برنا سه راه سازی. گفتم اگر در ایران وضع طوری بود که به من که رئیس سازمان برنا سه هستم می گفتند که از تمام برنا سه‌های کشاورزی، صنعتی، ارتباطات و هر چیز دیگری که شما دارید یکدانه طرح فقط انتخاب بکنید برای اینکه ما توانائی طرحهای دیگر را نداریم، اگر

میباست یک طرح را انتخاب کنیم بدون شک راهسازی بود برای اینکه این راهسازی و ارتباطات یک نتایجی دارد که هیچ مربوط به راه شوسه نیست. شما وقتی که یک راهی را که میسازید از یک قرائی از یک دهاتی رد میشود از یک شهرهای کوچکی رد میشود شما به این شهرها و این قراء این امکان را بدهید که اینها هم مردمشان را بظه پیدا بکنند بنا نقاط دیگر مملکت و هم محصولاتشان را، محصولات کشاورزی شان را محصولات صیفی شان را، اینها را بتوانند به بازاری برسانند که بدون راه همچین چیزی امکان پذیر نیست. ممکن است یک قریه ای یک مسئولیتی را داشته باشد ما رساندن این به بازاری برای اشکال داشته باشد و وقتی که نتوانست این را به بازاری بفروشد این تشویق نمیشود برای اینکه این را تولید بکند. تولید وقتی با امیر و ده که تقاضا با شد. تقاضا هم وقتی ایجاد میشود که اینها بتوانند به بازاری رسانند را عرضه بکنند و جواب آن تقاضا را بدهند و بنا بر این این به تنهایی یکی از مهمترین چیزها است و عقیده ام هم واقعا " همین بود که اینکار را باید کرد. در راهسازی بخصوص من وقتی آمدم به سا زمان برنامم مواجه شدم با یک پرونده ای که طرح یک قرار دادی که با آن مولد میبایست امضاء بشود حاضر و آماده بود که این را قبل از اینکه من بیایم دعوت کرده بودند جنان مولد چندین بار آمده بود، مثل اینکه شش مسافرت کرده بودند، نیت مدیره شان آمده بود و مذاکره کرده بودند با وزارت راه و با سا زمان برنامم و نتیجه اش این شده بود که یک قرار دادی انگلیسی و ترجمه فارسیش حاضر و آماده بود که امضاء بشود که من رسیدم. در ظرف هشت سالش هزار کیلومتر راه ساخته بشود. این از آن مواردی بود که من نمیتوانستم راجع به شرایط فنی این قرار داد تصمیم بگیرم و قبل از تأسیس دفتر فنی و دفتر اقتصاد بود. متوسل شدم به بلاک رئیس بانک جهانی که و برای من یک نفر فرستاد سر مهندس بانک بود که، شرح این را بیان کردم مثل اینکه با تفاق پرودوم آمد و در این قرار داد یک تغییرات عمده ای داد که تغییرات فنی بود و کارمزد بین مهندسی مشاوران هم یک میزان متناهی تقلیل داد که از یک ثلث گمان میکنم بالاتر نبود. آنچه یکه بنظر من ایراد داشت

این قرارداد این بود که قرارداد کبرای مدت هشت سال منعقد می‌شد بهیچوجه Sanction نداشت که اگر اینها کارشان رضایتبخش نباشد من بتوانم خاتمه بدهم به این قرارداد. این را به آنها گفتم این بنظر من یک عیب بزرگی است و این را باید رفع کنید. این شخصی که از طرف بانک فرستاده شده بود به اسم برایسان کوهسون صاحب مؤسسه برایسان کوهسون بود که یک مهندسی مشاور بود معتبر در انگلستان. این گفت که ملا" حق دارید و مدتش را دوسال کرده اگر بعد از دوسال اینها کارشان رضایتبخش نباشد من بتوانم به کارشان خاتمه بدهم. گفتم بنظر من دوسال خیلی زیاد است و این باید مدتش کوتاه باشد اما متقاعد کرد مرا برای اینکه گفت که برای راهسازی باید یک تشکیلاتی داد که یک قسمت عمده اش این نقشه برداری است که اینکار خیلی وقت لازم دارد برای اینکه باید یک عده ای اشخاص مهندس نقشه بردار در دنیا استخدام کنند و الان هم موقعی است که خیلی کشورها برنامهای راهسازی دارند و اینقدر اشخاص وجود ندارد که بیکار باشند که اینها بتوانند استخدام کنند. خوب، قبول کردم این دوسال باشد. و خوشبختانه این ماده در قرارداد قید شد برای اینکه وقتی که در عمل دیدیم که جان مولسم از عهده اینکار عظیم بر نمیآید، برای اینکه گفتند یکی از بزرگترین برنامهای راهسازی دنیا است شش هزار کیلومتر، این یک چیز شوخی نیست، یک چیز کوچکی نیست. اینها نمیتوانستند درست اینکار را انجام بدهند و دلیلش هم این بود که اینها مهندس مشاور نبودند، اینها کارشان در انگلیس مقاطعه کاری بود. در ساختمان، راهسازی هم نمیتوانستند بکنند اما بعنوان مقاطعه کار و بعد معلوم شد که اینها آمده بودند به این نیت که خودشان مقاطعه کاری را بگیرند، خودشان راه بسازند. وقتی این مطلب را به نمایندگان آنوقت وزارت راه گفتند، آنوقت معاون وزارت راه مثل اینکه حاضری بود، او گفته بود که چه اهمیت دارد شما اینجا اینکار را بکنید. وقتی که به آنها گفته بودند اینها هم خوب به طمع اینکه یک کار بزرگی را گرفتند و اینکار را می توانستند انجام بدهند اینکار را قبول کردند و بعد وقتی در عمل مشاهده شد که اینها صلاحیت ندارند من دچار گرفتاری زیادی شدم. برای اینکه در تمام مملکت تمام روزنامهها، تمام نشریات و تمام مجلات ابراهیم میگرفتند که این آدم رفته یک

مؤسسه انگلیسی را آورده که اینها اینکارا بلد نیستند و از اینها حمایت میکند. در صورتیکه اینها را من نیاورده بودم و به امر اردولت بود بخصوص شاه. فوق السعاده امر اردا شد که این قرارداد را من زودتر امضاء بکنم. هی نأکید میکرد و بی سفری هم که به آمریکا رفته بود تلگراف کرده بود که این را به فلانی بگوئید که چرا امضاء نکردی. و من بالاخره گفتم به آقای علا که نخست وزیر بود و آقای انتظام وزیر خارجه و علی امینی هم وریدار اراضی هم حضور داشتند در آن جلسه، بیخسود وقت خودتان را تلف نکنید من تا یک چیزی را نفهمم امضاء نمیکنم. این برای آن کوهون که آمد این قرارداد را تغییرات عمده در آن داد و گفت که شما الان نمیتوانید به این اشخاص بگوئید. بعد از اینکه چندین مسافرت کردند، قبل از اینکه من بیایم به سازمان برنامه آمدند و رفتند و نشستند و قرارداد را تنظیم کردند و دولت موافقت کرد و ترجمه شده به فارسی و حاضر و آماده شده برای امضاء، تازه من بگویم که چون مهندس مشاور نیستید من قبول ندارم. برای اینکه این کار چندین سال عقب میافتد که دوباره برویم یک نفر را پیدا بکنیم. گفت اگر این را، شرایط را که من در آن گنجا - ندم الان میتوانید با خیال راحت امضاء بکنید و نتیجه هم این شد که ما در عمل وقتی ...

...

س - اخطا رکتبی کرده بودید ؟

ج - بله که قراردادتان را به این جهت لغو میکنم. قبل از اینکه دو سال برسد در عمل دیده میشد، این ژنرال فرانسوی بود که در دفتر منی بود که بسیار مردداشته ای بود. خیلی وارد بود در این مسائل خودش نظیر اینکارها را در مراکش کرده بود برای فرانسوی ها آن موقعی که هنوز جزو مستعمرات بود. او مرتب گزارش میداد که نقص کارشان اینست، پرودوم هم که رئیس دفتر منی بود او را بود که ملا" به این مسائل. یک نامه مستدل نوشتیم که به این دلائل این را لغو میکنیم. اما قبل از این دو سال به آنها اخطار کردم که چون کار شما بد است من این شش هزار را تقلیل دادم به چهار هزار، در صورتیکه این را قانوناً حق نداشتم، مطابق قرارداد حق نداشتم. بعد از یک مدتی این چهار هزار تا هم کسردم درست هزار و نیمیدانم دویست سیمد کیلومتر، کاری که درست داشتند. این را مهندس دفتریان که رئیس ارتباطات بود تمام این ارقام و این چیزها را خوب بخاطر دارد.

بنا بر این من این شش هزار کیلومتر را رساندم به هزار و گمان کنم دویست سیم کیلومتر که در دست بود. و اینهم وقتی که دو سال رسید لاف کردم. همان وقت بود که یکی از دوستان من مهندس گنجهای آمد گفت که یکی از انگلیسی ها اعضاء سفارت گفتند که به فلانی بگوئید که شنیدم میخواهید جان مولم را نفویکنید عواقب خوبی برای شما نخواهد داشت. او هم گفته بود خودتان بروید بگوئید چرا من پیغامتان را برسانم؟! "تفا قا" آمد بمن گفت، گفتم من از این چیزها نمی ترسم. قرار داد را لاف کردم و همان کار را دادم به چندین شرکت خارجی از کشورهای مختلف. که یکی از آنها کاماسا کس بود، یکی آلبانی بود، یکی دیگر فرانسوی بود بنظر من. بهر حال تقسیم کردیم بیین اینها و ادامه دادیم راه سازی را. راه هایی که ساخته شد برای اولین بار در ایران یک نمونه صحیحی از راه سازی بود که قبل از آن هیچ وقت کسی توجه نداشت به زیر سازی جاده ها. برای اینکه موقعیکه جاده ها ساخته میشد من بارها رفتم برای بازدید و میدیدم چقدر کار دقیقی است که میبایست طبقات مختلفی ساخته شود از یک عمق معینی که اول یک زیر سازی و بعد روی آن یک نوع دیگر بندروی آن باز یک چیز دیگر تا برسد به آنچه زیری را که بعد بایده پدید آید و این کف را بسازند این سطح جاده را بسازند، روی جاده را بسازند که هیچ وقت در ایران این رعایت نمیشد. در تهران وقتی که شهرداری تهران راه سازی میکرد یک معاونی داشت، یادم نیست اسمش چه بود، یک روزی برای یک کاری آمده بود پیش من وقت خواسته بود گفت که ما الان راه سازی تهران را روی اساسی که شما در زمان برنامه داشتید داریم همان کار را میکنیم تقلید میکنیم. در صورتیکه انتقاد میکردند مردم که راه سازی مهندس مشاور ندارد. راه سازی را خیال میکردند که هر کسی، همانطوریکه ما میساختیم دیگر او را همی ساختیم که یکسال هم دوام نمیداشت این کامیونهای سنگین یکی از عیبهای بزرگ راه سازی در ایران هم این بود که قاعده های نبود برای وضع وسایل نقلیه که روی این جاده ها کار میکرد، در تمام دنیا این مقررات هست که از یک وزن معینی وقتی تجاوز بکند موظف هستند که چرخهای متعددی داشته باشند که با دربریک نقطه معین ایستند فضا را از یک حد معینی بیشتر نباشد. این اصلاً "مطلقاً" وجود نداشت برای اینکه نظامات ما یک همچین چیزهایی را نداشت و ما این را

خب بوسیله وزارت راه قبلاً ولاندم که یک جا های یک کنترلها می هم بکنند که رعایت این اصل بشود برای اینکه ما گفتند که بهترین راه دنیا را بسازید. اگر از آن حد مجاز وزن تجاوز نکند آن راه هم بالاخره دوام نخواهد کرد. این اصولی بود که در راه سازی میبایست رعایت بشود و آنوقت همین راه خرمشهر به پهلوی را وزارت راه اصرار زیادی کردند که تهران به قزوین را من بگذارم وزارت راه بسازد موافقت هم کردم. هر کسی که در این راه مسافرت میکرد متوجه میشد که این راه قزوین به تهران تفاوت دارد، فرق دارد برای اینکه با همان اصول خودشان درست کرده بودند. یک پرتگاههای مصنوعی درست میکردند برای اینکه عقلشان نمیرسید، خاک ریزی می کردند و ارتفاع پیدا میکرد که وقتی که یک حادثه اتومبیل پیش میآید خطرناک بود. برای اینکه یک ارتفاعی بود که این از آن بالا اتومبیل پرت میشد در صورتیکه هیچ لازم نبود یک همچین کارهایی بشود. حالا چرا اینکار را میکردند؟ برای اینکه آشنا نبودند به اصول راه سازی. راجع به راه سازی گمان نمیکند موضوع دیگری لازم باشد که بگویم.

س- یا دتان هست چقدر راه زمان شما ساخته شد؟

ج- اینها را اگر بشود که از... برای اینکه بیش از هزار و بیست هزار و پنجاه طرح در سال برنامہ بود در زمان من، بنا بر این این امکان نداشت که من بتوانم... آن زمان میدانستم اما الان بعد از ۱۹۵۹ که میشود بیست و سه سال، بیست و سه سال است که از سال زمان برنامہ رفتم و همیشه هم اطمینان داشتم که این پرونده ها خوب در اختیار من هست و اینها را به ذمہ نمی سپردم و الان هم بهیچوجه برایم مقدور نیست... بعضی چیزهای خیلی برجسته مثلاً همان موضوع نیشکر را بخاطر دارم. آن راهی وقت نمیتوانم ارقا مش را فراموش کنم. ولی راهها را میدانم که هزار و بیست سیصد کیلومتر بود که در دست اقدام بود و بعد دیگر راههای از قزوین... به سرحد عراق را بنظرم کاما کس عهده دار شد.

س- راههای فرعی هم خیلی ساخته شد.

ج- راههای فرعی هم ساخته شد. راه اصلی وقتی کامل میشود که راههای فرعی بوجود

بیا بید که دما ت را مرتب بکنند با جاده‌ها سا ..... ای ..... رازی که این چیزها دارد در مسائل اقتصادی بخصوص کشاورزی هیچ چیزی نمیتواند جای این را بگیرد. ترکیه برنامه‌هایی داشت، یک برنامه داشت برای تشویق گندم کاشی را بگوید. خیلی کمک کرد، خیلی خیلی کمک کرد برای اینکه آن بدبختی را که کشند مندرس بوده دیگر. این مندرس خیلی محبوبیت داشت بین کشاورزان، مثل اینکه اصلاً از خانواده کشاورز هم بود، نتیجه‌اش این شد که محصول گندم ترکیه خیلی بالا رفت. وقتی که محصول بدست آمد نه راه داشتند و نه انبار داشتند و این یک بحران عظیمی برای ترکیه ایجاد کرد بطوریکه در بعضی جاها گندم را سوزاندند نمی توانستند حمل کنند: در صورتیکه همان وقت در اروپا بعضی کشورها بودند که خریدار گندم بودند من جمله ایتالیا، نتوانستند این را بخرند. اینجا ..... که لزوم داشتن برنامه‌ها مع معلوم میشود احساس میشود. میبایستی در عین حالی که تشویق میکردند گندم را، فکرهایش را هم بکنند، انبارهایش را هم بکنند، طریقه‌ها نندن به بازارهای داخلی و بازارهای خارجی را هم بکنند.

س- یک مطالبی راجع به اصلاحات ارضی میخواستم بدینفرما کنید.

ج- بله. اصلاحات ارضی در رشته‌کارهای من در سازمان برنامه نبود مطلقاً. برای اینکه این یکی از اصلاحات تنها کشاورزی نیست در واقع اجتماعی است برای اینکه اینکاری را که کردیم در ایران، که من بکلی با آن مخالف بودم بکلی، در عین حالی که معتقدم و همیشه این اعتقاد را داشتم از وقتی که بچه بودم مادرم ملک داشت در گیلان اصلاً نفرت داشتم که من با زارعین سروکار پیدا بکنم، پدر و مادرم خیلی علاقه داشتند که من وارد بشوم، من اصلاً نفرت داشتم. نمیدانم، احساس میکردم اینها یک مشت اشخاص بدبخت و بیچاره‌ای هستند و خوش نمی‌آید از اینکار. بعدها که وارد شدم به این مسائل معتقد شدم که مالکیت به آن معنی که ما در ایران داریم یک چیزی است که باید ریشه‌کن شود، باید اصلاح شود ولی نه به آن طریقی که دولت ایران انجام داد. من در این زمینه سالها مطالعه داشتم. میگویم از بچی با من فکر بودم، هر جایی هم که

اینکه اراضی را بگیرند و بدهند به یک عده ای که ناشی، بی اطلاع، بدون بلدیت بدون اینکه را هنماشی داشته باشند. و آنوقت جزو این برنامه ای را که من پیشنهاد میکردم از روزی که دولت این تصمیم را میگرفت موجباً Extension Program را بدست میآورد، که چه جور باید تهیه میکرد، که چه دستگاہی را باید بوجود آورد، هما نظوری که در آمریکا دیدم هست، که یک مراکز هست. "اولاً" در آمریکا مثلاً هیچ حدی، نه فقط آمریکا در هیچ جای دنیا نیست، حدی برای مالکیت نیست. شما یک شخصی ممکن است بدهد هাজার هکتار زمین داشته باشد هیچکس به او ایراد نمیگیرد که شما چرا اینقدر زمین دارید. همانطوریکه در صنایع هم محدودیت قائل نیستند که یک شخصی یک شرکتی بیش از چندتا کارخانه فرض بکنید که اتومبیل سازی بیشتر نداشته باشد، این هم همینطور. این را هنما یا ن مثلاً در آمریکا کاری که دولت میکند همین کمک میکند. یکنفر میخواهد اطلاعاتی در مورد دفع آفات داشته باشد. یک مرکزی هست میروید میبرسد و به او میگویند یکنفر هم میفرستند که به او کمک بکنند، میخواهد نوع زراعت و کشتی را که بکنند، محصولی که میخواهد بعمل بیاورد. در تمام این مسائل کشاورزی را هنماشی هست، برنامه هست، دولت وظیفه اش این باشد و به مردم هم فرصت بدهد. مردم اگر کسی اصرار داشت این زمین را نگه دارد بسیار خوب نگه دارد اما آن مالیات را باید بدهد. بعقیده من راه اصلاح کشاورزی ایران از این راه بوده نه از آن راه برای اینکه من پیش بینی میکردم که وقتی که تجزیه بکنند این نتیجه اش این خواهد شد که مردم توانایی اینکے این کار را بکنند نداشتند. در ژاپن دیدم که مثلاً یک خانواده ای بود که دوتا سه تا Acre داشت. خیلی زیاد بود چندتا؟ چهار پنج تا Acre داشت. اما تمام حواش خود و خانواده اش را در این دو Acre زمین تأمین میکرد. یک محصول نبود، در زمینی دیدم که گندم میکارند، صیفی کاری میکنند روی برنامه مثل یک باغچه اداره میکرد، زراعتی را که داشت، مزرعه ای را که داشت عیناً "مثل یک باغ بود که اداره میکرد برای اینکه بلد بود، برای اینکه از عهده برمیآید. اما اگر به این آدم میخواستند بهر برای این بدهند بهیچوجه نمیتوانست از عهده بر بیاید. این عقیده من بود راجع به اصلاحات ارضی.

س- پیشنهاد کرده بودید این را ؟

ج- این را من تهیه کرده بودم در نسخه های متعدد. وقتی هم که در زندان بودم اجرا میشد این را فرستادم برای یکدهه از دوستانم که محض رضای خدا اگر بتوانید مانع بشوید که این کار بشود، این است راه آن. البته من هیچ اطلاع ندارم چطور شد اما این اتفاقاً " در اصلاحات ارضی موقعی شروع شد که من در زندان بودم. این را تهیه کرده بودم از سابق داشتم، مدها نسخه از اینها داشتم که هم به انگلیسی بود هم به فارسی. س- این پیشنهادی که برای اینکار شد به اینکار کی بود؟

ج- من خیال میکنم یک جنبه سیاسی داشت که وقتی شاه رفت پیش کندی و خواست یکی از چیزهای را به کندی بگوید که من میتوانم بکنم این بود که دا و طلب شد اینکار را بکنند. اثری را هم که در دنیا خواهد کرد میدانست و در دنیا هم اثر بخشید. همه گفتند که چه شخصی اصلاح طلبی است و وسیله تبلیغات بسیار خوبی بود برای او. بدون توجه به اینکه نتایجش چه خواهد بود، هیچ. تمام این کارهای را که می کردند مصنوعی بود. نمیدانم تعاونی کشاورزی درست میکردند، تمام این ساختگی بود. هیچکدام از اینها روی یک پایه صحیحی نبود. آمادگی نداشتند برای دادن یک همچین تشکیلاتی.

در ضمن اینکه من این کارهای برنامه خوزستان را شروع کردم به این نتیجه رسیده بودم که برای سرتا سرایران نواحی مختلف ایران که ایران را تقسیم میکردم به آذربایجان در شمال غربی، مازندران و گیلان، خراسان و کرگان. بعد در فارس یعنی اول اصفهان مرکز ایران بعد فارس، کرمان، بلوچستان و لرستان. این قسمتها را من خیال داشتم که حداقل چهارتا بلکه پنج تا ناحیه بشود که نظیر این برنامه محلی مثل خوزستان در این نقاط انجام بشود. همینطور که لیبینتال و کلب را آورده بودم برای کار خوزستان، چهار دستگاه دیگری را از کشورهای مختلف که آنها عبارت بودند از فرانسه، انگلیس، آلمان و مثلاً "ایتالیا". ایتالیا را شروع کرده بودم در بلوچستان و پادشاه هم در این خصوص صحبت کردم. او یک چیزی بمن گفت که قبول کردم. آذربایجان را در نظر گرفته بودم برای فرانسویها، خراسان را در نظر گرفته بودم برای آلمانها، فارس را برای انگلیسیها و ایتالیا را هم که در آنجا بودند. شاه گفت که این چیز را عوض بکنید بهتر است.

خراسان را بدهید به انگلیسی و فارس را بدهید به آلمانیها برای اینکه انگلیسیها در فارس نفوذ سیاسی دارند. بعضی اینکه گفت گفتم تصدیق میکنم، قبول دارم. و آذربایجان را وارد مرحله مذاکره هم شدیم با فرانسویها. اصفا را ما مور کردم که با فرانسویها تماس گرفت و مکاتبه کرد و تلگراف کرد و حاضر شده بودند. یک گروهی حاضر شده بودند که از فرانسه بیایند و اینکار را در آذربایجان بکنند نظیر خوزستان. و اگر من مانده بودم اینکارها را تکمیل میکردیم و اتمام میدادم. برنا مگلی بجای خودش در درستی آن برنا مه برای حداکثر استفاده از امکانات این نواحی عین اینکاری که در خوزستان با Dev. Resources کردم با این دستگاهها از ملیتهای مختلف میکردم برای ایجاد رقابت. و همانطور که در آن برنا مه شهر سازی آن کار را کردم و نتیجه خوب داد، اینها برای رقابت با یکدیگر نهایت کوشش را میکردند که نتیجه شان بهتر از دیگران باشد. من این را یکی از کارهای مهمی میدانستم که در ایران باید اجرا شود. اصولش را با شاه صحبت کردم موافقت کرد و تغییریری که بنظر او رسید این بود که قبول کردم. ایتالیا ایها را هم آورده بودم. همان په چه که مقام مهمی هم دارد الان در آن جامعه اروپایی یک سمت خیلی مهمی دارد، میدانید په چه مال فیات بود و در چند تا کنفرانس بین المللی با این من همکاری داشتم و او را بسیار مردشایسته ای تشخیص دادم برای این کار. آنوقت خود این فیات هم یک دستگاههایی داشت که اینکارها را میکرد.

Ital Consult اسمش بود. این راهم آورده بودم در سیستان و بلوچستان شروع کردند و گزارشی هم داده بودند. گزارشی داشت! بودند که یکی از چیزهایی که به آن تکیه کرده بودند گو سفند داری در آنجا است. گفت یک استعداد عجیبی دارد برای تهیه پشم مرینوس آنها گفتند یکی از بهترین جاهاست برای انجام اینکار. خوب ببینید اینکارها را من میخواستم سر تا سر ایران بکنم. این جزو آرزوهای من بود که داشتم.

س- سوالی که میخواستم بکنم این بود که کار خوزستان بنظر شما اشرار تری چه میبود اگر تمام و کمال آنطوریکه شما در نظر داشتید انجام میشد؟

ج- آرزوی من این بود که برنا مه خوزستان یکمده ای از سر تا سر ایران در رشته کشاورزی، بهترین کشتا و ورزشهای نقاط مختلف ایران را جلب بکنند و اینکار همیشه، این دهها هزاره کشتار

زمین مستعد، زمین بی نظیر مطالعه شده که چه نوع زراعتی مناسب و شایسته است برای اینک
اینها را تمام Soil Survey کردند برای اولین دفعه در ایران که یک گروه هلندی
آوردند که اینها در اندونزی کار کرده بودند موقعی که هلندی ها آنجا بودند. بسیار خاص
با وجدان و وظیفه شناس، وارد که رفتم خودم دیدم اینها دهها هزار تجزیه کردند برای
خاک. اینها این را آماده کرده بودند. خوب اینها را آنوقت عرضه می کردیم به اشخاص
مختلف. مثلا" ازیزد ....

روایت‌کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۲۵ آگست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه‌کننده : علی اصغر عروزی

نوار شماره : ۳۷

این رابطه ————— ورکلی بگویم که نتیجه این عملی که شاه میکرد که حکومت میکرد همین بود، خارجی ها بخودشان اجازه میدادند که بیاید یک چیزها بیای از او بخوانند و در غالب موارد مجبور بود بکنند برای اینکه آنها را نرنجانند. در صورتیکه اگر یک دولتی بیسود دولت علاج داشت آدم یک کارهای را انجام میداد یک کارهای را انجام نمیداد. وقت ————— می هم خیلی هم مثلاً "میخواستند که موافقت رضایست کسی را فراهم بکنند اینها را عوض میکردند، اما وقتی خودش اینکارها را میکند نتیجه‌ی اینها همین است. و آنوقت بطور مثال ای ————— تقاضای نامشروعی را که میکردند که در مقابلش اگر مقاومت نمیشد از طرف یک افرادی شاه این کارها را انجام میداد تقاضاها را انجام میداد. س- تحت فشار خارجی.

ج- خارجی ها، و برای این بود که خودش یک مرکز میخواست باشد که اشخاص دیگر اجازه نداشتند که تصمیم بگیرند و اینجور مسائل را خودشان را، ما " حل بکنند. شاید از این نقطه نظر این توضیح لازم باشد. هان؟ س- بله بله.

ج- هان. در تاء پیدا این نظر که چه جور خارجی ها مستقیماً " مراجعه به شاه مراجعه میکردند و تقاضاهای نامشروعی میکردند و شاه در محظور قرار میگرفت من دومورد را میتوانم ذکر بکنم یکی مو تعیقه در بانک مای بودم و بیست تصویب نامه‌ای را داشتند تهیه میکردم یعنی تهیه کرده بودم که به هیئت دولت بدهم راجع به سپرده‌های کمردم در بانک ملی و بانکه‌های خارجی

که آنوقت بانک شاهی بود و بانک ایران و روس ، آن زمان با نکهای دیگری تقریباً " وجودنداشت ، مگر بانک کشاورزی که کار تخصصی خودش را میگرد و بانک رهتی . یک روز شاه مرا خواست و گفت که سفیر انگلیس Le Rougetel آمده است و میگوید که بانک ملی تصویبنا مه ای تهیه کرده است راجع به همین سیزده های بانک شاهی که میبایست این را بانک شاهی و اگذار بکنند به بانک ملی و اگر به این کیفیت این تصویبنا مه قبول بشود بانک شاهی تعطیل خواهد کرد و این عمل در روابط ایران و انگلیس تا شیر خواهد داشت . من به شاه گفتم که Le Rougetel سفیر انگلیس چه حق دارد بیاید حضوراً علیحضرت و مستقیماً " در اینجور کارها مداخله بکنند و از رئیس بانک ناشناس شکایت بکنند ؟ مگر در لندن به محسن خان ، که آنوقت وزیر مختار ایران در لندن بود ، اجازه میدهند که برو پیش کینگ جورج ، آن زمان پادشاه انگلیس بود و از که رئیس Bank of England بود شکایت بکنند ؟ گفتم چه فرقی هست بین لندن و تهران ؟ این آدم حق ندارد اینکار را بکند . و آننگهی اینکار یکی از واجب ترین کارهایی است که من باید انجام بدهم . موقعی بود که یک طرح قانونی وکلای مجلس به تصویب رسانده بودند و در اسکناس را ممنوع کرده بودند . بطوریکه بانک ملی مقداری طلا داشت طلاها را نمیتوانست تبدیل به کاغذ به اسکناس بکنند که قروض خودش را بپردازد و ای وضع بسیار خطرناکی برای بانک ملی ایجاد کرده بود که هر آن ممکن بود بانک ملی متوقف بشود و ورشکست بشود ، و هر چه که سعی کردم این تصویبنا مه را ، این قانون راهیست وزیران اصلاح بکنند یک قانون جدیدی بیاورند تکلیف نشناس را معلوم بکنند و بانک را از این وضع خطرناک نجات بدهند . و چون نشد در صد این برآدمم که تنها راه دیگری که بود این بود که اشخاص که پولهایشان را از بانک ملی میکشیدند اینها نمی بردند توی خانه شان زبیر فرش قایم بکنند یا چال بکنند . این را میبردند میگذشتند در یک

ز این بانک و کسی هم البته داشت توی بانک روس نمیگذاشت بیشترش را توی بانک شاهی میگذاشتند که یک بانک ۶ ساله انگلیسی بود که در ایران موردا اعتماد مردم هم بود . و پیشنهاد کردم ، اول تصویب نامه را تهیه کرده بودم که صد درصد این پولها را که در بانک هست بگذارند در بانک ملی بعد به ۸۰ درصد رساندم ، و همکارانم استدلال کردند یک دفعه این کار خیلی زیاد است و آورده بودیم به ۵۵ درصد به نظرم ، ۵۵ درصد ، و به شاه گفتم ، گفتم اینکار واجب است لازم است برای حفظ بانک ملی برای نجات بانک ملی از ورشکستگی و از اضمحلال و من اگر اینکار را نکنم خیانت کردم و میدانم بعد از من کسی جرأت نخواهد کرد اینکار را بکند پس من اگر نکنم خیانت است و میکنم و اگر بخواهید مرا بر فرمائید استعفا میدهم . گفت که " شما حق ندارید استعفا بدهید ." جواب دادم که من ممکن نیست سرکاری بمانم که نتوانم آنچه را که خودم معتقد هستم اجراء بکنم بنا بر این چاره‌ی دیگری ندارم جز استعفا . گفتم ، " حق با شماست . شما حق دارید اینکار درست است اما ما به اینها الان احتیاج داریم و باید با آنها ماموریت کرد ." گفتم این از آن مواردی نیست که من بتوانم اغماض بکنم و ماموریت بکنم . این تسلیم شد قبول کردند . رفتیم بعد این تصویب نامه را اتفاقاً " به هیئت وزیران که فرستادم مظفر فیروز که آن زمان معاون نخست وزیر بود ، هنوز هم شاید معاون نخست وزیر نشده بود یا اینکه ... بله شاید معاون نخست وزیر بود ، و مخالفت کردند و بمن تلفن کردند که خودم در جلسه بعد بیایم و مدافعه بکنم ، رفتیم استدلال هم را بیان کردم و قوام السلطنه خودش تصویب نامه را امضاء کرد و بقیه هم همه امضاء کردند . و فردایش سفارت انگلیس یک یادداشتی برای نخست وزیر فرستاد و اعتراض کرد یعنی همان تذکره را داد که شنیدیم همچین تصویب نامه‌ای میخواهد بگذرانید ، نمیدانستند تصویب شده ،

و این اثرات بدی خواهد داشت در روابط ایران و انگلیس . قوام السلطنه هم البته یک خرده ناراحت بود و همان روزی که مرا خواست و بسا او صحبت میکردم چون بستری بود و توی رختخواب خوابیده بود شب داشت ، بسه او گفتم که به سفیر انگلیس بفرما شید که با من صحبت نکنند . بفرما شید که : " س بانک مرکزی آمد استلال کرده است وزیران همه متقاعد شدند و خودش توضیح خواهد داد . اتفاقاً " همینطور هم شد رفتیم صحبت کردم و بلا آخره اینکار را کردم . یک مورد دیگری که در دوره ی تصدی من در زمان برنامه پیش آمد بازم نظیر همین بود شاه گفت " Chapin سفیر آمریکا آمده است میگوید که چرا شما تمام درآ مدنفست را به بودجه تان نمیبرید؟ جز درآ مدکل کشور نشان بدهید تا کسری بودجه نداشته باشید و برای کارهای عمرانی بجای اینکه عایدات نفت را کناری بگذارید برای مخارج عمرانی برای مخارج عمرانی و ام از خارج بگیرید . " گفتم Chapin غلط کرده ، Chapin چه حق دارد که بیاید یک همچین دخالتها ئی میکند؟ این امر امکان ندارد و اگر بخواهید اینکار بشود من استعفا میدهم گفتم دلیل آن چیست . بمن میگویند که برای کارهای عمرانی تان بروید قرض بکنید ، میروم پیش بلا ک رئیس بانک جهانی میگویم آدمم قرض بکنم میپرسد خوب وضعیتان را بیان نکنید چقدر دارید ؟ درآ ندچقدر دارید؟ درآ مدنفست چقدر هست ؟ به او میگویم که درآ مدنفست را ما درآ ن دخالت نداریم برای اینکه درآ مدنفست را گذاشته ایم توی بودجه . میگوید چطور درآ مدنفست را گذاشتید و از درآ مدنفست هیچ نمیخواهید برای کارهای عمرانی خرج بکنید ؟ گویم نه ، میگوید شما معتقد هستید یا اینکه این برنامه عمرانی برای مملکت یک کار مهمی است ؟ میگویم البته ، میگوید خوب شما که معتقد هستید بخودتان زحمت نمیدیدید که یک دینار از پول نفت بردارید به این مصرف برسانید پول نفت را میبرید برای پرداخت حقوق مستخدمین دولت یا مخارج ارتش آنوقت برای کارهای عمرانی

میخواهید تا ما " بیاشیاد زیک مؤسسه ی خارجی یا یک مؤسسه ی بین المللی قرض بکنند؟ بمن خواهد گفت که شما بروید مغزتان را به یک دکتری نشان بدهید شما املا" صلاحیت اینکار را ندارید . امکان ندارد که بمن قرض بدهد و من هم خودم را مفتضح میکنم هم مملکت را مفتضح میکنم و هم راه اجرای برنامه مسدود میشود دیگر امکان ندارد که اینکار را بتوانیم بکنیم .

گفتم به اینجهت من ... گفت "من چه بکنم چه بگویم ؟" گفتم بفرمائید به Chapin که چون اینکار مربوط به ابتهاج است به ابتهاج که گفتیم گفت که اگر بخواهید مرا بکنید من استعفا میدهم و بنا براین ما چون نمیتوانیم بگذاریم نمیخواهیم بگذاریم که او برود بناچار ایستادیم که از انجام اینکار امتناع بکنیم . ظاهرش هم خیال میکنم که خوشوقت شد که راه حلی پیدا شد . چند روز بعد رفتم به اسلامبول در جلسه ی سالیانه بانک جهانی و صندوق بین المللی که آن سال در اسلامبول بود در ۱۹۵۵ در ضمن دیدویا ز دیدی که میگردم رفتم پیش جورج ها مفسر ی که وزیر دارایی وقت بود وزیر دارایی آمریکا بود و آدم خیلی متنفعی هم بود از دوستان آیزنهاور بود که رئیس جمهور بود . قائم مقام وزارت دارایی و یکی از معاونین وزارت دارایی هم توی اطاقش در هیلتون حضور داشتند .

جورج ها مفسر ی پرسید که کارها ی تان چطور پیشرفت میکند؟ جورج ها مفسر ی من قبل از اینکه از او استگتن برگردم به ایران موقعیکه در صندوق بین المللی بودم با او آشنا بودم ، یکی از رؤسای O C I که سابق آورده بودیم برای تهیه برنامه او یک آدم خیلی مهمی بود رئیس (؟)

بود، او بمن توصیه کرد که من بروم و با او آشنا بشوم گفت این مردیست خیلی خیلی بافهم خیلی مردمطلعی است خوب است که شما با این آشنا شوید . و رفتم بودم و با او آشنا شده بودم بنا براین از این راه رفتم به او یک سلامی بگویم و در جواب این مطلبی که این سؤال کرد که چطور کارها ی تان پیشرفت

میکنید یا نه ؟ گفتم که مشکلات زیادی دارم که یک قسمت مربوط به دولت شما است . برسید چطور؟ گفتم که از طرف دولت شما آمده است پیشنهادی شده است به ایران که اینکار را بکنیم، در آمد نفت را توی بودجه ببریم و برای مخارج عمرانی قرض بکنیم . گفت همچنین چیزی ممکن نیست پیشنهاد کرده باشند .

گفتم شاه بمن گفت، سفیرتان Chapin رفته این رابطه شاه گفته ، گفت که امکان ندارد همچنین چیزی . گفتم آخر شاه که بمن بی ربط نمیگوید ، من هم در جواب گفتم که من استعفا خواهم داداگریک همچین کاری را نخواهید بکنید . گفت که "ملا" حق داشتید و چطور ممکن است آخر دولت ما همچنین چیزی را پیشنهاد کرده باشد ؟ به تهران برگشتم این جریان را به شاه گفتم شاه چیزی نگفت . در چند روز بعد Chapin را در یک ضیافتی دیدم و به او گفتم او هم حرفی نزد . سالها بعد در کنفرانس سانفرانسیسکو بودم یک کسی که در آن زمان در وزارت دارائی آمریکا کار میکرد و در آن موقعی که من در کنفرانس سانفرانسیسکو بودم با Stanford Research Institute کار میکرد بمن گفت ؛ "آن موقعی که شما این مطالب را به Chapin گفتید Chapin تلگراف کرد به وزارت خارجه در واشنگتن و گفت که ابتهاج از اسلامبول برگشته یک همچین حرفهایی میزند و آنها به وزارت دارائی مراجعه کردند و از جورج ها مفسری سوال کردند جورج ها مفسری هم جواب داد که عین نظر من است . "ملا" چطور ممکن است که دولت ما یک چنین پیشنهادی به ایران کرده باشد ؟ این دومورد بخوبی نشان میدهد مضار آن کاری که بارها به شاه هم من تذکر داده بودم وهم میدانم عده ی زیادی این فکر را داشتند و این عقیده را داشتند و به او میگفتند که شاه نباید در امور مملکت مداخله علنی و مداخله ی مستقیم بکند . شاه باید سلطنت بکنند . حکومت کردن باید در دست اشخاصی باشد که مسئولیت دارند و اگر دچار یک اشتباهی میشوند بتوانند مورد استیضاح مجلس قرار بگیرند و مجلس اینها را بردارد عوض بکند خود شاه بتواند اینها را تغییر بدهد که یک همچین مواردی پیش نیاید که سفیر خارجی دو مملکت ، حالا این دو مملکتی است که

من وارد هستم و میدانم دیگران هم اینکار را میکردند بدون شک سفیرشوروی هم بعضی وقتها یک تقاضاهاشی میآدم میکرد که شاه در محظور میماندند و کاهاشی میکرد که مخالف مصالح مملکت بود. و شاه در این جور موارد به آن شخص مربوط خالوزیر بود یا نمیدانم رئیس یک اداره مستقیمی بود به ایشان دستمور میداد بدون شک میکردند و نتایجش بدون شک بضر مملکت بود. و این شاه اگر از اینکار خودداری کرده بود سلطنت میکرد و مورد احترام مردم بود مورد احترام مجلس بود مورد اعتماد مملکت بود از این موارد پیش نمیا آمد که او در محظور باشد و برای اینکه روابط خودش را با دولت های خارجی حفظ بکند برای اینکه مبادا از او رنجشی پیدا بکنند، و از این مطلب او خیلی خیلی میترسید و همیشه ملاحظه میکرد، یک دستورهاشی بدهد که بکلی مخالف مصالح مملکت است.

س- خواستید ارجاع به تحریکات بانک شاهي بر علیه بانک ملی ...
 ج- این یک موضوعی است که از لحاظ تهمتهاشی که بمن وارد میشد اهمیت دارد. واقعا " میشود گفت اکثریت، شاید قریب به اتفاق ایرانیان استثنا بودند اشخاصی که خلاف این نظر را داشتند، مرا متهم میکردند که مرا در بانک ملی آوردند که از منافع انگلیسها حمایت بکنم. بلاخره مرا بقول خودشان آن گلو فیصل، اما در ایران آن گلو فیلی یا نمیدانم روسو فیلی به معنی این بوده که اعمال آن مالک هستند. دریک همچی من موردی بانک شاهي که یک بانک قدیمی انگلیسی بود که ۶۰ سال در مملکت ریشه دوانده بود و یک زمانی هم امتیاز نشر اسکناس را داشت که اتفاقا " یکی از کارهای مهم و مفیدی که رضاشاه کرده یقین دارم این راه به راهنماشی تیمورتاش کرد برای اینکه آن زمان تیمورتاش در اینکار مداخله داشت. راه " با بانک شاهي صحبت میکرد هیچ مربوط به وزارت دارایی و نخست وزیر و هیئت دولت نبود. بعنوان وزیر دربار این مذاکره

را او میکرد. به بانک‌های اخطا کردند که باید از امتیاز نشر اسکناس صرف‌نظر بکنند و چون مدتی باقی بود اینها را حاضر شدند که دو بیست هزار لیره بدهند و این را در واقع بخرند و بانک‌های هم قبول کرد. بلا آخره بعد از مذاکرات خیلی خیلی زیاد و بسیار مشکل اینکار را کردند. انتشار اسکناس را از بیست و سه ماهی خارجی گرفتند. یکی از کارهای برجسته‌ی رضاشاه بود، برای اینکه کمتر نظیر داشت. آنچه که من اطلاع دارم در مصر هم نظیر این قضیه‌ی بود — Imperial Bank of Persia National Bank of Egypt مثل — صاحب امتیاز صدور اسکناس بود. و او را هم در ابتدای حکومت نجیب‌الله نامی سرهمه کاره بود آن را لغو کردند و برای اولین بار یک غیر مصری زابه ریاست National Bank of Egypt انتخاب کردند و منصوب کردند که از دوستان و آشنایان من بود که در صندوق بین المللی عضو هیئت مدیره بود زکی صدر. این قضیه وقتیکه من به بانک ملی آمدم دستوراتی را میدادم، دوتا بانک مجاز بود که یکی بانک ملی بود یکی بانک‌های. بانک مجاز یعنی بانک‌هایی که حق داشتند معاملات ارزی انجام بدهند. بقیه — بانک‌هایی هم که بود واقعاً "بانک تجاری نبود. گفتم آن زمان تعدد ادبانه‌ها خیلی محدود بود. این دوتا بانک حق داشت معاملات ارزی بکنند. در اولین برخوردی که من کردم که دیدم که بانک‌های — کارهایی دارند می‌کنند برخلاف مقررات ارزی. به آنها اخطا کردم که شما باید اینکارها را موقوف بکنید با بیدارها را به بانک مرکزی، بانک ملی مراجعه بکنید و دستور بگیرید و دستورات بانک مرکزی را رعایت بکنید جواب دادند که شما چه حق دارید یک همچین دستوری بمانده‌اید؟ شما — بانک مجاز هستید مایک بانک مجاز. ببینید چه وضعیت مضحکی بود که آنها میخواستند خودشان را بگذارند در ردیف بانک مرکزی. در صورتیکه بانک مرکزی تمام مسئولیت اجرای این قانون مقررات ارزی را عهده دار بود.

بانک ملی موظف بود که ارزهای خارجی را که میفروختند ، قشون انگلیس قشون روس بعد آمریکا ها میفروختند در مقابل این ریال بدهد . بانک ملی که بانک ناسراکناس بود مطابق قانون مسئولیت حفظ ارزش پول ایران را داشت . در صورتیکه بانک شاهی هیچکدام از این وظائف را نداشت بانک شاهی فقط اینجا نشسته بود جدا کثرت سود را ببرد و انتقال بدهد که در لندن به صاحبان سهام پرداخت بشود . وضع این دو بانک اصلاً قابل مقایسه نبود . آنها پیوسته دشمنان این فکرها کرده بودند که شما یک بانک هستید ما یک بانک هستیم شما حق ندارید بماند دستور بدهید . اگر بانک ملی این دستور را نپذیرد کس دیگری نبود این دستور را بدهد . خوب از اینجا اختلاف ما شروع شد و بعد تشدید شد بطوریکه بانک شاهی دائم بر علیه من انتریک میکرد بلا نقطه ع . من میدانستم او آنتریک میکند اما مدرک نداشتم . تا یک روزی این مدرک بدست آمد . رئیس بازرسی بانک ملی یک نامه ای را آورد بمن ارائه داد و گفت که این .. این بعنوان یک مدیر یک روز نامه ای نوشته شده بود . گفت این آقای مدیر روزنامه که با من دوست است با همان نیرومند رئیس بازرسی دوست است ، گفت این را دوستانه بمن داد که من بشما نشان بدهم . نامه را دیدم بخط اسماعیل دهلوی است . اسماعیل دهلوی در آن زمان کارمند ارشد ایرانی بود در بانک شاهی ، کار چاق کن بود تمام کارهای آنها را درست میکرد . نامه ای به خط او ، برای اینکه این سالها زبردست من در بانک شاهی کار میکرد وقتی من بانک شاهی بودم و خطن را کلاماً میشناختم ، بخط او بود . یک مقاله ای نوشته و یک نامه ای هم ضمیمه اش کرده به اسم این مدیر روزنامه نوشته است که این مقاله را فرستادم که درج بکنید بعد همدیگر را می بینیم . مقصود اینست که حتماً این همدیگر را می بینیم یعنی همان مطابق قرار که مثلاً داریم بشما چیزی میدهم . در این مقاله شروع کرده است از اینکه ابتهاج از عمال انگلیسها است و سالها

دربانک شاهی کار میکرد والان هم هرکاری که میکند به دستور انگلیس هاست ، یعنی همان حرفی را که دشمنان من میزدند عین همان به تفصیل .
 خب من وقتی این را دیدم اصلاً " بعدی متحیر شدم چطور آخریک همچیـــــــــــــــ
 چیزی میشود که این آدم اینجور مینویسد میدهد دست طرف ؟ حالا این طرف هم
 کسی بوده که این مقاله را سابق چاپ میکرده چطور شده که یک دفعه
 به نیرومند داده معلوم نشد . تلفن کردم به ولتر رئیس بانک
 شاهی گفتم خواهش میکنم بیایید ، آمد . به او گفتم که شما در اینجا اجازه
 میدید که بر علیه من که رئیس بانک ناشر اسکناس هتم اعضاء تان تحریکات
 بکنند ؟ گفت نه همچین چیزی نمیکنیم . گفتم در انگلستان اگر یک همچیـــــــــــــــ
 کاری را یکی از بانکهای خارجی بر علیه Bank of England بکنند
 و تحریکاتی را بکنند مردم را و اداری بکنند که مقاله بنویسند و رئیســـــــــــــــ
 Bank of England را متهم بکنند که او خیانت میکند
 همچین چیزی را اجازه میدهند ؟ گفت نه . نامه را به او نشان دادم . گفتم
 این نامه ایست که دهلوی نوشته و این هم خط او است . گفت که ممکن است
 که این را بمن بدهید که من به او نشان بدهم ؟ گفتم البته . به او دادم رفت .
 یکی دو سه روز بعد وقت خواست و آمد گفت که این نامه بخط دهلوی هست
 اما او نوشته . من درست نفهمیدم گفتم چطور همچین چیزی میشود یعنی
 چه ؟ بخط او هست او نوشته یعنی چه ؟ گفت یکی از دوستانش این مقاله
 را نوشته بود سر راهش میبرد که به مدیر روزنامه بدهد آمد به دیدن دهلوی
 و به او نشان داد دهلوی گرفت از روی این کپی کرد . گفتم که شما
 به این چیزی که میگوئید معتقد هستید ؟ گفتم کسیکه میخواهد کپی بکند
 اولاً چه لزومی داشت کپی بکند برای اینکه فردایش این را تو روزنامه
 چاپ شده قشنگ و پاکیزه میدید ، کسیکه بخواد کپی بکند دیگـــــــــــــــ
 تصحیح نمیکند ، این تصحیح شده گفتم این را که دیگر میدانید آشکار
 است ، چندانجا تصحیح کرده . گفتم این را شما باور میکنید ؟ گفت باـــــــــــــــ

گفتم خیلی خوب من باشما دیگرکاری ندارم تشریف ببرید . چندی از این قضیه گذشت تا یک روزیکه شاه بمن گفت ، "بولارد دارد میرود خیلی خیلی گله داردا ز رفتاری که شما با بانک شاهی کردید وشما بروید ببینید ، ببینید چه میگوید و زیاد هم به او تنده نکنید ." به بولارد تلفن کردم که من میخواهم بیایم شما را ببینم رقتم . هما نوقت هم اولســــرم هم خیلی اذیتم میکردم زخم معده ام خیلی اذیتم میکرد . رقتم نشستم وصحبت کردیم گفتم خب شما چه ایرادی دارید ؟ چه شکایتی دارید ؟ گفت " از سخت گیریهای که به بانک شاهی میکنید ." گفتم این مطلب را نگویید برای اینکه بانک شاهی مرکز مخالفت با من شده وعضو ارشدا ایرانی بانک شاهی مقاله نوشته بخط خودش که خطی که من میشناسم بعد دولتســـــرا خواستم وقتی به او گفتم بمن میگوید که این را او نوشته خط او هست اما او ننوشته . گفت : " بله مستر ولتســـــر بمن هم گفت ومن تصدیق میکنم که ننوشته " من اینجاد دیگر بی اختیار شروع کردم به داد و فریاد کردن به او گفتم که شما این مطلبی را که گفتید توجه نکردید که چه میگوئید اما مقصود شما ایستکه یک حرفی را که یک انگلیسی میزند آن سندا ست . یک خارجی اعم از اینکه ایرانی باشد یا فرانسوی باشد یا آلمانی باشد در مقابل گفتهی یک انگلیسی ارزش ندارد . اینست این ایرادی که من به شما دارم . گفتم شما خیال میکنید که من نمیدانم در بانک شاهی چه خبر بود ؟ گفتم من یک جوانی بودم توی بانک شاهی در رشت کار میکردم ، شعبه رشت را من میگرداندم یک انگلیسی بود به اسم کلارک . بعد که من به تهران منتقل شدم بفاصله کمتر از یکسال ، یک سال نشده بود ، یک نامه ی بدون امضائی به بازرسی رسید ، من هم آنوقت در بازرسی کار میکردم ، پیش مکلینــــ که یکی از دوستان من بود . او بمن نامه را نشان داد نوشتند که این در معاملات اوزی که آن زمانی که من در شعبه بودم تمام این معاملات را من انجام میدادم وقتی من رقتم این

که خیرمن تحقیق کردم این راه‌دهلوی ننوشته شما میگوئید که رئیس بانک حق دارد. گفتم فایده ندارد اینجور صحبت کردن با شما فایده ندارد خیلی دیگری نشان شد و خیلی تند صحبت کردم، بلندشدم که بروم آمدتادم درب بمن گفت خیلی من متأسفم که موقعیکه میروم یک همچین صحنه‌ای بین ما پیش آمده باشد. بعد رفتم به شاه هم گفتم ، گفتم من تنها کاری که نکردم کتکش نزدم. برای اینکه این یک همچین مطالبی را میگفت . در یک همچین موقعی میگویم مردم ایران یا اکثریت آنها میگفتند که — را این انگلیسها آوردند و منافع آنها را حفظ میکنم . حال اداری از این موارد ما با بانک شاهی یک قرار گذاشتم که همان تصویب نامه‌ای را که گذراندم که ۵۵ درصد از سپرده‌ها را آخر هر ماه باید حساب بکنند سپرده‌های حسابهای اشخاص را پیش خودش ۵۵ درصد آن را پیش بانک ملی تودیع بکنند . این بانکهای خارجی بود . ماه اول داد ماه دوم هم داد . یک ماه گذشت بانک روس نداد ، آبراهیم کاشانی رئیس حسابداری بانک بود او را خواستم چون روسی هم میدانست گفتم که به بانک روس تلفن بکنید بگوئید تا فردا ساعت ده صبح به شما مهلت میدهم که مطابق این تصویب نامه عمل بکنید صورت سپرده‌ها بتان را بدهید و این ۵۵ درصد را هم چک بدهید که به بانک ملی پرداخت بشود و اگر نکردید میفرستم بانکتان را می‌بندند . کاشانی یک خرده تأسف کرد. گفتم آقای کاشانی همینطوری که گفتم بروید و عمل بکنید، و بانک را می‌کردم — برای اینکه قدرت دیگری نبود . یک بانکی تصویب نامه‌ای صادر می‌شود رعایت نمی‌کنند و گفتم اگر استدلالتان اینست که از این تصویب نامه خوشتان ضمیمه بدتشریف ببرید مسکوک کسی شما را مجبور نکرده که در اینجا شعبه داشته باشید بانک داشته باشید . تا روزیکه در ایران کار میکنید شما تابع قوانین ایران هستید و باید قوانین ایران را رعایت بکنید . رفت گفتم فردا صبح چک فرستادند از آن روز بعد هم این تصویب نامه را اجرا می‌کردند . دو ماه بعد از اجرای این عمل بانک شاهی

آمد، یک مطلب خیلی فنی است ، به این استناد کرد که یک قسمت از وجوه ایرانیهایی که پیشش بود آن را ندهد. این را یک توضیح مختصری میدهم تا مطلب روشن شود. اسم سپرده های مردم در بانکها اطلاق میشود به Deposits یعنی همان ترجمه Deposits است که Current Account اعم از سپرده حساب جاری است یا سپرده مدت دار ، Fixed Deposit Account ، یک اشتباه لفظی در ایران هست در مورد اعتبارات اسنادی که با بانکها بازمیکنند اعتبار اسنادی هم موردی بازمیشود که واردکننده ایرانی یک جنسی را سفارش میدهد فرض بکنید از انگلستان آنوقت مطابق وضع روزی با بانکها به تشخیص خودشان یا مقامات دولتی به بانکها دستور میدهند، بسته به وضع روز، نسبت بهریک از کالاهائی که وارد میشود یک سپرده ای بگیرند. بعضی وقتها بدون سپرده اعتبار را میگویند با زکنید . اما در مواردیکه نمیخواهند که ورود یک کالای بخصوصی تشویق بشود میگویند که واردکننده باید یک قسمت از جنسی را که سفارش میدهد بعنوان پیش پرداخت به بانک بسپارد، بپردازد. من برای اینک در آن موقع جنگ که جنسی که مورد احتیاج مملکت باشد تمیاً مد یک مقداری بجزاورد می شد. مثلاً یک چیزهائی که مطلقاً به درد مردمی که قماش به اندازه ای کافی نداشتند پارچه ابریشمی وارد میشد و قسمتی از آن هم از سوئیس میآمد. دستور دادم که این را باید صد درصد سپرده بگذارند. کسیکه میخواهد این را وارد بکند تمام پولش را از روز اول باید بیاورد به بانک بدهد که این خودش یک ترمزی است که مردمی که پول ندارند بخواهند سفارش ندهند. و او هم که پول دارد تاء مل میکند از روزیکه این را در بانک میگذارد تا روزیکه جنش میرسد ممکن است هشت ماه یک سال طول بکشد . این خودش در حجم واردات آن کالای بخصوص تاء شیردارد. حالاً این را ما به اشتباه در ایران معمول شده بود اسم آن را سپرده گذاشته بودند. در صورتیکه سپرده ای نیست

این چیزی است یک بیعانه است یک پیش پرداختی است علی الحساب بابت قیمت جنس که بعد از اینکه اسناد حمل آن رسید با رنا مه آن رسید اینها را وقتی که وارد کننده - میآید تسویه بکند آن چیزی را که قبلاً پرداخته حساب میشود بقیه اش را از او بگیرند . این را به اشتباه در ایران معمول شده بود میگفتند سپرده . بانک شاهی بعد از اینکه دو ماه آن عمل را انجام داده همین سپرده را هم ۵۵ درصدش را به بانک پرداخت کرده دبه کرد که ما این را جزو سپرده ها ببسایند محسوب بکنیم .

و تئیه آن دستوری که داده بودم به بانک شاهی که آنهم صد درصد بگیرد دستور این بود که صد درصد را بگیرد و به بانک ملی میدهد . چرا ؟ فلسفه این برای این بود که کمتر از مصرف شود ، کمتر جنس بپهوه بیاید و وارد کننده به این وسیله برایش یک مضیقه ای بود ، یک تحمیلی بود و وارد کننده ای ایرانی میشد که برود پولش را تهیه بکند و بیاورد در بانک بگذارد . این را من حاضر نبودم که یک بانک خارجی بگیرد بحساب خودش نگهدارد . این میگفتم سپرده ای است بابت ارزی که باید بدهد - به این آدم فروخته بشود . آن ارز را کی میفروشد ؟ بانک ملی میدهد از ارزی که بانک ملی میدهد . بانک شاهی هر وقت که ارز میفروخت هر روز هر هفته چند دفعه هر وقت که لازم داشت صورت میداد که تا امروز ما اینقدر ارز خریدیم اینقدر ارز فروختیم . ما از فروشش بر خریدش را بانک ملی میبایست بهش از بدهد مپه ارزی که فروخته بود . وضع ارزی بانک شاهی را بانک ملی تعهد داشت که تسویه بکند . بنا بر این آن هیچ مسؤلیتی نداشت هیچ زحمتی بخودش نمیداد بانک ملی بود که میبایست آنقدر ارز تهیه بکنند از هر جایی که بدست میآید که بتوانند جواب ارزهای راکه بانکهای مجاز فروختند بدهد . یعنی حوائج وارداتی مملکت را تا مین بکنند حوائج ارزی دولت را تا مین بکنند . این از وظائف بانک ملی بود بانک شاهی هیچ

مسئولیتی نداشت . هر قدر که مردم میخریدند، بشرط اینکه مطابق مقررات ارزی باشد، میفروخت کسری را بمحض اینکه از بانک ملی تقاضا میکرد بانک ملی میبایست به او بدهد . این را نوشتند که ما این را اشتباه کردیم ، اشتباه کردیم هم نگفتند ، گفتند این را ما نمیدهیم ، این پولی است که باید در بانکهای بماند . این مضمول آن قانون ، قاعدهی سپردهها نمیشد که ۵۵ درصد بدهیم . من گفتم استدلال بکنید ، استدلال کردند فایده نبخشید . دستور دادم که دیگر به بانکهای ارزی نزنوشید . خوب این دیگریک وضع بسیار وخیمی برای آنها پیش آورد . برای اینکه آنها که نمیتوانستند بیرون داری از خودشان بفرشند . آنها یک بانک مجازی بودند که کسری ارزشان را ما میبایست تاءمین بکنیم . اما چون راه دیگری نداشتیم برای وادار کردن اینها که یک چیز حق مسلم ما بود اینکار را کردند . رفتند بیست و نهم و وزیر و به وزارت دارا شویبه سفارت انگلیس شکایت کردند . هیئت وزیران جلسه ای در قلهک تشکیل داد ، همان سفارت آلمان ، بنا آنجا سفارت آلمان بود یا آن روز بلبه یا یک خانه ای را اجاره کرده بودند بهر حال در برعریش بود . جلسه هیئت وزیران به ریاست ساعت و مرا هم خواستند که توضیح بدهم . من تمام این جریان را به آنها گفتم توضیح دادم که اینها منقلب میکنند اینها یک موضوع فنی را که یک خورده بغرنج است و جنبه صدر صد فنی دارد دارند سوء تعبیر میکنند و لسی صدر صد حق با ما است . توی هیئت وزیران اشخاصی بودند که علنی از انگلیسها حمایت میکردند ، از بانک شاهی ، یکی از آنها فهیم الملک بود که آنوقت وزیر مشاور بود . اشخاص دیگر هم بودند . آنها آنطور برجسته نبودند اما فهیم الملک خیلی درمن اثر کرد خیلی برای اینکه سالها بود من فهیم الملک را میشناختم و برای او یک احترامی قائل بودم خیال میکردم یک آدمی است متین است ، یک آدمی است با وجدان است ، یک آدمی است متصف است . این هیئت وزیران وضع بسیار بسیار بدی پیدا کرد بطوریکه من گفتم

که من خیال میکردم که این هیئت وزیران است . الان این بیشتر شبا هت دارده هیئت وزیران انگلیس ، برای اینکه من رئیس بانک ناشر اسکاتس ایرانی هستم آدم با استدلال به شما میگویم که این حق با بانک ملی است و آنها حرفی که میزنندنا مربوط است . استنباط میکنم که هیئت دولت دار دبه بانک شاهی حق میدهد ، خیلی منقلب شدم فوق العاده وضعیت بدی بود ، پس فردا بش هم میرفتم به جلسه سالیانه مجمع عمومی بانک که در کجا بودند نمیدانم یاد من نیست ولی به لندن هم رفتم . این هزارونه صد درست سالش راهم یاد من نیست . همان سالی است که این تصویرنامه تازه بموقع اجرا گذاشته شده بود . بهر حال با این وضع رفتم ، هان رفتم چیز...

س - ۴۹ نبود؟

ج - ۴۹ بود درواشنگتن بود . ۴۹ بود درواشنگتن که کریپس وزیر دارائی انگلیس رئیس دلیگاسیون انگلیس بود در ۴۹ ، به ملاقات کریپس رفتم ، کریپس بمن گفتش که شما خیلی سخت گیری میکنید به این بانک ما به این بانک شاهی ، گفتم که حیف است که شما از این بانک حمایت نکنید . گفت آخر من وزیر دارائی انگلیس هستم اینهم بانک انگلیسی است . گفتم تصدیق میکنم بله درست است من توجهی به این مطلب نکردم و اینها اشخاص درستی نیستند گفت ، "یک همچین اختلافی بمن گزارش دادند که شما خیلی بسینه اینها زور میگوئید و مطالبی را که به آنها گفتید به آنها تحمیل کردید یعنی به آنها زور میگوئید ممکن است از شما خواهش بکنم سررا هتسان در لندن این قضیه را به کابولت رئیس Bank of England بگوئید و با او صحبت بکنید و او نظر بدهد." گفتم ما کمال میل ، آنا " گفتم با کمال میل

....

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۲۵ آگست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : علیرضا عروجی

نوار شماره : ۳۸

بعد پیداکرد . حالا تعجب میکنند که رئیس بانک انگلستان چطوری
این را روی کاغذ آورده و مینویسد که اینها این مطلبی را که میگویند
مطابق حقیقت نیست . این رایکا پپی زودی بود که از اینجهت
گفتم که یک نفر ایرانی به این مشکلات هم برخورد میکرد . هیئت وزیران ساعد
یک مردی بود خیلی خیلی وطن پرست اما خوب تحت نفوذ و زرایش قرار می گرفت
و مسئله فنی بود که فهماندش کار آسانی نبود . این موضوع سپرده ها کار آسانی
نیست ولی خوشبختانه این قضیه این شهادت این کابینت
که از ریستو کراتهای معروف انگلیس است . یک آدمی بود که من بمحض
اینکه اسمش را بردم ... هان وقتی که این را بمن کابولد (?) داد رفتم
پیش کریپس برای خدا حافظی برای اینکه با او هم مذاکره ای راجع
به همان قرارداد تبدیل تضمین لیره ها داشتم ، آن قرارداد کذائی
Memorandum of Understanding . پرسیدم که گزارش کالد (?)

را دیدید؟ گفت نه گفتم چطور ندیدید بمن داد، گفت چیست ؟ گفتم . گفت
خیلی خیلی خوشحالم ، دیگر بانک های اجازه نخواهد داشت که بیاید یک
کلمه راجع به شما بخواند شکایت بکند . گفت خیلی خوشحالم که این
سلم شد و معلوم شد . گفتم بله این را بشما هم خواهد داد .

س - حال راجع به پیشنهاد ساعد برای عضویت هیئت مذاکره در مورد نفت
چ - بله . اینهم از موارد جالبی است که در همان موقعیکه همه مرا متهم
میکردند که من از اعمال انگلیسیها هستم . کار نفت را که بهیچوجه ارتباطی
با بانک نداشت مطلقا من یک عده ای را برای رسیدگی به اینکارا مقرر کردم

که این اشخاص عبارتند بودند اول عقلی که این یکی از کارمندان ، آنوقت معاون اداره ی بررسی های اقتصادی بود ، خردجو ، وگمان میکنم مهدی سمعی هم در آن دخالت داشت ، اینها ضوابط رابطه ی شرکت های نفتی را با دولتهای که در کشورشان اینها کار میکردند مخصوصاً " ونزوئلا را مطالعه میکنند و ببینیم که ما از چه راهی میتوانیم یک وضع و شرایط بهتری بدست بیاوریم در مورد نفت س- در مقابل شرکت های خارجی .

ج - در مقابل شرکت نفت ، شرکت همان Anglo - Persian و یک مطالعات عمیقی شد و یک پرونده ی قطوری پیدا کرد من تمام این چیزها را به مراحل می میرسد که ما نتیجه گیری میکردیم میفرستادم برای دفتر مخصوص ، نخست وزیر و وزارت دارائی ، این یک پرونده ی مهمی شد که من این مطالعات را کردم و نتیجه را برایتان میفرستم ، تمام اینها دال بر این بود که حتی بیش از ۵۰ درصد میگردت برای اینکه ونزوئلا داشت یک چیزهایی که رویهمرفته بیش از ۵۰ درصد میگردت . مرتب میفرستادم . خوب بعد از اینکه من از بانک ملی رفتم ، به پاریس رفتم و بعد از نزدیک دو سال به دعوت صندوق بین المللی به واشنگتن رفتم و در صندوق بین المللی کار میکردم حسین مکی به دعوت بانک جهانی به واشنگتن آمد . علت اینکه او را دعوت کردند این بود که بانک جهانی چون یک وقتی بعنوان واسطه کار در موضوع نفت دخالت کرد و مکی یکی از اشخاصی بود که از سخنگوهای دولت در آن زمان بود . در کنار نفت مدافعه ی زیادی داشت که چندین بار هم به جنوب رفت برای مذاکره با رؤسای شرکت درمحل . و این آمد به واشنگتن و منزل حاج محمدنمازی از مکی و یک عده ی زیادی از ایرانیها دعوتی کرد . آنجا مکی بمن گفت که من پرونده های بانک را دیدم ، بانک ملی را دیدم راجع به کار نفت و کارهایی که شما کردید . و اینکار را هم همان آقای عقلی کرد برای اینکه بعدها بمن گفت که این پرونده ها را ، یک عده ای را دعوت کرده بود من جمله بقاشی را ، بقاشی کرمانی را چون خود عقلی هم کرمانی بود و با او دوست بسود

گفت به بقاشی ومکی ویک عدهی دیگری این پرونده ها را نشان داد که ببینید فلانی که مورد تهمت شما ها هم بود مورد حمله ی شما هم بود اینکارها را در این مدت میکرد و هیچ تظا هر هم نمی کرد که چه کارهای را انجام داده در صورتیکه مطلقا اینکار به بانک ملی مربوط نبود. مکی گفت: " اگر سه نفر در ایران مثل شما اقدام کرده بودند و بخودشان زحمت داده بودند و آن اطلاعات را جمع آوری کرده بودند این قضایسا این مشکلات نفت پیش نمی آمد" یعنی همانوقت حل میشد. بهمین جهت بود گمان میکنم که یک روزی بمن ساعتی نهد وزیر بود در یک جلسه ای با هم بودیم گمان میکنم دربار بود، با هم از آن جلسه که بیرون می آمدم بمن گفت، " یک هشتی می آید از انگلستان که همان گس بود که برای مذاکره و تجدید نظر در کارهای نفت و من سه نفر را می خواهم تعیین بکنم که از طرف دولت مذاکره بکنند و می خواهم که شما جزو این سه نفر باشید، " پرسیدم که آن دو نفر دیگری ها هستند؟ گفت، " یک نفرش را در نظر گرفتیم آقای تقی زاده، " چون ساعتی بود و او هم ترک بود و خیلی به او عقیده داشت. گفتم که با کمال میل قبول میکنم گفت سومی را باید بعد تعیین بکنم.

س - این چه سالی بود ؟

ج - این همان سالی که گس گلشانیان، قرارداد معروف گس گلشانیان دیگر که، سالش را هیچ بخاطر ندارم. اما اینهم به اینجهت، یقین دارم به اینجهت بود که میدید که من مرتب این گزارش را برای نخست وزیر میفرستم که این مطالعاتی که ما داریم میکنیم، کسی از من توقعی نداشت و بمن نگفته بود اینکار را بکنم. اینکار را میکردم برای اینکه احساس میکردم یک خلائی هست کسی در اینخصوص بخودش زحمت نمیده که یک مطالعات مستندی بکنند که با استناد به قراردادها بیسی دیگران وجود دارد و اجرا دارد میشود. که میگویم در این قسمت این دو نفر خیلی خیلی خدمت میکردند. یکی عقیلی، یکی خردجو. در جمع آوری اینها

خیلی زحمت کشیدند مدتها ماهها روی این کار کردند. وگفتم باکمال میل . یک مدتی گذشت خبری نشد . گفتم یا آمده بود یا بنا بود یا میاید نصراله جهانگیری کی از معاونین من در بانک ملی بود وقتی آمدم بود و در زمان منم بود و تا آخر هم بود. این توی اطاق من آمد و یک نامه ای بمن نشان داد، نامه ای است از گلشائیان وزیر دارائی که خطاب به نصراله جهانگیر مینویسند که یک کمیسیونی در نظر هست که تشکیل بشود تعیین بشود برای مذاکره با گفتم وقتی که میآید که با حضور وزیر دارائی این اشخاص هم شرکت داشته باشند و بنا بر این از شما دعوت میشود ، از شما که نصراله جهانگیر باشد دعوت میشود که در این کمیسیون شرکت داشته باشید . از من آمدا اجازه بخواه که اجازه میدهید من اینکار را بکنم . علت اینکه به نصراله جهانگیر این پیشنهاد کرده بودند این بود که قبلاً از اینکه این به بانک ملی بیا شد از وزارت دارائی رئیس اداره ی نفت بود در وزارت دارائی آن زمانی که اوبه بانک آمده بود جانشین او پیرنیاشده بود پیرنیاشی که وکیل مجلس بود برادر بزرگ باقر پیرنیاشده ، حسین پیرنیاشده ، حسین پیرنیاشده نصراله جهانگیر شده بود و آنوقت رئیس اداره ی نفت بود و به او نوشتند که شما و رئیس فعلی اداره ی نفت حسین پیرنیاشده ، حالا طرم نیست کس دیگری بود یا نه و یا شاید همین دو نفر ، این دو نفر با تفاق گلشائیان اینکار را انجام بدهند . من به جهانگیر گفتم ، گفتم که البته قبول نکنید خیلی هم خوب است . و آنوقت به او گفتم ساعد یک همچین چیزی چند ماه پیش بمن گفته بود چه جوری شد اصاحدس میزنم که وقتیکه یک اشخاصی شنیدند که سرا در نظر گرفتند او را منصرف کردند . برای اینکه میدانستند اگر من آنجا بروم میایستم روی این عقیده ای که دارم ، عقیده ای که دارم ، مطالعاتی که کردم و شاید هم برای وزیر دارائی خیلی راحت تر بود که مثلاً سروکارش با یک اشخاصی مثل نصراله جهانگیر

ج - این ازمواری است که من درکا رنفت فکر میگردم و مطالعاتی میگردم
 وسی میگردم یک راهی پیدا بکنم که پیشنها دبکنم که هم برای
 ایران هم برای کشورهای نفت خیز دیگر مفید باشد. به این نتیجه
 رسیده بودم که اگر کشورهای نفت خیز با هر تعدادی از این کشورها که
 این اصولی را که من در نظر داشتم قبول بکنند اینها یک گروهی را تشکیل
 بدهند آنوقت با شرکت های عامل ، شرکت های فروشنده نفت داخل
 مذاکره بشویم و یک پایه جدیدی بگذاریم در روابط بین کشورهای
 نفت خیز و شرکت های عامل استخراج نفت و فروش نفت. و آن این باشد که
 ما بگوئیم که شرکت های نفت خیز تعهد میکنند که تا دینا را خرازد درآمدهای
 خودشان را به مصرف کارهای عمرانی برسانند یعنی به این ترتیب که
 هر یک از این کشورها یک برنامهای را تهیه بکنند که مورد
 قبول یک مؤسسه بین المللی باشد ، مورد قبول دنیا باشد که این شرکتها،
 اینها قبل از آنکه سیس یا تک چه نامی بدهند،
 تعهد بکنند که عایدات نفت بهیچ مصرفی نخواهد رسید مگر
 کارهای عمرانی ، و کارهای عمرانی طبق یک نقشه و برنامه ای خواهد
 بود که این کشورها تهیه میکنند و یک مرکزی که خودشان بعدا بیدفکر
 بکنند و تعیین بکنند او بیاید از لحاظ یک بیننده بی طرفی اینها را
 رسیدگی بکنند و ببینند که اینها موزون هست ، اینها اقتصادی هست ، اینها
 بطور کلی یک برنامه ای جا می برای این کشورها هست و آنوقت تعهد بکنند
 که از پول نفتی که عایدشان میشود منحصر " در اجرای این برنامه مصرف
 بشود. شرکت های نفتی آنوقت در مقابل تعهد بکنند که ۸۰ درصد از منافع
 به کشورهای نفت خیز بدهند ۲۰ درصد فقط متعلق بخودشان باشد. در اطراف این
 من یک فکری کرده بودم به این ترتیب ، این کلیاتش بود. و در یک سفر
 که با هنسری لوس ملاقات کردم . الان درست بخاطرند! ام این
 کجا بود .

ج - یقین ندارم اما دریکی از تماس‌هایی که با هنری لوس داشتم برای اینکه هنری لوس را کسی میدانستم که اولاً "نفوذ فوق العاده در مطبوعات دارد . ثانياً "نبض کارهای اقتصادی دنیا را بخصوص آمریکا را در دست دارد خواستم عکس العمل او را برای این فکرخودم بدانم . وقتی که این رابطه او توضیح دادم بمن گفت ، "بسیار فکرخوبی است " پرسیدم که این را میشود به شرکت های نفت قبولاند ؟ گفتم این شرکت های نفت آخر این Lobby های که دارند اینها قوی هستند ، خیلی متنفذهستند شاید نتوانیم وزورمان نرسد که این را بقبولانیم . گفت ، "نه من برعکس خیال میکنم که تویی همین شرکت های نفت ، شرکت های بزرگ نفت یک اشخاصی هستند که وسعت دیدشان طوری است که اینها میتوانند تشخیص بدهند که این بطور کلی بسط مصلحت دنیا است و خیال میکنم این پرنسیپی است اگر اطمینان پیدا میکنند که این عملی خواهد شد که این پولها نفلسه نمیشود خیال میکنم بتوانید به آنها بقبولانید . " خب من دیگر برکنار شدم از اینکارها ، دیگر رفتم دیگر مهلنتی پیدا نکردم ، فرصتی پیدا نکردم که این افکار خودم را بقبولانم تا اینکه وقتی به ایران آمدم و سرپرست سازمان برنامه شدم اتفاقاً " مصداق بود با موقعی که حکومت زاهدی و وزیر دارایی اوعلی امینی مشغول مذاکره شده بودند با کنسرسیوم . دیگر املاً" مداخله نکردم و منجر هم شده بود قسار داد که در آمد اولین سال ایران هم تا آنجا که بخاطر دارم نود میلیون دلار بود .

س- راجع به آمریکا و اقتصاد میفرمودید .

ج - بله من از چه تاریخی به این مسئله به این حقیقت بعقیده‌ی خودم برخورد کردم درست یادم نیست اما چیزیکه در این تاء شیرداشت در ایجاد این فکر در من تاء شیرداشت یکی همان دوره‌ای بود که در صندوق بین المللی بودم آنجا هم داشتم سروکارم با همین اکونومیست ها بود . اینها یک اشخاصی را تشخیص دادم که خیلی خیلی طرز فکرشان محدود به یک چهارچوب کوچکی است

فوق العاده هم در عقایدشان تعصب دارند . و برای خاطر این فکریک مطالب دیگری راه قدر هم مهم باشد یک اصولی را در نظر نمیگیرند . یکی از چیزهایی که یک روزی باعث تا سفح شدن شد این بود که رئیس صندوق بین الملل که اسمش را الان ، بعناز روت خیلسی معروف بود این را نگفتم این را باید بعد پیدا کرد ، این را باید پیدا بکنیم و بگوئیم . این در یک نطقی که در یکی از مجامع سالیانه صندوق بین المللی کرد گفت ، "کشورهای در حال رشد ، برای کشورهای در حال رشد حفظ توازن در پرداخت های بین المللی مهمتر از برنامه های اصلاحی است ، برنامه های اصلاحات اقتصادی و اجتماعی است ." که من متحیر شدم که این چطور کسی است که رئیس صندوق است و آمده مثلا این عقیده اش است ، این عقیده ای است که نشان میدهد طرز فکر اکونومیست ها را بطور کلی . و با همین تماشایی که با اکونومیست ها داشتم و بعد در سازمان برنامه این را با هم دیدم . دیدم ، یکی از اولین کارهایی که در سازمان برنامه کردم این بود که قیمت سیمان را پائین آوردم ، برای اینکه در زمان من سازمان برنامه کارخانه ها راه هم خودش اداره میکرد . از جمله کارخانه هایی که اداره میکرد یکی کارخانه سیمان ری بود که مال خود سازمان ، مال دولت بود . بنا بر این میتوانستم قیمت سیمان را من تعیین بکنم . و همین کار را کردم شروع کردم بتدریج قیمت سیمان را پائین بیاورم که این اتفاقا " باعث کدورت برادر من شد برای اینکه او هم یک کارخانه سیمان ایجاد کرده بود خیلی خیلی باعث ناراحتی او شد و دیگران هم از او حمایت میکردند . مثلا" یکی دو مرتبه شاه یک صحبت ها می کرد و شاه هدایت اشرف هم ذی نفع بود و گمان میکنم صاحب سهم بود . که یک جلسه ای هم بعد در حضور او بود که گفتگو میشد با برادر من که آنجا بود که هژیوس گفت که "عجب جنگ زرگری ." اما من اینکار را کردم . و یک برنامه ای هم درست کرده بودم برای توسعه کارخانه های سیمان و افزایش تولید سیمان .

دو نفر، هنوز دفتر اقتصادی و دفتر فنی اینها نداشتیم . در آن مراحل اولیه بود که دو تا اقتصاددان آکونومیست بمــــــــــــــــــــ Stanford Research Institute داده بـــــــــــــــــــــــ بود . یکی از آنها بلژیکی بود یکی از آنها آمریکائی . و این را چه جور فاینانــــــــــــــــس کردم این راهم درست بخاطر ندارم برای اینکه این یک دوره‌ی کوتاهی بود که این دو نفر پیش من بودند این دو تا بمن یک یادداشتی فرستادند که اینکاری که شما دارید میکنید صحیح نیست . افزایش سریع تولیدسیمان به این میزان بهیچوجه شایسته نیست . آنها را خواستم و از آنها پرسیدم که روی چه مـــــــــــــــــــــادی غنی شـــــــــــــــــــــما این حرف را میزنید ؟ گفتند ، " روی Trend که در دنیا برقرار است هیچ مملکتی بیش از ده درصد افزایش در تولیدسیمان ندارد . " گفتـــــــــــــــــــــــ ده درصد از چی ؟ ده درصد از سال و سالهاشــــــــــــــــی که متعلق به کشورهایی است پیشتر قـــــــــــــــــــــه . کارشان را کردند و راه افتادند تمام حواشـــــــــــــــــــــ آنها تـــــــــــــــــــــا مین شده رشد اقتصادی میگویند بیشتر از ده درصد نباشد این را قبول دارم . اما ما از کجا داریم شروع میکنیم ؟ ما از زیرمرداریم شروع میکنیم . اینهمه آخر حرف شد این چه استدلالی است . بعدها که این برنامه سیمان سازمان برنامه اجراء شد تازه یک قسمت از حواشـــــــــــــــــــــ مملکت را تـــــــــــــــــــــا مین کرد . باز سیمانی که در ایران مصرف میشد به مراتب بیش از این بود بطوریکه اـــــــــــــــــــــران واردکننده‌ی سیمان بود . رویهمرفته با تمام این دردها را گرفتـــــــــــــــــــــــ و تمام این مسائل من به این نتیجه رسیدم که از کسیکه میخواهد کارهای اصلاحات عمده‌ی اقتصادی و اجتماعی و عمرانی بکند این اگر بخواد که تسلیم نظر آکونومیست ها بشود به هیچجا نمیرسد . و به این جهت من این اصل را چندین بار در چندین جا گفتم که اگر آمریکا صد سال قبل به اندازه‌ی امروز اقتصاددان میداشت هیچوقت آمریکا آباد نشده بود . هیچوقت آمریکا اـــــــــــــــــــــــ پیشرفتی را که نصیبش شد نمیشد ، این موفقیت هاشــــــــــــــــی که پیدا کرد نمیگردد . چرا ؟ برای اینکه این آقایان آکونومیست ها میآمدند به هزارویک دلیل

میگفتند اینکاری که شما الان میخواستید بنشین و چنان است ، عواقبش
اینطور و آنطور خواهد بود .....

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۲۵ آگست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مواجه کننده : علیرضا عروسی

نوار شماره : ۳۹

بله در همان جلسه ای که این برکناند (؟) در سازمان برنامه حضور داشت و یک عده زیادی هم بودند منجمله لیلینتال اینها این مطلب را گفت ، گفت " شما یادتان میروید ببینید که در ترکیه نتیجه ی این تندروی چه شد . " گسه من فوراً " متوجه شدم که راسل دور (؟) این را گفته برای اینکه راسل دور (؟) قبل از اینکه به ایران بیاید نماینده ی بانک جهانی در ترکیه بود . اینجا دیگر من با خشونت و با تند ی گفتم که آمریکا اگر ه سال پیش اینقدر اکونومیست داشت به هیچ جا نمی رسید ، هیچ ترقی نمی کرد . گفتم کسه تنها راه نجات ایران اینست که سعی بکنند با یک برنامه ی وسیع و جامع الاطرافی یک کارهای عظیمی را انجام بدهد . شما با نظرتنگ بمن میگوئید که اینکار را نکن ، آن کار را نکن ، آن کار را نکن . پس کی این کشورها شی که عقب مانده اند باید اقدام و ارباشند که به قافله ی دیگران برسند . گفتم که وضع یک کشور عقب مانده مثل یک دریضی است که داردمیمیرد اگر یک فکری برای ایمن نکنند یک علاجی نکنند این خواهد مرد . برای اینکه علل ابده که نمی شود به این وضع در دنیا ی امروز زندگی کسه رسید . و ایمن عمل جراحی می خواهد . این کاری که ما باید در این کشورها بکنیم مثل عمل جراحی است که شما در یک نفر مریض میکنید که اگر اینکار را نکنید این قطعاً خواهد مرد . ما یک نفر بسد می شود که میگوید که آقا اینکار را نکنید برای اینکه اگر بخوانید اینکار را بکنید این آدم یک عواقبی پیدا خواهد کرد ، پس از عمل جراحی یک عواقبی هم پیدا میشود تب میکند . یک مدتی خطر دارد و عواقب دیگری دارد به اینجهت نکنید بگذارید به این حال بماند

که بمیرد . گفتم طرز تفکر شما ها این است . و این اثری کرد و در لیلینتال آن چنان اثری کرد که توی خاطراتش این را اشاره کرده که این هم بی مورد نخواهد بود که بعد این راهم باید بدهم بهت که بگوئی اینجا هم همان قسمت را quote بکنند این چیزها شی را که او شنیده و نقل کرده است . بعد در همان سال بود که سفری به واشنگتن کردم برای مشارکت در جلسه بانک جهانی و صندوق الان اسم آن شخص بخاطرم نیست اما رئیس مدرسه ای بود که بانک جهانی تاسیس کرده بود برای پایه و ران برجسته ای کشورهای عضو بانک که سه اینها یک دوره ی تعلیماتی در کارهای عمرانی میدادند . دوره اش هم گمان میکنم هشت ماه بود . از نقاط مختلف پایه و ران ارشد وزارتخانه های اقتصاد ، وزارت دارایی اینها را میآوردند اینها را این دوره را طی میکردند ، دوره ی فشرده ای بود برای تخصص در کارهای عمرانی . این آدم هم رئیس این مؤسسه بود . بمن گفت ؛ من اخیراً " در کلاس خودم از قول شما این قضیه را نقل کرده که آمریکا اگر صد سال پیش اینقدر اکونومیست میداشت هیچوقت ترقی نمیگرد هیجوقت آباد نمیشد . " گفتم مگر شما موافق هستید ؟ گفت " اگر موافق نبودم که این را نمیگفتم . " این گفته بود برای اشخاص که یک کسی هست که این عقیده را دارد . و گفت " تصدیق میکنم . " منتها پیش به بعضی اکونومیست ها بر میخورد . من معتقدم که اکونومیست مثل حقوقدان از ابزارهای ضروری و لازم است که بدون اینها شما نمیتوانید کار بکنید . همینطوری که یک ماحب حرفه بدون ابزار نمیتواند کار بکند . اما اینها ابزارند نه اینکه تصمیم گیرنده ، اینها را صاحب کار با یسد داشته باشد که بتواند کارش را انجام بدهد . نظر متخصصین حقوقی را باید بگیرد نظر اکونومیست ها را باید بگیرد و نظر متخصصین در رشته های دیگر را هم همه را باید بگیرد بعد از مجموع اینها خودش تصمیم بگیرد که چه بکند .

گفتم وای به حال یک دستگاهی اعم از اینکه یک شرکت عظیم از ایستگاه
 colossal ها باشد که بخواهند تصمیم بگیرند یا اینکه یک دولتی
 که بخواهد تسلیم نظراین متخصصین بشود. برای اینکه اینها تعصب دارند
 اینها دایره فکشان محدود است ، اینها نمیتوانند اینقدر مسلط باشند
 بر عموم کارها که بتوانند یک تصمیمی بگیرند که همه جانبه باشد بدون تعصب .
 این بود خلاصه نظر من نسبت به متخصصین اقتصادی که اکنون مستها باشند
 و متخصصین حقوقی . حقوقدان نباید به آدم بگوید آقا شما مصلحت
 نیست که سد بسازید ، او این اظهار نظر را ، او "آلا" مالح نیست که این
 را بگوید و کارش اینست که شما قرارداد می‌دهید که دارید می‌بندید از لحاظ حقوقی
 بسنجند ایرادهای حقوقی آن را رفع بکنند . متخصص اقتصادی هم
 همچنین . یکی از اینها آمده‌ها موقعی که من او را بل کارم بود از صندوق
 بین المللی بمن گفت : " آقا شما اینکارها می‌کنید خرابی را که می‌کنید خطرناک است
 چنین چنان اینها این تولید تورم خواهد کرد . " با زبانی از آن اشخاصی
 بود که در صندوق با من کار میکرد . گفتم این فکرها بسه درد اینجا نمی‌خورد .
 ما باید یک کاری بکنیم در عین حالی که این کار را می‌کنیم کمترین ، کوچکترین
 ضرورارد بشود . تورم قابل احترازی نیست در کارهای عمرانی . شما در یک
 مملکتی که رسم نیست که یک طرحهای بزرگی را ایجاد بکنند ، وقتیکه
 شما شروع به اجرای یک طرح می‌کنید این قطعاً " یک عواقبی خواهد داشت
 اما برای خاطر این عواقب نباید صرف نظر از یک اصل مسلم کرد و آن اینست که
 این مریض شما باید با عمل جراحی از بزرگ نجات پیدا بکنند والا این "آلا"
 می‌میرد . آن کسیکه میخواهد دلسوزی به حال این مریض بکند باید
 در عین حالی که حاضر میشود که عمل جراحی در مورد این بکنند یک احتیاط هائی
 هم بکنند که عواقب آن کشنده نباشد . در مورد برنامه عمرانی هم متصدیان
 امر باید بدانند که کارهای عمرانی بخودی خود ایجاد تورم میکنند ولی راههای
 هم هست که در عین حالی که یک برنامه ضروری و لازم و حتمی باید اجرا بشود

یک اقداماتی هم بشود که در این مورد تورمی این تخفیف حاصل بشود .
 یک کاری بشود که خود آن اشکرات جنبی اینکار خطرناک نباشد .
 بله همین .
 س - بفرمائید .

ج - موقعی که من رئیس بانک رهنمایی بودم . این رادریک جاشی
 شرح داد که یک جلسه ای در انجمن تربیت بدنی و آنجا سرلشکرمان اله
 میرزا جهانبانی را جمع به قیمت طلا و چه علقه دارد؟ و بعد گفت که الان دولت
 دارد سعی میکند که یا نقره بگیرد یا طلا بگیرد . من در آنجا
 گفتم که من اطمینان دارم که میشود از متفقیه در مقابل ارزی که از آنها میخریم
 صادره طلا بگیریم . علاوه رئیس انجمن تربیت بدنی بود آن زمان رئیس بانک ملی هم
 بود . ازوزرای دیگری که بودند یکی تدین بود به نظر من یکی دیگر هم
 به نظرم . . بهر حال این دو تا بودند . اینها معلوم میشود رفتند
 در هیئت وزیران این مطلب را گفتند ، اما اله میرزا رفت گفت که فلانی
 همین ادعا می کند که میتواند اینکار را بکنند .
 هژبرکه وزیر تجارت و بازرگانی بود فردایش بمن تلفن کرد که همین
 صحبتی در هیئت وزیران بود که گفتند که شما قادر هستید اینکار را بکنید
 گفتم بله من یقین دارم میشود اینکار را کرد . گفت " پس بروید بکنید ."
 گفتم شما بمن میگوئید بروم بکنم ؟ من که نمیتوانم ، من رئیس بانک رهنسی
 هستم شما وزیر تجارت هستید اینکه ندیشود اقلاً " نخست وزیر این را مطرح
 بکنند و بگویند . رفت به سهیلی گفت ، سهیلی مرا خواست و به او گفتم ، گفت
 نمیتوانید اینکار را بکنید . گفتم چرا ؟ گفت روی همین نیمکت
 در وزارت خارجه بود که بولارد بود و با وزیرداری به بولارد گفتم نقره بده
 چنان باشد و پرخاش این را کرد که غیر ممکن است که شما بتوانید از آنها طلا بگیرید .

گفتم من بابلاردنمیروم صحبت بکنم ، بولارد وارد این چیزها نیست ، بولارد این چیزها را نمی فهمد . من قصد این بود بروم صحبت بکنم با آیلیف که مستشار اقتصادی سفارت است ، گفت پس بروید بکنید خواهش میکنم . رفتم با آیلیف صحبت کردم که آن دنباله اش را هم بعد شرح را مطلقاً گفتم . یک چیزی را که شاید نگفته باشم این بود هنوز به این مرحله نرسیدیم یا اینکه نه به این مرحله رسیده بودیم ولی فکر دیگرش عواقب دیگرش را نکرده بودیم . توام السلطنه آمدن نخست وزیر شد و مرا خواست و گفت ، عضدی به او گفته بود ، که راست است که شما آنوقت دواطلب بودید که بتوانید صدر دصد بگیرد؟ گفتم بله . گفت حالا خواهش میکنم بروید بگیرد . گفتم الان دیگر کار از کار گذشته است . قرار داد دولت امضاء کرده و لایحه آن را هم به مجلس دادند . گفت برای خاطر مملکت اینکار را خواهش میکنم بکنید . قبول کردم رفتم صحبت کردم و لایحه را پس گرفتند و اصلاح شد . در این اوان من با زهم رئیس بانک رهنی هستم به توام السلطنه گفتم ما برای اینکه محظوری نداشته باشیم در مقابل خارجی ها بعقیده ی من باید پشتوانه ی ظلالا قانونی کرد صدر دصد که هر کس که میآید ما فردا بخواهیم از دیگران هم وقتی میخواهیم مطالبه بکنیم ، وقتی بخواهند از خودشان را تبدیل به ریال بکنند ما به آنها باید بگوئیم که ما وقتی میتوانیم اینکار را بکنیم که پشتوانه ی طلا داشته باشیم ، برای اینکه قانون میگوید . این فکـر را پسندید . یک روز مرا خواست جلسه ی هیئت وزیرانش توی اطاق جنب دفترش تشکیل شده بود نشسته بودند این هم توی یک اطاق کوچکی توی همان کاخ سفید بود گمان میکنم ، نشست پشت میزش گفت خب حالا این لایحه چه جور باشد؟ من برایش دیکته کردم این قانون را نوشت ، طرح قانونی چه چیز را که پشتوانه را به صدر دصد بدیم ، صدر دصد باید طلبا شد .

س - رئیس بانک ملی آنجا اصلاً نبود .

ج - نخیر من رئیس بانک رهنی بودم ، نخست وزیر نشست و ابن لایحه را بخط خود ش

نوشت و رفت ، بعدتوی هیئت وزیرانش برد و تصویب شد و بردند در مجلس هم تصویب شد . بعدها این چه مشکلاتی برای من فراهم کرده‌مین کار رئیس بانک ملی شدم . جنگ هم تمام شد ، اما در دفاعی که وقتیکه قوام السلطنه مرا خواست ، وقتی این موضوع مطرح بود چون دیگر او وارد بود که میدانست که اینکار را من کردم ، لایحه راه پس گرفتیم درست کردیم و دوباره دادیم . مرا از بانک رهنی خواست که آقا شما بیایید دفاع بکنید . آنجا که دفاع میکردم گفتم ، اینها همش مسخره میکردند کی بما طلا میدهند، دلما ن به همان خوش است که برای ما بحساب ما طلا میگذارند آنوقت "نراقی که از مخالفین شدید بود گفت ، "یا اینکه تنها مصرفی که این طلا دارد اینست که بعد از مرگ ما مقبره‌ی ما یک گنبد طلائی درست کنند والا بدرد ... ما نمیخواهیم آقا نمیخواهیم طلا نمیخواهیم بما قند و شکر و تماشا بدهند همین برای ما کافی است % من به آنها گفتم که یک روزی این جنگ تمام میشود ما این طلاها را میگیریم باجیب پرا ز طلا میرویم در بازارهای دنیا آن چیزهایی را که لازم داریم میخریم . ولی یک روزی خواهد رسید که تمام این آقایانی که امروز اینجا حضور دارید پشیمان خواهید شد که صد برابر این کاشکی ما از متفکین ارزش خیده بودیم یا ارزی که قابل تبدیل به طلاست . خب استدلال های زیادی کردم که همه را متقاعد کرد ، یک عده‌ی کمی را کوچکی را که در مخالفت خودشان باقی مانده بودند که این منجمله همین نراقی بود که اتفاقاً آن نماینده‌ی مجلس در هیئت نظارت اندوخته‌ی اسکناس بانک ملی بود . که بعدها که من آدم رئیس بانک ملی شدم این مرا جزو عمال انگلیس میدانست این مطالبی را که شنیده بود در آن جلسه‌ی خصوصی که من بیان کردم و بسا آن حرارت بیان میکردم . ایرانی اصلاً با ورنه میکنند که محرک آدم ممکن است که اعتقاد آدم باشد ایمان خود آدم باشد . این حتماً حمل می‌کورد به اینکه این آدم به او ماء موریت دادند ، این ذینفع است که از این

دفاع بکنند . و بنا بر این رفتند یک لایحه ای تهیه کردند یک طرحی تهیه کردند که رئیس بانک ملی را از بین هفت نفر که دولت به مجلس شورای ملی معرفی خواهد کرد یک نفر را مجلس شورای ملی انتخاب خواهد کرد . بست رئیس بانک ملی . برای اینکه جوهر دیگری نمیتوانستند مرا بردارند میخواستند از این راه مرا بردارند . محرکش هم همین نراقی بود یکی دو نفر دیگر که در این مخالفتشان با من تعصب داشتند . که قوام السلطنه آمد و در اینجا تازه میلسپوهم رسیده بود . میلسپوهم وقتی این مطلب را شنید گفت آقا چطور میشود رئیس بانک مرکزی را مجلس انتخاب بکند ؟ مجلس ممکن است بگویند تصویب بکنند اما مجلس نمیتواند انتخاب بکند این از اختیارات هیئت اجرائیه است آنها باید اینکار را بکنند . بهر حال این لایحه را مانع شدند نشد . تا وقتی که وقتی که من به بانک ملی آمدم این آقای نراقی با من تماس پیدا کرد از نزدیک کار مرا دید . کار باجائی رسید که از اشخاصی که من به من شاد این آقای نراقی بود ، ابوالقاسم نراقی از طرفداران من شده بود املا " کسی جرات نمیکرد در مقابل این از من انتقاد بکند و بدیگوید . دوره ای دو ساله ای ، دو ساله بود گمان میکنم این ، مال نراقی منقضی شد و حالا میبایست مجلس یک اشخاص دیگری را انتخاب بکند . شنیدم که دکتر ظاهری و طرفدارانش که خیلی در مجلس نفوذ داشتند میخواهند یک شخصی دیگری را بجای نراقی بگذارند رفتند دکتر ظاهری را دیدم . گفتم آقا این باید حتما " نراقی باشد . با آن لهجهی شیرین بزدیش بمن گفت ، " آقا چطور میشود همین چیزی این کسیکه اینطور با شما مخالفت کرده اینطور چیز کرده " گفتم به تمام این دلایل خود این آدم باید باشد برای اینکه اگر عوض بکنید یک عده بدبخت و بیچاره خواهند گفت که یک نفر وطن پرست یک آدم رشید بود ، یک آدم باجرا ت و ورک گو بود که او را هم برداشتند در نتیجه اعمال نفوذ ابتهاج او را برداشتند یکی از اشخاص و آزادهای خودش را آوردند . متفا عدش کردم انتخابش کردند . خوب تمام این مطالب را نراقی میشنید

میدانست دیگر، من که به او نمیگفتم اما می شنید میدانست که دیدورق بکلی عوض شد ، خب این یواش یواش ایمان پیدا کرد دید. آنوقت طلاهای را که میگفت کدام طلا؟ طلا؟ میسیدید که من میآوردم . برای اینکه هیئت نظارت اندوخته اسکناس میبایست درب خزانه را بازکنند و این طلاها را ببریم آنجا . اینها را یواش یواش دید بعدی خجل شد متعجب شد شرمسار شد و بعد ایمان پیدا کرد که از طرفداران صدر صدمن شده بود . همین آقای نراقی و موهیدا احمدی که او هم نماینده ی دوم مجلس بود و اینجا از جهت ما داشتیم صحبت میکردیم که به اینجا رسیدیم ؟ داشتیم توضیح میدادم راجع به ... هان ، ق ... رارادای که با انگلیسها بسته بودیم که این صدر صدمگفتم پشتوانه داشته باشند که قوام السلطنه این فکر را پسندید و نوشت بخط خودش و بردند قانسون کردند . حال بعد از جنگ ، جنگ تمام شد همینطوری که بهایشان میگفتم جنگ تمام میشود حالا طلاهای که داریم ما هرچی دلمان میخواهد میخریم . موقعی رسید که حالا معتقد شدم که باید ایران برنامہ داشته باشد . چهار سال روی این توی بانک ملی کار کردم لایحه اش را تصویب کردند و بردند به مجلس ، من هم که نمیتوانم بروم در مجلس دفاع بکنم . در کمیسیون برنامہ که یک کمیسیون خیلی بزرگی بود عبارت بود از کمیسیون مالیه ، کمیسیون عدلیه ، کمیسیون قوانین ، چندین کمیسیون با هم جمع شده بودند مرا دعوت کردند در این جلسات این کمیسیون من شرکت کردم برای دفاع از همین لایحه ای که دادم برای برنامہ هفت ساله . چندین روز پشت سر هم آنجا رفتم . در آنجا هم استدلال کردم برای اینکه یک عده ای مخالف بودند با برنامہ . خب توضیح دادم و همه متقاعد شدند و تصویب شد . آنوقت هم که به این جلسات میرفتم حالا نمیتوانم رئیس بانک ملی شده بودم با هنوز رئیس بانک رهتی بودم . برای اینکه در همین اوان بود که قوام السلطنه در دوره ی نخست وزارت بری اولش بانک ملی را بمن تکلیف کرد که قبول کردم .

بنا بر این ممکن است که آنوقت رئیس بانک ملی شده بودم. جنگ که تمام شد گفتیم که حالا ... برنامه راهم که حاضر کردم چهار سال هم رویش کار کردم. حالا بگرفتم که این موقعی رسیده است که یک مقدار از این پستوانه را ما آزاد بکنیم و منحصر " خرج برنامه‌ی عمرانی هفت ساله‌ی اول بکنیم تا حدی که ممکن است. آن پیش‌بینی کرده بودم تا دو سال یا سه سال ما میتوانیم به این ترتیب با پول خودمان اینکار را شروع بکنیم بعد برویم سراغ وام گرفتن از خارج. اینجا دیگر بر خورد کردم به مشکلات عظیمی که یکیش تقی زاده بود، که آقا اگر بخواهید اینکار را بکنید این خیانت در امانت است. این طلاها مال مردم است اسکناسی که در دست مردم هست روی اطمینان این طلائی است که داریم. به او گفتم آقا این طلاها را کی به آنها داده طلاهائی است که من تهیه کردم با همین ترتیب و الا ایران طلائی نداشت و این طلاهائی است که گرفتم. آن روز هم آن قانون را گفتم من باعث شدم که این را بنویسند ... الان آن روز رسیده است که میخواهیم خرج بکنیم. در هیچ جای دنیا کشوری نیست که صد درصد طلا پستوانه داشته باشد. آمریکا ۲۵ درصد در دست داشت. هیچ کشوری در روی زمین پستوانه‌ی طلا نداشت. و استدلال هم کردم که آقا من آنوقت هم گفته بودم که آن روز میرسد الان هم رسیده. ما الان این طلاها را اینجا توی خزانه بانک بگذاریم و آنوقت برویم قرض بخواهیم بکنیم؟ اینکه کار عاقلانه‌ی نیست. و پیشنهادهای کرده بودم که برسد به ۵۰ درصد به نظرم که او میگفت نه همان ۶۰ درصد بکنید که بوده. چانه سرده درصد میزد گفتم آقا دیگر سرده درصد چانه نزنید. بعد توی مجلس رفت بخدای لایزال قسم خورد که این بزرگترین گناهی است که ما مرتکب میشویم اگر این را تصویب بکنید که بهم زد، بهم زد بکنی اساسی را بهم زد که آنوقت اختلاف من با تقی زاده بجائی رسید که دیگر من مجبور شدم که آنوقت این تمام مکاتبات را منتشر بکنم. و بلا آخره موفق شدیم که این را نقلی ... بدیم اما بعد از مدتها، مدتها گذشت. این در چه زمانی اینکار شد؟ بخاطر

ندارم برای اینکه بعددیگر من از بانک ملی رفتم ، بخارجه رفتم در زمان نخست وزیری مصدق ، مصدق چون حق داشت تصویبنا مه قانونی صادر بکند بایک تصویبنا مه ای این را عوض کرد ، همان آن وقت که من میگفتم که از راه قانونی بکنیم نکرد ، اوعوض کرد . بی... تک تصویبنا مه صادر میکرد که ابنتقدراستناس منتشر بشود واسکناسها منتشر میشد بدون توجه اصلاً به پشتوانه . این راگمان میکنم توفیح داده باشم حالبرای اینکه چطور شد که یک مدرصدیودولیلش چه بود و چرا ما بعدها خواستیم این را تقلیل بدهیم و برای چه منظور . حتی در آن لایحه ای هم که من می با تقلیلش مخالفت میکردم گفتم من بعنوان رئیس بانک ملی گفتم پیشندامیکنم بنویسید که اگر بانک ملی یک دینا را از این طلاهاشی که در نتیجه ی تقلیل پشتوانه بدست میآید یک دینا را از این راه مصرف دیگری غیر از احرای برساند مجازاتش . گفتم مجازات را خودتان تعیین بکنید ده سال حبس بیست سال حبس این را بگذارید . و من حال رئیس بانک ملی هستم . این را آخر گفتند خیلی خوب الان شما هستید بعدها چی ؟ گفتم خوب آن هم مشمول همین قانون باشد که جراه ت نکنند بانک این را یک دینار ... .. آخر می بمن میگفتند تا وقتی که شما هستید بسیار خوب بعد از شما چی ؟ گفتم برای این یک قانونی وضع بکنید که بگذارید این لایحه را... گفتند آخر همین چی... سابقه ندارد . گفتم این سابقه را ما ایجاد میکنیم . من حاضر ، بعنوان رئیس بانک قبول میکنم که اگر تخلف از این کردم بیست سال حبس محکوم بشوم ، این یک همین خیانتی محسوب بشود . این تاریخچه ای بود که مختصر از جریان این از اول... س - مدرصدرا از کجا پیشنهاد شده بود و شما چرا پیشنهاد کردید ؟

ج - گفتم که وقتیکه میآیند متفقین بمن میگویند که ما میخواهیم ارز بفروшим ما میگوئیم ارز شما را فقط وقتی میتوانیم بخریم که مدرصد بما طلا بدهید برای اینکه ما این ارزی را که از شما میخریم و ریال به آن میدهم

اینقدر ریال نداریم این ریال را باید از هیئت نظارت اندوخته اسکناس بگیریم .
 بعد ها من این بانک را تقسیم کردم به دو قسمت ، یکی قسمت بانکی
 یکی قسمت نشر اسکناس . بانک ملی هر وقت ریال لازم داشت میبایستی
 از خودش بگیرد من این را تقسیم کرده بودم به دو قسمت ، میبایستی بانک
 ملی قسمت بانکی مراجعه بکنده قسمت نشر اسکناس و بگوید که من اسکناس
 میخوام ، آنها هم میگفتند بسیار خوب شما باید صد در صد طلا بدهید و در مقابلش
 اسکناس بگیرید و الان نمیتوانیم بدهیم . قانوناً " نمیتوانیم بدهیم
 و تا صد در صد تحویل نمیدادید نمیتوانستید اسکناس بگیرید ، اسکناس را افزایش
 بدهید افزایش اسکناس هم بطرز وحشتناک از همان وقت شروع شد . تورم ایران
 از همان وقت شروع کرد که حواش سه قشون را که در ایران خرج میکردند
 با چی میبایست تاء مین بشود ؟ با اسکناس ریال ، برای اینکه آنها که
 نمیتوانستند بیرونده حواش شان را در بازار بخرند در مقابلش لیره بدهند
 یا دلار بدهند . این لیره و دلار را به بانک میدادند و ریال از بانک میگرفتند
 و خرج میکردند . و چون مصرف این ریالهایی که در دست مردم میآمد افزایش
 عجیبی پیدا کرد . کاشکی ارقامش را الان داشتم ندارم اما بطرز عجیبی نشر
 اسکناس بالا رفت برای اینکه حواش انگلیسیها و روسها و آمریکاییها را که
 برای اداره کردن راه آهن مبلغ خطیری بود اینها را تمام ما میبایست به
 آنها اسکناس بدهیم و از آنها ارز بگیریم . اینجا بود که ما میگفتیم که ما
 نمیتوانیم از شما ارز بگیریم مگر اینکه این ارز قابل تبدیل به طلا باشد . ملاحظه
 میکنید؟ بنا بر این ————— آن بها آن وقت کمک کرد . اما وقتی که جنگ تمام
 شد این طلاهایی را که آنجا اندوخته کردیم انباشته کردیم —————
 خزانهی بانک چه خاک باشد چه طلا باشد وقتی که شما این را نمیتوانید
 به مردم بدهید و قانون هم این بود که مردم حق ندارند از بانک در مقابل
 اسکناسی که دارند طلا مطالبه بکنند . و بعد هم قانونی گذرانیدیم که
 نقره هم حق ندارند مطالبه بکنند . بنا بر این شما این فلزات نقره
 را هم من در زمان خودم تمام را به طلا تبدیل کردم . طلائی که مادر خزانه مان

داشتیم به هیچ معرفی نمیتوانستیم برسانیم . فقط دلمان به این خوش بود که طلا داشتیم .....

درست است که از یک تاریخ معینی شما شروع کردید به صدورمدد ماقبل آن صدورمدد نبود. بنا بر این بطور خلاصه آنچه که بخاطر دارم اگر مجموع اسکناس های منتشره را در تاریخی که من آمدم حساب میکردیم و پشتوانه اش را حساب میکردیم ما در حدود شاید ۸ درصد در مقابل کل فلزات داشتیم . تمام را نداشتیم برای اینکه یک وقتی همچین قانونی وجود نداشت ، قانون سابق بنظر ۴۰ درصد بود .

س - پس جواهرات چی بود ؟

ج - جواهرات هم در زمان خود من اینکارها را میکردم ، من اینکار را کردم برای اینکه جواهرات را به بانک داده بودند ظاهراً " به این منظور بود که یک روز اینها را بانک بفروشد و پولش را بابت سرمایه ی بانک ، افزایش سرمایه بانک محسوب بکنند .
خب من این را دیدم اصلاً" بهیچوجه عملی نیست برای اینکه (؟)

که آمده بودند جواهرات را از بانک فرانسه - پاریس جواهرات بانک را ارزیابی کرده بودند گفته بودند که اگر شما یک روزی بخواهید اینها را عرصه بکنید تمام بازار جواهرات را میشکنید ، نمیتوانید بفروشید . قصد فروش هم نداشتیم . بنا بر این من این را تغییر دادم به این شکل در آوردم که جواهرات سلطنتی علاوه بر سفته های که دولت میدهد ، از بانک قرض میکند ، علاوه بر آن یک وثیقه اضافی بابت بدهی های دولت است . بنا بر این جواهرات سلطنتی که متعلق به دولت بود باز هم تعلق به دولت داشت اما در بانک ملی بعنوان وثیقه بدهی های دولت بود علاوه بر سفته های که داده بود . بنا بر این ما برای این قیمتی تعیین نمیکردیم اما همیشه میگفتیم جواهرات سلطنتی جزو پشتوانه های اسکناس های ایران است . این را به این شکل در آوردم که اصلاً" یک چیزی باشد که سوی طراز نامه بانک ذکر بشود اما بدون اینکه مبلغی رویش گذاشته باشیم ، یک وثیقه اضافی بود . Additional Collateral بود در مقابل اسکناس های منتشره ی بانک که یک قسمت آن را به دولت قرض داده بود .

س- پس با توجه به این تورمی که به آن اشاره فرمودید مصدق چطور اسکناس ...

ج - چاره دیگری نداشت ، چاره دیگر نداشت چه میتوانست بکند ؟ احتیاجات روزانه اش را میبایست رفع بکند . به بانک که میگفت بانک هم میگفتند که ما چیزی نداریم طلاندانیم . یک تصویرسنا سه قانسونی ماد رمیکرد و میگرفت . و در ضمن هم ایمن را پنهان میکردند و به کسی نمیگفتند بروز نمیدادند . در آن زمان بروز نمیدادند که چقدر اسکناس منتشر شده . دیگر آن کاری که من شروع کرده بودم که اسکناس منتشره را میبایستی هر ماهی دو بار ، هر ۱۵ روز یک بار منتشر میکردم . ارقام مربوط به اسکناس منتشره را در زیر عنوان قسمت نشر اسکناس بانک ملی نشان میدادم که چقدر اسکناس در گردش هست و چقدر در مقابلش پشتوانه داریم ، به ارز قابل به طلا چقدر . تمام اینها ، این را موقوف کردند دیگر منتشر نمیکردند . بنا بر این کسی مطلع نمیشد از مقدار اسکناسی که در جریان هست . بعدها این قانون را در چه تاریخی یا در یک تاریخی آنوقت اصلاح کردند که دیگر بعد عمل بانک ملی یک عمل قانونی شد . این را الان درست بخاطر من ندانم دیگر در چه موقعی است .

س - در مورد ملاقاتتان با هریمن میخواسید ...

ج - در موقعی که هریمن رئیس جمهوری آمریکا آن زمان گمان میکنم ترومن بود ، ترومن بود ، بگذار ببینم هزار و نهصد پنجاه ....

س - ۱۹۵۲ بود که آیزنها و رأمد ...

ج - ۱۹۵۱ مثل اینکه ۱۹۵۱ بود هنوز ترومن بود . گمان میکنم بله او بود . از طرف رئیس جمهوری به تهران میرفت برای مذاکرات راجع به نفت وسی در پیدا کردن راه حل ، من موظفاً به فرودگاه رفتم ، برای اینکه به مملکت من میرفت و در فرودگاه از او استقبال کردم و به اتفاق رفتیم در سفارت آمریکا و آنجا آن فرمانده ناتو کی بود ؟ جالب بود . وقتیکه او پیش آمد گفت که " اء شما یک ستاره ی دیگر گرفتید چناندارید ؟ " معلوم شد خودش اینهم در اینکار دخالت داشته برای ایمن ستاره ی اضافه گرفتن . ایمن هم مثل اینکه گفتش که بله نمیدانم متشکرم رسیده اما ... این یک جوانی بود . چطور اسم او را فراموش کردم ؟ بهرحال که بعد از آیزنها و

بود دیگر نیست؟ ۱۹۵۱ مثلاً، گمان میکنم اولین... آخرا سمش راهم خوب میدانستم

س - (؟)

ج - نه نخیر نه . فرمانده ناتوبود . بهرحال این دربین راه ازفرونگاه تاسفارت
وبعدهم درسفارت هم نشستیم یک مقدار. با اوصحت کردم . تقاضایش این بود که ویزا داده
بشود به آن کلنلی که همراه خودش به تهران میبرد بعنوان مترجم کسی بود که معروف
بود هفت زبان را مثل زبان مادریش حرف میزد که الان این شهرت جهانی پیدا کرده
حتی الان هم روی سالی جمهوری از وجودش استفاده میکنند . همین ریگان هم اورا به
ما موریت های مختلفی در آمریکا جنوبی فرستاده و دیگران هم بجای های دیگر
فرستادند . خیلی مرد رشید ، قدبلند ، خیلی خوش هیكل و اینفرانسه را مثل فرانسی
حرف میزند . فرانسه و روسی و آلمانی این جزوهفت زبان این زبانهای عمده بود که
اینهارا واقعا " مثل زبان مادری اش حرف میزد . آنچه که من توانستم به هریمین
راجع به اهمیت حل این قضیه گفتیم و خواب او هم گفت من نهایت سعی را میکنم :"
ورفت موفقیت هم پیدا نشد ، نشد نتوانست کاری بکند .

س - گفتید ویزایش را خودتان صادر کردید ؟

ج - هان بله . چون روزیکشتم بود خودم با این ویلسون درسفارت آمد و ویزایش جزو
گذرنامه اش دادم که .. مثل اینکه درپاریس پیدا کردش ، آنوقت ویلسون
یک ماه موریتی درفرانسه داشته شاید با ما موریتی
داشته و از آنجا به اوملحق شد که با هم به تهران رفتند . ویلسون شخص دیگری
هم که با او بود همین گمان میکنم آن لیوی (؟) بوده که متخصص نفت اوبود .
متخصص نفت بوده آنوقت هم .. حالا میگویند خیلی شهرت دارد . الان هم
زنده است ، الان هم یکی از بزرگترین متخصصین نفت دنیا محسوب میشود . این یکی
از آن قدیمی هاست . اتفاقا " من سالهای سال است که با این سروکار داشتم قبلا
از این سفر هم به ایران آمده بود این لیوی (؟) . درجه مرحله ای بودیخاطرم
ندارم اما میدانم که اسمش را بخاطر دارم که در تهران با او آشنا شده بودم .

س - هریمین وقتی که از پاریس برگشت ؟

ج - نه دیگر مستقیما " رفت ، دیسگراز راه پاریس دیگر نرفت . در موقع رفتن

در پارسی بود . من دیگر با او تماسی نداشتم ، اما هریمن را بعد ها در ۰۰ هان در ۱۹۵۶ بود که جنگ اول هندو پاکستان ، ۱۹۵۶ بود که من در واشنگتن بودم که برای مذاکره دین راسک مرا خواست ، که مرا وارد بکنند که بیایم شهادت بدهم

س - ۱۹۵۶ که نه ، ۱۹۶۴ .

ج - هان ۶۰ و فلان . هان

س - ۱۹۶۴ بود

ج - ۱۹۶۵ بود نه . در آن مورد بود که من روز بعدش میبایستی بروم دین راسک را ببینم ، شب قبلش منزل والتر لیپیمن دعوت داشتم . تولد والتر لیپیمن بود از من دعوت کرده بود در آنجا هریمن را دیدم . هریمن از دوستان والتر لیپیمن بود از اشخاصی که در آن جلسه حضور داشت ، یک عده زیادی بودند .

س - والتر لیپیمن را از کجا میشناختید ؟

ج - لیپیمن را با او ملاقات کرده بودم ، سابق با او ملاقات کرده بودم و رفته بودم با او مصاحبه کرده بودم و راجع به برنامه های هفت ساله با او صحبت کرده بودم . یکی از اشخاص خیلی روشن فکر بود و در زندان هم از جمله اشخاصی که با او مکاتبه کردم یکی والتر لیپیمن بود که جواب هم از او رسید ، که جواب خیلی خیلی مهربانی خیلی مختصر اما خیلی جواب مهربانی که ..

س - رفتید خانه ی لیپیمن ؟

ج - رفتیم خانه لیپیمن و هریمن بود . به هریمن گفتم که فردا من به ملاقات دین راسک جورج بـــــــــــــــــال میروم و گفتم نمیدانم موضوع چیست ، برای اینکه نمیدانستم . Don't pull your punches و تعجب هم کردم که این چطور هنوز هم شارب و وارد است . هان یکی از چیزهایی که آن شب والتر لیپیمن پیش بینی کرد این بود که گفت که " سلطنت یونـــــــــــــــــان منقرض میشود " این سلطنت یونان کی منقرض شد ؟

س - ۱۹۶۸ .

ج - آن شب این ضمن محبت از Stability و Instability کشورهای مختلف که بود .

س - این کودتای سرهنگ ها ۱۹۶۷ بود دیگر از آن بعد و تسق و لسق شد .
ج - بله . اشخاصی هم که بودند . و بعضی از آنها هم به نظرم ، البته خیلی جالب بود که کی ها مثلاً "دعوت کرده در روز تولدش .

س - هریمین راجع به ملاقات شما با جورج بـال میدانست .

ج - یعنی مثل اینکه من به او گفتم برای اینکه همان موقعی بود که اینها درواشنگتن بود دیگر من به واشنگتن رفته بودم قصدم نداشتم که بـه ملاقاتش بروم ، بعد روز شنبه مرا خواست ، روز جمعه این قضیه بنده جمعه است که دعوت هم داشتم کـه Mrs. Carey هم بود از نیویورک به واشنگتن آمد و با هم رفتیم منزل والتر لیبمـن گـه ان میکنم که آشنای Mrs. Carey هم مربوط به کار من بود برای اینکه وقتی که کار من ، قضیه من پیش آمد Mrs. Carey از اشخاصی بود که ، یکی از پایه هائی بود که این Campaign بـه راه شروع کرد و آنوقت در این کارها تـماس گرفته بود بـه والتر لیبمـن و با جین بلاک و با یک عده دیگری در نیویورک . یکـی از آنها به نظرم فیث هـر بود که مدیر مجله Harpers اینهم از اشخاصی بود که امضاء کرده بودند Petition ای به وزارت خارجه فرستاده بودند اعتراض راجع به توقیف من که من این را آنجا اطلاع پیدا کردم ، خودش این را بمن گفت . بنظرم اسمش فیث هـر بود بله سی سال بود که رئیس Harpers آن مجله Harpers رئیسش این بود . پس دیگر راجع به این موضوع بخصوص دیگر مطلبی ندارید . یـکی از Inaccuracy ها شی

که دیدم در کتاب نیلینتال ، اما تقصیرا و نیست ، او نقل میکند از انصاری
 مهديا لرضا انصاری ، مهديا لرضا انصاری که یک سمتی در کارهای خوزستان پیدا کرده
 بود .

س- رئیس آب و برق بود ؟

ج - بله رئیس آب و برق و خوزستان شده بود . به او میگوید که

" Ansari gave the background as explanation of
 Aramesh's opposition to the plan. This is when
 Ansari is director of regional programing that..."

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ مصاحبه : بیست و پنجم آگوست ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : علیرضا عروزی

نوار شماره : ۴۰

س- میخواستم راجع به Impact Program یک مطالبی بفرمائید.

ج- در زمانیکه Chapin سفیر آمریکا بودند بکرات می شنیدم از اشخاص مختلف که این همهجا اتفاقاً دمیکنداز کارهای من و درست همدا شده بودیا تمام ایرانیهائی که ایراد میگرفتند به من که من هیچ کاری نمیکنم همش مطالعه میکنم. وهما ن موقعی هم بودکه اتفاقاً " باک جهانی برعکس این به من ایراد داشت که من دارم زیادتندس میروم. Chapin یک عده ای از اعضاء سفارت آمریکا می شنیدم که میگویندکه بعنوان این Impact Program یک کارهائی لازم است در ایران بشودکه مردم ببینند، بچشم خودشان ببینند و امیدوار بشوند به آینده شان.

من در زمان Chapin خب هیچ اعتناء نکردم به این مطلب اما پس از اینکه او تغییر کرد و Wells آمد و سفیر آمریکا شد بجای او، یکی دودفعه با Wells من آشنا شدم و صحبت کردم و استنباط من این بودکه این آدم بکلی با Chapin فرق دارد. به این جهت به شاه گفتم که من خیال دارم که این سفیر آمریکا را و یک عده از همکارانش را دعوت بکنم که بیایند به ما زمان برنامه من به اینها حالی بکنم که این حرفهائی که میزنند حرف پوچی است. برنامه من، برنامه ای که من در دست تهیه دارم، این یک مقدار از کارهای کوچک است. اینها اگر مقصودشان اینست که من تمام فعالیتم را بگذارم روی این کارهای Impact Program این اشتباه است ولی کارهائی داریم میکنیم. مثلاً این کارهای شهرسازی خودشان این یک چیز مهمی است در Impact و اثری که در مردم خواهد داشت. گفتند بسیار فکر خوبی است، دعوت کردم Wells آمد و مستشار سفارت

که اسمش الان یاد من نیست و سه چهار نفر مستشار اقتصاد می‌شان بود و چند نفر دیگر بودند. یک عدد هم جوانها می‌شان بودند. من هم تمام رؤسای ادارات سازمان برنامه را خبر کردم و بهشان گفتم که به چه منظور من این جلسه را دارم تشکیل می‌دهم. آمدند و به یکایک از رؤسای ادارات گفتم که شما توضیح بدهید برنامه‌های را که دارید تهیه می‌کنید و کارهایی که داریم می‌کنیم. در قسمت کشت و زرع، در قسمت راهسازی، در کارهای مالی شهرسازی که بسیار مهم بود. پس از این توضیحاتی که اینها دادند اشک بسیار خوبی می‌بخشید. معلوم بود که اینها وقتی که یاد شدند و رفتند متوجه شدند. اخیراً "من کتاب خاطرات لیلی بنتال را در اینجا در کسان سفارش دادم، برای اینکه آن کتابهای لیلی بنتالی که من داشتم و به اسم من هم نوشته بود و هر کدام را پشت یک چیزهایی نوشته بود، خیلی هم با نهایت احترام و مهربانی یک چیزهایی را که نوشته بود من آنها را تمام در تهران گذاشتم که جزو سایر اشیاء غارت شد. اینجا سفارش دادم و از این شش جلدی که منتشر شده بود پنج تا بیش را دست دوم پیدا کردند و برای من خریدند و فرستادند. خوشبختانه توی این پنج تا جلدگمان می‌کنم سوم بود که مربوط است به ۱۹۵۹ - ۱۹۵۵ بود. یعنی درست همان دوره‌ای که من در سازمان برنامه بودم. س - جلد چهارم بود.

ج - در آنجا یک چیزی پیدا کردم که بسیار جالب است برای اینکه این مطلب را از نقطه نظر سفارت آمریکا ذکر می‌کنند. در جلد چهارم صفحه ۲۲۴ می‌گوید:

" Ambassador Wells's opinion of Ebtehaj, in contrast to the line of the American mission (Embassy), for so long the point IV group, and the point IV group who knived with the ministries who hated Ebtehaj's guts for his obstinacy or would promote the idea of superficial impact programs which Ebtehaj was wise and farsighted enough to see were not basic, often more for political purposes..."

بنا بر این حالا این خلاصه کردم از او، در آنجا این مطلب را می‌رساند که اینها معلوم میشود ارثمان مذاکراتی است در زمان برنا مه آنجا دعوت کردم آمدند و مطلع شدند. برای اینکه یک یک وارد شدند و به آنها توضیح دادم که اینها چه کارهایی دارند میکنند. کارهایی که اصلاً "فکرش هم نکرده بودند، اصل چهار، فکرش را هم نکرده بود Chapin سفارت آمریکا. و اینها نرفته بودند با مخالفین من ایرانیا که عده شان هم بسیار زیاد بود. همه جا میگفتند که ابتهاج این کارها را نمی کند و با اینکارها را بکند. که آنوقت وقتی اینها آمدند توجه کردند گفتند که این Impact Program که آنها اینقدر اصرار داشتند این یک چیزی بوده احقانه و من اینقدر ماقامت کردم و اینقدر دور اندیش بودم که اعتناء نکردم به این مزخرفاتی که اینها میگفتند. بنا بر این از این حیث بسیار خوشوقت شدم.

Chapin ، حالا در جاهای دیگر گفتم و با هم شاید مواردی پیدا بشود که بگویم به تفصیل، یک _____ از نالایق ترین سفرای آمریکا بود که به ایران آمده بود. این همان کسی بود که آمده بود به شاه گفته بود که چرا در آمدنت تا ن راه بودجه تا نمی برید که کسر بودجه داشته باشید و برای کارهای عمرانی قرض بکنید؟ که من گفتم اگر بخواید اصرار بکنید من استعفا میدهم، من اینکار را نخواهم کرد، اینکار احقانه است که آنوقت وزیرداری آمریکا را در جلسه سالانه مجمع عمومی بانک جهانی در اسلامبول ملاقات کردم و وقتی به او گفتم او اصلاً با ورنه میگردد. او میگفت چطور ممکن است؟ امکان ندارد دولت آمریکا چنین پیشنهادها را کرده باشد. بعد وقتی که آمدم در تهران هم به شاه گفتم و هم Chapin، تلگراف کرده وزارت خارجه، سفیر آمریکا تلگراف کرده که ابتهاج آمده یک همین حرفهایی را میزند از قول وزیرداری، آنها مراجع کردند. وزارت خارجه شان مراجع کرده جورج همفری وزیرداری وقت و او هم تأیید کرده بله من اصلاً با ورنه نمیتوانم بکنم که یک همین پیشنهادها را محققانه را ما به دولت ایران کردیم.

س- میخواستم در ارتباط با این موضوع از شما سؤال بکنم که اصلاً نظر شما نسبت به سفرای آمریکا و انگلیس در ایران در آن ادوار مختلف، چیست؟ آیا آدمهای برجسته

توی آنها بودیا بیشترنا لایق بودند؟ نظرتان چیست راجع به اشخاصی که آمدند بعنوان سفیر.

ج - والسه بطور کلی نمی شود گفت . یک اشخاص بسیار لایق ، بسیار منصف و دوست ایران توی اینها دیدیم . مثلاً " جزو سفرای انگلیس که یکی دنیس رایت بود که بهتر از او سفیری نمیشد از طرف انگلیس به ایران فرستاده بشود ، برای اینکه دوست داشت ایرانیها را ، نه فقط ایران را دوست داشت ، ایرانیها را دوست داشت . این یک تفاوت عمده است که یک عده هستند از مملکت خوششان می آید ما از مردمش نفرت دارند نسبت به مردمش ، این هم ایران را دوست داشت که به نقاط مختلف ایران ، شاید تمام نقاط مختلف ایران را مسافرت کرده بود و هم نسبت به ایرانیها علاقه داشت ، احترام داشت برای ایرانیها یک عده زیادی دوست و آشنا داشت از ایرانیها . در صورتیکه بعضی ها املاً " شاید هیچوقت معاشرت نداشتند با ایرانیها . می آید مدته دوره ما موریتشان سپری میشود و میرفتند و دوست و آشنائی نداشتند ، حشرنداشتند با ایرانیها برای اینکه علاقه نداشتند به ایرانیها . این بنظر من مناسب ترین ، صالحترین سفیری بود که انگلیس داشت . اشخاص دیگری بودند ، بولارد مثلاً " . بولارد در زمان جنگ سفیر انگلیس بود و بواسطه رفتاری که با او کرده بودند در وزارت خارجه ، قبل از شهریور ۱۳۲۰ که گمان میکنم برای ، من شما " اینطور استنباط میکنم اینکه بگوش رضا شاه برسد و خوش بیاید از اینکه با خشونت رفتار شده نسبت به سفیر انگلیس . این بعقیده من یک عقده ای پیدا کرده بودن نسبت به ایرانیها و موقعیکه ایران را اشغال کردند قشون انگلیس و روس و ما بحب قدرت شده واقعا " میشود گفت ما بحب قدرت مطلق شده بود بولارد . درست است که شعوری ها هم در کارها دخالت میکردند و خیلی هم به ضرر ایران اقدام میکردند ، خیلی . بطوریکه همان خائنین را که در حزب توده ایران بودند تمام از اینها پشتیبانی میکردند و تقویتشان میکردند حزب توده را تقویت کردند و روزنامه ها می داشتند که جای میداد ز شعوری و کارهای دیگری میکردند . اما قدرت واقعا " در دست بولارد بود و آنوقت نهایت خشونت را میکرد با ایرانیها . با نهایت خشونت رفتار کرد . جالب اینست که یگروزی دربارت ضیافتی ، بنظر دروزا رفتارجه بود موقعی بود که داشت میرفت دیگر ما موریتش نزدیک

به اتمام بود. بمن گفت که من در تاریخ ایران در نظریات اینها مثل عمر محسوب
خواهم شد و خیال میکنم که زیادهم اشتباه نکرده بود برای اینکه خیلی از اونا راضی
بودند و نسبت به او خیلی کینه داشتند. من خیال میکنم دلیلش همین بود که این وقتی
که این قدرت را پیدا کرد خواست تلافی بکند از رفتاری که نسبت به او شده بود. شخصا
یک آدم خیلی مؤمنی بود، یک آدم خیلی عقاید مذهبی داشت، یک معتقداتی هم
داشت. مثلا "توی مهمانی های سفارت در زمان جنگ هم قبل از شغال هم بعد از
اشغال این تابستان نمیرفت به قلعه گسرامی تهران را تحمل میکرد
و عقیده اش این بود که موقعی که جوانهای انگلیسی میروند در جبهه کشته میشوند معنی
ندارد که اعضاء سفارت بروند برای رفاه خاطرشان از هوای بیلاهی استفا دهد بکنند.
تا ناسرمیش نمیداد در صورتیکه خوب یا لایحه درست است که انگلیسها زیاد تا ناسرمیش
اما سایرین تمام خارجیها، از خارجیهای دیگری شنیدم که میگفتند این آخه چرا
همچین کاری میکند. دعوت میکنند نیست. اروپا آنها مثل ایرانها عادت
دارند به اینکه بخورند با غذا. او نمیدانید برای اینکه اینهم یکی از چیزهایی بود
معتقدات او بود که باید خودش را محروم بکنند از این چیزها برای خاطر اشخاصیکه
در جنگ هستند. دیگر Rougetel را من از نزدیک میشناختم. خیلی آدم گرمی
بود. خیلی آدم مهربانی بود، خیلی مردمودبی بود، بسیار مبادی آداب ولسی خوب
اینهم شاید وظیفه اش بود. مثلا "رفته بود به شاه شکایت کرده بود از من که من نسبت
به بانک شاه یک نظریاتی دارم و میخواهم یک تصویب نامه ای بگذارم که اگر این
تصویب نامه بتصویب برسد و اجرا بشود بانک شاه تعطیل خواهد کرد و این عمل در روابط
ایران و انگلیس تأثیر بدی خواهد گذاشت. ولی روی هم رفته من یک آدم با فهم و مهربانی
دیدم. دیگر اشخاص دیگری که با آنها سروکار داشتیم، بله آن را جز استیونس
بود که قبل از بولارد بود.

س - بعد از او بود.

ج - یعنی قبل از میخواهم بگویم که دنیس را بیت بود. که دنیس را بیت در زمان اوستشار

بود. او هم آدم بدی بنظر نمیآید. راجع به او چیزی ننشیدم که او تحریکاتی کرده باشد آنطوریکه بعدها می شنیدم.

س- سفرای آمریکا چی؟

ج- سفرای آمریکا، یکی از اشخاصی که بعقیده من بسیار خوب بود که در اوارد دوره من آمده بود لوسی هندرسن بود. لوسی هندرسن بود و لوسی هندرسن در زمان کودتا هم بود. یعنی همان کودتای برعلیه مصدق. در آن زمان سفیر بود و وقتی که من به ایران آمدم هنوز هم سفیر بود. من وقتی از واشنگتن آمدم و به سا زمان برنا مهر فتم سفیر بود. آدم بسیار پخته‌ای بود. خیلی مجرب بود. این روسها را خیلی خیلی خوب میشناخت. در سفارت آمریکا در مسکونا بی بود مر قعی که محاکمات معروف استالین که مخالفین خودش را به محاکمه کشید و اینها را تمام اعدام کرد. زینوویف و رادک و... بله این اشخاص خیلی برجسته‌ای بودند که تروتسکی را خوب با لایحه تبعید کرد و دیگران را آورد در محاکمه. این در تمام آن محاکمات حضور داشت و برایم تعریف میکرد بسیار جالب بود. برای اینکه اینها یکی یکی آمدند، یعنی اینها زعمای حزب کمونیست شوروی بودند که استالین در مقابل اینها یک آدم بیسواد می‌شود، اطلاع وارد نبود. تمام تئوریسین‌های شوروی، اشخاصی که کمونیسم را به آن معنی که اینها در روسیه پیاده کردند اینها درباره این کتاب نوشته بودند، بحث میکردند و وارد بودند. که متأسفانه الان بغیر از این رادک و زینوویف و اینها الان اسمهایشان را بعد بخاطر میآورم، اسمهایشان را فراموش میکنم. این (هندرسن) حضور داشت و میگفت بله میآمدند اعتراف میکردند و بعضی‌ها ایشان هم گفتند مجازات ما اعدام است تا درس عبرتی بشود برای دیگران. یکی پسری داشت میگفت به پسر من وصیت میکنم کسسه عبرت بگیرد و یک روزی میآید به حکومت شوروی خیانتی بکند که من کردم. همانوقت مشهور بود که اینها بهشان یک چیزها می‌دادند عملی با اینها کردند که اینها فاقد اراده شدند و آمدند اینها را اینصورت اقرار میکنند و بهمین جهت هم محاکمه علنی بود. شوروی شناس درجه یک بود آدم خیلی مجرب و پخته بنظر من با فهمی میرسد. یکی دیگر این جان وایلی بود که او یک لیبستی بود، یک لیبستی بود، آدم نالایق، آدم ناصالح، کسی بوده است که لیبستی بود، ساعت ده صبح

مثلاً" اتفاق افتاد که ما در جلساتی که داشتیم، کمیسیون داشتیم برای رسیدگی به همین مسائلی که داشتیم با آمریکا شپا، این ساعت ده صبح لیوان و بیسکی دستش بود و میلرزید دستش و بیسکی میخورد، داشما " مست بود. ظاهراً " من خیال میکنم آدم مهربانی بود، آدم خوبی بود ولی بی اختیار شده بود و این راهم اعزاء وزارت خارجه بعد شنیدیم که هیچ آنها نمیدانستند وقتی که این رافستا دندبه تهران به جای جورج آلن، اینها تعجب کردند. وقتی که شنیدند اینطور رفتار میکرد و اینطور مشروب میخورد و نمیدانستند که چطور شده که این عوض شده. برای اینکه جورج آلن وقتی که میرفت به من گفت که، من جورج آلن را سفیر خوبی میدانستم - خیلی وارد نبود در مسائل ایران خیلی با ایرانیها حشر داشت. او بمن گفت که جانشین من که میآید یک مرد خیلی برجسته‌ای است. وقتی که این آمد اینطور در آمدن جورج آلن را در واشنگتن دیدم، اتفاقاً " یک ضیافتی داد در بانک جهانی به افتخار من موقعی که در واشنگتن بودم، در یکی از مسافرتها ئی که در واشنگتن بودم، که اشخاصی را که دعوت کرده بود به آنها رانروزیکی همین لسوی هندرسن بود، یکی جورج آلن بود که سفرهای سابق آمریکا در ایران بودند. آنجا صحبت از وایلی کردم به جورج آلن. جورج آلن گفت که ما همه متحیر هستیم که این چطور شده که اینطور در آمد برای اینکه اینطور نبشود عوض شد. و به این مناسبت من اصلاً بهیچ وجه نمی پسندیدم طرز رفتارش را در ایران. و ضیافتی که ساعت نخست وزیر بود به افتخار وایلی داده بود موقعی که وایلی ایران را داشت ترک میکرد. یک شب تا بستان نوی یک باغ بزرگی بود در تجریش، اتفاقاً " من نشسته بودم پهلوی خانم این وایلی دیگران ایستاده بودند، خانم بمن گفت که شما چرا از جان شوهرم انتقاد میکنید؟ چرا از این ناراضی بودید؟ گفتم که من شوهر شما را اتفاقاً " بعنوان یک شخصی که در معاشرت خیلی خوشم میآمد خیلی برای اینکه بریج خراب بازی میکرد، با هم بریج بازی میکردیم. خیلی آدم سمپاتیکی بود. ولی این رویه را هیچ نمی پسندیدم که در تمام مسائل ایران دخالت میکرد. مثلاً" راجع به نخست وزیر، کی نخست وزیر باشد نظر میداد. گفت غیر ممکن است

همچین چیزی . گفتم من بطور تحقیق میدانم . صدا کرد جان ، جان - صدا کرد شوهرش را . آمد نوشت با ما ، به او گفت که فلانی میگوید که شما یک همچین کاری میکردید ، نظرمی دادید به شاه که کی نخست وزیر باشد . گفت مطلقا ، ابد " من همچین کاری نکردم . در صورتیکه شاه به من گفته باشد - - - - - ، این احمق آمده پیش من میگوید که من یک نخست وزیر خیلی خوبی برای ایران پیدا کردم و دکتر عبدالحسین را جی است . او (راجی) رئیس مریضا نه من بود دربانک ملی . دکتر را جی بسیار آدم خوبی بود ، جراح خیلی خوبی هم بود ، اما من هیچوقت مثلا " دکتر را جی را برای نخست وزیری ایران توصیه نمی کردم . برای اینکه کوچکترین تجربه ای نداشت راجع به مسائل هم ، مسائل سیاسی هم اداره کردن امور مملکتی . تنها کاری که در عرصه کرده بود جراحی میکرد و بسیار جراح خوبی هم بود . مریضا نه بانک راهم بسیار بسیار خوب اداره کرده بود . اما خب این معلوم میشود که مریض بود بر دهنش . پیش دکتر را جی یا دکتر را جی را خواستند . از دکتر را جی خوش آمد . رفته به شاه گفته که این دکتر را جی را چرا نخست وزیر نمیکنید . اتفاقا " یک روزی خودش بمن گفت . گفت که من با یک نفر ، فرانسه هم میدانست این وایلی ، گفت که من یک نفر ایرانی پیدا کردم و باهاش آشنا شدم که این یک شخص فوق العاده است . اول شروع کرد اینقدر از این تعریف کرد که این فرانسه اش اینقدر خوب است ، مثل فرانسه ای حرف میزند . بعد طرز فکرش و طرز بیانش را ، شخصیتش و چه وفلان و اینها . بعد معلوم شد که مظفر بقاشی است که آن Doohar این را میبرد به اینطرف ، بطرف برای اینکه یک نخست وزیری پیدا بکنند ، به این منظور میرفتند ، و این را دیده بود و این را میگفت بعقیده من این یکی از اشخاصی است که صلاحیت دارد برای نخست وزیری . یک آدمی بود که تحت تأثیر شدید این Doohar و افکارش عوض میشد ، عقایدش عوض میشد . از یک طرف میرفت به طرف مخالف بدون هیچ دلیلی ، بدون اینکه معلوم بشود که چرا اینطور میکنند . این تحت تأثیر قرار میگرفت . رفته دیده این آدم را و او هم بهش محبت کرده بود ، و در او شرکت کرده ، این را مثلا " لانس - - - - - میخواست بکند برای نخست وزیری . از این جور اشخاص Doohar میبرد به ملاقات . من هم نظریکه

عقیده داشتم نسبت به Dooher هم معتقد بودم که Dooherها منظور که خودش ادعا میکرد خیلی تأثیر داشته در تعیین رزم آرا برای نخست وزیری .

آها ن راستی یک چیز عجیبی است اینجا اینهم بدنیت بگویم . همین چند روز پیش در کان تصادفاً " من رادیوتهران را گوش میدادم ، من کمتر به رادیوتهران گوش میدهم . داشت یک تاریخچه ای را میگفت که مربوط به نخست وزیری رزم آرا بود . گفت که رزم آرا وقتی که نخست وزیر شد به روسها گفت که من قدم اینست که مستشارهای آمریکا را از ارتش بیرون بکنم و از شما مستشاربیاورم و این را از قول روسها میگفت که روسها در رادیوفلان تاریخ این مطلب را گفتند . وضمناً " روسها رادیومسکو گفته که رزم آرا طرفدار ما بود و اگر مانده بود روابط ایران با شوروی چنین چنان میشد و خدایتی انجام میداد ، چه میکرد و این را آمریکا ئی ها کشتند . من متحیر ماندم این چطوری است . من هیچ نشنیده بودم که رادیومسکویک همچین چیزها ئی را گفته باشد و از عجاب است . بعد یکی دوروز پیش به یک عده ایرانیها در همین جا کان وقتی این مطلب را گفتم آنها هم گفتند ما همچین چیزی مطلقاً نشنیدیم ولی بعید نیست که رادیوتهران اینها را جعل کرده باشد ، اینها را دروغ - بگوید . من این را نتوانستم بفهمم . چطور ممکن است که از قول رادیومسکویک چیزها ئی را بگوید علنی دیگر که همه دنیا هم که گوش میدهند این را بی شونند و بعد یک عده بیگویند که این را جعل کردند ، ساختند . و اما اگر حقیقت داشته باشد همچین چیزی بنظر من محال میآید که روسها گفته باشند که رزم آرا را آمریکا ئیها کشتند برای اینکه این قصدش این بود که ما نزدیک بشود . اینهم یک چیز عجیبی است که من سر درنیاوردم . کی اینها را مینویسد؟ معلوم میشود یک سلسله مقالاتی است که تهیه کردند و این را بتدریج میخوانند در رادیوتهران راجع به سفرای دیگر ، این Chapin یک آدم ناشی بود ، بعدی نظرهای عجیب و غریب میداد که یکیش همان بوده که من اگر ایستادگی نکرده بودم شاه این مطلب را قبول میکرد . شاه بمن میگفت من چی بهش بگویم؟ این آمده یک همچین چیزی را میگوید . گفتم اصلاً " چه حق دارد که بیا دیدی یک همچین جسارتی را بکند . بهش اجازه نیا بدبدهید که این بیا دیدی همچین فضولی بکند .

به او چه رسیده که بیا یداینطوراظهار عقیده بکنند که شما اینکار را اینکار را بکنید .
 یک کاری که از سر تا پا غلط است ، بکلی غلط است که یک مملکتی پول نفت
 را بیاورد منحصر " توی بودجه اش و خرج حقوق و خرج ارتش بکند ، آنوقت برای
 کارهای عمرانی بخواد برود صد در صد قرض بکند بطوریکه وزیر دارائی آمریکا گفت
 همچین چیزی امکان ندارد ، محال است و اگر همچین کاری را کرده بودم من ، امکان
 نداشت که بانک جهانی به ما قرض بدهد . بانک جهانی میگوید که شما اگر اعتقاد دارید
 به برنامۀ عمرانی اگر لازم میدانید این را چرا ز پول خودتان یک مقداری نمیگذارید
 که آنوقت بقیه اش را از ما قرض بکنید ؟ شما تمام پول نفت را میبرید یکجا خرج
 پرداخت حقوق و قشون میکنید آنوقت انتظار دارید که ما تمام مخارج برنامۀ عمرانی -
 تان را بپردازیم ؟ معلوم است که شما اعتقاد به برنامۀ عمرانی ندارید ، اگر معتقد
 بودید که اینکار مسئله مهمی است ، حیاتی است برای ایران و حتما " باید اجرا بشود
 اینکار را نمیکردید . بدون شک عکس العمل بانک این میشد اگر اینکار کرده بودم .
 و این مثلا " آمده بود معلوم میشود که ، اینهم گمان میکنم خود سرانه کرده بودند ،
 شاید هم به State Department هم گفته باشد که ما یک همچین نظری میدهیم
 و من آنوقت حدس زدم که منظورشان این بوده که آنوقت اینها به ایران یک کمکی می -
 کردند بعنوان کمک بودجه ای ، برای کسر موازنه بودجه ایران . یک عده احسب
 نشنند و در هم گفتند که چه بکنیم که از شر این مملکت خلاص بشویم که دیگر مجبور نشویم
 که Budgetary Aid بدهیم ، آمدند این راه را پیدا کردند و آنوقت مستقیما " رفته
 (؟) آنهم روی ضعیفی که داشت بمن گفت من چه بگویم ؟ گفتم
 بفرما شاید که ابتهاج که اینکار مربوط به او میشود ، وقتی بهش گفتیم گفته من استعفا
 میدهم و ما چون احتیاج داریم به ابتهاج نمیتوانیم بگذاریم برود . واطمینان هم
 دارم که خیلی هم خوشوقت شد و همینطور هم به آنها گفت . خوب بدیهی است اینهم باعث میشد
 که Chapin نسبت به من عداوتش بیشتر میشد ، برای من کوچکترین اهمیتی نداشت که
 Chapin نسبت بمن چه عقیده ای دارد . من اینکارها را بخاطر Chapin یا رضایت

خاطر دولت آمریکا یا دولت شوروی یا دولت انگلیس نمی‌کردم، یا برای خاطر رفا بیست
 نمیدانم دیگران نمی‌کردم. من معتقد بودم به آن کارهایی که می‌کردم و کارهایی را که
 می‌گفتم نمی‌کنم دلایل داشته‌ام که چرا نمی‌کنم، مضمین استم و تعجب می‌کردم! زاینکسه
 خارجیا بخودشان اجازه میدهند بیا یند تا این حد بیرون بخواهند از شاه که این کار را
 بکنند. دیگر از سفرای آمریکا یکی Louis Dreyfus بود که در زمان او هنسوز
 سفیر کبیر نبود، آن موقع هنوز سفارت آمریکا سفارت کبیر نشده بود. سفارتخانه‌ای
 بود وزیر مختار داشت که در موقع جنگ، اتفاقاً این Dreyfus من با Dreyfus
 خیلی خیلی نزدیک بودم، هم با خودش هم با خانمش. خانمش هم یک زن فوق العاده
 مهربانی بود. خود Dreyfus را من یک مرد برجسته‌ای ندیدم. اما مرد با
 حسن نیتی، مرد خیلی خوش قلبی، مرد خیلی ساده‌ای تشخیص دادم. این را از
 تهران برش داشتند فرستادند به Reykjavik پایتخت. آن جزایر مسال
 دانمارک در اقیانوس. آن جزایری که پایتخت Reykjavik است.

س - Greenland است

ج - نه Greenland نیست، (Iceland). یکجایی وسط اقیانوس
 بین اروپا و آمریکا در اقیانوس یک جزایری هست که متعلق به دانمارک بود و در زمان
 جنگ یک اهمیت پیدا کرد برای اینکه یکی از ایستگاههای مهم چیزهای هواپیمایی
 آمریکا شده بود. با دانمارک هم کنار آمده بودند و قرارداد بستند. این را
 فرستادند به آنجا. البته برای او یک تنزل رتبه بود و علتش هم این بود که ژنرال
 کانالی وقتی که به ریاست Persian Gulf Command آمد به تهران او را فتاد با
 Dreyfus سرچی؟ من نمیدانم. اما همه کس میدانست که بین اینها اختلاف
 شدید است و اقدام کرد در بر داشتن این آدم. اینها دیگر چیزهای جالبی بود که این
 تحریکات منحصر به ما آنها ایرانها نبود. توی دستگاه آمریکا آنها هم این دیده شد.
 س - علی‌الاول سفرای انگلیس بهتر بودند...

ج - نمیشود. نمیشود بطور کلی قضاوت کرد. نه فرق می‌کرد. اولاً سفارت انگلیس
 که من با آنها آشنا شدم و داشته‌ام نزدیک بودم مثلاً Le Rougetel کسی بود که
 معتقد بود که با ید انگلیس و آمریکا در مقام نقاط جهان همکاری داشته‌اند. این را

با رها بمن میگفت . یک ما موریتی هم مثل اینکه یوقتی داشته در آمریکا قبل از اینکه بیاید به ایران . من خیال میکنم که اشغالی را که به تهران میفرستادند انگلیسها کسان بودند که یک روایتی با آمریکا شیدا داشتند و شاید معتقد به همکاری با انگلیس بودند . برای اینکه توی انگلیسها هم خیلی اشغالی پیدا میشد خیلی ها که نفرت دارند نسبت به آمریکا - شیدا . این نفرت هم بعقیده من در بسیاری از موارد ناشی از یک عقده حقد است در مقابل آمریکا شیدا . یوقتی انگلستان یک امپراتوری داشته و عظمتی داشته و قدرتی داشته و قدرت مطلق بوده در دنیا و یک عده از انگلیسها الان هم پیدا میشوند ، خیلی ها دیده میشوند که اینها آن ایام را که بخاطر میآوردند احساس حقارت میکنند نسبت به آمریکا شیدا و از این جهت خوششان نمیآید . اما من خیال میکنم سیاست انگلیس در آمریکا این بوده که سفرای در تهران داشته باشند که بتوانند با آمریکا شیدا حسن تفاهم داشته باشند . مثلاً " Ie Rougetel " یکی از آنها بود . دنیس را بیت گمان میکنم یکی از آنها بود . دنیس را بیت خیلی دوست آمریکا شیدا داشت و بعد هم که کناره رفت ، با زنشسته چندین بار دعوتش میکردند در آمریکا میرفت سخنرانی می کرد . هم گمان میکنم آشنا شای داشته به روحیه و اخلاق آمریکا شیدا و هم گمان میکنم معتقد بود که با بد این دو مملکت با هم همکاری نزدیک داشته باشند . از طرف آمریکا شیدا این را تا این اندازه اطمینان ندارم . مثلاً " خیال میکنم ، استنباط من اینست که وایلی نظری خیلی خوبی نسبت به انگلیسها نداشت . اینهم بنظر من طبیعی میآید برای اینکه اصلاً ایرلندی بود و این ایرلندی های آمریکا یک کینه ای دارند نسبت به انگلیسها بطوریکه من وقتی رئیس بانک ملی بودم و میرفتم به جلسات سالیانها نکجهانی صندوق ، در یک سفر با کشتی رفتم و در نیویورک نمایندگان میدلندبا نک ، که میدلندبا نک یک شعبه هم داشت در خود کوشین الیزابت بود با کوشین مری بود برای اینکه با هر دو تایشان مسافرت کردم ، یک شعبه داشت . این نمیدانم چطور شده بود اطلاع داده بود و یک عده از نمایندگان میدلندبا نک نیویورک آمدند توی کشتی و عرشه کشتی برای استقبال من . گفتند که شما یک کمی احتیاط بکنید ، انگلیستان با لهجه انگلیسی است ، ما مورین گمرک اینها تماشان ایرلندی هستند ، بیشترشان ایرلندی هستند و اگر احساس بکنند که یک نفر لهجه انگلیسی دارد باهاش سختگیری میکنند . این احساس هست توی آمریکا - شیدا کسی که تمایل دارند به ایرلندی . حالا خون ایرلندی هم

اگردا شتهبا شنددیگه بدتر . من خیا ل میکنم که وایلی، خیا ل میکنم چیزی ندیدم ، ما تصور میکنم که این آدم دلش میخواست که مستقلا" یک طوری رفتار بکنند که دولت آمریکا آنچنان مقامی پیدا بکنند که بدون توجه مثلا" به انگلیس بتوانند نخست وزیر تعیین بکنند . این را مثلا" یکی از وظائف خودش میدانست و اینکار را میکرد ، در این رشته هم اقدام میکرد .

س- این را که میفرما شد آیا زمانی که شما با نک ملی بودید و بعد رفتید ما زمان برنا مه مثلا" وقتی که میخواستند ا عمال سیاست بکنند یا ا عمال نظربکنند یا ا عمال نفوذ بکنند ، سفرای انگلیس و آمریکا با همدیگر همتا هنگ میکردند که رها یشان را و بعد مثلا" به شاه میگفتند ؟

ج- من گمان میکنم این آزموار دنا دری است که بسیا راهیت داشته و اینکار را می - کردند ، خیا ل میکنم . اما در بیشتر موارد نمیگردند . بهمین جهت هم شاه میتوانست ، قادر بود که با اینها بازی بکند یعنی اغفالشان بکند برای اینکه شاه یک مهارت فوق - العاده ای داشت در اینکه خودش را به اندازه ای با محبت و با احساسات و دوست جاسوه میداد که آدم واقعا " مجذوب میشد . یک Charm داشت این ، یک قسوه جاذبه ای داشت که آدم تحت تأثیر قرار میگرفت و این را ا عمال میکرد نسبت به طرفین . من خیا ل میکنم که با انگلیسها وقتی که صحبت میکرد خودش را خیلی دوست انگلیسها نشان میداد و با آمریکا شپها هم همین کار را میکرد . من خیا ل میکنم که سیاست شاه این بود و مواقعی هم حالا دیدیم که در مواقع بحرانی قبل از همین انقلاب ، همان روزهای آخر سلطنتش ، اول هر دو تایشان را میخواست و با هم صحبت میکرد ، هم سولیوان را میخواست ، هم Parsons را میخواست . توی کتاب سولیوان هست که بعد دیگر فقط سولیوان را میخواست و تنها با او صحبت میکرد . شاید هم احساس کرده بود که اگر با اینها تنها صحبت بکنند بهتر میتوانند نتیجه بگیرند . این رویه را شاه داشت که همیشه جلب دوستی یکی از این طرفها را ، همین طورتوی افراد هم همینطور . افراد را می پذیرفت و نهایت محبت را به آنها میکرد . من جمله مثلا" با خود من . من نسبت به وزرا بیش میگفتم . میگفتم این کر مهسا را که اطراف ا علیحضرت هستند آخه کی هستند . آنوقت می شنیدم که میرفت به وزراء" میگفت

که میدانید ابتهاج میگوید شما ها کرم هستید . این عادتش بود . یک مغلی را که آدم با اطمینان بهش میگفت و خیال میکرد که این دیگر با زگونخواهد کرد میگردد . این یکی از اخلاق بدش بود ، یکی از خصوصیات بدشاه این بود . اینهم آنا " اینکار را میکرد . و دیگر طوری هم شده بود که همه میدانستند که یک چیزی را که اگر بهش بگویند میروند به مخالفان آن شخص گوینده و تمام مطالب را تکرار میکنند و یکی از عادات بدش بود . یک صفت خوبی داشت و آن این بود که سعی میکرد عقاید را از مردم بقا بدو بگیرد . و چون حافظه فوق العاده قوی داشت اینها را هم بخاطر می سپرد . در نتیجه آنوقت سی و چند سال سلطنت این یکی از مطلع ترین اشخاص دنیا شده بود . مطلع ترین شخص راجع به ایران بود . مثلاً " من میدیدم که صحبت میکنند یکی از اشخاص برجسته مملکت . آنوقت راجع به روابط مثلاً " زن و شوهر میدانند ، میگفت برای من بعضی وقتها که این نسبت به زنش اینطور رفتار میکند . برای اینکه از تمام مقامات پلیسی ، ساواک ، آنوقت هم که ساواک نبود نمیدانم تأمینات ، رکن دوارتش اینها که خبر بهش میدادند هیچ چی ، از طرف دیگر اشخاص که این دلقکهائی که میرفتند آنجا و خود شیرینی میکردند ....

روایت‌کننده : آقای ابراهیم آبتهاج

تاریخ : بیست و نهم آگوست ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهرکان - فرانسه

مصاحبه‌کننده : علیرضا عروضی

نوار شماره : ۴۱

س- میخواهتید یک مطلبی را جمع به فرض دولت در زمان رضا شاه از بانک‌های بفرمائید .
ج - من از خاطراتی که راجع به وضع مفلوک مالی ایران در نظر دارم ، بیاد دارم - اینست که تازه وارد بانک‌های شده بودم در ۱۹۲۰ و در همان اوانی بود که ، بله همان خیسمال میکنم که شاهشاه ، یقین ندارم که هنوز نخست وزیرم شده بود ، این را من یقین ندارم برای اینکه گمان میکنم یک فاصله‌ای بوده که از موقعی که کودتا شد و آمدند و رضا شاه فرمانده قوا شده بود ، بعد وزیر جنگ شد ، بعد نخست وزیر شد . این قبل از این مراحل بود که تازه من در بانک‌های بودم . شاید مثلاً " در ۱۹۲۱ بود این قضیه . شب عید بود و برای پرداخت حقوق مستخدمین دولت پول نداشتمند ، جم را که آنوقت خیال میکنم یا رئیس خزانه بود یا وزیر دارایی بود این را با یدنگاه کرد و معلوم داشت که در چه تاریخی چه سمتها شده اند محمود جم . او را رضا شاه فرستاد به پیش و یلکن... رئیس ... آنوقت هم مک ماری بود گمان میکنم رئیس بانک‌های . بله گمان میکنم مک ماری بوده هنوز و یلکن... سن رئیس بانک‌های نشده بود . پیش رئیس بانک‌های در حال فرستاد برای اینکه پانصد هزار تومان قرض بکنند . من این را بخاطر دارم که شرايطی که بانک‌های پیشنهاد کرد برای دادن یک وام پانصد هزار تومان بیحدی سنگین بود که بنظر من صریح نظر کرد رضا شاه . این یکی از مراحل است که در خاطر من مانده که بعدی برای من که تازه وارد بانک‌های شده بودم و بیست و یکم بود ، این بعدی : من آن شرکت کرد که دولت ایران برای پانصد هزار تومان متوسل میشود به یک بانک اجنبی و اینهم یک شرایط سنگینی قائل میشود . راجع به وضع مالی ایران با زهم یک نکته دیگری هم که جالب است اینست که در آمدن نفت در موقعی که من از بانک ملی رفتم کس

۱۹۵۰ بود درآمدنفت رسیده بود به ده میلیون لیره که در آن زمان درحدودچهل میلیون دلار بود. این دونکته خیال میکنم که جالب باشد برای اشخاصیکه تحقیق میکنند درآینده راجع به وضع مالی ایران. نکته سوم همچنین بودجه ای بود که وقتی که من با تقی زاده یک نامه ها می ردوبدل کردیم و او افتخار میکرد که بودجه متعادل داشت در زمان وزارت دارا شیش، بودجه اش بنظرم، گمان میکنم حتی درموقعی هم که میلیسو هم آمد بودجه بنظرم چهارصد میلیون تومان بود، بودجه ایران.

س- این اواسط دهه چهل بود.
ج- چهل بود. مثلاً "موقعی که تقی زاده وزیر دارا شیش بود.
س- بله.

ج- چهل بود؟ گمان نمیکنم. هزاروچی؟ ۱۳۴۰
س- هزارونهمصدومثلاً چهل...

ج- آنها نهمصدوچهل. نه نهمصدوچهل که ۰۰۰ قبل از ۱۹۴۰ است برای اینکه ۱۹۴۱ که ۱۳۲۰ بود اشغال کردند ایران را و این سوقی است که تقی زاده وزیر دارا شیش بود در زمان رضا شاه.
س- خوب اگر قرار داد نفت را امضاء کرده بود آن ۱۹۳۳ بود. موقعی که وزارت دارا شیش که نفت را امضاء کرد

ج- بله. بله وزیر دارا شیش بود که امضاء کرد ولی این در... چند بود که قرار داد را امضاء کرد؟ هزار و سیصد و...
س- ۱۳۱۲ میشود.

ج- بله، گمان میکنم که ۱۳۱۵ بود که وزیر دارا شیش بود.
س- بودجه چقدر بود؟

ج- بودجه گمان کنم چهارصد میلیون تومان بود. میلیسو هم وقتی که آمد ایران که در ۱۳۲۱ بود اینهم گویا گفتم دریک جا شیش که تقاضای وام کرد از بانک و من تعجب کردم. برای اینکه در آخرین گزارش اشاره میکند به یک امضای درآمدی که دولت داشتند. و تعجب کردم که چطور تقاضای وام میکنند و وقتی هم که بهش گفتم گفت شما چطور از کجا میگوئید که ما امضای داشتیم؟ گفتم آخرین گزارش خودتان. این گزارشاتش هم روی میزش

چید شده بود. آن بالاایش را برداشت ونگاه کرد دید که این حق با من است. پنجاه میلیون تومان اضافه درآمد دارد. رو کرد به رئیس خزانه داری آمریکا شیش کسسه لاکا ننت بود اسمش، او را هم از آمریکا با خودش آورده بود، یعنی بعد از وارد شدن به ایران استفاده کرده بود. او هم گفت که بله اشتباه کوچکی کردیم. این اشتباه کوچک پنجاه میلیون تومان اضافه درآمد مدها و پنجاه میلیون تومان کسر نشان میداد. یعنی تفاوت صد میلیون تومان که آن زمان من بخوا طردا ر م، که یعنی اینطور فکرم میکنم که این صد میلیون تومان در حد و دبست و پنج در صد بود چه مملکت بود، آنوقت هم خیال میکنم چهار صد میلیون تومان بود. گمان میکنم آنوقت چهار صد میلیون تومان بود که آنوقت گزارش بعدیش میگوید که بواسطه یک اشتباه کوچکی، این رقم بجای اینکه اضافه درآمد بود میبایست کسر درآمد مدها شد و این رقم اشتباه کوچک یک چهارم بود چه مملکت بود. از مسائلی دیگری که میخواستم به آن اشاره بکنم راجع به نفت است.

میخواستم بگویم که این مطلب را باید تمام ما ایرانیها در نظر داشته باشیم که یکی از مسائلی مهمی که در دنیا به ایران اهمیت میدهد، برای ایران یک اهمیتی ایجا دکس کرده مسئله نفت است. برای اینکه نفت خلیج فارس برای بقای اروپای غربی و در زمان سابق هم تا حدی آمریکا، الان خیلی خیلی کم تر اهمیت دارد. من خیال میکنم که طولی نخواهد کشید، من شما "خیال نمیکنم بیش از بیست سال طول بکشد که غرب از نفت ایران بی نیاز شود و دلائلم هم اینست که همین بحرانی که ایران و سایر کشورهای نفتخیز در دنیا ایجا دکرده اند بواسطه ترقی فوق العاده قیمت که سه تا چهار برابر قیمت سابق شده، این خودش باعث شده هم آمریکا هم کشورهای اروپای غربی من جمله همین فرانسه اینها در مصرفشان خیلی دقت کردند و مصرف را پائین آوردند و هم میزان متناهی هم این از یک طرف با دیدن نظر گرفته شود که مصرف به آن حدی که سابق رشد میکرد نیست و هم اینکه بجای نفت یک ماده دیگری پیدا کردند و این به جایشی خواهد رسید که تا یک حد زیادی اگر صدر مدجای نفت را نگیرد تا حد زیادی جای نفت را خواهد گرفت. و آنروز که یک همچین وضعی در دنیا پیش بیاید که دنیای غرب این احتیاج ضروری را به نفت ایران نداشته باشند از اهمیت سوق الجیشی ایران کاسته خواهد شد. این یکی از چیزهایی است که چون

نخست وزیر شد به او هم پیشنهاد داده بودم که آن هم بدون نتیجه ماند. و در زمان قوام السلطنه بود که این موضوع را بطور جدی تعقیب کرد و این برنامه، برای تهیه برنامه هفت ساله اول دربانک علی یک عده ای را جمع کرده بودم و اینکار در آنجا شروع شد. در آن زمان شاه بهیچ وجه من الوجوه در اینکارها مداخله نداشت هیچ مطلقاً. قوام السلطنه و دولتهائی که بعد از قوام السلطنه آمدند. چون قوام السلطنه... بله، این دوره جقدر قوام السلطنه طول کشید، اما دولتهائی دیگر آمدند این مرحله برنامه ریزی چهار سال طول کشید تا اینکه بتصویب مجلس رسید. آنچه که من بخاطر دارم دفعه اولی که شاه غیال میکنم که متوجه اهمیت این موضوع شد که در ۱۹۴۹ برای اولین بار رفت به ملاقات ترومن رئیس جمهور آمریکا.

س- این اولین سفرش بود؟

ج- اولین سفرش بود. خوب بخاطر دارم که این اعلامیه مشترکی که رئیس جمهوری آمریکا و شاه ایران که سفر رسمی کرده بود به آمریکا منتشر شد، برجسته ترین چیزی که من در این اعلامیه دیدم این اشاره به آن برنامه وسیع عمرانی و کارهای اقتصادی و اجتماعی بود. خیال میکنم که شاه آنوقت متوجه شد و پی برده اهمیت برنامه.

س- خارجی های دیگر در ایران شاه را تشویق میکردند؟

ج- نخیر، ابتدا " تشویق که نمی کردند هیچی، یک عقیده عموم این غربی ها آنوقت این بود، در همین مذاکراتی که میکردیم در طول این چهار سال، برای اینکه میگویم این دوره چهار سال طول کشید، که همیشه این رایک موضوع سیاست چپی ها میدانستند، یک سیاست سوسیالیستی میدانستند و زیاد مثل اینکه خوششان نمیآید از این عمل و - اینهم حقیقت داشت برای اینکه در آن زمان در دنیا کس دیگری، کشور دیگری نبود جز شوروی که برنامه داشت. شورویها بودند که برنامه پنج ساله داشتند. حالا بخاطر ندارم که کی شروع شد اما برنامه آنها در زمان گمان میکنم که حتی قبل از استالین هم شروع شد که ۱۹۲۴ لنین مرد و استالین سرکار آمد، در آن زمان اینها برنامه ریزی داشتند برنامه های پنج ساله. من هم هیچ الهام از شوروی ها نگرفتم برای اینکه

من اصلاً "هیچوقت سروکار نداشتم با چیزهایی که سیاست شوری ولیترا تورهائی که مربوط به عملیات شوری بود. این عقیده شخص خودم بود که با همان استدلال خیلی ساده‌ای که بیان میکردم که فیس مذاکراتم در این بحث‌ها به آن اشاره کردم. ولی غربی‌ها زیاد تمایل نداشتند. بعضی‌ها از لحاظ همین که این بیگ چیز سوسیالیستی است زیاد خوششان نمی‌آمد. یک عده دیگری بودند که تردید داشتند میگفتند که فکر ممکن است خوب باشد اما با تردید زیاد اظهار میکردند که این در ایران چطور اجرا خواهد شد. یک مباحثه‌ای یک نویسنده معروفی، Alsop که دو تا برادر بودند آنوقت، Stewart and Joseph که این Stewart آمد - بود تهران و مباحثه‌اشی کرد و راجع به ایران دو مقاله نوشت در روزنامه هاستی که تمام این مقالاتش را اینها Syndicated بودند که چاپ میشد و برای من این ازجا‌های مختلف رسید برای اینکه یک قسمتش مربوط به من بود. اصولاً" Herald Tribune چاپ شده بود.

س - این چه سالی بود؟

ج - گمان میکنم ۱۹۴۸ یا ۱۹۴۹ بود. این را من بزحمت بدست آوردم. نداشتم کم شده بود، از پرونده‌های من کم شده بود. این را بوسیله یکی از دوستانم از کتابخانه کانگرس بدست آوردم. وقتیکه گفتم که در چه حدودی بوده، آن خانم خسروپور هم بود که خودش کتابساری در آمریکا تحصیل کرده بود. این را رفت در آنجا و پیدا کرد منتهی آنها گفتند که با یدنویسنده‌اش اجازه بدهد که ما بدهیم فتوکپی اش را. من به Stewart Alsop نوشتم و او اجازه داد. این را گرفتند برای من فرستادند و این را دادم فتوکپی کردند در تهران و خیلی هم خوب فتوکپی کرده بودند خیلی خوب. این را بعداً در زیادی داشتم و به یک عده از دوستان و آشنا با من هم داده بودم که در آنجا اشاره میکنند به ملاقاتش با شاه، مباحثه با شاه و مباحثه با قوام السلطنه. آنوقت مباحثه‌ای که با من کرده بود راجع به برنامم یک شرحی نوشته مفصل. که فکر خیلی خوب است اما با تردید گفته بود که این را ایران بتواند بپذیرد بکنند و اجرا بکنند.

س - یک مطلبی راجع به ایرج پزشکزا و دیدبینی ایرانیها نسبت به ...

ج - بله ، این یکی از چیزهایی که در تلویزیون تهران ، یک برنامه ای داشتند که مدت مدیدی هم نشان داده میشد .

س - دانی جان ناپلئون .

ج - دانی جان ناپلئون . این یکی از خرابیهایی بنظر من نیست ، همان همان دانیس رایت بود سفیر انگلیس . یک روزی صبحت از این میگردد گفت که شما این را می بینید؟ من اصلاً توجه نداشتم ، گفتم نه من اصلاً کمتر هم برنامه تلویزیون تهران نگاه میکردم . گفت این خیلی جالب است . چندین برنامه اش را نگاه کردم و بسیار خوشم آمد از این ، برای اینکه این پزشکزا دطرز فکرو طرز قضاوت ایرانیها را از اجماع به مسائل دنیا و مسائل ایران در چهار چوب وقایع دنیا بحدی ما هرانسـه جلوه میدهد که من نظیرش را کمتر دیدم . شاید مثلاً مورد دیگری که من دیدم که یک کسی این اخلاق ایرانی ، این طرز فکر ایرانی را عقیده اش را خوب بیان کرده باشد ، روحیه اش را خوب بیان کرده باشد این حاجی بابا است که مال صد و چهل سال پیش است که من تردید دارم که این را یک انگلیسی James Morier نوشته باشد . برای اینکه بنظر من امکان ندارد که یک نفر خارجی بتواند به این نحو تجزیه و تحلیل بکند و روحیه ایرانی را ، قضاوت های ایرانی را و عقاید ایرانی را . این یک مورد بود که خیلی در من اثر گذاشت و اینهم یکی این بود که تا پیدا میکند آن مطالبی را که من بارها گفتم و حتی الان هم میگویم . الان هم در موقعی که بحث میشود راجع به وقایع ایران و این بدبختی که برای مملکت ما پیش آمده ، تقریباً " میشود گفت بدون استثناء تمام ایرانی ها ، منتهی بعضی ها میگویند انگلیسیها بعضی ها میگویند آمریکا آنها ، بعضی ها میگویند هردو تا ایشان ، تمام وقایع و بدبختیهای ایران را ما همیشه یک محملی برای پیش پیدا کردیم و یک خارجی ها میخواستیم بگوئیم که این ما نبودیم ، تقصیر ما نبوده ، ما هیچگاه نبودیم ، بما مربوط نیست مسائلی که در مملکت ما اتفاق می افتد . تمام این مقدرات یک ملتسی را خارجی ها

تعیین میکنند و فقط یک ناظروتما شای هستیم . عینا " مثل اینکه راجع به یک موضوعی داریم بحث میکنیم که مربوط به ما نیست ، ما یک تما شای هستیم ، ما کنار نشستیم و داریم قضاوت میکنیم راجع به یک موضوعی . این آدم این کاری که کرده بعبقیده من یکی از خدمات بزرگی است که بطور برجسته ای نشان میدهد که تو هم بجائی رسیده که وقایع روزانه عادی خانوادگی را ، اختلاف زن وشوهر را مثلا" این مربوط میداند به انگلیسها . وخیال میکنم که این اگر اشخاصی که بخوانند راجع به ایران تحقیقاتی بکنند یا خودا بپرانیا اگر بخوانند راجع به خودشان یک تجزیه وتحلیل عمیق ومنصفانه ای بکنند یا بدتوجه کرده این نشریه . بخوانند ببینند . ایرانی عوض نشده ، از دسال پیش همان است همان نظری است که سابق داشت . من نمی گویم که خارجی ها دخالت نداشتند در وقایع ایران . خیلی طبیعی است وقتی یک ملتی در یک موقعیتی واقع است که موقعیت حساسی است ، در یک موضع جغرافیائی حساسی است این اینقدر بی اراده است ، اینقدر ما حیا ن نفوذش ودولتها پیش و متصدیان ا ———— بحدی اینها ترسو بی عرضه هستند که تشویق میکنند این خارجی ها را . خوب چرا ما . یک همچین ————— قعاتی از آنها نداشته باشیم ، از آنها یک انتظاراتی نداشته باشیم ، اینها وقتی به محض اینکه یک چیزی را به آنها میگوئیم خودشان را موظف میداند که این را قبول بکنند و وسایل اجرای آن را فراهم بکنند . اگر یک کمی ایرانیها بیشتر توجه داشته باشند به اینکه یک ملتی این مقدراتش تا یک حد زیادی — دست خودش است . اگر بیتواند با اعتماد بنفس ، بخصوص اعتماد بنفس وقتی که یک ملتی افرادش بخودشان اطمینان داشتند این جا معنی جا معنی میشود که دارای یک کارآکت ————— است . نمیشود و ادانش کردیک کارهایی را بکنند بصرف اینکه محرومانه زیرگوش آدم بگویند که این جز خواسته های است که ... خوب البته دولت همسایه ما ن خارجی ها خواستند وقتی اینطور گفته شد مثل اینکه تمام راهها ، درها بایدها زشود ، راهها حاضر و آماده بشود که این کار انجام شود . این یک چیزی است که خوب بختا نه شنیدم ، حالا خیرا " شنیدم که این کتاب را میخواهند در فرانسه چاپ بکنند

و به تعداد زیادی هم چاپ بکنند برای اینکه گویا یک عده زیادی طالب هستند و از همان سابقه‌ای که داشت در تهران که بمن هم ناموقع میگفتند که وقتی که شب پخش برنامهداتی جان ناپلئون هست، هرکاری که داشتند تعطیل میکردند میرفتند جلوی تلویزیون می نشستند و لذت میبردند. تعجب میکنم که در عین حالی که این اینطورا شربخشید آیا تا شیری کرد در طرز فکر ایرانیا ن یا نه؟ آیا تا پید کرد این فکرها نیا ن را یا اینکه بیدارشان کرد، هشیارشان کرد. این را من نمیدانم اطلاع ندارم برای اینکه یکنفر اگر تحقیقاتی میکرد راجع به این موضوع اینهم بد نبود برای اینکه هر یکی از این دو احتمال ممکن است وجود داشته باشد، بعضی ها ممکن است مؤید فکرشان باشد. میگویند خوب ببینید همینطوری که ما عقیده داریم این دریک خانواده‌ای، یعنی در روابط اعضای یک خانواده‌ای این تا شیر راداشته بنا بر این این چیزهایی را که میگویند صحیح است. یا بالعکس ممکن است متوجه‌شان کرده باشد، بیدارشان کرده باشد. آخه دیگر مضحک است که آدم تا این پایه معتقد باشد که نفوذ خارجی است که تمام وقایع ایران را حتی روابط اعضای یک خانواده‌ای را تحت تأثیر قرار بدهد.

س- راجع به تصدیق مدور میخواستیم در زمان داوری که چیزهایی بفرمائید.

ج- بله. بطور کلی با پیداشد که بکنم به اینکه، موقعی که من هنوز در بانک شاهی بودم، گمان میکنم گفتم که در چند مورد داور نظر مرا خواست و من همیشه مخالفت کردم، و نظر مرا خواست راجع به اینکه قانون کنترل ارز، نظارت ارز را برقرار بکند. من مخالف بودم. یکدفعه هم امیر خسروی که رئیس بانک ملی بود او را خواست و من هم آنوقت در بانک شاهی بودم، دوتا شیمان را. ما رفتیم آنجا و این را مطرح کرد. امیر خسروی اظهار عقیده زیادی نکرد ولی من مصرا " مخالفت میکردم. برای اینکه میگفتم که کنترل ارز علاج درد ایران را نمیکند. عیب کار ایران اینست که تقاضاهای دولت را بیشتر برای کارهای دولتی که ارزی را که دولت ... بگروا اطلاع پیدا کردم که، یعنی غیر مستقیم، متوجه شدم که همانروز داور -

میخواهد لایحه را ببرد به مجلس. برای اینکه صبح به من تلفن کرد که خواهش میکنم که بانک شاهی امروز از ملاقات ارزی خودداری بکند و به بانک ملی هم دستور داده شده که خودداری بکنند تا بعد تکلیف معلوم شود. من رفتم مجلس، موقعی رسیدم که این لایحه مطرح بود. لایحه را در مدت کوتاهی بقید دوهزاریت برده بودند تصویب شد. برگشتم بانک شاهی تلفن زد که بیا شید سرا ببینید، رفتم. گفتم بلاخره اینکار را کردید؟ گفت شما از کجا میدانید؟ گفتم من آنجا بودم. گفت من شما را ندیدم شما کجا بودید؟ گفتم توی یکی از آن لژهای بالا بودم و گفتم خوب آقا بالاخره تمام این دلالی را که به شما ابراز کردم که بهش توجه ای نکردید و کردید اینکار را. گفت حالا دیگر اینکار شده است حالا باید کمک بکنید در اجرائیش. یک جلساتی هم تشکیل شد در حضور ابوالقاسم فروهر که برادر بزرگ فروهر که معاون وزارت دارائی بود در حضور او تشکیل میشد، یک نمایندگان از بانک ملی میآمدند که یکی گیلها یمر آلمانی بود، یکی هم گمان کنم ژرار بود اسمش یک فرانسوی بود. این دو نمایندگان بانک ملی بودند و من از طرف بانک شاهی که یک بانک انگلیسی بود من یک نفر ایرانی میآدم و آنجا برای تهیه آئین نامه اجرای قانون وزارت ارز. خوب آنچه که من به عقلم میرسد میگفتم و یک چیزها سی تهیه شد. ولی در حین عمل اینها برخورد میکردند به یک مشکلاتی و مشکل اساسی اش همان بود که روز اول به مرحوم داوور گفتم. گفتم اگر دولت که خودش آنوقت بزرگترین مصرف کننده ارز بود، برای اینکه یک چیزها را مثلاً تجارت خارجی را دولت دخالت داشت. مثلاً ملاقات با شوروی فقط منحصر "بسا دولت بود، معاملات بزرگی و خسریدهای بزرگی که میکردند از آلمان و جاهای دیگر تمام دست دولت بود. دولت بود که بانک شرکتها را درست کرده بود، شرکت مرکزی. شرکت مرکزی درست کرده بود آنوقت این یک شعبه هائی داشت که شامل تمام صادرات ایران میشد. اینها مصرف مهم ارز را اینها داشتند برای واردات ایران. اگر میتوانستند مخارج ارزی را در حدود عواید ارزی نگه دارند موازنه ارزی بدست میآید و دیگر احتیاجی به کنترل ارز نداشتند. اما چون اینکار را نمیکردند در حین عمل به مشکلاتی برخورد کردند. در طی این مراحل به یک مرحله ای رسیدند

این حالا قبل از این بوده که من از بانک‌های بی‌بیم‌وار دست‌گاه دولتی بشوم ،
 و فکر کرده بودند و یک راه حلی بنظرشان رسید. بود که به این نحو حل بکنند که از زمین‌منظور
 واردات وقتی فروخته بشود از طرف بانکهای مجاز که ما در گذشته قبلاً "ارزی" بود
 دولت توسط بانکهای مجاز فروخته باشد ، بعد آن ارز را بفروشند و با اردکننده .
 بنا بر این برای تأمین این نظر که از رزموجودتجا و زنکنند و یک وضعی بوجود
 نیاورند که کسر داشته باشند در توازن ارزی و حسابهای ارزی یعنی پرداختهای
 بین‌المللی ایران ، اینطور فکر کردند که اینکار را بکنند . بنا بر این یک قانونی
 گذرانندند که به واردکننده وقتی ارز فروخته خواهد شد که تصدیق صدور بیاورد و اسم
 آن ورق را هم گذاشته بودند تصدیق صدور . به این معنی که یک کسی که جنسی را
 از ایران صادر کرده و در گمرک تعهد سپرده که معادل آن مبلغ - اینجا هم باید حاشیه
 بروم و یک توضیحی بدهم که تمام مقررات این کشور بدبخت روی این پایه بود که
 ارزی‌های گمرک تقلب نکنند ، دزدی نکنند و جنس صادرات را بقیمت واقعی ارزی‌بی
 بکنند که این محال بود ممکن نبود اینکار بشود ، ارزی‌بگمرک آن زمان بنظر من در
 حدود سیصد تومان حقوق می‌گرفت ، - - - - -
 میخواستند در بکنند ، این پنبه فرض بکنید صد هزار تومان قیمت واقعی است - این
 آدم این گمرکی اگر این راسی هزار تومان ، ده هزار تومان تعیین میکرد این میشد
 مدرک برای تعهد ارزی که این ما در گذشته در گمرک می‌سپرد . آنوقت تعهد از او می -
 گرفتند به چند نسخه که یکی . در گمرک ضبط میشد یکی فرستاده میشد به کمیسیون ارز و
 کمیسیون ارز آنوقت این را میفرستاد به بانکهای مجاز آنوقت این میشد مدرک تعهد
 این ما در گذشته که فلان قدر ارزی‌بفروشد . یعنی معادل فرض بکنید ده هزار تومان
 باید از بفروشد به بانکهای مجاز . بنا بر این این آمار که بوجود می‌آید هیچ‌کدامشان
 با حقیقت تطبیق نمیکرد برای اینکه بدبختانه همانطوریکه گفتم مثل بیشتر مسواریکه
 قوانین در ایران وضع میشد بیشترشان اینطور بود . در دوران تجربه من ، زندگی من
 این بود که این قانون به دست یک اشخاصی میبایست اجرا بشود که هیچ نوع کنترل در
 آن نداشتند . این اشخاص بدبخت و بیچاره‌ای بودند که حقوقشان با اندازه‌های نازل

ونا چیز بود که مجبور بودند برای تأمین زندگی‌شان یک چیزها بی بگیرند. یک کسی که سیمد تومان حق میگرفت اگر بهش سه هزار تومان میدادند خوب بدیهی است این آدم منحرف میشد و برایش هم ... چیزی هم نبود که بتواند ثابت بکنند. اگر یک روزی یک کسی میرفت رسیدگی میکرد. مثلاً "حالا بگوئید که من راجع به پنبه گفتم. پنبه تا یک اندازه ای شایه میشد کنترل کرد اما وقتی که میرسید به خشکبار روکتیرا و پوست گوسفند و پوست بز، روده این چیزهای ما در اتایران آنوقت همین اقلام بود. تشخیص این بعد از انجام عمل، بعد از اینکه جنس رفته تقریباً " محال بود و امکان نداشت که کسی بتواند یک دستگای بیایورد اینهارا نظارت بکند، کنترل بکنند. پس بنا بر این این پایه اش بعدی غلط بود که مربوط بود فقط به نظر آن ارزیاب گمرک حالیه اینهم اکتفا نکردند و گفتند که ما در موقعی ارز می فروشیم و واردکننده هما نظوریکه توضیح دادم، که ما واردکننده بیرون تصدیق صدور بخرد از آن ما درکننده و بیاید ارزیابک مجاز بتواند رز بخرد. یعنی به این ترتیب بود که، حالا یک فرضی است، یک شخصی فرض بکنید که یک جنسی ما در کرده، خشکبار ما در کرده، یا پنبه ما در کرده تعهد ارزی هم سپرده و در مقابل موقعی که تعهد ارزی می سپرده و یک تصدیق صدور میدادند که فلان شخصی به این میزان جنس ما در کرده به خارج و تعهد کرده است که به این مبلغ ارزی بفروشد به اینک مجاز. این میشد تصدیق صدور. واردکننده ای که میخواست جنس وارد بکند میبایست برود یک تصدیق صدور بخرد معادل ارزی که میخواهد بخرد برای واردات مجاز. میرفت توی بازار، آنوقت این یک بازاری داشت یک بورسی پیدا کرده بود در بازار تهران و این معاملات هم تمام در تهران میشد برای اینکه این درولایات این وسایل وجود نداشت که اینها هر روز صبح یکعده دلال نرخ تصدیق صدور را تعیین میکردند. چون پول ایران وابسته به لیره بود این روی پایه لیره حساب میشد. مثلاً " میگفتند که امروز تصدیق صدور یک لیره ارزش ده تومان است، یک روز میشد هشت تومان، یک روز میشد هفت تومان، یک روز میشد دوازده تومان و این را کی تعیین میکرد؟ چندتا دلالی که منحصر " از کلیمسی های بغداد بودند. اشخاصی

بودند که در دلایلی خیلی زبردست بودند و تجربیات داشتند و اطلاع داشتند و میتوانستند این را ادا راه بکنند، با زارشان هم خیلی گرم بود، خیلی گرم بود. بنا بر این مملکت ما یک وضعی پیدا کرده بود که با وجودی که مقررات ارزی داشتیم و بقول خودمان نرخ ریال را به ارزهای معتبر دنیا ما تعیین کرده بودیم یعنی مقامات دولتی، بانک مرکزی، وزارت دارائی تعیین میکرد، بهیچ وجه در عمل اینطور نبود. یکسدهای دلال روی عرضه و تقاضا بطوریکه خودشان تشخیص میدادند، بطوریکه وضع خرید و فروش را خودشان نشان میدادند. میآمدند تعیین میکردند نرخ لیره را در هر روز که نرخ تصدیق صدور امروز فلان مبلغ است. این آتوقت اضافه میشد به آن نرخ رسمی لیره. نرخ رسمی لیره آن زمان الان درست بخاطرندارم اما در حد دشارت یکنه تومان، ده تومان یک همچنین چیزهائی بود. این نرخ ثابت بود. ولی آن نرخ تصدیق صدور هر روز تغییر میکرد. اگر یکروزی نرخ تصدیق صدور دربارت زارده تومان بود این نتیجه اش این میشد که یک کسی که میخواست واردات بکند و میبایست لیره بخرد یا ارزهای وابسته به لیره بخرد برای اینکه گفتم پول ما وابسته به لیره بود، این میبایستی یک لیره را بقیمت نرخ رسمی با اضافه نرخ تصدیق صدور بخرد. در حقیقت نرخ لیره آنروزه تومان نرخ رسمی نبود، ده تومان با اضافه ده تومان احیاناً "نرخ تصدیق صدور دربارت زار بیست تومان میبایستی بخرد. این البته یک مشکلات عظیمی ایجاد میکرد از لحاظ تهیه اما واردات و واردات مملکت، یک مشکلات عظیمی از لحاظ اغفال و بوج بودن این آثار نظیرش را من هیچ جای دنیا سراغ نداشتم. برای اینکه اما رگمرکی رسمی دولت ایران و وقتی که واردات را نشان میداد فقط اتکاء میکرد به نرخ رسمی. هیچ اصلاً توجهی نداشت به تفاوت قیمتی که بین نرخ رسمی و نرخ واقعی و حقیقی ای که صادرکننده و واردکننده میبایست ببرند از دنیا بخزند وجود داشت. مثلاً گمرک در موقع صدور تعهد میگرفت، ارزیابی میکرد. یک چیزی را فرض میکنیم ارزیابی میکرد صد هزار تومان و آنروز نرخ رسمی فرض کنید که ده تومان بود بنا بر این این آدم میبایستی معادل صد هزار تومان ارزیغرو شده دولت که میشد

ده‌هزار لیره، ده‌هزار لیره میبایستی بفروشد که معادل ده‌هزار تومانی جنس صادر کرده بود. یعنی به نرخ رسمی دولت تعهد می‌کرد که این معادل ده‌هزار تومانی بفروشد ده‌هزار لیره می‌شد. در صورتیکه واردکننده که همین تصدیق مدور را از این آدم می‌خرید میبایستی برود این را دو بیست هزار تومانی بخرد برای اینکه بتواند ده‌هزار لیره جنس وارد بکند. ده‌هزار لیره جنس وارد می‌کرد ده‌هزار تومانی را می‌بایست بدهد به بانک مجاز، ده‌هزار تومانی را میبایست بدهد به آن‌ها ما درکننده‌ای که به او تصدیق مدور فروخته. ما درکننده‌ای می‌شد دو بیست هزار تومانی، ده‌هزار تومانی را از بانک گرفته بود، ده‌هزار تومانی را از خریدار، خریدار تصدیق مدور بمنظور وارد کردن. واردکننده دو بیست هزار تومانی می‌پرداخت که فقط ده‌هزار تومانی را می‌باید دولت می‌شد، ده‌هزار تومانی را می‌باید ما درکننده‌ای می‌شد که در بازار به نرخ روز تصدیق صدور را فروخته. بنا بر این تمام این‌ها را گمرک دولت شایسته‌ها از اول تا آخرش بکلی غلط بود آنوقت نه غلطی که مثلاً پنج درصد، ده درصد - غلطی که در بیشتر موارد صد درصد بود. برای اینکه قیمت تصدیق مدور رسیده بود، قیمت تصدیق صدور بخاطر دارم در بازار تهران رسیده بود به قیمت بالاتر از خود نرخ لیره. یعنی اگر لیره فرض کنید که ده‌هزار تومانی بود تصدیق مدور بیشتر از ده‌هزار تومانی بود در بازار. خوب در یک همچین وضعی دولت ایران خوش بود به اینکه موازنه برقرار کرده.

س - اینها هم‌زمان‌ها و راست.

ج - اینها زمانی است که بلبه حال مقررات ارزی برقرار شده، حالا این کمیسیون ارز است که مثلاً این ابتکارها را بخرج می‌دهد، متخصصین مثلاً معاملات ارزی هستند که اینها این ابتکارها را میکنند که میخواهند حالا موازنه برقرار بکنند به این وسیله. خوب نتیجه این عمل - در عمل دیدیم اینطور نیست - برای اینکه این اشخاصی که وارد میکنند و ما در می‌کنند قیمت واقعی و حقیقی‌ای که آنها می‌پردازند بکلی فرق دارد با نرخ رسمی لیره، نرخ رسمی ارزی جز کوچک است از مجموع پولی که عاید ما درکننده می‌شود و

و اردکننده با یدبپردا زد . من وقتیکه وارد کار شد م در همان روزهای اول یک جلسه ای در حضور مرحوم دار ورتشکیل شدکه مطابق معمول تمام این آقایانی که حضور داشتند رئیس اساده تجارت بود که در آن زمان مادیق و شیقی بود ، که بسیار بسیار مرد امین و درست ولایقی بود یکی دیگر علی امینی بود که رئیس گمرک بود و یکی هژیبر بود که رئیس کمیسیون ارز بود . که اطلاعات بانکی اش و اقتصادی اش صفر بود .

آدمی بود که فوق العاده حافظه خیلی قوی ای داشت و آدم خیلی زرنگ و باهوشی بود . خیلی آدم زحمت کشی هم بود . در عین حالی که رئیس اداره ارز بود ، رئیس شرکت قماش هم بود . شرکت قماش هم یکی از شرکتها یی بود که انحصاری بود که تمام قماش ایران را آن شرکت وارد میکرد و توزیع میکرد در ایران .

س - شما چه سمتی داشتید آن موقع ؟

ج - من تازه وارد شده بودم . من تمام شرکتها ی دولتی را در اختیار من گذاشته بودند که من میبایستی تمام کارهای ایشان را رسیدگی بکنم . در عین حالی که رسیدگی میکنم حق دارم ، یک تصویب نامه ای گذراندم مرحوم دار ورتراجع به این کار من که بدبختانه الان در دسترس نیست ، این اصلاح تاریخی است این تصویب نامه . این تصویب نامه بمن یک اختیاراتی داده بود که گمان میکنم کم نظیر بود ، هم حق نظارت داشتم هم حق وارد شدن در طرز مدیریت شرکتها . آنوقت خودم بودم با یک قد و سنی نامی ماشین نویس جوان که ماشین نویس من بود . ولی تمام این کارها را یعنی تمام این شرکتها یی که درجا های مختلف ایران تشکیل شده بود هم نظارت بکنم وهم مدیریتشان را ، در مدیریت به آنها راهنمایی بکنم . هیچ اصلاح بهیچ وجه من الوجوه امکان پذیر نبود . که بتدریج رفتم گفتم یک عده ای را استخدام کردم از بانک شاهیه که بعد مرحوم دار ورت هم مجبور شد که بمن بگوید که آقا دیگر این است برای اینکه رئیس بانک شاهیه آمده شکایت کرده که ما با نکمان را با یدبندیدیم بسزودی اینظوری که ابتهاج داردا عفاء خوب ما را میبرد . در حال برگردیم بس آن کمیونی که در دفتر مرحوم دار ورتشکیل شد . این کمیسیون برای بحث در مسائل ارزی

بود. برای اینکه هی گرفتار میشدند و میدیدند با این ارز موازنه برقرار نمیشود. علت اساسی همین بود. بجای اینکه سعی بکنند که تقاضاها را، درخواستها را اعم از اینکه دولتی یا شدیا غیردولتی محدود بکنند به آن چیزیکه دارند میدیدند با این درست در نمی آید. و بعد هم این مقررات مربوط به تصدیق صدور که برقرار کردند اینهم دیدند بی نتیجه است در ضمن آن صحبت یک دفعه بکنند فراز اینها گفت، اشاره کرد به این مطلب که تصدیق صدورهای که بدون محل فروخته شده، من با یک حیرتی و بسا یک حالت وحشتی سؤال کردم موضوع چیست؟ مرحوم دا و رگفت که نه حالا اینقدر دست پاچه نشوید. بعد توضیح دادند که بانک ملی بکروزی به یک ملاحظاتی تصمیم گرفته از بفرورشتند برای واردات به کسی که تصدیق صدور نخریده، درباراً تصدیق صدور نیوده، با اندازه کافی تصدیق صدور نیوده، یعنی کسی ما در نکرده بوده که تصدیق صدور درباراً عرضه بکند. بانک ملی برای خودش تصدیق صدور نوشته روی یک کاغذی این را تصدیق صدور ما در کرده و به استناد آن ارز فروخته. هم پول تصدیق صدور گرفته هم پول ارز گرفته. من بحدی متحیر شدم که وحشتناک بود برای من که اصلاً "با" و ر کردن نبود، چطور میشود همچین چیزی؟ خب اینها دیدند و متوجه شدند که خب طبیعی است این عکس العمل من طبیعی است اما خیلی بد است که یک همچین اثری داشته باشد در یک کمیسیون. گفتند خب حالا عجول نباشید و یک فکری با ید بسرای این کرد. این بود یکی از طرز کار این مملکت برای برقرار کردن موازنه بیرون برداختها و دریا فتهای ایران.

حالا وارد میشوم در بحث اینکه وقتی که قشون انگلیسها در شهریور ۱۳۲۰هـ ایران آمدند و اولین کابینه ای که تشکیل شد کابینه مرحوم فروغی بود. مشرف نفیسی که یکی از دوستان من بود وزیر دارائی شد. علی امینی هم همین موقع معاون شدیا هنوز رئیس گمرک بود درست بخاطر ندرت ارم. اما بواسطه نسبتی که با مشرف نفیسی داشت، خواهر علی امینی زن مشرف نفیسی بود، مشرف نفیسی با تنها دختر فخرالدوله ازدواج کرده بود. مشرف الدوله یک آدم بسیار داناتشمنی بود، خیلی آدم دقیقی بود، خیلی

آدم با وجدانی بود ، درفرانسه تحصیل کرده بود . درفرانسه تحصیلاتش هم تحصیلات حقوقی بود . خوب چیز مینوشت هم بفرانسه هم بفارسی . یک دوره ای هم یک روزنامه ای هم منتشر میکرد که اسم روزنامه اش را هم الان بخاطرندارم . اما خوب مینوشت . این راغب یک عده ای می شناختند به نیک نامی و به داشتن تقوی و آدمی است که تحصیل کرده است و معلوما تی دارد . وکالت هم میکرد - در دادگستری وکالت میکرد و در شرکت نفت استفاده می کرده بود یعنی ان مشا و حقوقی شان ، و کیسل عده شان . مشرف نفیسی اصلا " فوق العاده سمپاتی داشت به فرانسوی ها خیلی و از آنگلو ساکسون ها خوش نمیا مد . یا یکی از Trait های مشرف نفیسی بود . بنا بر این این کسی نبود که برای خاطر سمپاتی و دوستی ای که نسبت به انگلیسها داشته باشد یک کاری بنفع آنها کرده باشد . مطلقا این جور نبود . برعکس از انگلیسها خوش نمیا مد . در شرکت نفت هم یک مدت زیاد ی نماند ، خوش نیا مد و ول کرد . حالا قشون انگلیس و قشون روس وارد شدند بدون اجازه مقامات شاهنشاهی و زدند و کشتند یک عده ای را گرفتند و داغون کردند . یک عده بدبختها ئی را در جنس و بدبختی در نیروی دریائی خیلی ضعیف و بدبخت ایران کشتند که آن با ایندر مثلا " یکی از افسر های برجسته بود ، یک آدم بیگناه . اینها را شب حمله کردند ، این بدبختهای بیچاره با آن وسایل خیلی محقری که داشتند میبایست مثلا " مقاومت بکنند در مقابل اینها ، خب ، نه در نیروی دریائی و نه در نیروی زمینی هیچکدام مقاومت نکردند . قشون هم متواری شد . یکی از بدبختها ئی که آنوقت به چشم دیدم همین بود که این ارتش ، البته آنوقت با سم ارتش شاهنشاهی نبود اما ارتشی بود که رضا شاه بهش تکیه داشت و خیلی هم برایش زحمت کشیده بود ، بکلی متلاشی شد . افسرها گذاشتند رفتند ، سربازهای نظام و وظیفه را مرخص کردند توی کوچه ها و ویلان و سرگردان این بدبختها پاره پوره میرفتند بطرف دهشان . یک وضع واقعا " اسفناکی بود . دریک همین موقعی آمدند انگلیسها به وزارت دارائی . اول آمدند رزبفرو شدند . حالا جـــــزو مقرراتی که آنروز جاری بود این بود که هر واردکننده ای میبایستی با تصدیق صدور بیاباد رزبفرو . یعنی میبایست قیمت رسمی را بپردازد و قیمت تصدیق صدور را هم

دربا زاربرودبپردا زد . یعنی یک لیره در حدود ... آنچه که بخاطر ————— دردم
 بین هیجده و بیست و یک تومان یعنی مدوهشتا دریا ل ودویست و دریا ل یا دویست و
 بیست دریا ل برای واردکننده تمام میشد . ما درکننده هم همین قدر عایدش میشد .
 یعنی کسی که یک لیره میفروخت در حدود بیست تومان عایدش میشد که یک قسمتش را
 بانک مجا زبغوان نرخ رسمی لیره بهش میپرداخت ، بقیه اش هم از فروش آن
 تصدیق مدوردربا زار به نرخ روز بدست میآورد . ولسی در این مقررات چندا استثناء
 قائل شده بودند . یکیش این بود که محصلین ارز را به نرخ رسمی بخرند . اشخاصی
 که بچه شان در خارج تحصیل میکرد با آوردن گواهی نامه وفلان و اینها یک مبلغی هم
 که کمسیون ارز تعیین کرده بود اینها مجا زبوندند که لیره را به نرخ رسمی بخرند .
 دیگر اینها احتیاج نداشتند که بروند تصدیق مدور بخرند . یکی دیگر تمام حوائج
 دولت بدون تصدیق مدور ، دولت برای وارداتش هر چه که لازم داشت ، مثلاً
 کارخانه وارد میکرد ، ماشین آلات وارد میکرد ، هر چیز که وارد میکرد ————— و
 تصدیق مدور بود . مگر آتھائی که در کارگاه های تجارت بودند ، مثلاً قماش وارد —
 میکردند یک استثناء دیگر این بود که سیاحتان خارجی میتوانستند از تصدیق مدور
 استفاده بکنند . مثلاً نظرشان این بود که آمدن سیاحتان را به ایران تشویق
 بکنند و چون همه میداشتند که نرخی که برای ارز تعیین کردند یعنی آن ده تومان
 یا هشت تومان که برای لیره تعیین کردند این واقعی نیست حقیقی نیست بنا بر این
 اگر بگویند که توریت با بدبیا بدلیره اش را تبدیل بکنند به هشت تومان یا به ده تومان
 کسی نمیتواند به ایران و این یک چیزی است که بفرار قضا دمملکت است ، برای تشویق
 سیاحتان گفتند استثنائاً "به سیاحتان که از میفروشنند به نرخ تصدیق مدور از شان
 ارز بخرند . یعنی هم نرخ رسمی لیره را به آنها بپردازند هم نرخ روز تصدیق مدور
 را ....

روایت‌کننده : آقای ابوالحسن ابتهج

تاریخ‌مباحبه : بیست‌ونهم آگوست ۱۹۸۲

محل‌مباحبه : شهرکان - فرانسه

مباحبه‌کننده : علیرضا عروضی

نوارشماره : ۴۲

... بنا براین، یک قسمت از این استثناءها برای خریدارهای ارزبود، یک قسمت از این استثناءها برای فروشندگان ارزبود. خریداران ارزیکی دولت بود که خریدار عمده بود، یکی محالین بودند که به اینها بنرخ رسمی ارز فروخته میشد. برای فروشندگان ارز استثنائی که قائل شده بودند یکی این بود که در مورد سیاحت آنها حق دارند استفا ده بکنند از قیمت تصدیق صدور یعنی ارزشان را لیره شان را بمعنی خیلی بفارسی ساده اینست که این سیاحت می‌توانست لیره اش را بفروشد هیجده تومانی یا بیست تومانی. شرکت نفت ایران و انگلیس او موظف بود که لیره‌ها را بنرخ رسمی بفروشد که هشت تومانی مثلاً نه تومانی ده تومانی. و به این وسیله بود که دولت می‌توانست ارزش را بنرخ رسمی بخرد برای احتیاجات رسمی دولت. مثلاً برای ما مورین وزارت خارجه، پرداخت حقوق ما مورین وزارت خارجه در خارج، این را دولت از می‌توانست بخرد بنرخ رسمی. و اینهم تمام روی این تصور بود که تمام اینها از محل فروش ارزی که شرکت نفت ایران و انگلیس برای خارج می‌فروشد تأمین شده باشد و هیچکس هم همچین اطمینانی نداشت برای اینکه قاعده‌ای نبود، دلیلی نبود که این چیزها را موازنه بکنند و هیچکس نمیدانست که شرکت نفت ایران و انگلیس چقدر ارز خواهد فروخت. می‌توانست کم بشود، می‌توانست زیاد بشود بسته به این میزان مخارجش بود که در ایران داشته. یکی البته پرداخت حقوق مستخدمینش و کارگروهاش و... خوب اما یک عملیاتی را هم که در ایران اجرا میکرد که این مستلزم هزینه‌های

ریالی بود آنرا میتوانست کم و زیاده کند. یکروزی تصمیم بگیریم که الان مثلاً " اینقدر سرمایه گذاری نکنند در ایران ، اینقدر توسعه ندهد بنا براین این محدود میکرد . بهیچوجه را بطه مستقیمی وجود نداشت بین ارزی که شرکت نفت ایران و انگلیس برای مخرج جاری اش میفروخت و ارزی که دولت میخرید برای حواشج دولتی و ارزی که اولیاء محصلین میخریدند برای فرستادن به بچه هایشان ، برای تحصیلشان . دریک همچین وضعیتی انگلیسها و روسها وارد ایران شدند . من حالا رئیس بانک رهنی هستم و هیچ اطلاعاتی از داخله مطلقاً ندارم هیچ . اما بعنوان یک ناظر ، یک ناظری که وارد است در مسائل ارزی این را دارم میگویم ایـــــــ مطالب را .

س- شما در کمیسیون ارزی نبودید؟

ج- نه ، کمیسیون ارزی رئیسش هژیر بود که هیچ اطلاعات نداشت ، مطلقاً اطلاعاتی نداشت . هژیر یک آدمی بود که در ادبیات و شعر و کتاب و عری و فاری و ارد بود هیچ اصلاً" در عمویش تجربه ای در مسائل ارزی نداشت . نه در قماش اطلاعی داشت ، هر اطلاعی که پیدا کرد بواسطه هوشش بود ، ذکاوتش بود . این یک آدم خیلی باهوشی بود ، حافظه خیلی خوبی هم داشت . این از آن راه اکتساب کرده بود .

س- زمان داوورم هژیر رئیس کمیسیون ارزی بود؟

ج- نه ، یا شاید هم بود . اولین رئیس کمیسیون ارزی بود ، نمیدانم . اما هژیر .. س- داوورم بود ..

ج- بله . در کمیسیونهایی که میگویم من وقتی وارد شدم در کمیسیونهایی که از همان روز اول شرکت کردم هژیر بود . همیشه این بود بعنوان رئیس کمیسیون ارزی ، بله ، رئیس کمیسیون ارزی بود ، بعنوان رئیس شرکت قماش نمی آمد . آخر میگویم چندتا کار داشت . یک دفتر داشت در بانک ملی بعنوان بازرسی دولت . بازرسی دولت در بانک ملی که و را تقی زاده تعیین اش کرده بود ؛ این سمت ، از همان اوایل تأسیس . قبل از اینکه داوری بیاید به وزارت دارائی . یکی رئیس کمیسیون ارزی بود که بعد از وضع مقررات نظارت را بر وجود آمدکاه و ادا و رقطعا " تعیین کرد . یکی هم

رئیس شرکت قماش بود. قماش به چه دلیل مربوط است به بانک ملی بودن تا امروز. هم نفهمیدم. قماش را داده بودند به بانک ملی، بنا بر این سمت او بعنوان رئیس قماش از طرف رئیس بانک ملی بود، از این جهت او تابع رئیس بانک ملی بود. الان که فکر میکنم هیچ اصلاً ارتباطی نمی بینم چقدر قماش را داده بودند به بانک ملی. اما اینطور بود، انحصار قماش را بانک ملی اداره میکرد و هم هژیرا تعیین کرده بود. در یک همین موقعی آمدند که ارز - بفروشد به ارتش انگلیس برای اینکه هنوز به روسها ارزی نمی فروختند. روسها اصلاً خارج از این مباحث بودند برای اینکه روسها وقتی که بعد من با آنها قرارداد بستم به دعوت مرحوم قوام السلطنه و مرحوم سهیلی، با آنها نظیر موافقت نامه ای که با انگلیسها بسته بودم، با آیلیف بسته بودم با روسها هم بستم که آنوقت آنها قرار شد که برای تهیه ریالشان به ما دلار بدهند در مسکو. اما آن دلارها تضمین شده به طلا بود. ولی مثل مال انگلیسها نبود که هر شش ماه به شش ماه تبدیل بشود به طلا و در آنجا باشد. مقدار طلائی را که کنار میگذاشتند بحساب ما تابع همان مقررات بود اما من موفق نشدم وقتی آمد به بانک ملی آنطوری که در مورد انگلیسها کردم، که طلا را آوردم، عین شمش طلا را وارد کردم، که دضعه اول با نصد هزار دلار از آنها تقاضا کردم، دفعه دوم یک میلیون دلار تقاضا کردم، دفعه سوم یک میلیون و پانصد یا دو - میلیون تقاضا کردم و اینها هر دفعه همینطور فرستادند منتها طول میکشید، تقریباً یک پنج شش روز یک هفته طول میکشید تا آیلیف تلگراف میکرد، مستثراً مالی سفارت انگلیس بود، تلگراف میکرد به لندن اجازه میآید. و بعد ارزی که یک چند دفعه این عمل تکرار شد به آیلیف یکروزی گفتم که این تشریفات زائدی است آخر چرا معطل بشویم؟ این طلا مال ما است، توسط ارتش آمریکا هم من وارد می کنم. در زمان جنگ راه دیگری نبود. چرا این تشریفات را ما هر دفعه تکرار میکنیم؟ شما تلگراف بکنید چند روز بگذرد. خوب طلا هم مال ما است. آنها ایرادشان این بود که وسایل حمل و نقل نیست. گفتم من وسایل حمل و نقل وقتی فراهم کردم

ارتش آمریکا برای من می‌آورد، با هواپیما می‌آورد، مفت و مجانی می‌آورد — سوی
 خزانه بانک تحویل می‌دهد، چرا این تشریفات ؟ قبول کرد موافقت کرد و آن تشریفات
 برداشته شد. بنا بر این من هر قدر که لازم داشتم خودم تصمیم می‌گرفتم می‌آوردم هیچ املا"
 مراجعه به آنها هم نمی‌کردم. در این مورد با شورویها خواستم همین عمل را بکنم
 دفعه اول پا نمده‌ها رد دلار خواستم، آن می‌گفتند — " که نما ینده تبارتی بودغالبا "
 می‌آمد پیش من، مرا هم دعوت می‌کرد می‌رفتم در دفترشان. یک آدم خیلی مودبی
 هم بود، یک آدم حسابی هم بنظر میرسید، او پا نمده‌ها رد دلار دفعه اول مطالبه کردم آورد.
 همان الگوی می‌خواست مال انگلیسها را هم در این مورد هم بخواهم اجرا بکنم، یک
 میلیون دلاری را که خواستم این تقاضا رفت به مسکو و جوابش نیا مدکه نیا مدکه نیا مد.
 من هی تلفن می‌کردم به می‌گفتند — " که چطور شده ؟ می‌گفت مسکو جواب نداده است.
 این رویه‌ای است که روسها دارند وقتی یک چیزی می‌گویند نت. اینجا هم می‌گویند
 بمن مربوط نیست، من منتظر جواب مسکو هستم. که جواب نیا مدوما ندکه خیلی از ایرانیا
 من جمله تقی زاده که نما ینده مجلس بود انتقاد می‌کرد و آن زمان کرد این بود که
 بانک ملی این طلاهای موجود روسیه را جزو ترا زنا مه اش آورده است. خب اینهم بدبخت
 بیچاره و نادان املا تمبدا نیست که من نمیتوانم این را نیا ورم. اگر جزو موجودی بانک
 سی آوردم تمام این خسارت میشد، ضربانک میشد. برای اینکه ما به اینها ریا ل
 داده بودیم در مقابل دلار گرفته بودیم در مسکو، یک قسمتش هم مطابق همان قرارداد با
 انگلیسها تبدیل میشد به طلا، منتهی در پیش گوس با نکشان بود، بان مرکزی شان
 بود. که به اجواب دادم که شما بفرضی که عقیده‌تان همان با شدنیا یدان مطلب را
 بگوئید. شما یک بهانه می‌دهید دست طرف که بگوید که اینها را املا" ما میتوانیم بخوریم.
 تا دینا را آخر را من از آنها خواهم گرفت، چطوری میتوانند آخر. این دولت شوروی که
 نمیتواند که بخورد. اتفاقا " گرفتیم تا آخر منتها این را بعد از جنگ و بعد از اینکه من
 از بانک ملی رفتم طلاها را آوردند در زمان گمان می‌کنم مصدق هم بود، مصدق السلطنه
 بود که آورده تحویل دادند.

(طلاها بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ به دولت فضل اله زاهدی تحویل داده شد .)

س- قراردادتان با آیلیف که تمدید نشد...

ج - قرارداد من با آیلیف آخرین مربوط بود فقط به دوره جنگ و موقعی که ارتش انگلیس قرارداد می فروخت . اما یک قرارداد دیگری بعدها بستم با وزارت دارائی و Bank of England که آن همان Memorandum of Understanding بود که سال بسال تجدید می شد . حالا بر می گردم به اصل موضوع . اینها که آمدند ارزشان را بفروشد با نك مجاز گفتند که ما فقط به نرخ رسمی ارزشها می توانیم بخریم . یعنی هشت تومان ، نه تومان ، ده تومان . خوب اینها ایراد کردند که ما متفق شما هستیم - حالا به عبارت صحیحتری این است که با ید بگویند ما آمده ایم مملکت شما را اشغال کردیم ، به زور مملکت شما را اشغال کردیم . رفتاری که می خوا هید با ما بکنید بدتر از رفتاری است که به یک سیاح می کنید . یک سیاحی می آید تو می رود به یکی از شعبات بانک به شما پنجاه لیبره می فروشد . شما این را از او می خرید با نرخ رسمی به ا فاضلی قیمت تصدیق صدور یعنی هیجده تومان ، نوزده تومان ، بیست تومان . چطور آنوقت ما که یک مبالغ عمده خواهیم فروخت برای مخارج ارتش می خوا هید به ما فقط آن هشت تومان نه تومان ده تومان را بدهید ؟ خوب این مشرف و همکارانش در وزارت دارائی متوجه شدند که نمیتوانند حرف زور بگویند ، حرف زور به کی بگویند ؟ به بیگ کسی که آمده اشغال کرده مملکت را و حرفش حسابی است . می گوید که شما از اشخاص غیرتاجران سیاحها شد می خرید به قیمت رسمی و تصدیق صدور . مرا جزو این سیاح محسوب نمی کنید ؟ من که فروشنده عمده هستم بمراتب بیشتر از آنها هم می فروشم . این را نشنند و چانه زنده و اینها من در ستار قاش را بخاطر ندارم اما مثل اینکه جمعاً گفتند چاره ده تومان ، خیال میکنم . این ارقام می گویم آخه ، این قضیه مربوط است به ۱۹۴۱ است . یعنی درست چهل و یکسال پیش . من اینها را الان بخاطر ندارم . اما نتیجه چه شد ؟ این البته تصویبنا مه بر دبه هیئت وزیران ، هیئت دولت فروغی که یک آدمی بود که مورد اعتماد ما ایرانیها بود . یک آدم بسیار شریف ، بسیار عمیق ، یک آدمی که همیشه در وطن پرستیش ایرانیها قبولش داشتند ، هیچکس

نسبت و استناد خیانت بها بین نداده بود. آن تصویر ما را تصویب کرده در هیئت وزیران، تصویر ما را در کرد به وزیرداری هم اجازت داده که این کار را بکنند. این بدبخت هم اینکار را کرد. از فردای آنروز شروع کردند به تهمت زدن به این بدبخت که مشرف نفیسی همان کسی است که توی دستگاه شرکت نفت کار میکرده، در صورتیکه یک دوره ای آنجا میگویم و کیلشان بود و بعد هم استعفا داد و رفت. این آمده خیانت کرده، یک لیره ای را که هشت تومان، نه تومان و ده تومان ارزش داشت آمده در میخورد چهار ده تومان برای اینکه بهاریا با نش خدمت کرده باشد. غصب ببینید مردم ایران هم... اینهم از دو جهت قابل توجه است این موضوع. یکی از اینکه چرا مردم ایران یک عقایدی را کسب میکنند، و تکرار میکنند بطوریکه عموم ایرانیها معتقد میشوند به یک موضوعی. چرا؟ یکیش اینست که عامل تحقیق نیستند دقت نمیکنند، حوصله این را ندارند که گوش بدهند. این مطلبی را که من اینطور بیان کردم این حوصله میخواهد که یکنفر بیا پیدا ز اول تا آخر گوش بدهد و بفهمد که تصدیق صدور چی است و چطور بوجود آمده و چطور این اعمال میشود. بدون اینکه یکنفر از این اشخاصی که این تهمت را میزدند، یکنفرشان مطلع نبودند از اینها. برای اینکه زانزما در ظرف این چهل سال صدها بار ایرانیها آمدند پیش من گفتند آقا ما به قضاوت شما اطمینان داریم. شما در این موضوع چی میگوئید مشرف خیانت کرد یا نه؟ همین توضیحات را دادم برایشان همه شان متقاعد شدند. در همین کان همین یکی دو سال اخیر چند نفر ایرانیها اینجای من پرسیدند که این چطور است؟ وقتی گوش دادند و فهمیدند گفتند عجب بی انصافی شده به این بدبخت. اینست، این نشان میدهد که جا معنای ایرانی یک عقیده ای پیدا میکنند که مبنایش روی غلط است، یک چیزی است که بهیچ وجه من الوجوه با حقیقت تطبیق نمیکند و این میشود افکار عمومی. بدبخت آن کسی است که با یاد از خودش دفاع بکنند در یک مسأله فنی. این یکی از فنی ترین مسأله بولی دنیا است. از این غامض تر، بیچیده تر در روی زمین سیستم ارزی ما نداشتیم که یک اشخاصی بنشینند پیش خودشان یک خیالات خامی کرده باشند که برای اینکه موازنه ارزی را حفظ بکنند متوسل بشوند به یک همچین شعبده بازی

بنیادی . حتماً یقین دارم تجاری هم گواردکننده و یا صادرکننده بودند و دربارت مدیق صدور می فروختند و می خریدند توجه به این مطلب نداشتند . دقت نمیکنند . یک افکار عمومی بوجود می آید که توی مدتها زانفرشاید یک نفر مطلب را متوجه بوده و این آدم را بیگناه میدانست . بقیه تمام عقیده شان را این بود که ای آدم خیانت کرده . این یکی از نتایجی است که از این بحث میگیرم . نتیجه دوم اینکه مردم ایران تصور میکنند تمام ایرانیها اگر دستشان برسد زدی میکنند . برای اینکه قهرنها ست دیدند اینطور بوده . هرکس که یک مقامی داشته ، شاهها پیش که اینکار را میکردند . احمد شاه فرمان آنوقت ولایت ، یکنفر والی میشد ، والی یسک ایالتی مثل خراسان یا آذربایجان میشد پول میگرفت ، رسماً " میبایست پول بدهد این عملی بود ، این یک چیز رسمی بود . بعضی وقتها شکایت میکردند که چرا رود - احضارشان کردند که آقا من هنوز نتوانستم پولی را که به شما دادم در بیاورم ، چطوری آخر مرا احضار میکنند؟ کار به افتتاح میکشید ، مردم اطلاع پیدا میکردند . یکی هم درضعی که در مقابل خارجی هاست . ایرانیها بطور عموم میشود گفت معتقدند که کمتر ایرانی پیدا میشود که آنقدر اعتماد به نفس داشته باشد ، آنقدر در درخودش قدرت و توانائی داشته باشد که روی پای خودش بایستد در مقابل خارجی ها . میگوید همین چیزی امکان ندارد . ممکن نیست این را باور نمیکنند . بنا بر این بعضی اینک یک همین چیزها را میشنود بدون تعمق ، بدون تحقیق آن را تکرار میکنند و ایسن میشود افکار عمومی ایران . و این نه اینکه منحصر باشد به این دوره ای که من الان دارم شرح میدهم ، قریباً است که در ایران اینطور بوده . اشخاصی را جور دیگری جلوه دادند ، برای اینکه این آدم بایک وسائلی خودش را توانسته آدم حسابی معرفی بکند . اشخاص را لایق و بیعرضه که بگرات در عرم دیدم ، هیچ ایرادی به او نداشتند ، میگفتند این آدم بسیار صهربانی است . شما میروید پیشش ، بعضی اینک میگویند آقا من یک گرفتاری دارم فوراً " برای شما یک شرحی بر میدارد من نویسد به آن وزیر ، به آن وکیل به آن اداره که ، بدون اینکه شما را بشناسد ، این شخص آدمی است چنین است و چنان است و من می شناسم و معرفی میکنم و در این مورد کارش را انجام میدهد .

این کاغذ را میگرفته و میبرده سالها میدویده، هیچ نتیجه‌ای هم نداشته. اما نسبت به این آدمی که این نامه را صادر کرده و به او داده راضی و خون‌تو است. من این را صدها بار رگفتم آقا من ترجیح میدهم به شما از روز اولی که می‌آید بگویم نه نمیشود اینکار. تقاضای شما انجام پذیر نیست. این شما را راحت میکند، تکلیف‌تان را معلوم میکند. شما بیخود وقت خودتان را تلف نمیکنید و میروید. اما نه اینطور نبود. این آدم ترجیح میداد که من وقتی که می‌آید آنجا بگویم برای شما جای بیاورند یک تعارفات دروغ و بی معنی هم بگویم، یکی از این نامه‌ها هم بنویسم و بدستش بدهم. این آدم میروید دلش به این خوش است که این ببین چه مرد خوبی است، چه آدم مهربانی است، چه آدم خیری است، چه آدم خوش قلبی است که این را داد. این آدم‌هایی که این توصیه‌ها را میکردند در ایران معروف بودند. یکیشان حاجی محترم السلطنه بود. حاجی محترم السلطنه که رئیس مجلس بود. اسفندیاری - بسیار آرم - نازنینی بود. هیچکسی ناراضی از توی دفترش، توی اداره‌اش، توی خانه‌اش بیرون نمیرفت. هر کسی می‌آمد هر تقاضایی که داشت فوراً "یک شرحی به خط خودش مینوشت به آن دوست عزیزش، به آن دوست گرامیش، به آن جناب فلان که اینکار را انجام بدهید. مردم بحدی از این قضیه راضی بودند. اینهم یکی از چیزهای عجیب است. از خصوصیات اخلاقی یک ملت. من به‌شان میگفتم آقا من نمیتوانم به شما دروغ بگویم. من میگویم این تقاضایی که شما از من دارید امکان ندارد، نمیشود. این راحتتان نمیکند. اما نه این دلش میخواست که من بگویم بنده شما هستم، چاکر شما هستم، قربان شما میروم و یک نامه‌ای هم بدهم دستش برود بدود. یکسال بدو دوبه نتیجه‌ای هم نرسد را ترجیح میدهبه آنکه به او بگویند همان دقیقه اول که آقا اینکار را انجام پذیر نیست. این یکی از خصوصیات اخلاقی ایرانی است که هزاران بار با آن برخورد کردم. روزی نبود، کمتر روزی بود که من از این جور تقاضاها نداشته باشم. به من مثلاً "میگفتند که ما شما اگر بخواهید میتوانید این دستور را بدهید. میگفتم البته اگر بخواهید میتوانم اما نمیتوانم برای اینکه نمیخواهم. میخواهم برخلاف این سنت رفتار بشود. من نمیخواهم برای شما یک کاری بکنم که برای دیگران نکنم. من نمیخواهم برای شاه یک کاری بکنم

که برای دیگران نکنم. وقتی که در خوردن خود، خواهش، برادرهایش میگویند، نه، شما چقدر دارید همین توفعی از من داشته باشید؟ میرنجید برنجید. اگر یک آدم با انصافی باشید نباید برنجید. اما اگر آدم بی انصافی هستید میرنجید برنجید اهمیت نمیدهم. هر روز برای خود دشمن ایجاد میکردم روی همین طرز رفتار. آسان نیست، کار کردن در ایران بسیار مشکل است برای اینکه کمتر آدمی پیدا میشود که بگوید برای من یکسان است. شما مرا خائن میدانید بدانید، شما مرا بد اخلاق میدانید بدانید مرا دیکتاتور میخواهید بگوئید، هرچی میخواهید بگوئید ما من عوض نمیشوم، من تحت نفوذ تحت این نفوذ وزیر را این چیزها نمیروم. این یک نمونه ای از طرز فکری ملی است که این بدبخت تارویزه مرد، تا روز آخراین همین لکه رویش ماند و این را اگر من الان میگویم برای اینکه این آدم را از نزدیک می شناختم. یک آدم بسیار شریفی بود، یک آدم بسیار رابیتی بود، یک آدم بسیار وطن پرستی بود. و روی این صفات بودند من یقین دارم که فروغی این را آورد و وزیر مالیه اش کرد. این آدم تا آنجائی که من اطلاع دارم با فروغی اینها ارتباطی نداشت، هیچوقت وارد در این چیزها نبود، یک آدم بسیار هم تلخی بود، خیلی تلخ، در برخوردش خیلی تلخ بود. هیچ اصلاً "تودل برون نبود که قربان صدقه و قربانت میروم و نمیدانم چون جونی من و یک کسی را راضی نگه دارد. او هم رک بود و مطالبش را میگفت. این آدم یکی دودفعه سعی کرد یک چیزهایی نوشت توی روزنامه اش اما کدام ایرانی است که حوصله این را داشته باشد که این را بخوانند و نهمش را داشته باشد و بفهمد. خیلی ها نمی فهمند. اینک اگر به این تفصیل من توضیح دادم امیدوارم در آینده اشغالی که این را میخواهند دنیا می شنوند درست مطلب را روشن کرده باشم برایشان. تا ببینند چه جور قضاوت یک ملتی، ملت ایران، قضاوت قریب - با اتفاق مردم ایران روی چه پایه های غلطی برخلاف حقیقت، برخلاف انصاف، برخلاف منافع ایران. من بارها وقتی دفاع میکردم از خودم در مقابل تهمت ها می گفتم میزدند و تهمت ها می بود که من تعقیب میکردم. من در بانک ملی هفتاد و چند محاکمه داشتم. هر روز نامه نگاری که یک مطلبی را مینوشت که قابل تعقیب بود بدون استثناء فوراً "عرضال میادام. آنوقت در خیلی موارد اینها را توضیح میدادم در روزنامه ها،

درمواجهه‌ها یم. این را میگفتم. میگفتم بشراحتیاج به تشویق دارد. اگر ملت‌های پیشرفته‌ای که رشدشان قابل مقایسه با ملت ایران نیست از لحاظ فهم از لحاظ درک مسئولیت، احساس مسئولیتی که نسبت به مملکتشان دارند. دستگامشان دارند، به دولتشان دارند، به وظایفی که به عهدشان هستند. در این ممالک چرا یک تشویق‌هایی هست؟ برای اینکه بشراحتیاج دارد به تشویق، برخوردار می‌آید که وقتی یک کاری را کرد، کار خوبی که کرد، بگویند به چه کار خوبی کرده و به او نشان بدهند، به او لقب بدهند، به او انعام بدهند، عکس را منتشر میکنند، در تاریخ بماند. این ملت انگلستان یکی از ملت‌هایی است که در رشد از خیلی از ملت‌های دنیا جلو است. اینها چرا این القاب را دارند. انواع و اقسام القاب، انواع و اقسام نشان. تمام اینها برای تشویق است که مردیکه خودش را به آب و آتش بیاندازد و برود، آنزمانی که امپراطوری بودی و رو در گذشته بود در راه حفظ امپراطوری در راه افزایش توسعه امپراطوری. بشراگر بنا باشد که هر خدمتی که میکنند این را خیانت جلوه بدهند، در یک بلیون ده میلیون شاید یک نفر پیدا بشود که حاضر است تمام این تهمت‌ها را قبول بکند، تمام این نسبت‌هایی را که به او میدهند قبول بکند، از راه انجام وظیفه‌اش منحرف نشود. این کارآمانسی نیست برای اینکه بارها میگویم خارجی‌ها بمن میگفتند، همان موقعیکه میدیدند من اینطور سختگیری میکنم نسبت به آنها و آنوقت روزنامه‌ها را میخواندند که هر روز روزنامه‌ها بمن تهمت میزدند، هر روز. بمن میگفتند آخه شما برای خاطرکی اینکار را میکنید؟ میگفتم برای خاطر خودم، خودم. من باید در وجدان خودم از عملی که کردم راضی باشم و اطمینان داشته باشم. لذت گفتم میبرم از اینکه یک کارم می‌کند که مردم که کمتر کسی جرئت انجام این را دارد. این را طوری جلوه میدهند که مثل اینکه خیانت است. اما چون خودم میدانم این خیانت نیست، خدمت به مملکت است میکنم و از این لذت میبرم. بارها شده که در بانک ملی من خواستم یک کارهایی بکنم. یک موردش این بود که میخواستم تمام نقره‌ها را تبدیل به طلا بکنم و کردم.

اشخاصی که از دوستان من بودند و معتقد به من بودند آمدند به من گفتند نصیحت به شما میکنیم نکنید آقا اینکار را . کی از شما همچین توقعی را دارد؟ قبل از شما کسی اینکار را کرده؟ شما چرا اینکار را میکنید؟ اینکار را نکنید برای آن تولید زحمت خواهد شد و حق هم داشتند . اعلام جرم شد بر علیه من . این را بر علیه من اعلام جرم کردند که یکی از مواردی بوده که وقتی که به قوام السلطنه گفتم که مرا احضار کردند بنده دیوان کیفر گفت که شما نباید بروید در دیوان کیفر . آن مستنطق را خواست و وزیر دادگستری را هم خواست و گفت در دفتر شما تحقیق بشود . عین همان پیش بینی ها می که کرده بودند . یک مورد دیگری بود ، از آن تصمیماتی دارم میگویم که احدی نمیگرفت در آن شرب الیهودی که در ایران وجود داشت که هر کس هر تهمت می که میخواست به یک نفر میزد و مومن بود ، هیچکس تعقیب نکرد . من وقتی که تصمیم گرفتم تعقیب ...

... وقتی بر دم در شورای عالی بانک اشخاصی مثل حکیم السلک یک پارچه ایما و ... اما نت و تقوی و حسن نیت گفت آقا ایبتهاج ببینید روزی نیست که بمن تهمت نزنند بمن بدنگویند ، اعتنا نکنید . گفتم آقا یا من نمیدانم شما چطور میتوانید تعمل بکنید من نمیتوانم و اگر نتوانم اینکار را بکنم از بانک میروم . من که نمیتوانم بیایم خارج محاکمه این را از جیب خودم بدهم ، این مربوط به بانک است . من اگر اینکار را نکنم بانک از بین خواهد رفت برای اینکه یواش یواش مردم باور میکنند ، مردم بعضی اینکارها را کردند که رئیس بانک یک همچین آدم خا شن پستی است که یک همچین کثافتکاری ها و خیانت ها می کند دیگر اصلاً " اعتباری برای این بانک قائل نیستند . یک بانک ثمت ساله انگلیسی آنجا است ، پول ها یثان را از آنجا میکشند و میبرند آنجا . این بانک با پیدا ملا" درش را خسته کرد و گرنه اصلاً " ورشکست میشود بنا بر این خب با اتفاق آرا تصویب کردند . یکی از موارد دیگری که من از آن تصمیماتی گرفتم که با علم به اینکه خطر برای من دارد این بود که خواستم خزانه بانک را ، موجودی طلا و فلزات خزانه بانک ملی را رسیدگی بکنیم . من وقتی گفتم اینکار را میکنم آمدند گفتند وایسلا نکنید آقا ، نکنید اینکار را . برای اینکه الان از اول تأسیس بانک تا حالا که خیال میکنم شانزده یا هیجده سال بود ، برای اینکه بانک ملی تا ریخ تأسیس را الان درست

بخاطر ندامت اما خیال میکنم که شازده یا هیجده سال بود آنوقتی که من این حرف را زدم و گفتم این تصمیم را میگیرم. گفتم که تا زه ما اینکار را بکنیم کسر پیسدا میشود. خوب من این کسری را تا مین میکنم از پول بانک و اعلام هم میکنم که این طور شد. اینقدر کرد استیم. مردم از این بیعید بدانند که وقتی که ما میگوئیم که تا مثقال آخر طلا داریم بدانند که این راست است. شما تا حالا این تصدیقی را که گرفتید هیچش را بدون اینکه اطلاع داشته باشید. خوب یک عده ای متقاعد نشدند و کرد ۱۴ اینکار را. مدتها طول کشید برای اینکه یکا یک تمام این فلز، شمش، مسکوک، زینت آلات طلا، اینها جزو پشتوانه بود، اینها را تمام را رسیدگی بکنند یک مدتی طول کشید. بعد از این معلوم شد که یک کیلو و فلان قدر طلا کسر داریم. این را من دربار طلا را خریدم و توی گزارش بانک این را ذکر کردم. یک حملاتی شد. اما با نهایت شهامت و صراحت گفتم. که این وظیفه ای بوده که میبایستی اسلاف من کرده باشند، نکردند. من اینکاری که کردم این یک خدمتی است که به بانک کردم و این بمن تذکر داده شده که نکنم اما کردم برای اینکه این را از وظایف اولییه خودم میدانستم. من هراس ندارم از اینکه یک کاری را که میکنم و معتقد هستم که درست کردم بکنم، و اهماه ندارم. یکی از موارد دیگری که، از کارهایی که کردم که هیچکس نمیکرد هیچس. نه فقط ایرانی نمیکرد خارجی هم نمیکرد. وقتی که تصمیم گرفتم طلا بفروشم میبایستی قیمت طلا را یک کسی تعیین بکند. قانون تأسیس بانک ملی میگوید که تعیین نرخ خرید و فروش زروسیم، طلا و نقره، بسا شورای عالی بانک است. خوب من، برخورد کردم به این اشکال. رفتم درشورا. گفتم که من تصمیم گرفتم که طلا بفروشم، این را برای نجات پول ایران از واجبات میدانم. این باید حتماً "اینکار بشود. برخورد کردم به این اشکال. چه چوری اینکار را بکنیم؟ شما روزهای شنبه تشکیل جلسه میدهید. در یک روز ممکن است دودفعه یا سه دفعه نرخ یا دعوی بشود. گفتند که نظر خودتان چیست؟ گفتم نظرم اینست پیشنها د میکنم که بمن این حق تعیین نرخ فروش طلا را، که از آنکه میگوید خرید و فروش طلا و نقره با شما است، این را بمن واگذار بکنید. من در آخر هفته هر روز شنبه

به شما میگویم در هفته گذشته چه مقدار فروختیم، به چه قیمتهائی فروختیم و چرا نرخ تغییر کرد. با تفاق آراء تصویب کردند. خوشبختانه، نمیدانم این از آن تصادفات عجیبی است، همه چیز هر چیزی را که من کردم بمن تهمت زدند این یکی را "اعلا" هیچ توجه نکردند. اگر این آمده بود به محکمه و دیوان کیفر حتم دارم از من قبول نمی - کردند، از شورای عالی بانک قبول نمیکردند، آنها را هم دراز میکردند و میگفتند قانون این حق را به شما داده، شما چه حقی داشتید این را تفویض بکنید به یک نفر رئیس، به یک نفر و آنهم به اراده خودش؟ اجرائش هم اینطور بود که صبح که من میآمدم به بانک، رئیس فلزات ادا ره خزان نبود. اتفاقاً "اسمش هم خزان بود. در همان مراحل اولیه آقای خزان میآورد مدرسی ادا ره خزان بانک و میگفت که دیروز فروش ما اینقدر بود، هجوم زیاد بود، تقاضا زیاد بود. میگفتم دو تومان ببرید بالا. میرفت و این پرونده بسته میشد تو مغز من. "اعلا" هیچ تا فردا که میآید میگفت اینطور. میگفتم با یک تومان ببرید بالا، دو تومان ببرید بالا، یا بیا و برید پاشین. این نوسان این نرخ، گفتم از آنجائی که بخانم هست از چهل و هشت تومان بود - پهلوی چهل و هشت تومان تا هفتاد و دو تومان - مدوبیست و چهار میلیون تومان سود خالص بانک بود از این معاملات. حالا این را میگفتند جنون، میگفتند احمق. آخر چطور ببینیم همیچین مسئولیتی قبول میکنید؟ اگر این مسئولیت را قبول نمیکردم "اعلا" کساری انجام پذیر بود. غیر ممکن بودن میتوانستم موفق بشوم در اجرای این فکرم که برای اعتبار پول ایران، برای حفظ پول ایران، من اینکار را واجب و لازم میدانستم، ضروری میدانستم، تنها راهی بود که ایران نجات پیدا بکند. چرا؟ برای اینکه جنگ است. سه قشون اجنبی آمده است ایران. احتیاجاتی که به ریال دارند بیسابقه است. هیچوقت ایرانی اینقدر ریال احتیاج نداشت که اینها برای قشون های ایشان لازم داشتند. از آنها ارز میگیرم تمام تبدیل شده به طلا. اما کدام ایرانی باور میکرد که این طلاها واقعت دارد، باور نمیکرد. این طلاها را وارد کردم حالا میخواهم به مردم ایران طلا بفروشم. هجومی که آوردند میگویند تمام این باجه های بانک را خرید کردند. توی باجه های؟ هنی درست کردم تمام را شکستند از بس که هجوم آوردند.

عقیده را هم به من میگفت . بدیهی است میگفتم برای اینکه عقیده ام این بود و عین حقیقت بود . یک آمریکائی ممکن نبود بیاید در ایران و یک همچین تصمیمی را بگیرد . یک آمریکائی ممکن نبود بیاید در ایران و آشنائی داشته باشد به روحیه ایرانی — آنطوریکه من داشتم که بتواند این بانک را اداره بکند . و بعد هم بر خودش هم مسلم شد که همین طور هم بود و بعد بمن گفت که من الان بعد از چند ملاقاتی که با شما کردم تصدیق میکنم که شما از آن آقای لاکمانست که من در نظر گرفتم برای بانک ملی شما از او بمراتب صالح تر هستید . گفتم من این را که معتقد بودم ، متشکر هستم که از زبان شما می شنوم . ایرانی یک کسی است که با یدبا خضوع و خشوع اظهار عجز و خود را کوچک بکند و بیگوید به من که جسارت نمی کنم ، بنده کسی نیستم . من از این چیزها بلد نیستم . این را با یدریشه کن کرده در ایران ، این را با یدبه ایرانی تزییق کرده آقا نو آدمی بمان روی پای خودت ، شخصیت داری ، دفاع بکن از شخصیت با یت روی حیثیت . با هیچ آنجکسیون — نمی شود این را تزییق کرده به ملتی مگر این که در یک محیطی باشد که ببیند . نه فقط رئیس اینکا را میکند ببیند که اگر مرئوس هم اینکا را کرده از او حمایت میکند . رئیس شعبه مرا متهم کرد . قوام السلطنه به من نوشت که من غلطش بکنید این کسی که رئیس شعبه پهلوی است . رفتم پیش گفتم آقا برای چی ؟ گفت برای اینکه این آدم طرفدار شوروی است و با شوروی ها رابطه دارد . گفتم کی گفت ؟ فرستادم و تحقیق کردند . وقت برای او دلائلم را آوردم که استاندارگیان رفته و به او گفته است که تو با یدرئیس انجمن ایران و شوروی با شعی بزور گردنش گذاشته . به او گفتم . گفتم ملاحظه میکنید این است نتیجه این گفته . آنوقت گفتم این را کی گفته ؟ گفت پیشکارش در لاهیجان . گفتم بر پدرشان لعنت . گفت نه نش ندهید . گفتم بر پدرشان لعنت ، این همین است دیگر . این برای اینکه وام خواسته به او ندادند ، رفت یک همچین تهمتی زده . منم اگر این را برداشته بودم یک آدم بیگناه ... گفتم اینست ، اینست که ایران را خراب میکند . با رها این را به شاه گفتم . در موارد بسیاری این را به شاه گفتم . گفتم مثلا " همین قضیه خوزستان بود ، نیشکر خوزستان ، له و علییه ، اینقدر بمن دستور دادند از دربار . علاوه بر دربار

نا مهنوش که زمینی را که خریدید برای نیشکر پس بدهید . گفتم پس نمیده هم . این شروع شد . و راه نجات خوزستان این نیست که شما میفرمائید که برای وضع خوزستان نیا بدیک عده ای ناراضی باشند . گفتم اینها دعا میکنند به من . کسی ناراضی است ؟ آن اشخاصی که متضرر میشوند از این کارهایی که من میکنم . یک عده ای ، یک شیخ پولداری . راه نجات ایران اینست . خوب ایستادم آنوقت در این موارد وقتی که اول گفتند زمین گران خریدی ، بعد گفتند بزرگ گرفته . به شاه گفتم . گفتم ملاحظه میفرمائید علیحضرت چرا کار کردن در ایران مشکل است ، چرا مردم دست به کارهای مثبت نمی زنند برای اینکه نتیجه اش اینست . من یک کاری را دارم میکنم که تردید نیست ، بزرگترین کاری است که در ایران دارم میشود . نیشکر را در جایی میخواهم بکارم که نمونه خواهد شد . نمونه دنیا شد ، راکورد دنیا را شکست . آن زمان نمیدانستم دنیا .. اما میدانستم برای اینکه بمن گفتند . آن متخصص گفت یکی از مستعدترین جاهای دنیاست . گفتم من اینکار را بخواهم بکنم آنوقت توسط دفتر خودتان ، وزارت دربار را از من مواخذه کردند . بمن مینویسند نکنید . گفتم اینست مردم نمیکنند ، یک کاری باید کرد که دفاع کرد . حمایت کرد از اشخاصی که جرات اینکار را دارند . بهمین جهت هم است که در خارج در خیلی کشورها ، نشان میدهند ، لقب میدهند ، تبلیغ میکنند توی روزنامه ها آن کشورهایی که نشان و این چیزها ندارند . حتی دموکراتیک ترین کشور دنیا هم نشان دارد . آمریکا هم نشان دارد هست . البته آن برای خدمات جنگی است . اما در موارد دیگر افکار عمومی را کسی تشکیل میدهد ؟ مطبوعات . مطبوعات که وقتی یک حقیقتی را ببینند بیان میکنند دفاع میکنند از یک آدمی . یک آدم درستکاری را وقتی که بخواهد جا مع به غلط گناهکار جلوه بدهد ، آزارش بدهد ، زندانیش بکند ، آنطوری برای دفاع از این قیام میکنند کسی جرأت نمیکند یک همچین کاری بکند . اما در مملکت ما ، اینهم از معجزاتی که وقتی که من زندانی شدم یک روزنامه های بودند که از من دفاع میکردند . واقعا " معجزه است .

س - در ایران ؟

ج - در ایران ، عباس مسعودی دارا شیش همه اش در اختیار شاه بود . شاه بیکروزا راده میگردد این را نمیتوانست نابود بکند . چه کرد؟ از من دفاع کرد . نه یکدفعه چندین بار وقتی که در زندان بودم . خواب این چیزها برای من لذت بخش بود . روزنامه های دیگری که اصلاً نمی شناختم آنها هم دفاع میکردند . اما اینها استثنا بودند . اکثریت با آن اشخاصی بود که تهمت میزدند ، و اکثریت سردم هم با آن اشخاصی بود که این تهمت ها را باور میکردند . حالا من اگر یک بختی داشتم ، خوشبخت بودم از اینکه بمن این فرصت داده شده که بمانم و بتدریج ثابت بکنم که این مطالبی را که بمن تهمت میزنند و بمن میبندند صحیح نیست ، لاقلاً برای یک عده زیادی از ایرانیان نیست . خوشبختی من این بود که نتوانستند مرا بردارند . اگر موفق میشدند ، همان روزهای اولی که من آمده بودم به بانک ، آن قانون را بگذارند که هفت نفر دولت پیشنهاد میکنند که یکی را آنها انتخاب بکنند . من جزو آن انتخاب شدگان نبودم بدون شک . بک نفر دیگری مآه تا دنیا دنیا بود این لکهوری من میماند که این یک آدم بود اجنبی پرست خارجی ها آوردندش مجلس شورای ملی ، نمایندگان محترم مردم ایران ، او را راندند . اما مندم و نتیجه اش این شده که تمام آن اشخاصی که این تبلیغات را بر علیه من شروع کردند ، ابوالقاسم نراقی ، مؤید احمدی آمدند و ایمن پیدا کردند به من ، بدون اینکه بمن بگویند ما همه جا پشت سر من دفاع میکردند برای اینکه در عمل دیدند . این شانسی را همه کس ندارد . این جرأت را هم همه کس ندارد . این وظیفه متمدیان امورات . هر کسی بخواد هدیک ملتتی مثل ملت ایران را اصلاح بکند یکی از بزرگترین اصلاحاتش اینست که طرز فکرش را با بدعوض کرد . تا زمانی که ایرانی به رایگان بتوانند مردم را ، ایرانی های دیگر را متهم بکنند که نوگرا جنبی هستند . خلاف این راه نمیشود ثابت کرد . من نمیتوانم بیایم در یک مرجعی بیایم ثابت بکنم ، دلیل بیایم ، برهان بیایم که ثابت بکنم که من آقا اجنبی پرست نیستم ، من خاش نیستم . این خیلی مشکل است یک چیزی است که اثبات خلافت کار آسانی نیست . تا زمانی که این طرز فکر وجود دارد و این فکرا اکثریت مردم یک قومی است امید زیادی به این مملکت نمیشود داشت . برای

اینکه دزد و درست یکمان با آنها رفتار میشود. انسان ترجیح میدهد که دزد باشد
 اقلاً وقتی کنارش غذا شدند، بیرونش کردند بیتوا ندخودش وزن و بچهاش براحتی
 زندگی بکنند، یک ذخیره‌ای داشته باشد. این خیلی طبیعی است، این غریزه طبیعی
 افراد بشر است. این را باید عوض کرد. برای عوض کردن این چه اشخاصی لازم هستند؟
 اشخاصی که ایمان داشته باشند خودشان به این اصول. از من مثلاً سؤال میشود که
 عقیده شما راجع به آینده مملکتتان چیست؟ اگر یکروزی این مملکت از شر این آدم -
 کشها، آدم خورهای که گرفتار شده خلاص شد. من تنها جوابی که میتوانم به آنها
 بدهم اینست که اشخاصی که دارند این ادعا را میکنند که میخواهند برونند ایران را نجات بدهند
 باید اشخاص مدد در صد پایک باشند، مؤمن باشند. اگر جنبه‌شان رالاتنی دارد توصیه من به
 اینها اینست که این کار را نکنند فایده ندارد. برای اینکه برعکس این گناه دارد.
 شما این جرأت را داشته باشید که بروید با این نیت که ما میرویم فقط و فقط با این مقصود
 با این منظور که به این مردم خدمت بکنیم و تعهد میکنیم جز این کار منظور دیگری نداشته
 باشیم. و اشخاصی را هم که دعوت میکنیم به همکاری خودمان اشخاصی باشند که اطمینان
 داشته باشیم دارای این نیت و این خاصیت هستند، نه اینکه یک اشخاصی هستند که با کمال
 وقاحت میآمدند بمن میگفتند آقایی که کاری بکنید که بما یک شغلی بدهند در خارج، می-
 خواستند بیرون بروند در یک جا بیرون شوند، وزیر مختار بشوند که حتی المقدور در یک مملکتی
 باشد که ایرانی کمتر باشد که از آن ایرانی عبور هم نکنند که بیرون آنجا راحت، بیهوده
 باشند روی پایشان، عنوان داشته باشند حقوق داشته باشند ولی کار نکنند. باید
 به این چیزها خاتمه داد. باید اشخاصی به این کار خاتمه بدهند که خودشان مؤمن به این
 طرز فکر باشند، به این طرز عمل. والا اگر یک کسی بخواد بیرون همان نیتی که سابق
 در ایران هم میآمدند سرکار من امید برای آینده ایران نمی بینم. ممکن است
 وضع ظاهری ایران خیلی هم خوب بشود اما این مسائل اساسی همیشه وجود خواهد داشت.
 یک مملکت عقب مانده‌ای را باید افراد نجات بدهند، باید افراد اصلاح بکنند. بخودی
 خود که این کار انجام پذیر نیست. این افراد خارجی هم نمیتوانند باشند. این دیگر
 تکنولوژی خارجی در این کارها هیچ مؤثر نیست. شما بزرگترین متخصصین و ماشینهای

دنیا را بیا ورید این تأثیری ندارد در این طرز فکر در این روحیه ایرانی . این را باید یک فکری کرد برایش . ایرانی را باید به او تزریق کرد که آقا تو آدم هستی تو یک شخصیت داری تو بمان ، کارت را صحیح بکن منم پشت سر تو هستم . هیچ قدرتی نمیتواند تو را نکند ، بشرطی که وظایف خود را با امانت انجام داده باشی و این را وقتی که یکسال ، دو سال ، سه سال دید و در عمل دید که برای این کسی که در رأس این دستگاه قرار گرفته چیزیکه مهم است امانت است ، انجام وظیفه است ، حتی اگر به او هم بد بگویند حتی اگر بر علیه اش هم کتاب منتشر کرده باشند . بزرگترین و بدترین تهمت ها را هم به او زده باشند ما این آدم اگر معلوم بشود که شخصی است که صلاحیت دارد به او کار بدهند . یک کسی را که متهم کردند به نادرستی اگر نادرست نیست هیچ قدرتی نمیتواند او را عوض بکند . یک کسی که مرتکب خیانت شده ، دزدی شده ، تقلب کرده بیرونش میکنند هیچ قدرتی در روی زمین نمیتواند این را برگرداند . اینها یک چیزهایی است که بیعقیده من از تجربه یک عمر بدست من آمده که در ایران نتیجه میدهد بمن بارها میگفتند تو ایرانی را نمی شناسی ، تو "علا" نمیدانی با چه افرادی سروکار داری ، مگر میشوای این طرز در ایران کار کرد ؟ من نشان دادم . در باره نک ملی نشان دادم ، در سازمان برنامهنشان دادم ، یک دوره کوتاهی در سفارت ایران که پاریس بودم نشان دادم . طرز فکرشان طرز کارشان عوض شد . من معتقدم انسانی که به یک مسائلی ایمان داشته باشد و از راه راستی که برای خودش اتخاذ کرده اگر منحرف نشود میتواند صد ها ، هزاران ، صدها هزار افراد را تحت تأثیر قرار بدهد و او را ریکند که اینها درستکار باشند . ایرانی بدبخت گناهی ندارد وقتی که حقوقی که به او میدهد کافیه نیست برای تأمین حداقل نان و غذای روزانه زن و بچه اش . هر ملتی را شما بگذارید جای ایرانی و با او این رفتار را بکنید بکنند درستکار برای نمونه پیدا نمیشود . باز شکر میکردم افتخار میکردم ، مباحثات میکردم ، با همین وضع بدبختی میدیدم یک افرادی با نهایت فلاکت زندگی میکنند ما درستکار هستیم . این نشان میدهد که ایرانی ها نظوری که بارها گفتم همانقدر استعداد دارد که درستکار باشد که نادرست باشد ، بسته به اینست که چه محیطی باشد . و تئوریکه برایش مسلم شد که دزدی و نادرستی صرف نمیکند

به ضرر است . او آنقدر شعور دارد که آن راه درستکاری را پیش بگیرد بشرط اینکه از کسی که یک همچین توقعی دارید حداقل زندگیش را تأمین نکنید والا اگر بنا باشد که زنش ناخوش بشود و وسیله نداشتن باشد ، پول نداشته باشد ، استطاعت نداشته باشد برای معالجه اش ، بچه هایش را استطاعت نداشته باشد بفرستد به مدرسه ، استطاعت نداشته باشد به اینها غذای کافی بدهد آنوقت توقعتان بیجا است - توقعی است که فوق بشر است این توقع را نباید داشت . این بطور خلاصه ، حالا حاشیه رفتم چندین بار هم حاشیه رفتم اما این یک چیزها می بود که شاید جای دیگرمیایست بیان شده باشد این را من حالا اینجا گفتم . راجع به مشکلات بانک ملی که بیان کردم چندتا از آن را ذکر کردم . مثالهای متعددی هم هست اما شاید همین کافی باشد .

س - شما فکر میکنید علتی که گفتید که مردم ، کسی که کار میکند تشویق لازم دارد یا لازم دارد که به یک نوعی برایش تبلیغ بشود . علت این رفتار روزنا منگاران و جراید در زمان جنگ و یک دوره کوتاه بعد از جنگ چه بود ؟

ج - برای اینکه بیشتر روزنا منگاران از پست ترین افراد بودند . یک اشخاصی بودند که تمام صفات رذیل یک بشر در اینها وجود داشت . بیشترشان خودشان را می فروختند ، برای یک مبلغ ناچیزی می فروختند . نه فقط به ایرانی می فروختند به خارجی هم می فروختند . شما از یک همچین اشخاصی توقع ندارید . معجزه است بعقیده من که توی یک همچین طبقاتی ، توی یک همچین اشخاصی آنوقت پیدا بشوند آنها شیک بدون هیچ استفاده مادی دفاع نکنند از یک آدمی که تشخیص دادند درستکاری است ، تشخیص دادند به وطنش ، به مملکتش در خدمت میکنند بدون اینکه یک دینار از او استفاده برده باشد از این جور اشخاص من وقتی که میدیدم امیدوار میشدم میگفتم هست این هست . من همیشه معتقد بودم که شاید از صد نفر ایرانی پنج نفرشان قابل اصلاح نباشند ، نود و پنج نفرشان را میشود اصلاح کرد . یک اقلیت کوچکی هستند که اینها اصلاح پذیر نیستند آنها را آدم باید کنار بگذارد ، صرف نظر بکنند ، یک فکر دیگری برایشان بکنند ما آن نود و پنج درصدی که قابل اصلاح هستند هدف این باشد که آنها را برای راه راست هدایت بکنند البته این یک عملی نیست که در ظرف چند روز یا چند سال انجام شود . این یک برنام

دراز مدتی است که تمام اشخاصی که میآیند در مقامات حاکمه ایران قرار میگیرند اگر معتقد باشند، اگر واقعاً "ایمان داشته باشند به این مسائل و شروع بکنند به اجرای این برنامه و اجرای این اصل روزی خواهد رسید که به آن نتیجه خواهند رسید و آن نتیجه را بدست خواهند داد و رد که ایرانی خودش تشخیص بدهد که مصلحتش در اینست که درستکار باشد و وظیفه شناس باشد، راستگو باشد، با جرأت باشد، وظیفه خودش را اجرا بکند و اگر نمیتواند اجرا بکند سعی بکنند به رفع مشکلات و در بیان موجباتی که مانع کارش میشود. بجای اینکه تشویق بکنند که آقا تو را چه کار به اینکارها؟ تو ساکت باش تو کارت را بکن، کسی از تو همچین توقعاتی را ندارد، تو بکن کار خودت را، مگر کسی قدر ترا میدانند؟ با رهسار بمن گفتند تو برای کی اینکار را میکنی؟ برای آن دنیا این کار را میکنی؟ کسی که اصلاً" ترابه این صفات نمسی شناسد، ترا قبول ندارند، ترا اصلاً" خائن میدانند، تو برای چه اینکار را میکنی؟ ..

روایت کننده	: آقای ابوالحسن ابتهج
تاریخ	: ۳۰ آگست ۱۹۸۳
محل	: شهرکان - فرانسه
مباحثه کننده	: علیرضا عروسی
نوار شماره	: ۴۳

س - امروز اگر موافق باشید یک مطالبی در مورد خانواده تان و ایام کودکی تان و خاطراتی که از رشت در آن زمان دارید .

ح - پدر من از اهالی گرگان بود، گرگان یک دهی است نزدیک تفرش و اهالی تفرش و گرگان به این معروف هستند که جایی است که مستوفی از آنجا میآید . بیشتر مستوفی های ایران، که مقمودا زمستوفی ها هم اشخاصی بودند که سواد فارسی و عربی و خط و حساب داشتند ، معروف هستند به طبه‌ی مستوفی و اینها بیشتر از تفرش و گرگان هستند ، اهالی تفرش و گرگان . پدر من گرگانی بود و از خانواده‌ی روحانی . یا پدر پدر من یا عموی پدر من در آنجا مجتهد بود و بستگانش هم که بعضی وقتها از گرگان میآمدند تمام آنها از همین طبقه بودند طبقه‌ی آخوند . اما پدرم از بهائی های بسیار متعصب بود حال در چه تاریخی و کجا و چطور این بهائی شده بودند نمیدانم ؟ ولی بطور کلی میدانم که بعضی از همین خانواده‌های آخوند و روحانیون اینها وقتیکه تبلیغ میشدند و بهائیان میشدند بسیار بهائی های متعصبی میشدند پدر من از آنجمله بود فوق العاده در این عقیده‌ی بهائی تعصب داشت و خانه‌ی ما هم که بعد هم تشریح خواهم کرد یک مرکزی بود برای ، در واقع مثل اینکه یک مهمانخانه‌ی بود ، بهائیان هائی که میآمدند از ایران که بروند به اروپا یا از اروپا برگشتند چون سر راه بود ، آنوقت راه اروپا هم منحصر به رشت و انزلی بود . و مادرم از یک مسلمانهای بسیار بسیار متعصب بود بطوریکه من آنچه که بخاطر دارم همیشه مادرم سر نماز بود یا نشسته بود قرآن میخواند یا نماز میخواند داشم و این کارها را است عجبی بود ، تضاد عجیبی بود بین پدرم و مادرم ، بطوریکه

خواهرهای مرا مادرم تحت نفوذ قراردادده بود و آنها بیشتر مسلمان تربیت شده بودند ، و پسرها یعنی من و برادرم تحت نفوذ پدرم بودیم که خیلی تاءثیر داشت اخلاق و افکار او . پدرم آدم بسیار بسیار باسابقه و آزاده‌ای بود . یک آدمی بود که 'اوشوخی نمیشد کرد ، یک آدمی بود که دیسپلین برقرار میکرد . و همه هم از او ملاحظه میکردند و میترسیدند هم در خانواده و هم در خارج در کارهای بسیار بسیار جدی بود فوق العاده و با خشونت هم با مردم رفتار میکرد . یعنی کم حوصله بود و اهل تعارف آن اخلاق معمولی ایرانی را که به -عارف بگذراند و سعی بکنند که مردم را جلب بکنند مطلقاً این صفات را نداشت . ریش داشت و لباسی که میپوشید اتفاقاً " از عجایب است که Redingote میپوشید آنوقت معمول بود مردم سرداری میپوشیدند اما پدر من سرداری نمیپوشید Redingote هم یک چیزی است شبیه به سرداری که به انگلیسی میگویند Frock Coat و فرانسه میگویند Redingote یعنی مثل سرداری است منتها پیش یقه‌اش بازویقه‌ی دبل که با آن فوکل و کراوات میبندند . بعضی وقتها کراوات می بست و بعضی وقتها هم نمی بست همینجور با پیراهن ایرانی ولی این Redingote را میپوشید هیچوقت بخاطر ندارم که سرداری پوشیده باشد برای اینکه آنوقت معمول نبود ، مطلقاً معمول نبود که کت بیپوشند . حتی موقعیکه من در تهران زندگی میکردم و در بانک شاهی بودم یعنی بعد از ۱۹۲۰ با بعضی از دوستانم که معاشرت داشتم من جمله با رضا بوشهری بود که پسر حاجی معین تجار بوشهری بود . او یک روزی بمن گفت که ما عبا های خیلی خوب بوشهری داریم بیجا بمنزل یکی از اینها را انتخاب کن . من در عمرم عبا دوش نکرده بودم . تعجب کردم گفتم ، یک دفعه بگفتم رسید که ما با .. این بها و گفتم ، ما با مثلاً " سونا راحت شوی که با من بیرون میآی . آنها همه شان عبا داشتند و من عبا ندارم و عبا نمی پوشم اگر اینطور است خوب مجبور نیستی با من معاشرت بکنی . گفت نه نه من اصراری ندارم . اما هیچوقت من عبا دوش نکردم و تمام

طبقه‌های جوان اسرداری میپوشیدند با عبا یا سرداری بدون عبا . ولی من درمزم عبا دوش نکردم و همینجور مثل بقول آنوقت: «فرنگی ما بانه لباس میپوشیدم که خیلی هم به نظر مردم زننده بود که آدم کت کوتاه بپوشد . پسر من به اینجهت لباس بلند میپوشید ولی عین Redingote بود . در طفولیت مادر تهران زندگی میکردیم ، خیلی خیلی کوچک بودم حالادرست بخاطرندارم که خانه کجا بود اما مدرسه تربیت میرفتیم برادرم غلامحسین خان و من ، غلامحسین خان دو سال از من بزرگتر بود فرزند اول بود ، من دوم بودم بعدسه تا دختر ، خواهر داشتم و آخری احمدعلی خان بود که پسر بود که شش تا اولاد بودیم . و مدتی در تهران بودم که گفتم مدرسه تربیت میرفتیم و بعد از یک مدتی آنهم بچه مناسب نمیدانم رفتیم رشت سکونت کردیم ، هیچ بخاطرندارم هر چند بچه بودم دلیلش راهم نمیدانم . ولی قبلاً پسر درم یک مدتی در رشت بود و مادرم را که یک رشتی بود ازدواج کرده بود ، مادرم از خاتواده‌ای بود که ملک داشتند در مثلاً " فومن و شفت یک املاکی داشت که به اندازه‌ای بود که میتوانستند نسبتاً " راحت زندگی بکنند . شغل پدر من هم آن زمانی که مادر رشت بودیم پیشکار سپه‌دار رشتی بود که املاک سپه‌دار دست او بود و او اداره میکرد و با درآمدی که از ملک مادرم میرسید و حقوق پدرم یک زندگانی میکوبیم متوسط و مرفه‌ای داشتیم . بطوریکه مثلاً پدرم اسب و درشکه داشت و از قفقاز اسب وارد کرده بود ، یک جفت اسب که هر دو بودند و این را خوب بخاطر دارم که در خیابانهای سنگ فرش رشت هر دفعه که از دور صدای پای اسب اینها را می شنیدیم میدانستم که درشکه است یا اینکه پدرم دارد میآید . و یک سوچی داشتیم برج علی بود یک ترکی بود که اورا چی میگفتند ؟ همین مثل اسب اینکه میگفتند درشکه دار بود زنش تو ی خانواده‌ی ما کار میکردن خیلی با فیم بود ، زن مسنی بود و این مثلاً کلفت ارشد بود که مورد احترام مادرم بود میآدمی نشست و با مادرم با بچه ها . بعد یک کنیز خریده بودند . اینهم یکی از فریبی است که

خوش قدم نام است که از آفریقا خریدند و آوردند و این را به نظرم آنوقت میگفتند که ۱۲۰ تومان خریده بودند . و آنوقت معمول بود. این کتیره این دختره آمدتوی خانواده ما بزرگ شد بعد ما درم این را عروسی کرد برایش زن یکی از نوکرهایمان شد . این دختر آن تایه هم که زن برج علی بسود زن این سورچی بود درشکه دار ؟ کالسه .... چی میگفتند نمیدانم درست اصطلاح اش را کالسه چی یک همچیر، چیزی (درشکه چی). این زن ایهم، زن او یک دختری داشت که اینهم دخترش هم در خانواده ما بزرگ شد و کلفت بسود و مستخدم بود ، یکی هم یک زن دیگری هم بود که اوهم از بچگی در خانواده ما بزرگ شده بود اسمش شوکت بود . اینها و آنوقت ما یک لاله هم داشتیم لاله آقا داشتیم و یک رشتی هم بود که مثنی علی بود که این هم مثلا " پیشخدمت بود. اینها حقویشان در آنچه ده بخاطر دارم در حدود در ماه چهار تومان بسود. و زندگی ما در رشت عبارت بود از یک خانه ی بزرگ در سبزه میدان که مشرف بسر باغ سبزه میدان بود. این را پدرم اجاره میداد مستأجرش هم همیشه ارمنی بودند. و ارمنی ها در رشت آنوقت یک طبقه ی متمدن محسوب میشدند. برای اینکه بخاطر دارم همیشه یسارو، این ارمنی ای که مستأجر ما بودند. تا جریاشی بود یعنی ریاست برتجا را ارمنی در رشت داشت. این را تا جریاشی میگفتند و پسرهایش در روسیه تحصیل میکردند بخاطر دارم وقتی که تابستان مرخصی میآمدند من خیلی از طرز رفتارشان تعجب میکردم برای اینکه توی مدرسه در روسیه رفته بودند از این کاسکت های افسری سرشان میکردند و وقتی که به آدم دست میدادند پایشان را بهم میزدند مثل نظامی ها تقی صدا میکرد، و این تربیت آنوقت روسیه ی قبل از جنگ بود که خیلی باعث حیرت من بود. این خانه ای را که مشرف به سبزه میدان بود یک خانه ی دو طبقه بود بهمان معماری شمال ایران که تقلید از قفقاز بسود دور تا دور این حیاط طبقه ی بالایش شیشه پنجره داشت و به رنگهای هاشی هم رنگ آبی مثلا این چوب را میکردند این تیبیکسی از معماری رشت بود که از قفقاز

آمده بود. آنوقت متصل به این که راه به حیاط و اندرون مسا داشت این هم یک حیاطی بود که نسبتاً " وسیع و مشجر بود درختهای مرکبات داشت ، مرکبات خیلی خوب که زمستان اینها را با کولوش (کاه) میپوشاندند که در مقابل سرما محفوظ باشد . یک حوض بزرگی وسط حیاط بود و آنوقت این قسمت اندورنی بود قسمت بیرونی که مشرف به کوچه بود اینهم یک دوطبقه بود همان بطرز معماری قفقازی ، طبقه بالا مشرف به کوچه و شیشه‌هایی ، شیشه بندی مشرف به اندرون داشت . پدرم پذیرائی‌هایش در همان بیرونی بود که وقتی هم مهمانی میدادند بخاطر مدرم که علاوه بر چله و خورشتهای ایرانی یک چیزهایی مثلاً " بشکل کتلت درست میکردند این چیزهایی را که همین‌ها را هم که الان هم درست میکنیم کتلت‌هایی مثل همبرگر و سیب زمینی نمیدانم سرخ کرده دورش میگذاشتند این را مثلاً" خیلی فرنگی مآبانه بود اینجور پذیرائی علاوه بر چلو و خورشت . من در تهران که بودیم گفتم مدرسه تربیت میرفتم که خیلی بچه بردم رشت که آمدم مدرسه رشیدی میرفتم در نزدیک خانه ما ن در رشت . در ۱۹۱۲ پدرم من و غلامحسین خان را که از من دو سال بزرگتر بود به پاریس فرستاد از راه روسیه ، آنوقت به انزلی میرفتیم با دکوبه و از آنجا با ترن میرفتیم به اروپا . در حدود گمان میکنم پنج شش روز این مسافت طول میکشید . در ۱۹۱۲ بود که وارد پاریس شدیم مرا دریک پانسیون گذاشتند ، دریک پانسیون در نزدیک Jardins de Luxembourg بود برای اینکه بخاطر دارم که میرفتیم توی Jardins de Luxembourg آنجا بازی میکردیم و تفریح ما هم آنوقت این Roller Skating بود که خیلی خیلی متداول بود . و همچنین یک چرخهای بزرگی بود از چوب که این را آدم میدوید این چرخ راهم راهنمائی میکرد این چرخهای خیلی بزرگی و با یک چوبی که آدم در دست داشت این را میزد و میدوید . اینهم یکی از تفریح‌های این بچه‌های آنوقت بود که الان هیچ اصلاً وجود ندارد نمی‌بینم . ما در این پانسیون بودیم هیچ فرانسه نمیدانستیم هیچ . در این پانسیون یک پیرمردی بود که این پدر بزرگ این اشخاص بود که ، جوانانی بود که در آنجا زندگی میکردند و این ما را بجا‌های مختلف میبرد . مثلاً"

به (؟) Jardin میبرد که در واقع یک باغ وحش بود . و یک روز هم ما را به جایی که گاوها و گوسفند را میکشند برد که بسیار تاز و شیریدی در من گذاشت که من بعد چند روز رغبت نمی کردم گوشت بخورم برای اینکه وحشتناک بود آن چیزهایی را که دیدیم طرز کشتن گاوها . بلا آخره اینها را در دوره ای بوده که هنوز به مدرسه نرفته بودیم و بعد وقتی مدرسه باز شد رفتیم به Lycée Montaine هم در همان حول و حوش بلوار اسم این (؟) من اتفاقاً " وقتی که بعد پاریس آمدم فکر کردم بروم ببینم اما نمیدانستم اصلاً" این کجا هست .

(؟) بود و اینجا رفتیم و وارد Lycée شدیم .

هم بنظر من مثل یک سرباز خانه بود برای اینکه دیسپلینش یک جور بی نظرمی مثل زندگی سربازانه بود . و آنجا بچه های من ما بودند . دیگر فرانسه را هم یاد گرفته بودیم میتوانستیم دیگر با آنها حرف بزنیم و میتوانستیم سر کلاس حاضر شویم . در این مدتی که در پاریس بودیم این عبدالبهاء که رئیس فرقه بی هاشی بود به پاریس آمد و منزل در خیابان نامی منزل داشت که یکی از بهاشی های خیلی سرشناس فرانسه بود و آدم متمولی هم بود خانه ی خیلی مجللی داشت و چندین بار آنجا رفتیم و عجیب بود

عده زیادی که از فرانسوی ها می آمدند و میرفتند دائم جمعیت می آمد و میرفت این عبدالبهاء هم با همان لباس معمولی اش که لبه های خیلی بلند سفید یا نخودی گرم و ریش بلند سفیدی و گیس های آویزان سفید و یک نوع عمامه ای که مثل عمامه ایران نبود مثل عمامه ای که در ترکیه و همین بیروت سرمیکردند که در واقع مثل یک فینهای بود که دورش را پارچه سفید پیچیده بودند و بسیار قیافه ی جذابی داشت فوق العاده برای اینکه از همان وقتیکه بچه ای ۱۲ ساله بودم این قیافه اش خیلی خیلی در من اثر گذاشت یک صورت روحانی داشت . و جزو اشخاصی که بدیدنش می آمدند بخاطر دارم که گفته شد که تقی زاده هم آمده بود که با او

ملاقات کرده بود. عده زیادی از همین ایرانی ها شیکه که .. گمان میکنم مثلاً" از جمله اشخاصی که او را ملاقات کردند ذکاء الملک فروغی بود که اینجور اشخاص به دیدن او میآمدند. در آن موقعی که آنجا بود ما همان بابالسا های مدرسه ای که شلوارهای کوتاه با یقه های سفیدگرد و باهمی لباس مدرسه پیش او میرفتیم و از ما هم مثل اینکه عکس برداشتند روی زانویش نشاندند بود عکس هایش را بما داده بود عکس خودش را هم بما داده بود. یکی به اسم غلامحسین خان یکی به اسم ابوالحسن خان . او مثل اینکه گفته بود که بر پدرم گفته بودند که در پاریس چرا اینها را فرستادند اینها را بفرستند بیروت که اینها در آنجا باشند هم از لحاظ زبان انگلیسی بهتراست و هم جای مناسب تری هم هست . بنا بر این ما بعد از یکسال ما را به بیروت بردند به

مدرسه Syrian Protestant College

س - ۱۹۱۲ .

ج - ۱۹۱۲ . و آنجا یک عده زیادی ایرانی ها درس میخواندند. یک عده خیلی زیادی بودند که همه هم همدیگر را میدیدیم و تا آنجا شیکه بخاطر دارم بیشترشان هم بهائی بودند. از آن دهقان ها بودند ، دهقانهای شیراز که عبدالحسین خان و علی محمدخان دکترا هم غنی بودند برای من مسلم بودند که این بهائوسی است حال تعجب میکنم اگر این را الان پرسش توجه ندارد و یانمیگوید اما من .. برای اینکه تمام این جرگه ای که ایرانیها شیکه که در آنجا بودند از همان طبقه ی بچه هائی مثل ما که در مدرسه ابتدائی اش بودیم تا آنهایی که تحصیل طب میکردند بعقیده من همه آنها بهائی بودند . عکس هائی هم از همین ایرانی هست که عده زیادی بودند که میگویم آنچه که بخاطر دارم دکترا غنی بود او این شیرازی ها بودند . باقراوف هم بود باقراوف در تهران گراندهتسل را داشت اولین هتلی که در تهران بوجود آمد توی این خیابان لاله زار ، آنوقت هم بعنوان یک هتل اروپائی مثل اینکه محسوب میشد سال این باقراوف بود که از قفقاز آمده بودند . این صاحب نفت در بادکوبه بود بعد آمد ، متمول بود

دوتا از پسرهای او هم در آن مدرسه بودند ، بهر حال یک عده زیادی بودند - الان من تمامش را بخاطر ندارم اما آنچه که بخاطر دارم خیال میکنم همه شان بهائی بودند ، بعد در ۱۹۱۴ ما به ایران آمدیم برای مرخصی تابستانی ، و قتیکه به ایران رسیدیم جنگ بین الملل شروع شد ، جنگ اول جهانی شروع شد بطوریکه دیگر نتوانستیم برگردیم یعنی راهها بسته بود ، یعنی میبایستی از راه روسیه رفت و دیگر میگفتند مسافرت نمیشود کرد از راه روسیه به اروپا . و بنا بر این ماندنی شدیم . در آنجا یک مدرسه آمریکائی بود که یک رئیس آمریکائی و زنش هر دو در آنجا تدریس میکردند .

س - در رشت ؟

ج - در رشت . و یک عده معلم های ایرانی هم داشت . این هم مدرسه ی نسبتاً کوچکی بود . در آنجا هر دو تا من هم غلامحسین خان هم من مشغول تحصیل شدیم و این مثلاً در ۱۹۱۴ بود تا گمان میکنم ۱۹۱۵ بود یا ۱۶ بود که پدرم ما را به تهران فرستاد و در تهران از منزل دوتا خانم آمریکائی که یکیشان طبیب بود دکتر کلارک و یکی میس کاپیس که معلم مدرسه تربیت در تهران بود ، آنجا پانسیون بودم یعنی اینجا من دیگر تنها بودم دیگر غلامحسین خان هم نبود . این هایبیک خانهای در خیابان فردوسی داشتند که آنوقت خیابان علاءالدوله اسم داشت نزدیکهای توپخانه یک خانه ای داشتند که مطابق همان معماری سبک ایرانی یک حیاطی بود دورتا دور آنها اطاق بود ، قسمت شمالی اطاقها خود این دکتر کلارک و میس کاپیس سکونت داشتند و من هم این قسمت جنوبی بودم که یک اطاق مجزا داشتم و غذا با آنها میخوردم و آنجا هم پیش اینها درس میخواندم آن دکتر کلارک Homeopathic خوانده بود و طبیبش هم در این رشته Homeopathy گمان میکنم آنوقت تنها پزشک بود این Homeopathic ها هم دواهای خیلی خیلی ساده ای میدادند خیلی خیلی ساده معتقد به این طرز مداوای دیگران نبودند که دواهای مفصل

و خود این دکتر کسلارک میگفت دواها شی میدهند که بیشترش از گیاه ساخته میشود و بسیار زن مهربانی بود ، زنی مسنی بود ، زن مسنی بود فوق العاده مهربان . میس کاپیس هم روزها در مدرسه تربیت درس میداد و وقتی که میآمد آنوقت من از او درس خصوصی میگرفتم . میس کاپیس بمن انگلیسی درس میداد ، ریاضی درس میداد مثلاً "جبر و مقابله پیش او خواندم . آنوقت معلم فارسی داشتم که یک دبیرمؤ بدنا می بود که یکوقتی در رشت بود ، او هم یک وقتی آخوند بود اسم او شیخ محسن بود عمامه داشت اما در تهران دیگر فوکل و کراوات می بست و خیلی فرنگی مآب شده بود وضع مادیش هم خیلی خوب بود . خواهر این دبیرمؤ بد زن یک نعیمی نامی بود که در سفارت انگلیس منشی ایرانی بود یعنی عضو ارشاد ایرانی سفارت انگلیس بود . این به منزل میآمد بمن درس فارسی و عربی میداد و یک عبدالعظیم خانی هم بود که او هم گرکانسی بود ، قریب ، پدر این قریب های جمشید و هرمز قریب ، پدر این هم بمن فرانسه درس میداد ، هم فرانسه درس میداد هم به نظرم فارسی ، بنا بر این هم پیش دبیرمؤ بد میخواندم ، این فرانسه و فارسی بود ، برای اینکه میدانم که این دستور زبان فارسی راهم همانموقع این نوشته بود ، این عبدالعظیم خانم قریب .

س- چرا مدرسه نمیرفتید ؟

ج - نمیدانم . اینهم یکی از چیزهایی بود که پدرم تصمیم گرفته بود که ما را پانسیون بگذارد و در همانجا هم بخوانیم برای اینکه جای دیگر من مثلاً اگر بنا بود مدرسه بروم ، جای دیگر نمیدانم کجا میتوانست ما را منزل بدهد ، سکونت بدهد . در همانجا ترتیب داده بود که ما ، من آنجا زندگی بکنم میگویم ما برای اینکه من خیال میکردم من و برادرم بودیم ، اینجا دیگر من تنها بودم . در آنجا شبانه روز بودم پانسیون بودم غذا با آنها میخوردیم و یک اطاقی داشتم توی اطاق خودم درس میخواندم این معلم هائی

که میآمدند اطاق من میآمدند. من آنوقت وقتیکه درس از میس کاپیس
میرفتم میرفتم نوب اطاق روبرو درقسمتی که آنها سکونت داشتند. زندگی
خیلی خیلی پاکیزه‌ی خیلی کوچک مرتبی داشتند. گمان میکنم
درآمدزایی نداشتند. دکتر کلارک که طبابت میکرد و اینها
دو تایشان با هم زندگی میکردند یکیشان من بود، میس کاپیس نسبتاً
جوانتر بود و از جای آمریکا آمده بودند نمودند اما اینها سالها
در تهران بودند. یک خانم آمریکائی دیگری هم بود او هم دکتر
بود، دکتر مودی بود او هم در همسایگی ما منزل داشت
او هم بهائی بود. او برای خودش طبابت میکرد. اما اینها با همدیگر
خیلی نزدیک بودند و همسایه هم بودند.

س - این خانمها بی هم که شما با آنها زندگی میکردید بهائی بودند؟

ج - هردو شان، متعصب، متعصب، متعصب خیلی هم متعصب. که یکی
جوانتر بود و یکی من بود و آنکه من بود خیلی با کلاً کمتر بود این خانم
خیلی. مثلاً "وقتیکه من بانک شاهی رفتم وارد شدم....."

و وارد بانک شاهی شدم یک مدتی بعد یکی از این انگلیسی ها بمن گفت یک روز این
دکتر کلارک آمد و گفت من نمیشناختم او کسی بود شروع کرد با همان
لهجه آمریکائی از حسن، حسن، آنها سرا حسن صدا میکردند، گفت هسی
گفت حسن اینطور است آنطور تعریف و تمجید، اینها گفتیم نمی فهمم
اصلاً "راجع به کی دار صحبت میکنی، بعد معلوم شد که راجع به شما
دارم میگویم. آمده بود پیش خودش که مثلاً "مرا به آنها معرفی بکنند
که چنین پسری است همچین است همچنان است نمودند فلان اینها مدتی
پیش ما، با ما زندگی میکرد و توصیه و تعریف و تمجید و حالادنباله همان زندگی
رشت را بگویم. در رشت....."

س - وقتی که تحصیلتان اینجا تمام شد با اینها آنوقت چه کار کردید
کجا رفتید برگشتید رشت؟

ج - حالا از ۱۹۵۰ مثلاً ۱۹۱۵ بودم تا ۱۹۱۷-
 که انقلاب شوروی بوقوع پیوست ومن مرخصی میرفتم به رشت ، راه بیسن
 رشت ، مسافرت از رشت به تهران با کالسکه بود . سابق میگفتند دستگاه
 دستگاه ، دستگاه یک چیزی بود عبارت از این کالسکه‌هایی بود چرخهای
 آهنی و چهارنفرجا میگرفتند ، دونفریک طرف ، دونفرهم آنجا روبروی هم
 می نشستند و این مثل چیزهای از آن کالسکه‌های سلطنتی نیست که درهایش
 دوتا پنجره‌هایش بالا میرود این یک همچین چیزی بود پنجره‌هایش دوتا
 پنجره‌هایش بالا میرفت و شیشه‌هایش بالا میرفت و میشد پاشین زد . و از رشت
 به تهران این قابل وصف نیست که چه به آدم میگذشت برای اینکه از موقعی
 که آدم توی این کالسکه می نشست این تکان می‌خورد حرکت میکرد گردن
 من بطوری دردم میگرفت تا تهران برای اینکه چرخ آهنی آنوقت روی جاده‌هایی
 که آسفالت نبود ، جاده ساخته نبود جاده خاکی جاده‌هایی که نا هموار
 و آنوقت آن کوه‌های راه رشت به قزوین از دره‌ی مسلاعلی بحدی خطرناک
 بود بحدی ناراحت‌کننده بود و مگس ، مگس که از رشت توی کالسکه
 می‌آمد پرمیشد تا تهران با آدم بود هرکاری که میکردید که نمیشد
 دیگر این مگسها را دفع کرد . پنجره را می بستید گرم میشد پنجره را باز
 میکردید خاک و مگس آنچنان ... من یکی از خاطرات بچگی دارم این زجر
 رفتن از رشت به تهران با کالسکه . آنوقت توی این راه هم یک ارباب
 بهمنی بود زردشتی برادر ارباب کیخسرو این امتیاز این راه را گرفته
 بود و این دستگاهها مال او بود یک مسافر خانه‌هایی هم که بقول خودش مهمانخانه
 بود اسمش مهمانخانه بود . اما در استاسایونهای معینی
 برای اینکه چند شب توی راه آدم میماند وقتی وارد میشد اسپهرا را میبایست
 عوض بکنند و شب هم آدم میبایست بخوابد در چندجا در طول راه این مسافر خانه
 داشت که تمام متعلق به همان ارباب بهمن بود . تمام این تشکیلات ، تشکیلات

س- با همین تقی خان ؟

ج - با همین تقی خان . هفت نفر بودیم که راه افتادیم که رفتیم قزوین در قزوین چهار نفر بیشتر نشدند آن سه تا برگشتند نتوانستند . در صورتیکه راه تهران به قزوین راه بسیار آسانش بود . گرچه هیچ نبوده نه آسفالت ، آنهم سطحی هیچی نبود جاده صاف نبود یک جاده خاکسی بود از قزوین به رشت بسیار بسیار کار مشکلی بود برای اینکه تمام این جاده ها و این ارتفاعاتی که در آنجا گردنه ملاءلی یکی از کارهای عجیب بود ، البته این را روسها یک زمانی یک راهی ساخته بودند . حالا این را کی این راه را روسها ساخته بودند نمیدانم اما در ۱۹۱۷ گمان میکنم اینکاری بود که از لحاظ ارتشی قشونی روسها این راه را ساخته بودند . ولی گردنه ها را مثلا " شما میبایست طی بکنید جاده ای بود مثلاً " به عرض شاید پنج شش متر شش متر ولی سطح این هم باز صاف نبود بطوریکه ما این ارتفاع این گردنه ملاءلی را یک قسمتش را پیاده میرفتیم سر بالا را نمیتوانستیم به زحمت دوچرخه میرفت . ولی با تمام این مشکلات وقتیکه رسیدم به رشت و خواستم دوباره به تهران برگردم به پدر و مادرم گفتم که من بشرطی میروم که با دوچرخه برگردم . برای اینکه آن کالسکه را اینقدر از آن وحشت داشتم که بهیچوجه حاضر نمیشدم . نمیدانم در ظرف سه روز این راه را رفتم با خودمان هم غذا بر میداشتم این کیفی که معمولا " برای آچار و این چیزها بود این را از آذوقه پرمیکردیم و خوب بختانه این تقی خان هم بدیده اگر بی سیکلست عیب میکرد بطوری هم که عیب کرد او همه اینکارها پیش را میکرد و غذا برداشتم خوب بختانه که برداشته بودیم . برای اینکه ۱۹۱۷ مصادف بود با عقب نشینی قزاق های روسیه از ایران که میرفتند به روسیه برای اینکه روسیه انقلاب شده بود

دیگراملا" هیچکس به هیچکس نبود این بدبخت ها در روسیه میرفتند چه بکنند ، اما عقب تشینسی میکردند . و چون اینها عقب تشینسی میکردند و هر جایی که توی راه قهوه خانه‌ای بود یا چیزی بود میجا پیدند غارت میکردند میبردند تمام قهوه خانه های راه آقزوین رشت بسته بسود تماشان بسته بود . همه شان فرار کرده بودند . بطوریکه ما ایمن غذاهایی که داشتیم تمام شد ، غذای ماطوری نبود که بتوانیم تمام روز برای تمام روز کافی نبود برای اینکه آدم کار میکرد و زحمت میکشید میبرد . خیلی هم اشتها داشت بواسطه این ورزشی که میکردیم . وبه وضع اسفندگی گرفتار شدیم با میدا اینکه شاید قهوه خانه‌ی بعدی یک چیزی باشد هی رفتیم . هی رفتیم هیچ جا پیدا نکردیم . بلا آخره در یکی از دهه‌ها رفتیم توی یکی از دهات و آنجا غذا پیدا کردیم و خیلی هم بما خوش گذشت و خیلی هم خوشحال شدیم یک مقداری هم از آنها آذوقه گرفتیم و ادامه دادیم . از منجیل که حرکت میکردیم با ران گرفت و ما تمام آن روز را در باران با دو چرخه به رشت وارد شدیم و من یک دانه پولیور قرمز پوشیده بودم که این تمام رنگ داده بود . کلام هم کلاه ایرانی بود کلاه مقواش ای ایرانی این کلاه مقواش ایرانی تبدیل به یک مشت خمیر تبدیل شده بود . و در رشت که رسیدیم خواستیم حالا خودمان را سرو وضع مان را حسابی بکنیم که برویم پیش پدر و ما درمان و آنها هم نمیدانستند که من با دو چرخه دارم میآیم برای اینکه میترسیدم که اجازه ندهند . رفتیم جلوی نرسیده به شهر رشت و روسها آنجا یک عده ای سر با زداشتند قزاق ها آنجا بودند . و اینها یک چیزی شبیه داشتند و آن از چوب این برای اینکه اسپه آت بخورند . این بیرون این سر با زخانه شان بود . ما با لباس رفتیم توی آن حمام آب سرد آب باران و خودمان را شستیم که سرو وضعی پیدا بکنیم برای اینکه گلی بود چه جور رنگ پس داده بود چه جور و لباس

مان را با این آب شستیم و سوار شدیم خیس راه افتادیم و رفتیم رشت ، وقتیکه وارد منزل شدیم یک غوغائی شد ، داد و فریاد که شما چه کردید چه نکردید گفتیم بسیار هم خوش گذشت . فردایش هم سوار شدیم صبح رفتیم انزلی آن راه انزلی هم باره پهلوی آنهم خراب بود . صبح با دوچرخه رفتیم و عصر برگشتیم که آنهم خودش یک مسافتی است . آنوقت برگشتن من آنجا ماندم یکی دو ماه به نظرم ماندم بعد که خواستم برگردم باز شرط هم کردم که باید با دوچرخه بروم بلا آخره هر جور بود قبول کردند برای برگشتن به تهران این تقی خان آمد به رشت و با هم حرکت کردیم یک کسی هم با ما بود که اینهم نظامی بود و توی قزاق خانه نبود مثل اینکه یک قشون دیگری هم بود در زمان سابق قبل از کودتا که اینها میگفتند اینها راجی . . یک اسم دیگری داشت نه ژاندارم بود نه قزاق بود . این از آن افسرها بود اینهم با ما آمد دوچرخه اش توی راه شکست و ماند دیگر اصلاً طوری شکست که نمیشد قابل ترمیم نبود تعمیر نبود . بهر حال به تهران برگشتیم دوباره در منزل میس کاپیس و دکتر کلازک بودم تا ۱۹۱۹ . ۱۹۱۹ دیگر به رشت برگشتم ، به رشت برگشتم حالا خیال اینکه دوباره به تهران برگردم یانه . اما وارد رشت شدم دیدم کس این خانه ماکه در سبزه میدان هست و بس آن تاجر باشی ارمنی اجاره داده بودند این رایک عده از نظامی های انگلیس اشغال کردند ، حالا اشغال کرده بودند به پدر من کرا به خانه میدادند یا نمیدادند نمیدانم اما بنا بر این توی بیرونی ما یک کلنل کاکس بود یک مازوری هم بود یا کاپیتان بود یا رایبمان به نظرم اینها هردو تاشان آفریقای جنوبی بودند و در آنجا اینها خیلی تما شائی بود و خیلی جالب بود برای اینکه من بیکار بودم روزها آنجا میرفتم ، خوب اینها هم دیدند که من انگلیسی نسبتاً " بلدم خوب بلدم و با هم صحبت میکردیم آشنا دوست شدیم و یکی از صحنه هائی که دیدم این یک عده ای از ایرانیها

همه South Persian Rifles . S P R اینها را تربیت کرده بودند که با آنها بودند که اینها مثلاً " مثل وکیل باشی بودند . اینها یک روز یکی از اینها دیگر نمیدانم یک نادرستی کرده بود چه تقلبی کرده بود که اورا تنبیه میکردند اورا به یکی از ستونهای توی حیاط بستند و یک نفر با چوب بایکی از این چوبهای مخصوص این راپشتش را همینجور میزد که میبایست این ۴۰ تا بزنند . این نمیدانم ازده دوازده تا که تجا و زکرد این مرتیکه غش کرد از حال رفت و یک مرتیکه خیلی گردن گلغتی بود و تمام پشتش زخم شد ، من این را خوب بخاطر دارم ما ایستاده بودیم ما تماشا میکردیم و بعدی من تحت تاء شیر این وحشی گری اینها قرار گرفتم ، این به نظرم خیلی زننده بود اما برای آنها خیلی عادی بود این مجازاتی بود که مثل اینکه در پیش اینها مرسوم بود که اشخاصی را که میخواستند مجازات بکنند می بستند و بسته به مجازاتشان چند ضربت شلاق نبود با چوب میزدند با چوبهای مخصوصی که برای اینکار داشتند .

بلا آخره در نتیجه همین آشنائی که ما پیدا کردیم این کلنل کاکل و آن یکی بمن گفتند که خب شما که الان که بیکار هستید چرا اینجا نمیآئید کار بکنید بیا شاید مترجم بشوید و ضمناً " هم بمن حقوقی دادند ما هسی به نظرم ۷۰ تومان . ۷۰ تومان آنوقت خیلی خیلی پول بود ، برای اینکه بعدها که من در بانک شاهی رفتم شروع بکار کردم با ماهی ۳۰ تومان شروع کردم ، آنجا بمن ۷۰ تومان میداد .

دفعه اولی بود که از خودم پولی پیدا کردم و آنوقت آنجا دو چرخه داشتم یا ندانم نمیدانم اما خیلی خوش بودم ، روزها آنجا میرفتم کاری هم نبود کار ترجمه ای نبود خب با همین ها نشسته بودیم و صحبت میکردیم و من ماهی ۷۰ تومان هم حقوق میگرفتم . و یکی از علل اینکه ما معروف شدیم به اینکه انگلوفیسل هستیم همین برای اینکه خانه ما را اینها

نشسته بودند و من هم آمدم حالا آنجا کلی طبیعی هم هست انگلیسها میتوانند با اینها .. و معاشرت هم داشتم ضمناً " حقوقی هم میگرفتم . یک مدتی به این ترتیب گذشت اینها آنوقت رفتند. هان این میرزا کوچک خـــــــان آنوقت در جنگ بود و این میرزارضا خان افشار هم وزیر مالیه اش بود این میرزارضا خان افشار معلوم میشود با انگلیسها رابطه داشت ، یک روزی گذاشت با یک مقداری پولی از میرزا کوچک خان برداشت و فرار کرد. این رضا خان افشار یک قوم و خویشی دوری هم مثل اینکه با پدر من داشت ، حالا چه اهل ارومیه بود ، هان یکی از عمه های من هم مثل اینک مقیم رضایه ، ارومیه آن زمان بود بنابراین بعضی وقتها میآمدند از اینجا عبور میکردند به ارومیه میرفتند منزل ما منزل میکردند. یکی از اقوام پدر من هم در روسیه یک جایی یک زن روسی گرفته بود و افسر بود افسر کجا بود من حالا دیگر نمیدانم اما باخاطر دارم آمده بود به منزل ما همان توی بیرونی منزل ما آنجا یک مدتی بود با زن روسی این زن روسی هم چون دچار غربت بود و شبها می نشست ماه را نگاه میکرد و گریه میکرد و به او بسیار بد میگذشت هیچکس اصلاً" زبانش را نمیدانست و این یک کلمه ای دیگر بغیر از روسی نمیدانست . و این حالا چه افسر کجا بود باخاطـــــــر ندارم نمیدانم اما یک شیر و خورشید بزرگی روی کلاهش بود و لباس نظامی سبیل های ناصراالدینشاهی و ونیفورم عجیب و غریبی داشت . این شغلش چی بود ؟ اصلاً" باخاطرن دارم . این در ۱۹۱۹ بود که وقایع جنـــــــگ پیش آمد ، و اینها انگلیسها عقب نشینی کردند و روسها آمدند یعنی توان گرفتن کشتی هائی که در انزلی ، کشتی هائی روسی گفتند کشتی های جنگی روسی بود انزلی اینها را بگیرند و به این بهانه آمدند. اما ضمناً .. هان در این بین چیز آمد ، نه این دیگر مال بعداست ، این مال بعداست در ... چطور شد من بندر پهلوی رفتم و غلامحسین خان هم در پهلوی بود چه سمتی داشت یا دم نمیآید. من رفتم پهلوی یک مدتی در پهلوی زندگی میکردم و

یکی از اقوام تیمورتاش ، سردار معظم خراسانی حاکم پهلوی بود و من در آنجا یک شغلی بمن دادند که شغل من عبارت از این بود که جواز میبایست به این ترکمن ها بدهم که میخواستند بیرون از زیارت میخواستند بروند و میبایست ما به اینها جواز بدهیم که بیرون از کدام راه کجا میخواستند بیرون در دست بخاطر ندارم . شاید میخواستند به مشهد بیرون و میبایستی با کشتی مثلا" به بندر گزیروند ، در حال ما میبایست به آنها جواز بدهیم حال آنکه ما میبایست به آنها جواز بدهیم نمیدانم . اما من روزی چند نفرمی آمدند که به اینها جواز میدادیم . و در پهلوی وقتی که بودم آنوقت بمن پیشنهاد کردند که ، همین انگلیسها که با ما آشنا شده بودند که همان دسته ی کاکل و اینها که من بریم به عنوان مترجم بایک Detachment بروم به بندر گزیروند ، و بندر گزیروند میگفتند که بعد بندر شاه بعدها . رفتم ، رفتم بندر گزیروند یک دهی بود فقط یک گمرک نسبتا " معتبری داشت که این اشخاصی هم که رئیس گمرکش بعدها در تهران معاون کل گمرک شده بود او هم آدم خیلی بود گمان میکنم آنها هم بهائی بودند اینها در آنجا دوتا برادر بودند که یکیشان رئیس گمرک بود یکی دیگر هم در آنجا کار میکرد با آنها هم معاشرت داشتم . و رفتیم آنجا در یک خانواده ارمنی در بندر گزیروند پانسیونر شدم و یک مدتی هم آنجا بودم و بسیار هم خوش گذشت برای اینکه به شکار میرفتیم با همین افسران انگلیسی شکار Woodcock که به فارسی چه میگفتند اینها را ؟

۳- بلدرچین؟

ج - نه نه فقط مال قسمت شمال است . نه نه این مرغ های دریایی نبود جنگلی بود گوشت خیلی خیلی لذیذی دارد و شکارش هم بسیار شکار جالبی است اینطوری که این بارو میگفت . شکار مشکلی بود میگفتش که یکی از بهترین شکارها دنیا است. اینها برای Woodcock ، آن انگلیسی میگفت ، میگفت اگر مردم بدانند که یک همچین شکارها را اینجا هست یک همچین وسائلی موجود است اینقدر پرندة اینجا هست ، قرقاول بود اما

او بیشتر علاقه به Woodcock داشت برای اینکه شکار
 Woodcock میگفت شکار بسیار مشکلی است شکار قرقاول نسبتاً آسان
 است برای اینکه قرقاول می‌رود و صاف ، وقتی که بلند میشود صاف حرکت
 میکند . Woodcock همش زیکزاک می‌رود و این بود که این خیلی خیلی
 مباحات میکرد . مثلاً " یک روزی با تفنگ دولسول دوتا Woodcock
 رازدمی میگفت این دیگر از آن Fit هائی است که برای یادگار
 میماند خیلی خیلی آدم معروفیت پیدا میکند . خیلی به شکار علاقه
 داشت . خوب شکار میرفتم . شبها شکار خوک میرفتم با همین ارمنی ها
 تفنگ بر میداشتیم از این تفنگهای وینچستر
 تفنگهای با کلوله ، شب میرفتم توی مزارع و آنجا در انتظار خوکهای
 جنگلی ها خوکهای وحشی ، میرفتم که برای شکار خوک یک دانسه
 خوک هم نزدیک هیچ ، آنها شکارچی بودند من آنجا شکار را یاد گرفتم
 و فوق العاده از این حیث خوش گذشت برای اینکه در خانواده ای ارمنی
 بودم که سطح زندگی شان خیلی بالاتر از ایرانی ها بود . اینها فرنگی مآبانه
 مثلاً زندگی میکردند مریا نمیدانم یک کیک این چیزهایی که خودشان
 می پختند . و درخت های خانه شان هم ، خانه های چوبی بود تخته بود
 اینها سالم بود تمیز بود . یک کمی هم آنجا ارمنی یاد گرفتم
 و خیلی بمن خوش گذشت با اینها دائماً " معاشرت داشتم ، و یک عده زیادی هم
 آنجا ارمنی بودند دعوت میشد از اینها به آنجا اینها هم همه جا
 مرا دعوت میکردند . یک چند ما هم آنجا بودم . و اینها برای چینی
 آنجا رفته بودند آنجا در بندر گز برای چه رفته بودند هیچ نفهمیدم
 اما اینها یک عده ایی _____ و رکا بودند که از آن سربازهای
 گئورک _____ که یک کمی هم گئورکا یاد گرفته بودم .
 اینها هم وحشی بودند ، برای اینکه با اینها اصلاً نمیشد
 حرف زد هیچی ، هیچ . هر چه سعی میکردم که با اینها یک مکالمه ای بکنم

نمیشد . فوق العاده اینها تیپ مخصوصی هستند . یکی از بهترین افسراد قشون انگلیس هستند که هنوز هم هستند که در این جنگ آرزو اتین هم یک عده گئورکا فرستادند . و اینها افسرهای انگلیسی تمام زبان نشان را میدانستند با گئورکا با اینها صحبت میکردند و اینها تعلیماتی که در روزهای که به آنها مشق میدادند من میرفتم میدیدم که اینها تمام به گئورکا با آنها صحبت میکردند . آنها انگلیسی نمیدانستند افسرهای انگلیسی به زبان آنها آشنا بودند . بلا آخره پس از یک مدتی من به رشت برگشتم در ۱۹۱۹ که روسها چطور شد در رشت که ما فرار کردیم رفتیم درده ، حالا این فرار کردیم از دست ...

س - میرزا کوچک خان آمد رشت .

ج - میرزا کوچک خان که رشت آمد . اینها را بلبه . اما چارشت آمد او را راندند و دوباره توی جنگل رفت ، رفت جنگل ، روزیکه میرزا کوچک خان به رشت آمد من خوب بخاطر دارم منزل یکی از اعیان رشت ، یکی از اقوام سردار معتمد این سردار معتمد پدر محمدخان اکبر و حسن اکبر اینها یک چیزی داشتند ، دختر سردار معتمد یعنی خواهر محمدخان اکبر زن یک امجد السلطنه نامی بود که او هم یکی از اعیان رشت بود ، میرزا کوچک خان خانه ای او آمده بود آنجا منزل کرده بود که دسته دسته به تماشا ای او میرفتند و ضمناً " من هم رفتم لباس کاکسی نظامی پوشیده بود و نشان ای که از روسیه به او داده بودند به ستیه اش بود . روسها به او نشان داده بودند گمان میکنم نشان همان ستاره ای معمولی روسیه است ستاره سرخ . و روابطش با روسها بسیار بسیار خوب بود بطوریکه یک قراردادی هم با آنها بسته بود ، یک قراردادی هم با روسها داشت که خیلی مورد احترام هم بود و آمده بود دیگر برای اولین دفعه ای بود که جنگلی ها وارد رشت شدند و یک مدتی هم در رشت بود . بعد از آنجا بهم خورد . ها ن مثل اینکه موقعی بود

که از تهران قشون فرستادند که میرزا کوچک خان را بگیرند . میرزا کوچک خان متواری شد دردهات رفت ، و اوضاع ارشت با زبهم خورد . حالا برای ، گمان میکنم ، فرار از دست روسها بود برای اینکه روسها به نظرم همانوقت آمده بودند بهرحال ما با لباس ، من و غلام حسین خان لباس زنانه پوشیدیم چادر ارشت رفتیم به دهات ، یک مدتی پیاده رفتیم ارشت از شهر خارج شدیم بعد برایمان اسب آورده بودند از ده اسب سوار شدیم و رفتیم چوکوسر یکی از ملاک مادرم که نزدیک فومن بود ، آنجا یک خانه ی ، پدرم یکی خانه ای ساخته بود برای اینک ه هروقت خودشان میرفتند مثل خانه های مثلا " اعیانی ده که دو طبقه بود طبقات پائین آن تمام روی ستونهای چوبی و طبقه بالایش دور تا دور ایوان بود و تابستان بود این و لسی این بالا جریان هوا طوری بود که بسیار بسیار خنک بود خیلی هم خوب بود منتهایش فقط حصیر بود از این حصیرهای رشتی کفش ، آنجا منزل داشتیم که یک شب بعد از نیمه شب بود چه ساعتی یک عده ای مسلح آمدند و گفتند از طرف میرزا کوچک خان آمدند که پدر مرا ببرند و از او تحقیقاتی بکنند . چند نفر مسلح بودند ما بیدار شدیم همه دستپاچه و نگران پدرم هم .....

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ مصاحبه : سی ام آگوست ۱۹۸۲
محل مصاحبه : شهرکان - فرانسه
مصاحبه کننده : علیرضا عروسی
نوار شماره : ۴۴

ج - بله این را برده بودند. نظامی که نبودند، تمام از همین جنگلی ها بودند مسلح بودند. اینها معلوم شد که آقا میری بودند میدانم یک همجین اسمی میگفتند که این از رؤسای جنگلی ها بود. بعد از چند روز یکی از همان کشاورزهای محلی سال خودمان آمد و گفت که پدر مرا کشتند در فلان ده. خب دیگه البته چه غوغائی شد این موضوع. مادرم و خواهرم و همه اینها دادوشیون و فریادها اینها. رفتند و جنازه را پیدا کردند توی جنگل، کشته بودند و همین جور گذاشته بودند و رفته بودند که آن زارع رعیت آمد خبر داد که در فاصله زیادی هم نبود از محلی چوکوسه ————— که ما سکونت داشتیم. خب این قضیه وقتی پیش آمده ما آن راه افتادیم و آمدیم به رشت.

س - (؟)

ج - من حدسی که میزنم این بود که یکی از اشخاصی که از مستأجرین سپه دار بود، آدم بدحسابی بوده، بدهی اش را نمی پرداخته. پدرم همین طور که اخلاقی بود با نهایت سختگیری از او خواسته و وصول بکنند پول را و این الان از رؤسای جنگلی ها بود. خب این توأم البته با بها شیت هم بود برای اینکه تمام رشت میدانستند که پدر من بها شیت است و این دو تا دلیل برای این شده بود که این آدم یک عده از همین جنگلی ها را آورده بود، حالا میرزا کوچک خان در آن دخالت داشته با نه میدانم اما گمان نمی کنم. شاید میرزا - کوچک خان اطلاعی نداشته، مربوط به میرزا کوچک خان نبود. اما همین کافی بود که یک عده ای مسلح مثل همین زمان حال، مثلاً "یک عده مسلح از همین پاسداران راه -

بیا فتنه بروند انتقام بخوانند بگیرند، روی مسائل شخصی بروند انتقام بگیرند. بله ما با وجودیکه رشت نا امن بود آمدیم رشت و جنازه پدرم را هم بعدا درم فرستاد در قم دفن کردند برای اینکه ما درم خب با لایحه این عقیده مذهبی که داشت. در رشت بودیم که یک روزی یک عباس خانی بود که آنوقت توی بانک شاه بود. من هنوز توی بانک شاه نبودم. آمد گفت که فوراً "فزارکنید برای اینکه روسها دارنند میآیند. ما هم از همه جا بیخبر که روسها از کجا میآیند و برای چی میآیند. آمدم دیدم تمام مردم توی کوچه دارنند میروند، فرار میکنند. ما درم گفت که حتماً "من و غلامحسین خان برویم. ما یک لباس پوشیده بودیم... همان لباسی که در تن داشتیم، همان کفشی که پوشیده بودیم و یکی از نوکرهایمان هم با ما آمد او را روانه کردیم. با خودمان هیچی برنداشتیم، راه افتادیم. راه افتادیم راه جاده قزوین را دیدیم عجب محشری است. اینجا عیناً "مثل خیابان لاله زار است. تمام جمعیت رشت دارنند فرار میکنند. بعضی ها بالاغ، بعضی ها با قطر، بعضی ها با ارا به، بعضی ها با دوچرخه، بیشتر پیاده. ما هم جزو آن پیاده ها بودیم. آمدیم تا... تمام این راهی را هم که میآیم با زقوه خانه ها تمام بسته بودند و فرار میکردند. در ضمن صدای توپ را از پشت میشنیدیم که روسها دارنند میآیند، از پهلو دارنند میآیند به رشت و قزاقها هم همانموقع آنجا بودند. قزاقها مثلاً "میبا یست اینها جلوی روسها را بگیرند اما قزاقها هم شروع کردند به عقب نشینی و یک وضع اسفناکی. ما آمدیم تا نزدیکی های رودبار بدون غذا. این کفشهایمان هم پاره شد، مندرس. یعنی یک جور عجیبی این گل و کثافت. آدم وقتی که حال ایمن اشخاص بدبخت دیگر، زنها را میدید دیگر فراموش میکرد وضع خودش را. اما اگر سنان شده بود شدیدی هیچ قهوه خانه چیزی هم نبود. یکنقداری پول توی جیبمان بود ولی چقدر بود من میدانم. اما رسیدیم به یک جایی که، یک قهوه خانه ای که تخلیه شده بود یکی از رشتیها آنجا داشت کتعمی پخت. یک اجاقی گذاشته بود و کتعمی و ما را شناخت و صدا کرد که بیایید. رفتیم و نشستیم آنجا. یک کتعمی درست کرده بود نمک نداشت، یک کتعمی نمکی خوردیم و راه افتادیم. حال اعجله ما داریم. هی

میگویند توقف نکنید برای اینکه دارنده میآیند ز پشت سرقشون روس . رسیدیم به منجیل . در منجیل آنجا یک قاطرهای پیدا کردیم که از اهکوهستان میبردند به قزوین ، یکعده ای را میبردند . ما قاطری گرفتیم و دوتائی ما ... آنجا دیگر آن نوکرمان را مرخص کردیم که برگردد . ما دوتائی ما ن سوار قاطر شدیم و از کوههای طالقان که میروند به راه آن دهی که از اهکالوس میروند به ... کجا بودش ، جای خیلی باصفائی است ..

س - کلاردشت .

ج - کلاردشت . این به همان کوههای کلاردشت میروند و کوههای که با اسم Assassin مال همان

بهر حال یک کوههای بسیار دشواری را با این قاطرها با وضع عجیبی رفتیم . رفتیم و شب رسیدیم به خانه کدخدای آن ده . ما را بردند آنجا و آنجا بما یک غذائی دادند و خوابیدیم ، بالباس خوابیدیم . صبح که با شدیم تمام بدن ما را کنه زده بود و در تمام مدتی که میزد ، با وضع غریبی هم ، هیچ اعلا" متوجه نشده بودیم ، از بس که خسته بودیم اعلا" عین خیالمان نبود . از آنجا رفتیم تا رسیدیم به قزوین . در قزوین رفتیم منزل یکی از دوستان قدیمی ما ن ، امیرشاهی . امیرشاهی بود که ملک داشت در قزوین . از دوستان قدیم من بود که اسماعیل امیرشاهی او هم آشنائی با هم پیدا کردیم ولی او هم مترجم انگلیس ها بود ، در آنزئی ورشت و قزوین و سالها بعد در بانک رهتی بود و یک آدم بسیار زنتین و مهربانی از دوستان قدیم من بود . دوستی ما هنوز اما مدتهاست تا این اواخر . منزل او بودیم . قزوین پر از قزاقهای ایرانی بود که عقب نشینی کرده بودند ، پاره پوره ، مثل گداها تری کوچهای قزوین میچربند . هما نموقی بود که رضا خان و امیر موشق و تمام این افرهای قدیمی از قزاق خانه آمده بودند در قزوین ، عقب نشینی کرده بودند . در منجیل گفتند انگلیسها جلوی روسها را میگیرند . قشون انگلیس که آنوقت قزوین بود ، آنها گفتند دیگر آنجا سگربنسدی کردند که روسها از منجیل نمیتوانند جلو تریبیا بیاوند . اما همین جور میآیند مدتهاست سر این عده ای که فراری بودند . از قزوین رفتیم تهران . تهران نخست وزیر سپه دار رسید

همين سبه داررشتي . چون خودش گيلاني بود براي اين گيلاني ها يك تمويينا مه گمان ميكنم گذرانده بودند ، گمان نميكنم قانون بوده كه به مهاجرين رشت يك كمك خرجي مي دادند . به من و برادر هم يك كمك خرجي مي داد . ما توي گراندهتل منزل كرديم ، همان گراندهتلي كه مال باقراوف ها بود توي لاله زار بود . آنجا ديگر يك جايي بوده كه تمام اين جوانها ، رجال ، نيميدانم مردم مثل اينكه دريك هتلي جمع بشوند آنجا جمع ميشدند روزها و يك ارگستر قفازي بود و اشغاضي كه آنجا مثلاً " ميآمدند اين عشقي شاعر ، ديگر يك تركهائي بودند ، آن تركهها چرا فرا ركرده بودند آن تركيه نيميدانم يك سرهنكي بود آنجا منزل داشت . روزنامه نگاران آنجا زياد ميآمدند و سياستمداران هم آنجا پربودند در همان سالن گراندهتل ، تنها جايي بوده كه ميگويم ايرانيهـــــــــــــــــا جمع ميشدند . در آن ضمن يك انگليسي هم آمد آنجا كه اـــــــــــــــــيـــــــــــــــــن مستخدم نصرت الدوله . بود . His Serene Highness ميگفتند نصرت الدوله اين را پيش پيش مثل اينكه فرستاده بوده خودش هم بنا بوده كه بيايد به تهران ، و اين نصرت الدوله يك رولزرويسي داشت و اين يارانشه رولزروييس بود يا يك همچين سمتي داشت ، اما او هم توي گراندهتل منزل داشت . از جمله اشغاضي ديگري هم كه در گراندهتل منزل داشتند ليا نا زوف بود ليا ناـــــــــــــــــ زوف بوده كه امتيا زشيلات شمال را داشت و يك زن خيلي خوشگلي داشت كه بعدها زن رضا بوشهري شده كه اين دو فرزندى كه رضا بوشهري داشت ، مهدي و پرويز ، اينها بچه هاي همين خانم بودند .

س - اين خانم كجايي بود ؟

ج - اين خانم روسي بود براي اينكه شوهرش ليا نا زوف بود ، خيلي خيلي متمول بود اينها صاحب امتيا زشيلات بودند . شوهرش يك آدم معقولي بود ، تربيت شده بود ، فرانسه خيلي خوب حرف ميزد اما زياد آدم بااراده اي نبود . بيكار بيبكار هم بود . آنجا زندگي ميكرد . همانجا هم با رضا بوشهري آشنا شد . منم با آنها آشنا شده بودم . حشر داشتيم و دانشما " همدیگرا میدیدم و با رضا بوشهري و اينها . اين بعدها ديدم زن رضا بوشهري شد . خيلي زن خوشگلي برد ، فوق العاده وجيهه بود . فرانسه هم خوب ميدانست . وقتي كه روسها فرانسه خوب بداندنند از طبقات اشرافي هستند ، اعيان نشان هستند ، تحصيل کرده-

ها یشان هستند . یک مدتی در آنجا ویلان و سرگردان بودم و هما نموقع بود که سپه‌دار گفت که بیروم پیش قزاق خانه که سردارها یون که بجای ما را سلمکی شده بیستود . ما را سلمکی رئیس بریگا . د قزاق بود و در این شکست شمال گفتند که این با بلشویکها ساخته بود و به این جهت این را برداشتنده ، معزولش کردند . و قزاق خانه هم دیگر چیزی از آن باقی نمانده بود بکلی متلاشی شده بود . اما این سردارها یون را که رئیس همان چیزی بود که بخاطر نمی آورم اسمش را که نه قزاق بود ، نه ژاندارم بود اینها یک اسم دیگری دارند که من هر چه فکر میکنم این را نمیتوانم بخاطر بیارم . و رئیس آن دستگاه بود که این را سپه‌دار کرد رئیس بریگا . د قزاق بجای ما را سلمکی . و به من هم توصیه کرد که بیروم پیش او ، گفت که به او گفتم . منم رفتم آنجا را دیدم اوضاع بعدی خراب است ، هیچکس آنجا نیست برای اینکه ملا" از قزاق خانه چیزی باقی نمانده بنود ، یک اسمی بود . در همین ارکان حرب ای که سرچهار راه قزاق خانه تهران خیابان ... معروف بود به قزاق خانه .. ارکان حرب همیشه بود که رضا شاه هم وقتی آمد در آنجا مستقر شد . در آنجا رفتم که بعدها یک وقتی هم که رزم‌آرا را دیدم که رئیس ارکان حرب بود ، دفترش آنجا بود ، خیابان سوم اسفند .. یک همچین چیزی بود ..

س - که با شگاه افسران توی آنجا بود .

ج - همان ، آن خیابان بود . بعد در آنجا که بودم ول کردم آنجا را . یک روزی نصراله خانی بود که رئیس مندوق بانک شاه بود . این را از قدیم میشناختم ، این از شاگردان مدرسه آمریکایی بود . این بمن گفت که در بانک یک محلی خالی است اگر بیا شید میتوانید آنجا استخدام بشوید . رفتم پیش همان اداره استخدامان ، یک امتحانی کردند که قبول شدم . با ماهی سی تومان شروع کردم در بانک شاه در یک قسمتی که مربوط به کارهای ارزی بود که غلامرضا آذرمی در آنجا کار میکرد که بعدها او را آوردم در دستگاه بودم در بانک ملی . رؤسای ارشادینکارهای دستگاههای فنی بانک تماشان ارمنی بودند . یک اوونسی بود که مسلط به همکاری بود و بهیچ قیمتی حاضر نبود که این اعضاء تازه را وارد بکنند ، یاد بدهد . یک حسودی داشت . یکجوری هم

کار میکرده که مثل اینکه همه چیز را مخفی میکرد. خب ما من دره مان قسمت فروش ارز را در ادا ره رزکار کردم با همین غلامرضا آذرمی و هر دو تایمان در این قسمت اداره رزکار میکرديم و در آنجا یک چیزها ئی یادگرفتم، همینجور با Practice علیرغم آن آقای اوون . بنظرم ۱۹۲۱ یا ۱۹۲۲ بود که شعبه رشت را که تعطیل کرده بودند در زمان میرزا کوچک خان جنگلی ها و آمدن روسها و اینها ، دوباره تصمیم گرفتند که شعبه رشت را دایر بکنند . و یک مکلیسن که اهل اسکاتلند بود و با این آشنا ئی پیدا کرده بودم دره مان تماسی که در بانک داشتم ، و آنوقت در با زرسی بانک کار میکرده ، با این روانه شدم . این مأمور شد که بیاید شعبه را دایر بکند و با این منتقل شدم به رشت . دو تا ئی مان رفتیم به رشت . بانک شاهي خانه داشت ، هم خانه داشت هم ساختمان دفترش مال خودش بود . شعبه اش مال خودش بود ، که از خانه های سپه دار بود که خریده بودند . آنجا را تعمیر کردند که بتوانند این سکونت بکنند و بانک را هم درست کردیم . اعضای قدیمی بانک هم که پراکنده شده بودند آمدند و شعبه دایر شد . و من با وجودیکه تقریباً " نزدیک به دو سال بود که مثلاً" وارد بانک شده بودم ، من سم معاون شعبه را پیدا کردم . این مکلیسن بعد از یک مدتی که شعبه را دایر کرد رفت به تهران . خب آنجا هم خیلی خیلی با همدیگر نزدیک شدیم ، شب و روز با هم بودیم . این مرد بسیار خوش قلبی هم بود . خیلی مهربان بود خیلی خیلی . این خیلی خیلی بمن کمک کرد . خیلی دریا دادن چیزهای بانکی و اینها خیلی . و این رفت به سر جایش ، معاون با زرسی بانک بود در تهران . یکنفر دیگر آمد ، یکبارری نامی آمد و بعد هم یک کلارک نامی آمد . در تمام مدتی که من در رشت بودم ، تا ۱۹۲۴ در رشت بودم نزدیک مثلاً " دو سال یا سه سال در رشت بودم ، تمام کارها ئی که میبایست رئیس شعبه بکنند مطابق مقررات داخلی بانک شاهي مثلاً" دفتر کل که General Ledger میگویند ، این یک دفاتر خیلی بزرگی بود که اینها تمام ملزوماتش را از انگلستان میآوردند و قفل میشد اینها . این قفسل داشت که نمیشد دست . این فقط مطابق مقررات بانک شاهي میبایستی رئیس انگلیسی این General Ledger را بنویسد . من General Ledger را مینوشتم ،

کتاب Risk را مینوشتیم، سروکارم با دلالتها - یک سه‌چهارتا دلالت بود که هر روز صبح می‌آمدند و نرخ می‌گرفتند، نرخ ارز را، برای خرید و فروش ارز. آنوقت یک مقداری هم اسکناس دلار و اسکناس لیره و اسکناس دلار کانادا از قفا زقا چاق می‌آوردند ایرانیا و می‌آوردند به بانک‌های می‌فروختند. اینها را من می‌بایست به آنها شرح بدهم، بخرم. آنوقت اینها را صورت تهیه بکنم که بفرستیم لندن که وصول بکنند و بحساب بگذارند. این کار خیلی خیلی توسعه پیدا کرد و خیلی زیاد شد. هفته‌ای دو دفعه بیست می‌آمد از باکو و دفعه که بیست می‌آمد یکمقدار زیاد اسکناس لیره انگلیسی و دلار آمریکا و دلار کانادا می‌آوردند و می‌فروختند. و کار به جایی رسیده بود که من یواش یواش میتوانستم تشخیص بدهم لیره انگلیسی را. بطوریکه یگروزی یک لیره انگلیسی پنج لیره‌ای را بنظر من مشکوک رسید فقط از لمس کردن برای اینکه آن پنج لیره‌ای کاغذی سفید بود که فقط سرتش در آن کاغذ بود. کاغذ خیلی نازک اسکناس‌های بزرگ، سفید سفید، نقش فقط سیاه رویش بود **Watermark** داشت ولی این نوع کاغذ نبود در لمس این کاغذ. و من از بس که با این اسکناسها سروکار داشتم احساس کردم که این کاغذ بنظر من عجیب می‌آید. گفتم این را بعد از وصول می‌خرم یعنی این را می‌فرستم وقتی که وصول شد پولش را می‌دهم. فرستادم و تقلبی در آمد، معلوم شد تقلبی است. اسکناسهای کانادا شما نشان صد دلاری بود. از کجا اینها می‌آمد من هیچ نفهمیدم. اسکناسهای کانادا را که اول آوردند، برای اینکه هیچ سابقه نداشتیم این دفعه اولی بود که اسکناس صد دلاری کانادا دیده بودم هیچ کس راه نمی‌شناختم، اینها را بعد از وصول خریدیم. مدتی خریدیم و فرستادیم و خبر رسید که پرداخت شده، پولش را بعد دادیم. یک مدتی وقتی که به این ترتیب خرید کردیم و عادت کردیم و رفت و پرداخت شد و شما نشان یکسری بود، شما نشان تاریخ یک تاریخ و شما نشان صد دلاری و شما سراسری. بعد از یک مدتی گفتم خوب دیگر حالا این معنی ندارد که ما بعد از وصول بحریم. و از تجاری هم می‌خریدیم که معتبر بودند. یکی که فروشنده عمده‌اش بود، اسمش را الان بنام طرفدارم شاید که یادم بیاید بگویم، این عمده‌فروش بود. تنها او نبود یک عمده‌دیگری

بودند که تجارتشان در واقع همین شده بود. از اینها تعهد می‌گرفتیم که این اسکناس‌ها را برای این شماره را من بفروختم، اگر اینها تقلبی در بیاید بمحض مطالبه بانک شاهی ملزم هستم که بپردازم. خوب اینها را هم برای تشریفات می‌گرفتیم، بسیاری اینکده دیگر اطمینان داشتیم اینها تمام این اسکناسها از همان نوعی است که قبلاً فرستادیم، مدت‌هاست هم فرستادیم و پرداخت شده است. یک روزی بعداً زمینیدانم شاید پیش از یکسال ونیم خیر رسید که تمام این اسکناسهای کانا را تقلبی است. او چه جوری تقلبی است؟ حالا ما از این بدبختها بی‌اینها را مطالبه بکنیم، اینهم مبلغ زیادی شده که در این مدت خریده، که از شان هم تعهد گرفتیم. من با یاد اسم این شخص را بخاطر بیایم ورم برای اینکده این عمده فروشنده بود. به این بدبخت مراجعه کردیم. اینهم گفت آخر... اظهار عجز و لابه که من کاری نکردم. ما هم سختگیری کردیم که تویا لایحه تعهدی دادی و باید بدهی. برای اینکده این را تعقیب بکنیم به تهران نرفتیم که وکیل بفروستید. شریعت زاده را فرستادند که وکیل آنوقت بانک شاهی بود آمد به رشت. و از آنوقت من آشنا شدم با شریعت زاده، سروکار نزدیک پیدا کردم.

س- اسم کوچکشان چیست؟

ج- احمد شریعت زاده. این آدم خوب یک شخصیتی داشت، عنوانی داشت. مردم رشت همه میشناختندش به اسم و به دیدنش آمدند. بنظرم درگرانده هتل رشت منزل کرده بود. اینها را خواستم، این فروشنده‌ها را مخصوصاً "این فروشنده عمده را. این وقتی که دیدم کار خیلی جدی است، یک شخصی مثل شریعت زاده آدم محترمی از تهران باشد آمده برای تعقیب قضیه. این آدم و متوسل شد. آنها این یک روزی آمدخواست به من رشوه بدهد. با فحش بهش جواب دادم. بمن گفت آخه آقا من در تمام عمرم در روسیه بودم. به هر روسی که پول دادم گرفته، به تمام ما مورین ایرانی دادم، شما دفعه اولی است که کسی میگوید که ندهم من گناهی که نکردم. من آخه به او فحش بدم دادم. گفت من گناهی نکردم، من اینکار را خیلی طبیعی دانستم که شما خوب با لایحه یک زحمتی برای من میکشید. این بحدی تعجب می‌کرد از این قضیه، بحدی برای من

تازگی داشت این. میگفت اول دفعه‌ای است که من به بیکنفریک پولی می‌دهم رد میکند. گفت همیشه در تمام مدت تجارتم با هرکس که سروکار داشتم هم روسیه‌وهم ایران گرفتند. اوبعداً مدو با این شریعت زاده نشستم و یک راه‌حلی پیدا کردیم که این بدبخت و بیچاره یک میلیونی به اقساط بدهد. حالا ایراد من که آنوقت بچه بودم به این بانک‌ها می‌بود در مرکز. گفتم تمام این گناهان به گردن آنهاست. برای اینکه ما یک مدتی تمام اینها را گرفته بودیم و می‌فرستادیم برای وصول. چطور شد؟ آنها باینها میگفتند آنچه تا بفرستند به بانک Royal Bank of Canada گفتم خب از لندن به کانادا که راهی نیست، چیزی نیست. اینها چه غفلتی کرده بودند، مقصر بودند. درست من نفهمیدم چه غفلتی کرده بودند که این را متوجه نشده بودند. چرا اینقدر طول کشیده بود تا فهمیدند که این یک سری بوده که معلوم میشود خود روس‌ها تقلب کرده بودند. اما اینقدر خوب تقلب کرده بودند که در نظر اول این اشخاصی که در لندن بودند اینها هیچکدام نتوانستند تشخیص بدهند که تقلبی است. این قرار این آدم را که عمده فروشنده این چیزها بود به دیگران هم همین‌جور دادیم و شریعت زاده هم برگشت به تهران و اینهم برای ما یک موفقیتی بود. بعد از ۱۹۲۴ بود که مرا انتقال دادند به تهران که کفیل دارالترجمه بانک بشوم. یعنی بالاترین مقامی که یک ایرانی در بانک داشت Chief Interpreter بود که مهدی خان مبصرالدوله بوده که او برای خودش یک مقامی داشت، یک شهرتی داشت. رئیس بانک اوایل Wood بود اسب و درشکه داشت. اینهم یک اسب و درشکه داشت عیناً "مثل میال Wood دیگر بعد که آنها تبدیل کرده بودند به ماشین، این آقای مهدی‌خان با اسب و درشکه اش می‌آمد و لقب مبصرالدوله هم گرفته بود و با تمام اشخاصی با نفوذ در تهران سروکار داشت. با دربار و با شاه و با وزراء و نخست وزیران جزو رجال معروف تهران مشهور بود...

... این چند ماه که میرفت مرخصی اروپا من شدم جانشین این. حالا کار Chief Interpreter چه بود؟ گذشته از اینکه دارالترجمه بود که یک عمده اعضاء نشسته بودند و ترجمه می‌کردند، نامه‌ها را از فارسی به انگلیسی و از انگلیسی

به فارسی و روزنامه‌ها را ترجمه میکردند. آنوقت ملاقاتهای رابط بین بانک و اشخاص . مثلاً "هراعیانی ، متشخصی ، صاحب مقاصی که با بانک شاهی کار داشت عوض اینکه برود رئیس بانک را ببیند میآمد این آدم را میدید ، میآمد پیش بمصرالدوله و او واسطه بود بین رجال و اشخاص ، صاحبان سرمایه ، صاحبان عنوان و بانک . هیچ ایرانی مراجعه نمیکرد مستقیم به ویلکنسن یا مک ماری وقتی که رئیس بودند . خوب در این دوره ، بعد از آنکه متوجه شدند که طرز کار همین ترجمه‌ها عوض شده . مثلاً "بمن آن Deputy Manager بانک گفت که ما یک دفعه احساس کردیم حالا میفهمیم این چیزهایی را که از روزنامه‌ها ترجمه میشود . سابق اصلاً "نمیفهمیدیم . برای اینکه اینقدر نبود . خوب یک روزی هم آنوقت مک ماری مرا خواست و گفت که شما باید بروید پیش محمدحسن میرزا که نایب السلطنه بود ولی عهد بود اما چون احمدشاه مدتی رفته بود در اروپا بود این نایب السلطنه بود . گفت که باید بروید پیش او و بمن هم مثلاً "یاد میداد که چه جور باید احترام بکنم و چه جور باید تعظیم بکنم و از این چیزها . من هم که به این چیزها آشنا نبودم بیست و چهار سالم بود . رفتم قصر نیاوران که بعد از کاخ سلطنتی شده بود ، و تعمیرات کرده بودند ، همان چیزی که مشرف به شهر بود . از این ارسای قدیمی داشت که شیشه‌های رنگی که بالامیرفت و یک منظره خیلی خوبی داشت . یک سال سن بزرگی بود . رفتم آنجا و این محمدحسن میرزا آمد من یک تعظیم مختصری کردم . اولین سوالی که از من کرد گفت که شما رشتی هستید؟ گفتم بله . گفت از قوم و خویش میرزا کریم خان هستید؟ میرزا کریم خان رشتی یکی از کارا کترهای خیلی جالبی بود که یکی از آن گردن کلفتها بود . اتفاقاً " خوب شده که اسم این میرزا کریم خان هم پیش آمد . میرزا کریم خان برادرش سردار رمحی بود . سردار رمحی یکی از رؤسای انقلاب بود . یعنی کسی بود که انقلاب را با یک عده‌ای از انقلابیون از رشت آمد به تهران و همانطوریکه بختیاری ها آمدند به تهران و تهران را گرفتند . اینهم با یک عده‌ای تفنگدار آمد ، جزو مجاهدین رشتی آمد به تهران .

س- همان سپه‌داران عظم ؟

ج- نه ، آن سپه‌داران نبود ، او ما زندرانی بود . چند دسته بودند . یک عده

بختیار ریها بودند که از صفهان آمدند. سپس لاری بود که از تنکا بن آمده بود. این آقای سردار محی هم از رشت آمده بود با یک عده ای تفنگدار. این میرزا کریم خان برادر سردار محی بود اما اصل کار میرزا کریم خان بود، مغز این نهضت رشتی، انقلاب رشت میرزا کریم خان بود. سردار محی یک آدم خیلی ظاهری خیلی گیرنده ای داشت. قبلند و سبیل های، همان زمانی که علامت شخصیت واقعی بود، خیلی خوب لباس می پوشید و خوش ترکیب بود. مرد خیلی خوش ترکیبی هم بود. اما بیعرضه بود. مغز اصل کار این میرزا کریم خان بود که این یک مقامی پیدا کرده بود در تهران که عجیب بود بعدها. از اشخاص خیلی نزدیک شده بود به رضا شاه. آنها این چیزی که میخواستم بگویم که یاد آمده. موقعی که رشت بودم و بیجا رفتم یک کسی آمد با من صحبت کرد. این میرزا کریم خان ادعا داشت نسبت به لشت نشا. لشت نشا یک املاک بسیار وسیع و معتبری است در گیلان نزدیک لاهیجان که متعلق به فخرالدوله، فخرالدوله قاجار زن پدر علی امینی، امین الدوله. زن امین - الدوله بود. امین الدوله یک آدم خبی یکی از نزدیکان قاجار بود دیگر. اما او هیچ کاری نبود همه کاره اش زنش بود. بقول رضا شاه گفته بود که، خانواده قاجار تنها یک مرد داشتند که آنها فخرالدوله بود. این یک ادعای او داشت میرزا کریم خان نسبت به لشت نشا که سالهای سال اینها توی عدلیه دعوا داشتند. لشت نشا راه هم فخرالدوله تصرف داشت، تصرف داشت و عمل میکرد. خیلی عایدات زیادی هم داشت آن زمان. گمان میکنم شاید بجز بهترین عایدات فخرالدوله همان از لشت نشا بود. چه طور شده بود که یک کسی را حیا بستی حکم با شدم مثل اینکه یک انگلیسی حکمت میبایستی داشته باشد و میرزا کریم خان به یک وسیله ای بمن چیز کرده بود که من بروم با این انگلیسی در این دعوی لشت نشا که مثلاً "اعمال نفوذ بکنم بنفع میرزا کریم خان. این را پدرم شنید. یکی از چیزهایی را که پدرم ایستادگی کرد و بمن یک درسی داد این بود. که میگفت بهیچ وجه من الوجوه نباید اینکار را قبول بکنی. در صورتیکه با میرزا کریم خان و با سردار محی و با سردار معتمد و اینها

اصرار داشت که با مسیو ترات آشنا بشود. ترات را هم از زمانی که در رشت بودم، آخه آنوقت انگلیسی ها قنصل داشتند در رشت، یک وقتی یک سرزن بود که ایرلندی بود، خیلی مرد مهربانی بود، بدون سروصدا، غالباً " مراد عوت میکرده میرفتیم می نشستیم مثلا" رادیو تازه در آمده بود رادیو مثلا" گوش بدهیم. صدای لندن یک وز وزی میکرده که میگفتیم عجب چیزی است. هیچ چیزی نمی فهمیدیم تازه اختراع شده بود. بعد ترات آمد. ترات یکی از آن اشخاصی بود که فارسی خیلی خوب میدانست، شعر میگفت به فارسی. عربی میدانست و بعد آمد جانین چیز شد. Oriental Secretary شد. بنا بر این یک مقام پیدا کرد. Oriental Secretary کسی بود که سروکار داشت با ایرانیا. و این اصرار داشت که من او را با ترات آشنا بکنم. با ترات هم آشنا کردم. این از آن شخاصی بود که معتقد بود که تمام وقایع دنیا به دستور انگلیسی ها است. این عقیده داشت به این کار. خوب اینهم دلتش خوش بود که با ترات حالا آشنا شده، آمد که دوباره وارد سیاست بشود. و همین طور هم شد، من اتفاقاً " وادارش کردم که برود پیش شاه، خیلی اصرار کردم. به شاه هم نزدیک شد و آنوقت دیگر یک شبی بنظر من شبیه شب، شام با شاه بود. خیلی خیلی نزدیک شده بودند. که یک شبی هم مرا خبر کردند و سه تا من مان نشستیم پوکربازی کنیم. وقتی اینها بمن گفتند که سرچم مبلغی بازی میکنند من وحشتم گرفت. گفتم آخه من کسسه نمیتوانم، گفتند خیر. سه نفری بازی کردیم بعد معلوم شد شوخی است، برد و باخت هست اما پول نمیگیرند، پول نمیدهند.

س - شما و میرزا کریم خان و شاه؟

ج - بله. سه تا من پوکربازی کردیم. چه جوری حالا سه تا من پوکربازی کردیم نمیدانم. اما چون میرزا کریم خان را من وادار کرده بودم که برود و خوب با شاه هم خیلی نزدیک بودم آنوقت. در هر حال گفتم من با میرزا کریم خان مربوط نیستم. بعد صحبت شد که نمیدانم این را گفته باشم شاید در محاسبه با حبیب لاجوردی، ولی گفت که شما سردار سپه را یا رضا خان را گفت نمیدانم، می شناسید؟ گفتم نه

ندیدمش . گفت که بله یک قدبلندی دارد . من وقتی با او صحبت میکنم سرم را باید با لایگیرم که با او بتوانم صحبت بکنم . گفت که خوب یکعده از اشخاص بدطینست و تحریک کننده اینها میانما را بهم زدند . میان سلسله قاجاریه احمدشاه را ، و اما خوشبختانه اینکا درست شد . حالا سردار سپه یا رضاخان آمد و قرآن را مهر کرد و وفا دریش را نسبت به احمدشاه ، الحمدلله حالا دیگر خیالمان راحت است . س- مهر زد که به قاجاریه خیانت نکند .

ج- بله . بعد این گذشت . حالاهم یاد من نیست چه کاری داشت . موضوع بانک از بین رفت برای اینکه _____ یک مدتی ایستاده با هم محبت میکردیم توی همان چیز . خیلی خوشم آمد از رفتارش . خیلی خیلی سمپاتیک بود و خیلی مؤدب و خیلی هم مهربان . خب البته منم بعنوان مثلاً " یک موسسه آمده بودم که اینهم برای اینها قابل احترام بود . همین میگویم شغلی که آفای Chief Interpreter داشت این چیزها بود . بعد از یک فاصله کوتاهی ، بنظرم چند ماهی بیشتر نگذشت که سلطنت بهم خورد و محمد حسن میرزا راه آمدند روانه کردند . شنیدم که ، بنظرم مرتضی خان یزدان پناه بود که از طرف رضا شاه آمد _____ این روانه اش بکنند ، و اسلش را تهیه کرده بودند و او تومبیلش و فلان و اینها رفت . منم مرخصی رفته بودم پاریس بنظرم ۱۹۲۴ بود . انقراض چه تاریخی بود؟ س- ۱۹۲۵ بود .

ج- پس این بعد از انقراض بود . برای اینکه من مرخصی رفته بودم پاریس ، توی ریوولی راه میرفتم دیدم محمد حسن میرزا است . هم او من را شناخت و هم من او را شناختم و لیه سابق . گفت که چه میکنید الان ؟ گفتم هیچی . گفت برویم یکخورد راه برویم . رفتیم و از روی ریوولی رفتیم توی شانزه لیزه ، روی یکی از نیمکتهای شانزه لیزه نشسته بودیم . صحبت میکردیم . من از اوها نوقت داشتم میپرسیدم که احمدشاه چه میکند ؟ گفت هیچی احمدشاه کتاب میخواند و وقتش را به این وسیله _____ میگذراند . در این ضمن رویلرزویس احمدشاه از جلوی ما توی شانزه لیزه آمد رد شد . گفت که حلال زاده است ، صحبت که میکردیم . گفتم خب چطور است وضع زندگی ، مالیش؟

گفت که، آنوقت او از قهقهه شرلوک هولمز را برای من تعریف کرد. گفتم عجب . من تعجب کردم از اینکه احمد شاه تا این اندازه Sense of humor دارد و اطلاعات دارد. گفت که نه سوادش بد نیست خوب است، میخواند. همیشه کتاب میخواند خیلی در این چیزها وارد است که این قضیه شرلوک هولمز را مثال زده است. مثل اینکه قبلاً " نگفتم، حالا میخواهی باز هم بگویم.

گفت که وضع من شبیه آن کسی است که بقتل رسیده بود. رفتند شرلوک هولمز را آوردند که بیا بدکشف میکنند که این آدم کی است و چطور شده، کی کشته او را.

آمدویک مدت کوتاهی دولا شد و معاینه کرد این آدم را، بعد بلند شد و گفت که این کی است که بگوقتی متمول بوده، کاروبارش خیلی خوب بوده، این او اخروض مالیش خوب نبود. اما آنقدر بد نبود که به نان شب محتاج باشد. گفتند آخه شما بایک نگاه چطورش را تشخیص دادید؟ گفت لباسش دوخت یک خیاط خیلی معروفی بوده که این در چندین سال پیش یک خیاط معروفی بوده. مد لباس هم مال آن زمان بوده. این معلوم میشود آنوقت کاروبارش خیلی خوب بوده، لباسش را پیش این خیاط میدوخته. وضعش بدی بدنشده بوده که این لباس را ببرد بفرود، گرو بگذارد. اما اینقدر نداشته که برو پیش همان خیاط لباس مد آنروز را بدوزد. احمد شاه میگوید من خیلی شبیه هستم به آن مرد. هرکس مرا با این رویلرزویس می بینند میداند که بگوقتی وضع خوب بوده اما مدل امروز رویلرزویس نیست مدل آنروز است. این بدی درمن! شرکر دکه گفتم عجب با با خیلی خوب تشبیه کرد. گفت خیر خیلی معلوماش خوب است، اطلاعاتش خوب است. یعنی برخلاف آنچه که شما تصور میکنید که همچین... چون من احمد شاه را از دور دیده بودم سابق، در رشت بودم اتفاقاً " پهلوی بودم. وقتی احمد شاه آمد که برو داروپا، همان آخرین سفری که بود که در رشت گرفت. نمرت الدوله وزیر خا رجه بود. تیمورتاش حاکم رشت بود، والی رشت بود. همه رفته بودیم پهلوی. من آنوقت بود که در پهلوی سکونت داشتم. ماهه رفتیم دیدن آن بقول روسها کورپسی اسکله. شاه وارد شد با اتومبیل و راننده انگلیسی. آنوقت نمرت الدوله هم وزیر خا رجه اش پشت سرش آمد و بلی با افاده خیلی

از خود راضی . احمد شاه هم یک لباس مفتضحی پوشیده بود . کت و شلوار میپوشید بدون کراوات ، پیراهن معمولی که آدم یک دکمه میگذارد و آنوقت یک چیپز بلندی هم مثل پالتوی نازک چوچو نچه ی ابریشمی وبا همان کلاه ایرانی . ریخت خیلی عجیبی داشت . چاق هم بود خیلی بیریخت . رفت روی عرشه کشتی ای که حالا با آن کشتی باید برود . سارا سلسکی هم با او بود ، سارا سلسکی که فرمانده قزاق خانه بود . تیمورتاش اینجا از همه اینها درخشنده تر بود ، در شخصیتش و همه چیزش . اینجا برای او آب خواست ، روی عرشه ایستاده بود آب ... آبی که آوردند پیشخدمت مخصوص آورد که از آن لیوانهایی که یک درهم دارد که بسته میشود و آنجا گفتند که این با نندازه ای از میکروب میترسد که همیشه دستکش دستش میکنند . آب را مثلاً " یاد آب جوشیده باشد ، پیشخدمت خودش با ید آن آب را بیاورد و در آن فاصله ای هم که میآورد که میکروب وارد آب نشود ، این سرش باید پوشیده باشد . اینقدر بمن برخورد وقتی که گفتند این شوفرش انگلیسی است . آمدند صحبت هم کردند که چقدر بیاورده اند ، یک انعامی هم به او دادند . بنظر آنوقت انعام گزافی هم میرسید . آمد از آنجا رفت به اروپا که دیگر هم برگشت .

س - چرا به شما برخورد؟

ج - برای اینکه چرا پادشاه ایران باید راننده اش انگلیسی باشد . انگلیسی ای که مثل اینکه از سفارت انگلیس به او داده بودند ، مثل اینکه نظا می بود ، مثل اینکه شوفرش لباس می انگلیسی پوشیده بود .

س - این راننده داشتی اش بود؟

ج - نه ، گمان نمیکنم . همان در این راه با او آمده بود . بهر حال صحبت و لیبعد میکردم در پارکس ، آنوقت بمن گفت که شما یکشب با ید بیا شید در کلویی که من هستم اینها تمام این پرنس های ، گراند دوکهای روسه میآیند به آنجا . گفت با ید حتماً " بیا شید یکشب ، شما بیا شید ببینید . گفت اینها تمامشان فراری آمدند و هیچی هم ندارند ، یک نفر از اینها نمانده . گفت از خانواده ما فرما نگرما ، گفت میروم

تعظیم میکنند به این رضا خان و شما مشا ن ساختند با این . گفت تفاوت خانواده سلطنتی روسیه را میخواست مقایسه بکنند با خانواده سلطنتی قاجاریه خودشان . گفت خب من را چه میگویند در ایران ؟ گفتم میگویند ولی عهد سابق . گفت من را به چه اسمی می نامند؟ گفتم ولی عهد سابق . دیگر از سئوالاتی که میکرد راجع به ... آنها ن گفت یا دتا ن میآید آرزو من آن مطلب را به شما گفتم؟ گفتم بله ، بارها این فکر را کردم . گفت دیدید چطور ما را اغفال کرد ؟ این یادش بود ، منم خوب یاد داشتم . بهر حال از هم جدا شدیم و دیگر همدیگر را ندیدیم . همان موقعی بود که رفته بودم مرخمی از طرف بانک شاهي . حالا بر میگردم به موضوع بانک شاهي که آنجا بودم جای مبصرالدوله تا مبصرالدوله برگشت وقتی برگشت شدم معاون بازرسی کل . این دیگر بالاترین عنوانی بود که به یک ایرانی ممکن بود بدهند . رفتم آنجا و در آنجا تمام کارهای محاکماتی بانک شاهي با من بود . مثلاً " شریعت زاده میآدمیش من . مقبل هم از شاگردهای شریعت زاده بود . مقبل هم وقتیکه شریعت زاده خودش نمی آمد مقبل میآمد . شریعت زاده دیگر آنوقت کمتر کارهای محاکماتی میکرد . بیشتر کارهایش را هم احمد مقبل میکرد . مقبل میآمد مستقیماً " پیش من و از من دستور میگرفت و میرفت . شریعت زاده هم با من سروکار داشت ، تمام کارهای با دستگهای دولتی که مربوط به مطالبات بود با من بود . در آنجا بود که قضیه چیز پیش آمد . این عرض حال دادند و راث سپهسالار ، خلعتبری ها ، که جوهرات سلطنتی را که در بانک امانت گذاشته بودند اینها یک قبضی آوردند به امضای Wood بود که زمانی که رئیس بانک بود ، در زمان مظفرالدین شاه و این قبضی به اسم دونفر ما در شده بود ، یکی محمدولی خان سپهسالار ، یکی صنیع الدوله وزیر دارایی . سپهسالار وزیر گمرکات بود . این صنیع الدوله وزیر دارایی بود . این جوهرات را از طرف ، ما که نمیدانستیم آنوقت ، مظفرالدین شاه آورده بودند و گذاشته بودند و چهل هزار تومان از بانک شاهي قرض کرده بودند که تقاضای حکمیت هم کردند ، که اینها را گمان می - کنم که حکایت کرده باشم گفته باشم ، که سر حکم و شوق الدوله بود ، حکم ورثه سپهسالار دار بود که وزیر دارایی بود ، منم حکم بانک شاهي بودم . شروع کردم به تحقیقات که ببینم این چطور است . هیچ اثری هم در بانک وجود نداشت که این جوهرات چی هست

چطور شده دربانک بوده، هیچ چیز نبود. شروع کردم به تحقیقات از رجال
 آن زمان. یک عده زیادی را دیدم. فرما نفرما را دیدم، ما حبا اختیار را دیدم،
 از جمله اشخاص دیگر شایده و شوق الدوله را دیدم که از آنها تحقیق بکنم. همه آنها
 اظهار بی اطلاعی کردند. رفتم پیش حاج مخبر السلطنه که نخست وزیر بود.
 او گفت که اگر مرآت السلطنه را ببینی، پدر اسماعیل مرآت که وزیر فرهنگ شده بود،
 او در وزارت دارائی احتمالا "ممکن است اطلاعاتی داشته باشد" راجع به این جوهرات
 رفتم پیش او. او آنوقت رئیس خالصه جات بود. گفت که من اطلاع صحیحی ندارم
 اما آن آقای چیز که همیشه اسمش بخاطرم بود، که رئیس بیونات هست قانع بمیری
 گفت قانع بمیری است که رئیس بیونات است. او ممکن است که اطلاعاتی
 داشته باشد. رفتم پیش قانع بمیری دفترش توی حیاط وزارت خارج آن زمان بود
 که بعد شد وزارت دادگستری بود آنجا؟ بهر حال یک حیاط بزرگ، باغ بزرگی
 داشت وزارت خارجه. رفتم، یک اطاق تاریکی بیچاره داشت. رفتم پیش او و به او
 گفتم که یک همچین چیزی است موضوع چیست؟ گفت این جوهرات سلطنتی است که
 مظفرالدین شاه گرو گذاشت پیش بانک های و پولش را هم داد پس گرفت. گفتم
 میتوانید یک مدارکی پیدا بکنید؟ گفت بله. چند روز بعد بمن تلخن کرد، رفتم.
 یک طوماری درآورد. از آن طومارهای گذاشتی که چندین متر عرض اینقدر
 اما چندین متر طولش، با سیاق - حاشیه یک چیزی با همین قلم ایرانی با مرکب سیاه
 که میشد پاک کرد اما خیلی خوش خط نوشته بودند، چون آنوقت هم آشنا بودم به سیاق
 میتوانستم بخوانم، خودش هم که اهل سیاق بود. پدر منم میگویم اصلاً
 حسابهایش با سیاق بود. نوشته که، یک گوشه کوچکی روی این طومار
 فلان تاریخ این جوهرات تودیع شد در مقابل چهل هزار تومان و در فلان تاریخ
 چهل هزار تومان پرداخته شد. اینها را یادداشت کردم و آمدم بانک شاهی. کتاب
 دفاتر و ام آن تاریخ را خواستم، نگاه کردم دیدم نوشته که پرداخته است منتجبی به اسم
 این دوتا بود که اینها را گرو گذاشتند در فلان تاریخ هم اینها را کرده اند و این قبضی
 را هم که داده برای اینکه کسی متوجه نشود این دوتا وزیر معلوم میشود آمدند

پیش خودشان آمدند در بانگ پیش Wood، این بظ خودش نوشته و رسیده داده و هیچ آثاری از این رسید در بانگ نیست، مگر اینکه آدم بدانند که این ارتباط دارد به آن وام. آدمم به ویلکنسن رئیس بانگ بود گفتم که من امروز یک ایرانی را دیدم که افتخار میکنم، میاهات میکنم که یک همچین شخص دستکاروا مینی پر سدا کردم با این وصف. یک آدمی است که از حیث لباسش و ظاهرش معلوم است که یک آدم فقیری است، چیزی ندارد و در کمال سختی هم زندگی میکند. این آدم بمن این مدرک را داد و پیدا کردم. گفتم با یک هدیه خوبی از انگلستان برایش بخواهیم. گفتم غیر ممکن است. گفتم ممکن نیست من این ژستی را که به این قشنگی این را نشان داد من این را خراب بکنم و بروم به او یک پولی بخواهم بدهم، یک کادوئی بدهیم. گفتم غیر ممکن است یک همچین کاری بکنم. جلسه هم تشکیل شد در منزل دارو. رفتم قبل از اینکه وثوق الدوله برسد گفتم که پیدا کردم. این مال اینها نیست، این جواهرات سلطنتی است. دارو گفتم عجب، عجب مردمان پستی هستند، من استعفا میکنم از حکمیت آنها. گفتم اگر این را پیدا نکرده بودم چی؟ گفتم محکوم میشد بانگ شاهسی میگفتند هفت میلیون لیره اینها را بانگ شاهای برده فروخته در British Museum هم هست این جواهرات. یک چیزهایی ساخته بودند آن آخر. و چون علی الحساب سیمدهزار تومان مطالبه کردند پس اینکه نسبت به پولی که ادعا میکنند باید تمیرا لماق بکنند. اما حق دارند آدم یک چیزی را علی الحساب مطالبه بکنند و بعد تطبیق بکنند.